MONUMENTA

SACRA ET PROFANA

OPERA

COLLEGII DOCTORUM BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE

TOM. III. — FASC. I.

MONUMENTA

SACRA ET PROFANA

OPERA

COLLEGII DOCTORUM BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE

TOM. III. — FASC. I.

MONUMENTA
SACRA ET PROFANA

EX CODICIBUS PRAESERTIM
BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE

OPERA

COLLEGII DOCTORUM EJUSDEM

TOM. III.

PENTATEUCHI ET JOSUE
QUAE EX PRIMA SCRIPTURA SUPERSUNT
IN CODICE AMBROSIANO GRAECO SECULI FERE V

EDIDIT
SAC. OBL. ANTONIUS MARIA CERIANI
DOCTOR COLLEGII BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE

MEDIOLANI MDCCCLXIV
TYPIS ET IMPENSIS BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE
PER HERMENEGILDUM BESOZZI
proprietarium typographiae Boniardi-Pogliani.

EXCELLENTISSIMO COMITI

VITALIANO BORROMAEO

BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE CONSERVATORI PERPETUO
AC PATRONO

SAC. ANTONIUS CERIANI

COLLEGII EJUSDEM BIBLIOTHECAE DOCTOR.

Cum nomini Tuo, quippe qui es Gentis Borromaeae Princeps ac Bibliothecae Ambrosianae Conservator perpetuus ac Patronus, aliquod ex operibus meis inscribendum esset, illud selegi quod unice constat ex vetustissimo codice Graeco biblico, quem alterum Gentis Tuae decus et Bibliothecae Conditor Federicus Borromaeus in hanc ex Macedonia invehendum curavit. Peropportune vero accidit, ut cum olim Tibi una cum Patre Giberto ac Fratre Renato celeberrimus Angelus Mai, tunc Ambrosiani Collegii Doctor, dicarit editionem pretiosissimi ex nostris Graecis libris, Homeri nempe antiquissimis picturis ornati, quem pariter Federicus comparavit, ego jam possim Tibi offerre a me editum vetustum aeque ac illi supparem dignitate codicem biblicum, insignioribus Europae totius jure accensendum. Dulce demum mihi est opus meum ornare nomine Ejus, qui hereditariam Domus Suae in Ambrosianam Bibliothecam benevolentiam perpetuat, et avitam dignitatem exquisita ac multiplici doctrina exornat et auget.

Ex Ambrosiana Bibliotheca, Kalendis Majis, MDCCCLXIV.

Die 28 *Maji* 1864.

ADMITTITUR

PRO EXCELL. ET REVERENDISSIMO D. D. CAROLO E COMITIBUS CACCIA EPISC. FAMAUGUSTANO VIC. CAPITULARI MEDIOL. DIOECES.

PRESB. OBL. JOAN. CRIVELLI.

PRAEFATIO.

1. Cum subsidia notis meis in libros Syro-Hexaplares scribendis requirens invenissem in Ambrosiana Bibliotheca codices plures LXX bonae notae, quorum lectiones non apparebant in opere Holmes et Parsons, reputaveram non inutile fore, si ad calcem editionis cujusque libri Syri illorum varietatem a textu editionis Romanae LXX integram adjicerem. Mox deprehensa brevi usu collationum Holmesiani operis magna earum imperfectione, coepi investigare, si ita esset etiam de codicibus Ambrosianis ibi collatis. Quod timebam inveni; et si pauci codices minusculi non male repraesentati fuerunt, novis tamen curis indigent; dignissimus vero liber uncialis *A*. 147. *Inf.*, Holmesianus *VII*, pessimum nactus est collatorem. Mutavi tunc sententiam, et augens operam, quam jam insumere debebam, ut plerosque codices vel primo, vel denuo conferrem ad notas meas conscribendas versioni Hexaplari, collationem, quam seorsim darem, integram omnium codicum minusculorum, iis Psalmorum exceptis, instituere coepi cum editione Romana anni 1587; codicem vero *A*. 147. *Inf.* statui integrum edere. Quod postremum tum suadebat mos, qui jam invaluit summo critices emolumento, ut vetustissimi quique codices biblici integri imprimantur, tum praesertim postulabant nonnulla huic codici propria, ut sunt primo spiritus et accentus, quorum illi rarissime, isti nunquam, si unum forte alterumve locum excipias, in vetustissimis codicibus quos habemus prima manu apponuntur, quantum quidem ex iis quae docti dixerunt et mihi innotuerunt, licet affirmare, saepissime vero in nostro codice occurrunt; dein interpunctio et notae aliae cum interpunctione connexae ea ratione appositae, ut veterum Grammaticorum placitis videatur in pluribus obsecutus fuisse codicis auctor, licet non semper sibi constiterit. Si vero hujus codicis editione, quae omnia istiusmodi quatenus fieri potest repraesentet, nonnihil res ipsa literaria Graecorum poterit juvari, multo magis confido ejus textum ceterorumque codicum collationes profutura esse studiis versionis LXX ejusque recensionum crisi. Holmesianum enim opus tanta negligentia curatum fuit, ut parum adjumenti inde sperandum sit in curiosam textus LXX investigationem. Nam ex meo usu editionum Aldinae et Complutensis, Patrum Graecorum aliquot, Patrum Latinorum in ipso ab Holmes adhibito Sabatier, versionis Copto–Memphiticae in Pentateucho, collationum aliunde desumptarum et editionum codicum, quorum varietates Holmes dedit, codicum demum ipsorum aliquot qui jam in illo repraesentati sunt, ex ipsius imo farraginis lectionum examine evidenter mihi apparuit errasse saepe Holmes ejusque continuatorem, errasse saepe collatores assumptos, et tot tantaque esse sphalmata, plura interdum in uno versu, ut licet varietatem LXX fere totam summatim inde desumere liceat, exigua tamen sit fides singulorum testium, et ex malo habitu totius collationis dubii et incerti ex illo opere semper procedere debeamus in critica textus ejusque recensionum tractatione. Quod quidem me non gratis asserere arguere licet passim ex notis meis ad versionem Syro–Hexaplarem, ubi saepe offeruntur lectiones e testibus, de quibus Holmes silet, licet contulerit; interdum etiam indicavi; specimine demum exhibito aperte demonstravi in Praefatione ad Genesim in *Monumenta*, t. II, p. XXI. Opus ergo Holmesianum resumendum;

et quoniam non bene cessit ratio ab illo instituta, ut lectionis varietatem curaret per collatores pecunia emptos, qui nec doctissimi viri esse solent, et rarissime studia in rem, ad quam assumuntur, ex ingenii indole et affectu posuere, qua una conditione bonae collationes sunt sperandae, nova via ineunda, ut scilicet seorsim collatio codicum singulorum vel etiam plurium per singulos instituatur, qui ex suis studiis opus peragendum bene perspectum habeant, praesertim qui nec operis statim complendi cura urgeantur, et commodum ad codices aditum inveniant, ut collatio, saltem meliorum codicum, bis instituatur. Tunc solum quum editionibus vetustiorum codicum, quas plures jam habere nostris temporibus datum est opera praesertim Tischendorfii, accesserint et collationes bonae etiam ceterorum minusculorum, inter quos ulli suam propriam recensionem vetustissimam aliunde demonstratam tuentur, et criticae editiones versionum ex LXX vel ineditarum adhuc, vel minus bene editarum, ut Copto-Memphiticae ex parte, Copto-Sahidicae, licet hujus solum partes supersint, ac Syro-Hexaplaris, lectiones demum Patrum diligenter collectae; tunc solum poterit minus imperfecte investigari antiquissimus textus LXX, ejus variae recensiones discriminari et critica historia concinnari; ut sane meretur versio longe antiquissima, quam nascens Ecclesia adhibuit tota, si Syros excipias, et nunc quoque magna ejus pars adhibet, quam demum certum est magnum habere in re critica usum. Sed nescio, an nostris temporibus id continget; ego interim quod ex codicibus Ambrosianis fieri possit, perficiam, et tomos III et IV horum Monumentorum huic operi ita destinavi, ut in III textum primigenium edam codicis *A.* 147. *Inf.*, in IV autem tum curas omnes posteriores, quae ingentes illi accesserunt ab ejus origine fere usquedum pervenit in Ambrosianam Bibliothecam, et notas meas, quae e re erunt, ut codicis conditio quantum fieri possit innotescat, tum collationes ceterorum LXX codicum, Psalmis exceptis; quibus ceu appendicem addam collationem aliquot Fragmentorum uncialium N. T. quae hucusque, quantum novi, criticis fuerunt ignota, fere omnia palimpsesta et sequioris aevi.

2. Jam nonnulla de codice, quem edo in hoc tomo, quae magis necessaria de illo ac de mea editione declarent. Omnia enim quae huc trahi possent, vetat me dare ipsa ratio, qua codicem describo et edo subsecivis horis inter versionis Syro-Hexaplaris editionis curas tum aliis de causis, tum ut spiritum relaxem a labore illo molestissimo et notas scribendi in eam versionem et corrigendi pluries typothetae plagulas; quo factum ut nondum omnia collegerim ex codice ipso quae ad rem sunt, et ipsius curas posteriores fere omnino nunc negligam. Plena ergo et interior tractatio erit in IV volumine.

3. Historiam codicis quod attinet pauca suppetunt. Mutilus initio et fine nullam habet notam, nec hucusque offendi in ullam notitiam, quae serius accesserit in interiore libro. Ejus in Ambrosianam accessionem declarat haec Inscriptio folii praemissi in codice compingendo cura ipsius primi Bibliothecae Praefecti, nescio cujusnam manu scripta: *Fragmenta haec Biblica antiquitate venerabili, quippequae ut litterarum ductus grandiores indicant, non minus mille abhinc annis, et amplius scripta sint, ex Macedonia Corcyram advecta, ibiq. Ill. Card. Fed. Borromaei Bibliothecae Ambrosianae Fundatoris iussu empta, eidemq. Bibliothecae transmissa sunt. Antonio Olgiato Ambrosianae Bibliothecae Praefecto.*

Primum, qui notitiam ejus dederit, reperi Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum,* p. 494, in *Palaeographia Graeca,* p. 27, 186, ubi tamen vix indicatur, antea vero in *Diarium Italicum,* p. 11, ubi bis illum attulit, primo his verbis: *Codex alius Graecus partem Bibliorum complectitur, annorum circiter mille, rotundo charactere unciali; quod dicimus ut distinguatur a caractere oblongo ac deflexo, qua de re suo loco. Hujus accentus prima manu conscripti sunt. Codex in magno folio columna triplici:* secundo post tres lineas ut alium codicem describens: *Codex plus mille annorum habens partem V. T. charactere unciali.* Unum eundemque codicem bis ex oscitantia describere Montfaucon tum arguo ex eo quod et cursim inspiciebat, et potuit iterum inspectum alterum credere, ac praeterea nec memorat in Palaeographia alterum, ubi duo omnino excitandi ex indole loci erant, si duos ipse reapse vidisset, unde videtur errorem ipsum deprehendisse; tum sine

dubio affirmarem ex eo quod non modo nunc unus tantum exstat in Bibliotheca, sed nec unquam alterius notitiam vidi vel in collationibus plurium codicum, praesertim insigniorum Graecorum LXX, quae seculo praeterito factae adhuc exstant in nostra Bibliotheca, licet non satis diligenter peractae, ut ex ullis inspectis deprehendi, nullo mihi sint usui. Utrum vero quod dixit de accentibus, ex iis dixerit qui longe serius toti codici accesserunt, scriptura etiam ubique fere renovata, an ex iis quos hic illic ipsa prima manus apposuit, non liquet ex ejus verbis; sed putarem posteriores innuisse, cum vix diligenti inspectione, quae nulla fuit ex ipso ejus libro, priores deprehendi possint.

Ex Montfaucon pependit Stroth in *Repertorium* Eichhorn, VIII, 205, qui nihil ideo novi dedit.

Tandem accedere videbatur huic codici cura Joannis Baptistae Branca, qui, si arguendum ex ejus verbis, *Repertorium* Eichhorn, III, 172, statuerat dare lectiones insigniter variantes praestantiorum codicum nostrae Bibliothecae in opere quod moliebatur de codicibus Bibliothecae Ambrosianae praestantioribus; erat vero profecto noster unus ex istis, et reapse notae quoque ullae ejusdem de hoc codice extant adhuc in nostra Bibliotheca, et collatio totius codicis ad editionem Lamberti Bos in farragine collationum, quam suis studiis sua vel aliorum potius opera paraverat. Imo ait Holmes in Praef. ad Pentateuchum ad codicem VII instituisse Branca eum edere. Sed adversa, ut puto, distentus valetudine, forte etiam opere quod parabatur Holmesiano, in cujus usum cessit collatio, quam innui, ex priori exemplari, ut videtur, descripta et missa, nihil egit.

Holmes demum ejusque continuator collationem codicis, quem notarunt VII, dederunt, praemissa in Praefatione ad Pentateuchum brevi notitia, quae verbis fere constat jam dicti Branca, qui alia quidem scite protulit, alia minus recte de accentibus et spiritibus, ut infra patebit. Omnino vero nihil praeter hanc notitiam censendus Branca attulisse in collationem, cum oculis nimis infirmis uteretur et adversa valetudine. Videtur autem opera omnis cessisse scriptori Bibliothecae Baptistae De-Perego, qui ex judicio Doctoram Bibliothecae Branca et Bugati ut peritus in codicibus conferendis laudatur ab Holmes in Praef. p. * c. Sed sive is codicem contulerit, sive alius, collatio codicis nostri in Holmes pessime curata fuit non modo pro posterioribus curis, quae vix tanguntur interdum et imperfectissime, sed etiam pro textu primigenio, ut plurimum apertissimo: et culpa ex aliqua quidem parte in Holmes videtur referenda, cum, inspecto exemplari Ambrosiano collationis, si recte pro Holmes fuit descriptum, sphalmata ulla uni isti sint danda, sed maximam partem in collatorem codicis est refundenda. Luculenta vero negligentiae ejus documenta sumere licet ex mea editione, ubi textus primigenius exhibetur, et asterisci versuum numeris praemissi indicant de more posteriores curas ibi accessisse.

Post Holmesianam collationem, unde ulli aliqua dixerunt vel lectiones aliquot excitarunt, quos nec vacat referre, nulla cura nostro codici accessit; neque ipsum Tischendorf eum inspexisse, cum Bibliothecam Ambrosianam invisit anno, ut puto, 1843, arguo ex eo quod in secunda sua editione V. T. p. LVII habeat: *Ambrosianus* (praeter Pentateuchum complectitur) *etiam Josuae librum fere dimidium cum duobus Prophetarum foliis, altero Iesaiae, altero Malachiae.* Quae nequaquam ex Holmes dixisset, si codicem ipse tractasset; vidisset enim ista duo Prophetarum folia lacinias esse alius codicis XI fere seculi, cujus reapse Prophetas omnes olim complectentis pars major extat adhuc disjecta in codicibus nostris *E.* 3. *Inf.*, *H.* 257. *Inf.*, *D.* 96. *Sup.* Nec pariter unquam de eo, tres columnas habente, unquam meminit, cum de similibus codicibus loquitur, quod fecit in *Codex Friderico-Augustanus,* Proleg. p. 21, in *Vet. Test.* ed. II, p. LXXVIII, et in *Notitia editionis cod. Bibl. Sin.*, p. 12.

4. Haec codex continet ad Holmesianae editionis divisionem exactus:

Genesis XXXI, 15–37; XLII, 14–21; XLII, 28–XLVI, 6; XLVII, 16–XLVIII, 3; XLVIII, 21–L, 14.

Exod. I, 10–VIII, 19; XII, 31–XXX, 29; XXXI, 18–XXXII, 6; XXXII, 13–XXXVI, 3; XXXVII, 10 ad finem.

Levit. I, 1–IX, 18; X, 14 ad finem.

Numeri.

Deuteron. I, 1–XXVIII, 63; XXIX, 14 ad finem.

Josue, I, 1–II, 9; II, 15–IV, 5; IV, 10–V, 1; V, 7–VI, 23; VII, 1–IX, 27; X, 37–XII, 12.

Sed, vix ullis minimis exceptis, lacunae istae jam ab Exod. XXX, 29 supplentur recentioribus et diversis scripturis; insigne vero supplementum Exod. XXXVI, 3–XXXIX versus medium, quod ordinem sequitur Hebraei textus, Syro-Hexaplaris, Colbertini, aliquot testium Holmesianorum et editionis Complutensis, cujus textum cum varietate reddit.

5. Codex est membranaceus; membrana vero licet paullum ex vetustate passa sit in colore, eum adhuc fere ubique retinet candorem, ut nitidissimis accessenda fuerit, tenuitatem habet tantam, aliquot hic illic exceptis foliis paullo crassioribus, exigue tamen, ut vel levi calore utentis codice brevissime contrahatur, laevitate demum summa gaudet. Ex membranis vetustissimis Ambrosianis, ut sunt Plautus et Cicero Palimpsesti, Homerus pictus, Fragmenta Lucae veteris Latinae versionis, aliae, vix una alterave illam fere in his aequat, nulla certo superat. Cujusnam autem animalis pelle confecta fuerit, nescio.

Folia codicis in Quaterniones compinguntur ex more vetustissimo, cum jam memorentur τρισσὰ καὶ τετρασσὰ in Eusebii *Vita Constantini*, IV, 37, eorumque notae numerales insunt codici tum initio Quaternionum in summitate primae columnae more Sinaitici (Prolegom., II, fin. p. 10* ed. majoris, p. XXV ed. minoris), tum in pagina ultima Quaternionum ad calcem tertiae columnae; quod rarissimum saltem esse debet in codicibus vetustissimis Graecis, cum nullibi recorder idem legisse, nisi quod Quaternionum numerum appositum in ultima eorum pagina, prioris nulla facta mentione, indicat Valesius (in nota ad locum Eusebii allatum) se reperisse in vetustissimis codicibus Graecis et Latinis, in quibus postremis et ipse vidi. Offendi tamen numeros Quinternionum (in Quinterniones enim saepe Syri libros compingunt) tum initio tum fine eorum ad calcem paginae in margine inferiore a parte interna in codice Syro-Hexaplari Ambrosiano *C. 313. Inf.*, et secunda manu in codice Syro ex parte Hexaplari Musei Britannici, *Add.* 12133. Sarravianus, ut solent alii codices Syro-Hexaplares, apponit initio Quaternionum marg. inferiori a parte interna, quantum apparet ex editione Tischendorfii, *Mon. Sac.* t. III; sunt vero serioris manus. Qui initio apponuntur numeri Quaternionum dedi, non item qui in fine, quod serius eos animadverterim, cum data opera fere obliterati fuerint; indicabo eos suo quemque loco in tomo IV. Ut in aliis codicibus numeri per literas indicantur, easque fere dimidio illis textus minores, nonnullisque brevibus lineis cinguntur; distant vero a textu fere 0,025, sed interdum etiam magis.

Forma est *in folio*, ut ajunt, quae indicatio quum lata nimis sit, est in codicibus describendis omnino derelinquenda, et mensurae dandae, et quidem ea ratione, qua plures Europae gentes utuntur omnesque agnoscunt, *metrica*, ut ajunt. Ergo folium altum est 0,325, latum 0,27–28: membrana tamen, licet satis amplos margines etiam nunc habeat, resecta a quovis margine externo fuit, ut foliis inter se collatis patet, et ex notis Quaternionis et titulis alicubi vel in summo margine exstantibus. Hinc etiam interdum paullisper variat latitudo et altitudo foliorum ab iis quas dedi mensuras.

Ratione vero habita linearum, quae more veterum Latinorum et Graecorum stilo ductae fuerunt ad normam columnarum et linearum, textus altus est 0,235–0,245, latus 0,205. Margines vero ex lineis computati interior est 0,030–031, exterior 0,045–0,05, superior 0,042, inferior 0,044–048, nisi quod minor est in tribus posterioribus si magis solito membrana resecta fuit.

Columnae in quavis pagina tres, singulae autem columnae ex lineis stilo ductis latae 0,055 fere, et inter singulas columnas interstitia lata 0,022–0,023, rarissime 0,024. Literae tamen initiales sectionum exeunt dimidia fere litera, et in fine saepe paullum exit linea, ut in codicibus omnibus fit. Margines inter columnas et laterales adeo latos puto relictos, ut locus esset lectionibus marginalibus, quae reapse nonnullae prima manu exstant.

Lineae in quavis columna sunt 35, et interstitium inter singulas lineas est fere 0,004, et etiam paullo plus, quod prae omnibus, vel fere codicibus amplius forte relictum ad accentuum ac spirituum scriptionem, qui saepe apponuntur.

Literae, computatis iis quae non exeunt nec supra, nec infra, altae sunt fere 0,0025-003, initiales vero fere 0,005, nec enim saltem ut plurimum variatio fit in proceritate initialium, ut in Ephraemi rescripto, in Alexandrino et in aliis.

6. Ab his quae ideo fusius exposui, quod subsidia collationis non inutilis cum vetustissimis codicibus praebent, ipseque exponerem, nisi quisque per se id facere posset, progrediendum ad interiorem ipsius codicis descriptionem, in qua quae de codicibus vetustissimis affero, quin locum semper excitem, referenda ad eorum editiones tabulasque praesertim iis adnexas, vel exhibitas in Silvestre *Paléographie Universelle*, T. II, et in *Bibliorum codex Sinaiticus* editione majori, cujus splendidum vere exemplar habet nostra Bibliotheca ex munificentia Alexandri II Imperatoris omnium Russorum.

Scriptura continua est; alicubi quidem post distinctiones interstitium paullo majus est eo quod literas intercedit, sed raro id fit, cum linea resumatur longe frequentius quam fiat de more in vetustissimis codicibus, ut Vaticano, Sinaitico, Sarraviano, fere ubi nos punctum apponeremus. Inter singulas vero literas quadam scripturae magnificentia paullo latius est spatium de more, quam in vetustissimis codicibus fiat, fere ut in fine Marci Sinaitici, qualem exhibet tabula VII. Hac in parte potius accedit Sarraviano et Vaticano, habita pro isto ratione scripturae minoris, quam Sinaitico aliisque.

Literae in ductibus lateralibus, ut ita dicam, quadam crassitudine saepe gaudent, qualem fere exhibet et Sinaiticus in tabula VII versus finem Marci, sed non raro vel ductus literarum crassiores conveniunt fere cum illis Sinaitici in tabulis III, V, XI, et cum illis Sarraviani. Etiam propius in hac re codicem nostrum imitantur, habita ratione formae literarum paullo minoris in nostro, codices I¹, I² et Q in tabula XXI editionis Bibl. Sin., vel in Tischendorf, *Monum. Sac.* T. I, tab. I, I, II, et T. III, tab. II, Q. Sunt vero nostri literae comparatae cum literis illorum codicum magis latae quam altae; quod repeterem a ductibus crassioribus, qui in partibus lateralibus fere contingunt. Convenit codex in ista re praesertim cum Sarraviano.

Atramentum in genere flavum factum est, sed in Josue viridatur; minora elementa acria puto illud habuisse in Pentateucho, majora in Josue; unde factum ut hic membranam laeserit contra ac factum illic, ubi solum fere ex posteriori atramento passa est membrana.

7. Literae codicis omnes optimi illius generis sunt, quod unum obtinet in codicibus qui IV et V seculo tribui solent ex probabilibus argumentis; nusquam vel in fine linearum deflexum est a rotundo charactere, ubi tamen rarius quam in illis codicibus literae imminuuntur, sed libentius linea resumitur. Ubi autem imminuuntur, litera M ea forma saepe scribitur, quae in Copto charactere frequentatur, quamquam non uni Aegypto propriam fuisse Inscriptiones Graecae aliorum locorum testantur, et occurrit in ipsis codicibus Vaticano, Sinaitico, Sarraviano. Item ibi litera ω interdum ductum medium proceriorem habet, ut factum est in iisdem codicibus. De literis vero quae aliquam in codicibus vetustissimis praesertim inter eos IV et eos V seculi varietatem admittunt, haec adnotanda. Α formae est quadratae non rotundae; hac tamen utitur saepe in fine linearum ubi valde minuitur. Δ in linea inferiori non exit. Π in tenui linea superiori vel non exit omnino de more, vel si exit, levissime exit, ut saepe fit in Sinaitico. Υ crassiorem habet primam lineam obliquam, tenuem vero alteram; tenuissimas vero ambas in fine linearum ubi minuitur, saltem de more. Quod vero attinet puncta, in quae exire solent tenues ductus literarum Γ, Ε, Κ, Σ, Τ, Υ, Ψ, habet ea codex nunc tenuiora, nunc crassiora, sed et in hoc casu, praesertim pro Γ et Τ, minora ut plurimum quam fiat in plerisque codicibus qui V seculo tribui solent, et ex parte repeterem ab ipsa forma literarum, quae ductus laterales habens crassiores et tenuissimos ductus qui minores esse solent in his literis omnibus, minus concinne in illum tenuissimum ductum exiret; similem fere rationem sequi Sarravianum, saltem in literis Γ, Ε, Σ, Τ, Υ, adnotat.

Tischendorf, *Monum. Sac.* III, p. xiii; qui quidem codex crassioribus utitur ductibus literarum quam Sinaiticus et Vaticanus, et vestigia ejusdem rei vel in Sinaitico deprehendere licet, praesertim ubi ductus laterales pinguiores efformati sunt, ut versus finem Marci in tab. VII, et alibi. Hanc causam, unde illa puncta fortasse repetenda, nescio an arguat forma, quam, ubi imminuuntur in fine et in notis marginalibus, assumunt de more istae literae; tunc enim ductibus tenuioribus exaratae punctis illis vel omnino, vel fere destituuntur, ut solet in eodem loco fieri pro iisdem literis in Sinaitico, dum in medio textu eaedem literae a puncto licet tenuiori non omnino abhorrent.

Tituli initio cujusque libri (nec enim habet, ut alii codices, recurrentes in fronte paginarum) et subscriptiones charactere duplo fere minore utuntur et lineolis circumcinguntur; conveniunt fere cum iis Sarraviani, cujus titulum ad Leviticum dat Silvestre in *Paléographie Universelle*, T. II, et subscriptionem ad Numeros Tischendorf, *Mon. Sac.* T. III, tab. I. et *Bibl. Sin.* tab. XX, cum titulo Marci in Vaticano, quem exhibet Mai in ejus editione T. V, et cum ullis titulis Sinaitici, quos confer sive in editione majori sive in tabulis. Nec tamen noster literas majores minoribus commiscet, ut in subscriptione Sarraviani et in Sinaiticis titulis et subscriptionibus fit. Tituli extra ordinem textus sunt, ut res extranea, sicut videmus fieri in modo allatis codicibus; subscriptiones vero a textu separantur ornatibus, qui vel iidem repetuntur ad quemvis librum, vel vix differunt inter se, uno atramento exarantur, et tum textui supponuntur, tum recte ab initio columnae descendunt. Ornatus isti, elegantiores et majores Sinaiticis, longe simpliciores sunt iis, qui in codicibus Ephraemi et Alexandrino apponuntur, quantum video ex iis, quae dicit Tischendorf, *Codex Ephraemi Syri rescriptus N. T., Proleg.* pp. 10, 11, et arguere possum ex Alexandrini editione N. T. Neque vero totum in nostro explent spatium vacuum, sed rationem sequuntur Sinaitici, nisi quod descendens protrahitur quidem ultra subscriptionem, sed non ad finem paginae, nisi ubi textus versus ejus finem explicit. Tituli et subscriptiones demum simplicissimi sunt, ἐξοδος, λευϊτικον, αριθμοι, δευτερονομιον, ιησους.

Minutis literis marginales notae exarantur sive supplementa primae ipsius manus sint, quibus similes sunt rarissimae correctiones in textu ipso adscriptae vel superscriptae, sive variantes lectiones, sive demum veterum Interpretum fragmenta, qui non indicantur siglis Α, Σ, Θ, sed ΑΚ, ΣΥ, ΣΥΜ, ΘΕ. Neque in his usquam recessum est a puro rotundo charactere, nisi quod rarissime literae siglorum non tam rectae, quam paullo inflexae sunt, non eae tamen quae characterem seriorem uncialem deflexum redoleant, sed conveniunt cum charactere vel in papyris Herculanensibus obvio, cf. *Philos. Transactions of the R. S. of London*, 1821, p. 208, tab. XVIII, et similia vide in tabulis Bib. Sin. tab. XIX, 40*, XVIII, 78, 78*, Tischendorf, *Mon. Sac.* T. III, Tab. I, et p. XVII; semel autem, vel bis ad basim alterius ductus literae Κ vidi lineolam ascendentem oblique ut indicem breviationis. Maxime tum in forma literarum, tum in ipsis lectionum indicibus conveniunt marginales lectiones istae cum iis, quas Sinaitico corrector A apposuit, vel ipsa forma literae Μ singulari saepe recurrente; nisi quod in nostro crassiores de more sint ductus literarum laterales ita quasi ut istae invenustae appareant aliquantulum; quod ex eodem adhibito instrumento eas scribendi, quo textum, repeterem.

In Deuteronomio autem praeter haec marginalia accessit Stichorum notatio per centena, quae indicantur per literas juxta earum vim numeralem, sed praeterea ulla sigla accesserunt, quae non offendi hucusque in codicibus biblicis, nec alibi, nisi in notis, quas protulit Peyron in opere *Papyri Graeci R. M. Taurin.* in *Memorie della R. Accademia di Torino,* V. XXXIII, tab. VI; et ibidem, *Papiri di Zoide,* tum in tabulis tum in commentario passim: cum his enim omnino nostra compono, licet, quod ratio documentorum diversa postulat, aliquid in essentialis formae evolutione intercedat differentiae. Proceritate nunc textum aequant, nunc superant, nunc infra eum sunt, sed semper exigua est differentia. Ex vetustiori libro derivasse notas nostri, quin ratio habita fuerit scriptionis hujus, statim evincit inspectio codicis, quae nec rationem Stichorum sequitur, nec in suis lineis respondet numeris eorum appositis. Non est hic locus agendi de

Stichis, de quibus interim cf. *Monumenta* mea T. II, p. 21, Tischendorf, *Bibl. Sin. Proleg.* II, § 9, not. 2, et *Censoris Theologi Diatribe* ad calcem operis De-Rossi, *Specimen Var. Lect. s. text. et Chald. Estheris Add.* p. 400 seqq. Sed nil simile nostro hucusque vidi in antiquissimis codicibus Graecis, cum Numeri palimpsesti in Tischendorf, *Monum. Sac.* I, 138, et plures N. Test. Sinaitici epistolae solum subscriptum habeant Stichorum numerum, ut etiam alii recentiores tum V. tum N. Testamenti; verum item ac in nostro factum in pluribus libris versionis Syro-Hexaplaris. Sed illud mali accidit ut codice Masii deperdito Deuteronomii pars posterior quoque perierit, quacum noster conferretur, ut numerus utriusque notationis deprehenderetur idemne, an diversus fuerit; eundem tamen fuisse aliqua cum probabilitate conjicio ex ratione subducta quot lineas quodvis centenum Stichorum complectatur noster codex in Deuteronomio ex sua notatione, et quot complectatur in Exodo ex notatione Syro-Hexaplaris. Numeri quidem Stichorum Deuteronomii in Nicephoro, *Critici Sac.* t. VIII, par. III, p. 5, sunt 3100, in *Cod. Clarom.* ed. Tischendorf, p. 468, 3300, in Pescito ed. Lee 2796, in indiculo demum codicis Syri Musei Britannici, *Add. Ms.* 12154, 2783, quorum nullus cum nostro concordat. Verum numeros versionis Syro-Hexaplaris a Graecis codicibus derivandos esse arguit generalis ejus conditio, ut tota a Graeco archetypo pendeat. Usus vero Syro-Hexaplaris nos retrahit ante A. D. 616, quo fere versio incepta fuit.

Scripturae breviatae eae in nostro codice obtinent, quae fere in aliis vetustissimis, nempe in vocibus θεος, κυριος, πατηρ, ανθρωπος, similibus, quae lineola superscripta indicantur, eaque una quantum vidi pro ratione vocis plus minus protracta, non pluribus minoribus, licet si id factum sit alicubi, nondum potuerim discernere; quia qui codicis instauravit atramentum, diligenter priorem lineam cooperuit; item N in fine linearum saepe lineola indicatur. Nondum in textu vidi breviatum και, praeterquam Και initiale in Exodo, XXXVI, 3, ubi tamen est ex supplemento extra ordinem textus; neque item conjunctiones vocum μου, μοι, προς, προ, et duarum triumve literarum connexionem, quae omnia obtinent in Sinaitico (Prolegom. II, 7, numerus tamen 7 in utraque editione excidit), et in aliis vetustissimis libris. Notandum quoque κύριος breviari cum de Deo sumitur, non vero cum de hominibus; quod cum factum fuisset primo Gen. XLIV, 7, ipsa prima manus suppressas literas supplevit supra, quod tamen et cum de Deo sumeretur factum vidi Num. XXXII, 27. Quod vero de και non fit in textu, occurrit saepe in marginalibus, nec in eo solum, sed saltem semel et in ται, quod, ut de illo taceam vel in Sinaitico occurrente, fit etiam in altero antiquiore ex Tischendorfii judicio Dioscóride Vindobonensi (*Cod. Friderico-August.* Proleg. p. 12). Breviatio vero simplicior est ea Alexandrini codicis, neque recurvis, sed rectis ductibus efficta, ut plurimum.

Demum usum initialium literarum habet codex, et raro in Pentateucho ubi linea resumitur, utitur iisdem textus literis, iisque a linea non exeuntibus. Hae literae initiales fere tertia parte superant ceteras proceritate, et dimidio fere e textu egrediuntur. Sectio autem parva, ubi eae apponuntur, semper a nova linea initium sumit, semel Deuter. XXXIII, 8, vidi ordiri sectionem literis textus a linea vix incepta, ac demum initio lineae sequentis occurrit litera major, vocis tamen integrae initialis, cui rei ipsa ratio textus ansam praebuisse videtur. Simile quid pro lineae resumptione vidi in Sinaitico, tab. XIII, col. I, fine. Longe igitur noster simplicior est in hac re, quam Fragmentum Evang. Joh. Graeco-Copto-Theb. ed. Georgi, Alexandrinus, Guelferbitanus alter (Q notatus in Evangeliis), Cottonianus, aliique his aetate pares, vel inferiores. Initialium vero iste literarum usus ut V seculo generaliter viguisse, sic codicibus IV seculi incognitum fuisse praesumit Tischendorf in pluribus locis; cui ne omnino assentiar, nonnullis documentis prohibeor, quae breviter subjiciam non ut illi viro de re biblica, tot vetustis codicibus editis, maxime merito obtrectem, nec etiam códicis nostri aetatem extollam, sed ut quae rem ipsam palaeographicam juvare possunt, pro modulo meo proferam.

Usum initialium literarum recte demonstraretur seculo demum V incepisse, si omnino nullum monumentum praecederet, in quo, licet solum primordialiter, talis tamen usus appa-

reret. Sed si id reperiatur, licet rarissime, etiam in monumentis longe seculo V antiquioribus, quaeque etiam maxime ab hujusmodi literis abhorrerent, ut Epigraphica, non video cur pro diversitate locorum et amanuensium usus non jam seculo IV et ante potuerit obtinere, praesertim in libris, qui majorem quam papyri scribendi magnificentiam admitterent, et etiam splendidiores plus minus desiderarentur. Jam vero literas initiales passim in speciminibus additis offert magna papyrus edita a Schow in *Charta papyracea Musei Borgiani Velitris;* eamque systematice fere iisdem uti evidenter eruitur ex iis, quae editor disserit de formis literarum pag. 113 seqq. Hanc vero papyrum non esse seculo III posteriorem Schow evincere mihi videtur magna cum probabilitate p. XXXVI seqq. Eundem usum passim videre est in papyro Thematis astrologici edita a Silvestre, *Paléographie Universelle*, T. II, apud quem item initiales omnino videntur haberi l. 1 et 6 in *Epistola Dioscoridis ad Dorionem*, et longe majorem ceteris habet literam Π initialem papyrus Graeco-Aegyptia, et fere initio cujusque lineae majores literae adhibentur in Postulatione ad Ptolemaeum et Cleopatram. Quod postremum et in aliis papyris videre est, et praesertim in papyro Herculanensi in *Philosophical Transactions of the R. S. of London*, 1821, p. 208, *plate* XII, *fig.* 3, ubi, cum non currentiori charactere contextus scribatur, ut in illis fieri solet, sed unciali, magis notabile est. Quod in papyris illis offertur, non deest neque in papyris Taurinensibus editis a Peyron in *Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino*, T. XXXI, part. II, ad calcem, pap. I, l. 1, et T. XXXIII, tab. II, pap. XI, l. 1, pap. XIII, l. 4. Quod imo magis mirere, initio vel in medio lineae literam Α sive forma contextus utentem, sive forma fere nostra majuscula, non ea licet unciali quae obtinet in contextu, videre est majorem in papyris Herculanensibus tum in tabula jam allata in *Philos. Trans.* l. 5, tum in papyris scriptis diversa manu, quae photographico opere repraesentati fuerunt tribus fere abhinc annis, n.° 1, col. 16, l. 7, col. 18, l. 6, n.° 2, col. 3, l. 7 secundi fragmenti, n.° 3, col. 2, l. 10 et l. 5 a fine, ubi l. 8 a fine est Θ majus initio lineae in media voce, et iterum Α col. 3, l. 7 initio lineae, postquam jam sectio incoeperat in linea praecedenti, et l. 12. Vidi etiam in lapide Musei Neapolitani anni Chr. 71, edita a Boeckh, T. III, 746, n.° 5838, l. 3, literam Ε initialem paullo majorem, licet scriptura lapidis constans sibi sit; in tabula vero aenea anni ante Chr. 78, quam et ipse olim inspexi in usum meum et exactissime repraesentavit Ritschelius in *Mon. Pris. Lat. Epig.* tab. XXX, plures literae initiales majores offeruntur omnino certae etiam ratione habita magnae scriptionis inconstantiae. Boeckh, qui et hanc dedit n.° 5879, ubique ut in illa differentiam suppressit, ut fecit etiam in n.° 6292, si recte repraesentatur epigraphe in *Del Museo Capitolino*, III, Tab. 66; ex quo suspicarer et in aliis Monumentis id fecisse, quae si integerrime et pro hac re repraesentata fuissent, majora rei, quam tracto, indicia potuissent exhibere. Cf. tamen apud eundem Boeckh, ibid. n.° 4865, 4876-8, 4880, 4882-5, 4957, l. 1 bis, l. 34, 35. Jam prolata sufficiunt, puto, ut ne usum initialium literarum infra seculum IV absolute retrahamus.

8. Interpunctionem quod attinet, nullus ex vetustissimis codicibus est qui nostro comparari possit; quae enim in aliis dispersa apparent, omnia convenisse in nostrum dicendum, et ea quidem, quae nullatenus a majore etiam, quam quae codicibus ipsis Sinaitico et Vaticano tribuitur, aetate absona sint, ut apparebit. Cave tamen ne credas me ideo codicem Ambrosianum ceteris vetustiorem praedicare.

Priorem quidem ac majorem interpunctionem seu potius distinctionem dixerim eam, quae fit linea resumpta, litera initiali apposita vel non, quacum cohaeret lineola quae ad basim praecedentis lineae in margine adscribitur, vel paulo infra in Josue; quae quidem exigua in ductu incipit in puncto superius ascendente, et desinit in punctum inferius descendens, ut sunt in tabula *Bibl. Sin.* IV rubrae lineae duae; rarissime autem inter columnam, semper vero, quantum vidi, ubi ultimae lineae ejusdem adscribitur a fine non exit in punctum, sed in lineam obliquam retroactam inferius, cui fere similem cum lineola in eundem usum promiscue usurpatam exhibent *Herculanensium Voluminum* T. I, col. 12, 21, 23, 25, 38, II, col. 2, alibi. Sed vel ex medio prioris

rectae lineolae obliqua alia deducitur, ut vidi Exod. XXXII, 1, cujusmodi saepe occurrit in Jeremia codicis Friderico-Aug. Lineolam vero rectam omnino eandem offert Homerus pictus Ambrosianus vel ad personas loquentes distinguendas, similem interdum Sarravianus (Tischendorf, *Mon. Sac.* T. III, p. XX), cujus exactam formam ignoro, et Guelferbitanus alter (Q in Evangeliis, cf. Tischendorf, ibid. pag. XXXVII), cujus formam ex Graeco imitantur plures codices Syro-Hexaplares; similem item lineolam habent saepe posteriores curae codicis Friderico-Augustani et Sinaitici in Tabulis ullis, alii codices, et ipsae Papyri Herculanenses et Hyperidis. Nullus tamen quantum novi, si excipias locos Sinaitici tabulae IV, et interdum Friderico-Augustani posteriores curas, ad basim praecedentis lineae adscribit, ut fit constanter in nostro in Pentateucho, sed ponunt inter utramque lineam, vel etiam e latere fere lineae quae resumitur, ut passim in Syro-Hexaplaribus, vel inconstanter, ut in N. T. codicis Alexandrini et in aliis libris, vel inter lineam in qua sectio, linea nulla resumpta, incipit, et sequentem, ut in Papyris Herculanensibus et in Hyperidis pro Euxenippo oratione. Nullus item tanta, ut noster, frequentia apponit, ut fere et linea resumatur et illa apponatur, ubi nos punctum apponeremus, ut patet inspicienti meam editionem; in qua ex formarum defectu linea simplici ad mediam lineam praecedentem, non ad basim, lineam rectam repraesentavi, linea duplici eadem ratione reliquas in ductum obliquum terminatas. Fere tamen accedit in lineae resumptione Sinaiticus cum Ephraemi rescripto in pluribus N. T. libris. Hac vero ratione usus noster per Stichos scripsit, ut omnino videtur, Canticum Mosis, Exod. XV, quocum convenit scriptio Alexandrini tum in textu, tum in Canticis seorsim adjectis, ut video ex Grabio-Breitingeri editione, cum ea Baberi uti non liceat, T. I, Proleg. II, 12, T. IV, pag. 124.

Huic maximae distinctioni succedit altera, quae fit spatio unius fere literae in ipsa linea relicto vacuo; quae rarissime pro frequentia, qua linea resumitur, usuvenit in nostro codice, licet etiam in aliis vetustissimis fiat, ut Vaticano, Sinaitico (cf. hujus Proleg. II, 5).

Demum quae solet interpunctio appellari, frequentissima est in nostro codice, et praeter alia mox afferenda, fere refert illud systema, quod Aristophanes Byzantius reperit sub Ptolemaeo Epiphane (cf. Montfaucon, *Pal. Gr.* pag. 31), ut punctum ad summam literam τελεία στιγμή indicaret plenam distinctionem, ad imam ὑποστιγμή subdistinctionem, seu clausulam nondum perfectam, ad mediam μέση στιγμή minimam distinctionem. Similem in codice Cottoniano interpunctionem obtinere apparet ex editione Tischendorfii et declaratur in Prolegomenis ejusdem, *Mon. Sac.* II, p. XXIV. Sed et in infecto miserabiliter ex incendio codice plura evanuisse credendum, eoque cum nostro collato tum rarior, tum non eadem singulis locis est interpungendi ratio. Trium punctorum systema videbar mihi deprehendere etiam in Homero picto Ambrosiano, sed accuratiori examine opus est, quam quod mihi nunc per tempus liceat, neque certo codex constans est. His accedunt raro duo puncta, quae nec a Sarraviano, nec ab ipso Sinaitico (*Proleg.* II, 5) absunt, rarissime ὑποδιαστολή, quae nescio an sit intelligenda eadem ac illa quam memorat S. Epiphanius (*De Mens. et Pond.* II), sed certo in nostro codice convenit omnino in locis, quos adhuc memini, cum illa quam ex vetustissimis Grammaticis attulit Villoison in *Homeri Ilias* codicis Veneti, *Prolegom.* p. I; inservit enim distinctioni non sententiarum, sed vocum quae ex earum elementis proximis facile confundi possent. Demum item rarissime lineola fere ut accentus acutus cum ipso puncto superius scripta adhibetur, ut suis locis exhibui.

Animadvertendum vero est punctum non rotundum, sed quadratum oblongum plus minus esse, nec codicem omnino constantem sibi esse in interpunctione ponenda, licet pluries malae curae restauratoris atramenti incerta reddiderunt quae prius fuerant scripta, ad quae indaganda saepe non juvat ipsa spatii ratio: ego non dedi nisi certa, et ubi ex puncto spatium majus erat, illo, quia obliteratum fuerat, omisso, interstitium majus reliqui, ullis locis exceptis ex oscitantia. Ceterum licet antiquissimi codices Vaticanus et Sinaiticus rarissima interpunctione utantur, id peculiari scriptorum eorum usui darem; cum quae de Aristophanis systemate narrantur ceteraque allata, plenissimam jam extitisse evincant; alioquin ipse codex Sinaiticus hic illic, ut Esaiae initio, Epistola ad Philemonem, alibi, frequentissima gaudet interpunctione, uno quidem

puncto, nec trifariam varia vi posito fere contenta, sed certo ex ipsa prima manu, collatis Prolegomenis, II, 5, et editione cum tabulis, unde apparet puncta tantum primae manus apponi in editione.

9. Sed venio jam ad ea, quae maximam partem unus noster ex vetustissimis codicibus prima manu saltem servavit, spiritus nempe, apostrophum et accentus. S. Epiphanius *De Mens. et Ponder.*, II, haec habet: *Ἐπειδὴ δέ τινες κατὰ προσῳδίαν ἔστιξαν τὰς γραφὰς καὶ περὶ τῶν προσῳδῶν τάδε· ὀξεῖα΄. δασεῖα΄. βαρεῖα΄. ψιλὴ"* (sic, corrige ex contextu *ψιλὴ*). *περισπωμένη῀. ἀπόστροφος᾽. μακρὰ ¯. ὑφὲν ‿. βραχεῖα ˘. ὑποδιαστολὴ,.* De hypodiastole jam dixi; cetera autem omnia, exceptis *μακρά, βραχεῖα* et *ὑφέν*, in nostro codice ipsa prima manu habentur non quidem constanter, nec ut plurimum, ut in Coisliniano I, sintne in isto prioris posteriorisve manus, sed notabili sane frequentia, licet alibi plus, alibi minus. Animadvertendum tamen saepe potuisse obliterari posteriori cura, qua longe serius, ut in Vaticano factum, sed rudiori quam in isto eaque recentiori manu si ex forma judicandum, ubique accentus ac spiritus appositi sunt, et ea quidem ratione, ut vetustissimi saepe cooperirentur. Quo factum ut accentum vel spiritum, vel saltem eorum formam assequi certe non semper potuerim, et suppresserim in mea editione, ne incerta pro certis proferrem. Sunt etiam nonnulla, rarissima tamen ac singularia, quae formarum defectu non potui repraesentare, et ne confunderentur cum ceteris cavere volui, licet ad aliquam ex ceterorum formis retrahenda ex eorum vi judicarem. Unum mihi permisi, ut accentu gravi, quo eundem in codice occurrentem reddideram, repraesentarem etiam accentum, qui interdum superscribitur, et ductu utrinque leviter inflexo efformatur et a medio crassiori gradatim sese imminuente. Est ista res sane omnibus curis digna, ut in vetustissimo codice prima manu occurrens, eamque ex toto codice resumam seorsim in IV tomo, additis et pluribus speciminibus lithographicis. Illud nunc sufficiat adnotare utrumque spiritum ipsosque accentus non semper cum regulis, quae et nunc obtinent et ex vetustis sequentium seculorum codicibus eruuntur, in nostro convenire; quod ut interdum oscitantiae amanuensis tribuere licet, ita saepe aliqua aliunde repetenda ratio subesse potest; quod intelligo praesertim de spiritu aspero, quod fortasse illustrari poterit ex antiquissimis documentis et ex ipsis Tabulis Heracleensibus, quibuscum tamen hucusque tempus defuit ut accurate nostri usum conferrem.

Quod attinet formam spirituum et accentuum, quos ego nostris communibus reddidi, conveniunt, praeter ea quae jam attigi, cum iis quae in vetustissimis documentis adhibentur, ut in Sinaitico in Matthaei initio ex secundis curis, vetustissimis tamen, (cf. Tischendorf *Bib. Sin.* tab. V), in Coisliniano et in curis posterioribus Claromontani in tabulis Silvestre, *Paléog. Univ.* II, et Tischendorf *Cod. Clar.*, et, ut puto, in Homeri Fragmentis editis a Cureton, cujus libri tabulas nondum potui conferre, sed vetustissimis accentibus longe magis quam nostrum instrui librum illum vidi. Spiritus tamen asper et circumflexus pone sequens e latere uniuntur, hujus initio imminuto et cum illius lineola coalescente. Praeterea circumflexus saepe, praesertim ubi diphthongo superponitur, inter ipsas vocales superscribitur, quod etiam alicubi fieri potuit ex vi, quam videtur ibi habere, nec enim toto codice nondum discusso judicium ferre audeo, ut jungendis vocalibus in diphthongum inserviat, potestate omnino contraria diaeresi.

Ex vetustissimis codicibus biblicis vix est qui in hac re accentuum et spirituum cum nostro comparetur. Vix vestigia accentus circumflexi in Sarraviano manu tertia (Tischendorf, *Mon. Sac.* III, p. XVII), item spiritus asperi in eodem et prima, ut videtur, et seriori manu (ibidem, p. XIV, XVII), et saepe in Fragmento Graeco-Copto-Thebaico edito a Georgi: cum nostro fere conveniunt curae correctoris B in codice Sinaitico, cf. *Proleg.* p. 9* ed. majoris, et tab. V, p. XXIII ed. min. Conferendi et Psalmi papyracei Londinenses ed. Tischendorf, *Mon. Sac.* T. I, qui forma quidem maxime variata ex diversa materie scribendi, papyro nempe et membrana, et ex diverso charactere, tamen in accentibus apponendis largior est nostro etiam ratione habita obliteratorum in hoc ex novis curis. Hic Psalmorum codex est omnino non uno nomine insigne documentum, et illo praesertim, quod probabilem patriae sui praeseferens notitiam, lucem aliquam cum nonnullis aliis monumentis affundere potest in quaestione de patria codicum.

Sed praeter eum usum spirituum, qui communi consonat, semel, quantum memini (Exod. XV, 5), vidi lenem in media voce in κατέδυσαν, saepe vero ibidem asperum, formam quidem quod attinet quam in codice habet, de vi enim dicendum in t. IV; quod duplici modo fit: aut enim in vocibus compositis praesertim cum praepositionibus vocali initiali secundae simplicis vocis superscribitur, ut ωσαύτως, Ex. VII, 22, VIII, 18, προσήγεν, εξῆγαγεν, εξῆρεν, Exod. XIV, 10, 11, 19, προσῆλυτον, Exod. XXII, 21; aut, quod rarum est, alteri superponitur duarum vocalium se excipientium, vel etiam vocali post diphthongum, ut νεότητα, Gen. XLIII, 33, βιάιω, Ex. XIV, 21, δυό Ex. XVIII, 6, εκπορευόμενος, Num. I, 3. His tamen dubito num sit accensendum αἰρῶν, αἴρων, Ex. VII, 12, VIII, 12, cum saepissime sit ἀιρῶν, et ex duplici α potuerit falli amanuensis. Spirituum in altera vocum compositarum rara vestigia reperi in codicibus Biblicis; sic in Sinaitico corrector B ανεῖλεν (*Proleg.* 9* not. 2 ed. maj. p. XXIII, ed. min. not. 3), tabula V ed. maj. εξέλε, col. 1, l. 3 a fine, εφιόρκησεις, col. 2, l. 30; in Tischendorf. *Monum. Sac.* I, 191, l. 14 ενόικουντες; plura denique in toto libro et pro leni et pro aspero spiritu corrector seculi IX in codice Claromontano, ed. Tischendorf, *Proleg.* p. XXIII. Sed nullibi in his offendi alteram rationem. Verum summae antiquitati Graecae haec cujusvis generis non ignota fuisse arguunt quae ex veteribus auctoribus et monumentis congessit Villoison, *Anecd.* II, p. 119, seqq., *Prol.* in *Homeri Ilias* ex cod. Ven. p. II, seqq., cf. et Eustathium ad Iliad. V, 76, et Aristophanis Scholia ad Aves v. 102, ubi spiritum asperum imo in textum intulerunt ulli editores nuper, ut etiam ib. v. 269, et Achar. v. 63 vel ex illo Scholio, vel ex loco Athenaei *Dipnosoph.* IX, 12, et ex Hesychio ad vocem; sed ex forma vocis Persica (a Persis enim Graeci eam habuerunt) explicanda mihi videtur nota, quae ut spiritus asper habita est.

Cum priori spiritus ratione cohaeret usus apostrophum apponendi consonanti praepositionis praecedentis verbum simplex, cui spiritus non apponitur, ut Num. XXXIII, 3 et seqq. passim απ'ῆραν; sed απῆραν, Exod. XVI, 1. εξῆραν Exod. XIX, 2, alibi; idem apostrophus in codice Alexandrino obtinet, cf. N. Test. ed. Woide *Prol.* §. 30.

Ille vero apostrophus qui saepissime variaque ratione obtinet in antiquissimis codicibus Vaticano, Sarraviano, Friderico-Augustano (cf. *Cod. Frid. Aug.* Prol. p. 12), Sinaitico, aliisque his aetate proximis, idem occurrit aeque in nostro, et exempla passim prostant et in nostro et in illis codicibus supra allatis quos edidit Tischendorf.

10. Diaeresis demum ad ι et υ vix deesse censenda in nostro codice in illis locis, ubi vetustissimi codices licet minus sibi constantes ponere solent; si vero interdum deest in mea editione, id factum quia abstinui ab ea ponenda ubi dubii aliquid esset ex posterioribus vesanis curis, quae priorem diaeresin maxima inconcinnitate instaurant vel potius obruunt. Forma diaeresis in nostro codice vel est lineola tenuissima, desinens vel minus in leve punctum ex parte inferiori, vel duplex ejusmodi lineola, interdum duo tenuissima oblonga puncta; forma tamen saepe, non diaeresis, incerta quaenam sit ex curis posterioribus. Ego semper duobus punctis repraesentavi. Ceterum in ipsis formis codicis nihil est, quod a vetustissimis IV et V seculi codicibus abhorreat, ut passim videre licet in Prolegomenis et Tabulis editionum multorum codicum, quas Tischendorf curavit.

11. Reprobandi ratio qua prima manus usa est, varia eademque est quae obtinet in ipsis vetustissimis codicibus. Praeter rasuram, quae interdum adhibita ubi lectio inscribenda, et sic peracta est de more, ut nulla ratione priorem lectionem expiscari liceat, litera literaeve reprobandae punctis vel obliquis parvis ductibus superius notantur, unci etiam adhibentur, illis appositis vel non, initio ac fine locorum vel linearum, iique aperti versus textum reprobatum; vidi etiam pro uncis stellulas appositas, et praeter punctum superius, cum de una litera agitur, etiam levissimum ductum in media litera. Sed rara satis ista omnia.

12. Grammaticas formas quod attinet, eae in nostro codice obtinent, quae in antiquissimis, et Alexandrinae audiunt. Abundanter recensere solet Tischendorf in praefationibus ad codices quos edidit, fuse vero ac plene plerasque tractavit, relative praesertim ad N. Testamentum, Secchi

in *Annali delle scienze religiose*, Roma, 1839, vol. 9, pag. 161 et seqq., unde Scholz ordine commixto in *Einleitung in die H. Schriften*, I, § 188 sua compilavit, auctorem ea ratione versus medium excitans, ut nullatenus appareat omnia illi tribuenda, quae profert ut sua. Attamen hucusque vix offendi in codice formam *εσαν* pro *ει* in verbo, numquam *αν* pro *α* in casu accusativo tertiae declinationis. Idem dicendum de orthographia saepissime obtinente in vetustissimis codicibus aeque ac in Inscriptionibus, ut *ν* praepositionis *συν* servatum etiam ubi ex euphonicis regulis mutandum esset, *εμμεσω* contra pro *εν μεσω* scriptum cum Sinaitico, Alexandrino, Ephraemi Syri rescripto, aliisque, et similia. Neque opus est monere, quod in omnibus codicibus fit, non semper in istis omnibus constare sibi neque nostrum codicem. In iis demum scripturis, quae sive erroneae, sive incertae orthographiae, vel etiam inscitiae linguae dandae sunt, ut literarum vocaliumque praesertim commutatio ex simili pronunciatione, minus peccat noster, quam Friderico-Augustanus cum Sinaitico, Sarravianus, Alexandrinus, Ephraemi rescriptus, et accuratum ac linguam callentem amanuensem reperisse mihi omnino videtur. Communia demum cuivis cujusque linguae scriptori sphalmata ex oscitantia pauca in nostro codice sunt.

13. Jam istis enarratis, quae toti codici communia sunt, inquirendum utrum uni, an pluribus amanuensibus sit danda prima scriptura. Duos autem omnino arbitror codicem habuisse amanuenses, utrumque tamen consociata opera scribentem. Ex his prior scripsit Pentateuchum, alter Josue et qui sequi debebant libri. Nonnulla jam dedi quae diversum amanuensem indicant, ut sunt diversa ratio in lineolis apponendis initio Sectionum et atramenti differentia. Ipsa scriptura licet nullam vel in singularibus diversitatem formae receperit, quandam ut ita dicam coloris varietatem offert, qualem quisque videre potest in scripturis plurium amanuensium codicis Sinaitici in tabulis majoris editionis. Sed clarius patebunt ista, cum specimina ex utraque parte exhibebo. Consociata tamen opera scripsisse arguunt tum notae Quaternionum, quae recte in Josue prosequuntur et, quantum licet videre, sunt scriptoris Pentateuchi; tum lectiones et correctiones marginis, quae sunt etiam in Josue illius qui easdem cum textu scripsit in Pentateucho, et videtur totum codicem revisisse; tum demum, si differentias allatas excipias, unus idemque in ceteris habitus.

14. Omnia quae hucusque disserui, ad primam tantum spectant pro textu et correctionibus codicis scripturam; verum longa series posteriorum curarum accessit, sive pro correctione errorum, vel orthographiae codicis, sive pro textus immutatione, sive pro marginalibus lectionibus, notis, scholiis, capitulis, et is etiam extitit qui rudi ratione totius codicis atramentum instauravit et accentus spiritusque omnes addidit, priores curans plerumque cooperire ex parte vel omnino, remque ita perfecit ut scriptionem corrigeret et textum, ut videtur, recenseret. Sed de istis curis omnibus locus erit dicendi in IV tomo, ubi integrae repraesentabuntur; nunc sufficiat nosse aliquot ex istarum auctoribus charactere unciali vel adhuc puro rotundoque, vel deflexo usos esse, plures charactere minusculo, saepe autem lectiones marginales minusculas, anonymas licet, referre veteres Interpretes, vel etiam locos ex *Judaeo*, aut ex *Hebraeo*, quod tamen rarissimum est. Supplementa plura recentiora jam attigi.

15. De patria nunc codicis esset dicendum; qua in re duo mihi videntur distinguenda, patria nempe sive origo textus, et patria sive locus ubi liber scriptus fuit; quae duplex patria, quamquam saepe in unam eandemque conveniant, praesertim si liber usui publico ecclesiastico destinabatur, quia recepto ibi textui deferendum erat, et praejudicium de eadem origine loci scriptionis creet, ut patet, nota patria textus; fieri tamen potest, ut textus alius regionis in alia describeretur, praesertim si usui privato liber parabatur et textus singularis criticae recensionis docto viro describebatur. Sed ut nunc est crisis biblica textus LXXviralis, vix aliquid potest dici de patria textus, sive de recensionibus, in quas demum recidit quaestio, quin tota res ex elementis resumatur; quod quatenus ex documentis certum quid vel probabile desumere licet, ad singulos libros versionis Syro-Hexaplaris tractare coepi. Nondum vero de recensione, quam noster codex exhibet, mihi constitit, cum hucusque non repererim argumenta, ut redu-

cerem ad Origenianam, vel ad Lucianeam, vel ad non recensitum antiquissimum textum LXX, de quibus tantum hucusque certa vel probabilia saltem pro pluribus libris confiderem jam me tenere. Neque tamen despero fore, ut aliquando probabile quid innotescat.

Sed neque ad alteram patriam codicum definiendam certi quid praebet praesens conditio studiorum de codicibus LXX. Legi et relegi omnia vel fere quae in hanc rem disseri solent praesertim in editionibus singulorum vetustorum codicum, sed nihil certi, vel quod dignam probabilitatem haberet, mihi saltem, expiscari licuit.

16. Mihi enim in primis magnum semper praejudicium fuit constantia illa qua Alexandrini Aegyptiive dicebantur omnes fere codices a seculo IV ad VIII sive Veteris sive Novi Testamenti, cujus quidem in hac re eadem ac illius ratio est, licet textus plerorumque adeo ad invicem dissideret. Imo quem codicem ex Aegyptiacis eximeret Tischendorf, Guelferbitanum nempe alterum, Q in Evangeliis, ab eo editum *Mon. Sac.* T. III, ipse quoque in Aegypto scriptus fuisset ex ipsa ratione orthographiae, ex qua p. XXXVII illum eximeret. Quod constabit vel si tantum cum iis, quae de codice Sarraviano disseruit ibid. p. XV, ut Aegypto vindicaret, comparaveris quae plura similia habet Guelferbitanus in exiguo licet volumine. En ea cursoria lectione collecta, ullis minus dignis omissis. Pag. 266, a, 8 *ηδισαν*, b, 10 *ἴδεν*, 13 *αλεεις*. 267, a, 6, *ποιησιαν*. 268, a, 26 *μεισησωσιν*. 271, b, 21 *ανεκλιπτον*. 272, b, 3 *γινωσκεται* pro *γινωσκετε*, 24 *θεραπιας*. 273, b, 11 *ἴδεν*. 275, a, 5 *παραλημφθησεται*, 20 *ενκακειν*. 276, b, 13 *ειλασθητι*. 277, a, 10, b, 22 *ἴερειχω*. 278, a, 14 *ἴδεν*, 16 *ζακχεαι* (cf. Proleg. ad loc.) b, 4 *ημεσια*. 279, b, 11 *πέπ(ι)σμενος*. 280, b, 25 *ειπαν*. 281, b, 4 *ειπαν*, 282, a, 16, 20 *ἴδεν*. 283, b, 8 *πορευεσθε* pro *πορευεσθαι*, 13 *τρεις* pro *τρις*. 284, a, 10 *ειπαν*. 285, a, 2 *πεσατε*, ubi *πεσετε* ipsi Vaticanus et Sinaiticus prima manu, sed C[a] ut Guelferbitanus, b, 1 *ἴστηκει*. 286, a, 24 *παραδισω*, b, 19 *συνπαραγενομενοι*, 27 *ἴστηκεισαν*. 287, a, 1 *ηλιψεν*. 290, a, 19 *δυνατε* pro *δυναται*. Equidem omnes vetusti codices sacri, si hac ratione de eorum patria judicandum est, Aegyptii sunt.

17. Sed praestat inspicere saltem aliquantulum argumenta, quibus codicum plerorumque patria Aegyptiaca asseri solet. Quae fere sunt formae quas dicunt Alexandrinas, et orthographia mire deformata a Grammatica puritate et conjuncta cum erroribus pluribus aliorum generum et una cum insigni in scribendo elegantia; quibus pro Vaticano, Alexandrino, Friderico-Augustano eodemque Sinaitico accedit repertum in eis monogramma formatum ex P cum linea transversa in medio ductu inferiori. Qui ex textus indole assurgeret reperi neminem, cum vix in censum veniant quae in genere dicta sunt aliquando sine satis idonea probatione, ut Tischendorf, *Cod. Eph. N. T.* Prol. p. 17, 21.

Verum formas dictas Alexandrinas quod attinet, non posse eas unas codicem Aegypto vindicare consentiunt Vercellone in Dissert. de codice Vaticano, et ipse Tischendorf (*Cod. Ephr. N. T.* p. 17), et licet hic saepe deinde ex illis arguat, vim tamen illic cognovit argumentorum, quae in hunc finem attulit Secchi, *Annali delle scienze religiose*, Roma, 1839, vol. IX, p. 168 seqq. Imo in ipso occidente obtinuere formae ut *λημψομαι* vel extra libros sacros; in *Fronto ed. Mai*, Romae 1846, pag. 107 in textu est *παραλειψιν*, marg. *paralemsis*, quod ad *παραλημψις* redit, et pag. 109 in textu *παραλειψεως*, marg. *paralempseos* (non moror erroneam scripturam marginis, sed attendo singulari orthographiae); in *Virgilii Maronis Interpretes veteres*, quos ex vetustissimo palimpsesto libro Veronensi dedit idem Mai, contextui Latino Graecae voces interseruntur *επαναλημψις* p. 6, *προλημψει* p. 61; demum in *Fragmenta Vers. Lat. Antehieron.* ed. Ranke, fasc. I, tab. ad calc. col. 2. marg. (cf. et p. 23) in contextu latino est *επιλεμτικος*, quod nos ducit, ut mox, ad *επιλημπτικος*, quae Jonica forma pro *επιληπτικος*, ad Alexandrinas quoque quas dicunt formas traducta, servata est etiam 1 Reg. XXI, 14 et 15 bis in Vaticano et Alexandrino, et Jer. XXX, 3 in Friderico-Augustano et Alexandrino. Sed largiamur etiam Alexandrinas vere esse formas; jam animadvertit Vercellone loc. cit. ex ipsis versionis auctoribus Alexandrinis profectas formas servari potuisse in apographis alibi confectis, ut factum videmus in Jonicis scriptoribus, qui earum nonnullas habent, et in aliis pro aliarum

dialectorum formis; et, ut insigne in ipsis libris sacris afferam documentum, Veronensis codex Psalmorum Graeco-Latinus, sed Latinis literis et pro Graeco scriptus, eas formas tuetur; quem nemo, puto, in Aegypto scriptum arbitrabitur. Magna vero fides in iis formis servandis ibi praesertim esse poterat, ubi lingua Graeca non esset nativa, sed importata, propria illius loci adhuc vigente, ex quo minus persentiebantur formae a puritate Attica abhorrentes.

Alterum argumentum desumunt ex mala orthographia et erroribus aliorum generum conjunctis cum mira scribendi elegantia, quae omnia propria Alexandrinis calligraphis dicuntur. Equidem, ut ab hac elegantia exordiar, nullus est codex quocum hac in parte certare non possit Homerus pictus Ambrosianus, cujus specimen insigne dedit Mai in sua codicis editione; nec vero Aegyptium putarem codicem, qui in basi literarum, et paullum vel in exiguioribus ductibus pro proceritate literarum et ceterorum codicum more imitatur vetus quadratum Latinorum characterem, magnamque in picturis cum Herculanensibus ac Pompejanis similitudinem habet. Nec inelegans est Fronto jam allatus, et aliter ac Homerus cum formis codicum sacrorum fere conspirat; et tamen Latinum amanuensem arguunt commixta Latina opera, characteris habitus omnino ex Latino codicis pendens, et usurpatae in Graecis alicubi Latinae literae ut R pro P p. 196, Latina forma M pag. 200, qui locus satis redarguit explicationem Mai pag. 196; nam Herodes ex archaismi studio formam illam revocaverat, cf. Boeckh, C. I. G. I, 43. Demum ut ista codicum elegantia probaret eorum patriam, demonstrandum esset propriam ac privam Alexandrinis amanuensibus fuisse eam, et indicandum singulare quid haberet, in quo a ratione scribendi ceterorum locorum discederet; sed nullibi id reperi. Contuli ego scripturam Fragmenti Borgiani Graeco-Copto-Thebani, quocum componendi tres codices alii, Marchalianus et duo editi a Tischendorf, *Mon. Sac.* T. I, tab. III, num. 4, T. II, tab. n. 3; contuli et papyros in Aegypto repertas plures unciali scriptura utentes; sed totus scripturae habitus diversitatem evidentem offerebat, mihi saltem, ab ea, quae in vetustissimis codicibus biblicis adhibetur, et in ipsis papyris Herculanensibus, quas nihil nos cogit, ut in Aegypto scriptas arbitremur. In istis vero Philodemus *de Musica* maximam cum Vaticano similitudinem habet et in literis, ubi vix differebant quae ex membrana et papyro et interjecta aetate repetenda videntur, et in altitudine columnarum, quae vix major est in Vaticano cum eodem tamen fere linearum numero, et in latitudine, quae eadem est. Sed econtra papyrus Saquarensis in necropoli Memphitica reperta, apud Tischendorf *Bib. Sin.* tab. XX, in literis saltem, cum Sinaitico maxime convenit, cujus scriptura ab ea codicum et papyrorum Aegyptiorum, quos supra attuli, differt, et cum Vaticano similibusque conspirat. Nihil ergo certi vel ex istis subsidiis sperandum videtur: dabuntne majora Inscriptiones, si forte aliquando ope photographiae edentur, ita ut facile sit conferre? Nescio. Sed illud omnino mihi videtur dicendum, quaenam sint literae Alexandrinae illae speciosae, nos nunc ignorare.

Quod vero repetitur argumentum ex orthographia ceterisque cujusvis generis scribendi erroribus, Fronto jam allatus hac quidem in re certare utique potest cum quovis codice biblico, remque plane conficiunt Inscriptiones tum profanae, tum Christianae collectae a Boeckh, praesertim coaevae codicibus sacris, licet et auctores Inscriptionum et quadratarios diligentiores ex rei natura esse oportebat quam codicum amanuenses. Instabili ergo orthographiae et humanae etiam oscitantiae potius quam patriae scriptoris sphalmata hujusmodi dentur, quae aeque offeruntur et in aliarum linguarum codicibus. Accedat vero, quod de ullis codicibus probabile est, etiam scriptio non ex libro desumpta, sed ex dictante instituta, cujus pronunciatio, ut par est ex codicum aetate, jotacismo similibusque vitiis quammaxime laboraret, neque etiam adamussim excipi poterat ab homine scriptioni intento, quae pictura fere est in vetustis codicibus, indeque sensui ipsi parum attendente; accedat, quod de formis Grammaticis jam innuebam, scriptor loci, ubi nativa non erat Graeca lingua nec correcta; et satis multas scriptionis erraticae causas etiam extra Aegyptum invenies.

Postremum non certum, sed probabile argumentum originis Aegyptiacae codicum Vaticani, Friderico-Augustani cum Sinaitico, Alexandrini positum est in ea nota quae constat ex P cum

linea transducta in inferiori parte, et monogramma Christi, vel crux monogramma dicitur. Cf. *Bibl. Sin.* Proleg. II, 8. Non legi quae ibi innuit Tischendorf prolata a De-Rossi; sed quidquid inde derivetur argumenti, nihili esse arbitror. Nam ea fere aetate, quae vetustissimis codicibus tribuitur, et deinceps, idem monogramma occurrit in Inscriptionibus Graecis totius fere veteris orbis Christiani. Cf. in Boeckh T. IV, 8863 Romae, 8946,4, 8947, r, 8948, c, bis, 9059 Aegypti, 9172 Coryci Ciliciae bis, 9434 Vranzigae prope Salonam bis ex tabula adjecta, 9470 Acris prope Syracusas bis, et saepe ibidem ex tabula 9473, 9474 Catanae bis, 9481, 9486 bis, 9489, 9491, 9492, 9494 ibidem, 9542 Neapoli, 9786 Romae, 9875 Veronae, 9889 Lugduni Galliae, 9892 Treviris. Imo bis videre est idem in tabula codicis Latini Brixiensis 4 Evangeliorum in titulo Evangelii Lucae apud Blanchinum *Evang. Quadr.* I, p. CDLXXVI, et non raro apponitur longe serius in margine nostri codicis Ambrosiani, quem edo.

18. Nihil ergo puto allatum hucusque fuisse, quod vere confirmaret praedicatam adeo originem Alexandrinam, vel saltem Aegyptiacam plerorumque vetustiorum codicum. Sed nonnulla etiam obstare mihi videntur, ne illis locis tribuantur vel insigniores ex iis, ut exempli ergo Vaticanus, Sinaiticus. Etenim Vaticanus omnino non, et Sinaiticus solum a Cb habet alterum illud additamentum Esaiae LVIII, 11, quod Hieronymus in h. l. tribuit Alexandrinis codicibus, et reapse reperitur in versione Copto-Memphitica, et in Cyrillo ad h. l.; quamquam non intra Aegyptum constitisse arguit repertum in Theodoreto ad h. l., ideoque inde patriam codicis Alexandrini, qui illud habet cum aliis libris et Aldina, definire non licet. Cur in duobus codicibus istis S. Hieronymo aetate proximis, si vere Alexandrini, vel saltem Aegyptii essent, desideraretur tale additamentum? Praeterea in Praefatione editionis Romanae ad lectorem versus medium excitatur codex ex magna Graecia advectus et Cardinalis Carafae tunc peculium, qui cum Vaticano codice ita in omnibus consentiebat, ut credi posset ex eodem archetypo descriptus fuisse. Num et iste ab Aegyptio exemplari pendebat? Consensionem item Vaticani magnam cum Occidentali textu in N. T. norunt critici; ejusdem affinitatem cum Latina versione quadam Prophetarum late ac praesertim in Italia ac viciniis obtinente ab eaque Tertulliani ac Cypriani dissentiente evidenter ostendit Ranke in *Fragmenta V. L. Antehier.* II, p. 119, seqq. Ordo Epistolarum Pauli, qualem numeri Sectionum vetustissimi produnt, cum a ceteris dissidet, tum et ab eo quem Athanasii Alexandrini canon exhibet (cf. Hug, *Einl. in d. S. d. N. T.* ed. IV. § 50; Athanasii Op. ed. Maur. I, 962). In Evangeliis eadem distinctio eaque singularis obtinet pro Lucae Evangelio in Zacynthio codice rescripto (cf. *Bibl. Sin.* Proleg. p. 12* ed. majoris, XXXII, ed. minoris). Sinaiticus vero cur in Tobia et Judith textum cum Syro et Latino veteri convenientem habet atque a Vaticano diversum? Cur discedens a Vaticano, Ephraemi rescripto et Alexandrino Actus Apostolorum epistolis Pauli postponit consentiens ex testimonio Tischendorfii (Proleg. p. 12* ed. majoris, XXXI ed. minoris) cum antiquissima Syrorum interpretatione? Cujus tamen ordo forte ex editione Widmanstadii desumptus ex mss. mihi notis satis est varius et incertus. Plura alia quidem in hanc rem congesseram, sed fusiorem sermonem requirunt, et etiam tempus, ut digeram, commodius quam quo uti in praesens mihi sit datum. Eam tamen liceat proferre opinionem, sed moneo opinionem esse tantum, quam sensim sine sensu imbibi ex iis quae animadvertebam in usu horum codicum eorumque cum aliis testibus praesertim Syris collatione; quae mihi quidem videtur occurrere iis difficultatibus quae exsurgunt ex tanta utriusque codicis consensione in N. T. cum insigni alioquin interdum dissensione, consentientibus tamen saepe cum Sinaitico Latinis versionibus, codice Cantabrigiensi, versione Syriaca Cureton, et ex Patribus in primis Origene, qui magnum vitae suae tempus extra Aegyptum vixit, degit vero praesertim Caesareae Palaestinae, et Eusebio Palaestinensi; quae dissensio longe major est in Vet. Test., quam praeter jam adnotata facile videre est pro ullis partibus vel in II ed. V. T. ipsius Tischendorf, ubi saepe cum Alexandrino facit. Mea ergo opinio est Vaticanum codicem in Italia, Romae vel in Magna Graecia, exaratum fuisse, Sinaiticum vero in Palaestina scriptum fuisse vel in viciniis sed ex parte Syriae, non Aegypti,

et serius, ut factum de plerisque Syris codicibus Monasterii Scetensis, in Coenobium Montis Sinaï translatum fuisse, cum istud Coenobium serius quam Tischendorfius putare videtur (Proleg. IV initio), nec enim satis aperte loquitur, conditum fuisse doceat Lepsius, ut vidi in Boeckh, *Corp. Insc. Graec.* IV, pag. 297, nec enim Lepsii librum habeo. Cum autem codices isti fere semper versandi mihi sint una cum ceteris testibus in editione versionis Syro-Hexaplaris, spero fore, ut quae nunc solum delibo, plene aliquando tractare possim praesertim ex textus codicum conditione.

Interim ex his omnibus apparet me nullatenus posse patriam nostri codicis definire ex ea, quae illi intercedit similitudo cum vetustissimis in iis omnibus, ex quibus solent ad locum eorum scriptionis assurgere. Nonnulla vero aliunde petita, ex quibus eo inclino, ut in confiniis Graeciae, vel saltem in Constantinopolitano patriarchatu putem scriptum nostrum codicem, utpote plenius ex toto codice perspecto tractanda, illi tempori reservo, quo eum totum accurate discusserim.

19. De aetate codicum Graecorum vetustiorum definienda constat probabilia tantum ex palaeographia argumenta sumi posse, cum vix aetas unius alteriusve codicis, qui nec sacri sunt, externis indiciis definita sit, ut Dioscoridis Vindobonensis Julianae Aniciae, et Fragmenti Musei Britannici, de quo meminit Tischendorf, *Codex Claromontanus*, Prolegom. pag. 15. Desunt ergo ea subsidia, quae, ut in Syris contingit, ex collatione plurium certae aetatis codicum satis certa sumere licet. Neque enim satis firmum praebere possunt praesidium papyri vel alio charactere scriptae, ut Aegyptiae certae aetatis, vel pluribus seculis vetustiores codicibus nostris, ut judicio doctorum sunt papyri Aegyptiae et certe Herculanenses charactere unciali exaratae. Saquarensis vero papyrus adeo similis Sinaitico aetatis est aeque incertae. Etiam hic fortasse proderit collatio codicum cum archetypis Inscriptionum certae aetatis; quod nondum reperi ab ullo factum, nec ipse possum praestare. Si tamen ex iis arguendum, quae probabiliter pluries disseruit Tischendorf, qui ex tot tractatis codicibus vim judicii non potuit sibi non comparare in his rebus definiendis, codex noster inter finem seculi IV et medium seculum V scriptus esset censendus, sed potius V quam IV. Initiales enim habet, sed nec omnino constanter, nec quae ceteris multo sint majores. Ut nullibi ad deflexum characterem declinat, sic in singularibus quibusdam literis, ut ω interdum in fine linearum, ut M saepe ibi et in marginalibus, cum Vaticano, Sinaitico et Sarraviano facit. Praeterea in punctis illis, in quae literae Γ, Ε, Κ, Σ, Τ, Υ, Ψ exire solent seculo V et sequentibus, in pluribus vel parum, vel nihil etiam, praesertim cum literae imminuuntur, recedit ab iisdem codicibus, contra ac fit in iis qui seculo V, eique maxime declinanti tribui solent. Literae vero Δ nullatenus exit inferior ductus, uti nec in Π superior, vel, si in hoc exit, minus exit et rarius quam fiat in Sinaitico. Α demum semper in acutum tractum desinit, praeterquamquod ubi character imminuitur, ubi et rotundum exaratur, quod tamen nec ab ipso Vaticano et vetustioribus eo papyris ignoratur. Imo quae inferius paullo retraherent nostri aetatem prae illis ex sensu Tischendorfii, ut initiales literae et puncta in quae literae exire solent, jam superius incerta ea esse in hac re indicia videor mihi probabiliter contendisse; ita ut codex adeo in ceteris vel singularibus prorsus cum illis consonans paris dicendus esset aetatis. Cum tamen ut argumenta antiquitatis codicum definiendae discutiam, haec disseram, non studio codicis nostri extollendi, libenter fateor eum quandam junioris prae Vaticano et Sinaitico aetatis speciem licet exiguam praeseferre, mihi saltem, quae, quin exacte definire possim, sese evolvit et occurrit ei, qui oculo curioso saepius inspexerit antiquas scripturas a papyraceis vetustissimis ad ultimae aetatis membranas uncialibus literis exaratas; nisi tamen pro locorum ratione amanuenses maturius processerint ad magis excultam formam. Quisquis vero videt me nullam rationem habere interpunctionis in nostro frequentissimae, nec spirituum et accentuum ceterorumque similium in eo repertorum, ex quibus interdum arguunt in aetate codicum definienda. Satis, puto, testimonium S. Epiphanii superius allatum demonstrat vel ea aetate, quae codicibus vetustissimis tribuitur, accentus et spiritus aliaque hujusmodi in usu apud quosdam fuisse in libris sacris, quem usum et alii profani testes confirmant vel antiquius obtinuisse, videmusque jam quoad accentus et spiritum asperum in sententia Euripidis Retinensi

parieti inscripta (*Pitture di Ercolano*, II, 34). Iidem vero testes profani ad remotissimam aetatem systema interpunctionis nostrae retrahunt. Haec ideo non aetatem juniorem arguunt, sed ostendunt magna hac etiam in re accuratione usum esse amanuensem, vel archetypi codicis nostri auctorem, ut non habitu tantum externo, quod ex codicis descriptione apparet, sed vel in his grammaticis rebus vere splendidum exemplar pararet. Contra nec trium columnarum in quavis pagina scriptionem adhibui ut antiquitatis argumentum; quia tales codices vel serius occurrunt in ipsis Graecis libris, cf. Tischendorf, *Notitia ed. cod. Bibl. Sin.* p. 12 not. et 48, ut similem usum in Syris et Latinis vel serioribus omittam.

20. De textus etiam indole esset agendum, ex qua tandem vera dignitas codicum dimetitur. Sed praestat post totius codicis editionem id facere, praesertim cum et posteriores curae omnino in censum veniant. In genere magnam vidi consensionem nostro intercedere cum Alexandrino, quocum facit interdum vel in iis singularibus, quae nonnisi ab eodem archetypo fluere viderentur. Neque tamen omnino idem textus est, et reperi interdum, ubi ab illo discedit, consentire cum Vaticano vel etiam ab utroque recedere.

21. De usu demum, cui destinatus fuerat codex, nec reperi quod usui ecclesiastico scriptum ostendat, nec item habeo quo negem; nisi forte conservatio membranae tenuissimae in ea, qua et nunc est conditione, indicaret non fuisse in usu publico, ex quo passa utique fuisset. Vel tamen si usui ecclesiastico destinatus ab initio fuit, postea in usum privatum cessisse arbitrarer ex pluribus lectionibus, scholiis et similibus, quae ex serioribus curis accesserunt, et nullae esse poterant in codice ecclesiastico, qua parte saltem non lectionem immutant, quam textus publicus receptus postulare poterat, sed Interpretum locos ac scholia aliaque similia invehunt.

22. Reliquum est ut dicam de ratione editionis meae textus primigenii. De qua quae singularia fere omnia jam praeoccupavi in descriptione codicis, non attinet repetere. Paginas, columnas, lineas et locum initialium servavi, marginalia vero interdum suo loco dedi, saepius ad inferiorem marginem amandavi. Compendia scripturae nulla retinui, quia deerant formae, nec volui onerosior quam jam sim esse nostrae Bibliothecae non utique reditibus uberi. Textum continuum distinxi, nisi alicubi ipsa scriptionis codicis conditio conjunctionem postularet. Versuum numeros ex Holmes apposui, iisque asteriscum addidi, quoties curae seriores ibi accesserunt, vel quid in Commentario seriorum curarum de ipsa prima scriptura fusius adnotandum est. In ipsa vero editionis opera perficienda bis, una forte alterave pagina excepta, ubi semel, plagulae revisae fuerunt ad codicem, itemque accentus et spiritus seorsim a textu bis accurate recogniti, ut deesse fortasse aliquis possit ex summa eorum eruendorum difficultate, nullus tamen, spero, appositus sit, quin reapse in codice adsit. Quae quidem post plures seriores curas et totius codicis rudem instaurationem postulabant operam multam ac salebrosam; unde factum, ut dum totus primae scripturae repraesentandae intentus essem, unum alterumve typorum sphalma non deprehenderim, quod cum aliis quae forte reperiam, corrigam in IV tomo, ad quem concinnandum bis totum codicem vel pro prima scriptura revisere oportebit. Veniam vero largientur, spero, lectores, si consideraverint omnem omnino correctionis operam in me semper recidere, et sollicitudine revisendi ex codice tot curis vexato ac interdum perdifficili mentem fere hebetari, ut typorum sphalmata facile subterfugiant. Ne tamen ante IV tomum editum codici errorum non experti ii quoque tribuantur quos non oportet, indico quae percurrens editum subolui errata et ad codicem recognovi; alia plura quae intacta relinquo, sunt codicis, et cum novis curis emendata sint, quas in IV tomo proferam, tunc sine dubio de vera erronea lectione constabit. Gen. XLVII, 30 ad ειπεν punctum est ad verticem literae. IL, 31, ἐθραψαν, corrige ἐθαψαν. Exod. II, 6, τουτο punctum ad verticem literae est, 10 μοϋση corrige μωϋση. VI, 15 ad συμεων ultimum, et 20 ad αυτων punctum ad verticem literae trahe. 20 πριακοντα corrige τριακοντα. XVI, 1 πεντε και conjungenda. p. 73 in prima columna supple notam Quaternionis ιδ.

XXXI αι λελογισμε
15˙ θα αυτω. πε
πρακεν γαρ ἡ
μας· και κατε
φαγεν καταβρω
σει το αργυρι
16˙ ον ἡμων· παν
τα τον πλουτον
και την δοξαν
ἧν αφειλατο
ὁ θεος του πατρος
ἡμων· ἡμιν
ἐσται και τοις
τεκνοις ἡμων·
νυν ουν ὁσα
ειρηκεν σοι ὁ
— θεος ποιει·
17˙ Αναστας δε ϊα
κῶβ' ελαβεν
τας δυο γυναι
κας αυτου και
τα παιδια αυτου·
επι τας καμη
18˙ λους· και απη
γαγεν παντα
τα υπαρχοντα
αυτου· και πα
σαν την απο
σκευην αυτου
ἧν περιεποι
ησατο εν τη με
σοποταμια· και
παντα τα αυτου·
απελθειν προς·
ϊσαακ τον πατερα
αυτου εις γην
— χαναaν·
19˙ Λαβαν δε ὤχε
το κειραι τα προ
βατα αυτου·
ἐκλεψεν δε
ραχὴλ τα ειδω
λα του πατρος αυ
— της·
20˙ Εκ - - ψεν δε
ϊακωβ λαβαν τον
συρον του μη
αναγγειλαι αυ
τω ὁτι αποδι
— δρασκει·
21 Και απεδρα αυ
τος και παντα
τα αυτου· και δι
εβη τον ποτα
μον· και ωρμη
σεν εις το ὁρος
— γαλααδ'
22˙ Ανηγγελη δε
λαβαν τω συρω
τη τριτη ἡμε
ρα ὁτι απεδρα
— ϊακῶ -
23˙ Και παραλαβων
παντας τους
αδελφους αυ
του μεθ αυτου.
εδιωξεν οπι
σω αυτου· οδον
ἡμερων επτα·
και κατελαβεν
αυτον εν - -
— ορει τω γ - - - - -
24˙ Ηλθεν δε ὁ - -
προς λαβαν τ - -
συρον καθ υ
πνον την νυ
κτα και ειπεν
αυτω· φυλαξαι
σεαυτον μὴ
ποτε λαλησης
μετα ϊακῶβ πο
— νηρα·
25˙ Και κατελαβεν
λαβαν τον ϊα
— κῶβ·
ϊακῶβ' δε ἐπη
ξεν την σκη
νην αυτου εν
τω ὁρει· λαβαν
δε ἑστησεν
τους αδελφους
αυτου εν τω ο
— ρει γαλααδ·
26˙ Ειπεν δε λαβαν
τω ϊακῶβ τι ε
ποιησας· ἱνα
τι κρυφη απεδρας
και εκλοποφο
ρησας με· και
απηγαγες τας
θυγατερας μου
ως αιχμαλωτι
δας μαχαιρα· και
ει ανηγγειλας
μοι. εξαπεστ - -

---- σε μετ ευ
---συνης και
-ετα μουσικων
-υμπανων και
28 κιθαρας: ουκ η
ξιωθην κατα
φιλησαι τα παι
δια μου και τας
θυγατερας μου.'
νυν δε αφρο
νως έπραξας:
29· και νυν ἴσχυϊ
ἡ χειρ μου κα
κοποιησαι σε·
ὁ δε θεος του πατρος
σου εχθες ει
πεν προς με
λεγων· φυλα
ξαι σεαυτον
μή ποτε λαλη
σης μετα ιακῶβ
— πονηρα·
30· νυν ουν πε
πορευσαι· επι
θυμια γαρ επε
θυμησας απελ
θειν εις τον
όίκον του πατρος
σου· ινα τι ἐ
κλεψας τους
— θεους μου·
31· Αποκριθεις δε
ιακωβ' ειπεν
τω λαβαν· ειπα
γαρ μή ποτε α
φέλης τας θυ
γατερας σου
απ εμου και παν
— τα τα εμα·
32· Και ειπεν ἴα
κῶβ· παρ ὦ ε
αν ευρης τους
θεους σου.
ου ζησεται ε
ναντίον των
αδελφων ἡ
μων· επιγνω
θι τι εστιν των
σῶν παρ εμοι
και λαβε· και
ουκ επεγνω
— παρ αυτω ουθεν·
ουκ ηδει δε ια
κῶβ' ότι ραχῆλ
ἡ γυνη αυτου
έκλεψεν αυ
— τους·
33· Εισελθων δε
λαβαν ηραυνη
σεν εις τον
όίκον λε῀ιας.
— και ουχ ευρεν·
και εξηλθεν
εκ του όίκου
λεαι῀ς. και ου
— χ ευρεν
Εισηλθεν δε
και εις τον ρα
— χῆλ·
34· ραχῆλ δε ελα
βεν τα ειδωλα·
και ενεβαλεν
αυτα εις τα σά
γματα της κα
μηλου· και ε
πεκαθεισεν
— αυτοις·
35· και ειπεν τω
πατρι αυτης· μη
βαρεως φερε
κυριε· ου δυ
ναμαι αναστη
ναι ενωπιον
σου· ότι τα κα
τ εθισμον των
γυναικιων
— μου εστιν
ηραυνησεν
δε λαβαν, εν
όλω τω όίκω
και ουχ ευρεν
— τα ειδωλα·
36 Ωργισθη δε
ἴακῶβ' και εμα
χεσατο τω λα
— βαν·
Αποκριθεις
δε ἴακῶβ' ει
πεν τω λαβαν·
τι το αδικημα
μου· και τι το
αμαρτημα μου·
ότι κατεδιω
ξας οπισω μου
37· και ότι ηραυ

XLII ὁτι κατάσκο
14
15· ποι ἐστε· εν του
— τω φανεισθε·
μα την υγιαν
φαραω. ου μη
εξελθητε εντε'υ
θεν· εαν μη ὁ
αδελφος υμων
ὁ νεωτερος
— ελθη ωδε·
16· αποστειλατε
εξ ὑμων ενα·
και λαβετε τον
αδελφον υμων·
ὑμεις δε απα
χθητε εως του
φανερα γενε
σθαι τα ρηματα
ὑμων· ει αλη
θευετε η ο῀υ·
ει δε μη. νη την
υγιαν φαραῶ.
ει μην κατά
— σκοποι ἐστε·
17 Καὶ ἔθετο αυ
τους εν φυλα
— κη ἡμερας τρεις·
18· Ειπεν δε αυ
τοις τη ἡμερα
τη τριτη· τουτο
ποιησατε και
ζησεσθε· τον
θεον γαρ εγω φο
19· βουμαι ει ειρη
νικοι εστέ. α

δελφος ὑμων
εις κατασχε
θητω εν τη φ-
λακη· αυτοι δε
βαδισατε και α
παγαγετε τον
αγορασμον τ - -
σιτοδοσιας υ
20· μων· και τον
αδελφον ὑμων
τον νεωτερον
αγαγετε προς
με· και πιστευ
θησονται τα
ρηματα ὑμων
ει δε μη. αποθα
— νε῀ισθε·
Εποιησαν δε
— ουτως·
21· Και ειπεν ἑκα
στος προς τον
αδελφον αυτου·
ναι· εν αμαρτι
αις γαρ' εσμεν
περι του αδελ
φου ἡμων· ὁτι
υπερειδομεν
την θλιψιν της
ψυχης αυτου
οτε κατεδέετο
ἡμων· και ου
κ εισηκουσα
μεν αυτου - - -
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -

Membrana abscissa

Membrana abscissa

28· εταραχθησαν
προς αλληλους
λεγοντες· τι
τουτο εποιη
σεν ὁ θεος ἡμιν·
29· Ηλθον δε προς
ϊακὼβ' τον πατερα
αυτων εις γην
χανααν· και α
νηγγειλαν αυ
τω παντα τα συμ
βαντα αυτοις
30· λεγοντες λε
λαληκεν ὁ ανθρωπος
ὁ κυριος της
γης προς ἡμας
σκληρα· καὶ ἐθε
το ἡμας εν φυ
λακη ὡς κατα
σκοπευοντας
— την γην·
31· ειπαμεν δε αυ
τω· ειρηνικοι
εσμεν· ουκ ε
σμεν κατασκο
32· ποι δωκα αδελ
φοι εσμεν ῦιοι
του πατρος ἡμων·
ὁ εις ουχ υπαρ
χει· ο δε μικρος
μετα του πατρος
ἡμων σημερον
-ν γη χανααν
33· - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -

γης· εν τουτω
γνωσομαι ὁ
τι ειρηνικοί ἐ
στε· αδελφον ·
ενα αφετε ω
δε μετ εμο῀υ·
τον δε αγορα
σμον της σιτο
δοσιας του οί
κου ῦμων λα
βοντες. απελ
34· θατε· και αγαγε
τε πρός με τον
αδελφον ῦμων
τον νεωτερον.
και γνωσομαι
ὁτι † κατάσκο-
ποι εστε αλλ ο
τι ειρηνικοι ε
στε· και τον α
δελφον ῦμων
αποδωσω ῦμιν·
και τη γη εμπο
— ρεύεσθε·
35· Εγενετο δε εν
τω κατακενο῀υν
αυτους τους
σακκους αυτων.
και η῀ν εκαστου
ὁ δεσμος του
αργυριου εν τω
— σακκω αυτων
Και ειδον τους
δεσ-ους του
αργυ-ιου αυτων

† A superius supplet ου

αυτοι και ὁ πατηρ
αυτων· και ε
— φοβηθησαν·
36˙ Ειπεν δε αυτοις
ἰακῶβ' ὁ πατηρ
αυτων· εμε
ἠτεκνωσατε·
ἰωσῆφ ουκ ε
στιν· συμεων
ουκ εστιν· και
τον βενιαμειν
λημψεσθε.
επ εμε εγενε
— το ταυτα παντα·
37˙ Ειπεν δε ρου
βῆν τω πατρι αυ
του λεγων· τους
δυο ϋιους μου
αποκτεινον
εαν μη αγαγω
αυτον προς σε·
δός αυτον εις
την χειρα μου·
καγω αναξω αυ.
— τον προς σε·
38˙ Ο δὲ ειπεν ου
καταβησεται
ὁ υιος μου με
θ υμων· ὁτι ὁ
αδελφος αυτου
απεθανεν· και
αυτος μονος
καταλελειπται·
και συμβησε
ται αυτον μαλα
κισθηναι εν
τη ὁδω η εαν
πορευησθε.
και καταξετε
μου το γηρας
μετα λυπης εις
— ἅδου
XLIII Ο δε λιμος ενϊ
σχυσεν επι
— της γης
2˙ Εγενετο δε ἡ
νικα συνετε
λεσαν καταφα
γειν τον σιτον
ὃ·ν ἠνεγκαν
εξ αιγυπτου.
και ἐιπεν αυτοις
ὁ πατηρ αυτων·
παλιν πορευ
εσθε πρίασθε
ἡμιν μικρα βρω
— ματα·
3˙ Ειπεν δε αυτω
ἰουδας λεγων
διαμαρτυρια δι
αμεμαρτυρη
ται ἡμιν˙ ὁ ανθρωπος
λεγων· ουκ ο
ψεσθε το προ
σωπον μου· ε
αν μη ὁ αδελ
φος υμων ὁ νε
ωτερος μεθ υ
— μων ἦ
4 ει μεν ουν απο
στελλεις τον
αδελφον ἡμων
μεθ ημων· κα
ταβησομεθα
και αγορασωμεν
σοι βρῶματα
5˙ ει δε μη αποστελ
λεις τον αδελ
φον ἡμων με
θ ημων. ου πο
ρευσομεθα·
ὁ γαρ ανθρωπος ειπεν
ἡμιν λεγων
ουκ οψεσθε
μου το προσω
πον· εαν μη ὁ
αδελφος ϋμων
ὁ νεωτερος με
— θ υμων η
6˙ Ειπεν δε ισραηλ τί
εκακοποιησα
τε απαγγειλαν
τες τω ανθρωπω ει
εστιν ϋμιν α
— δελφος·
7˙ Ο'ι δε ειπαν· ερω
των επηρωτη
σεν ἡμας ὁ ανθρωπος
και την γενεαν
ἡμων· λεγων
ει ετι ὁ πατηρ υ
μων ζη· ει εστιν
ϋμιν αδελφος
και απηγγε - - -
μεν αυτω κ - - -

την επερωτη
σιν ταυτην·
μη ἥδειμεν ὁ
τι ερεῖ ἡμιν αγα
γετε τον αδελ
— φον υμων
8· Ειπεν δε Ιου
δας προς ισραηλ'
τον πατερα αυτου·
αποστειλον το
παιδαριον με
τ εμου· και ανα
σταντες πορευ
σομεθα'· ἵνα ζω
μεν και μη απο
θανωμεν· και
ἡμεις και συ· και
ἡ αποσκευη ἡ
9· μων. εγω δε
εκδεχομαι αυ
τον· εκ χειρος
μου ζητησον
αυτον· εαν μη
αγαγω αυτον
προς σε· και στη
σω αυτον εναν
τίον σου. ἡμαρ
τηκως εσομαι
εις σε πασας
10· τας ἡμερας ει
μη γαρ' εβραδυ
ναμεν. ηδη αν
- πεστρεψαμεν
- - -
11· - - πεν δε αυτοις
ισραηλ' ὁ πατηρ αυτων·
ει ουτως εστιν.
τουτο ποιησα
τε· λαβετε απο
των καρπων
της γης εν τοις
αγγιοις ὑμων·
και καταγαγετε
τω ανθρωπω δωρα·
της ριτινης και
του μελιτος·
θυμιαμα και
στακτην· και
τερμινθον· και
12· καρυα· και το αρ
γυριον δισσον
λαβετε εν ταις
χερσιν ὑμων·
το αργυριον το
αποστραφέν
εν τοις μαρσιπ
ποις ὑμων α
ποστρεψατε
μεθ ὑμων· μή
ποτε αγνοη
13· μα εστιν· και
τον αδελφον
ὑμων λαβετε·
και ανασταν
τες κατάβητε
προς τον ανθρωπον·
14· ὁ δε θεος μου δω
η ὑμιν χαριν
εναντίον του
ανθρωπου· και απο
στειλαι τον
αδελφον υμων
τον ενα· και τον
βενιαμειν·
εγω μεν γαρ
καθα ητεκνω
μαι ητεκνω
— μαι·
15· Λαβοντες δε
οι ανδρες τα
δωρα ταυτα· και
το αργυριον
διπλοῦν έλα
βον εν ταις χερ
σιν αυτων· και
τον βενιαμειν.
και ανασταν
τες κατεβησαν
εις αιγυπτον·
και εστησαν
εναντιον ιω
— σῆφ·
16· Ειδεν δε ιω
σῆφ' αυτους·
και τον βενια
μειν τον αδελ
φον αυτου τον
— ὁμομητριον.'
Και ειπεν τω
επι της οικί
ας αυτου· εισα
γαγε τους ανθρωπους
εις την οικί
αν· και σφαξον
θύματα και ε

τοιμασον· με
τ εμου γαρ φα
γονται οι ανθρωποι
αρτους την
— μεσημβριαν·
17· Εποιησεν δε
ὁ ανθρωπος καθα
ειπεν ιωσῆφ'·
και εισήγαγεν
τους ανθρωπους εις
τον οικον τον
— ϊωσῆφ'
18· Ϊδοντες δε οι
ανδρες· οτι ει
σηχθησαν εις
τον οικον ϊω
σηφ' ειπαν
δια το αργυριον
το αποστραφεν
εν τοις μαρσιπ
ποις ήμων
την αρχην. ή
μεις εισαγο
μεθα του συ
κοφαντησαι
ήμας· και επι
θεσθαι ήμιν·
του λαβειν ή
μας εις παιδας
και τους ὄνους
— ήμων·
19· Προσελθοντες
δε προς τον
ανθρωπον τον επι
του οικου του

ϊωσῆφ' ελαλη
σαν αυτω εν
τω πυλωνι του
20· όικου λεγον
τες· δεομεθα
κυριε· κατεβη
μεν την αρχην
πριασθαι βρω
21· ματα· εγενετο
δε ήνικα ηλθο
μεν εις το κα
ταλυσαι: και η
νοιξαμεν τους
μαρσιππους
ήμων: και τό
δε το αργυριον
εκαστου εν τω
μαρσίππω αυ
του· το αργυρι
ον ήμων εν
σταθμω απε
στρεψαμεν
νυν εν ταις χερ
22· σιν ήμων· και
αργυριον έτε
ρον ηνεγκα
μεν μεθ εαυ
των αγορασαι
βρωματα· ου
κ οιδαμεν τις
ενεβαλεν ή
μιν το αργυρι
ον εις τους μαρ
— σιππους ήμων
23· Ειπεν δε αυτοις

ϊλεως ΰμιν·
μη φοβεισθε·
ὁ θεος ΰμων και
ὁ θεος των πατερων
υμων· έδωκεν
ΰμιν θησαυρους
εν τοις μαρσιπ
ποις ΰμων·
το δε αργυριον
ΰμων ευδοκι
— μουν απέχω
Κάι εξηνεγκεν
προς αυτους
τον συμεῶν·
24· και ηνεγκαν
υδωρ νιψαι τους
ποδας αυτων·
και έδωκεν χορ
τασματα τοις
— ὄνοις αυτων·
25 Ητοιμασαν δε
τα δωρα έως του
εισελθειν ϊω
σηφ' μεσημ
βριας: ηκουσαν
γαρ ότι εκει μελ
— λει αρισταν
26 Εισηλθεν δε
ϊωσῆφ εις την
όικιαν· και προ
σηνεγκαν αυ
τω τα δωρα α ε -
χο - - - - - - - - - -
σ - - - - - - - - - -
τ - - - - - - - - - -

προσεκυνη
σαν αυτω επι
προσωπον ε
— πι την γην
27· Ηρωτησεν δε
αυτους πῶς
εχετε· και ει
πεν αυτοις· ει
ὑγιαινει ὁ πατηρ
ὑμων ὁ πρε
σβυτ-ς ὅ˜ν ει
— πατε· ετι ζη.
28· Οι δε ειπαν· ὑ
γιαινει ὁ πα˜ις
σου ὁ πατηρ ἡμων·
— ετι ζῆ·
Και ειπεν· ευ
λογητος ὁ ανθρωπος
εκεινος τω
— θεω·
... και κύψαντες
— προσεκυνησαν·
29· Αναβλεψας δε
τοις ὀφθαλμοις
ἴωσῆφ' ειδεν
βενιαμειν τον
αδελφον αυτου
τον ὁμομητρι
ον. και ειπεν·
ουτος ὁ αδελ
φος ὑμων ὁ
νεωτερος ὁν
- - - - - - - - - ;
- - - - - - - - - και
- - - - - - - - -

— ελεησαι τεκνον·
30· Εταραχθη δε
ἴωσῆφ συνε
στρεφετο γαρ
τα εντερα αυτου
επι τω αδελφω
αυτου· και εζη
— τει κλαυσαι·
Εισελθων δε
εις το ταμιειον
ἐκλαυσεν εκει·
31· και νιψαμε
νος το προσω
πον· εξελθων
ενεκρατευσα
— το·
Και ειπεν· πα
ράθετε ἀρτους·
32· και πάρεθηκαν
αυτω μονω·
και αυτοις κα
θ εαυτους και
τοις αιγυπτι
οις τοις συν
δειπνουσιν
μετ αυτου κα
θ εαυτους· ου
γαρ' εδυνάντο
ὁι αιγυπτιοι
συνεσθιειν
μετα των εβραι
ων αρτους·
βδελυγμα γαρ
εστιν τοις αιγυ
= πτιοις·

33· Εκαθεισαν δε
εναντίον αυ
του· ὁ πρωτο
τοκος κατα τα
πρεσβε˜ια αυτου
και ὁ νεωτε
ρος κατα την
— νεότητα αυτου·
Εξισταντο δε
ὁι ανθρωποι εκαστος
προς τον αδελ
— φον αυτου
34· Ηραν δε μερι
δας παρ αυτου
— προς αυτους·
εμεγαλυνθη
δε ἡ μερις βε
νιαμειν παρα
τας μεριδας
παντων· πεν
ταπλασιως προς
— τας εκεινων·
Επιον δε και ε
μεθυσθησαν
— μετ αυτου·
XLIV· Και ενετειλα
το ἴωσῆφ' τω
ὁντι επι της
οικίας αυτου
λεγων πλησα
τε τους μαρσιπ
πους των ανθρωπων
βρωματων˜ο
σα εαν δυνων
ται ἀραι· και εμ

βαλετε εκαστου
το αργυριον ε
πι του στομα
τος του μαρσιπ
2 που· και το κόν
δυ μου το αργυ
ρο῀υν εμβαλε
τε εις τον μάρ
σιππον του
νεωτερου· και
την τιμην του
— σιτου·
Εγενηθη δε κα
τα το ρημα ιω
σῆφ᾽ καθως
— ειπεν·
3 Το πρωι διέφαυ
σεν. και οι ανθρωποι
εξαπεσταλη
σαν αυτοι και
— οι ὄνοι αυτων·
4* Εξελθοντων
δε αυτων την
πολιν. ουκ α
πέσχον μακραν
και ιωσῆφ ει
πεν τω επι της
οικίας αυτου·
αναστας επι
διωξον οπισω
των ανθρωπων και
καταλημψη αυ
τους· και ερε῀ις
αυτοις· τι ὅτι
ανταπεδωκα

τε πονηρα αν
5* τι καλων· ΐνα
τι εκλεψατε το
κονδυ το αργυ
ρουν· ου του
το εστιν εν ῷ
πινει ὁ κυριος
μου αυτος δε
οιωνισμῶ οι
ωνίζεται εν
αὐτω· πονηρα
συντετελεσθε
— ἁ πεποιηκατε
6 Ευρων δε αυ
τους ειπεν αυ
τοις κατα τα ρη
— ματα ταυτα·
7* Ο῾ι δε ειπαν αυ
τω· ΐνα τι λαλει
ὁ κυριος † κατα τα ρη
ματα ταυτα· μη
γενοιτο τοις
παισιν σου ποι
ησαι κατα ˇτο ρη
8* μα τουτο· ει το
μεν αργυριον
ὁ ευρομεν εν
τοις μαρσιπποις
ημων απεστρε
ψαμεν προς σε
εκ γης χαναν.
πῶς αν εκλε
ψαμεν εκ του
οίκου του κυ
ριου σου αργυ

— ριον ἡ χρυσιον
9* παρ ῷ εαν ευρε
θη το κόνδυ
των παιδων σου.
αποθνησκε
τω· και ἡμεις
εσομεθα παι
δες τω κυριω
— ἡμων·
10* Ο δε ειπεν· και
νυν ὡς λεγετε
ουτως έσται·
ὁ ανθρωπος παρ ῷ
αν ευρεθῆ το
κόνδυ. αυτος
εσται μου πα῀ις
ὑμεις δε εσε
= σθε καθαροι·
11* και έσπευσαν
και καθειλαν
έκαστος τον
μάρσιππον αυ
του επι την γην·
και ηνόιξαν έ
καστος τον μάρ
σιππον αυτου
12* ηράυνα δε απο
του πρεσβυτε
ρου αρξαμενος
εως ηλθεν ε
πι τον νεωτε
ρον· και ευρεν
το κονδυ εν τω
μαρσιππω τω
= βενιαμειν

† A primo κς, dein superscripsit υριο (κυριος)

13˙ Και διερρηξαν ʹ
τα ἵματια αυτων
των και επε
θηκαν εκαστος
τον μαρσιππον
αυτου επι τον
ὀνον αυτου·
και επεστρε
ψαν εις την πο
— λιν·
14 Εισηλθεν δε
ἴουδας και οι
αδελφοι αυτου
προς ιωσῆφ᾽
ἐτι αυτου ο᾽ν
τος εκει· και ἐ
πεσον εναν
τιον αυτου ε
— πι την γην·
15˙ Ειπεν δε αυτοις
ἴωσῆφ· τι το
πραγμα τουτο
εποιησατε·
ουχ οιδατε ὁτι
οιωνισμῷ οι
ωνιεῖται ὁ ανθρωπος
— οἷος εγω·
16˙ Ειπεν δε ἴου
δας· τι αντεροῦ
μεν τω χυριω·
η τι λαλησωμεν·
η τι δικαιωθω
μεν· ὁ δε θεος ευ
ρεν την αδικι
αν των παῖδων
σου· ἴδου ε
σμεν οικεται
τω χυριω ἡμων·
και ημεις και
παρ ω ευρεθη
— το κονδυ
17˙ Ειπεν δε ἴωσῆφ
μη μοι γενοι
το ποιησαι το
ρημα τουτο·
ὁ ανθρωπος παρ ω ευ
ρεθη το κόνδυ.
αυτος εσται μου
παῖς· ὑμεις δε
αναβητε μετα
σωτηριας προς
— τον πατερα ὑμων·
18˙ Εγγισας δε αυ
τω ιουδας ειπεν
δέομαι χυριε·
λαλησατω ὁ παῖς
σου ρημα εναν
τίον σου· και μη
θυμωθῆς τω
παιδι σου· ὁτι
συ ει μετα φα
19˙ ραω· χυριε· συ
ἡρωτησας τους.
παιδας σου λε
γων· ει ἐχετε
πατερα ἠ αδελφον·
20˙ και ειπαμεν
τω χυριω εστιν
ἡμιν πατηρ᾽ πρε
σβυτερος· και
παιδιον γῆρως
νεωτερον αυ
τω· και ὁ αδελ
φος αυτου απε
θανεν· αυτος
δε μονος ὑπε
λειφθη τη μητρι
— αυτου
ὁ δε πατηρ αυτον
21˙ ἡγαπησεν· εῖ
πας δε τοις παὶ
σιν σου· κατα
γαγετε αυτον
πρός με· και ε
πιμελουμαι
22˙ αυτου· και ει
παμεν τω χυ
ριω· ου δυνη
σεται το παιδι
ον καταλιπεῖν
τον πατερα· εαν δε
καταλειπη τον
πατερα αποθανεῖ
23˙ ται· συ δε ειπας
τοις παισιν σου·
εαν μη κατα
βη ὁ αδελφος
υμων ὁ νεω
τερος μεθ ὑ
μων. ου προ
σθησεσθε ἐ
τι ειδειν το προ
σωπον μου
24˙ εγενετο δε ἡ
νικα ανεβη

μεν προς τον
παιδα σου πατερα.
δε ἡμων. απηγ
γειλαμεν αυ
τω τα ρηματα
— του κυριου·
25* ειπεν δε ἡμιν
ὁ πατηρ ἡμων
βαδίσατε παλιν
αγορασατε ἡμιν
μικρα βρωμα
— τα·
26* ἡμεις δε ειπα
μεν· ου δυνη
σομεθα κατα
βηναι· αλλ ει
μεν ο αδελφος
ἡμων ὁ νεω
τερος κατατα
βαινει μεθ η
μων. καταβη
σομεθα· ου γαρ
δυνησομεθα
ἴδειν το προ
σωπον του
ανθρωπου· του αδελ
φου του νεω
τερου μη οντος
— μεθ ημων·
27* ειπεν δε ὁ πα῀ις
σου πατηρ δε ἡ
μων προς ἡμας·
ὑμεις γινωσκε
τε ὅτι δυο ἐτε
κεν μοι ἡ· γυνη

28* και εξηλθεν
ὁ εις απ εμου·
και ειπατε ὅτι
θηριοβρωτος
γεγονεν· και ου
κ ειδον αυτον
29* ἐτι και νυν· ε.
αν ουν λαβητε
και τουτον εκ
του προσωπου
μου· και σύμ
βη αυτω μαλα
κια εν τη οδω
ἡ αν πορευη
σθε. και κατα
ξετε μου το γῆ
ρας μετα λυπης
— εις ἁδου
30* νυν ουν εαν
εισπορευωμαι
προς τον παι
δα σου πατερα δε
ἡμων· και το
παιδιον μη ἡ
μεθ ημων. ἡ
δε ψυχη αυτου
εκκρεμαται εκ
της τουτου ψυ
— χης· και ἐσται
31* εν τω ιδειν αυ
τον μη ὁ῀ν το
παιδιον μεθ η
μων. τελευ
τησει· και κατά
ξουσιν ὁι παι

δες το γῆρας του
παιδος σου πατρο.
δε ἡμων μετ ο
— δυνης εις ἁδου
32* ὁ γαρ παις σου
εκδεχεται το
παιδιον παρα
του πατρος λεγων·
εαν μη αγαγω
αυτον προς σε
και στησω αυτον
εναντίον σου.
ἡμαρτηκως
ἐσομαι προς †
τον πατερα πασας
— τας ημερας
33* νυν ουν παρα
μενω σοι πα῀ις
αντι του παιδι
ου οικετης του
κυριου· το δε
παιδιον αναβῆ
τω μετα των α
34* δελφων· πως
γαρ αναβησομαι
προς τον πατερα
του παιδιου μη
ὁ'ντος μεθ η
μων. ἵνα μη -
δω τα κακα α ευ
ρησει τον πατερα
— μου
XLV* Και ουκ ηδυνα
το ἴωσῆφ' ανε
χεσθαι παντων

† A erasit et correxit εις

13· Και διερρηξαν
τα ἵματια αυτων
των και επε
θηκαν εκαστος
τον μαρσιππον
αυτου επι τον
ὀνον αυτου·
και επεστρε
ψαν εις την πο
— λιν·
14 Εισηλθεν δε
ἴουδας και ὁι
αδελφοι αυτου
προς ιωσῆφ'
ἐτι αυτου ο'ν
τος εκει· και ἑ
πεσον εναν
τιον αυτου ε
— πι την γην·
15· Ειπεν δε αυτοις
ἴωσῆφ· τι το
πραγμα τουτο
εποιησατε·
ουκ οιδατε ὀτι
οιωνισμῶ οι
ωνιε~ιται ὁ ανθρωπος
— ὀῖος εγω·
16· Ειπεν δε ἴου
δας· τι αντερο~υ
μεν τω κυριω·
η τι λαλησωμεν·
η τι δικαιωθω
μεν· ὁ δε θεος ευ
ρεν την αδικι
αν των πα~ιδων
σου· ἴδου ε
σμεν οικεται
τω κυριω ἡμων·
και ημεις και
παρ ω ευρεθη
— το κονδυ
17· Ειπεν δε ἴωσῆφ
μη μοι γενοι
το ποιησαι το
ρημα τουτο·
ὁ ανθρωπος παρ ω ευ
ρεθη το κόνδυ.
αυτος εσται μου
πα~ις· ὑμεις δε
αναβητε μετα
σωτηριας προς
— τον πατερα ὑμων·
18· Εγγισας δε αυ
τω ιουδας ειπεν
δἑομαι κυριε·
λαλησατω ὁ πα~ις
σου ρημα εναν
τίον σου· και μη
θυμωθῆς τω
παιδι σου· ὀτι
συ ει μετα φα
19· ραω· κυριε· συ
ἡρωτησας τους.
παιδας σου λε
γων· ει ἐχετε
πατερα ἡ αδελφον·
20· και ειπαμεν
τω κυριω εστιν
ἡμιν πατηρ' πρε
σβυτερος· και
παιδιον γῆρως
νεωτερον αυ
τω· και ὁ αδελ
φος αυτου απε
θανεν· αυτος
δε μονος ὑπε
λειφθη τη μητρι
— αυτου
ὁ δε πατηρ αυτον
21· ἡγαπησεν· ε~ι
πας δε τοις παὶ
σιν σου· κατα
γαγετε αυτον
πρός με· και ε
πιμελουμαι
22· αυτου· και ει
παμεν τω κυ
ριω· ου δυνη
σεται το παιδι
ον καταλιπε~ιν
τον πατερα· εαν δε
καταλειπη τον
πατερα αποθανε~ι
23· ται· συ δε ειπας
τοις παισιν σου·
εαν μη κατα
βη ὁ αδελφος
υμων ὁ νεω
τερος μεθ ὑ
μων. ου προ
σθησεσθε ἑ
τι ειδειν το προ
σωπον μου
24· εγενετο δε ἡ
νικα ανεβη

μεν προς τον
παιδα σου πατερα.
δε ἡμων. απηγ
γειλαμεν αυ
τω τα ρηματα
— του κυριου·
25· ειπεν δε ἡμιν
ὁ πατηρ ἡμων
βαδίσατε παλιν
αγορασατε ἡμιν
μικρα βρωμα
— τα·
26· ἡμεις δε ειπα
μεν· ου δυνη
σομεθα κατα
βηναι· αλλ ει
μεν ο αδελφος
ἡμων ὁ νεω
τερος κατατα
βαινει μεθ η
μων. καταβη
σομεθα· ου γαρ
δυνησομεθα
ϊδειν το προ
σωπον του
ανθρωπου· του αδελ
φου του νεω
τερου μη οντος
— μεθ ημων·
27· ειπεν δε ὁ πα῀ις
σου πατηρ δε ἡ
μων προς ἡμας·
ϋμεις γινωσκε
τε ὅτι δυο ἑτε
κεν μοι ἡ, γυνη

28· και εξηλθεν
ὁ εις απ εμου·
και ειπατε ὁτι
θηριοβρωτος
γεγονεν· και ου
κ ειδον αυτον
29· ἑτι και νυν· ε.
αν ουν λαβητε
και τουτον εκ
του προσωπου
μου· και σύμ
βη αυτω μαλα
κια εν τη οδω
ἡ αν πορευη
σθε. και κατα
ξετε μου το γῆ
ρας μετα λυπης
— εις ἁδου
30· νυν ουν εαν
εισπορευωμαι
προς τον παι
δα σου πατερα δε
ἡμων· και το
παιδιον μη η
μεθ ημων. ἡ
δε ψυχη αυτου
εκκρεμαται εκ
της τουτου ψυ
— χης· και ἑσται
31· εν τω ιδειν αυ
τον μη ὁ῀ν το
παιδιον μεθ η
μων. τελευ
τησει· και κατά
ξουσιν ὁι παι

δες το γῆρας του
παιδος σου πατρο.
δε ἡμων μετ ο
— δυνης εις ἁδου
32· ὁ γαρ παις σου
εκδεχεται το
παιδιον παρα
του πατρος λεγων·
εαν μη αγαγω
αυτον προς σε
και στησω αυτον
εναντίον σου.
ἡμαρτηκως
ἑσομαι προς †
τον πατερα πασας
— τας ημερας
33· νυν ουν παρα
μενω σοι πα῀ις
αντι του παιδι
ου οικετης του
κυριου· το δε
παιδιον αναβη
τω μετα των α
34· δελφων· πως
γαρ αναβησομαι
προς τον πατερα
του παιδιου μη
ὁ'ντος μεθ η
μων. ϊνα μη -
δω τα κακα α ευ
ρησει τον πατερα
— μου
XLV· Και ουκ ηδυνα
το ϊωσῆφ' ανε
χεσθαι παντων

† **A erasit et correxit** εις

των παρεστη
κοτων αυτω·
αλλ ειπεν εξα
ποστειλατε παν
— τας απ εμο͂υ
και ου παρειστη
κει ουδεις επι †
τω ϊωσῆφ' η
νικα ανεγνω
ριζετο τοις α
δελφοις αυτου·
2· και αφηκεν
φωνην μεγα
— λην κλαυθμο͂υ
Ηκουσαν δε παν
τες όι αιγυπτι
οι· και ακουστον
εγενετο εις τον
— όικον φαραω
3· Ειπεν δε ιωσῆφ
τοις αδελφοις
αυτου· εγω ει
μι ϊωσῆφ· έτι
— ό πατηρ' μου ζῆ.
και ουκ ηδυναν
το όι αδελφοι
αποκριθηναι
αυτω εταραχθη
— σαν γαρ
4· Ειπεν δε ιωσῆφ
προς τους αδελ
φους αυτου·
εγγισατε προς
με· και ηγγει
σαν προς αυτον

και ειπεν· εγω
ειμι ϊωσῆφ' ό
αδελφος ϋμων·
ό͂ν απεδοσθε
— εις αιγυπτον·
5 νυν ουν μη λυ
πεισθε· μηδε
σκληρον ϋμιν
φαντω ότι α
πέδοσθε με
ῶδε· εις γαρ ζω
ῆν απεστειλεν
με ό θεος εμπρο
σθεν υμων·
6· τουτο γαρ δευ
τερον ἔτος λι
μος επι της γης·
και έτι λοιπα πεν
τε ετη· εν ό͂ις
ουκ εσται αρο
τριασις· ουδε
7· αμητος· απε
στειλεν γαρ με
ό θεος εμπροσθεν
ϋμων· ϋπολει
πεσθαι ϋμων
καταλειμμα ε
πι της γης· και
εκθρεψαι ϋμων
κατάλιψιν με
— γαλην·
8· νυν ουν ουχ υ
μεις με απεσταλ
κατε ὦδε· αλλα
ό θεος· και εποι

ησεν με ώς
πατερα φαραῶ· και
κυριον παντος
του όικου αυτου
και αρχοντα πα
σης γης αιγυ
— πτου·
9· σπευσαντες
ουν ανάβητε
προς τον πατερα
μου· και ειπα
τε αυτω· τάδε λε
γει ό υιος σου
ϊωσῆφ· εποι
ησεν με ό θεος
κυριον πασης
της αιγυπτου·
κατάβηθι ουν
προς με και μη
10· μεινης· και κα
τοικησον εν
γη γεσεμ' αρα
βε͂ιας· και έση
εγγυς μου· συ
και όι ϋιοι σου·
και όι ϋιοι των
ϋιων σου· τα προ
βατα σου και όι
βοες σου· και
όσα σοι εστιν·
11· και εκθρεψω
σε εκει· έτι γαρ
πεντε ἔτη λι
μος· ϊνα μη εκ
τριβης συ και

† A ipse correxit έτι

όι ϋιοι σου· και
παντα τα ϋπαρ
12· χοντα σου· ϊδου
όι οφθαλμοι
ϋμων βλεπου
σιν· και όι οφθαλ
μοι βενιαμειν
του αδελφου
μου ότι το στο
μα μου το λαλουν
— προς ϋμας·
13· απαγγειλατε
ουν τω πατρι μου
πασαν την δο
ξαν μου την εν
αιγυπτω· και
όσα ϊδετε· και
ταχυναντες
καταγαγετε τον
— πατερα μου ῶδε·
14 Και επιπεσων
επι τον τραχη
λον βενιαμειν
του αδελφου
αυτου. έκλαυ
σεν επ αυτω·
και βενιαμειν
έκλαυσεν επι
τω τραχηλω αυ
15 του· και καταφι
λησας παντας
τους αδελφους
αυτου· έκλαυ
— σεν επ αυτοις
και μετα ταυτα

ελαλησαν όι α
δελφοι αυτου
— προς αυτον·
16· Και διεβοηθη
ή φωνη εις τον
όίκον φαραῶ·
λεγοντες ῆ
κασιν όι αδελ
— φοι ιωσῆφ'
εχάρη δε φαρα
ῶ και πασα ή θε
— ραπε῀ια αυτου
17· Ειπεν δε φαρα
ῶ προς ϊωσῆφ·
ειπόν τοις α
δελφοις σου
τουτο ποιησα
τε· γεμισατε
τα πορεια ϋμων
και απελθατε
εις γην χανααν·'
18· και παραλαβον
τες τον πατερα ϋ
μων και τα ϋπαρ
χοντα ϋμων
ῆκετε πρός με·
και δωσω ϋμιν
παντων των
αγαθων αιγυ
πτου· και φαγε
σθε τον μυελον
— της γης·
19 Συ δε έντειλαι
ταυτα λαβειν
αυτοις αμάξας

εκ γης αιγυπτου
τοις παιδιοις
ϋμων και ταις
γυναιξιν· και
αναλαβοντες
τον πατερα ϋμων
παραγινεσθε·
20· και μη φισησθε·
τοις όφθαλμοις
των σκευῶν
ϋμων· τα γαρ παν
τα αγαθα αιγυ
— πτου ϋμιν έσται·
21· Εποιησαν δε
ουτως όι ϋιοι
— ισραηλ'·
εδωκεν δε ϊω
σῆφ' αυτοις α
μάξας· κατα τα
ειρημενα ϋπο
φαραω βασιλε
— ως αιγυπτου·
και έδωκεν αυ
τοις επισιτι
σμον εις την
22· όδον· και πασιν
εδωκεν δισσας
στολας· τω δε
βενίαμειν έδω
κεν τριακοσι
ους χρυσους
και πεντε ε - - -
λασσουσ - - - - -
23· λας κ - - - - - - -
αυτου - - - - - - -

λεν κατα τα αυ
τα· και δεκα ο
νους αιροντας
απο παντων
των αγαθων
αιγυπτου· και
δεκα ἡμιόνους
αιρο῀υσας αρ
τους τω πατρι αυ
— του εις οδον·
24 Εξαπεστειλεν
δε τους αδελ
φους αυτου και
επορευθησαν·
και ειπεν αυ
τοις· μη οργιζε
— σθε εν τη οδῶ·
25 Και ανεβησαν
εξ αιγυπτου
και ηλθον εις
γην χανααν
προς ιακῶβ' τον
26· πατερα αυτων· και
απηγγειλαν
αυτω λεγοντες
ὁτι ο υιος σου
ϊωσῆφ' ζῆ· και
αυτος ἄρχει πα
σης γης αιγυ
πτου
και εξεστη ἡ
- ιανοια ϊακῶβ
- - γαρ επιστευ
- - - - - τοις
27· - - - - - - - - δε

αυτω παντα τα
ρηθεντα ϋπο
ιωσῆφ' ὁσα ει
— πεν αυτοις
Ϊδων δε τας αμα
ξας ας απεστει
λεν ιωσῆφ'
ωστε αναλα
βειν αυτον. α
νεζωπυρισεν
το πνευμα ϊακῶβ
— του πατρος αυτων·
28 Ειπεν δε ισραηλ'·
μεγα μοι εστιν·
ει ἐτι ϊωσῆφ
ο ϋιος μου ζη·
πορευθει῀ς ο
ψομαι αυτον
προ του αποθα
— νειν με
XLVI· Απάρας δε ϊακῶβ
αυτος και παν
τα τα αυτου· ηλ
θεν επι το φρέ
αρ του ορκου
και ἐθυσεν θυ
σιαν τω θεω του
πατρος αυτου ισα
— ακ'
2· Ειπεν δε ὁ θεος·
ϊσραηλ' εν οραμα
τι νυκτος ε῀ι
πας ϊακῶβ' ι
— ακῶβ'
Ο δε ειπεν τι

— εστιν·
3· λεγων· εγω ὁ
θεος των πατερων
σου· μη φοβου
καταβηναι εις
αιγυπτον· εις
γαρ' εθνος με
γα ποιησω σε
4· εκει· και εγω
καταβησομαι
μετα σου εις
αιγυπτον· και
εγω αναβιβω
σε εις τελος·
και ϊωσῆφ' ε
πιβαλει τας χει
ρας επι τους ὀ
— φθαλμους σου·
5· Ανεστη δε ιακωβ
απο του φρέα
τος του ορκου·
και ανελαβον
ὁι υιοι ισραηλ' τον
πατερα αυτων· και
την αποσκευ
ῆν και τας γυ
ναικας αυτων·
επι τας αμαξας
ἁς απεστειλεν
ϊωσῆφ' ἄραι αυ
— τον·
6 Και ανελαβον
τα υπαρχοντα
αυτων και πα
σαν την κτη

XLVII ει εκλελοιπεν
— το αργυριον·
17 Ηγαγον δε τα
κτηνη προς
ιωσῆφ· και ἐ
δωκεν αυτοις
ιωσῆφ' αρτους·
αντι των ἵπ
πων και αντι
των προβατων
και αντι των
βοῶν· και αν
τι των ὄνων·
και εξεθρε
ψεν αυτους εν
αρτοις αντι παν
των των κτη
νων αυτων εν
τω ενιαυτω
— εκεινω·
18 Εξηλθεν δε
το ετος εκει
νο· και ηλθον
προς αυτον
εν τω ἔτει τω
δευτερω· και
ειπαν αυτω
μη ποτε εκτρι
βωμεν απο του
κυριου ἡμων
ει γαρ' εκλελοι
πεν τα παιδα
ρια· και τα υπαρ
χοντα και τα
κτηνη· και ου
χ ϋπολέλειπται
ἡμιν εναντί
ον του κυριου
ἡμων αλλ η το
ἴδιον σωμα καὶ
19 η γη ημων. ἵνα
ουν μη αποθα
νωμεν εναν
τίον σου και η
γη ερημωθη
σεται. κτησαι
ἡμας και την
γην ημων αν
τι αρτων· και ε
σομεθα ἡμεις
και η γη ἡμων
παιδες φαραῶ·
δός σπερμα
ἵνα σπειρωμεν
και ζωμεν και
μη αποθανω
μεν· και ἡ γη
ουκ ερημωθη
— σεται
20 Και εκτησατο
ἵωσῆφ' πασαν
την γην των αι
γυπτιων τω
φαραῶ· απεδον
το γαρ' ὁι αιγυπτι
οι την γην αυ
των τω φαρα
ῶ επεκρατη
σεν γαρ' αΰτων
ὁ λιμος· και ε
γενετο ἡ γη
21 τω φαραῶ και
τον λαον κατε
δουλωσατο αυ
τω εις παιδας·
απ ακρων ορί
ων αιγυπτου
— εως ἄκρων·
22 χωρις της γης
των ιερεων μο
νον ουκ εκτη
σατο ἵωσῆφ'
εν δοσει γαρ' ἐ
δωκεν δόμα
τοις ιερευσι
φαραῶ· και ησθι
ον την δοσιν
ἡν εδωκεν αυ
τοις φαραῶ δι
α τουτο ουκ α
πεδοντο την
— γην αυτων:
23 Ειπεν δε ἵωσῆφ
πασι τοις αιγυ
πτιοις· ιδου
κεκτημαι ϋμας
και την γην υ
μων σημερον
τω φαραω· λα
βετε εαυτοις
σπερμα· και σπει
ρατε την γην
και εσται τα γε
νηματα αυτης
δωσετε το πεμ.

πτον μερος
τω φαραῶ· τα δε
τεσσερα μερη
εσται ὑμιν αυ
τοις εις σπερ
μα τη γη και εις
βρωσιν ὑμιν·
και πασι τοις
— οἱκοις ὑμων·
25· Και ειπαν σεσω
κας ἡμας· ευ
ρομεν χαριν ε
ναντίον του κυρι
ου ἡμων και
εσομεθα παι
— δες τω φαραῶ·
26· Και ἐθετο αυτοις
ϊωσῆφ εις προ
σταγμα εως της
ἡμερας ταυτης
επι γης αιγυ
πτου αποπεμ
πτο ῦν τω φα
ραῶ· χωρις της
γης των ϊερε
ων μονον ου
— χ ην τω φαραῶ·
27 Κατωκησεν δε
ισραηλ' εν αιγυπτω
επι της γης γε
— σέμ
Και εκληρονο
μησαν επ αυ
της και ηυξη
θησαν και επλη
θυνθησαν σφο
— δρα·
28· Επεζησεν δε
ϊακῶβ' εν γη αι
γυπτω δεκαε
— πτα ετη
και εγενοντο
αἱ ἡμεραι ιακῶβ
ενιαυτων ζω
ης αυτου εκα
τον τεσσερακον
— τα επτα ετη·
29· Ηγγισαν δε αι
ἡμεραι ισραηλ του
αποθανειν· και
εκαλεσεν τον
υιον αυτου ϊω
σῆφ' και ειπεν
αυτω· ει ευρη
κα χαριν εναν
τίον σου. υπό
θες την χειρα
σου υπο τον
μηρον μου· και
ποιησεις επ ε
με ελεημοσυ
νην και αληθει
αν του μη με
θάψαι εν αιγυ
30 πτω· αλλα κοι
μηθησομαι με
τα των πατερων μου
και αρεις με εξ
αιγυπτου και
θάψεις με εν
— τω ταφω αυτων·
Ο δε ειπεν· εγω
ποιησω κατα
— το ρημα σου·
31· Ειπεν δε· ὀμο
— σον μοι·
Και ὤμοσεν
— αυτω·
Και προσεκυ
νησεν ισραηλ' επι
το ακρον της
— ραβδου αυτου
ΙΙL Εγενετο δε με
τα τα ρηματα ταυ
τα. και ανηγγε
λη τω ϊωσῆφ
ὁτι ὁ πατηρ σου
— ενοχλειται
Και αναλαβων
τους δυο ϋιους
αυτου τον μα
νασση και τον
εφρα ιμ ηλθεν
— προς ϊακῶβ·
2 Απηγγελη δε
τω ϊακῶβ' λεγον
τες ιδου ὁ ϋιος
σου ιωσῆφ' ερ
— χεται προς σε
Και ενισχυσας
ισραηλ' εκαθεισεν
— επι την κλινην
3· και ειπεν ϊα
κῶβ' τω ϊωσηφ
ὁ θεος μου ωφθη

21 των πατερων ϋ
22 μων· εγω δε
διδωμι σοι σι
χιμα ἐξαίρετον
υπερ τους α
δελφους σου·
ἣ͂ν ἔλαβον εκ
χείρος αμορ
ραιων εν μα
χαιρα μου και
— τόξω·
ιι,1· Εκαλεσεν δε
ϊακῶϐ' τους
ϋιους αυτου·
και ειπεν· συ
νάχθητε ϊνα
αναγγειλω ϋ
μιν τι απαντη
σει ϋμιν επ ε
σχατω των ἡ
— μερων·
2 Αθρο'ισθητε
και ακουσατε
ϋιοι ϊακῶϐ' ακου
σατε ισραηλ' του
— πατρος ϋμων·
3· Ρουβην πρωτο
τοκος μου· συ
ϊσχυς μου και
αρχη τεκνων
μου· σκληρος
φερεσθαι· και
σκληρος αυθα
4· δης· εξϋβρισας
ὡς ϋδωρ μη εκ

ζεσης· ανεϐης
γαρ επι την κοι
την του πατρος σου·
τοτε εμιανας
την στρωμνην
— δ͂υ ανεβης·
5· Συμεῶν και
λευι αδελφοι·
συνετελεσαν
αδικιαν εξαιρε
σεως αυτων·
6· εις βουλην αυ
των μη ελθοι
η ψυχη μου·
και επι τη συ
στασει αυτων
μη ερισαι τα ἥ
πατα μου· ὅτι
εν τω θυμω αυ
των απεκτει
ναν ανθρωπους· και
εν τη † επιθυμια
αυτων ενευρο
κοπησαν ταυ
7· ρον· επικατα
ρατος ὁ θυμος
αυτων ὅτι αυ
θάδης· και ἡ μη
νις αυτων ὅ
τι εσκληρυν
θη διαμεριω
αυτους εν ια
κῶβ' και διασπε
ρω αυτους εν
= ισραηλ·

8· Ϊουδα· σε α - - -
σαισαν ὁι αδ - -
φοι σου· αι χ - -
ρες σου επι τ -
νωτω των ε
χθρων σου
προσκυνησου
σιν σε υἱοι του
9· πατρος σου· σκυ
μνος λεοντος
ϊουδα· εκ ϐλα
στου ὑιε μοι
ανεϐης· αναπε
σων εκοιμη
θης ὡς λεων
και ὡς σκυμνος·
τι's εγερε͂ι αυ
10· τον· ουκ εκλι
ψει α'ρχων εξ ϊ
ουδα και ἡγο'υ
μενος εκ των
μηρων αυτου
εως αν ελθη
τα αποκειμε
να αυτω και αυ
τος προσδοκι
11· α εθνῶν· δε
σμευων προς
αμπελον τον
πωλον αυτου·
και τη ἑλικι τον
πωλον της ὀ
-ου αυτου πλυ
-ε͂ι εν οινω την
-τολην αυτου

† τη suppletur supra ab A

- - - εν αιματι
- ταφυλης την
- εριβολην αυ
12· του· χαροποι
οι δι οφθαλμοι
αυτου απο ο̃ι
νου· και λευ
κοι οι οδοντες
— η γαλα·
13 Ζαβουλων πα
ραλιος κατοι
κησει· και αυ
τος παρ ορμον
πλοιων· καὶ πα
ρατενει εως
— σιδωνος·
14· Ισαχαρ' † το καλον
επεθυμησεν·
αναπαυομενος
ανα μεσον των
15· κλήρων· και·
ἴδων την ανα
παυσιν ότι κα
λη· και την γην
ότι πίων. υπέ
θηκεν τον ω
μον αυτου εις
το πονειν· και
εγενη ανηρ
— γεωργος
16 Δαν κρινε̃ι τον
λαον αυτου ωσ
ει και μια φυ
17· λη εν ισραηλ κα -
- - - - - - - - - - - -

ὄφις εφ οδου·
εγκαθημενος
επι τρίβου· δα
κνων πτερ
ναν ιππου·
και πεσε̃ιται
ό ιππευς εις
18· τα οπισθια· την
σωτηριαν πε
ριαν περιμενων
— κυριου·
19· Γαδ· πειρατηρι
ον πειρατευ
σει αυτον· και
αυτος πειρατευ
σει αυτον κα
— τα ποδας·
20· Ασηρ· πιων αυ
του ο αρτος·
και αυτος δω
σει τροφην
— αρχουσι
21 Νεφθαλι· στέ
λεχος ανειμέ
νον επιδιδο̃υς
εν τω γενημα
— τι καλλος·
22· Ϋιος ηυξημε
νος ἰωσῆφ'
ϋιος ηυξημε
νος ζηλωτος
ϋιος μου νεώ
τατος προς με
αναστρεψον·
23 - - - - - - - αβου

λευομενοι ε
λοιδορουν· και·
ενειχον αυ
τω κυριοι το
24· ξευματων· και
συνετριβη με
τα κράτους τα
τοξευματα αυ
των· και εξελυ
θη τα νευρα
βραχιόνων χει
ρων αυτων
δια χειρα δυνα
στου Ιακῶβ· ε
κειθεν ο κατι
σχυσας ισραηλ'· πα
ρα θεου του πατρος
25· σου· και εβοη
θησεν σοι ό θεος
ό εμος· και ηυ
λογησεν σε
ευλογιαν ου
ρανου άνωθεν·
και ευλογιαν
γης εχουσης
παντα· ἕνεκεν
ευλογιας μα
στων και μη
26· τρας· ευλογιας
πατρος σου και μη
τρος σου· ϋπε
ρισχυσεν επ ευ
λογιαις ορεων
μονιμων· και
επ ευλογιαις

† A inter ι et σ inseruit alterum minutissimum σ

θινων αιωνι
ων· έσονται
επι κεφαλην
ἴωσῆφ· και ε
πι κορυφην
ώ῀ν ηγησατο
— αδελφων·
27· Βενιαμε῀ιν· λυ
κος αρπαξ῀· το
προινον έδε
ται· έτι και εις
το εσπερας δι
αδιδωσιν τρο
— φην·
28· Παντες ουτοι
ῦιοι ἴακῶϐ· δω
— δεκα·
και ταυτα ελα
λησεν αυτοις
ό πατηρ' αυτων
και ηυλογησεν
αυτους· εκα - - - -
κατα την ευλο
γιαν αυτου ηυ
— λογησεν αυτους·
29· Και ειπεν αυ
τοις· εγω προσ
τιθεμαι προς
τον εμον λάον·
θαψετε μετα
μετα των πατερων
μου· εν τω σπη
λα'ιω ο εστιν
εν τω αγρω ε
φρων του χετ
30· ται'ου· εν τω
σπηλαιω τω δι
πλω τω απεναν
τι μαμβρη εν
τη γη χανααν
ό εκτησατο α
ϐρααμ· το σπη
λαιον παρα ε
φρων τού χετ
ταιου εν κτη
— σει μνημιου·
31· εκει έθαψαν
αβρααμ και σαρ
ραν την γυναι
κα αυτου· και
εκει εθαψαν
ἴσαακ' και ρεβεκ
καν την γυναι
κα αυτου· και ε
κει έθραψεν λε῀ι
32· αν εν κτησει
του αγρου και
του σπηλαιου
του οντος εν
αυτω παρα των
— ῦιων χέτ
33· Και κατεπαυσεν
ἴακῶϐ επῖτασ
σων τοις ῦιοις
αυτου· και εξά
ρας ἴακωϐ τους
ποδας επι την
κλινην. εξέ
λειπεν· και προσ
ετέθη προς
— τον λαον α - - - -
L, 1· Και επιπεσ - -
ἴωσῆφ' επι - - -
σωπον του π - -
αυτου έκλαυ
σεν επ αυτω· κ - -
εφιλησεν αυ
— τον·
2· Και προσεταξεν
ἴωσῆφ' τοις
παισιν αυτου
τοις ενταφια
στα῀ις ενταφι
ασαι τον πατερα αυ
— του
Και ενεταφια
σαν όι ενταφι
αστα῀ι τον ισραηλ'
3· και επληρωσαν
αυτου τεσσερα
κοντα ημερας·
ουτως γαρ' κα
ταριθμο῀υνται
άι ημεραι της
ταφης· και έπεν
θησεν αυτον
αιγυπτος εϐδο
μηκοντα ημε
— ρας
4 Επει δε παρηλ
θον αι ημεραι
του πενθου -
ελαλησεν - -
σηφ' προ - - - - -
δυναστ - - - -

· · ω λεγων· ει
· · ρον χαριν
· ναντιον ῦ
· ων. λαλησα
τε εις τα ωτα φα
ραω λεγοντες·
5· ὁ πατηρ μου ὡ'ρ
κισεν με λεγων·
εν τω μνημι
ω ὡ ὥρυξα ε
μαυτω εν γῃ
χαναακ. εκει
— με θαψεις·
νυν ουν ανα
ϐας θάψω τον
πατερα μου και ε
— πελευσομαι·
6 Και ειπεν φα
ραῶ τω ἰωσῆφ·
αναβηθι θαψον
τον πατερα σου κα·
θαπερ ὥρκισεν
— σε·
7· Και ανεϐη ἰω
σῆφ' θάψαι τον
πατερα αυτου· και
συνανεϐησαν
μετ αυτου παν
τες ὁι παιδες
φαραῶ· και
οι πρεσβυτε
· οι του οικου
· · του· και παν
· · · οι πρεσϐυ
· · · · · · ης αιγυ.
8· πτου· και πασα
ἡ πανοικια ἰω
σῆφ· και ὁ'ι αδελ
φοι αυτου· και
πασα ἡ οἰκια
η πατρικη αυ
— του·
και την συγγέ
νιαν και τα προ
βατα και τους
ϐοας· υπελει
ποντο εν γῃ
9· γεσεμ'· και συν
ανεβησαν με
τ αυτου α'ρματα
και ιππε῀ις· και
εγενετο η πα
ρεμβολη με
— γαλη σφοδρα·
10· Και παρεγενον
το εφ' αλωνα
αταδ' ο εστιν
περαν του ἰορ
δανου· και ε
κόψαντο αυ
τον κοπετον
μεγαν και ἰσχυ
ρον σφοδρα·
και εποιησεν
το πένθος τω
πατρι αυτου επτα
— ἡμερας·
11· και ειδον ὁι κα
τοικοι της γης
χανααν το πεν
θος εν αλωνι
ατάδ'. και ειπαν·
πενθος μεγα
εστιν τουτο
τοις αιγυπτι
οις· δια τουτο
εκληθη το ονο
μα του τοπου
εκεινου πέν
θος αιγυπτου·
ὁ εστιν περαν
— του ϊορδανου·
12· Και εποιησαν
αυτω ουτως
οι ῦιοι αυτου
καθως ενετει
13· λατο· και ανε
λαϐον αυτον
ὁι ῦιοι αυτου
εις γην χανα
αν· και ἐθαψαν
αυτον εις το
σπηλαιον το
διπλου῀ν ὁ ε
κτησατο αβρα
αμ το σπηλαι
ον εν κτησει
μνημιου πα
ρα εφρῶν του
χετταιου· κατε
— ναντι μαμϐρη
14· Και επεστρε
ψεν ἰωσῆφ' ε·
αιγυπτον· αυ
τος και ὁι αδελ

— γης·
I, 11 Και επεστησαν
αυτοις επιστα
τας των εργων
ινα κακωσου
σιν αυτους εν
— τοις έργοις
Και ωκοδομη
σαν πολεις ο
χυρας τω φαρα
ῶ· την τε πι †
θῶθ· και ραμε
ση· και ων· ἥ ε
στιν ηλιο῀υπο
— λις·
12 Καθ ότι δε αυ
τους εταπει
νουν: τοσου
τω πλε῀ιους ε
γινοντο· και
— ισχυον·
Και εβδελυσσον
το όι αιγυπτι
οι απο των ϋιων
13 ισραηλ'· και κατε
δυναστευον
όι αιγύπτιοι
τους ϋιους ισραηλ'
14 βια· και κατω
δυνων αυτων
την ζωην εν
τοις εργοις τοις
σκληροις· τω
πηλω και τῆ
πλινθε῀ια καί
πασι τοις ερ
γοις τοις εν
τοις πεδιοις·
κατα παντα τα
εργα ώ῀ν κατε
δουλουντο αυ
— τους μετα βιας·
15 Και ειπεν ο βα
σιλευς αιγυπτου
ταις μᾶιαις των
εβραιων· τη μι
ᾶ αυτων δνο
μα σεπφῶρα·
και το όνομα
της δευτερας
— φουα·
16 και ειπεν· όταν
μαιο῀υσθαι τας
εβραιας· και ῶ
σι προς τω τι
κτιν. εαν μεν
αρσεν ἦ. απο
κτεινατε αυτο
εαν δε θῆλυ. πε
ριποιεισθε αυ
— το·
17 Εφοβηθησαν
δε αι μᾶιαι τον
θεον και ουκ ε
ποιησαν καθο
τι συνεταξεν
αυταις ο βασι
λευς αιγυπτου·
και εζωογο
νουν τα ά'ρσε
— να·
18 Εκαλεσεν δε ο
βασιλευς αιγυ
πτου τας μαι
ας και ειπεν αυ
ταις· τί ότι εποι
ησατε το πρα
γμα τουτο· και
εζωογονειτε
— τα ά'ρσενα·
19 Ειπαν δε αι μαι
αι τω φαραῶ
ουχ ως γυναι
κες αιγυπτου
άι εβραιαι τικτου
σιν γαρ πριν η
εισελθειν προς
αυτας τας μᾶι
— ας
Και έτικτον·
20 εῦ δε εποιει ο
— θεος ταις μαιαις·
και επληθυνεν
ὁ λαος και ῒσχυ
— εν σφοδρα·
21 επειδη εφο
βουντο αι μαι
αι τον θεον εποι
ησαν εαυταις
— ο'ικιας·
22 Συνεταξεν δε
φαραῶ παντι
τω λαω αυτου
λεγων παν αρ
σεν ο εαν τε

† A margine ad π ascribit φ (φιθῶθ)

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
— [illegible]
5 Κατεβη δε ἡ θυ
γατηρ φαραῶ
λουσασθαι επι
τον ποταμον
και αι αβραι αυ
της περιεπα
τουντο παρα
τον ποταμον·
και ιδουσα την
θε˜ιβην εν τω
ελει αποστει
λασα την ἁβραν·
ανειλατο αυ
6 την· ανοιξα
σα δε ορα παιδι
ον κλαιον εν
τη θε˜ιβει· και
εφεισατο αυ
του ἡ θυγατηρ
φαραῶ· και ἑ
φη· απο των
παιδιων των
εβραιων του
— το·
7 Και ειπεν ἡ α
δελφη αυτου
τη θυγατρι φα
ραῶ· θελεις
καλεσω σοι γυ
ναικα τροφευ

ουσαν εκ των
εβραιων και
θηλασει σοι το
— παιδιον
8· Ειπεν δε αυ
τη η θυγατηρ
φαραῶ πορευ
— ου·
ελθουσα δε ἡ
νεανις, εκα
λεσεν την μητερα
— του παιδιου·
9 Ειπεν δε προς
αυτην ἡ θυγα
τηρ φαραῶ· δι
ατηρησον μοι
το παιδιον του
το και θηλασον
μοι αυτο· εγω
δε δωσω σοι
— τον μισθον·
Ελαβεν δε η γυ
νη το παιδιον·
και εθηλαζεν
— αυτο·
10· Αδρυνθεντος
δε του παιδιου
εισηγαγεν αυ
το προς την θυ
γατερα φαρα
ῶ· και εγενη
θη α'υτη εις
ῦιον· επωνο
μασεν δε το
ονομα αυτου

μοϋση· λεγου
σα εκ του ϋδα
τος ανειλαμην
— αυτον
11· Εγενετο δε εν
ταις ἡμεραις
ταις πολλαις
εκειναις με
γας γενομε
νος μωϋσης.
εξηλθεν προς
τους αδελφους
αυτου τους
— ϋιους ισραηλ'·
κατανοησας
δε τον πονον
αυτων. ὁρᾶ
ανθρωπον αιγυπτι
ον τύπτοντα
τινα εβραιον
των αδελφων
αυτου των ϋιων
— ισραηλ·
12 περιβλεψαμε
νος δε ὧδε και
ὧδε. ουχ ὁρᾶ
ουδενα· και πα
τάξας τον αιγυ
πτιον ἐκρυ
ψεν αυτον εν
— τη ἀμμω·
13· Εξελθων δε
τη ἡμερα τη δευ
τερα· ὁρα δυο
ανδρας εβραι
ους διαπληκτι
ζομενους· και
λεγει τω αδι
κουντι· δια τί
τύπτεις τον
— πλησιον·
14· Ο δε ειπεν· τις
σε κατεστησεν
α'ρχοντα η δικα
στην εφ ημων·
ἠ ανελειν με
συ θελεις ον
τροπον ανει
λες τον αιγυ
— πτιον εχθες:
Εφοβηθη δε
μωϋσης και ει
πεν· ει ουτως
εμφανες γε
γονεν το ρη
— μα τουτο·
15· Ηκουσεν δε
φαραω το ρημα
τουτο και εζη
τει ανελειν μω
— ϋσην
Ανεχωρησεν
δε μοϋσης α
πο προσωπου
φαραῶ· και κατω
κησεν εν γη
— μαδιαμ·
Ελθων δε εις
γην μαδιαμ' ε
καθεισεν επι
— του φρέατος·
16· Τω δε ἱερει μα
διάμ' ησαν ε
πτα θυγατερες
ποιμαινουσαι
τα προβατα ιο
θορ του πατρος αυ
— των
Παραγενομε
ναι δε ἠ'ντλουν
ἑως ἐπλησαν
τας δεξαμενας †
ποτισαι τα προ
βατα του πατρος αυ
— των
17· παραγενομε
νοι δε ὁι ποιμαι
νες εξεβαλον
— αυτας·
αναστας δε μω
ϋσης ερρυσα
το αυτας· και ε
ποτισεν τα προ
— βατα αυτων
18 Παρεγενοντο
δε προς ραγου
ηλ' τον πατερα αυ
— των·
ὁ δε ειπεν αυ
ταις τι ὁτι ετα
χυνατε του πα
ραγενεσθαι ση
— μερον·
19· Αι δε ειπον ανθρωπος
ανθρωπος αιγυπτι

† A marg. ad h. v. ποτιστρας.

ος ερρυσατο
ημας απο των
ποιμαινων·
και ή'ντλησεν
ήμιν και εποτει
σεν τα προβα
— τα·
20· Ο δε ειπεν ταις
θυγατρασιν αυ
του· που εστιν
και ινατι ουτως
καταλελοιπα
τε τον ανθρωπον
χαλεσατε ουν
αυτον δπως
— φάγη αρτον·
21· Κατωκισθη δε
μωϋσης παρα
τω ανθρωπω· και εξε
δοτο σεπφω̃
ραν την θυγα
τερα αυτου μω
ϋση γυναικα .
22· εν γαστρι δε λα
βουσα ή γυνη
έτεκεν υιον·
και επωνομα
σεν το δνομα
αυτου γηρσαμ·
λεγων· ότι πα
ροικος ειμι εν
γη αλλοτρια
το δε ονομα του
δευτερου εκα
λεσεν ελιεζερ

ό γαρ θεος του πατρος
μου βοηθος
μου· και ερρυ
σατο με εκ χει
— ρος φαραω̃·
23 Μετα δε τας ή
μερας τας πολ
λας εκεινας.
ετελευτησεν
ό βασιλευς αι
— γυπτου·
και κατεστενα
ζον οι υιοι ισραηλ
απο των εργων
και ανεβοησαν
και ανεβη η βο
η αυτων προς
τον θεον απο των
— εργων·
24 και εισηκου
σεν ό θεος τον
στεναγμον αυ
των· και εμνη
σθη ό θεος της
διαθηκης αυ
του της προς
αβρααμ· και ισα
ακ' και ιακω̃β·
25· και εισειδεν
ό θεος τους ϋιους
ισραηλ' και εγνω
— σθη αυτοις·
III,1· Και μωϋσης
ην ποιμαινων
τα προβατα ιο

θόρ' του γαμ
βρου αυτου του
ίερεως μαδια̃μ·
και ηγεν τα προ
βατα υπο την
έρημον· και
ηλθεν εις το
— όρος χωρη̃β·
2· Ω"φθη δε αγγε
λος κυριου εν φλο
γει πυρος εκ
του βάτου· και
ορα̃ ότι ό βάτος
καίεται πυρι
ό δε βάτος ου
— κατεκαιετο·
3· Ειπεν δε μωυ
σης· παρελθων
όψομαι το όρα
μα το μεγα του
το· τι ότι ου κα
τακα'ιεται ό βά
— τος·
4· Ως δε ε"ιδεν κυριος
ότι προσάγει
ειδειν. εκαλε
σεν † κυριος εκ του
— βάτου λεγων·
— μωϋση μωυση·
ό δε ειπεν· τί
— εστιν·
5· Και ειπεν· μη
εγγισης ω̃δε·
λύσαι το υπο
δημα εκ των

† A marg. addit αυτον

ποδων σου·
ὁ γαρ τοπος ε
ν ὦ συ εστη
κας. γη ἁγία ε
— στιν·
6· Και ειπεν αυτω·
εγω ειμι ὁ θεος
του πατρος σου·
θεος αβρααμ' και
θεος ισαακ' και θεος
— ϊακῶβ'·
Απεστρεψεν
δε μωϋσης το
προσωπον αυ
του· ευλαβει
το γαρ κατεμ
βλεψαι ενώπι
— ον του θεου·
7· Ειπεν δε κυριος
προς μωϋσην
ειδων ειδον την
κακωσιν του
λαου μου του
εν αιγυπτω·
και της κραυγης
αυτων ακηκο
α απο των εργο
διωκτῶν· οι
δα γαρ' την οδυ
νην αυτων.
8· και κατεβην
του εξελεσθαι
αυτους εκ χει
ρος αιγυπτιων·
και εξαγαγειν
αυτους εκ της
γης εκεινης·
εις γην αγαθην
και πολλην·
εις γην ρεου
σαν γαλα και με
λει· εις τον το
πον των χανα
ναιων· και χετ
τᾶιων· και αμορ
ραιων· και φε
ρεζᾶιων· και
ευαιων· και γερ
γεσᾶιων· και ϊ
— εβουσαιων·
9· Και νυν· ϊδου
κραυγη των
ϋιων ισραηλ' ἥκει
προς και εγω
εωρακα τον
θλειμμον ὅ͂ν
ὁι αιγυπτιοι
θλιβουσιν αυ
— τους·
10 Και νυν δε'υρο
αποστειλω σε
προς φαραῶ
βασιλεα αιγυ
πτου· και εξα
ξεις τον λαον
μου τους ϋιους
ισραηλ' εκ· γης αιγυ
— πτου·
11· Και ειπεν μω
ϋσης προς τον
θεον· τις ειμι ὅτι
πορευσομαι
προς φαραω ϐα
σιλεα αιγυπτου
κάι ὅτι εξαξω
τους ϋιους ισραηλ'
— εκ γης αιγυπτου·
12· Ειπεν δε ὅτι ἑ
σομαι μετα σου·
και τουτό σοι
το σημιον ὅτι
εγω σε αποστελ
λω· εν τω σε
εξαγαγειν τον
λαον μου εξ αι
γυπτου· και λα
τρευσετε τω
θεω εν τω ορει
— τουτω·
13· Και ειπεν μω
υσης προς τον
θεον ιδου εγω
ελευσομαι προς
τους ϋιους ισραηλ
και ερῶ προς
αυτους ὁ θεος των
πατερων ϋμων
απεσταλκεν
με προς ϋμας
ερωτησωσιν
με τί ὄνομα αυ
τω τι ερῶ προς
— αυτους·
14· Και ειπεν ὁ θεος
προς μωϋσην·

— εγω ειμι ὁ ων·
και ειπεν· ου·
τως ερε῀ις τοις
ῦιοις ισραηλ· ὁ ων
απεσταλκεν
— με προς ῦμας·
15* Και ειπεν παλιν
ὁ θεος προς μω
ϋσην· ουτως
ερεις τοις ῦιοις
ισραηλ'· κυριος ὁ θεος των
πατερων ῦμων
θεος αβρααμ' και
θεος ισαακ' και θεος
ιακῶβ' απεσταλ
κεν με προς
υμας· τουτο
μου εστιν ὅνο
μα ἀιωνιον·
και μνημοσυ
νον γενεων
— γενεαις·
16* Ελθων συναγα
γε την γερου
σιαν των υιων
ισραηλ'· και ερεις
προς αυτους
κυριος ὁ θεος των
πατερων ῦμων
ωπται μοι θεος
αβρααμ' και θεος
ισαακ' και θεος ϊ
ακῶϐ' λεγων·
επισκοπη επε
σκεμμαι υμας·

και ὁσα συμβε
ϐηκεν ῦμιν
εν αιγυπτω·
17 και ειπον· ανα
βιβασω ῦμας
εκ της κακω
σεως των αι
γυπτιων· εις
την γην των
χαναναιων·
και χετταιων·
και ευαιων·
και αμορρᾶιων·
και φερεζᾶιων·
και γεργεσᾶιων·
και ιεβουσᾶιων·
εις γην ρεου
σαν γαλα και με
18 λι· και εισακου
σονται σου της
— φωνης·
Και εισελευση
συ και ἡ γερου
σία των ῦιων
ισραηλ' προς βασι
λεα αιγυπτου·
και ερε῀ις προς
αυτον· κυριος ὁ θεος
των εβραιων
προσκεκλη
ται ημας· πορευ
σομεθα ουν
ὁδον τριῶν
ἡμερων εις
την ἐρημον·

ἵνα θυσωμεν
— κυριω τω θεω ἡμων
19 εγω δε οιδα ὁ
τι ου προσησε
ται ῦμας φαρα
ῶ ϐασιλευς αι
γυπτου πορευ
θηναι. εαν μη
μετα χειρος
20 κραταιας· και ε
κτεινας την
χειρα μου πατά
ξω τούς αιγυ
πτιους εν πα
σι τοις θαυμα
σιοις μου ὅῖς
ποιησω εν αυ
τοις· και μετα
ταυτα εξαποστε
— λε῀ι ῦμας·
21 και δωσω χαριν
τω λαω μου ε
νωπιον των
— αιγυπτιων
Οταν δε αποτρε
χητε. ουκ απε
λευσεσθε κε
22* νοι αλλα αιτη
σει γυνη παρα
γειτονος και
συνσκηνου
αυτης· σκευ
η αργυρι και
χρυσα και ἵμα
τισμον· και ε

πιθησεται επι
τους υιους ϋ
μων· και επι
τας θυγατερας
υμων και συ
σκευασατε
τους αιγυπτι
— ους·
IV, 1· Απεκριθη δε
μωϋσης και ει
πεν· εαν ουν
μη πιστευσω
σιν μοι μηδε
εισακουσωσιν
της φωνης
μου· ερουσιν
γαρ' ότι ουκ ώ
πται σοι ό θεος.
τι ερω προς αυ
— τους·
2· Ειπεν δε αυτω
ό θεος· τι τουτο
— εν τη χειρι σου
ο δε ειπεν ρα
— 6δος·
3 Και ειπεν· ριψον
αυτην επι την
— γην·
Και ερριψεν αυ
την επι την γην·
και εγενετο
όφις· και έφυ
γεν μωϋσης
— απ αυτου·
4· Και ειπεν κυριος
προς μωυσην·
εκτεινον την
χειρα και επιλα
— βου της κερκου
Και εκτεινας
την χειρα. επε
λαβετο της κέρ
κου· και εγε
νετο ραβδος
εν τη χειρι αυ
— του·
5 ινα πιστευσω
σιν σοι ότι ώ
πται σοι κυριος ό θεος
των πατερων αυ
των· θεος αβρααμ
και θεος ισαακ'
— και θεος ἴακωβ·
6· Ειπεν δε αυτω
κυριος παλιν· εισε
νεγκε την χει
ρα σου εις τον
— κόλπον σου
και εισήνεγ
κεν την χειρα
αυτου εις τον
— κόλπον αυτου·
και εξηνεγκεν
αυτην εκ του
κόλπου αυτου.
και εγενηθη
ή χειρ' αυτου
— ώσει χειων·
7· Και ειπεν παλιν
εισενεγκε την
χειρα σου εις
— τον κόλπον σου
Και εισηνεγκεν
την χειρα εις
τον κολπον αυ
του· και εξηνεγ
κεν την χειρα
εις τον κολπον
αυτου. και πα
λιν απ-κατε
στη εις την
χρόαν της σαρ
— κος αυτου·
8 Εαν δε μη πι
στευσωσιν σοι
μηδε ακουσω
σιν της φωνης
του σημειου
του πρωτου.
πιστευσουσιν
σοι της φωνης
του σημε῀ιου
— του δευτερου·
9· Και έσται εαν
μη πιστευσω
σιν σοι τοις
δυσι σημιοις
τουτοις· μη
δε εισακου
σωσιν της φω
νης σου. λημ
ψη απο του υ
δατος του πα
ταμου· και εκ
χεεις επι το ξη

[illegible] μου
[illegible] το στομα
αυτου και εγω
ανοιξω το στο
μα σου και το
στομα αυτου·
και συμβιβασω
ὑμας ἁ ποιησε
16 τε· και λαλησει
αυτος σοι τα
προς τον λαον·
και αυτος ἔσται
σου στομα· συ
δε αυτω ἔση τα

[illegible] του
[illegible] και την ρα
[illegible] ταυτην
[illegible] εν τη
χειρι σου. ἐν ᾗ
ποιησεις εν
αυτη τα σημει
α · επορευ
θη δε μωϋσης
και απεστρε
ψεν προς ιοθορ
τον γαμβρον
αυτου· και ειπεν
αυτω· πορευ
σομαι και απο
στρεψω προς
τους αδελφους
μου τους εν αι
γυπτω· και ὄ
ψομαι ει ἔτι ζω
σιν·
Και ειπεν ιοθορ
τω μωϋση· βα
διζε ὑγιαινων
Μετα δε τας ἡμε
ρας τας πολλας
εκεινας. ετε
λευτησεν ὁ βα
σιλευς αιγυπτου·
19 ειπεν δε κυριος
προς μωυσην
εν μαδιαμ· βα
διζε απελθε
εις αιγυπτον·
τεθνηκασιν

… inseritur ab A minutissime scriptum.

γαρ παντες οι
ζητουντες
— την ψυχην σου·
20· Αναλαβων δε
μωϋσης την
γυναικα και τα
παιδια. ανεβι
βασεν αυτα ε
πι τα υποζυγι
α· και απεστρε
ψεν εις αιγυ
— πτον·
Ελαβεν δε μω.
υσης την ρα
βδον την παρα
του θεου εν τη χει
— ρι αυτου
21· Ειπεν δε κυριος
προς μωυσην·
πορευομενου
σου και αποστρε
φοντος εις αι
γυπτον. ὁρα
παντα τα τερα
τα ἁ ἐδωκα εν
ταις χερσιν σου:
ποιησεις αυ
τα εναντιον
— φαραῶ·
Εγω δε σκληρυ
νῶ την καρδι
αν φαραῶ † και
ου μη εξαπο
στειλη τον λα
= ον· συ δε ε

22 ρεις τω φαρα·
ῶ· ταδε λεγει
κυριος· ϋιος πρω
τοτοκος μου
23· ισραηλ· ε῀ιπα δε σοι
εξαποστειλον
τον λαον μου
ἵνα μοι λατρευ
ση· συ δε ουκ ε.
βουλου εξαπο
στειλαι αυτον.
ὁρα ουν· εγω
αποκτενω τον
υιον σου τον
— πρωτοτοκον·
24· Εγενετο δε εν
τη οδω εν τω
καταλυματι.
συνηντησεν
αυτω αγγελος·
και εζητει απο
— κτειν αυτον·
25· και λαβουσα
σεπφωρα ψη
φον. περιετε
μεν την ακρο
βυστῖαν του.
υιου αυτης· και
προσέπεσεν
προς τους πο
δας αυτου και
ειπεν· εστη το
αιμα της περι
τομης του παι
= διου μου·

26· και απηλθεν
απ αυτου· διό
τι ειπεν· ἑστη
το ἁ῀ιμα της πε
ριτομης του
— παιδιου μου·
27 Ειπεν δε κυριος.
προς ἀαρων·
πορευθητι εις
συναντησιν
μωϋση εις την
— ἐρημον·
και επορευθη
και συνηντη
σεν αυτω εν
τω ὀρει του θεου·
και κατεφιλη
28 σεν αυτον, και
ανηγγειλεν
μωϋσης ἀαρων
παντας τους
λογους κυριου ους
απεστειλεν· και
παντα τα σημει
α ἁ ενετειλατο
— αυτω·
29 Επορευθη δε
μωυσης και α
αρῶν. και συνη
γαγον πασαν
την γερουσιαν
— των υιων ισραηλ·
30· Και ελαλησεν
ααρων παντα
τα ρηματα του

† A in margine αυτου

-- ω λεγων· ει
-- ρον χαριν
- ναντιον ῦ
- ων. λαλησα
τε εις τα ωτα φα
ραω λεγοντες·
5· ὁ πατηρ μου ὡ'ρ
κισεν με λεγων·
εν τω μνημι
ω ὡ ὤρυξα ε
μαυτω εν γῃ
χαναν. εκει
— με θαψεις·
νυν ουν ανα
βας θάψω τον
πατερα μου και ε
— πελευσομαι·
6 Και ειπεν φα
ραῶ τω ἰωσῆφ·
αναβηθι θαψον
τον πατερα σου κα
θαπερ ὥρκισεν
— σε·
7· Και ανεβη ἰω
σῆφ' θάψαι τον
πατερα αυτου· και
συνανεβησαν
μετ αυτου παν
τες ὁι παιδες
φαραῶ· και
οι πρεσβυτε
- οι τοὺ οικου
-- του· και παν
--- οι πρεσβυ
------ ης αιγυ.
8· πτου· και πασα
ἡ πανοικια ἰω
σῆφ· και ὁ'ι αδελ
φοι αυτου· και
πασα ἡ οἰκια
η πατρικη αυ
— του·
και την συγγέ
νιαν και τα προ
βατα και τους
βοας· υπελει
ποντο εν γῃ
9· γεσεμ'· και συν
ανεβησαν με
τ αυτου α'ρματα
και ιππε῀ις· και
εγενετο η πα
ρεμβολη με
— γαλη σφοδρα·
10· Και παρεγενον
το εφ' αλωνα
αταδ' ο εστιν
περαν του ἰορ
δανου· και ε
κόψαντο αυ
τον κοπετον
μεγαν και ἰσχυ
ρον σφοδρα·
και εποιησεν
το πένθος τω
πατρι αυτου επτα
— ἡμερας·
11· και ειδον ὁι κα
τοικοι της γης
χαναν το πεν
θος εν αλωνι
ατάδ'. και ειπαν
πενθος μεγα
εστιν τουτο
τοις αιγυπτι
οις· δια τουτο
εκληθη το ονο
μα του τοπου
εκεινου πέν
θος αιγυπτου·
ὁ εστιν περαν
— του ἰορδανου·
12· Και εποιησαν
αυτω ουτως
οι ῦιοι αυτου
καθως ενετει
13· λατο· και ανε
λαβον αυτον
ὁι ῦιοι αυτου
εις γην χανα
αν· και ἐθαψαν
αυτον εις το
σπηλαιον τῆ
διπλου῀ν ὁ ε
κτησατο αβρα
αμ το σπηλαι
ον εν κτησει
μνημιου πα
ρα εφρῶν του
χετταιου· κατε
— ναντι μαμβρη
14· Και επεστρε
ψεν ἰωσῆφ' ε-
αιγυπτον· αυ
τος και ὁι αδελ

ι
— γης·
I, 11· Και επεστησαν
αυτοις επιστα
τας των εργων
ινα κακωσου
σιν αυτους εν
— τοις έργοις
Και ωκοδομη
σαν πολεις ο
χυρας τω φαρα
ῶ· την τε πι †
θῶθ· και ραμε
ση· και ων· ή ε
στιν ηλιο῀υπο
— λις·
12· Καθ ότι δε αυ
τους εταπει
νουν: τοσου
τω πλε῀ιους ε
γινοντο· και
— ισχυον·
Και εβδελυσσον
το όι αιγυπτι
οι απο των ῦιων
13· ισραηλ'· και κατε
δυναστευον
όι αιγυπτιοι
τους ῦιους ισραηλ'
14· βια· και κατω
δυνων αυτων
την ζωην εν
τοις εργοις τοις
σκληροις· τω
πηλω και τῆ
πλινθε῀ια καὶ
πασι τοις ερ
γοις τοις εν
τοις πεδιοις·
κατα παντα τα
εργα ὢ῀ν κατε
δουλουντο αυ
— τους μετα βιας·
15· Και ειπεν ο βα
σιλευς αιγυπτου
ταις μαιαις των
εβραιων· τη μι
ᾶ αυτων όνο
μα σεπφῶρα·
και το όνομα
της δευτερας
— φουα·
16· και ειπεν· όταν
μαιο῀υσθαι τας
εβραιας· και ὦ
σι προς τω τι
κτιν. εαν μεν
αρσεν ῆ. απο
κτεινατε αυτο
εαν δε θῆλυ. πε
ριποιεισθε αυ
— το·
17· Εφοβηθησαν
δε αι μαιαι τον
θεον και ουκ ε
ποιησαν καθο
τι συνεταξεν
αυταις ο βασι
λευς αιγυπτου·
και εζωογο
νουν τα α'ρσε
— να·
18· Εκαλεσεν δε ο
βασιλευς αιγυ
πτου τας μαι
ας και ειπεν αυ
ταις· τί ότι εποι
ησατε το πρα
γμα τουτο· και
εζωογονειτε
— τα α'ρσενα·
19· Ειπαν δε αι μαι
αι τω φαραῶ
ουχ ως γυναι
κες αιγυπτου
άι εβραιαι τικτου
σιν γαρ πριν η
εισελθειν προς
αυτας τας μαι
— ας
Και έτικτον·
20· εῦ δε εποιει ο
— θεος ταις μαιαις·
και επληθυνεν
ό λαος και ἴσχυ
— εν σφοδρα·
21· επειδη εφο
βουντο αι μαι
αι τον θεον εποι
ησαν εαυταις
— ο'ικιας·
22· Συνεταξεν δε
φαραῶ παντι
τω λαω αυτου
λεγων παν αρ
σεν ο εαν τε

† A margine ad π ascribit φ (φιθῶθ)

χθη τοις εβραι
οις. εις τον πο
ταμον ριψατε·
και παν θῆλυ
ζωογονειτε
— αυτο
II. 1 Ην δε τις εκ της
φυλης λευῒ·
ος ἐλαβεν γυ
ναικα των θυ
γατερων λευῒ·
και ἐσχεν αυ
2· την και εν γα
στρι ἐλαβεν·
και ἐτεκεν α'ρ
— σεν·
Ειδοντες δε
αυτο αστε˜ιον.
εσκεπασαν αυ
— το μηνας τρεις·
3· Επει δε ουκ ε
δυναντο ἐτι
κρυπτειν αυ
το ε - αβεν αυ
τω η μητηρ θειβ - - -
και κατεχρισεν
αυτην ασφαλ
τοπίσσῃ· και
ενεβαλεν το
παιδιον εις αυ
την και ἐθη
κεν αυτην εις
το ἕλος παρα
τον ποταμον·
4 και κατεσκο
πευεν ἡ αδελ
φη αυτου μακρο
θεν· μαθειν
τί το αποβησο
— μενον αυτω
5· Κατεβη δε ἡ θυ
γατηρ φαραῶ
λουσασθαι επι
τον ποταμον
και αι αβραι αυ
της παρεπο
ρευοντο παρα
τον ποταμον·
και ιδουσα την
θε˜ιβην εν τω
ἕλει. αποστει
λασα την ἁβραν·
ανειλατο αυ
6· την· ανοιξα
σα δε ορα παιδι
ον κλαιον εν
τη θε˜ιβει· και
εφεισατο αυ
του ἡ θυγατηρ
φαραῶ· και ἐ
φη· απο των
παιδιων των
εβραιων του
— το·
7 Και ειπεν ἡ α
δελφη αυτου
τη θυγατρι φα
ραῶ· θελεις
καλεσω σοι γυ
ναικα τροφευ
ουσαν εκ των
εβραιων και
θηλασει σοι το
— παιδιον
8· Ειπεν δε αυ
τη η θυγατηρ
φαραῶ πορευ
— ου·
ελθουσα δε ἡ
νεανις. εκα
λεσεν την μητερα
— του παιδιου·
9 Ειπεν δε προς
αυτην ἡ θυγα
τηρ φαραῶ· δι
ατηρησον μοι
το παιδιον του
το και θηλασον
μοι αυτο· εγω
δε δωσω σοι
— τον μισθον·
Ελαβεν δε η γυ
νη το παιδιον·
και εθηλαζεν
— αυτο·
10· Αδρυνθεντος
δε του παιδιου
εισηγαγεν αυ
το προς την θυ
γατερα φαρα
ῶ· και εγενη
θη α'υτη εις
ῦιον· επωνο
μασεν δε το
ονομα αυτου

μοϋση· λεγου
σα εκ του ϋδα
τος ανειλαμην
— αυτον
11· Εγενετο δε εν
ταις ἡμεραις
ταις πολλαις
εκειναις με
γας γενομε
νος μωϋσης.
εξηλθεν προς
τους αδελφους
αυτου τους
— ϋιους ισραηλ'·
κατανοησας
δε τον πονον
αυτων. ὁρᾶ
ανθρωπον αιγυπτι
ον τύπτοντα
τινα εβραιον
των αδελφων
αυτου των ϋιων
— ισραηλ·
12 περιβλεψαμε
νος δε ὧδε και
ὧδε. ουχ ὁρᾶ
ουδενα· και πα
τάξας τον αιγυ
πτιον ἔκρυ
ψεν αυτον εν
— τη ἄμμω·
13· Εξελθων δε
τη ἡμερα τη δευ
τερα· ὁρα δυο
ανδρας εβραι
ους διαπληκτι
ζομενους· και
λεγει τω αδι
κουντι· δια τί
τύπτεις τον
— πλησιον·
14· Ο δε ειπεν· τις
σε κατεστησεν
α'ρχοντα η δικα
στην εφ ημων·
ἡ ανελειν με
συ θελεις ον
τροπον ανει
λες τον αιγυ
— πτιον εχθες:
Εφοβηθη δε
μωϋσης και ει
πεν· ει ουτως
εμφανες γε
γονεν το ρη
— μα τουτο·
15· Ηκουσεν δε
φαραω το ρημα
τουτο και εζη
τει ανελειν μω
— ϋσην
Ανεχωρησεν
δε μοϋσης α
πο προσωπου
φαραῶ· και κατω
κησεν εν γα
— μαδιᾶμ·
Ελθων δε εις
γην μαδιαμ' ε
καθεισεν επι
— του φρέατος·
16· Τω δε ἱερει μα
διᾶμ' ησαν ε
πτα θυγατερες
ποιμαινουσαι
τα προβατα ιο
θορ του πατρος αυ
— των
Παραγενομε
ναι δε η'ντλουν
ἑως έπλησαν
τας δεξαμενας †
ποτισαι τα προ
βατα του πατρος αυ
— των
17· παραγενομε
νοι δε δι ποιμαι
νες εξεβαλον
— αυτας·
αναστας δε μω
ϋσης ερρυσα
το αυτας· και ε
ποτισεν τα προ
— βατα αυτων
18 Παρεγενοντο
δε προς ραγου
ηλ' τον πατερα αυ
— των·
ὁ δε ειπεν αυ
ταις τι ὁτι ετα
χυνατε του πα
ραγενεσθαι ση
— μερον·
19· Αι δε ειπον ανθρωπος
ανθρωπος αιγυπτι

† A marg. ad h. v. ποτιστρας.

ος ερρυσατο
ημας απο των
ποιμαινων·
και ἠ'ντλησεν
ἡμιν και εποτει
σεν τα προβα
— τα·
20· Ο δε ειπεν ταις
θυγατρασιν αυ
του· που εστιν
και ινατι ουτως
καταλελοιπα
τε τον ανθρωπον
χαλεσατε ουν
αυτον ὅπως
— φάγη αρτον·
21· Κατωκισθη δε
μωϋσης παρα
τω ανθρωπῳ· και εξε
δοτο σεπφῶ
ραν την θυγα
τερα αυτου μω
ϋση γυναικα .
22· εν γαστρι δε λα
βουσα ἡ γυνη
ἔτεκεν υιον·
και επωνομα
σεν το ὄνομα
αυτου γηρσαμ·
λεγων· ὅτι πα
ροικος ειμι εν
γῆ αλλοτρια
το δε ονομα του
δευτερου εκα
λεσεν ελιεζερ
ὁ γαρ θεος του πατρος
μου βοηθος
μου· και ερρυ
σατο με εκ χει
— ρος φαραῶ·
23 Μετα δε τας ἡ
μερας τας πολ
λας εκεινας.
ετελευτησεν
ὁ βασιλευς αι
— γυπτου·
και κατεστενα
ζον οι υιοι ισραηλ
απο των εργων
και ανεβοησαν
και ανεβη η βο
η αυτων προς
τον θεον απο των
— εργων·
24 και εισηκου
σεν ὁ θεος τον
στεναγμον αυ
των· και εμνη
σθη ὁ θεος της
διαθηκης αυ
του της προς
αβρααμ· και ισα
ακ' και ιακῶβ·
25· και εισειδεν
ὁ θεος τους ϋιους
ισραηλ' και εγνω
— σθη αυτοις·
III,1· Και μωϋσης
ην ποιμαινων
τα προβατα ιο
θόρ' του γαμ
βρου αυτου του
ἱερεως μαδιᾶμ·
και ηγεν τα προ
βατα υπο την
ἐρημον· και
ηλθεν εις το
— ὄρος χωρῆβ·
2· Ω'φθη δε αγγε
λος κυριου εν φλο
γει πυρος εκ
του βάτου· και
ορᾶ ὅτι ὁ βάτος
καίεται πυρι
ὁ δε βάτος ου
— κατεκαιετο·
3· Ειπεν δε μωυ
σης· παρελθων
ὄψομαι το ὅρα
μα το μεγα του
το· τι ὅτι ου κα
τακα'ιεται ὁ βά
— τος·
4· Ως δε ε'ιδεν κυριος
ὅτι προσάγει
ειδειν. εκαλε
σεν † κυριος εκ του
— βάτου λεγων·
— μωϋση μωυση·
ὁ δε ειπεν· τί
— εστιν·
5· Και ειπεν· μη
εγγισης ὧδε·
λύσαι το υπο
δημα εκ των

† A marg. addit αυτον

ποδων σου·
ὁ γαρ τοπος ε
ν ὦ συ εστη
κας. γη ἁγία ε
— στιν·
6· Και ειπεν αυτω·
εγω ειμι ὁ θεος
του πατρος σου·
θεος αβρααμ' και
θεος ισαακ' και θεος
— ϊακῶβ'·
Απεστρεψεν
δε μωϋσης το
προσωπον αυ
του· ευλαβει
το γαρ κατεμ
βλεψαι ενώπι
— ον του θεου·
7· Ειπεν δε κυριος
προς μωϋσην
ειδων ειδον την
κακωσιν του
λαου μου του
εν αιγυπτω·
και της κραυγης
αυτων ακηκο
α απο των εργο
διωκτῶν· οι
δα γαρ' την οδυ
νην αυτων.
8· και κατεβην
του εξελεσθαι
αυτους εκ χει
ρος αιγυπτιων·
και εξαγαγειν
αυτους εκ της
γης ἐκεινης·
εις γην αγαθην
και πολλην·
εις γην ρεου
σαν γαλα και με
λει· εις τον το
πον των χανα
ναιων· και χετ
τᾶιων· και αμορ
ραιων· και φε
ρεζᾶιων· και
ευαιων· και γερ
γεσᾶιων· και ῑ
— εβουσαιων·
9· Και νυν· ϊδου
κραυγη των
ϋιων ισραηλ' ἥκει
προς και εγω
εωρακα τον
θλειμμον ὃ͂ν
οἱ αιγυπτιοι
θλιβουσιν αυ
— τους·
10 Και νυν δε'υρο
αποστειλω σε
προς φαραῶ
βασιλεα αιγυ
πτου· και εξα
ξεις τον λαον
μου τους ϋιους
ισραηλ' εκ· γης αιγυ
— πτου·
11· Και ειπεν μω
ϋσης προς τον
θεον· τις ειμι ὁτι
πορευσομαι
προς φαραω βα
σιλεα αιγυπτου
κὰι ὅτι εξαξω
τους ϋιους ισραηλ'
— εκ γης αιγυπτου·
12· Ειπεν δε ὁτι ἐ
σομαι μετα σου·
και τουτο σοι
το σημιον ὁτι
εγω σε αποστελ
λω· ἐν τω σε
εξαγαγειν τον
λαον μου εξ αι
γυπτου· και λα
τρευσετε τω
θεω εν τω ορει
— τουτω·
13· Και ειπεν μω
υσης προς τον
θεον ιδου εγω
ελευσομαι προς
τους ϋιους ισραηλ
και ερῶ προς
αυτους ὁ θεος των
πατερων ϋμων
απεσταλκεν
με προς ϋμας
ερωτησωσιν
με τί ὄνομα αυ
τω τι ερῶ προς
— αυτους·
14· Και ειπεν ὁ θεος
προς μωϋσην·

— εγω ειμι ὁ ων·
και ειπεν· ου
τως ερε῀ις τοις
ῦιοις ισραηλ· ὁ ων
απεσταλκεν
— με προς ῦμας·
15* Και ειπεν παλιν
ὁ θεος προς μω
ῦσην· ουτως
ερεις τοις ῦιοις
ισραηλ’· κυριος ὁ θεος των
πατερων ῦμων
θεος αβρααμ’ και
θεος ισαακ’ και θεος
ιακῶβ’ απεσταλ
κεν με προς
υμας· τουτο
μου εστιν ὄνο
μα άιωνιον·
και μνημοσυ
νον γενεων
— γενεαις·
16* Ελθων συναγα
γε την γερου
σιαν των υιων
ισραηλ’· και ερεις
προς αυτους
κυριος ὁ θεος των
πατερων ῦμων
ωπται μοι θεος
αβρααμ’ και θεος
ισαακ’ και θεος ἴ
ακῶβ’ λεγων·
επισκοπη επέ
σκεμμαι υμας·

και ὁσα συμβε
6ηκεν ῦμιν
εν αιγυπτω·
17 και ειπον· ανα
βιβασω ῦμας
εκ της κακω
σεως των αι
γυπτιων· εις
την γην των
χαναναιων·
και χετταιων·
και ευαιων·
και αμορρᾶιων·
και φερεζᾶιων·
και γεργεσᾶιων·
και ιεβουσᾶιων·
εις γην ρεου
σαν γαλα και με
18 λι· και εισακου
σονται σου της
— φωνης·
Και εισελευση
συ και ἡ γερου
σία των ῦιων
ισραηλ’ προς βασι
λεα αιγυπτου·
και ερε῀ις προς
αυτον· κυριος ὁ θεος
των εβραιων
προσκεκληται ημας· πορευ
σομεθα ουν
ὁδον τριῶν
ἡμερων εις
την ἐρημον·

ἵνα θυσωμεν
— κυριω τω θεω ἡμων
19 εγω δε οιδα ὁ
τι ου προσησε
ται ῦμας φαρα
ῶ 6ασιλευς αι
γυπτου πορευ
θηναι. εαν μη
μετα χειρος
20 κραταιας· και ε
κτεινας την
χειρα μου πατά
ξω τόυς αιγυ
πτιους εν πα
σι τοις θαυμα
σιοις μου ὅς
ποιησω εν αυ
τοις· και μετα
ταυτα εξαποστε
— λε῀ι ῦμας·
21 και δωσω χαριν
τω λαω μου ε
νωπιον των
— αιγυπτιων
Οταν δε αποτρε
χητε. ουκ απε
λευσεσθε κε
22* νοι αλλα αιτη
σει γυνη παρα
γειτονος και
συνσκηνου
αυτης· σκευ
η αργυρι και
χρυσα και ἵμα
τισμον· και ε

πιθησεται επι
τους υιους ϋ
μων· και επι
τας θυγατερας
υμων και συ
σκευασατε
τους αιγυπτι
— ους·
IV, 1· Απεκριθη δε
μωϋσης και ει
πεν· εαν ουν
μη πιστευσω
σιν μοι μηδε
εισακουσωσιν
της φωνης
μου· ερουσιν
γαρ' ότι ουκ ώ
πται σοι ὁ θεος.
τι ερω προς αυ
— τους·
2· Ειπεν δε αυτω
ὁ θεος· τι τουτο
— εν τη χειρι σου
ο δε ειπεν ρα
— δδος·
3 Και ειπεν· ριψον
αυτην επι την
— γην·
Και ερριψεν αυ
την επι την γην·
και εγενετο
όφις· και έφυ
γεν μωϋσης
— απ αυτου·
4· Και ειπεν κυριος
προς μωυσην·
εκτεινον την
χειρα και επιλα
— βου της κερκου
Και εκτεινας
την χειρα. επε
λαβετο της κέρ
κου· και εγε
νετο ραβδος
εν τη χειρι αυ
— του·
5 ινα πιστευσω
σιν σοι ότι ώ
πται σοι κυριος ὁ θεος
των πατερων αυ
των· θεος αβρααμ
και θεος ισαακ'
— και θεος ϊακωβ·
6· Ειπεν δε αυτω
κυριος παλιν· εισε
νεγκε την χει
ρα σου εις τον
— κόλπον σου
και εισήνεγ
κεν την χειρα
αυτου εις τον
— κόλπον αυτου·
και εξηνεγκεν
αυτην εκ του
κόλπου αυτου.
και εγενηθη
ή χειρ' αυτου
— ώσει χειων·
7· Και ειπεν παλιν
εισενεγκε την
χειρα σου εις
— τον κόλπον σου
Και εισηνεγκεν
την χειρα εις
τον κολπον αυ
του· και εξηνεγ
κεν την χειρα
εις τον κολπον
αυτου. και πα
λιν απ-κατε
στη εις την
χρόαν της σαρ
— κος αυτου·
8 Εαν δε μη πι
στευσωσιν σοι
μηδε ακουσω
σιν της φωνης
του σημειου
του πρωτου.
πιστευσουσιν
σοι της φωνης
του σημε˜ιου
— του δευτερου·
9· Και έσται εαν
μη πιστευσω
σιν σοι τοις
δυσι σημιοις
τουτοις· μη
δε εισακου
σωσιν της φω
νης σου. λημ
ψη απο του υ
δατος του πα
ταμου· και εκ
χεεις επι το ξη

ρον· και έσται
το υδωρ' ό εαν
λαβης απο του
ποταμου. α'ιμα
— επι του ξηρου·
10· Ειπεν δε μωυ
σης προς κυριον·
δέομαι κυριε· ου
κ ευλογος ειμι
προς της εχθες
ουδε προ της
τριτης ἡμερας
ουδε αφ ου ἤρ
ξαι λαλειν τω
θεραποντι σου·
ισχνόφωνος †
και βραδύγλωσ
— σος εγω ειμι·
11· Ειπεν δε κυριος
προς μωϋσην·
τις έδωκεν στο
μα ανθρωπω· και τις
εποιησεν δύ
σκωφον και
κωφον· βλεπον
τα και τυφλον.
ουκ εγω κυριος ό
— θεος και νυν πο
12· ρευου· και ε
γω ανοιξω το
στομα σου· και
συμβιβω σε ά
μελλεις λαλη
— σαι·
13 Και ειπεν· δεο
μαι κυριε· προχει
ρησαι αλλον δυ
ναμενον ό῀ν
— αποστελε῀ις·
14· και θυμωθε῀ις
οργη κυριος επι μω
ϋσην ειπεν·
ουκ ιδου ἀαρων
ὁ αδελφος σου
ὁ λευΐτης. επι
σταμαι ότι λα
λων λαλησει
αυτος σοι· και
ιδου αυτος εξε
λευσεται εις
συναντησιν
σοι· και ειδων
σε χαρησεται
15· εν εαυτω· και
ερεις προς αυ
τον. και δωσει-
τα ρηματα μου
εις το στομα
αυτου· και εγω
ανοιξω το στο
μα σου και το
στομα αυτου·
και συμβιβασω
ϋμας ά ποιησε
16· τε· και λαλησει
αυτος σοι τα
προς τον λαον·
και αυτος έσται
σου στομα· συ
δε αυτω έση τα
προστος τον
17· θεον· και την ρα
βδον ταυτην
λημψη εν τη
χειρι σου. εν ἧ
ποιησεις εν
αυτη τα σημει
— α εabout
18· θη δε μωϋσης
και απεστρε
ψεν προς ιοθορ
τον γαμβρον
αυτου· και ειπεν
αυτω· πορευ
σομαι και απο
στρεψω προς
τους αδελφους
μου του εν αι
γυπτω· και ό
ψομαι ει έτι ζω
— σιν·
Και ειπεν ιοθορ
τω μωϋση· βά
— διζε ϋγιαινων
Μετα δε τας ἡμε
ρας τας πολλας
εκεινας. ετε
λευτησεν ό βα
— σιλευς αιγυπτου·
19 ειπεν δε κυριος
προς μωυσην
εν μαδιαμ. βα
διζε απελθε
εις αιγυπτον·
τεθνηκασιν

† σ inseritur ab A minutissime scriptum.

γαρ παντες οι
ζητουντες
— την ψυχην σου·
20* Αναλαβων δε
μωϋσης την
γυναικα και τα
παιδια. ανεβι
βασεν αυτα ε
πι τα υποζυγι
α· και απεστρε
ψεν εις αιγυ
— πτον·
Ελαβεν δε μω.
υσης την ρα
βδον την παρα
του θεου εν τη χει
— ρι αυτου
21* Ειπεν δε κυριος
προς μωυσην·
πορευομενου
σου και αποστρε
φοντος εις αι
γυπτον. ὁρα
παντα τα τερα
τα ἁ ἐδωκα εν
ταις χερσιν σου:
ποιησεις αυ
τα εναντιον
— φαραῶ·
Εγω δε σκληρυ
νῶ την καρδι
αν φαραῶ † και
ου μη εξαπο
στειλη τον λα
= ον· συ δε ε
22 ρεις τω φαρα·
ῶ· ταδε λεγει
κυριος· ϋιος πρω
τοτοκος μου
23* ισραηλ· ε῀ιπα δε σοι
εξαποστειλον
τον λαον μου
ἵνα μοι λατρευ
ση· συ δε ουκ ε
βουλου εξαπο
στειλαι αυτον.
ὁρα ουν· εγω
αποκτενω τον
υιον σου τον
— πρωτοτοκον·
24* Εγενετο δε εν
τη οδω εν τω
καταλυματι.
συνηντησεν
αυτω αγγελος·
και εζητει απο
— κτειν αυτον·
25* και λαβουσα
σεπφωρα ψη
φον. περιετε
μεν την ακρο
βυστῐαν του
υιου αυτης· και
προσέπεσεν
προς τους πο
δας αυτου και
ειπεν· εστη το
αιμα της περι
τομης του παι
= διου μου·
26* και απηλθεν
απ αυτου· διό
τι ειπεν· ἐστη
το ἁ῀ιμα της πε
ριτομης του
— παιδιου μου·
27 Ειπεν δε κυριος
προς ἀαρων·
πορευθητι εις
συναντησιν
μωϋση εις την
— ἐρημον·
και επορευθη
και συνηντη
σεν αυτω εν
τω ὁρει του θεου·
και κατεφιλη
28 σεν αυτον, και
ανηγγειλεν
μωϋσης ἀαρων
παντας τους
λογους κυριου ους
απεστειλεν· και
παντα τα σημει
α ἁ ενετειλατο
— αυτω·
29 Επορευθη δε
μωυσης και α
αρῶν. και συνη
γαγον πασαν
την γερουσιαν
— των υιων ισραηλ·
30* Και ελαλησεν
αarων παντα
τα ρηματα ταυ

† A in margine αυτου

[illegible]

— μου·

Και ειπεν φαρα

ω τις εστιν ου

[illegible]

[illegible] ο θεος

[illegible]

— λα

3 Και [illegible]

[illegible]

ημων θανατος

— η φονος·

4 Και ειπεν αυτοις
ο βασιλευς αι
γυπτου· ινα
τι μωϋση και ά
αρων διαστρε
φετε τον λαον
απο των εργων·
απελθατε εκα
στος ὑμων προς
— τα εργα αυτου·

5 Και ειπεν φαρα
ω· ιδου νυν πο
λυπληθει ο λα
ος της γης· μη
ουν καταπαυ
σωμεν αυτους

— απο των εργων·

6 Συνεταξεν δε
φαραω τοις ερ
γοδιωκταις του
λαου και τοις
γραμματευσι

7 λεγων· ουκε
τι προστεθησε
ται διδοναι άχυ
ρον τω λαω εις
την πλινθουρ
γειαν καθαπερ
εχθες και τρι
την ήμεραν
αυτοι πορευε
σθωσαν και συ
ναγαγετωσαν
εαυτοις άχυρα

8 και την σύντα
ξιν της πλιν
θουργειας ἧς
αυτοι ποιουσι
ποιησουσιν
καθ εκαστην
ήμεραν επι
βαλειτε αυτοις·
ουκ αφελειτε
ουδεν σχολα
ζουσιν γαρ· δι
α τουτο κεκρα
γασιν λεγοντες
πορευθωμεν
και θυσωμεν
τω θεω ημων

9 βαρυνεσθω

τα εργα των
ανθρωπων τουτων·
και μεριμνατω
σαν ταυτα· και
μη μεριμνα
τωσαν εν λογοις
— κενοις·
10* Κατεσπευδον
δε αυτους οι
εργοδιωκται
του λαου και οι
γραμματεις·
και ἐλεγον προς
τον λαον λεγον
τες· ταδε λεγει
φαραω̃· ουκε
τι διδωμι ὑμιν
11* ἀχυρα· αυτοι ῦ †
μενοι συλλε
γετε εαυτοις
ἀχυρα ὅθεν ε
αν ευρητε· ου
γαρ αφαιρε͂ιται
απο της συντα
ξεως υμων ου
— θεν·
12 Και διεσπαρη ὁ
λαος εν ὁλη
αιγυπτω συνα
γαγειν καλαμην
— εις ἀχυρα·
13* Οι δε εργοδιω
κται κατεσπευ
δον αυτους λε
γοντες· συν

τελε͂ιτε τα ἐρ
γα ὑμων τα κα
θηκοντα την
ἡμεραν· καθα
περ και ὅτε το
ἀχυρον εδιδο
— το ὑμιν·
14* Και εμαστιγω
θησαν οι γραμ
ματεις των ὑιων
ισραηλ'· ο'ι καταστα
θεντες υπ αυ §
των επιστατων
του φαραω̃ λε
γοντων· διατι
ου συνετελε
σατε τας συν
ταξεις ὑμων
καθαπερ εχθες
και τριτην ἡμε
ραν· και το της
— σημερον·
15* Εισελθοντες
δε οι γραμμα
τεις των υιων
ισραηλ· κατεβοη
σαν προς φαρα
ω̃ λεγοντες
ινατι ουτως
ποιεις τοις σοις
16* οικεταις ἀχυ
ρον ου διδοται
τοις οικεταις
σου και την συν
ταξιν λεγουσιν

ἡμιν ποιειν·
και ιδου οι παι
δες σου μεμα
στίγωνται· αδι
κησεις ουν τον
— λαον σου.
17* Και ειπεν αυτοις·
σχολάζετε· σχο
— λασται εστε·
δια τουτο λεγε
τε πορευθωμεν
και θυσωμεν
τω θεω ημων·
18 νυν ουν απελ
θοντες εργαζε
σθε· το γαρ ἀχυ
ρον ου δοθησε
ται ὑμιν· και την
σύνταξιν της
πλινθουργιας
— αποδωσετε·
19* Εώρων δε ο'ι
γραμματεις των
υιων ισραηλ' εαυ
τους εν κακοις
λεγοντες· ου
κ απολειψετε
απο της πλινθει §§
ας το καθηκον
[1]ς [2]ς — τη[1] ἡμερα[2]
20 Συνηντησαν
δε μωυση και
ἀαρω̃ν ερχομε
νοις εις συναν
τησιν αυτοις

† A marg. sequitur supplens μεις πο | ρευο

§ A addit conjungens τους ὑπο

§§ ν additur superius, et ab A, ut videtur

[illegible]

[illegible]
[illegible] χειρι
[illegible]
[illegible]
[illegible] βραχίο
[illegible] εκ
βαλει αυτους
εκ της γης αυ
— του·
2 Ελαλησεν δε
ὁ θεος προς μω
υσην και ειπεν
προς αυτον· ε
3 γω κυριος· και ὤφθην
προς αβρααμ'
και ισαακ' και ι
ακὼβ θεος ὢν
αυτων· και το
ὀνομα μου κυριος
ουκ εδηλωσα
4 αυτοις· και ἐ
στησα την δι
αθηκην μου
προς αυτους·
ωστε δουναι
αυτοις την γην
των χαναναι
ων· την γην
ἡ̃ν παρωκηκα
σιν· εν ἧ και πα
ρωκησαν επ αυ
5 της· και εγω
εισηκουσα τον
στεναγμον των
ῦιων ισραηλ' ὁ̃ν οι
αιγύπτιοι κα
ταδουλουνται
αυτους· και ε
μνησθην της
διαθηκης ῦμων
6 βάδιζε ειπον
τοις υιοις ισραηλ'·
εγω κυριος· και εξα
— ξω ῦμας απο της
καταδυναστει
ας των αιγυπτι
ων· και ρυσο
μαι ῦμας εκ της
δουλειας αυτων·
και λυτρωσο
μαι ῦμας εν βρα
χι'ονει ῦψηλω
και κρισει με
— γαλη·
7 και λημψομαι
ῦμας εμαυτω
και ἐσομαι ῦμιν
θεος και γνωσε
σθε ὅτι εγω
κυριος ὁ θεος ῦμων.
ὁ εξαγαγων υ
μας εκ της αιγυ
πτου· και εκ της
δυναστειας των
8 αιγυπτιων· και
εισάξω ῦμας
εις την γην
εις ἡ̃ν εξετει
να την χειρα

[illegible] ad τουτον marg. σου

μου δουναι αυ
την τω αβρααμ
και ισαακ' και
ϊακωβ'· και δω
σω υμιν αυτην
εν κληρω·
— εγω κυριος·
9 Ελαλησεν δε
μωυσης ου
τως τοις ϋιοις
ισραηλ'· και ουκ ει
σηκουσαν μω
ϋση απο της ό
λιγοψυχιας·
και απο των ερ
γων των σκλη
— ρων·
10 Ειπεν δε κυριος
προς μωυσην
11 λεγων· εισελ
θε λαλησον προς
φαραω βασιλεα
αιγυπτου· ϊνα
εξαποστειλη
τους ϋιους ισραηλ
— εκ γης αιγυπτου·
12· Ελαλησεν δε
μωυσης εναν
τίον κυριου λεγων
ιδου όι ϋιοι ισραηλ'
ουκ εισηκου
σαν μου. και πῶς
εισακουσεται
μου φαραω·
εγω δε ἀλογος
— ειμι
13· Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην και ἀ
αρῶν· και συνε
ταξεν αυτοις
προς φαραω βα
σιλεα αιγυπτου·
ὡστε εξαγαγειν
τους ϋιους ισραηλ
— εκ γης αιγυπτου·
14· Και ουτοι αρχη
γοι οικων πα
τριων αυτων·
ϋιοι ρουβῆν πρω
τοτοκοὺ ισραηλ'.
ενωχ'· και φαλ
λο῀υς· ασρῶν
και χαρμει· ἀυ
τη ἡ συγγενει
— α ρουβῆν·
15· Και ϋιοι συμεων.
ιεμουῆλ· και ϊ
αμε῀ιν· και αωδ'·
και ϊαχε῀ιν· και
σάαρ· και σαο῀υλ'
ὁ εκ της φοινισ
σης· ἀυται ἀι πα
τριαι των ϋιων
— συμεων·
16 Και ταυτα τα ό
νοματα των
ϋιων λευι κατα
συγγενε῀ιας αυ
των· γηρσων'·
κααθ· και μερα
ρε῀ι· και τα ἔτη
της ζωῆς λευι
εκατον τριακον
— τα ἑπτα·
17· Και ουτοι όι ϋιοι
γεδσων· λοβε
νε῀ι· και σεμεῖ·
όικοι πατριων
— αυτων·
18· Και ϋιοι κααθ
αμραμ· και ιεσ
σαάρ· χεβρων·
και όζιῆλ· και τα
ἔτη της ζωης
κααθ· εκατον
— τριακοντα ἔτη·
19· Και ϋιοι μεραρει
μοόλε῀ι· και όμου
— σε῀ι·
ουτοι όικοι πα
τριων λευι. κα
τα συγγενειας
— αυτων·
20· Και ἑλαβεν † αμραμ
την ιωχαβεδ' θυ
γατερα του αδελ
φου του πατρος αυ
του αυτω εις γυ
ναικα· και εγεν
νησεν αυτω τον
τε ἀαρῶν και
μωυσην και μα
ριαμ' την αδελ
— φην αυτων·
Τα δε ἔτη της ζωης

† βεν A supplet supra

αμραμ. εκατον
— τριακοντα επτα ετη·
21 Και ϋιοι σααρ.
κόρε· και να
— φεγ' και ζεχρῖ·
22 Και ϋιοι όζιη͞λ.
μισαη͞λ· και ελι
σαφαν· και σε
— τρῖ
23 Ε'λαβεν δε άαρῶν
την ελισαβετ'
θυγατερα αμι
ναδα͞β αδελφην
νααςσων αυτω
γυναικα· και έ
τεκεν αυτω τον
ναδάβ'· και αβι
ο῀υδ'· και ελεα
— ζαρ και ιθάμαρ
24· Ϋιοι δε κόρε. α
σε῀ιρ· και ελκά
να· και αβιασάφ·
αύται άι γενέ
— σεις κόρε·
25· Και ελεαζαρ' ό
του άαρῶν ελα
βεν των θυγα
τερων φουτιηλ'
αυτω γυναικα·
και έτεκεν αυ
— τω τον φινέες·
Αυται αι αρχαι πα
τριων λευιτων
κατα γενεσεις
26· αυτων· ουτος

ααρῶν και μω
ϋσης ὅις ειπεν
αυτος ό θεος εξα
γαγειν τους
υιους ισραηλ' εκ γης
αιγυπτου συν
δυναμει αυτων·
27 ουτοι εισιν όι
διαλεγομενοι
φαραῶ βασιλει
αιγυπτου· ω
στε εξαγαγειν
τους ϋιους ισραηλ
— εξ αιγυπτου·
Αυτος μωϋσης
28 και άαρῶν· ή η
μερα ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην εν γη αιγυ
— πτω·
29 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
σην λεγων· ε
γω κυριος λαλησον
προς φαραῶ βα
σιλεα αιγυπτου
όσα εγω λεγω
— προς σε·
30· Και ειπεν μωυ
σης έναντι κυριου·
ιδου εγω ϊχνό
φωνος ειμι·
και πως εισα
κουσεται μου
= φαραω·

VII,1· Και ειπεν κυριος
προς μωυσην
ιδου δεδωκα
σε θεον φαραῶ·
και αρῶν † ό αδελ
φος σου έσται
σου προφητης·
2 συ δε λαλησεις
παντα όσα εν
τελλομαι σοι
ό δε άαρῶν ό α
δελφος σου
λαλησει προς
φαραῶ· ώστε
εξαποστειλαι
τους ϋιους ισραηλ
εκ της γης αυ
— του·
3· εγω δε σκληρυ
νῶ την καρδι
αν φαραῶ· και
πληθυνῶ τα
σημεια § και τα
τερατα εν γη αι
4 γυπτω και ου
κ' εισακουσε
ται ϋμων φαρα
ῶ· και επιβαλῶ
την χειρα μου
επ αιγυπτον
και εξαξω συν
δυναμει μου
τον λαον μου
τους υιους ισραηλ
εκ γης αιγυπτου.

† Sunt vestigia α, quod supplevit A (ααρῶν)

§ A supra linea supplevit μου, cujus tamen vix vestigia obruta posteriori scriptura

συν εκδικη
5· σει μεγαλη· και
γνωσονται
παντες όι αιγυ
πτιοι ότι εγω
κυριος· εκτεινων
την χειρα μου
επ αιγυπτον·
και εξαξω τους
ΰιους ισραηλ' εκ
— μεσου αυτων·
6 Εποιησεν δε
μωυσης και ά
αρῶν καθαπερ
ενετειλατο
κυριος αυτοις· ου
— τως εποιησαν·
7· Μωΰσης δε ην
ετων ογδοη
— κοντα·
άαρῶν δε ῆν
ἐτῶν ογδοη
κοντα τριῶν
ήνικα ελαλη
σεν προς φα
— ραῶ·
8 Και ειπεν κυριος
προς μωυσην
και ααρῶν· λε
9· γων· και εαν λα
λησῃ προς υ
μας φαραῶ λε
γων δοτε ημιν
σημειον ἡ τε
= ρας.

και ερεῖς ἀαρων
τω αδελφω σου·
λαβε την ραβδον
και ριψον αὐ
την εναντίον
φαραῶ· και εναν
τιον των θερα
ποντων αυτου
και εσται δρά
— κων·
10· Εισηλθεν δε
μωΰσης και α
αρῶν. εναντί
ον φαραῶ· και
εποιησαν ου
τως καθαπερ
ενετειλατο
— αυτοις κυριος·
Και ερριψεν ἀ
αρων την ρα
βδον αυτου ε
ναντίον φαρα
ῶ και εναντι
ον των θερα
ποντων αυτου.
και εγενετο
— δρακων·
11· Συνεκαλεσε
δε φαραῶ τους
σοφιστας και
τους φαρμα
κους· και εποι
ησαν όι επαοι
δοι των αιγυ
πτιων ταις

φαρμακιαις αυ
των ὡσαύτως·
12· και ερριψαν ἑ
καστος την ρα
βδον αυτου·
και εγενοντο
δράκοντες·
και κατεπιεν
ἡ ραβδος ἡ αάρῶν
τας εκεινων
— ραβδους·
13 Και κατΐσχυσεν
η καρδια φαραῶ·
και ουκ εισήκου
σεν αυτων κα
θαπερ ελαλη
— σεν κυριος·
14 Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην βεβά
ρυνται ἡ καρδι
α φαραῶ του
μη εξαποστει
— λαι τον λαον
15· βάδισον προς
φαραῶ το πρω
ΐ· ιδου αυτος
εκπορευεται
επι το υδωρ·
και στηση συ
ναντων αυτω
επι το χειλος
του ποταμου·
και την ραβδον
την στραφει
σαν εις οφιν

λημψῃ εν τη
16 χειρι σου· και ε
ρεις προς αυτον·
κυριος ὁ θεος των ε
βραιων απεσταλ
κεν με προς σε
λεγων· ἐξαπο
στειλον τον
λαον μου ἵνα
λατρευσωσιν
μοι εν τη ερη
μω· και ιδου ου
κ εισήκουσας
— εως τουτου.
17· ταδε λεγει κυριος·
εν τουτω γνω
ση ὅτι εγω κυριος·
ιδου εγω τυπτω
τη ραβδω τη εν
τη χειρι μου ε
πι το υδωρ' το
εν τω ποταμω.
και μεταβαλεῖ
18· εις ἆιμα· και οι
ιχθυες ὁι εν
τω ποταμω τε
λευτησουσιν·
και εποζεσει
ο ποταμος· και
ου δυνησον
ται ὁι αιγυπτι
οι πιειν υδωρ
— εκ του ποταμου·
19· Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην· ειπον
ααρῶν λαβε την
ραβδον σου - - †
τη χειρι σου ε
πι τα ὕδατα αιγυ
πτου· και επι
τους ποταμους
αυτων· και ε
πι τας διωρυ
γας αυτων· και
επι τα ἑλη αυ
των· και επι παν
συνεστηκος
ὕδωρ αυτων·
και ἑσται ἆιμα·
και εγενετο
ἆιμα εν παση
γη αιγυπτω εν
τε τοις ξυλοις
και εν τοις λι
— θοις·
20· Και εποιησαν
ουτως μωϋ
σης και ἀαρων
καθαπερ' ενε
τειλατο κυριος αυ
τοις· και επα
ρας ἀαρῶν τη
ραβδω αυτου
επαταξεν το
ὕδωρ' το εν τω
ποταμω εναν
τι'ον φαραῶ·
και εναντιον
των θεραπον
των αυτου και
μετεβαλεν το
υδωρ' το εν τω
ποταμω εις
21· αιμα· και οι ιχθυ
ες ὁι εν τω πο
ταμω ετελευ
τησαν· και επω
ζεσεν ὁ ποτα
μος· και ουκ η
δυναντο ὁι αι
γυπτιοι πιειν
ὕδωρ' εκ του πο
ταμου· και ην
το αῖμα εν παση
— γη αιγυπτω
22· Εποιησαν δε
ωσάύτως και
ὁι επαοιδοι των
αιγυπτιων ταις
φαρμακιαις αυ
— των
Και εσκληρυν
θη ἡ καρδια φα
ραῶ· και ουκ § ειση
κουσεν αυτων
καθαπερ' ειπεν
— κυριος
23 Επιστραφεῖς
δε φαραω εισηλ
θεν εις τον οι
κον αυτου· και
ουκ επεστη
σεν τον νουν
αυτου ουδε ε
= πι τουτω·

† A ipse addit et corrigit και εκτεινον την χειρα pro (εν) τη χειρι
§ υ omissum supplet supra A

24* Ωρυξαν δε παν
τες δι αιγυπτι
οι κυκλω του
ποταμου ωσται
πιειν υδωρ.
και ουκ ηδυναν
το πιειν υδωρ
εκ του ποτα
— μου
25* Και ανεπληρω
θησαν επτα ή
μεραι μετα το
πατάξαι κυριον τον
— ποταμον·
VIII, Ειπεν δε κυριος προς
1 μωυσην εισελ
θε προς φαρα
ῶ και ερεις προς
αυτον· ταδε λε
γει κυριος· εξαπο
στειλον τον
λαον μου· ἵνα
μοι λατρευσω
2 σιν· ει δε μη βου
λη συ εξαποστει
λαι. ιδου εγω
τύπτω παντα
τα ὁρια σου βα
3* τραχοις· και ε
ξερευσεται ο
ποταμος βατρα
χους. και ανα
βαντες εισελευ
σονται εις τους
οικους σου·
και εις τα ταμι
ε῀ια των κοιτω
νων σου· και
επι των κλινων
σου· και εις τους
οικους των θε
ραποντων σου
και του λαου σου
και εν τοις φυ
ραμασιν σου·
και εν τοις κλει
4 βάνοις σου· και
επι σε και επι
τον λαον σου
και επι τους θε
ραποντας σου
αναβησονται
— δι βατραχοι
5* Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην· ειπόν
ἀαρῶν τω αδελ
φω σου· εκτει
νον τη χειρι
σου την ραβδον
σου επι τους
ποταμους και
επι τας διωρυ
γας και επι τα
ἑλη. και αναγα
γε τους βατρά
— χους.
6 Και εξετεινεν
ααρων την χει
ρα επι τα υδατα
αιγυπτου· και
ανηγαγε τους
βατραχους και
ανεβιβασθη ὁ
βατραχος· και
εκαλυψεν την
— γην αυτου·
7* Εποιησαν δε
ωσαυτως και
δι επαοιδοι των
αιγυπτιων ταις
φαρμακιαις αυ
των· και ανηγα
γον τους βατρα
χους επι γην
— αιγυπτου
8 Εκαλεσεν δε
φαραω μωϋσην
και ἀαρῶν και
ειπεν αυτοις·
ευξασθε περι
εμου προς κυριον·
και περιελετω
τους βατραχους
απ εμου και α
πο του εμου
λαου· και εξαπο
στελῶ τον λα
ον και θυσου
— σιν κυριω·
9*` Ειπεν δε μωυ
σης προς φαρα
ω τάξε προς
με πότε ευξο
μαι περι σου και
περι των θερα

λημψη εν τη
16 χειρι σου· και ε
ρεις προς αυτον·
κυριος ὁ θεος των ε
βραιων απεσταλ
κεν με προς σε
λεγων· εξαπο
στειλον τον
λαον μου ἵνα
λατρευσωσιν
μοι εν τη ερη
μω· και ιδου ου
κ εισήκουσας
— εως τουτου.
17' ταδε λεγει κυριος·
εν τουτω γνω
ση ὁτι εγω κυριος·
ιδου εγω τυπτω
τη ραβδω τη εν
τη χειρι μου ε
πι το υδωρ' το
εν τω ποταμω.
και μεταβαλεῖ
18' εις α῀ιμα· και οι
ιχθυες ὁι εν
τω ποταμω τε
λευτησουσιν·
και εποζεσει
ο ποταμος· και
ου δυνησον
ται ὁι αιγυπτι
οι πιειν υδωρ
— εκ του ποταμου·
19' Ειπεν δε κυριος προς
μωυσῆν· ειπον
ααρῶν λαβε την
ραβδον σου - - †
τη χειρι σου ε
πι τα ὒδατα αιγυ
πτου· και επι
τους ποταμους
αυτων· και ε
πι τας διωρυ
γας αυτων· και
επι τα ἑλη αυ
των· και επι παν
συνεστηκος
ὒδωρ αυτων·
και ἑσται α῀ιμα·
και εγενετο
α῀ιμα εν παση
γη αιγυπτω εν
τε τοις ξυλοις
και εν τοις λι
— θοις·
20' Και εποιησαν
ουτως μωῦ
σης και ἀαρων
καθαπερ' ενε
τειλατο κυριος αυ
τοις· και επα
ρας ἀαρῶν τη
ραβδω αυτου
επαταξεν το
ὒδωρ' το εν τω
ποταμω εναν
τι'ον φαραῶ·
και εναντιον
των θεραπον
των αυτου και
μετεβαλεν το
υδωρ' το εν τω
ποταμω εις
21' αιμα· και οι ιχθυ
ες ὁι εν τω πο
ταμω ετελευ
τησαν· και επω
ζεσεν ὁ ποτα
μος· και ουκ η
δυναντο ὁι αι
γυπτιοι πιειν
ὒδωρ' εκ του πο
ταμου· και ην
το α῀ιμα εν παση
— γη αιγυπτω
22' Εποιησαν δε
ωσάυτως και
ὁι επαοιδοι των
αιγυπτιων ταις
φαρμακιαις αυ
— των
Και εσκληρυν
θη ἡ καρδια φα
ραῶ· και ουκ § ειση
κουσεν αυτων
καθαπερ' ειπεν
— κυριος
23 Επιστραφεῖς
δε φαραω εισηλ
θεν εις τον οι
κον αυτου· και
ουκ επεστη
σεν τον νουν
αυτου ουδε ε
= πι τουτω·

† A ipse addit et corrigit και εκτεινον την χειρα pro (εν) τη χειρι
§ υ omissum supplet supra A

24· Ωρυξαν δε παν
τες δι αιγυπτι
οι κυκλω του
ποταμου ωσται
πιειν υδωρ.
και ουκ ηδυναν
το πιειν υδωρ
εκ του ποτα
— μου
25· Και ανεπληρω
θησαν επτα ἡ
μεραι μετα το
πατάξαι κυριον τον
— ποταμον·
VIII, Ειπεν δε κυριος προς
1 μωυσην εισελ
θε προς φαρα
ῶ και ερεις προς
αυτον· ταδε λε
γει κυριος· εξαπο
στειλον τον
λαον μου· ἵνα
μοι λατρευσω
2 σιν· ει δε μη δου
λη συ εξαποστει
λαι. ιδου εγω
τύπτω ·παντα
τα ὅρια σου βα
3· τραχοις· και ε
ξερευσεται ο
ποταμος βατρα
χους. και ανα
βαντες εισελευ
σονται εις τους
οικους σου·
και εις τα ταμι
εῖα των κοιτω
νων σου· και
επι των κλινων
σου· και εις τους
οικους των θε
ραποντων σου
και του λαου σου
και εν τοις φυ
ραμασιν σου·
και εν τοις κλει
4 βάνοις σου· και
επι σε και επι
τον λαον σου
και επι τους θε
ραποντας σου
αναβησονται
— δι βατραχοι
5· Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην· ειπόν
ἀαρῶν τω αδελ
φω σου· εκτει
νον τη χειρι
σου την ραβδον
σου επι τους
ποταμους και
επι τας διωρυ
γας και επι τα
ἕλη. και αναγα
γε τους βατρά
— χους.
6 Και εξετεινεν
ααρων την χει
ρα επι τα υδατα
αιγυπτου· και
ανηγαγε τους
βατραχους και
ανεβιβασθη ὁ
βατραχος· και
εκαλυψεν την
— γην αυτου·
7· Εποιησαν δε
ωσαυτως και
δι επαοιδοι των
αιγυπτιων ταις
φαρμακιαις αυ
των· και ανηγα
γον τους βατρα
χους επι γην
— αιγυπτου
8 Εκαλεσεν δε
φαραω μωϋσην
και ἀαρῶν και
ειπεν αυτοις·
ευξασθε περι
εμου προς κυριον·
και περιελετω
τους βατραχους
απ εμου και α
πο του εμου
λαου· και εξαπο
στελῶ τον λα
ον και θυσου
— σιν κυριω·
9· Ειπεν δε μωυ
σης προς φαρα
ω τάξε προς
με πότε ευξο
μαι περι σου και
περι των θερα

ποντων σου·
και του λαου σου·
αφανισαι τους
βαθραχους απο
σου· και απο
του λαου σου·
και εκ των οι
κιων ὑμων·
πλην εν τω πο
ταμω ὑπολει
— φθησονται·
10· Ο δε ειπεν· εις
— αυριον·
Ειπαν ουν· ὡς
ειρηκας· ἱνα
ειδῆς οτι ου
κ εστιν αλλος
11· πλην κυριος· και πε
ριαιρεθησον
ται οι βατραχοι
απο σου· και α
πο των οικιων
σου· και απο
των θεραπον
των σου· πλην
εν τω ποταμω
ὑπολειφθησον
— ται·
12 Εξηλθεν δε
μωυσης και
αάρων απο φα
ραῶ· και ανεβό
ησεν μωυσης
προς κυριον περι
του ὁρισμου

των βατραχων
ως εταξατο τω
— φαραῶ
13 Εποιησεν δε
κυριος καθαπερ ει
πεν μωϋσης·
και ετελευτη
σαν ὁι βάτραχοι
εκ των ὁικιων
και εκ των ε
παυλεων· και
εκ των αγρων·
14· και συνηγαγον
αυτους θειμω †
νιας θειμωνι
ας· και ὤζεσεν
— ἡ γῆ·
15· Ειδων δε φαρα
ῶ οτι γέγονεν
αναψυξις. εβα
ρυνθη ἡ καρδι
α αυτου· και ου
κ εισήκουσεν
αυτων καθα
περ' ελαλησεν
— κυριος·
16· Ειπεν δε κυριος
προς μωϋσην
ειπόν ἀαρῶν·
ἔκτεινον τη
χειρι την ραβδον
σου· και πατα
ξον το χωμα
της γης· και ἐ
στα κνῖφες §

εν τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
τράποσιν· και
εν παση γη αι
— γυπτω·
17· Εξετεινεν ουν
ἀαρῶν τη χειρι
την ραβδον και
επαταξεν το
χῶμα της γης·
και εγενοντο
ὁι σκνῖκες εν
τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
τράποσιν· και
εν παντι χῶ
ματι της γης
εγενοντο οι
σκνιφες §§ εν πα
— ση γῆ αιγυπτου·
18· Εποιησαν δε
ωσάύτως και
ὁι επαοιδοι
ταις φαρμακει ††
αις αυτων εξα
γαγειν τὸν σκνι
φα. και ουκ ἐδυ
— ναντο·
και εγενοντο
ὁι σκνῖφες εν
τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
— τραποσιν·
19· Ειπαν ουν ὁι
επαοιδοι τω

† A inserit ε primo omissum. § A videtur ex vestigiis supplere ι σ (ἔσται σκνῖφες)
§§ σ initiale supplet in margine A †† A supplet ε primo omissum

XII, δι ὕιοι ισραηλ'· βα
31 διζετε λατρευ
ετε κυριω τῶ θεω
ὕμων καθα λε
32* γετε· και τα προ
βατα και τους
βοας υμων· α
ναλαβοντες
πορευεσθε·
ευλογησατε
— δη καμε·
33* Και κατεβιάζον
το δι αιγυπτιοι
τον λαον σπου
δη εκβαλειν αυ
τους εκ της
— γης·
Ειπαν γαρ' ὅτι
παντες ἡμεις
αποθνησκο
— μεν·
34* Ανελαβεν δε
ο λαος το σταις
αυτων προ του
ζυμωθηναι τα
φυραματα αυ
των ενδεδεμε
να εν τοις ιμα
τιοις αυτων ε
— πι των ὡμων·
35* Οι δε υιοι ισραηλ'· ε
πορθησαν
καθα συνετα
ξεν αυτοις μω
= ὕσης· και ήτη
σαν παρα των
αιγυπτιων
σκευη αργυρα
και χρυσα και ϊ
— ματισμον·
36* Κυριος δε ἑδωκεν
την χαριν τω
λαω αυτου εναν
τίον των αιγυ
πτιων και εχρη
σαν αυτοις·
και εσκυλευ
σαν τους αιγυ
— πτιους·
37* Απῆραν δε δι ὕιοι
ισραηλ' εκ ραμες
*εις σκη συ νας
ση εις * σοχχω †
θᾶ εξακοσιας
χιλιαδας πεζῶν
δι ανδρες· πλην
της αποσκευ
38 ῆς· και επίμι
κτος πολυς συν
ανεβη αυτοις·
και προβατα και
βοες και κτη
νη πολλα σφο
— δρα·
39* Και ἐπεψαν το
στα῀ις ο εξηνεγ
καν εξ αιγυπτου·
εγκρυφιας
ἀζύμους·
ου γαρ εζυμω
θη· εξεβαλον
γαρ αυτους δι
αιγυπτιοι· και
ουκ ἠδυνηθη
σαν ὕπομειναι·
ουδε επισιτι
σμον εποιησαν
εαυτοις εις την
— οδον·
40* Η' δε παροικη
σις των ὕιων
ισραηλ' ἡ῀ν παρω
κηκασιν εν
γη αιγυπτω και
εν γη χανααν
αυτοι και δι πατερες
αυτων. ετη τε
τρακοσια τρια
— κοντα·
41* Και εγενετο
μετα τετρακο
σια και τριακον
τα ἔτη. εξηλθεν
πασα ἡ δύναμις §
αιγυπτου νυ
42* κτος· προφυ
λακη εστιν τω
κυριω· ωστε εξα
γαγειν αυτους
εκ γης αιγυπτου·
εκεινη η νυξ
άυτη προφυλα
κη τω κυριω· ωστε
πασι τοις ὕιοις ισραηλ
ειναι †† εις γενε
= ας αυτων·

† A supplet κ primo omissum
§ A addit κυριου et, ut videtur, etiam εκ γης
†† A supplet in marginibus ισραηλ et ε vocis ειναι

43' Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην και
ααρων λεγων
ο νομος του
πασχα πας αλ
λογενης ου
κ' εδεται απ αυ
— του
44' και παντα οικε
την τινος και
αργυρωνητον
περιτεμεις
αυτον και τό
τε φαγεται απ αυ
45' του· πάροικος
και μισθωτος
ουκ έται απ αυ
— του·
46' εν όικία μιᾶ βρω
θησεται· ουκ ε
ξοισεται εκ της
οικίας των κρε
ων εξω· και ό
στο῀υν ου συν
τριψετε απ αυ
47 του· πασα συ
ναγωγη ῦιων
ισραηλ' ποιησει αυ
— το·
48' Εαν δε τις προ
σελθη προς υ
μας προσηλυ
τος· και ποιη
ση το πασχα κυριω
περιτεμνεις
αυτου πᾶν αρ
σενικον. και
τότε προσελευ
σεται ποιησαι
αυτο· και έσται
ωσπερ ό αυτο
— χθων της γης·
πας απεριτμη
τος ουκ έδεται
49' απ αυτου νό
μος εις έσται
τω εγχωριω
και τω προση
λυτω τω προ
— σελθοντι ῦμιν·
50' Και εποιησαν
όι υιοι ισραηλ' κα
θά ενετειλατο
κυριος τω μωῦση
και ἀαρῶν. ου
— τως εποιησαν·
51' Και εγενετο
εν τη ἡμερα
εκεινη. εξηγα
γεν κυριος τους
ῦιους ισραηλ εκ γης
αιγυπτου συν
— δυναμει αυτων·
XIII, Ειπεν δε κυριος προς
1 μωῦσην λεγων·
2' ἁγιασον μοι
πᾶν πρωτότο
κον πρωτογε
νες διανοιγον
πασαν μἢτραν
εν τοις ῦιοις
ισραηλ' απο ανθρωπου
εως κτήνους
— εμοι εστιν·
3' Ειπεν δε μωϋ
σης προς τον
λαον μνημο
νευετε την ἡ
μεραν ταυτην
εν ἧ εξήλθατε
εξ αιγυπτου
εξ οίκου δου
λε῀ιας· εν γαρ χει
ρι κραταιᾶ εξη
γαγεν κυριος ῦμας
εντέυθεν· και
ου βρωθησε
4' ται ζύμη· εν γαρ
τη σημερον υ
μεις εκπορευ
εσθε εν μηνι
— των νέων·
5' Και εσται ηνίκα
εαν εισαγαγη
σε κυριος ο θεος σου
εις την γην
των χαναναι
ων· και χετ'ται
ων· και αμορ
ραιων και ευαι
ων και ιεβου
σαιων· και γερ
γεσᾶιων και
φερεζᾶιων· ην
ὤμοσεν τοις

πατρασιν σου
δουναι σοι γην
ρέουσαν γαλα
και μέλι· και ποι
ησεις την λα
τρειαν ταυτην
εν τω μὴνι του
— τω·
6· Εξ' ἡμερας ε
δεσθε ἄζυμα·
τη δε ἡμερα τη
εβδομη· εόρ
7· τη κυριοὺ· ἄζϋμα
ἔδεσθε τας ε
πτα ημερας·
ουχ' ὀφθησε
ται σοι ζυμω
τον· ουδε ἔσται
σοι ζύμη εν πα
σι τοις ορίοις
— σου
8· Και αναγγελεις
τω υιω σου εν
τη ἡμερα εκει
νη λέγων· δια
τουτο εποιη
σεν κυριος ὁ θεος μοι
ὡς εξεπορευ
ομην εξ αιγυ
9 πτου· και εσται
σοι εις σημε῀ι
ον επι της χει
ρος σου· και μνη
μοσυνον προ
οφθαλμων σου

ὅπως αν γενη
ται ο νομος΄ κυριου
εν τω στομ῀ατι
σου· εν γαρ χει
ρι κραταια εξη
γαγεν σε κυριος ε
10· ξ' αιγυπτου· και
φυλαξεσθε τον
νομον τουτον
κατα καιρους
ωρῶν αφ ημε
— ρων εις ημερας·
11· Και εσται ως αν
εισαγαγη σε
κυριος ὁ θεος σου εις
την γην των
χαναναῖων
ον τροπον ω
μοσεν τοις
πατράσιν σου.
και δωσω σοι
12· αυτην. και αφο
ριε῀ις πᾶν δια
νοιγον μητραν
τα αρσενίκα τω
κυριω πᾶν διανόι
γον μῆτραν εκ
των βουκολιων
ἡ εν τοις κτη
νεσιν σου ὅ
σα αν γενηται
σοι τα αρσενι
13· κα τω κυριω· πᾶν
διανοιγοιγον
μῆτραν ὅνου

αλλαξεις προ
βατω· εαν δε
μη αλλαξης. λυ
τρωση αυτο
πᾶν πρωτοτο
κον ανθρωπου των
ϋιων σου λυ
— ΄τρωση
14 Εαν δε ερωτη
ση σε ὁ ϋιος σου
μετά ταυτα· λε
γων τί τουτο.
και ερεις αυτω
ότι εν χειρι
κραταιᾶ εξηγα
γεν ἡμας κυριος εκ
γης αιγυπτου
εξ ὁ'ικου δου
15· λειας· τηνικα
δε εσκληρυνεν
φαραω εξαπο
στειλαι ἡμας.
απεκτεινεν
πᾶν πρωτοτο
κον εν γῆ αιγυ
πτω· απο πρω
τοτοκου ανθρωπων
έως πρωτοτο
κου κτηνῶν
δια τουτο εγω
θυω τω κυριω παν
διανοιγον μη
τραν τα αρσενι
κα· και παν πρω
τοτοκον των

Και εφοβηθη
ο λαος τον κυριον·
και επιστευσαν
τω θεω· και μω
ϋση τω θεραπον
— τι αυτου·
xv, 1· Τότε ησεν μω,
ϋσης και οι υιοι
ισραηλ' την ωδην
ταυτην τω κυριω·
και ειπαν λεγον*
*xx λεγειν
— τες·
Α'σωμεν τω κυριω
ενδόξως γαρ
— δεδόξασται·
ιππον και ανα
βατην έρριψεν
— εις θαλασσαν·
2· βοηθος και σκε
παστης εγε
νετο μοι εις
— σωτηριαν·
Ουτος θεος μου
και δοξασω αυ
— τον·
θεος του πατρος
· μου και υψω
— σω αυτον·
3· Κυριος συντριβων
— πολεμους·
— κυριος ονομα αυτω·
4· αρματα φαραῶ
και την δυνα
μιν αυτου ερρι
ψεν εις θαλασσαν·

επιλεκτους
αναβατας τρι
— στατας·
κατεποντισεν
εν ερυθρα θα
— λασση·
5· ποντω εκαλυ
— ψεν αυτους·
κατέδυσαν εις
βύθον ώσει
— λιθος·
6 ή δεξια σου κυριε
δεδοξασται εν
— ισχυι
ή δεξια σου χειρ
κυριε έθραυσεν
— εχθρους·
7· και τω πληθει
της δοξης σου
συνετριψας
τους υπεναν
— τιους·
απεστειλας την
οργην σου και
κατεφαγεν αυ
τους ώς καλα
— μην·
8· και δια πνευματος του
θυμου σου δι
— εστη το ϋδωρ·
επάγη ώσει τει
— χος τα ϋδατα·
επάγη τα κύμα
τα εμμεσω της
= θαλασσης·

9· ειπεν ό εχθρος
διωξας κατα
— λημψομαι·
μεριῶ σκύλα
εμπλησω ψυ
— χην μου·
ανελῶ τη μα
— χαιρη μου·
κυριευση ή
— χειρ μου·
10· απεστειλας το
πνευμα σου. και ε
καλυψεν αυτους
— θαλασσα·
έδυσαν ωσει
μολιβος εν ϋ
— δατι σφοδρῷ·
11· τίς όμοιος σοι
— εν θεοις κυριε·
τίς όμοιος σοι
δεδοξασμενος
— εν αγιοις·
θαυμαστος εν
δόξαις ποιων
— τέρατα·
12· εξετεινας την
δεξιαν σου κα
τεπιεν αυτους
— ή γη·
13· ωδηγησας τη
δικαιοσυνη
σου τον λαον
σου τουτουτον
— ον ελυτρωσω·
παρεκαλεσας

τη ισχυϊ σου
εις καταλυμα
— ἅγιον σου·
14* ἤκουσαν εθνη
*αχ εφοβη
— και *ωργισθησαν· †
ωδεινες ἐλα
βον κατοικουν
τας φυλιστι
— ε~ιμ
15* τότε ἔσπευ
σαν ηγεμονες
— εδῶμ·
και α'ρχοντες
μωαβιτῶν ἐ
λαβεν αυτους
— τρομος·
ετακησαν παν
τες οι κατοικουν
— τες χανααν·
16 επιπεσοι ε
π αυτους φο
— βος και τρόμος·
μεγέθει βρα
χι'ονος σου
απολιθωθη
— τωσαν·
ἑως αν παρελ
θη ὁ λαος σου
— κυριε·
ἑως αν παρελ
θη ὁ λαος σου
ουτος ον εκτη
— σω·
17 εισαγαγων κα
ταφυτευσον
αυτους εις ὁ
ρος κληρονο
— μιας σου·
εις ἑτοιμον
κατοικητηρι
— ον σου
ὁ κατειργάσω
— κυριε ἁγίασμα κυριε·
ὁ ητοιμασαν
— ἁι χειρες σου·
18* κυριε βασιλευων
τον αιωνα και
επ αιωνα και
— ἐτι·
19* ὁτι εισῆλθεν
ἵππος φαραῶ
συν ἁ'ρμασιν
και αναβάταις
— εις θαλασσαν·
και επηγαγεν
κυριος επ αυτους
το ὑδωρ' της θα
— λασσης·
ὁι δε ϋιοι ισραηλ'
επορευθησαν
δια ξηρας εμμε
σω της θαλασ
— σης·
20* Ε'λαβεν δε μα
ριαμ' ἡ προφη
τις ἡ αδελφη
ἀαρῶν το τύμ
πανον εν τη
χειρι αυτης· και
εξηλθον πα
σαι ἁι γυναικες
ὀπίσω αυτης
μετα τυμπά
— νων και χορων·
21* εξηρχεν δε αυ
των μαριαμ' λε
γουσα· ἅσωμεν
τω κυριω ενδοξως
γαρ δεδοξασται
ἵππον και ανα
βατην ερριψεν
— εις θαλασσαν
22* Εξῆρεν δε μω
ϋσης τους υιους
ισραηλ' απο θαλασ
σης ερυθρᾶς·
και ἦγεν αυτους
εις την ἐρημον
σο~υρ· και επο
ρευοντο τρεις
ἡμερας εν τη
ερήμω· και ου
χ ευρισκον ϋ
— δωρ' ὡστε πιε~ιν·
23* Ηλθον δε εις
μερραν· και ου
κ εδυναντο πι
ε~ιν ϋδωρ' εκ μερ
ρας. πικρον γαρ
ἠ~ν· δια τουτο'
επωνομασθη
το ὄνομα του
τοπου εκεινου
— πικρία
24* Και διεγογγυ

† Primum σ ante omissum superscribit A

[illegible]

[illegible]
[illegible] κυριος· εν
[illegible]
[illegible] φαραω
και εν τοις ἁρ
[illegible] και ἵπποις
— αυτου·
Εξηρεν δε ὁ αγ
γελος του θεου
ὁ προπορευο
μενος της πα
ρεμβολης των
ὑιων ισραηλ'· και ε
πορευθη εκ
— των ὄπισθεν·
Εξηρεν δε και
ὁ στυλος της
νεφελης α--
προσωπου αυ

των και εστη
εκ των οπίσω
20 αυτων και ει
σηλθεν ανα με
σον της παρεμ
βολης των αι
γυπτιων· και
ανα μεσον της
παρεμβολης
— ισραηλ'
Και εγενετο
γνοφος και σκο
τος· και διηλ
θεν ἡ νυξ· και
ου συνεμιξαν
αλληλοις ὅλην
— την νυκτα·
21 Εξετεινεν δε
μωυσης την
χειρα επι την
θαλασσαν. και
ὑπηγαγεν κυριος
την θαλασσαν
εν ανεμω νό
τω βιάιω ὅλην
την νυκτα· και
εποιησεν την
θαλασσαν ξη
— ραν·
Και διεσχισθη
22 το υδωρ· και ει
σηλθον ὁι ὑιοι
ισραηλ' εις μεσον
της θαλάσσης
= κατα το ξηρον·

και το υδωρ' αυ
τοις· τειχος
εκ δεξιων και
τειχος εξ ευω
— νυμων·
23· Κατεδιωξαν δε
δι αιγυπτιοι·
και εισηλθον ό
πισω αυτων
πασα η ἵππος
φαραῶ και τα αρ
ματα· καὶ οι ανα
βαται· εις μεσον
— της θαλασσης·
24· Εγενετο δε εν
τη φυλακη τη
αιωθινη. και
επεβλεψεν κυριος
εις την παρεμ
βολην των αι
γυπτιων εν
στυλω πυρος
και νεφελης·
και συνεταρα
ξεν την παρεμ
βολην των αι
25· γυπτιων· και
συνεδησεν
τους ἀξονας
των ἀ'ρματων
αυτων· και ἥ
γαγεν αυτους
— μετα ϐίας·
Και ειπαν οι αι
γυπτιοι· φύγω
μεν απο προ
σωπου ισραηλ'· ο
γαρ κυριος πολεμει
υπερ' αυτων
τους αιγυπτι
— ους·
26· Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην· εκτει
νον την χειρα
σου επι την θα
λασσαν· και απο
κατασταθητω
το ϋδωρ· και ε
πικαλυψατω
τους αιγυπτι
ους· επι τε τα
α'ρματα και επι
— τους αναβατας·
27· Εξετεινεν δε
μωϋσης την
χειρα επι την
θαλασσαν· και
απεκατεστη τὸ
ϋδωρ προς ἡμε
— ραν επι χωρας·
οι δε αιγυπτι
οι ἐφυγον υ
πο το ϋδωρ· και
εξετειναξεν
κυριος τους αιγυ
πτιους μεσον
— της θαλασσης·
28· και επαναστρα
φεν το ϋδωρ'
εκαλυψεν τα
ά'ρματα και τους
αναϐατας· και πα
σαν την δυνα
μιν φαραῶ· τους
εισπεπορευ
μενους οπισω
αυτων εις την
θαλασσαν ου
κατελειφθη
εξ αυτων ουδε
— εις δε ἑις·
29· Οι δε υιοι ισραηλ' ε
πορευθησαν
δια ξηρας εμμε
σω της θαλασ
σης· το δε ϋδωρ·
αυτοις. τειχος
εκ δεξιων· και
τειχος εξ ευω
— νυμων·
30· Και ερρυσατο
κυριος τον ισραηλ' εν
τη ἡμερα εκει
νη εκ χειρος αι
— γυπτιων·
Και ειδεν ισραηλ' τους
αιγυπτιους τε
θνηκοτας πα
ρα το χειλος της
— θαλασσης
31· Ειδεν δε ισραηλ' την
χειρα την μεγα
λην ἁ εποιησεν
κυριος τοις αιγυπτι
= οις·

[illegible]

— [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

— [illegible]

17 [illegible]

[illegible]

[illegible] τον λαον

[illegible]

[illegible] ο θεος

[illegible] της φυ

[illegible]

[illegible]

πεν γαρ ὁ θεος

μητοτε μετα

μελησει τω λα

ω ιδοντες [illegible] πο

λεμον και απο

στρεψη εις αι

— γυπτον·

18 Και εκυκλωσεν

ὁ θεος τον λαον

[illegible] εις την

ερημον εις

την ερυθραν

θαλασσαν

[illegible] δε γε

νεα [illegible]

[illegible] ισραηλ' εκ

— [illegible]

19 [illegible]

[illegible] τα [illegible]

[illegible] μεθ ε

[illegible]

[illegible]

[illegible] τους

[illegible] ισραηλ' λεγων·

επισκοπη ε

πισκεψετε κυριος

υμας· και συνα

νο'ισετε τα ο

στα μου εντε'υ

— θεν μεθ υμων·

20 Εξαραντες δε

ὁι ῦιοι ισραηλ' εκ

σοκχωθ. εστρα

τοπαιδευσαν

εν οθομ' παρα

την ἐρημον·

21 ὁ δε θεος ηγειτο

αυτων ἡμερας

μεν εν στυλω

νεφελης δει

ξαι αυτοις την

οδον· την δε

νύκτα εν στυ

22 λω πυρος· ου

κ ἐξελειπεν

ὁ στυλος της

νεφελης ἡμε

ρας· και ὁ στυ

λος του πυρος

νυκτος εναν

τιον παντος

— του λαου·

XIV, 1 Και ελαλησεν

κυριος προς μωυ

σην λεγων·

2 λαλησον τοις

υιοις ισραηλ' και

αποστρεψαν

τες στρατοπε

δευσατωσαν

απεναντι της

επα'υλεως ανά

μεσον μαγδω

λου και ανα με

σον της θαλασ

σης εξεναντι

ας βεελσεφων·

ενώπιον αυ

των στρατοπε

δευσεις επι

— της θαλασσης

3 και ερε῀ι φαρα

ῶ περι των ῦιων

ισραηλ' πλανωνται

ουτοι εν τη γη·

συγκεκλεικεν

αυτους ἡ ἐρη

— μος

4 Εγω δε σκλη

ρυνῶ την καρ

διαν φαραῶ·

και καταδιωξε

ται ὀπίσω αυτων·

και ενδοξασθη

σομαι εν φα

ραῶ και εν πα

† Videtur correxisse ἰδοντι

ση τη στρατει
α αυτου· και γνω
σονται παντες
όι αιγυπτιοι
— ότι εγω κυριος·
και εποιησαν
— ουτως·
5* Και ανηγγελη
τω βασιλει των
αιγυπτιων ό
τι πεφευγεν
ο λαος: και με
τεστραφη ή καρ
δια φαραῶ και
των θεραπον
των αυτου επι
τον λαον· και
ε῀ιπον· τί του
το πεποιηκα
μεν του εξαπο
στειλαι τους
ῢιους ισραηλ' του
μη δουλευειν
— ημιν·
6* Εζευξεν ουν
φαραῶ τα αρμα
τα αυτου· και παν
τα τον λαον αυ
του συνηγα †
— γεν μεθ αυτου·
7* Και έλαβεν εξα
κοσια αρματα
εκλεκτα· και
πασαν την ῐπ
πον των αιγυ
πτιων· και τρι
στατας επι παν
— των· ·
8 Και εσκληρυ
νεν κυριος την καρ
διαν φαραῶ βα
σιλεως αιγυ
πτιων· και κα
τεδιωξεν οπί
σω των ῢιων
— ισραηλ'·
Ο῾ι δε ῢιοι ισραηλ' ε
ξεπορευοντο
εν χειρι υψη
— λη·
9* και κατεδιωξαν
όι αιγυπτιοι
τους υιους ισραηλ'·
και ἑ῀υρον αυ
τους παρεμβε
βληκοτας πα
ρα την θαλασ
σαν· και πασα
η ἵππος και τα
ά'ρματα φαραῶ
και όι ἵππε῀ις
και ή στρατε῀ι
α αυτου απέναν
τι της επάυλε
ως εξεναντι
— ας βεελσεφῶν·
10* Και φαραῶ προσ
ήγεν
- - ι αναβλεψαν
τες όι υιοι ισραηλ
τοις οφθαλμοις .
ορῶσιν· και όι
δε αιγυπτιοι ε
στρατοπεδευ
σαν οπισω αυ
των· και εφο
βηθησαν σφό
— δρα·
Ανεβοησαν δε
όι ῢιοι ισραηλ' προς
11* κυριον· και ειπαν
προς μωῢσην·
παρα το μη υπαρ
χειν μνηματα
εν γη αιγυπτω·
εξῆγαγες ήμας
θανατωσαι εν
τη ερημω. τι
τουτο εποιη
σας ήμιν εξα
γαγειν ήμας
εκ γης αιγυπτου·
12* ου τουτο ή῀ν
το ρημα ό ελα
λησαμεν προς
σε εν αιγυπτω.
λεγοντες· πά
ρες ήμας όπως
δουλευσωμεν
τοις αιγυπτιοις·
κρισσον γαρ
ήμας δουλευ
ειν τοις αιγυ
πτιοις· ή απο
θανειν εν τη

† A in margine inter ν et η supplet απ, ut sit συναπηγαγεν

ποντων σου·
και του λαου σου·
αφανισαι τους
βαθραχους απο
σου· και απο
του λαου σου·
και εκ των οι
κιων ϋμων·
πληνεν τω πο
ταμω ϋπολει
— φθησονται·
10' Ο δε ειπεν· εις
— αυριον·
Ειπαν ουν· ώς
ειρηκας· ϊνα
ειδῆς οτι ου
κ εστιν αλλος
11' πλην κυριος· και πε
ριαιρεθησον
ται οι βατραχοι
απο σου· και α
~ πο των οικιων
σου· και απο
των θεραπον
των σου· πλην
εν τω ποταμω
ϋπολειφθησον
— ται·
12 Εξηλθεν δε
μωυσης και
αάρων απο φα
ραῶ· και ανεβό
ησεν μωυσης
προς κυριον περι
του όρισμου
των βατραχων
ως εταξατο τω
— φαραῶ
13 Εποιησεν δε
κυριος καθαπερ ει
πεν μωϋσης·
και ετελευτη
σαν όι βάτραχοι
εκ των οικιων
και εκ των ε
παυλεων· και
εκ των αγρων·
14' και συνηγαγον
αυτους θειμω †
νιας θειμωνι
ας· και ὤζεσεν
— ή γῆ·
15' Ειδων δε φαρα
ῶ οτι γέγονεν
αναψυξις. εβα
ρυνθη ή καρδι
α αυτου· και ου
κ εισήκουσεν
αυτων καθα
περ' ελαλησεν
— κυριος·
16' Ειπεν δε κυριος
προς μωϋσην
ειπόν ἀαρῶν·
ἐκτεινον τη
χειρι την ραβδον
σου· και πατα
ξον το χωμα
της γης· και έ
στα κνΐφες §
εν τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
τράποσιν· και
εν παση γη αι
— γυπτω·
17' Εξετεινεν ουν
ἀαρῶν τη χειρι
την ραβδον και
επαταξεν το
χῶμα της γης·
και εγενοντο
όι σκνΐκες εν
τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
τράποσιν· και
εν παντι χῶ
ματι της γης
εγενοντο οι
σκνιφες §§ εν πα
— ση γῆ αιγυπτου·
18' Εποιησαν δε
ωσάυτως και
όι επαοιδοι
ταις φαρμακει ††
αις αυτων εξα
γαγειν τὸν σκνι
φα. και ουκ ἐδυ
— ναντο·
και εγενοντο
όι σκνΐφες εν
τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
— τραποσιν·
19' Ειπαν ουν όι
επαοιδοι τω

† A inserit ε primo omissum. § A videtur éx vestigiis supplere ι σ (ἔσται σκνῖφες)
§§ σ initiale supplet in margine A †† A supplet ε primo omissum

XII, οἱ ῦιοι ισραηλ'· βα
31 διζετε λατρευ
ετε κυριω τω θεω
ϋμων καθα λε
32· γετε· και τα προ
βατα και τους
βοας υμων· α
ναλαβοντες
πορευεσθε·
ευλογησατε
— δη καμε·
33· Και κατεβιάζον
το οι αιγυπτιοι
τον λαον σπου
δη εκβαλειν αυ
τους εκ της
— γης·
Ειπαν γαρ' ὅτι
παντες ἡμεις
αποθνησκο
— μεν·
34· Ανελαβεν δε
ο λαος το σταις
αυτων προ του
ζυμωθηναι τα
φυραματα αυ
των ενδεδεμε
να εν τοις ιμα
τιοις αυτων ε
— πι των ὤμων·
35· Οι δε υιοι ισραηλ'· ε
ποιησαν
καθα συνετα
ξεν αυτοις μω
= ϋσης· και ῄτη
σαν παρα των
αιγυπτιων
σκευη αργυρα
και χρυσα και ϊ
— ματισμον·
36· Κυριος δε ἔδωκεν
την χαριν τω
λαω αυτου εναν
τίον των αιγυ
πτιων και εχρη
σαν αυτοις·
και ἐσκυλευ
σαν τους αιγυ
— πτιους·
37· Απῆραν δε οι ϋιοι
ισραηλ' εκ ραμες
*εις σκη συ νας ση εις * σοκχω †
θᾶ εξακοσιας
χιλιαδας πεζῶν
οι ανδρες· πλην
της αποσκευ
38 ῆς· και επίμι
κτος πολυς συν
ανεβη αυτοις·
και προβατα και
βοες και κτη
νη πολλα σφο
— δρα·
39· Και ἔπεψαν το
σταῖς ο εξηνεγ
καν εξ αιγυπτου·
εγκρυφιας
ἀζύμους·
ου γαρ εζυμω
θη· εξεβαλον
γαρ αυτους οι
αιγυπτιοι· και
ουκ ἠδυνηθη
σαν ϋπομειναι·
ουδε επισιτι
σμον εποιησαν
εαυτοις εις την
— οδον·
40· Η' δε παροικη
σις των ϋιων
ισραηλ' ἡ̃ν παρω
κηκασιν εν
γη αιγυπτω και
εν γη χανααν
αυτοι και οι πατερες
αυτων. ετη τε
τρακοσια τρια
— κοντα·
41· Και εγενετο
μετα τετρακο
σια και τριακον
τα ἔτη. εξηλθεν
πασα ἡ δύναμις §
αιγυπτου νυ
42· κτος· προφυ
λακη εστιν τω
κυριω· ωστε εξα
γαγειν αυτους
εκ γης αιγυπτου·
εκεινη η νυξ
αὐτη προφυλα
κη τω κυριω· ωστε
πασι τοις ϋιοις ισραηλ
ειναι †† εις γενε
= ας αυτων·

† A supplet κ primo omissum § A addit κυριου et, ut videtur, etiam εκ γης
†† A supplet in marginibus ισραηλ et ε vocis ειναι

43· Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην και
ἀαρων· ουτος
ὁ νομος του
πασχα· πας αλ
λογενης ου
κ' εδετε απ αυ
— του·
44· και παντα οικέ
την τίνος· και
αργυρῶνητον·
περιτεμε͂ις
αυτον. και τό
τε φαγεται απ αυ
45· του· πάροικος
και μισθῶτος
ουκ ἐται απ αυ
— του·
46· εν οικία μιᾶ βρω
θησεται· ουκ ε
ξοισεται εκ της
οικίας των κρε
ων εξω· και ὁ
στο͂υν ου συν
τριψετε απ αυ
47 του· πασα συ
ναγωγη ῦιων
ισραηλ' ποιησει αυ
— το·
48· Εαν δε τις προ
σελθη προς υ
μας προσηλυ
τος· και ποιη
ση το πασχα κυριω
περιτεμνεις
αυτου πᾶν αρ
σενίκον. και
τότε προσελευ
σεται ποιησαι
αυτο· και ἔσται
ωσπερ ὁ αυτο
— χθων της γης·
πας απεριτμῆ
τος ουκ ἔδεται
49· απ αυτου νό
μος εις ἔσται
τω εγχωριω
και τω προση
λυτω τω προ
— σελθοντι ῦμιν·
50· Και εποιησαν
οι υιοι ισραηλ' κα
θά ενετειλατο
κυριος τω μωϋση
και ἀαρῶν. ου
— τως εποιησαν·
51· Και εγενετο
εν τη ἡμερα
εκεινη. εξηγα
γεν κυριος τους
ῦιους ισραηλ εκ γης
αιγυπτου συν
— δυναμει αυτων·
XIII, Ειπεν δε κυριος προς
1 μωϋσην λεγων·
2· ἁγιασον μοι
πᾶν πρωτότο
κον πρωτογε
νες διανοιγον
πασαν μῆτραν
εν τοις ῦιοις
ισραηλ' απο ανθρωπου
εως κτήνους
— εμοι εστιν·
3· Ειπεν δε μωϋ
σης προς τον
λαον μνημο
νευετε την ἡ
μεραν ταυτην
εν ῆ εξήλθατε
εξ αιγυπτου
εξ οίκου δου
λε͂ιας· εν γαρ χει
ρι κραταιᾶ εξη
γαγεν κυριος ῦμας
εντέυθεν· και
ου βρωθησε
4· ται ζύμη· εν γαρ
τη σημερον υ
μεις εκπορευ
εσθε εν μηνι
— των νέων·
5· Και εσται ηνίκα
εαν εισαγαγη
σε κυριος ο θεος σου
εις την γην
των χανανᾶι
ων· και χετ'ται
ων· και αμορ
ραιων και ευαι
ων και ιεβου
σαιων· και γερ
γεσᾶιων και
φερεζᾶιων· ην
ὤμοσεν τοις

πατρασιν σου
δουναι σοι γην
ρέουσαν γαλα
και μέλι· και ποι
ησεις την λα
τρειαν ταυτην
εν τω μὴνι του
— τω·
6· Εξ' ἡμερας ε
δεσθε ἄζυμα·
τη δε ἡμερα τη
εβδομη· εὸρ
7· τη κυριοὺ· ἄζϋμα
ἔδεσθε τας ε
πτα ημερας·
ουκ' ὀφθησε
ται σοι ζυμω
τον· ουδε ἔσται
σοι ζύμη εν πα
σι τοις ορίοις
— σου
8· Και αναγγελεις
τω υιω σου εν
τη ἡμερα εκει
νη λέγων· δια
τουτο εποιη
σεν κυριος ὁ θεος μοι
ὡς εξεπορευ
ομην εξ αιγυ
9 πτου· και εσται
σοι εις σημε῀ι
ον επι της χει
ρος σου· και μνη
μοσυνον προ
οφθαλμων σου

ὅπως αν γενη
ται ο νομος κυριου
εν τω στομάτι
σου· εν γαρ χει
ρι κραταια εξη
γαγεν σε κυριος ε
10· ξ' αιγυπτου· και
φυλαξεσθε τον
νομον τουτον
κατα καιρους
ωρῶν αφ ημε
— ρων εις ημερας·
11· Και εσται ως αν
εισαγαγη σε
κυριος ὁ θεος σου εις
την γην των
χανανᾶιων
ον τροπον ω
μοσεν τοις
πατράσιν σου.
και δωσω σοι
12· αυτην. και αφο
ριε῀ις πᾶν δια
νοιγον μητραν
τα αρσενίκα τω
κυριω πᾶν διανόι
γον μῆτραν εκ
των βουκολιων
ἠ εν τοις κτη
νεσιν σου ὅ
σα αν γενηται
σοι τα αρσενι
13· κα τω κυριω· πᾶν
διανοιγοιγον
μῆτραν ὅνου

αλλαξεις προ
6ατω· εαν δε
μη αλλαξης. λυ
τρωση αυτο
πᾶν πρωτοτο
κον ανθρωπου των
ϋιων σου λυ
— τρωση
14 Εαν δε ερωτη
ση σε ὁ ϋιος σου
μετά ταυτα· λε
γων τί τουτο.
και ερεις αυτω
ὁτι εν χειρι
κραταιᾶ εξηγα
γεν ἡμας κυριος εκ
γης αιγυπτου
εξ ὁ'ικου δου
15· λειας· ηνικα
δε εσκληρυνεν
φαραω εξαπο
στειλαι ἡμας.
απεκτεινεν
πᾶν πρωτοτο
κον εν γῆ αιγυ
πτω· απο πρω
τοτοκου ανθρωπων
έως πρωτοτο
κου κτηνῶν
δια τουτο εγω
θυω τω κυριω παν
διανοιγον μη
τραν τα αρσενι
κα· και παν πρω
τοτοκον των

43* Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην και
ἀαρων· ουτος
ὁ νομος του
πασχα· πας αλ
λογενης ου
κ' εδετε απ αυ
— του·
44* και παντα δικέ
την τίνος· και
αργυρῶνητον·
περιτεμε῀ις
αυτον. και τό
τε φαγεται απ αυ
45* του· πάροικος
και μισθῶτος
ουκ έται απ αυ
— του·
46* εν δικία μιᾶ βρω
θησεται· ουκ ε
ξοισεται εκ της
δικίας των κρε
ων εξω· και ὁ
στο῀υν ου συν
τριψετε απ αυ
47 του· πασα συ
ναγωγη ῦιων
ισραηλ' ποιησει αυ
— το·
48* Εαν δε τις προ
σελθη προς υ
μας προσηλυ
τος· και ποιη
ση το πασχα κυριω
περιτεμνεις
αυτου πᾶν αρ
σενικον. και
τότε προσελευ
σεται ποιησαι
αυτό· και έσται
ωσπερ ὁ αυτο
— χθων της γης·
πας απεριτμῆ
τος ουκ ἔδεται
49* απ αυτου νό
μος εις έσται
τω εγχωριω
και τω προση
λυτω τω προ
— σελθοντι ῦμιν·
50* Και εποιησαν
όι υιοι ισραηλ' κα
θά ενετειλατο
κυριος τω μωῦση
και ἀαρῶν. ου
— τως εποιησαν·
51* Και εγενετο
εν τη ἡμερα
εκεινη. εξηγα
γεν κυριος τους
ῦιους ισραηλ εκ γης
αιγυπτου συν
— δυναμει αυτων·
XIII, Ειπεν δε κυριος προς
1 μωῦσην λεγων·
2* ἁγιασον μοι
πᾶν πρωτότο
κον πρωτογε
νες διανοιγον
πασαν μῆτραν
εν τοις ῦιοις
ισραηλ' απο ανθρωπου
εως κτήνους
— εμοι εστιν·
3* Ειπεν δε μωϋ
σης προς τον
λαον μνημο
νευετε την ἡ
μεραν ταυτην
εν ἧ εξήλθατε
εξ αιγυπτου
εξ οίκου δου
λε῀ιας· εν γαρ χει
ρι κραταιᾶ εξη
γαγεν κυριος ῦμας
εντέυθεν· και
ου βρωθησε
4* ται ζύμη· εν γαρ
τη σημερον υ
μεις εκπορευ
εσθε εν μηνι
— των νέων·
5* Και εσται ηνίκα
εαν εισαγαγη
σε κυριος ο θεος σου
εις την γην
των χανανᾶι
ων· και χετ'ται
ων· και αμορ
ραιων και ευαι
ων και ιεβου
σαιων· και γερ
γεσᾶιων και
φερεζᾶιων· ην
ὤμοσεν τοις

πατρασιν σου
δουναι σοι γην
ρέουσαν γαλα
και μέλι· και ποι
ησεις την λα
τρειαν ταυτην
εν τω μὴνι του
— τω·
6· Εξ' ἡμερας ε
δεσθε ἄζυμα·
τη δε ἡμερα τη
εβδομη· εὸρ
7· τη κυριου· ἄζὒμα
ἔδεσθε τας ε
πτα ημερας·
ουκ' ὀφθησε
ται σοι ζυμω
τον· ουδε ἔσται
σοι ζύμη εν πα
σι τοις ορίοις
— σου
8· Και αναγγελεις
τω υιω σου εν
τη ἡμερα εκει
νη λέγων· δια
τουτο εποιη
σεν κυριος ὁ θεος μοι
ὡς εξεπορευ
ομην εξ αιγυ
9 πτου· και εσται
σοι εις σημε῀ι
ον επι της χει
ρος σου· και μνη
μοσυνον προ
οφθαλμων σου
ὅπως αν γενη
ται ο νομος κυριου
εν τω στοματι
σου· εν γαρ χει
ρι κραταια εξη
γαγεν σε κυριος ε
10· ξ' αιγυπτου· και
φυλαξεσθε τον
νομον τουτον
κατα καιρους
ωρῶν αφ ημε
— ρων εις ημερας·
11· Και εσται ως αν
εισαγαγη σε
κυριος ὁ θεος σου εις
την γην των
χαναναῖων
ον τροπον ω
μοσεν τοις
πατράσιν σου.
και δωσω σοι
12· αυτην. και αφο
ριε῀ις πᾶν δια
νοιγον μητραν
τα αρσενικα τω
κυριω πᾶν διανόι
γον μῆτραν εκ
των βουκολιων
ἡ εν τοις κτη
νεσιν σου ὅ
σα αν γενηται
σοι τα αρσενι
13· κα τω κυριω· πᾶν
διανοιγοιγον
μῆτραν ὄνου
αλλαξεις προ
βατω· εαν δε
μη αλλαξης. λυ
τρωση αυτο
πᾶν πρωτοτο
κον ανθρωπου των
ὑιων σου λυ
— τρωση
14 Εαν δε ερωτη
ση σε ὁ ὑιος σου
μετά ταυτα· λε
γων τί τουτο.
και ερεις αυτω
ὅτι εν χειρι
κραταιᾶ εξηγα
γεν ἡμας κυριος εκ
γης αιγυπτου
εξ ὀ'ικου δου
15· λειας· ηνικα
δε εσκληρυνεν
φαραω εξαπο
στειλαι ἡμας.
απεκτεινεν
πᾶν πρωτοτο
κον εν γῆ αιγυ
πτω· απο πρω
τοτοκου ανθρωπων
ἑως πρωτοτο
κου κτηνῶν
δια τουτο εγω
θυω τω κυριω παν
διανοιγον μη
τραν τα αρσενι
κα· και παν πρω
τοτοκον των

εκπορευομε
νων αυτων α
21· πο φαραῶ· και
ειπαν αυτοις·
επίιδοι ὁ θεος ϋ
μας και κριναι·
ὅτι εβδελυξατε
την ὀσμην ἡμων
εναντι'ον φα
ραῶ· και εναντί
ον των θερα
ποντων αυτου·
δουναι ρομφαι
αν εις τας χει
ρας αυτου απο
— κτειναι ημας·
22· Επεστρεψεν
δε μωυσης προς
κυριον και ειπεν·
κυριε· διατι εκακω
σας τον λαον
τουτον· και ἵνα
τι απεσταλκας
23· με· και αφ οῦ
εισπεπορευ
μαι προς φαρα
ῶ λαλησαι επι
τω σω ὀνομα
τι. εκακωσεν
τον λαον του
τον· και ουκ ερυ
σω τον λαον
— τουτον· †
VI, 1· Και ειπεν κυριος
προς μωυσην
ἤδη ὄψη α ποι
ησω τω φαρα
ῶ· εν γαρ χειρι
κραταιᾶ εξαπο
στελει αυτους·
και εν βραχίο
νι ὑψηλω εκ
βαλεῖ αυτους
εκ της γης αυ
— του·
2 Ελαλησεν δε
ὁ θεος προς μω
υσην και ειπεν
προς αυτον· ε
3· γω κυριος· και ὤφθην
προς αβρααμ'
και ισαακ' και ι
ακῶβ θεος ὢν
αυτων· και το
ὀνομα μου κυριος
ουκ εδηλωσα
4 αυτοις· και ἐ
στησα την δι
αθηκην μου
προς αυτους·
ωστε δουναι
αυτοις την γην
των χαναναι
ων· την γην
ἣν παρωκηκα
σιν· εν ἧ και πα
ρωκησαν επ αυ
5· της· και εγω
εισηκουσα τον
στεναγμον των
ϋιων ισραηλ' ὃν οι
αιγύπτιοι κα
ταδουλουνται
αυτους· και ε
μνησθην της
διαθηκης ϋμων
6· βάδιζε ειπον
τοις υιοις ισραηλ'·
εγω κυριος· και εξα
— ξω ϋμας απο της
καταδυναστει
ας των αιγυπτι
ων· και ρυσο
μαι ϋμας εκ της
δουλειας αυτων·
και λυτρωσο
μαι ϋμας εν βρα
χι'ονει ὑψηλω
και κρισει με
— γαλη·
7· και λημψομαι
ϋμας εμαυτω
και ἔσομαι ϋμιν
θεος και γνωσε
σθε. ὅτι εγω
κυριος ὁ θεος ϋμων.
ὁ εξαγαγων υ
μας εκ της αιγυ
πτου· και εκ της
δυναστειας των
8 αιγυπτιων· και
εισάξω ϋμας
εις την γην
εις ἣν εξετει
να την χειρα

† A, ut videtur, ad τουτον marg. σου

μου δουναι αυ
την τω αβρααμ
και ισαακ' και
ϊακωβ'· και δω
σω υμιν αυτην
εν κληρω·
— εγω κυριος·
9 Ελαλησεν δε
μωυσης ου
τως τοις ϋιοις
ισραηλ'· και ουκ ει
σηκουσαν μω
ϋση απο της ό
λιγοψυχιας·
και απο των ερ
γων των σκλη
— ρων·
10 Ειπεν δε κυριος
προς μωυσην
11 λεγων· εισελ
θε λαλησον προς
φαραω βασιλεα
αιγυπτου· ϊνα
εξαποστειλη
τους ϋιους ισραηλ
— εκ γης αιγυπτου·
12' Ελαλησεν δε
μωυσης εναν
τίον κυριου λεγων
ιδου όι ϋιοι ισραηλ'
ουκ εισηκου
σαν μου. και πῶς
εισακουσεται
μου φαραω·
εγω δε άλογος
— ειμι
13' Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην και ά
αρων· και συνε
ταξεν αυτοις
προς φαραω βα
σιλεα αιγυπτου·
ώστε εξαγαγειν
τους ϋιους ισραηλ
— εκ γης αιγυπτου·
14' Και ουτοι άρχη
γοι οικων πα
τριων αυτων·
ϋιοι ρουβῆν πρω
τοτοκου ισραηλ'.
ενωχ'· και φαλ
λο͂υς· ασρων
και χαρμει· άϋ
τη ή συγγενει
— α ρουβῆν·
15' Και ϋιοι συμεων.
ιεμουῆλ· και ϊ
αμε͂ιν· και αωδ'·
και ϊαχε͂ιν· και
σααρ· και σαο͂υλ'
ό εκ της φοινισ
σης· άυται άι πα
τριαι των ϋιων
— συμεων·
16 Και ταυτα τα ό
νοματα των
ϋιων λευι κατα
συγγενε͂ιας αυ
των· γηρσων'.
κααθ· και μερα
ρε͂ι· και τα έτη
της ζωῆς λευι
εκατον τριακον
— τα έπτα·
17' Και ουτοι όι ϋιοι
γεδσων· λοβε
νε͂ι· και σεμεϊ·
όικοι πατριων
— αυτων·
18' Και ϋιοι κααθ
αμραμ· και ιεσ
σαάρ· χεβρων·
και όζιῆλ· και τα
έτη της ζωης
κααθ· εκατον
— τριακοντα έτη·
19' Και ϋιοι μεραρει
μοόλε͂ι· και όμου
— σε͂ι·
ουτοι όικοι πα
τριων λευι. κα
τα συγγενειας
— αυτων·
20' Και έλαβεν † αμραμ
την ιωχαβεδ' θυ
γατερα του αδελ
φου του πατρος αυ
του αυτω εις γυ
ναικα· και εγεν
νησεν αυτω τον
τε άαρων και
μωυσην και μα
ριαμ' την αδελ
— φην αυτων·
Τα δε έτη της ζωης

† βεν A supplet supra

αμραμ. εκατον
— τριακοντα επτα ετη·
21 Και ϋιοι σααρ.
κόρε· και να
— φεγ' και ζεχρῖ·
22 Και ϋιοι όζιῆλ.
μισαῆλ· και ελι
σαφαν· και σε
— τρῖ
23 Ε'λαβεν δε ἀαρῶν
την ελισαβετ'
θυγατερα αμι
ναδᾶβ αδελφην
νασσων αυτω
γυναικα· και έ
τεκεν αυτω τον
ναδάβ'· και αβι
ο˜υδ'· και ελεα
— ζαρ και ιθάμαρ
24* Ϋιοι δε κόρε. α
σε˜ιρ· και ελκά
— να· και αβιασᾶφ·
αύται άι γενέ
— σεις κόρε·
25* Και ελεαζαρ' ό
του ἀαρῶν ελα
βεν των θυγα
τερων φουτιηλ'
αυτω γυναικα·
και έτεκεν αυ
— τω τον φινέες·
Αυται αι αρχαι πα
τριων λευιτων
κατα γενεσεις
26* αυτων· ουτος

ααρῶν και μω
ϋσης δῖς ειπεν
αυτος ό θεος εξα
γαγειν τους
υιους ισραηλ' εκ γης
αιγυπτου συν
δυναμει αυτων·
27 ουτοι εισιν όι
διαλεγομενοι
φαραῶ βασιλει
αιγυπτου· ω
στε εξαγαγειν
τους ϋιους ισραηλ
— εξ αιγυπτου·
Αυτος μωϋσης
28 και ἀαρῶν· ῆ η
μερα ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην εν γη αιγυ
— πτω·
29 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
σην λεγων· ε
γω κυριος λαλησον
προς φαραῶ βα
σιλεα αιγυπτου
όσα εγω λεγω
— προς σε·
30* Και ειπεν μωυ
σης έναντι κυριου·
ιδου εγω ϊχνό
φωνος ειμι·
και πως εισα
κουσεται μου
= φαραω·

VII, 1* Και ειπεν κυριος
προς μωυσην
ιδου δεδωκα
σε θεον φαραῶ·
και αρῶν † ό αδελ
φος σου έσται
σου προφητης·
2 συ δε λαλησεις
παντα όσα εν
τελλομαι σοι
ό δε ἀαρῶν ό α
δελφος σου
λαλησει προς
φαραῶ· ώστε
εξαποστειλαι
τους ϋιους ισραηλ
εκ της γης αυ
— του·
3* εγω δε σκληρυ
νῶ την καρδι
αν φαραῶ· και
πληθυνῶ τα
σημεια § και τα
τερατα εν γη αι
4 γυπτω και ου
κ' εισακουσε
ται ϋμων φαρα
ῶ· και επιβαλῶ
την χειρα μου
επ αιγυπτον
και εξαξω συν
δυναμει μου
τον λαον μου
τους υιους ισραηλ
εκ γης αιγυπτου.

† Sunt vestigia α, quod supplevit A (ααρῶν)

§ A supra linea supplevit μου, cujus tamen vix vestigia obruta posteriori scriptura

συν εκδικη
5' σει μεγαλη· και
γνωσονται
παντες όι αιγυ
πτιοι ότι εγω
κυριος· εκτεινων
την χειρα μου
επ αιγυπτον·
και εξαξω τους
ῦιους ισραηλ' εκ
— μεσου αυτων·
6 Εποιησεν δε
μωυσης και ά
αρῶν καθαπερ
ενετειλατο
κυριος αυτοις· ου
— τως, εποιησαν·
7' Μωϋσης δε ην
ετων ογδοη
— κοντα·
άαρῶν δε ή῀ν
ετῶν ογδοη
κοντα τριῶν
ήνικα ελαλη
σεν προς φα
— ραῶ·
8 Και ειπεν κυριος
προς μωυσην
και ααρῶν· λε
9' γων· και εαν λα
λησῃ προς υ
μας φαραῶ λε
γων δοτε ημιν
σημειον ή τε
= ρας.

και ερε῀ις άαρων
τω αδελφω σου·
λαβε την ραβδον
και ριψον αῦ
την εναντίον
φαραῶ· και εναν
τιον των θερα
ποντων αυτου
και εσται δρά
— κων·
10' Εισηλθεν δε
μωϋσης και α
αρῶν. εναντί
ον φαραῶ· και
εποιησαν ου
τως καθαπερ
ενετειλατο
— αυτοις κυριος·
Και ερριψεν ά
αρων την ρα
βδον αυτου ε
ναντίον φαρα
ῶ και εναντι
ον των θερα
ποντων αυτου.
και εγενετο
— δρακων·
11' Συνεκαλεσε
δὲ φαραῶ τους
σοφιστας και
τους φαρμα
κους· και εποι
ησαν όι επαοι
δοι των αιγυ
πτιων ταις

φαρμακιαις αυ
των ώσα'υτως·
12' και ερριψαν έ
καστος την ρα
βδον αυτου·
και εγενοντο
δράκοντες·
και κατεπιεν
ή ραβδος ή αάρῶν
τας εκεινων
— ραβδους·
13 Και κατΐσχυσεν
η καρδια φαραῶ·
και ουκ εισήκου
σεν αυτων κα
θαπερ ελαλη
— σεν κυριος·
14 Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην βεβά
ρυνται ή καρδι
α φαραῶ του
μη εξαποστει
— λαι τον λαον
15' βάδισον προς
φαραῶ το πρω
ϊ· ιδου αυτος
εκπορευεται
επι το υδωρ·
και στηση συ
ναντων αυτω
επι το χειλος
του ποταμου·
και την ραβδον
την στραφει
σαν εις οφιν

ληµψη εν τη
16 χειρι σου· και ε
ρεις προς αυτον·
κυριος ὁ θεος των ε
βραιων απεσταλ
κεν με προς σε
λεγων· εξαπο
στειλον τον
λαον μου ἵνα
λατρευσωσιν
μοι εν τη ερη
μω· και ιδου ου
κ εισήκουσας
— εως τουτου.
17* ταδε λεγει κυριος·
εν τουτω γνω
ση ὁτι εγω κυριος·
ιδου εγω τυπτω
τη ραβδω τη εν
τη χειρι μου ε
πι το υδωρ' το
εν τω ποταμω.
και μεταβαλεῖ
18* εις ἅιμα· και οι
ιχθυες ὁι εν
τω ποταμω τε
λευτησουσιν·
και εποζεσει
ο ποταμος· και
ου δυνησον
ται ὁι αιγυπτι
οι πιειν υδωρ
— εκ του ποταμου·
19* Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην· ειπον

ααρῶν λαβε την
ραβδον σου - - †
τη χειρι σου ε
πι τα ὕδατα αιγυ
πτου· και επι
τους ποταμους
αυτων· και ε
πι τας διωρυ
γας αυτων· και
επι τα ἑλη αυ
των· και επι παν
συνεστηκος
ὕδωρ αυτων·
και ἑσται ἅιμα·
και εγενετο
ἅιμα εν παση
γη αιγυπτω εν
τε τοις ξυλοις
και εν τοις λι
— θοις·
20* Και εποιησαν
ουτως μωϋ
σης και ἀαρων
καθαπερ' ενε
τειλατο κυριος αυ
τοις· και επα
ρας ἀαρῶν τη
ραβδω αυτου
επαταξεν το
ὕδωρ' το εν τω
ποταμω εναν
τι'ον φαραῶ·
και εναντιον
των θεραπον
των αυτου και

μετεβαλεν το
υδωρ' το εν τω
ποταμω εις
21* αιμα· και οι ιχθυ
ες ὁι εν τω πο
ταμω ετελευ
τησαν· και επω
ζεσεν ὁ ποτα
μος· και ουκ η
δυναντο ὁι αι
γυπτιοι πιειν
ὕδωρ' εκ του πο
ταμου· και ην
το ἅιμα εν παση
— γη αιγυπτω
22* Εποιησαν δε
ωσαύτως και
ὁι επαοιδοι των
αιγυπτιων ταις
φαρμακιαις αυ
— των
Και εσκληρυν
θη ἡ καρδια φα
ραῶ· και ουκ § ειση
κουσεν αυτων
καθαπερ' ειπεν
— κυριος
23 Επιστραφεῖς
δε φαραω εισηλ
θεν εις τον οι
κον αυτου· και
ουκ επεστη
σεν τον νουν
αυτου ουδε ε
== πι τουτω·

† A ipse addit et corrigit και εκτεινον την χειρα pro (εν) τη χειρι
§ υ omissum supplet supra A

24* Ωρυξαν δε παν
τες οι αιγυπτι
οι κυκλω του
ποταμου ωσται
πιειν υδωρ.
και ουκ ηδυναν
το πιειν υδωρ
εκ του ποτα
— μου
25* Και ανεπληρω
θησαν επτα ἡ
μεραι μετα το
πατάξαι κυριον τον
— ποταμον·
VIII, Ειπεν δε κυριος προς
1 μωυσην εισελ
θε προς φαρα
ω και ερεις προς
αυτον· ταδε λε
γει κυριος· εξαπο
στειλον τον
λαον μου· ἵνα
μοι λατρευσω
2 σιν· ει δε μη βου
λη συ εξαποστει
λαι. ιδου εγω
τύπτω παντα
τα ὅρια σου βα
3* τραχοις· και ε
ξερευσεται ο
ποταμος βατρα
χους. και ανα
βαντες εισελευ
σονται εις τους
οικους σου·
και εις τα ταμι
ε͂ια των κοιτω
νων σου· και
επι των κλινων
σου· και εις τους
οικους των θε
ραποντων σου
και του λαου σου
και εν τοις φυ
ραμασιν σου·
και εν τοις κλει
4 βάνοις σου· και
επι σε και επι
τον λαον σου
και επι τους θε
ραποντας σου
αναβησονται
— οι βατραχοι
5* Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην· ειπόν
ἀαρῶν τω αδελ
φω σου· εκτει
νον τη χειρι
σου την ραβδον
σου επι τους
ποταμους και
επι τας διωρυ
γας και επι τα
ἑλη. και αναγα
γε τους βατρά
— χους .
6 Και εξετεινεν
ααρων την χει
ρα επι τα υδατα
αιγυπτου· και
ανηγαγε τους
βατραχους και
ανεβιβασθη ὁ
βατραχος· και
εκαλυψεν την
— γην αυτου·
7* Εποιησαν δε
ωσαυτως και
οι επαοιδοι των
αιγυπτιων ταις
φαρμακιαις αυ
των· και ανηγα
γον τους βατρα
χους επι την
— αιγυπτου
8 Εκαλεσεν δε
φαραω μωϋσην
και ἀαρῶν και
ειπεν αυτοις·
ευξασθε περι
εμου προς κυριον·
και περιελετω
τους βατραχους
απ εμου και α
πο του εμου
λαου· και εξαπο
στελῶ τον λα
ον και θυσου
— σιν κυριω·
9* Ειπεν δε μωυ
σης προς φαρα
ω τάξε προς
με πότε ευξο
μαι περι σου και
περι των θερα

ποντων σου·
και του λαου σου·
αφανισαι τους
βαθραχους απο
σου· και απο
του λαου σου·
και εκ των οι
κιων ὑμων·
πλην εν τω πο
ταμω ὑπολει
— φθησονται·
10* Ο δε ειπεν· εις
— αυριον·
Ειπαν ουν· ὡς
ειρηκας· ἵνα
ειδῆς οτι ου
κ εστιν αλλος
11* πλην κυριος· και πε
ριαιρεθησον
ται οι βατραχοι
απο σου· και α
~ πο των οικιων
σου· και απο
των θεραπον
των σου· πλην
εν τω ποταμω
ὑπολειφθησον
— ται·
12 Εξηλθεν δε
μωυσης και
αάρων απο φα
ραῶ· και ανεβό
ησεν μωυσης
προς κυριον περι
του ὁρισμου
των βατραχων
ως εταξατο τω
— φαραῶ
13 Εποιησεν δε
κυριος καθαπερ ει
πεν μωϋσης·
και ετελευτη
σαν οι βάτραχοι
εκ των οικιων
και εκ των ε
παυλεων· και
εκ των αγρων·
14* και συνηγαγον
αυτους θειμω †
νιας θειμωνι
ας· και ὤζεσεν
— ἡ γῆ·
15* Ειδων δε φαρα
ῶ οτι γέγονεν
αναψυξις. εβα
ρυνθη ἡ καρδι
α αυτου· και ου
κ εισήκουσεν
αυτων καθα
περ' ελαλησεν
— κυριος·
16* Ειπεν δε κυριος
προς μωϋσην
ειπόν ἀαρῶν·
ἔκτεινον τη
χειρι την ραβδον
σου· και πατα
ξον το χωμα
της γης· και ἐ
στα κνῖφες §
εν τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
τράποσιν· και
εν παση γη αι
— γυπτω·
17* Εξετεινεν ουν
ἀαρῶν τη χειρι
την ραβδον και
επαταξεν το
χῶμα της γης·
και εγενοντο
οι σκνῖπες εν
τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
τράποσιν· και
εν παντι χῶ
ματι της γης
εγενοντο οι
σκνιφες §§ εν πα
— ση γῆ αιγυπτου·
18* Εποιησαν δε
ωσάύτως και
οι επαοιδοι
ταις φαρμακει ††
αις αυτων εξα
γαγειν τὸν σκνι
φα. και ουκ ἐδυ
— ναντο·
και εγενοντο
οι σκνῖφες εν
τε τοις ανθρωποις
και εν τοις τε
— τραποσιν·
19* Ειπαν ουν οι
επαοιδοι τω

† A inserit ε primo omissum. § A videtur ex vestigiis supplere ι σ (ἔσται σκνῖφες)
§§ σ initiale supplet in margine A †† A supplet ε primo omissum

XII, ὁι ὑιοι ισραηλ'· βα
31 διζετε λατρευ
ετε κυριω τω θεω
ὑμων καθα λε
32· γετε· και τα προ
βατα και τους
βοας υμων· α
ναλαβοντες
πορευεσθε·
ευλογησατε
— δη καμε·
33· Και κατεβιάζον
το ὁι αιγυπτιοι
τον λαον σπου
δη εκβαλειν αυ
τους εκ της
— γης·
Ειπαν γαρ' ὁτι
παντες ἡμεις
αποθνησκο
— μεν·
34· Ανελαβεν δε
ο λαος το σταις
αυτων προ του
ζυμωθηναι τα
φυραματα αυ
των ενδεδεμε
να εν τοις ιμα
τιοις αυτων ε
— πι των ὡμων·
35· Οι δε υιοι ισραηλ' ε
πορθησαν
καθα συνετα
ξεν αυτοις μω
= ϋσης· και ἡτη

σαν παρα των
αιγυπτιων
σκευη αργυρα
και χρυσα και ϊ
— ματισμον·
36· Κυριος δε ἐδωκεν
την χαριν τω
λαω αυτου εναν
τίον των αιγυ
πτιων και εχρη
σαν αυτοις·
και εσκυλευ
σαν τους αιγυ
— πτιους·
37· Απῆραν δε ὁι ὑιοι
ισραηλ' εκ ραμες
* εις σχη συ νας
σῆ εις * σοκχω †
θα̃ εξακοσιας
χιλιαδας πεζῶν
ὁι ανδρες· πλην
της αποσκευ
38 ῆς· και επίμι
κτος πολυς συν
ανεβη αυτοις·
και προβατα και
βοες και κτη
νη πολλα σφο
— δρα·
39· Και ἐπεψαν το
στᾶις ο εξηνεγ
καν εξ αιγυπτου·
εγκρυφιας
ἀζύμους·
ου γαρ εζυμω
θη· εξεβαλον

γαρ αυτους ὁι
αιγυπτιοι· και
ουκ ἠδυνηθη
σαν ὑπομειναι·
ουδε επισιτι
σμον εποιησαν
εαυτοις εις την
— οδον·
40· Ἡ δε παροικη
σις των ὑιων
ισραηλ' ἧν παρω
κηκασιν εν
γη αιγυπτω και
εν γη χανααν
αυτοι και ὁι πατερες
αυτων. ετη τε
τρακοσια τρια
— κοντα·
41· Και εγενετο
μετα τετρακο
σια και τριακον
τα ἔτη. εξῆλθεν
πασα ἡ δύναμις §
αιγυπτου νυ
42· κτος· προφυ
λακη εστιν τω
κυριω· ωστε εξα
γαγειν αυτους
εκ γης αιγυπτου·
εκεινη η νυξ
ἀύτη προφυλα
κη τω κυριω· ωστε
πασι τοις ὑιοις ισραηλ
ειναι †† εις γενε
= ας αυτων·

† A supplet κ primo omissum § A addit κυριου et, ut videtur, etiam εκ γης
†† A supplet in marginibus ισραηλ et ε vocis ειναι

43* Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην και
ἀαρων· ουτος
ὁ νομος του
πασχα· πας αλ
λογενης ου
κ' εδετε απ αυ
— του·
44* και παντα οικέ
την τίνος· και
αργυρῶνητον·
περιτεμε῀ις
αυτον. και τό
τε φαγεται απ αυ
45* του· πάροικος
και μισθὼτος
ουκ έται απ αυ
— του·
46* εν οικία μιᾷ βρω
θησεται· ουκ ε
ξοισεται εκ της
οικίας των κρε
ων ἐξω· και ὁ
στο῀υν ου συν
τριψετε απ αυ
47 του· πασα συ
ναγωγη ῦιων
ισραηλ' ποιησει αυ
— το·
48* Εαν δε τις προ
σελθη προς υ
μας προσηλυ
τος· και ποιη
ση το πασχα κυριω
περιτεμνεις
αυτου πᾶν αρ
σενὶκον. και
τότε προσελευ
σεται ποιησαι
αυτό· και ἑσται
ωσπερ ὁ αυτο
— χθων της γης·
πας απεριτμῆ
τος ουκ ἔδεται
49* απ αυτου νό
μος εις ἑσται
τω εγχωριω
και τω προση
λυτω τω προ
— σελθοντι ῦμιν·
50* Και εποιησαν
οι υιοι ισραηλ' κα
θὰ ενετειλατο
κυριος τω μωῦση
και ἀαρῶν. ου
— τως εποιησαν·
51* Και εγενετο
εν τη ἡμερα
εκεινη. εξηγα
γεν κυριος τους
ῦιους ισραηλ εκ γης
αιγυπτου συν
— δυναμει αυτων·
XIII, Ειπεν δε κυριος προς
1 μωῦσην λεγων·
2* ἁγιασον μοι
πᾶν πρωτότο
κον πρωτογε
νες διανοιγον
πασαν μῆτραν
εν τοις ῦιοις
ισραηλ' απο ανθρωπου
εως κτήνους
— εμοι εστιν·
3* Ειπεν δε μωϋ
σης προς τον
λαον μνημο
νευετε την ἡ
μεραν ταυτην
ἐν ᾗ εξήλθατε
εξ αιγυπτου
εξ οίκου δου
λε῀ιας· εν γαρ χει
ρι κραταιᾷ εξη
γαγεν κυριος ῦμας
εντέυθεν· και
ου βρωθησε
4* ται ζύμη· εν γαρ
τη σημερον υ
μεις εκπορευ
εσθε εν μηνι
— των νέων·
5* Και εσται ηνίκα
εαν εισαγαγη
σε κυριος ο θεος σου
εις την γην
των χαναναῖ
ων· και χετ'ται
ων· και αμορ
ραιων και ευαι
ων και ιεβου
σαιων· και γερ
γεσᾶιων και
φερεζᾶιων· ην
ὤμοσεν τοις

πατρασιν σου
δουναι σοι γην
ρέουσαν γαλα
και μέλι· και ποι
ησεις την λα
τρειαν ταυτην
εν τω μὴνι του
— τω·
6 Εξ' ἡμερας ε
δεσθε ἄζυμα·
τη δε ἡμερα τη
εβδομη· εὸρ
7 τη κυριου· ἄζῦμα
ἔδεσθε τας ε
πτα ημερας·
ουχ' ὀφθησε
ται σοι ζυμω
τον· ουδε ἐσται
σοι ζύμη εν πα
σι τοις ορίοις
— σου
8 Και αναγγελεις
τω υιω σου εν
τη ἡμερα εκει
νη λέγων· δια
τουτο εποιη
σεν κυριος ὁ θεος μοι
ὡς εξεπορευ
ομην εξ αιγυ
9 πτου· και εσται
σοι εις σημε͂ι
ον επι της χει
ρος σου· και μνη
μοσυνον προ
οφθαλμων σου

ὅπως αν γενη
ται ο νομος κυριου
εν τω στοματι
σου· εν γαρ χει
ρι κραταια εξη
γαγεν σε κυριος ε
10 ξ' αιγυπτου· και
φυλαξεσθε τον
νομον τουτον
κατα καιρους
ωρῶν αφ ημε
— ρων εις ημερας·
11 Και εσται ως αν
εισαγαγη σε
κυριος ὁ θεος σου εις
την γην των
χαναναῖων
ον τροπον ω
μοσεν τοις
πατράσιν σου.
και δωσω σοι
12 αυτην. και αφο
ριε͂ις πᾶν δια
νοιγον μητραν
τα αρσενὶκα τω
κυριω πᾶν διανόι
γον μῆτραν εκ
των βουκολιων
ἡ εν τοις κτη
νεσιν σου ὅ
σα αν γενηται
σοι τα αρσενι
13 κα τω κυριω· πᾶν
διανοιγοιγον
μῆτραν ὅνου

αλλαξεις προ
6ατω· εαν δε
μη αλλαξης. λυ
τρωση αυτο
πᾶν πρωτοτο
κον ανθρωπου των
ῦιων σου λυ
— τρωση
14 Εαν δε ερωτη
ση σε ὁ ῦιος σου
μετά ταυτα· λε
γων τί τουτο.
και ερεις αυτω
ὅτι εν χειρ:
κραταιᾶ εξηγα
γεν ἡμας κυριος εκ
γης αιγυπτου
εξ ὁ'ικου δου
15 λειας· ηνικα
δε εσκληρυνεν
φαραω εξαπο
στειλαι ἡμας.
απεκτεινεν
πᾶν πρωτοτο
κον εν γῆ αιγυ
πτω· απο πρω
τοτοκου ανθρωπων
ἑως πρωτοτο
κου κτηνῶν
δια τουτο εγω
θυω τω κυριω παν
διανοιγον μη
τραν τα αρσενι
κα· και παν πρω
τοτοκον των

Και εφοβηθη
ο λαος τον κυριον·
και επιστευσαν
τω θεω· και μω
ϋση τω θεραπον
— τι αυτου·
xv, 1* Τότε ησεν μω,
ϋσης και όι υιοι
ισραηλ' την ωδην
ταυτην τω κυριω·
και ειπαν λεγον*
*xx λεγειν
— τες·
Α'σωμεν τω κυριω
ενδόξως γαρ
— δεδόξασται·
ιππον και ανα
βατην έρριψεν
— εις θαλασσαν·
2* βοηθος και σκε
παστης εγε
νετο μοι εις
— σωτηριαν·
Ουτος θεος μου
και δοξασω αυ
— τον·
θεος του πατρος
μου και υψω
— σω αυτον·
3* Κυριος συντριβων
— πολεμους·
— κυριος ονομα αυτω·
4* αρματα φαραῶ
και την δυνα
μιν αυτου ερρι
ψεν εις θαλασσαν·

επιλεκτους
αναβατας τρι
— στατας·
κατεποντισεν
εν ερυθρα θα
— λασση·
5* ποντω εκαλυ
— ψεν αυτους·
κατέδυσαν εις
βύθον ώσει
— λιθος·
6 ή δεξια σου κυριε
δεδοξασται εν
— ισχυι
ή δεξια σου χειρ
κυριε έθραυσεν
— εχθρους·
7* και τω πληθει
της δοξης σου
συνετριψας
τους υπεναν
— τιους·
απεστειλας την
οργην σου και
κατεφαγεν αυ
τους ώς καλα
— μην·
8* και δια πνευματος του
θυμου σου δι
— εστη το ϋδωρ·
επάγη ώσει τει
— χος τα ϋδατα·
επάγη τα κύμα
τα εμμεσω της
═ θαλασσης·

9* ειπεν ό εχθρος
διωξας κατα
— λημψομαι·
μεριῶ σκύλα
εμπλησω ψυ
— χην μου·
ανελῶ τη μα
— χαιρη μου·
κυριευση ή
— χειρ μου·
10* απεστειλας το
πνευμα σου. και ε
καλυψεν αυτους
— θαλασσα·
έδυσαν ωσει
μολιβος εν ϋ
— δατι σφοδρῶ·
11* τίς όμοιος σοι
— εν θεοις κυριε·
τίς όμοιος σοι
δεδοξασμενος
— εν αγιοις·
θαυμαστος εν
δόξαις ποιων
— τέρατα·
12* εξετεινας την
δεξιαν σου κα
τεπιεν αυτους
— ή γη·
13* ωδηγησας τη
δικαιοσυνη
σου τον λαον
σου τουτουτον
— ον ελυτρωσω·
παρεκαλεσας

τη ισχυΐ σου
εις καταλυμα
— ἅγιον σου·
14· ἤκουσαν εθνη
*αχ εφοβη
— και *ωργισθησαν· †
ωδεινες ἑλα
βον κατοικουν
τας φυλιστι
— ε῀ιμ
15· τότε ἔσπευ
σαν ηγεμονες
— εδῶμ·
και α'ρχοντες
μωαβιτῶν ἑ
λαβεν αυτους
— τρομος·
ετακησαν παν
τες οι κατοικουν
— τες χανααν·
16 επιπεσοι ε
π αυτους φο
— βος και τρόμος·
μεγέθει βρα
χι'ονος σου
απολιθωθη
— τωσαν·
ἑως αν παρελ
θη ὁ λαος σου
— κυριε·
ἑως αν παρελ
θη ὁ λαος σου
ουτος ον εκτη
— σω·
17 εισαγαγων κα
ταφυτευσον
αυτους εις ὁ
ρος κληρονο
— μιας σου·
εις ἑτοιμον
κατοικητηρι
— ον σου
ὁ κατειργάσω
— κυριε ἁγίασμα κυριε·
ὁ ητοιμασαν
— ἁι χειρες σου·
18· κυριε βασιλευων
τον αιωνα και
επ αιωνα και
— ἑτι·
19· ὁτι εισηλθεν
ἵππος φαραῶ
συν ἁ'ρμασιν
και αναβάταις
— εις θαλασσαν·
και επηγαγεν
κυριος επ αυτους
το ὑδωρ' της θα
— λασσης·
ὁι δε ὑιοι ισραηλ'
επορευθησαν
δια ξηρας εμμε
σω της θαλασ
— σης·
20· Ε'λαβεν δε μα
ριαμ' ἡ προφη
τις ἡ αδελφη
ἀαρῶν το τύμ
πανον εν τη
χειρι αυτης· και
εξηλθον πα
σαι ἁι γυναικες
ὀπίσω αυτης
μετα τυμπά
— νων και χορων·
21· εξηρχεν δε αυ
των μαριαμ' λε
γουσα· ἅσωμεν
τω κυριω ενδοξως
γαρ δεδοξασται
ἵππον και ανα
βατην ερριψεν
— εις θαλασσαν
22· Εξῆρεν δε μω
ϋσης τους υιους
ισραηλ' απο θαλασ
σης ερυθρᾶς·
και ἦγεν αυτους
εις την ἑρημον
σο῀υρ· και επο
ρευοντο τρεις
ἡμερας εν τη
ερήμω· και ου
χ ευρισκον ὕ
— δωρ' ὡστε πιε῀ιν·
23· Ηλθον δε εις
μερραν· και ου
κ εδυναντο πι
ε῀ιν ὕδωρ' εκ μερ
ρας. πικρον γαρ
ἡ῀ν· δια τουτο'
επωνομασθη
το ὄνομα του
τοπου εκεινου
— πικρία
24· Και διεγογγυ

† Primum σ ante omissum superscribit A

— ερημω ταυτη
13' Ειπεν δε μωϋ
σης προς τον
λαον· θαρσε͂ι
τε· στήτε και
ἴδετε † την σω
τηριαν την πα
ρα του κυριου ἧν ποι
ησει ἡμιν ση
μερον· ον τρο
πον γαρ' εωρα
κατε τους αιγύ
πτιους σημε
ρον. ου προσθη
σεσθε ἴδειν αυ
τους ἑτι εις τον
αιωνα χρονον·
14' κυριος πολεμησει
ὑπερ' υμων· και
υμεις σιγησε
— τε·
15' Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην· τί βο
ᾶς προς με· λά
λησον τοις υιοις
ισραηλ' και αναζευ
16' ξατωσαν· και
συ ἑπαρον την
ραβδον σου· και
εκτεινον την
χειρα σου επι
την θαλασσαν
και ρηξον αυτην·
και εισελθατω
σαν οι υιοι ισραηλ
εις μεσον της
θαλασσης κα
17' τα το ξηρον· και
ιδου εγω σκλη
ρυνῶ την καρ
διαν φαραῶ και
των αιγυπτιων
παντων και
εισελευσον
ται ὀπίσω αυτων
και ενδοξασθη
σομαι εν φαρα
ῶ· και εν παση
τη στρατεια αυ
18' του· και γνωσον
ται παντες ὁι
αιγυπτιοι ὁτι
εγω ειμι κυριος· εν
δοξαζομενου
μου εν φαραῶ
και εν τοις ἁ'ρ
μασιν και ἵπποις
— αυτου·
19' Εξῆρεν δε ὁ αγ
γελος του θεου
ὁ προπορευο
μενος της πα
ρεμβολης των
ὑιων ισραηλ'· και ε
πορευθη εκ
— των ὁπισθεν·
Εξῆρεν δε και
ὁ στυλος της
νεφελης α - -
προσωπου αυ
των· και ἑστη
εκ των οπίσω
20' αυτων· και ει
σηλθεν ανα με
σον της παρεμ
βολης των αι
γυπτιων· και
ανα μεσον της
παρεμβολης
— ισραηλ'
Και εγενετο
γνοφος και σκο
τος· και διηλ
θεν ἡ νυξ· και
ου συνεμιξαν
αλληλοις ὁλην
— την νυκτα·
21' Εξετεινεν δε
μωυσης την
χειρα επι την
θαλασσαν. και
ὑπηγαγεν κυριος
την θαλασσαν
εν ανεμω νό
τω βιάιω ὁλην
την νυκτα· και
εποιησεν την
θαλασσαν ξη
— ραν·
Και διεσχισθη
22' το υδωρ· και ει
σηλθον ὁι ὑιοι
ισραηλ' εις μεσον
της θαλάσσης
= κατα το ξηρον·

† A marg. ορατε

και το υδωρ' αυ
τοις· τειχος
εκ δεξιων και
τειχος εξ ευω
— νυμων·
23· Κατεδιωξαν δε
όι αιγυπτιοι·
και εισηλθον ὀ
πισω αυτων
πασα η ἵππος
φαραῶ και τα αρ
ματα· και οι ανα
βαται· εις μεσον
— της θαλασσης·
24· Εγενετο δε εν
τῃ φυλακη τη
αιωθινη. και
επεβλεψεν κυριος
εις την παρεμ
βολην των αι
γυπτιων εν
στυλω πυρος
και νεφελης·
και συνεταρα
ξεν την παρεμ
βολην των αι
25· γυπτιων· και
συνεδησεν
τους ἄξονας
των ἅ'ρματων
αυτων· και ἤ
γαγεν αυτους
— μετα βίας·
Και ειπαν οι αι
γυπτιοι· φύγω
μεν απο προ
σωπου ισραηλ'· ο
γαρ κυριος πολεμει
υπερ' αυτων
τους αιγυπτι
— ους·
26· Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην· εκτει
νον την χειρα
σου επι την θα
λασσαν· και απο
κατασταθητω
το ὔδωρ· και ε
πικαλυψατω
τους αιγυπτι
ους· επι τε τα
ἁ'ρματα και επι
— τους αναβατας·
27· Εξετεινεν δε
μωϋσης την
χειρα επι την
θαλασσαν· και
απεκατεστη τὸ
ὔδωρ προς ἡμε
— ραν επι χωρας·
οι δε αιγυπτι
οι ἔφυγον υ
πο το ὔδωρ· και
εξετειναξεν
κυριος τους αιγυ
πτιους μεσον
— της θαλασσης·
28· και επαναστρα
φεν το ὔδωρ'
εκαλυψεν τα
ἅ'ρματα και τους
αναβατας· και πα
σαν την δυνα
μιν φαραῶ· τους
εισπεπορευ
μενους οπισω
αυτων εις την
θαλασσαν ου
κατελειφθη
εξ αυτων ουδε
— εις δε ἑις·
29· Οι δε υιοι ισραηλ' ε
πορευθησαν
δια ξηρας εμμε
σω της θαλασ
σης· το δε ὔδωρ·
αυτοις. τειχος
εκ δεξιων· και
τειχος εξ ευω
— νυμων·
30· Και ερρυσατο
κυριος τον ισραηλ' εν
τη ἡμερα εκει
νη εκ χειρος αι
— γυπτιων·
Και ειδεν ισραηλ' τους
αιγυπτιους τε
θνηκοτας πα
ρα το χειλος της
— θαλασσης
31· Ειδεν δε ισραηλ' την
χειρα την μεγα
λην ἁ εποιησεν
κυριος τοις αιγυπτι
= οις·

υιων μου λυ
— τρωσομαι·
16 Και έσται εις
σημειον επι
της χειρος σου
και ασάλευτον
προ οφθαλμων
σου· εν γαρ χει
ρι κραταῖα εξή
γαγεν με κυριος
— εξ αιγυπτου·
17· Ως δε εξαπε
στειλεν φρα
ραῶ τον λαον.
ουχ' ωδηγησεν
αυτους ο θεος
όδον της φυ
λιστιε῀ιμ' ότι
εγγυς ή῀ν·-ει
πεν γαρ ό θεος
μηποτε μετα
μεληση τω λα
ω ἴδοντες † πο
λεμον· και απο
στρεψη εις αι
— γυπτον·
18· Και εκυκλωσεν
ό θεος τον λαον
οδον εις την
ερημον εις
την ερυθραν
— θαλασσαν·
Πεμπτη δε γε
νεα. ανεβησαν
οι υιοι ισραηλ' εκ
— γης αιγυπτου·
19· Και έλαβεν μω
ϋσης τα οστα
ἴωσῆφ' μεθ ε
αυτου· ο῎ρκω
γαρ' ώρκισεν
ἴωσῆφ' τους
ϋιους ισραηλ' λεγων·
επισκὸπη ε
πισκεψετε κυριος
υμας· και συνα
νο'ισετε τα ο
στα μου εντε'υ
— θεν μεθ υμων·
20· Εξαραντες δε
όι ϋιοι ισραηλ' εκ
σοχχῶθ. εστρα
τοπαιδευσαν
εν οθομ' παρα
την έρημον·
21· ό δε θεος ηγειτο
αυτων ήμερας
μεν εν στυλω
νεφελης δει
ξαι αυτοις την
οδον· την δε
νύκτα εν στυ
22 λω πυρος· ου
κ εξελειπεν
ό στυλος της
νεφελης ήμε
ρας· και ό στυ
λος του πυρος
νυκτος εναν
τιον παντος
— του λαου·
XIV, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην λεγων·
2· λαλησον τοις
υιοις ισραηλ' και
αποστρεψαν
τες στρατοπε
δευσατωσαν
απεναντι της
επα'υλεως ανά
μεσον μαγδω
λου και ανα με
σον της θαλασ
σης εξεναντι
ας βεελσεφων·
ενώπιον αυ
των στρατοπε
δευσεις επι
— της θαλασσης
3 και ερε῀ι φαρα
ῶ περι των ϋιων
ισραηλ' πλανωνται
ουτοι εν τη γη·
συγκεκλεικεν
αυτους ή έρη
— μος
4· Εγω δε σκλη
ρυνῶ την καρ
διαν φαραῶ·
και καταδιωξε
ται όπίσω αυτων·
και ενδοξασθη
σομαι εν φα
ραῶ και εν πα

† A videtur correxisse ἴδοντι

ση τη στρατει
α αυτου· και γνω
σονται παντες
όι αιγυπτιοι
— ότι εγω κυριος·
και εποιησαν
— ουτως·
5* Και ανηγγελη
τω βασιλει των
αιγυπτιων ό
τι πεφευγεν
ο λαος: και με
τεστραφη ή καρ
δια φαραῶ και
των θεραπον
των αυτου επι
τον λάον· και
ε῀ιπον· τί του
το πεποιηκα
μεν του εξαπο
στειλαι τους
ῢιους ισραηλ' του
μη δουλευειν
— ημιν·
6* Εζευξεν ουν
φαραῶ τα αρμα
τα αυτου· και παν
τα τον λαον αυ
του συνηγα †
— γεν μεθ αυτου·
7* Και έλαβεν εξα
κοσια αρματα
εκλεκτα· και
πασαν την ϊπ
πον των αιγυ
πτιων· και τρι
στατας επι παν
— των·
8 Και εσκληρυ
νεν κυριος την καρ
διαν φαραῶ βα
σιλεως αιγυ
πτιων· και κα
τεδιωξεν οπί
σω των ῢιων
— ισραηλ'·
Ο῾ι δε ῢιοι ισραηλ' ε
ξεπορευοντο
εν χειρι υψη
— λη·
9* και κατεδιωξαν
όι αιγυπτιοι
τους υιους ισραηλ'·
και ε῀υρον αυ
τους παρεμβε
βληκοτας πα
ρα την θαλασ
σαν· και πασα
η ϊππος και τα
ά'ρματα φαραῶ
και όι ϊππε῀ις
και ή στρατε῀ι
α αυτου απέναν
τι της επάυλε
ως εξεναντι
— ας βεελσεφῶν·
10* Και φαραῶ προσ
ήγεν
- - ι αναβλεψαν
τες όι υιοι ισραηλ
τοις οφθαλμοις
ορῶσιν· και όι
δε αιγυπτιοι ε
στρατοπεδευ
σαν οπισω αυ
των· και εφο
βηθησαν σφό
— δρα·
Ανεβοησαν δε
όι ῢιοι ισραηλ' προς
11* κυριον· και ειπαν
προς μωῢσην·
παρα το μη υπαρ
χειν μνηματα
εν γη αιγυπτω·
εξῆγαγες ήμας
θανατωσαι εν
τη ερημω. τι
τουτο εποιη
σας ήμιν εξα
γαγειν ήμας
εκ γης αιγυπτου·
12* ου τουτο ή῀ν
το ρημα ό ελα
λησαμεν προς
σε εν αιγυπτω.
λεγοντες· πά
ρες ήμας όπως
δουλευσωμεν
τοις αιγυπτιοις·
κρισσον γαρ
ήμας δουλευ
ειν τοις αιγυ
πτιοις· ή απο
θανειν εν τη

† A in margine inter ν et η supplet απ, ut sit συναπηγαγεν

ζεν ὁ λαος κα
τα μωυση λεγον
— τες τι πιομεν
25˙ Εβοησεν δε μω
υσης προς κυριον·
και έδειξεν αυ
τω κυριος ξυλον· και
ενεβαλεν αυτο
εις το ΰδωρ˙ και
εγλυκανθη το
— υδωρ·
Εκει εθετο αυ
τω ο θεος δικαιω
ματα και κρισεις·
και εκει επει
26˙ ραζεν αυτον και
— ειπεν
Εαν ακοη ακου
σης της φωνης
κυριου του θεου σου·
και τα αρεστα
εναντιον αυτου
ποιησης· και
ενωτιση ταις
εντολαις αυτου·
και φυλαξη παν
τα τα δικαιωμα
τα αυτου. πασαν
νοσον ἡ'ν επη
γαγον τοις αιγυ
πτιοις ουκ ε
παξω επι σε·
εγω γαρ˙ ειμι κυριος
ο ιωμενος σε
27˙ Και ηλθον εις

ελε˜ιμ· και ἦσαν
εκει δωδεκα
πηγαι ΰδατων·
και εβδομηκον
τα στελέχαι φοι
νίκων· παρε
νεβαλον δε ε
κει παρα τα ΰδα
— τα·
XVI, Απῆραν δε εξ˙ αι
1˙ λε˜ιμ· και ηλθον
πασα ἡ συναγω
γη υιων ισραηλ˙ εις
την ἑρημον σιν.
ὁ εστιν ανά με
σον αιλε˜ιμ˙ και
ανα μεσον σι
— να·
Τη δε πεντε και
δεκατη ἡμερα·
τω μηνι τω δευ
τερω εξεληλυ
θοτων αυτων
εκ γης αιγυπτου.
2˙ διεγογγυζεν
πασα ἡ συναγω
γω υιων ισραηλ˙ ε
πι μωϋσην και
3˙ ἀαρῶν και ειπαν
προς αυτους οι
ϋιοι ισραηλ˙· ὄφε
λον απεθανο
μεν πληγέντες
υπο κυριου εν γη αι
γυπτω· ὄταν

εκαθεισαμεν
επι των λεβη
των των κρε
ῶν· και ησθίο
μεν ἀρτους
εις πλησμονην
ότι εξηγαγετε
ἡμας εις την
ἑρημον ταυτην·
αποκτειναι πα
σαν την συνα
γωγην ταυτην
— εν λιμω
4˙ Ειπεν δε κυριος προς
μωυσην· ἴδου
εγω ΰω υμιν
αρτους εκ τους
εκ του ουρανου·
και εξελευσε
ται ὁ λαος· και
συλλεξουσιν
το της ημερας
εις ἡμεραν
ὄπως πειρασω
αυτους ει πο
ρευσονται τω
νομω μου. ἡ
— όυ· και έσται
5˙ τη ἡμερα τη εκτη.
και ετοιμασου
σιν ὁ αν εισε
νεγκωσιν· και
εσται διπλο˜υν
ὁ αν συναγαγω
σιν το καθ ἡμε

— ραν·
6 Ειπεν δε μωϋ
σης και ἀαρῶν
προς πασαν συ
ναγωγην ϋιων
ισραηλ’· εσπερας
γνωσεσθε ὁ
τι κυριος εξηγαγεν
ϋμας εκ γης αι
7· γυπτου και πρω
ι ὀψεσθε την
δοξαν κυριου· εν
τω εισακουσαι †
τον γογγυσμον
ϋμων επι τω
θεω· ἡμεις δε
τι εεσμεν § ὁτι
διαγογγυζε
— τε καθ ημων·
8· Και ειπεν μωϋ
σης· εν τω διδό
ναι κυριον υμιν ε
σπερας κρεα φα
γειν· και αρτους
το πρωΐ εις πλη
σμονην· δια
το εισακουσαι
κυριον τον γογγύ
σμον ϋμων
ον ϋμεις διαγογ
γυζετε καθ η
μων· ἡμεις
δε τι ἐσμεν·
ου γαρ’ καθ ἡμων
ὁ γογγυσμος
ϋμων εστιν·
αλλ ἡ κατα του
— θεου·
9· Ειπεν δε μωϋ
σης προς ἀαρων·
ειπόν παση συ
ναγωγη ϋιων
ισραηλ’· προσελθα
τε εναντίον
του θεου· εισακή
κοεν γαρ τον
γογγυσμον
— ϋμων·
10· Ἡνικα δε ελαλει
ἀαρῶν παση συ
ναγωγη ϋιων
ισραηλ’. και επεστρα
φησαν εις την
ἐρημον· και ἡ
δοξα κυριου ὠφθη
— εν νεφελη·
11 Και ελαλησεν κυριος
προς μωυσην
12· λεγων· εισακη
κοα τον γογγύ
σμον υιῶν ισραηλ·
λάλησον προς
αυτους λεγων·
το προς εσπε
ραν ἐδεσθε κρέ
α· και το πρωΐ
πλησθησεσθε
αρτων· και γνω
σεσθε ὁτι εγω
= κυριος ὁ θεος υμων·
13· Και εγενετο ε
σπερα· και ανε
βη ορτυγομῆ
τρα και εκαλυ
ψεν την παρεμ
— βολην·
Το πρωΐ εγενε
το καταπαυομε
νης της δροσου
κυκλω της πα
14· ρεμβολης. και
ἰδου επι προσω
πον της ερήμου.
- - - - - - - - - -
- - ριο - λε - - ον
ὡσει παγος επι
— της γης·
15· Ειδοντες δε οι
ϋιοι ισραηλ’ ειπαν
ἑτερος τω ετε
ρω· τι εστιν του
το· ου γαρ’ ᾔδει
— σαν τι ἦν·
Ειπεν δε μωϋ
σης προς αυτους·
ουτος ὁ αρτος
ον ἐδωκεν κυριος
ϋμιν φαγειν·
16· τουτο το ρημα
ὁ συνεταξεν
κυριος· συναγαγε
τε απ αυτου εκα
στος εις τους
καθηκοντας
γομορ. κατα κε

† A addit margine κυριον

§ A reprobavit primum ε

φαλην· κατα
αριθμον ψυ
χων ὑμων ε
καστος τοις εν
ταις συσκη
ναις ὑμων συλ
— λεξατε·
17· Και εποιησαν
ουτω οι υιοι
ισραηλ' και συνε
λεξαν ό το πο
λυ και ό το ελατ
18· τον· και εμετρη
σαν τω γομορ
και ουκ επλε
ονασεν ό το πο
λυ και ό το ε
λαττον ουκ η
λαττονησεν
εκαστος εις
το καθηκον
[illegible] συνελε
ξαν
19 Ειπεν δε μω
[illegible]
[illegible]
[illegible]
20 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

κας και εσκω
— ληκεν·
και επικρανθη
μωϋσης επ αυ
— τοις·
21· Και συνελεξαν
αυτο πρωι πρωι
έκαστος το
καθηκον αυ
τω· ηνίκα δε
διεθερμενεν
ό ηλιος ετήκε
— το·
22· Εγενετο δε
τη ήμερα τη ε
κτη συνελε
ξαν τα δέοντα
διπλα· δυο γό
— μορ' τω ενι·
Εισηλθον δε
παντες όι αρχον
τες της συνα
γωγης· και α
νηγγειλαν μω
— ϋση·
23· Ειπεν δε μω
ϋσης προς αυ
τους τουτο
το ρημα εστιν
ό ελαλησεν κυριος·
σαββατα αναπαυ
σις άγια τω κυριω
αυριον· όσα αν
πεσσητε. πεσ
σετε· και όσα

αν εψητε. έψε
τε· και πᾶν το
πλεονάζον κα
ταλειπετε αυ
το εις αποθη
— κην εως πρωΐ
24 Και κατελειπον
απ αυτου εως
πρωΐ καθαπερ
συνεταξεν αυ
τοις μωϋσης
και ουκ επῶ
ζεσεν· ουδε
σκωληξ' εγενε
— το εν αυτω·
25· Ειπεν δε μωυ
σης· φάγετε
σημερον· εστιν
γαρ' σαββατα τω
κυριω σημερον·
ουχ ευρησε
τε εν τω πεδι
26· ω· εξ' ήμερας
συλλεξετε
τη δε ήμερα τη
εβδομη σάββα
τα· ουκ εσται
— εν αυτη· εγε
27 νετο δε εν τη
ημερα τη εβδο
μη. εξηλθον
τίνες εκ του
λαου συλλεξαι.
— και όυχ ευρον·
28· Ειπεν δε κυριος

προς μωϋσην·
έως τίνος ου
βουλεσθε ει
σακουειν τας
εντολας μου
και τον νομον
29· μου· ιδετε· ό
γαρ κυριος έδωκεν
ϋμιν την ήμε
ραν ταυτην σαβ
βατα· δια τουτο
αυτος έδωκεν
υμιν τη ήμε
ρα τη εκτη αρ
τους δυο ήμε
ρων· καθησε
σθε έκαστος
παρ εαυτω εις
τους όικους
υμων· μηδεις
ϋμων εκπορευ
εσθω έκαστος
εκ του τοπου
αυτου τη ήμε
ρα των σαββα
30· των· και εσαβ
βάτισεν ό λαος
τη ήμερα τη ε
— βδομη·
31· Και επωνομα
σαν όι υιοι ισραηλ'
το όνομα αυτου
μάν· ή͂ν δε ωσει
σπέρμα κοριου·
λευκον· το
δε γευμα αυτου
ως εγκρις, εν
— μελιτι·
32· Ειπεν δε μωυ
σης· τουτο το
ρημα ό συνετα
ξεν κυριος πλησα
τε το γόμορ' του
μάν,. εις απο
θηκην εις τας
γενεας υμων·
ϊνα ιδωσιν τον
αρτον ό͂ν εφα
γετε ϋμεις εν
τη ερήμω ως
εξηγαγεν υμας
κυριος εκ γης αιγυ
= πτου·
33· Και ειπεν μωϋ
σης προς άαρων·
λαβε στάμνον
χρυσο͂υν ενα
και έμβαλε εις
αυτον πλῆρες
το γόμορ' του
μάν· και αποθη
σεις αυτο εναν
τίον του θεου εις
διατηρησιν
εις τας γενεας
34 ϋμων· ον τρο
πον συνεταξεν
— κυριος τω μωϋση·
Και απεθετο ά
αρῶν εναντί
ον του μαρτυ
ριου εις διατη
— ρησιν·
35· Οι δε υιοι ισραηλ' έ
φαγον το μάν
έτη τεσσερα
κοντα· έως ηλ
θον εις γην όι
κουμενην το
μάν έφαγον·
εως παρεγενον
το εις μερος της
— φοινίκης
36· Το δε γόμορ· το
δεκατον των
τριων μετρων
— ή͂ν·
XVII, Και απηρεν πα
1 σα ή συναγωγη
υιων ισραηλ' εκ της
ερημου σιν.
κατα παρεμβο
λας αυτων δια
ρηματος κυριου·
και παρενεβα
λον εν ραφιδε͂ιν
ουκ ην δε ϋδωρ
τω λαω πιε͂ιν·
2· και ελοιδορει
το ο λαος προς
μωϋσην· και έ
λεγον· δός ή
μιν ϋδωρ' ϊνα
= πιωμεν
Και ειπεν αυτοις

μωϋσης· τι λοι
δορεισθε μοι
και τι πειραζε
— τε κυριον·
3· Εδειψησεν δε †
— ο λαος ϋδατι·
και εγογγυζεν
ό λαος προς μω
ϋσην· λεγον
τες ϊνατι του
το ανεβιβασας
ήμας εξ αιγυ
πτου αποκτει
ναι ημας και τα
τεκνα ήμων
και τα κτηνὴ τῳ
— δειψει·
4· Εβόησεν δε μω
υσης προς κυριον
λεγων· τί ποι
ησω τω λαω του
τω· έτι μικρον
και καταλειθο
βολησουσιν
— με·
5· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην
προπορευου
του λαου· λαβε
δε μετα σεαυ
του απο των πρε
σβυτερων του
λαου και την
ραβδον εν ἧ ε
παταξας τον πο
ταμον. λαβε εν
τη χειρι σου· και
6· πορευση· όδε
εγω έστηκα
προ του σε ελ
θειν επι της
πετρας εν χω
ρῆβ' και πατά
ξεις την πετραν·
και εξελευσε
ται εξ αυτης υ
δωρ· και πιετε
— ό λαος·
Και εποιησεν
μωϋσης ουτως
εναντίον των
— ϋιων ισραηλ'·
7· Και επωνομα
σεν το ὄνομα
του τοπου § πει
ρασμος και λοι
δορησις· δια την
λοιδοριαν των
ϋιων ισραηλ· και δι
α το πειραζειν
κυριον· λεγοντας
ει εστιν κυριος εν
— ημιν. η ου·
8 Ηλθεν δε αμα
ληκ' και εpολε
μει τον ισραηλ' εν
— ραφιδειν
9· Ειπεν δε μωϋ
σης τω ϊησου
επιλεξον σεαυ
τω άνδρας δυ
νατους· και ε
ξελθων παρά
ταξαι τω αμαλῆκ
κυριον· και ε
γω ιδου έστη
κα επι της κο
ρυφης του βου
νου· και ἡ ρα
βδος του θεου εν
— τη χειρι μου·
10· Και εποιησεν
ιησους καθα
περ' ειπεν αυ
τω μωϋσης· και
παρεταξατο τω
— αμαλῆκ'
Και μωυσης
και άαρῶν και
ῶρ, ανεβησαν
επι την κορυ
φην του βου
— νο͂υ·
11· Και εγεινετο
ὅταν επηρεν
μωϋσης τας
χειρας. κατισχυ
εν ισραηλ'· ὅταν δε
καθῆκεν τας
χειρας κατϊσχυ
— εν αμαλῆκ'·
12· Αι δε χειρες μω
ϋση βαρε͂ιαι· και
λαβόντες λιθον
ϋπέθηκαν υ

† A addit margine εκει

§ A margine addit εκεινου

π αυτον· και ε
καθητο επ αυ
του· ἀαρῶν δε
και ὣρ' εστηρι
ζον τας χειρας
αυτου εντέυ
θεν ἑις· και εν
— τέυθεν εις·
Και εγενοντο
ἀι χειρες μωϋ
ση εστηριγμε
ναι εως δυσμων
— ἡλιου·
13 και ετρέψατο
μωϋσης τον
αμαλῆκ' και παν
τα τον λαον αυ
του εν φόνω
— μαχᾶιρας·
14· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
κατάγραψον
τουτο εις μνη
μοσυνον εν
βιβλιω· και δός
εις τα ὧτα ἴησου.
ότι αλοιφῆ ε
ξηλειψω το μνη
μοσυνον αμα
λῆκ' εκ της ϋ
— πο τον ουρανον·
15 Και ὠκοδομη
σεν μωϋσης
θυσιαστηριον·
και επωνομα
σεν το ὄνομα
αυτου· κυριος μου
καταφυγη μου·
16· οτι εν χειρι κρυ
φᾶια πολεμει
κυριος επι αμαλῆκ'
απο γενεων
— εις γενεας·
XVIII Ηκουσεν δε ιο
1· θορ' ο ἴερευς
μαδιᾶμ' ὁ γαμ
βρος μωϋση·
παντα ὅσα εποι
ησεν κυριος ισραηλ' τω
εαυτου λαω
εξηγαγεν γαρ
κυριος τον ισραηλ' εξ αι
— γυπτου·
2· Ε'λαβεν δε ιο
θορ' ὁ γαμβρος
μωϋση, σεπ
φῶραν την γυ
ναικα μωϋση
μετα την ἀφε
3· σιν αυτης· και
τους δυο υιους
αυτου· ὄνομα
τω ἑνι γηρσαμ
λεγων πάροι
κος ημην εν
4 γη αλλοτρια· και
το ὄνομα του
δευτερου ελι
εζερ'· ὁ γαρ θεος
του πατρος μου βο
ηθος μου· και
εξειλατο με εκ
— χειρος φαραῶ·
5· Και ηλθεν ἴοθόρ
ὁ γαμβρος μω
ϋση· και οι ϋιοι
αυτου και ἡ γυ
νη εις την ἔρη
μον ὀῦ παρενε
βαλεν εις το ὄ
— ρος του θεου
6· Ανηγγελη δε
μωϋση λεγον
τες· ιδου ιοθόρ
ὁ γαμβρος σου
παραγεινεται
προς σε· και ἡ
γυνη σου και
ὁι δυό ϋιοι σου
— μετ αυτου·
7· Εξηλθεν δε μω
ϋσης εις συναν
τησιν τω γαμ
βρῶ αυτου· και
προσεκυνησεν
αυτω· και εφι
λησεν αυτον
και ἡσπασαν
— το αλληλους·
και εισήγαγεν
αυτους εις την
8· σκηνην· και δι
ηγησατο μωυ
σης τω γαμβρω
παντα ὅσα εποιη

[illegible]

— [illegible] παν

[illegible]

— [illegible] αυτους

12 [illegible] ιοθορ

[illegible]

[illegible] ολοκαυτω

[illegible]

— [illegible]

14 Και ειδων ἰοθόρ
παντα όσα εποι
ει τω λαω λεγει·
τι τουτο ὁ συ
ποιεις τω λαω·
'δια τι σύ κάθη
σαι μονος· πᾶς
δε ὁ λαος παρε
στηκεν σοι α
πο πρωϊθεν
— εως εσπερας·

15 Και λεγει μωϋ
σης τω γαμβρω·
ότι παραγινε
τε πρός με ὁ λα
ος εκζητησαι
κρισιν παρα του
— θεου·

16 οταν γαρ γενη
ται αυτοις αντι
λογια· και εισελ
θωσιν προς
με. διακρινω
ἑκαστον· και
συμβιβαζω † ἑ
καστον τα προστα
γματα του θεου
και τον νομον
— αυτου·

17 Ειπεν δε ο γαμ
βρος μωϋση
προς αυτον·
ουκ ορθως συ
ποιεις το ρημα

18 τουτο· φθορα
καταφθαρηση
και σύ και πᾶς
ὁ λαος ουτος
ος εστιν μετα
σου· βάρυ σοι
το ρημα τουτο·
ου δυνηση ποι
ειν σοι μονος·

19 νυν ουν ακου
σον μου και συμ
βουλευσω σοι.
και έσται ὁ θεος
μετα σου· γινου
συ τω λαω τα

† Λ marg. αυτους

προς τον θεον·
και ανοίσεις
τους λογους αυ
των προς τον
20· θεον· και διαμαρ
τυρη αυτοις
τα προσταγμα
τα του θεου· και τον
νομον αυτου·
και σημανε͂ις
αυτοις τας ὁ
δους εν ἇις πο
ρευσονται εν
αυταις· και τα
εργα ἁ ποιησου
— σιν·
21· και συ σεαυτω
σκέψαι απο παν
τος του λαου
ανδρας δυνα
τους θεοσεβεις·
ανδρας δικαι
ους μισουντας
υπερηφανιαν·
και καταστη
σεις αυτους
επ αυτων χιλι
άρχους· και εκα
τοντάρχους·
και πεντηκον
ταρχους· και δε
κα-άρχους·
και γραμματο
εισαγωγεις·
22· και κρινο͂υσιν
τον λαον πασαν
ὥραν· το δε ρη
μα το ϋπέρογ
κον ανοισου
σιν επι σε· τα
δε βραχεα των
κριματων κρι
νουσιν αυτοι
και κουφιο͂υ
σιν απο σου·
και συναντι
λημψονται σοι·
23· εαν το ρημα του
το ποιησης.
κατϊσχυσει σε
ὁ θεος· και δυνη
ση παραστηναι·
και πᾶς ὁ λαος
ουτος ἥξει εις
τον τοπον αυ
του μετ ειρη
— νης·
24· Ηκουσεν δε μω
ϋσης της φω
νης του γαμ
βρου· και εποι
ησεν ὁσα αυ
— τω ειπεν
25· και επελεξεν
μωϋσης ανδρας
δυνατους απο
παντος ισραηλ'·
και εποιησεν
αυτους επ αυ
των χιλιαρχους
και εκατονταρ
χους· και πεντηκον
τ'αρχους· και δε
καδάρχους· και
γραμματοεισα
26· γωγεις· και ἐ
κρινον τον λα
ον πασαν ὥραν·
το δε ρημα το ϋ
περογκον. α
νεφερον επι
μωυσην· πᾶν
δε ρῆμα ελαφρον
— ἐκρινον αυτοι·
27· Εξαπεστειλεν
δε μωϋσης τον
γαμβρον αυτου·
και απηλθεν
εις την γην αυ
— του·
XIX, Του δε μηνος
1 του τριτου της
εξοδου των ϋιων
ισραηλ' εκ γης αιγυ
πτου· τη ἡμε
ρα ταυτη· ηλθον
εις την ἐρημον
2· σίνα· και εξῆ
ραν εκ ραφιδε͂ιν.
και ηλθον εις
την ἐρημον
του σινα· και πα
ρενεβαλεν ε
κει ισραηλ' κατε
ναντι του ὁρους

σεν κυριος τω φα
ραῶ και τοις αι
γυπτιοις ενε
κεν του ισραηλ'· και
παντα τον μό
χθον τον γενο
μενον αυτοις
εν τη οδω· και
ότε εξειλατο
— αυτους κυριος·
9· Εξεστη δε ιοθορ
επι πασι τοις
αγαθοις ὃῖς ε
ποιησεν κυριος αυ
τοις· ότι εξειλα
το αυτους εκ
χειρος αιγυπτι
ων· και εκ χει
— ρος φαραῶ·
10· Και ειπεν ιοθόρ·
ευλογητος κυριος
ὅτι εξειλατο τον
λαον αυτου εκ
χειρος αιγυπτι
ων· και εκ χει
11· ρος φαραῶ· νυν
έγνων ότι μεγας κυριος παρα παν
τας τους θεους·
ένεκεν του
του ότι επεθε-
— το αυτοις
12· Ελαβεν δε ϊοθορ
ό γαμβρος μω
ϋση ολοκαυτω
ματα και θυσι
— ας τω θεω·
Παρεγενετο
δε και ἀαρῶν
και παντες όι
πρεσβυτεροι
ισραηλ' φαγειν αρ
τον μετα του
γαμβρου μωυ
ση εναντιον
— του θεου·
13 Και εγενετο με
τα την επαυρι
ον· συνεκαθει
σεν μωϋσης
κρινειν τον
λαον· παρειστη
κει δε πᾶς ό λα
ος μωϋση απο
πρωιθεν εως
— εσπερας·
14· Και ειδων ϊοθόρ
παντα ὅσα εποι
ει τω λαω λεγει·
τί τουτο ό συ
ποιεις τω λαω·
᾽δια τι σύ κάθη
σαι μονος· πᾶς
δε ό λαος παρε
στηκεν σοι α
πο πρωϊθεν
— εως εσπερας
15· Και λεγει μωϋ
σης τω γαμβρω·
ότι παραγινε
τε πρός με ό λα
ος εκζητησαι
κρισιν παρα του
— θεου·
16· οταν γαρ γενη
ται αυτοις αντι
λογια· και εισελ
θωσιν προς
με. διακρινω
έκαστον· και
συμβιβαζω † έ
καστον τα προστα
γματα του θεου
και τον νομον
— αυτου·
17· Ειπεν δε ο γαμ
βρος μωϋση
προς αυτον·
ουκ ορθως συ
ποιεις το ρημα
18· τουτο· φθορα
καταφθαρηση
και σύ και πᾶς
ό λαος ουτος
ος εστιν μετα
σου· βἀρυ σοι
το ρημα τουτο·
ου δυνηση ποι
ειν σοι μονος·
19· νυν ουν ακου
σον μου και συμ
βουλευσω σοι·
και έσται ό θεος
μετα σου· γινου
συ τω λαω τα

† A marg. αυτους

προς τον θεον·
και ανό'ισεις
τους λογους αυ
των προς τον
20· θεον· και διαμαρ
τυρη αυτοις
τα προσταγμα
τα του θεου· και τον
νομον αυτου·
και σημανε῀ις
αυτοις τας ὁ
δους εν ἁ῀ις πο
ρευσονται εν
αυταις· και τα
εργα ἁ ποιησου
— σιν·
21· και συ σεαυτω
σκέψαι απο παν
τος του λαου
ανδρας δυνα
τους θεοσεβεις·
ανδρας δικαι
ους μισουντας
υπερηφανιαν·
και καταστη
σεις αυτους
επ αυτων χιλι
άρχους· και εκα
τοντάρχους·
και πεντηκον
ταρχους· και δε
κα-άρχους·
και γραμματο
εισαγωγεις·
22· και κρινο῀υσιν
τον λαον πασαν
ὥραν· το δε ρη
μα το ϋπέρογ
κον ανοισου
σιν επι σε· τα
δε ϐραχεα των
κριματων κρι
νουσιν αυτοι
και κουφιο῀υ
σιν απο σου·
και συναντι
λημψονται σοι·
23· εαν το ρημα του
το ποιησης.
κατϊσχυσει σε
ὁ θεος· και δυνη
ση παραστηναι·
και πᾶς ὁ λαος
ουτος ἥξει εις
τον τοπον αυ
του μετ ειρη
— νης·
24· Ηκουσεν δε μω
ϋσης της φω
νης του γαμ
βρου· και εποι
ησεν ὁσα αυ
— τω ειπεν
25· και επελεξεν
μωϋσης ανδρας
δυνατους απο
παντος ισραηλ'·
και εποιησεν
αυτους επ αυ
των χιλιαρχους
και εκατονταρ
χους· και πεντηκον
τ'αρχους· και δε
καδάρχους· και
γραμματοεισα
26· γωγεις· και ἑ
κρινον τον λα
ον πασαν ὥραν·
το δε ρημα το ϋ
περογκον. α
νεφερον επι
μωυσην· πᾶν
δε ρῆμα ελαφρον
— ἑκρινον αυτοι·
27· Εξαπεστειλεν
δε μωϋσης τον
γαμβρον αυτου·
και απηλθεν
εις την γην αυ
— του·
XIX, Του δε μηνος
1 του τριτου της
εξοδου των ϋιων
ισραηλ' εκ γης αιγυ
πτου· τη ἡμε
ρα ταυτη· ηλθον
εις την ἑρημον
2· σινα· και εξῆ
ραν εκ ραφιδε῀ιν.
και ηλθον εις
την ἑρημον
του σινα· και πα
ρενεβαλεν ε
κει ισραηλ' κατε
ναντι του ὁρους

3˙ Και μωυσης α
νεβη εις το ὄ
ρος του θεου· και
εκαλεσεν αυτον
ὁ θεος εκ του ὄρους
— λεγων·
ταδε ερε῀ις τω
όικω ϊακῶβ' και α
ναγγελε῀ις τοις
4˙ ϋιοις ισραηλ'· αυτοι
εωρακατε ὅσα
πεποιηκα τοις
αιγυπτιοις
και ανελαβον
ϋμας ὡσει επι
πτερυγων ἀ
ἑτων· και προ
σηγαγομην ϋ
μας προς εμαυ
— τον·
5˙ και νῦν· εαν α
κοῆ ακουση
τε της φωνης
μου· και φυλα
ξητε την δια
θηκην μου. ἑ
σεσθε μοι λα
ος περιουσι
ος απο παντων
των εθνῶν·
εμη γαρ' εστιν
6˙ πασα ἡ γη· ϋμεις
δε εσεσθε μοι
βασιλειον ιερα
τευμα. και ἔ
— θνος ἅγιον·
ταυτα τα ρηματα
τα ερε῀ις τοις
— ϋιοις ισραηλ·
7˙ Ηλθεν δε μω
ϋσης και εκαλε
σεν τους πρε
σβυτερους του
λαου· και παρε
θηκεν αυτοις
παντας τους
λογους τουτους
ὁϋς συνεταξεν
— αυτοις ὁ θεος·
8˙ Απεκριθη δε
πᾶς ὁ λαος ὁμο
θυμαδον και
ειπαν· παντα
ὅσα ειπεν ὁ θεος
ποιησομεν † και
— ακουσομεθα·
Ανηνεγκεν δε
μωυσης τους
λογους του λα
— ου προς τον θεον·
9˙ Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην· ϊδου
εγω παραγει
νομαι προς σε
εν στυλω νε
φελης· ϊνα α
κουση ὁ λαος
λαλουντος μου
προς σε· και σοι
πιστευσωσιν
— εις τον αιωνα·
ανηγγειλεν
δε μωϋσης τα
ρηματα του λα
— ου προς κυριον·
10˙ Ειπεν δε κυριος
προς μωϋσην
καταβας διαμάρ
τυρε τω λαω·
και αγνισον
αυτους σημε
ρον και αυριον·
και πλυνατω
σαν τα ιματια ε
11˙ αυτων· και ἑ
στωσαν ετοι
μοι εις την ἡ
μεραν την τρι
την· τη γαρ ἡ
μερα τη τριτη·
καταβησεται
κυριος επι το ὄρος
το σίνα εναν
τίον παντος
12˙ του λαου· και α
φοριε῀ις τον λα
ον κυκλω λε
γων· προσεχε
τε υμιν εαυτοις
του αναβηναι
εις το ὄρος· και
θιγειν τι αυτου
πᾶς ὁ απτομε
νος του ὄρους
θανατω τελευ

† A, ut videtur, superscripsit σ primo omissum

ιγ
13* τησει· ουχ᾽ α
ψεται αυτου
χειρ· εν γαρ λι
θοις λιθοβο
ληθησεται΄ η
βολισιν † κατα
τοξευθησεται·
εαν τε κτηνος
εαν τε ἀνθρωπος
ου ζησεται·
ὅταν ἀι φωναι
και ἀι σάλπιγγες
και ἡ νεφελη
απελθη απο του
ὀρους. εκει
νοι αναβησον
ται επι του ὀ
— ρους
14* Κατεβη δε μω
ϋσης εκ του ὀ
ρους προς τον
λαον· και ἡγια
σεν αυτους·
και ἐπλυναν
— τα ιματια·
15 και ειπεν τω
λαω· γινεσθε
ετοιμοι· τρεις
ἡμερας μη προ
σελθητε γυ
— ναιχι
16* Εγενετο δε τη
ἡμερα τη τριτη
γενηθεντος
προς ὀρθρον.
εγενοντο φω
ναι και αστρα
παι και νεφε
λη γνοφῶδης
επι του ὀρους
σινα· και φω
νη της σαλπιγ
γος, ἤχει μέγα·
και επτοηθη
πᾶς ὁ λαος ὁ εν
— τη παρεμβολη·
17 Και εξηγαγεν
μωϋσης τον
λαον εις συναν
τησιν του θεου
εκ της παρεμ
βολης και παρε
στησαν υπο το
18* ὀρος· το δε ὀρος
το σίνα εκαπνι
ζετο ὅλον δι
α το καταβεβη
κεναι τον κυριον
επ αυτο εν πυ
ρι· ανεβαινεν
δε ὁ κάπνος·
ὡς κάπνος κα
μεινου· και ε
ξεστη πας ὁ λα
— ος σφόδρα·
19* εγινετο δε αι
φωναι της σάλ
πιγγος προβαι
νουσαι ισχυρο
= τεραι σφοδρα·
— μωϋσης ελαλει·
ὁ δε θεος απεκρι
νετο αυτω φω
— νη
20* Κατεβη δε κυριος
επι το ὀροσίνα
επι την κορυ
φην του ὀρους·
και εκαλεσεν §
μωϋσην επι
την κορυφην
του ὀρους· και
— ανεβη μωυσης
21* Και ειπεν ὁ θεος
προς μωϋσην
λεγων· καταβας
διαμάρτυρε τω
λαω μη ποτε
εγγισωσιν προς
τον θεον κατανο
ησαι. και πεση
εξ αυτων πλη
— θος·
22* και οι ιερεις δι
εγγιζοντες
κυριω τω θεω ἁγια
σθήτωσαν· μη
ποτε απαλλαξη
— απ αυτων κυριος·
23* Και ειπεν μω
ϋσης προς τον
θεον· ου δυνησε
ται ὁ λαος προσ
αναβηναι εις
το ὀρος το σινα·

† A marg. ascribit δι, ut flat βολιδι

§ A, ut videtur, addit κυριος

συ γαρ διαμεμαρ
τυρησαι ἡμιν
λεγων αφορί
σαι το ὁρος και
— αγιασαι αυτο·
24· Και ειπεν αυτω
κυριος· βάδιζε και
καταβηθι· και
αναβηθι σύ και
ἀαρῶν μετα σου·
ὁι δε ιερεις και
ὁ λαος μη βιαζε
σθωσαν ανα
βηναι προς τον
θεον· μή ποτε α
πολεση απ αυ
— των κυριος
25 Κατεβη δε μω
υσης προς τον
λαον και ειπεν
— αυτοις·
xx, Και ελαλησεν
1· κυριος παντας τους
λογους τουτους
— λεγων
2 εγω ειμι κυριος ὁ
θεος σου ὁ εξαγα
γων σε εκ γης
αιγυπτου εξ οι
κου δουλειας·
3· ουκ' ἐσονται
σοι θεοι ἑτε
— ροι πλην εμου·
4· Ου ποιησεις σε
αυτω ειδωλον
ουδε παντος
ομοιωμα· ὁσα
εν τω ουρανω
ανω· και ὁσα εν
τη γη κατω· και
ὁσα εν τω υδα
τι υποκατω της
5 γης· ου προσκυ
νησεις αυτοις·
ουδε μη λατρευ
σης αυτοις
εγω γαρ ειμι κυριος
ὁ θεος σου· θεος ζη
λώτης· αποδι
δους αμαρτιας
πατερων επὶ τεκνα·
επι τριτην και
τεταρτην γενε
αν τοις μισου
— σι με·
6· και ποιων ελε
ος εις χιλιαδας
τοις αγαπωσει
με· και τοις φυ
λασσουσιν τα
προσταγματα
— μου·
7· Ου λημψη το ὄ
νομα κυριου του θεου
σου επι μαται
ω· ου γαρ μη κα
θαριση κυριος τον
λαμβανοντα
το ὁνομα αυτου
= επι ματαίω·
8· Μνησθητι την
ἡμεραν των
σαββατων αγι
αζειν αυτην·
9· εξ' ημερας ερ
γα· και ποιησεις
παντα τα ἐργα
10· σου· τη δε ἡμε
ρα τη εβδομη
σαββατα κυριω τω
θεω σου· ου ποι
ησεις εν αυτη
παν, εργον· συ
και ὁ υιος σου
και ἡ θυγατηρ
σου· ὁ πᾶις σου
και ἡ παιδισκη
σου· ὁ βους σου
και το ὓποζυ
γιον σου και
παν κτηνος
σου· και ὁ προ
σηλυτος ὁ πα
ροικῶν εν σο͂ι·
11· εν γαρ εξ' ἡμε
ραις εποιησεν
κυριος τον τε ουρα
νον και την
γην· και την θα
λασσαν· και παν
τα τα εν αυτοις·
και κατεπαυ
σεν τη ἡμερα
τη εβδομη· δι
α τουτο ηυλο

γησεν κυριος την
ἡμεραν την
εβδομην· και
— ηγιασεν αυτην
12· Τιμα τον πατερα σου
και την μητερα σου·
ἵνα ε῀υ, σοι γε
νηται· και ἵνα
μακροχρονι
ος γενη επι
της γης της α
γαθης ἡς κυριος ὁ
θεος σου δίδωσιν
— σοι·
·—· ου φονευσεις
·— ου μοιχευσεις
·— ου κλεψεις
16· Ου ψευδομαρ
τυρησεις κατα
του πλησιον σου
μαρτυριαν ψευ
— δη·
17· Ουχ επιθυμη
σεις την γυ
ναικα του πλη
— σιον σου·
Ουχ' επιθυμη
σεις την όικι
αν του πλησιον
— σου·
ουτε τον αγρον
— αυτου·
ουτε τον παι
— δα αυτου·
ουτε την παι
— δίσκην αυτου·
ουτε τοῦ βὸ
— ος αυτου·
ουτε του ϋπο
— ζυγιου αυτου·
ουτε παντος
— κτηνους αυτου·
ουτε οσα τω
πλησιον σου
— εστιν·
18· Και πᾶς ὁ λαος
ἑώρα την φω
νην και τας λαμ
παδας· και την
φωνην της
σάλπιγγος· και
το ὄρος καπνί
— ζον·
φοβηθεντες
δε πᾶς ὁ λαος
εστησαν μακρο
— θεν·
19· Και ειπαν προς
μωϋσην· λα
λησον σῦ ημιν·
και μη λαλειτω
προς ἡμας ὁ θεος
μή ποτε αποθα
— νωμεν·
20· Και λεγει αυτοις
μωϋσης· θαρ
σε῀ιτε· ἕνεκεν †
του πειρασαι ϋ
μας παρεγενη
θη ὁ θεος προς ϋ
μας· ὅπως αν
γένηται ὁ φο
βος αυτου εφ ϋ
μιν· ἵνα μη αμαρ
— τανητε·
21· Ειστηκει δε ὁ
λαος μακρόθεν·
μωϋσης δε
εισηλθεν εις
τον γνόφον
— οῦ ἠ῀ν ὁ θεος·
22 Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην· τάδε
ερε῀ις τω όικω
ἰακῶβ· και αναγ
γελεις τοις ϋιοις
ισραηλ'· ϋμεις ε
• ωράκατε οτι εκ
του ουρανου λε
λαληκα προς
— ϋμας·
23 Ου ποιησετε
εαυτοις θεους
αργυρους· και
θεους χρυσους
ου ποιησετε
— ϋμιν εαυτοις·
24 Θυσιαστηριον
εκ γης ποιησε
τε μοι· και θυ
σατε επ αυτου
τα ολοκαυτω
ματα και τα σω
τηρια ϋμων· τα
προβατα και τους

† A addit marg. γαρ

φαλην· κατα
αριθμον ψυ
χων ϋμων· ἑ
καστος τοις εν
τοις συνσκη
νιοις ϋμων συλ
— λεξατε·
17· Και εποιησαν
ουτω οι υιοι
ισραηλ' και συνε
λεξαν ὁ το πο
λυ και ὁ το ἑλατ
18· τον· και εμετρη
σαν τω γομορ·
και ουκ επλε
ονασεν ὁ το πο
λυ· και ὁ το ἑ
λατ'τον ουκ η
λατ'τόνησεν·
ἑκαστος εις
τους καθήκον
*παρ αυτω
*αυτω συνελε
— ξαν·
19 Ειπεν δε μωυ
σης προς αυτους·
μηδεις καταλει
πετω εις το πρω
— ι απ αυτου·
20· και ουκ ειση
κουσαν μωϋ
ση· αλλα κατε
λειπον τὶνες
απ αυτου εις το
πρωι. και εξε
ζεσεν σκωλη
κας· και επω
— ζεσεν·
και επικρανθη
μωϋσης επ αυ
— τοις·
21· Και συνελεξαν
αυτο πρωι πρω
ϊ ἑκαστος το
καθηκον αυ
τω· ηνί'κα δε
διεθερμενεν
ὁ ηλιος ετήκε
— το·
22· Εγενετο δε
τη ἡμερα τη ε
κτη συνελε
ξαν τα δέοντα
διπλα· δυο γό
— μορ' τω ενι·
Εισηλθον δε
παντες ὁι αρχον
τες της συνα
γωγης· και α
νηγγειλαν μω
— ϋση·
23· Ειπεν δε μω
ϋσης προς αυ
τους τουτο
το ρημα εστιν
ὁ ελαλησεν κυριος·
σαββατα αναπαυ
σις ἅγια τω κυριω
αυριον· ὁσα αν
πεσσητε. πεσ
σετε· και ὅσα
αν εψητε. ἑψε
τε· και πᾶν το
πλεονάζον κα
ταλειπετε αυ
το εις αποθη
— κην εως πρωΐ
24 Και κατελειπον
απ αυτου εως
πρωΐ καθαπερ
συνεταξεν αυ
τοις μωϋσης
και ουκ επῶ
ζεσεν· ουδε
σκωληξ' εγενε
— το εν αυτω·
25· Ειπεν δε μωυ
σης· φάγετε
σημερον· εστιν
γαρ' σαββατα τω
κυριω σημερον·
ουχ ευρησε
τε εν τω πεδι
26· ω· εξ' ἡμερας
συλλεξετε
τη δε ἡμερα τη
εβδομη σάββα
τα· ουκ εσται
— εν αυτη· εγε
27 νετο δε εν τη
ημερα τη εβδο
μη. εξηλθον
τὶνες εκ του
λαου συλλεξαι.
— και οὐχ ευρον·
28· Ειπεν δε κυριος

προς μωϋσην·
έως τίνος ου
βουλεσθε ει
σακουειν τας
εντολας μου
και τον νομον
29· μου· ιδετε· ό
γαρ κυριος έδωκεν
ϋμιν την ήμε
ραν ταυτην σαβ
βατα· δια τουτο
αυτος έδωκεν
υμιν τη ήμε
ρα τη εκτη αρ
τους δυο ήμε
ρων· καθησε
σθε έκαστος
παρ εαυτω εις
τους όικους
υμων· μηδεις
ϋμων εκπορευ
εσθω έκαστος
εκ του τοπου
αυτου τη ήμε
ρα των σαββα
30· των· και εσαβ
βάτισεν ό λαος
τη ήμερα τη ε
— βδομη·
31· Και επωνομα
σαν όι υιοι ισραηλ'
το όνομα αυτου
μάν· ή˜ν δε ωσει
σπέρμα κοριου·
λευκον· το
δε γευμα αυτου
ως εγκρις, εν
— μελιτι·
32· Ειπεν δε μωυ
σης· τουτο το
ρημα ό συνετα
ξεν κυριος πλησα
τε το γόμορ' του
μάν,. εις απο
θηκην εις τας
γενεας υμων·
ϊνα ιδωσιν τον
αρτον ό˜ν εφα
γετε ϋμεις εν
τη ερήμω ως
εξηγαγεν υμας
κυριος εκ γης αιγυ
= πτου·
33· Και ειπεν μωϋ
σης προς άαρων·
λαβε στάμνον
χρυσο˜υν ενα
και έμβαλε εις
αυτον πλῆρες
το γόμορ' του
μάν· και αποθη
σεις αυτο εναν
τίον του θεου εις
διατηρησιν
εις τας γενεας
34 ϋμων· ον τρο
πον συνεταξεν
— κυριος τω μωϋση·
Και απεθετο ά
αρῶν εναντί
ον του μαρτυ
ριου εις διατη
— ρησιν·
35· Οι δε υιοι ισραηλ' έ
φαγον το μάν
ἕτη τεσσερα
κοντα· έως ηλ
θον εις γην όι
κουμενην το
μάν έφαγον·
εως παρεγενον
το εις μερος της
— φοινίκης
36· Το δε γόμορ· το
δεκατον των
τριων μετρων
— ή˜ν·
XVII, Και απηρεν πα
1 σα ή συναγωγη
υιων ισραηλ' εκ της
ερημου σιν.
κατα παρεμβο
λας αυτων δια
ρηματος κυριου·
και παρενεβα
λον εν ραφιδε˜ιν
ουκ ην δε ϋδωρ
τω λαω πιε˜ιν·
2· και ελοιδορει
το ο λαος προς
μωϋσην· και έ
λεγον· δός ή
μιν ϋδωρ' ϊνα
= πιωμεν
Και ειπεν αυτοις

μωϋσης· τι λοι
δορεισθε μοι
και τι πειραζε
— τε κυριον·
3· Εδειψησεν δε †
— ο λαος ϋδατι·
και εγογγυζεν
ό λαος προς μω
ϋσην· λεγον
τες ϊνατι του
το ανεβιβασας
ἡμας εξ αιγυ
πτου αποκτει
ναι ημας και τα
τεκνα ἡμων
και τα κτηνὴ τῳ
— δειψει·
4· Εβόησεν δε μω
υσης προς κυριον
λεγων· τί ποι
ησω τω λαω του
τω· έτι μικρον
και καταλειθο
βολησουσιν
— με·
5· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην
προπορευου
του λαου· λαβε
δε μετα σεαυ
του απο των πρε
σβυτερων του
λαου και την
ραβδον εν ἧ ε
παταξας τον πο

ταμον. λαβε εν
τη χειρι σου· και
6· πορευσῃ· ὁδε
εγω έστηκα
προ του σε ελ
θειν επι της
πετρας εν χω
ρη̄β' και πατά
ξεις την πετραν·
και εξελευσε
ται εξ αυτης υ
δωρ· και πιετε
— ὁ λαος·
Και εποιησεν
μωϋσης ουτως
εναντίον των
— ϋιων ισραηλ'·
7· Και επωνομα
σεν το ὄνομα
του τοπου § πει
ρασμος και λοι
δορησις· δια την
λοιδοριαν των
ϋιων ισραηλ· και δι
α το πειραζειν
κυριον· λεγοντας
ει εστιν κυριος εν
— ημιν. η ου·
8 Ηλθεν δε αμα
λη̄κ' και επολε
μει τον ισραηλ' εν
— ραφιδειν
9· Ειπεν δε μωϋ
σης τω ϊησου
επιλεξον σεαυ

τῶ άνδρας δυ
νατους· και ε
ξελθων παρά
ταξαι τω αμαλη̄κ
αυριον· και ε
γω ιδου έστη
κα επι της κο
ρυφης του βου
νου· και ἡ ρα
βδος του θεου εν
— τη χειρι μου·
10· Και εποιησεν
ιησους καθα
περ' ειπεν αυ
τω μωϋσης· και
παρεταξατο τω
— αμαλη̄κ'
Και μωυσης
και ἀαρῶν και
ὤρ, ανεβησαν
επι την κορυ
φην του βου
— νου·
11· Και εγεινετο
ὅταν επηρεν
μωϋσης τας
χειρας. κατισχυ
εν ισραηλ'· ὅταν δε
καθη̄κεν τας
χειρας κατισχυ
— εν αμαλη̄κ'·
12· Αι δε χειρες μω
ϋση βαρεῖαι· και
λαβόντες λιθον
ϋπέθηκαν υ

† A addit margine εκει

§ A margine addit εκεινου

π αυτον· και ε
καθητο επ αυ
του· ἀαρῶν δε
και ὣρ' εστηρι
ζον τας χειρας
αυτου εντέυ
θεν ἑις· και εν
— τέυθεν εις·
Και εγενοντο
ἀι χειρες μωϋ
ση εστηριγμε
ναι εως δυσμων
— ἡλιου·
13 και ετρέψατο
μωϋσης τον
αμαλῆκ' και παν
τα τον λαον αυ
του εν φόνω
— μαχᾶιρας·
14' Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
κατάγραψον
τουτο εις μνη
μοσυνον εν
βιβλιω· και δός
εις τα ὧτα ἴησου.
ὁτι αλοιφῆ ε
ξηλειψω το μνη
μοσυνον αμα
λῆκ' εκ της ϋ
— πο τον ουρανον·
15 Και ὠκοδομη
σεν μωϋσης
θυσιαστηριον·
και επωνομα
σεν το ὄνομα
αυτου· κυριος μου
καταφυγη μου·
16' οτι εν χειρι κρυ
φᾶια πολεμει
κυριος επι αμαλῆκ'
απο γενεων
— εις γενεας·
XVIII Ηκουσεν δε ιο
1' θορ' ο ἴερευς
μαδιᾶμ'· ὁ γαμ
βρος μωϋση·
παντα ὁσα εποι
ησεν κυριος ισραηλ' τω
εαυτου λαω
εξηγαγεν γαρ
κυριος τον ισραηλ' εξ αι
— γυπτου·
2' Ε'λαβεν δε ιο
θορ' ὁ γαμβρος
μωϋση, σεπ
φῶραν την γυ
ναικα μωϋση
μετα την ἀφε
3' σιν αυτης· και
τους δυο υιους
αυτου· ὄνομα
τω ἑνι γηρσαμ
λεγων πάροι
κος ημην εν
4 γη αλλοτρια· και
το ὄνομα του
δευτερου ελι
εζερ'· ὁ γαρ θεος
του πατρος μου βο
ηθος μου· και
εξειλατο με εκ
— χειρος φαραῶ·
5' Και ηλθεν ἴοθόρ
ὁ γαμβρος μω
ϋση· και οι ϋιοι
αυτου και ἡ γυ
νη εις την ἐρη
μον όϋ παρενε
βαλεν εις το ὄ
— ρος του θεου
6' Ανηγγελη δε
μωϋση λεγον_
τες· ιδου ιοθόρ
ὁ γαμβρος σου
παραγεινεται
προς σε· και ἡ
γυνη σου και
όι δυό ϋιοι σου
— μετ αυτου·
7' Εξηλθεν δε μω
ϋσης εις συναν
τησιν τω γαμ
βρῶ αυτου· και
προσεκυνησεν
αυτω· και εφι
λησεν αυτον
και ἡσπασαν
— το αλληλους·
και εισήγαγεν
αυτους εις την
8' σκηνην· και δι
ηγησατο μωυ
σης τω γαμβρω
παντα ὁσα εποιη

σεν κυριος τω φα
ραῶ και τοις αι
γυπτιοις ενε
κεν του ισραηλ'· και
παντα τον μό
χθον τον γενο
μενον αυτοις
εν τη οδω· και
ότε εξειλατο
— αυτους κυριος·
9* Εξεστη δε ιοθορ
επι πασι τοις
αγαθοις δῖς ε
ποιησεν κυριος αυ
τοις· ότι εξειλα
το αυτους εκ
χειρος αιγυπτι
ων· και εκ χει
— ρος φαραῶ·
10* Και ειπεν ιοθόρ·
ευλογητος κυριος
ὅτι εξειλατο τον
λαον αυτου εκ
χειρος αιγυπτι
ων· και εκ χει
11* ρος φαραῶ· νυν
έγνων ότι με
γας κυριος παρα παν
τας τους θεους·
ένεκεν του
του ότι επεθε-
— το αυτοις
12* Ελαβεν δε ϊοθορ
ό γαμβρος μω
ϋση ολοκαυτω
ματα και θυσι
— ας τω θεω·
Παρεγενετο
δε και ἀαρῶν
και παντες όι
πρεσβυτεροι
ισραηλ' φαγειν αρ
τον μετα του
γαμβρου μωυ
ση εναντιον
— του θεου·
13 Και εγενετο με
τα την επαυρι
ον· συνεκαθει
σεν μωϋσης
κρινειν τον
λαον· παρειστη
κει δε πᾶς ό λα
ος μωϋση απο
πρωιθεν εως
— εσπερας·
14* Και ειδων ϊοθόρ
παντα ὅσα εποι
ει τω λαω λεγει·
τί τουτο ό συ
ποιεις τω λαω·
ʽδια τι σύ κάθη
σαι μονος· πᾶς
δε ό λαος παρε
στηκεν σοι α
πο πρωϊθεν
— εως εσπερας
15* Και λεγει μωϋ
σης τω γαμβρω·
ότι παραγινε
τε πρός με ό λα
ος εκζητησαι
κρισιν παρα του
— θεου·
16* οταν γαρ γενη
ται αυτοις αντι
λογια· και εισελ
θωσιν προς
με. διακρινω
έκαστον· και
συμβιβαζω † έ
καστον τα προστα
γματα του θεου
και τον νομον
— αυτου·
17* Ειπεν δε ο γαμ
βρος μωϋση
προς αυτον·
ουκ ορθως συ
ποιεις το ρημα
18* τουτο· φθορα
καταφθαρηση
και σύ και πᾶς
ό λαος ουτος
ος εστιν μετα
σου· βὰρυ σοι
το ρημα τουτο·
ου δυνηση ποι
ειν σοι μονος·
19* νυν ουν ακου
σον μου και συμ
ϐουλευσω σοι·
και έσται ό θεος
μετα σου· γινου
συ τω λαω τα

† A marg. αυτους

προς τον θεον·
και ανο'ισεις
τους λογους αυ
των προς τον
20˙ θεον· και διαμαρ
τυρη αυτοις
τα προσταγμα
τα του θεου· και τον
νομον αυτου·
και σημανε῀ις
αυτοις τας ὁ
δους εν ἁ῀ις πο
ρευσονται εν
αυταις· και τα
εργα ἁ ποιησου
— σιν·
21˙ και συ σεαυτω
σκέψαι απο παν
τος του λαου
ανδρας δυνα
τους θεοσεβεις·
ανδρας δικαι
ους μισουντας
υπερηφανιαν·
και καταστη
σεις αυτους
επ αυτων χιλι
ἀρχους· και εκα
τοντάρχους·
και πεντηκον
ταρχους· και δε
κα-ἀρχους·
και γραμματο
εισαγωγεις·
22˙ και κρινο῀υσιν
τον λαον πασαν
ὥραν· το δε ρη
μα το ϋπέρογ
κον ανοισου
σιν επι σε· τα
δε 6ραχεα των
κριματων κρι
νουσιν αυτοι
και κουφιο῀υ
σιν απο σου·
και συναντι
λημψονται σοι·
23˙ εαν το ρημα του
το ποιησης.
κατϊσχυσει σε
ὁ θεος· και δυνη
ση παραστηναι·
και πᾶς ὁ λαος
ουτος ἥξει εις
τον τοπον αυ
του μετ ειρη
— νης·
24˙ Ηκουσεν δε μω
ϋσης της φω
νης του γαμ
βρου· και εποι
ησεν ὁσα αυ
— τω ειπεν
25˙ και επελεξεν
μωϋσης ανδρας
δυνατους απο
παντος ισραηλ'·
και εποιησεν
αυτους επ αυ
των χιλιαρχους
και εκατονταρ
χους· και πεντηκον
τ'αρχους· και δε
καδάρχους· και
γραμματοεισα
26˙ γωγεις· και ἑ
κρινον τον λα
ον πασαν ὥραν·
το δε ρημα το ϋ
περογκον. α
νεφερον επι
μωυσην· πᾶν
δε ρῆμα ελαφρον
— ἑκρινον αυτοι·
27˙ Εξαπεστειλεν
δε μωϋσης τον
γαμβρον αυτου·
και απηλθεν
εις την γην αυ
— του·
XIX, Του δε μηνος
1 του τριτου της
εξοδου των ϋιων
ισραηλ' εκ γης αιγυ
πτου· τη ἡμε
ρα ταυτη· ηλθον
εις την ἑρημον
2˙ σίνα· και εξῆ
ραν εκ ραφιδε῀ιν.
και ηλθον εις
την ἑρημον
του σινα· και πα
ρενεβαλεν ε
κει ισραηλ' κατε
ναντι του ὁρους

3· Και μωυσης α
νεβη εις το ὄ
ρος του θεου· και
εκαλεσεν αυτον
ὁ θεος εκ του ὄρους
— λεγων·
ταδε ερε῀ις τω
οἰκω ἰακῶβ' και α
ναγγελε῀ις τοις
4· ϋιοις ισραηλ'· αυτοι
εωρακατε ὅσα
πεποιηκα τοις
αιγυπτιοις·
και ανελαβον
ϋμας ὡσει επι
πτερυγων ἀ
ἐτων· και προ
σηγαγομην ϋ
μας προς εμαυ
— τον·
5· και νῦν· εαν α
κοῆ ακουση
τε της φωνης
μου· και φυλα
ξητε την δια
θηκην μου. ἐ
σεσθε μοι λα
ος περιουσι
ος απο παντων
των εθνῶν·
εμη γαρ' εστιν
6· πασα ἡ γη· ϋμεις
δε εσεσθε μοι
βασιλειον ιερα
τευμα. και ἔ
— θνος ἅγιον·
ταυτα τα ρημα
τα ερε῀ις τοις
— ϋιοις ισραηλ·
7· Ηλθεν δε μω
ϋσης και εκαλε
σεν τους πρε
σβυτερους του
λαου· και παρε
θηκεν αυτοις
παντας τους
λογους τουτους
οὓς συνεταξεν
— αυτοις ὁ θεος·
8· Απεκριθη δε
πᾶς ὁ λαος ὁμο
θυμαδον και
ειπαν· παντα
ὅσα ειπεν ὁ θεος
ποιησομεν † και
— ακουσομεθα·
Ανηνεγκεν δε
μωυσης τους
λογους του λα
— ου προς τον θεον·
9· Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην· ἰδου
εγω παραγει
νομαι προς σε
εν στυλω νε
φελης· ἵνα α
κουση ὁ λαος
λαλουντος μου
προς σε· και σοι
πιστευσωσιν
— εις τον αιωνα·
ανηγγειλεν
δε μωϋσης τα
ρηματα του λα
— ου προς κυριον·
10· Ειπεν δε κυριος
προς μωϋσην
καταβας διαμάρ
τυρε τω λαω·
και αγνισον
αυτους σημε
ρον και αυριον·
και πλυνατω
σαν τα ιματια ε
11· αυτων· και ἑ
στωσαν ετοι
μοι εις την ἡ
μεραν την τρι
την· τη γαρ ἡ
μερα τη τριτη·
καταβησεται
κυριος επι το ὄρος
το σίνα εναν
τίον παντος
12· του λαου· και α
φοριε῀ις τον λα
ον κυκλω λε
γων· προσεχε
τε υμιν εαυτοις
του αναβηναι
εις το ὄρος· και
θιγειν τι αυτου
πᾶς ὁ απτομε
νος του ὄρους
θανατω τελευ

† A, ut videtur, superscripsit σ primo omissum

13* τησει· ουχ᾽ α
ψεται αυτου
χειρ· εν γαρ λι
θοις λιθοβο
ληθησεται· η
βολισιν † κατα
τοξευθησεται·
εαν τε κτηνος
εαν τε ἀνθρωπος
ου ζησεται·
ὅταν ἁι φωναι
και ἁι σάλπιγγες
και ἡ νεφελη
απελθη απο του
ὄρους. εκει
νοι αναβησον
ται επι του ὀ
— ρους
14* Κατεβη δε μω
ϋσης εκ του ὀ
ρους προς τον
λαον· και ἡγια
σεν αυτους·
και ἐπλυναν
— τα ιματια·
15 και ειπεν τω
λαω· γινεσθε
ετοιμοι· τρεις
ἡμερας μη προ
σελθητε γυ
— ναικι
16* Εγενετο δε τη
ἡμερα τη τριτη
γενηθεντος
προς ὄρθρον.
εγενοντο φω
ναι και αστρα
παι και νεφε
λη γνοφώδης
επι του ὄρους
σινα· και φω
νη της σαλπιγ
γος, ἤχει μέγα·
και επτοηθη
πᾶς ὁ λαος ὁ εν
— τη παρεμβολη·
17 Και εξήγαγεν
μωϋσης τον
λαον εις συναν
τησιν του θεου
εκ της παρεμ
βολης και παρε
στησαν υπο το
18* ὄρος· το δε ὄρος
το σίνα εκαπνι
ζετο ὅλον δι
α το καταβεβη
κεναι τον κυριον
επ αυτο εν πυ
ρι· ανεβαινεν
δε ὁ κάπνος·
ὡς κάπνος κα
μεινου· και ε
ξεστη πας ὁ λα
— ος σφόδρα·
19* εγινετο δε αι
φωναι της σάλ
πιγγος προβαι
νουσαι ισχυρο
= τεραι σφοδρα·
— μωϋσης ελαλει·
ὁ δε θεος απεκρι
νετο αυτω φω
— νη
20* Κατεβη δε κυριος
επι το ὄροσίνα
επι την κορυ
φην του ὄρους·
και εκαλεσεν §
μωϋσην επι
την κορυφην
του ὄρους· και
— ανεβη μωυσης
21* Και ειπεν ὁ θεος
προς μωϋσην
λεγων· καταβας
διαμάρτυρε τω
λαω μη ποτε
εγγισωσιν προς
τον θεον κατανο
ησαι. και πεση
εξ αυτων πλη
— θος·
22* και οι ιερεις οι
εγγιζοντες
κυριω τω θεω ἁγια
σθήτωσαν· μη
ποτε απαλλαξη
— απ αυτων κυριος·
23* Και ειπεν μω
ϋσης προς τον
θεον· ου δυνησε
ται ὁ λαος προσ
αναβηναι εις
το ὄρος το σινα·

† A marg. ascribit δι, ut fiat βολιδι

§ A, ut videtur, addit κυριος

συ γαρ διαμεμαρ
τυρησαι ἡμιν
λεγων αφορί
σαι το ὁρος και
— αγιασαι αυτο·
24· Και ειπεν αυτω
κυριος· βάδιζε και
καταβηθι· και
αναβηθι σύ και
ἀαρῶν μετα σου·
ὁι δε ιερεις και
ὁ λαος μη βιαζε
σθωσαν ανα
βηναι προς τον
θεον· μή ποτε α
πολεση απ αυ
— των κυριος
25 Κατεβη δε μω
υσης προς τον
λαον και ειπεν
— αυτοις·
XX, Και ελαλησεν
1· κυριος παντας τους
λογους τουτους
— λεγων
2 εγω ειμι κυριος ὁ
θεος σου ὁ εξαγα
γων σε εκ γης
αιγυπτου εξ οι
κου δουλειας·
3· ουχ' ἑσονται
σοι θεοι ἑτε
— ροι πλην εμου·
4· Ου ποιησεις σε
αυτω ειδωλον
ουδε παντος
ομοιωμα· ὁσα
εν τω ουρανω
ανω· και ὁσα εν
τη γη κατω· και
ὁσα εν τω υδα
τι υποκατω της
5 γης· ου προσκυ
νησεις αυτοις·
ουδε μη λατρευ
σης αυτοις
εγω γαρ ειμι κυριος
ὁ θεος σου· θεος ζη
λώτης· αποδι
δους αμαρτιας
πατερων επὶ τεκνα·
επι τριτην και
τεταρτην γενε
αν τοις μισου
— σι με·
6· και ποιων ελε
ος εις χιλιαδας
τοις αγαπωσει
με· και τοις φυ
λασσουσιν τα
προσταγματα
— μου·
7· Ου λημψη το ὄ
νομα κυριου του θεου
σου επι μαται
ω· ου γαρ μη κα
θαριση κυριος τον
λαμβανοντα
το ὁνομα αυτου
= επι ματαίω·
8· Μνησθητι την
ἡμεραν των
σαββατων αγι
αζειν αυτην·
9· εξ' ημερας ερ
γα· και ποιησεις
παντα τα ἑργα
10· σου· τη δε ἡμε
ρα τη εβδομη
σαββατα κυριω τω
θεω σου· ου ποι
ησεις εν αυτη
παν, εργον· συ
και ὁ υιος σου
και ἡ θυγατηρ
σου· ὁ πᾶις σου
και ἡ παιδισκη
σου· ὁ βους σου
και το ὑποζυ
γιον σου και
παν κτηνος
σου· και ὁ προ
σηλυτος ὁ πα
ροικῶν εν σο͂ι·
11· εν γαρ εξ' ἡμε
ραις εποιησεν
κυριος τον τε ουρα
νον και την
γην· και την θα
λασσαν· και παν
τα τα εν αυτοις·
και κατεπαυ
σεν τη ἡμερα
τη εβδομη· δι
α τουτο ηυλο

γησεν κυριος την
ἡμεραν την
εβδομην· και
— ηγιασεν αυτην
12˙ Τιμα τον πατερα σου
και την μητερα σου·
ἵνα εˆυ, σοι γε.
νηται· και ἵνα
μακροχρονι
ος γενη επι
της γης της α
γαθης ἡς κυριος ὁ
θεος σου δίδωσιν
— σοι·
˙—˙ ου φονευσεις
˙— ου μοιχευσεις
˙— ου κλεψεις
16˙ Ου ψευδομαρ
τυρησεις κατα
του πλησιον σου
μαρτυριαν ψευ
— δη·
17˙ Ουκ επιθυμη
σεις την γυ
ναικα του πλη
— σιον σου·
Ουκ᾽ επιθυμη
σεις την όικι
αν του πλησιον
— σου·
ουτε τον αγρον
— αυτου·
ουτε τον παι
— δα αυτου·
ουτε την παι
— δίσκην αυτου·
ουτε τοῦ βὸ
— ος αυτου·
ουτε του ῦπο
— ζυγιου αυτου·
ουτε παντος
— κτηνους αυτου·
ουτε οσα τω
πλησιον σου
— εστιν·
18˙ Και πᾶς ὁ λαος
ἑώρα την φω
νην και τας λαμ
παδας· και την
φωνην της
σάλπιγγος· και
το ὄρος καπνι
— ζον·
φοβηθεντες
δε πᾶς ὁ λαος
εστησαν μακρο
— θεν·
19˙ Και ειπαν προς
μωϋσην· λα
λησον συ ημιν·
και μη λαλειτω
προς ἡμας ὁ θεος
μή ποτε αποθα
— νωμεν·
20˙ Και λεγει αυτοις
μωϋσης· θαρ
σεˆιτε· ἕνεκεν †
του πειρασαι ῦ
μας παρεγενη
θη ὁ θεος προς ῦ
μας· ὅπως αν
γένηται ὁ φο
βος αυτου εφ ῦ
μιν· ἵνα μη αμαρ
— τανητε·
21˙ Ειστηκει δε ὁ
λαος μακρόθεν·
μωϋσης δε
εισηλθεν εις
τον γνόφον
— ὅῦ ἡˆν ὁ· θεος·
22 Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην· τάδε
ερεˆις τω όικω
ϊακῶβ᾽ και ἀναγ
γελεις τοις ϋιοις
ισραηλ᾽· ϋμεις ε
• ωράκατε οτι εκ
του ουρανου λε
λαληκα προς
— ϋμας·
23 Ου ποιησετε
εαυτοις θεους
αργυρους· και
θεους χρυσους
ου ποιησετε
— ϋμιν εαυτοις·
24 Θυσιαστηριον
εκ γης ποιησε
τε μοι· και θυ
σατε επ αυτου
τα ολοκαυτω
ματα και τα σω
τηρια ϋμων· τα
προβατα και τους

† A addit marg. γαρ

μοσχους ὕμων·
εν παντι τοπω
οῦ εαν επονο
μασω το ὄνο
— μα μου εκει·
Και ἥξω προς σε
και ευλογήσω
— σε·
25· Εαν δε θυσιαστη
ριον εκ λιθων
ποιης μοι ου
κ οικοδομη
σεις αυτους τμὴ
τους· το γαρ εγ
χιριδιον επιβέ
βληκας επ αυ
το και μεμιαν
— ται·
26· Ουκ αναβηση
εν αναβαθμῖσιν
επι το θυσιαστη
ριον μου· ὅπως
μη αποκαλυψεις
την ασχημο
συνην σου ε
— π αυτου·
XXI, Και ταυτα τα δι
1· καιωματα ά πα
ραθησεις ενω
— πιον αυτων·
2· Εαν κτηση παι
δα εβραιον. εξ
ετη δουλευσει
σοι· τω δε ετει
τω εβδομω εξα
ποστελεῖς αυ
τον ελευθερον
— δωρεαν·
3 Εαν αυτος μο
νος εισελθη.
και μονος εξε
λευσεται· εαν
δε γυνη συνει
σελθη μετ αυ
του. και ἡ γυνη
εξελευσεται
— μετ αυτου·
4· Εαν δε ὁ κυριος
δῷ αυτω γυναι
κα· και τεκη αυ
τω ὕιους ἡ θυ
γατερας. ἡ γυ
νη και τα παι
δια εσται τω κυ
ριω αυτης· αυ
τος δε μονος
— εξελευσεται·
5 Εαν δε αποκρι
θεις εἶπη ὁ παις·
ηγαπηκα τον
κυριον μου και
την γυναικα μου
και τα παιδια μου·
ουκ αποτρεχω
ελευθερος.
6· προσάξει αυτον
ὁ κυριος αυτου προς
το κριτηριον
του θεου· και τότε
προσάξει αυτον
προς την θυραν
επι τον στὰθμον·
και τρυπησει
αυτου ὁ κυριος
το οὖς τω όπη
τιω· και δουλευ
σει αυτω εις τον
— αιωνα·
7· Εαν δε τις από
δωται την εαυ
του θυγατερα
οικέτην. ου
κ απελευσεται
ὥσπερ' αποτρέ
χουσιν αι δου
— λαι·
8· Εαν μη ευαρε
στηση τω κυρι
ω αυτης· ἣν ου
καθωμολογη
σατο αυτην. α
πολυτρωσει
αυτην· ἔθνει
δε αλλοτριω
ου κυριος εστιν
πωλειν αυτην·
ὅτι ἠθέτησεν
— εν αυτη·
9 Εαν δε τω ὕιω
καθομολογη
σηται αυτην.
κατα το δικαιω
μα των θυγατε
ρων ποιησει
= αυτη·

10˙ Εαν δε αλλην
λαβη αυτω. τα
δέοντα και τον
ϊματίσμον και
την όμειλιαν
αυτης ουκ απο
— στερησει·
11˙ Εαν δε τα τρια
ταυτα μη ποιη
ση αυτη. εξε
λευσεται δωρέ
αν άνευ αργυ
— ριου·
12 Εαν δε πατάξη
τις τίνα και α
ποθανη. θανα
τω θανατου
— σθω·
13˙ ό δε ουχ εκω̃ν·
αλλα ό θεος παρε
δωκεν εις τας
χειρας αυτου.
δωσω σοι το
πον ό῀υ φευξε
ται εκει ό φονευ
— σας·
14˙ Εαν δε τις επί
θητε τω πλησι
ον αποκτειναι
αυτον δόλω.
και καταφυγη.
απο του θυσι
αστηριου μου
λημψη αυτον
= θανατωσαι·

15˙ Ο'ς τύπτει πατερα
αυτου η μητερα αυ
του. θανατω θα
— νατουσθω·
16˙ Ο κακολογων
πατερα αυτου ή μητερα
αυτου. θανατω
= τελευτατω·
17˙ Ο'ς αν κλέψη τις
τίνα των υιων
ισραηλ'· και καταδυ
ναστευσας αυ
τον απόδωται·
και ευρεθῆ εν
αυτω. θανατω
— θανατουσθω·
18˙ Εαν δε λοιδορων
ται δυο ανδρες·
και πατάξη ό † εις
τον πλησιον
λιθω ή πυγμη
και μη αποθα
νη· κατακλιθη
δε επι την κοι
19˙ την. εαν εξανα
στας ό ανθρωπος πε
ριπατηση εξω
επι ραβδου. αθω
ος έσται ό πατα
ξας· πλην, της
αργε῀ιας αυτου
αποτισει και
— τα ιατρῖα·
20 Εαν δε τις πατά
ξη τον παιδα ε

αυτου η την παι
δίσκην αυτου
ραβδω· και απο
θανη ϋπο τας
χειρας αυτου.
δίκη εκδικηθη
— σεται·
21 εαν δε διαβιώ
ση ήμεραν μιαν
η δυο. ουκ εκ
δικηθησεται·
το γαρ' αργυριον
— αυτου εστιν·
22˙ Εαν δε μαχων
ται δυο ανδρες·
και πατάξωσιν
γυναικα εν γα
στρι έχουσαν·
και εξελθη το
παιδιον αυτης
μη εξεικονι
σμενον. επι
ζήμιον ζημι
ωθησεται· κα
θ'ότι εαν επι
βάλη ό ανηρ' της
γυναικος και
δωσει μετα α
— ξιωματος·
23˙ εαν δε εξεικο
νισμενον η.
δωσει ψυχην
— αντι ψυχης
Οφθαλμον αν˙
τι οφθαλμου·

† A marg. τις

Ο᾽δόντα· αντι ο
— δοντος·
Χειρα αντι χει
— ρος·
Ποδα αντι πο
— δος·
25* κατάκαυμα αν
τι κάτακαυμα
— τος·
μώλωπα· αντι
— μώλωπος·
26 Εαν δε τις πατα
ξη τον όφθαλ
μον του όικέ
του αυτου· ή τον
όφθαλμον τής
θεραπαινης αυ
του· και εκτυ
φλωση. ελευ
θερους εξαπο
στελε῀ι αυτους
αντι του οφθαλ
— μου αυτων·
27 Εαν δε τον όδον
τα του όικέτου·
ή τον οδόντα
της θεραπαινης
αυτου εκκό
ψη. ελευθερους
εξαποστελε῀ι
αυτους αντι του
— όδοντος αυτων·
28 Εαν δε κερατί
ση ταυρος αν
δρα η γυναικα·
και αποθανη.
λιθοις λιθοβο
ληθησεται ό
ταυρος· και ου
βρωθησεται τα
κρέα αυτου· ό
δε κυριος του
ταυρου αθωος
— έσται·
29* Εαν δε ό ταυρος
κερατιστης η
προς της εχθες
και προ της τρι
της· και διαμαρ
τυρωνται τω
κυριω αυτου·
και μη αφανι
ση αυτον· ανέ
λη δε ανδρα ή γυ
ναικα. ό ταυρος
λιθοβοληθη
σεται· και ο κυ
ριος αυτου προσ
— αποθανειται·
30* Εαν δε λυτρα
επιβληθη αυ
τω. δωσει λυ
τρα της ψυχης
αυτης όσα αν
επιβληθωσιν
— αυτω·
31 Εαν δε υιον κε
ρατιση ή θυγα
τερα. κατα το δι
καιωμα τουτο
ποιησουσιν
— αυτω
32 Εαν δε παιδα κε
ρατιση ό ταυρος
ή παιδισκην
αργυριου τρια
κοντα δίδραγμα
δωσει τω κυρι
ω αυτων· και
ό ταυρος λιθο
— βοληθησεται·
33* Εαν δε τις ανοι
ξη λακκον· η λα
τομηση λακκον·
και μη καλυψη
αυτον. και εμ
πεση εκει μο
σχος η όνος.
34* ό κυριος του
λακκου αποτει
σει· αργυριον
δωσει τω κυρι
ω αυτων· το δε
τεθνηκος· αυ
— τω εσται·
35 Εαν δε κερατι
ση τινος ταυ
ρος τον ταυρον
του πλησιον·
και τελευτη
ση. αποδωσον
ται τον ταυρον
τον ζωντα· και
διελουνται το
αργυριον αυτου·

και τον ταυρον
τον τεθνηκο
— τα διελο῀υνται·
36* Εαν δε γνωρι
ζηται ὁ ταυρος
ὁτι κερατιστης
εστιν προ῀ της
εχθες και προ
της τριτης· και
διαμεμαρτυρη
μενοι ωσιν
τω κυριω αυτου·
και μη αφανιση †
αυτον. αποτει
σει ταυρον αν
τι ταυρου· ὁ δε
τετελευτηκως
— αυτω ἑσται
XXII, Εαν τις κλεψη
1* μοσχον ἠ προ
βατον και σφα
ξη αυτο· ἠ από
δωται. πεντε
μοσχους απο
τισει αντι του
μοσχου· και
τεσσερα πρόβα
τα αντι του προ
— βατου·
2* Εαν δε εν τω δι/
ορυγματι ευρε
θη ὁ κλέπτης·
και πληγε῀ις α
ποθανη. ουκ ε
σται αυτω φό

— νος·
3* εαν δε ανατει/
λη ὁ ηλιος επ αυ
τω. ἑνοχος ε
στιν· αποθανει
— ται
Εαν δε μη υπαρ
χη αυτω πραθη
τω αντι του κλεμ
— ματος·
4* Εαν δε καταλημ
φθη και ευρε
θη εν τη χειρι
αυτου το κλεμ
μα· απο ὁνου
εως προβατου.
ζωντα διπλα
— αυτα αποτίσει·
5 Εαν δε καταβο
σκηση τις α
γρον η αμπε
λωνα· και αφη
το κτηνος αυ
του καταβοσκη
σαι αγρον ἑτε
ρον. αποτισει
εκ του αγρου
αυτου κατα το
— γενημα αυτου·
Εαν δε παντα
τον αγρον κατα
βοσκηση. τα
βέλτιστα του
αγρου αυτου·
ἠ τα βέλτιστα

του αμπελω
νος αυτου. απο
— τισει·
6* Εαν δε εξελθων
πῦρ ἑῦρη ακαν
θας· και προσ
εμπρήση ἁλω
να· ἠ σταχυς· § ἠ
πεδιον απο
τίσει ὁ το πῦρ
— εκκάυσας·
7* Εαν δε τις δω
τω πλησιον αρ
γυριον ἠ σκευ
ος φυλαξαι· και
κλαπη εκ της
οικιας του ανθρωπου
εαν ευρεθη
ὁ κλέψας απο
— τισει διπλο῀υν·
8* εαν δε μη ευ
ρεθη ὁ κλε
ψας. προσελευ
σεται ὁ κυριος
της οικίας ε
νώπιον του
θεου· και ὁμε῀ιται
η μῆν μη αυ
τος πεπονη
ρευσθαι εφ ο
λης της παρα
καταθηκης
του πλησιον·
9* κατα πᾶν ρητον
αδικημα· πε

† α initiale supplet A

§ σ initiale supplet A

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αποτι
[illegible]
[illegible]
Εαν δε τις δῶ
τω πλησιον ὖ
ποζυγιον ἡ
προβατον ἢ μο
σχον ἢ πᾶν κτη
νος φυλαξαι
και τελευτη
ση. η συντριβῆ.
ἢ αιχμάλωτον
γενηται. και
μηδεις γνῶ.
11· ὁρκος ἐσται του
θεου ανά μεσαν
αμφοτερων·
ἦ μην μη αυτο-
πεπονηρευ
σθαι καθολου
της παρακατα
θηκης του πλη
σιον· και ουτως

[illegible]
ι [illegible] αυτου·
[illegible]
— [illegible]
12· Εαν δε κλεπῆ
παρ αυτου. απο
τισει τω κυρι
— ω·
13· Εαν δε θηριάλω
τον γενηται.
άξει αυτον ε
πι την θηραν.
και ουκ αποτί
— σει·
14· Εαν δε αιτηση
τις παρα του πλη
σιον. και συν
τριβῆ ἡ αποθα
νῆ. ὁ δε κυριος
μη ἦ μετ αυτου.
— αποτισει
15 εαν δε ὁ κυρι
ος μετ αυτου
— ἦ. ουκ αποτίσει·
Εαν δε μισθω
τος ἦ. ἐσται αυ
τω αντι του μι
— σθου αυτου
16· Εαν δε απατη
ση τις παρθε
νον αμνήστευ
τον· και κοιμη
θη μετ αυτης.
φερνη φερνι
εῖ εαυτω αυτην

— γυναικα
17· Εαν δε ανανευ
ων ανανευση.
και μη βουλη
ται ὁ πατηρ' αυτης
δουναι αυτην
αυτω γυναικα.
αργυριον απο
τισει καθ ὁσον
εστιν η φερνη
— των παρθενων·
18· Φαρμακους ου
— περιβιώσετε·
19· Παν κοιμωμε
νον μετα κτη
νους. θανατω
— αποκτενειτε
20· Ο θυσιαζων
θεοις. εξολε
θρευθησεται·
— πλην κυριω μόνω·
21 Και προσῆλυτον
ου κακωσετε·
ουτε μη θλιψη
τε αυτον· ἠτε
γαρ προσηλυ
τοι εν γη αιγυ
— πτω·
22 Πασαν χῆραν
και ορφάνον
— ου κακωσετε·
23 Εαν δε κακια
κακωσητε αυ
τους· και κεκρά
ξαντες κατα

βοησωσιν πρός
με. ακοη εισα
κουσομαι της
βοης αυτων·
24 και οργισθησο
μαι θυμω· και α
ποκτενω ϋμας
μαχαιρα· και έ
σονται άι γυναί
κες ϋμων χῆ
ραι· και τα παιδι
— α υμων ορφανα·
25· Εαν δε αργυριον †
δανισης τω λα
ω τω πενιχρω
παρα σοι, ουκ ε
ση αυτον κατε
— πιγων·
Ουκ επιθησεις
— αυτω τόκον·
26 Εαν δε ενεχυ
ρασματι ενεχύ
ρασης το ϊματι
ον του πλησιον.
προ δυσμων
ήλιου αποδω
27· σεις αυτω· εστιν
γαρ τουτο πε
ριβολαιον αυτου·
μονον τουτο
το ϊματιον ασχη
μοσυνης αυτου
εν τινι κοιμη
— θησεται·
Εαν ουν § καταβο

ηση πρός με.
εισακουσομαι
αυτου· ελεημων
— γαρ ειμι·
28 Θεους, ου κα
κολογησεις·
και αρχοντα του
λαου σου ουκ ε
— ρε῀ις κακως·
29· Απαρχας αλωνος
και ληνου σου.
ου καθυστερη
— σεις
Τα πρωτοτοκα
των ϋιων σου
— δωσεις εμοι·
30 Ουτως ποιη
σεις τον μοσχον
σου και το προ
βατον σου· και
το ϋποζύγιον
σου· επτα ήμε
ρας εσται ϋπο
την μητερα· τη δε
ήμερα τη όγδο
η αποδωσεις
— μοι αυτο·
31· Και ανδρες ἅγι
— οι εσεσθε μοι·
Και κρέας θηρι
αλωτον ουκ έ
δεσθε· τω κύ
νει αποριψε
— τε αυτο·
XXIII,1· Ου παραδέξη α

— κοην ματαιαν·
Ου συνκαθηση
μετα του αδικου
γενέσθαι μαρ
— τυς αδικος·
2 Ουκ έση μετα
πλειόνων επι
— κακια·
Ου προστεθη
ση μετα πληθους
εκκλιναι μετα
πλειόνων· ω
στε εκκλιναι
— κρισιν·
3 Και πενητα ου
κ ελεησεις εν
— κρισει·
4· Εαν δε συναν
τησεις τω βοϊ
του εχθρου σου·
ή τω ϋποζυγι
ω πλανωμενοις
αποστρεψας
αποδωσεις αυ
— τω
5 Εαν δε ειδης το
υποζυγιον του
εχθρου σου πε
πτωκός ϋπο
τον γόμον αυ
του. ου παρελευ
ση αυτο· αλλα συ
νεγερε῀ις αυτο
— μετ αυτου·
6 Ου διαστρεψεις

† A addit εκ voci seq. jungendum (εκδανισης)

§ ν supplet A

χριμα πενητος
εν χρισει αυτου·
7· απο παντος α
δικου αποστη
— ση·
Αθωον και δίκαι
ον ουκ αποκτε
— νε῀ις·
Και ου δικαιω
σεις τον ασεβῆ·
8· και δῶρα ου λημ
ψη· τά γαρ δῶρα
εκτυφλοι ὀ
φθαλμοος † βλε
ποντων· και λυ
μα'ινεται ρημα
— τα δικαια·
9· Και προσηλυτον
ου θλιψετε· ὒ
μεις.γαρ οιδα
τε την § ψυχην
του προσηλυ
του· αυτοι γαρ
προσηλυτοι ἠ
τε εν γη αιγυ
— πτω·
10· Εξ' ἔτη σπερε῀ις
την γην σου·
και εισαξεις τα
γενηματα αυ
11· της.τω δε ε
ϐδομω αφεσιν
ποιησεις· και
ανησεις αυτην·
και ἔδονται οι
πτωχοι του ἔ
θνους σου·
τα δε ὒπολειπο
μενα ἔδετε τα
θηρια τα αγρια·
ουτως ποιη
σεις τον αμπε
λωνα σου· και
τον ελαιωμα
— σου·
12· Εξ' ἡμερας ποι
ησεις τα εργα
σου· τη δε ἡμε
ρα τη εβδομη α
ναπαυση· ἵνα
αναπαυσηται
ὁ ϐο῀υς σου και
το ὒποζύγιον
σου· και ινα α
ναψύξη ὁ ὒιος
της παιδισκης ††
και ὁ προσηλυ
— τος·
13 Παντα ὅσα λε
λαληκα προς
ὒμας φυλαξα
— σθε·
Και ὅνομα θε
ων ετερων
ουκ αναμνη
σθησεσθε·
ουδε μη ακου
σθη εκ του στο
— ματος ὒμων
14 Τρεις καιρους
του ενιαυτου
— εορτασετε μοι·
15· Την εορτην
των αζυμων
φυλαξεσθε·
επτα ἡμερας
ἔδεσθε αζυμα
καθαπερ' ενε
τειλαμην σοι·
κατα τον καιρον
του μηνος των
νεων· εν γαρ
αυτω εξηλθες
— εξ αιγυπτου·
Ουκ οφθηση
ενωπιον μου
— κένος·
16 Και εὸ'ρτην του
θερισμου πρω
τογενηματων
ποιησεις των
εργων σου ὢν
εαν σπειρης
— εν τω αγρω σου
Και εὸ'ρτην συν
τελε῀ιας επ εξο
δω του ενιαυ
του. εν τη συ
ναγωγη των
εργων σου των
εκ του αγρου
— σου·
17 Τρεις καιρους
του ενιαυτου
ὀφθησεται

† A marg. ακ σοφων
§ A marg. ακ θλιψιν
†† A addit σου

πᾶν αρσενἰκον
σου ενωπιον
— κυριου του θεου σου·
18· Ου θυσιασεις
επι ζυμη αιμα
θυσιασματος
— μου
Ουδ ου μη κοι
- μηθη στέαρ
της εὀρτης μου †
— εως πρωΐ·
19· Τας απαρχας των
πρωτογενη
ματων της γης
σου εισοισεις
εις τον όικον
— κυριου του θεου σου·
Ουχ εψησεις
α'ρνα εν γαλα
κτει μητρος
— αυτου·
20· Και ἴδου εγω α
ποστελλω τον
αγγελον μου
προ προσωπου
σου· ἵνα φυλα
ξη σε εν τη ὁ
δω· ὅπως εισα
γαγη σε εις την
γην ἥ~ν ἥτοι
— μασα σοι·
21· Πρόσεχε σεαυ
τω· και εισακου
ε αυτου μη α
πίθει αυτω·
ου γαρ μη ὔπο
στειληται σε·
το γαρ ὄνομα
μου εστιν επ αυ
— τω
22· Εαν ακουσης
της φωνης
μου· και ποιη
σης παντα ὅσα
αν ἐ~ιπω σοι.
εχθρευσω τοις
εχθροις σου·
και αντικεισο
μαι τοις αντι
— κειμενοις σοι·
23· Πορευσεται γαρ
ὁ αγγελος μου
ηγουμενος
σου. και εισαξει
σε προς τον α
μορρᾶιον·
και χετ'τᾶιον·
και φερεζᾶιον·
και χαναναῖον·
και γεργεσᾶιον·
και ευα~ιον·
και ἴεβουσᾶιον·
και εκτριψω
— αυτους·
24· Ου προσκυνη
σεις τοις θε
— οις αυτων·
Ουδε μη λατρευ
σης αυτοις ου
ποιησεις κατα
τα εργα αυτων·
αλλα καθαιρεσει
καθελε~ις· και
συντριβων συν
τριψεις τας στη
— λας αυτων·
25 Και λατρευσεις
κυριω τω θεω σου·
και ευλογησω
τον αρτον σου·
και τον ο~ινον
σου· και το ὔ
δωρ σου· και α
ποστρεψω μα
— λακιαν αφ υμων·
26· ουκ εσται ἀγο
νος ουδε στε~ι
ρα επι της γης
— σου·
τον αριθμον
των ἡμερων
σου αναπληρω
— σω·
27· και τον φοβον
αποστελῶ ἡ
γουμενον σου·
και εκστησω
παντα τα εθνη
εις ους συ εισ
πορευη εις αυ
τους· και δωσω
παντας τους υ
πεναντιους σου
— φυγάδας·
28 Και αποστελῶ

† μου addit A continenter textui

τας σφηκιας
προτέρας σου·
και εκβαλει τους
αμορρᾶιους·
και τους ευᾶι
ους· και τους
χαναναᾶιους· και
τους χετταᾶιους
— απο σου·
29 Ουκ εκβαλω αυ
τους εν ενιαυ
τω ἕνι ἵνα μη
γενηται ἡ γη ἑ
ρημος· και πολ
λα γενηται επι
σε τα θηρια της
30 γης· κατα μικρον
μικρον εκβα
λῶ αυτους απο
σου· ἑως αν
αυξηθης· και
κληρονομη
— σης την γην·
31· Και θησω τα ὅρι
α σου απο της
ερυθρας θαλασ
σης· εως της
θαλασσης της
φυλιστιεῖμ·
και απο της ε
ρημου ἑως του
ποταμου του
μεγαλου ευφρα
— του·
και παραδωσω
εις τας χειρας
ὑμων τους εγ
καθημενους
εν τη γῆ· και
εκβαλω αυτους
— απο σου·
32· Ου συγκαταθη
ση αυτοις και
τοις θεοις αυ
των διαθηκην·
33 και ουκ εγκαθη
σονται εν τη
γῆ σου· ἵνα μη
αμαρτεῖν σε ποι
ησωσιν προς
— με·
εαν γαρ δουλευ
σης τοις θεοις
αυτων. ουτοι
ἑσονται σοι πρό
= σκομμα·
XXIV, Και μωΰση ει
1· πεν ανάβηθι
προς κυριον συ και
άαρῶν· και να
δαβ'· και αβιοῦδ·
και εβδομηκον
τα των πρεσβυ
τερων ισραηλ'· και
προσκυνησου
σιν μακροθεν
2· τω κυριω· και εγγι
ει μωυσης μο
νος προς τον
θεον· αυτοι δε
ουκ εγγιοῦσιν·
ὁ δε λαος ου συ
ναναβησεται
— μετ αυτων·
3· Εισηλθεν δε
μωΰσης και δι
ηγησατο τω λα
ω παντα τα ρη
ματα του θεου και
— τα δικαιωματα·
Απεκριθη δε
πᾶς ὁ λαος φω
νη μιᾶ λεγον
τες· παντας
τους λογους
ὅῦς ελαλησεν
κυριος ποιησομεν
και ακουσομε
— θα·
4 Και εγραψεν
μωΰσης παν
— τα τα ρηματα κυριου
Ορθρισας δε
μωΰσης το πρω
ϊ· ῳκοδομησεν
θυσιαστηριον
ὑπο το ὀρος·
και δωδεκα λι
θους εις τας
δωδεκα φυλας
— του ισραηλ'·
5 Και εξαπεστει
λεν τους νεα
νισκους των
υιων ισραηλ'· και α

νηνεγκαν όλο
καυτωματα και
έθυσαν θυσιαν
σωτηριου τω
— κυριω μοσχαρια·
6· Λαβων δε μωϋ
σης το ἥμισυ
του ἅ῀ιματος ε
νεχεεν εις κρα
τήρα· το δε ἥμι
συ του ἅ῀ιματος
προσεχεεν προς
το θυσιαστηρι
— ον·
7· Και λαβων το βι
βλιον της διαθη
κης· ανέγνω
εις τα ὦτα του
λαου· και ειπαν·
παντα όσα ελα
λησεν κυριος ακου
σομεθα και ποι
— ησομεν·
8· Λαβων δε μωϋ
σης το αιμα· κα
τεσκεδασεν
του λαου· και ει
πεν· ἴδου το ἅ῀ι
μα της διαθηκης
ἧ῀ς διεθετο κυριος
προς ὕμας πε
ρι παντων των
— λογων τουτων·
9 Και ανεβη μω
υσης και ἀαρῶν·
και νἀδαβ'· και
αβιο῀υδ'· και εβδο
μηκοντα των
πρεσβυτερων
10· ισραηλ'· και ειδον
τον τοπον ὁ῀υ
ειστηκει εκει
ὁ θεος του ισραηλ'·
και τα ὕπο τους
ποδας αυτου
ὡσει εργον
πλινθου σα-
πειρον· και ως
περ' ειδος στε
ρεωματος του
ουρανου τη κα
11· θαριοτητι· και
των επιλέκτων
του ισραηλ' ου διε
φωνησεν ου
— δε εις· και ω
φθησαν εν τω
τοπω του θεου·
και έφαγον και
= έπιον·
12· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
αναβηθι προς
με εις το ὄρος·
και ισθι εκει
και δωσω σοι
τα πυξια τα λιθι
να· τον νομον
και τας εντολας
ἁς έγραψα νο
μοθετησαι αυ
— τοις·
13· Και αναστας μω
ϋσης και ἴησους
ὁ παρεστηκως
αυτω. ανεβησαν
εις το ὄρος του
14· θεου· και τοις πρε
σβυτεροις ει
πεν· ησυχάζε
τε αυτου εως
αν αναστρεψω
μεν προς ὕμας·
και ἴδου ἀαρῶν
και ὤρ' μεθ υμων·
εαν τίνι συμβη
κρισις. προσπο
ρευεσθωσαν
— αυτοις·
15· Και ανεβη μωϋ
σης εις το ὄρος·
και εκαλυψεν
ἡ νεφελη το ὄ
16· ρος· και κατε
βη ἡ δοξα του θεου
επὶ το ὄρος το
σίνα· και εκαλυ
ψεν αυτο ἡ νε
φελελη εξ' ἡμε
— ρας·
Και εκαλεσεν
κυριος τον μωϋσην
τη ἡμερα τη ε
βδομη εκ με
σου της νεφε

17 λης· το δε ειδος
της δοξης κυριου.
ωσει πυρ' φλέ
γον επι της κο
ρυφης του ό
ρους· εναντί
ον των ῦιων
18· ισραηλ· και εισηλ
θεν μωῦσης
εις μεσον της
νεφελης και
ανεβη εις το ὄ
ρος· και ἠ̄ν εκει
εν τω όρει τεσ
σερακοντα η
μερας και τεσ
σερακοντα νυ
— κτας·
xxv Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωῦ
2· σην λεγων ει
πόν τοιξ υιοις
ισραηλ'· και λαβετε †
μοι απαρχας
παρα παντων
ὅϊς αν δόξη τη
καρδια· λημψε
σθε τας απαρ
— χας μου·
3· Και ἀύτη εστιν
ἡ απαρχη ἠ̄ν
λημψεσθε πα
ρ αυτων·
χρυσιον·
αργυριον·
χαλκον·
4· και ῦάκινθον·
πορφύραν·
κοκκινον
διπλο̄υν·
και βύσσον κε
κλωσμένην·
και τριχας αιγε̄ιας·
5· και δέρματα κρὶ
ων ηρυθροδα
νωμενα· και
δέρμἀτα· ῦακιν
θινα· και ξυλα
6· ἄσηπτα· και λι
θους σαρδίου·
και λιθους εις
την γλύφην·
εις την επω
μιδα και τον πο
— δηρη
7· Και ποιησεις
μοι αγίασμα· και
όφθησομαι εν
— ῦμιν·
8· Και ποιησεις
μοι κατα παντα
ὅσα εγω δικνυ
ω σοι εν τω ό
ρει· το παραδι
γμα της σκηνης
και το παραδι
γμα παντων των
σκευων αυτης·
ουτως ποιη
= σεις·
9· Και ποιησεις
κιβωτον εκ ξυ
λων ασήπτων·
δυο πηχεων
και ἥμισους
το πλατος· και
πήχεος και ἥ
— μισους το υψος
10· Και καταχρυσω
σεις αυτην χρυ
σιω καθαρω·
έσωθεν και ἑ
ξωθεν χρυσω
— σεις αυτην·
Και ποιησεις
αυτη κυματια
χρυσά στρὲπτα
11· κυκλω· και ε
λασεις αυτη τεσ
σαρας δακτυλι
ους χρυσους·
και επιθησεις
επι τα τεσσερα
κλῖτη· δυο δα
κτυλιους επι
το κλιτος το έν;
και δυο δακτυλι
ους επι το κλι
— τος το δευτερον
12· ποιησεις δε α
ναφορεις εκ
ξυλων ασηπτων·
και καταχρυσω
σεις αυτα χρυ
13· σιω· και εισαξει-

† A marg. συ τωσαν (λαβετωσαν)

τους αναφορε῀ις
εις .τους δακτυ
λιους τους εν
τοις κλΐτεσι της
κιβώτου· αιρειν
την κιβωτον
14· εν αυτοις· εν
τοις δακτυλι
οις της διαθη
κης έσονται
όι αναφορε῀ις
— ακίνητοι
15· Και εμβαλε῀ις εις
εις την κιβω
τον τα μαρτυρι
— α ά αν δῶ σοι·
16· Και ποιησεις ι
λαστηριον ε
πιθεμα χρυσι
ου καθαρου δυ
ο πηχῶν και
ήμισους το
μηκος και πη
χεος και ήμι
— σους το πλατος
17· Και ποιησεις
δυο χερουβε῀ιν
χρυσα τορε῾υτα·
και επιθησεις
ξ αυτα επ᾽ αμφο
τερων των κλι
τῶν του ιλαστη
18· ριου ποιηθη
σονται· χε
ρουβ᾽ εις εκ

του κλε῀ιτους του
δευτερου του
— ΐλαστηριου·
και ποιησεις
τους δυο χερου
βε῀ιν· επι τα δυ
19· ο κλιτη έσον
ται όι δυο χερού
βε῀ιν εκτεινον
τες τας πτερυ
γας επανωθεν·
συσκιαζοντες
ταις πτερυξιν
αυτων επι του
ΐλαστηριου·
και τα προσω
πα αυτων εις
αλληλα· εις το
ΐλαστηριον έ
σονται τα προ
σωπα των χε
— ρουβε῀ιν·
20 Και επιθησεις
το ΐλαστηριον
επι την κιβω
τον άνωθεν·
και εις την κι
βωτον εμβαλε῀ις
τα μαρτυρια ἃ
— αν δῶ σοι·
21· Και γνωσθησο
μαι σοι εκειθεν·
και λαλησω σοι
άνωθεν του
ΐλαστηριου· α

νά μεσον των
δυο χερουβε῀ιν
των ό'ντων ε
πι της κιβωτου
του μαρτυριου·
και κατα παντα
όσα αν εντει
λωμαι σοι προς
— τους ΰιους ισραηλ᾽
22· Και ποιησεις
τράπεζαν εκ χρυ
σιου καθαρου
δυο πηχων το
μηκος· και πή
χεος και ἥμι
— σους το υψος·
23· Και ποιησεις
αυτη στρὲπτον
κυμάτιον χρυ
σο῀υν κυκλω·
και ποιησεις
αυτη στεφανην
παλεστου κυ
24· κλω· και ποιη
σεις στρὲπτον
κυματιον τη
στεφάνη κύ
— κλω·
25· Και ποιησεις
τεσσαρας δακτυ
λιους χρυσους·
και επιθήσεις
τους δακτυλι
ους επι τα τεσ
σαρα μερη των

Ο'δόντα· αντι ο
— δοντος·
Χειρα αντι χει
— ρος·
Ποδα αντι πο
— δος·
25· κατάκαυμα αν
τι καταχαυμα
— τος·
μώλωπα· αντι
— μώλωπος·
26 Εαν δε τις πατα
ξη τον όφθαλ
μον του οικέ
του αυτου· ἡ τον
όφθαλμον τής
θεραπαινης αυ
του· και εκτυ
φλωση. ελευ
θερους εξαπο
στελε῀ι αυτους
αντι του οφθαλ
— μου αυτων·
27 Εαν δε τον όδον
τα του οικέτου·
ἡ τον οδόντα
της θεραπαινης
αυτου εκκό
ψη. ελευθερους
εξαποστελε῀ι
αυτους αντι του
— όδοντος αυτων·
28 Εαν δε κερατί
ση ταυρος αν
δρα η γυναικα·
και αποθανη.
λιθοις λιθοβο
ληθησεται ὁ
ταυρος· και ου
βρωθησεται τα
κρέα αυτου· ὁ
δε κυριος του
ταυρου αθωος
— έσται·
29· Εαν δε ὁ ταυρος
κερατιστης η
προς της εχθες
και προ της τρι
της· και διαμαρ
τυρωνται τω
κυριω αυτου·
και μη αφανι
ση αυτον· ανέ
λη δε ανδρα ἡ γυ
ναικα. ὁ ταυρος
λιθοβοληθη
σεται· και ο κυ
ριος αυτου προσ
— αποθανειται·
30· Εαν δε λυτρα
επιβληθη αυ
τω. δωσει λυ
τρα της ψυχης
αυτης όσα αν
επιβληθωσιν
— αυτω·
31 Εαν δε υιον κε
ρατιση ἡ θυγα
τερα. κατα το δι
καιωμα τουτο
ποιησουσιν
— αυτω
32 Εαν δε παιδα κε
ρατιση ὁ ταυρος
ἡ παιδισκην
αργυριου τρια
κοντα δίδραγμα
δωσει τω κυρι
ω αυτων· και
ὁ ταυρος λιθο
— βοληθησεται·
33· Εαν δε τις ανοι
ξη λακκον· η λα
τομηση λακκον·
και μη καλυψη
αυτον. και εμ
πεση εκει μο
σχος η όνος.
34· ὁ κυριος του
λακκου αποτει
σει· αργυριον
δωσει τω κυρι
ω αυτων· το δε
τεθνηκος· αυ
— τω εσται·
35 Εαν δε κερατι
ση τινος ταυ
ρος τον ταυρον
του πλησιον·
και τελευτη
ση. αποδωσον
ται τον ταυρον
τον ζωντα· και
διελουνται το
αργυριον αυτου·

και τον ταυρον
τον τεθνηκο
— τα διελο῀υνται·
36* Εαν δε γνωρι
ζηται ὁ ταυρος
ὁτι κερατιστης
εστιν προ῀ της
εχθες και προ
της τριτης· και
διαμεμαρτυρη
μενοι ωσιν
τω κυριω αυτου·
και μη αφανιση †
αυτον. αποτει
σει ταυρον αν
τι ταυρου· ὁ δε
τετελευτηκως
— αυτω ἑσται
XXII, Εαν τις κλεψη
1* μοσχον ἠ προ
βατον και σφα
ξη αυτο· ἠ απὁ
δωται. πεντε
μοσχους απο
τισει αντι του
μοσχου· και
τεσσερα πρόβα
τα αντι του προ
— βατου·
2* Εαν δε εν τω δι
ορυγματι ευρε
θη ὁ κλέπτης·
και πληγε῀ις α
ποθανη. ουκ ε
σται αυτω φὁ
— νος·
3* εαν δε ανατει
λη ὁ ηλιος επ αυ
τω. ἑνοχος ε
στιν· αποθανει
— ται
Εαν δε μη υπαρ
χη αυτω πραθη
τω αντι του κλεμ
— ματος·
4* Εαν δε καταλημ
φθη και ευρε
θη εν τη χειρι
αυτου το κλεμ
μα· απο ὁνου
εως προβατου.
ζωντα διπλα
— αυτα αποτίσει·
5 Εαν δε καταβο
σκηση τις α
γρον η αμπε
λωνα· και αφη
το κτηνος αυ
του καταβοσκη
σαι αγρον ἑτε
ρον. αποτισει
εκ του αγρου
αυτου κατα το
— γενημα αυτου·
Εαν δε παντα
τον αγρον κατα
βοσκηση. τα
βέλτιστα του
αγρου αυτου·
ἠ τα βέλτιστα
του αμπελω
νος αυτου. απο
— τισει·
6* Εαν δε εξελθων
πῦρ ἑὑρη ακαν
θας· και προσ
εμπρήση ἁλω
να· ἠ σταχυς· § ἠ
πεδιον απο
τίσει ὁ το πῦρ
— εκκάυσας·
7* Εαν δε τις δω
τω πλησιον αρ
γυριον ἠ σκευ
ος φυλαξαι· και
κλαπη εκ της
οικιας του ανθρωπου
εαν ευρεθη
ὁ κλέψας απο
— τισει διπλο῀υν·
8* εαν δε μη ευ
ρεθη ὁ κλε
ψας. προσελευ
σεται ὁ κυριος
της οικίας ε
νώπιον του
θεου· και ὁμε῀ιται
η μῆν μη αυ
τος πεπονη
ρευσθαι εφ ο
λης της παρα
καταθηκης
του πλησιον·
9* κατα πᾶν ρητον
αδικημα· πε

† α initiale supplet A

§ σ initiale supplet A

ρι τε μοσχου·
και ὑποζυγιου·
και προβατου·
και ἱματιου· και
πασης απωλεί
ας της εγκαλου
μενης ὅτι ουν
εαν η. ενωπι
ον του θεου ελευ
σεται ἡ κρισις
αμφοτερων·
και ὁ αλους δι
α του θεου αποτι
σει διπλουν
— τω πλησιον·
10' Εαν δε τις δῷ
τω πλησιον ὑ
ποζύγιον· ἡ
προβατον· η μο
σχον· ἡ πᾶν κτη
νος φυλαξαι·
και τελευτη
ση· η συντριβῇ·
ἡ αιχμάλωτον
γενηται· και
μηδεις γνῷ.
11' ὅρκος ἔσται του
θεου ανά μεσαν
αμφοτερων·
ἦ μην μη αυτο-
πεπονηρευ
σθαι καθολου
της παρακατα
θηκης του πλη
σιον· και ουτως
προσδεξετε
ὁ κυριος αυτου·
και ου μη απο
— τισει·
12' Εαν δε κλαπῇ
παρ αυτου. απο
τίσει τω κυρι
— ω·
13' Εαν δε θηριάλω
τον γενηται.
ἄξει αυτον ε
πι την θηραν.
και ουκ αποτί
— σει·
14' Εαν δε αιτηση
τις παρα του πλη
σιον· και συν
τριβῇ ἡ αποθα
νῃ· ὁ δε κυριος
μη ᾖ μετ αυτου.
— αποτισει
15 εαν δε ὁ κυρι
ος μετ αυτου
— ᾖ. ουκ αποτίσει·
Εαν δε μισθὼ
τος ᾖ. ἔσται αυ
τω αντι του μι
— σθου αυτου
16' Εαν δε απατη
ση τις παρθε
νον αμνήστευ
τον· και κοιμη
θη μετ αυτης.
φερνῃ φερνι
εῖ εαυτω αυτην
— γυναικα
17' Εαν δε ανανευ
ων ανανευση·
και μη βουλη
ται ὁ πατηρ' αυτης
δουναι αυτην
αυτω γυναικα.
αργυριον απο
τισει καθ ὅσον
εστιν η φερνη
— των παρθενων·
18' Φαρμακους ου
— περιβιώσετε·
19' Παν κοιμωμε
νον μετα κτη
νους. θανατω
— αποκτενειτε
20' Ο θυσιαζων
θεοις. εξολε
θρευθησεται·
— πλην κυριω μόνω·
21 Και προσῆλυτον
ου κακωσετε·
ουτε μη θλιψη
τε αυτον· ἡτε
γαρ προσηλυ
τοι εν γη αιγυ
— πτω·
22 Πασαν χῆραν
και ορφὰνον
— ου κακωσετε·
23 Εαν δε κακια
κακωσητε αυ
τους· και κεκρά
ξαντες κατα

βοησωσιν πρός
με. ακοη εισα
κουσομαι της
βοης αυτων·
24 και οργισθησο
μαι θυμω· και α
ποκτενω ϋμας
μαχαιρα· και έ
σονται άι γυναί
κες ϋμων χη
ραι· και τα παιδι
— α υμων ορφανα·
25˙ Εαν δε αργυριον †
δανισης τω λα
ω τω πενιχρω
παρα σοι. ουκ ε
ση αυτον κατε
— πιγων·
Ουκ επιθησεις
— αυτω τόκον·
26 Εαν δε ενεχυ
ρασματι ενεχύ
ρασης το ϊματι
ον του πλησιον.
προ δυσμων
ήλιου αποδω
27˙ σεις αυτω· εστιν
γαρ τουτο πε
ριβολαιον αυτου·
μονον τουτο
το ϊματιον ασχη
μοσυνης αυτου
εν τινι κοιμη
— θησεται·
Εαν ουν § καταβο

ηση πρός με.
εισακουσομαι
αυτου· ελεημων
— γαρ ειμι·
28 Θεους, ου κα
κολογησεις·
και αρχοντα του
λαου σου ουκ ε
— ρε῀ις κακως·
29˙ Απαρχας αλωνος
και ληνου σου.
ου καθυστερη
— σεις
Τα πρωτοτοκα
των ϋιων σου
— δωσεις εμοι·
30 Ουτως ποιη
σεις τον μοσχον
σου και το προ
βατον σου· και
το ϋποζύγιον
σου· επτα ήμε
ρας εσται ϋπο
την μητερα· τη δε
ήμερα τη όγδο
η αποδωσεις
— μοι αυτο·
31˙ Και ανδρες άγι
— οι εσεσθε μοι·
Και κρέας θηρι
αλωτον ουκ έ
δεσθε· τω κύ
νει αποριψε
— τε αυτο·
XXIII,1˙Ου παραδέξη α

— κοην ματαιαν·
Ου συνκαθηση
μετα του αδικου
γενέσθαι μαρ
— τυς αδικος·
2 Ουκ έση μετα
πλειόνων επι
— κακια·
Ου προστεθη
ση μετα πληθους
εκκλιναι μετα
πλειόνων· ω῀
στε εκκλιναι
— κρισιν·
3 Και πενητα ου
κ ελεησεις εν
— κρισει·
4˙ Εαν δε συναν
τησεις τω βόϊ
του εχθρου σου·
ή τω ϋποζυγι
ω πλανωμενοις
αποστρεψας
αποδωσεις αυ
— τω
5 Εαν δε ειδης το
υποζυγιον του
εχθρου σου πε
πτωκός ϋπο
τον γόμον αυ
του. ου παρελευ
ση αυτο· αλλα συ
νεγερε῀ις αυτο
— μετ αυτου·
6 Ου διαστρεψεις

† A addit εκ voci seq. jungendum (εκδανισης)

§ ν supplet A

κριμα πενητος
εν κρισει αυτου·
7· απο παντος α
δικου αποστη
— ση·
Αθωον και δίκαι
ον ουκ αποκτε
— νε῀ις·
Και ου δικαιω
σεις τον ασεβῆ·
8· και δῶρα ου λημ
ψη· τά γαρ δῶρα
εκτυφλοι ὁ
φθαλμους † βλε
ποντων· και λυ
μα΄ινεται ρημα
— τα δικαια·
9· Και προσηλυτον
ου θλιψετε· ῦ
μεις γαρ οιδα
τε την § ψυχην
του προσηλυ
του· αυτοι γαρ
προσηλυτοι ἠ
τε εν γη αιγυ
— πτω·
10· Εξ᾽ ἔτη σπερε῀ις
την γην σου·
και εισαξεις τα
γενηματα αυ
11· της· τω δε ε
ϐδομω αφεσιν
ποιησεις· και
ανησεις αυτην·
και ἔδονται οι
πτωχοι του ἒ
θνους σου·
τα δε ῦπολειπο
μενα ἔδετε τα
θηρια τα αγρια·
ουτως ποιη
σεις τον αμπε
λωνα σου· και
τον ελαιωμα
— σου·
12· Εξ᾽ ἡμερας ποι
ησεις τα εργα
σου· τη δε ἡμε
ρα τη εβδομη α
ναπαυση· ἵνα
αναπαυσηται
ὁ ϐο῀υς σου και
το ῦποζύγιον
σου· και ινα α
ναψύξη ὁ ῦιος
της παιδισκης ††
και ὁ προσηλυ
— τος·
13 Παντα ὅσα λε
λαληκα προς
ῦμας φυλαξα
— σθε·
Και ὅνομα θε
ων ετερων
ουκ αναμνη
σθησεσθε·
ουδε μη ακου
σθη εκ του στο
— ματος ῦμων
14 Τρεις καιρους
του ενιαυτου
— εορτασετε μοι·
15· Την εορτην
των αζυμων
φυλαξεσθε·
επτα ἡμερας
ἔδεσθε αζυμα
καθαπερ᾽ ενε
τειλαμην σοι·
κατα τον καιρον
του μηνος των
νεων· εν γαρ
αυτω εξηλθες
— εξ αιγυπτου·
Ουκ οφθηση
ενωπιον μου
— κένος·
16 Και εό΄ρτην του
θερισμου πρω
τογενηματων
ποιησεις των
εργων σου ὧν
εαν σπειρης
— εν τω αγρω σου
Και εό΄ρτην συν
τελε῀ιας επ εξο
δω του ενιαυ
του. εν τη συ
ναγωγη των
εργων σου των
εκ του αγρου
— σου·
17 Τρεις καιρους
του ενιαυτου
ὀφθησεται

† A marg. ακ σοφων § A marg. ακ θλιψιν †† A addit σου

πᾶν αρσενίκον
σου ενωπιον
— κυριου του θεου σου·
18· Ου θυσιασεις
επι ζυμη αιμα
θυσιασματος
— μου
Ουδ ου μη κοι
- μηθη στέαρ
της εόρτης μου †
— εως πρωΐ·
19· Τας απαρχας των
πρωτογενη
ματων της γης
σου εισοισεις
εις τον όικον
— κυριου του θεου σου·
Ουχ εψησεις
α'ρνα εν γαλα
κτει μητρος
— αυτου·
20· Και ϊδου εγω α
ποστελλω τον
αγγελον μου
προ προσωπου
σου· ϊνα φυλα
ξη σε εν τη ό
δω· όπως εισα .
γαγη σε εις την
γην ή῀ν ήτοι
— μασα σοι·
21· Πρόσεχε σεαυ
τω· και εισακου
ε αυτου μη α
πίθει αυτω·
ου γαρ μη ϋπο
στειληται σε·
το γαρ όνομα
μου εστιν επ αυ
— τω
22· Εαν ακουσης
της φωνης
μου· και ποιη
σης παντα όσα
αν ε῀ιπω σοι.
εχθρευσω τοις
εχθροις σου·
και αντικεισο
μαι τοις αντι
— κειμενοις σοι·
23· Πορευσεται γαρ
ό αγγελος μου
ηγουμενος
σου. και εισαξει
σε προς τον α
μορρᾶιον·
και χετ'τᾶιον·
και φερεζᾶιον·
και χαναναῖον·
και γεργεσᾶιον·
και ευα῀ιον·
και ϊεβουσᾶιον·
και εκτριψω
— αυτους·
24· Ου προσκυνη
σεις τοις θε
— οις αυτων·
Ουδε μη λατρευ
σης αυτοις ου
ποιησεις κατα
τα εργα αυτων·
αλλα καθαιρεσει
καθελε῀ις· και
συντριβων συν
τριψεις τας στη
— λας αυτων·
25 Και λατρευσεις
κυριω τω θεω σου·
και ευλογησω
τον αρτον σού·
και τον ο῀ινον
σου· και το ϋ
δωρ σου· και α
ποστρεψω μα
— λακιαν αφ υμων·
26· ουκ εσται άγο
νος ουδε στε῀ι
ρα επι της γης
— σου·
τον αριθμον
των ήμερων
σου αναπληρω
— σω·
27· και τον φοβον
αποστελῶ ή
γουμενον σου·
και εκστησω
παντα τα εθνη
εις ους συ εισ
πορευη εις αυ
τους· και δωσω
παντας τους υ
πεναντιους σου
— φυγάδας·
28 Και αποστελῶ

† μου addit A continenter textui

τας σφηκιας
προτέρας σου·
και εκβαλει τους
αμορρᾶιους·
και τους ευᾶι
ους· και τους
χανανᾶιους· και
τους χεττᾶιους
— απο σου·
29 Ουκ εκβαλω αυ
τους εν ενιαυ
τω ἕνι ἵνα μη
γενηται ἡ γη ἐ
ρημος· και πολ
λα γενηται επι
σε τα θηρια της
30 γης· κατα μικρον
μικρον εκβα
λῶ αυτους απο
σου· ἕως αν
αυξηθης· και
κληρονομη
— σης την γην·
31· Και θησω τα ὅρι
α σου απο της
ερυθρας θαλασ
σης· εως της
θαλασσης της
φυλιστιε˜ιμ·
και απο της ε
ρημου ἕως του
ποταμου του
μεγαλου ευφρα
— του·
και παραδωσω
εις τας χειρας
ὑμων τους εγ
καθημενους
εν τη γῆ· και
εκβαλω αυτους
— απο σου·
32· Ου συγκαταθη
ση αυτοις και
τοις θεοις αυ
των διαθηκην·
33 και ουκ εγκαθη
σονται εν τη
γῆ σου· ἵνα μη
αμαρτε˜ιν σε ποι
ησωσιν προς
— με·
εαν γαρ δουλευ
σης τοις θεοις
αυτων. ουτοι
ἔσονται σοι πρό
= σκομμα·
XXIV, Και μωϋση ει
1· πεν ανάβηθι
πρὸς κυριον συ και
ἀαρῶν· και δα
δαβ'· και αβιο˜υδ·
και εβδομηκον
τα των πρεσβυ
τερων ισραηλ'· και
προσκυνησου
σιν μακροθεν
2· τω κυριω· και εγγι
ει μωυσης μο
νος προς τον
θεον· αυτοι δε
ουκ εγγιο˜υσιν·
ὁ δε λαος ου συ
ναναβησεται
— μετ αυτων·
3· Εισηλθεν δε
μωϋσης και δι
ηγησατο τω λα
ω παντα τα ρη
ματα του θεου και
— τα δικαιωματα·
Απεκριθη δε
πᾶς ὁ λαος φω
νη μιᾶ λεγον
τες· παντας
τους λογους
ὅῦς ελαλησεν
κυριος ποιησομεν
και ακουσομε
— θα·
4 Και εγραψεν
μωϋσης παν
— τα τα ρηματα κυριου
Ορθρισας δε
μωϋσης το πρω
ϊ· ὠκοδομησεν
θυσιαστηριον
ὑπο το ὅρος·
και δωδεκα λι
θους εις τας
δωδεκα φυλας
— του ισραηλ'·
5 Και εξαπεστει
λεν τους νεα
νισκους των
υιων ισραηλ'· και α

νηνεγκαν όλο
καυτωματα και
έθυσαν θυσιαν
σωτηριου τω
— κυριω μοσχαρια·
6· Λαβων δε μωϋ
σης το ἥμισυ
του α῀ιματος ε
νεχεεν εις κρα
τήρα· το δε ἥμι
συ του α῀ιματος
προσεχεεν προς
το θυσιαστηρι
— ον·
7· Και λαβων το βι
βλιον της διαθη
κης· ανέγνω
εις τα ὧτα του
λαου· και ειπαν·
παντα ὅσα ελα
λησεν κυριος ακου
σομεθα και ποι
— ησομεν·
8· Λαβων δε μωϋ
σης το αιμα· κα
τεσκεδασεν
του λαου· και ει
πεν· ἴδου το α῀ι
μα της διαθηκης
ἡ῀ς διεθετο κυριος
προς ϋμας πε
ρι παντων των
— λογων τουτων·
9 Και ανεβη μω
υσης και άαρῶν·
και νάδαβ'· και
αβιο῀υδ'· και εβδο
μηκοντα των
πρεσβυτερων
10· ισραηλ'· και ειδον
τον τοπον ὁ῀υ
ειστηκει εκει
ὁ θεος του ισραηλ'·
και τα ϋπο τους
ποδας αυτου
ώσει εργον
πλινθου σα-
πειρον· και ωσ
περ' ειδος στε
ρεωματος του
ουρανου τη κα
11· θαριοτητι· και
των επιλέκτων
του ισραηλ' ου διε
φωνησεν ου
— δε εις· και ω
φθησαν εν τω
τοπω του θεου·
και έφαγον και
═ έπιον·
12· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
αναβηθι προς
με εις το ὅρος·
και ισθι εκει
και δωσω σοι
τα πυξια τα λιθι
να· τον νομον
και τας εντολας
άς έγραψα νο
μοθετησαι αυ
— τοις·
13· Και αναστας μω
ϋσης και ἴησους
ὁ παρεστηκως
αυτω. ανεβησαν
εις το ὅρος του
14· θεου· και τοις πρε
σβυτεροις ει
πεν· ησυχάζε
τε αυτου εως
αν αναστρεψω
μεν προς ϋμας·
και ἴδου άαρῶν
και ὥρ' μεθ υμων·
εαν τίνι συμβη
κρισις. προσπο
ρευεσθωσαν
— αυτοις·
15· Και ανεβη μωϋ
σης εις το ὅρος·
και εκαλυψεν
ἡ νεφελη το ὅ
16· ρος· και κατε
βη ἡ δοξα του θεου
επὶ το ὅρος το
σίνα· και εκαλυ
ψεν αυτο ἡ νε
φελη εξ' ἡμε
— ρας·
Και εκαλεσεν
κυριος τον μωϋσην
τη ἡμερα τη ε
βδομη εκ με
σου της νεφε

17 λης· το δε ειδος
της δοξης κυριου.
ωσει πυρ' φλέ
γον επι της κο
ρυφης του ό
ρους· εναντί
ον των ϋιων
18· ισραηλ· και εισηλ
θεν μωϋσης
εις μεσον της
νεφελης και
ανεβη εις το ό
ρος· και ή῀ν εκει
εν τω όρει τεσ
σερακοντα η
μερας και τεσ
σερακοντα νυ
— κτας·
xxv Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωϋ
2· σην λεγων ει
πόν τοις υιοις
ισραηλ'· και λαβετε †
μοι απαρχας
παρα παντων
όἷς αν δόξη τη
καρδια· λημψε
σθε τας απαρ
— χας μου·
3· Και άύτη εστιν
ή απαρχη ή῀ν
λημψεσθε πα
ρ αυτων·
χρυσιον·
αργυριον·
χαλκον·
4· και ϋάκινθον·
πορφύραν·
κοκκινον
διπλο῀υν·
και βύσσον κε
κλωσμένην·
και τριχας αιγε῀ιας·
5· και δέρματα κρὶ
ων ηρυθροδα
νωμενα· και
δέρμἀτα ϋακιν
θινα· και ξυλα
6· άσηπτα· και λι
θους σαρδίου·
και λιθους εις
την γλύφην·
εις την επω
μιδα και τον πο
— δηρη
7· Και ποιησεις
μοι αγίασμα· και
όφθησομαι εν
— ϋμιν·
8· Και ποιησεις
μοι κατα παντα
όσα εγω δικνυ
ω σοι εν τω ό
ρει· το παραδι
γμα της σκηνης
και το παραδι
γμα παντων των
σκευων αυτης·
ουτως ποιη
= σεις·
9· Και ποιησεις
κιβωτον εκ ξυ
λων ασήπτων·
δυο πηχεων
και ἥμισους
το πλατος· και
πήχεος και ἥ
— μισους το υψος
10· Και καταχρυσω
σεις αυτην χρυ
σιω καθαρω·
έσωθεν και έ
ξωθεν χρυσω
— σεις αυτην·
Και ποιησεις
αυτη κυματια
χρυσά στρέπτα
11· κυκλω· και ε
λασεις αυτη τεσ
σαρας δακτυλι
ους χρυσους·
και επιθησεις
επι τα τεσσερα
κλῖτη· δυο δα
κτυλιους επι
το κλιτος το έν;
και δυο δακτυλι
ους επι το κλι
— τος το δευτερον
12· ποιησεις δε α
ναφορεις εκ
ξυλων ασηπτων·
και καταχρυσω
σεις αυτα χρυ
13· σιω· και εισαξει-

† A marg. συ τωσαν (λαβετωσαν)

τους αναφορεῖς
εις τους δακτυ
λιους τους εν
τοις κλίτεσι της
κιβώτου· αιρειν
την κιβωτον
14' εν αυτοις· εν
τοις δακτυλι
οις της διαθη
κης έσονται
δι αναφορεῖς
— ακίνητοι
15' Και εμβαλεῖς εις
εις την κιβω
τον τα μαρτυρι
— α ά αν δῶ σοι·
16' Και ποιησεις ι
λαστηριον ε
πιθεμα χρυσι
ου καθαρου δυ
ο πηχῶν και
ήμισους το
μηκος και πη
χεος και ήμι
— σους το πλατος
17' Και ποιησεις
δυο χερουβεῖν
χρυσα τορευτα·
και επιθησεις
ξ αυτα επ' αμφο
τερων των κλι
τῶν του ιλαστη
18' ριου ποιηθη
σονται· χε
ρουβ' εις εκ

του κλεῖτους του
δευτερου του
— ἱλαστηριου·
και ποιησεις
τους δυο χερου
βεῖν· επι τα δυ
19' ο κλιτη ἐσον
ται δι δυο χερού
βεῖν εκτεινον
τες τας πτερυ
γας επανωθεν·
συσκιαζοντες
ταις πτερυξιν
αυτων επι του
ἱλαστηριου·
και τα προσω
πα αυτων εις
αλληλα· εις το
ἱλαστηριον ἐ
σονται τα προ
σωπα των χε
— ρουβεῖν·
20 Και επιθησεις
το ἱλαστηριον
επι την κιβω
τον άνωθεν·
και εις την κι
βωτον εμβαλεῖς
τα μαρτυρια ά
— αν δῶ σοι·
21' Και γνωσθησο
μαι σοι εκειθεν·
και λαλησω σοι
άνωθεν του
ἱλαστηριου· α

νά μεσον των
δυο χερουβεῖν
των ό'ντων ε
πι της κιβωτου
του μαρτυριου·
και κατα παντα
όσα αν εντει
λωμαι σοι προς
— τους ὕιους ισραηλ'
22' Και ποιησεις
τράπεζαν εκ χρυ
σιου καθαρου
δυο πηχων το
μηκος· και πή
χεος και ἥμι
— σους το υψος·
23' Και ποιησεις
αυτη στρὲπτον
κυμάτιον χρυ
σοῦν κυκλω·
και ποιησεις
αυτη στεφανην
παλεστου κυ
24' κλω· και ποιη
σεις στρὲπτον
κυματιον τη
στεφάνη κύ
— κλω·
25' Και ποιησεις
τεσσαρας δακτυ
λιους χρυσους·
και επιθήσεις
τους δακτυλι
ους επι τα τεσ
σαρα μερη των

ποδων αυτης
υπο την στε
26· φανην· και έσον
ται δι δακτυλι
οι εις θηκας
τοις αναφορε˜υ
σιν ὥσται άίρειν
— την τραπεζαν·
27· και ποιησεις
τους αναφορεις
εκ ξυλων ασηπ
πτων· και κατα
χρυσωσεις αυ
τους χρυσιω κα
θαρω· και αρθη
σεται εν αυτοις
— ή τραπεζα·
28· Και ποιησεις
τα τρυβλια αυτης·
και τας θυΐσκας·
και τα σπονδει
α· και τους κυ
αθους εν δΐς
σπε˜ισεις εν
αυτοις· χρυσι
ου καθαρου ποι
— ησεις αυτα·
29· Και επιθησεις
επι της τραπε
ζης αρτους ε
νωπιους εναν
τιον μου διαπαν
— τος·
30· Και ποιησεις
λυχνιαν εκ χρυ
σιου καθαρου·
τορε'υτην ποι
ησεις την λυ
χνιας· ό καυλος
αυτης· και δι κα
λαμίσκοι· και
δι κρατηρες·
και δι σφερω
τηρες· και τα κρί
να· εξ αυτης έ
31· σται· εξ' καλαμί
σκοι εκπορευ
ομενοι εκ πλα
γίων· τρεις κα
λαμίσκοι της
λυχνιας εκ του
κλ-τους αυτης
του ένος· και
τρεις καλαμί
σκοι της λυχνι
ας εκ του κλΐ
τους του δευ
32· τερου· και τρεις
κρατηρες εκ
τετυπωμενοι
καρυισκους
εν καλαμισκω
τω ένι σφερω
τῆρ και κρινον
ουτως τοις εξ'
καλαμισκοις
τοις εκπορευ
ομενοις εκ
— της λυχνιας
33· Και εν τη λυχνι
α τεσσαρες κρα
τηρες εκτετυ
πωμενοι κα
ρυισκους δι
σφαιρωτηρες
και τα κρίνα αυ
34· της· ο σφαιρω
τῆρ' υπο τους
δυο καλαμίσκους
εξ αυτης· και
σφαιρωτηρ'.
ϋπο τους δυο
καλαμίσκους
— εξ αυτης· ου
τως τοις εξ' κα
λαμίσκοις τοις
εκπορευομε
νοις εκ της λυ
— χνΐας·
35· Οι σφαιρωτη
ρες και δι καλα
μισκοι εξ αυ
της εστωσαν
όλη τορευτη
εξ ενος χρυσι
— ου καθαρου·
36· Και ποιησεις
τους λυχνους
αυτης επτα· και
επιθησεις τους
λυχνους αυτης
και φανο˜υσιν
εκ του ένος
— προσωπου·
37· Και τον επαρυ

στηρα αυτης
και τα υποθέ
ματα αυτης εκ
χρυσιου καθα
38* ρου· ταλαντον
χρυσιου καθα
ρου· ποιησεις
παντα τα σκευ
39 η ταυτα· ὅρα ποι
ησεις παντα
κατα τον τυπον
τον δεδειγμέ
νον σοι εν τω
— όρει·
XXVI, Και την σκηνην
1* ποιησεις δεκα
αυλᾶιας· εκ βυσ
σου κεκλωσμε
νης· και υακιν
θου και πορφύ
ρας· και κοκκί
νου κεκλω
σμένου· χερου
βειν. εργασια
υφαντου ποι
ησεις αυτας·
2* μηκος της αυ
λαιας της μιᾶς·
οχτω και εικο
σι πηχων και
έῦρος τεσσα
ρων πηχεων
ἡ αυλη η μια ε
σται· μετρον
το αυτο έσται

πασαις ταις αυ
— λαιαις·
3* Πεντε δε αυλαι
αι έσονται εξ αλ
ληλων συνεχο
μεναι· ετερα εκ
της ετερας· και
πεντε αυλαιαι
εσονται συνε
χομεναι ετερα
εκ της ετερας·
4* και ποιησεις
αυταις αγκυλας
ῦακινθίνας ε
πι του χείλους
της αυλᾶιας της
μιᾶς· εκ του ε
νος μερους εις
την συμβολην·
και ουτως ποι
ησεις επι του
χειλους της αυ
λᾶιας της εξω
τερας προς τη
συμβολη τη δευ
— τερα:
5* Πεντηκοντα
δε αγκύλας ποι
ησεις. τη αυλαι
α τη μια· και πεν
τηκοντα αγκυ
λας ποιησεις
εκ του μερους
της αυλαιας κα
τα την συμβο

λην της δευτε
ρας· αντιπρο
σωποι· αντιπί
πτουσαι εις αλ
— ληλας εκαστη·
6* Και ποιησεις
κρικους πεν
τηκοντα χρυ
σους· και συνα
ψεις τας αυλᾶι
ας ετεραν τη ε
τέρα τοις κρικοις
και εσται ἡ σκη
— νη μια·
7* Και ποιησεις
δέρρεις τριχι
νας σκέπειν
επι της σκηνης·
έ'νδεκα δέρρεις
ποιησεις αυτας
8 το μηκος της
δέρρεως της
μιᾶς· έσται τρι
ακοντα πηχε
ων· και τεσσα
ρων πηχεων
το εῦρος της
δερρεως της
μιᾶς· μετρον το
αυτο έσται ταις
ενδεκα δερρε
— σιν·
9* Και συναψεις
τας πεντε δερ
ρεις επι το αυτο

και τας εξ' δερ
ρεις επι το αυ
το· και επιδιπλω
σεις την δερ
ρειν την εκ
την· κατα προσω
πον της σκη
— νης·
10· Και ποιησεις
αγκυλας πεν
τηκοντα επι
του χειλους
της δέρρεως
της μιᾶς της
ανάμεσον κα
τα την συμβο
λην· και πεν
τηκοντα αγκύ
λας ποιησεις
επι του χειλους
της δερρεως
της συναπτου
σης της δευτε
— ρας·
11· Και ποιησεις
κρίκους χαλ
κους πεντη
κοντα· και συ
ναψεις τους
κρικους εκ των
αγκύλων· και
συναψεις τας
δέρρεις και έ
— σται έν
12· Και υποθησεις
το πλεονάζον
εν ταις δέρρε
σι της σκηνης
το ϋπολελειμ
μενον ϋποκα
λυψεις το πλε
ονάζον των
δερρεων της
σκηνης επικα
λυψεις όπίσω
— της σκηνης
13· Πήχυν εκ του
του· και πήχυν
εκ τουτου· εκ
του υπερέχον
τος των δερρε
ων της σκηνης
έσται συγκα
λύπτον επι τα
πλαγια της σκη
νης· ε'νθεν
και ενθεν ϊνα
— καλυπτη·
14· Και ποιησεις
κατακάλυμμα
τη σκηνη· δέρ
ματα κρίων η
ρυθροδανωμέ
να· και επικα
λύμματα δέρ
ματα ϋακίνθι
— να επανωθεν·
15· Και ποιησεις
στυλους τη σκη
νη εκ ξυλων
16· ασηπτων· δε
κα πηχεων τον
στυλον τον ε
να· και πηχεος
ενος καὶ ἥμι
σους το πλατος
του στυλου του
17· ενος· δυο αγκω
νισκους τω
στυλω τω ένι·
αντιπιπτον
τας ετερον τω
ετέρω· ουτως
ποιησεις πα
σι τοις στυλοις
— της σκηνης
18· Και ποιησεις τους
στυλους της
σκηνης· εικο
σει στυλους
εκ του κλιτους
του προς βορ
19· ραν· και τεσσ-
ρακοντα βάσεις
αργυρας ποι
ησεις τοις ει
κοσι στυλοις
δυο βάσεις τω
στυλω τω ενι
εις αμφοτερα
τα μερη αυτου
και δυο βασεις
τω στυλω τω
ενι εις αμφο
τερα τα μερη αυ

— του·
20' Και το κλῖτος
το δευτερον το
προς νοτον.
εικοσι στυλους·
21' και τεσσερακον
τα βασεις αυτοις
αργυρας· δυο
βασεις τω στυ
λω τω ἑνι εις
αμφοτερα τα
μερη αυτου· και
δυο βασεις τω
στυλω τω ἑ
νι εις αμφοτε
— ρα τα μερη αυτου
22' Και εκ των ὀπι
σω της σκηνης
κατα το μερος
το προς θαλασ
σαν ποιησεις
εξ' στυλους·
23' και δυο στυλους
ποιησεις επι
των γωνιων
της σκηνης
εκ των ὀπισθι
24' ων· και εσον
ται εκ' ἴσου κα
τωθεν· και κα
τα το αυτο ἐσον
ται ἰσοι εκ των
κεφαλιδων
εις συμβλησιν
μιαν ουτως
ποιησεις αμ
φοτεραις ταις
δυσι γωνιαις·
ἰσαι εστωσαν
25' και ἐσονται ο
κτω στυλοι·
και βασεις αυτων αρ
γυραι δεκαεξ
δυο βασεις τω
στυλω τω ἑνι
εις αμφοτερα
— τα μερη αυτου·
26' Και ποιησεις
μοχλους εκ ξυ
λων ασηπτων·
πεντε τω ἑνι
στυλω εκ του
ἑνος μερους
— της σκηνης·
27' και πεντε μο
χλους τω στυ
λω τω κλῖτει
της σκηνης
— τω δευτερω·
και πεντε μο
χλους τω στυ
λω τω οπισθι
ω κλῖτει της
σκηνης τω
προς θαλασσαν
28' και ὁ μοχλος
ὁ μεσος ανὰ
μεσον των στυ
λων διϊκνει
σθω απο του
ενος κλῖτους
εις το ετερον
— κλῖτος·
29' Και τους στυλους
καταχρυσωσεις
χρυσιω· και τους
δακτυλιους
ποιησεις χρυ
σους εις ὀῦς
εισάξεις τους
μοχλους· και
καταχρυσωσεις
τους μοχλους
30' χρυσιω· και ανα †
σεις την σκη
νην· κατα το
ειδος το διατε
ταγμενον σοι
— εν τω ὀρει
31' Και ποιησεις
καταπετασμα
εξ ὑακινθου
και πορφῦρας·
και κοκκινου
κεκλωσμένου·
και βυσσου νε
νησμένης· ερ
γον υφάντον
ποιησεις αυ
το χερουβε῀ιμ·
32' και επιθησεις
αυτο επι τεσσε-
ρων στυλων
ασηπτων κε
χρυσωμενων

† A, ut videtur, supplet στη

χρυσιω· και αι
κεφαλιδες αυ
χρυσαι· και αι βα
σεις αυτων τεσ
σαρες αργυραι·
33· και θησεις το
καταπετασμα
επι τους στυ
— λους·
Και εισο'ισεις
εκει έσωθεν
του καταπετά
σματος † κιβω
τον του μαρτυ
ριου· και διορι
ε͂ι το καταπετα
σμα υμιν ανά
μεσον του άγί
ου· και αναμε
σον του άγίου
34· των άγιων· και
κατακαλυψεις
τω κατακαλυμ
ματι την κιβω
τον του μαρτυ
ριου § τω άγιω
— των άγιων·
35· Και θησεις την
τραπεζαν έξω
θεν του κατα
πετασματος
και την λυχνι
αν απεναντι
της τραπεζης·
επι μερους της

σκηνης το προς
νοτον· και την
τραπεζαν θή
σεις επι μερους
της σκηνης το
— προς βορραν·
36· Και ποιησεις
επίπαστρον ††
εξ ϋακινθου
και πορφυρας·
και κοκκινου
κεκλωσμενου·
και βυσσου κε
κλωσμένης
εργον ποικιλ
37· το͂υ· και ποιη
σεις τω κατα
πετασματι πεν
τε στυλους· και
χρυσωσεις αυ
τους χρυσιω·
και αι κεφαλι
δες αυτων χρυ
σαι· και χωνευ
σεις αυτοις πεν
— τε βασεις χαλκας·
XXVII, Και ποιησεις
1· θυσιαστηριον
εκ ξυλων αση
πτων· πεντε
πηχεων μη
κος· και πεντε
πηχεων εύρος·
τετραγωνον
εσται το θυσια

στηριον· και
τριῶν πηχεων
το υψος αυτου·
2· και ποιησεις
τα κερατα επι των
τεσσαρων γω
νιων εξ αυτου
έσται τα κερατα·
και καλυψεις
3· αυτα χαλκω· και
ποιησεις στε
φανην τω θυ
— σιαστηριω·
και τον καλυ
πτηρα αυτου και
τας φιάλας αυ
του· και τας κρε
αγρας αυτου·
και το πυρΐον
αυτου· παντα
τα σκευη αυτου
ποιησεις χαλ
— κα·
4· Και ποιησεις
αυτω εσχαραν
εργω δικτυω
τω χαλκην· και
ποιησεις τη
εσχάρα τεσσα
ρας δακτυλιους
χαλκους επι τα
τεσσερα κλΐτη·
5· και ϋποθησεις
αυτους ϋπο τη
εσχαρα του θυ

† A inserit marg. την

§ A, ut videtur, superscribit εν

†† A, quantum apparet, superscripto σ, fecit επίσπαστρον

σιαστηριου κα
τωθεν· έσται
δε ή εσχαρα έ
ως του ημισους
του θυσιαστη
— ριου·
6· Και ποιησεις
φορεις τω θυ
σιαστηριω εκ
ξυλων ασηπτων
και περιχαλκω
σεις αυτους
7· χαλκω· και εισα
ξεις τους φο
ρεις εις τους
δακτυλιους·
και εστωσαν
όι φορε̄ις κα
τα τα δυο πλευ
ρα του θυσιαστη
ριου εν τω αίρειν
— αυτο·
8· Κο̄ιλον σανιδω
τον ποιησεις
αυτο κατα το πα
ραδειχθεν σοι
εν τω όρει ου
— τως ποιησεις·
9· Και ποιησεις αυ
λην τη σκηνη
εις το κλΐτος
το προς νοτον·
ΐστια της αυλης
εκ βυσσου κε
κλωσμενης. †

εκατον πηχε
ων τω ενι κλΐ
10· τει· και στυλοι
αυτων εικοσι
και βασεις αυτων
εικοσι χαλκαι·
και όι κρικοι αυ
των· και άι ψαλι
δες αυτων αργυ
11· ραι· ουτως τω
κλΐτει τω προς
— βορραν·
ΐστία εκατον
πηχεων μηκος
και οι στυλοι
αυτων εικοσει·
και άι βασεις αυ
των εικοσι χαλ
και· και όι κρικοι
αυτων και αι ψα
λιδες των στυ
λων· και άι βασεις
περιηργυρω
— μεναι αργυριω·
12· Το δε ευρος της
αυλης το κατα
θαλασσαν· ΐστί
α πεντηκοντα
πηχεων· στυ
λοι αυτων δεκα
και άι βασεις αυ
— των δεκα·
13· Και εΰρος της
αυλης το προς
ανατολας πεν

τηκοντα πήχε
ων· στυλοι αυ
των δεκα· και βα
σεις αυτων δε
— κα·
14· Και πεντεκάιδε
κα πηχεων των
ιστιων το ΰψος
τω κλιτει τω ε̄
— νι·
στυλοι αυτων ·
τρεις· και άι βα
— σεις αυτων τρεις·
15 και το κλΐτος
το δευτερον·
πεντεκαιδεκα
πηχω̃ν των ΐ
στιων το ΰψος·
στυλοι αυτων
τρεις και βασεις
— αυτων τρεις·
16· Και τη πυλη της
αυλης καταλα
λυμμα εικοσει
πηχεων το υ
ψος εξ ϋακίν
θου και πορφυ
ρας· και κοκκι
νου κεκλωσμε
νου· και βυσσου
κεκλωσμενης
τη ποικιλια του
ραφιδευτου·
στυλοι αυτων
τεσσαρες· και

† A marg. addit μηκος

33 [illegible]

34 [illegible]

35 [illegible]

ἁγιαν

ἀαρῶν τω αδελ
φω σου εις τι
— μην και δοξαν·
3 Και συ λαλησον
πασι τοις σο
φοις τη διανοι
α· οὓς ενεπλη
σα πνευματος αισθησε
ως· και ποιη
σουσιν την στο
λην την ἁγιαν
ἀαρῶν εις το
ἅγιον εν ᾗ ἱερα
— τευσει μοι·
4 Και αυται αι στο
λαι ας ποιησου
σιν· το περιστη
θιον· και την
επωμιδα· και
τον ποδηρη·
και χιτωνα κο
συμβῶτον·
και κιδαριν·
— και ζωνην·
Και ποιησουσιν
στολας ἁγίας
ἀαρῶν και τοις
υιοις αυτου εις
το ἱερατευειν
— μοι·
5 Και αυτοι λημ
ψονται το χρυ
σιον· και την
ὕακινθον· και
την πορφυραν·

και το κοκκι
νον· και την
6· βυσσον· και ποι
ησουσιν την
επωμιδα εκ
βυσσου κεκλω
σμενης εργον
ὕφαντον ποι
7· κιλτο͂υ· δυο
επωμιδες ἑ
σονται αυτω
συνεχουσαι
αυτω ετέρα την
ετεραν· επι τοις
δύσιν μερεσιν
εξηρτισμεναι·
8· και το ὕφασμα
των επωμιδων
ὁ εστιν επ αυ
τω κατα την ποι
ησιν· εξ αυτου
— εσται
εκ χρυσιου και
ὑακίνθου· και
πορφύρας· και
κοκκινου δι
ανενησμε
νου· και βύσ
σου κεκλωσμέ
— νης·
9· Και λημψη τους
δυο λιθους·
λιθους σμαρά
γδου· και γλυ
ψεις εν αυτοις

τα ὀνόματα των
10· υιων ισραηλ’· εξ’ ὀ
νόματα επι τον
λιθον τον ενα·
και εξ’ ονόμα
τα τα λοιπα επι
τον λιθον τον
δευτερον· κα
τα τας γενεσε
11 σεις αυτων· ερ
γον λιθουργι
κης τεχνης
γλυμμα σφρα
γιδος διαγλυ
ψεις τους δυο
λιθους επι
τοις ὀνόμασιν
— των ὑιων ισραηλ·
12· Και θησεις τους
δυο λιθους ε
πι των ὤμων
της επωμιδος·
λιθοι μνημο
συνου εισι τοις
ὑιοις ισραηλ· και
αναλημψεται
ἀαρῶν τα ὀνό
ματα των ὑιων
ισραηλ’ ἐναντί κυριου·
επι των δυο
ὤμων αυτου·
μνημοσυνον
— περι αυτων
13· Και ποιησεις
ασπιδισκας

εκ χρυσιου κα
— θαρου·
14· και ποιησεις
δυο κροσῶτα
εκ χρυσιου κα
θαρου· καταμε
μιγμένα εν ἀν
θεσιν εργον
πλὸκης· και
επιθησεις τα
κροσωτᾶ † πε
πλεγμενα επι
τας ασπιδισκας
κατα τας παρω
μιδας αυτων
εκ των εμπρο
— σθιων·
15· Και ποιησεις
λόγιον των
κρισεων εργον
ποικιλτο͂υ· κα
τα τον ρυθμον
της επωμιδος·
ποιησεις αυ
το εκ χρυσιου
και ὑακίνθου·
και πορφυρας·
και κοκκινου
κεκλωσμενου
και βυσσου κε
κλωσμενης
16· ποιησεις αυ
το· τετραγω
νον ἔσται δι
πλο͂υν· σπιθα

† A alterum σ superscribit (κροσσωτᾶ), ut videtur

[illegible]

[illegible] του θεου

[illegible] θησεις επι
το λόγιον της
[illegible] τους
[illegible] τα αλυ
[illegible] επ αμ
[illegible] των
κλιτων του λο
γιου επιθησεις·
[illegible] και τας δυο ασπει

[illegible]ασκας επιθη
[illegible] επ αμφο
τερους τους ω
μους της επω
μίδος κατα προ
26° σωπον· και ε
πιθησεις επι
το λογιον της
κρισεως την
δήλωσιν και
την αληθειαν·
και έσται επι
του στηθους
ἀαρῶν όταν ἐις
πορευηται εις
το ἅγιον έναν
τι κυριου. και όισει
ἀαρῶν τας κρι
σεις των ῦιων
ισραηλ' επι του στή
θους έναντι
— κυριου διαπαντος·
27° Και ποιησεις
υποδυτην πο
δηρη ὅλον υα
28° κινθινον· και
έσται το περι
στόμιον εξ αυ
του μεσον· ωι
αν έχον κυκλω
του περιστομι
ου' εργον ϋφαν
του την συμβο
λην ϋφασμε
νην εξ αυτου

— ἵνα μη ραγῆ·
29· Και ποιησεις
επι το λωμα του
ὑποδύτου κά
τωθεν. ὡσει
εξανθουσης
ροας ροΐσκους
εξ υακίνθου
και πορφύρας·
και κοκκινου
διανενησμέ
νου· και βύσσου
κεκλωσμενης
επι του λωμα
τος του ὑποδυ
του κυκλω· το
δε αυτο ειδος
ροισκους χρυ
σους· και κω
δωνας ανάμε
σον τουτων
περικυκλω·
30· παρα ροισκον
χρυσουν και
κωδωνα· και ἀν
θινον επι του
λωματος του
υποδυτου κυ
— κλω·
31· Και εσται ἀαρῶν
εν τω λειτουγειν
ακουστῆ ἡ φω
νη αυτου εισει
ο'ντι εις το ἅγι
ον ἔναντι κυριου
και εξειό'ντι
ἵνα μη αποθα
— νη·
32 Και ποιησεις πέ
ταλον χρυσουν
καθαρον· και
εκτυπωσεις
εν αυτω εκτυ
πωμα σφραγι
δος· αγιασμα κυριου·
33· και επιθήσεις
αυτο επι ὑακιν
θου κεκλωσμε
νης· και ἔσται
επι της μῖτρας·
κατα προσωπον
της μῖτρας ἔσται·
34· και ἔσονται ε
πι του μετωπου
ἀαρῶν· και εξα
ρε῀ι ἀαρῶν τα α
μαρτηματα των
αγίων ὅσα αν
ἁγιάσωσιν ὁι
ὑιοι ισραηλ· παντος
δόματος των
αγίων αυτων·
και ἔσται επι
του μετωπου
ἀαρῶν διαπαν
τος δὲκτον αυ
— τοις ἔναντι κυριου·
35· Και ὁι κοσυμβοι
των χιτωνων
= εκ βύσσου·
Και ποιησεις
κιδαριν εκ βυσ
σου· και ζωνην
ποιησεις εργον
— ποικειλτου·
36· Και τοις ὑιοις
ἀαρῶν ποιησεις
χιτῶνας και ζω
νας· και κιδαρεις
ποιησεις αυτοις
εις τιμην και
— δοξαν·
37 Και ενδυσεις
αυτα ἀαρῶν τον
αδελφον σου·
και τους υιους
— αυτου μετ αυτου·
Και χρισεις αυ
— τους·
Και εμπλησεις
αυτων τας χει
ρας· και ἁγιάσεις
αυτους ἵνα ἱε
ρατευσωσιν
— μοι·
38· Και ποιησεις
αυτοις περισκε
λῆ λίνα καλυ
ψαι ασχημοσυ
νην χρωτος
αυτων· απο ο
σφυος εως μη
39· ρων ἔσται· και
ἕξει ἀαρῶν αυ
τα και ὁι ὑιοι αυ

του ὅταν εισ
πορευωνται
εισ την σκηνην
του μαρτυριου·
ἢ ὅταν προσπο
ρευωνται λει
τουργειν προς
το θυσιαστηρι
ον του ἁγίου·
και ουκ επαξον
ται εφ εαυτους
αμαρτιαν· ἵνα
μη αποθανω
σιν· νόμιμον
αιωνιον αυτω
και τω σπερμα
τι αυτου μετ αυ
— τον
XXIX, Και ταυτα εστιν
1· ἁ ποιησεις αυ
τοις· ἁγίασαι αυ
τους ὥστε ἱε
ρατευειν μοι
αυτους· λημ
ψη μοσχάριον
εκ βοῶν εν· και
κρίους αμω
2· μους δυο· και
ἄρτου αζυμους
πεφυραμενους
εν ελαιω· και
λάγανα αζυμα
κεχρισμενα
εν ελαιω· σε
μιδαλιν εκ πυ
ρων ποιησεις
3· αυτα· και επιθή
σεις αυτα επι
κανοῦν, ἑν,· και
προσοίσεις αυ
τα επι τω κανω·
και το μοσχα
ριον και τους
— δυο κρίους·
4 και ααρῶν και
τους ὑιους αυ
του προσαξεις
επι τας θυρας
της σκηνης
— του μαρτυριου·
Και λουσεις αυ
5· τους υδατι· και
λαβων τας στο
λας ενδυσεις
ἀαρῶν τον α
δελφον σου·
και τον χιτω
να τον ποδηρη
και την επωμι
δα· και το λογιον·
και συνάψεις
αυτω το λογιον
και την επωμι·
6· δα· και επιθή
σεις την μιτραν
επι την κεφα
— λην αυτου·
Και επιθησεις
το πέταλον το
ἁγιασμα επι
— την μιτραν·
7·. Και λημψη του
ελαιου του χρ-
σματος· και ε
πιχεεῖς αυτο
επι την κεφα
λην αυτου· και
— χρεισεις αυτον·
8· Και τους ὑιους
αυτου προσά
ξεις και ενδυ
σεις αυτους χει
9· τωνας· και ζω
σεις αυτους
ταις ζωναις·
και περιθησεις
αυτοις τας κι
δάρεις· και εσται
αυτοις ιερατει
α εμοι εις τον
— αιωνα
Και τελειώσεις
τας χειρας ἀα
ρῶν· και τας χει
ρας τῶν ὑιων
— αυτου·
10 και προσαξεις
τον μοσχον
επι τας θυρας
της σκηνης
του μαρτυριου·
και επιθησου
σιν ἀαρῶν και
οι ὑιοι αυτου
τας χειρας αυ

αυτων επι την
κεφαλην του
μοσχου έναν
τι κυριου παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
11 ριου· και σφα
ξεις τον μο
σχον έναντι
κυριου παρα τας θυ
ρας της σκηνης
— του μαρτυριου·
12' Και λημψη απο
του άιματος του
μόσχου· και
θησεις επι των
κερατων του
θυσιαστηριου
τω δακτυλω
σου· το δε λοι
πον παν ά῀ιμα.
εκχεε῀ις παρα
την βασιν του
— θυσιαστηριου·
13' Και λημψη πᾶν
το, στέαρ' το ε
πι της κοιλίας·
και τον λόβον
τον επι του ἥ
πατος· και τους
δυο νεφρο῀υς·
και το στέαρ'
το επ αυτων·
και επιθησεις
επι το θυσια
— στηριον·
14' Τα δε κερατα του
μοσχου και
το δερμα και την
κοπρον. κατα
καυσεις πυρι
εξω της παρεμ
βολης· αμαρτι
— ας γαρ εστιν·
15' Και τον κρίον
λημψη τον ε
να· και επιθη
σουσιν ἀαρῶν
και όι ϋιοι αυ
του τας χειρας
επι την κεφα
λην του κριου·
16 και σφάξεις
τον κρίον· και
λαβων το ἄῗμα
προσχεεις
προς το θυσι
αστηριον κυ
— κλω· και τον κρί
17' ον διχοτομη
σεις κατα μέ
λη· και πλυνε῀ις
τα ενδοσθια και
τους ποδας·
και επιθησεις
επι τα διχοτο
μηματα συν
18' τη κεφαλη ανόι
σεις τον κρίον
όλον επι το θυ
σιαστηριον ό
λοκαυτωμα τω
κυριω εις ὀσμην
ευωδειας· θυ
— σιασμα κυριω εστιν·
19' Και λημψη τον
κρίον τον δευ
τερον· και επι
θήσει ἀαρῶν
και όι ϋιοι αυ
του τας χειρας
αυτων επι την
κεφαλην του
20' κρίου· και σφά
— ξεις αυτον·
Και λημψη του
ἄῗματος αυτου·
και επιθησεις
επι τον λόβον
του ὤτος ἀαρῶν
του δεξιου· και
επι το ἄκρον
της χειρος της
δεξιᾶς· και επι
το ἄκρον του
πὸδος του δε
ξιου· και επι τους
λόβους των
ωτων των ϋιων
αυτου των δε
ξιων· και επι τα
ἄκραν των χει
ρων αυτων των
δεξιων· και ε
πι τα ἄκρα των

ποδων αυτων
— των δεξιων·
21· Και λημψη απο
του αιματος του
θυσιαστηριου
και απο του ε
λαιου της χρι
σεως· και ρανε͂ις
επι ἀαρῶν και
επι την στὸλην
αυτου· και επι
τους υιους αυ
του· και επι τας
στὸλας των ϋιων
αυτου μετ αυτου·
και ἁγιασθησε
ται αυτος και ἡ
στὸλη αυτου·
και ὁι ϋιοι αυτου
και ἀι στὸλαι των
υιων αυτου με
τ αυτου· το δε
ἆιμα του κρὶου
προσχεε͂ις προς
το θυσιαστηρι
— ον κὺκλω·
22· Και λημψη απο
του κρὶου το
στεαρ αυτου·
και το στέαρ᾽ το
κατακαλυπτον
την κοιλὶαν· και
τον λοβον του
ἡπατος και τους
δυο νεφρους
και το στέαρ᾽ το
επ αυτων· και
τον βραχιονα
τον δεξιον· ε
στιν γαρ τελιω
23· σις ἀυτη· και αρ
τον ενα εξ ἐλαι
ου· και λάγανον
ἑν απο του κα
νο͂υ των αζὺ
μων των προ
τεθειμενων
24· ἐναντι κυριου. και
επιθησεις τα
παντα επι τας
χειρας ἀαρῶν·
και επι τας χει
ρας των υιων
αυτου· και αφο
ριε͂ις αυτοις † α
φὸρισμα ἐναν
25· τι κυριου· και δεξη
αυτα εκ των χει
ρων αυτων· και
ανοισεις επι
το θυσιαστηρι
ον της ὁλοκαυ
τωσεως· εις
ὀσμην ευωδι
ας ἐναντι κυριου
κὰρπωμα εστιν
— κυριω·
26· Και λημψη το
στηθυνιον
απο του κρὶου
της τελιωσε
ως ὁ εστιν ἀα
ρῶν. και αφο
ριε͂ις αυτο αφο
ρισμα εναντι
κυριου· και ἐσται
σοι εν μεριδι
27· και ἁγιασεις το
στηθυνιον
αφὸρισμα· και
τον βραχὶονα
του αφαιρεμα
τος ὁς αφωρι
σται· και ος α
φηρηται απο του
κρὶου της τε
λιωσεως απο
του ααρων και
απο των υιων
— αυτου·
28· Και εσται ἀαρῶν
και τοις ϋιοις
αυτου νομιμον
αιωνιον παρα
των ϋιων ισραηλ᾽
εστιν γαρ αφαι
ρεμα τουτο·
και αφὸρισμα
ἐσται παρα των
υιων ισραηλ᾽ απο
των θυματων
των σωτηριων
— αφαιρεμα κυριω·
29· Και ἡ στὸλη του
ἁγιου ἡ εστιν

† Sic prima scriptio, quantum apparet, sed ipse A correxit αυτους

ἀαρῶν. ἔσται
τοις ῦιοις αυ
του μετ αυτο-
χρισθηναι αυ
τους εν αυτοις·
και τελειωσαι
τας χειρας αυ
— των·
30 επτα ἡμερας
ενδυσεται αυ
τα ὁ ἷερευς ὁ αν
τ αυτου εκ των
ῦιων αυτου ὁς
εισελευσεται
εις την σκη
νην του μαρτυ
ριου λειτουρ
γειν εν τοις ἁ
— γίοις·
31' Και τον κριον
της τελιωσε
ως λημψη· και
εψησεις τα κρέ
α εν τοπω ἁγί
32 ω· και ἔδονται
ἀαρῶν και οι ῦιοι
αυτου τα κρέα
του κρίου· και
τους αρτους
τους εν τω κα
νῶ· παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
33 ριου ἔδονται
αυτα· εν δῖς ἡ
γιασθησαν εν
αυτοις τελειω
σαι τας χειρας
αυτων και ἁγι
— ασαι αυτους·
και αλλογενης
ουκ εδεται απ αυ
των· εστιν γαρ
— ἅγια·
34 Εαν δε καταλει
φθη απο των
κρεων της θυ
σιας της τελει
ωσεως· και των
αρτων εως πρω
ϊ. κατακαύσεις
— τα λοιπα πυρι·
ου βρωθησεται·
ἁγίασμα γαρ ε
— στιν·
35' Και ποιησεις
ἀαρῶν και τοις
υιοις αυτου ου
τως κατα παντα
ὁσα ενετειλα
— μην σοι·
επτα ἡμερας
τελιωσεις τας
— χειρας αυτων·
36' Και το μοσχαρι
ον το της αμαρ
τιας ποιησεις
τη ἡμερα του κα
θαρισμου· και
καθαρισεις το
θυσιαστηριον
εν τω ἁγιάζειν
σε επ αυτω· και
χρεισεις αυτο
ωστε ἁγιάσαι
37' αυτο· επτα ἡμε
ρας καθαριεις
το θυσιαστηρι
ον και ἁγιάσεις
αυτο· και ἔσται
το θυσιαστηρι
ον ἅγιον του
ἁγίου· πᾶς ὁ α
πτομενος του
θυσιαστηριου
— ἁγιασθησεται·
38' Και ταυτα εστιν
ὁσα ποιησεις
επι του θυσια
στηριου· αμνους
ενιαυσιους α
μωμους δυο την
ἡμεραν ενδε
λεχως την ἡμε
ραν κάρπωμα
ενδελεχισμου
39 τον ἀμνον τον
ενα ποιησεις
το πρωϊ· και τον
ἀμνον τον δευ
τερον ποιησεις
— το δειλίνον·
40' Και δεκατον σε
μιδάλεως πε
φυραμενης

χρυσιω· και αι
κεφαλιδες αυ
χρυσαι· και αι βα
σεις αυτων τεσ
σαρες αργυραι·
33' και θησεις το
καταπετασμα
επι τους στυ
— λους·
Και εισό'ισεις
εκει έσωθεν
του καταπετά
σματος † κιβω
τον του μαρτυ
ριου· και διορι
ε͂ι το καταπετα
σμα υμιν ανά
μεσον του άγί
ου· και ανάμε
σον του άγίου
34' των άγιων· και
κατακαλυψεις
τω κατακαλυμ
ματι την κιβω
τον του μάρτυ
ριου § τω άγιω
— των άγιων·
35' Και θησεις την
τραπεζαν έξω
θεν του κατα
πετασματος
και την λυχνί
αν απεναντι
της τραπεζης
επι μερους της

σκηνης το προς
νοτον· και την
τραπεζαν θή
σεις επι μερους
της σκηνης το
— προς βορραν·
36' Και ποιησεις
επίπαστρον ††
εξ ϋακινθου
και πορφυρας·
και κοκκινου
κεκλωσμενου·
και βυσσου κε
κλωσμένης
εργον ποικιλ
37' το͂υ· και ποιη
σεις τω κατα
πετασματι πεν
τε στυλους· και
χρυσωσεις αυ
τους χρυσιω·
και αι κεφαλι
δες αυτων χρυ
σαι· και χωνευ
σεις αυτοις πεν
— τε βασεις χαλκας·
XXVII, Και ποιησεις
1' θυσιαστηριον
εκ ξυλων αση
πτων· πεντε
πηχεων μη
κος· και πεντε
πηχεων εΰρος·
τετραγωνον
εσται το θυσια

στηριον· και
τριῶν πηχεων
το υψος αυτου·
2' και ποιησεις
τα κερατα επι των
τεσσαρων γω
νιων εξ αυτου
έσται τα κερατα·
και καλυψεις
3' αυτα χαλκω· και
ποιησεις στε
φανην τω θυ
— σιαστηριω·
και τον καλυ
πτηρα αυτου και
τας φιάλας αυ
του· και τας κρε
αγρας αυτου·
και το πυρΐον
αυτου· παντα
τα σκευη αυτου
ποιησεις χαλ
— κα·
4' Και ποιησεις
αυτω εσχαραν
εργω δικτυω
τω χαλκην· και
ποιησεις τη
εσχάρα τεσσα
ρας δακτυλιους
χαλκους επι τα
τεσσερα κλΐτη·
5' και ϋποθησεις
αυτους ϋπο τη
εσχαρα του θυ

† A inserit marg. την
§ A, ut videtur, superscribit εν
†† A, quantum apparet, superscripto σ, fecit επίσπαστρον

σιαστηριου κα
τωθεν· έσται
δε ή εσχαρα έ
ως του ημισους
του θυσιαστη
— ριου·
6· Και ποιησεις
φορεις τω θυ
σιαστηριω εκ
ξυλων ασηπτων
και περιχαλκω
σεις αυτους
7· χαλκω· και εισα
ξεις τους φο
ρεις εις τους
δακτυλιους·
και εστωσαν
δι φορε˜ις κα
τα τα δυο πλευ
ρα του θυσιαστη
ριου εν τω αίρειν
— αυτο·
8· Κο˜ιλον σανιδω
τον ποιησεις
αυτο κατα το πα
ραδειχθεν σοι
εν τω όρει ου
— τως ποιησεις·
9· Και ποιησεις αυ
λην τη σκηνη
εις το κλῖτος
το προς νοτον·
ἵστια της αυλης
εκ βυσσου κε
κλωσμενης. †
εκατον πηχε
ων τω ενι κλῖ
10· τει· και στυλοι
αυτων εικοσι
και βασεις αυτων
εικοσι χάλκαι·
και όι κρικοι αυ
των· και άι ψαλι
δες αυτων αργυ
11· ραι· ουτὼς τω
κλῖτει τω προς
— βορραν·
ἵστία εκατον
πηχεων μηκος
και οι στυλοι
αυτων εικοσει·
και άι βασεις αυ
των εικοσι χὰλ
και· και όι κρικοι
αυτων και αι ψα
λιδες των στυ
λων· και άι βασεις
περιηργυρω
— μεναι αργυριω·
12· Το δε ευρος της
αυλης το κατα
θαλασσαν· ἵστί
α πεντηκοντα
πηχεων· στυ
λοι αυτων δεκα
και άι βασεις αυ
— των δεκα·
13· Και εῦρος της
αυλης το προς
ανατολας πεν
τηκοντα πήχε
ων· στυλοι αυ
των δεκα· και βα
σεις αυτων δε
— κα·
14· Και πεντεκάιδε
κα πηχεων των
ιστιων το ΰψος
τω κλιτει τω ἓ
— νι·
στυλοι αύτων ·
τρεις· και άι βα
— σεις αυτων τρεις·
15 και το κλῖτος
το δευτερον·
πεντεκαιδεκα
πηχῶν των ἵ
στιων το ΰψος·
στυλοι αυτων
τρεις και βασεις
— αυτων τρεις·
16· Και τη πυλη της
αυλης κατακα
λυμμα εικοσει
πηχεων το υ
ψος εξ ΰακίν
θου και πορφυ
ρας· και κοκκι
νου κεκλωσμε
νου· και βυσσου
κεκλωσμενης
τη ποικιλια του
ραφιδευτου·
στυλοι αυτων
τεσσαρες· και

† A marg. addit μηκος

τας σφηκιας
προτέρας σου·
και εκβαλει τους
αμορραιους·
και τους ευαι
ους· και τους
χαναναιους· και
τους χετταιους
— απο σου·
29 Ουκ εκβαλω αυ
τους εν ενιαυ
τω ἕνι ἵνα μη
γενηται ἡ γη ἐ
ρημος· και πολ
λα γενηται επι
σε τα θηρια της
30 γης· κατα μικρον
μικρον εκβα
λῶ αυτους απο
σου· ἑως αν
αυξηθης· και
κληρονομη
— σης την γην·
31· Και θησω τα ὅρι
α σου απο της
ερυθρας θαλασ
σης· εως της
θαλασσης της
φυλιστιε͂ιμ·
και απο της ε
ρημου ἑως του
ποταμου του
μεγαλου ευφρα
— του·
και παραδωσω

εις τας χειρας
ὑμων τους εγ
καθημενους
εν τη γῆ· και
εκβαλω αυτους
— απο σου·
32· Ου συγκαταθη
ση αυτοις και
τοις θεοις αυ
των διαθηκην·
33 και ουκ εγκαθη
σονται εν τη
γῆ σου· ἵνα μη
αμαρτε͂ιν σε ποι
ησωσιν προς
— με·
εαν γαρ δουλευ
σης τοις θεοις
αυτων. ουτοι
ἑσονται σοι πρό
= σκομμα·
XXIV, Και μωϋση ει
1· πεν ανάβηθι
πρὸς κυριον συ και
ἀαρῶν· και να
δαβ'· και αβιοῦδ·
και εβδομηκον
τα των πρεσβυ
τερων ισραηλ'· και
προσκυνησου
σιν μακροθεν
2· τω κυριω· και εγγι
ει μωυσης μο
νος προς τον
θεον· αυτοι δε

ουκ εγγιοῦσιν·
ὁ δε λαος ου συ
ναναβησεται
— μετ αυτων·
3· Εισηλθεν δε
μωϋσης και δι
ηγησατο τω λα
ω παντα τα ρη
ματα του θεου και
— τα δικαιωματα·
Απεκριθη δε
πᾶς ὁ λαος φω
νη μιᾶ λεγον
τες· παντας
τους λογους
ὅυς ελαλησεν
κυριος ποιησομεν
και ακουσομε
— θα·
4 Και εγραψεν
μωϋσης παν
— τα τα ρηματα κυριου
Ορθρισας δε
μωϋσης το πρω
ι· ῳκοδομησεν
θυσιαστηριον
ὑπο το ὁρος·
και δωδεκα λι
θους εις τας
δωδεκα φυλας
— του ισραηλ'·
5 Και εξαπεστει
λεν τους νεα
νισκους των
υιων ισραηλ'· και α

νηνεγκαν ὁλο
καυτωματα και
ἐθυσαν θυσιαν
σωτηριου τω
— κυριω μοσχαρια·
6· Λαβων δε μωϋ
σης το ἥμισυ
του ἁ῀ιματος ε
νεχεεν εις κρα
τήρα· το δε ἥμι
συ του ἁ῀ιματος
προσεχεεν προς
το θυσιαστηρι
— ον·
7· Και λαβων το βι
βλιον της διαθη
κης· ανέγνω
εις τα ὠτα του
λαου· και ειπαν·
παντα ὁσα ελα
λησεν κυριος ακου
σομεθα και ποι
— ησομεν·
8· Λαβων δε μωϋ
σης το αιμα· κα
τεσκεδασεν
του λαου· και ει
πεν· ἴδου το ἁ῀ι
μα της διαθηκης
ἡ῀ς διεθετο κυριος
προς ὑμας πε
ρι παντων των
— λογων τουτων·
9 Και ανεβη μω
υσης και ἀαρῶν·
και νάδαβ'· και
αβιο῀υδ'· και εβδο
μηκοντα των
πρεσβυτερων
10· ισραηλ'· και ειδον
τον τοπον ὁ῀υ
ειστηκει εκει
ὁ θεος του ισραηλ'·
και τα ὑπο τους
ποδας αυτου
ὡσει εργον
πλινθου σα-
πειρον· και ωσ
περ' ειδος στε
ρεωματος του
ουρανου τη κα
11· θαριοτητι· και
των επιλέκτων
του ισραηλ' ου διε
φωνησεν ου
— δε εις· και ω
φθησαν εν τω
τοπω του θεου·
και ἐφαγον και
= ἐπιον·
12· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
αναβηθι προς
με εις το ὁρος·
και ισθι εκει
και δωσω σοι
τα πυξια τα λιθι
να· τον νομον
και τας εντολας
ἁς ἐγραψα νο
μοθετησαι αυ
— τοις·
13· Και αναστας μω
ϋσης και ἴησους
ὁ παρεστηκως
αυτω. ανεβησαν
εις το ὁρος του
14· θεου· και τοις πρε
σβυτεροις ει
πεν· ησυχάζε
τε αυτου. εως
αν αναστρεψω
μεν προς ὑμας·
και ἴδου ἀαρῶν
και ὡρ' μεθ υμων·
εαν τίνι συμβη
κρισις. προσπο
ρευεσθωσαν
— αυτοις·
15· Και ανεβη μωϋ
σης εις το ὁρος·
και εκαλυψεν
ἡ νεφελη το ὁ
16· ρος· και κατε
βη ἡ δοξα του θεου
επὶ το ὁρος το
σίνα· και εκαλυ
ψεν αυτο ἡ νε
φελελη εξ' ἡμε
— ρας·
Και εκαλεσεν
κυριος τον μωϋσην
τη ἡμερα τη ε
βδομη εκ με
σου της νεφε

17 λης· το δε ειδος
της δοξης κυριου.
ωσει πυρ' φλέ
γον επι της κο
ρυφης του ό
ρους· εναντί
ον των ῦιων
18· ισραηλ· και εισηλ
θεν μωῦσης
εις μεσον της
νεφελης και
ανεβη εις το ὄ
ρος· και ἦν εκει
εν τω όρει τεσ
σερακοντα η
μερας και τεσ
σερακοντα νυ
— κτας·
XXV Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωῦ
2· σην λεγων ει
πόν τοις υιοις
ισραηλ'· και λαβετε †
μοι απαρχας
παρα παντων
ὅΐς αν δόξη τη
καρδια· λημψε
σθε τας απαρ
— χας μου·
3· Και άυτη εστιν
ἡ απαρχη ἦν
λημψεσθε πα
ρ αυτων·
χρυσιον·
αργυριον·
χαλκον·
4· και ῦάκινθον·
πορφύραν·
κοκκινον
διπλο͂υν·
και βύσσον κε
κλωσμένην·
και τριχας αιγε͂ιας·
5· και δέρματα κρί
ων ηρυθροδα
νωμενα· και
δέρματα· ῦακιν
θινα· και ξυλα
6· άσηπτα· και λι
θους σαρδίου·
και λιθους εις
την γλύφην·
εις την επω
μιδα και τον πο
— δηρη
7· Και ποιησεις
μοι αγίασμα· και
όφθησομαι εν
— ῦμιν·
8· Και ποιησεις
μοι κατα παντα
ὅσα εγω δικνυ
ω σοι εν τω ό
ρει· το παραδι
γμα της σκηνης
και το παραδι
γμα παντων των
σκευων αυτης·
ουτως ποιη
= σεις·
9· Και ποιησεις
κιβωτον εκ ξυ
λων ασήπτων·
δυο πηχεων
και ἥμισους
το πλατος· και
πήχεος και ἥ
— μισους το υψος
10· Και καταχρυσω
σεις αυτην χρυ
σιω καθαρω·
ἔσωθεν και ἐ
ξωθεν χρυσω
— σεις αυτην·
Και ποιησεις
αυτη κυματια
χρυσά στρέπτα
11· κυκλω· και ε
λασεις αυτη τεσ
σαρας δακτυλι
ους χρυσους·
και επιθησεις
επι τα τεσσερα
κλΐτη· δυο δα
κτυλιους επι
το κλιτος το έν;
και δυο δακτυλι
ους επι το κλι
— τος το δευτερον
12· ποιησεις δε α
ναφορεις εκ
ξυλων ασηπτων·
και καταχρυσω
σεις αυτα χρυ
13· σιω· και εισαξει-

† A marg. συ τωσαν (λαβετωσαν)

τους αναφορε῀ις
εις τους δακτυ
λιους τους εν
τοις κλῖτεσι της
κιβῶτου· αιρειν
την κιβωτον
14· εν αυτοις· εν
τοις δακτυλι
οις της διαθη
κης ἐσονται
ὁι αναφορε῀ις
— ακίνητοι
15· Και εμβαλε῀ις εις
εις την κιβω
τον τα μαρτυρι
— α ἁ αν δῶ σοι·
16· Και ποιησεις ι
λαστηριον ε
πιθεμα χρυσι
ου καθαρου δυ
ο πηχῶν και
ἡμισους το
μηκος και πη
χεος και ἡμι
— σους το πλατος
17· Και ποιησεις
δυο χερουβε῀ιν
χρυσα τορευτα·
και επιθησεις
ξ αυτα επ᾽ αμφο
τερων των κλι
τῶν του ιλαστη
18· ριου ποιηθη
σονται· χε
ρουϐ᾽ εις εκ

του κλε῀ιτους του
δευτερου του
— ῒλαστηριου·
και ποιησεις
τους δυο χερου
ϐε῀ιν· επι τα δυ
19· ο κλιτη ἐσον
ται ὁι δυο χερου
βε῀ιν εκτεινον
τες τας πτερυ
γας επανωθεν·
συσκιαζοντες
ταις πτερυξιν
αυτων επι του
ῒλαστηριου·
και τα προσω
πα αυτων εις
αλληλα· εις το
ῒλαστηριον ἐ
σονται τα προ
σωπα των χε
— ρουβε῀ιν·
20 Και επιθησεις
το ῒλαστηριον
επι την κιβω
τον ἀνωθεν·
και εις την κι
βωτον εμϐαλε῀ις
τα μαρτυρια ἃ
— αν δῶ σοι·
21· Και γνωσθησο
μαι σοι εκειθεν·
και λαλησω σοι
ἀνωθεν του
ῒλαστηριου· α

νὰ μεσον των
δυο χερουϐε῀ιν
των ὁ᾽ντων ε
πι της κιϐωτου
του μαρτυριου·
και κατα παντα
ὁσα αν εντει
λωμαι σοι προς
— τους ῡιους ισραηλ᾽
22· Και ποιησεις
τράπεζαν εκ χρυ
σιου καθαρου
δυο πηχων το
μηκος· και πή
χεος και ἥμι
— σους το υψος·
23· Και ποιησεις
αυτη στρὲπτον
κυμάτιον χρυ
σο῀υν κυκλω·
και ποιησεις
αυτη στεφανην
παλεστου κυ
24· κλω· και ποιη
σεις στρὲπτον
κυματιον τη
στεφάνη κύ
— κλω·
25· Και ποιησεις
τεσσαρας δακτυ
λιους χρυσους·
και επιθήσεις
τους δακτυλι
ους επι τα τεσ
σαρα μερη των

ποδων αυτης
υπο την στε
26· φανην· και έσον
ται όι δακτυλι
οι εις θηκας
τοις αναφορε῀υ
σιν ὥσται άίρειν
— την τραπεζαν·
27· και ποιησεις
τους αναφορεις
εκ ξυλων αση
πτων· και κατα
χρυσωσεις αυ
τους χρυσιω κα
θαρω· και αρθη
σεται εν αυτοις
— ή τραπεζα·
28· Και ποιησεις
τα τρυβλια αυτης·
και τας θυΐσκας·
και τα σπονδει
α· και τους κυ
αθους εν όῖς
σπε῀ισεις εν
αυτοις· χρυσι
ου καθαρου ποι
— ησεις αυτα·
29· Και επιθησεις
επι της τραπε
ζης αρτους ε
νωπιους εναν
τιον μου διαπαν
— τος·
30· Και ποιησεις
λυχνιαν εκ χρυ
σιου καθαρου·
τορε᾽υτην ποι
ησεις την λυ
χνιας· ό καυλος
αυτης· και όι κα
λαμίσκοι· και
όι κρατηρες·
και όι σφερω
τηρες· και τα κρί
να· εξ αυτης έ
31· σται· εξ᾽ καλαμί
σκοι εκπορευ
ομενοι εκ πλα
γίων· τρεις κα
λαμίσκοι της
λυχνιας εκ του
κλ-τους αυτης
του ένος· και
τρεις καλαμί
σκοι της λυχνι
ας εκ του κλῖ
τους του δευ
32· τερου· και τρεις
κρατηρες εκ
τετυπωμενοι
καρυισκους
εν καλαμισκω
τω ένι σφερω
τῆρ και κρινον
ουτως τοις εξ᾽
καλαμισκοις
τοις εκπορευ
ομενοις εκ
— της λυχνιας
33· Και εν τη λυχνι
α τεσσαρες κρα
τηρες εκτετυ
πωμενοι κα
ρυισκους όι
σφαιρωτηρες
και τα κρίνα αυ
34· της· ο σφαιρω
τῆρ᾽ υπο τους
δυο καλαμίσκους
εξ αυτης· και
σφαιρωτηρ᾽.
ΰπο τους δυο
καλαμίσκους
— εξ αυτης· ου
τως τοις εξ᾽ κα
λαμίσκοις τοις
εκπορευομε
νοις εκ της λυ
— χνΐας·
35· Οι σφαιρωτη
ρες και όι καλα
μισκοι εξ αυ
της εστωσαν
όλη τορευτη
εξ ενος χρυσι
— ου καθαρου·
36· Και ποιησεις
τους λυχνους
αυτης επτα· και
επιθησεις τους
λυχνους αυτης
και φανο῀υσιν
εκ του ένος
— προσωπου·
37· Και τον επαρυ

στηρα αυτης
και τα υποθέ
ματα αυτης εκ
χρυσιου καθα
38* ρου· ταλαντον
χρυσιου καθα
ρου· ποιησεις
παντα τα σκευ
39 η ταυτα· ὅρα ποι
ησεις παντα
κατα τον τυπον
τον δεδειγμέ
νον σοι εν τω
— ὄρει·
XXVI, Και την σκηνην
1* ποιησεις δεκα
αυλᾶιας· εκ βυσ
σου κεκλωσμε
νης· και υακιν
θου και πορφύ
ρας· και κοκκί
νου κεκλω
σμένου· χερου
βειν. εργασια
υφαντου ποι
ησεις αυτας·
2* μηκος της αυ
λαιας της μιᾶς·
οκτω και εικο
σι πηχων και
εὖρος τεσσα
ρων πηχεων
ἡ αυλη η μια ε
σται· μετρον
το αυτο ἔσται
πασαις ταις αυ
— λαιαις·
3* Πεντε δε αυλαι
αι ἔσονται εξ αλ
ληλων συνεχο
μεναι· ετερα εκ
της ετερας· και
πεντε αυλαιαι
εσονται συνε
χομεναι ετερα
εκ της ετερας·
4* και ποιησεις
αυταις αγκυλας
ὐακινθίνας ε
πι του χειλους
της αυλᾶιας της
μιᾶς· εκ του ε
νος μερους εις
την συμβολην·
και ουτως ποι
ησεις επι του
χειλους της αυ
λᾶιας της εξω
τερας προς τη
συμβολη τη δευ
— τερα·
5* Πεντηκοντα
δε αγκύλας ποι
ησεις τη αυλαι
α τη μια· και πεν
τηκοντα αγκυ
λας ποιησεις
εκ του μερους
της αυλαιας κα
τα την συμβο
λην της δευτε
ρας· αντιπρο
σωποι· αντιπί
πτουσαι εις αλ
— ληλας εκαστη·
6* Και ποιησεις
κρικους πεν
τηκοντα χρυ
σους· και συνα
ψεις τας αυλᾶι
ας ετεραν τη ε
τέρα τοις κρικοις
και εσται ἡ σκη
— νη μια·
7* Και ποιησεις
δέρρεις τριχι
νας σκέπειν
επι της σκηνης·
ε᾿νδεκα δέρρεις
ποιησεις αυτας
8 το μηκος της
δέρρεως της
μιᾶς· ἔσται τρι
ακοντα πηχε
ων· και τεσσα
ρων πηχεων
το εὖρος της
δερρεως της
μιᾶς· μετρον το
αυτο ἔσται ταις
ενδεκα δερρε
— σιν·
9* Και συνάψεις
τας πεντε δερ
ρεις επι το αυτο

και τας εξ' δερ
ρεις επι το αυ
το· και επιδιπλω
σεις την δερ
ρειν την εκ
την· κατα προσω
πον της σκη
— νης·
10· Και ποιησεις
αγκυλας πεν
τηκοντα επι
του χειλους
της δέρρεως
της μιᾶς της
ανάμεσον κα
τα την συμβο
λην· και πεν
τηκοντα αγκύ
λας ποιησεις
επι του χειλους
της δερρεως
της συναπτου
σης της δευτε
— ρας·
11· Και ποιησεις
κρίκους χαλ
κους πεντη
κοντα· και συ
ναψεις τους
κρικους εκ των
αγκύλων· και
συναψεις τας
δέρρεις και έ
— σται έν
12· Και υποθησεις
το πλεονάζον
εν ταις δέρρε
σι της σκηνης
το ϋπολελειμ
μενον ϋποκα
λυψεις το πλε
ονάζον των
δερρεων της
σκηνης επικα
λυψεις όπίσω
— της σκηνης
13· Πήχυν εκ του
του· και πήχυν
εκ τουτου· εκ
του υπερέχον
τος των δερρε
ων της σκηνης
έσται συγκα
λύπτον επι τα
πλαγια της σκη
νης· ε'νθεν
και ενθεν ϊνα
— καλυπτη·
14· Και ποιησεις
κατακάλυμμα
τη σκηνη· δέρ
ματα κρίων η
ρυθροδανωμέ
να· και επικα
λύμματα δέρ
ματα ϋακίνθι
— να επανωθεν·
15· Και ποιησεις
στυλους τη σκη
νη εκ ξυλων
16· ασηπτων· δε
κα πηχεων τον
στυλον τον ε
να· και πηχεος
ενος καὶ ἥμι
σους το πλατος
του στυλου του
17· ενος· δυο αγκω
νισκους τω
στυλω τω ένι·
αντιπιπτον
τας ετερον τω
ετέρω· ουτως
ποιησεις πα
σι τοις στυλοις
— της σκηνης
18· Και ποιησεις τους
στυλους της
σκηνης· εικο
σει στυλους
εκ του κλιτους
του προς βορ
19· ραν· και τεσσ-
ρακοντα βάσεις
αργυρας ποι
ησεις ταις ει
κοσι στυλοις
δυο βάσεις τω
στυλω τω ενι
εις αμφοτερα
τα μερη αυτου
και δυο βασεις
τω στυλω τω
ενι εις αμφο
τερα τα μερη αυ

— του·
20' Και το κλῖτος
το δευτερον το
προς νοτον.
εικοσι στυλους·
21' και τεσσερακον
τα βασεις αυτοις
αργυρας· δυο
βασεις τω στυ
λω τω ἑ'νι εις
αμφοτερα τα
μερη αυτου· και
δυο βασεις τω
στυλω τω ἑ
νι εις αμφοτε
— ρα τα μερη αυτου
22' Και εκ των ὀπι
σω της σκηνης
κατα το μερος
το προς θαλασ
σαν ποιησεις
εξ' στυλους·
23' και δυο στυλους
ποιησεις επι
των γωνιων
της σκηνης
εκ των ὀπισθι
24' ων· και εσον
ται εκ' ἴσου κα
τωθεν· και κα
τα το αυτο ἐσον
ται ἴσοι εκ των
κεφαλιδων
εις συμβλησιν
μιαν ουτως

ποιησεις αμ
φοτεραις ταις
δυσι γωνιαις·
ἴσαι εστωσαν
25' και ἔσονται ο
κτω στυλοι·
και βασεις αυτων αρ
γυραι δεκαεξ
δυο βασεις τω
στυλω τω ἑνι
εις αμφοτερα
— τα μερη αυτου·
26' Και ποιησεις
μοχλους εκ ξυ
λων ασηπτων·
πεντε τω ἑνι
στυλω εκ του
ἑνος μερους
— της σκηνης·
27' και πεντε μο
χλους τω στυ
λω τω κλῖτει
της σκηνης
— τω δευτερω·
και πεντε μο
χλους τω στυ
λω τω οπισθι
ω κλῖτει της
σκηνης τω
προς θαλασσαν
28' και ὁ μοχλος
ὁ μεσος ανά
μεσον των στυ
λων διϊκνει
σθω απο του

ενος κλῖτους
εις το ετερον
— κλῖτος·
29' Και τους στυλους
καταχρυσωσεις
χρυσιω· και τους
δακτυλιους
ποιησεις χρυ
σους εις ὀῦς
εισάξεις τους
μοχλους· και
καταχρυσωσεις
τους μοχλους
30' χρυσιω· και ανα †
σεις την σκη
νην· κατα το
ειδος το διατε
ταγμενον σοι
— εν τω ὄρει
31' Και ποιησεις
καταπετασμα
εξ ὑακινθου
και πορφῦρας·
και κοκκινου
κεκλωσμένου·
και βυσσου νε
νησμένης· ερ
γον υφάντου
ποιησεις αυ
το χερουβε῀ιμ·
32' και επιθησεις
αυτο επι τεσσ-
ρων στυλων
ασηπτων κε
χρυσωμενων

† A, ut videtur, supplet στη

χρυσιω· και αι
κεφαλιδες αυ
χρυσαι· και αι βα
σεις αυτων τεσ
σαρες αργυραι·
33· και θησεις το
καταπετασμα
επι τους στυ
— λους·
Και εισό ισεις
εκει ἐσωθεν
του καταπετά
σματος † κιβω
τον του μαρτυ
ριου· και διορι
ε῀ι το καταπετα
σμα υμιν ανά
μεσον του άγί
ου· και ανὰμε
σον του ἁγίου
34· των ἁγιων· και
κατακαλυψεις
τω κατακαλυμ
ματι την κιβω
τον του μάρτυ
ριου § τω ἁγιω
— των ἁγιων·
35· Και θησεις την
τραπεζαν ἐξω
θεν του κατα
πετασματος
και την λυχνι
αν απεναντι
της τραπεζης.
επι μερους της
σκηνης το προς
νοτον· και την
τραπεζαν θή
σεις επι μερους
της σκηνης το
— προς ϐορραν·
36· Και ποιησεις
επίπαστρον ††
εξ ὑακινθου
και πορφυρας·
και κοκκινου
κεκλωσμενου·
και βυσσου κε
κλωσμένης
εργον ποικιλ
37· το῀υ· και ποιη
σεις τω κατα
πετασματι πεν
τε στυλους· και
χρυσωσεις αυ
τους χρυσιω·
και αι κεφαλι
δες αυτων χρυ
σαι· και χωνευ
σεις αυτοις πεν
— τε ϐασεις χαλκας·
XXVII, Και ποιησεις
1· θυσιαστηριον
εκ ξυλων αση
πτων· πεντε
πηχεων μη
κος· και πεντε
πηχεων εὗρος·
τετραγωνον
εσται το θυσια
στηριον· και
τριῶν πηχεων
το ὑψος αυτου·
2· και ποιησεις
τα κερατα επι των
τεσσαρων γω
νιων εξ αυτου
ἐσται τα κερατα·
και καλυψεις
3· αυτα χαλκω· και
ποιησεις στε
φανην τω θυ
— σιαστηριω·
και τον καλυ
πτηρα αυτου και
τας φιάλας αυ
του· και τας κρε
αγρας αυτου·
και το πυριον
αυτου· παντα
τα σκευη αυτου
ποιησεις χαλ
— κα·
4· Και ποιησεις
αυτω εσχαραν
εργω δικτυω
τω χαλκην· και
ποιησεις τη
εσχάρα τεσσα
ρας δακτυλιους
χαλκους επι τα
τεσσερα κλιτη·
5· και ὑποθησεις
αυτους ὑπο τη
εσχαρα του θυ

† A inserit marg. την

§ A, ut videtur, superscribit εν

†† A, quantum apparet, superscripto σ, fecit επίσπαστρον

σιαστηριου κα
τωθεν· έσται
δε ή εσχαρα έ
ως του ημισους
του θυσιαστη
— ριου·
6· Και ποιησεις
φορεις τω θυ
σιαστηριω εκ
ξυλων ασηπτων
και περιχαλκω
σεις αυτους
7· χαλκω· και εισα
ξεις τους φο
ρεις εις τους
δακτυλιους·
και εστωσαν
όι φορε῀ις κα
τα τα δυο πλευ
ρα του θυσιαστη
ριου εν τω αίρειν
— αυτο·
8· Κο῀ιλον σανιδω
τον ποιησεις
αυτο κατα το πα
ραδὲιχθεν σοι
εν τω όρει ου
— τως ποιησεις·
9· Και ποιησεις αυ
λην τη σκηνη
εις το κλῖτος
το προς νοτον·
ΐστια της αυλης
εκ βυσσου κε
κλωσμενης. †

έκατον πηχε
ων τω ενι κλῖ
10· τει· και στυλοι
αυτων εικοσι
και βασεις αυτων
εικοσι χάλκαι·
και όι κρικοι αυ
των· και άι ψάλι
δες αυτων αργυ
11· ραι· ουτὼς τω
κλῖτει τω προς
— βορραν·
ἱστία εκατον
πηχεων μηκος
και οι στυλοι
αυτων εικοσει·
και άι βασεις αυ
των εικοσι χάλ
και· και όι κρικοι
αυτων και αι ψα
λιδες των στυ
λων· και άι βασεις
περιηργυρω
— μεναι αργυριω·
12· Το δε ευρος της
αυλης το κατα
θαλασσαν· ἱστί
α πεντηκοντα
πηχεων· στυ
λοι αυτων δεκα
και άι βασεις αυ
— των δεκα·
13· Και εΰρος της
αυλης το προς
ανατολας πεν

τηκοντα πήχε
ων· στυλοι αυ
των δεκα· και βα
σεις αυτων δε
— κα·
14· Και πεντεκάιδε
κα πηχεων των
ιστιων το ΰψος
τω κλιτει τω ἓ
— νι·
στυλοι άυτων
τρεις· και άι βα
— σεις αυτων τρεις·
15 και το κλῖτος
το δευτερον·
πεντεκαιδεκα
πηχῶν των ῐ
στιων το ΰψος·
στυλοι αυτων
τρεις και βασεις
— αυτων τρεις·
16· Και τη πυλη της
αυλης κατακα
λυμμα εικοσει
πηχεων το υ
ψος εξ ΰακίν
θου και πορφυ
ρας· και κοκκι
νου κεκλωσμε
νου· και βυσσου
κεκλωσμενης
τη ποικιλια του
ραφιδευτου·
στυλοι αυτων
τεσσαρες· και

† A marg. addit μηκος

βασεις αυτων
— τεσσαρες·
17 Παντες όι στυ
λοι της αυλης
κυκλω κατηρ
γυρωμενοι αρ
γυριω· και άι κε
φαλιδες αυτων
αργυραι· και άι
βασεις αυτων
— χαλκάι
18· Το δε μηκος της
αυλης εκατον
εφ εκατον· και
έῦρος· πεντη
κοντα επι πεν
— τηκοντα·
Και ῦψος πεν
τε πηχων εκ
βυσσου κεκλω
σμενης· και άι
βασεις αυτων
19· χαλκαι· και πα
σα ἡ κατασκευ
η και παντα τα
εργαλε῀ια· και
όι πασσαλοι της
— αυλης χάλκοι·
20· Και σύ, σύντα
ξον τοις ῦιοις
ισραηλ'. και λαβε
τωσαν σοι ελαι
ον εξ' ελαιων
ατρυγον καθα
ρον· κεκομμε
νον εις φῶς·
ινα κάιηται λυ
χνος διαπαν
τος εν τη σκη
νη του μαρτυ
21· ριου εξωθεν
του καταπετα
σματος του ε
πι της διαθηκης·
καυσει αυτον
άαρῶν και όι
ῦιοι αυτου αφ ε
σπερας εως
πρωΐ· εναντι
κυριου νόμιμον
αιωνιον εις τας
γενεας ῦμων
παρα των υιων
— ισραηλ
XXVIII, Και συ προσαγά
1 γου προς σεαυ
τον τον τε άα
ρῶν τον αδελ
φον σου και τους
ῦιους αυτου εκ
των ῦιων ισραηλ
— ἵερατευειν μοι·
άαρῶν·
και ναδαβ'·
και αβιο῀υδ'·
και ελεάζαρ·
και ἵθαμαρ'
— ῦιους άαρῶν
2 Και ποιησεις
στολην άγιαν
άαρῶν τω αδελ
φω σου εις τι
— μην και δοξαν·
3· Και συ λαλησον
πασι τοις σο
φοις τη διανοι
α· όῦς ενεπλη
σα πνευματος αισθησ
ως· και ποιη
σουσιν την στο
λην την άγιαν
άαρῶν εις το
άγιον εν ἧ ἵερα
— τευσει μοι·
4· Και αυται αι στο
λαι ας ποιησου
σιν· το περιστη
θιον· και την
επωμιδα· και
τον ποδηρη·
και χιτωνα κο
συμβῶτον·
και κιδαριν·
— και ζωνην·
Και ποιησουσιν
στολας άγίας
άαρῶν και τοις
υιοις αυτου εις
το ἵερατευειν
— μοι·
5· Και αυτοι λημ
ψονται το χρυ
σιον· και την
ῦακινθον· και
την πορφυραν·

και το κοκκι
νον· και την
6 βυσσον· και ποι
ησουσιν την
επωμιδα εκ
βυσσου κεκλω
σμενης εργον
ὑφαντον ποι
7 κιλτο῀υ· δυο
επωμιδες ἐ
σονται αυτω
συνεχουσαι
αυτω ετέρα την
ετεραν· επι τοις
δύσιν μερεσιν
εξηρτισμεναι·
8 και το ὕφασμα
των επωμιδων
ὁ εστιν επ αυ
τω κατα την ποι
ησιν· εξ αυτου
— εσται
εκ χρυσιου και
ὑακίνθου· και
πορφύρας· και
κοκκινου δι
ανενησμε
νου· και βύσ
σου κεκλωσμέ
— νης·
9 Και λημψη τους
δυο λιθους·
λιθους σμαρά
γδου· και γλυ
ψεις εν αυτοις
τα ὀνόματα των
10 υιων ισραηλ'· εξ' ὁ
νόματα επι τον
λιθον τον ενα·
και εξ' ονόμα
τα τα λοιπα επι
τον λιθον τον
δευτερον· κα
τα τας γενεσε
11 σεις αυτων· ερ
γον λιθουργι
κης τεχνης
γλυμμα σφρα
γιδος διαγλυ
ψεις τους δυο
λιθους επι
τοις ὀνόμασιν
— των ὑιων ισραηλ·
12 Και θήσεις τους
δυο λιθους ε
πι των ὤμων
της επωμιδος·
λιθοι μνημο
συνου εισι τοις
ὑιοις ισραηλ· και
αναλημψεται
ἀαρῶν τα ὀνό
ματα των ὑιων
ισραηλ' ἐναντι κυριου·
επι των δυο
ὤμων αυτου·
μνημοσυνον
— περι αυτων
13 Και ποιησεις
ασπιδισκας
εκ χρυσιου κα
— θαρου·
14 και ποιησεις
δυο κροσῶτα
εκ χρυσιου κα
θαρου· καταμε
μιγμένα εν ἀν
θεσιν εργον
πλόκης· και
επιθησεις τα
κροσωτᾶ † πε
πλεγμενα επι
τας ασπιδισκας
κατα τας παρω
μιδας αυτων
εκ των εμπρο
— σθιων·
15 Και ποιησεις
λόγιον των
κρισεων εργον
ποικιλτο῀υ· κα
τα τον ρυθμον
της επωμιδος·
ποιησεις αυ
το εκ χρυσιου
και ὑακίνθου·
και πορφυρας·
και κοκκινου
κεκλωσμενου
και βυσσου κε
κλωσμενης
16 ποιησεις αυ
το· τετραγω
νον ἔσται δι
πλο῀υν· ὀπιθα

† A alterum σ superscribit (κροσσωτᾶ), ut videtur

μης το μηκος
και σπιθαμης
— το εῦρος
17· Και καθυφανεις
εν αυτω ὑφά
σμα καταλιθον
τετράστιχον·
στιχος λιθων
εσται·
σαρδιον·
τοπαδιον·
σμαραγδος ὁ
— στιχος ο ἑις
18· και ὁ στειχος
ὁ δευτερος
ανθραξ·
και σάππιρος·
— και ιασπις·
19· και ο στιχος ὁ
τριτος. λιγυρε
ον· και αχάτης·
— και αμέθυστος
20· και ὁ στιχος ὁ
τεταρτος
χρυσόλιθος·
και βηρυλλιον·
και ονυχιον·
περικεκαλυμ
μενα χρυσιω
και συνδεδεμε
να χρυσιω εστω
σαν κατα στιχον
— αυτων·
21· και ὁι λιθοι έστω
σαν εκ των ὁ
νόματων των
υιων ισραηλ' δωδε
κα· κατα τα ὀνο
ματα αυτων γλυ
φαι σφραγιδων·
εκαστου κατα
το ὄνομα ἔστω
σαν εις τας δω
— δεκα φυλας
22· Και ποιησεις
επι το λόγιον
κροσους συμ
πεπλεγμενους
εργον αλυσιδω
τον χρυσιου
23· καθαρου· και
λημψεται ἀα
ρων τα ὀνομα
τα των ῦιων ισραηλ
επι του λογιου
της κρισεως
επι τους στη
θους εισειον
τι εις το ἅγιον
μνημοσυνον
— έναντι του θεου
24· Και θησεις επι
το λόγιον της
κρισεως τους
κροσους τα αλυ
σιδῶτα επ αμ
φοτερων των
κλιτων του λο
γιου επιθησεις·
25· και τας δυο ασπει
δισκας επιθη
σεις επ αμφο
τερους τους ω
μους της επω
μίδος κατα προ
26· σωπον· και ε
πιθησεις επι
το λογιον της
κρισεως την
δήλωσιν και
την αληθειαν·
και έσται επι
του στηθους
ἀαρῶν ὁταν ἑις
πορευηται εις
το ἅγιον έναν
τι κυριου. και ὁισει
ἀαρῶν τας κρι
σεις των ῦιων
ισραηλ' επι του στή
θους έναντι
— κυριου διαπαντος·
27· Και ποιησεις
υποδυτην πο
δηρη ὅλον υα
28· κινθινον· και
έσται το περι
στόμιον εξ αυ
του μεσον· ωι
αν έχον κυκλω
του περιστομι
ου· εργον ῦφαν
του την συμβο
λην ῦφασμε
νην εξ αυτου

— ἵνα μη ραγῆ·
29˙ Και ποιησεις
επι το λωμα του
ϋποδύτου κά
τωθεν. ὡσει
εξανθουσης
ροας ροϊσκους
εξ υακίνθου
και πορφύρας·
και κοκκινου
διανενησμέ
νου· και βύσσου
κεκλωσμενης
επι του λωμα
τος του ϋποδυ
του κυκλω· το
δε αυτο ειδος
ροισκους χρυ
σους· και κω
δωνας ανάμε
σον τουτων
περικυκλω·
30˙ παρα ροισκον
χρυσουν και
κωδωνα· και άν
θινον επι του
λωματος του
υποδυτου κυ
— κλω·
31˙ Και εσται ἀαρῶν
εν τω λειτουγειν
ακουστῆ ἡ φω
νη αυτου εισει
ο'ντι εις το ἅγι
ον έναντι κυριου
και εξειό'ντι
ἵνα μη αποθα
— νη·
32 Και ποιησεις πέ
ταλον χρυσουν
καθαρον· και
εκτυπωσεις
εν αυτω εκτυ
πωμα σφραγι
δος· αγιασμα κυριου·
33˙ και επιθησεις
αυτο επι ϋακιν
θου κεκλωσμε
νης· και έσται
επι της μῖτρας·
κατα προσωπον
της μῖτρας έσται·
34˙ και έσονται ε
πι του μετωπου
ἀαρῶν· και εξα
ρε῀ι ἀαρῶν τα α
μαρτηματα των
αγίων ὅσα αν
ἁγιάσωσιν ὁι
ϋιοι ισραηλ· παντος
δόματος των
αγίων αυτων·
και έσται επι
του μετωπου
ἀαρῶν διαπαν
τος δέκτον αυ
— τοις έναντι κυριου·
35˙ Και ὁι κοσυμβοι
των χιτωνων
= εκ βύσσου·
Και ποιησεις
κιδαριν εκ βυσ
σου· και ζωνην
ποιησεις εργον
— ποικειλτου·
36˙ Και τοις ϋιοις
ἀαρῶν ποιησεις
χιτῶνας και ζω
νας· και κιδαρεις
ποιησεις αυτοις
εις τιμην και
— δοξαν·
37 Και ενδυσεις
αυτα ἀαρῶν τον
αδελφον σου·
και τους υιους
— αυτου μετ αυτου·
Και χρισεις αυ
— τους·
Και εμπλησεις
αυτων τας χει
ρας· και ἁγιάσεις
αυτους ἵνα ϊε
ρατευσωσιν
— μοι·
38˙ Και ποιησεις
αυτοις περισκε
λῆ λίνα καλυ
ψαι ασχημοσυ
νην χρωτος
αυτων· απο ο
σφυος εως μη
ρων έσται· και
39˙ ἕξει ἀαρῶν αυ
τα και ὁι ϋιοι αυ

του ὅταν εισ
πορευωνται
εισ την σκηνην
του μαρτυριου·
ἡ ὅταν προσπο
ρευωνται λει
τουργειν προς
το θυσιαστηρι
ον του ἁγίου·
και ουκ επαξον
ται εφ εαυτους
αμαρτιαν· ἵνα
μη αποθανω
σιν· νόμιμον
αιωνιον αυτω
και τω σπερμα
τι αυτου μετ αυ
— τον
XXIX, Και ταυτα εστιν
1· ἁ ποιησεις αυ
τοις· ἁγίασαι αυ
τους ὥστε ἱε
ρατευειν μοι
αυτους· λημ
ψη μοσχάριον
εκ βοῶν εν· και
κρίους αμω
2· μους δυο· και
ἄρτου αζυμους
πεφυραμενους
εν ελαιω· και
λάγανα αζυμα
κεχρισμενα
εν ελαιω· σε
μιδαλιν εκ πυ
ρων ποιησεις
3· αυτα· και επιθή
σεις αυτα επι
κανο῀υν, ἐν,· και
προσοίσεις αυ
τα επι τω κανω·
και το μοσχα
ριον και τους
— δυο κρίους·
4 και ααρῶν και
τους ὑιους αυ
του προσαξεις
επι τας θυρας
της σκηνης
— του μαρτυριου·
Και λουσεις αυ
5· τους υδατι· και
λαβων τας στο
λας ενδυσεις
ἀαρῶν τον α
δελφον σου·
και τον χιτω
να τον ποδηρη
και την επωμι
δα· και το λογιον·
και συνάψεις
αυτω το λογιον
και την επωμι·
6· δα· και επιθή
σεις την μιτραν
επι την κεφα
— λην αυτου·
Και επιθησεις
το πέταλον το
ἁγιασμα επι
— την μιτραν·
7·. Και λημψη του
ελαιου του χρ-
σματος· και ε
πιχεε῀ις αυτο
επι την κεφα
λην αυτου· και
— χρεισεις αυτον·
8· Και τους ὑιους
αυτου προσᾶ
ξεις και ενδυ
σεις αυτους χι
9· τωνας· και ζω
σεις αυτους
ταις ζωναις·
και περιθησεις
αυτοις τας κι
δάρεις· και εσται
αυτοις ιερατει
α εμοι εις τον
— αιωνα
Και τελειώσεις
τας χειρας ἀα
ρῶν· και τας χει
ρας των ὑιων
— αυτου·
10 και προσαξεις
τον μοσχον
επι τας θυρας
της σκηνης
του μαρτυριου·
και επιθησου
σιν ἀαρῶν και
οι ὑιοι αυτου
τας χειρας αυ

αυτων επι την
κεφαλην του
μοσχου έναν
τι κυριου παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
11 ριου· και σφα
ξεις τον μο
σχον έναντι
κυριου παρα τας θυ
ρας της σκηνης
— του μαρτυριου·
12· Και ληψη απο
του άιματος του
μόσχου· και
θησεις επι των
κερατων του
θυσιαστηριου
τω δακτυλω
σου· το δε λοι
πον παν ά͂ιμα.
εκχεε͂ις παρα
την βασιν του
— θυσιαστηριου·
13· Και ληψη πᾶν
το, στέαρ' το ε
πι της κοιλίας·
και τον λόβον
τον επι του ἥ
πατος· και τους
δυο νεφρο͂υς·
και το στέαρ'
το επ αυτων·
και επιθησεις
επι το θυσια
— στηριον·
14· Τα δε κερατα του
μοσχου και
το δερμα και την
κοπρον. κατα
καυσεις πυρι
εξω της παρεμ
βολης· αμαρτι
— ας γαρ εστιν·
15· Και τον κρίον
ληψη τον ε
να· και επιθη
σουσιν ἀαρῶν
και όι ϋιοι αυ
του τας χειρας
επι την κεφα
λην του κριου·
16 και σφάξεις
τον κρίον· και
λαβων το ἆῖμα
προσχεεις
προς το θυσι
αστηριον κυ
— κλω· και τον κρί
17· ον διχοτομη
σεις κατα μέ
λη· και πλυνε͂ις
τα ενδοσθια και
τους ποδας·
και επιθησεις
επι τα διχοτο
μηματα συν
18· τη κεφαλη ανόι
σεις τον κρίον
ὃλον επι το θυ
σιαστηριον ό
λοκαυτωμα τω
κυριω εις όσμην
ευωδειας· θυ
— σιασμα κυριω εστιν·
19· Και ληψη τον
κρίον τον δευ
τερον· και επι
θήσει ἀαρῶν
και όι ϋιοι αυ
του τας χειρας
αυτων επι την
κεφαλην του
20· κρίου· και σφά
— ξεις αυτον·
Και ληψη του
ἀΐματος αυτου·
και επιθησεις
επι τον λόβον
του ὦτος ἀαρῶν
του δεξιου· και
επι το ἄκρον
της χειρος της
δεξιᾶς· και επι
το ἄκρον του
πόδος του δε
ξιου· και επι τους
λόβους των
ωτων των ϋιων
αυτου των δε
ξιων· και επι τα
ἄκραν των χει
ρων αυτων των
δεξιων· και ε
πι τα ἄκρα των

ποδων αυτων
— των δεξιων·
21· Και λημψη απο
του αιματος του
θυσιαστηριου
και απο του ε
λαιου της χρι
σεως· και ρανε῀ις
επι ἀαρῶν και
επι την στόλην
αυτου· και επι
τους υιους αυ
του· και επι τας
στόλας των ῦιων
αυτου μετ αυτου·
και ἁγιασθησε
ται αυτος και ἡ
στόλη αυτου·
και ὁι ῦιοι αυτου
και ἀι στόλαι των
υιων αυτου με
τ αυτου· το δε
ἄῖμα του κρίου
προσχεε῀ις προς
το θυσιαστηρι
— ον κύκλω·
22· Και λημψη απο
του κρίου το
στεαρ αυτου·
και το στέαρ' το
κατακαλυπτον
την κοιλίαν· και
τον λοβον του
ἥπατος και τους
δυο νεφρους

και το στέαρ' το
επ αυτων· και
τον βραχιονα
τον δεξιον· ε
στιν γαρ τελιω
23· σις ἀυτη· και αρ
τον ενα εξ ἐλαι
ου· και λάγανον
ἐν απο του κα
νο῀υ των αζύ
μων των προ
τεθειμενων
24· ἐναντι κυριου. και
επιθησεις τα
παντα επι τας
χειρας ἀαρῶν·
και επι τας χει
ρας των υιων
αυτου· και αφο
ριε῀ις αυτοις † α
φόρισμα ἐναν
25· τι κυριου· και δεξη
αυτα εκ των χει
ρων αυτων· και
ανοισεις επι
το θυσιαστηρι
ον της ὁλοκαυ
τωσεως· εις
ὀσμην ευωδι
ας ἐναντι κυριου
κάρπωμα εστιν
— κυριω·
26· Και λημψη το
στηθυνιον
απο του κρίου

της τελιωσε
ως ὁ εστιν ἀα
ρῶν. και αφο
ριε῀ις αυτο αφο
ρισμα εναντι
κυριου· και ἔσται
σοι εν μεριδι
27· και ἁγιασεις το
στηθυνιον
αφόρισμα· και
τον βραχίονα
του αφαιρεμα
τος ὁς αφωρι
σται· και ος α
φηρηται απο του
κρίου της τε
λιωσεως απο
του ααρων και
απο των υιων
— αυτου·
28· Και εσται ἀαρῶν
και τοις ῦιοις
αυτου νομιμον
αιωνιον παρα
των ῦιων ισραηλ'
εστιν γαρ αφαι
ρεμα τουτο·
και αφόρισμα
ἔσται παρα των
υιων ισραηλ' απο
των θυματων
των σωτηριων
— αφαιρεμα κυριω·
29· Και ἡ στόλη του
ἁγιου ἡ εστιν

† Sic prima scriptio, quantum apparet, sed ipse A correxit αυτους

ἀαρῶν. ἔσται
τοις ϋιοις αυ
του μετ αυτο-
χρισθηναι αυ
τους εν αυτοις·
και τελειωσαι
τας χειρας αυ
— των·
30 επτα ἡμερας
ενδυσεται αυ
τα ὁ ϊερευς ὁ αν
τ αυτου εκ των
ϋιων αυτου ὁς
εισελευσεται
εις την σκη
νην του μαρτυ
ριου λειτουρ
γειν εν τοις ἁ
— γίοις·
31· Και τον κριον
της τελιωσε
ως λημψη· και
εψησεις τα κρέ
α εν τοπω ἁγί
32 ω· και ἐδονται
ἀαρῶν και οι ϋιοι
αυτου τα κρέα
του κρίου· και
τους αρτους
τους εν τω κα
νῷ· παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
33 ριου ἔδονται
αυτα· εν ὅῖς ἡ

γιασθησαν εν
αυτοις τελειω
σαι τας χειρας
αυτων και ἁγι
— ασαι αυτους·
και αλλογενης
ουκ εδεται απ αυ
των· εστιν γαρ
— ἅγια·
34 Εαν δε καταλει
φθη απο των
κρεων της θυ
σιας της τελει
ωσεως· και των
αρτων εως πρω
ϊ. κατακα'υσεις
— τα λοιπα πυρι·
ου βρωθησεται·
ἁγίασμα γαρ ε
— στιν·
35· Και ποιησεις
ἀαρῶν και τοις
υιοις αυτου ου
τως κατα παντα
ὁσα ενετειλα
— μην σοι·
επτα ἡμερας
τελιωσεις τας
— χειρας αυτων·
36· Και το μοσχαρι
ον το της αμαρ-
τιας ποιησεις
τη ἡμερα του κα
θαρισμου· και
καθαρισεις το

θυσιαστηριον
εν τω ἁγιάζειν
σε επ αυτω· και
χρεισεις αυτο
ωστε ἁγιάσαι
37· αυτο· επτα ἡμε
ρας καθαριεις
το θυσιαστηρι
ον και ἁγιάσεις
αυτο· και ἔσται
το θυσιαστηρι
ον ἅγιον του
ἁγιου· πᾶς ὁ α
πτομενος του
θυσιαστηριου
— ἁγιασθησεται·
38· Και ταυτα εστιν
ὅσα ποιησεις
επι του θυσια
στηριου· αμνους
ενιαυσιους α
μωμους δυο την
ἡμεραν ενδε
λεχως την ἡμε
ραν κάρπωμα
ενδελεχισμου
39 τον ἄμνον τον
ενα ποιησεις
το πρωῒ· και τον
ἄμνον τον δευ
τερον ποιησεις
— το δειλινον·
40· Και δεκατον σε
μιδάλεως πε
φυραμενης

εν ελαιω κεκομ
μενω· τω τεταρ
τω του ε῀ιν· και
σπὸνδην το τε
ταρτον του ι῀ν
τω αμνῶ τω
— ενι·
41* Και τον ἀμνον
τον δευτερον
ποιησεις το δι
λινον κατα την
θυσιαν την πρω
ΐνην· και κατα
την σπὸνδην
αυτου ποιησεις
εις ὀσμην ευ
ωδειας καρπω
42* μα κυριω· θυσιαν
ενδελεχισμο῀υ
εις τας γενεας
ὑμων επι τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
ριου ἐναντι κυριου
εν ὁις γνω
σθησομαι σοι
εκει ω᾽στε λα
— λησαι σοι
43* Και τάξομαι ε
κει τοις υιοις
ισραηλ᾽ και ἁγιασθη
σομαι εν δοξη
— μου·
44 και αγιάσω την
σκηνην του
μαρτυριου· και
το θυσιαστηρι
ον· και ἀαρῶν
και τους ὑιους
αυτου ἁγιασω
του ιερατευειν
45* μοι· και επικλη
θησομαι εν
τοις ὑιοις ισραηλ᾽·
και εσομαι αυ
46 των θεος· και γνω
σονται οτι εγω
ειμι κυριὸς ὁ θεος αυ
τὼν· ὁ εξαγαγων
αυτους εκ γης
αιγυπτου· επι
κληθηναι αυ
τοις και ειναι
— αυτων θεος
XXX, Και ποιησεις
1 · θυσιαστηριον
θυμιαματος
εκ ξυλων αση
2* πτων· και ποι
ησεις αυτο πή
χεος το μηκος
και πηχεως
το εὖρος· τε
τραγωνον εσται
και δυο πηχε
ων το υψος·
εξ αυτου εσται
τα κερατα αυτου·
3* και καταχρυσω
σεις αυτο χρυ
σιω καθαρω
την εσχαραν
αυτου· και τους
τοιχους αυτου κυκλω· †
και τα κερατα.
— αυτου·
Και ποιησεις
αυτω στεφα
νην στρὲπτην
χρυσην κυκλω·
4* και δυο δακτυ
λιους § χρυσους
καθαρους ποι
ησεις αυτω ὑ
πο την στρὲ
πτην στεφά
νην αυτου· εις
τα δυο κλῖτη ποι
ησεις εν τοις
δυσι πλευροις·
και εσονται ψα
λιδες ταις σκυ
ταλαις ὥστε ἀί
ρειν αυτο εν αυ
— ταις·
5* Και ποιησεις
σκυταλας εκ
ξυλων ἀσηπτων·
και καταχρυσω
σεις αυτας χρυ
— σιω·
6 Και θησεις αυ
το απεναντι
του καταπετα
σματος· του ο᾽ν

† κυκλω· primo omissa addit A textum continuans
§ A supplet secundum υ primo omissum

τος επι της κι
βωτο῀υ των
μαρτυριων
εν δῖς γνωσθη
— σομαι σοι εκει·
7· Και θυμιασει
επ αυτου ἀαρῶν
θυμίαμα συν
— θὲτον λὲπτον·
το πρωι πρωι,.
ὅταν επισκευ
άζη τους λυ
χνους· θυμια
σει επ αυτου·
8 και ὅταν ἅπτη
ἀαρῶν τους
λυχνους οψε.
θυμιασει επ αὐ
του θυμίαμα
ενδελεχισμου
ἐναντι κυριου εις
τας γενεας αυ
— των·
9· Και ουκ ανοισε
τε επ αυτο θυ
μιαμα ετερον
κάρπωμα θυ
σιας· και σπὸν
δην ου σπε῀ι
— σετε επ αυτου·
10· Και εξῖλασεται
ἀαρῶν επὶ των
κερατων αυ
του ἅπαξ' του
ενιαυτου α
πο του αιματος
του καθαρισμου
των αμαρτιῶν·
του εξιλασμου·
ἀπαξ' του ενιαυ
του καθαρι῀ε αυ
το. εις τας γε
νεας αυτων
ἅγιον ἁγίων
— εστιν κυριω·
11 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
12· σην λεγων· ε
αν λαβης τον
συλλογεισμον †
των υιων ισραηλ
εν τη επισκο
πῆ αυτων. και
δωσουσιν ἑ
καστος λυ
τρα της ψυχης
αυτου τω κυριω·
και ουκ εσται
εν αυτοις πτω
σις εν τη επι
— σκοπῆ αυτων
13· Και τουτο εστιν
ὁ δωσουσιν.
ὅσοι αν παραπο
ρευωνται την
επίσκεψιν· το
ἡμισυ του διδρά
χμου ὁ εστιν
κατα το δίδρα
χμον το ἅγιον·
εικοσι ὀβολοι.
το δίδραχμον·
το δε ἡμισυ του
διδραγμου εισ
φορα τω κυριω·
14 πᾶς ὁ παραπο
ρευομενος
εις την επισκε
ψιν απο εικοσα
ετους και επα
νω· δωσουσιν
την εισφοραν
15· κυριω· ὁ πλουτων
ου προσθησει·
και ο πενομε
νος ουκ ελατ
τονωσει απο
του ημίσους
του διδράγμου·
εν τω διδοναι
την εισφοραν
κυριω εξῖλασασθαι
περι των ψυ
— χων ὑμων·
16· Και λημψη το
αργυριον της
εισφορας παρα
των ὑιων ισραηλ·
και δωσεις αυ
το εις το κατερ
γον της σκη
νης του μαρτυ
ριου· και εσται
τοις ὑιοις ισραηλ
μνημοσυνον

† A correxit συλλογισμον

εναντι κυριου εξι
λασασθαι περι
των ψυχων ϋ
— μων
17 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
— σην λεγων·
18· ποιησον λου
τῆρα χαλκοῦν·
και βασιν αυτω
χαλκην ωστε
νίπτεσθαι· και
θησεις αυτην
ανάμεσον της
σκηνης του
μαρτυριου· και
ανάμεσον του
θυσιαστηριου·
και εχχεεῖς
εις αυτον ϋδωρ·
19· και νιψεται ἀ
αρῶν και ὁι ϋιοι
αυτου εξ αυτου
τας χειρας αυ
των και τους
20· ποδας ὅταν εισ
πορευωνται
εις την σκηνην
του μαρτυριου
νίψονται ϋδα
τι και ου μη απο
θανωσιν ἡ ὅ
ταν προσπρο
ρευωνται προς
το θυσιαστηρι

ον λειτουργειν
και αναφερειν
τα ὁλοκαρπω
21· ματα κυριω. νίψον
ται τας χειρας
και τους ποδας
ϋδατι· ἵνα μη α
ποθανωσιν·
και ἐσται αυτοις
νόμιμον αιω
νιον αυτω και
ταις γενεαις αυ
— του μετ αυτον·
22 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
23· σην λεγων· και
συ λάβε ἡδυσμα
τα· ανθος σμυρ
νης εκλεκτης
πεντακοσιους
σικλους· και
κινναμωμου
ευώδους το ἡ
μισυ αυτου· δι
ακοσιους πεν
τηκοντα· και κα
λαμου ευώδους
διακοσιους πεν
24· τηκοντα· και ἰ
ρεως πεντακο
σιους σικλους
του αργυριου
και ελαιον εξ
ελαιων ειν·
25· και ποιησεις

αυτο ελαιον
χρεισμα ἁγιον
μυρεψὶκον·
τεχνης μυρε
ψοῦ· ελαιον χρει
— σμα ἅγιον ἐσται
26· Και χρεισεις
εξ αυτου την
σκηνην του
μαρτυριου· και
την κιβωτον
του μαρτυριου·
27 και παντα τα σκέυ
η αυτης· και την
λυχνΐαν και παν
τα τα σκευη αυ
της· και το θυ
σιαστηριον του
θυμιαματος·
28· και το θυσια
στηριον των
ὁλοκαυτωμα
των· και παντα
αυτου τα σκευ
η· και την τρα
πεζαν· και παν
τα τα σκευη αυ
της· και τον λου
τῆρα και την
βασιν αυτου·
29· και ἁγιάσεις αυ
τα· και εσται ἁ
για των ἁγιων·
πᾶς ὁ απτο
μενος αυτων

xxxi, εν τω ὄρει σὶ
18 να τας δυο πλα
κας του μαρτυ
ριου· πλακας
λιθινας γεγραμ
μενας τω δα
== κτυλω του θεου
xxxii Και ειδων ὁ λα
1· ος ὅτι κεχρό
νικεν μωυσης
καταβηναι εκ
του ὄρους. συ
νεστη ὁ λαος
επι ἀαρῶν· και
λεγουσιν αυτω·
αναστηθι και
ποιησον ἡμιν
θεους ὀι προ
πορευσονται
ἡμων· ὁ γαρ
μωϋσης ουτος
ὁ ανθρωπος ὀς εξή
γαγεν ημας εξ αι
γυπτου. ουκ οι
δαμεν τί γεγο
— νεν αυτω·
2· Και λεγει αυτοις
ἀαρῶν· περιε
λεσθε τα ενῶ
τια τα χρυσα τα
εν τοις ωσιν
των γυναικων
ὑμων και θυ
γατερων· και
ενεγκατε προς

— με·
3· Και περιε῀ιλαν
το πᾶς ὁ λαος
τα ενῶτια τα χρυ
σα τα εν τοις
ωσιν αυτων
και ἤνεγκαν
— προς ἀαρῶν·
4· και εδεξατο εκ
των χειρων αυ
των· και ἐπλα
σεν αυτο εν
τη ραφιδι· και
εποιησεν αυ
το μοσχον χω
νευτον και ει
πεν ουτοι ὁι
θεοι σου ισραηλ' ὁ·
τινες ανεβιβα
σαν σε εκ γης
— αιγυπτου·
5· Και ειδων ἀαρ - -
ὠκοδομησ - -
θυσιαστηρ - - -
κατ'ἐναντ - - -
του· και εκ - - -
ξεν ἀαρῶν - -
γων· εορ — —
6· αυριον· κ - - - -
θρισας † ὁ — —
τη επαυ - - - - -
νεβιβα - - - - - -
καυτω - - - - - - -
προσ - - - - - - -
θυ — — —

Membrana abscissa

† Ante ὁ A apponit notam reprobationis; deest finalis, avulsa membrana

Membrana abscissa

13 θυνῶ το σπερ
μα υμων ὡσει
τα αστρα του ου
ρανου τω πλη
θει· και πασαν
την γην ταυτην
ἧν εἴπας δου
ναι τω σπερμα
τι αυτων· και κα
θεξουσιν αυτην
— εις τον αιωνα·
14 Και ιλασθη κυριος
περι της κακι
ας ἧς ειπεν ποι
ησαι τον λαον
— αυτου·
15 Και ἀποστρεψας
μωυσης κατε
βη εκ του ὄρους·
και αι δυο πλα
κες του μαρτυ
- ιου εν ταις χερ
- ιν αυτου· πλά
- ες λίθιναι· γε
- - αμμεναι εξ αμ
- - τερων των
- - ρων αυτων·
- - θεν και ἐν
- - - ησαν γε
16 - - - - μεναι· και
- - - - - κες εργον
- - - - - ν· και ἡ
- - - - - - ραφη
- - - - - - - κεκο
- - - - - - - - ν ταις

— πλάξιν·
17 Και ακουσας
ἴησους την
φωνην του λα
ου κραζοντων.
λεγει προς μω
υσην· φωνη
πολεμου εν
— τη παρεμβολη·
18 Και λεγει· ουκ ἐ
στιν φωνη εξαρ
χοντων κατ' ἴ
σχῦν· ουδε φω
νη εξαρχοντων
τρόπης· αλλα
φωνην εξαρχον
των ο͂ινου εγω
— ακουω·
19 Ἡνίκα δε ηγγι
σεν τη παρεμ
βολῆ. ὁρᾶ τον
ὄχλον και τους
— χορους
και οργισθεις
θυμω μωῦσης.
ερριψεν απο
των χειρων αυ
του τας δὺο πλα
κας· και συνε
τριψεν αυτας
— υπο το ὄρος·
20 Και λαβων τον
μοσχον ὁ͂ν ε
ποιησαν. κατε
καυσεν αυτον

πυρι· και κατή
λασεν αυτον
λὲπτον· και ἑ
σπειρεν αυτον
επι το ῦδωρ' και
εποτεισεν αυ
το τους ῦιους
— ισραηλ'·
21· Και ειπεν μωϋ
σης προς ἀαρῶν
τι εποιησεν
σοι ὁ λαος ου
τος· ὁτι επήγα
γες επ αυτους
ἁμαρτιαν μεγα
— λην·
22· Και ειπ-ν ἀαρῶν
προς μωϋσην·
μη οργίζου κυ
ριε συ γαρ' οιδας
το ό'ρμημα του
λαου τουτου·
23· λεγουσιν γαρ
μοι ποιησον
ἡμιν θεοῦς, ὁι
προπορευσον
ται ἡμιν ὁ γαρ
μωϋσης ουτος
ὁ ανθρωπος ος εξη
γαγεν ἡμας εξ
αιγυπτου. ου
κ οιδαμεν τί γε
— γονεν αυτω·
24 Και ειπα αυτοις
τίνι ῦπαρχει
χρυσια περιέλε
σθε· και ἐδω
καν μοι· και ερ
ριψα εις πῦρ'. και
εξηλθεν ὁ μό
— σχος ουτος·
25· Και ειδων μω
ϋσης τον λαον,
ὁτι διεσκεδα
σται· διεσκεδα
σεν γαρ' αυτους
ἀαρῶν επιχαρ
μα τοις ῦπεναν
— τιοις αυτων.
26· ἑστη μωυσης
επι της πυλης
της παρεμβολης
και ειπεν· τις
προς κυριον ἑ'ιτω
— πρός με·
Συνηλθοσαν
ουν προς αυτον
παντες ὁι ῦιοι
27· λευι· και ειπεν
— αυτοις·
Τάδε λεγει κυριος ὁ
θεος ισραηλ·· θεσθε
ἑκαστος την
ρομφαιαν εαυ
επι τον μηρον
και διελθατε
και ανακαμψα
τε απο πυλης
επι πυλην δια
της παρεμβο
λης· και αποκτει
νατε ἑκαστος
τον αδελφον
αυτου· και εκα
στος τον πλη
σιον αυτου· και
ἑκαστος τον
— εγγιστα αυτου·
28· Και εποιησαν
ὁι ῦιοι λευΐ κα
θα συνεταξεν
— αυτοις μωϋσης
και ἑπεσαν εκ
του λαου εν τη
ἡμερα εκεινη
εις τρ-ισχιλι
— ους ανδρας·
29· Και ειπεν αυτοις
μωϋσης· επλη
ρωσατε τας χει
ρας υμων σημε
ρον κυριω· ἑκαστος
εν τω υιων και
εν τω αδελφω
δοθηναι εφ ῦ
— μας ευλογιαν·
30· Και εγενετο με
τα την αυριον
και ειπεν μω
ϋσης προς τον
λαον· ῦμις ημαρ
τηκατε αμαρτι
αν μεγαλην·
και νυν αναβη
σομαι προς τον

θεον· ἵνα ἐξιλασ-
μαι περι της α
— μαρτιας ὑμων·
31 Επεστρεψεν
δε μωϋσης προς
κυριον· και ειπεν
δέομαι κυριε· ἡμαρ
τηκεν ὁ λαος
ουτος αμαρτι
αν μεγαλην
και εποιησαν
εαυτοις θεους
32· χρυσους· και
νυν ει μεν α
φεις αυτοις την
αμαρτιαν. ἄφες.
ει δε μη. ἐξαλει
ψον με εκ της
βιβλου σου ἧ̃ς
— ἔγραψας·
33· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
εἴ τις ημαρτη
κεν ενώπιον
μου. εξαλειψω
αυτον απο της
βιβλου μου·
34 νυνι δε βαδιζε
και ὁδηγησον
τον λαον τουτον
εις τον τοπον
ὅ̃ν ειπα σοι· ι
δου ὁ αγγελος
μου προ προ
σωπου σου προ
πορεύεται· ἡ
δ' αν ἡμερα επι
σκεπτωμαι.
επαξω επ αυτους
την αμαρτιαν
— αυτων
35· Και επαταξεν
κυριος τον λαον πε
ρι της ποιησε
ως του μοσχου·
αλ ξ ααρων ὅ̃ν εποιησαν
— εαυτοις·
XXXIII Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
πορευου ανά
βηθι εντεύθεν
σύ και ὁ λαος
σου οὓς εξηγα
γες εκ γης αι
γυπτου· εις την
γην ἣν ωμοσα
τω αβρααμ' και
ϊσαακ' και ιακὼβ·
λεγων τω σπερ
ματι υμων δω
2· σω αυτην· και
συναποστελῶ
τον αγγελον
μου πρότερον
σου. και εκβα
λε̃ι τον χαναναι
ον· και τον αμορ
ραιον· και τον
χετταιον· και
τον φερεζαιον·
και γεργεσαιον·
και ευαιον·
και ϊεβουσαιον.
ει και εισαξω σε
3· εις γην ρέου
σαν γαλα και με
λι· ου γαρ μη συν
αναβω μετα σου
δια το λαον σκλη
ροτραχηλον
σε ειναι· ινα μη
εξαναλωσω σε
— εν τη ὁδω·
4· Και ακουσας ὁ
λαος το ρημα
το πονηρον
τουτο. κατεπεν
θησαν εν πεν
θικοις·
5· Και ειπεν κυριος τοις
υιοις ισραηλ· ὑμεις
λαος σκληρο
τράχηλος ὁρά
τε μη πληγην
αλλην εγω επα
γάγω εφ ὑμας.
και εξαναλωσω
— ὑμας·
νυν ουν, αφέ
λετε τας στο
λας των δοξων
υμων· και τον
κοσμον. και
δειξω σοι ἁ ποι
= ησω

6· Και περιείλαν
το δι ῦιοι ισραηλ'
τον κοσμον
αυτων και την
περιστόλην
απο του ὄρους
— χωρῆβ·
7· Και λαβων μω
ῦσης την σκη
νην αυτου. ε
πηξεν εξω της
παρεμβολης
μακραν απο
της παρεμβο
λης· και εκλη
θη σκηνη μαρ
— τυριου
και εγενετο
πᾶς ὁ ζητων
κυριον. εξεπορευ
ετο εις την
σκηνην εξω
της παρεμβο
— λης·
8· ἡνίκα δ' αν ει
σεπορευετο
μωῦσης εις
την σκηνην.
ειστηκει πᾶς
ὁ λαος σκοπέυ
οντες εκαστος
παρα τας θυρας
της σκηνης
— αυτου·
κατενόουν
απίοντος μω
ῦση ἑως του
ελθειν † αυτον
εις την σκηνην·
9· ως δ' αν εισηλ
θεν μωῦσης
εις την σκηνην.
κατεβαινεν
ὁ στυλος της
νεφελης και
ἱστατο επι των
θυρων της σκη
νης· και ελα
10 λει μωῦση· και
εῶρα πᾶς ὁ λα
ος τον στυλον
της νεφελης
εστῶτα επι
των θυρῶν
— της σκηνης·
και σταντες
πᾶς ὁ λαος·
προσεκυνη
σαν εκαστος
απο της θυρας
της σκηνης
— αυτου
11· Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην ενωπιος
ενωπιω· ὡς
ει τις λαλησαι
προς εαυτου
φιλον· και απε
λύετο εις την
— παρεμβολην
Ο δε θεράπων
ιησους υιος
ναυῆ. νεος·
ουκ εξεπορευ
ετο εκ της σκη
— νης·
12 Και ειπεν μω
ῦσης προς κυριον·
ιδου συ μοι λε
γεις αναγαγε
τον λαον του
τον· συ δε ου
κ' εδηλωσας μοι
ὁ῀ν συναποστε
λε῀ις μετ εμου
συ δε μοι είπας·
όιδα σε παρα παν
τας· και χαριν
έχεις παρ εμοι
13· ει ουν ε῀υρηκα
χαριν § εναντι
ον σου: εμφα
νισον μοι σε
αυτον· γνωστῶς
ε῀ιδω σε· οπως
αν, ῶ ευρη
κως χαριν ενω
πιον σου· και
ἵνα γνῶ ότι λα
ος σου το έθνος
— τουτο·
14· — και λεγει·
Αυτος προπο
ρευσομαι σου

† A, εις minutis literis additis, εισελθειν

§ A συμ παρα σοι

και καταπαυσω
— σε· και ειπεν ,
15· προς αυτον· ει
μη συ αυτος
συμπορευη
μεθ ημων. μη
με αναγαγης
16 εντέυθεν· και
πως γνωστον
έσται αληθως·
ότι ευρηκα χα
ριν παρα σοι ε
γω τε και ό λαος
σου. αλλ η συμ
πορευομενου
σου μεθ ημων·
και ενδοξασθη
σομεθα εγω τε
και ο λαος σου
παρα παντα τα
εθνη ΄όσα επι
— της γης εστιν·
17· Ειπεν δε κυριος προς
μωϋσην· και
τουτον σοι τον
λογον ό ν ειρη
κας ποιησω·
ευρηκας γαρ χα
ριν ενωπιον
εμου· και οιδα
— σε παρα παντας·
18· Και λεγει δειξον
μοι την σεαυ
— του † δοξαν
19· Και ειπεν· εγω

παρελευσομαι
προτερος
σου τη δοξη
μου· και καλε
σω τω ονομα
τι κυριου εναντιον
σου· και ελεη
σω ό ν αν ελεῶ·
και οικτειρη
σω ό ν αν οικτει
— ρω
20· Ειπεν δε· ου δυ
νηση ιδειν
το προσωπον
μου· ου γαρ μη
ειδη ανθρωπος το
προσωπον μου
— και ζησεται
21 Και ειπεν κυριος·
ιδου τοπος πα
ρ εμοι· και στη
ση επι της πε
22· τρας· ηνίκα δ' αν
παρελθη ή δο
ξα μου. και θη
σω σε εις όπην
της πετρας·
και σκεπασω
τη χειρι μου
επι σε ώς αν πα
23· ρελθω· και αφε
λῶ την χειρα
και τοτε όψη
τα όπίσω μου·
το δε προσωπον

μου ουκ οφθη
— σεται σοι·
XXXIV Και ειπεν κυριος προς
μωϋσην· λάξευ
σον σεαυτω δυ
ο πλάκας λιθι
νας καθως και
άι πρωται· και
ανάβηθι προς
με εις το όρος·
και γραψω επι
των πλακων
τα ρηματα ά ή ν
επι ταις πλάξιν
ταις πρωταις
άς συνετριψας·
2 και γινου ετοι
μος εις το πρω
ϊ. και αναβηση
το πρωϊ εις το
όρος το σινα·
και στηση μοι
εκει επ' άκρου
3 του όρους· και
μηδεις αναβη
τω μετα σου·
και μηδεις ό
φθητω εν παν
τι τω όρει· και
τα προβατα και
όι βόες μη νε
μεσθωσαν πλη
σιον του όρους
— εκεινου·
4· Και ελάξευσεν

† Α αχ οψιν

δυο πλακας λι
θινας καθαπερ
— και άι πρωται·
Και ορθρισας
μωϋσης το πρω
ι. ανεβή εις το
ορος το σίνα
καθα συνετα
— ξεν αυτω κυριος·
Και έλαβεν μω
ϋσης μεθ αυτου
τας δυο πλακας
— τας λιθινας·
5· Και κατεβη κυριος
εν νεφελη· και
παρεστη αυτω
— εκει·
Και εκαλεσεν
— τω ονόματι κυριου·
6· Και παρηλθεν
κυριος πρo προσω
που αυτου και
εκαλεσεν·
κυριος κυριος ὁ θεος οι
κτε̃ιρμων και
ελεημων· μα
κροθυμος και
πολυελεος και
αληθεινος·
7· και δικαιδικαι
οσυνην διατη
ρων· και ποιων
ελεος εις χιλι
αδας· αφαιρων
ανομιας και α
διας και αμαρ
τιας· και τον ἐ
νοχον ου καθα
ριε̃ι· επαγών
αμαρτιας πατερων
επι τεκνα· και
επι τεκνα τε
κνων· επι τρι
την και τεταρ
— την γενεαν·
8 Και σπεύσας μω
ϋσης· κυψας
επι την γην προ
σεκυνησεν
9· επι την γην και
ειπεν· ει ευρη
κα χαριν ενώ
πιον σου. συμ
πορευθητω ὁ
κυριος μου μεθ η
μων· ὁ λαος
γαρ σκληροτρα
χηλος εστιν·
και αφελε̃ις συ
τας αμαρτιας και
τας ανομιας η
μων· και εσο
— μεθα σοι·
10· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
ἰδου εγω διατι
θημι σοι διαθη
κην ενώπιον
παντος του λα
ου σου ποιησω
ἐνδοξα· ἁ ου γε
γονεν εν παση
τη γη· και εν παν
τι ἐθνει· και ὄ
ψεται πα̃ς ὁ λα
ος εν ὄ̃ις ει συ
τα εργα κυριου. ὁτί
θαυμαστα εστιν
α εγω ποιησω
— σοι·
11 Προσεχε σύ παν
τα ὅσα εγω εν
— τελλομαι σοι·
Ἴδου εγω εκβαλ
λω απο προσω
που ὑμων τον
αμορρα̃ιον· και
τον χανανα̃ιον·
και τον χεττα̃ι
ον· και τον φε
ρεζα̃ιον· και τον
ευαιον· και τον
γεργεσα̃ιον·
και τον ἰεβου
— σα̃ιον·
12· Προσεχε σεαυ
τω· μη ποτε θης
διαθηκην τοις
εγκαθημενοις
επι της γης· ει
ς ἡ̃ν, εισπορευ
η εις αυτην· μή
ποτε γενηται
προσκομμα εν
υμιν·

13' τους βωμους
αυτων καθελε῀ι
τε· και τας στη
λας αυτων συν
τριψετε· και τα
αλση αυτων
εκκοψετε· και
τα γλύπτα των
θεων αυτων
κατακαυσετε
14' πυρι· ου γαρ μη
προσκυνηση
τε θεω ετερω·
ὁ γαρ κυριος ὁ θεος
ζηλῶτον ὄνο
μα· θεος ζηλωτης
15' εστιν· μή πο
τε θη̃ † διαθηκην
τοις εγκαθημε
νοις επι της
γης· και εκπορ
νευσωσιν ὀπί
σω των θεων
αυτων· και θυ
σωσιν τοις θε
οις αυτων· και
καλεσωσιν σε
και φαγης των θυ
σιων αυτων
16' και λαβης των
θυγατερων αυ
των τοις ῢιοις
σου· και των θυ
γατερων σου
δῷς τοις ῢιοις

αυτων· και εκ
πορνευσωσιν
αι θυγατερες
σου ὀπίσω των
θεων αυτων
και εκπορνευ
σωσιν τους
ῢιους σου ὀπί
σω των θεων
17 αυτων· και θε
ους χωνὲυτους
ου ποιησεις
— σεαυτω
18' και την ἑόρτην
των αζύμων
— φυλαξη
Επτα ημερας
φαγη̃ ἄζυμα· κα
θαπερ εντε
ταλμαι σοι εις
τον καιρον εν
μηνι των νέ
ων· εν γαρ τω
μηνι των νεων
εξηλθες εξ αι
— γυπτου·
19' Πα̃ν διανοιγον
μη̃τραν. εμοι
τα αρσενίκα·
πρωτοτοκον
μοσμου· και
πρωτότοκον
20' προβατου· και
πρωτότοκον
ῢποζυγιου λυ

τρυση προβατω·
εαν δε μη § λυτρω
ση. τιμην δω
— σεις αυτου· πα̃ν
πρωτοτοκον
των ῢιων σόυ
— λυτρωση·
Ουκ οφθηση
ενωπιον μου
— κένος·
21 Εξ' ημερας ερ
γα̃· τη δε ἡμε
ρα τη εβδομη
καταπαυσεις·
τω σπορω και
τω αμὴτω κα
— τάπαυσις·
22' Και εόρτην ε
βδομαδων ποι
ησεις μοι· αρχη-
θερισμου πυ
ρω̃ν και εόρτη-
συναγωγης
μεσο῀υντος
— του ενιαυτου·
23' Τρεις καιρους
του ενιαυτου
οφθησεται παν
αρσενίκον ε
νωπιον κυριου του
— θεου σου·
24 Ὅταν γαρ εκβα
λω̃ τα ἔθνη απο
προσωπου σου·
και εμπλατυ

† A, ut videtur, inserto σ fecit θη̃ς

§ μη A superscripsit

νω τα ὁρια σου.
ουκ επιθυμη
σει ουθεὶς την
γην σου· ἡνί
κα εαν αναβαι
νης οφθηναι
ἐναντι κυριου του
— θεου σου.
τρεις καιρους
του ενιαυτου·
25· ου σφαξεις ε
πι ζυμη ἅἷμα θυ
σιασματων μου·
και ου κοιμη
θησεται εις το
πρωϊ θυμα ε
ὁρτης του πα
— σχα·
26· Τα πρωτογενη
ματα της γης
σου εισοίσεις
εις τον όίκον
— κυριου του θεου σου·
Ουχ᾽ εψησεις
α᾽ρνα εν γάλα
κτι μητρος αυ
— του·
27 Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
γραψον σεαυ
τω τα ρηματα
ταυτα· επι γαρ
των λογων του
των τέθειμαι
σοι διαθηκην

— και τω ισραηλ·
28· Και ἡ῀ν εκει μω
ϋσης ἐναντι κυριου
τεσσερακον
τα ἡμερας † και τεσ
σερακοντα νυ
κτας· αρτον ου
κ εφαγεν· και
ὑδωρ᾽ ουκ επι
εν· και εγραψεν
επι των πλακῶν
τα ρηματα ταυ
τα της διαθηκης
τους δεκα λο
— γους·
29· Ως δε κατεβαι
νεν μωϋσης
εκ του ὁρους
σίνα. και ιδου
ἁι πλακες επι
των χειρων μω
— ϋση
Καταβαινοντος
δε αυτου απο
του ὁρους. και
μωϋσης ουκ η
δει ὁτι δεδοξα
σται ἡ ὁψις του
χρωτος του προ
σωπου αυτου·
εν τω λαλειν
— αυτον αυτω·
30· Και ειδεν ἀαρῶν
και παντες ὁι
ϋιοι ισραηλ᾽ τον μω

ϋσην. και ἦν δε
δεδοξασμενη
ἡ ὁψις του χρω
τος του προσω
που αυτου· και
εφοβηθησαν
— εγγι αυτω·
31 Και εκαλεσεν
αυτους μωυ
σης· και επεστρα
φησαν προς αυ
τον ἀαρῶν και
παντες οι αρχον
τες της συνα
γωγης· και ελα
λησεν μωϋσης
— προς αυτους·
32 Και μετα ταυτα
προσηλθον προς
αυτον παντες
ὁι ϋιοι ισραηλ᾽· και ε
νετειλατο αυ
τοις παντα οσα
ελαλησεν κυριος·
προς αυτον εν
— τω ορει σίνα·
33· Και επι κατεπαυ
σεν λαλων προς
αυτους. επεθη
κεν επι το προ
σωπον αυτου
— καλυμμα·
34· Ἡνίκα δ᾽αν εισε
πορευετο μω
υσης εναντι κυριου

† A supplet ς primo omissum

λαλειν αυτω.
περιηρε῀ιτο το
— κάλυμμα·
Εως του εκπο
ρευεσθαι και
εξελθων ελα
λει πασι τοις
ϋιοις ισραηλ όσα ε
νετειλατο αυ
— τω κυριος·
35* Και ειδον όι ϋιοι
ισραηλ' το προσωπον
μωϋση ότι δε
δοξασται. και
περιεθηκεν
μωυσης το κα
λυμμα επι το
προσωπον ε
αυτου· εως αν
εισελθη συν
— λαλειν αυτω·
XXXV Και συνηθροι
σεν μωυσης
πασαν συναγω
γην υιων ισραηλ
και ειπεν προς
αυτους· ουτοι
όι λογοι ούς ει
πεν κυριος ποιησαι
— αυτους·
2* Εξ' ἡμερας ποι
ησεις ἐργα· τη
δε ημερα τη ε
ϐδομη καταπαυ
σις ἅγιον σαβ
ϐατον ἀνάπαυ
σις τω κυριω· πᾶς
ὁ ποιων εν αυ
τη εργον. τελευ
— τατω·
3* ου καυσετε
πῦρ' εν παση
κατοικια ϋμων
εν τη ἡμερα των
σαϐϐατων. εγω
— κυριος·
4* Και ειπεν μω
ϋσης προς πα
σαν συναγωγην
ϋιων ισραηλ' λεγων·
τουτο ρημα ὁ
συνεταξεν κυριος
5* λεγων· λαβε
τε παρ ϋμων αυ
των αφαιρεμα
κυριω· πᾶς ο κατα
δεχομενος
τη καρδια οισου
σιν τας απαρχας
κυριω
χρυσιον·
αργυριον·
χάλκον·
6* ϋάκινθον·
πορφυραν·
κόκκινον δι
πλο῀υν· και ϐύς
σον κεκλωσ - -
μενην· και τριχας
7* αιγιας· και δέρ
ματα κριων ἠ
ρυθροδανωμέ
να· και δέρμα
τα ϋακινθινα·
και ξυλα ἀσηπτα·
8* και λιθους σαρ
δίου και λιθους
εις την γλυφην
εις την επω
μιδα· και εις τον
— ποδήρη·
9 Και πᾶς σοφος
τη διανοια εν
ϋμιν. ελθων
εργαζεσθω παν
τα ὅσα συνετα
ξεν κυριος
10* την σκηνην·
και τα παραρύ
ματα· και τα κα
λυμματα· και
τα διατονια· και
τους μόχλους·
και τους στυλους·
11* και την κιβω
τον του μαρτυ
ριου· και τους
αναφορε῀ις αυ
της· και το κα
12* ταπέτασμα· και
τα ἱστία της αυ
λης· και τους
στυλους αυτης
13* και τους λιθους
τους της σμα

15* ράγδου και την
τραπεζαν· και
παντα τα σκευ
16* η αυτης· και την
λυχνίαν του
φωτος· και παν
τα τα σκέυη αυ
14* της· και το ελαι
ον του χρεισμα †
τος· και το θυ
μίαμα της συν
θεσεως· και
το επίσπαστρον
της θυρας της
17* σκηνης· και το
θυσιαστηριον
και παντα σκευ
18* η αυτου· και τας
στολας τας άγί
ας ἀαρῶν του ι
ερεως· και τας
στολας εν ἀῖς
λειτουργουσιν
εν αυταις εν
19 τω ἀγίω· και τους
χιτωνας τοις
ῦιοις ἀαρῶν της
— ἰερατε̃ιας·
20* Και εξηλθεν πα
σα συναγωγη
ῦιων ισραηλ' απο
21* μωϋση· και ἤ
νεγκαν ἑκαστος
ὡ̃ν εφερεν ἡ
καρδια αυτων·

και ὅις ἐδοξεν
τη ψυχη αυτων
ἤνεγκαν αφαι
ρεμα κυριω. εις παν
τα τα εργα της
σκηνης του
μαρτυριου· και
εις παντα τα ερ
γα αυτης· και εις
πασας τας στο
— λας του αγιου·
22* Και ηνεγκαν ὁι
ανδρες παρα των
γυναικων· πᾶς
ὦ ἐδοξεν τη δι
ανόια ηνεγκαν
σφραγίδας· και
ενῶτια·
και δακτυλιους·
και εμπλοκια·
και περιδέξια·
πᾶν σκευος χρυ
23* σουν· και παν
τες ὅσοι ἤνεγ
καν αφαιρεμα
χρυσιου κυριω· και
πᾶς ὦ ευρεθη
παρ αυτω δέρμα
τα κριων ἠρυ
θροδανωμενα·
και δέρματα ἠ
νεγκαν ῦακίν
24* θινα· πᾶς ὁ αφαι
ρων αφαιρεμα
αργυριον και

χαλκον. ἤνεγ
καν τα αφαιρε
— ματα κυριω·
Και παρ' οις ευ
ρεθη ξυλα άση
πτα· εις παντα
τα εργα της κατα
σκευης ἠνεγ
— καν·
25 Και πασα γυνη
σοφη τη διανο̃ι
α· ταις χερσιν
νηθειν. ἠνεγ
καν νενησμε
ἀ νη̃ν την υάκιν
θον· και την πορ
φῦραν· και το κόκ
κινον· και την
— βυσσον·
26* Και πασαι αι γυ
• ναικες ἅῖς ἐδο
ξεν τη διανο̃ια
αυτων. εν σο
φια ένησαν τας
τρίχας τας αιγι
— ας·
27* Και ὁι αρχοντες
ἤνεγκαν τους
λιθους της σμα
ράγδου και τους
λιθους τους της
πληρωσεως
εις την επωμι
δα και εις το λο
28* γιον και τας συν

† A supplevit ι primo omissum

θέσεις· και το
ελαιον της χρει
σεως· και την
συνθεσιν του
— θυμιαματος·
29· Και πᾶς ανηρ' και
γυνη ὧ˜ν εφε
ρεν η διάνοια
αυτων εισελ
θοντες † ποιειν
παντα εργα ὅ
σα συνεταξεν
κυριος ποιησαι αυ
τα δια μωϋση.
ἤνεγκαν ὁι ϋιοι
ισραηλ' αφαιρεμα
— κυριω
30· Και ειπεν μωυ
σης τοις ϋιοις
ισραηλ'· ιδου ανακε
κληκεν ὁ θεος' τον βε
σελεηλ τον του
ουρῒ, ϋιον ωρ
εκ της φυλης
31 ιουδα· και ενε
πλησεν αυτον
πνευμα θε˜ιον σο
φιας και συνε
σεως και επι
στημης παν
32 των αρχιτεκτο
νε˜ιν κατα παν
τα τα ἐργα της
αρχιτεκτονί
ας· ποιειν το

χρυσιον· και το
αργυριον· και
τον χαλκον·
33 και λιθουργῆ
σαι τον λιθον·
και κατεργαζε
σθαι τα ξυλα και
ποιειν εν παν
— τι εργω σοφιας·
34· και προβιβάσαι
γε εδωκεν εν
τη διανοια αυ
τω τε και ελιᾶβ'
τω του αχισα
μαχ' εκ της φυ
35· λης δαν· και ε
νεπλησεν αυ
τους σοφιας
διανο˜ιας και
συνεσεως·
συνιέναι ποι
ησαι παντα τα
ἐργα του ἁγιου·
τα ϋφαντᾶ·
και τα ποικειλ
τᾶ· υφάναι τω
κοκκίνω και
τη βυσσω· ποι
ειν πᾶν, εργον
αρχιτεκτονί
— ας ποικιλιας·
XXXVI, Και εποιησεν
1· βεσελεῆλ· και
ελιᾶβ'· και πᾶς
σοφος τη δια

νο˜ια ὧ εδοθη
σοφια και επι
στημη εν αυ
τοις· συνιεναι
ποιειν παντα
τα ἐργα τα κατα
τα ἅγια καθηκον
τα· κατα παντα
ὅσα συνεταξεν
— κυριος·
2· Και εκαλεσεν
μωυσης τον
βεσελεηλ' και
ελιᾶβ· και παν
τας τους ἐχον
τας την σοφιαν·
ὧ εδωκεν ὁ θεος
επιστημην εν
καρδια· και παν
τας τους εκου
σιως βουλο
μενους προσ
πορευεσθαι
προς τα ἐργα
ὡστε συντε
— λειν αυτα·
3· Και § παρελαβον
παρα μωϋση
παντα τα αφαι
ρεματα ἁ ἥνεγ
καν ὁι υιοι ισραηλ'
εις παντα τα ερ
γα του ἁγιου
— ποιειν αυτα·
Και αυτοι προσ

† A superscripto α fecit εισελθοντας

§ Και supplet A extra ordinem per compendium

XXXVII, άι βασεις αυτων
10 — δεκα·
11 Και το κλῖτος
το προς ανατο
λας. πεντηκον
12* τα πηχεων· ἴστί
α πεντεκαίδε
κα πηχεών
το κατα νωτου·
και όι στυλοι
αυτων τρεις·
και άι βασεις αυ
— των τρεις·
13* Και επι του νω
του του δευτε
ρου· ένθεν και
ένθεν κατα
την πυλην της
αυλης. αυλᾶιαι
πεντεκαίδεκά
πηχέων· και
όι στυλοι αυτων
τρεις· και άι βα
— σεις αυτων τρεις·
14* Πασαι άι αυλᾶι
αι της αυλης
εκ βυσσου κε
— κλωσμενης
15* Και άι βασεις των
στυλων χαλ
και· και αι αγκυ
λαι αυτων αρ
γυραι· και άι κε
φαλιδες αυτων
περιηργυρω
μεναι αργυρι
ω· και οι στυ
λοι περιηργυ
ρωμενοι αργυ
ριω· παντες όι
στυλοι της αυ
— λης·
16* Και το καταχά
λυμμα της πυ
λης της αυλης
εργον ποικιλ
το῀υ· εξ ΰακιν
θου· και πορφῦ
ρας. και κοκκι
νου· και βυσσου
κεκλωσμενης
εικοσι πηχων
το μηκος· και
το ΰψος και το
ε῀υρος πεντε
πηχεων εξῗ
σουμενον
τοις ιστίοις της
17 αυλης· και όι στυ
λοι αυτων τεσ
σαρες· και αι βα
σεις αυτων τεσ
σαρες χαλκαι
και αγκύλαι αυ
των αργυραι·
και αι κεφαλι
δες αυτων πε
ριηργυρωμε
ναι αργυριω·
18* και αυτοι περι
ηργυρωμενοι
αργυριω· και παν
τες όι πάσσαλοι
της αυλης κύ
— κλω χαλκοι·
19* Και άυτη ή σύν
ταξις της σκη
νης του μαρτυ
ριου· καθα συ
νεταγη μωυ
ση· την λειτουρ
γιαν ειναι των
λευῒτῶν· δια ῒ
θαμᾶρ' του υιου
άαρῶν του ιερε
— ως·
20 Και βεσελεῆλ
ό του ουρῖ, εκ
της φυλης ἴου
δα. εποιησεν
καθα συνετα
ξεν κυριος τω μωυ
— ση·
21* Και ελιᾶβ' ό του
αχισαμαχ' εκ
φυλης δᾶν, ός
αρχιτεκτόνη
σεν τα ΰφαντα·
και ραφιδέυτα·
και ποικίλτα·
ΰφάναι τω κοκ
κίνῳ και τη βύσ
— σω·
XXXVIII, Και εποιησεν
1* βεσελεηλ την

2* κιδωτον· και
κατεχρυσωσεν
αυτην χρυσι
ω καθαρω ἐσω
θεν καὶ εξωθεν·
και εποιησεν
αυτη κυμάτιον
χρυσουν κυκλω·
3 και εχωνευσεν
αυτη τεσσαρας
δακτυλιους
χρυσους επι
τα τεσσερα με
ρη αυτης· δυο
επι το κλῖτος
το ἑν· και δυο ε
πι το κλῖτος το
4* δευτερον· ευ
ρε῀ις· τοις διω
στῆρσιν· ὡστε
αιρειν αυτην
— εν αυτοις·
5 Και εποιησεν
το ἱλαστηριον
ανωθεν της
κιδωτου εκ χρυ
σιου καθαρου·
6* και εποιησεν
δυο χερουδειν
7 χρυσους· χε
ρο῀υδ᾽ ἑνα επι το
ἄκρον του ἱλα
στηριου το εν
και χερουδ᾽ ἑνα
επι το ἄκρον

το δευτερον
του ἱλαστηριου·
8* σκιαζοντας
ταις πτερυξιν
αυτων επι το
— ἱλαστηριον·
9* Και εποιησεν
την τράπεζαν
την προκιμε
νην † εκ χρυσι
ου καθαρου.
10* και εχωνευσεν
αυτη τεσσαρας
δακτυλιους
χρυσους· § δυο
δακτυλιους
επι το κλῖτος
το ἑν· και δυο
δακτυλιους
επι το κλῖτος
το δευτερον·
ευρε῀ις ὡστε
ἀίρειν τοις δι
ωστῆρσιν εν
11 αυτοις· και τους
διωστηρας της
κιβωτου και
της τραπεζης
εποιησεν· και
κατεχρυσω
σεν αυτους χρυ
— σιω
12* Και εποιησεν
τα σκεύη της
τραπεζης· τα

τε τρυδλια· και
τας θυισκας·
και τους κυα
θους· και τα σπον
δεια εν ὁῖς σπε῀ι
σει εν αυτοις
— χρυσα·
13 Και εποιησεν
την λυχνίαν
η φωτιζει· χρυ
14* σην στερεᾶν
τον καυλον· και
τους καλαμί
σκους εξ αμφο
τερων των με
ρων αυτης·
15 εκ των καλαμί
σκων αυτης
ὁι βλαστοι εξε
χοντες· τρεις
εκ τουτου και
τρεις εκ τουτου·
εξῖσούμενοι
16* αλληλοις· και
τα λαμπαδια αυ
των ἁ εστιν ε
πι των ἀκρων
αυτων· καρυ
ωτᾶ εξ αυτων·
και τα ενθέμι
α εξ αυτων· ἱνα
ὦσιν ὁι λυχνοι
επ αυτων· και
το ενθέμιον
το εβδομον

† Nonnullas literas A superscripsit quas legere nequeo ex serioribus curis: item in margine vv. 10, 14. § ς A supplet supra

το επ ακρου του
λαμπαδιου ε
πι της κορυφης
άνωθεν. στε
ρέον δλον χρυ
17 σουν· και επτα
λυχνους αυτη
επ αυτης χρυ
σους· και τας λα
βίδας αυτης χρυ
σας· και τας επα
ρυστρίδας αυ
— της χρυσας·
18· Ουτος περιηρ
γυρωσεν τους
στυλους· και
εχωνευσεν
τοις στυλοις
δακτυλιους
χρυσους· και
εχρυσωσεν
τους μοχλους
χρυσιω· και κα
τεχρυσωσεν
τους στυλους
του καταπετα
σματος χρυσι
ω· και εποιησε-
τας αγκυλας χρυ
— σας·
19· Ουτος εποιη
σεν τους κρΐ
κους της σκη
νης χρυσους·
και τους κρΐκους

της αυλης· και
κρΐκους εις το
εκτινειν ανω
θεν το καταπε
— τασμα χαλκους·
20· Ουτος εχωνευ
σεν τας κεφα
λιδας τας αργυ
ρας· και τας κε
φαλιδας τας χαλ
κας τη θυρα της
σκηνης· και τη
πυλη της αυλης·
και αγκύλας ε
ποιησεν αργυ
ρας επι των στυ
— λων·
Ουτος περιηρ
— γυρωσεν αυτους·
21 Ουτος εποιη
σεν τους πασ
σαλοὺς της σκη
νης και τους
πασσαλους της
— αυλης χαλκους·
22 Ουτος εποιη
σεν το θυσια
στηριον το χαλ
κουν εκ των
πυριων των
χαλκων ά ἦ͂ν τοις
ανδρασιν τοις
καταστασιασα
σιν μετα της κο
= ρε συναγωγης

23· Ουτος εποιη
σεν παντα τα
σκευη του θυ
σιαστηριου την
βάσιν αυτου και
το πυρε͂ιον αυ
του· και τας φι
άλας και τας κρε
— αγρας χαλκας·
24· Ουτος εποιη
σεν τω θυσια
στηριω περίθε
μα εργον δακτυ
λιωτον κατω
θεν του πυρε͂ι
ου ὔπ αυτο εως
του ἥμισους
αυτου· και επε
θηκεν αυτω
τεσσαρας δακτυ
λιους εκ των
τεσσαρων με
ρων του παρα
θέματος του
θυσιαστηριου
χαλκους·
ευρε͂ις τοις μο
χλοις ώστε ἀί
ρειν το θυσια
στηριον εν αυ
— τοις·
25· Ουτος εποιη
σεν το ελαιον
του χρεισματος
το ἅγιον· και την

σύνθεσιν του
θυμιαματος·
καθαρον εργον
— μυρεψου·
26· Ουτος εποιη
σεν τον λουτῆ
ρα τον χαλκουν
και την ϐασιν
αυτου την χαλ
κην·
εκ των κατο
πτρων των νη
στευσασων
ἁι ενηστευσαν
παρα τας θυρας
της σκηνης του
μαρτυριου εν· ἧ
ἡμερα ἐπηξεν
— αυτην
27 Και εποιησεν
τον λουτῆρα·
ἵνα νιπτωνται
εξ αυτου μωϋ
σης και ἀαρῶν·
και οι ὑιοι αυτου·
τας χειρας και
τους ποδας αυ
των· εισπορευ
ομενων αυτων
εις την σκηνην
του μαρτυριου·
ἡ ὅταν προσπο
ρευωνται προς
το θυσιαστηρι
ον λειτουργειν
ενιπτοντο ε
ξ αυτου καθα
περ συνεταξεν
— κυριος τω μωυση·
XXXIX, Πᾶν, το χρυσιον
1 ὁ κατειργασθη
εις τα ἐργα κα
τα πασαν την
εργασιαν των
αγίων. εγενε
το χρυσιου του
της απαρχης·
εννεα και εικο
σι τάλαντα· και
επτακοσιοι και
τριακοντα σίκλοι·
κατα τον σίκλον
— τον ἅγιον·
2· Και αργυριου α
φαιρεμα παρα
των επεσκεμ
μενων ανδρων
της συναγωγης.
εκατον τάλαν
τα· και χιλιοι ε
πτακοσιοι ε
ϐδομηκοντα
πεντε σίκλοι·
δραχμη μια τη
κεφαλη· το η
μισυ του σικλου
κατα τον σίκλον
3· τον ἅγιον πᾶς
ὁ παραπορευ
ομενος την ε
πισκεψιν· απο
εικοσαετο͂υς
και επανω εις
τας εξηκοντα
μυριαδας και
τρεισχιλιους
και πεντακοσι
ους και πεντ-
— κοντα·
4 Και εγενηθη
τα εκατον ταλαν
τα του αργυριου.
εις την χωνευ
σιν των κεφα
λιδων της σκη
νης· και εις τας
κεφαλιδας του
καταπετασμα
5 τος· εκατον κε
φαλιδες εις τα
εκατον ταλαν
τα· τάλαντον
τη κεφαλιδι·
6 και τους χιλιους
επτακοσιους
εϐδομηκοντα
πεντε σικλους.
εποιησαν εις
τας αγκυλας των
στυλων· και κα
τεχρυσωσεν
τας κεφαλιδας
αυτων και κα
τεκοσμησεν
= αυτους·

7* Και ὁ χαλκος του
αφαιρεματος.
τετρακοσια ε
ἑβδομηκοντα
ταλαντα· και δι
σχιλιοι και τε
τρακοσιοι σι
— κλοι·
8 Και εποιησαν
εξ αυτου τας
βασεις της θυ
ρας της σκη
νης του μαρτυ
9 ριου· και τας βα
σεις της σκη
νης κυκλω· και
τας βασεις της
πυλης της αυ
λης· και τους
πασσάλους της
σκηνης· και
τους πασσάλους
της αυλης κυ
10* κλω· και το πα
ράθεμα το χαλ
κουν κυκλω
του θυσιαστη
ριου· και παντα
σκεύη του θυ
σιαστηριου·
και παντα
τα εργαλεῖ
α της σκηνης
— του μαρτυριου·
11 Και εποιησαν
οἱ ϋιοι ισραηλ· κα
θα συνεταξεν
κύριος τω μωυση.
ουτως εποιη
— σαν·
12 Το δε λοιπον χρυ
σιον του αφαι
ρέματος. εποι
ησαν σκέυη εις
το λειτουργεῖν
εν αυτοις ἑναν
— τι κυριου·
13 και την κατα
λειφθεῖσαν
ϋάκινθον και
πορφῦραν και
το κοκκίνον.
εποιησαν στὸ
λας λειτουργὶ
κας ἀαρῶν· ωστε
λειτουργειν
εν αυταις εν τω
— ἁγίω·
14* Και ἠνεγκαν
τας στὸλας προς
μωῦσην· και
την σκηνην
και τα σκέυη αυ
της· και τους μο
χλους και τους
στυλους· και
τας βασεις αυτης·
15* και την κιβωτον
της διαθηκης·
και τους διωστῆ
ρας αυτης· και
το θυσιαστηρι
ον· και παντα
τα σκευη αυτου·
16* και το ελαιον
της χρεισεως·
και το θυμιαμα
της συνθεσε
ως· και την λυ
χνΐαν την καθα
17* ραν· και τους λυ
χνους αυτης·
λυχνους της
καυχησεως·
και το ελαιον
18* του φωτος· και
την τραπεζαν
της προθεσε
ως· και παντα
αυτης τα σκέυ
η· και τους αρ
τους της προθε
19 σεως· και τας
στὸλας τας ἁγί
ας ἁι εισιν ἀαρῶν·
και τας στολας
των ϋιων ἀαρῶν
εις την ιερατει
— αν·
20 Και τα ιστΐα της
αυλης· και τους
στυλους· και τας
βασεις αυτης·
και το καταπέ
τασμα της θυρας

της σκηνης·
και της πυλης
21* της αυλης· και
παντα τα σκε'υ
η της σκηνης·
και παντα τα ερ
γαλε'ια αυτης·
και τας διφθέ
ρας. δέρματα κρί
ων ηρυθροδα
νωμένα· και τα
καταχαλυμμα
τα δέρματα ϋα
κίνθινα· και των
λοιπων τα επι
καλυμματα· και
τους πασσαλους·
και παντα τα ερ
γαλε˜ια τα εις τα
εργα της σκηνης
του μαρτυριου·
22* όσα συνεταξεν
κυριος τω μωυση.
ουτως εποιη
σαν οι ϋιοι ισραηλ
πασαν την παρα
— σκευην·
23* Και ειδεν μωϋ
σης παντα τα ερ
γα και ἦσαν πε
ποιηκοτες αυ
τα ον τροπον
συνεταξεν κυριος
τω μωϋση. ου
τως εποιησαν
— αυτα·
Και ηυλογησεν
= αυτους μωϋσης·
XL, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυσην
2* λεγων· εν ημε
ρα μια του μηνος
του πρωτου. νου
μηνια. στησεις
την σκηνην
— του μαρτυριου·
3 Και θησεις την
κιβωτον του
μαρτυριου· και
σκεπασεις την
κιβωτον τω κα
— ταπετάσματι
4* Και εισοίσεις
την τραπεζαν·
και προθησεις
την τραπεζαν †
αυτης· και εισό'ι
σεις την λυχνι
αν· και επιθή
σεις τους λυ
χνους αυτης·
5* και θησεις το
θυσιαστηριον
το χρυσουν εις
το θυμιαν ενώ
πιον της κιβω
του μαρτυριου·
και θησεις το
καταχαλυμμα
του καταπετα
σματος επι την
θυραν της σκη
νης του μαρτυ
6* ριου· και το θυ
σιαστηριον των
καρπωματων
θησεις παρα την
θυραν της σκη
νης του μαρτυ
ριου· και περι
θησεις την αυ
— λην κυκλω·
7* Και λημψη το
ελαιον του χρει
σματος· και χρει
σεις την σκη
νην και παντα
τα εν αυτη· και
αγιάσεις αυτην
και παντα τα σκέυη
αυτης· και έσται
— άγία·
8* Και χρεισεις το
θυσιαστηριον
των καρπωμα
των· και παντα
αυτου τα σκέυη·
9* και άγιασεις §
το θυσιαστηρι
ον ἅγιον των
— ἁγίων
10* Και προσ-
ξεις άαρων και
τους ϋιους αυ
του επι τας θύ

† A marg. προθεσιν

§ A supplet το θύσια | στηριον· | και εστ-

ρας της σκηνης
του μαρτυρίου·
και λουσεις αυ
— τους υδατι·
11* Και ενδυσεις
ἀαρῶν τας στό
λας τας αγιας·
και χρεισεις
αυτον· και ἁγιά
σεις αυτον. και
— ἱερατευσει μοι·
12 Και τους ῦιους
αυτου προσᾶ
ξεις· και ενδυ
σεις αυτους χι
13* τωνας· και αλει
ψεις αυτους ον
τροπον ἤλει
ψας τον πατερα αυ
των. και ἱερα
τευσουσιν μοι·
και έσται ώστε
ειναι αυτοις
χρείσμα ἱερατε͂ι
ας εις τον αιω
να εις τας γενε
— ας αυτων·
14* Και εποιησεν
μωϋσης παν
τα όσα συνετα
ξεν αυτω κυριος.
ουτως εποιη
— σεν·
15 Και εγενετο εν
τω μηνι τω πρω
τω· τω δευτε
ρω έτει· εκπο
ρευομενων
αυτων εξ αιγυ
πτου. νουμη
νια εσταθη ἡ
— σκηνη·
16* Και έστησεν
μωϋσης την
σκηνην· και
επ'εθηκεν τας
κεφαλιδας αυ
της· και διενε
βαλεν τους μο
χλους· και έστη
σεν τους στυ
λους αυτης·
17* και εξετεινεν
τας αυλαιας επι
— την σκηνην·
Και επεθηκεν
το κατακάλυμ
μα της σκηνης
επ αυτην άνω
θεν. καθα συ
νεταξεν κυριος τω
— μωϋση·
18 Και λαβων τα μαρ
τυρια ενεβαλεν
εις την κιβω
τον· και ῦπ'έθη
κεν τους διω
στῆρας ῦπο την
19* κιβωτον· και
εισηνεγκεν
την κιβωτον
εις την σκηνην·
και επέθηκεν
το κατακάλυμ †
ματος· και εσκε
πασεν την κι
βωτον του μαρ
τυριου ον τρό
πον συνεταξεν
— κυριος τω μωϋση·
20* Και έθηκεν την
τραπεζαν εις την
σκηνην του μαρ
τυριου· επι το
κλῖτος της σκη
νης του μαρτυ
ριου· προς βορ
ραν· έξωθεν
του καταπετα
σματος της σκη
— νης·
21 και προσέθη
κεν επ αυτης
αρτους της προ
θεσεως εναν
τιον κυριου· ον τρο
πον συνεταξεν
— κυριος τω μωϋση·
22 Και έθηκεν την
λυχνίαν εις την
σκηνην του
μαρτυριου· εις
το κλῖτος της
σκηνης το προς
= νότον

† A correxit addendo κατακάλυμ | μα του κα | ταπετα | σματος·

23· και επεθηκεν
τους λυχνους
αυτης εναντι
ον κυριου. ον τρο
πον συνεταξεν
— κυριος τω μωϋση·
24 Και ἔθηκεν το
θυσιαστηριον
το χρυσουν εν
τη σκηνη του
μαρτυριου απε
ναντι του κα
ταπετάσματος·
25· και εθυμιασεν
επ αυτου θυ
μίαμα της συν
θεσεως ον τρο
πον συνεταξεν
— κυριος τω μωϋση
26 Και το θυσιαστη
ριον τῶν καρ
πώμάτων ἔθη
κεν παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
— ριου·
27· Και ἔστησεν
την αυλην κυ
κλω της σκηνης·
και του θυσια
— στηριου·
Και συνετελε
σεν μωυσης
παντα τα ἔργα·
γα

28· και εκαλυψεν
ἡ νεφελη
την σκηνην
του μαρτυρι
— ου·
και δοξης κυριου
επλησθη ἡ
29· σκηνη· και ου
κ' ηδυνηθη
μωϋσης εισελ
θειν εις την
σκηνην του
μαρτυριου. ὅ
τι επεσκιαζεν
επ αυτην ἡ νε
φελη· και δοξης
κυριου ενεπλησθη †
— ἡ σκηνη·
30· Ηνικα δ' αν ανε
βη η νεφελη
απο της σκη
νης. ανεζέυ
γνυσαν όι υιοι
ισραηλ' συν τη απαρ
31· τε͂ια αυτων· ει
δε μη ανεϐη η
νεφελη. ου
κ' ανεζέυγνυ
σαν ἕως της
ἡμερας ἧς α
νεβη η νεφε
— λη·
32· Νεφελη γαρ'
ἧν επι της σκη
νης ἡμερας·

και πῦρ' ἧν, ε
π αυτης νυ
κτος εναντί
ον παντος ισραηλ'
εν πασαις ταις
αναζυγαις αυ
= των·

ἔξοδος

† ε primo omissum supplevit A

I, 1 Και ανεκαλε
σεν μωϋσην·
και ελαλησεν
κυριος αυτω εκ της
σκηνης του
μαρτυριου λε
2 γων· λάλησον
τοις υιοις ισραηλ'
και ερε῀ις προς
αυτους· ανθρωπος
εξ ϋμων εαν
προσφερη δω
ρα τω κυριω απο των
κτηνῶν. απο
των βοῶν και
απο των προβα
των προσδισε
— τε τα δῶρα υμων·
3* Εαν όλοκαυτω
μα το δῶρον αυ
του εκ των βο
ῶν ά'ρσεν ἄμω
μον προσαξει
προς την θυ
ραν της σκηνης
του μαρτυριου
προσδισει αυ'
το· δωρον εναν
— τι κυριου·
4* Και επιθήσει
την χειρα επι
την κεφαλην
αυτου καρπω
μα δεκτον αυ
τω εξϊλασασθαι
— περι αυτου·
5 Και σφαξουσιν
τον μοσχον
εναντιον του
μαρτυριου κυριου·
και προσδισου
σιν οι ϋιοι ἀαρῶν
όι ιερεις το ά῀ι
μα· και προσχε
ο῀υσιν το ἀιμα
επι το θυσια
στηριον κύκλω·
το επι των θυ
ρῶν της σκη
νης του μαρτυ
— ριου·
6 Και εκδειραν
τες το όλοκάυ
τωμα· μελιο῀υ
σιν αυτο κατα΄
7 μελη· και επι
θήσουσιν όι
ϋιοι ἀαρῶν όι
ιερεις πῦρ' επι
το θυσιαστηρι
ον· και στοιβα
σουσιν ξυλα ε
8 πι το πυρ· και ε
πιστοιβασου
σιν όι ϋιοι ἀα
ρῶν οι ιερεις
τα διχοτομη
ματα· και την
κεφαλην, και
το στεαρ· επι τα
ξυλα τα επι του
πυρος· τα ό'ντα
επι του θυσια
9* στηριου· τα δὲ
ενκοιλια· και
τους ποδας· πλυ
νο῀υσιν ϋδατι
και επιθησου
σιν όι ιερεις τα
παντα επι το
θυσιαστηριον·
κάρπωμα εστιν
θυσια οσμη ευ
— ωδίας κυριω·
10* Εαν δε απο των
προβατων το
δωρον αυτου
τω κυριω απο τε
τῶ αρνων και
των εριφων
εις όλοκάυτω
μα ά'ρσεν ἄμω
μον προσάξει
11* αυτο· και επιθή
σουσιν την χει
ρα επι την κε
φαλην αυτου.
και σφάξουσιν
αυτο εκ πλαγίων
του θυσιαστη
ριου προς βορ
ρα έναντι κυριου·
και προσχεο῀υ
σιν όι ϋιοι ἀαρῶν
όι ἳερεις το ά῀ι

μα αυτου επι
το θυσιαστηρι
— ον κυκλω· και
12 διελο~υσιν αυ
το κατα μέλη
και την κεφα
λην και το στέ
αρ αυτου· και ε
πιστοιβασου
σιν αυτα οι ϊε
ρεις· επι τα ξυλα
τα επι του πυ
ρος· τα επι το
θυσιαστηριον·
13* και τα ενκόιλι
α και τους ποδας
ποδας πλυνου
— σιν ϋδατι·
και προσο'ισει
ὁ ιερευς τα παν
τα· και επιθησει
επι το θυσια
στηριον· κάρ
πωμα εστιν θυ
σια ὀσμη ευω
— διας κυριω·
14* Εαν δε απο των †
απο των πετει
νῶν κάρπωμα
προσφερη δω
ρον τω κυριω:. και
προσο'ισει απο
των τρυγόνων
ἠ απο των περι
στερων το δω

— ρον αυτου·
15 και προσο'ισει
ὁ ϊερευς επι το
θυσιαστηριον·
και αποκνισει
την κεφαλην
αυτου· και επι
θησει ὁ ϊερευς
προς το θυσια
στηριον· και
στραγγιε~ι το αΐ
μα προς την βα
σιν του θυσια
16* στηριου· και α
φελε~ι τον πρό §
λοβον συν τοις
πτεροις· και εκ
βαλε~ι αυτα παρα
το θυσιαστηρι
ον κατα ανατο
λας εις τον το
πον της σπο
— δο~υ·
17 και εκκλάσει
αυτο εκ των
πτερυγων· και
— ου διελε~ι· και ε
πιθησει αυτο
ὁ ϊερευς επι το
θυσιαστηριον.
επι τα ξυλα τα ε
πι του πυρος·
κάρπωμα εστιν
θυσια ὀσμη ευ
= ωδίας κυριω·

II, 1* Εαν δε ψυχῆ
προσφερη τε
δῶρον θυσιαν
τω κυριω. σεμιδα
λις έσται το δῶ
ρον αυτου· και
επιχεε~ι επ αυ
το ελαιον· και
επιθήσει επ αυ
το λίβανον· θυ
— σια εστιν
2* και οίσει προς
τους υιους ἀ
αρῶν τους ϊε
— ρεις·
και δραξάμενος
απ αυτης πλη
ρη την δρακα
απο της σεμι
δάλεως συν
τω ελαιω· και παν
τα τον λιβανον
αυτης· και επι
θησει ὁ ϊερευς
το μνημοσυ
νον αυτης επι
το θυσιαστηρι
ον· θυσια ὀσμη
— ευωδειας κυριω·
3 και το λοιπον
απο της θυσιας
ἀαρῶν και τοις
ϋιοις αυτου
ἅγιον των ἀγί
ων απο των θυ

† A ipse reprobavit primum απο των

§ A indicem lectionis marginalis apposuit, nunc plene erasae

— σιῶν κυριου·
4* Εαν δε προσφέ
ρης δῶρον θυ
σιαν πεποιμμε
νην εν κλιβά
νω εκ σεμιδά
λεως αρτους
αζυμους πε
φυραμένους
εν ελαιω· και λα
γανα ἄζυμα δια
κεχρεισμένα
— εν ελαιω·
5 Εαν δε θυσια α
πο τηγανου το
δῶρον σου σε
μίδαλις πεφυ
ραμενη εν ελαι
ω ἄζυμα ἔσται·
6* και διαθρυψει·
αυτα κλασματα·
και επιχεε῀ις ε
π αυτα ελαιον·
— θυσια εστιν κυριω·
7 Εαν δε θυσια α
πο εσχάρας το
δῶρον σου. σε
μίδαλις εν ελαι
— ω ποιηθησεται
8* Και προσό'ισει
την θυσιαν ἥ῀ν
αν ποιησει εκ
τουτων τω κυριω.
και προσοίσει
προς τον ἵερε

9* α· και προσεγγει
σας προς το θυ
σιαστηριον· α
φελε῀ι ὁ ἵερευς
απο της θυσιας
το μνημοσυνον
αυτης· και επι
θησει ὁ ἵερευς
επι το θυσιαστη
ριον· καρπωμα
οσμη ευωδιας
— κυριω·
10 το δε καταλει
φθέν απο της
θυσιας. ἀαρῶν
και τοις υιοις
αυτου ἅγια των
ἁγιων απο των
καρπωματων
— κυριω·
11 Πασαν θυσιαν
ην αν προσφε
ρητε κυριω. ου ποι
ησετε ζυμώτον·
πασαν γαρ ζυ
μην και πᾶν, μέ
λι· ου προσδισε
τε απ αυτου καρ
— πῶσαι τω κυριω·
12 δῶρον απαρχης
προσό'ισετε αυ
τα κυριω επι δε το
θυσιαστηριον
ουκ αναβιβασθη
σεται εις ὄσμην

— ευωδιας κυριω·
13* και πᾶν, δῶρον
θυσιας υμων.
ἁλι ἁλισθήσεται·
ου διαπάυσεται
ἅλα διαθηκης
κυριου· απο θυσια·
σμάτων ϋμων·
επι παντος δω
ρου ϋμων επι
προσό'ισετε ἅ
— λας·
14* Εαν δε προσφέ
ρης θυσιαν πρω
τογενηματων
τω κυριω νέα πε
φυραμενα χι †
δρα ερικτᾶ τω
— κυριω· και προσδι
σεις την θυσι
αν των πρωτο
γενημάτων·
15* και επιχεε῀ις ε
π αυτην ελαιον
και επιθήσεις
επ αυτην λιβα
— νον. θυσια εστιν·
16* και ανό'ισει ὁ ἵ
ερευς το μνη
μοσυνον αυτης
απο των χιδρων
συν τω ελαιω
και παντα τον
λιβανον αυτης
καρπωμα εστιν

† A marg. αχ απαλον | θε νηπιον

[illegible]

4 λιας· και τους
δυο νεφρους·
και το στεαρ'
το επ αυτων
το επι των μη
ρων· και τον
λόβον τον επι
του ἡπατος
συν τοις νε
φροις περιελε͂ι·
5 και ανόισουσιν
αυτο οι υιοι ά
αρῶν όι ἱερεις
επι το θυσια
στηριον επι τα
όλοκαυτώμα
τα· επι τα ξυλα τα
επι του πυρος·
κάρπωμα ὀσμη
— ευωδιας † κυριω
6 Εαν δε απο των
προβατων το
δωρον αυτου
θυσια σωτηρι
ου τω κυριω ά'ρσεν
ἡ θῆλυ. ἀμωμον
προσόισει αυ
— το·
7 εαν ά'ρνα προσα
γαγη το δωρον
αυτου. προσᾶξει
αυτο ἐναντι κυριου·
8 και επιθησει
τας χειρας επι
την κεφαλην
του δῶρου αυ
του· και σφάξει
αυτο παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
— ριου·
και προσχεο͂υ
σιν οι υιοι ἀαρῶν
όι ἱερεις το ἇι
μα επι το θυσι
αστηριον κύ
— κλω·
9 και προσό'ισει
απο της θυσιας
του σωτηριου.
κάρπωμα τω
κυριω· το στέαρ'
και την ὀσφῦν·
ἄμωμον συν
ταις ψοᾶις πε
ριελε͂ι αυτο και
πᾶν, το στέαρ'
το κατακαλύ
πτον την κοιλί
αν· και πᾶν, το
στέαρ' το επι της
10 κοιλίας· και αμ
φοτερους τους
νεφρο͂υς· και
το στέαρ' το ε
π αυτων το επι
των μηρίων· και
τον λόβον τον
επι του ἧπατος
συν τοις νεφρο͂ις

† A marg. inserit τω

11 περιελων· α
νόισει ὁ ϊερευς
επι το θυσιαστη
ριον· ὀσμη ευ
ωδιας κάρπω
— μα τω κυριω·
12* Εαν δε απο των
ἀιγῶν το δω
ρον αυτου το
δωρον αυτου †
τω κυριω. και προσαξει
13 ἐναντι κυριου· και
επιθησει τας
χειρας επι την
κεφαλην αυ
του· και σφάζου
σιν αυτο εναν
τι κυριου παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
— ριου·
και προσχεο῀υ
σιν οι ϋιοι ἀαρῶν
όι ϊερεις το αι
μα επι το θυσι
αστηριον κύ
— κλω·
14* και ανοισει-
επ αυτου κάρ
πωμα τω κυριω·
το στέαρ' το κα
ταχαλύπτον
την κοιλίαν·
και πᾶν, το στέ
αρ' το επι της
15 κοιλίας· και τους
δυο νεφρους·
και πᾶν, το στέ
αρ' το επ αυτων
το επι των μη
ριων· και τον λό
βον τον επι του
ἥπατος συν
τοις νεφρο῀ις'
— περιελε῀ι
16* και ανόισει ὁ
ϊερευς επι το
θυσιαστηριον
καρπωμα ὀσμη
— ευωδιας -ω κυριω·
17 Πᾶν, το στέαρ'
τω κυριω νομιμον
εις τον αιωνα
εις τας γενε
— ας ϋμων·
Εν πάση κατοι
κία ϋμων. πᾶν
στέαρ' και πᾶν
ἆιμα ουκ' εδε
— σθε·
IV, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
2* σην λεγων· λα
λησον προς
τους ϋιους ισραηλ'
λεγων· ψυχη
εαν αμάρτη έ
ναντι κυριου ακου
σιως· απο παν
των των προστα
γματων κυριου ῶ῀ν
ου δε῀ι ποιειν·
και ποιηση έ'ν
3* τι απ αυτων. ε
αν μεν ὁ αρχι
ερευς ὁ κεχρει
σμενος αμαρ
τη το῀υ, τον λα
ον αμαρτε῀ιν.
και προσᾶξει
περι της αμαρ
τιας αυτου ἧ῀ς
ἥμαρτεν. μο
σχον έκ βοων
ἄμωμον τω κυριω
περι της αμαρ
— τιας·
4* και προσάξει τον
μοσχον παρα
τας θυρας της
σκηνης του
μαρτυριου ἐναν
τι κυριου· και επιθη
σει την χειρα
αυτου επι την
κεφαλην του
μοσχου ἐναν
τι κυριου· και σφα
ξει τον μοσχον
— ενώπιον κυριου·
5* και λαβων ὁ ϊε
ρευς ὁ χρειστος·
ὁ τετελειωμε
νος τας χειρας·
απο του ἅ῀ιμα

† A ipse reprobavit scripta secundo

τος του μοσχου.
και εισο'ισει αυ
το εις την σκη
νην του μαρτυ
6· ριου· και βαψει
ὁ ἵερευς τον
δακτυλον εις
το ἅ῀ιμα· και προσ
ρανε῀ι απο του
ἅ῀ιματος επτα
κις τω δακτυ
λω ἐναντι κυριου
κατα το καταπε
τασμα το ἅγιον·
7· και επιθησει ὁ
ἵερεους απο
του αιματος του
μοσχου· επι τα
κερατα του θυ
σιαστηριου του
θυμιαματος
της συνθεσε
ως του ἐναντι
κυριου. ὁ εστιν εν
τη σκηνη του
μαρτυριου· και
πᾶν το αιμα του
μοσχου εκχε
ε῀ι παρα την βα
σιν του θυσια
στηριου της
ὁλοκαυτώσε
ως· ὁ εστιν πα
ρα τας θυρας της
σκηνης του μαρ
— τυριου
8· και πᾶν, το στέ
αρ' του μοσχου
του της αμαρτι
ας περιελε῀ι α
π αυτου το στέ
αρ' το κατακαλύ
πτον τα ενδό
σθια· και πᾶν το
στεαρ' το επι των
ενδοσθίων.
9· και τους δυο νε
φρους· και το
στέαρ' το επ αυ
των· ὁ εστιν ε
πι των μηρίων·
και τον λόβον
τον επι του ἥπα
τος συν τοις
νεφρο῀ις περι
10 ελε῀ι αυτο· ον
τροπον αφαιρε῀ι
ται απο του μο
σχου του τῆς
θυσιας του σω
τηριου· και ανοι
σει ὁ ἵερευς ε
πι το θυσιαστη
ριον της καρ
— πωσεως·
11· και το δέρμα του
μοσχου· και πα
σαν αυτου την
σαρκα· συν τη
κεφαλη· και τοις
ακρωτηριος·
και τη κοιλια·
και τη κοπρω·
12 και εξόισουσιν
ὅλον τον μοσχον
εξω της παρεμ
βολης εις το
πον καθαρον·
οὗ εκχέουσιν
την σποδῖαν·
και κατακα'υσου
σιν αυτον επι
ξυλων εν πυρι·
επι της εκχυ
σεως της σπο
διας καυθησε
— ται·
13 Εαν δε πασα συ
ναγωγη των
υιων ισραηλ' αγνο
ηση· και λάθη
ρημα εξ οφθαλ
μων της συνα
γωγης· και ποι
ησωσιν μιαν
απο πασων των
εντολων κυριοο
ἡ ου ποιηθησε
ται· και πλημμε
14· λησωσιν. και
γνωσθη αυτοις
ἡ αμαρτια ἥ῀ν ἡ
μαρτον εν αυ
τη. και προσάξει
ἡ συναγωγη μο

σχον εκ βοῶν
ἀμωμον περι της †
αμαρτιας· και
προσάξει αυτο·
παρα τας θυρας
της σκηνης
του μαρτυριου
15* και επιθησου
σιν ὁι πρεσβυ
τεροι της συνα
γωγης τας χει
ρας αυτων. επι
την κεφαλην
του μοσχου ἐ
ναντι κυριου· και
σφαξουσιν τον
μοσχον ἐναν
— τι κυριου·
16* και εισο'ισει ὁ
ἱερευς ὁ χρει
στος απο του
ἄῖματος του
μοσχου εις την
σκηνην του
17* μαρτυριου· και
βάψει ὁ ἱερευς
τον δακτυλον
απο του αιμα
τος του μοσχου
και ρανει επτα
κις ἐναντι κυριου
κατενώπιον
του καταπετα
σματος του ἁ
18* γίου· και απο

του αιματος ε
πιθησει ο ἱερευς
επι § τα κέρατα
του θυσιαστη
ριου των θυμι
αματων της συν
θεσεως ὁ εστιν
ενωπιον κυριου·
ὁ εστιν εν τη
σκηνη του μαρ
τυριου· και το
πᾶν αιμα εκχε
ε῀ι προς την βά
σιν του θυσια
στηριου των
καρπωσεων
προς τη θυρα
της σκηνης
— του μαρτυριου
19* και το πᾶν, στέ
αρ' περιελε῀ι α
π αυτου. και α
νόισει επι το
— θυσιαστηριον·
20* και ποιησει τον
μοσχον ον τρο
πον εποιησεν
τον μοσχον τον
της αμαρτιας
ουτως ποιηθη
σεται· και εξιλα
σεται περι αυ
των ὁ ἱερευς·
και αφεθησε
τε αυτοις ἡ αμαρ

— τια·
21* και εξο'ισουσιν
τον μοσχον ὅ
λον εξω της πα
ρεμβολης· και
κατακαυσουσιν
τον μοσχον ον
τροπον κατε
καυσαν τον μο
σχον τον προτε
ρον· αμαρτιας
συναγωγης ε
— στιν·
22* Εαν δε ὁ ἀρχων
αμάρτη· και ποι
ηση μιαν απο
πασῶν των εν
τολων κυριου του
θεου αυτου η ου
ποιηθησεται
ακουσιως και
πλημμελησῃ.
23* και γνωσθη αυ
τω ἡ αμαρτια ἡ῀ν
ἥμαρτεν εν αυ
τη και προσοι
σει το δῶρον
αυτου χειμαρ
ρον εξ αιγῶν
— ἀ'ρσεν ἀμωμον·
24* και επιθησει
την χειρα αυτου
επι την κεφα
λην του χειμαρ
ρου· και σφαξου

† της supplevit A

§ primo επτακ--, sed A ipse επι τα κέ

σιν αυτον εν
τοπω ὁ῀υ σφά
ζουσιν τα ὁλο
καυτωματα ε
νώπιον κυριου ἀμαρ
— τια εστιν
25 και επιθησει
ὁ ἵερευς απο
του αιματος του
της αμαρτιας
τω δακτυλω ε
πι τα κερατα του
θυσιαστηριου
των ὁλοκαυτω
ματων· και το
πᾶν, αιμα αυτου
εκχεει παρα
την βασιν του
θυσιαστηριου
των ὁλοκαυτω
26· μάτων· και το
πᾶν στέαρ' αυ
του ανοισει ε
πι το θυσιαστη
ριον· ὡσπερ
το στέαρ' θυσι
ας σωτηριου·
και εξειλασε
ται περι αυτου
ὁ ἵερευς απο
της αμαρτιας
αυτου. και αφε
— θήσεται αυτω·
27 Εαν δε ψυχη
μια αμάρτη α
κουσιως· εκ
του λαου της γης
εν τω ποιησαι
μιαν απο πασῶν
των εντολων
κυριου ἡ ου ποιηθη
σεται· και πλημ
28· μεληση. και
γνωσθη αυτω
ἡ αμαρτια ἡ῀ν ἥ
μαρτεν εν
αυτη. και ὅισει
χειμερραν εξ αι
γων· θηλιαν
ἁμωμον οισει
περι της αμαρ
τιας ἡ῀ς ἥμαρ
— τεν·
29· και επιθησει
την χειρα αυτου
επι την κεφα
λην του αμαρ
τηματος αυτου·
και σφαξουσιν
την χειμαρραν
της αμαρτιας·
εν τοπω ὁ῀υ
σφάζουσιν τα
ὁλοκαυτώμα
— τα·
30· και λημψεται
ὁ ἵερευς απο
του αιματος αυ
της τω δακτυ
λω αυτου. και
επιθησει επι
τα κέρατα του
θυσιαστηριου
των ὁλοκαυ
τωματων· και
πᾶν, το αιμα αυ
της εκχεε῀ι πα
ρα την βάσιν του
θυσιαστηριου·
31· και παν το στέ
αρ' περιελει· ον
τροπον περι
αιρεται στέαρ
απο θυσιας σω
τηριου· και ανό'ι
σει ὁ ἵερευς ε
πι το θυσιαστη
ριον εις ὀσμη-
ευωδιας κυριω·
και εξῖλασεται
περι αυτου ὁ ἵ
ερευς και αφε
— θησεται αυτω
32 Εαν δε προβα
τον προσενεγ
κη το δωρον
αυτου περι α
μαρτιας θῆλυ
ἁμωμον προσόί
— σει αυτο·
33· και επιθησει
την χειρα αυτου
επι την κεφα
λην του της
αμαρτιας· και

σφαξουσιν αυ
το περι αμαρτι
ας εν τοπω ὁ῀υ
\- σφαζουσιν τα
ολοκαυτωμα
— τα·
34* και λαβων ὁ ἱε
ρευς απο του
αιματος του της
αμαρτιας τω δα
κτυλω αυτου
επιθησει επι
τα κερατα του
θυσιαστηριου
της ὁλοκαρπω
σεως· και πᾶν
αυτου το ἁ῀ιμα
εκχεε῀ι παρα
την βασιν του
θυσιαστηριου
της ὁλοκαυ
— τωσεως·
35* και πᾶν, αυτου
το στεαρ' περι
ελε῀ι· ον τροπον
περιαιρε῀ιται
στέαρ' προβα
του απο της θυ
σιας του σωτη
ριου· και επι
θησει αυτο ὁ
ἱερευς επι το
θυσιαστηριον
επι το ὁλοκάυ
τωμα κυριου· και ε
ξειλασεται πε
ρι αυτου ὁ ἱε
ρευς περι της
αμαρτιας ἡ῀ς
ἥμαρτεν· και
αφεθησεται
— αυτω
v, 1* Εαν δε ψυχῆ α
μαρτη· και ακου
ση φωνην ορ
κισμο῀υ· και ου
τος μαρτυς. ἡ
εῶρακεν· ἡ
συνοιδεν. ε
αν μη απαγγει
λη. και λημψε
ται την αμαρτι
— αν
2* Ἡ ψυχῆ ἥτις
εαν ἅψηται παν
τος πραγματος
ακαθαρτου· η
θνησιμαιου
ἡ θηριαλῶτου
ακαθαρτου·
ἡ των θνησι
μᾶιων βδελυ
γμάτων των
ακαθαρτων·
ἡ των θνησι
μᾶιων κτηνων
των ακαθαρτων·
3* ἡ ἅψηται απο
ακαθαρσιας
ανθρωπου· απο πα
σης ακαθαρσι
ας αυτου ἡ῀ς αν
αψαμενος μι
ανθῆ· και ἑλα
θεν αυτον με
τα τουτο δε ε
γνω. και πλημ
— μελησῃ·
4* Ἡ ψυχῆ η ἁνο
μος ἡ διαστελ
λουσα τοις χει
λεσιν κακοποι
ησαι ἡ καλοποι
ησαι· κατα παν
τα ὁσα αν διαστει
λη ὁ ανθρωπος με
θ ορκου· και λα
θη αυτον. και
ουτως γνῶ·
και αμαρ'τη ε'ν
5 τι τουτων. και
εξαγορευσει
την αμαρτιαν
περι ἡ῀ς ημάρ
τηκεν κατ αυ
— της·
6* και ὁ'ισει περι
ὧν επλημμε
λησεν τω κυριω.
περι της αμαρ †
τηκεν· θῆλυ·
απο των προβα
των· αμνάδα· ἡ
χειμερραν εξ αι
γῶν· περι αμαρ

† τιας ἡ῀ς ημαρ primo omissa ipse A supplevit prosequens in margine, ut legatur αμαρτιας ἡ῀ς ημαρτηκεν·

τιας· και εξειλα
σεται περι αυ
του ὁ ἵερευς πε
ρι της αμαρτι
ας· και αφεθη
σεται αυτω ἡ
= αμαρτια·
7* Εαν δε μη ἴσχυ
ι ἡ χε῀ιρ' αυτου
το ἵκανον εις
προβατον. οι
σει περι της ἁ
μαρτιας αυτου
ἡ῀ς ἥμαρτεν.
δυο τρυγόνας·
ἡ δυο νεοσσο῀υς
περιστερων
τω κυριω· ἑνα πε
ρι αμαρτιας· και
ενα εις ολοκαυ
— τωμα·
8* και οἴσει αυτα
προς τον ἵερε
α· και προσάξει
ὁ ιερευς το πε
ρι της αμαρτιας
πρότερον· και
αποκνισει ὁ ἵ
ερευς την κε
φαλην αυτου
απο του σφον
δύλου· και ου
9* διελε῀ι· και ρανε῀ι
απο του ἅ῀ιματος
του περι της α
μαρτιας επι τον
το'ιχον του θυ
σιαστηριου·
το δε καταλοι
πον του ἁ῀ιμα
τος. καταστραγ
γιε῀ι επι την βά
σιν του θυσια
στηριου αμαρ
— τια γαρ εστιν·
10 και το δευτερον
ποιησει ολοκαυ
τωμα ὡς καθη
κει·' και εξιλα
σεται περι αυτου
ὁ ἵερευς περι
της αμαρτιας
αυτου ἡ῀ς ἡμαρ
τεν. και αφεθη
= σεται αυτω
11* Εαν δε μη ευρι
σκη αυτου ἡ χειρ
ζε'υγος τρυγό
νων ἡ δυο νε
οσσους περι
στερων. και οἱ
σει το δωρον
αυτου περι ὁ῀υ
ἥμαρτεν. το δε
κατον του οι
φι σεμιδαλιν
περι αμαρτιας·
ουκ επιχεει
επ αυτο ελαιον·
ουδ' επιθήσει
επ αυτο λίβα
νον· ότι περι
— αμαρτιας εστιν·
12* και οισει αυτο
προς τον῀ ἵερε
α· και δραξάμε
νος ὁ ἵερευς
απ αυτης επι
θήσει επι το θυ
σιαστηριον.
επι των ὁλο
καυτωμάτων
κυριω· αμαρτια ε
13* στιν· και εξιλα
σεται περι αυ
του ὁ ἵερευς· πε
ρι της αμαρτιας
αυτου ἡ῀ς ἥμαρ
τεν αφ ενος
τουτων. και α
φεθησεται αυ
— τω·
το δε καταλει
φθεν εσται τω
ἵερει ὡς ἡ θυ
σια της σεμιδα
= λεως·
14 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
15* σην λεγων· ψυ
χη ἡ αν λάθη αυ
τον ληθη· και
αμάρτη ακου
σιως απο των
ἁγιων κυριου. και

ὁ'ισει της πλημ
μελιας αυτου
τω κυριω· κρἰον
ἄμωμον εκ
των προβατων·
τιμης αργυρι
ου σίκλων. τω
σικλω τω ἁγίω·
περι ὁ῀υ επλημ
16* μέλησεν· και
ὁ ἥμαρτεν α
πο των ἁγιων
αποτεισει· και
το επίπεμπτον
προσθησει ε
π αυτο· και δω
σει αυτο τω ἱε
ρει· και ο ἱερευς
εξιλάσεται πε
ρι αυτου εν τω
κρίω της πλημ
μελιας και αφε
== θησεται αυτω·
17* Και ἡ ψυχη ἡ
αν ἁμάρ'τη. και
ποιηση μιαν
απο πασῶν των
εντολων κυριοῦ
ὡ῀ν ου δε῀ι ποι
ειν· και ουκ' ε
γνω· και πλημ
μελησῃ. και λα
βη την αμαρτι
18 αν αυτου. και
ὁ'ισει κρίον

ἄμωμον εκ των
προβατων τι
μης αργυριου
εις πλημμελί
αν προς τον ι
ερεα· και εξίλα
σεται περι αυ
του ὁ ἱερευς πε
ρι της αγνο῀ιας
αυτου ἡ῀ς ηγνό
ησεν και αυτος
ουκ ᾔδει. και
αφεθήσεται
19* αυτω· επλημ
μελησεν γαρ
πλημμελια-
πλημμελησιν
— ἔναντι κυριου·
VI, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
2* σην λεγων· ψυ
χη η αν αμάρτη·
και παριδῶν
παριδη τας εν
τολας κυριου· και † ψέυ
σηται τα προς
τον πλησιον
εν παραθηκη·
ἡ περι κοινω
νιας· ἡ περι αρ
παγῆς· η ἠδικη
σέν τι τον πλη
3* σιον· η ευρεν
απώλειαν και
ψευσηται πε

ρι αυτης· και ὁ
μόση αδικως
περι ενος απο
παντων ὡ῀ν αν
ποιηση ὁ ανθρωπος
ὡ'στε αμαρτε῀ιν
4 εν τουτοις. και
εσται ἡνικα αν
αμάρτη και πλημ
μελησῃ· και α
ποδῶ το ά'ρπα
γμα ὁ ἥ'ρπασεν·
και το αδικημα
ὁ ἠδικησεν·
ἡ την παραθη
κην ἥτις παρε
τέθη αυτω· ἡ
την απώλειαν
5* ἡ῀ν αν ευρεν· α
πο παντος πρα
γματος ὁ῀υ ὤμο
σεν περι αυτου
αδικως. και απο
τίσει αυτο το κε
φάλαιον· και το
επίπεμπτον
αυτου προσθη
σει επ αυτο· τι
νος εστιν αυ
τω αποδωσει·
ἡ ἡμερα ελεγ
— χθη·
6* Και της πλημμε
λιας αυτου οι
σει τω κυριω· κρειον

† A marg. αρνη, ut fiat cum textu αρνησηται

μα αυτου επι
το θυσιαστηρι
— ον κυκλω· και
12 διελο˜υσιν αυ
το κατα μέλη
και την κεφα
λην και το στέ
αρ αυτου· και ε
πιστοιβασου
σιν αυτα οἱ ἱε
ρεις· επι τα ξυλα
τα επι του πυ
ρος· τα επι το
θυσιαστηριον·
13* και τα ενκόιλι
α και τους ποδας
ποδας πλυνου
— σιν ὕδατι·
και προσό'ισει
ὁ ιερευς τα παν
τα· και επιθησει
επι το θυσια
στηριον· κάρ
πωμα εστιν θυ
σια ὀσμη ευω
— διας κυριω·
14* Εαν δε απο των †
απο των πετει
νῶν κάρπωμα
προσφερη δω
ρον τω κυριω: και
προσό'ισει απο
των τρυγόνων
ἢ απο των περι
στερων το δω

— ρον αυτου·
15 και προσό'ισει
ὁ ἱερευς επι το
θυσιαστηριον·
και αποκνισει
την κεφαλην
αυτου· και ἐπι
θησει ὁ ἱερευς
προς το θυσια
στηριον· και
στραγγιε˜ι το ἆι
μα προς την βα
σιν του θυσια
16* στηριου· και α
φελε˜ι τον πρό §
λοβον συν τοις
πτεροις· και εκ
βαλε˜ι αυτα παρα
το θυσιαστηρι
ον κατα ανατο
λας εις τον το
πον της σπο
— δο˜υ·
17 και εκκλάσει
αυτο εκ των
πτερυγων· και
— ου διελε˜ι· και ε
πιθησει αυτο
ὁ ἱερευς επι το
θυσιαστηριον.
επι τα ξυλα τα ε
πι του πυρος·
κάρπωμα εστιν
θυσια ὀσμη ευ
= ωδίας κυριω·

II, 1* Εαν δε ψυχῆ
προσφερη το
δῶρον θυσιαν
τω κυριω. σεμιδα
λις έσται το δῶ
ρον αυτου· και
επιχεε˜ι επ αυ
το ελαιον· και
επιθήσει επ αυ
το λίβανον· θυ
— σια εστιν
2* και οίσει προς
τους υιους ἀ
αρῶν τους ἱε
— ρεις·
και δραξάμενος
απ αυτης πλη
ρη την δρακα
απο της σεμι
δάλεως συν
τω ελαιω· και παν
τα τον λιβανον
αυτης· και επι
θησει ὁ ἱερευς
το μνημοσυ
νον αυτης επι
το θυσιαστηρι
ον· θυσια ὀσμη
— ευωδειας κυριω·
3 και το λοιπον
απο της θυσιας
ἀαρῶν και τοις
ὑιοις αυτου
ἅγιον των ἁγί
ων απο των θυ

† A ipse reprobavit primum απο των
§ A indicem lectionis marginalis apposuit, nunc plene erasae

— σιῶν κυριου·
4* Εαν δε προσφέ
ρης δῶρον θυ
σιαν πεποιμμε
νην εν κλιβά
νω εκ σεμιδά
λεως αρτους
αζυμους πε
φυραμένους
εν ελαιω· και λα
γανα ἄζυμα δια
κεχρεισμένα
— εν ελαιω·
5 Εαν δε θυσια α
πο τηγανου το
δῶρον σου σε
μίδαλις πεφυ
ραμενη εν ελαι
ω ἄζυμα ἔσται·
6* και διαθρυψει·
αυτα κλασματα·
και επιχεε῀ις ε
π αυτα ελαιον·
— θυσια εστιν κυριω·
7 Εαν δε θυσια α
πο εσχάρας το
δῶρον σου. σε
μίδαλις εν ελαι
— ω ποιηθησεται
8* Και προσό'ισει
την θυσιαν ἡ῀ν
αν ποιησει εκ
τουτων τω κυριω.
και προσοίσει
προς τον ἵερε
9* α· και προσεγγεί
σας προς το θυ
σιαστηριον· α
φελε῀ι ὁ ἵερευς
απο της θυσιας
το μνημοσυνον
αυτης· και επι
θησει ὁ ἵερευς
επι το θυσιαστη
ριον· καρπωμα
οσμη ευωδιας
— κυριω·
10 το δε καταλει
φθέν απο της
θυσιας. ἀαρῶν
και τοις υιοις
αυτου ἅγια των
ἁγιων απο των
καρπωματων
— κυριω·
11 Πασαν θυσιαν·
ην αν προσφε
ρητε κυριω. ου ποι
ησετε ζυμῶτον·
πασαν γαρ ζυ
μην και πᾶν, μέ
λι· ου προσοίσε
τε απ αυτου καρ
— πῶσαι τω κυριω·
12 δῶρον απαρχης
προσό'ισετε αυ
τα κυριω επι δε το
θυσιαστηριον
ουκ αναβιβασθη
σεται εις ὄσμην
— ευωδιας κυριω·
13* και πᾶν, δῶρον
θυσιας υμων.
ἀλι ἀλισθήσεται·
ου διαπάυσεται
ἅλα διαθηκης
κυριου· απο θυσια·
σμάτων ῦμων·
επι παντος δω
ρου ῦμων επι
προσό'ισετε ἅ
— λας·
14* Εαν δε προσφέ
ρης θυσιαν πρω
τογενηματων
τω κυριω νέα πε
φυραμενα χι †
δρα ερικτᾶ τω
— κυριω· και προσδι
σεις την θυσι
αν των πρωτο
γενημάτων·
15* και επιχεε῀ις ε
π αυτην ελαιον
και επιθήσεις
επ αυτην λιβα
— νον. θυσια εστιν·
16* και ανό'ισει ὁ ἵ
ερευς το μνη
μοσυνον αυτης
απο των χιδρων
συν τω ελαιω
και παντα τον
λιβανον αυτης
καρπωμα εστιν

† A marg. αχ απαλον | θε νηπιον

— τω κυριω·
III, Εαν δε θυσια σω
1* τηριου το δωρον
αυτου τω κυριω.
εαν μεν εκ των
το βοῶν αυτου
προσαγαγη. ε
αν τε ἀ'ρσεν εαν
τε θῆλυ. ἀμω
μον προσάξει
— αυτο ἐναντι κυριου·
2* ' και επιθησει
τας χερας αυτου
επι την κεφα
λην του δωρου·
και σφαξει αυ
το παρα τας θυ
ρας της σκηνης
του μαρτυριου·
και προσχεο˜υ
σιν δι ϋιοι ἀαρῶν
δι ἵερεις το ἁ˜ι
μα επι το θυσι
αστηριον των
ὁλοκαυτωμἁ
— των κὑκλω·
3 και προσαξου
σιν απο της θυ
σιας του σωτη
ριου κάρπωμα
κυριω· το στέαρ' το
καταкαλυπτον
την κοιλίαν· και
πᾶν, το στέαρ
το επι της κοι
4 λιας· και τους
δυο νεφρους·
και το στεαρ'
το επ αυτων
το επι των μη
ρων· και τον
λὸβον τον επι
του ἡπατος
συν τοις νε
φροις περιελε˜ι·
5* και ανὁισουσιν
αυτο οι υιοι ἁ
αρῶν δι ἵερεις
επι το θυσια
στηριον επι τα
ὁλοκαυτώμα
τα· επι τα ξυλα τα
επι του πυρος·
κάρπωμα ὁσμη
— ευωδιας † κυριω
6 Εαν δε απο των
προβατων το
δωρον αυτου
θυσια σωτηρι
ου τω κυριω α'ρσεν
ἡ θῆλυ. ἀμωμον
προσὁίσει αυ
— το·
7 εαν ἁ'ρνα προσα
γαγη το δωρον
αυτου. προσᾶξει
αυτο ἐναντι κυριου·
8 και επιθησει
τας χειρας επι
την κεφαλην
του δῶρου αυ
του· και σφάξει
αυτο παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
— ριου·
και προσχεο˜υ
σιν οι υιοι ἀαρῶν
δι ἵερεις το ἁ˜ι
μα επι το θυσι
αστηριον κύ
— κλω·
9* και προσὁ'ισει
απο της θυσιας
του σωτηριου.
κάρπωμα τω
κυριω· το στέαρ'
και την ὀσφῦν·
ἄμωμον συν
ταις ψοᾶις πε
ριελε˜ι αυτο και
πᾶν, το στέαρ'
το κατακαλύ
πτον την κοιλί
αν· και πᾶν, το
στέαρ' το επι της
10 κοιλίας· και αμ
φοτερους τους
νεφρο˜υς· και
το στέαρ' το ε
π αυτων το επι
των μηρίων· και
τον λὸβον τον
επι του ἧπατος
συν τοις νεφρο˜ις

† A marg. inserit τω

11 περιελων· α
νόίσει ὁ ἴερευς
επι το θυσιαστη
ριον· ὀσμη ευ
ωδιας κάρπω
— μα τω κυριω·
12* Εαν δε απο των
ἀιγῶν το δω
ρον αυτου το
δωρον αυτου †
τω κυριω. και προσαξει
13 ἐναντι κυριου· και
επιθησει τας
χειρας επι την
κεφαλην αυ
του· και σφάξου
σιν αυτο εναν
τι κυριου παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
— ριου·
και προσχεο῀υ
σιν οι ϋιοι ἀαρῶν
ὁι ἴερεις το αι
μα επι το θυσι
αστηριον κύ
— κλω·
14* και ανοισει-
επ αυτου κάρ
πωμα τω κυριω·
το στέαρ' το κα
τακαλύπτον
την κοιλίαν·
και πᾶν, το στέ
αρ' το επι της

15 κοιλίας· και τους
δυο νεφρους·
και πᾶν, το στέ
αρ' το επ αυτων
το επι των μη
ριων· και τον λὸ
βον τον επι του
ἥπατος συν
τοις νεφρο῀ις'
— περιελε῀ι
16* και ανόισει ὁ
ἴερευς επι το
θυσιαστηριον
καρπωμα ὀσμη
— ευωδιας -ω κυριω·
17 Πᾶν, το στέαρ'
τω κυριω νομιμον
εις τον αιωνα
εις τας γενε
— ας ϋμων·
Εν πάση κατοι
κία ϋμων. πᾶν
στέαρ' και πᾶν
ἄιμα ουκ' εδε
— σθε·
IV, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
2* σην λεγων· λα
λησον προς
τους ϋιους ισραηλ'
λεγων· ψυχη
εαν αμάρτη ἐ
ναντι κυριου ακου
σιως· απο παν
των των προστα

γματων κυριου ὠ῀ν
ου δε῀ι ποιειν·
και ποιηση ἐ'ν
3* τι απ αυτων. ε
αν μεν ὁ αρχι
ερευς ὁ κεχρει
σμενος αμαρ
τη το῀υ, τον λα
ον αμαρτε῀ιν.
και προσάξει
περι της αμαρ
τιας αυτου ἡ῀ς
ἥμαρτεν. μο
σχον εκ βοων
ἄμωμον τω κυριω
περι της αμαρ
— τιας·
4* και προσάξει τον
μοσχον παρα
τας θυρας της
σκηνης του
μαρτυριου ἐναν
τι κυριου· και επιθη
σει την χειρα
αυτου επι την
κεφαλην του
μοσχου ἐναν
τι κυριου· και σφα
ξει τον μοσχον
— ενώπιον κυριου·
5* και λαβων ὁ ἴε
ρευς ὁ χρειστος·
ὁ τετελειωμε
νος τας χειρας·
απο του ἅ῀ιμα

† A ipse reprobavit scripta secundo

τος του μοσχου.
και εισο'ισει αυ
το εις την σκη
νην του μαρτυ
6· ριου· και βαψει
ὁ ἵερευς τον
δακτυλον εις
το ἁ˜ιμα· και προσ
ρανε˜ι απο του
ἁ˜ιματος επτα
κις τω δακτυ
λω ἐναντι κυριου
κατα το καταπε
τασμα το ἅγιον·
7· και επιθησει ὁ
ἵερεους απο
του αιματος του
μοσχου· επι τα
κερατα του θυ
σιαστηριου του
θυμιαματος
της συνθεσε
ως του ἐναντι
κυριου. ὁ εστιν εν
τη σκηνη του
μαρτυριου· και
πᾶν το αιμα του
μοσχου εκχε
ε˜ι παρα την βα
σιν του θυσια
στηριου της
ὁλοκαυτώσε
ως· ὁ εστιν πα
ρα τας θυρας της
σκηνης του μαρ
— τυριου
8· και πᾶν, το στέ
αρ' του μοσχου
του της αμαρτι
ας περιελε˜ι α
π αυτου το στέ
αρ' το κατακαλύ
πτον τα ενδό
σθια· και πᾶν το
στεαρ' το επι των
ενδοσθίων.
9· και τους δυο νε
φρους· και το
στέαρ' το επ αυ
των· ὁ εστιν ε
πι των μηρίων·
και τον λόβον
τον επι του ἥπα
τος συν τοις
νεφρο˜ις περι
10 ελε˜ι αυτο· ον
τροπον αφαιρε˜ι
ται απο του μο
σχου του της
θυσιας του σω
τηριου· και ανοι
σει ὁ ἵερευς ε
πι το θυσιαστη
ριον της καρ
— πωσεως·
11· και το δέρμα του
μοσχου· και πα
σαν αυτου την
σαρκα· συν τη
κεφαλη· και τοις
ακρωτηριος·
και τη κοιλια·
και τη κοπρω·
12 και εξόισουσιν
ὅλον τον μοσχον
εξω της παρεμ
βολης εις το
πον καθαρον·
οῦ εκχέουσιν
την σποδίαν·
και κατακα'υσου
σιν αυτον επι
ξυλων εν πυρι·
επι της εκχυ
σεως της σπο
διας καυθησε
— ται·
13 Εαν δε πασα συ
ναγωγη των
υιων ισραηλ' αγνο
ηση· και λάθη
ρημα εξ οφθαλ
μων της συνα
γωγης· και ποι
ησωσιν μιαν
απο πασων των
εντολων κυριου
ἡ ου ποιηθησε
ται· και πλημμε
14· λησωσιν. και
γνωσθη αυτοις
ἡ αμαρτια ἡ˜ν ἡ
μαρτον εν αυ
τη. και προσάξει
ἡ συναγωγη μο

σχον εκ βοῶν
ἀμωμον περι της †
αμαρτιας· και
προσἄξει αυτο-
παρα τας θυρας
της σκηνης
του μαρτυριου
15* και επιθησου
σιν ὁι πρεσβυ
τεροι της συνα
γωγης τας χει
ρας αυτων. επι
την κεφαλην
του μοσχου ἐ
ναντι. κυριου· και
σφαξουσιν τον
μοσχον ἐναν
— τι κυριου·
16* και εισὀ'ισει ὁ
ἵερευς ὁ χρει
στος απο του
ἄἵματος του
μοσχου εις την
σκηνην του
17* μαρτυριου· και
βάψει ὁ ἵερευς
τον δακτυλον
απο του αιμα
τος του μοσχου
και ρανει επτα
κις ἐναντι κυριου
κατενώπιον
του καταπετα
σματος του ἁ
18* γίου· και απο

του αιματος ε
πιθησει ο ἵερευς
επι § τα κέρατα
του θυσιαστη
ριου των θυμι
αματων της συν
θεσεως ὁ εστιν
ενωπιον κυριου·
ὁ εστιν εν τη
σκηνη του μαρ
τυριου· και το
πᾶν αιμα εκχε
ε῀ι προς την βά
σιν του θυσια
στηριου των
καρπωσεων
προς τη θυρα
της σκηνης
— του μαρτυριου
19* και το πᾶν, στέ
αρ' περιελε῀ι α
π αυτου. και α
νόισει επι το
— θυσιαστηριον·
20* και ποιησει τον
μοσχον ον τρο
πον εποιησεν
τον μοσχον τον
της αμαρτιας
ουτως ποιηθη
σεται· και εξιλα
σεται περι αυ
των ὁ ἵερευς·
και αφεθησε
τε αυτοις ἡ αμαρ

— τια·
21* και εξὀ'ισουσιν
τον μοσχον ὁ
λον εξω της πα
ρεμβολης· και
κατακαυσουσιν
τον μοσχον ον
τροπον κατε
καυσαν τον μο
σχον τον προτε
ρον· αμαρτιας
συναγωγης ε
— στιν·
22* Εαν δε ὁ ἀρχων
αμάρτη· και ποι
ηση μιαν απο
πασῶν των εν
τολων κυριου του
θεου αυτου η ου
ποιηθησεται
ακουσιως και
πλημμεληση.
23* και γνωσθη αυ
τω ἡ αμαρτια ἡ῀ν
ἥμαρτεν εν αυ
τη και προσοι
σει το δῶρον
αυτου χειμαρ
ρον εξ αιγῶν
— ἀ'ρσεν ἀμωμον·
24* και επιθησει
την χειρα αυτου
επι την κεφα
λην του χειμαρ
ρου· και σφαξου

† της supplevit A

§ primo επτακ--, sed A ipse επι τα κέ

σιν αυτον εν
τοπω ὃ῀υ σφά
ζουσιν τα ὁλο
καυτωματα ε
νώπιον κυριου ἁμαρ
— τια εστιν
25 και επιθησει
ὁ ἵερευς απο
του αιματος του
της αμαρτιας
τω δακτυλω ε
πι τα κερατα του
θυσιαστηριου
των ὁλοκαυτω
ματων· και το
πᾶν, αιμα αυτου
εκχεει παρα
την βασιν του
θυσιαστηριου
των ὁλοκαυτω
26* μάτων· και το
πᾶν στέαρ' αυ
του ανοισει ε
πι το θυσιαστη
ριον· ὥσπερ
το στέαρ' θυσι
ας σωτηριου·
και εξειλασε
ται περι αυτου
ὁ ἵερευς απο
της αμαρτιας
αυτου. και αφε
— θήσεται αυτω·
27 Εαν δε ψυχη
μια αμάρτη α
κουσιως· εκ
του λαου της γης
εν τω ποιησαι
μιαν απο πασῶν
των εντολων
κυριου ἡ ου ποιηθη
σεται· και πλημ
28* μελησῃ. και
γνωσθη αυτω
ἡ αμαρτια ἡ῀ν ἥ
μαρτεν εν
αυτη. και ὅισει
χειμερραν εξ αι
γων· θηλιαν
ἁμωμον οισει
περι της αμαρ
τιας ἡ῀ς ἥμαρ
— τεν·
29* και επιθησει
την χειρα αυτου
επι την κεφα
λην του αμαρ
τηματος αυτου·
και σφαξουσιν
την χειμαρραν
της αμαρτιας·
εν τοπω ὃ῀υ
σφάζουσιν τα
ὁλοκαυτώμα
— τα·
30* και ληψεται
ὁ ἵερευς απο
του αιματος αυ
της τω δακτυ
λω αυτου. και
επιθησει επι
τα κέρατα του
θυσιαστηριου
των ὁλοκαυ
τωματων· και
πᾶν, το αιμα αυ
της εκχεε῀ι πα
ρα την βάσιν του
θυσιαστηριου·
31* και παν το στέ
αρ' περιελει· ον
τροπον περι
αιρεται στέαρ
απο θυσιας σω
τηριου· και ανό῾ι
σει ὁ ἵερευς ε
πι το θυσιαστη
ριον εις ὀσμη-
ευωδιας κυριω·
και εξίλασεται
περι αυτου ὁ ἵ
ερευς και αφε
— θησεται αυτω
32 Εαν δε προβα
τον προσενεγ
κη το δωρον
αυτου περι α
μαρτιας θῆλυ
ἁμωμον προσὁί
— σει αυτο·
33* και επιθησει
την χειρα αυτου
επι την κεφα
λην του της
αμαρτιας· και

σφαξουσιν αυ
το περι αμαρτι
ας εν τοπω ὅ῀υ
σφαζουσιν τα
ολοκαυτωμα
— τα·
34* και λαβων ὁ ἵε
ρευς απο του
αιματος του της
αμαρτιας τω δα
κτυλω αυτου
επιθησει επι
τα κερατα του
θυσιαστηριου
της ὁλοκαρπω
σεως· και πᾶν
αυτου το ἅ῀ιμα
εκχεε῀ι παρα
την βασιν του
θυσιαστηριου
της ὁλοκαυ
— τωσεως·
35* και πᾶν, αυτου
το στεαρ' περι
ελε῀ι· ον τροπον
περιαιρε῀ιται
στέαρ' προβα
του απο της θυ
σιας του σωτη
ριου· και επι
θησει αυτο ὁ
ἵερευς επι το
θυσιαστηριον
επι το ὁλοκάυ
τωμα κυριου· και ε
ξειλασεται πε
ρι αυτου ὁ ἵε
ρευς περι της
αμαρτιας ἥ῀ς
ἥμαρτεν· και
αφεθησεται
— αυτω
v, 1* Εαν δε ψυχῆ α
μαρτη· και ακου
ση φωνην ορ
κισμο῀υ· και ου
τος μαρτυς. ἠ
εὥρακεν· ἠ
συνοιδεν. ε
αν μη απαγγει
λη. και λημψε
ται την αμαρτι
— αν
2* Ἡ ψυχῆ ἥτις
εαν ἅψηται παν
τος πραγματος
ακαθαρτου· η
θνησιμαιου
ἠ θηριαλῶτου
ακαθαρτου·
ἠ των θνησι
μᾶιων βδελυ
γμάτων των
ακαθαρτων·
ἠ των θνησι
μᾶιων κτηνων
των ακαθαρτων·
3* ἠ ἅψηται απο
ακαθαρσιας
ανθρωπου· απο πα
σης ακαθαρσι
ας αυτου ἥ῀ς αν
αψαμενος μι
ανθῆ· και ἕλα
θεν αυτον με
τα τουτο δε ε
γνω. και πλημ
— μελησῃ·
4* Ἡ ψυχῆ η ἀνο
μος ἠ διαστελ
λουσα τοις χει
λεσιν κακοποι
ησαι ἠ καλοποι
ησαι· κατα παν
τα ὅσα αν διαστει
λη ὁ ανθρωπος με
θ ορκου· και λα
θη αυτον. και
ουτως γνῶ·
και αμαρ'τη ε'ν
5 τι τουτων. και
εξαγορευσει
την αμαρτιαν
περι ἥ῀ς ημάρ
τηκεν κατ αυ
— της·
6* και ὁ'ισει περι
ὧν επλημμε
λησεν τω κυριω.
περι της αμαρ †
τηκεν· θῆλυ·
απο των προβα
των· αμνάδα· ἠ
χειμερραν εξ αι
γῶν· περι αμαρ

† τιας ἥ῀ς ημαρ primo omissa ipse A supplevit prosequens in margine, ut legatur αμαρτιας ἥ῀ς ημαρτηκεν·

τιας· και εξειλα
σεται περι αυ
του ὁ ἵερευς πε
ρι της αμαρτι
ας· και αφεθη
σεται αυτω ἡ
= αμαρτια·
7· Εαν δε μη ἴσχυ
ι ἡ χε῀ιρ' αυτου
το ἵκανον εις
προβατον. οι
σει περι της α
μαρτιας αυτου
ἡ῀ς ἥμαρτεν.
δυο τρυγόνας·
ἡ δυο νεοσσο῀υς
περιστερων
τω κυριω· ἑνα πε
ρι αμαρτιας· και
ενα εις ολοκαυ
— τωμα·
8· και οἴσει αυτα
προς τον ἵερε
α· και προσάξει
ὁ ιερευς το πε
ρι της αμαρτιας
πρότερον· και
αποκνισει ὁ ἴ
ερευς την κε
φαλην αυτου
απο του σφον
δύλου· και ου
9· διελε῀ι· και ρανε῀ι
απο του ἁ῀ιματος
του περι της α
μαρτιας επι τον
το'ιχον του θυ
σιαστηριου·
το δε καταλοι
πον του ἁ῀ιμα
τος. καταστραγ
γιε῀ι επι την βά
σιν του θυσια
στηριου αμαρ
— τια γαρ εστιν·
10 και το δευτερον
ποιησει ολοκαυ
τωμα ὡς καθη
κει·' και εξιλα
σεται περι αυτου
ὁ ἵερευς περι
της αμαρτιας
αυτου ἡ῀ς ἥμαρ
τεν. και αφεθη
= σεται αυτω
11· Εαν δε μη ευρι
σκη αυτου ἡ χειρ
ζε'υγος τρυγό
νων ἡ δυο νε
οσσους περι
στερων. και οἴ
σει το δωρον
αυτου περι ὁ῀υ
ἥμαρτεν. το δε
κατον του οι
φι σεμιδαλιν
περι αμαρτιας·
ουκ επιχεει
επ αυτο ελαιον·
ουδ' επιθήσει
επ αυτο λίβα
νον· ὅτι περι
— αμαρτιας εστιν·
12· και οισει αυτο
προς τον ἵερε
α· και δραξάμε
νος ὁ ἵερευς
απ αυτης επι
θήσει επι το θυ
σιαστηριον.
επι των ὁλο
καυτωμάτων
κυριω· αμαρτια ε
13· στιν· και εξιλα
σεται περι αυ
του ὁ ἵερευς· πε
ρι της αμαρτιας
αυτου ἡ῀ς ἥμαρ
τεν αφ ενος
τουτων. και α
φεθησεται αυ
— τω·
το δε καταλει
φθεν εσται τω
ἵερει ὡς ἡ θυ
σια της σεμιδα
= λεως·
14 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
15· σην λεγων· ψυ
χη ἡ αν λάθη αυ
τον ληθη· και
αμάρτη ακου
σιως απο των
ἁγιων κυριου. και

ὁ'ισει της πλημ
μελιας αυτου
τω κυριω· κρἱον
ἄμωμον εκ
των προβατων·
τιμης αργυρι
ου σίκλων. τω
σικλω τω ἁγίω·
περι ὁ͂υ επλημ
16· μέλησεν· και
ὁ ἥμαρτεν α
πο των ἁγιων
αποτεισει· και
το επίπεμπτον
προσθησει ε
π αυτο· και δω
σει αυτο τω ἱε
ρει· και ο ἱερευς
εξἱλάσεται πε
ρι αυτου εν τω
κρἱω της πλημ
μελιας και αφε
= θησεται αυτω·
17· Και ἡ ψυχη ἡ
αν ἁμάρ'τη. και
ποιηση μιαν
απο πασῶν των
εντολων κυριοῦ
ὥ͂ν ου δε͂ι ποι
ειν· και ουκ' ε
γνω· και πλημ
μεληση. και λα
βη την αμαρτι
18 αν αυτου. και
ὁ'ισει κρἱον

ἄμωμον εκ των
προβατων τι
μης αργυριου
εις πλημμελἱ
αν προς τον ι
ερεα· και εξἱλα
σεται περι αυ
του ὁ ἱερευς πε
ρι της αγνο͂ιας
αυτου ἧς ηγνό
ησεν και αυτος
ουκ ᾔδει. και
αφεθήσεται
19· αυτω· επλημ
μελησεν γαρ
πλημμελια–
πλημμελησιν
— έναντι κυριου·
VI, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
2· σην λεγων· ψυ
χη η αν αμάρτη·
και παριδὼν
παριδη τας εν
τολας κυριου· και † ψέυ
σηται τα προς
τον πλησιον
εν παραθηκη·
ἡ περι κοινω
νιας· ἡ περι αρ
παγῆς· η ἠδικη
σέν τι τον πλη
3· σιον· η ευρεν
απώλειαν και
ψευσηται πε

ρι αυτης· και ὁ
μόση αδικως
περι ενος απο
παντων ὧ͂ν αν
ποιηση ὁ ανθρωπος
ὡ'στε αμαρτε͂ιν
4 εν τουτοις. και
εσται ἡνικα αν
αμάρτη και πλημ
μεληση· και α
ποδῶ το ἅ'ρπα
γμα ὁ ἥ'ρπασεν·
και το αδικημα
ὁ ἠδικησεν·
ἡ την παραθη
κην ἥτις παρε
τέθη αυτω· ἡ
την απώλειαν
5· ἧν αν ευρεν· α
πο παντος πρα
γματος ὁ͂υ ὤμο
σεν περι αυτου
αδικως. και απο
τίσει αυτο το κε
φάλαιον· και το
επίπεμπτον
αυτου προσθη
σει επ αυτο· τι
νος εστιν αυ
τω αποδωσει·
ἡ ἡμερα ελεγ
— χθη·
6· Και της πλημμε
λιας αυτου οι
σει τω κυριω· κρἑιον

† A marg. αρνη, ut fiat cum textu αρνησηται

απο των προ
βατων ἀμωμον
τιμης, εις ο ε
πλημμελησεν·
7 και εξιλασεται
περι αυτου ὁ ἱ
ερευς ἐναντι
κυριου· και αφεθη
σεται αυτω πε
ρι ενος απο παν
των ὧ͂ν εποι
ησεν και επλημ
μελησεν εν αυ
= τω·
8 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
9· σην λεγων· ἐν
τειλαι ααρῶν και
τοις ῦιοις αυτου
λεγων· ουτος
ὁ νομος της
ολοκαυτωσε
ως· ἀύτη ἡ ολο
καυτωσις επι
της κάυσεως
αυτης επι του
θυσιαστηριου·
ὅλην την νυ
κτα· εως το πρω
ι και το πυρ' του
θυσιαστηριου
καυθησεται † επ αυ
του· ου σβεσθη
= σεται
10· Και ενδύσεται
ὁ ἱερευς χιτῶ
να λινο͂υν· και
περισκελη λι
νο͂υν ενδυσε
ται περι το σω
μα αυτου· και
αφελε͂ι την κα
ταχαρπωσιν
ἣ͂ν αν καταναλωση το πῦρ'·
την ὁλοκάυτω
σιν απο του θυ
σιαστηριου·
και παραθησει
αυτην εχόμε
να του θυσια.
11 στηριου· και
εκδυσεται την
στολην αυτου
και ενδυσεται
στολην ἀλλην·
και εξό'ισει την
καταχαρπωσιν
εξω της παρεμ
βολης εις το
— πον καθαρον
12· και πῦρ' επι το
θυσιαστηριον
καυθησεται α
π αυτου· και ου
σβεσθησεται·
και καυσει ο ἱ
ερευς επ αυτου
ξυλα το πρωι·
= πρωΐ·
και στοιβασ-
επ αυτου την
ὁλοκαυτωσιν·
και επιθησει
επ αυτου το
στεαρ' του σω
13 τηριου· και πῦρ
διαπαντος καυ
θησεται επι
το θυσιαστη
ριον. ου σβε
= σθησεται·
14 Ουτος ο νομος
της θυσιας ἣ͂ν
προσαξουσιν
αυτην όι ῦιοι
ἀαρῶν οι ιερεις
ἐναντι κυριου απέ
ναντι του θυ
σιαστηριου·
15· και αφελει α
π αυτου τη δρὰ
κι· απο της σ-
μιδάλεως της
θυσιας συν τω
ελαιω αυτης·
και συν παντι
τω λιβανω αυ
της· τα ὀ'ντα ε
πι της θυσιας·
και ανοισει
επι το θυσια
στηριον καρ
πωμα οσμην
ευωδιας· το

† A superscripsit θη primo omissum

μνημόσυνον
—. αυτης τω κυριω
16* το δε καταλει
φθεν απ αυτης.
ἔδεται ἀαρῶν
και ὁι ῦιοι αυ
του· ἄζυμα βρω
θησεται εν το
πω ἁγιω· εν αυ
λη της σκηνης
του μαρτυριου
ἔδονται αυτην·
17* ου πεφθησε
ται· εζυμωμέ
νη· μεριδα αυ
την δεδωκα
αυτοις απο των
καρπωματων
κυριου· ἅγια ἁγίων
εστιν. ὥσπερ
το της αμαρτι
ας· και ὥσπερ
το της πλημ
18 μελιας· πᾶν,
αρσενὶκον
των ἷερεων
ἔδονται αυτην
νόμιμον αιω
νιον εις τας
γενεας ῦμων
απο των καρ
πωματων κυριου
πᾶς, ὅς εαν ἁ
ψηται αυτων
= ἁγιασθήσεται·

19 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην λεγων·
20* τουτο το δῶρον
ἀαρῶν και των
ῦιων αυτου· ὁ
προσό'ισουσιν
τω κυριω εν τη ἡ
μερα ῇ αν χρει
σεις αυτον·
το δεκατον του
ὀιφει σεμιδα
λεως εις θυσι
αν διαπαντος
το ἧμισυ αυτης
το πρωῒ. και το
ἧμισυ αυτης
το δειλὶνον·
21 επι τηγάνου
εν ελαιω ποι
ηθησεται· πε
φυραμενην
ὀίσει αυτην·
ελὶκτα θυσιαν
εκ κλασματων·
θυσιαν εις ὀ
σμην ευωδι
22* ας κυριω· ὁ ἷερευς
ὁ χρειστος ο
αντ αυτου εκ
των ῦιων αυ
του· ποιησει
αυτην· νόμος
αιωνιος· ἅπαν
επιτελεσθη

23 σεται· και πασα
θυσια ἷερεως
ὁλοκαυτος ἑ
σται· και ου βρω
= θησεται·
24 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
25* σην λεγων· λα
λησον τω ἀα
ρῶν και τοις ῦιοις
αυτου λεγων·
ουτος ὁ νομος
της ἁμαρτιας
εν τοπω ὁ̃υ
σφάζουσιν τα
ὁλοκαυτώμα
τα. σφάξουσιν
και το περι της
αμαρτιας ἐναν
τι κυριου ἅγια ἁγίων
26 εστιν· ο ἷερευς
ὁ αναφερων
αυτην. ἔδεται
αυτην· εν το
πω ἁγιω βρωθη
σεται εν αυλη
της σκηνης
του μαρτυριου·
27 πᾶς ὁ απτομε·
νος των κρε
ῶν αυτης.
— ἁγιασθήσεται
και ῷ εαν επι·
ραντισθη απο
του αιματος αυ

της· επι το ϊμα
τιον ὁ αν ραν
τισθη επ αυτο.
πλυθησεται εν
28 τοπω άγιω· και
σκευος οστρα
κινον ὁ ̃υ εαν
εψεθη εν αυ
τω. συντριβη
— σεται·
εαν δε εν σκευ
ει χαλκω εψε
θῆ. εκτριψει·
αυτο και κλυ
29 σει ΰδατι· πᾶς
α'ρσην εν τοις
ϊερευσιν φά
γεται αυτα· ἅγι
άγιων εστιν
= κυριω·
30 Και παντα τα πε
ρι της αμαρτιας
ὡ ̃ν αν εισενεγ
χθη απο του αι
ματος αυτων
εις την σκηνην
του μαρτυριου.
εξϊλασασθαι ̄εν
τω άγίω· αυ βρω
θησεται· εν πυ
ρι κατακαησε
= ται·
31* Και ουτος ο νο
μος του κριου
του περι της

πλημμελίας·
ἅγια ἁγιων εστιν·
32* εν τοπω ὁῦ
*ζ σφαξουσιν τα
ολοκαυτωμα
τα. σφάξουσιν
τον κριον της
πλημμελιας
έναντι κυριου· και
το ἅΐμα προσχε
ει επι την βά
σιν του θυσια
— στηριου κυκλω· †
33 και πᾶν, το στέ
αρ' αυτου προ
σοισει απ αυτου·
και την όσφῦν·
και παν, το στέ
αρ' το κατακα
λυπτον τα εν
δοσθια· και πᾶν
το στέαρ' το ε
πι των ενδο
34 σθιων· και τους
δυο νεφρους·
και το στέαρ' το
επ αυτων το
επι των μηρί
ων· και τον λὸ
βον τον επι του
ἥπατος· συν
τοις νεφρο ̃ις
περιελε ̃ι αυτα·
35 και ανόισει αυ
τα ο ϊερευς ε

πι το θυσιαστη
ριον κάρπω
μα ὁσμην ευ
ωδιας κυριω· πε
ρι πλημμελιας
— εστιν·
36 πᾶς, ά'ρ'σην εκ
των ιερεων έ
δεται αυτα· εν
τοπω άγιω έδε
ται αυτα· ἅγια ά
γιων εστιν·
37* ωσπερ' το πε
ρι της αμαρτιας·
ουτως και το
της πλημμελι
ας· νομος ε'ις
αυτων· ὁ ϊερευς
όστις εξϊλασε
ται εν αυτω αυ
— τω έσται·
38* και ο ϊερευς ὁ
προσαγων όλο
καυτωμα ανθρωπου
το δέρμα της
όλοκαυτωσε
ως ἡ ̃ς αυτος
προσφερει.
— αυτω έσται·
39 και πασα θυσι
α ἥτις ποιηθη
σεται εν κλιβά
νω· και πασα θυ
σια ἥτις ποιη
θησεται επ εσχά

† Super κυ lineolam A superscripsit, quasi scripsisset κυκλω pro κυριου κυκλω.

ρας· ἡ επι τηγά
νου· του ϊερε
ως του προσφε
ροντος αυτην.
— αυτω έσται·
40 και πασα θυσια
αναπεποιημε
νη εν ελαιω·
και μη αναπε
ποιημενη. πα
σιν τοις ϋιοις
ἀαρῶν έσται
== εκαστω το ἴσον·
VII, 1 Ουτος ὁ νομος
θυσιας σωτη
ριου ἡ ̃ν προσοί
2· σούσιν κυριω· εαν
μεν περι αινε
σεως προσφε
ρη αυτην. και
προσοίσει επι
της θυσιας της
αινεσεως· ἀ΄ρ
τους εκ σεμι
δαλεως αναπε
ποιημενους
εν ελαιω· και λά
γανα ἄζυμα δι
ακεχρεισμε
να εν ελαιω·
και σεμίδαλιν
πεφυραμενην
3· εν ελαιω· επ αρ
τοις αζυμιταις
α προσοίσει το

*α δωρον αυτου·
επι θυσια αινε
σεως σωτηρι
— ου αυτου·
4 και πρόσάξει α
π αυτου εν, απο
παντων των
δωρων αυτου
αφαιρεμα κυριω·
τω ϊερει τω προ
σχεοντι το αΐ
μα του σωτηρι
ου. αυτω εσται·
5 και τα κρεα θυ
σιας αινεσεως
σωτηριου αυ
τω εσται· και ε
ν ἧ ημερα δω
ρε ̃ιται. ϐρωθη
σεται· ου κατα
λειψουσιν απ αυ
— του εις το πρωΐ·
6· και εαν ευχην
ἡ εκουσιον θυ
σιαζη το δωρον
αυτου· ἡ αν ἡ
μερα θυσιαζη
το δωρον αυτου
βρωθησεται·
— και τη αυριον·
7 και το καταλει
φθέν απο των
κρεων της θυ
σιας εως ἡμε
ρας τριτης εν

πυρι κατακαυ
== θησεται·
8· Εαν δε φαγῶν
φάγη απο των
κρεων τη ἡμε
ρα τη τριτη. ου
δεχθησεται αυ
τω· του προσφε
— ροντι αυτο·
ου λογισθησε
ται αυτω· μίασμα
— εστιν·
Η δε ψυχη ἥτις
εαν φάγη απ αυ
του. την αμάρ
— τιαν λημψεται
9 Και κρεα ὅσα αν
άψηται παντος
ακαθαρτου. ου
βρωθησεται·
εν πυρι κατακαυ
θησεται· πᾶς κα
θαρος φάγεται
— κρέα·
10 Η δε ψυχη ητις
εαν φάγη απο
των κρεῶν της
θυσιας του σω
τηριου ὅ εστιν
κυριω. και ἡ ακαθαρ
σια αυτου επ αυ
τω. απολε ̃ιται
ἡ ψυχη εκεινη
εκ του λαου αυ
== της·

11 Και ψυχη η αν
ἁψηται παντος
πραγματος ἀκα
θαρτου· ἢ απο
ακαθαρσιας ανθρωπου·
ἢ των τετραπο
δων των ακα
θαρτων· ἢ παν
τος βδελυγμα
τος ακαθαρτου·
και φάγη απο των
κρεων της θυ
σιας του σωτη
ριου ὁ εστιν του
κυριου· απολε͂ιται
ἡ ψυχη εκεινη
εκ του λαου αυ
= της·
12 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυσην
13* λεγων λαλησον
τοις ῦιοις ισραηλ'
λεγων· πᾶν, στέ
αρ' βοῶν και προ
βατων και αιγῶν †
ουχ' ἔδεσθε·
14* και στεαρ θνη
σιμάιων και θη
*ου ριαλωτον. § * ποι
ηθησεται εις
πᾶν ε'ργον· και
εις βρωσιν ου
βρωθησεται·
15 πᾶς, ὁ εσθιων
στέαρ' απο των
κτηνων ὧν
προσάξει επ αυ
των κάρπωμα
κυριω. απολε͂ιται
ἡ ψυχη εκεινη
εκ του λαου αυ
= της·
16* Πᾶν, αιμα ουχ' ἐ
δεσθε εν παση
κατοικια ῦμων·
απο τε των πε
τεινων και απο
των κτηνῶν·
17 πασα ψυχη ἡ
αν φαγη ἀιμα.
απολε͂ιται ἡ ψυ
χη εκεινη εκ
= του λαου αυτης·
18 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην λεγων
19* και τοις ῦιοις
ισραηλ' λαλησεις
λεγων· ὁ προσφε
ρων θυσιαν σω
τηριου αυτου
τω κυριω. ὁ'ισει το
δωρον αυτου
τω κυριω· απο της
θυσιας του σω
— τηριου αὐτου·
20* ἀι χειρες αυτου
προσὁισουσιν
τα καρπωματα
κυριω· το στέαρ
το επι του στη
θυνίου· και τον
λὸβον τον επι
του ἥπατος
προσὁίσει αυ
τα· ὡστε επιθει
ναι δόκιμα §§ εναν
— τιον κυριου·
21* Και ανὁίσει ὁ ἱ
ερευς το στε
αρ' επι του στη
θυνίου· επι το
θυσιαστηριον·
και ἔσται το στη
θύνιον ἀαρῶν
και τοις ῦιοις
— αυτου·
22 και τον βραχί
ονα τον δεξιον
δωσετε ἀφαι
ρεμα τω ἱερε͂ι
23* απο των θυσι
ων του σωτη
ριου υμων ὁ
προσφερων
το ἅ͂ιμα του θυ
σιαστηριου· και
το στεαρ' απο
των υιων ἀα
ρῶν. αυτω ἔσται
ὁ βραχίων ὁ δε
ξιος εν μερίδι·
24 το γαρ στηθύ
νιον του επι
θέματος. και

† ι omissum supplevit A, ut videtur
§ A superscripsit ω (θηριαλωτων)
§§ A punctis réprobat κι (δομα)

τον βραχίονα
του αφαιρεμα
τος· είληφα
παρα των υιων
ισραηλ᾽ απο των
θυσιῶν του
σωτηριου ὒμων·
και εδωκα αυ
τα ἀαρῶν τω ἵ
ερει· και τοις
υιοις αυτου νό
μιμον αιωνιον
παρα των ὒιων
= ισραηλ᾽·
25· Αὑτη ἡ χρεισις
ἀαρῶν· και ἡ χρει
σις των ὒιων
αυτου απο των
καρπωμάτων
του κυριου· εν ἧ ἡ
μερα προσηγα
γετο αυτους
του ιερατευειν
26· κυριω· καθ᾽ ότι ε
νετειλατο κυριος
δουναι αυτοις·
ἧ ημερα ἑχρει
σεν αυτους πα
ρα των υιων
ισραηλ· νομιμον
αιωνιον εις
τας γενεας αυ
= των·
27· Ουτος ὁ νομος
των ὁλοκαυτω
ματων· και θυ
σιας· και περι α
μαρτιας· και της
πλημμελιας·
και της τελιω
σεως· και της
θυσιας του σω
28 τηριου· ον τρο
πον ενετειλα
το κυριος τω μωυ
ση εν τω όρει
σίνα· ἧ ημερα
ενετειλατο
τοις ὒιοις ισραηλ᾽
προσφερειν
τα δῶρα αυτων
ἑναντι κυριου εν
= τη ερήμω σίνα·
VIII, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωϋ
2· σην λεγων· λα
βε τον ἀαρῶν·
και τους υιους
αυτου. και τας
στόλας· και το
ελαιον της χρει
σεως· και τον
μοσχον το πε
ρι της αμαρτι
ας· και τους δυ
ο κριο῀υς· και το
κανο῀υν των
3· αζύμων· και
παση τη συνα
γωγη εκκλη
σιασον επι την
θυραν της σκη
νης του μαρτυ
= ριου·
4· Και εποιησεν
μωυσης ον τρο
πον συνεταξεν
— αυτω κυριος·
και εξεκκλησι
ασεν τη συνα
γωγη επι την
θυραν της σκη
νης του μαρτυ
— ριου
5 και ειπεν μώ
ὒσης τη συνα
γωγη· τουτο ε
στιν το ρημα
ὁ ενετειλατο
= κυριος ποιησαι
6 Καί προσηνεγ
κεν μωυσης
τον ἀαρῶν και
τους ὒιους αυ
του· και έλου
σεν αυτους υ
7· δατι· και ενεδυ
σεν αυτον χι
τωνα· και έζω
σεν αυτον ζω
νη· και ενέδυ
σεν αυτον τον
ὒποδύτην· και
επεθηκεν ε
π αυτον την

επωμῖδα· και
συνεζωσεν
αυτον κατα την
ποιησιν της
επωμῖδος· και
συνέσφιγξεν
αυτην εν αυτω·
8 και επέθηκεν
επ αυτον το λό
γιον· και επε
θηκεν επι το
λόγιον την δη
λωσιν και την
— αληθειαν·
9* και επεθηκεν
την μῖτραν § επι
την κεφαλην
αυτου· και επε
θηκεν επι της
μῖτρας κατα προ
σωπον αυτου·
το πέταλον το
χρυσουν· το κα
θηγιασμένον
ἅγιον· ον τρο
πον συνεταξεν
= κυριος τω μωϋση·
10* Και ελαβεν μω
ϋσης απο του
ελαιου της χρει
11* σεως· και ερα
νεν απ αυτου
επι το θυσιαστη
ριον επτακεις·
και έχρεισεν το
θυσιαστηριον
και ηγιασεν αυ
το και παντα τα
σκέυη αυτου·
και τον λουτη
ρα και την βασιν
αυτου· και ἡγι
ασεν αυτον·
και έχρισεν την
σκηνην· και παν̄
τα τα σκέυη αυ
της· και ἡγιασεν
— αυτην·
12* και επεχεεν
μωϋσης απο
τουτου ελαιου
της χρεισεως
επι την κεφα
λην ἀαρῶν· και
έχρεισεν αυτον
και ἡγίασεν αυ
— τον·
13 και προσήγαγεν
μωϋσης τους
ὑιους ἀαρῶν·
και ενεδυσεν
αυτους χιτῶ
νας· και ἔζωσεν
αυτους ζωνας·
και περιέθηκεν
αυτοις κιδάρεις·
καθαπερ συνε
ταξεν κυριος τω μω
— ϋση·
14* και προσήγαγεν
τον μοσχον τον
περι της αμαρ
τιας· και επεθη
κεν ἀαρῶν και
ὁι ὑιοι αυτου
τας χειρας αυ
των. επι την κε
φαλην του μο
σχου του της
15* αμαρτιας· και έ
— σφαξεν αυτον·
και ελαβεν μω
ϋσης απο του
αιματος· και ε
πεθηκεν επι
τα κερατα του
θυσιαστηριου
κυκλω τω δα
κτυλω αυτου·
και εκαθερισεν
το θυσιαστηρι
ον· και το ἅιμα
εξεχεεν επι την
βάσιν του θυσι
αστηριου· και
ἡγίασεν αυτο
του εξειλασα
— σθαι επ αυτου·
16 και ελαβεν μω
ϋσης παν στέ
αρ το επι των
ενδοσθίων· † και
τον λόβον τον
επι του ἡπατος·
και αμφοτερους

§ ρ omissum supplet A

† σ omissum supplet A ut videtur

τους νεφρους·
και το στεαρ' το
επ αυτων. και
ανηνεγκεν μω
ϋσης επι το θυ
— σιαστηριον
17 και τον μοσχον
και την βύρσαν
αυτου· και τα κρέ
α αυτου· και την
κόπρον αυτου·
κατεκαυσαν αυ
τα πυρι εξω της
παρεμβολης·
ον τροπον συ
νεταξεν κυριος τω
— μωϋση·
18 και προσήγαγεν
μωϋσης τον
κριον τον εις
όλοκαυτωμα·
και επεθηκεν
άαρῶν· και όι ὓιοι
αυτου τας χει
ρας αυτων επι
την κεφαλην
19 του κρίου· και
έσφαξεν μω
ϋσης τον κρί
ον· και προσε
χεεν μωϋσης
το άῗμα επι το
θυσιαστηριον
— κυκλω·
20 και τον κρίον
εκρεανόμησεν
κατα μέλη αυ
του· και ανηνεγ
κεν μωϋσης
την κεφαλην·
και τα μέλη· και
21 το στέαρ'· και την
κοιλιαν. και τους
ποδας έπλυνεν
ϋδατι· και ανη
νεγκεν μωϋ
σης όλον τον
κρίον επι το θυ
σιαστηριον ό
λοκαυτωμα ε
στιν εις όσμην
ευωδιάς· καρ
πωμα εστιν κυριω
καθαπερ ενε
τειλατο κυριος τω
— μωϋση·
22 και προσηγαγεν
μωϋσης τον
κρίον τον δευ
τερον· κρίον
τελειωσεως·
και επεθηκεν
άαρῶν· και όι ὓιοι
αυτου τας χει
ρας αυτων επι
την κεφαλην
23· του κρίου· και
— έσφαξεν αυτον·
και ελαβεν μω
ϋσης απο του
άῗματος αυτου·
και επεθηκεν
επι τον λόβον
του ὢτος άαρων
του δεξιου· και
επι το ἄκρον του
της χειρος της
δεξιας· και επι
το άκρον του
ποδος αυτου
— του δεξιου·
24 και προσῆγαγεν
μωϋσης τους
ϋιους άαρῶν·
και επεθηκεν
μωϋσης απο του
άῗματος επι τους
λοβους των ω
των αυτων των
δεξιων· και επι
τα ἄκρα των χει
ρων αυτων των
δεξιων· και επι
τα άκρα των πο
δων αυτων των
— δεξιων·
και προσέχεεν
μωϋσης το άῗ
μα επι το θυσια
— στηριον κύκλω·
25· Και έλαβεν μω
ϋσης το στέαρ
και την όσφυν·
και το στέαρ' το
επι της κοιλιας·

και τον λοβον
του ἥπατος· και
τους δυο νε
φρους· και το
στέαρ' το επ αυ
των· και το βρα
χίονα τον δεξι
26* ον· και απο του
κανο~υ της τε
λειωσεως του
οντος εναντί
ον του θεου· ελα
βεν άρτον ενα
άζυμον· και
εξ ελαιου ενα
και λαγανον έν
και επεθηκεν
επι το στέαρ· και
τον βραχιονα
27 τον δεξιον· και
επεθηκεν παν
τα επι τας χει
ρας ἀαρῶν· και
επι τας χειρας
των ῦιων αυτου·
και ανηνεγκεν
αυτα αφαιρεμα
— έναντι κυριου·
28* και ελαβεν μω
ϋσης απο των
χειρων αυτων
και ανηνεγκεν
αυτα μωϋσης
επι το θυσιαστη
ριον επι το ὁ
λοκαυτωμα
της τελειωσε
ως· όσμη ευω
διας κάρπωμα
= εστιν τω κυριω
29* Και λαβων μω
υσης το στηθύ
νιον· αφειλεν
αυτο επιθεμα
έναντι κυριου απο
του κρίου της
τελειωσεως·
και εγενετο
μωυσης εν με
ριδι· καθα ενε
τειλατο κυριος τω
— μωυση·
30* και ελαβεν μω
ϋσης απο του
ελαιου της χρει
σεως και απο
του αιματος του
επι του θυσια
στηριου· και
προσέρανεν
επι ἀαρῶν και
επι τας στόλας
αυτου· και επι
τους υιους αυ
του· και επι τας
στόλας των ῦιων
αυτου μετ αυ
του· και ἡγία
σεν τον ἀαρῶν·
και τας στόλας
αυτου· και τους
ῦιους αυτου·
και τας στόλας
των ῦιων αυτου
= μετ αυτου·
31 Και ειπεν μω
ϋσης προς ἀα
ρῶν και τους
γιους αυτου·
εψησατε τα κρε
α εν τη αυλη της
σκηνης του
μαρτυριου εν
τοπω άγιω· και
εκει φαγεσθε
αυτα και τους
αρτους τους
εν τω κανω της
τελειωσεως·
ον τροπον συν
τετακται μοι λε
γων· ἀαρῶν και
όι ῦιοι αυτου
φαγονται αυτα·
32* και το καταλει
φθεν των κρε
ων και των αρ
των εν πυρι
— κατακαύσατε·
33 και απο της θυ
ρας της σκηνης
του μαρτυριου
ουκ εξελευσε
σθε έπτα ημε
ρας· εως ἡμε

ρα πληρωθη
ἡμερα τελειω
— σεως ὑμων·
. επτα γαρ ἡμε
ρας τελειωσει
τας χειρας ὑμων
34* καθαπερ εποι
— ησεν·
εν τη ημερα
ταυτη ενετει
λατο κυριος τουτο
ποιησαι ὡστε
εξϊλασασθε
— περι υμων·
35* και επι την θυ
ραν της σκηνης
του μαρτυριου.
καθησεσθε
επτα ημερας·
ἡμεραν και
νυκτα και φυ
λαξασθε τα φυ
λαγματα κυριου. ινα
μη αποθανη
ται· ουτως γαρ
εντεταλται μοι
— κυριος
36 Και εποιησεν
ἀαρῶν και ὁι ϋιοι
αυτου παντας
τους λογους
ὀῢς συνετα
ξεν κυριος τω μω
ϋση·
IX, 1 Και εγενηθη

τη ἡμερα τη ο
γδοη. εκαλεσεν
μωϋσης ἀαρῶν
και τους ϋιους
αυτου· και την
— γερουσιαν ισραηλ'·
2 και ειπεν μω
υσης προς ἀα
ρων λαβε σεάυ
τω μοσχαριον
εκ βοῶν περι
αμαρτιας· και
κρὶον εις ὁλο
καυτωμα ἄμω
μα· και προσέ
νεγκαι αυτα ε
— ναντι κυριου·
3* Και τη γερουσι
α ισραηλ' λαλησεις
λεγων· λαβετε
χειμαρρον εξ αι
γων ενα περι
αμαρτιας· και
κρὶον· και μο
σχαριον· και α
μνον ενιαυσι
ον εις ὁλοκάρ
— πωσιν ἀμωμα·
4* και μοσχον εκ
βοων· και κρὶ
ον εις θυσιαν
σωτηριου ἐ
ναντι κυριου· και
σεμιδαλιν ανα
*πεφυρα *πεποιημενην

εν ελαιω· ότι
σημερον ο
φθησεται κυριος
— εν υμιν·
5* Και ελαβον κα
θ' ο ενετειλα
το μωϋσης α
πεναντι της
σκηνης του
— μαρτύριου·
Και προσηλθεν
πασα ἡ συναγω
γη· και εστησαν
— ἐναντι κυριου
6* και ειπεν μω
ϋσης τουτο
το ρημα ὁ ειπεν
κυριος ποιησατε·
και οφθησε
ται εν ϋμιν ἡ
— δοξα κυριου·
7* Και ειπεν μωυ
σης τω ἀαρων·
προσελθε προς
το θυσιαστηρι
ον· και ποιησον
το περι της αμαρ
τιας σου· και το
ὁλοκαυτωμα
σου· και εξιλα
σε περι σεαυ
του και του οι
κου σου· και ποι
ησον τα δῶρα
του λαου· και

εξιλασε περι
αυτων καθαπερ
ενετειλατο κυριος
= τω μωυση·
8· Και προσηλθεν
ἀαρῶν προς το
θυσιαστηριον·
και ἐσφαξεν το
μοσχαριον το
περι της αμαρ
τιας το αυτου·
9 και προσήνεγ
καν ὁι υιοι ἀα
ρῶν το αιμα
προς αυτον· και
εβαψεν τον δα
κτυλον αυτου
εις το αιμα· και
επεθηκεν ε
πι τα κερατα του
θυσιαστηριου·
και το ἆιμα εξε
χεεν επι την
βάσιν του θυ
— σιαστηριου·
10 και το στέαρ' και
τους δυο νεφρους·
και τον λόβον
τον επι του ἥ
πατος του πε
ρι της αμαρτιας·
ανηνεγκεν
επι το θυσιαστη
ριον· ὸν τροπον
ενετειλατο κυριος
11 τω μωΰση και
τα κρεα και την
βΰρ'σαν κατε
καυσαν πυρι
εξω της παρεμ
— βολης·
12· Και εσφαξαν το
ὁλοκαυτωμα·
και προσήνεγ
καν οι υιοι ἀα
ρῶν το αιμα προς
αυτον· και προ
σεχεεν επι το
θυσιαστηριον
— κύκλω·
13 και το ὁλοκάυ
τωμα προσηνεγ
καν αυτω κατα
μέλη αυτο και
την κεφαλην
αυτου· και επε
θηκαν επι το
θυσιαστηριον·
14 και επλυνεν
την κοιλιαν· και
τους ποδας, ΰ
δατι· και επεθη
κεν επι το ολο
καυτωμα επι
το θυσιαστηρι
15· ον· και προση
νεγκεν το δω
ρον του λαου
και ελαβεν τον
χειμαρρον τον
περι της αμαρ
τιας του λαου·
και εσφαξεν
αυτον· και εκα
θαρισεν αυτον
καθο και το πρω
— τον·
16 Και προσηνεγ
κεν το ὁλοκάυ
τωμα· και εποι
ησεν αυτο ως
— καθηκει·
17· Και προσηνεγ
κεν την θυσι
αν· και επλησεν
τας χειρας απ αυ
της· και επεθη
κεν επι το θυσι
αστηριον χω
ρις του ολοκαυ
τωματος του
— πρωινου·
18· και εσφαξεν
τον μοσχον
και τον κρίον
της θυσιας του
σωτηριου της
— του λαου·
και προσήνεγ
καν ὁι υιοι ἀαρων
το ἆιμα προς αυ
τον· και προσε
χεεν προς το
θυσιαστηριον
= κύκλω·

X, τος· φάγεσθε
14* ἐν τοπω ἁγίω·
σύ και όι υιοι
σου και ὁ οικος
σου μετα σου·
νόμιμον γαρ
σοι· και νόμι
μον τοις υιοις
σου εδοθη απο
των θυσιῶν
των σωτηριῶν
των υιων ισραηλ'·
15 τον βραχιονα
του αφαιρέμα
τος· και το στη
θυνιον του α
φορισματος·
επι των καρπω
μάτων των στε
άτων· προσοι
σουσιν αφόρι
σμα αφορίσαι
εναντι κυριου· και
εσται σοι και
τοις υιοις σου·
και ταις θυγα
τράσιν σου με
τα σου νομιμον
αιωνιον· ον τρο
πον συνεταξεν
= κυριος τω μωϋση·
16* Και τον χειμαρ
ρον τον περι της
αμαρτιας· ζη
των εξεζητη
σεν μωυσης·
και οδε εμπε
— πυριστο·
Και εθυμωθη
μωυσης επι
ελεάζαρ,· και ι
θαμαρ' τους υιους
ἀαρῶν τους κα
ταλελειμμε
νους λεγων·
17* διατι ουκ εφα
γετε το περι της
αμαρτιας εν το
πω ἅγιω ὁτι γαρ
ἅγια ἁγιων εστιν·
τουτο δε εδω
κεν ΰμιν φα
γειν· ινα αφε
λητε την αμαρ
τιαν της συνα
γωγης· και εξι
λασησθε περι
αυτων ἐναντι
18* κυριου· ου γαρ ειση
νεχθη του αι
ματος αυτου
εις το ἅγιον
κατα προσωπον
εσω φαγεσθε
αυτο εν τοπω
ἁγιω ον τροπον
μοι συνεταξεν
=. κυριος·
19* Και ελαλησεν
ἀαρῶν προς μω
υσην λεγων·
ει, σημερον
προσαγιοχασιν
τα περι της αμαρ
τιας αυτων και
τα ὁλοκαυτώ
ματα αυτων ε
ναντιον κυριου.
και συμβέβη
κεν μοι τοιαυ
τα· και φαγομαι
το περι της α
μαρτιας σημε
ρον. μη αρέστον
— εσται τω κυριω.
20 και ηκουσεν
μωϋσης και ἠ
= ρεσεν αυτω·
XI,1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην και ααρων
2* λεγων· λαλησα
τε τοις ϋιοις
ισραηλ' λεγοντες·
ταυτα τα κτηνη
α φαγεσθε· απο
παντων των
κτηνῶν των
3 επι της γης. πᾶν
κτηνος διχ-
λο͂υν ὁπλην·
και ὀνυχιστή
ρας ὀνυχιζον
δυο χηλων· και
αναγον μηρυ

κίσμον· εν τοις
κτηνεσιν. ταυ
— τα φάγεσθε·
4* πλῆν, απο του
των ου φάγε
σθε· απο των
αναγοντων μη
ρυκίσμον· και
απο των διχη
λο῀υντων τας
οπλᾶς και όνυ
χιζοντων όνυ
χιστηρας· τον
καμηλον ότι α
ναγει μηρυκί
σμον τουτο
οπλῆν δε ου
διχιλε῀ι. ακαθαρ
τον τουτο ΰμιν
ακ λαγωον 5* και τον δασυπο
δα· ότι αναγει
μηρυκίσμον
τουτο οπλῆν
δε ου διχηλει.
ακαθάρ'τον του
7 το υμιν· και τον
ύν· ότι διχηλει
οπλῆν τουτο·
και όνυχιζει
όνυχας οπλης·
και τουτο ου
κ αναγει μηρυ
κίσμον. ακα
θαρτον τουτο
8 ΰμιν· απο των
κρεῶν αυτων
ου φάγεσθε
και των θνησι
μάιων αυτων
ουχ αψεσθε·
ακαθαρτα ταυ
— τα υμιν·
9* Και ταυτα φαγε
σθε απο παντων
των εν τοις υ
δασιν· παντα
όσα εστιν αυτοις
πτερυγια· και
λεπιδες εν τοις
υδασιν. και εν
ταις θαλασσαις·
και εν τοις χει
μαρροις. ταυ
— τα φάγεσθε
10* καὶ παντα όσα
εστιν αυτοις
πτερυγια· ου
δε λεπιδες εν
τοις υδασι εν
ταις θαλασσαις
και εν τοις χει
μαρροις. απο
παντων ώ῀ν
ερευγεται τα
ΰδατα· και απο
πασης ψυχης
της ζωσης εν
τω υδατι. βδελυ
11 γμα εστιν· † α
πο των κρέων
αυτων ουκ έ
δεσθε· και τα
θνησιμαια αυ
των βδελυξε
12 σθε· και παντα
όσα ουκ εστιν
αυτοις πτερύ
για ουδε λεπι
δες των εν τοις
υδασιν. βδελυ
γμα τουτο εστιν
— ΰμιν·
13* Και ταυτα βδελύ
ξεσθε απο των
πετεινων· και
ου βρωθησεται·
βδελυγμα εστιν·
τον αετον·
και τον γρυπα·
και τον ά - - ετον
14 και τον γυπα·
και τον ΐκτινα·
και τα όμοια αυ
16* τω· και κόρακα·
και τα όμοια αυ
15* τω· και στρου
θον· και γλαυ
κα· και λαρον·
και τα όμοια αυ
16 τω· και ιέρακα·
και τα όμοια αυ
17* τω· και νυκτι
κόρακα· και κα
ταράκτην· και
18* ιβειν και πορ

† A in margine inferiori και βδελύκτα εσονται ΰμ - -

φυριωνα· καὶ
πελεκάνα·
και κυκνον·
και γλα˜υκα·
19* και ερωδιον·
και χαραδριον·
και τα ὁμοια αυ
τω· και εποπα·
— και νυκτερίδα·
20* Και παντα τα ερ
πέτα των πε
τεινων. ά πο
ρευσεται επι
τεσσαρων. βδέ
λυγμα εστιν
— υμιν·
21* Αλλ η ταυτα φά
γεσθε· απο των
ερπετων των
πετεινων ά πο
ρευσεται επι
τεσσαρων· ά ἑ
χει σκελη επα
νωτερα των
ποδῶν αυτου
πηδάν, εν αυ
— τοις επι της γης·
22* και ταυτα φαγε
σθε απ αυτων·
τον βρο˜υχον·
και τα ὁμοια αυ
τω· και τον ατ
*ο ταχην· και τα
ομοια αυτω·
και την ακρίδα·

και τα ὁμοια αυ
τη· και τον οφι
ομαχην· και τα
— ὁμοια αυτω·
23* Και πᾶν, ερπε
τον απο των πε
τεινων ὅῖς εστι·
τεσσαρες πό
δες. βδέλυγμα
24 ῦμιν εστιν· και
εν τουτοις μι
ανθήσεσθε·
πᾶς, ὁ απτόμε
νος των θνη
σιμάιων αυτων.
ακαθαρτος ἑσται
εως εσπερας·
25* και πας, ὁ άίρων
των θνησιμαιων †
αυτων. πλυνε˜ι
τα ιματια αυτου
και ακαθαρτος
ἑσται εώς εσπε
— ρας·
26* Εν πασι τοις κτη
νεσιν ὁ εστιν
διχηλε˜υον ο
πλῆν· και ὀνυ
χιστήρας ὀνυ
χίζει· και μηρυ
κίσμον μη μα
ρυκαται ακαθαρ
τα ἑσονται ῦμιν·
πᾶς ὁ απτομε
νος των θνη

σιμάιων αυτων
ακαθαρτος ἐ
σται εως εσπε
— ρας·
27* Και πᾶς, ὁς πορευ
εται επι χειρων
εν πασι τοις θη
ριοις ἁ πορευε
ται επι τεσσαρων.
ακαθαρτα εστιν
ῦμιν· πᾶς, ὁ α
πτομενος των
θνησιμάιων αυ
των. ακαθάρτος
ἑσται εως εσπε
28 ρας· και ὁ άιρων
των θνησιμαι
ων αυτων. πλυ
νε˜ι τα ιματια αυ
του· και ακαθαρ
τος ἑσται εως
εσπερας· ακα
θαρτα ταυτα ῦ
— μιν εστιν·
29* Και ταυτα υμιν
ακαθαρτα απο των
ερπετων των
ερποντων επι
της γης· ἡ γαλη
και ὁ μυς· και ὁ
κορκοδιλος· ὁ
30* χερσᾶιος μυγα
λη· και ὁ χαμαι
λεων· και καλα §
βωτης και σαυ

† σι omissum A superscripsit, ut videtur
§ A, ut videtur, σκαλα

ρα· και σκάλαξ·
31 ταυτα ακαθαρ
τα εστιν υμιν
απο παντων
των επι της γης
πας. ό απτομε
νος των θνη
σιμάιων αυτων
ακαθαρτος έ
σται εως εσπε
— ρας·
32 Και πᾶν εφ ό αν
επιπεση απ αυ
των επι τεθνη
κοτων αυτων.
ακαθαρτος έσται
απο παντος
σκευους ξυλι
νου· ή ίματιου
ή δερματος·
— ή σάκκου·
πᾶν, σκευος
ώ εαν ποιηθη
εργον εν αυτω.
εις ϋδωρ' βαφη
σεται· και ακα
θαρτον έσται
εως εσπερας·
και καθαρον έ
— σται·
33 Και πᾶν, σκευος
όστράκινον
εις ό αν εμπεση
απο τουτων
ένδον. όσα εαν
ενδον ή. ακα
θαρτον έσται
και αυτο συν
— τριβησεται·
34 Και πᾶν, βρῶμα
ό εσθιεται· εις
ό αν επελθη
επ αυτο υδωρ.
ακαθαρτον έσται
υμιν· και πᾶν
πότον ό πινε
ται εν παντι αγ
γιω. ακαθαρτον
35 εσται· και πᾶν
ό εαν εμπεση
απο των θνη
σιμάιων αυτων
επ αυτο. ακαθαρ
τον εσται κλι
βανοι· και χυθρο
ποδες καθαιρε
θησονται ακα
θαρτα εστιν·
και ακαθαρτα
— υμιν εσονται·
36 πλῆν πηγῶν
υδατων και λακ
κου· και συνα
γωγης υδατος·
έσται καθαρον·
ό δε απτομενος
των θνησιμάι
ων αυτων. ακα
— θαρτος έσται·
37 εαν δε επιπε
ση των θνησι
μάιων αυτων
επι πᾶν, σπερ
μα σποριμον
ό σπαρήσεται.
— καθαρον εστιν·
38 Εαν δε επιχυ
θῆ ϋδωρ επι πᾶν
σπερμα· και επι
πεση των θνη
σιμαιων αυτων
επ αυτο. ακα
θαρτον εστιν
— υμιν·
39 Εαν δε αποθα
νη των κτη
νων· ό εστιν
τουτο υμιν
φαγειν· ό απτο
μενος των
θνησιμάιων
αυτων. ακαθαρ
τος έσται έως
— εσπερας·
40 Και ό εσθιων
απο θνησιμάι
ων τουτων.
πλυνεῖ τα ίμα
τια αυτου· και
ακαθαρτος έ
σται έως εσπε
— ρας·
και ό αιρων α
πο των θνησι
μάιων αυτων

πλυνε῀ι τα ιμα
τια αυτου. και
λουσεται υδα
τι· και ακαθαρ
τος έσται εως
— εσπερας·
41 Και πᾶν, ερπὲ
τον ὁ ερπει ε
πι της γης· ϐδε
λυγμα. τουτο
εστιν υμιν·
ου ϐρωθησεται·
42· και πᾶν πορευ
ομενον επι
κοιλιας· και πᾶν
πορευομενον
επι τεσσαρων
διαπαντος· ὁ
πολυπληθει
πόσιν εν πασι
τοις ερπὲτοις
τοις ε᾽ρπουσιν
επι της γης. ου
φάγεσθε αυτα·
οτι βδελυγμα
— υμιν εστιν·
43· και ου μη ϐδε
λυξητε τας ψυ
χας υμων εν
πασι τοις ερπὲ
τοις τοις ερπου
σιν επι τῆς γης·
και ου μιανθή
σεσθε εν του
τοις· και ουχ᾽ α

καθαρτοι έσε
σθε εν τουτοις·
44 ότι εγω ειμι κυριος
ὁ θεος ϋμων· και
ἁγιασθησεσθε·
και ἅγιοι έσε
σθε· ότι εγω ἅ
γιος κυριος ὁ θεος ϋ
μων· και ου μι
ανειτε τας ψυ
χας υμων εν
πασι τοις ερπὲ
τοις τοις κινου
μενοις επι
45 της γής· ότι ε
γω ειμι κυριος ὁ
αναγαγων ϋμας
εκ γης αιγυ
πτου· ειναι ϋ
μων θεος· και έ
σεσθε ἅγιοι
═ ότι ἅγιος εγω
46· Ουτος ὁ νομος
περι των κτη
νων· και των
πετεινων· και
πασης ψυχης
της κινουμε
νης εν τω ϋδα
τι· και πασης ψυ
χης ερπο῀υσης
47 επι της γης· δι
αστειλαι ανά
μεσον των α
καθαρτων. και

αναμεσον των
καθαρων· και
συμβιβαζειν
τους υιους ισραηλ
ανάμεσον των
ζωογονουν
των τα εσθιο
μενα· και ανά
μεσον των ζω
ογονουντων
τα μη εσθιομε
═ να·
XII, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωῦ
2· σην λεγων· λά
λησον τοις ϋιοις
ισραηλ και ερε῀ις
προς αυτους λε
γων· γυνη ἥ
τις εαν σπερμα
τισθῆ· και τέ
κη αρσεν. και
ακαθαρτος έ
σται εως επτα
ἡμερας κατα
τας ἡμερας του
χώρισμου της
αφέδρου αυτης·
ακαθαρτος ε
— σται·
3 και τη ἡμερα
τη όγδοη· περι
τεμε῀ι την σαρ
κα της ακροϐυ
στῖας αυτου·

4' και τριακοντα
και τρεις ἡμε
ρας· καθεσθη
σεται εν αἵμα
τι ακαθαρτω αυ
της· παντος α
γιου ουκ αψετε·
και εις το αγια
στηριον ουκ ει
σελευσεται· ε
ως αν πληρωθω
σιν ἡμεραι κα
— θαρισεως αυτῆς·
5' Εαν δε τεκη θῆ
λυ. και ακαθαρ
τος εσται δις ἑ
πτα ἡμερας· κα
τα την ἀφεδρον
αυτης· και εξη
κοντα ἡμερας
και εξ καθησε
ται εν αιματι α
— καθαρτω· αυτης·
6' Και ὅταν ανα
πληρωθωσιν
αἱ ἡμεραι καθα
ρισεως αυτης
εφ' υιω ἡ επι
θυγατρι. προ
σοισει ἀμνον
ενιαυσιον αμω
μον· εις ὁλο
καυτωμα· και
νὸσσον περι
στερων· η τρυ
γονα περι αμαρ
τιας· επι την θυ
ραν της σκηνης
του μαρτυριου
προς τον ιερε
7' α· και προσοι
σει - αυτον ἐ
ναντι κυριου· και
εξῖλασεται πε
ρι αυτης ὁ ἵερευς·
και καθαριεῖ
αυτην απο της
πηγης του αι
— ματος αυτης·
Ουτος ὁ νόμος
της τικτουσης
— αρσεν ἡ θῆλυ·
8' εαν δε μη ευρι
σκη ἡ χειρ αυ
της το ικανον
εις αμνον. και
ληνψεται δυ
ο τρυγόνας·
ἡ δυο νεοσσους
περιστερων·
μιαν εις ὁλο
κάυτωμα· και
μιαν περι αμαρ
τιας· και εξῖλα
σεται περι αυ
της ὁ ιερευς·
και καθαρισθη
= σεται·
XIII, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωυ
σην και ἀαρῶν
2' λεγων· ανθρωπω τὶ
νι εαν γενηται
εν δέρματι χρὼ
τος αυτου· ο'υ
λῆ σημασιας
τηλαυγῆς· και
γενηται εν δέρ
ματι χρωτος αυ
του αφη λεπρας.
και ελευσεται
προς ἀαρῶν τον
ἵερεα· ἡ ενα των
ῦιων αυτου των
3' ιερεων· και ο
ψεται ο ἵερευς
την αφῆν εν
δέρματι χρὼτος
αυτου· και ἡ
θριξ ἡ εν τη αφῆ
μεταβαλη λευ
κη. και ἡ οψις
της αφης ταπει
νη απο του δερ
ματος του χρω
τος αυτου. αφῆ
λέπρας εστιν·
και οψεται ὁ ιε
ρευς και μιανεῖ
— αυτον·
4' Εαν δε τηλαυ
γῆς λε'υκη ἡ̃ν
εν τω δέρματι
του χρωτος αυ
του· και ταπει

νη μη ἦ ἡ ὄψις
αυτης απο του
δέρματος. και
ἡ θριξ' αυτου ου
μετεϐαλεν λὲυ
κη αυτη δε ε
στιν ἀμαυρα.
και αφοριε῀ι ὁ ϊ
ερευς την αφην
— επτα ἡμερας·
5 και οψεται ὁ ϊ
ερευς την αφην
τη ἡμερα τη ε
βδομη· και ἴδου
ἡ αφῆ μενει
εναντιον αυτου
ου μετεπεσεν
ἡ αφῆ εν τω δέρ
ματι. και αφορι
ει αυτον ο ϊερευς
επτα ἡμερας
— το δευτερον·
6* Και ὀψεται αυ
τον ὁ ϊερευς τη
ἡμερα τη εβδο
μη το δευτερον·
και ἴδου αμαυ
ρα ἡ αφῆ· ου με
τεπεσεν ἡ αφη
εν τω δέρματι
και καθαριε῀ι αυ
τον ὁ ϊερευς·
σημασια γαρ
εστιν και πλυ
ναμενος τα ἴμα
τια αυτου. κα
— θαρος ἐσται·
7 Εαν δε μεταβα
λο῀υσα μεταπε
ση ἡ σημασια εν
τω δέρματι· με
τα το ἴδειν αυτον
τον ϊερεα του κα
θαρισαι αυτον·
και ὀφθησεται
το δευτερον τω
8* ϊερει· και αψε
αυτον ται ὁ ϊερευς· και
ἴδου μετεπε
σεν ἡ σημασια
εν τω δερματι·
και μιανει αυ
τον ὁ ϊερευς
— λεπρα εστιν·
9* Και αφη λέπ-ρας
εαν γενηται εν
ανθρωπω. και ἥξει
προς τον ιερε
10* α· και οψεται ὁ
ϊερευς. και ἴδου
ο'υλῆ λευκῆ εν
τω δέρματι· και
α'υτη μετεβα
λεν τριχα λευ
κην· και απο
του ϋγιο῀υς της
σαρκος της ζω
σης· εν τη ου
11* λῆ. λέπρα πα
λαιουμενη ε
στιν· εν τω δέρ
ματι του χρω
τος αυτου εστιν·
και μιανε῀ι αυτον
ὁ ϊερευς· ουκ α
φοριε῀ι αυτον·
ὅτι καθαρος ε
— στιν·
12* Εαν δε εξανθο῀υ
σα εξανθησει
λέπρα εν τω δερ
ματι· και καλυ
ψη ἡ λεπρα πᾶν
το δέρμα της α
φῆς· απο κεφα
λης εως ποδων·
καθ ολην την
δρασιν του ιε
13* ρεως· και ὀψε
ται ὁ ϊερευς· και
ἰδου εκαλυψεν
ἡ λέπρα πᾶν το
δέρμα του χρῶ
τος αυτου. και
αφοριε῀ι αυτου
ὁ ϊερευς την
αφῆν· ὅτι πᾶν
μετεβαλεν λευ
κον καθαρον
— εστιν·
14 και η αν ἡμερα
οφθῆ εν αυτω
χρῶς ζῶν μιαν
15* θησεται· και ο
ψεται ὁ ιερευς

τον χρῶτα τον
ὑγιῆ. και μιανει
αυτον· ο χρῶς
ὁ ὑγιῆς ὁτι ακα
— θαρτος εστιν·
16 εαν δε αποκα
ταστη ὁ χρως ὁ
υγιης· και με
ταβαλη λευκη·
και ελευσεται
προς τον ἱερε
17 α· και ὄψεται ὁ ι
ερευς· και ἰδου
μετεβαλεν ἡ
αφῆ εις το λευ
κον· και καθα
ριει ὁ ἱερευς
την αφῆν· κα
— θαρος εστιν·
18 Και σαρξ' εαν γε
νηται εν τω δερ
ματι αυτου ἑλ
κος· και υγια
19' σθῆ· και γενη
ται εν τω τοπω
του ἑλκους, ου
λῆ λευκῆ· ἡ τη
λαυγης· λευκε
νουσα· η πυρί
ζουσα· και οφθη
σεται τω ἱερει·
20' και ὄψεται ὁ ἱε
ρευς· και ἴδου
ἡ ὄψις ταπεινο
τερα του δέρμα
τος· και ἡ θριξ
αυτης μετεβα
λεν εις λευκην.
και μιανε῀ι αυ
τον ὁ ἱερευς
αφῆ λεπρα εστιν
εν τω ελκι εξην
— θησεν·
21' Εαν δε ἴδη ὁ ιε
ρευς· και ἴδου
ουκ εστιν εν
αυτω θριξ' λευ
κη· και ταπει
νον μη ῆ απο
του δερματος
του χρῶτος·
και αυτη ῆ ἀμαυ
ρα. κ̃αι αφοριε῀ι
αυτην ὁ ἱερευς
— επτα ἡμερας·
22' Εαν δε διαχύσει
διαχέηται εν
τω δερματι· και
μιανε῀ι αυτον
ὁ ἱερευς· αφῆ
λεπρας εστιν·
εν τω ἑλκι εξην
— θησεν·
23 Εαν δε κατα χω
ραν αυτου μει-
νη το τηλάυγη
μα· και μη διαχέ
ηται ο'υλῆ του
ἑλκου εστιν·
και καθαριει
— αυτον ὁ ἱερευς·
24 Και σαρξ' εαν γε
νηται εν τω δέρ
ματι αυτου· κα
τακαυμα πυρος·
και γενηται εν
τω δερματι αυ
του το ὑγιασθεν
του κατακάυ
ματος αυγάζον
τηλάυγες· λευ
κον· ὑποπυρί
ζον· ἡ εκλευ
25 κον. και ὄψε
ται αυτον ὁ ἱε
ρευς· και ἴδου
μετεβαλεν τρί
χα λε'υκην εις
το αυγάζον· και
ἡ ὄψις αυτου
ταπεινη απο
του δέρματος.
λέπρα εστιν·
εν τω κατακάυ
ματι εξηνθησεν·
και μιανε῀ι αυ
τον ὁ ἱερευς
αφῆ λεπρας ε
— στιν·
26' Εαν δε ἴδη αυτην
ὁ ἱερευς· και
ἴδου ουκ εστιν
εν τω αυγά
ζοντι θριξ' λευ
κῆ· και ταπει

νον μη ἦ απο
του δερματος·
αυτο δε αμαυ
ρον. και αφορι
ε͂ι αυτον ὁ ἱε
ρευς επτα ἡμε
— ρας·
27* και ὄψεται αυ
τον ὁ ἱερευς εν
τη ἡμερα τη ε
— βδομη
εαν δε διαχυ
σει διαχέηται
εν τω δέρματι·
και μιανε͂ι αυ
τον ὁ ἵερευς·
αφη λεπρα εστιν
εν τω ελ'κι εξην
— θησεν·
28 Εαν δε κατα χω
ραν μεινη το αυ
γαζον. και μη
διαχυθη εν τω
δερματι. αυτη
δε αμαυρα η. ου
λῆ του κατα
— κάυματος εστιν·
Και καθαριε͂ι αυ
τον ὁ ἱερευς·
ὁ γαρ χαρακτηρ
του κατακάυμα
— τος εστιν·
29 Και ανδρι η γυ
ναικι ὧ εαν γε
νηται εν αυτοις

αφη λέπρας
εν τη κεφαλη·
ἡ εν τω πωγω
30* νι· και ὄψεται
ὁ ἱερευς την
αφῆν· και ἰδου
ἡ ὄψις αυτης
ενκοιλοτέρα
του δερματος.
εν αυτη δε θριξ
ξανθιζουσα λε
πτη. και μιανε͂ι
αυτον ὁ ἱερευς·
θραυσμα εστιν.
λεπρα της κε
φαλης ἡ λεπρα
του πωγωνος
— εστιν
31* και εαν ἴδη ὁ ἱ
ερευς την α
φῆν του θραυ
σματος· και ἴ
δου ουχ η ὄψις
ενκοιλοτερα
του δερματος·
και η θριξ' ξαν
θιζουσα ουκ' ε
στιν εν αυτη.
και αφοριε͂ι ὁ
ἱερευς την α
φην του θράυ
σματος † επτα η
— μερας·
32 και ὄψεται ὁ ἱ
ερευς την α

φῆν τη ἡμερα
τη εβδομη· και
ἰδου ου διεχυ
θη το θράυσμα·
και ἡ θριξ' ξαν
θίζουσα ουκ ε
στιν εν αυτῆ·
και ἡ ὄψις του
θράυσματος ου
κ εστιν κοιλη
απο του δέρμα
33 τος. και ξυρηθη
σεται το δερμα·
το δε θράυσμα
ου ξυρηθησε
ται· και αφοριε͂ι
ὁ ιερευς το θράυ
σμα επτα ἡμε
ρας το δευτε
— ρον
34 και ὄψεται ὁ ἱ
ερευς το θράυ
σμα τη ἡμερα
τη εβδομη· και
ἰδου ου διεχυ
θη το θράυσμα
εν τω δερματι
μετα το ξυρη
θηναι αυτον.
και ἡ ὄψις του
θράυσματος
ουκ εστιν κόι
λη απο του δερ
ματος. και κα
θαριε͂ι αυτον

† σ omissum A supplevit, ut videtur

ὁ ἵερευς· και
πλυναμενος
τα ιματια. καθα
— ρος ἔσται·
35 Εαν δε διαχύσει
διαχέηται το
θραυσμα εν τω
δερματι μετα
το καθαρισθη
36 ναι αυτον. και
ὄψεται ὁ ἵερευς
και ἴδου διακέ
χυται το θραυ
σμα εν τω δέρ
ματι. ουκ επισκε
ψεται ὁ ἵερευς
περι της τρίχος
της ξὰνθης· α
— καθαρτος εστιν·
37· εαν δε ενωπι
ον αυτου μει
νη το θράυσμα
επι χῶρας· και
θριξ' μελενα ά
νατειλη εν αυ
τω. ὓγίακεν το
θράυσμα· καθα
ρος εστιν· και
καθαριε῀ι αυτον
— ὁ ἵερευς·
38· Και ανδρι ἡ γυ
ναικι ῷ αν γέ
νηται εν δερμα
τι της σαρκος
αυτου αυγασμα
τα αυγάζοντα
λευκαθίζον
39· τα· και οψεται
ὁ ἵερευς· και ἴ
δου εν δερμα
τι της σαρκος
αυτου· αυγασμα
τα αυγάζοντα
λευκαθίζον
τα αλφος εστιν·
εξανθε῀ι εν τω
δερματι της σαρ
κος αυτου· κα
═ θαρος εστιν·
40 Εαν δε τινι μα
δηση κεφαλη
αυτου. φαλακρος
εστιν· καθα
═ ρος εστίν·
41 Εαν δε κατα προ
σωπον μαδη
ση ἡ κεφαλη
αυτου. αναφα
λαντος εστιν·
═ καθαρος εστιν
42· Εαν δε γενηται
εν τω φαλα
κρωματι αυτου·
ἡ εν τω αναφα
λαντώματι αυ
τ- αφῆ λευκη·
πυρίζουσα λέ
πρα εξανθου
σα εστιν εν τω
φαλακρωματι
αυτου. ἡ εν τω
αναφαλαντω
ματι αυτου·
43 και ὄψεται αυ
τον ὁ ἵερευς·
και ἴδου ἡ ὄψις
της αφῆς λευ
κη η· ἡ πυριζου
σα εν τω φαλα
κρωματι αυτου
η εν τω αναφα
λαντώματι αυ
του ὡς ε'ιδος
λεπρας εν τω
δερματι της σαρ
κος αυτου.
44· ανθρωπος λεπρος
εστιν· μιάνσει
μιανε῀ι αυτον
ο ἵερευς· εν τη
κεφαλη αυτου
═ ἡ αφῆ αυτου·
45· Και ὁ λεπρος ε
ν ῷ εστιν ἡ αφῆ.
τα ιματια αυτου
εσται παραλελυ
μενα· και ἡ κε
φαλη αυτου α
κατακάλυπτος·
και περι το σ —
λ μα αυτου περι
βαλεσθω· και
ακαθαρτος ά
καθαρτος κε
46 κλησεται πασας

τας ἡμερας δ
σας εαν, ἦ επ αυ
τω ἡ αφη ἀκα
θαρτος ων· ακα
θαρτος ἐσται·
κεχωρισμε
νος καθησε
ται· εξω της πα
ρεμβολης ε
σται αυτου ἡ δι
— ατριβη·
47 Και ιματιω εαν
γενηται επ αυ
τω αφη λέπρας·
εν ιματιω ερε
ω· ἡ εν ἵματιω
48* στιππυινω· *ἡ εν στή μονι.*
ἡ εν κρόκη· ἡ
εν τοις λινοῖς·
ἡ εν τοις ερε
οῖς· ἡ εν δερμα
τι· ἡ εν παντι ερ
γασιμω δέρμα
49* τι· και γενηται
ἡ αφῆ χλωρι
ζουσα· ἡ πυρι
ζουσα εν τω
δερματι· ἡ εν
τω ἵματιω· ἡ εν
τω στήμονι·
ἡ εν τη κρόκη·
ἡ εν παντι σκέυ
ι εργασίμω δερ
ματος. αφη λέ
πρας † εστιν·

και δειξει τω
50 ἵερει· και οψε
ται ὁ ἵερευς την
αφην· και αφο
ριει ὁ ἵερευς την
αφῆν επτα η
— μερας·
51 και ὄψεται ὁ ἵ
ερευς την αφην
τη ἡμερα τη ε
— βδομη·
εαν δε διαχεη
ται ἡ αφῆ εν τω
ἵματιω· ἡ εν τω
στήμονι· ἡ εν
τη κρόκη· ἡ εν
δερματι κατα
παντα ὁσα αν
ποιηθη δέρμα
τα εν τη εργασι
α. λέπρα ἐμμο
νος εστιν ἡ α
φῆ· ακαθαρτος
52* εστιν· κατακάυ
σει το ἵματιον·
ἡ τον στήμονα·
ἡ την κρόκην·
ἡ εν τοις ερε
οῖς· ἡ εν παντι
σκευῖ δερματι
νω εν ὧ αν ἦ
επ αυτω ἡ αφη·
ότι λέπ—α ἐμ
μονος εστιν·
εν πυρι κατα

— καυθησεται
53* εαν δε ἴδη ο ἵ
ρευς και μη δι
αχεηται ἡ αφη
εν τω ἵματιω·
ἡ εν τω στήμο
νι· ἡ εν τη κρό
κη· ἡ εν παντι
σκευι δερματί
54 νω· και συντα
ξει ὁ ἵερευς· και
πλυνεῖ εφ ὁῦ
εαν ἦ επ αυτου
— ἡ αφη·
και αφοριεῖ ὁ
ἵερευς την α
φῆν επτα ἡμε
ρας το δευτε
55* ρόν· και ὄψεται
ὁ ἵερευς μετα
το πλυθηναι αυ
του την αφῆν
και ηδε ου μη
μεταβαλη ἡ α
φη την όψιν
αυτης· και ἡ α
φῆ ου διαχεῖται
ακαθαρτον § ε —
εν πυρι κατακαυ
θησεται· εστη
ριχται εν τω ἵμα
τιω· ἡ εν τω στή
μονι· ἡ εν τη
— κροκη·
56* και εαν ιδη ὁ ἵ

† ς puncto superscripto A reprobare videtur
§ A, quantum apparet, ς superscripto correxit ακαθαρτος

κίσμον· εν τοις
κτηνεσιν. ταυ
— τα φάγεσθε·
4* πλῆν, απο του
των ου φάγε
σθε· απο των
αναγοντων μη
ρυκίσμον· και
απο των διχη
λο῀υντων τας
οπλᾶς και όνυ
χιζοντων όνυ
χιστηρας· τον
καμηλον ότι α
ναγει μηρυκὶ
σμον τουτο
οπλῆν δε ου
διχιλε῀ι. ακαθαρ
τον τουτο ῦμιν
αχ λαγωον 5* και τον δασυπο
δα· ότι αναγει
μηρυκίσμον
τουτο οπλῆν
δε ου διχηλει.
ακαθάρ'τον του
7 το υμιν· και τον
ὑν· ότι διχηλει
οπλῆν τουτο·
και όνυχιζει
όνυχας οπλης·
καὶ τουτο ου
κ αναγει μηρυ
κίσμον. ακα
θαρτον τουτο
8 ῦμιν· απο των
κρεῶν αυτων
ου φάγεσθε
και των θνησι
μάιων αυτων
ουχ αψεσθε·
ακαθαρτα ταυ
— τα υμιν·
9* Και ταυτα φαγε
σθε απο παντων
των εν τοις υ
δασιν· παντα
όσα εστιν αυτοις
πτερυγια· και
λεπιδες εν τοις
υδασιν. και εν
ταις θαλασσαις·
και εν τοις χει
μαρροις. ταυ
— τα φάγεσθε
10* καὶ παντα όσα
εστιν αυτοις
πτερυγια· ου
δε λεπιδες εν
τοις υδασι εν
ταις θαλασσαις
και εν τοις χει
μαρροις. απο
παντων ῶ῀ν
ερευγεται τα
ῦδατα· και απο
πασης ψυχης
της ζωσης εν
τω υδατι. ϐδελυ
11 γμα εστιν· † α
πο των κρέων
αυτων ουκ έ
δεσθε· και τα
θνησιμαια αυ
των ϐδελυξε
12 σθε· και παντα
όσα ουκ εστιν
αυτοις πτερύ
για ουδε λεπι
δες των εν τοις
υδασιν. βδελυ
γμα τουτο εστιν
— ῦμιν·
13* Και ταυτα βδελύ
ξεσθε απο των
πετεινων· και
ου βρωθησεται·
βδελυγμα εστιν·
τον αετον·
και τον γρυπα·
και τον ά - - ετον
14 και τον γυπα·
και τον ἴκτινα·
και τα όμοια αυ
16* τω· και κόρακα·
και τα όμοια αυ
15* τω· και στρου
θον· και γλαυ
κα· και λαρον·
και τα όμοια αυ
16 τω· και ιέρακα·
και τα όμοια αυ
17* τω· και νυκτι
κόρακα· και κα
ταράκτην· και
18* ιβειν και πορ

† A in margine inferiori και ϐδελύκτα εσονται ῦμ - -

φυριωνα· και
πελεκάνα·
και κυκνον·
και γλα˜υκα·
19* και ερωδιον·
και χαραδριον·
και τα ὁμοια αυ
τω· και εποπα·
— και νυκτερίδα·
20* Και παντα τα ερ
πὲτα των πε
τεινων. ἁ πο
ρευσεται επι
τεσσαρων. ϐδέ
λυγμα εστιν
— υμιν·
21* Αλλ η ταυτα φά
γεσθε· απο των
ερπετων των
πετεινων ἁ πο
ρευσεται επι
τεσσαρων· ἁ ἑ
χει σκελη επα
νωτερα των
ποδων αυτου
πηδάν, εν αυ
— τοις επι της γης·
22* και ταυτα φαγε
σθε απ αυτων·
τον βρο˜υχον·
και τα ὁμοια αυ
τω· και τον ατ
°ο ταχην· και τα
ομοια αυτω·
και την ακρίδα·

και τα ὁμοια αυ
τη· και τον ὀφι
ομαχην· και τα
— ὁμοια αυτω·
23* Και πᾶν, ερπε
τον απο των πε
τεινων ὅς εστι-
τεσσαρες πό
δες. βδέλυγμα
24 ὑμιν εστιν· και
εν τουτοις μι
ανθήσεσθε·
πᾶς, ὁ απτόμε
νος των θνη
σιμάιων αυτων.
ακαθαρτος ἑσται
εως εσπερας·
25* και πας, ὁ άίρων
των θνησιμαιων †
αυτων. πλυνε˜ι
τα ιματια αυτου
- και ακαθαρτος
ἑσται εως εσπε
— ρας·
26* Εν πασι τοις κτη
νεσιν ὁ εστιν
διχηλε˜υον ο
πλῆν· και ὀνυ
χιστήρας ὀνυ
χίζει· και μηρυ
κὶσμον μη μα·
ρυκαται ακαθαρ
τα ἑσονται ὑμιν·
πᾶς ὁ απτομε
νος των θνη

σιμάιων αυτων
ακαθαρτος ἑ
σται εως εσπε
— ρας·
27* Και πᾶς, ὁς πορευ
εται επι χειρων
εν πασι τοις θη
ριοις ἁ πορευε
ται επι τεσσαρων.
ακαθαρτα εστιν
ὑμιν· πᾶς, ὁ α
πτομενος των
θνησιμάιων αυ
των. ακαθαρτος
ἑσται εως εσπε
28 ρας· και ὁ άιρων
των θνησιμαι
ων αυτων. πλυ
νε˜ι τα ιματια αυ
του· και ακαθαρ
τος ἑσται εως
εσπερας· ακα
θαρτα ταυτα ὑ
— μιν εστιν·
29* Και ταυτα υμιν
ακαθαρτα απο των
ερπετων των
ερποντων επι
της γης· ἡ γαλη
και ὁ μυς· και ὁ
κορκοδιλος· ὁ
30* χερσᾶιος μυγα
λη· και ὁ χαμαι
λεων· και καλα §
βωτης και σαυ

† σι omissum A superscripsit, ut videtur
§ A, ut videtur, σκαλα

ρα· και σπάλαξ·
31' ταυτα ακαθαρ
τα εστιν υμιν
απο παντων
των επι της γης
πᾶς, ὁ απτομε
νος των θνη
σιμάιων αυτων
ακαθαρτος ἐ
σται εως εσπε
— ρας·
32' Και πᾶν εφ ὁ αν
επιπεση απ αυ
των επι τεθνη
κοτων αυτων.
ακαθαρτος ἔσται
απο παντος
σκευους ξυλι
νου· ἡ ἵματιου
ἡ δερματος·
— ἡ σάκκου·
πᾶν, σκευος
ὧ εαν ποιηθη
εργον εν αυτω.
εις ὕδωρ' βαφη
σεται· και ακα
θαρτον ἔσται
εως εσπερας·
και καθαρον ἐ
— σται·
33' Και πᾶν, σκευος
ὀστράκινον
εις ὁ αν εμπεση
απο τούτων
ἔνδον. ὅσα εαν
ενδον ἦ. ακα
θαρτον ἔσται·
και αυτο συν
— τριβησεται·
34' Και πᾶν, βρῶμα
ὁ εσθιεται· εις
ὁ αν επελθη
επ αυτο υδωρ.
ακαθαρτον ἔσται
υμιν· και πᾶν
πὸτον ὁ πινε
ται εν παντι αγ
γιω. ακαθαρτον
35' εσται· και πᾶν
ὁ εαν εμπεση
απο των θνη
σιμάιων αυτων
επ αυτο. ακαθαρ
τον εσται κλι
βανοι· και κυθρο
ποδες καθαιρε
θησονται ακα
θαρτα εστιν·
και ακαθαρτα
— υμιν εσονται·
36 πλῆν πηγῶν
υδατων και λακ
κου· και συνα
γωγης υδατος·
ἔσται καθαρον·
ὁ δε απτομενος
των θνησιμάι
ων αυτων. ακα
— θαρτος ἔσται·
37 εαν δε επιπε
ση των θνησι
μάιων αυτων
επι πᾶν, σπερ
μα σποριμον
ὁ σπαρήσεται.
— καθαρον εστιν·
38 Εαν δε επιχυ
θῆ ὕδωρ επι πᾶν
σπερμα· και επι
πεση των θνη
σιμαιων αυτων
επ αυτο. ακα
θαρτον εστιν
— υμιν·
39 Εαν δε αποθα
νη των κτη
νων· ὁ εστιν
τουτο υμιν
φαγειν· ὁ απτο
μενος των
θνησιμάιων
αυτων. ακαθαρ
τος ἔσται ἕως
— εσπερας·
40 Και ὁ εσθιων
απο θνησιμάι
ων τουτων.
πλυνεῖ τα ἵμα
τια αυτου· και
ακαθαρτος ἐ
σται ἕως εσπε
— ρας·
και ὁ αιρων α
πο των θνησι
μάιων αυτων

πλυνε῀ι τα ιμα
τια αυτου. και
λουσεται υδα
τι· και ακαθαρ
τος έσται εως
— εσπερας·
41 Και πᾶν, ερπὲ
τον ὁ ερπει ε
πι της γης· 6δε
λυγμα τουτο
εστιν υμιν·
ου 6ρωθησεται·
42· και πᾶν πορευ
ομενον επι
κοιλιας· και πᾶν
πορευομενον
επι τεσσαρων
διαπαντος· ὁ
πολυπληθει
πὸσιν εν πασι
τοις ερπὲτοις
τοις ε᾿ρπουσιν
επι της γης. ου
φάγεσθε αυτα·
οτι βδελυγμα
— υμιν εστιν·
43· και ου μη 6δε
λυξητε τας ψυ
χας υμων εν
πασι τοις ερπὲ
τοις τοις ερπου
σιν επι της γης·
και ου μιανθή
σεσθε εν του
τοις· και ουκ᾿ α
καθαρτοι έσε
σθε εν τουτοις·
44 ότι εγω ειμι κυριος
ὁ θεος ὓμων· και
άγιασθησεσθε·
και ἅγιοι έσε
σθε· ότι εγω ἅ
γιος κυριος ὁ θεος ὓ
μων· και ου μι
ανειτε τας ψυ
χας υμων εν
πασι τοις ερπὲ
τοις τοις κινου
μενοις επι
45 της γης ότι ε
γω ειμι κυριος ὁ
αναγαγων ὓμας
εκ γης αιγυ
πτου· ειναι ὓ
μων θεος· και έ
σεσθε ἅγιοι
== ότι ἅγιος εγω
46· Ουτος ὁ νομος
περι των κτη
νων· και των
πετεινων· και
πασης ψυχης
της κινουμε
νης εν τω ὓδα
τι· και πασης ψυ
χης ερπο῀υσης
47 επι της γης· δι
αστειλαι ανά
μεσον των α
καθαρτων. και
αναμεσον των
καθαρων· και
συμβιβαζειν
τους υιους ισραηλ
ανάμεσον των
ζωογονουν
των τα εσθιο
μενα· και ανά
μεσον των ζω
ογονουντων
τα μη εσθιομε
== να·
XII, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωῢ
2· σην λεγων· λά
λησον τοις ὓιοις
ισραηλ και ερε῀ις
προς αυτους λε
γων· γυνη ἥ
τις εαν σπερμα
τισθῆ· και τέ
κη αρσεν. και
ακαθαρτος έ
σται εως επτα
ἡμερας κατα
τας ἡμερας του
χωρισμου της
αφέδρου αυτης·
ακαθαρτος ε
— σται·
3 και τη ἡμερα
τη όγδοη· περι
τεμε῀ι την σαρ
κα της ακροβυ
στΐας αυτου·

4 και τριακοντα
και τρεις ήμε
ρας· καθεσθη
σεται εν αΐμα
τι ακαθαρτω αυ
της· παντος α
γιου ουκ αψετε·
και εις το αγια
στηριον ουκ ει
σελευσεται· ε
ως αν πληρωθω
σιν ήμεραι κα
— θαρισεως αυτής·
5 Εαν δε τεκη θῆ
λυ. και ακαθαρ
τος εσται δις ἑ
πτα ήμερας· κα
τα την ἀφεδρον
αυτης· και εξη
κοντα ήμερας
και εξ καθησε
ται εν αιματι α
— καθαρτω· αυτης·
6 Και ὅταν ανα
πληρωθωσιν
α'ι ήμεραι καθα
ρισεως αυτης
εφ' υιω ή επι
θυγατρι. προ
σοισει ἀμνον
ενιαυσιον αμω
μον· εις ὁλο
καυτωμα· και
νόσσον περι
στερων· η τρυ
γονα περι αμαρ
τιας· επι την θυ
ραν της σκηνης
του μαρτυριου
προς τον ιερε
7 α· και προσοι
σει - αυτον ἐ
ναντι κυριου· και
εξίλασεται πε
ρι αυτης ὁ ἵερευς·
και καθαριε῀ι
αυτην απο της
πηγης του αι
— ματος αυτης·
Ουτος ὁ νόμος
της τικτουσης
— αρσεν ή θῆλυ·
8 εαν δε μη ευρι
σκη ή χειρ αυ
της το ικανον
εις αμνον. και
λημψεται δυ
ο τρυγόνας·
ή δυο νεοσσους
περιστερων·
μιαν εις ὁλο
κάυτωμα· και
μιαν περι αμαρ
τιας· και εξίλα
σεται περι αυ
της ὁ ιερευς·
και καθαρισθη
= σεται·
XIII, Και ελαλησεν
1 κύριος προς μωυ
σην και ἀαρῶν
2 λεγων· ανθρωπω τὶ
νι εαν γενηται
εν δέρματι χρώ
τος αυτου· ο'υ
λῆ σημασιας
τηλαυγῆς· και
γενηται εν δέρ
ματι χρωτος αυ
του αφη λεπρας.
και ελευσεται
προς ἀαρῶν τον
ἵερεα· ή ενα των
ῦιων αυτου των
3 ιερεων· και ο
ψεται ο ἵερευς
την αφῆν εν
δέρματι χρώτος
αυτου· και ή
θριξ ή εν τη αφῆ
μεταβαλη λευ
κη. και ή οψις
της αφης ταπει
νη απο του δερ
ματος του χρω
τος αυτου. αφῆ
λέπρας εστιν·
και οψεται ὁ ιε
ρευς και μιανε῀ι
— αυτον·
4 Εαν δε τηλαυ
γῆς λε'υκη ή῀ν
εν τω δέρματι
του χρωτος αυ
του· και ταπει

νη μη ἦ ἡ ὄψις
αυτης απο του
δέρματος. και
ἡ θριξ' αυτου ου
μετεβαλεν λὲυ
κη ἀυτη δε ε
στιν ἀμαυρα.
και αφοριε͂ι ὁ ϊ
ερευς την αφην
— επτα ἡμερας·
5 και οψεται ὁ ϊ
ερευς την αφην
τη ἡμερα τη ε
βδομη· και ἴδου
ἡ αφῆ μενει
εναντιον αυτου
ου μετεπεσεν
ἡ αφῆ εν τω δέρ
ματι. και αφορι
ει αυτον ο ϊερευς
επτα ἡμερας
— το δευτερον·
6* Και ὀψεται αυ
τον ὁ ϊερευς τη
ἡμερα τη εβδο
μη το δευτερον·
και ἴδου αμαυ
ρα ἡ αφῆ· ου με
τεπεσεν ἡ αφη
εν τω δέρματι
και καθαριε͂ι αυ
τον ὁ ϊερευς·
σημασια γαρ
εστιν και πλυ
ναμενος τα ἵμα

τια αυτου. κα
— θαρος ἐσται·
7 Εαν δε μεταβα
λο͂υσα μεταπε
ση ἡ σημασια εν
τω δέρματι· με
τα το ἴδειν αυτον
τον ϊερεα του κα
θαρισαι αυτον·
και ὀφθησεται
το δευτερον τω
8* ϊερει· και οψε
αυτον ται ὁ ϊερευς· και
ἴδου μετεπε
σεν ἡ σημασια
εν τω δερματι·
και μιανει αυ
τον ὁ ϊερευς
— λεπρα εστιν·
9* Και αφη λέπ-ρας
εαν γενηται εν
ανθρωπω. και ἥξει
προς τον ιερε
10* α· και οψεται ὁ
ϊερευς. και ἴδου
ὁ'υλῆ λευκῆ εν
τω δέρματι· και
ἀ'υτη μετεβα
λεν τριχα λευ
κην· και απο
του ὕγιο͂υς της
σαρκος της ζω
σης· εν τη ου
11* λῆ. λέπρα πα
λαιουμενη ε

στιν· εν τω δέρ
ματι του χρω
τος αυτου εστιν·
και μιανε͂ι αυτον
ὁ ϊερευς· ουκ α
φοριε͂ι αυτον·
ὅτι καθαρος ε
— στιν·
12* Εαν δε εξανθο͂υ
σα εξανθησει
λέπρα εν τω δερ
ματι· και καλυ
ψη ἡ λεπρα πᾶν
το δέρμα της α
φῆς· απο κεφα
λης εως ποδων
καθ ολην την
ὁρασιν του ιε
13* ρεως· και ὀψε
ται ὁ ϊερευς· και
ἰδου εκαλυψεν
ἡ λέπρα πᾶν το
δέρμα του χρὼ
τος αυτου. καὶ
αφοριε͂ι αυτου
ὁ ϊερευς την
αφῆν· ὅτι πᾶν
μετεβαλεν λευ
κον καθαρον
— εστιν·
14 και η αν ἡμερα
οφθῆ εν αυτω
χρῶς ζῶν μιαν
15* θησεται· και ο
ψεται ὁ ιερευς

τον χρῶτα τον
ϋγιῆ. και μιανει
αυτον· ο χρῶς
ὁ ϋγιῆς ὁτι ακα
— θαρτος εστιν·
16 εαν δε αποκα
ταστη ὁ χρως ὁ
υγιης· και με
ταβαλη λευκη·
και ελευσεται
προς τον ἵερε
17 α· και ὄψεται ὁ ι
ερευς· και ἴδου
μετεβαλεν ἡ
αφῆ εις το λευ
κον· και καθα
ριει ὁ ἵερευς
την αφῆν· κα
— θαρος εστιν·
18 Και σαρξ' εαν γε
νηται εν τω δερ
ματι αυτου ἑλ
κος· και υγια
19· σθῆ· και γενη
ται εν τω τοπω
του ἑλκους, ου
λῆ λευκῆ· ἡ τη
λαυγης· λευκε
νουσα· η πυρί
ζουσα· και οφθη
σεται τω ἵερει·
20· και ὄψεται ὁ ἵε
ρευς· και ἴδου
ἡ ὄψις ταπεινο
τερα του δέρμα

τος· και ἡ θριξ
αυτης μετεβα
λεν εις λευκην.
και μιανεῖ αυ
τον ὁ ἵερευς
αφῆ λεπρα εστιν
εν τω ελκι εξην
— θησεν·
21· Εαν δε ἴδη ὁ ιε
ρευς· και ἴδου
ουκ εστιν εν
αυτω θριξ' λευ
κη· και ταπει
νον μη ῆ απο
του δερματος
του χρωτος·
και αυτη ῆ ἀμαυ
ρα. και αφοριεῖ
αυτην ὁ ἵερευς
— επτα ἡμερας·
22· Εαν δε διαχύσει
διαχέηται εν
τω δερματι· και
μιανεῖ αυτον
ὁ ἵερευς· αφῆ
λεπρας εστιν·
εν τω ἑλκι εξην
— θησεν·
23 Εαν δε κατα χω
ραν αυτου μει
νη το τηλάυγη
μα· και μη διαχέ
ηται ο'υλῆ του
ἑλκου εστιν·
και καθαριει

— αυτον ὁ ἵερευς·
24 Και σαρξ' εαν γε
νηται εν τω δέρ
ματι αυτου· κα
τακαυμα πυρος·
και γενηται εν
τω δερματι αυ
του το ϋγιασθεν
του κατακάυ
ματος αυγάζον
τηλάυγες· λευ
κον· ϋποπυρί
ζον· ἡ εκλευ
25 κον. και ὄψε
ται αυτον ὁ ἵε
ρευς· και ἴδου
μετεβαλεν τρί
χα λε'υκην εις
το αυγάζον· και
ἡ ὄψις αυτου
ταπεινη απο
του δέρματος.
λέπρα εστιν·
εν τω κατακάυ
ματι εξηνθησεν·
και μιανεῖ αυ
τον ὁ ἵερευς
αφῆ λεπρας ε
— στιν·
26· Εαν δε ἴδη αυτην
ὁ ἵερευς· και
ἴδου ουκ εστιν
εν τω αυγά
ζοντι θριξ' λευ
κῆ· και ταπει

νον μη ῆ απο
του δερματος·
αυτο δε αμαυ
ρον. και αφορι
ε῀ι αυτον ὁ ἴε
ρευς επτα ἡμε
— ρας·
27* και ὄψεται αυ
τον ὁ ἴερευς εν
τη ἡμερα τη ε
— ϐδομη
εαν δε διαχυ
σει διαχέηται
εν τω δέρματι·
και μιανε῀ι αυ
τον ὁ ἴερευς·
αφη λεπρα εστιν
εν τω ελ᾽κι εξην
— θησεν·
28 Εαν δε κατα χω
ραν μεινη το αυ
γαζον. και μη
διαχυθη εν τω
δερματι. αυτη
δε αμαυρα η. ου
λῆ του κατα
— κάυματος εστιν·
Και καθαριε῀ι αυ
τον ὁ ἴερευς·
ὁ γαρ χαρακτηρ
του κατακάυμα
— τος εστιν·
29 Και ανδρι η γυ
ναικι ὧ εαν γε
νηται εν αυτοις
αφη λέπρας
εν τη κεφαλη·
ἡ εν τω πωγω
30* νι· και ὄψεται
ὁ ἴερευς την
αφῆν· και ἴδου
ἡ ὄψις αυτης
ενκοιλοτέρα
του δερματος.
εν αυτη δε θριξ
ξανθιζουσα λε
πτη. και μιανε῀ι
αυτον ὁ ἴερευς·
θραυσμα εστιν.
λεπρα της κε
φαλης ἡ λεπρα
του πωγωνος
— εστιν
31* και εαν ἴδη ὁ ἴ
ερευς την α
φῆν του θραυ
σματος· και ἴ
δου ουχ η ὄψις
ενκοιλοτερα
του δερματος·
και η θριξ᾽ ξαν
θιζουσα ουκ᾽ ε
στιν εν αυτη.
και αφοριε῀ι ὁ
ἴερευς την α
φην του θράυ
σματος † επτα η
— μερας·
32 και ὄψεται ὁ ἴ
ερευς την α
φῆν τη ἡμερα
τη εϐδομη· και
ἴδου ου διεχυ
θη το θράυσμα·
και ἡ θριξ᾽ ξαν
θίζουσα ουκ ε
στιν εν αυτῆ·
και ἡ ὄψις του
θράυσματος ου
κ εστιν κοιλη
απο του δέρμα
33 τος. και ξυρηθη
σεται το δερμα·
το δε θράυσμα
ου ξυρηθησε
ται· και αφοριε῀ι
ὁ ιερευς το θράυ
σμα επτα ἡμε
ρας το δευτε
— ρον
34 και ὄψεται ὁ ἴ
ερεὺς το θράυ
σμα τη ἡμερα
τη εϐδομη· και
ἴδου ου διεχυ
θη το θράυσμα
εν τω δερματι
μετα το ξυρη
θηναι αυτον.
και ἡ ὄψις του
θράυσματος
ουκ εστιν κόι
λη απο του δερ
ματος. και κα
θαριε῀ι αυτον

† σ omissum A supplevit, ut videtur

ὁ ϊερευς· και
πλυναμενος
τα ιματια. καθα
— ρος έσται·
35 Εαν δε διαχύσει
διαχέηται το
θραυσμα εν τω
δερματι μετα
το καθαρισθη
36 ναι αυτον. και
όψεται ὁ ϊερευς
και ϊδου διαχέ
χυται το θραυ
σμα εν τω δέρ
ματι. ουκ επισκε
ψεται ὁ ϊερευς
περι της τρίχος
της ξάνθης· α
— καθαρτος εστιν·
37* εαν δε ενωπι
ον αυτου. μει
νη το θράυσμα
επι χώρας· και
θριξ' μελενα ά
νατειλη εν αυ
τω. ϋγίακεν το
θράυσμα· καθα
ρος εστιν· και
καθαριε͂ι αυτον
— ὁ ϊερευς·
38* Και ανδρι ή γυ
ναικι ῷ αν γέ
νηται εν δερμα
τι της σαρκος
αυτου αυγασμα
τα αυγάζοντα
λευκαθίζον
39* τα· και οψεται
ὁ ϊερευς· και ϊ
δου εν δερμα
τι της σαρκος
αυτου· αυγασμα
τα αυγάζοντα
λευκαθίζον
τα αλφος εστιν·
εξανθε͂ι εν τω
δερματι της σαρ
κος αυτου· κα
= θαρος εστιν·
40 Εαν δε τινι μα
δηση κεφαλη
αυτου. φαλακρος
εστιν· καθα
= ρος εστιν·
41 Εαν δε κατα προ
σωπον μαδη
ση ή κεφαλη
αυτου. αναφα
λαντος εστιν·
= καθαρος εστιν
42* Εαν δε γενηται
εν τω φαλα
κρωματι αυτου·
ή εν τω αναφα
λαντώματι αυ
τ· αφῆ λευκη·
πυρίζουσα λέ
πρα εξανθου
σα εστιν εν τω
φαλακρωματι
αυτου. ή εν τω
αναφαλαντω
ματι αυτου·
43 και όψεται αυ
τον ὁ ϊερευς·
και ϊδου ή όψις
της αφῆς λευ
κη η· ή πυριζου
σα εν τω φαλα
κρωματι αυτου
η εν τω αναφα
λαντώματι αυ
του ώς ε'ιδος
λεπρας εν τω
δερματι της σαρ
κος αυτου.
44* ανθρωπος λεπρος
εστιν· μιάνσει
μιανε͂ι αυτον
ο ϊερευς· εν τη
κεφαλη αυτου
= ή αφῆ αυτου·
45* Και ὁ λεπρος ε
ν ῷ εστιν ή αφῆ.
τα ιματια αυτου
εσται παραλελυ
μενα· και ή κε
φαλη αυτου α
κατακάλυπτος·
και περι· το σ —
μα αυτου περι
βαλεσθω· και
ακαθαρτος ά
καθαρτος κε
46 κλησεται πασας

τας ἡμερας ὅ
σας εαν ἦ επ αυ
τω ἡ αφη ἀκα
θαρτος ων· ακα
θαρτος ἔσται·
κεχωρισμε
νος καθησε
ται· εξω της πα
ρεμβολης ε
σται αυτου ἡ δι
— ατριβη·
47 Και ιματιω εαν
γενηται επ αυ
τω αφη λέπρας·
εν ιματιω ερε
ῳ· ἡ εν ἴματιω
48* στιππυινω· ἡ εν στή μονι·
ἡ εν κρόκη· ἡ
εν τοις λινοῖς·
ἡ εν τοις ερε
οῖς· ἡ εν δερμα
τι· ἡ εν παντι ερ
γασιμω δέρμα
49* τι· και γενηται
ἡ αφῆ χλωρι
ζουσα· ἡ πυρι
ζουσα εν τω
δερματι· ἡ εν
τω ἴματιω· ἡ εν
τω στήμονι·
ἡ εν τη κρόκη·
ἡ εν παντι σκέυ
ι εργασίμω δερ
ματος. αφη λέ
πρας † εστιν·

και δειξει τω
50 ἱερει· και οψε
ται ὁ ἵερευς την
αφην· και αφο
ριει ὁ ἵερευς την
αφῆν επτα η
— μερας·
51 και ὄψεται ὁ ἴ
ερευς την αφην
τη ἡμερα τη ε
— βδομη·
εαν δε διαχεη
ται ἡ αφῆ εν τω
ἵματιω· ἡ εν τω
στήμονι· ἡ εν
τη κρόκη· ἡ εν
δερματι κατα
παντα όσα αν
ποιηθη δέρμα
τα εν τη εργασι
α. λέπρα ἐμμο
νος εστιν ἡ α
φῆ· ακαθαρτος
52* εστιν· κατακάυ
σει το ἵματιον·
ἡ τον στήμονα·
ἡ την κρόκην·
ἡ εν τοις ερε
οῖς· ἡ εν παντι
σκευῒ δερματι
νω εν ῷ αν ἦ
επ αυτω ἡ αφη·
ότι λέπ—α ἐμ
μονος εστιν·
εν πυρι κατα

— καυθησεται
53* εαν δε ἴδη ο ἴ
ρευς και μη δι
αχεηται ἡ αφη
εν τω ἵματιω·
ἡ εν τω στήμο
νι· ἡ εν τη κρό
κη· ἡ εν παντι
σκευι δερμάτί
54 νω· και συντα
ξει ὁ ἵερευς· και
πλυνεῖ εφ ὅῦ
εαν ἦ επ αυτου
— ἡ αφη·
και αφοριεῖ ὁ
ἵερευς την α
φῆν επτα ἡμε
ρας το δευτε
55* ρόν· και ὄψεται
ὁ ἵερευς μετα
το πλυθηναι αυ
του την αφῆν
και ηδε ου μη
μεταβαλη ἡ α
φη την όψιν
αυτης· και ἡ α
φῆ ου διαχεῖται
ακαθαρτον § ε —
εν πυρι κατακαυ
θησεται· εστη
ρικται εν τω ἵμα
τιω· ἡ εν τω στή
μονι· ἡ εν τη
— κροκη·
56* και εαν ιδη ὁ ἴ

† ϛ puncto superscripto A reprobare videtur
§ A, quantum apparet, ϛ superscripto correxit ακαθαρτος

ρευς· και ή αμαυ
ρα ή αφή μετα
το πλυθηναι αυ
το. απορρηξει
αυτο απο του
ἵματιου· ή απο
του δέρματος·
ή απο του στή
μονος· η απο
— της χροκης·
57' εαν δε οφθή
έτι εν τω ἵματι
ω· ή εν τω στη
μονι· ή εν τη
χρόκη· ή εν
παντι σκέυϊ
δερματινω. λε
πρα εστιν εξαν
θουσα· εν πυ
ρι κατακαυθη
σεται εν ὧ εστιν
— ή αφή·
58' και το ἵματιον·
ή ὁ στήμων·
ή ή χρόκη· ή παν
σκευος δερμά
τινον. ο πλυ
θησεται και α
ποστησεται α
π αυτου η αφη.
και πλυθησε
ται το δευτερον
και καθαρον
— έσται·
59 Ουτος ὁ νομος
αφής λέπρας
ἵματιου ερεου·
ή στιππυΐνου
ή στημονος·
ή χρόκης· ή παν
τος σκευους
δερματίνου·
εις το καθαρι
σαι αυτο ή μια
= ναι αυτο·
XIV, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωϋ
2 σην λεγων· ου
τος ὁ νομος
του λεπρου η
αν ήμερα καθα
ρισθη· και προ
σαχθησεται
προς τον ἵερε
3 α· και εξελευσε
ται ὁ ἵερευς εξω
της παρεμβο
λης· και όψεται
ὁ ἵερευς· και
ἵδου ἵαται ή α
φή της λεπρας
απο του λεπρου·
4' και προσταξει
ὁ ἵερευς· και
λημψονται τω
κεκαθαρισμε
νω· δυο ορνι
θια ζωντα κα
θαρα· και ξυλον
κέδρινον· και
κεκλωσμενον
κοκκινον· και
— υσσωπον·
5' και προστάξει
ὁ ιερευς· και
σφάξουσιν το
ορνιθιον το
έν, εις αγγιον
όστρακινον
εφ ὕδατι ζῶν
— τι·
6' και το ορνίθι
ον το ζῶν λημ
ψεται αυτο· και
το ξυλον το κέ
δρινον· και το
κλῶστον κοκ
κινον και την
ύσσωπον· και
βαψει αυτα·
και το ορνιθι
ον το ζῶν, εις
το αἷμα του ορ
νιθιου του
σφαγεντος
εφ ὕδατι ζων
7' τι· και περιρα
νει επι τον κα
θαρισθεντα
απο της λέπρας
επτακις· και κα
θαρος έσται
και εξαποστε
λει το ορνιθιον
το ζῶν εις το

— πεδίον·
8 και πλυνε῀ι ὁ κα
θαρισθε῀ις τα
ιματια αυτου·
και ξυρησεται
αυτου πασαν
την τρίχα· και
λουσεται ΰδα
τι· και καθαρος
ἔσται· και με
τα ταυτα εισε
λευσεται εις
την παρεμβο
— λην
και διατριψει
εξω· του οικου
αυτου επτα ἡ
— μερας·
9 και ἔσται τη ἡ
μερα τη·εβδο
μη· ξυρηθησε
ται πασαν την
τρίχα αυτου·
την κεφαλην
αυτου και τον
πώγωνα· και
τας ὀφρΰς· και
πασαν την τρι
χα αυτου ξυρη
θησεται· και
πλυνε῀ι τα ἵμα
τια αυτου· και
λουσεται το σω
μα ΰ'δατι· και κα
= θαρος ἔσται·
10· και τη ἡμερα
τη ογδοη· λημ
ψεται δυο αμνους
ενιαυσιους
αμωμους· και
προβατον ε'ν
ενιαυσιον ἄμω
μον· και τρια
δέκατα σεμιδα
λεως εις θυσι
αν πεφυραμε
νης εν ελαιω·
και κοτυλην
ελαιου μιαν·
11· και στησει ὁ ἱ
ερευς ὁ καθα
ριζων τον ανθρωπον
τον καθαριζο
μενον και ταυ
τα ἐναντι κυριου
επι την θυραν
της σκηνης
— του μαρτυριου
12· και λημψεται
ὁ ἵερευς τον
ἀμνον τον ἑνα·
και προσἄξει
αυτον της πλημ
μελιας· και την
κοτυλην του
ελαιου αφορι
ε῀ι αυτο αφόρι
σμα ἐναντι κυριου·
13· και σφάξουσιν
τον ἀμνον εν
τοπω οΰ σφά
ζουσιν τα ὁλο
καυτωματα·
και τα περι αμαρ
τιας εν τοπω
ἁγιω· εστιν γαρ
το περι της αμαρ
τιας ὡσπερ το
περι της πλημ
μελιας· εστιν
τω ἵερει· ἅγια
— ἁγίων εστιν
14· και λημψεται
ὁ ἵερευς απο
του αιματος του
της πλημμελι
ας· και επιθη
σει ὁ ἵερευς
επι τον λὸβον
του ὠτος του
καθαριζομενου
του δεξιου και
επι το ἀκρον
της χειρος αυ
του της δεξιας·
και επι το ἀκρον
του ποδος αυ
— του του δεξιου·
15 και λαβων ὁ ἵε
ρευς απο της
κοτΰλης του
ελαιου· επιχέ
ει επι την χει
ρα του ἵερεως
την αριστεραν

16 και βάψει ὁ ἱε
ρευς τον δακτυ
λον αυτου τον
δεξιον απο του
ελαιου του ον
τος επι της χει
ρος αυτου της
αριστερας· και
ρανεῖ επτακις
απο του ελαιου
τω δακτυλω αυ
του ἐναντι κυριου
17 το δε καταλει
φθὲν ελαιον
το ὀ'ν, εν τη χει
ρι αυτου. επιθή
σει ο ἱερευς ε
πι τον λὸβον
του ὠτος του
καθαριζομενου
του δεξιου· και
επι το ἀκρον
της χειρος αυ
του της δεξιας·
και επι το ἀκρον
του ποδος αυτου
του δεξιου ε
πι τον τοπον
του αἷματος της
πλημμελεῖας·
18· το δε καταλει
φθὲν ελαιον
το επι της χει
ρος του ιερε
ως επιθησει

ὁ ἱερευς επι την
κεφαλην του
καθαρισθεντος·
και εξἱλασεται
ὁ ἱερευς περι
αυτου ἐναντι
— κυριου·
19· και ποιησει ὁ
ἱερευς το περι
της αμαρτιας·
και εξἱλασεται
ὁ ἱερευς περι
του καθαριζο
μενου απο της
= αμαρτιας αυτου·
και μετα τουτο
σφαξει ὁ ἱερευς
το ὁλοκαυτω
20 μα· και ανοισει
ὁ ἱερευς το ὁ
λοκαυτωμα και
την θυσιαν· ε
πι το θυσιαστη
ριον ἐναντι κυριου·
και εξἱλασεται
περι αυτου ὁ ἱ
ερευς και καθα
— ρισθησεται·
21· εαν δε πένηται.
και ἡ χειρ' αυτου
μη ευριακη
λημψεται αμνον
ενα εις ὁ επλημ
μελησεν εις
αφαιρεμα ὡστε

εξἱλασασθαι
περι αυτου· και
δεκατον σεμι
δαλεως πεφυ
ραμενης εν ε
λαιω εις θυσιαν·
και κοτυλην
ελαιου μιαν·
22 και δυο τρυγό
νας· ἡ δυο νε
όσσους περι
στερων· ὁσα
ευρεν ἡ χειρ
αυτου· και ἑσται
ἡ μια περι αμαρ
τιας· και ἡ μια
εις ὁλοκαυτω
23 μα· και προσοι
σει αυτα τη ημε
ρα τη ογδοη εις
το καθαρισαι αυ
τον· προς τον
ἱερεα επι την
θυραν της σκη
νης του μαρτυ
— ριου εναντι κυριου·
24· και λαβων ὁ ἱε
ρευς τον ἀμνον
τον της πλημ
μελιας· και την
κοτυλην του
ελαιου· επιθη
σει αυτα επίθε
— μα ἐναντι κυριου·
25· και σφάξει τον

αμνον τον της
πλημμελιας·
και λημψεται
ὁ ἵερευς απο
του ἅιματος του
της πλημμελι
ας· και επιθή
σει επι τον λο
βον του ὠτος
του καθαριζο
μενου του δε
ξιου και επι το
ἀκρον της χει
ρος αυτου της
δεξιας· και επι
το ακρον του
ποδος αυτου
— του δεξιου·
26 και απο του ε
λαιου επιχεε῀ι
ὁ ἵερευς επι την
χειρα του ιερε
ως την αριστε
27* ραν· και ρανιε῀ι
ὁ ἵερευς τω δα
κτυλω αυτου
τω δεξιω· απο
του ελαιου του
εν τη χειρι αυ
του τη αριστε
ρα επτάκις ἐναν
28* τι κυριου· και επιθή
σει ὁ ἵερευς α
πο του ελαιου
επι της χειρος

αυτου· επι τον
λοβον του ὠτος
του καθαριζομε
νου του δεξιου·
και επι το ἀκρον
της χειρος αυ
του της δεξιας·
και επι το ἀκρον του †
τοδος του δεξι
ου· επι τον το
πον του αιματος.
του της πλημμε
— λιας·
29 το δε καταλει
φθέν ελαιον· το
ὁ'ν επι της χει
ρος του ἵερεως·
και επιθησει ε
πι την κεφαλην
του καθαρισθεν
τος· και εξἵλα
σεται περι αυ
του ὁ ἵερευς
— ἐναντι κυριου·
30* και ποιησει μι
αν απο των τρυ
γονων· η απο
των νοσσων
των περιστε
ρων καθ' ὅτι ευ
ρεν αυτου ἡ
31 χειρ. την μίαν
περι αμαρτιας·
και την μίαν
εις ὁλοκαυτω

μα· συν τη θυσι
α· και εξἵλασεται
ὁ ἵερευς περι
του καθαριζομε̄
— νου ἐναντι κυριου·
32 Ουτος ὁ νομος
εν ὧ εστιν ἡ α
φῆ της λέπρας·
και του μη ευρι
σκοντος τη χει
ρι εις τον καθα
= ρισμον αυτου·
33 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῢ
σην και ἀαρῶν
34* λεγων· ὡς αν
εισελθητε εις
την γην των § χανα
νᾶιων ἡ῀ν εγω
διδωμι υμιν εν
κτησει· και δω
σω αφῆν λέπρας
εν ταις οἰκιαις
της γης ενκτή
35* του υμιν. και
ἥξει τινος αυ
του ἡ οἰκία· και
αναγγελε῀ι τω
ἵερει λεγων· ὡσ
περ' αφη ἑορα
ται μου εν τη οἰ
— κια
36 Και προστάξει
ὁ ιερευς απο
σκευασαι την

† του addit in margine A, non correcto, ut videtur, sequenti τ
§ των superscripsit A

οικιαν προ του
εισελθοντα ι
δειν τον ἱερε
α την οικίαν·
και ου μη ακα
θαρτα γενηται
ὅσα αν ἢ εν τη
οικια·
Και μετα ταυτα
εισελευσεται
ὁ ἵερευς κατα
μαθειν την οι
37 κίαν· και ὄψε
ται την αφην·
και ἴδου ἡ αφη
εν τοις τόιχοις
της οικιας· κοι
λάδας χλωριζο͂υ
σας· ἡ πυριζου
σας· και ἡ ὄψις
αυτων ταπεινο
τερα των τόιχων.
38 και εξελθων ὁ
ἵερευς εκ της
οικίας επι την
θυραν της όι
κίας· και αφορι
ε͂ι ὁ ἵερευς την
όιχιαν επτα ἡ
μερας·
39 και επανηξει
ὁ ἵερευς τη ἡ
μερα τη εβδομη·
και όψεται την
όιχίαν· και ιδου

διεχυθη ἡ αφη
εν τοις τόιχοις
40 της όιχίας. και
προσταξει ὁ ἵε
ρευς· και εξελο͂υ
σιν τους λιθους
εν ὄις εστιν ἡ
αφη· και εκβα
λουσιν αυτους
εξω της πολε
ως· εις τοπον
41 ακαθαρτον· και
αποξύσουσιν
την όιχιαν έσω
θεν κυκλω· και
εχχεο͂υσιν τον
χο͂υν τον αποξυ
ομενον ἔξω
της πολεως
εις τοπον ακα
42 θαρτον· και λημ
ψονται λιθους
απεξυσμενους
ετέρους· και αν
τιθησουσιν αν
τι των λιθων·
και χο͂υν ἕτε
ρον λημψονται·
και εξαλειψου
σιν την οικίαν·
43 Εαν δε επελθη
παλιν ἡ αφη·
και ανατειλη
εν τη όιχία· με
τα το εξελθειν

τους λιθους
και μετα το
αποξυσθηναι
την οικίαν·
και μετα το εξα
λειφθηναι.
44 και εισελευ
σεται ὁ ἵερευς
και όψεται ει
διακεχυται ἡ
αφη εν τη οι
κια λέπρα ἐμ
μονος εστιν
εν τη όιχία·
ακαθαρτος· ε
45 στιν· και καθε
λο͂υσιν την όι
κίαν· και τα ξυ
λα αυτης και
τους λιθους αυ
της· και παντα
τον χο͂υν της
όιχιας εξόισου
σιν εξω της πο
λεως εις τοπον
ακαθαρτον
46 και ὁ εισπορευ
ομενος εν τη
όιχία πασας τας
ἡμερας ας αφω
ρισμενη εστιν.
ακαθαρτος ἐ
σται εως εσπε
47 ρας· και ο κοι
μωμενος εν

τη οικία. πλυ
νει τα ἵματια
αυτου· και ακα
θαρτος ἐσται
εως εσπερας·
και ὁ εσθιων
εν τη οἰκία.
πλυνεῖ τα ἵμα
τια αυτου· και
ακαθαρτος ἐ
σται εως εσπε
— ρας·
48 Εαν δε παραγε
νομενος ει
σελθη ὁ ἱερευς
και ἰδη· και ἰδου
ου διαχύσει δι
αχεῖται ἡ αφῆ
εν τη οικια με
τα το εξαλει
φθηναι την οι
κιαν. και καθα
ριεῖ ὁ ἱερευς
την οἰκίαν ὁ
— τι ἴαθη ἡ αφῆ
49* Και λημψεται
αφαγνῖσαι την
οἰκίαν· δυο ορ
νίθια ζωντα
καθαρα· και ξυ
λον κεδρινον·
και κεκλωσμέ
νον κόκκινον·
— και ὑσσωπον·
50 Και σφάξει το
ορνιθιον το εν
εις σκευος ὁ
στρακινον ε
φ ὕδατι ζῶντι·
51* και λημψεται
το ξυλον το κε
δρινον· και το
κεκλωσμενον
κοκκινον· και
την ὕσσωπον
και το ορνιθιον
το ζῶν· και βά
ψει αυτα εις το
ἆιμα του ορνι
θιου του εσφα
γμενου εφ ὑ
δατι ζωντι· και
περιρανει εν
αυτοις επι την
οἰκίαν επτακις·
52 και αφαγνιεῖ
την οἰκιαν εν
τω ἅιματι του
ορνιθιου και εν
τω υδατι τω ζων
τι· και εν τω ορ
νιθιω τω ζων
τι· και εν τω ξυ
λω τω κεδρινω·
και εν τη ὕσσω
πω· και εν τω
κέκλωσμενω
— κοκκινω
53 και εξαποστε
λεῖ το ορνιθιον
τα ζῶν εξω της
πολεως εις το
πεδίον· και ε
ξίλασεται περι
της οικιας και
— καθαρα εσται
54 Ουτος ὁ νομος
κατα πασαν αφην
λεπρας και θραυ
55 σματος· και της
λεπρας ἱματιου·
56 και οικιας· και
ουλης· και σημα
σιας· και του αυ
57 γαζοντος· και
του εξηγησα
σθαι η ἡμερα
ακαθαρτον· και
η ἡμερα καθα
— ρισθησεται·
ουτος ὁ νομος
— της λεπρας·
XV, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωυ
σην και ἀαρῶν
2* λεγων· λαλησον
τοις υιοις ισραηλ
και ερεῖς προς
αυτους· ανδρι
ανδρι ὧ εαν γε
νηται ρύσις εκ
του σωματος
αυτου. ἡ ρυσις
αυτου ακαθαρ
τος εστιν·

3* Και ουτος ὁ νο
μος της ακα
θαρσιας αυτου
ρεων γόνον
εκ του σωμα
τος αυτου· εκ
της ρύσεως
ἧς συνεστη
κεν το σωμα
αυτου· δια της
ρύσεως ἧς συ
νεστηκεν το
σωμα αυτου·
αυτη ἡ ακαθαρ
σια αυτου εν αυ
τω· πασαι ἁι ἡμε
ραι ρυσεως σω
ματος αυτου·
ἧς συνεστη
κεν το σωμα
αυτου· δια της
ρυσεως ακαθαρ
— σια αὐτου εστιν·
4* Πασα κόιτη ε
φ ἧν αν κοιμη
θη επ αυτης
ὁ γονορρυῆς.
ακαθαρτος ε
— στιν·
και πᾶν σκευ
ος εφ ὁ͂ αν κα
θειση ὁ γονο
ρυῆς επ αυτου.
ακαθαρτον ἑ
= σται·

5 Και ανθρωπος ὁς εαν
ἁψηται της κοι
της αυτου. πλυ
νε͂ι τα ἱματια
αυτου· και λου
σεται το σωμα
αυτου ὓδατι.
και ακαθαρτος
ἑσται εως εσπε
— ρας·
6* και ὁ καθημε
νος επι του σκέυ
ούς εφ ὁ͂ αν κα
θειση επ αυτο
ὁ γονορυης.
πλυνει τα ἱμα
τια αυτου· και
λουσεται ὓδα
τι· και ακαθαρ
τος ἑσται εως
— εσπερας·
7 Και ὁ απτομε
νος του χρὼ
τος του γονο
ρυο͂υς. πλυνε͂ι
τα ἱματια αυτου·
και λουσεται
υδατι· και ακα
θαρτος ἑσται
— εως εσπερας·
8 Εαν δε προσσι
αλιση ὁ γονορυ
ῆς, επι τον κα
θαρον. πλυνε͂ι
τα ἱματια αυτου·

και λουσεται
το σωμα αυτου
ὓδατι· και ακα
θαρτος ἑσται
— εως εσπερας·
9 και πᾶν, επίσα
γμα εφ ὁ͂ αν ε
πιβη επ αυτο
ὁ γονορυῆς.
ακαθαρτον ἑ
σται εως εσπε
— ρας·
10* και πᾶς, ὁ απτο
μενος απο παν
των ὁσα αν ἦ
υποκατω αυτου.
ακαθαρτον ἑ
σται ἑως εσπε
— ρας
και ὁ ἁίρων αυ
τα. πλυνε͂ι τα
ἱματια αυτου·
και λουσεται
ὓδατι. και ακα
θαρτος ἑσται
— εως εσπερας·
11* και οσων αν
αψηται ὁ γονο
-υῆς· και τας
χειρας αυτου
ου νιπτεται ὓ
δατι — πλυνε͂ι
τα ἱματια· και
λουσεται το
σωμα αυτου

ῦδατι. και ακα
θαρτος έσται
— εως εσπερας·
12 Και σκέυος ὁ
στράκινον·
οῦ αν άψηται
ὁ γονορυης.
συντριβησε
ται· και σκέυος
ξυλινον νιφη
σεται ῦδατι. και
— καθαρὸν έσται·
13 Εαν δε καθαρι
σθη ὁ γονορυ
ῆς εκ της ρυ
σεως αυτου.
και εξαριθμη
σεται εαυτω
επτα ἡμερας
εις τον καθα
ρίσμον αυτου·
και πλυνει τα
ἵματια αυτου·
και λουσεται
το σωμα αυτου
ῦδατι ζωντι.
και ακαθαρτος
— εσται·
14* Και τη ἡμερα τη
όγδοη. λημψε
ται εαυτω δυο
τρυγονας· ἡ δυ
ο νεοσσους
περιστερων·
και δίσει αυτα
ἐναντι κυριου· επι
τας θυρας της
σκηνης του
μαρτυριου· και
δωσει αυτα τω
15* ἱερει· και ποι
ησει αυτα ὁ ἵρευς
μίαν περι αμαρ
τιας· και μιαν
εις όλοκάυτω
μα· και εξῖλα
σεται περι αυ
του ὁ ἵερευς
ἐναντι κυριου απο
της ρυσεως
— αυτου·
16 Και ανθρωπος ὡ εαν
εξελθη εξ αυ
του κοιτη σπερ
ματος. και λου
σεται υδατι πᾶν
το σωμα αυτου·
και ακαθαρτος
εσται εως εσπε
— ρας·
17 και πᾶν ἵματι
ον· και πᾶν δερ
μα· εφ ὁ͂ αν ῆ ε
π αυτο κοιτη
σπερματος.
και πλυθησε
ται ῦδατι· και
ακαθαρτον ε
σται εως εσπε
= ρας·
18 Και γυνη εαν
κοιμηθη με
τ αυτης ανηρ
κοιτην σπερ
ματος· και λου
σονται υδατι·
και ακαθαρτοι
έσονται εως
— εσπερας·
19 Και γυνη ητις
αν ῆ ρεουσα άί
ματι. έσται ἡ
ρυσις αυτης εν
τω σωματι αυ
της· επτα ἡμε
ρας έσται εν τη
αφέδρω αυτης·
πας ο απτομε
νος αυτης. α
καθαρτος εσται
— εως εσπερας
20* Και πᾶν εφ ὁ͂ αν
κοιτάζηται ε
π αυτο εν τη α
φεδρω αυτης.
ακαθαρτον ε
— σται·
Και πᾶν, εφ ὁ͂
αν καθειση ε
π αυτο. ακαθαρ
— τον εσται·
21 Και πᾶς, ός αν
ἅψηται της κόι
της αυτης. πλυ
νε͂ι τα ἵματια

αυτου· και λου
σεται το σω
μα αυτου υδα
τι. και ακαθαρ
τος έσται εως
— εσπερας
22* Και πᾶς ὁ απτο
μενος παντος.
σκε΄υους ε
φ οῦ αν καθει
ση επ αυτο πλυ
νε῀ι τα ιματια αυ
του· και λουσε
ται το σωμα υ
δατι και ακαθαρ
τος έσται έως
— εσπερας·
23* Εαν δε εν τη κοι
τη αυτης ουσ - - -
επι του σκέυ
ους οῦ αν ἀυτη
καθηται επ αυ
τω· εν τω απτε
σθαι αυτον αυ
της. ακαθαρτος
έσται εως εσπε
— ρας·
24 Εαν δε κόιτη
τις κοιμηθη
μετ αυτης· και
γενηται ἡ ακα
θαρσια αυτης
επ αυτω. ακα
θαρτος έσται
== επτα ἡμερας·

Και πασα κοιτη
εφ ἡ῀ν αν κοι
μηθη επ αυτης.
ακαθαρτος έ
== σται
25 Και γυνη εαν ρέ
η ρυσιν άἵματος
ἡμερας πλε῀ι
ους· ουκ εν και
ρω της αφέδρου
αυτης. εαν και
ρέη μετα την
ἀφεδρον αυτης
πασαι ημεραι
ρυσεως ακα
θαρσιας αυτης.
καθαπερ αι ἡμε
ραι της αφεδρου
αυτης· ακαθαρ
— τος εσται
26* και πασα κοιτη
εφ ἡ῀ν αν κοι
μηθη επ αυτης
πασας τας ημε
ρας της ρυσε
ως αυτης· κατα
την κοιτην της
αφεδρου αυτης
— έσται αυτη·
Και πᾶν σκευος
εφ ὁ῀ αν καθει
ση επ αυτο ακα
θαρτον εσται
κατα την ακα
θαρσιαν της

— αφεδρου αυτης·
27 πᾶς ὁ απτομε
νος αυτης ακα
θαρτος έσται·
και πλυνε῀ι τα
ἵματια· και λου
σεται το σωμα
ὕδατι· και ακα
θαρτος εσται
== εως εσπερας·
28 Εαν δε καθαρι
σθη απο της
ρυσεως αυτης.
και εξαριθμη
σεται εαυτη
επτα ἡμερας·
και μετά ταυτα
καθαρισθησε
— ται·
29* Και τη ημερα
τη ογδοη. λημ
ψεται εαυτη
δυο τρυγόνας·
ἡ δυο νεοσσους
περιστερων·
και δίσει αυτα
προς τον ἵερεα
επι την θυραν
της σκηνης
του μαρτυριου·
30* και ποιησει ὁ
ἵερευς την μι
αν περι αμαρτι
ας· και την μιαν
εις ὁλοκάυτω

μα· και εξϊλασε
ται περι αυτης
ὁ ϊερευς ἐναν
τι κυριου· απο ρυσω
ως ακαθαρσι
== ας αυτης·
31 Και ευλαβεις
ποιησετε τους
ϋιους ισραηλ' απο
των ακαθαρσι
ῶν αυτων και
ουκ αποθανουν
ται δια την ακα
θαρσιαν αυτων·
εν τω μιαινειν
αυτους την
σκηνην μου
— την εν αυτοις·
32 Ουτος ὁ νομος
του γονορυους·
και εαν τινι ε
ξελθη εξ αυτου
κοιτη σπερμα
τος· ωστε μιαν
θηναι εν αυτη
33* και τη αιμορρο
ουση εν αφέ
δρω αυτης· και
ὁ γονορυης
εν τη ρυσει αυ
του· τω ἀρσενει
ἡ τη θηλεια·
και τω ανδρι
ος αν κοιμη
θη μετα απο

== καθημενης·
XVI, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωυ
σην μετα το τε
λευτησαι τους
δυο υιους ἀα
ρῶν εν τω προσ
φερειν αυτους
πῦρ' ἀλλοτριον
ἐναντι κυριου· και
== ετελευτησαν
2 Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
λάλησον προς
ἀαρῶν τον α
δελφον σου·
και μη εισπο
ρευεσθω πασαν
ὥραν εις το ἅ
γιον εσωτερον
του καταπετα
σματος εις προ
σωπον του ϊ
λαστηριου· ὁ ε
στιν επι της κι
βωτου του μαρ
τυριου· και ου
κ αποθανειται·
εν γαρ νεφε
λη οφθησομαι
επι του ϊλαστη
— ριου
3 Ουτως εισελευ
σεται ἀαρῶν
εις το ἅγιον

εν μοσχω εκ
βοῶν περι αμαρ
τιας· και κρῖον
εις ὁλοκαυτω
4* μα· και χιτῶνα
λινο͞υν ηγιασμε
νον ενδυσεται·
και περισκελες
λινο͞υν ἐσται
επι του χρωτος
αυτου· και ζω
νη λινη ζωσε
ται· και κιδαριν
λινην περιθη
σεται· ϊματια
ἁγια εστιν· και
λουσεται ϋδα
τι πᾶν το σωμα
αυτου· και ενδυ
5* σεται αυτα· και
παρα της συνα
γωγης των ϋιων
ισραηλ' ληψεται
δυο χειμαρρους
εξ αιγῶν περι
αμαρτιας· και κρι
ον ενα εις ολο
— καυτωμα·
6 και προσάξει ἀ
αρῶν τον μο
σχον τον περι
της αμαρτιας·
εαυτου· και εξι
λασεται περι αυ
του και του οἰ

— κου αυτου·
7· και λημψεται
τους δυο χειμάρ
ρους. και παρα
στησει αυτους
ἐναντι κυριου πα
ρα τὴν θυραν
της σκηνης του
8· μαρτυριου· και
επιθησει ἀα
ρῶν επι τους
δυο χειμαρρους
κληρους· κλη
ρον ενα τω κυριω·
και κληρον ἑ
να τω αποπεμ
9· πταιω· και προσάξει
ἀαρῶν τον χει
μαρρον εφ ον
επηλθεν επ αυ
τον ὁ κληρος
τω κυριω. και προσδι
σει περι αμαρ
— τιας·
10· και τον χειμαρ
ρον εφ ον επηλ
θεν επ αυτον
ὁ κληρος του
αποπομπαιου·
στησει αυτον
ζωντα ἐναντι
κυριου του ἐξίλασα
σθαι επ αυτου·
ωστε εξαπο
στειλαι αυτον

εις την αποπομ
πην· και αφη
σει εαυτον εις
— την ἐρημον·
11· και προσάξει ἀ
αρῶν τον μοσχον τον †
περι της αμαρ
τιας τον εαυτου·
και εξίλασεται
περι αυτου και
του οἰκου αυτου·
και σφαξει τον
μοσχον τον πε
ρι της αμαρτιας
12· τον εαυτου· και
λημψεται το
πυριον πληρες
ανθράκων πυ
ρος· απο του θυ
σιαστηριου α
πεναντι κυριου·
και πληρωσει
τας χειρας θυ
μιαματος συν
— θεσεως λεπτης·
και εισοισει ε
στερον § του κα
ταπετασματος
13· και επιθησει
το θυμιαμα επι
το πυρ' ἐναντι
κυριου· και καλυψει
ἡ ατνῖς, †† του θυ
μιαματος το ἱ
λαστηριον το

επι των μαρτυ
ριων· και ουκ α
— ποθανεῖται·
14· και λημψεται
απο του ἁίματος
του μοσχου· και
ρανει τω δακτυ
λω επι το ἱλαστη
ριον κατα ανα
τολας· κατα προ
σωπον του ἱλα
στηριου ρανει
επτακεις απο
του αιματος τω
— δακτυλω αυτου·
15· και σφαξει τον
χειμαρρον τον
περι της αμαρ
τιας τον παρα
του λαου ἐναν
τι κυριου· και εισοί
σει του αιματος
αυτου εσωτε
ρον του κατα
πετασματος·
και ποιησει το
αιμα αυτου· ον
τροπον εποι
ησεν το αιμα
του μοσχου·
και ρανεῖ το αι
μα αυτου επι
το ιλαστηριον·
κατα προσω
πον του ἱλαστη·

† Hoc τον addit A pone textum
§ A ipse superscripsit, ut videtur, ω primo omissum, ut fiat εσωτερον
†† A ipse videtur correxisse ατμῖς,

16* ριου· και εξϊλα
σεται το ἅγιον
απο των ακα
θαρσιῶν των
υιων ισραηλ' και α
πο των αδικη
ματων αυτων περι
πασῶν των α
— μαρτιῶν αυτων
Και ουτως ποι
ησει την σκη
νην του μαρ
τυριου τη εκτι
σμενη εν αυ
τοις· εμμεσω
της ακαθαρσι
— ας αυτων·
17* Και πᾶς ανθρωπος ου
κ εσται εν τη
σκηνη του μαρ
τυριου εισπο
ρευομενου
αυτου εξϊλασα
σθαι εν τω ἁγι
ω εως αν εξελ
— θη·
Και εξϊλασεται
περι εαυτου
και του οἰκου
εαυτου· και πε
ρι πασης της
συναγωγης
— ισραηλ'·
18* Και εξελευσε
ται επι το θυσι
αστηριον το
ὀ'ν απέναντι
κυριου· και εξϊλασε
ται περι * αυτου
και λημψεται
απο του αιματος
του μοσχου· και
απο του αιματος
του χειμαρρου·
και επιθησει
επι τα κερατα
του θυσιαστη
ριου κύκλω·
19* και ρανει επ αυ
το απο του αι
ματος τω δα
κτυλω αυτου
επτακις και
καθαριε~ι αυτο
και ἁγιασει αυ
το απο των ακα
θαρσιῶν των
20* ῢιων ισραηλ'· και συν
τελεσει εξϊλα
σκομενος το
ἅγιον· και τη
σκηνην του
μαρτυριου· και
το θυσιαστηρι
ον· και περι των
ἱερεων καθα
— ριε~ι·
Και προσάξει τον
χειμαρρον τον
21* ζωντα· και επι
θησει ἀαρῶν
τας δυο χειρας
αυτου επι την
κεφαλην του
χειμαρρου του
ζωντος· και ε
ξαγορευσει ε
π αυτου πασας
τας ανομιας των
ῢιων ισραηλ'· και πα
σας τας αδικιας
αυτων· και πα
σας τας αμαρτι
ας αυτων· και
επιθησει αυτας
επι την κεφα
λην του χειμαρ
ρου του ζωντος
και εξαποστε
λε~ι εν χειρι ανθρωπου
ετοιμου εις την
22* ἐρημον· και λημ
ψεται ὁ χειμαρ
ρος εφ εαυτω
τας ἀνομιας αυ
των εις γην ἀβα
τον· και εξαπο
στελε~ι τον χει
μαρρον εις την
— ἐρημον
23* Και εισελευσε
ται ἀαρῶν εις την
σκηνην του μαρ
τυριου· και εκ
δυσεται την

*επ αυ

στολην την λι
νην ἡ̃ν ενδε
δοικει εισπο
ρευομενου αυ
του εις το ἅγιον
και αποθησει
αυτην εκει
24* και λουσεται
*αυτου το σωμα ὕδατι
εν τοπω ἁγίω·
και ενδυσεται
την στολῆν αυ
του· και εξελθων
ποιησει το ὁ
λοκαυτωμα αυ
του· και το ὁλο
καυτωμα του
λαου· και εξῖλα
σεται περι εαυ
του· και του οἴ
κου εαυτου· και
περι του λαου
ως περι των ἴ
— ερεων·
25 και το στεαρ
το περι των α
μαρτιῶν ανοί
σει επι το θυσι
— αστηριον
26* Και ὁ εξαποστελ
λων τον χειμαρ
ρον τον διεσταλ
μενον εις ἄφε
σιν. πλυνε̃ι τα
ἵματια αυτου·
και λουσεται
το σωμα αυτου
ὕδατι. και μετά
ταυτα εισελευ
σεται εις την
— παρεμβολην·
27* Και τον μοσχον
τον περι της α
μαρτιας· και τον
χειμαρρον τον
περι της αμαρ
τιας· ὡ̃ν το αιμα
αυτων εισηνεγ
χθη εξῖλασασθαι
εν τω ἁγίω· εξοι
σουσιν αυτα
εξω της παρεμ
βολης· και κα
τακαυσουσιν
αυτα εν πυρι·
και τα δέρματα
αυτων· και τα κρε
α αυτων· και την
— κόπρον αυτων·
28 ὁ δε κατακαιων
αυτα πλυνε̃ι
τα ἵματια αυτου·
και λουσεται
το σωμα αυτου
ὕδατι· και μετα
ταυτα εισελευ
σεται εις την
— παρεμβολην·
29 Και έσται τουτο
ὑμιν νόμιμον
αιωνιον· εν τω
μηνι τω εβδο
μω δεκατη του
μηνος· ταπει
νωσετε τας ψυ
χας ὑμων· και
πᾶν εργον ου
ποιησεται ὁ
αυτόχθων και
ὁ προσηλυτος.
ὁ προσκειμε
νος εν υμιν·
30 εν γαρ τη ἡμε
ρα ταυτη εξῖλα
σεται περι ὑμων
καθαρισαι ὑ
μας απο πασων
των αμαρτιῶν
ὑμων έναντι
κυριου και καθαρι
σθησεσθε·
31 σαββατα σαββα
των εστιν ὑμιν·
και ταπεινω
σετε τας ψυχας
— υμων
Νόμιμον αιω
32* νιον εξῖλασε
ται ὁ ἱερευς ὁ̃ν
αν χρεισωσιν
αυτον· και ὁ̃ν
αν τελειωσου
σιν τας χειρας
αυτου ἱερατευ
ειν μετα τον

— πατερα αυτου·
Και ενδυσεται
την στόλην την
λινην στόλην
33 άγίαν· και εξίλα
σεται το άγιον
του άγίου· και
την σκηνην
του μαρτυριου·
και το θυσιαστη
ριον εξίλασεται·
και περι των
ίερεων· και πε
ρι πασης τής συ
ναγωγης εξί
34 λασεται· και ε
σται τουτο ϋ
μιν νομιμον
αιωνιον εξίλα
σκεσθαι περι
των ϋιων ισραηλ'
απο πασῶν των
αμαρτιῶν αυ
των· άπαξ' του
ενιαυτου ποι
ηθησεται· κα
θαπερ συνετα
ξεν κυριος τω μω
= ϋση
XVII, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωϋ
2 σην λεγων· λα
λησον προς
άαρῶν· και προς
τους υιους αυ
του· και προς
παντας τους
υιους ισραηλ' και ε
ρε῀ις προς αυ
τους· τουτο το
ρημα ό ενετει
λατο κυριος λεγων
3* ανθρῶπος ανθρωπος των
ϋιων ισραηλ'· ή των
προσηλυτων
των προσκει
μενων εν υμιν·
ός αν σφάξη
μοσχον ή προ
βατον· ή αίγα
εν τη παρεμβο
λη· και ός αν
σφάξη εξω της
παρεμβολης·
4* και επι την θυ
ραν της σκηνης
του μαρτυριου
μη ενεγκη·
ωστε ποιησαι
αυτο εις όλο
καυτωμα ή σω
τηριον δέκτον
εις όσμην ευ
ωδιας· και ός αν
σφαξη εξω· και
επι την θυραν
της σκηνης του
μαρτυριου μη
ενεγκη αυτο·
ώστε προσε
νεγκαι δωρον
τω κυριώ απεναν
τι της σκηνης
κυριου. και λογισθη
σεται τω ανθρωπω
εκεινω άῖμα·
άῖμα εξεχεεν·
εξολεθρευθη
σεται ή ψυχη ε
κεινη εκ του
5 λαου αυτης ό
πως αν φέρω
σιν οι υιοι ισραηλ'
τας θυσιας αυ
των όσας αν αυ
τοι σφάξωσιν
εν τοις πεδιοις·
και οισουσιν αυ
τα τω κυριω επι τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
ριου προς τον
ίερεα· και θυσω
σιν θυσιαν σω
τηριου τω κυριω
— αυτα
6* Και προσχεε῀ι
ό ίερευς το άῖμα
επι το θυσιαστη
ριον απεναν
τι κυριου παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
ριου· και ανόι
σει το στεαρ' εις

οσμην ευωδι
7· ας τω κυριω· και ου
θυσιασουσιν
επι τας θυσιας
αυτων τοις μα
ταιοις οἷς αυ
τοι εκπορνευ
ωσιν όπισω αυ
των· νομιμον
έσται ύμιν εις
— τας γενεας υμων·
8 Και ερεῖς προς
αυτους· ανθρωπος
ανθρωπος των υιων
ισραηλ'· και απο των
προσηλύτων
των προσκειμε
νων εν ὑμιν·
ός αν ποιηση
όλοκαυτωμα
9· ή θυσιαν· και ε
πι την θυραν
της σκηνης του
μαρτυριου μη
ενεγκη ποιη
σαι αυτο τω κυριω.
εξολεθρευθη
σεται ό ανθρωπος
εκεινος εκ του
═ λαου αυτου·
10 Και ανθρωπος ανθρωπος
των υιων ισραηλ·
ή των προσηλυ
των των προσ
κειμενων εν

ὑμιν· ος αν φά
γη πᾶν ἆιμα· και
επιστησω το
προσωπον μου
επι την ψυχην
την ἐσθουσαν
το ἆιμα. και απο
λῶ αυτην εκ
του λαου αυτης·
11 ἡ γαρ ψυχη πα
σης σαρκος ἆι
μα αυτου εστιν·
και εγω δεδωκα
αυτο υμιν επι
του θυσιαστη
ριου εξἴλασκε
σθαι περι των
ψυχων υμων·
το γαρ αιμα αυτου
αντι ψυχης ε
12· ξἴλασεται· δια
τουτο ειρηκα
τοις υιοις υιοις
ισραηλ· πασα ψυχη
εξ ὑμων ου φά
γεται αιμα· και
ό προσηλυτος
ό προσκειμε
νος εν ὑμιν
ου φάγεται ἆι
— μα·
13 και ἄνθρωπος ανθρωπος
των ὑιων ισραηλ·
ή των προση
λυτων των

προσκειμενων
εν ὑμιν· ος αν
θηρέυση θή
ρευμα θηριον
ἡ πετεινον ὁ
ἐσθεται· και
εκχεεῖ το ἆιμα
αυτου· και καλυ
ψει αυτο τη γη·
14· ἡ γαρ ψυχη πα
σης σαρκος
ἆιμα αυτου ε
— στιν·
και ειπα τοις
ὑιοις ὑιοις ισραηλ·
ἆιμα πασης σαρ
κος ου φαγε
σθε· ότι ἡ ψυ
χη πασης † σαρκος
ἆιμα αυτου εστιν·
πᾶς ὁ ἐσθων
αυτο εξολεθρευ
— θησεται·
15 Και πασα ψυχη
ἥτις φαγεται
θνησιμᾶιον·
ἡ θηριάλωτον·
εν τοις αυτό
χθοσιν ἡ εν τοις
προσηλυτοις·
πλυνει τα ἵμα
τια αυτου· και
λουσεται ὕδα
τι. και ακαθαρτος
ἐσται εως εσπε

† ης supplet A

ρας· και καθα
— ρος έσται·
16* Εαν δε μη πλυ
νη τα ἱματια αυ
του· και το σω
μα αυτου μη λου
σηται ὕδατι.
και λημψέται·
ανομημα εαυ
= του·
XVIII, Και ειπεν κυριος
1 προς μωϋσην
2 λεγων· λαλη
σον τοις υιοις
ισραηλ' και ερε῀ις
προς αυτους·
εγῶ κυριος ὁ θεος ὑ
3 μων· κατα τα ε
πιτηδευματα
γης αιγυπτου
εν ἧ παρωκη
σατε επ αυτης
ου ποιησετε·
και κατα τα επι
τηδευματα γης
χανααν εις ἡ῀ν
εγω εισαγω
ὑμας εκεῖ. ου
ποιησετε· και
τοις νομιμοις
αυτων ου πο
4* ρευσέσθε· τα
κριματα μοι † ποι
ησατε· και τα
προσταγματα
μου φυλαξασθε·
και πορευεσθε
εν αυτοις· εγω
κυριος ὁ θεος υμων·
5* και φυλαξασθε
παντα τα προστα
γματα μου και
παντα τα κριμα
τα μου· και ποι
ησατε αυτα· ἁ
ποιησας αυτα
ανθρωπος ζησεται
εν αυτοις· εγω
= κυριος ὁ θεος ὑμων·
6* Ανθρωπος ανθρωπος προς
παντα δικιας
σαρκος αυτου.
ου προσελευ
σεται αποκα
λυψαι ασχημο
συνην αυτου
— κυριος
7 Ασχημοσυνην
του πατρος σου· και
ασχημοσυνην
της μητρος σου
ουκ αποκαλυ
ψεις ασχημοσυ
— νην αυτων·
8 Ασχημοσυνην
γυναικος πατρος
σου ουκ απο
καλυψεις· ασχη
μοσυνη πατρος
= σου εστιν·
9* Ασχημοσυνην
της αδελφης
σου εκ πατρος σου
ἡ εκ μητρος σου
ένδον γένο - -
ἡ γεγεννημε
νης εξω. ουκ α
ποκαποκαλυ
ψεις την ασχη
μοσυνην αυ
— των·
10 Ασχημοσυνην
θυγατρος ὑιου·
σου· ἡ θυγατρος
θυγατρος σου·
ουκ αποκαλυ
ψεις την ασχη
μοσυνην αυ
των· ότι ση α
σχημοσυνη ε
— στιν·
11 Ασχημοσυνην
θυγατρος γυναι
κος πατρος σου· ου
κ αποκαλυψεις
ὁμοπατρια αδελ
φη σου εστιν·
ουκ αποκαλυ
ψεις την ασχη
μοσυνην αυ
— της·
12* Ασχημοσυνην
αδελφης πατρος
σου· ουκ απο
καλυψεις δι

† A fortasse effecit deinde μου.

κεια γαρ πατρος
— εστιν·
13· Ασ-η-οσυνην
αδελφης μητρος
σου ουκ απο
καλυψεις· α
κεια γαρ μητρος
— σου εστιν·
14 Ασχημοσυνην
αδελφου πατρος
σου ουκ αποκα
λυψεις· και προς
την γυναικα αυ
του ουκ εισε
λευση· συγγε
νης.γαρ σου ε
— στιν·
15· Ασχημοσυνην
νυμφης σου
ουκ αποκαπο
καλυψεις· γυ
νη γαρ ῦιου σου
εστιν· ουκ α
ποκαλυψεις
την ασχημοσυ
— νην αυτης·
16· Ασχημοσυνην
γυναικος αδελ
φου σου ουκ α
ποκαλυψεις·
ασχημοσυνη
αδελφου σου
— εστιν·
17· Ασχημοσυνην
γυναικος και
θυγατρος αυ
της ουκ απο
καλυψεις· την
θυγατερα του
υιου αυτης και
την θυγατερα
της θυγατρος
αυτης ου λημ
ψη αποκαλυψαι
την ασχημοσυ
νην αυτων·
οικειαι σου ει
σιν. ασεβημα
— εστιν·
18· Γυναικα επι α
δελφη αυτης
ου λημψη αν
τιζηλον απο
καλυψαι την
ασχημοσυνην
αυτης επ αυτης
έτι ζωσης αυ
19 της· και προς
γυναικα εν χω
ρισμω ακαθαρ
σιας αυτης ου
προσελευση
αποκαλυψαι
την ασχημο
— συνην αυτης·
20 Και προς γυναι
κα του πλησιον
σου ου δωσεις
κοιτην σπερ
ματος σου. του
εκμιανθηναι
— προς αυτην·
21· Και απο του σπερ
ματος σου ου
δωσεις λατρευ
[τω μολοχ] ειν αρχοντι
και ου βεβηλω
σεις το όνομα
— το άγιον εγω κυριος·
22· Και μετα αρσε
νος ου κοιμη
θηση κοιτην
[και] γυναικος· βδε
— λυγμα γαρ εστιν
23· Και προς πᾶν, τε
τράποδον ου
δωσεις την κοι
την σου εις σπερ
ματισμον εκ
μιανθηναι προς
— αυτο·
Και γυνη ου στη
σεται προς πᾶν
τετράποδον
βιβασθηναι ϋ
π αυτου· μυσε
ρον γαρ εστιν·
24 μη μιάινεσθε
εν πασι τουτοις·
εν πασι γαρ του
τοις εμιανθη
σαν τα εθνη α
εγω εξαποστελ
λω προ προσω
25 που υμων και

εξεμιανθη ἡ
γη· και ανταπε
δωκα αδικιαν
αυτοις· δι αυτην·
και προσωχθι
σεν ἡ γη τοις
εγκαθημενοις *
— επ αυτης·
26 Και φυλαξεσθε
παντα τα νομι
μα μου, και παν
τα τα προσταγμα
τα μου· και ου
ποιησετε απο
παντων των
βδελυγματων
τουτων· ὁ εγ
χωριος και ο
προσγενομε
νος προσηλυ
— τος εν ὑμιν
27 Παντα γαρ τα βδε
λυγματα ταυτα
εποιησαν, δι
ανθρωποι της γης
οι ὄ'ντες προ
τεροι ὑμων·
και εμιανθη η
28* γη· και ινα μη
προσοχθιση
ὑμιν η γη εν τω
μιαινειν ὑμας
αυτην· ον τρο
πον προσω
χθεισεν τοις

εθνεσιν τοις
29* ὑμων· ὁτι πᾶς
ὁς εαν ποιηση
απο παντων
των βλελυγμα
των τουτων.
εξολεθρευθη
σονται ἁι ψυχαι
ἁι ποιουσαι εκ
μεσου του λα
30* ου αυτων· και
φυλαξασθε τα
προσταγματα
μου ὁπως μη
ποιῆτε απο παν
των των νομι
μιμων των βδε
λυγματων * προ
του υμας· και
ου μιανθησεσθε
εν αυτοις· ὁτι
εγω ειμι κυριος ὁ
= θεος ὑμων·
XIX, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωῦ
2 σην λεγων· λά
λησον παση τη
συναγωγη των
ὑιων ισραηλ' και ε
ρε῀ις προς αυτους·
ἅγιοι εσεσθε
ὁτι εγω ἅγιος
— κυριος ὁ θεος ὑμων·
3* Ε'καστος πατερα
αυτου και μητερα αυ

*α γεγονεν

του φοβεισθω·
και τα σαββατα
μου φυλαξεσθε·
εγω κυριος ὁ θεος υ
— μων·
4 Ουκ επακολου
θησετε ειδω
λοις· και θεους
χωνεύτους ου
ποιησετε ὑμιν
εγω κυριος ὁ θεος ῦ
— μων·
5* Και εαν θυσητε
θυσιαν σωτη
ριου τω κυριω. δε
κάτην υμων
6 θυσετε· η αν
ἡμερα θυσετε
βρωθησεται
και τη αυριον·
και εαν καταλει
φθη εως ἡμε
ρας τριτης. εν
πυρι κατακαυ
7* θησεται· εαν
δε βρωσει βρω
θῆ τη ἡμερα τη
τριτη. αθυτον
εστιν· ου δεχθη
8* σεται· ο δε εσθ-
ων αυτο αμαρ
τιαν λημψεται
ὁτι τα ἅγια κυριου
εβεβηλωσεν·
και εξολεθρευ

θησονται αι ψυ
χαι αι εσθουσαι
εκ του λαου αυ
— των·
9* Και εκθεριζον
των ῦμων τον
θερίσμον της
γης ῦμων. ου
συντελεσετε
τον θερίσμον ῦμων †
*αγρου της *γης σου εκ
θερισαι· και τα
αποπίπτοντα
του αγρου σου
= ου συλλεξεις·
10* και τον αμπε
λωνα σου ου
κ επανατρυγη
σεις ουδε τους
ρῶγας τους αμ
πελῶνος σου
συλλεξεις· τω
πτωχω και τω
προσηλυτω κα
ταλειψεις αυτα·
εγω ειμι κυριος ὁ
= θεος ῦμων·
11 Ου κλέψετε·
ου ψευσεσθε·
ουδε συκοφαν
τησει εκαστος
— τον πλησιον·
12 και ουκ ομεισθε
τω ὀνοματι
μου επ αδικω·

και ου βεβηλω
σετε το ὀνομα
το ἅγιον του
θεου υμων· εγω
ειμι κυριος ὁ θεος ῦ
— μων
13* Ουκ αδικησεις·
τον πλησιον
*χ και ουχ'' αρπασεις·
και ου κοιμη
θησεται ὁ μι
σθος του μισθω
το῀υ παρα σοι ε
— ὡς πρωΐ
14 Ου κακως ερε῀ις
κώφον· και α
πεναντι τύ
φλου ου προσθη
σεις σκάνδαλον
και φοβηθηση
κυριον τον θεον σου·
εγω γαρ ειμι κυριος
— ὁ θεος υμων·
15* Ου ποιησετε
ἄδικον-εν κρι
σει· ου λημψη
προσωπον πτω
χου· ουδε θαυ
μασης προσω
πον δυνάστου·
εν δικαιόσυνη
κρινε῀ις τον
— πλησιον σου·
16* Ου πορευση δό
λω εν τω ἔθνει

σου· ουκ επισυ
στηση εφ αιμα
τι του πλησιον
σου· εγω ειμι
— κυριος ὁ θεος ῦμων·
17* Ου μισησεις
τον ἀδελφον
σου τη διανο῀ι
α σου· ελεγμῶ
ελεγξεις τον
πλησιον σου·
και ου λημψη
δι αυτον αμαρ
18 τιαν· και ουκ εκ
δικαται σου ἡ
χε῀ιρ· και ου μη
νιε῀ις τοις υιοις
του λαου σου·
και αγαπησεις
τον πλησιον
σου ως σεαυτον
εγω ειμι κυριος ὁ
— θεος ῦμων·
19* Τον νομον μου
*ε φυλαξασθε· και τα
κτηνη σου ου
κατοχευσεις
ετεροζύγω·
και τον αμπε
λωνα σου ου
κατασπερε῀ις
διαφορον· και
ἵματιον εκ δυ
ο ῦφασμενων §
κιβδηλον· ου

ιθ

† ῦμων addit A prosecutus in margine
§ A ipse fortasse superscribit ο (ῦφασμενον)

κ

κ επιβαλε῀ις σε
— αυτω·
20· Και εαν τις κοι
μηθη μετα γυ
ναικος κοιτην
σπερματος·
και άύτη δικέ
τις διαπεφυ
λαγμενη ανθρωπω·
και άύτη λυτροις
ου λυτρωσεται §
η ελευθερία
ουκ εδοθη αυ
τη· επισκοπη
έσται αυτοις·
ουκ αποθανο῀υν
ται· ότι ουκ απε
λευθερωθη·
21· και προσᾶξει της
πλημμελειας
αυτου τω κυριω
παρα την θυραν
της σκηνης του
μαρτυριου κρι
ον πλημμελι
22· ας· και εξειλα
σετε περι αυτου
ό ιερευς εν τω
κριω της πλημ
μελιας έναντι
κυριου περι της α
μαρτιας αυτου
ή῀ς ἥμαρτεν
και αφεθησε
ται αυτω ή αμαρ

= τια ἡν ἥμαρτεν·
23 Ο῎ταν δε εισελ
θητε εις την
γην ή῀ν κυριος ό θεος
ϋμων διδωσιν
ϋμιν. και κατα
φυτευσητε
πᾶν, ξυλον ϐρῶ
σιμον· και πε
ρικαθαριε῀ιτε
την ακαθαρσι
αν αυτου· ό καρ
πος αυτου τρι
α ετη έσται υ
μιν απερικαθαρ
τος· ου ϐρωθη
— σεται· και τω
24· ετει τω τεταρ
τω. έσται πᾶς
ό καρπος αυτου·
ά'γιος αινὲτος †
25 τὼ κυριω· εν δε τω
ετει τω πεμπτω
φάγεσθε τον
κὰρπον αυτου·
πρόσθεμα ϋμιν
τα γενηματα αυ
του· εγω ειμι κυριος
— ό θεος ϋμων
26· Μη έσθετε επι
των όρέων· και
ουκ οιωνε῀ισθε·
ουδε ορνιθο
σκοπησεσθε·
27· ου ποιησετε

σισοιν, εκ της
κόμης της κε
φαλης ϋμων
ουδε φθερε῀ιτε · ·ακ ξυρησεται
την όψιν του
πώγωνος ϋμων·
28· και εντομίδας επι ψυχη §§
ου ποιησεται
εν τω σωματι
ϋμων· και γραμ
ματα στὶκτα ου
ποιησεται εν
ϋμιν· εγω ειμι
— κυριος ο θεος ϋμων·
29· Ου ϐεϐηλωσεις
την θυγατερα
σου εκπορνευ
σαι αυτην· ουκ εκ
πορνευσει ή γη·
και ή γη πληsθη
σεται αδικιας· · ·ανομιας
30· τα σαϐϐατα μου
φυλαξεσθε· και απο των ††
άγιων μου φο
ϐηθησεσθε· ε
31· γω ειμι κυριος· ου
κ επακολουθη
σητε ενγαστρι
μύθοις· και τοις
επαοιδο῀ις ου
προσκολληθη
σεσθε εκμιαν
θηναι εν αυτοις·
εγω ειμι κυριος ό
= θεος ϋμων·

§ A ipse correxit λελυτρωται
§§ επι ψυχη addit A prosequens in marg.
† ι supplet A
†† απο των addit A prosequens in marg.

32 Απο προσωπου
πολιου εξανα
στηση· και τι
μησεις προσω
πον πρεσβυτε
ρου· και φοβη
θηση κυριον τον
θεον σου· εγω ει
= μι κυριος ὁ θεος ὑμων
33 Εαν δε τις προ
σελθη προση
λυτος ὑμιν εν
τη γη ὑμων.
ου θλιψετε αυ
34 τον· ως ο αυτο
χθων εν υμιν
ἐσται ὁ προση
λυτος ὁ προσ
πορευομενος
προς ὑμας· και
αγαπησεις αυ
τον ως σεαυτον·
ὁτι προσηλυ
τοι εγενηθητε
εν γη αιγυπτω·
εγω ειμι κυριος ὁ
= θεος ὑμων·
35 Ου ποιησετε
ἀδικον εν κρι
σει· εν μετροις
και εν σταθμι
οις· και εν ζυ
36* γοις· ζυγα δι
καια·* και χο῀υς
δίκαιος· εσται

*και μετρα και σταθμια δικαια και υφι δικαιον

— ὑμῖν·
Εγω ειμι κυριος ὁ
θεος ὑμων ὁ εξα
γαγων ὑμας εκ
γης αιγυπτου·
37* και φυλαξετε
παντα τον νο
μου και παντα
τα προσταγμα
τα μου και ποι
ησετε αυτα· ε
γω ειμι κυριος ὁ θεος
= υμων·
XX, Και ελαλησεν
1. κυριος προς μωϋ
2* σην λεγων· και
τοις υιοις ισραηλ
λαλησεις· εαν
τις απο των υιων
ισραηλ· ἠ των προσ
γεγενημενων
προσηλυτων
εν ισραηλ· ὁς αν
δῶ του σπερ
ματος αυτου
αχ τω μολοχ αρχοντι θανα
τω θανατο῀υσθω·
το ἔθνος το ε
πι της γης. λιθο
βολησουσιν
αυτον εν λιθοις
3* και εγω επιστη
σω το προσω
πον μου επι
τον ανθρωπον εκει

νον. και απο
λῶ αυτον εκ του
λαου αυτου: ὁ
τι του σπερμα
τος αυτου ἐδω
αχ τω μολοχ κεν αρχοντι·
ἱνα μιάνη τα α
για μου· και βε
βηλωση το ονο
μα των ηγιασμέ
— νων μου·
4* Εαν δε υπερό
ψει υπερίδω
σιν οι αυτόχθο
νες της γης
τοις οφθαλμοις
αυτων απο του
ανθρωπου εκεινου·
εν τω δουναι
αυτον του σπερ
ματος αυτου
αχ τω μολοχ α᾽ρχοντι του
μη αποκτειναι
5* αυτον. και επι
στησω το προ
σωπον μου ε
πι τον ανθρωπον ε
κεινον και την
συγγενειαν αυ
του· και απολῶ
αυτον και παν
τας τους ὁμο
νοο῀υντας αυ
τω· ωστε εκ·
πορνευειν αυ

τους εις τους
αρχοντας εκ
= του λαου αυτων·
6· Και ψυχη η αν
επακολουθη
ση ενγαστρι
μυθοις· ἢ επα
οιδο῀ις ωστε
εκπορνευσαι
οπισω αυτων.
επιστησω το
προσωπον μου
επι την ψυχην
εκεινην· και
απολῶ αυτην
εκ του λαου αυ
7· της· και ἑσε
σθε ἅγιοι· ὁτι
ἁγιος εγω κυριος
8 ὁ θεος ὑμων· και
φυλαξεσθε
τα προσταγμα
τα μου· και ποι
ησατε αυτα· ε
γω κυριος ὁ ἁγιαζων
— ὑμας·
9 Ανθρωπος ανθρωπος ὁς
αν κακως ε῀ι
πη τον πατερα ἢ
την μητερα αυ
του. θανατω θα
νατο῀υσθω·
πατερα αυτου και
μητερα αυτου
κακως ειπεν
= ενοχος ἑσται
10 Ανθρωπος ανθρωπος ὁς
αν μοιχευση
ται γυναικα αν
δρος· ἢ ὁς αν
μοιχευσηται
την γυναικα
του πλησιον
αυτου. θανα
τω θανατουσθω
σαν ὁ μοιχευ
ων και ἡ μοι
— χευομενη·
11 Και εαν τις κοι
μηθη μετα γυ
ναικος του πατρος
αυτου. ασχη
μοσυνην του
πατρος αυτου απ-
καλυψεν· θα
νατω θανατο῀υ
σθωσαν αμφο
τεροι· ἑνοχοι
= εισιν·
12 Και εαν τις κοι
μηθη μετα νυμ
φης αυτου. θα
νατω θανατου
σθωσαν αμφο
τεροι· ἠσεβη
κασιν· ἑνοχοι
= εισιν·
13· Και ὁς αν κοιμη
θη μετα α'ρσε
νος κο'ιτην
γυναικος· βδε
λυγμα εποιη
σαν· αμφοτε
*θανατω ροι· *θανατο῀υσθω
σαν· ἑνοχοι
— εισιν·
14· Ος αν λαβη γυ
ναικα και την
μητερα αυτης. ανο
μημα εστιν· εν
πυρι κατακαυ
σουσιν αυτον
και αυτας· και
ουκ' ἑσται ανο
*μια = μημα εν ὑμιν·
15 Και ὁς αν δῶ κοι
τασιαν αυτου
εν τετραποδι
θανάτω θανα
το῀υσθω· και το
τετραπουν απο
= κτενειτε·
16· Και γυνη ἡτις
προσελευσεται
προς παν κτη
νος βιβασθη
ναι αυτην ὑπ αυ
του. αποκτε
νε῀ιτε την γυ
ναικα και το κτη
νος· θανατω
θανατουσθω
σαν· ἑνοχοι
= εισιν·
17· Και ὁς αν λαβη

την αδελφην
αυτου· εκ πατρος
αυτου ἢ εκ μη
τρος αυτου· και
ιδη την ασχη
μοσυνην αυ
της· και άυτη
ἴδη την ασχη
μοσυνην αυ
του όνειδος
εστιν· εξολε
θρευθησονται
ενωπιον ῦιων
γένους αυτων·
ασχημοσυνην
αδελφης αυτου
απεκαλυψεν·
αμαρτιαν αυτου
= λημψεται·
18· Και ανηρ' ός, αν
κοιμηθη μετα
γυναικος απο
καθημενης·
και αποκαλυ
ψει την ασχη
μοσυνην αυ
της. την πηγὴν
αυτης απεκα
λυψεν· την ρύ
σιν του άίμα
τος αυτης· ε
ξολεθρευθη
σονται αμφο
τεροι εκ της γε
= νεας αυτων·

19· Και ασχημοσυ
νην αδελφης
πατρος σου και α
δελφης μητρος
σου. ουκ απο
καλυψεις· την
γαρ' οικιότητα
απεκαλυψεν·
αμαρτιαν απὸί
= σονται·
20· Ο'ς αν κοιμηθη
μετα της συγ
γενοῦς αυτου.
ασχημοσυνην
της συγγενο--
ας αυτου απε
καλυψεν· ατε
κνοι αποθανοῦν
= ται·
21 Και ανηρ' ός αν
λαβη την γυναι
κα του αδελφου
αυτου. ακαθὰρ
σια εστιν· ασχη
μοσυνην του
αδελφου αυτου
απεκαλυψεν
άτεκνοι απο
= θανουνται·
22· Και φυλαξεσθε
παντα τα προ
σταγματα μου·
και παντα τα κρι
ματα μου και
ποιησετε αυτα·

και ου μη προ
σοχθιση ῦμιν
η γῆ εις ἣν εγω
εισᾶγω υμας
εκει κατοικειν
— επ αυτης· και
23 Ο'υχι πορευσε
σθε τοις νομί
μοις των ε
θνῶν ὀῦς εγω
εξᾶποστελλω
αφ υμων· ότι
ταυτα παντα· ε
ποιησαν· και
εβδελυξαμην
24 αυτους· και ει
πα ῦμιν· ῦμεις
κληρονομησε
τε την γην αυ
των· και εγω δω
σω ῦμιν αυτην
εν κτησει· γῆ
ἥτις εστιν ρε
ουσα γάλα και
— μελι·
εγω κυριος ό θεος ῦ
μων· ός διώρι
σα υμας απο παν
= των των εθνων·
25 Και αφοριεῖτε
εαυτους ανά
μεσον των κτη
νῶν των καθα
ρων· και ανάμε
σον των κτη

νων των μη κα
θαρων· και ανά
μεσον των πε
τεινων των κα
θαρων και των
ακαθαρτων. και
ου βδελυξετε
τας ψυχας ϋμων
εν τοις κτήνε
σι· και εν τοις
πετεινοις· και
εν πασι τοις ερ
πετοις της γης·
ά εγω αφώρισα
ϋμιν εν ακαθαρ
— σια·
26* Και έσεσθε μοι
ἅγιοι· ότι εγω
ἅγιος ειμι κυριος ὁ
θεος ϋμων· ὁ αφο
ρισας ϋμας απο
παντων των
εθνω̃ν· ειναι
= εμου·
27* Και ανὴρ' ἠ γυ
νη· ός αν γενη
ται αυτω ενγα
στρίμυθος· ἠ
επαοιδος. θανά
τω θανατο~υσθω
σαν αμφοτεροι·
λιθοις λιθοβο
λησετε αυτους·
= ένοχοι εισιν
XXI, Και ειπεν κυριος
1* προς μωϋσην
λεγων· ειπόν
τοις ϊερευσιν
υιοις άαρω̃ν·
και ερε~ις προς
αυτους· εν ταις
ψυχαις ου μιαν
θησονται εν
τω ἔθνει αυτων·
2* αλλ' η εν τω οι
κειω τω εγγι
στα αυτων· επι
πατρι και μητρι· και
επι ϋιοις· και θυ
γατράσιν· επ α
3 δεφω και επ α
δελφη αυτου
παρθενω. τη εγ
γιζουση αυτω·
τη μη εκδεδο
μενη ανδρι· ε
πι τουτοις μιαν
4* θησεται· ου μι
ανθησεται εξά
πινα εν τω λα
ω αυτου εις βε
βηλωσιν αυτου·
5* και φαλάκρω
μα ου ξυρηθη
σεσθε την κε
φαλην επι νεκρω·
και την όψιν του
πωγωνος ου
ξυρηθησονται·
και επι τας σαρ
κας αυτων ου
κατατεμο~υσιν
6 εντομίδας· ἅ
γιοι εσονται
τω θεω αυτων·
και ου βεβηλω
σουσιν το ὄνο
μα του θεου αυτων
τας γαρ θυσίας
κύριου δωρα του θεου
αυτων αυτοι
προσφερουσιν·
και έσονται ἅγι
— οι·
7* Γυναικα πορνην·
και βεβηλωμε
νην ου λημψε
ται· και γυναικα·
εκβεβλημενην
ϋπο ανδρος αυ
της· ότι ἅγιος
εστιν τω κυριω τω
8* θεω αυτου· και
άγιασεις αυτον
τα δωρα κυριου του
θεου ϋμων ου
τος προσφερ- -
= ἅγιος εστιν· †
9 Και θυγατηρ' ανθρωπου
ϊερεως· εαν βε
βηλωθη του εκ
πορνευσαι. το
ὄνομα του πατρος
αυτης άυτη βε
βηλο~ι επι πυρος

† A marg. inferiori supplet: οτι αγιος εγω κυριος ὁ αγιαζων αυτους

κατακαυθησε
== ται·
10· Και ὁ ϊερευς ὁ
μεγας απο των
αδελφων αυτου
του επικεχυ
μενου επι την
κεφαλην του
ελαιου του χρει
στου· και τετε
λιωμενου εν
δυσεσθαι τα ϊ
ματια· την κε
φαλην ουκ απο
κιδαρωσει· και
τα ϊματια αυτου
11 ου διαρρηξει· και
επι παση ψυχη
τετελευτηκυ
ια. ουκ εισελευ
σεται επι πατρι
αυτου ουδε επι
μητρι αυτου· ου
μιανθησεται·
12· και εκ των άγι
ων ουκ εξελευ
σεται· και ου
βεβηλωσει το
όνομα το ήγια
σμένον του θεου
αυτου· ότι το ἅ
γιον-ελαιον το
χρὲιστον του
θεου αυτου επ αυ
== τω·

13· Ουτος γυναικα
παρθενον εκ
του γενους αυ
του λημψεται·
14· χῆραν δε και
εκβεβλημενην·
και πορνην. και
βεβηλωμενην.
τάυτας ου λημ
ψεται αλλ η παρ
θενον εκ του
γενους αυτου
λεμψηται γυ
15· ναικα· και ου βε
βηλωσει το σπερ
μα αυτου· εγω
κυριος ὁ άγιαζων
== αυτον·
16 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
17 σην λεγων· ει
πόν ἀαρῶν· ανθρωπος
εκ του γενους
σου· εις τας γε
νεας υμων· τι
νι εαν ῇ εν αυ
τω μωμος. ου
προσελευσε
ται προσφερειν
τα δῶρα του θεου
18 αυτου· πᾶς ανθρωπο
ῷ εαν ῇ εν αυτω
μωμος. ου προ
σελευσεται·
ανθρωπος τὺφλος

*αχ συ θε λευκωμα

η χώλος· ἡ κο
λοβοριν· ἡ ώ
19 τοτμητος· ἡ
ανθρωπος ῷ εστιν
εν αυτω συν
τριμμα χειρος·
ἡ συντριμμα
20· πόδος· ἡ κύρ
τος· ἡ *έφηλος·
ἡ πτιλλος τους
οφθαλμους·
η ανθρωπος ω εαν
η αυτω ψωρα
αγρία· ἡ λιχην·
ἡ μόνορχις·
21· πᾶς ῷ εστιν εν
αυτω μωμος
εκ του σπερμα
τος ααρων του
ϊερεως. ουκ εγ
γιει του προ
σενεγκειν τας
θυσιας κυριω· ότι
μωμος εν αυ
τω· τα δῶρα του
θεου αυτου ου προ
σελευσεται
προσενεγκειν·
22 τα δωρα του θεου
αυτου τα ἅγια
— των άγίων·
και απο των ά
γίων φάγεται·
23· πλην προς το
καταπετασμα

ου προσελευ
σεται· και προς
το θυσιαστηρι
ον ουκ εγγ–
ότι μωμον ἑ
χει· και ου βεβη
λωσει το ἅγιον
του θεου αυτου·
ότι εγω κυριος ὁ
=. αγιαζων αυτους·
24 Και ελαλησεν
μωϋσης προς
ἀαρῶν και τους
υιους αυτου·
και προς παν
τας τους υιους
= ισραηλ'·
XXII, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωϋ
2 σην λεγων· ει
πόν ἀαρῶν και
τοις υιοις αυτου
και προσεχε
τωσαν απο των
ἁγίων των ῦιων
ισραηλ· και ου βε
βηλωσουσιν
το όνομα το ἅ
γιον μου· ὅσα
αυτοι ἁγιάζου
σιν μοι εγω
3· κυριος· ειπόν αυ
τοις εις τας γε
νεας ῦμων·
πᾶς ανθρωπος ὁς αν
προσελθη απο
παντος σπερ
ματος ῦμων
προς τα ἅγια· ὁ
σα αν ἁγιάσωσιν
όι ῦιοι ισραηλ τω
κυριω· και η ακαθαρ
σια αυτου επ αυ
τω. εξολεθρευ
θησεται ἡ ψυ
χη εκεινη απ ε
μου· εγω κυριος
= ὁ θεος ῦμων·
4 Και ανθρωπος εκ του
σπερματος ἀα
ρῶν του ῒερεως·
και ουτος λε
πρᾶ· ἡ γονορυ
ῆ. των ἁγίων
ουκ ἔδεται εως
— αν καθαρισθη·
και ὁ απτομενος
πασης ακαθαρ
σιας ψυχης· ἡ
ανθρωπος ὧ εαν εξελ
θη εξ αυτου κόι
τη σπερματος.
5· ἡ ὅστις αν ἅψη
ται παντος ερ
πετου ακαθαρ
του. ὁ μιανεῖ αυ
τον· ἡ επ ανθρωπου
εν ὧ μιανεῖ αυ
τον· κατα πασαν
ακαθαρσιαν αυ
6 του· ψυχη ἥτις
αν ἅψηται αυτου.
ακαθαρτος ἑσται
εως εσπερας
ουκ ἔδεται απο
των ἁγιων· εαν
μη λουσηται το
7 σωμα υδατι· και
δύη ὁ ηλιος· και
καθαρος ἑσται·
και τοτε φαγε
ται απο των ἁγί
ων. ότι ἁρτος
αυτου εστιν·
8· θνησιμάιον και
θηριάλωτον
ου φάγεται μι
ανθηναι αυτον
εν αυτοις· εγω
— κυριος·
9· Και φυλαξων
ται μου τα φυλά
γματα· ῒνα μη λα
βωσιν δι αυτα
αμαρτιαν· και α
ποθανωσιν δι
αυτα· εγω κυριος ὁ
θεος ὁ ἁγιάζων
10 αυτους· και πᾶς
αλλογενης ου
φαγεται τα ἅγια·
πάροικος ιερε
ως ἡ μισθὼτος
= ου φάγεται ἅγια·
11· Εαν δε ῒερευς

κτησηται ψυ
χην ἐγκτητον
αργυριου. ου
τος φαγεται των
αρτων αυτου·
και ὁι οικογε
νε˜ις αυτου. και
ουτοι φάγον
ται των αρτων
— αυτου·
12* και θυγατηρ ανθρωπου
ἵερεως· εαν γε
νηται ανδρι αλ
λογε--νε˜ι. ἀύ
τη των απαρχῶν
των αγιων ου
— φαγεται·
13 και θυγατηρ' ἵε
ρεως εαν γενη
ται χῆρα εκβεβλη
μενη· σπερμα
δε μη ῆ αυτη.
επαναστρεψει
επι τον ὀίκον
τον πατρὶκον
αυτης κατα την
νεότητα αυτης·
απο τωὺ αρτων
του πατρος αυ
της φάγεται·
και πᾶς αλλογε
νης ου φάγε
= ται απ αυτων·
14* Και ανθρωπος ὁς αν
φαγη ἅγια κατ' α
γνοιαν. και προσ
σθησει το επί
πεμπτον αυτου
επ αυτο· και δω
σει τω ἵερει το
15* ἅγιον· και ου βε
ϐηλωσουσιν
ἅγια των υιων
ισραηλ'· ἁ αυτοι αφαι
ρουσιν τω κυριω·
16 και επαξουσιν
εφ εαυτους α
νομιαν πλημ
μελιας· εν τω
εσθιειν αυτους
τα ἅγια αυτων·
ὁτι εγω κυριος ὁ ἁγι
= αζων αυτους
17 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
18* σην λεγων· λα
λησον ἀαρων
και τοις ῦιοις αυ
του· και παση συ
ναγωγη ῦιων
ισραηλ' και ερε˜ις
προς αυτους·
απο ανθρωπος ανθρωπος των
ῦιων ισραηλ'· ἡ των
προσηλυτων
των προσκει
μενων προς
αυτους εν ισραηλ'
ὁς αν προσενεγ
κη τα δωρα αυ
του κατα πασαν
ὁμολογιαν αυ
των· ἡ κατὰ πα
σαν ἀίρεσιν αυ
των· ὁσα αν προ
σενεγκωσιν
τω θεω εις ὁλο
19* καυτωμα δὲ
κτα ῦμων. ἁμω
μα ἀ'ρσενάμω
μα· § εκ των βου
κολιων· και εκ
των προβατων·
και εκ των αιγῶν·
20 παντα ὁσα αν
ἐχη μῶμον εν
αυτω. ου προσα
ξουσιν κυριω· δι
ὁτι ου δὲκτον
= ἑσται υμιν·
21* Και ανθρωπος ανθρωπος
ὁς αν προσενεγ
κη θυσιαν σω
τηριου τω κυριω
διαστειλας ευ
χην· ἡ κατα διαι
ρεσιν· εν ταις
εὁ'ρταις ῦμων·
εκ τε των ϐου
κολιων· ἡ εκ των
προβατων ἅμω
μον ἑσται εισ
δὲκτον· πᾶς
μῶμος ουκ ἑ
σται επ αυτω·

§ A punctis impositis singulis literis reprobat μωμα, sed reliquit ἁ

22* τύφλον· ἡ. συν
τετριμμενον·
ἡ γλωσσότμη
τον· ἡ μυρμη
κιῶντα· ἡ ψω
ραγριῶντα· ἡ
λιχῆνας εχον
τα. ου προσαξου
σιν αυτα τω κυριω·
και εις κάρπω
σιν ου δωσετε
ἀπ αυτων επι
το θυσιαστηρι
— ον τω κυριω·
23 και μόσχον ἡ
προβατον ὠ
τοτμητον· ἡ
κολοβόκερκον.
σφάγια ποιησεις
αυτα σεαυτω·
εις δε ευχην
σου ου δεχθη
= σεται·
24* Θλαδιαν· και εκ
τεθλειμμενον·
και εκτομίαν·
και απεσπασμε
νον. ου προσα
ξετε αυτα τω κυριω·
και επι της γης
ὑμων ου ποιη
25 σετε· και εκ χει
ρος αλλογενο῀υς
ου προσοίσε
τε τα δῶρα του
θεου ὑμων απο
παντων τουτων·
ὁτι φθάρματα
εστιν εν αυτοις·
μῶμος εν αυ
τοις· ου δεχθή
σεται ταυτα ὑ
= μιν·
26 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
27 σην λεγων· μο
σχον ἡ προβα
τον· ἡ ἄῗγα· ὡς
αν, τεχθῆ. και
ἔσται επτα ἡμε
ρας υπο την μητερα
αυτου· τη δε
ἡμερα τη ὀγδό
η· και επεκεινα.
δεχθησεται εις
δῶρα κάρπωμα
— τω κυριω·
28 και μόσχον και
πρόβατον· αυ
την και το παι
διον αυτης. ου
σφάξετε εν ἡ
= μερα μιᾶ·
29* Εαν δε θυσης
θυσιαν ευχην
χαρμοσυνης
τω κυριω. εισδὲ
κτον ὑμιν θύ
30* σετε αυτο· τη
ἡμερα εκεινη
βρωθησεται·
ουκ απολειψε
ται απο των κρε
ων εις το πρω
ἴ. εγω ειμι κυριος·
31* και φυλαξετε
τας εντολας μου
*ε και ποιησατε αυ
32* τας· εγω κυριος· και
ου μη βεβηλω
σετε το όνομα
του ἅγιου. και
αγιασθησομαι
εμμεσω των
ὑιων ισραηλ εγω
κυριος ὁ αγιάζων υ
33 μας· ὁ εξαγαγων
υμας εκ γης αι
γυπτου· ωστε
ειναι ὑμων θεος·
= εγω κυριος·
XXIII, Και ειπεν κυριος προς
1 μωϋσην λεγων·
2 λαλησον τοις
ὑιοις ισραηλ' και ε
ρεις προς αυτους·
αι εόρται κυριου ας
καλεσετε αυ
τας κλήτας ἁγί
ας. ἁύται εισιν
— ἁι εόρται μου·
3* Εξ' ἡμερας ποι
ησεις εργα· και
τη ἡμερα τη ε
βδομη σαββατα

ανάπαυσις· κτὴ †
τη άγια τω κυριω·
πᾶν εργον ου
ποιησετε σαβ
βατα εστιν τω
κυριω εν παση κα
— τοικια ὑμων·
4 άυται άι εορται
τω κυριω κληται
άγιαι· άς καλε
σετε αυτας εν
τοις καιροις αυ
— των·
5· εν τω πρωτω
\- μηνι· εν τη τεσ
σαρεσκαιδεκα
τη ἡμερα του
μηνος· ανάμε
σον των εσπε
ρινων. πάσχα
— τω κυριω·
6 Και εν τη πεντε
καιδεκατη ἡμε
ρα του μηνος
τουτου. εόρτη
των αζύμων τω
κυριω· επτα ἡμε
ρας άζυμα έδε
7· σθε· και ἡ ημε
ρα ἡ πρωτη κλη
τη αγία έσται υ
μιν· πᾶν εργον
λατρέυτον ου
— ποιησετε·
8 Και προσαξετε
ολοκάυτωμα
τω κυριω επτα ἡμε
ρας· και ἡ ημε
ρα ἡ εβδομη κλη
τη άγια έσται ῦ
μιν· πᾶν εργον
λατρέυτον ου
= ποιησετε·
9 Και ελαλησεν κυριος
προς μωϋσην
10· λεγων· ειπον
τοις υιοις ισραηλ·
και ερεις προς
αυτους· όταν
εισελθητε εις
την γην ἡ͞ν εγω
διδωμι ὑμιν
και θεριζητε
τον θερίσμον
αυτης. οίσετε
δράγμα απαρχην
του θερισμο͞υ
ὑμων προς τον
11· ἱερεα· και ανόι
σει το δράγμα
έναντι κυριου· δὲ
κτον ὑμιν· τη
επαυριον της
πρωτης ανόι
— σει αυτο ὁ ἱερευς·
12· και ποιησετε
εν τη ἡμερα ε
κεινη αν φε
ρητε το δραγμα.
προβατον άμω
μον ενια'υσιον
εις ολοκάυτω
13· μα τω κυριω· και την
θυσιαν αυτου
δυο δεκάτας σε
μιδάλεως ανα
πεποιημενας
εν ελαιω θυσι
α κυριω εις όσμην
ευωδιας κυριω·
και σπόνδην
αυτου το τεταρ
τον του ε͞ιν ο͞ι
— νου·
14 και αρτον· και
πεφρυγμενα
χιδρα νέα ου
φάγεσθε έως
εις αυτην την
ἡμεραν ταυτην·
έως αν προσε
νεγκητε ὑμεις
τα δωρα τω θεω
ὑμων· νόμιμον
αιωνιον εις τας
γενεας ὑμων·
εν παση κατοι
— κια ὑμων·
15· και αριθμησε
τε ὑμιν απο της
επαυριον των
σαββατων· απο
της ἡμερας ἡ͞ς
αν προσενεγ
κητε το δραγμα

† Ipse A videtur superscripsisse λ (κλὴ)

του επιθέμα
τος· επτα εβδο
μαδας όλοκλη
ρους αριθμη
16 σεις. εως της
επαυριον της
εσχατης εβδο
μαδος αριθμη
σετε πεντηκον
τα ήμερας· και
προσοίσετε
θυσιαν νεαν
17· τω κυριω απο της
κατοικιας ϋμων·
προσοίσετε
αυτους επιθε
μα· δυο αρτους
εκ δυο δεκατων
σεμιδάλεως
έσται ό άρτος
ό εις· εζυμω
μενοι πεφθη
σονται πρωτο
γενηματων
— τω κυριω·
18· και προσαξετε
μετα των αρτων
επτα αμνους
αμωμους ενι
αυσιους· και μο
σχον ενα εκ βου
κολιου· και κρι
ους δυο αμω
μους· και έσον
ται όλοκαυτω
μα τω κυριω· και
άι θυσιαι αυτων·
και άι σπὸνδαι
αυτων· θυσι
α όσμη ευωδι
19· ας τω κυριω· και
ποιησετε χει
μαρρον εξ αι
γῶν ενα περι
αμαρτιας· και
δυο αμνους ε
νιαύσιους εις
θυσιαν σωτη
ριου μετα των
αρτων του πρω
τογενηματος·
20· και επιθησει
αυτα ό ϊερευς
μετα των αρτων
του πρωτογε
νηματος επί
θεμα έναντι
κυριου· μετα των
δυο αμνῶν· ἅ
για έσονται τω
κυριω· τω ϊερει τω
προσφέροντι
— αυτα αυτω εσται·
21 και καλεσετε
ταυτην την ή
μεραν κλητη α
γία έσται υμιν·
πᾶν, εργον λα
τρὲυτον οὐ ποι
ησετε εν αυτη·
νομιμον αιω
νιον εις τας γε
νεας ϋμων εν
παση κατοικια
— ϋμων·
22· Και όταν θερίζη
τε τον θερίσμον
της γης ϋμων.
ου συντελεσε
τε το λοιπον του
θερισμοῦ του
αγροῦ σου εν
τω θεριζειν σε·
και τα αποπίπτον
τα του θερισμου
ου συλλεξεις·
τω πτωχω και
τω προσηλυτω
υπολιψεις αυτα·
εγω κυριος ό θεος υ
= μων·
23 Και ελαλησεν κυριος
προς μωϋσην
24 λεγων· λαλησον
τοις υιοις ισραηλ' λε
γων· του μηνος
του εβδομου·
μιᾶ του μηνος.
εσται υμιν ανα
παυσις μνημο
συνον σαλπίγ
γων· κλητη άγια
25 τω κυριω· παν εργον
λατρευτον ου
ποιησετε· και

[illegible]
[illegible] του κυριου·
[illegible] Και [illegible] κυριος
[illegible]
[illegible] [illegible]ων και τη
[illegible] του μη
[illegible] του εβδομου
[illegible] ἡμερα
[illegible]λασμο̄υ· κλη
τη ἁγια ἑσται ὑ
μιν· και ταπει
νωσετε τας ψυ
χας ὑμων· και
προσαξετε ὁλο
καυτωμα τω κυριω·
[illegible] [illegible] εργον ου
[illegible] εν αυ
τη τη ἡμερα ταυ
[illegible] εστιν γαρ ἡ
[illegible] [illegible]λασμο̄υ
[illegible] ὑμιν· εξ[illegible]
[illegible] περι
[illegible] εναντι
[illegible] θεου ὑμων
[illegible] [illegible] ψυχη [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

τη. απολε̄ιται
ἡ ψυχη εκει
νη εκ του λαου
31 αυτης· πα̃ν, ερ
γον ου ποιησε
τε· νομιμον
αιωνιον εις
τας γενεας ὑ
μων εν πασαις
ταις κατοικιαις
32ʼ ὑμων· σαββατα
σαββατων ε
σται ὑμιν· και
ταπεινωσετε
τας ψυχας ὑμων·
απο ενατης του
μηνος· απο
εσπερας εως
δεκατης του
μηνος εσπε
ρας· σαββατιε̄ι
ται τα σαββατα ὑ
— μων·
33 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋσην
34ʼ λεγων· λαλησον
τοις ὑιοις ισραηλ λε
γων· τη πεντε
καιδεκατη του
μηνος του εβδομου τουτου †
εορτη σκηνω̃ν
επτα ἡμερας
35 τω κυριω· και ἡ ἡμε
ρα ἡ πρωτη κλὴ
.τη ἁγία· πα̃ν ερ

γον λατρέυτον
ου ποιησετε·
36ʼ επτα ἡμερας
προσαξετε ο
λοκαυτωματα
τω κυριω· και ἡ ημε
ρα ἡ ογδοη κλη
τη ἁγία ἑσται ὑ
μιν· και προσα
ξετε ὁλοκαυτω
μα τω κυριω· εξο
διον εστιν· πα̃ν
εργον λατρέυ
τον ου ποιησε
— τε·
37 Αυται ἁι εορται
κυριου ἁς καλεσετε
αυτας κλητας
ἁγίας· ωστε
προσενεγκαι·
καρπωματα τω
κυριω ὁλοκαυτω
ματα· και θυσι
ας αυτων· και
σπόνδας αυτων
το καθ ημεραν
— εις ἡμεραν·
38 Πλην των σαβ
βατων κυριου· και
πλη̃ν των δομα
των ὑμων· και
πλην πασω̃ν
των ευχων ὑ
μων· και πλην
των εκουσιων

† [illegible] prosequitur A priora scribens in rasura

ῦμων ἁ αν δω
= τε τω κυριω·
39· Και εν τη πεν
τεκαιδεκατη
ἡμερα του μη
νος του εβδο
μου τουτου.
ὅταν συντε
λεσητε τα γε
νηματα της
γης. εορτασε
τε τω κυριω επτα
ἡμερας· τη δε
ἡμερα τη πρω
τη ανάπαυσις·
και τη ἡμερα
τη ογδοη ανά
— παυσις·
40· και λημψεσθε
εαυτοις τη ἡ
μερα τη πρωτη
κάρπον ξυλου
ωραιον· και κάλ
λυνθρα φοινί
κων· και κλα
δους ξυλου δα
σεις· και ϊτἁι
ας· και αγνο῀υ
κλαδους εκ χει
μαρρου ευφραν
θησεσθε έναν
τι κυριου του θεου ῦ
μων επτα ἡμε
ρας του ενιαυ
41· του· νομιμον

αιωνιον εις
τας γενεας ῦ
μων· εν τω μη
νι τω εβδομω
εορτασετε αυ
— τη-
42 εν σκηναις κα
τοικησετε ε
πτα ημερας· πας
ὁ αυτοχθων
εν ισραηλ᾽ κατοικη
σει εν σκηναις·
43· ὅπως αν ειδω
σιν ἁι γενεαι ῦ
μων ὅτι εν σκη
ναις κατωκι
σα τους υιους
ισραηλ᾽· εν τω εξα
γαγειν μὲ αυ
τους εκ γης αι
γυπτου· εγω
= κυριος ὁ θεος υμων·
44 Και ελαλησεν
μωῦσης τας ε
ορτας κυριου του
θεου τοις ῦιοις
= ισραηλ᾽·
XXIV, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωῦ
2· σην λεγων· έν
τειλε τοις υιοις
ισραηλ· και λαβετω
σαν μοι ελαιον
ελάϊνον· καθα
ρον κεκομμε

νον εις φῶς·
καυσαι λυχνον
3· διαπαντος εξω
θεν του κατα
πετασματος εν
τη σκηνη του
μαρτυριου· και
καυσουσιν αυ
το· ἀαρῶν και
ὁι ῦιοι αυτου.
αφ εσπερας ε
ως πρωϊ ενω
πιον κυριου ενδε
λεχως· νομιμον
αιωνιον εις τας
γενεας ῦμων
4· επι της λυχνι
ας της καθαρας
καυσετε τους
λυχνους εναν
τι κυριου έως το
— πρωι·
5· Και λημψεσθε
σεμίδαλιν· και
ποιησετε αυτη·
δωδεκα άρτους·
δυο δεκατων
έσται ὁ αρτος
6· ὁ εις. και επιθη
σετε αυτους δυ
ο θεματα· εξ᾽ αρ
τους το έν θε
μα επι την τρα
πεζαν την κα
θαραν έναντι

7· χυριου· και επιθη
σετε επι το θέ
μα λιϐανον κα
θαρον και άλα·
και έσονται οι
αρτοι εις ανα
μνησιν προκί
μενοι τω κυριω·
8· τη ήμέρα των
σαββατων προ
σθησεται † έναν
τι κυριου διαπαντος·
εν ῷ παρα των
ϋιων ισραηλ διαθη
9· κη αιωνιος· και
έσται ἀαρῶν και
τοις υιοις αυτου·
και φάγονται
αυτα εν τοπω
άγιω· εστιν γαρ
ἅγια των άγίον·
τουτο αυτω α
πο των θυσια
ζομενων τω
χυριω νόμιμον
— αιωνιον·
10 Και εξηλθεν
ϋιος γυναικος
ϊσραηλίτιδος·
και ουτος ή̃ν
ϋιος αιγυπτιου
εν τοις ϋιοις
ισραηλ' και εμαχέ
σαντο εν τη
παρεμϐολη ό
εκ της ϊσραη
λιτιδος· και ό
ανθρωπος ό ϊσραη
11· λίτης· και επο
νομασας ό ϋιος
της γυναικος
της ϊσραηλίτι
δος το όνομα.
κατηρασατο·
και ήγαγον αυ
τον προς μωϋ
σήν και το ονο
μα της μητρος αυ
του σαλωμειθ'
θυγατηρ δαβρῖ·
εκ της φυλης
12 δάν· και απεθεν
το αυτον εις φυ
λακην διακρι
ναι αυτον δια
προσταγματος
= κυριου
13 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
14 σην λεγων· εξα
γαγε τον κατα
ρασαμενον ε
ξω της παρεμ
ϐολης· και επι
θησουσιν παν
τες όι ακουσαν
τες τας χειρας
αυτων επι την
κεφαλην αυτου·
και λιθοβολη
σουσιν αυτον
πασα ή συναγω
— γη·
15· Και τοις υιοις
ισραηλ' λαλησεις
και ερεις προς
αυτους· ανθρωπος
ανθρωπος εαν κα
ταρασηται θεον
αυτου. αμαρτι
αν λημψεται·
16· όνομαζων δε
το ονομα κυριου.
θανατω θανα
το̃υσθω· λιθοις
λιθοβολιτω
αυτον πασα ή
συναγωγη: ε
αν τε προσήλυ
τος· εαν τε αυ
τοχθων. εν τω
όνομασαι αυ
τον το όνομα
= κυριου. τελευτατω·
17 Και ανθρωπος ός αν
παταξη πασαν
ψυχήν ανθρωπου·
και αποθανη.
θανατω θανα
— το̃υσθω·
18 Και ος αν πατα
ξη κτηνος και
αποθανη. απο
τισάτω ψυχήν
= αντι ψυχης·

† Super σ initiali punctum A ponit ut legatur προθησεται

19· και εαν τις δῶ
μῶμον τω πλη
σιον. ὡς εποι
ησεν αυτω. ου·
·θ αντι τως αντιποιη †
θησεται αυτω·
20 συντριμμα αν
τι συντριμμα
τος· ὀφθαλμον
αντι οφθαλμου·
οδόντα αντι
οδόντος· κα
θ' ο αν δῶ μῶμον
ανθρωπω. ουτως
= δωσετε αυτω·
21 Ο'ς αν παταξη
ανθρωπον και απο
θανη. θανατω
θανατο῀υσθω·
22 δικάιωσις μι
α έσται τω προ
σηλυτω και τω
εγχωριω· ότι
εγω κυριος ὁ θεος υ
= μων·
23 Και ελαλησεν
μωϋσης τοις
ϋιοις ισραηλ' και ε
ξηγαγον τον
καταρασαμενον
εξω της παρεμ
βολης· και ελίθο
βολησαν αυτον
λιθοις πασα ή
συναγωγη· και
ὁι υιοι ισραηλ' εποι
ησαν καθα συ
νεταξεν κυριος τω
= μωϋση·
xxv, Και ελαλησεν κυριος
1 προς μωϋσην
εν τω όρει σίνα
2 λεγων· λαλησον
τοις ϋιοις ισραηλ'
και ερε῀ις προς
αυτους· ὁταν
εισελθητε εις
την γην ή῀ν εγω
διδωμι ϋμιν.
και αναπαυσε
ται ἡ γη ή῀ν εγω
διδωμι υμιν
σαββατα τω κυριω
3 εξ' έτη σπερεις
τον αγρον σου·
και εξ' έτη τε
με῀ις την αμπε
λον σου· και
συναξεις τον
καρπον αυτης·
4 τω δε έτει τω
εβδομω σαββα
τα· αναπαυσις
έσται τη γη· σαβ
βατα τω κυριω· τον
αγρον σου ου
σπερε῀ις· και
την αμπελον
σου ου τεμε῀ις·
5 και τα αυτομα
τα αναβαινον
τα του αγρου σου
ουκ εκθερισεις·
και την σταφυ
λην του αγια
σματος σου.
ουκ εκτρυγη
σεις· ενιαυτος
αναπαυσεως
6· έσται τη γη· και
έσται τα σαββα
τα της γης· βρω
ματα σοι· και τω
παιδι σου· και
τη παιδίσκη σου·
και τω μισθω
τῶ σου· και τω
παροικω σου
τω προσκειμε
7 νω προς σε· και
τοις κτηνεσιν
σου και τοις θη
ριοις της γης
σου· έσται πᾶν
το γένημα αυ
= του εις βρῶσιν·
8· Και εξαριθμήσεις
σεαυτω επτα
αναπαυσεις
ετῶν· επτα έ
τη επτακις· και
έσονται σοι ε
πτα εβδομαδες
ετων· εννεα
και τεσσερακον

† in margine sic θ praeponitur quantum apparet

9 τα ἔτη· και διαγγε
λε˜ιτε σαλπιγγος
φωνη εν παση
τη γη ὑμων· τω
μηνι τω εβδο
μω· τη δεκατη
του μηνος· τη
ἡμερα του εξίλα
σμου διαγγελε˜ι
τε σαλπιγγει εν
παση τη γη ὑμων.
10 και αγιασετε το
ετος· τον πεν
τηκόστον ενι
αυτον· και δια
βοησετε αφε
σιν επι της γης·
πασι τοις κατοι
κουσιν αυτην·
ενιαυτος αφε
σεως σημασια
ἀύτη εστιν υ
μιν· και απελευ
σεται ἑκαστος
εις την κτησιν
αυτου· και ἑκα
στος εις την πα
*χυ τριδα αυτου απε
11 λευσεσθε· αφε
σεως σημασια
ἀύτη εσται ὑμιν
το ἑτος το πεν
τηκοστον ενι
αυτος εσται υ
= μιν·

Ου σπερε˜ιτε
ουδε αμησετε
τα αυτόματα α
ναβαινοντα αυ
της· και ου τρυ
γησετε τα ἡγι
ασμενα αυτης·
12 οτι αφεσεως
σημασια εστιν·
ἁγιον ἑσται ὑ
μιν απο τω † πε
διων φαγεσθε
τα γενηματα αυ
— της·
13 εν δε τω ετει
της αφεσεως
σημασια αυτης.
επανελευσε
ται ἑκαστος εις
την εγκτησιν
— αυτου·
14 Εαν δε αποδῶ
πρασιν τω πλη
σιον σου· εαν
και κτηση παρα
του πλησιον
σου. μη θλιβε
τω ανθρωπος τον
15 πλησιον κατα
αριθμον ετων
μετα την σημα
σιαν κτηση πα
ρα του πλησιον·
κατα αριθμον
ενιαυτων γε

νηματων· απο
16 δωσεται σοι· κα
θ' ὁτι αν πλειον
των. ετων πλη
θυνε˜ι την εγ
κτησιν αυτου· και §
καθ' ὁτι ελαττον
των ετων. ελατ
τονῶσει την
εγκτησιν αυτου·
ὁτι αριθμον γε
νηματων αυτος
αποδωσεται σοι·
17 μη θλιβετω ανθρωπος
τον πλησιον·
και φοβηθηση
— κυριον τον θεον σου·
Εγω ειμι ὁ θεος ὑ
= μων·
18 Και ποιησετε
παντα τα δικαι
ωματα μου· και
πασας τας κρι
σεις μου· και
φυλαξετε και
ποιησετε αυτα·
και κατοικησε
τε επι της γης
πεποιθοτες
19 και δωσει ἡ γη
τα εκφόρια αυ
της· και φάγε
σθε εις πλησμο
νην· και κατοι
κησετε πεποι

κ

† A ipse videtur superscripsisse ν (των)
§ και per compendium addit A

κα
— θοτες επ αυτης·
20 Εαν δε λεγητε
τι φαγόμεθα
εν τω ετει τω
εβδομω του
τω. εαν μη σπει
ρωμεν μηδε·
συναγαγωμεν
τα γενηματα ἡ
21· μων. και απο
στελῶ την ευ
λογιαν μου υ
μιν εν τω ετει
τω εκτω. και
ποιησει τα γε
νηματα αυτης
εις τα τρια ετη·
22· και σπερε͂ιτε το
ἔτος το ογδοον·
και φάγεσθε α
πο των γενημα
των παλαια ε
ως του ετους
του ενατου· ε
ως αν ελθη τα
γενηματα αυτης·
φάγεσθε παλαι
— α παλαιων·
23 Και ἡ γῆ ου πρα
θησεται εις βε
βάιωσιν· εμη
γαρ' εστιν ἡ γη·
διότι προσηλυ
τοι και παροικοι
υμεις εστε ε
ναντίον εμου
24 και κατα πασαν
γην κατασχεσε
ως ϋμων λυ
τρα δωσετε της
— γης
25· Εαν δε πενηται
ὁ αδελφος σου
ὁ μετα σου· και
αποδωτε απο
της κατασχεσε
ως αυτου. και
ελθη ὁ αγχιστευ
ων ὁ εγγιζων
αυτω. και λυτρω
σετε την πρα
σιν του αδελφου
— αυτου·
26 Εαν δε τίνι μη
ἡ ὁ αγχιστευων·
και ευπορηθη
τη χειρι· και ευ
ρεθη αυτω το
ἱκανον λυτρα
27 αυτου. και συλ
λογιε͂ιται τα ἐ
τη της πρασεως
αυτου· και απο
δωσει ὅπερ ε
χει τω ανθρωπω ὧ
απέδοτο αυτον
αυτω· και απε
λευσεται εις την
κατάσχεσιν αυ
= του
28· Εαν δε μη ευπο
ρηθη αυτου ἡ
χει το ικανον
ωστε αποδου
ναι αυτω. και ἔ
σται ἡ πρασις τω
κτησαμενω αυ
τα εως του ἔ
τους της αφέ
σεως· και εξε
λευσετε εν τη
αφεσει· και ε
πανελευσεται
εις την κατασχε
= σιν αυτου·
29· Εαν δε τις από
δωτε όικιαν όι
κητην εν πολει
τετειχισμενη.
και έσται ἡ λυ
τρωσις αυτης
εως πληρωθῆ
ενιαυτος ημε
ρων· ἔσται ἡ λυ
— τρωσις αυτης·
30· Εαν δε μη λυ
ρωθη εως αν
πληρωθη αυτης
ενιαυτος ὅλος
κυρωθησεται
ἡ οικια ἡ ουσα
εν τη πολέι τη
εχουση τειχος·
βεβαιως τω κτη
σαμενω αυτην·

εις τας γενεας
αυτου· και ου
κ εξελευσεται
== εν τη αφεσει·
31· Αι δε οικίαι αι εν
επάυλεσιν αΐς
ουκ εστιν εν
αυταις τειχος
κυκλω. προς
τον αγρον της
γης λογισθη
σονται· λυτρω
τᾶι διαπαντος
έσονται άύται·
και εν τη αφε
σει εξελευσον
== ται·
32· Και πολεις των λευιτῶν †
οικίαι των πό
λεων κατασχέ
σεως αυτων·
λυτρωτᾶι δια
παντος έσον
— ται τοις λευΐταις·
33· Και ός αν λυτρω
σαμενος παρα
των λευΐτῶν.
και εξελευσε
ται ή διάπρασις
αυτων οικιων
πολεως· κατα
σχεσεως αυτων
εν τη αφεσει·
ότι οικίαι των
πολεων των
λευΐτῶν η § κατα
σχεσις αυτων
εμμεσω ῦιων
== ισράηλ'·
34· Και οι αγροι οι α
φωρισμενοι
ταις πόλεσιν αυ
α τῶν. ου πρόθη
σονται· ότι κα
τασχεσις αιω
νια τουτο αυτων
== εστιν·
35· Εαν δε πενηται
ό αδελφος σου
ό μετα σου· και
αδυνατησει ταις
χερσιν παρα
σοι. αντιλημ
ψη αυτου ως
προσηλυτου
και παροικου·
και ζησεται ό
αδελφος σου
— μετα σου·
36· Ου λημψη πα
ρ αυτου τόκον
ουδε επι πλη
θει· και φοβη
θηση κυριον τον
θεον σου· εγω κυριος·
και ζησεται ό
αδελφος σου
37· μετα σου· το αρ
γυριον σου ου
δωσεις αυτω
επι τόκω· και
επι πλεόνασμῶ
ου δωσεις αυ
τω τα βρωματα
38· σου· εγω κυριος ό
θεος ῦμων ό εξα
γαγων ῦμας εκ
γης άιγυπτου· του ††
δυναι υμιν την
γην χανααν· ώστε
— ειναι υμων θεος·
39 Εαν δε ταπεινω
θη ο αδελφος
σου παρα σοι·
και πραθῆ σοι.
ου δουλευσει
σοι δουλειαν
40 οικέτου· ως μι
σθωτος ή πα
ροικος εσται
σοι· εως του ἔ
τους της αφε
σεως εργᾶται
41 παρα σοι· και εξε
λευσεται τη α
φεσει· και τα τε
κνα αυτου με
τ αυτου· και απε
λευσεται εις
την γενεαν αυ
του· και εις την
κατάσχεσιν την
πατρίκην αυτου
αποδραμειται·
42 διότι οικέται

† λευιτῶν addit A prosequens in margine
†† του addit A prosequens in margine

§ η superscribit A

μου εισιν ου
τοι ὃῦς εξηγα
γον εκ γης αιγυ
πτου· ου πρα
θησεται εν πρά
σει οιχέτου·
43· ου χατατενεῖς
·ω αυτον εν · μό
χθω· και φοβη
θηση κυριον τον θεον
== σου
44 Και παῖς και παι
δισχη· όσοι ε
αν γένωνται
σοι απο των
εθνῶν δσοι κύ
χλω σου εισιν.
απ αυτων κτη
σασθε δουλον
45· και δουλην· και
απο των ῦιων
των παρόικων
των όντων εν
ῦμιν απο του
των κτήσεσθε·
και απο των συγ
γενιων αυτων
όσοι αν γενων
ται εν τη γη ῦμων.
έστωσαν ῦμιν
εις κατασχεσιν·
46 και καταμεριεῖ
τε αυτους τοις
τεχνοις υμων
μεθ ῦμας· και
εσονται ῦμιν
κατοχιμοι εις
— τον αιωνα·
Των δε αδελφων
ῦμων των ῦιων
ισραηλ'. έκαστος
ῦμων τον αδελ
φον αυτου ου
κατατενεῖ αυ
τον εν τοις μό
== χθοις·
47· Εαν δε έυρη ή
χειρ' του προ
σηλυτου· ή του
παροιχου παρά
σοι· και απορη
θεις ό αδελφος
σου πραθῆ τω
προσηλυτω·
ή τω παρόικω
παρα σοῖ· ή εκ
γενὲτης προ
48· σηλυτω· μετα
το πραθηναι αυ
τω. λυτρωσις
έσται αυτου·
εις των αδελ
φων αυτου λυ
τρωσετε αυτον·
49 αδελφος πατρος
αυτου· ή ῦιος
αδελφου πατρος
αυτου λυτρω
σεται αυτον·
ή απο των οιχει
ων της σαρχος
αυτου· εκ της
φυλης αυτου
λυτρωσεται αυ
== τον
Εαν δε ευπορη
θεις ταις χερ
σιν λυτρωσε
50· ται εαυτον. και
συλλογιειται
προς τον κεκτη
μενον αυτον·
απο του έτους
ου απέδοτο ε
αυτον αυτω· έ
ως του ενιαυτου
της αφεσεως·
και έσται το αργυ
ριον της πράσε
ως αυτου ημε
ρα μισθιου· ἔ
τους εξ ἔτους
— εσται μετ αυτου·
51 Εαν δε τίνι πλει
ον των ετων
ῆ. προς ταυτα
αποδωσει τα
λύτρα αυτου·
απο του αργυ
ριου της πρασε
== ως αυτου·
52 Εαν δε ολιγον
καταλειφθη
απο των ετων
εις τον ενιαυ

ανάπαυσις· κτή ⁂
τη άγια τω κυριω·
πᾶν εργον ου
ποιησετε σαβ
βατα εστιν τω
κυριω εν παση κα
— τοικια ϋμων·
4 άυται άι εορται
τω κυριω κληται
άγιαι· άς καλε
σετε αυτας εν
τοις καιροις αυ
— των·
5· εν τω πρωτω
μηνι· εν τη τεσ
σαρεσκαιδεκα
τη ήμερα του
μηνος· ανάμε
σον των εσπε
ρινων. πάσχα
— τω κυριω·
6 Και εν τη πεντε
καιδεκατη ήμε
ρα του μηνος
τουτου. εόρτη
των αζύμων τω
κυριω· επτα ήμε
ρας άζυμα έδε
7· σθε· και ή ημε
ρα ή πρωτη κλη
τη άγια έσται υ
μιν· πᾶν εργον
λατρέυτον ου
— ποιησετε·
8 Και προσαξετε
όλοκαύτωμα
τω κυριω επτα ήμε
ρας· και ή ημε
ρα ή εβδομη κλη
τη άγια έσται ϋ
μιν· πᾶν εργον
λατρέυτον ου
= ποιησετε·
9 Και ελαλησεν κυριος
προς μωϋσην
10· λεγων· ειπον
τοις υιοις ισραηλ·
και ερεις προς
αυτους· όταν
εισελθητε εις
την γην ή̄ν εγω
διδωμι ϋμιν
και θεριζητε
τον θερίσμον
αυτης. όισετε
δράγμα απαρχην
του θερισμο̄υ
ϋμων προς τον
11· ϊερεα· και ανόι
σει το δράγμα
έναντι κυριου δὲ
κτον ϋμιν· τη
επαυριον της
πρωτης ανόι
— σει αυτο ό ϊερευς·
12· και ποιησετε
· εν τη ήμερα έ
κεινη αν φε
ρητε το δραγμα.
προβατον άμω
μον ενιαύσιον
εις όλοκάυτω
13· μα τω κυριω· και την
θυσιαν αυτου
δυο δεκάτας σε
μιδάλεως ανα
πεποιημενας
εν ελαιω θυσι
α κυριω εις όσμην
ευωδιας κυριω·
και σπόνδην
αυτου το τεταρ
τον του ε̄ιν ο̄ι
— νου·
14 και αρτον· και
πεφρυγμενα
χιδρα νέα ου
φάγεσθε έως
εις αυτην την
ήμεραν ταυτην·
έως αν προσε
νεγκητε ϋμεις
τα δωρα τω θεω
ϋμων· νόμιμον
αιωνιον εις τας
γενεας ϋμων·
εν παση κατοι
— κια ϋμων·
15· και αριθμησε
τε ϋμιν απο της
επαυριον των
σαββατων· απο
της ήμερας ή̄ς
αν προσενεγ
κητε το δραγμα

⁂ Ipse A videtur superscripsisse λ (κλη)

του επιθέμα
τος· επτα εβδο
μαδας όλοκλη
ρους αριθμη
16 σεις. εως της
επαυριον της
εσχατης εδδο
μαδος αριθμη
σετε πεντηκον
τα ήμερας· και
προσοίσετε
θυσιαν νεαν
17· τω κυριω απο της
κατοικιας ϋμων·
προσοίσετε
αυτους επιθε
μα· δυο αρτους
εκ δυο. δεκατων
σεμιδάλεως
έσται ὁ άρτος
ὁ εις· εζυμω
μενοι πεφθη
σονται πρωτο
γενηματων
— τω κυριω·
18· και προσαξετε
μετα των αρτων
επτα αμνους
αμωμους ενι
αυσιους· και μο
σχον ενά εκ βου
κολιου· και κρι
ους δυο αμω
μους· και έσον
ται όλοκαυτω
μα τω κυριω· και
άι θυσιαι αυτων·
και άι σπὸνδαι
αυτων· θυσι
α ὸσμη ευωδι
19· ας τω κυριω· και
ποιησετε χει
μαρρον εξ αι
γῶν ενα περι
αμαρτιας· και
δυο αμνους ε
νιαυσιους εις
θυσιαν σωτη
ριου μετα των
αρτων του πρω
τογενηματος·
20· και επιθησει
αυτα ὁ ἵερευς
μετα των αρτων
του πρωτογε
νηματος επί
θεμα έναντι
κυριου· μετα των
δυο αμνῶν· ά
για έσονται τω
κυριω· τω ἵερει τω
προσφέροντι
— αυτα αυτω εσται·
21 και καλεσετε
ταυτην την ή
μεραν κλητη α
γία έσται υμιν·
πᾶν, εργον λα
τρὲυτον οὐ ποι
ησετε εν αυτη·
νομιμον αιω
νιον εις τας γε
νεας ϋμων εν
παση κατοικια
— ϋμων·
22· Και ὅταν θερίζη
τε τον θερίσμον
της γης ϋμων.
ου συντελεσε
τε το λοιπον του
θερισμου του
αγρου σου εν
τω θεριζειν σε·
και τα αποπίπτον
τα του θερισμου
ου συλλεξεις·
τω πτωχω και
τω προσηλυτω
υπολιψεις αυτα·
εγω κυριος ὁ θεος υ
= μων·
23 Και ελαλησεν. κυριος
προς μωϋσην
24 λεγων· λαλησον
τοις υιοις ισραηλ᾽ λε
γων· του μηνος
του εβδομου·
μιᾶ του μηνος.
εσται υμιν ανα
παυσις μνημο
συνον σαλπίγ
γων· κλητη άγια
25 τω κυριω· παν εργον
λατρευτον ου
ποιησετε· και

προσαξετε ὁλο
= καυτωμα τω κυριω·
26 Και ελαλησεν κυριὸς
προς μωϋσην
27 λεγων· και τη
δεκατη του μη
νος του εβδομου
τουτου. ἡμερα
εξῖλασμο῀υ· κλη
τη ἁγια ἑσται ῦ
μιν· και ταπει
νωσετε τας ψυ
χας ῦμων· και
προσαξετε ὁλο
καυτωμα τω κυριω·
28* πᾶν εργον ου
ποιησετε εν αυ
τη τη ἡμερα ταυ
τη· εστιν γαρ ἡ
μερα εξῖλασμο῀υ
ἀύτη ῦμιν· εξῖ
λασασθε περι
ῦμων ἐναντι
— κυριου του θεου ῦμων
29* Πασα ψυχη ἥτις
μη ταπεινωθη
σεται εν αυτη
τη ἡμερα τα'υτη.
εξολεθρευθη
σεται εκ του λα'
— ου αυτης·
30* και πασα ψυχη
ἥτις ποιησει
εργον εν αυτη
τη ἡμερα ταυ
τη. απολε῀ιται
ἡ ψυχη εκει
νη εκ του λαου
31 αυτης· πᾶν, ερ
γον ου ποιησε
τε· νομιμον
αιωνιον εις
τας γενεας ῦ
μων εν πασαις
ταις κατοικιαις
32* ῦμων· σαββατα
σαββατων ε
σται ῦμιν· και
ταπεινωσετε
τας ψυχας ῦμων·
απο ενατης του
μηνος· απο
εσπερας εως
δεκατης του
μηνος εσπε
ρας· σαββατιε῀ι
ται τα σαββατα ῦ
= μων·
33 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋσην
34* λεγων· λαλησον
τοις ῦιοις ισραηλ λε
γων· τη πεντε
καιδεκατη του
μηνος του εβδομου τουτου †
εορτη σκηνῶν
επτα ἡμερας
35 τω κυριω· και ἡ ἡμε
ρα ἡ πρωτη κλὴ
τη ἁγία· πᾶν ερ
γον λατρὲυτον
ου ποιησετε·
36* επτα ἡμερας
προσαξετε ο
λοκαυτωματα
τω κυριω· και ἡ ημε
ρα ἡ ογδοη κλη
τη ἁγία ἑσται ῦ
μιν· και προσα
ξετε ὁλοκαυτω
μα τω κυριω· εξο
διον εστιν· πᾶν
εργον λατρὲυ
τον ου ποιησε
— τε·
37 Αυται ἁι εορται
κυριου ἁς καλεσετε
αυτας κλητας
ἁγίας· ωστε
προσενεγκαι
καρπωματα τω
κυριω ὁλοκαυτω
ματα· και θυσι
ας αυτων· και
σπὸνδας αυτων
το καθ ημεραν
— εις ἡμεραν·
38 Πλην των σαβ
βατων κυριου· και
πλῆν των δομα
των ῦμων· και
πλην πασῶν
των ευχων ῦ
μων· και πλην
των εκουσιων

† εβδομου τουτου prosequitur A priora scribens in rasura

ῦμων ἁ αν δω
= τε τω κυριω·
39· Και εν τη πεν
τεκαιδεκατη
ἡμερα του μη
νος του εβδο
μου τουτου.
ὅταν συντε
λεσητε τα γε
νηματα της
γης. εορτασε
τε τω κυριω επτα
ἡμερας· τη δε
ἡμερα τη πρω
τη ανάπαυσις·
και τη ἡμερα
τη ογδοη ανά
— παυσις·
40· και λημψεσθε
εαυτοις τη ἡ
μερα τη πρωτη
κάρπον ξυλου
ωραιον· και κάλ
λυνθρα φοινί
κων· και κλα
δους ξυλου δα
σεις· και ἴτἕι
ας· και αγνο῀υ
κλαδους εκ χει
μαρρου ευφραν
θησεσθε ἐναν
τι κυριου του θεου ῦ
μων επτα ἡμε
ρας του ενιαυ
41· του· νομιμον

αιωνιον εις
τας γενεας ῦ
μων· εν τω μη
νι τω εβδομω
εορτασετε αυ
— τη-
42 εν σκηναις κα
τοικησετε ε
πτα ημερας· πας
ὁ αυτοχθων
εν ισραηλ' κατοικη
σει εν σκηναις·
43· ὅπως αν ειδω
σιν ἁι γενεαι ῦ
μων ὁτι εν σκη
ναις κατωκι
σα τους υιους
ισραηλ'· εν τω εξα
γαγειν μὲ αυ
τους εκ γης αι
γυπτου· εγω
= κυριος ὁ θεος υμων·
44 Και ελαλησεν
μωῦσης τας ε
ορτας κυριου του
θεου τοις ῦιοις
= ισραηλ'·
XXIV, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωῦ
2· σην λεγων· ἐν
τειλε τοις υιοις
ισραηλ· και λαβετω
σαν μοι ελαιον
ελάϊνον· καθα
ρον κεκομμε

νον εις φῶς·
καυσαι λυχνον
3· διαπαντος εξω
θεν του κατα
πετασματος εν
τη σκηνη του
μαρτυριου· και
καυσουσιν αυ
το· ἀαρῶν και
δι ῦιοι αυτου.
αφ εσπερας ε
ως πρωϊ ενω
πιον κυριου ενδε
λεχως· νομιμον
αιωνιον εις τας
γενεας ῦμων
4· επι της λυχνι
ας της καθαρας
καυσετε τους
λυχνους εναν
τι κυριου ἑως το
— πρωι·
5· Και λημψεσθε
σεμίδαλιν· και
ποιησετε αυτη·
δωδεκα ἀρτους·
δυο δεκατων
ἐσται ὁ αρτος
6· ὁ εις. και επιθη
σετε αυτους δυ
ο θεματα· εξ' αρ
τους το ἐν θε
μα επι την τρα
πεζαν την κα
θαραν ἐναντι

7· κυριου· και επιθη
σετε επι το θέ
μα λιβανον κα
θαρον και άλα·
και έσονται οι
αρτοι εις ανα
μνησιν προκί
μενοι τω κυριω·
8· τη ήμερα των
σαββατων προ
σθησεται † έναν
τι κυριου διαπαντος·
εν ῷ παρα των
ϋιων ισραηλ διαθη
9· κη αιωνιος· και
έσται άαρῶν και
τοις υιοις αυτου·
και φάγονται
αυτα εν τοπω
άγιω· εστιν γαρ
ἅγια των άγίον·
τουτο αυτω α
πο των θυσια
ζομενων τω
κυριω νόμιμον
— αιωνιον·
10 Και εξηλθεν
ϋιος γυναικος
ϊσραηλίτιδος·
και ουτος ή̃ν
ϋιος αιγυπτιου
εν τοις ϋιοις
ισραηλ' και εμαχέ
σαντο εν τη
παρεμβολη ό

εκ της ϊσραη
λιτιδος· και ό
ανθρωπος ό ϊσραη
11· λίτης· και επο
νομασας ό ϋιος
της γυναικος
της ϊσραηλίτι
δος το όνομα.
κατηρασατο·
και ήγαγον αυ
τον προς μωϋ
σῆν και το ονο
μα της μητρος αυ
του σαλωμειθ'
θυγατηρ δαβρῑ·
εκ της φυλης
12 δάν· και απεθεν
το αυτον εις φυ
λακην διακρι
ναι αυτον δια
προσταγματος
= κυριου
13 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
14 σην λεγων· εξα
γαγε τον κατα
ρασαμενον ε
ξω της παρεμ
βολης· και επι
θησουσιν παν
τες όι ακουσαν
τες τας χειρας
αυτων επι την
κεφαλην αυτου·
και λιθοβολη

σουσιν αυτον
πασα ή συναγω
— γη·
15· Και τοις υιοις
ισραηλ' λαλησεις
και ερεις προς
αυτους· ανθρωπος
ανθρωπος εαν κα
ταρασηται θεον
αυτου. αμαρτι
αν λημψεται·
16· όνομαζων δε
το ονομα κυριου.
θανατω θανα
το̃υσθω· λιθοις
λιθοβολιτω
αυτον πασα ή
συναγωγη: ε
αν τε προσήλυ
τος· εαν τε αυ
τοχθων. εν τω
όνομασαι αυ
τον το ὄνομα
= κυριου. τελευτατω·
17 Και ανθρωπος ός αν
παταξη πασαν
ψυχην ανθρωπου·
και αποθανη.
θανατω θανα
— το̃υσθω·
18 Και ος αν πατα
ξη κτηνος και
αποθανη. απο
τισάτω ψυχην
= αντι ψυχης·

† Super σ initiali punctum A ponit ut legatur προθησεται

19' και εαν τις δῶ
μῶμον τω πλη
σιον. ὡς εποι
ησεν αυτω. ου·
˙θαντι τως αντιποιη †
θησεται αυτω·
20 συντριμμα αν
τι συντριμμα
τος· ὀφθαλμον
αντι οφθαλμου·
οδόντα αντι
οδόντος· κα
θ' ο αν δῶ μῶμον
ανθρωπω. ουτως
= δωσετε αυτω·
21 Ο'ς αν παταξη
ανθρωπον και απο
θανη. θανατω
θανατο~υσθω·
22 δικάιωσις μι
α έσται τω προ
σηλυτω και τω
εγχωριω· ότι
εγω κυριος ὁ θεος υ
= μων·
23 Και ελαλησεν
μωϋσης τοις
ϋιοις ισραηλ' και ε
ξηγαγον τον
καταρασαμενον
εξω της παρεμ
βολης· και ελίθο
βολησαν αυτον
λιθοις πασα ή
συναγωγη· και
όι υιοι ισραηλ' εποι
ησαν καθα συ
νεταξεν κυριος τω
= μωϋση·
XXV, Και ελαλησεν κυριος
1 προς μωϋσην
εν τω όρει σίνα
2 λεγων· λαλησον
τοις ϋιοις ισραηλ'
και ερε~ις προς
αυτους· όταν
εισελθητε εις
την γην ή~ν εγω
διδωμι ϋμιν.
και αναπαυσε
ται ή γη ή~ν εγω
διδωμι υμιν
σαββατα τω κυριω
3 εξ' έτη σπερεις
τον αγρον σου·
και εξ' έτη τε
με~ις την αμπε
λον σου· και
συναξεις τον
καρπον αυτης·
4 τω δε έτει τω
εβδομω σαϐϐα
τα· αναπαυσις
έσται τη γη· σαϐ
ϐατα τω κυριω· τον
αγρον σου ου
σπερε~ις· και
την αμπελον
σου ου τεμε~ις·
5 και τα αυτομα
τα αναβαινον
τα του αγρου σου
ουκ εκθερισεις·
και την σταφυ
λην του αγια
σματος σου.
ουκ εκτρυγη
σεις· ενιαυτος
αναπαυσεως
6' έσται τη γη· και
έσται τα σαϐϐα
τα της γης· βρω
ματα σοι· και τω
παιδι σου· και
τη παιδίσκη σου·
και τω μισθω
τῶ σου· και τω
παροικω σου
τω προσκειμε
7 νω προς σε· και
τοις κτηνεσιν
σου και τοις θη
ριοις της γης
σου· έσται πᾶν
το γένημα αυ
= του εις βρῶσιν·
8' Και εξαριθμῆσεις
σεαυτω επτα
αναπαυσεις
ετῶν· επτα έ
τη επτακις· και
έσονται σοι ε
πτα εβδομαδες
ετων· εννεα
και τεσσερακον

† in margine sic θ praeponitur quantum apparet

9· τα ἔτη· και διαγγε
λε͂ιτε σαλπιγγος
φωνη εν παση
τη γη ὑμων· τω
μηνι τω εβδο
μω· τη δεκατη
του μηνος· τη
ἡμερα του εξιλα
σμου διαγγελε͂ι
τε σαλπιγγει εν
παση τη γη ὑμων.
10· και αγιασετε το
ετος· τον πεν
τηκὸστον ενι
αυτον· και δια
βοησετε αφε
σιν επι της γης·
πασι τοις κατοι
κουσιν αυτην·
ενιαυτος αφε
σεως σημασια
ἀύτη εστιν υ
μιν· και απελευ
σεται ἑκαστος
εις την κτησιν
αυτου· και ἑκα
στος εις την πα
·χυ τριδα αυτου απε
11· λευσεσθε· αφε
σεως σημασια
ἀύτη εσται ὑμιν
το ἑτος το πεν
τηκοστον ενι
αυτος εσται υ
= μιν·

Ου σπερε͂ιτε
ουδε αμησετε
τα αυτόματα α
ναβαινοντα αυ
της· και ου τρυ
γησετε τα ἡγι
ασμενα αυτης·
12· οτι αφεσεως
σημασια εστιν·
ἁγιον ἑσται ὑ
μιν απο τω † πε
διων φαγεσθε
τα γενηματα αυ
— της·
13· εν δε τω ετει
της αφεσεως
σημασια αυτης.
επανελευσε
ται ἑκαστος εις
την εγκτησιν
— αυτου·
14· Εαν δε αποδῶ
πρασιν τω πλη
σιον σου· εαν
και κτηση παρα
του πλησιον
σου. μη θλιβε
τω ανθρωπος τον
15· πλησιον κατα
αριθμον ετων
μετα την σημα
σιαν κτηση πα
ρα του πλησιον·
κατα αριθμον
ενιαυτων γε

νηματων· απο
16· δωσεται σοι· κα
θ' ὁτι αν πλειον
των. ετων πλη
θυνε͂ι την εγ
κτησιν αυτου· και §
καθ' ὁτι ελαττον
των ετων. ελατ
τονῶσει την
εγκτησιν αυτου·
ὁτι αριθμον γε
νηματων αυτος
αποδωσεται σοι·
17 μη θλιβετω ανθρωπος
τον πλησιον·
και φοβηθηση
— κυριον τον θεον σου·
Εγω ειμι ὁ θεος ὑ
= μων·
18 Και ποιησετε
παντα τα δικαι
ωματα μου· και
πασας τας κρι
σεις μου· και
φυλαξετε και
ποιησετε αυτα·
και κατοικησε
τε επι της γης
πεποιθοτες
19 και δωσει ἡ γη
τα εκφόρια αυ
της· και φαγε
σθε εις πλησμο
νην· και κατοι
κησετε πεποι

† A ipse videtur superscripsisse ν (των)
§ και per compendium addit A

κα
— θοτες επ αυτης
20 Εαν δε λεγητε
τι φαγόμεθα
εν τω ετει τω
εβδομω του
τω. εαν μη σπει
ρωμεν μηδε
συναγαγωμεν
τα γενηματα ἡ
21' μων. και απο
στελῶ την ευ
λογιαν μου υ
μιν εν τω ετει
τω εκτω. και
ποιησει τα γε
νηματα αυτης
εις τα τρια ετη·
22' και σπερεῖτε το
ἔτος το ογδοον·
και φάγεσθε α
πο των γενημα
των παλαια ε
ως του ετους
του ενατου· ε
ως αν ελθη τα
γενηματα αυτης·
φαγεσθε παλαι
— α παλαιων·
23 Και ἡ γῆ ου πρα
θησεται εις βε
βάιωσιν· εμη
γαρ' εστιν ἡ γη·
διότι προσηλυ
τοι και παροικοι
υμεις εστε ε
ναντίον εμου
24 και κατα πασαν
γην κατασχεσε
ως ὕμων λυ
τρα δωσετε της
— γης
25' Εαν δε πενηται
ὁ αδελφος σου
ὁ μετα σου· και
αποδωτε απο
της κατασχεσε
ως αυτου. και
ελθη ὁ αγχιστευ
ων ὁ εγγιζων
αυτω. και λυτρω
σετε την πρα
σιν του αδελφου
— αυτου·
26 Εαν δε τίνι μη
ἦ ὁ αγχιστευων·
και ευπορηθη
τη χειρι· και ευ
ρεθη αυτω το
ἵκανον λυτρα
27 αυτου. και συλ
λογιεῖται τα ἑ
τη της πρασεως
αυτου· και απο
δωσει ὅπερ ε
χει τω ανθρωπω ῷ
απέδοτο αυτον
αυτω· και απε
λευσεται εις την
κατάσχεσιν αυ
= του
28' Εαν δε μη ευπο
ρηθη αυτου ἡ
χει το ικανον
ωστε αποδου
ναι αυτω. και ἔ
σται ἡ πρασις τω
κτησαμενω αυ
τα εως του ἔ
τους της αφέ
σεως· και εξε
λευσετε εν τη
αφεσει· και ε
πανελευσεται
εις την κατασχε
= σιν αυτου·
29' Εαν δε τις από
δωτε οικιαν οι
κητην εν πολει
τετειχισμενη.
και έσται ἡ λυ
τρωσις αυτης
εως πληρωθῆ
ενιαυτος ημε
ρων· ἐσται ἡ λυ
— τρωσις αυτης·
30' Εαν δε μη λυ
ρωθη εως αν
πληρωθη αυτης
ενιαυτος ὅλος
κυρωθησεται
ἡ οικια ἡ ουσα
εν τη πολει τη
εχουση τειχος·
βεβαιως τω κτη
σαμενω αυτην·

εις τας γενεας
αυτου· και ου
κ εξελευσεται
= εν τη αφεσει·
31· Αι δε όικίαι άι εν
επάυλεσιν ἄῖς
ουκ εστιν εν
αυταις τειχος
κυκλω. προς
τον αγρον της
γης λογισθη
σονται· λυτρω
τᾶι διαπαντος
ἔσονται άύται·
και εν τη αφε
σει εξελευσον
= ται·
32· Και πολεις των λευιτῶν †
όικίαι των πό
λεων κατασχέ
σεως αυτων·
λυτρωτᾶι δια
παντος ἔσον
— ται τοις λευΐταις·
33· Και ὅς αν λυτρω
σαμενος παρα
των λευΐτῶν.
και εξελευσε
ται ἡ διάπρασις
αυτων όικιων
πολεως· κατα
σχεσεως αυτων
εν τη αφεσει·
ότι όικίαι των
πολεων των
λευΐτῶν η § κατα
σχεσις αυτων
εμμεσω ῦιων
= ισράηλ'·
34· Και όι αγροι όι α
φωρισμενοι
ταις πόλεσιν αυ
των. ου προθη
σονται· ότι κα
τασχεσις αιω
νια τουτο αυτων
= εστιν·
35· Εαν δε πενηται
ό αδελφος σου
ό μετα σου· και
αδυνατησει ταις
χερσιν παρα
σοι. αντιλημ
ψη αυτου ως
προσηλυτου
και παροικου·
και ζησεται ό
αδελφος σου
— μετα σου·
36· Ου λημψη πα
ρ αυτου τόκον
ουδε επι πλη
θει· και φοβη
θηση κυριον τον
θεον σου· εγω κυριος·
και ζησεται ό
αδελφος σου
37· μετα σου· το αρ
γυριον σου ου
δωσεις αυτω
επι τόκω· και
επι πλεόνασμῶ
ου δωσεις αυ
τω τα βρωματα
38· σου· εγω κυριος ό
θεος ῦμων ό εξα
γαγων ῦμας εκ
γης άιγυπτου· του ††
δυναι υμιν την
γην χανααν· ώστε
— ειναι υμων θεος·
39 Εαν δε ταπεινω
θη ο αδελφος
σου παρα σοι·
και πραθῆ σοι.
ου δουλευσει
σοι δουλειαν
40 όικέτου· ως μι
σθωτος ἡ πα
ροικος εσται
σοι· εως του ἔ
τους της αφε
σεως εργᾶται
41 παρα σοι· και εξε
λευσεται τη α
φεσει· και τα τε
κνα αυτου με
τ αυτου· και απε
λευσεται εις
την γενεαν αυ
του· και εις την
κατάσχεσιν την
πατρίκην αυτου
αποδραμειται·
42 διότι όικέται

† λευιτῶν addit A prosequens in margine
†† του addit A prosequens in margine

§ η superscribit A

μου εισιν ου
τοι ὅῦς ἐξηγα
γον εκ γῆς αιγυ
πτου· ου πρα
θησεται εν πρά
σει ὀικέτου·
43' ου κατατενεῖς
αυτον εν μό
χθω· και φοβη
θηση κυριον τον θεον
σου
44 Και παῖς και παι
δισκη· ὅσοι ε
αν γένωνται
σοι απο των
εθνῶν ὅσοι κύ
κλω σου εισιν.
απ αυτων κτη
σασθε δουλον
45' και δουλην· και
απο των ῦιων
των παρόικων
των όντων εν
ῦμιν απο του
των κτήσεσθε·
και απο των συγ
γενιων αυτων
ὅσοι αν γενων
ται εν τη γη ῦμων.
έστωσαν ῦμιν
εις κατασχεσιν·
46 και καταμεριεῖ
τε αυτους τοις
τεχνοις υμων
μεθ ῦμας· και
εσονται ῦμιν
κατοχιμοι εις
τον αιωνα·
Των δε αδελφων
ῦμων των ῦιων
ισραηλ'. ἑκαστος
ῦμων τον αδελ
φον αυτου ου
κατατενεῖ αυ
τον εν τοις μό
χθοις·
47' Εαν δε ἑυρη ἡ
χειρ' του προ
σηλυτου· ἡ του
παροικου παρά
σοι· και απορη
θεις ὁ αδελφος
σου πραθῆ τω
προσηλυτω·
ἡ τω παρόικω
παρα σοῖ· ἡ εκ
γενὲτης προ
48' σηλυτω· μετα
το πραθηναι αυ
τω. λυτρωσις
έσται αυτου·
εις των αδελ
φων αυτου λυ
τρωσετε αυτον·
49 αδελφος πατρος
αυτου· ἡ ῦιος
αδελφου πατρος
αυτου λυτρω
σεται αυτον·
ἡ απο των ὀικει
ων της σαρκος
αυτου· εκ της
φυλης αυτου
λυτρωσεται αυ
τον
Εαν δε ευπορη
θεις ταίς χερ
σιν λυτρωσε
50' ται εαυτον. και
συλλογιειται
προς τον κέκτη
μενον αυτον·
απο του ἔτους
ὅῦ απέδοτο ε
αυτον αυτω· ἑ
ως του ενιαυτου
της αφεσεως·
και έσται το αργυ
ριον της πράσε
ως αυτου ἡμε
ρα μισθιου· ἒ
τους εξ ἔτους
εσται μετ αυτου·
51 Εαν δε τίνι πλει
ον των ετων
ἣ. προς ταυτα
αποδωσει τα
λύτρα αυτου·
απο του αργυ
ριου της πρασε
ως αυτου·
52 Εαν δε ολιγον
καταλειφθη
απο των ετων
εις τον ενιαυ

πλάγιοι· και μη
βουλησθε ϋπα
κουειν μου.
προσθησω ε
φ ϋμας πληγας
επτα κατα τας
αμαρτιας ϋμων·
22 και αποστελῶ
εφ υμας τα θη
ριά τα άγρια της
γης· και κατέ
δεται ϋμας· και
εξαναλωσει τα
κτηνη υμων·
και ὀλιγόστους
ποιησει υμας·
και έρημοι εσον
— ται άι οδοι ϋμων·
23 και επι τουτοις
εαν μη παιδευ
θῆτε· αλλα πο
ρευεσθε προς
24· με πλαγιοι. πο
ρευσωμαι καγω
μεθ ϋμων θυ
μω πλαγιω· και
παταξω ϋμας
και εγω επτα
κις αντι των
αμαρτιῶν υμων·
25 και επάξω εφ ϋ
μας μαχᾶιραν
εκδικουσαν
δικην διαθηκης·
και καταφευ
ξεσθε εις τας
πολεις υμων·
και εξαποστε
λῶ θανατον εις
ϋμας· και παρα
δοθησεσθε εις
χειρας των ε
χθρων υμων·
26· εν τω θλιψαι υ
μας σιτοδιαν
αρτων· και πέ
ψουσιν δεκα γυ
ναικες τους αρ
τους υμων εν
κλιβάνω ἐνι· και
αποδωσουσιν
τους αρτους υ
μων εν σταθμω·
● και φάγεσθε
και ου μη εμπλη
= σθητε·
27· Εαν δε επι του
τοις μη ϋπακου
σητε μου. αλλα
πορευησθε
προς με πλάγι
28 οι και αυτος πο
ρευσομαι με
θ ϋμων εν θυ
μω πλαγιω· και
παιδευσω υμας
εγω επτακις
κατα τας αμαρ
29 τιας ϋμων· και
φάγεσθε τας
σαρκας των
ϋιων υμων· και
τας σαρκας των
θυγατερων υ
μων φάγεσθε·
30· και ερημωσω
τας στῆλας ϋμων·
και εξολεθρευ
σω τα ξυλινα χει
ροποίητα ϋμων·
και θησω τα κῶ
λα ϋμων επι τα
κῶλα των ειδω
λων υμων· και
προ[illegible]χθιση
ή ψυχη μου ϋ
31 μιν· και θησω
τας πολεις υμων
ερήμους· και
εξερημώσω
τα άγια ϋμων·
και ου μη οσφραν
θῶ της ὀσμης
των θυσιῶν
32 υμων· και εξε
ρημωσω εγω
την γην ϋμων·
και θαυμασον
ται επ αυτη όι
εχθροι ϋμων
οι ενοικουν
33 τες εν αυτη· και
διασπερω ϋμας
εις τα έθνη· και
εξαναλωσει

υμας επιπορευ
ομενη ἡ μάχαι
ρα· και έσται ἡ
γῆ ὑμων ἐρη
μος· και ἁι πο
λεις υμων ἐ
— σονται ἐρημοι·
34 Τότε ευδοκη
σει ἡ γη τα σαϐ
ϐατα αυτης· πα
σας τας ἡμερας
της ερημωσε
ως αυτης· και
ὑμεις εσεσθε
εν τη γη των
εχθρων ὑμων·
τοτε σαββατι
ε῀ι ἡ γη και ευδο
κησει τα σαββα
35 τα αυτῆς πασας
τας ἡμερας της
ερημωσεως
αυτης σαβϐατι
ε῀ι· ἁ ουκ εσαβ
βατισεν εν τοις
σαϐϐατοις ὑμων
ἡνικα κατωκει
— τε αυτην·
36· Και τοις καταλει
φθε῀ισιν εξ ὑ
μων. επάξω δι
λιαν εις την καρ
διαν αυτων εν
τη γη των εχθρων
αυτων· και δι
ωξεται αυτους

φωνη φυλλου
φερομενου·
και φευξονται
ως φε'υγοντες
απο πολέμου·
και πεσο῀υνται
ουδενος διω
37 κοντος· και ὑ
περοψεται ὁ α
δελφος τον α
δελφον αυτου·
ωσει εν πολε
μω ουδενος
κατατρεχοντος·
και ου δυνησε
σεσθε αντιστη
ναι τοις εχθροις
38· ὑμων· και απο
λε῀ισθε εν τοις
ἔθνεσιν· και
κατέδετε υμας
ἡ γη των εχθρων
— ὑμων·
39 και ὁι καταλει
φθεντες αφ ὑ
μων καταφθα
ρησονται δια
τας αμαρτιας αυ
των· και δια τας
αμαρτιας των
πατερων αυτων
εν τη γῆ των
εχθρων αυτων
— τακησονται·
40· και εξαγορευ

σουσιν τας α
μαρτιας αυτων
και τας αμαρτι
ας των πατερων
αυτων· ὁτι πα
ρεϐησαν
και ὑπερ'ειδον
με· και ὁτι επο
ρευθησαν εναν
τίον μου πλάγι
41 οι. και εγω πο
ρευσομαι με
τ αυτων εν θυ
μω πλαγιω· και
απολῶ αυτους
εν τη γη των
— εχθρῶν αυτων
Τοτε εντραπη
σεται ἡ καρδια
αυτων ἡ απερί
τμητος· και το
τε ευδοκησου
σιν τας αμαρτι
42· ας αυτων· και
μνησθησομαι
της διαθηκης
ἰακῶβ'· και της
διαθηκης ἰσα
ακ'· και της δια
θηκης αβρααμ'
μνησθησομαι·
και της γης μνη
43 σθησομαι· και
ἡ γη εγκαταλει
φθησεται απ αυ

των· τοτε προσ
δεξεται ή γη τα
σαββατα αυτης·
εν τω ερημωθη
ναι αυτην δι αυ
τους· και αυτοι
προσδεξωνται
τας εαυτων α
νομιας· ανθ ὧν
τα κριματα μου
ϋπερῖδον· και
τοις προστάγμα
σιν μου προσώ
χθισαν τη ψυ
— χη αυτων·
44· και ουδ' ὡς, ὁ'ν
των αυτων εν
τη γη των εχθρων
αυτων. ουχ ϋ
περῖδον αυτους·
ουδε προσώ
χθεισα αυτοις·
ωστε εξαναλω
σαι αυτους. του
διασκεδασαι
την διαθηκην
μου την προς
αυτους· εγω
γαρ ειμι κυριος ὁ θεος
— αυτων·
45 και μνησθησο
μαι αυτων της
διαθηκης προ
τερας ότε εξη
γαγον αυτους

εκ γης αιγυ
πτου εξ όικου
δουλειας· εναν
τίον των εθνῶν·
του ειναι αυτων
θεος· εγω ειμι
== κυριος
46 Ταυτα τα κριμα
τα και τα προστα
γματα· και ὁ νο
μος ον έδωκεν
κυριος ανάμεσον αυ
του· και ανάμε
σον των ϋιών
ισραηλ· εν τω ορει
σίνα εν χειρι
— μωϋση·
XXVII, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωϋ
2· σην λεγων· λά
λησον τοις ϋιοις
ισραηλ' και ερε῀ις
προς αυτους·
ανθρωπος ός αν ευ
ξηται ευχην
ωστε τίμην
της ψυχης αυ
3· του τω κυρίω. έσται
ή τιμη του άρ
σενος· απο ει
κοσαετο῀υς ε
ως εξηκοντα
ετο῀υς έσται αυ
του ή τιμη πεν
τηκοντα δίδρα

γμα αργυριου·
τω σταθμω τω
4· τω άγιω· της
δε θηλίας έσται
ή συντιμησις
τριακοντα δι
— δραγμα·
5· Εαν δε απο πεν
ταετο῀υς· εως
εκοσαετῶν·
έσται ή τιμη του
αρσενος. εικο
σι δίδραγμα· της
δε θηλιας δεκα
== διδραγμα·
6· Απο δε μηνιαί
ου εως πεντα
ετο῀υς· έσται
ή τιμη του άρ
σενος πεντε·
δίδραγμα αργυ
ριου· της δε θη
λίας· τρια δίδρα
== γμα αργυριου·
7· Εαν δε απο
εξηκονταετων
και επανω· εαν
μεν άρσεν ή.
έσται ή τιμη αυ
του πεντεκάι
δεκα * αργυριου *διδραγμα
της δε θηλιας
— δεκα διδραγμα·
8· Εαν δε ταπεινος
ή τη τιμη. στη

σεται εναντί
ον του ϊερεως·
και τιμησεται
αυτον ὁ ϊερευς·
καθαπερ ϊσχυ
ῒ ἡ χειρ' του ευ
ξαμενου· ου
τως τιμησεται
== αυτον ὁ ϊερευς·
9 Εαν δε απο των
κτηνῶν των
προσφερομε
νων απ αυτων
δῶρον τω κυριω·
ὁς αν δῶ απο του,
των τω κυριω. ἐ
σται ἅγιον·
10· ουκ αλλαξει αυ-
το καλον πονη
ρω· ουδὲ πονη
— ρω καλον·
εαν δε αλλασσων
αλλαξῃς † αυτο
κτηνος κτῆ
νει. εσται αυτο
και το αλλαγμα
== ἁγιον·
11 Εαν δε παν κτη
νος ακαθαρτον·
αφ ὧν ου προ
σφερεται απ αυ
των δῶρον τω
κυριω. στησει το
κτηνος ἐναν
τι του ϊερεως·

12 και τιμησεται
αυτο ο ϊερευς·
ανάμεσον κα
λου και ανάμε
σον πονηρου·
και καθότι αν
τιμησεται αυτο
ὁ ϊερευς. ου
— τως στησεται·
13 εαν δε λυτρου
μενος λυτρω
σηται αυτο. προ
σθησει το επί
πεμπτον προς
== την τιμην αυτου·
14· Και ανθρωπος ὁς αν
άγιαση όικιαν
αυτου άγίαν
τω κυριω. και τιμη
σεται αυτην ὁ
ϊερευς· ανάμε
σον καλης και
ανάμεσον πο
νηρας· ὡς εαν
τιμησηται αυ
την ὁ ϊερευς.
ουτως σταθη
== σεται·
15· Εαν δε ὁ § αγιασας
αυτην λυτρω
ται την όικιαν
αυτου· προσθη
σει επ αυτο το
επίπεμπτον
του αργυριου

της τιμης. και
== ἐσται αυτω·
16· Εαν δε απο του
αγρου της κατα
σχεως αυτης ††
κατασχεσεως
αυτου αγιάσει
ανθρωπος τω κυριω. και
ἐσται ἡ τιμη κα
τα τον σπορον
αυτου· κόρου
κρὶθων πεντη
κοντα δίδραγμα
— αργυριου·
17 Εαν δε απο του
ενιαυτου της
αφεσεως· άγι
αση τον αγρον
αυτου· κατα την
τιμην αυτου στη
== σεται·
18· Εαν δε ἐσχατον
μετα την αφε
σιν άγιάση τον
αγρον αυτου.
προσλογιεῖται
αυτω ὁ ϊερευς
το αργυριον ε
πι τα ετη τα επί
λοιπα εως εις
τον ενιαυτον
της αφεσεως·
και ἀνθϋφερε
θησεται απο της
συντιμησεως

† ς puncto imposito reprobat A
†† κατασχεως (sic) αυτης ipse A reprobavit
§ ὁ supplet A supra lineam

= αυτου·
19 Εαν δε λυτρου
μενος λυτρῶ
ται τον αγρον
ὁ αγιάσας αυτον.
προσθησει το
επιπεμπτον
του αργυριου
προς την τιμην
αυτου. και έσται
— αυτω·
20 Εαν δε μη λυτρῶ
ται τον αγρον·
και αποδωται
τον αγρον ανθρωπω
ετερω. ουκε
τι μη λυτρωση
21 ται αυτον· αλλ' ε
σται ὁ αγρος εξε
ληλυθυιας της
αφεσεως· ἅγι
ος αινὲτος τω
χυριω· ὥσπερ ἡ γῆ
ἡ αφωρισμενη
τω ἱερει ἔσται
κατάσχεσις αυ
= του
22 Εαν δε απο του
αγρου ου κεκτη
ται· ὅς ουκ εστιν
εκ του αγρου της
κατασχεσεως
αυτου. αγιασει
23 τω κυριω. λογιε͂ι
ται προς αυτον
ὁ ἱερευς το τε
λος της τιμης
εκ του ενιαυτου
της αφεσεως·
και αποδωσει
την τιμην εν
τη ἡμερα εκει
νη αγια τω κυριω·
24 και εν τω ενιαυ
τω της αφέσε
ως· αποδοθη
σεται ὁ αγρος
τω ανθρωπω παρ ου
κέκτηται αυτον·
ὀῦ ην ἡ κατάσχε
— σις της γης
25 Και πασα τιμη ε
σται σταθμιοις
ἁγιοις· εικοσι
ὀβολο͂ι εσται
— το διδραχμον
26 Και πᾶν, πρωτό
τοχον ὁ εαν γε
νηται εν τοις
κτήνεσιν σου.
ἔσται τω κυριω·
και ουκ αλλαξει
ουθεις αυτο·
εαν τε προβα
τον εαν τε μο
σχον. τω κυριω ε
= στιν·
27 Εαν δε των † τετρα
ποδων των α
καθαρτων. αλ
λαξει κατα την
τιμην αυτου·
και προσθησει
το επιπεμπτον
αυτου προς αυ
το· και έσται αυ
= τω·
Εαν δε μη λυ
τρωται. πραθη
σεται κατα το
— τιμημα αυτου·
28 Πᾶν δε αναθε
μα ὁ εαν αναθῆ
ανθρωπος τω κυριω
απο παντων
όσα αυτω εστιν·
απο ανθρωπου εως
κτηνους· και
απο αγρου κα
τασχεσεως αυ
του· ουκ απο
δωσεται· ουδε
λυτρωσεται·
πᾶν ανάθεμα
ἅγιον αγιων
εσται τω κυριω·
29 και πᾶν, ανάθε
μα ὁ εαν ανατε
θη απο των
ανθρωπων. ου λυτρω
θησεται· αλλα
θανατω θανα
= τωθησεται·
30 Πάσα δεκάτη
της γης· απο του

† ν supplet A supra lineam

σπερματος της
γης· και απο
του καρπου του
ξυλινου τω
κυριω εστιν· ἅγι
— ον τω κυριω·
31 Εαν δε λυτρου
μενος λυτρω
ται ανθρωπος
την δεκατην
αυτου· το επί
πεμπτον αυτου
προσθησει προς
αυτο· και εσται
= αυτω·
32 Και πασα δεκατη
βοῶν και προβα
των· και πᾶν ὁ
εαν διελθη εν
αριθμῶ ϋπο την
ραβδον. το δε
κατον ἐσται α
γιον τω κυριω·
33 ουκ αλλαξεις
αυτο καλον πο
νηρω· ουδε πο
πονηρον κα
= λω·
Εαν δε αλλασ
σων αλλαξης
αυτο και το αλ
λαγμα αυτου
ἐσται ἁγιον·
ου λυτρωθη
= σεται·

34 Α'ὑται εισιν
ἁι εντολαι ἁς
ενετειλατο
κυριος τω μωϋση
προς τους ϋιους
ισραηλ' εν τω ὀρει
= σὶνα·

λευῒτὶκον

αριθμοῖ

ι, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
σην εν τη ερη
μω * σὶνα· εν τη
σκηνη του μαρ
τυριου· εν μιᾶ
του μηνος του
δευτερου· εν
τη σκηνη του
μαρτυριου· †
ἔτους του δευ
τερου εξελθον
των αυτων εκ
γης αιγυπτου
— λεγων
2 Λαβετε αρχην
πασης συναγω
γης ϋιων ισραηλ'
κατα συγγενεῖ
ας αυτων· κατ' οἱ
κους πατριῶν
αυτων· κατα αρι
θμον εξ ονομα
των αυτων· κα
τα κεφαλην αυ
3 των· πᾶς, αρσην
απο εικοσαε
τοῦς και επανω·
πᾶς ὁ εκπορευ
ὁμενος εν δυ
ναμει ισραηλ' επι
σκεψασθαι αυ
τους συν δυνα
μει αυτων· συ
και ἀαρων επι

*γη

† A notis reprobat εν τη σκηνη του μαρτυριου·

επισκεψασθε αυ
4 τους και μεθ' υ
μων εσονται
εκαστος κατα
φυλην εκαστου
αρχοντων κα
τ' οικους πατρι
= ων εσονται·
5 Και ταυτα τα ονο
ματα των ανδρων
οιτινες παρα
στησονται με
θ' υμων· των
'ελισουρ' υιος — ρουβην.' ελισο ͞υρ· †
6 των συμεων.
σαλαμιηλ' υιος
— σουρισαδαι·
7 των ιουδα. ναασ
σων υιος αμινα
— δαβ· των ισσα
8 χαρ. ναθαναηλ'
— υιος σωγαρ·
9 των ζαβουλων.
ελιαβ υιος χαι
— λων· των υιων
10 ιωσηφ' των ε
φραιμ'. ελισαμα
— υιος εμιο ͞υδ·
των μανασση.
γαμαλιηλ' υιος
— φαδασσουρ·
11 των βενιαμε ͞ιν.
αβειδαν, υιος
= γαδεωνι·

12 των δαν. αχιε
ζερ υιος αμισα
13 δαι. των ασηρ.
φαγεηλ' υιος
— εχραν·
14 των γαδ'. ελισαφ'
— υιος ραγουηλ·
15 των νεφθαλε ͞ι.
αχιρε, υιος αι
16 ναν· ουτοι ε
πίκλητοι τής
συναγωγης·
άρχοντες των
-υλῶν κατα πα
τριας αυτων·
χιλιάρχοι ισραηλ'
— εισιν·
17 Και ελαβεν μω
ϋσης και ααρων
τους άνδρας του
τους τους ανα
κληθεντας ε
18 ξ ονοματος· και
πασαν την συ
ναγωγην συ
νηγαγον εν μι
ᾶ του μηνος του
δευτέρου έτους·
και επεσκέπη
σαν κατα γενε
σεις αυτων· κα
τα πατριᾶς αυ
των· κατα αρι
θμον ονοματων
αυτων· απο ει

κοσαετο ͞υς και
επανω· πᾶν αρ
σενικον· κατα
κεφαλην αυτ--.
19 ον τρόπον συ
νεταξεν κυριος τω
μωϋση· και επε
σκεπησαν εν
τη ερημω του
— σινα·
20 Και εγενοντο
οι υιοι ρουβην
πρωτοτόκου
ισραηλ' κατα συγγε
νε ͞ιας αυτων·
κατα δημους
αυτων· κατ οι
κους πατριῶν
αυτων· κατα α
ριθμον ονομα
των αυτων κα
τα κεφαλην αυ
των· παντα αρ
σενικα απο ει
κοσαετο ͞υς
και επανω· πᾶς
ὁ εκπορευομε
νος εν τη δυνα
21 μει· ἡ επισκε
ψις αυτων εκ
της φυλης ρου
βην. εξ και τεσ
σερακοντα χιλι
αδες και πεντα
= κοσιοι·

† Λ ipse quantum apparet correxit in textu σεδιο ͞υρ, vel εδιο ͞υρ

22 Τοις ϋιοις συμε
ῶν κατα συγγε
νε῀ιας αυτων·
κατα δήμους αυ
των· κατ οικους
πατριῶν αυτων·
κατα αριθμον
όνοματων αυ
των· κατα κεφα
λην αυτων· παν
τα αρσενίκα απο
εικοσαετους
και επανω· πᾶς
ὁ εκπορευομε
νος εν τη δυνα
23· μει. ἡ επίσκέ
ψις αυτων εκ
της φυλης συ
μεων εννεα
και πεντηκον
τα χιλιαδες· και
— τριακοσιοι·
24 Τοις ϋιοις ιου
δα· κατα συγγε
νε῀ιας αυτων·
κατα δημους
αυτων· κατ οικους
πατριῶν αυτων·
κατα αρίθμον
όνομάτων αυ
των· κατα κεφα
λην αυτων· παν
τα αρσενίκα απο
εικοσαετους ·
και επανω πας
ὁ εκπορευο
μενος εν τη δυ
25· ναμει· ἡ επίσκε
ψις αυτων εκ
της φυλης ϊου
δα. τεσσαρες
και εβδομηκον
τα χειλιαδες· και
— εξακοσιοι·
26 Τοις ϋιοις ϊσσα
χάρ' κατα συγ
γενε῀ιας αυτων·
κατα δήμους
αυτων· κατ' οι
κους πατριῶν
αυτων· κατα κε
φαλην αυτων·
παντα αρσενὶ
κα απο εικοσα
ετο῀υς και επα
νω· πᾶς ὁ εκπο
ρευομενος εν
27 τη δυναμει. ἡ
επισκεψις αυ
των εκ της φυ
λης ϊσσαχάρ'. τεσ
σαρες και πεν
τηκοντα χιλια
δες· και τετρα
— κοσιοι·
28 Τοις ϋιοις ζαβου
λων κατα συγ
γενε῀ιας αυτων·
κατα δήμους
αυτων· κατ' οι
κους πατριῶν
αυτων· κατα αρὶ
θμον όνοματων
αυτων· κατα κε
φαλην αυτων·
παντα αρσενὶ
κα απο εικοσα
ετο῀υς και επα
νω· πᾶς ο εκπο
ρευομενος εν
29 τη δυναμει· ἡ ε
πίσκεψις αυτων
εκ της φυλης
ζαβουλῶν. επτα
και πεντηκον
τα χιλιαδες· και
— τετρακοσιοι·
30 Τοις ϋιοις ιωσῆφ
ϋιοις εφρα῀ιμ
κατα συγγενε῀ι
ας αυτων· κατα
δημους αυτων·
κατ' οίκους πα
τριῶν αυτων·
κατα αρίθμον
όνομάτων αυ
των· κατα κεφα
λην αυτων· παν
τα αρσενὶκα α
πο εικοσαετους
και επανω· πᾶς
ὁ έκπορευόμε
νος εν τη δυνα
31· μει ἡ επίσκε
ψις αυτων εκ

της φυλης ε
φρα῀ιμ τεσσε
ρακοντα χιλια
δες· και πεντα
— κοσιοι·
32 Τοις ϋιοις μανασ
ση· κατα συγγε
νε῀ιας αυτων·
κατα δημους
αυτων· κατ οι
κους πατριῶν
αυτων· κατα α
ριθμον ὀνομα
των αυτων· κα
τα κεφαλην αυ
των· παντα αρ
σενὶκα απο ει
κοσαετους και
επανω· πᾶς ὁ
εκπορευομε
νος εν τη δυ
33 ναμει· ή επισκε
ψις αυτων εκ
της φυλης μα
νασσῆ δυο και
τριακοντα χιλι
αδες· και δια
— κοσιοι·
34 Τοις ϋιοις βενι
αμε῀ιν κατα συγ
γενε῀ιας αυτων·
κατα δημους
αυτών· κατ οι
κους πατριῶν
αυτων· κατα
αριθμον ὀνο
ματων αυτων·
κατα κεφαλην
αυτων· παντα
αρσενὶκα απο
εικοσαετο῀υς
και επανω· πᾶς
ὁ εκπορευο
μενος εν τη
35 δυναμει. ή ε
πισκεψις αυ
των εκ † φυλης
βενιαμε῀ιν·
πεντε και τρι
ακοντα χιλια
δες· και τετρα
— κοσιοι·
36 Τοις ϋιοις γάδ'
κατα συγγενε῀ι
ας αυτων· κα
τα δήμους αυ
των· κατ' όικους
πατριῶν αυτων·
κατα αριθμον
ὀνοματων αυ
των· κατα κε
φαλην αυτων·
παντα αρσενὶ
κα απο εικοσα
ετο῀υς και επα
νω· πᾶς, ὁ εκπο
ρευομενος
εν τη δυναμει·
37 ή επισκεψις
αυτων εκ της
φυλης γᾶδ'. πεν
τε και τεσσερα
κοντα χιλιαδες·
και εξακοσιοι
και πεντηκον
— τα·
38 Τοις ϋιοις δᾶν
κατα συγγενε῀ι
ας αυτων· κατα
δήμους αυτων·
κατ' οικους § πα
τριῶν αυτων·
κατα αριθμον
ὀνοματων αυ
των· κατα κεφα
λην αυτων· παν
τα αρσενὶκα α
πο εικοσαετο῀υς
και επανω· πᾶς
ὁ εκπορευο
μενος εν τη
39 δυναμει· ή επί
σκεψις αυτων
εκ της φυλης
δᾶν. δυο και ε
ξηκοντα χιλι
αδες και εξακο
— σιοι·
40 Τοις ϋιοις ασῆρ
κατα συγγενε῀ι
ας αυτων· κατα
δημους αυτων·
κατ' οίκους πα
τριῶν αυτων·
κατα αριθμον

† της superscripsit ipse A, ut videtur
§ A ex ι (οικοις) fecit υ (οικους)

ὀνοματων
αυτῶν· κατα
κεφαλην αυ
των· παντα αρ
σενὶκα απο ει
κοσαετο῀υς
και επανω. πᾶς
ὁ εκπορευο
μενος εν τη
41· δυναμει· ἡ επι
σκεψις αυτων
εκ της φυλης
ασῆρ᾽. μια και
τεσσερακον
τα χειλιαδες
και πεντακο
— σιοι·
42· Τοις ῦιοις νε
φθαλει κατα
συγγενε῀ιας
ας αυτων· κατα
δήμους αυτων·
κατ᾽ οικους πα
τριῶν αυτων·
κατα αριθμον
ὀνοματων αυ
των· κατα κε
φαλην αυτων·
παντα αρσενὶ
κα απο εικοσα
ετο῀υς και επα
νω· πᾶς ὁ εκ
πορευομενος
εν τη δυναμει·
43· ἡ επισκεψις

αυτων εκ της
φυλης νεφθα
λει. τρεις και
πεντηκοντα
χιλιαδες και πεν
— τακοσιοι·
44· Α῾υτη ἡ επισκε
ψις ἡ῀ν επεσκέ
*ν ψατο μωῦσης
και ἀαρῶν και
ὁι αρχοντες
ισραηλ δωδεκα αν
δρες· ανηρ᾽ ἑις
κατα φυλην
μιαν· κατα φυ
λην ὀικου πα
*αυτων τριῶν * ἦσαν·
45· και εγενετο
πασα ἡ επισκε
ψις των ῦιων
ισραηλ· συναμει †
αυτων· απο ει
κοσαετο῀υς
και επανω· πᾶς
ὁ εκπορευό
μενος παρατα
ξασθαι εν ισραηλ.
46· εξακοσιαι χι
λιαδες· και τρεις
χιλιοι και πεν
τακοσιοι και
— πεντηκοντα·
47· Οι δε λευῖται
εκ της φυλης
πατριας αυτων

ου συνεπεσκε
πησαν εν τοις
= ῦιοις ισραηλ᾽
48 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
49· σην λεγων· ὁ
ρα την φυλην
του λευῒ ου συ
νεπισκεψη·
και τον αριθμον
αυτων ου λημ
ψη εμμεσω
— των ῦιων ισραηλ·
50· Και συ επιστη
στησον τους
λευῖτας επι την
σκηνην του
μαρτυριου· και
επι παντα τα σκέυ
η αυτης· και ε
πι παντα ὁσα
εστιν εν αυτῆ
αυτοι αρο῀υσιν
την σκηνην
και παντα τα σκευ
η αυτης και αυ
τοι λιτουργη
σουσιν εν αυ
τη· και κυκλω
της σκηνης
παρεμβαλο῀υ
51· σιν· και εν τω
εξαιρειν την
σκηνην καθε
λο῀υσιν αυτην

† A super υν scripsit δυ, literam ν vero omnino apparet non addidisse

δι λευῖται· και
εν τω παρεμβα
λειν την σκη
νην. αναστη
σουσιν· και ὁ
αλλογενῆς ὁ
προσπορευο
μενος αποθα
— νετω·
52 Και παρεμβαλου
σιν δι ῢιοι ισραηλ·
ανηρ' εν τη αυ
του ταξει· και α
νῆρ' κατα την
εαυτου ἡγεμο
νιαν· συν δυνα
— μει αυτων
53 Οι δε λευῖται πα
ρεμβαλετωσαν
εναντιοι κύ
κλω της σκη
νης του μαρτυ
ριου· και ουκ' ἐ
σται αμάρτημα
— εν ῢιοις ισραηλ'·
Και φυλαξουσιν
δι λευῖται αυτοι
την φυλακην
της σκηνης του
— μαρτυριου·
54 Και εποιησαν
δι υιοι ισραηλ' κατα
παντα ά ενετει
λατο κυριος τω μω
ῢση και άαρῶν.

ουτως εποι
— ησαν·
II, 1· Και ελαλησεν
κυριος προς μωυσην.
και ααρῶν λε
2 γων· ανθρωπος εχο
μενος κατα τά
γμα αυτου· κα
τα σημᾶιας· κα
τ οἰκους πατρι
ῶν αυτων πα
ρεμβαλετωσαν
δι υιοι ισραηλ' εναν
τιον· κυκλω της
σκηνης του
μαρτυριου πα
ρεμβαλουσιν
— δι ῢιοι ισραηλ·
3 Και δι παρεμβαλ
λοντες πρωτοι
κατα ανατολας·
ταγμα παρεμ
βολης ἴουδα
συν δυναμει
αυτων· και ὁ άρ
χων των ῢιων
ἴουδα. ναασσων'
ῢιος αμιναδᾶβ
4 δύναμις αυτου
δι επεσκεμμε
νοι· τεσσαρες
και εβδομηκον
τα χιλιαδες· και
— εξακοσιοι·
5· Και δι παρεμβαλ

λοντες εχομε
νοι φυλης ισ
σαχαρ' και ὁ άρ
χων των υιων
ἴσσαχάρ. ναθα
ναῆλ' υιος σω
6 γαρ· δύναμις
αυτου δι επε
σκεμμενοι. τεσ
σαρες και πεν
τηκοντα χιλι
αδες· και τετρα
— κοσιοι·
7· Και δι παρεμβαλ
λοντες εχόμε
νοι· φυλη ζα
βουλῶν· και ὁ
αρχων των ῢιων
ζαβουλῶν. ελι
άβ' υιος χαιλῶν·
8 δυναμις αυτου
δι επεσκεμμε
νοι· επτα και πεν
τηκοντα χιλι
αδες και τετρα
— κοσιοι·
9· Παντες δι επε
σκεμμενοι εκ
της *φυλῆς ἴου
δα. εκατον και
ὀγδοηκοντα
χιλιαδες και
εξακισχιλιοι
και τετρακοσι
οι· συν δυνα

*παρεμ βολης

κα

μει αυτων πρω
— τοι εξαρο˜υσιν
10· Ταγμα παρεμβο
λης ρουβῆν προς
νότον συν δυ
ναμει αυτων·
και ὁ ἀρχων των
ϋιων ρουϐῆν.
ελισο˜υρ ϋιος
11· σεδιουρ' δυνα
μις αυτου ὁι ε
πεσκεμμενοι·
ἑξ' και τεσσερα
κοντα χιλιαδες·
και πενταχο
— σιοι·
12· Και ὁι παρεμϐαλ
λοντες εχομε
νοι αυτου· φυ
λη συμεῶν·
και ὁ αρχων των
ϋιων συμεῶν.
σαλαμιῆλ' ϋιος
σουρισαδαε˜ι·
13 δυναμις αυτου
ὁι επεσκεμμε
νοι· εννεα και
πεντηκοντα
χιλιαδες και τρι
—, ακοσιοι·
14· Και ὁι παρεμβαλ
λοντες εχομε
νοι αυτου· φυ
λη γᾶδ'· και ὁ ἀρ
χων των ϋιων
ϋιων γᾶδ' ελισαφ
ϋιος ραγουῆλ·
15· δύναμις αυτου
ὁι επεσκεμμε
νοι· πεντε και
τεσσερακον
τα χιλιαδες. και
εξακοσιοι και
— πεντηκοντα
16· Παντες ὁι επε
σκεμμενοι της
παρεμϐολης
ρουϐῆν· εκατον
και πεντηκον
τα χιλιαδες. και
τετρακοσιοι
και πεντηκον
τα· συν δαναμει
αυτων δε'υτε
— ροι εξαρο˜υσιν·
17· Και αρθησεται
η σκηνη του μαρ
τυριου· και ή πα
ρεμϐολη των
λευιτῶν μεσον
παρεμβολων·
ως παρεμβαλ
λουσιν ουτως
και εξαρο˜υσιν
ἑκαστος εχο
μενος καθ ηγε
— μονιαν αυτων·
18· Τάγμα παρεμβο
λης εφρα˜ιμ· πα
ρα θαλασσαν
συν δυναμει
αυτων· και ὁ αρ
χων των ϋιων
εφρα˜ιμ'.. ελισα
μα ϋιος εμιουδ
19· δύναμις αυτου
ὁι επεσκεμμε
νοι τεσσερακον
τα χιλιαδες· και
— πεντακοσιοι·
20 Και ὁι παρεμϐαλ
λοντες εχομε
νοι. φυλης μα
νασση· και ὁ
αρχων των ϋιων
μανασση. γαμα
λιῆλ' υιος φα
21 δασσο˜υρ· δυνα
μις αυτου ὁι ε
πεσκεμμενοι
δυο και τριακον
τα χιλιαδες και
— διακοσιοι
22· Και ὁι παρεμβαλ
λοντες εχομε
νοι· φυλη βενι
αμε˜ιν. και ὁ ἀρ
χων των ϋιων
ϐενιαμε˜ιν· αβει
δαν, ϋιος γαδε
23 ωνῑ· δύναμις
αυτου ὁι επε
σκεμμενοι.
πεντε και τρι
ακοντα χιλιαδες·

και τετρακοσι
— οι·
24 Παντες δι επε
σκεμμενοι της
παρεμβολης
εφρα¨ιμ εκατον
χιλιαδες· και ο
κτακισχιλιοι
και εκατον· συν
δυναμει αυτων
τριτοι εξαρο¨υ
— σιν·
25· Τάγμα παρεμβο
λης δάν προς
βορραν· συν δυ
ναμει αυτων·
και ὁ ἀρχων των
ϋιων δάν, εχι
εζερ' ϋιος αμι
26 σαδαϊ· δυναμις
αυτου οι επε
σκεμμενοι·
δυο και εξηκον
τα χιλιαδες· και
— επτακοσιοι·
27 Και οι παρεμβαλ
λοντες εχομε
νοι αυτου· φυ
λη ασῆρ· και ὁ
αρχων των ϋιων
ασῆρ' φαγεῆλ
28· ϋιος εχραν· δύ
ναμις αυτου
δι επεσκεμμε
νοι· μια και τεσ
σερακοντα χι
λιαδες· και ε
— πτακοσιοι·
29 Και δι παρεμβαλ
λοντες εχομε
νοι· φυλη νε
φθαλε¨ι· και ὁ ἀρ
χων των ϋιων
νεφθαλῖ. αχι
ρε υιος αινάν·
30· δυναμις αυτου
οι επεσκεμμε
νοι· τρις και πεν
τηκοντα χιλι
αδες· κα τετρα
— κοσιοι·
31 Παντες οι επε
σκεμμενοι
της παρεμβο
λης δάν· εκατον
πεντηκοντα
και επτα χιλια
δες και εξακο
σιοι· συν δυνα
μει αυτων ἐσχα
τοι εξαρο¨υσιν
κατα ταγμα αυ
— των·
32· Α'υτη ἡ επίσκε
ψις των ϋιων
ισραηλ'· κατ' οικους
πατριῶν αυτων·
πασα ἡ επισκε
ψις των παρε-
βολων συν
ταις δυναμε
*αυτων σιν *· εξακοσιαι
χειλιαδες· και
τρισχιλιοι και
πεντακοσιοι και †
— πεντηκοντα
33 Οι δε λευιται ου
συνεπεσκεπη
σαν εν αυτοις
καθα ενετειλα
το κυριος τω μωϋ
— ση·
34 Και εποιησαν
δι υιοι ισραηλ' κατα
παντα ὅσα συ
νεταξεν κυριος τω
μωϋση· ουτως
παρενεβαλλον
κατα τάγματα
αυτων· και ου
τως εξῆρον ε
καστος εχόμε
νοι κατα δημους
αυτων. κατ' οι
κους πατριῶν
== αυτων
III, Και ἀυται ἀι γε
1· νέσεις ἀαρῶν
και μωϋση· εν ἡ
ἡμερα ελαλη
σεν κυριω τω μω
ϋση εν ορει σι
2· να· και ταυτα τα
τα ονοματα των
ϋιων ἀαρῶν·

† και A dedit per compendium, sed supplens postea, ut videtur

πρωτοτοκος.
ναδάβ· και αβι
ο῀υδ'· και ελεα
ζαρ' και ἴθαμαρ·
3* ταυτα τα ὀνομα
τα των υιων ἀ
αρῶν. ὁι ἵερεις
ὁι ηλειμμένοι
ὁῦς ετελειω
σαν τας χειρας
αυτων ἵερα
4 τευειν· και ετε
λευτησεν να
δαβ και αβιο῀υδ'
έναντι κυριου προ
σφεροντων
αυτων πυρ' αλ
λοτριον έναν
τι κύριου εν τη ερη
μω σίνα· και παι
δια ούκ ην αυ
τοις· και ἴδου
ἴερατευσαν ε
λεαζαρ' και ιθά
μαρ' μετα ἀαρῶν
— του πατρος αυτων
5 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
6* σην λεγων· λά
βε την φυλην
την λευΐ· και στη
σεις αυτους
έναντι ἀαρῶν
του ἵερεως· και
λιτουργησου
7* σιν αυτω· και
φυλαξουσιν τας
φυλάκας αυτου και των
ῦιων ισραηλ' έναν
τι της σκηνης
του μαρτυριου·
εργαζεσθαι τα
εργα της σκη
8 νης· και φυλά
ξουσιν παντα
τα σκευῆ της
σκηνης του
μαρτυριου· και
τας φυλάκας·
των ῦιων ισραηλ'
κατα παντα τα
έργα της σκη
— νης·
9 Και δωσεις τους
λευΐτας ἀαρῶν
τω αδελφω σου
και τοις ῦιοις
αυτου τοις ἵε
ρέυσιν· δομα
δεδομενοι ου
τοι μοι εισιν α
πο των ῦιων
— ισραηλ·
10 Και ἀαρῶν και
τους ῦιους αυ
του καταστησεις
επι της σκη
νης του μαρτυ
ριου· και φυλα
ξουσιν την ἵε
ρατε῀ιαν αυτων·
και παντα τα του
θυσιαστηριου
και τα έσω του
καταπετάσμα
τος· και ὁ αλλο
γενης ο απτομε
νος αποθανε῀ι
— ται·
11 Και ελαλησεν
κυριός προς μωυ
12 σην· λεγων· και
εγω ἴδου ειλη
φα τους λευΐτας
εκ μεσου των
ῦιων ισραηλ' αντι
παντος πρωτο
τόκου διανόι
γοντος μῆτραν
παρα των ῦιων
ισραηλ' λύτρα αυτων
έσονται· και ε
σονται εμοι ὁι
13* λευΐται· εμοι
γαρ πᾶν, πρωτο
τοκον εν ἧ ἡμε
ρα επαταξα πᾶν
πρωτότοκον·
εν γη αιγυπτου
ἡγίασα εμοι πᾶν
πρωτοτοκον
εν ισραηλ'. απο ανθρωπου
έως κτήνους
εμοι έσονται·
εγω κυριος·

14 Και ἐλαλησεν
κυριος προς μωϋ
σην εν τη ερή
μω σίνα λεγων·
15 επίσκεψαι τους
ϋιους λευῒ· κα
τ' όικους πατρι
ῶν αυτων κα
τα δήμους αυτων·
κατα συγγενε͂ι
ας αυτων· πᾶν
αρσενίκον απο
μηνιαιου και
επανω επισκέ
— ψη αυτους·
16 Και επεσκεψα
το αυτους μω
ϋσης και ἀαρῶν
δια φωνης κυριου
όν τρόπον συ
νέταξεν αυτοις
— κυριος·
17 Και ἦσαν ουτοι
όι ϋιοι λευῒ εξ ο
νοματων αυτων·
γεδσῶν· καάθ'
— και μεραρῒ·
18· Και τάυτα τα ονό
ματα των υιων
γεδ'σῶν κατα
δημους αυτων·
λοβενῒ· και σε
— με-
19 Και όι ϋιοι καάθ'
κατα δήμους
αυτων· αμβραμ·
και ϊσαάρ· χε
— βρῶν· και όζιηλ·
20 Και όι ϋιοι μερα
ρῒ κατα δήμαυς
αυτων. μοολῒ·
— και ομουσῒ·
Ουτοι εισιν δή
μοι των λευῒ
τῶν· κατ' όικους
πατριῶν αυτων·
21· τω γεδ'σῶν· δή
μος του λοβε
νῒ ουτοι δημοι
του γεδ'σῶν
22 ή επισκεψις
αυτων κατα αρι
θμον παντος
αρσενικο͂υ α
πο μηνιάιου και
επανω ή επί
σκεψις αυτων
επτακισχιλιοι
και πεντακοσι
— οι·
23· Και όι υιοι γεδ'
σῶν όπίσω της
σκηνης του
μαρτυριου † πα
ρεμβαλουσιν
κατα θαλασσαν·
24 και ό αρχων όί
κου πατριας, του
δήμου του γεδ
σῶν. ελισᾶφ'
25· ϋιος δαῆλ' και ή
φυλη ϋιων γεδ'
σῶν, εν τη σκη
νη του μαρτυ
ριου· ή σκηνη και το κα λυμμα
και το κατακα
λυμμα της θυ
ρας της σκηνης
του μαρτυριου
26 και τα ϊστια της
αυλης· και το κα
ταπετασμα της
πυλης της αυ
λης της ουσης
επι της σκηνης·
και τα καταλοι
πα παντων των
— εργων αυτου·
27· Τω καάθ' δήμος
ό αμβραμ' ἑις·
και δημος ό ισ
σαάρ' ἑις· και δή
μος όζιηλ' εις·
28 ουτοι εισιν δή
μοι του καάθ' κα
τα αριθμον· παν
αρσενίκον απο
μηνιαιου και ε
πανω· οκτακισ
χιλιοι και εξακο
σιοι· φυλασσον
τες τας φυλα
— κας των άγιων·
29· Οι δημοι των
υιων καάθ' πα

† του μαρτυριου A ipse notis reprobavit

ρεμβαλο῀υσιν
εκ πλαγιων της
σκηνης κατα
30 νοτον· και ὁ
ἀρχων ὀικου
πατριῶν των
δήμων του κα
άθ'. ελισαφάν
31* ϋιος ὀζιῆλ' και
ἡ φυλακη αυ
των ἡ κιβῶτος
και ἡ τραπεζα·
και ἡ λυχνία·
και τα θυσιαστη
ρια· και τα σκέυ
η του ἁγίου ὅσα
λιτουργουσιν
εν αυτοις· και
το κατακάλυμ
μα· και παντα τα
32* έργα αυτων· και
ὁ αρχων ὁ επι
των αρχοντων
των λευιτῶν.
ελεάζαρ' ϋιος
ἀαρῶν του ἵε
ρεως καθεστα
μενος φυλασ
σειν τας φυ
λακας των ἁγι
— ων·
33 Τω μεραρῖ· δη
μος ὁ μοολῖ·
και δῆμος ὁ ο
μουσῖ· ουτοι ει
σιν δῆμοι του
34* μεραρῖ· ἡ επισκε
ψις αυτων κατα
αριθμον πᾶν
αριθμον· † παν
αρσενὶκον απο
μηνιαιου και
επανω εξακισ
χιλιοι και πεν
35* τηκοντα· και ὁ
ἀρχων όἰκου
πατριῶν του
δημου του με
ραρῖ. σουριῆλ'
υιος αβιχαια· εκ
πλαγιων της
σκηνης παρεμ
βαλο῀υ § προς βορ
36* ραν· ἡ επισκε
ψις της φυλα
κης ϋιων με
ραρῖ. τας κεφα
λιδας της σκη
νης· και τους
μοχλο῀υς αυτης
και τους στυ
λους αυτης· *και τας βασεις αυτης*
και παντα τα σκέυ
37* η αυτων· και
τους στυλους
της αυλης κύ
κλω· και τας βά
σεις αυτων·
και τους πασσά
= λους αυτων *και τους χάλους αυτων*
38* Και ὁι παρεμβαλ
λοντες κατα προ
σωπον της σκη
νης του μαρτυ
ριοὺ απο ανατο
λων· μωϋσης
δε και ἀαρῶν και
ὁι υιοι αυτου·
φυλασσοντες
τας φυλακας
του ἁγιου· εις
τας φυλακας
των ϋιων ισραηλ·
και ο αλλογενης
ὁ απτόμενος
— αποθανε῀ιται·
39* Πασα ἡ επίσκε
ψις των ϋιων
λευιτῶν· ὅϋς
επεσκεψατο
μωϋσης και ἀ
αρῶν δια φω
νης κυριου κατα δη
μους αυτων·
πᾶν αρσενὶκον
απο μηνιάιου
και επανω. δυο
και εικοσι χιλι
= αδες
40* Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην
λεγων· επίσκε
ψαι πᾶν πρωτο
τοκον αρσεν των
ϋιων ισραηλ' απο μη.

† πᾶν αριθμον **reprobat A relicta interpunctione**
§ σιν **videtur supplere A supra lineam**

νιαίου και επα
νω· και λαβετε
τον αριθμον αυ
των εξ ονομα
41* τος· και λημψη
τους λευῒτας
εμοι· εγω κυριος·
αντι παντων πρωτοτοκων †
των υιων ισραηλ·
και τα κτηνη των
λευιτῶν· αντι
παντων των
πρωτοτόκων
εν τοις κτηνε
σιν των ῦιων
42 ισραηλ· και επεσκε
ψατο μωῢσης
ον τροπον ενε
τειλατο κυριος αυτω·
πᾶν πρωτότο
κον εν τοις ῦιοις
43 ισραηλ'· και εγενε
το παντα τα πρω
τοτοκα αρσενι
κα κατα αριθμον
εξ ονοματος
απο μηνιάιου
και επανω εκ
της επισκέψε
ως αυτων. δυ
ο και εικοσι χι
λιαδες· τρεις
και εβδομηκον
τα και διακοσι
= οι· και ελαλη
44 σεν κυριος προς μω
ϋσην λεγων·
45 λαβε τους λευ
ῒτας αντι παν
των των πρω
τοτοκων των
ῦιων ισραηλ'· και τα
κτηνη των λευ
ιτῶν αντι των
κτηνων αυτων·
και έσονται ε
μοι όι λευῒται·
— εγω κυριος·
46* Και τα λυτρα τρι
ῶν και εβδομη
κοντα και δια
κοσιων όι πλε
οναζοντες πα
ρα τους λευῒτας
απο των πρω
τοτοκων των
47* ῦιων ισραηλ· και λημ
ψη κατα κεφα
λην κατα το δι
δραγμον το άγι
ον λημψη· ει
κοσι οβολοὶ ό
48 σικλος· και δώ
σεις το αργυρι
ον άαρῶν και
τοις ῦιοις αυτου
λυτρα των πλε
οναζοντων
= εν αυτοις·
49 Και έλαβεν μω
ϋσης το αργυ
ριον τα λυτρα
των πλεοναζον
των εις την εκ
λυτρωσιν των
50 λευιτῶν· πα
ρα των πρωτο
τοκων των ῦιων
ισραηλ' πεντε και
εξηκοντα και
τριακοσιους
και χιλιους σί
κλους κατα τον
σικλον τον αγι
51 ον· και εδωκεν
μωῢσης το αρ
γυριον τα λυ
τρα των πλεο
ναζοντων. άα-
ρῶν και τοις
υιοις αυτου δι
α φωνης κυριου.
ον τροπον ενε
τειλατο κυριος τω
= μωυση·
IV, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
σην και άαρων
2 λεγων· λαβε
το κεφαλαιον
των υιων καάθ'
εκ μεσου ῦιων
λευῒ κατα δη
μους αυτων·
κατ' όικους πα

† πρωτοτοκων supplet A prope textum

τριῶν αυτων·
3* απο εικόσι και
πεντε ετων
και επανω· και
εως πεντηκον
τα ετων· πᾶς
ὁ εισπορευο
μενος λιτουρ
γε͂ιν ποιησαι
παντα τα ἐργα
εν τη σκηνη
— του μαρτυριου·
4 Και ταυτα τα ερ
γα των ῡιων κα
άθ' εκ μεσου
ῡιων λευι· κα
τα δημους αυ
των. κατ' οικους
πατριῶν αυτων
εν τη σκηνη
του μαρτυριου
ἁγιον των ἁγί
5 ων· και εισε
λευσονται ά
αρῶν και ὁι ῡιοι
αυτου ὁταν
εξαιρη η παρεμ
βολη· και καθε
λο͂υσιν το κα
ταπέτασμα το
συσκιαζον·
και κατακαλυ
ψουσιν εν αυ
τω την κιβωτον
του μαρτυριου·

6* και επιθησου
σουσιν επ αυ
το κατακαλυμ
μα δερμα υακίν
θινον· και επι
βαλο͂υσιν επ αυ
την ῑματιον
ὁλον ῡακιν
θινον ἀνωθεν·
και διεμβαλο͂υ
σιν τους ανα
— φορε͂ις·
7* Και επι την τρα
πεζαν την προ
κιμενην επι
βαλο͂υσιν επ αυ
την ῑματιον
ὁλον πορφυ
ρο͂υν· και τα τρυ
βλια· και τας θυ
ῑσκας· και τους
κυάθους· και
τα σπονδε͂ια
εν ὁῖς σπεν
δει· και ὁι αρτοι
ὁι διαπαντος †
επ αυτης ἐσον
8* ται· και επιβα
λο͂υσιν επ αυ
την ῑματιον
κόκκινον· και
καλυψουσιν
αυτην καλυμ
ματι δερματί
νω ῡακινθινω·

και διεμβαλο͂υ
σιν τους ανα
— φορε͂ις αυτης·
9* Και λημψονται
ῑματιον υακιν
θινον· και κα
λυψουσιν την
λυχνιαν την
φωτίζουσαν·
και τους λυχνους
αυτης· και τας
λαβίδας αυτης·
και τας επαρυ
στριδας αυτης·
και παντα τα α-
για του ελαιου
αυτης ὁσοις
λιτουργο͂υσιν
10* αυτοις· και εμ
βαλο͂υσιν αυ
την και παντα
τα σκευη αυτης
εις καλυμμα
δερματινον
ῡακινθινον·
και επιθησου
σιν αυτην επ α
— ναφορεων·
11 Και επι το θυσι
αστηριον το
χρυσο͂υν επι
καλυψουσιν
ῑματιον υακιν
θινον· και επι
καλυψουσιν

† indicem lectionis marginalis apposuit A super ὁι, sed lectionem omisit

αυτο καλύμμα
τι δερματινω ϋ
ακινθινω· και
εμβαλο῀υσιν
τους αναφορε῀ις
— αυτου·
12· Και λημψονται
παντα τα σκευ
η τα λειτουργὶ
κα εις α λειτουρ
γο῀υσιν εν αυ
τοις εν τοις ά
γιοις· και εμβα
λο῀υσιν εις ϊμα
τιον ϋακίνθι
νον· και καλύ
ψουσιν αυτα
καλύμματι δερ
ματινω ϋακιν
θινω· και επι
θήσουσιν επ α
— ναφορε῀ις·
13 Και τον καλυπτη
ρα επιθήσει ε
πι το θυσιαστη
ριον· και επικα
λυψουσιν επ αυ
το ϊματιον όλο
πορφυρον·
14· και επιθησου
σιν επ αυτο παν
τα τα σκευη αυ
του εν οῖς λει
τουργο῀υσιν εν
αυτοις· και τα
πυρῖα· και τας
κρεαγρας· και
τας φιαλας· και
τον καλυπτῆρα·
και παντα τα σκέυ
η του θυσιαστή
ριου· και επιβα
λο῀υσιν επ αυτο
καλυμμα δερ
ματινον ϋακιν
θινον· και διεμ
βαλο῀υσιν τους
αναφορε῀ις αυ
— του·
Και λημψονται
ϊματιον πορ
φυρο῀υν· και συν
καλύψουσιν
τον λουτῆρα
και την βασιν
αυτου· και εμ
βαλο῀υσιν αυτα
εις κάλυμμα
δερμάτινον υ
ακίνθινον· και
επιθήσουσιν
— επι αναφορε῀ις·
15· Και συντελεσου
σιν ἀαρῶν και
όι ϋιοι αυτου
καλυπτοντες
τα ἅγια και παν
τα τα σκευη τα
ἅγια εν τω εξάι
ρειν την παρεμ
βολην· και με
τά ταυτα εισελευ
σονται οι υιοι
καάθ' αιρειν·
και ουχ ἅψον
ται των άγιων
ϊνα μη αποθα
νωσιν· ταυτα
αρο῀υσιν όι ϋιοι
καάθ' εν τη σκη
νη του μαρτυ
— ριου
16· Επισκοπος ε
λεαζαρ' ϋιος ά
αρῶν του ϊερε
ως· το ελαιον
του φωτος· και
το θυμίαμα της
συνθέσεως·
και η θυσια ή κα
θ ημεραν· και
το ελαιον της
χρεισσεως· ή
επισκοπη ὅ
λη της σκηνης
και ὅσα εστιν
εν αυτη εν τω
άγιω και εν πα
— σι τοις εργοις·
17· Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
σην και ἀαρῶν
λεγων· μη ολο
θρευσητε της
φυλης τον δη

μον τον καάθ
εκ μεσου των
19 λευιτῶν του
το ποιησατε αυ
τοις και ζησον
ται· και ου μη α
ποθανωσιν
προσπορευο
μενων αυτων
προς τα ἅγια των
ἁγιων. ἀαρῶν·
και ὁι ῦιοι αυτου
εισπορευεσθω
σαν· και κατα
στησουσιν αυ
τους εκαστον
κατα την αναφο
20 ραν αυτου· και
ου μη εισελθω
σιν ἴδειν εξάπι
να το ἅγιον και
= αποθανο῀υνται·
21 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
22 σην λεγων· λά
βε την αρχην
των ῦιων γεδ'
σῶν· κατα δη
23 μους αυτων· α
πο πεντε και
εικοσαετο῀υς
και επανω εως
πεντηκοντα
ετο῀υς· επισκέ
ψασθε αυτους
πᾶς ὁ εισπορευ
ὁμενος λειτουρ
γε῀ιν και ποιειν
τα εργα εν τη σκη
νη του μαρτυ
= ριου·
24* Α'υτη ἡ λειτουρ
γεια του δήμου
του γεδ'σῶν· λει
τουργε῀ιν και ἀί
25 ρειν· και αρε῀ι τας
δερρεις της σκη
νης· και την
σκηνην του
μαρτυριου· και
το κατακαλυμ
μα αυτης· και
το κατακαλυμ
μα το ῦακινθι
νον το ον επ αυ
της ανωθεν
και το κατακά
λυμμα της θυ
ρας της σκηνης
του μαρτυριου·
26 και τα ἴστία της
αυλης ὅσα επι
της σκηνης του
μαρτυριου· και
τα περισσα αυτων·
και παντα τα
σκευη τα λει
τουργίκα αυτων·
και ὅσα λειτουρ
γουσιν εν αυ
τοις ποιησου
27* σιν· κατα στο
μα ἀαρῶν και των
ῦιων αυτου έ
σται η λειτουρ
για των υιων
γεδ'σῶν· κατα
πασας τας λειτουρ
γε῀ιας αυτων και
κατα παντα τα ἐρ
γα αυτων· και ε
πισκέψη αυτους
εξ ὀνοματων·
παντα ἀρτα υπ αυ
28* των· ἀυτη ἡ λει
τουργε῀ια των
ῦιων γεδ'σῶν
εν τη σκηνη του
μαρτυριου και
ἡ φυλακη αυτων
εν χειρι ἴθαμαρ
του ῦιου ἀαρῶν
= του ἴερεως·
29 Οι ῦιοι μεραρῖ·
κατα δημους αυ
των· κατ' ὀικους
πατριῶν αυτων·
επισκεψασθε
30* αυτους· απο πεν
τε και εικοσαε
τους και επανω
εως πεντηκον
ταετους επισχε
ψασθαι αυτους·
πᾶς ὁ εισπορευ

ομενος λειτουρ
γειν τα ἔργα του
— μαρτυριου·
31· Και ταυτα τα φυ
λάγματα των αι
ρομενων ὑπ αυ
των κατα παν
τα τα ἔργα αυτων
εν τη σκηνη του
μαρτυριου·
τας κεφαλίδας
της σκηνης·
και τους μοχλους
αυτης· * και τας
βασεις αυτης·
και το κατακα
λυμμα· και ἁι βά
σεις αυτων·
και ὁι στυλοι αυ
των· και ὁι στυ
λοι αυτων· και
το καταλυμμα
της θυρας της
32· σκηνης· και
τους στυλους
της αυλης κύ
κλω· και ἁι βα
σεις αυτων· και
τους στυλους
του καταπετά
σματος της πυ
λης της αυλης·
και τας βασεις
αυτων· και τους
καυλους † αυτων·

* και τους στυ λους αυτης

και παντα τα σκευ
η αυτων· και
παντα τα λειτουρ
γηματα αυτων·
ἐξ ονοματων
επισκεψασθαι
αυτους και παν
τα τα σκευη. της
φυλακης των
αιρομενων
— υπ αυτων·
33· Αὑτη ἡ λειτουρ
γεια δήμου
υιων μεραρῖ· εν
πασι τοις εργοις
αυτων εν τη
σκηνη του μαρ
τυριου εν χει
ρι ἰθαμαρ' ὑιου
ἀαρῶν του ἱε
— ρεως·
34 Και επεσκεψα
το μωϋσης και
ἀαρῶν και ὁι
αρχοντες ισραηλ
τους υιους κα
θ' κατα δήμους
αυτων· κατ' οι
κους πατριῶν
35 αυτων· απο πεν
τε και εικοσα
ετο͂υς και επα
νω εως πεντη
κονταετο͂υς·
πᾶς ὁ εισπο

ρευομενος
λειτουργε͂ιν
και ποιειν τα
εργα εν τη σκη
νη του μαρτυ
36 ριου· και εγε
νετο ἡ επισκε
ψις αυτων κα
τα δημους αυ
των. δισχίλιοι
επτακοσιοι και
πεντηκοντα·
37 ἀύτη ἡ επισκε
ψις δήμου κα
ἀθ'· πᾶς ὁ λει
τουργῶν εν τη
σκηνη του μαρ
τυριου καθα ε
πεσκεψατο μω
ϋσης και ἀαρων
δια φωνης κυριου
εν χειρι μωυ
— ση·
38 Και επεσκεπη
σάν ὁι ὑιοι γεδ'
σῶν· κατα δη
μους αυτων
κατ' όικους πα
τριῶν αυτων·
39 απο πεντε και
εικοσαετο͂υς
και επανω· ε
ως πεντηκον
ταετο͂υς· πᾶς
ὁ εισπορευο

† A ipse puncto reprobat primum υ

μενος λειτουρ
γειν και ποιειν
τα έργα της σκη
νης του μαρτυ
40 ριου· και εγε
νετο η επισκε
ψις αυτων εν
τη σκηνη του
μαρτυριου κα
τα δημους αυ
των· κατ' οικους
πατριῶν αυτων·
δισχιλιοι εξα
κοσιοι τριακον
41 τα· άυτη ή επι
σκεψις δήμου
υιων γεδ'σων·
πᾶς ὁ λειτουρ
γῶν εν τη σκη
νη του μαρτυ
ριου ὃῦς επε
σκεψατο μω
υσης και άαρῶν
δια φωνης κυριου
εν χειρι μωῦ
— ση·
42 Επεσκέπη
δε και δημος
ῦιων μεραρῖ κα
τα δήμους αυ
των κατ' όικους
πατριῶν αυτων·
43· πεντε και εικο
σαετο῀υς και ε
πανω εως πεν
τηκονταετο῀υς·
πᾶς ὁ εισπορευ
όμενος λειτουρ
γειν προς τα ερ
γα της σκηνῆς
του μαρτυριου·
44 και εγενετο ἡ
επισκεψις αυ
των κατα δή
μους αυτων·
κατ' όικους πα
τριῶν αυτων·
τρισχιλιοι και
— διακοσιοι·
45 Α'ύτη η επίσκε
ψις δημου ῦιων
μεραρῖ ὃῦς ε
πεσκεψατο
μωῦσης και ἀ
αρῶν δια φωνης
κυριου εν χειρι μω
— ῦση
46· Παντες όι επε
σκεμμενοι
ὃῦς επεψατο
μωυσης και
άαρῶν και όι αρ
χοντες ῦιων
ισραηλ' τους λευῖ
τας κατα δημους
αυτων κατ' όικους
πατριῶν αυτων
47 απο πεντε και
εικοσαετο῀υς
και επανω. έως
πεντηκοντα
ετο῀υς· πᾶς ὁ
εισπορευομε
νος προς το ερ
γον των εργων·
και τα έργα τα αι
ρομενα εν τη
σκηνη του μαρ
48 τυριου εγενη
θησαν οι επισκε
πεντες οκτά
κις χιλιοι πεν
τακοσιοι ογδο
49· ηκοντα δια φω
νης κυριου· επεσκε
ψατο αυτους εν
χειρι μωῦση
άνδρα κατ άνδρα
επι των εργων
αυτων και επι
ὧν ερο῀υσιν αυ
τοι· και επεσκε
πησαν ον τρο
πον συνεταξεν
= κυριος τω μωῦση·
v, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
σην λεγων·
2· πρόσταξον τοις
ῦιοις ισραηλ· και ε
ξαποστειλατω
σαν εκ της πα
ρεμβολης παν
τα λέπρον· και
παντα γονορυῆ·

και παντα ακα
θαρτον επι ψυ
3* χη απο αρσενὶ
κου εως θηλυ
κου εξαποστει
λατε εξω της
παρεμβολης·
και ου μιανο῀υ
σιν τας παρεμ
βολας αυτων
εν ὄἷς εγω κα
ταγεινομαι εν
— αυτοις·
4 Και εποιησαν
ουτως ὁι υιοι
ισραηλ' και εξαπε
ὀτειλαν αυτους
εξω της παρεμ
βολης· καθα ε
λαλησεν κυριος τω
μωυση· ουτως
εποίἧσαν ὁι
═ υιοι ισραηλ'·
5 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
6* σην λεγων· λα
λησον τοις ϋιοις
λεγων ισραηλ'· ανηρ' ἡ γυ
νη· ὁστις εαν
ποιηση απο πα
σῶν των αμαρ
τιῶν των ανθρω
πίνων· και πα
ριδῶν παρἴδη.
και πλημμελη
ση ἡ ψυχη εκει
7* νη. εξαγορευ
σει την αμαρτι
αν ἧν εποιησεν·
και αποδωσει
την πλημμε
λε῀ιαν το κεφα
λαιον· και το
επίπεμπτον
αυτου προσθη
σει επ αυτο· και
αποδωσει ὧ τι
νι επλημμελη
— σεν αυτω·
8 Εαν δε μη ἧ τω
ανθρωπω ὁ αγχιστέυ
ων ὡστε απο
δουναι αυτω
το πλημμελη
μα προς αυτον·
το πλημμελη
μα το αποδιδο
μενον τω κυριω·
τω ἵερει εσται·
πλην του κρὶ
ου του ἵλασμου·
ὁι ὁῦ εξἴλασε
ται εν αυτω πε
— ρι αυτου·
9 Και πασα απαρ
χῆ και παντα τα
ἁγιαζομενα εν
υιοις ισραηλ' οσα
αν προσφερω
σιν κυριω. τω ἵε
ρει αὐτω εσται·
10* και εκαστου τα
ἡγιασμενα αυ
═ του εσται
11 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
12 σην λεγων· λα
λησον τοις υιοις
ισραηλ' και ερε῀ις
προς αυτους·
ανδρος ανδρος
εαν παραβῆ ἡ
γυνη αυτου·
και παρ'ἴδη αυ
τον ϋπεριδου
13*. σα· και κοιμη
θη τις μετ αυ
της κοιτην σπερ
ματος· και λα
θη εξ οφθαλ
μων του ανδρος
αυτης και κρυ
ψη. άυτη δε
ἧ μεμιαμμε
νη· και μαρτυς
μη ἧ κατ αυτης·
και άυτη μη ἧ
συνειλημμε
14* νη· και επελ
θη αυτω πνευμα
ζηλωσεως· και
ζηλωση την
γυναικα αυτου·
άυτη δε μεμιαν
ται. η επελθη

αυτω πνευμα ζη
λωσεως και
ζηλωση την
γυναικα αυτου·
άυτη δε μη ῆ με
15 μιαμμενη. και
ᾶξει ὁ ανθρωπος την
γυναικα αυτου
προς τον ἵερε
α· και προσὸίσει
το δωρον περι
αυτης το δεκα
τον του ὸίφι·
αλευρον κριθι
νον· ουκ επι
χεε῀ις επ αυτο
ελαιον· ουδε
επιθησεις ε
π αυτο λίβανον·
εστιν γαρ θυ
σια. ζηλοτυπι
ας· θυσια μνη
μοσυνου ανα
μιμνησκουσα
— αμαρτιαν·
16 Και προσάξει
αυτην ὁ ἵερευς
και στησει αυ
την εναντι κυριου·
17 και λημψεται
ὁ ἵερευς ὕδωρ
καθαρον ζῶν
εν αγγιω ὀστρα
κινω· και της
γης της ουσης
επι του εδάφους
της σκηνης
του μαρτυριου·
και λαβων ὁ ἵε
ρευς εμβαλε῀ι
18 εις το ὕδωρ· και
στησει ὁ ἵερευς
την γυναικα ε
ναντι κυριου· και α
ποκαλυψει την
κεφαλην της
γυναικος· και
δωσει επι τας
χειρας αυτης
την θυσιαν του
μνημοσυνου
της θυσιας της
ζηλοτυπιας·
εν δε τη χειρι
του ἵερεως ἐ
σται το ὕδωρ του
ελεγμου το ε
πικαταρωμε
19 νον τουτο· και
ορκιε῀ι αυτην
ὁ ἵερευς· και ἐ
ρε῀ι τη γυναικι·
ει μη κεκοιμη
ται τις μετα σου
ει μη παραβεβη
κας μιανθηναι
ὕπο τον ανδρα
τον σεαυτης.
αθῶα ἴσθι απο
του ὕδατος του
ελεγμο῀υ του
επικαταρωμε
νου τουτου·
20 ει δε συ παραβε
βηκας υπ'ανδρος
ουσα η μεμιαν
σαι· και ἐδωκεν
τις την κοιτην
αυτου εν σοι
πλῆν του ανδρος
21 σου· και ορκιε῀ι
ὁ ἵερευς την
γυναικα εν τοις
ὁρκοις της αρας
ταυτης· και ε
ρε῀ι ὁ ἵερευς τη
γυναικι· δῶη
κυριος σε εν αρα· και
ενορκιον εμ
μεσω του λαου
σου· εν τω δου
ναι κυριον τον μῆ
ρον σου διαπε
πτωκοτα· και
την κοιλιαν πε
πρησμένην·
22 και εισελευσε
ται το ὕδωρ' το
επικαταρωμε
νον τουτο εις
την κοιλίαν σου
πρησαι γαστε
ρα· και διαπεσειν
μηρον σου· και
ερε῀ι ἡ γυνη γε

νοιτο γενοιτο
23 και γράψει ὁ ιε
ρευς τας αρας
ταυτας εις βιβλι
ον· και εξαλει
ψει εις το ϋδωρ
του ελεγμο῀υ·
του επικαταρω
24 μενου· και πο
τιε῀ι την γυναι
κα το ϋδωρ' του
ελεγμο῀υ του
επικαταρωμε
νου· και εισε
λευσεται εις αυ
την το ϋδωρ' το
επικαταρωμε
— νον του ελεγμου·
25· Και λημψεται
ὁ ϊερευς εκ χει
ρος της γυναι
κος την θυσι
αν της ζηλοτυ
πιας· και επιθη
σει την θυσιαν
της ζηλοτυπί
ας και επιθησει
την θυσιαν ε
ναντι κυριου· και
προσοίσει αυ
την επι το θυ
σιαστηριον·
26 και δράξεται ὁ
ϊερευς απο της
θυσιας το μνη
μοσυνον αυ
της· και ανοίσει
αυτο επι το θυ
σιαστηριον· και
μετα ταυτα πο
τιει την γυναι
— κα το υδωρ·
27 Και έσται εαν μεν
ἦ μεμιαμμένη·
και ληθη λαθη
τον ανδρα αυτης
και εισελευσε
ται εις αυτην το
ϋδωρ' του ελεγμου
το επικαταρω
μενον. και πρη
σθησεται την
κοιλιαν και δι
απεσε῀ιται ὁ μὴ
ρος αυτης· και
έσται ἡ γυνη
εις ἀραν εν τω
28 λαω αυτης· εαν
δε μη μιανθῆ
ἡ γυνη και κα
θαρα ἦ. και αθῶ
α εσται· και εκ
σπερματιει σπερ
= μα
29 Ουτος ὁ νομος
της ζηλοτυπι
ας ὧ αν παραβη
η γυνη ὕπαν
δρος ουσα και
30· μιανθῆ· ἡ ανθρωπος
ὧ εαν επ αυτον
πνευμα ζηλωσεως·
και ζηλωση την
γυναικα αυτου·
και στησει την
γυναικα αυτου
ἐναντι κυριου· και
ποιησει αυτη
ὁ ϊερευς παντα
τον νομον του
31· τον· καθως ε
σται ο ανθρωπος α
πο αμαρτιας· και
ἡ γυνη εκεινη
λημψεται την
= αμαρτιαν αυτης·
VI, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
2· σην λεγων· λα
λησον τοις ϋιοις
ισραηλ' και ερε῀ις
προς αυτους·
ανηρ' η γυνη
ὁς αν μεγαλως
ευξηται ευχὴν
αφαγνῖσασθαι
3· αγνῖαν κυριω. α
πο ο῀ινου και
σικερα αγνισθη
σεται απο ο῀ι
νου και ὄξος
εξ' ο῀ινου· και
ὀξος εκ σικε
ρα ου πιεται· και
ὅσα κατεργα

ζεται εκ' στα
φυλῆς. ου πε
ται· και σταφυ
λῆν πρόσφα
τον και σταφί
δα. ου φάγεται
4 πασας τας ἡμε
ρας της ευχης
αυτου· απο παν
των δσα γινε
ται εξ αμπελου·
ο ινον απο στεμ
φυλλου· εως
γιγαρτου ου
— φαγεται
5 Πασας τας ημε
ρας της ευχης
του αγνισμο υ
ἀυτου. ξύρον
ουκ επελευσε
ται επι την κε
φαλην αυτου
εως αν πληρω
θωσιν ἀι ημε
ραι δσας ηυξα
το κυριω ἅγιος ἐ
σται· τρεφων
κόμην τριχα
— κεφαλης·
6 Πασας τας ἡμε
ρας της ευχης
κυριω επι παση ψυ
χη τετελευτη
κυια ουκ εισε
7 λευσεται επι
πατρι και μητρι
και επ' αδελφω
και επ' αδελφη
ου μιανθησε
ται επ αυτοις
αποθανοντων
αυτων· ότι ευ
χη θεου αυτου ε
π αυτου επι κε
φαλης αυτου
8 πασας τας ἡμε
ρας της ευχης
αυτου. ἅγιος
— έσται τω κυριω·
9 Εαν δε τις θανα
τω αποθανη
επ αυτω εξάπι
να. παραχρῆμα
μιανθησεται
ἡ κεφαλη ευ
χης αυτου· και
ξυρησεται την
κεφαλην αυτου
ἧ αν ἡμερα κα
θαρισθη. τη η
μερα τη εβδομη
— ξυρηθησεται·
10 τη δε ἡμερα τη
ὀγδοη. οισει δυ
ο τρυγόνας· ἡ
δυο νοσσους
περιστερων
προς τον ἵερε
α επι τας θυρας
της σκηνης του
11 μαρτυριου· και
ποιησει ὁ ἵερευς
μιαν περι αμαρ
τιας· και μιαν
εις ὁλοκαυτω
μα· και εξίλασε
ται περι αυτου
ὁ ἵερευς περι
ὧν ἡμαρτεν
περι της ψυχης·
και ἁγιάσει την
κεφαλην αυτου·
εν εκεινη τη
12 ἡμερα ἡγιάσθη
τω κυριω πασας τας
ημερας της ευ
χης· και προσά
ξει ἀμνον ενι
αυσίον εις πλημ
μελιαν· και ἀι
ἡμεραι αι προ
τεροι ἀλογοι ἐ
σονται· ότι εμι
άνθη κεφαλη
— ευχης αυτου·
13 Και ουτος ὁ νο
μος του ευξα
μενου· ἧ αν ἡ
μερα πληρωση
ἡμερας ευχης
αυτου. προσδι
σει αυτος παρα
τας θυρας της
σκηνης του μαρ
14 τυριου· και

προσάξει το δω
ρον αυτου κυριω
ἀμνον ενιαυ
σιον αμωμον
ενα εις ολοκαυ
τωμα· και αμνά
δα ενιαυσιαν
ἀμωμον μιαν
εις αμαρτιαν·
και κρίον ενα
ἀμωμον εις σω
15· τηριον· και κα
νο῀υν, αζυμων
σεμιδαλεως
αρτους αναπε
ποιημενους.
εν ελαιω· και λά
γανα αζυμα κε
χρεισμενα εν
ελαιω· και θυσι
αν αυτων και
— σπόνδην αυτων·
16 Και προσδισει
ὁ ιερευς ἐναν
τι κυριου· και ποιη
σει το περι αμαρ
τιας αυτου· και
το ὁλοκαυτω
17 μα αυτου· και τον
κρίον ποιησει
θυσιαν σωτη
ριου κυριω· επι τω
κανω των ἀζύ
μων· και ποιη
σει ὁ ἱερευς την

θυσιαν αυτου·
και την σπόν
18· δην αυτου· και
ξυρησεται ὁ ευ
γμενος παρα
τας θυρας της
σκηνης του μαρ
τυριου την κε
φαλην της ευ
χης αυτου· και
επιθήσει τας
τριχας επι το
πυρ' ὁ εστιν ε
πι την θυσιαν
— του σωτηριου·
19· Και λημψεται
ὁ ἱερευς τον
βραχίονα ἑφθον
απο του κριου·
και ἀρτον ενα
αζυμον απο
του κανο῀υ· και
λαγανον ἀζυ
μον ἑν· και επι
θήσει επι τας
χειρας του ευ
ξαμενου μετα
το ξυρησασθαι
αυτον την κε
φαλην αυτου·
20· και προσοισει
αυτα ὁ ἱερευς
επιθεμα ἐναν
τι κυριου· ἅγιον ἐ
σται τω ἱερει·

επι του στηθυ
νιου του επιθέ
ματος· και επι
του βραχιονος
του αφαιρεμα
τος· και μετά
ταυτα πιεται ο
ευγμενος ο῀ι
— νον
21· Ουτος ὁ νομος
του ευξαμενου·
ὁς αν ευξηται
κυριω δωρον αυ
του κυριω περι της
ευχης· χωρις
ὧν αν ευρη ἡ
χε῀ιρ' αυτου· κα
τα δυναμιν της
ευχης αυτου
ἧς αν ευξηται
κατα τον νομον
== αγνιας·
22 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
σην λεγων·
23· λάλησον ἀαρων
και τοις ὑιοις
αυτου λεγων †
27 αυτοις και επι
θήσουσιν το
ὀνομα μου εν
τοις ὑιοις ισραηλ'·
και εγω κυριος ευ
— λογησω αυτους·
24 ευλογησαι σε

κϐ

† A marg. inferiori supplet ουτως ευλογησετε τους | υιους ισραηλ λεγοντες

κυριος και φυλαξαι
25 σε· επιφάναι
κυριος το προσω
πον αυτου επι
σε· και ελεήσαι
σε· επάραι κυριος
το προσωπον
αυτου επι σε
και δῶη σοι ει
— ρηνην·
VII, Και εγενετο
1· τη ήμερα ῆ συ
νετελεσεν μω
ϋσης ωστε α
ναστησαι την
σκηνην και έ
χρεισεν αυτην
και ήγίασεν
αυτην και παν
τα τα σκευη αυ
της· και το θυ
σιαστηριον· και
παντα τα σκέυ
η αυτου· και έ
χρεισεν αυτα
και ήγίασεν αυ
— τα·
2 Και προσῆνεγ
καν οι άρχοντες
ισραηλ' δωδεκα άρ
χοντες όίκων
πατριῶν αυτων·
ουτοι όι άρχον
τες φυλῶν· ου
τοι όι παρεστη
κοτες επι της
επισκοπῆς·
3· και ῆνεγκαν τα
δῶρα αυτων έ
ναντι κυριου· εξ' α
μάξας λαμπη
νικας· και δω
δεκα βοας· άμα
ξαν παρα δύο αρ
χοντων· και μο
σχον παρα εκα
στου· και προση
νεγκαν εναν
τίον της σκη
— νης·
4 Και ειπεν κυριος
προς μωυσην
5· λεγων· λάβε πα
ρ· αυτων και έσον
ται προς τα έργα
τα λιτουργίκα
της σκηνης του
μαρτυριου· και
δωσεις αυτα τοις
λευιταις εκα
στω κατα την
αυτου λειτουρ
— γιαν·
6· Και λαβων μω
ϋσης τας αμα
ξας και τους βοας.
έδωκεν αυτα
— τοις λευΐταις·
7 τας δυο άμάξας
και τους τεσσα
ρας βοας έδω
κεν τοις ῦιοις
γεδ'σῶν κατα
τας λειτουργε͂ι
8· ας αυτων· και τας
τεσσαρας αμά
ξας· και τους ὀ
κτω δόας. έδω
κεν τοις ῦιοις
μεραρῖ· κατα τας
λειτουργειας
αυτων δια ϊθα
μαρ' του ῦιου
ααρῶν του ϊερε
— ως·
9· Και τοις ῦιοις
καάθ' ουκ' εδω
κεν· ότι τα λει
τουγηματα † του
άγιου εχουσιν·
επ ῶμων αρου
= σιν·
10· Και προσηνεγ
καν οι άρχοντες
εις τον εγκαι
νισμον του θυ
σιαστηριου εν
τη ήμερα ῆ εχρει
— σεν αυτο·
και προσηνεγ
καν όι άρχοντες
τα δῶρα αυτων
απέναντι του
— θυσιαστηριου·
11· και ειπεν κυριος

† Non liquet an etiam A superscripserit ρ (λειτουργηματα)

προς μωυσην·
ἀρχων εἰς καθ η
μεραν· ἀρχων
καθ ημεραν
προσοίσουσιν
τα δωρα αυτων
εις τον εγκαι
νίσμον του θυ
— σιαστηριου·
12 Καὶ ἦν ὁ προσφε
ρων τη ἡμερα
τη πρωτη το δω
ρον αυτου. να
ασσων ῦιος α
μιναδᾱβ' ἀρχων
της φυλης ιου
13· δα· και προσηνεγ
κεν το δωρον
αυτου· τρυβλῑ
ον αργυρο͂υν
ἐν. τριάκοντα
και εκατον ὁλ
κῆ αυτου· φι
αλην μίαν αργυ
ραν· εβδομηκον
τα σικλων κατα
τον σικλον τον
ἅγιον· αμφό
τερα πληρης
σεμιδαλεως
αναπεποιημε
νης εν ελαιω
14· εις θυσιαν· θυ
ΐσκην μιαν δε
κα χρυσῶν· πλή
ρη θυμιαματος·
15· μοσχον ενα
εκ βοων· κρὶον
ενα· αμνον ενα
ενιάυσιον † εἰς
ὁλοκαυτωμα·
16· και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα
— περι αμαρτιας·
17 και εις θυσιαν
σωτηριου. δα
μάλεις δυο· κρι
ους πεντε·
τραγους πεν
τε· αμναδας ε
νιαυσίας πεν
τε· τουτο το
δωρον ναασ
σων ῦιου αμι
— ναδᾱβ'
18· Τη ἡμερα τη δευ
τερα προσηνεγ
κεν υιος σω
γᾱρ'· ἀρχων της
φυλης ΐσσαχαρ·
19 και προσηνεγ
κεν το δωρον
αυτου τρυβλῑ
ον αργυρο͂υν
ἐν· τριακοντα
και εκατον ολ
κῆ αυτου· φι
αλην μιαν αργυ
ραν εβδομηκον
τα σικλων κα
τα τον σικλον
τον ἅγιον· αμ
φοτερα πληρη
σεμιδαλεως
αναπεποιημε
νης εν ελαιω
20 εις θυσιαν· θυ
ΐσκην δεκα χρυ
σῶν πληρη θυ
21· μιαματος· μο
σχον ενα εκ
βοῶν· κρὶον
ενα· ἀμνον ενα §
ενιαυσιον εις
ολοκαυτωμα·
22· και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα
περι αμαρτιας·
23 και εις θυσιαν
σωτηριου. δα
μάλεις δυο· κρι
ο͂υς πεντε· τρά
γους πεντε·
αμναδας ενιαυ
σιας πεντε·
τουτο το δωρον
ναθαναῆλ' ῦιος
— σωγᾱρ·
24 Τη ἡμερα τη τρι
τη. αρχων των
ῦιων ζαβουλων·
ελιᾱβ' ῦιος χε
25 λῶν· το δωρον
αυτου τρυβλῑ
ον αργυρο͂υν

† A ipse ex ε | νιάυσιον correxit ενα | ενιάυσιον
§ ενα videtur additum postea, ab ipso A tamen est

ἐν· τριακοντα
και εκατον ολ
κῆ αυτου· φι
αλην μιαν αρ
γυραν εβδο
μηκοντα σῖ
κλων κατα τον
σῖκλον τον ἅ
γιον· αμφότε
ρα πλῆρη σεμι
δαλεως αναπε
ποιημενης
εν ελαιω εις
26 θυσιαν· θυΐ
σκην μιαν δε
κα χρυσῶν
πληρη θυμιά
27 ματος· μοσχον
ενα εκ βοῶν·
κρίον ενα· ἀ
μνον ενα ένι
αυσιον εις ό
λοκαυτωμα·
28* και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα
περι αμαρτιας·
29* και εις θυσιαν
σωτηριου δα
μαλεις δυο· κρι
ους πεντε· τραγους ε̅ †
αμναδας ενι
αυσιας πεντε·
τουτο το δω
ρον. ελιᾶβ' υιου
= χελῶν·

30* Τη ἡμερα τῆ τε
ταρτη αρχων
των υιων ρου
βῆν. ελισο͞υρ'
ῦιος σεδιο͞υρ'
31 το δωρον αυ
του τρυβλῖον
αργυρο͞υν ἐν·
τριακοντα και
εκατον ολκῆ
αυτου· φιάλην
μιαν αργυραν
εβδομηκον
τα σῖκλων κα
τα τον σῖκλον
τον ἅγιον· αμ
φοτερα πληρη
σεμιδάλεως
αναπεποιημε
νης ἐν ελαιω
32* εις θυσιαν· θυ
ΐσκην § μίαν δε
κα χρυσῶν
πληρη θυμια
33 ματος· μόσχον
ενα εκ βοῶν·
κρίον ενα· ἀ
μνον ενα ενι
αυσιον εις όλο
34* καυτωμα· και
χειμαρρον εκ
αιγῶν ενα πε
35* ρι αμαρτιας· και
εις θυσιαν σω
τηριου δαμά

λεις δυο· κρίους
πεντε· τραγους
πεντε· αμνά
δας ενιαυσι
[α]ους πεντε·
τουτο το δῶρον
ελισο͞υρ' ῦιου
— σεδιο͞υρ·
36 Τη ἡμερα τη πεμ
πτη αρχων των
ῦιων συμεῶν
σαμαλιηλ' υιος
37* σουρισαδαΐ· το
δωρον αυτου
τρυβλῖον αργυ
ρο͞υν ἐν τριακον
τα και εκατον ολ
κῆ αυτου· φια
λην μιαν αργυ
ραν εβδομηκον
τα σῖκλων κατα
τον σῖκλον τον
ἅγιον· αμφότε
ρα πλη †† σεμιδά
λεως αναπεποι
ημενης εν ε
λαιω εις θυσιαν·
38 θυΐσκην μιαν
δεκα χρυσῶν
πληρη θυμιάμα
39 τος· μοσχον ενα εκ
βοῶν· κρίον ενα·
ἀμνον ενα ένια'υ
σιον εις όλοκαυ
40* τωμα· και χειμαρ

† τραγους ε̅ **supplet A pone textum**
†† **non liquet an A suppleverit** ρη

§ **Super ι etiam accentum circumflexum scribit A**

ρον εξ αιγων ε
να περι αμαρτι
41 ας· και εις θυσι
αν σωτηριου
δαμάλεις δυο·
τραγους ε κριο͞υς πεντε·
αμνάδας ενιαυ
σίας πεντε·
τουτο το δωρον
σαλαμιῆλ' ῦιου
σουρισαδαῖ·
42 Τη ημερα τη . εκ
τη αρχων των
ῦιων γᾶδ' ελι
σᾶφ ῦιος ραγου
43 ῆλ· το δωρον
αυτου τρυβλῖ
ον αργυρο͞υν
έν· τριακοντα
και εκατον ολ
κῆ αυτου· φια
λην μιαν αργυ
ραν εβδομηκον
τα σῖκλων κατα
τον σῖκλον τον
ἅγιον· αμφοτε
ρα πληρη σεμι
δαλεως αναπε
ποιημενης εν
ελαιω εις θυ
44 σιαν· θυῗσκην
μιαν δεκα χρυ
σῶν πληρη θυ
45 μιάματος· μο
σχον ενα εκ βο
ῶν· κρίον ενα·
ἆμνον ενα ενι
αύσιον εις όλο
46 καυτωμα και
χειμαρρον εξ αι
γῶν ενα περι
47 αμαρτιας· και
εις θυσιαν σω
τηριου. δαμα
λεις δυο· κρι
ο͞υς πεντε· τρα
γους πεντε·
αμνάδας ενιαυ
σίας πεντε·
τουτο το δωρον
ελισάφ' ῦιου
ραγουῆλ·
48 Τη ήμερα τη ε
βδομη· άρχων
των ῦιων ε
φρᾶιμ' ελισαμᾶ
ῦιος σεμιο͞υδ'·
49 το δωρον αυτου
τρυβλῖον αργυ
ρο͞υν έν. τρια
κοντα και εκα
τον ολκῆ αυτου·
φιαλην μιαν
αργυραν εβδο
μηκοντα σῖ
κλων κατα τον
σῖκλον τον ἅγι
ον· αμφοτερα
πληρη σεμιδά
λεως αναπεποι
ημενης εν ε
λαιω εις θυσι
50 αν· θυῗσκην
μιαν δεκα χρυ
σῶν πληρη θυ
51 μιαματος· μο
σχον ενα εκ βο
ῶν· κρίον ενα·
ἆμνον ενα ε
νιαυσιον εις
όλοκαυτωμα·
52 και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα
περι αμαρτιας·
53 και εις θυσιαν
σωτηριου. δα
μάλεις δυο· κρι
ο͞υς πεντε· τρά
γους πεντε·
αμνάδας ενι
αυσιας πεντε·
τουτο το δωρον
ελισαμᾶ ῦιου
εμιο͞υδ·
54 Τη ήμερα τη ό
γδοη αρχων των
ῦιων μανασση.
γαμαλιῆλ' ῦιος
55 φαδασσο͞υρ· το
δωρον αυτου
τρυβλῖον αργυ
ρουν έν· τρια
κοντα και εκα
τον ολκῆ αυτου·
φιάλην μιαν

αργυραν εβδο
μηκοντα σῖ
κλων κατα τον
σῖκλον τον ἅ
γιον· αμφοτε
ρα πληρη σεμι
δαλεως αναπε
ποιημενης εν
ελαιω εις θυσι
56 αν· θυΐσκην
μιαν δεκα χρυ
σῶν πληρη θυ
57 μιάματος· μο
σχον ενα εκ βο
ῶν· κριὸν ενα·
ἀμνον ενα ενι
αύσιον εις όλο
58· καύτωμα· και
χειμαρρον εξ
αιγῶν ενα πε
ρι αμαρτιάς·
59· και εις θυσιαν
σωτηριου. * κρι
ο῀υς πεντε· τρά
γους πεντε· α
μνάδας ενιαυ
σιας πεντε·
τουτο το δωρον
γαμαλιῆλ' ϋιου
— φαδασσο῀υρ

*δαμαλεις δυο

60 Τη ἡμερα τη ενα
τη· αρχων των
ϋιων βενιαμειν.
αβειδαν ϋιος
61 γεδεωνῖ· το δω
ρον αυτου τρυ
βλῖον αργυρο῀υν
ἐν· τριακοντα
και εκατον ολ
κῆ αυτου· φια
λην μιαν αργυ
ραν εβδομηκον
τα σῖκλων κατα
τον σῖκλον τον
ἅγιον· αμφοτε
ρα πληρη σεμι
δαλεως αναπε
ποιημενης εν
ελαιω εις θυσι
62 αν· θυΐσκην
μιαν δεκα χρυ
σῶν πληρη θυ
63 μιάματος· μό
σχον ενα εκ βο
ῶν· κριὸν ενα·
ἀμνον ενα ενι
αύσιον εις όλο
64· καύτωμα· και
χειμαρρον ε
ξ' αιγῶν ενα πε
65 ρι αμαρτιας· και
εις θυσιαν σω
τηριου δαμαλεις
δυο· κριο῀υς πεν
τε· τραγους πεν
τε· αμναδας ενι
αυσιας πεντε·
τουτο το δωρον
αβιδάν ϋιου γε
= δεῶν·

66 Τη ἡμερα τη δε
κατη· ἀρχῶν των
ϋιων δᾶν. αχιε
ζερ' ϋιος αμισα
67· δαΐ· το δωρον
αυτου τρυβλῖον
αργυρο῀υν ἐν
τριακοντα και ε
κατον ολκῆ αυ
του· φιάλην μι
αν αργυραν εβδο
μηκοντα σῖκλων
κατα τον σῖκλον
τον ἅγιον· αμ
φοτερα πληρη
σεμιδαλεως
αναπεποιημε
νης εν ελαιω
68 εις θυσιαν· θυ
ΐσκην μιαν δε
κα χρυσῶν πλη
ρη θυμιαματος·
69 μοσχον ενα εκ
βοῶν· κριὸν
ενα· ἀμνον ενα
ενιάυσιον εις
ὁλοκάυτωμα·
70· και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα πε
71· ρι αμαρτιας· και
εις θυσιαν σω
τηριου. δαμάλεις
δυο· κριο῀υς πεν
τε· * αμναδας ε
νιαυσιας πεντε·

*τραγους πεν

τουτο το δωρον
αχιεζερ' ϋιου
— αμισαδαι·
72 Τη ήμερα τη ενδε
κατη αρχων των
ϋιων ασῆρ' φα
γαιῆλ' ϋιος εχράν·
73 το δωρον αυτου
τρυβλῖον αργυ
ρο͂υν έν· τρια
κοντα και εκα
τον ολκη αυτου·
φιάλην μιαν αρ
γυραν εβδομὴ
κοντα σῖκλων
κατα τον σῖκλον
τον ἅγιον· αμφό
τερα πληρη σε
μιδαλεως ανα
πεποιημενης
εν ελαιω εις θυ
74 σιαν· θυῗσκην
μιαν δεκα χρυ
σῶν πληρη θυ
75 μιάματος μο
σχον ενα εκ βο
ων· κρίον ενα·
ἀμνον ενα ενι
άυσιον εις όλο
76 κάυτωμα· και
χειμαρρον εξ αι
γῶν ενα περι α
77 μαρτιας· και εις
θυσιαν σωτη
ριου δαμάλεις

τραγους πεντε δυο· κριο͂υς πεν
τε· * αμνάδας ε
νιαυσιας πεν
τε· τουτο το δω
ρον φαγαιῆλ'
— υιου εχράν·
78 Τη ήμερα τη δω
δεκατη αρχων
των υιων νε
φθαλε͂ι· αχειρέ
79 ϋιος αινᾶν· το
δωρον αυτου
τρυβλῖον αργυ
ρο͂υν έν,· τρια
κοντα και εκα
τον ολκῆ αυτου·
φιαλην μιαν
αργυραν εβδο
μηκοντα σῖκλων
κατα τον σῖκλον
τον ἅγιον· αμ
φοτερα πληρη
σεμιδάλεως
αναπεποιημε
νης εν ελαιω
80 εις θυσιαν· θυ
ῗσκην μιαν δε
κα χρυσῶν πλη
ρη θυμιάματος·
81 μοσχον ενα
εκ βοῶν· κρίον
ενα· ἀμνον
ενα ενιάυσιον
εις όλοκάυτω
82 μα· και χειμαρ

ρον εξ αιγῶν
ενα περι αμαρ
83 τιας· και εις θυ
σιαν σωτηρι
ου. δαμαλεις
δυο· κριο͂υς πεν
τε· τράγους πεν
τε· αμναδας ε
νιαυσιας πεν
τε· τουτο το δω
ρον αχιρέ ϋιου
— αινᾶν·
84 Ουτος ό εγκαι
νίσμος του θυ
σιαστηριου ή
ήμερα έχρει
σεν αυτο· πα
ρα των αρχον
των των ϋιων
ισραηλ' τρυβλια αρ
γυρα δωδεκα·
φιαλαι αργυραι
δωδεκα· θυῗ
σκαι χρυσαι
85 δωδεκα· τρια
κοντα και εκα
τον σῖκλων
το τρυβλιον το
εν· και εβδομη
κοντα σῖκλων
ή φιάλη ή μια·
πᾶν, το αργυρι
ον των σκευ
ῶν δισχιλιοι
και τετρακο

σιοι σῖκλοι εν
τω σῖκλω τω ά
86' γίω· θυΐσκαι
χρυσαι δωδεκα
πληρης θυμι
αματος· πᾶν, το
χρυσιον των
θυΐσκων εικο
σει και εκατον
87' χρυσοῖ· πάσαι
άι 6όες εις όλο
καυτωσιν μο
σχοι δωδεκα·
κρίοι δωδεκα·
ἆμνοι ενιάύ
σιοι δωδεκα·
άι θυσιαι αυτων
και άι σπονδαῖ
αυτων· και χει
μαρροι εξ αιγῶν
δωδεκα περι
88' αμαρτιας· πα
σαι άι βόες εις
θυσιαν σωτη
ριου δαμάλεις
εικοσιτεσσα
ρες· κριοι εξη
κοντα· τράγοι
εξηκοντα· α
μναδες εξηκον
τα ενιάυσιοι
— άμωμοι·
Α'ύτη η εγκαινι
σις του θυσια

στηριου μετα
του πληρωσαι
τας χειρας αυ
του· και μετα το
χρεισαι αυτον
89 εν τω εισπορευ
εσθαι μωυσην
εις την σκηνην
του μαρτυριου
λαλησαι αυτω·
και ἥκουσεν
την φωνην
κυριου λαλουντος
προς αυτον άνω
θεν του ἵλαστη
ριου ὁ εστιν
επι της κιβω
τοῦ του μαρτυ
ριου ανάμεσον
των δυο χερου
6εῖν· και ελαλει
= προς αυτον·
VIII. Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωϋ
2' σην λεγων· λα
λ'ησον τω άα
ρῶν και ερεῖς
προς αυτον·
ὅταν επιτιθῆς
τους λύχνους.
εκ μέρους κα
τα προσωπον
της λυχνίας
φωτιοῦσιν όι
επτα λυχνοι·

3 Και εποιησεν
ουτως άαρῶν
εκ του ενος με
ρους κατα προ
σωπον της λυ
χνΐας εξῆψεν
τους λυχνους
αυτης· καθα
συνεταξεν κυριος
— τω μωϋση·
4' Και άυτη ή κατα
σκευῆ της λυ
χνΐας στερεα † χρυ
ση ὁ κα'υλος αυ
της και τα κρῖνα
αυτης· στερεᾶ
ὅλη· κατα το ει
δος ὁ έδειξεν
κυριος τω μωϋση.
ουτως εποιη
σεν την λυχνΐ
= αν·
5 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
6 σην λεγων· λά
βε τους λευΐ
τας εκ μεσου
των ῦιων ισραηλ
και αφαγνιεῖς
7' αυτους· και ου
τως ποιησεις
αυτοις. τον· άγι
ασμον αυτων·
περιρανιεῖς αυ
τους ῦδωρ' αγνι

† Secundum ε supplet, quantum apparet, ipse A

σμο͂υ· και επε
λευσεται ξύρον
επι πᾶν το σω
μα αυτων· και
πλυνο͂υσιν † τα ιμα
τια αυτων και
καθαροι ἔσον
— ται·
8˙ Και λημψονται
μοσχον ενα εκ
βοῶν· και του
του θυμιαμα
σεμίδαλιν ανα
πεποιημενην
εν ελαιω και μό
σχον ενιάυσι
ον εκ βοῶν λημ
ψη περι αμαρτι
— ας·
9 Και προσαξεις
τους λευῗτας
εναντιον της
σκηνης του μαρ
τυριου· και συ
ναξεις πασαν
συναγωγην ῦιων
10 ισραηλ'· και προσάξεις
τους λευῗτας ἐ
ναντι κυριου· και ε
πιθήσουσιν οι
ῦιοι ισραηλ τας χει
ρας αυτων επι
11˙ τους λευῗτας §
απόδομα ἑναν
τι κυριου παρα των

ῦιων ισραηλ' και ἐ
σονται ωστε
εργαζεσθαι τα
— εργα κυριου·
12 Οι δε λευῗται ε
πιθήσουσιν
τας ~~χειρας επι~~
τας κεφαλας των
μόσχων· και
ποιησει τον
ενα περι αμαρ
τιας· και τον ε
να εις όλοκαυ
τωμα τω κυριω ε
ξ'ιλάσασθαι πε
— ρι αυτων·
13 Και στησεις τους
λευῗτας ἑναν
τι κυριου· και ἑναν
τι άαρῶν· και ἐ
ναντι των ῦιων
αυτου· και απο
δωσεις αυτους
απόδομα ἑναν
14 τι κυριου· και διαστε
λε͂ις τους λευ
ῗτας εκ μεσου
των ῦιων ισραηλ'
και ἔσονται ε
15˙ μοι· και μετα
ταυτα εισελευ
σονται οι λευῗ
ται εργαζεσθαι
τα εργα της σκη
νης του μαρτυ

ριου· και καθα
ριε͂ις αυτους·
και αποδωσεις
αυτους ἑναν
16˙ τι κυριου· ότι απόδο
μα αποδεδομε
νοι ουτοι μοι
εισιν εκ μεσου
— ῦιων ισραηλ'·
Αντι δε των δι
ανοιγοντων
πασᾶν μῆτραν
πρωτοτόκων
παντων των
ῦιων ισραηλ' είλη
φα αυτους εμοι·
17˙ ότι εμοι παν πρω
τότοκον εν
ῦιοις ισραηλ' απο
ανθρωπου εως κτή
νους· ή ἡμερα
επαταξα πᾶν
πρωτότοκον
εν γῆ αιγυπτω
ἡγίασα αυτους
18 εμοι· και ἑλα
βον τους λευ
ῗτας αντι παν
τος πρωτοτο
κου εν ῦιοις
19 ῖσραηλ'· και απέδω
κα τους λευῗτας
απόδομα δεδο
μενους άαρων
και τοις ῦιοις

† σιν A superscripsit, ut apparet

§ A margine supplet και αφοριει ααρων | τους λευῗτας

αυτου εκ μεσου
ϋιων ισραηλ' εργα
ζεσθαι τα εργα
των υιων ισραηλ'
εν τη σκηνη του
μαρτυριου· και
εξϊλασκεσθαι
περι των ϋιων
ισραηλ' και ουκ' ἑ
σται εν τοις ϋιοις
ισραηλ' προσεγγι
ζων των ϋιων
— ισραηλ' προς τα ἅγια·
20 Και εποιησεν
μωυσης και ἁ
αρῶν και πασα
συναγωγῆ των
ϋιων ισραηλ' τοις
λευΐταις καθα
ενετειλατο κυριος
τω μωϋση πε
ρι των λευΐτων.
ουτως εποιη
σαν αυτοις ὁι
— ϋιοι ισραηλ'·
21 Και ἡγνίσαντο
ὁι λευῖται· και
ἑπλυναν τα ϊμα
τια αυτων· και
απέδωκαν αυ
τους ἀαρῶν απο
δομα εναντι κυριου·
και εξϊλασατο
περι αυτων ἀα
ρῶν αφαγνισα
— σθαι αυτους·
22* Και μετα ταυτα
εισηλθοσαν οι
λευΐται λειτουρ
γειν την λειτουρ
γειαν αυτων
εν τη σκηνη του
μαρτυρίου ἑ
ναντι ἀαρῶν·
και ἑναντι των
ϋιων αυτου· κα
θα συνέταξεν
κυριος τω μωϋση
περι των λευΐ
τῶν. ουτως ε
— ποιησαν αυτοις·
23 Και ελαλησεν κυριος
προς μωϋσην
24* λεγων· τουτ' ε
στιν το περι των
λευΐτῶν απο
πεντε και εικο
σαετο˜υς και ε
πανω. εισελευ
σονται λειτουρ
γειν λειτουρ
γειαν εν εργοις
εν τη σκηνη
του μαρτυριου·
25* και απο πεντη
κονταετο˜υς.
αποστησεται
αποστης † λει
τουργειας· και
ουχι εργᾶται
26 ετι· και λειτουρ
γησει ὁ αδελφος
αυτου εν τη σκη
νη του μαρτυρι
ου φυλασσειν
φυλακας· ἑργα
δε ουκ εργᾶται·
ουτως ποιησεις
τοις λευιταις
εν ταις φυλα
= καις αυτων·
IX, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋσην
εν τη ερημω
σίνα εν τω ετει
τω δευτερω
εξελθοντων
αυτων εκ γης
αιγυπτου εν
τω μηνι τω πρω
2 τω λεγων· ειπόν·
και ποιε˜ιτωσαν
ὁι ϋιοι ισραηλ' το πα
σχα καθ ωραν
3 αυτου τη τεσ
σαρεσκαιδεκα
τη ἡμερα του
μηνος του πρω
του προς εσπε
ραν ποιησετε
αυτο κατα και
ρους αυτου· κα
τα τον νομον
αυτου· και κατα
την σύγκρισιν

† Literam σ ipse A reprobat, quantum apparet

αυτου ποιησεις
— αυτο·
4 Και ελαλησεν
μωϋσης τοις
ϋιοις ισραηλ' ποιη
5 σαι το πασχα εν
αρχομένου τη
τεσσαρεσκαι
δεκατη ήμερα
του μηνος εν
τη έρήμω του·
σίνα. καθα συ
νεταξεν κυριος τω
μωϋση. ουτως
εποιησαν όι
— υιοι ισραηλ'
6 Και παρεγενον
το όι ανδρες όι
ῆσαν ακαθαρτοι
επι ψυχην ανθρωπου.
και ουκ ηδυναν
το ποιησαι το
πασχα εν τη ήμε
ρα εκεινη· και
προσηλθον ε
ναντίον μωϋ
ση και άαρῶν
εν εκεινη τη
7' ήμερα· και ειπον
όι ανδρες εκει
νοι προς αυτους·
ήμεις ακαθαρ
τοι επι ψυχη ανθρωπου
μη ουν ϋστερη
σωμεν ωστε
προσενενεγ
και το δωρον
κυριω κατα καιρον
αυτου εμμεσω
— υιων ισραηλ'·
8 Και ειπεν προς
αυτους μωυ
σης· στητε αυ
του και ακουσο
μαι τί εντελλε
— ται κυριος περι υμων
9 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
10' σην λεγων· λα
λησον τοις ϋιοις
ισραηλ' λεγων· ανθρωπος
ανθρωπος ός αν γε
νηται ακαθαρ
τος επι ψυχη
ανθρωπου· ή εν οδω
μακραν υμιν
η εν ταις γενε
αις ϋμων. και
ποιησει το πα
11' σχα τω κυριω εν
τω μηνι τω δευ
τερω· εν τη τεσ
σαρεσκαιδεκα
τη ήμερα προς
εσπεραν ποι
ησουσιν αυτο·
επ αζυμων
και πικρΐδων
φάγονται αυτο·
12 ου καταλειψου
σιν απ αυτου
εις το πρωΐ· και
οστοῦν ου συν
τριψουσιν απ αυ
του· κατα τον
νομον του πά
σχα ποιησου
— σιν αυτο·
13' Και ανθρωπος ος αν
καθαρος η· και
εν οδω μακραν
ουκ εστιν· και
ϋστερησει ποι
ησαι το πασχα.
εξολεθρευθη
σεται ή ψυχη
εκεινη εκ του
λαου αυτης· ό
τι το δωρον κυριου
ου προσηνεγ
κεν κατα τον
καιρον αυτού.
αμαρτιάν αυτου
λημψεται ό ανθρωπος
— εκεινος·
14 Εαν δε προσελ
θη προς υμας
προσηλυτος
εν τη γη ϋμων·
και ποιηση το
πασχα κυριω. κατα
τον νομον του
πάσχα και κα
τα την συντα
ξιν αυτου. ου

τως ποιησου
σιν αυτο· νό
μος εἱς ἑσται
ὑμιν· και τω προ
σηλυτω· και τω
αυτόχθονι της
— γης·
15 Και τη ημερα ἧ
εστάθη ἡ σκη
νη. εκαλυψεν
ἡ νεφελη την
σκηνην τον
όἰκον του μαρ
τυριου· και το
εσπερας ἧν ε
πι της σκηνης
ὡς ειδος πυ
ρος εως πρωΐ
16' ουτως εγινε
το διαπαντος·
ἡ νεφελη εκα
λυπτεν
αυτην ἡμερας·
και ειδος πυ
— ρος την νυκτα·
17' Και ἡνικα ανε
βη ἡ νεφελη
απο της σκη
νης. και μετα
ταυτα απῆρον
όι υιοι ισραηλ'· και
εν τω τοπω όῦ
αν ἑστη ἡ νεφε
λη. εκει παρε
νεβαλλον όι

18' ὑιοι ισραηλ'· δια προ
σταγματος κυριου
παρεμβαλο͂υ
σιν όι ὑιοι ισραηλ'.
και δια προστα
γματος κυριου απα
ρο͂υσιν· πασας
τας ἡμερας ε
ν ἆΐς σκιάζει ἡ
νεφελη επι
της σκηνης
παρεμβαλο͂υ
σιν όι ὑιοι ισραηλ'·
19' και όταν † εφ'ελ
κηται ἡ νεφε
λη επι της σκη
νης ἡμερας
πλε͂ιους. και
φυλαξονται όι
ὑιοι ισραηλ § την φυλα
κην του θεου· και
ου μη εξαρωσιν·
20 και ἑσται ὁταν
σκεπαση ἡ νε
φελη ἡμερας
αριθμῶ επι της
σκηνης. δια
φωνης κυριου πα
ρεμβαλο͂υσιν·
και δια προστά
γματος κυριου απα
21' ρο͂υσιν· και ἑ
σται ὁταν γενη
ται ἡ νεφελη
αφ εσπερου

εως το πρωΐ.
και απαρο͂υσιν
ἡμερας η νυ
κτος· και ανε
βη ἡ νεφελη.
απαρο͂υσιν· ἡμε
22' ρας ἡ μηνος
ἡμερας πλεο
ναζουσης επ αυ
της παρεμβα
λο͂υσιν όι ὑιοι
ισραηλ' και ου μη
23' απαρουσιν· την
φυλακην κυριου
εφυλαξαν δια
προσταγματος
κυριου εν χειρι μω
= ὑση·
x, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
2 σην λεγων· ποι
ησον σεαυτω
δυο σαλπιγγας
αργυρᾶς· ελα
τᾶς ποιησεις
αυτας· και ἑσον
ται σοι ανακαλειν
την συναγω
γην· και εξᾶιρειν
τας παρεμβο
— λας·
3 Και σαλπιε͂ις εν
αυταις· και συ
ναχθησεται
πασα ἡ συναγω

† Primo scriptum videtur π pro τ, sed ipse A correxit
§ ισραηλ supplet A supra lineam

γη επι την θυ
ραν της σκηνης
του μαρτυριου·
4 εαν δε εν μιᾶ
σαλπιῶσιν.
προσελευσον
ται προς σε παν
τες όι αρχοντες
— αρχηγο῀ι ισραηλ'
5 Και σαλπιε῀ιτε
σημασιαν. και
εξαρο῀υσιν ἀι
παρεμβολαι ἀι
παρεμβάλλου
— σαι ανατολας·
6 Και σαλπιε῀ιτε
σημασιαν δευ
τεραν. και εξα
ρο῀υσιν ἀι παρεμ
βολαι ἀι παρεμ
βαλλουσαι νο
— τον·
Και σαλπιε῀ιτε
σημασιαν τρι
την. και εξ'αρο῀υ
σιν ἀι παρεμβο
λαι αι παρεμβάλ
λουσαι παρα θα
— λασσαν·
Και σαλπιε῀ιτε
σημασιαν τε
ταρτην. και εξα
ρο῀υσιν ἀι πα
ρεμβολαι ἀι πα
ρεμβαλλουσαι

— βορραν·
Σημασια σαλπι
ο῀υσιν εν τη ε
— ξαρσει αυτων·
7 και όταν συνα
γαγῆτε την συ
ναγωγην. σαλ
πιε῀ιτε· και ου
— σημασια·
8 Και όι ὕιοι ἀαρῶν
όι ἵερεις σαλπι
ο῀υσιν ταις σαλ
πιγξιν· και ἔσται
ὕμιν νόμιμον
αιωνιον εις τας
— γενεας ὕμων·
9· Εαν δε εξελθη
τε εις πολεμον
εν τη γη ὕμων
προς τους ὕπε
ναντιους τους
ανθεστηκοτας
ὕμιν. και σημα
νε῀ιτε ταις σαλ
πιγξιν. και ανα
μνησθησεσθε
ἐναντι κυριου· και
διασωθῆσε
σθε απο των ε
— χθρων ὕμων
10 Και εν ταις ἡμε
ραις της ευφρο
συνης υμων·
και εν ταις εορ
ταις υμων· και

εν ταις νουμη
νιαις ὕμων.
σαλπιε῀ιτε ταις
σαλπιγξιν επι
τοις όλοκαυτω
μασιν και επι
ταις θυσιαις των
σωτηριων ὕ
μων· και ἔσται
ὕμιν ανάμνη
σις ἐναντι του
θεου ὕμων· εγω
— κυριος ό θεος υμων·
11 Και εγενετο εν
τω ενιαυτω τω
δευτερω· εν τω
μηνι τω δευτε
ρω· εικαδι του
μηνος. ανεβη
ἡ νεφελη απο
της σκηνης του
12 μαρτυριου· και
εξηραν όι υιοι
ισραηλ' συν απαρτι
αις αυτων εν
τη ερημω του
σινα· και ἔστη
η νεφελη εν
τη ερημω του
— φαρᾶν.
13· Και εξηῆραν
πρωτοι δια φω
νης κυριου εν χει
14· ρει μωῦση· και
εξῆραν τάγμα

παρεμβολης
ϊουδα πρωτοι
συν δυναμει
αυτων· και επι
της δυναμεως
αυτων. νaασσων
— ϋιος αϐιναδᾶβ·
15 και επι της δυ
ναμεως φυ
λης ϋιων ϊσσα
χαρ. ναθαναῆλ'
— ϋιος σωγᾶρ·
16 και επι της δυ
ναμεως φυλης
ϋιων ζαϐουλῶν.
ελιᾶϐ' ϋιος χε
— λῶν·
17· Και καθελο῀υσιν
την σκηνην
και εξαρο῀υσιν
όι ϋιοι γεδ'σῶν
και όι ϋιοι με
ραρΐ, άίροντες
— την σκηνης·
18 Και εξῆραν τά
γμα παρεμβολης
ρουβῆν συν δυ
— ναμει αυτων·
και επι της δυ
ναμεως αυτων.
ελισο῀υρ' ϋιος
— σεδιο῀υρ·
19 και επι της δυ
ναμεως φυ
λης ϋιων συ
μεῶν. σαλαμι
ῆλ' ϋιος σουρι
— σαδαΐ·
20 και επι της δυ
ναμεως φυ
λης ϋιων γᾶδ'.
ελισᾶφ' ο του ρα
— γουῆλ·
21 Και εξαρο῀υσιν
όι υιοι καάθ' αι
ροντες τα ἅγια·
και στησουσιν
την σκηνην
εως παραγενων
— ται·
22 Και εξαρο῀υσιν
τάγμα παρεμ
ϐολης εφρα῀ιμ
συν δυναμει
— αυτων· και επι
της δυναμεως
αυτων. ελισαμα
— ϋιος σεμιο῀υδ
23 και επι της δυ
ναμεως φυλης
ϋιων μανασσῆ.
γαμαλιῆλ' ό του
— φαδασσο῀υρ· και
24 επι της δυναμε
ως φυλης ϋιων
βενιαμε῀ιν. α
βιδάν ό του γα
— δεωνΐ·
25· Και εξαρο῀υσιν
ταγμα παρεμβολης
ϋιων δάν, εσχα
τοι πασῶν των
παρεμβολων
συν δυναμει αυ
των· και επι της
δυναμεως αυ
των αχιεζερ' ό
— του αμισαδαΐ·
26 και επι της δυ
ναμεως φυλης
ϋιών ασῆρ φαγα
ϊῆλ' ϋιος εχρᾶν·
27 και επι της δυ
ναμεως φυλης
ϋιων νεφθα
λε῀ι. αχιρέ. ϋιος
— αινᾶν
28 Α῾ύται άι στρατι
αι ϋιων ισραηλ'· και
εξῆραν συν δυ
— ναμει αυτων·
29· Και ειπεν μωϋ
σης τω ιω..... †
ραγουῆλ' τω μα
διανιτη γαμϐρω
μωϋση· εξάιρο
μεν εις τον το
πον ό῀ν ειπεν
κυριος τουτον δω
σω ϋμιν· δευρο
μεθ ημών και
ε῀υ σε ποιησο
μεν· ότι κυριος ελα
λησεν καλα πε
= ρι ισραηλ'·

† A in margine ϐαϐ υιω (ιωβαϐ υιω)

30 Και ειπεν προς
αυτον· ου πο
ρευσομαι· αλλ' η
εις την γην μου
και εις την γε
— νεαν μου·
31 Και ειπεν· μη εγ
καταλειπης ἡ
μας· ο῀υ ἑίνεχεν
ἤσθα μεθ ημων
εν τη ερήμω·
και έση εν ημιν
32 πρεσβυτης· και
έσται εαν πορευ
θης μεθ ημων.
και έσται τα άγα
θα εκεινα δσα
εαν αγαθοποι
ηση κυριος ἡμας.
και έ῀υ, σε ποι
— ησομεν
33· Και εξῆραν εκ
του όρους κυριου
δδον τριῶν ἡμε
ρων· και ἡ κει
βωτος διαθηκης
κυριου προεπορευ
ετο προτερα αυ
των δδον τριῶν
ημερῶν κατα
σκεψασθαι αυ
— τοις ανάπαυσιν·
34 Και εγενετο εν
τω εξαιρειν την
κιβώτον. και
ειπεν μωυσης
εξεγερθητι κυριε
διασκορπισθη
τωσαν δι εχθροι
σου· φυγετω
σαν παντες δι
— μισουντες σε·
35 Και εν τη κατα
πάυσει ειπεν·
επιστρεφε κυριε
χιλιαδας μυρια
— δας εν τω ισραηλ'
36· Και ἡ νεφελη
εγενετο σκιά
ζου επ αυτοις
ἡμερας εν τω
εξάιρειν αυτους
εκ της παρεμ
— βολης
XI, 1 Και ῆν ὁ λαος πο
νηρα γογγύζων
ἑναντι κυριου· και
ἤκουσεν κυριος
και εθυμωθη
οργῆ· και εξε
καυθη εν αυτοις
πῦρ' παρα κυριου· και
κατεφαγεν με
ρος τι της πα
2 ρεμβολης· και
εκεκραξεν ὁ
λαος προς μω
ϋσην. και ηυξα
το μωϋσης προς
κυριον και εκόπα
3 σεν το πυρ· και
εκληθη το ο
νομα του τοπου
εκεινου εμπυ
ρίσμος· ότι εξε
καυθη εν αυτοις
— πῦρ' παρα κυριου·
4· Και ὁ επίμικτος
ὁ εν αυτοις ε
πεθυμησαν
επιθυμιαν·
και καθεισαν
τες εκλαιον
και δι υιοι ισραηλ'
ειπαν· τις ἡμας
ψωμιει κρέα·
5· εμνησθημεν
τους ιχθυας
δῦς ησθιομεν
εν αιγυπτω δω
ρεαν· και τους
σικυας· και τους
πεπονας· και
τα πρασα και τα
κρόμυα· και τα
6 σκορδα νῦν
δε ἡ ψυχη ἡμων
καταξηρος· ου
δεν πλην, εις
το μάννα δι ο
— φθαλμοι ἡμων
7 Το δε μαννα ωσ
ει σπερμα κορί
ου εστιν· και
το ειδος αυτου

ως ειδος κρυ
8· σταλλου· και δι
επορευετο ό
λαος και συνε
λεγον· και ήλη
θον αυτο εν τω
μύλω· και έτρι
βον εν τη θυια·
και ἥψουν αυ
το εν τη χῦθρα·
και έποιουν
αυτο ενκρυφί
ας· και ἦν ή η
δονὴ αυτου·
ωσει εγκρίς
— εξ ελαιου·
9 Και όταν κατε
βη ή δρόσος ε
πι την παρεμ
βολην νυκτος.
κατεβαινεν το
μαννα επ αυ
— της·
10· Και ἤκουσεν
μωϋσης κλαι
οντων αυτων
κατα δήμους
αυτων έκαστον
επι της θυρας
αυτου· και ε
θυμωθη κυριος οργη †
σφοδρα· και έ
ναντι μωϋση
— ἦν πονηρον
11· Και ειπεν μω
ϋσης προς κυριον·
ίνατι εκακω
σας τον θερά
ποντα σου· και
διατί, ουκ' ευ
ρηκα χαριν εναν
τίον σου επι
θειναι την ορ
γην του λαου
τουτου επ εμε·
12 μη εγω εν γα
στρί έλαβον τον
παντα λαον του
τον. ή εγω ετε
κον αυτους.
ότι λεγεις μοι
λαβε αυτους
εις τον κόλπον
σου ώσει άραι
τίθηνος τον
θηλαζοντα
εις την γην ἣν
ωμοσας τοις
πατρασιν αυτων·
13 πόθεν μοι κρέ
α δουναι παν
τι τω λαω του
τω· ότι κλαιου
σιν επ εμε λε
γοντες· δός ή
μιν κρέα ινα
14· φαγωμεν· ου
δυνησομαι ε
γω μονος φε
ρειν τον λαον
τουτον ότι βα
ς ρυ μοι εστιν·
15· ει δ' ουτως συ
ποιεις μοι απο
κτεινον με ανερεσει §
*αι ελεος ευρηκα *χαριν
παρα σοι· ινα μη
ιδω την κακω
— σιν μου·
16· Και ειπεν κυριος προς
μωϋσην· συνα
γαγε μοι εβδο
μηκοντα αν
δρας απο των
πρεσβυτερων
ισραηλ' οῦς σο̃ι αυ
τος οίδας ότι
ουτοι εισιν πρε
σβυτεροι του
λαου και γραμ
ματεις αυτων·
και άξεις αυτους
εις την σκηνην
του μαρτυριου·
και στήσονται
εκει μετα σου·
17· και καταβησο
μαι και λαλησω
εκει μετα σου·
και αφελῶ απο
του πνευματος του ε
πι σο̃ι· και επι
θήσω επ αυτους
και συναντι
λημψονται με

† οργη supplet A textum prosecutus sine indice inter textum
§ ανερεσει supplet A continuando textum

τα σου την ορ
μην του λαου·
και ουκ' δισεις
αυτους συ μο
— νος·
18· Και τω λαω ερεις·
άγνισασθε εις
αυριον και φά
γεσθε κρεα· ότι
εκλάυσατε έναν
τι κυριου λεγοντες·
τις ημας ψωμι
ε͂ι κρεα· ότι κα
λον ήμιν εστιν
εν αιγυπτω
και δωσει κυριος ϋ
μιν φαγειν κρε
α· και φαγεσθε
19 κρεα· ουχ ήμε
ραν μιαν φαγε
σθε· ουδε δυο
ουδε πεντε ή
μερας· ουδε δε
κα ήμερας· ου
δε εικοσι ήμε
20· ρας εως μηνος
ήμερων φαγε
σθε εως αν
εξελθη εκ των
μυκτηρων ϋ
μων· και εσται
ϋμιν εις χολε
ραν· ότι ήπειθη
σατε κυριω ός εστιν
εν ϋμιν· και ε
κλάυσατε εναν
τιον αυτου λε
γοντες· ΐνατι
εξηλθομεν
— εξ αιγυπτου·
21· Και ειπεν μωυ
σης· εξακοσιαι
χιλιαδες πεζῶν
ό λαος εν οῖς
ειμι εν αυτοις·
και συ ειπας κρε
α δωσω αυτοις
και φαγονται
μηνα ήμερων.
22· μη προβατα και
βοες σφαγησον
ται αυτοις και
αρκέσει αυτοις.
ή πᾶν, το όψος
της θαλασσης
συναχθησεται
αυτοις και αρκε
— σει αυτοις.
23· Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
μη χε͂ιρ' κυριου ου
χι εξαρκεσει.
ήδη γνωση ει
επικαταληµψε
ται σε ό λογος
— μου. ή' ου·
24· Και εξηλθεν μω
ϋσης και ελαλη
σεν προς τον
λαον τα ρημα
τα κυριου· και συνη
γαγεν εβδομη
κοντα ανδρας
απο των πρεσβυ
τερων του λαου
και έστησεν αυ
τους κύκλω
— της σκηνης·
25· Και κατεβη κυριος
εν νεφελη· και
ελαλησεν προς
αυτον· και πα
ρειλατο απο του
πνευματος του επ αυ
τω. και επεθη
κεν επι τους
εβδομηκοντα
ανδρας τους
πρεσβυτερους·
ως δε επανε
παυσατο επ αυ
τους το πνευμα· και
επροφητευσαν·
και ουκ έτι προ
— σέθεντο·
26· Και κατελει
φθησαν δυο
ανδρες εν τη
παρεμβολη·
όνομα τω ενι
ελδᾶδ και ονο
μα τω δευτερω
μωδᾶδ και ε
νεπάυσατο ε
π αυτους το

πνευμα· και ουτοι
ησαν των κατα
γεγραμμενων
και ουκ ηλθον
εις την σκηνην·
και επροφητευ
σαν εν τη πα
— ρεμβολη·
27 Και προσδραμων
ὁ νεανισκος
απηγγειλεν
τω μωϋση και
ειπεν λεγων·
ελδᾶδ' και μω
δᾶδ' προφητευ
ουσιν εν τη πα
— ρεμβολη·
28 Και αποκριθε̃ις
ἴησο̃υς ὁ του
ναυῆ ὁ παρεστη
κως μωϋση
ὁ εκλεκτος αυ
του ειπεν· κυρι
ε μου μωϋση
κώλυσον αυ
— τους·
29* Και ειπεν αυτω
μωϋσης· μη
ζηλο̃ις συ μοι.
και τίς δῷη παν
τα τον λαον κυριου
προφητας· ὅ*
ταν δῷ κυριος το
πνευμα αυτου επ αυ
= τους·

30 Και απηλθεν
μωϋσης εις
την παρεμβο
λην αυτος και
ὁι πρεσβυτεροι
— ισραηλ'·
31* Και πνευμα εξηλθεν
παρα κυριου· και ε
ξεπερασεν ορ
τυγομῆτρα απο
της θαλασσης·
και επεβαλεν
επι την παρεμ
βολην ὁδον η
μερας εντέυ
θεν· και ὁδον
ἡμερας εντέυ
θεν κύκλω της
παρεμβολης
ωσει διπηχυ
— απο της γης·
32* Και αναστας ὁ
λαος ὅλην την
ἡμεραν και ὅλην
την νυκτα· και
ὅλην την ἡμε
ραν την επαυρι
ον. και συνη
γαγον την ορτυ
γομῆτραν· ὁ το
ὀλίγον. συνη
γαγεν δεκα κο
ρους· και εψυ
ξαν εαυτοις ψυ
γμο̃υς κυκλω

της παρεμβο
— λης·
33* Τα κρεα ἐτι ἡ̃ν
εν τοις οδουσιν
αυτων πρὶνη
εκλειπειν. και
κυριος εθυμῶθη
εις τον λαον· και
επαταξεν κυριος τον
λαον πληγην
μεγαλην σφο
34 δρα· και εκληθη
το ὄνομα του
τοπου εκεινου
μνηματα της
επιθυμιας· ὁ
τι εκει ἔθαψαν
τον λαον τον
— επιθυμητην·
35* Απο μνηματων
επιθυμιας. εξη
ρεν ὁ λαος εις
ασηρῶθ'· και ε
γενετο ὁ λαος
— εν ασηρῶθ'·
XII, Και ελαλησεν
1* μαρια † και ἀαρῶν
κατα μωϋση
ἕνεκεν της γυ
ναικος της αι
θιοπισσης ἡ̃ν
ελαβεν μωϋσης·
ὅτι γυναικα αι
θιοπισσαν ελα
2* βεν· και ειπαν·

† μ in fine videtur superscribere A (μαριαμ)

μη μωϋση μο
νω ελαλησεν
κυριος. ουχι και ἡ
— μιν ελαλησεν
Και ἤκουσεν
3 κυριος· και ὁ ανθρωπος μω
ϋσης πραΰς σφο
δρα παρα παντας
τους ανθρωπους τους
ο'ντας επι της
— γης·
4· Και ειπεν κυριος πα
ραχρημα προς
μωϋσην και ἀ
αρῶν και μαρι
αμ' εξελθατε υ
μεις οι τρεις
εις την σκηνην
— του μαρτυριου·
5· Και εξηλθον οι
τρεις εις την
σκηνην του
μαρτυριου· και
κατεβη κυριος εν
στυλω νεφε
λης και εστη
επι της θυρας
της σκηνης του
μαρτυριου· και
εκληθησαν ἀ
αρῶν και μαρι
αμ' και εξηλθον
— αμφοτεροι·
6 Και ειπεν προς
αυτους· ακου

σατε των λογων
μου· εαν γενη
ται προφητης
ὑμων κυριω· εν
οράματι αυτω
γνωσθησομαι·
και εν ὕπνω
λαλησω αυτω
7· ουχ ουτως ως
ὁ θεραπων μου
μωϋσης· εν
ὅλω τω οικω
μου πιστος ε
8· στιν· στομα κα
τα στομα λαλη
σω αυτω· εν, ει
δει· και ου δι ε
νιγμάτων· και
την δοξαν κυριου
ειδεν· και διατι
ουκ εφοβηθη
τε καταλαλησαι
κατα του θερα
ποντος μου
— μωϋση·
9· Και οργη θυμου
κυριου επ αυτοις·
και απηλθον·
10· και ἡ νεφελη
απεστη απο της
σκηνης· και ι
δου μαριάμ' λε
πρῶσα ωσει χι
— ων·
Και επεβλεψεν

ἀαρῶν προς † μαριαμ και ιδου
μαριάμ' λεπρῶ
— σα·
11· Και ειπεν ἀαρων
προς μωϋσην·
δέομαι κυριε·
μη συνεπίθη
ημιν αμαρτια-·
διότι ηγνοη
σαμεν· καθοτι
ἡμαρτομεν·
12· μη γενηται ὡσ
εισον θανατω ωσει εκ τρωμα
εκπορευομε
νον εκ μήτρας
μήτρος· και κα
τεσθίει το ἡμι
σει των σαρ
— κων αυτης·
13· Και εβοησεν μω
ϋσης προς κυριον
λεγων· ο θεος δέ
ομαι σου ἰασαι
— αυτην·
14· Και ειπεν κυριος
προς μωυσην·
ει ὁ πατηρ' αυτης
πτυων ενεπτυ
σεν εις το προ
σωπον αυτης
ουκ' εντραπη
σεται. ἑπτα η
μερας αφορι
σθητω εξω της
παρεμβολης·

† μαριαμ και ιδου supplet A continuans lineam

και μετά ταυτα
— εισελευσεται·
15· Και αφωρισθη
μαριαμ' εξω της
παρεμβολης
επτα ημερας·
και ὁ λαος ου
κ' εξῆρεν ἑως
εκαθαρισθη
= μαριᾶμ·
XIII, Και μετά ταυτα
1· εξῆρεν ὁ λαος
εκ ασηρῶθ· και
παρενεβαλον
εν τη ερημω
— του φαρᾶν·
2· Και ελαλησεν
κυριως προς μωϋ
σην λεγων·
3 αποστειλον
σεαυτω ανδρας
και κατασκε
ψασθωσαν την
γην των χανα
ναιων ην εγω
διδωμι τοις
υιοις ισραηλ' εις κα
τασχεσιν· αν
δρα ενα κατα
φυλην κατα δή
μους πατριων
αυτων· αποστε
λεις αυτους
παντα αρχηγον
= εξ αυτων·
4· Και εξαπεστει
λεν αυτους μω
ϋσης εκ της ε
ρημου φαρᾶν.
δια φωνης κυριου·
παντες ανδρες
αρχηγο῀ι υιων
— ισραηλ' ουτοι·
5· Και ταύτα τα ο
νοματα αυτων·
της φυλης ρου
βῆν. σαμμο῀υ
— ὕιος ζα-χο῀υρ·
6 Της φυλης συ
μεὼν σαφᾶν
— ὕιος σουβῒ·
7 Της φυλης ιου
δα. χάλεβ' ὕιος
— ἴεφοννῆ·
8· Της φυλης ἴσα
χαρ' ἴγαλ' υιος
— ιωσῆφ·
9· Της φυλης ε
φρα῀ιμ. αυσῆ ὕιος
— ναυνα· †
12 Της φυλης ἴω
σῆφ' των υιων
μανασση. γαδ
— δῒ ὕιος σουσῒ·
13· Της φυλης δαν.
αμιηλ' ὕιος μ-
— λῒ·
14 Της φυλης ασῆρ
σαθο῀υρ' ὕιος
= μιχαῆλ'
15· Της φυλῆς νε
φθαλε῀ι. ναβῒ
— υιος ἴαβῒ·
16· Της φυλης γαδ'
γουδιηλ' ὕιος
— μαχε῀ιρ·
17 Ταυτα τα ὀνομα
τα των ανδρῶν
οῦς απεστει
λεν μωΰσης
κατασκεψασθαι
την γην· και ε
πωνομασεν
μωΰσης των
αυσῆ ὕιον ναυ
— ῆ ἴησουν·
18 Και απεστειλεν
αυτους μωϋ
σης κατασκε
ψασθαι την γην
— χαναων·
Και ειπεν προς
αυτους· αναβη
τε ταυτη τη ε
ρημω και ανα
βησεσθε εις
19 το ὀρος· και ὀ
ψεσθε την γην
τις εστιν· και
τον λαον τον
εγκαθημενον
επ αυτης· ἡ ἴσχυ
ρος εστιν. ἡ α
σθενης· ἡ ὀλι
γοι εισιν ἡ πολ

† A marg. inf. 10 — της φυλης βενιαμειν φαλτι ὕιος ραφου
11 — της φυλης ζαβουλων γουζιηλ υιος σουδι

20· λοι· και τις ἡ γη
εις ἣ͂ν ουτοι εγ
καθηνται επ αυ
της· η καλη εστιν
η πονηρα· και
τινες ἀι πολεις
εις ας ουτοι κα
τοικουσιν εν
αυταις· ει εν τει
χηρεσιν ει εν
21· ατιχιστοις· και
τις ἡ γη ἡ πιων·
η παρειμενη·
ἡ εστιν εν αυ
τῆ δένδρα. ἡ ου·
και προσκαρτε
ρησαντες λημ
ψεσθε απο των
καρπων της
— γης·
και ἀι ἡμεραι ἡ´
μεραι -ερος
προδρομοι στα
— φυλης·
22· Και ανάβαντες
. κατεσκεψαν
το την γην· απο
της ερημου σῖν,
εως ροῶθ' εισ
πορευομενων
— ε-αθ·
23· Και ανεβησαν
κατα την ερη
μον και ηλθον
εως χεβρῶν·
και εκει αχιμαν·
και σεσεῖ· και
θαλαμεῖ γενε
αι· ενᾶχ· και χε
βρῶν επτα ἑτε
σιν ωκοδομη
θη προ του τα
— νιν ἀιγυπτου·
24· και ηλθοσαν
εως φάραγγος
βοτρυος· και
κατεσκεψαν
το αυτην· και
εκοψαν εκει
θεν κλημα και
βοτρυν σταφυ
λῆς ενα επ αυ
του· και ἦρον
αυτον επ ανα
φορευσιν· και
απο των ροων
και απο των συ
25· κων· τον τοπον
εκεινον επω
νομασαν φά
ραγξ' βότρυος
δια τον βότρυν
ον ἔκοψαν εκει
— θεν ὁι υιοι ισραηλ'·
26· Και απεστρεψαν
εκειθεν κατα
σκεψαμενοι
την γην μετα
τεσσερακοντα
= ἡμέρας
27· Και πορευθεν
τες ηλθον προς
μωῦσην και ἀ
αρῶν· και προς
πασαν συναγω
γην ῦιων ισραηλ
εις την ἑρη φα
— ρᾶν καδης·
Και απεκριθη
σαν αυτοις ρη
μα και παση τη
συναγωγῆ· και
ἑδειξαν τον καρ
— πον της γης·
28· Και διηγησαντο
αυτω και ειπαν·
ηλθομεν εις
την γην εις ἣ͂ν
απεστειλας ἡ
μας· γην ρέου
σαν γάλα και μέ
λι· και ουτος ὁ
καρπος αυτης·
29· αλλ' η ότι θρασυ
το ἔθνος το κα
τ'οικο͂υν την
γην· και αι † πολεις
οχυραι τετειχει
σμεναι μεγα
λαι σφοδρα· και
την γενεαν ε
νακ' εωρακαμεν
30· εκει· και αμα
λῆκ' κατοικει
εν τη γη προς

† αι supplet A supra lineam

νοτον· και ὁ
χετ'τᾶιος· και
ὁ ευα˜ιος· και ὁ
ιεβουσᾶιος·
και ὁ αμορρᾶιος
κατοικε˜ι εν τη
ὁρινη· και ὁ χα
νανᾶιος κατοι
κει παρα θαλασ
σαν· και παρα τον
ϊορδανην ποτα
— μον·
31· Και κατεσιωπη
σεν χαλεβ' τον
λαον προς μω
ϋσην· και ειπεν
αυτω· ουχι· αλ
λα αναβαντες
αναβησομεθα·
και κατακληρο
νομησομεν
αυτην· ὁτι δυνα
τοι δυνησομε
— θα προς αυτους·
32· Και ὁι ανθρωποι ὁι συνα
ναβαντες με
τ αυτων ειπαν·
ουκ αναβησο
μεθα· ὁτι ου † δυ
νωμεθα αναβη
ναι προς το ἑ
θνος· ὁτι ϊσχυ
ροτερον ἡμων
εστιν μαλλον·
33· και εξηνεγκαν

ἐκ'στασιν της
γης ἡ˜ν κατεσκε
ψαντο αυτην
προς τους υιους
ισραηλ' λεγοντες·
την γην ἡ˜ν' πα
ρηλθομεν αυ
την κατασκεψα
σθαι. γῆ κατ'ἐ
σθουσα τους
κατ'οικουντας
επ αυτης εστιν·
και πᾶς ὁ λαος
ὁ ὁ˜ν εωρακαμεν
εν αυτη. ανδρες
ϋπερμηκε˜ις·
ὁ και εκει εωρά
34· καμεν τους γί
γαντας· και ἦμεν
ενώπιον αυτων
ὡσει ακριδες·
αλλα και ουτως
ἦμεν ενώπιον
— αυτων·
XIV, Και αναλαβο˜υ
1· σα πασα ἡ συνα
γωγη ἑδωκεν
φωνην· και ἑ
κλαιεν ο λαος
ὁλῆν την νυ
κτα εκεινην·
2· και διεγόγγυζον
επι μωϋσην
και ἀαρῶν παν
= τες ὁι ϋιοι ισραηλ'·

και ειπαν προς
αυτους § πασα ἡ συ
3· ναγωγη ὀφε
λον απεθανομεν
εν γη αιγυπτω·
ἡ εν τη ερημω
ταυτη ει απεθα
νομεν· και ἵνα
τι κυριος εισάγει ἡ
μας εις την γην
ταυτην πεσειν
εν πολέμω· ἁι
γυναικες ἡμων
και τα παιδια ἡ
μων ἑσονται
εις διαρπαγην·
νυν ουν βελτι
ον ἡμιν εστιν
αποστραφηναι
— εις αιγυπτον·
4· Και ειπαν ετε
ρος τω ετερω·
δώμεν αρχηγον
και αποστρεψω
— μεν εις αιγυπτον·
5· Και επεσεν μω
ϋσης και ἀαρῶν
επι προσωπον
εναντίον πα
σης συναγωγης
— ϋιων ισραηλ·
6· Ϊησο˜υς δε ὁ του
ναυῆ· και χαλεβ
ὁ του ιεφοννη
των κατασκε

† μη ipsum A superscripsisse literis δυ apparet
§ erat αυτοις, sed A ipse ex I fecit Υ

ψαμενων την
γην· διερρηξαν
τα ϊματια αυτων
7· και ειπαν προς
πασαν συναγω
γην ῦιων ισραηλ'
λεγοντες· ἡ γῆ
ἡ~ν κατεσκεψα
μεθα αυτην. α
γαθη εστιν σφο
8 δρα σφοδρα· ει
αιρετίζει ἡμας
κυριος. εισάξει ἡμας
εις την γην ταυ
την· και δωσει
αυτην ἡμιν·
γη ἡτις εστιν
ρεουσα γαλα και
9· μελι· αλλα απο
κυριου μη αποστα
ται γινεσθε· ΰ
μεις δε μη φο
βηθητε τον λα
ον της γης· ὅτι
κατάβρωμα ἡ
μιν εισιν· αφέ
στηκεν γαρ ὁ και
ρος απ αυτων·
ο δε κυριος εν ημιν·
μη φοβηθητε
— αυτους·
10· Και ειπαν πασα
ἡ συναγωγη
καταλιθοβολη
*εν ═ σαι αυτους * λιθοις·

και ἡ δοξα κυριου ὤ
φθη εν νεφε
λη επι της σκη
νης του μαρτυ
ριου εν πασιν
— τοις υιοις ισραηλ'·
11· Και ειπεν κυριος προς
μωυσην· ἑως
τίνος παροξυ
νει με ο λαος ου
τος· και ἑως τί
νος ου πιστευ
ουσιν μοι εν πα
σι τοις σημιοις
ὅἷς εποιησα εν
12· αυτοις· παταξω
αυτους θανα
*λω τω· και αποκτει
νῶ αυτους· και
ποιησω σέ και
τον οἶκον του
πατρος σου εις ἔ
θνος μεγα και
πολυ μαλλον
— ἡ τουτο·
13· Και ειπεν μω
υσης προς κυριον·
και ακουσεται
αιγυπτος ὅτι
ανηγαγες εν ἴ
σχυῒ σου τον
λαον τουτον
14· εξ αυτων. αλλα
και παντες οι
κατοικουντες

επι της γης ταυ
της ακηκοασιν
ὅτι συ ει κυριος εν
τω λαω τουτω·
ὅστις οφθαλ
μοις κατ' οφθαλ
μους συ οπτά
ζη † κυριε· και ἡ νε
φελη σου εφε
στηκεν επ αυ
των· και εν στυ
λω νεφελης
συ πορευη προ
τερος αυτων
την ἡμεραν και
εν στυλω πυ
ρος την νυκτα·
15 και εκτριψεις
τον λαον τουτον
ὡσει ανθρωπον ενα.
και ερουσιν τα
ἔθνη οσοι ακη
κοασιν το ὄνο
μα σου λεγον
16 τες παρα το μη
δύνασθαι κυριον
εισαγαγειν τον
λαον τουτον
εις την γην ἡ~ν
ὤμοσεν αυτοις.
κατ'έστρωσεν
αυτους εν τη
— ερημω·
17 Και νῦν, υψω
θητω η ἴσχυς

† Ipse A, ut apparet, literae ζ superscripsit ν (οπτάνη) non reprobato ζ

σου κυριε ον τρο
πον ειπας λεγων
18 κυριος μακροθυ
μος και πολυέ
λεος και αληθει
νος· αφαίρων
ανομιας και α
δικιας και αμαρ
τιας· και καθα
ρισμῶ ου καθα
ριε͂ι τον ενοχον·
αποδιδο͂υς α
μαρτιας πατερων
επι τεκνα εως
τριτης και τεταρ
της γενεας·
19· αφες την αμαρ
τιαν τω λαω του
τω κατα το μεγα
ελεος σου· κα
θαπερ' ΐλεως
εγενου αυτοις
απο αιγυπτου
— εως του νῦν·
20· Και ειπεν κυριος προς
μωΰσην· ΐλε
ως αυτοις ειμι
κατα το ρημα σου·
21· αλλα ζῶ εγω
και ζῶν το ὀνο
μα μου· και εμ
πλησει ἡ δοξα
κυριου πασαν την
22 γην· ότι παντες
οι ανδρες οι ο
ρῶντες την
δοξαν μου και
τα σημεια ά εποι
ησα εν αιγυπτω
και εν τη ερη
μω ταυτη και
επειρασαν με
τουτο δεκατον·
και ουκ ειση
κουσαν της φω
23· νης μου. ει μην
ουκ' ὄψονται
την γην ἧν ὤ
μοσα τοις πατρά
σιν αυτων αλ
λ' η τα τεκνα αυ
των ά εστιν με
τ εμου ὧδε όσοι
ουκ' οιδασιν ά
γαθον ἡ κακον.
πᾶς νεωτερος
άπειρος· του
τοις δωσω την
γην· παντες δε
οι παροξυνον
τες με ουκ ὄψον
— ται αυτην·
24· ο δε πᾶις μου
χάλεβ' ότι εγε
νηθη πνευμα έτε
ρον εν αυτω
και επηκολου
θησεν μοι. και
εισάξω αυτον
εις την γην
εις ἧν εισηλθ-ν
εκει· και το σπερ
μα αυτου κληρο
— νομησει αυτην·
25· Ο δε αμαλῆκ'· και
ό χαναναῖος
κατ'οικουσιν
εν τη κοιλαδι·
άυριον επιστρά
φητε και απαρα
τε * εις την έρη *ὑμεις
μον ὅδον θα
— λασσαν ερυθραν·
26 Και ειπεν κυριος
προς μωΰσην
και ἀαρῶν λεγων·
27 έως τίνος την
συναγωγην
την πονηραν
ταυτην· ά αυτοι
γογγύζουσιν
εναντιον μου·
την γόγγυσιν
των ΰμων ισραηλ
ἧν εγογγυσαν
περι ὑμων ακή
28 κοα· ειπόν αυ
τοις· ζῶ εγω λε
γει κυριος· ει μην
ον τροπον λε
λαληκατε εις
τα ὦτα μου. ου
τως ποιησω υ
29 μιν· εν τη ερή
μω ταυτη πεσει

ται τα κῶλα υμων
και πασα ἡ επι
σκοπῆ ὑμων·
και οι κατηριθμη
μένοι υμων·
απο εικοσαετο͂υς
και επανω ὅσοι
εγόγγυσαν ε
30· π εμοι. ει ὑμεις
εισελευσεσθε
εις την γην ε
φ ἧν εξετεινα
την χειρα μου
κατασκηνωσαι
ὑμας επ αυτην·
αλλ' η χάλεβ' ὑιος
ιεφοννῆ· και
ιησους ὁ του
31 ναυῆ· και τα παι
δια ά ειπατε εις
διαρπαγην εσε
σθαι. εισαξω αυ
τους εις την γην
και κατακλήρο
νομησουσιν
την γην ἧν υ
μεις απέστητε
32 απ αυτης· και τα
κῶλα ὑμων πε
σειται εν τη ε
ρημω ταυτη·
33· οι δε ὑιοι ὑμων
εσονται νεμο
μενοι τεσσερα
κοντα ετη· και

ανοισουσιν
την πορνε͂ιαν
ὑμων εως αν ανα †
λωθη τα κῶλα
ὑμων εν τη ε
34· ρημω κατα τον
αριθμον § των ἡ
μερων ὅσας κα
τεσκεψασθε
την γην τεσσε
ρακοντα ἡμερας·
ἡμεραν του ε
νιαυτου λημ
ψεσθε τας αμαρ
τιας ὑμων τεσ
σερακοντα ετη
και γνωσεσθε
τον θυμον της
35· οργης μου· εγω
κυριος ελαλησα· ει
μην ουτως ποι
ησω τη συνα
γωγη τη πονη
ρα ταυτη τη επι
συνεσταμενη
επ εμε· εν τη
ερημω ταυτη
εξαναλωθησον
ται· και εκει απο
— θανο͂υνται
36· Και οι ανθρωποι οὓς
απεστειλεν μω
ωϋσης κατα
σκεψασθαι την
γην και παραγε

νηθεντες δι
εγογγυσαν κα
τ αυτης προς την
συναγωγην
εξενεγκαι ρη
ματα πονηρα πε
37 ρι της γης. και
απεθανον οι ανθρωποι
οι κατ'ειπόν
τες πονηρα κα
τα της γης εν
τη πληγῆ εναν
38 τι κυριου· και ἴησους
ὑιος ναυῆ· και
χάλεβ' ὑιος ἴε
φοννῆ ἔζησαν
απο των ανθρωπων
εκεινων των
πεπορευμε
νων κατασκε
— ψασθαι την γην·
39· Και ελαλησεν
μωϋσης τα ρη
ματα ταυτα προς
παντας ὑιους
ισραηλ'· και επεν
θησεν ὁ λαος
— σφοδρα·
40 Και ορθρισαν
τες το πρωἴ ανε
βησαν επι την
κορυφῆν του
ὄρους· λεγον
τες ἴδου οιδε
ἡμεις αναβη

† Primo εωςανα, sed ipse A supplevit addens να
§ αριθμον ex correctione ipsius A, erat αρτον, ut apparet

σομεθα εις τον
τοπον ὃ͂ν ειπεν
κυριος· ὅτι ἡμάρτο
— μεν·
41· Και ειπεν μω
υσης· ἵνατι ῡ
μεις παραβαινε
τε το ρημα κυριου·
ουκ ευοδα ἐ
42 σται ῡμιν· μη
αναβαινετε·
ου γαρ εστιν κυριος
μεθ ῡμων· και
πεσεισθε προ
προσωπου των
εχθρων ῡμων·
43 ὅτι αμαλῆκ' και
ὁ χαναναιος ε
κει εμπροσθεν
ῡμων· και πεσει
σθε μαχαιρα
ὁ͂υ ἑινεκεν
απεστράφητε
απειθο͂υντες
κυριω· και ουκ' ἐ
— σται κυριος εν ῡμιν·
44· Και διαβιασαμε
νοι ανεβησαν·
επι την κορυ
φην του ὄρους·
η δε κιβωτος
της διαθηκης
κυριου και μωῡσης
ουκ εκεινηθη
σαν εκ μεσου
της παρεμβο
— λης·
45 Κατεβη δε αμα
λῆκ' και ὁ χανα
ναῖος ὁ εγκα
θημενος εν
τω ὄρει εκεινω.
και ετρεψαντο
αυτους· και κα
τεκοψαν αυτους
εως ερμα· και
απεστραφησαν
εις την παρεμ
== βολην·
xv, 1 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῡ
2 σην λεγων· λα
λησον τοις ῡιοις
ισραηλ' και ερε͂ις
προς αυτους·
ὅταν εισελθη
τε εις την γην
της κατοικη
σεως ῡμων
ἧν εγω διδῶμι
3· ῡμιν. και ποι
ησετε καρπω
μα τω κυριω ὁλο
καυτωμα ἡ θυ
σιαν μεγαλυ
ναι ευχην. ἡ
καθ' εκουσιον·
ἡ εν ταις εορ
ταις ῡμων ποι
ησεται ὀσμην
ευωδιας κυριω.
ει μεν απο των
βοων ἡ ἀπο των
4 προβατων. και
προσοίσει ο
προσφερων
το δωρον αυτου
κυριω. θυσιαν σε
μιδάλεως δε
κατον του οι
φι πεφυραμε
νην εν τεταρ
τω του ειν. ελαι
5· ω· και οινον
εις σπονδῆν·
το τεταρτον του
ἵν ποιησετε
επι της ὁλοκαυ
τωσεως ἡ επι
της θυσιας. τω
ἀμνῶ τω † ενι ποι
ησεις τοσου
το κάρπωμα ο
σμην ευωδιας
— τω κυριω·
6· Και τω κριῶ ὅταν
ποιητε αυτον
εις ὁλοκαυτω
μα ἡ εις θυσιαν.
ποιησεις θυ
σιαν σεμιδάλε
ως δυο δέκατα
αναπεφυραμε
νης εν ελαιω
το τριτον του ἵν.

† τω superscripsit A, ut apparet

7· και ο῀ινον εις
σπονδῆν το
τριτον του ιν
προσοισετε
εις οσμην ευ
8 ωδιας κυριω· εαν
δε ποιητε απο
των βοων εις
ὁλοκάυτωσιν·
ἠ εις θυσιαν με
γαλυναι ευχην
ἠ εις σωτηριον
9· κυριω. και προσοι
σει επι του μο
σχου θυσιαν
σεμιδαλεως
τρια δεκατα ανα
πεφυραμενης
εν ελαιω ημισει
10· του ιν· και ο῀ινον
εις σπονδην
το ημισει του
ιν κάρπωμα ο
σμη ευωδιας
— κυριω·
11 Ουτως ποιησεις
τω μοσχω τω
ενι· ἠ τω κριῷ
τω ενι· ἠ τω α
μνῷ τω ενι εκ
των προβατων.
ἠ εκ των αιγῶν·
12 κατα τον αριθμον
ὧ῀ν εαν ποιητε·
ουτως ποιη

σετε τω ενι κα
τα τον αριθμον
— αυτων·
13 Πᾶς ὁ αυτόχθων
ποιησει ουτως·
τοιαυτα προσε
νεγκαι καρπω
ματα εις ὀσμην
— ευωδιας κυριω·
14· Εαν δε προση
λυτος εν ὑμιν
προσγενηται
εν τη γη υμων·
ἠ ὁς αν γενη
ται εν ὑμιν εν
ταις γενεαις
ὑμων. και ποι
ησεν † καρπωμα
ὀσμην ευωδι
ας κυριω· ον τρο
πον ποιειται
ὑμεις ουτως
ποιησει ἠ συνα
15 γωγη κυριω· νόμος
ἑις, υμιν και
τοις προσηλυ
τοις τοις προσ
κειμενοις εν
ὑμιν· νομος
αιωνιος εις τας
γενεας υμων·
ὡς ὑμεις και
ὁ προσηλυτος
ἐσται εναντί
16 ον κυριου· νόμος

εἱς, ἐσται και
δικαιωμα ἑν
ἐσται ὑμιν και
τω προσηλυ
τω τω προσκει
— μενω εν υμιν·
17 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
18 σην λεγων· λα
λησον τοις υιοις
ισραηλ' και ερε῀ις
προς αυτους·
εν τω εισπορευ
εσθαι ὑμας εις
την γην εις ἡ῀ν
εγω εισάγω υ
19· μας εκει. και
ἐσται ὁταν ε
σθιητε ὑμεις
απο των ἀρτων
της γης. αφαι
ρε῀ιτε § αφαίρε
μα αφόρισμα
τω κυριω· απαρχην
φυραματος ὑ
20· μων. ἀρτον· α
φαίρεμα αφο
ριε῀ιται αυτον
ως αφαίρεμα
απο ἁλωνος.
ουτως αφελε῀ι
21 τε αυτην απαρ
χην φυραματος
υμων και δω
σετε τω κυριω

† A literis εν superscripsit η
§ A ipse correxit λε῀ιτε

αφαίρεμα εις
τας γενεας ῦ
— μων·
22 Οταν δε διαμαρ
τητε· και μη ποι
ησητε πασας
τας εντολας ταυ
τας ἁς ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
23· σην· καθα συ
νεταξεν κυριος ῦ
μιν εν χειρι
μωϋση· απο της
ἡμερας ἡ ̃ς συ
νεταξεν κυριος
προς ῦμας και
επέκεινα εις
τας γενεας ῦ
24· μων και έσται
εαν εξ οφθαλ
μων γενηθη
της συναγω
γης ακουσιως·
και ποιηση πα
σα ἡ συναγω
γη μόσχον ε
να εκ βοῶν ἄ
μωμον εις ὁ
λοκάυτωμα
εις ὀσμην ευ
ωδιας κυριω· και
θυσιαν τουτου
και σπονδην
αυτου· κατα την
συνταξιν αυτου

και χειμαρροῦ
εξ αιγῶν ενα
περι αμαρτιας·
25 και εξιλασεται
ὁ ἵερευς περι
πασης συναγω
γης ῦιων ισραηλ'
και αφεθησε
ται αυτοις ότι
ακουσιον εστιν·
και αυτοί ήνεγ
καν το δωρον
αυτων κάρπω
μα κυριω περι της
αμαρτιας αυτων
έναντι κυριου· πε
ρι των ακουσι
26· ων αυτων. και
αφεθησεται
πάση συναγω
γη ῦιων ισραηλ·
και τω προση
λυτω τω προσ
πορευομενω
προς ῦμας ότι
παντι τω λαω
— ακουσιον
27 Εαν δε ψυχη μι
α αμάρτη ακου
σιως προσαξει
άιγα μιαν ενιαυ
σιαν περι αμαρ
28· τιας· και εξιλα
σεται ὁ ἵερευς
περι της ψυ

χης της ακου
σιασθεισης και
αμαρτουσης α
κουσιως εναν
τι κυριου εξ ̕ιλασασθαι
29 περι αυτου· τω
εγχωριω εν υιοις
ισραηλ' και τω προ
σηλυτω τω προ
σκειμενω εν
αυτοις νομος
εις έσται εν αυ
τοις ὁς εαν ποι
— ηση ακουσιως·
30· Και ψυχη ἡτις
εαν ποιησει
εν χειρι υπερη
φανιαν απο των
αυτοχθονων
ἡ απο των προ
σηλυτων. τον
θεον ουτος παρο
ξυνει· και εξο
λεθρευθησεται
ἡ ψυχη εκεινη
εκ του λαου αυ
31 της· ότι το ρη
μα κυριου εφαυλι
σεν και τας εν
τολας αυτου δι
εσκεδασεν. εκ
τριψει εκτριβη
σεται ἡ ψυχη
εκεινη· ἡ αμαρ
τια αυτης εν αυ

[illegible]

= [illegible] [illegible]
[illegible] Κ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] λεγων
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]λ' και ε
[illegible] [illegible] αυτους·
και [illegible]
σαν εαυτοις κρά
σπεδα επι τα
πτερύγια των
ἱματιων αυτων
εις τας γενεας
αυτων· και επι
θήσετε επι τα
κρασπεδα των
πτερυγίων κλω
σμα υακινθινον·
39 και ἔσται υμιν
εν τοις κρασπε
δοις· και ὄψε
σθε αυτα και μνη
σθησεσθε πα
σῶν των εντο
λων κυριου· και ποι
ησετε αυτας·
και ου διαστρα
φησεσθε ὀπί
σω των διανοι
ῶν ὕμων· και
ὀπίσω των ο
φθαλμων ὕμων
εν ο̃ις υμεις εκ
πορνευετε ὀ
πισω ἀυτων·
40 ὅπως ἀν μνη
σθηται και ποι
ησηται πασας
τας εντολας μου·
και ἔσεσθε ἅγι
οι τω θεω ὕμων·
41 = εγω ὁ θεος ὕμων·
XVI, Και ελαλησεν
1 κόρε ὕιος ιασ †
σαάρ' ὕιου κααθ'
ὕιου λευΐ· και
δάθαν· και αβι
ρῶν, ὕιοι ελιαβ'.
και αυνᾶν, ὕιος
φαλεθ' υιου, ρου
2 βην· και ανεστη
σαν εναντι μω
ὕση· και ανδρες
των ὕιων ισραηλ'
πεντηκοντα
και διακοσιοι
αρχηγο̃ι συνα
γωγης σύνκλη
τοι βουλῆς· και
ανδρες ονομα
3 στο̃ι συνεστη
σαν επι μωΰσην
και ἀαρῶν· και
ειπαν προς αυ
τους· εχέτω ὕ
μιν ὁτι πασα ἡ
συναγωγη παν
τες ἅγιοι. και εν
αυτοις κυριος· και
δια τι κατανι
στασθε επι την

[illegible]

— συναγωγην κυριου·
4 Και ακουσας μω
ϋσης επεσεν
επι προσωπον·
5· και ελαλησεν
προς κόρε και
προς πασαν αῦ
του την συνα
γωγην λεγων·
επεσκεπται και
ἐγνω ὁ θεος τους
οντας αυτου·
και τους ἁγιους
προσήγαγετο
προς εαυτον·
και οΰς ουκ᾽ ε
ξελεξατο εαυτω.
ου προσήγαγε
— τὸ προς εαυτον·
6 Τουτο ποιησατε·
λαβετε υμιν ε
αυτοις πυρία
κόρε, και πασα
ἡ συναγωγη αυ
7· του· και επιθε
τε επ αυτα πυρ·
και επιθετε ε
π αυτα θυμιαμα
ἐναντι κυριου ἀῦρι
ον· και ἐσται ὁν
αν, εκλεξηται
κυριος. ουτος ἅγι
ος ϊκανο͂υσθω
— υμιν ϋιοι λευϊ·
8 Και ειπεν μωϋ
σης προς κόρε·
εισακουσατε
μου ϋιοι λευϊ·
9· μη μικρον εστιν
υμιν τουτο ὁ
τι διεστειλεν
ϋμας ὁ θεος ισραηλ᾽· †
και προσήγαγε
το ϋμας προς ε
αυτον λειτουρ
γε͂ιν τας λειτουρ
γε͂ιας της σκη
νης κυριου· και πα
ριστασθαι εναν
τίον της συνα
γωγης λατρευ
ειν αυτοις·
10 και προσήγαγε
το σε και παντας
τους αδελφους
σου ϋιους λευ
ι, μετα σου· και
ζητειτε ϊερατευ
11· ειν ουτως συ
και πασα η συ
ναγωγη σου
*η οἱ συνηθροι
*η σμενοὶ προς
τον θεον. και ἀαρων
τις εστιν· ὁτι
διαγογγυζετε.
— κατ αυτου·
12· Και απεστειλεν
μωϋσης καλε
σαι δαθαν και α
βειρῶν, υιους
ελιᾶβ᾽· και ειπαν
ουκ αναβαινο
13· μεν· μη μικρον
τουτο ὁτι ανη
γαγες ἡμας εις
γης ἡμας § εις γην
ῥέουσαν γάλα
και μέλι. απο
κτειναι ἡμας
εν τη ερημω·
ὁτι καταρχέις
14· ημων αρχων.
ει και σύ εις γην
ῥέουσαν γάλα
και μελι ει ειση
γαγες ἡμας και
ἐδωκας ἡμιν
κληρον αγρου
και αμπελωνας
τους οφθαλμους
των ανθρωπων εκει
νων αν εξεκο
ψας· ουκ αναβαι
— νομεν·
15 Και εβαρυθυμη
σεν μωϋσης
σφόδρα· και ει
πεν προς κυριον·
μη προσχης εις
την θυσιαν αυ
των· ουκ επιθυ
μημα ουδενος
αυτων εἴληφα·
ουδε εκακωσα

† A pone textum supplet εξ συνα | γωγης ισραηλ
§ A reprobat εις γης ἡμας

— ουδενα αυτων·
16 Και ειπεν μωυ
σης προς κόρε·
ἁγίασον την
συναγωγην σου
και γινεσθε ε
τοιμοι ἐναντι
κυριου σύ και αυ
τοι και ἀαρῶν
17 ἀύριον· και λα
βετε ἑκαστος
το πυρίον αυτου·
και επιθήσετε
επ αυτα θυμια
μα· και προσάξε
τε ἐναντι κυριου
ἑκαστος το πυ
ρίον αυτου· πεν
τηκοντα και δι
ακοσια πυρια·
και σύ και ἀαρῶν
ἑκαστος το πυ
— ριον αυτου·
18* Και ἐλαβεν ἑκα
στος το πυρίον
αυτου· και επε
θηκαν επ αυτα
πῦρ· και επεβα
λαν επ αυτα θυ
μίαμα· και ἐστη
σαν παρα τας θυ
ρας της σκηνης
του μαρτυριου
μωῦσης και ἀ
19* αρῶν· και ὁ επι

συστησας αυ
τους κόρε, την
πασαν αυτου
συναγωγην
παρα την θυραν
της σκηνης του
— μαρτυριου·
Και ὤφθη ἡ δο
ξα κυριου παση τη
— συναγωγη·
20 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
σην και ἀαρῶν
21* λεγων· αποσχί
σθητε εκ με
σου της συνα
ταυτης γωγης. και εξα
ναλωσω αυτους
— εισάπαξ'· και ε
22* και ἐπεσαν ε
πι προσωπον
αυτων και ει
παν· θεε θεε των
πνευματων
και πασης σαρ
κος· ει ανθρωπος
ε'ις ἥμαρτεν
επι πασαν την
συναγωγην
— οργη κυριου.
23 Καὶ ελαλησεν
κυριος προς μωυ
24 σην λεγων· λα
λησον τη συνα
γωγη λεγων·

αναχωρησατε
κύκλῳ απο της
συναγωγης
— κόρε·
25* Καὶ ανεστη μω
ϋσης και επορευ
θη προς δὰθαν
και αβιρῶν· και
συνεπορευ
θησαν μετ αυ
του παντες ὁι
πρεσβυτεροι
— ισραηλ'·
26 Και ελαλησεν
προς την συ
ναγωγην λεγων·
αποσχίσθητε
απο των σκη
νῶν των ανθρωπων
των σκληρων
τουτων· και
μη απτεσθε
απο παντων ὁ
σα εστιν αυτοις·
μή συναπολη
σθε εν παση
τη αμαρτια αυ
— των·
27* Και απεστησαν
απο της κορε
συναγωγης
— κυκλω·
και δάθαν και
αβιρῶν, εξηλ
θον και ἵστη

κεισαν παρα τας
θυρας των σκη
νωματων αυ
— των· και ἁι γυ
— ναικες αυτων·
και τα τεκνα αυ
— των· και ἡ απο
— σκευῆ αυτων·
28 Και ειπεν μω
ϋσης· εν του
τω γνωσεσθε
ὁτι κυριος απεστει
λεν με ποιη
σαι παντα τα ἐρ
γα ταυτα· ὁτι
ουκ᾽ απ εμαυτου·
29ʽ ει κατα θανατον
παντων ανθρωπων
αποθανοῦνται
ουτοι, ει και
κατ᾽ επισκεψιν
παντων ανθρωπων
επισκοπη ἐ
ουχι σται αυτων. κυριος
απεστειλεν
30 με· αλλ η εν φα
σματι δειξει κυριος·
και ανοιξασα
ἡ γῆ το στομα
αυτης καταπί
εται αυτους και
τους ὀίκους
αυτων· και τας
σκηνας αυτων·
και παντα οσα

εστιν αυτοις·
και καταβησον
ται ζωντες εις
αδου· και γνω
σεσθε ὁτι πα
ρωξυναν ὁι ανθρωποι
— ουτοι τον κυριον·
31ʽ Ως δε επαυσα
το λαλων παν
τας τους λογους
τουτους. ερρα
γη ἡ γῆ ϋποκα
τω των ποδων
32 αυτων· και η
νοιχθη ἡ γη·
και κατ᾽επιεν
αυτους και τους
ὀίκους αυτων·
και παντας τους
ανθρωπους τους ὀ᾽ν
τας μετα κόρε·
και τα κτηνη
33 αυτων· και κα
τεβησαν αυτοι
και παντα ὁσα
εστιν αυτοις
ζῶντα εις ἁδου·
και εκαλυψεν
αυτους ἡ γη·
και απωλοντο
εκ μεσου της
— συναγωγης·
34ʽ και πᾶς, ισραηλ᾽ ὁι
κυκλω αυτων
ἐφυγον απο

της φωνης αυ
των· ὁτι εἶπαν
λεγοντες· μή
ποτε καταπίη
— ἡμας ἡ γῆ·
35 και πῦρ᾽ εξηλθεν
παρα κυριου· και κα
τ᾽εφαγεν τους
πεντηκοντα
και διακοσιους
ανδρας· τους
προσφερον
— τας το θυμιαμα·
36ʽ Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην
37 και προς ελεά
ζαρ᾽ ϋιον ἀαρῶν
τον ιερεα· ανέ
λεσθε τα πυρια
τα χάλκα εκ με
σου των κατα
κεκαυμενων·
και το πῦρ᾽ το
αλλοτριον του
το σπεῖρον εκει·
ὁτι ἡγιασαν τα
38 πυρία των αμαρ
τωλων τουτων
εν ταις ψυχαις
αυτων· και ποι
ησον αυτα λεπί
δας ελατᾶς πε
ρίθεμα τω θυσι
αστηριω· ὁτι
προσηνεχθησαν

ἐναντι κυριου και
ἡγιασθησαν·
και εγενοντο
εις σημειον
— τοις ῦιοις ισραηλ
39· Και ἐλαβεν ελε
αζαρ ῦιος ἀαρῶν
του ἵερεως τα
πυρία τα χάλκα
ὁσα προσηνεγ
καν ὁι κατακε
καυμενοι· και
προσεθηκαν
αυτα περιθεμα
τω θυσιαστηρι
40· ω μνημοσυ
νον τοις ῦιοις
ισραηλ᾽· ὁπως αν
μη προσελθη
μηδεις αλλογε
νης ὁς ουκ ε
στιν εκ του σπερ
ματος ἀαρῶν
επιθειναι θυ
μια ἐναντι κυριου·
και ουκ ἐσται
ωσπερ κόρε
και ἡ επίσυστα
σις αυτου καθα
ελαλησεν κυριος
— εν χειρι μωυση·
41· Και εγογγυσαν
ὁι ῦιοι ισραηλ᾽ τη
επαυριον επι
μωῦσην και α
αρῶν λεγοντες·
ῦμεις απεκταν
κατε τον λαον
— κυριου·
42· Και εγενετο εν
τω επισυστρε
φεσθε την συ
ναγωγην επι
μωυσην και ἀ
αρῶν. και ὡρμη
σαν επι την σκη
νην του μαρτυ
ριου· και την
δε εκαλυψεν
αυτην ἡ νεφε
λη· και ὠφθη
43· ἡ δοξα κυριου· και
εισηλθεν μω
ῦσης και ἀαρῶν
καπροσωπον
της σκηνης
— του μαρτυριου·
44· Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
σην και ἀαρῶν
45 λεγων· εκχω
ρησατε εκ με
σου της συνα
γωγης ταυτης·
και εξαναλωσω
— αυτους εισαπαξ·
Και επεσον ε
πι προσωπον
46 αυτων· και ει
πεν μωῦσης
προς ἀαρῶν·
λαβε το πυριον
και επιθες ε
π αυτο πῦρ᾽ απο
του θυσιαστη
ριου· και επιβα
λε επ αυτο θυ
μιαμα· και απ᾽ε
νεγκαι τοταχος
εις την παρεμ
βολην· και εξ᾽ἵ
λασαι περι αυ
των· εξηλθεν
γαρ᾽ ὀργη απο
προσωπου κυριου·
ηρκται θραυειν
— τον λαον·
47· Και ἐλαβν ἀαρων
καθαπερ᾽ ελα
λησεν αυτω
μωῦσης. και
ἐδραμεν εις
την συναγω
γην· και ηδη ἡ᾽ρ
κτο ἡ θραυσις
εν τω λαω· και
επεβαλεν το
θυμιαμα· και
εξ᾽ἵλασατο περι
48· του λαου· και
ἑστη αναμεσου
των τεθνηκο
των και των
ζωντων και ε
κοπασεν ἡ θραυ

— σις·
49 και εγενοντο
δι τεθνηκοτες
εν τη θραυσει
τεσσαρεσκαι
δεκα χιλιαδες
και επτακοσι
οι· χωρις των
τεθνηκοτων
— ενεκεν κόρε·
50 Και επεστρε
ψεν ἀαρῶν προς
μωϋσην επι
την θυραν της
σκηνης του
μαρτυριου· και
εκοπασεν ἡ
— θραυσις·
XVII, Και ελαλησεν
1· κυριος προς μωυ
2 σην λεγων· λα
λησον τοις ϋιοις
ισραηλ' και λαβε πα
ρ αυτων ραβδον
ραβδον κατ' οι
κους πατριων
αυτων παρα
παντων των
αρχοντων αυ
των· κατ' οικους
πατριῶν αυτων
δωδεκα ραβδους·
και εκαστου
το ὀνομα αυτου
επίγραψον ε
πι της ραβδου
3 αυτου· και το ὀ
νομα ἀαρων ε
πίγραψον επι
της ραβδου λευῒ
εστιν γαρ ρα
βδος μια κατα
φυλην οἰκου
πατριῶν αυτων
4 δωσουσιν· και
θησεις αυτας
εν τη σκηνη του
μαρτυριου κα
τ'έναντι του
μαρτυριου ε
ν ὀῒς γνωσθη
σομαι σοι εκει·
5 και ἑσται ὁ ανθρωπος
ὁ ̃ν αν εκλεξω
μαι αυτον. ἡ ρα
βδος αυτου εκ
βλαστησει· και
περιελῶ απο
σου τον γογγὺ
σμον ϋιων ισραηλ'·
ὁσα αυτοι γογ
γύζουσιν εφ υ
— μιν·
6· Και ελαλησεν
μωϋσης τοις
ϋιοις ισραηλ'· και
ἑδωκαν αυτω
πάντες οι ἀρχον
τες αυτων ρα
βδον τω ἀρχον
τι τω ενι· ραβδον
κατα ἀρχοντα·
κατ οἰκους πα
τριῶν αυτων
δωδεκα ραβδους·
και ἡ ραβδος ἀα
ρῶν αναμεσον
των ραβδων αυ
7· των· και επε †
θηκεν μωϋσης
τας ραβδους ε
ναντι κυριου εν τη
σκηνη του μαρ
— τυριου·
8· Και εγενετο τη
επαυριον και
εισηλθεν μω
ϋσης και ἀαρῶν
εις την σκηνην
του μαρτυριου·
και ἰδου εβλά
στησεν η ραβδος
ἡ ἀαρῶν εις οἰ
κον λευῒ· και
εξήνεγκεν
βλάστον· και
εξήνεγκεν αν
θη· και εβλαστη
— σεν καρυα·
9 Και εξήνεγκεν
μωϋσης πασας
τας ραβδους απο
προσωπου κυριου
προς παντας
ϋιους ισραηλ'· και

† A ipse, ut videtur, primo ε superscripsit α

ἴδον· και ελαβον
εκαστος την
— ραβδον αυτου·
10 Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
αποθες την ρα
βδον ἀαρῶν ε
νώπιον των
μαρτυριων εις
διατηρησιν·
εις σημειον
τοις ῦιοις των
ανηκόων· και
παυσασθω ὁ
γογγύσμος αυ
των απ εμο῀υ·
και ου μη απο
— θανωσιν·
11· Και εποιησεν
μωϋσης και ἀ
αρῶν ὅσα συ
νεταξεν κυριος
τω μωϋση. ου
— τως εποιησαν·
12· Και ειπαν ὁι υιοι
ισραηλ᾽ προς μωϋ
σην λεγοντες·
ἴδου εξανηλω
μεθα· απολω
λαμεν· παρανη
13 λωμεθα· πᾶς
ὁ απτομενος
της σκηνης κυριου
αποθνησκει·
εως εις τελος
== αποθανωμεν·
XVIII, Και ειπεν κυριος
1· προς ἀαρῶν
λεγων· σύ και
ὁι ῦιοι σου και
ὁ ὁίκος του π - -
σου μετα σου.
λημψεσθε τας
αμαρτιας των
ἁγιων· και συ
και ὁι ῦιοι σου
λημψεσθε τας
αμαρτιας της
ἱερατιας ῦμων·
2 και τους αδελ
φους σου φυ
λην λευΐ, δημον
του πατρος σου.
προσαγάγου
προς σεαυτον·
και προστεθη
τωσαν σοι· και
λειτουργειτω
σαν σοι· και συ
και οι ῦιοι σου
μετα σου απε
ναντι της σκη
νης του μαρτυ
3· ριου· και φυλα
ξονται τας φυ
λακας σου· † πλῆν
προς τα σκευη
τα ἅγια· και προς
το θυσιαστηρι
ον ου προσελευ
σονται· και ου
κ αποθανο῀υν
ται και ουτοι και
4· υμεις· και προσ
τεθησονται
προς σε και φυ
λαξονται τας
φυλακᾶς της
σκηνης του
μαρτυριου κα
τα πασας τας λει
τουργε῀ιας της
σκηνης· και
ὁ αλλογενης
ου προσελευ
— σεται προς σε·
5 Και φυλαξεσθε
τας φυλακᾶς
των ἁγίων μου
και τας φυλα
κᾶς του θυσια
στηριου. και
ουχ᾽ εσται ἑτι
θυμος εν τοις
— ῦιοις ισραηλ᾽
6· Και εγω ἑιλη
φα τους αδελ
φους ῦμων
τους λευΐτας
εκ μεσου των
ῦιων ισραηλ᾽· δομα
δεδομενον
κυριω λειτουργειν
τας λειτουργει
ας της σκηνης

† A supplet marg. inf. και τας φυλακας της σκηνης σου

— του μαρτυριου·
7· Και συ και όι ΰιοι
σου μετα σου
διατηρησατε
την ϊερατιαν
υμων κατα παν
τα τροπον του
θυσιαστηριου·
και το ένδοθεν
του καταπετα
σματος· και λει
τουργησετε
τας λειτουργει
ας δομα της ϊε
ρωσυνης υμων·
και ό αλλογε
νης ό προσπο.
ρευομενος
— αποθανεῖται·
8· Και ελαλησεν
κυριος προς ααρῶν·
και εγω ϊδου δε
δωκα υμιν την
διατηρησιν των
απαρχων μου
απο παντων
των ηγιασμε
νων μοι παρα
των ΰιων ισραηλ᾽.
σοι δεδωκα αυ
τα εις γέρας·
και τοις υιοις
σου μετα σε νο
μιμον αιωνι
= ον·

9· Και τουτο έστω
ΰμιν απο των
ήγιασμενων
αγιων των καρ
πωματων· απο
παντων των
δῶρων αυτων
και απο παντων
των θυσιασμα
των αυτων· και
απο πασης της
πλημμελιας
αυτων· και απο
πασῶν των α
μαρτιῶν αυτων
ὅσα αποδιδόα
σιν μοι απο παν
των άγίων. σοι
έσται και τοις
10 ΰιοις σου· εν
τω άγιω των ά
γιων φάγεσθε
αυτα· πᾶν, αρσε
νίκον φάγεται
αυτα σύ και όι
υιοι σου· ἅγια
— έσται σοι·
11· Και τουτο ΰμιν
εσται· απαρχων
δοματων αυτων
απο παντων
των επιθεμα
των των ΰιων
ισραηλ᾽. σοι δεδω
κα. αυτα και τοις

ΰιοις σου και
ταις θυγατρασιν
σου μετα σου
νομιμον αιω
— νιον·
Πᾶς, καθαρος εν
τω όικω σου ε
12 δεται αυτα· πα
σα απαρχῆ ελαι
ου και πασα α
παρχῆ οινου
και σιτου απαρ
χῆ αυτων· ὅσα
αν δωσιν τω
κυριω. σοι δεδωκα
13· αυτα· τα πρωτο
γενηματα παν.
τα οσα εν τη γη
αυτων· όσα αν
ενεγκωσιν κυριω.
σοι έσται· πᾶς
καθαρος εν τω
όίκω σου έδε
— ται αυτα·
14 Πᾶν, ανατεθε
ματισμενον
εν ΰιοις ισραηλ᾽. σοι
15 έσται· και πᾶν
διανοίγον μῆ
τραν απο πασης
σαρκος α προ
σφερουσιν κυριω
απο ανθρωπου εως
κτήνους. σοι
= εσται·

7· και ο῀ινον εις
σπονδῆν το
τριτον του ιν
προσόισετε
εις οσμην ευ
8 ωδιας κυριω· εαν
δε ποιητε απο
των βοων εις
ὁλοκάυτωσιν·
ἡ εις θυσιαν με
γαλυναι ευχην
ἡ εις σωτηριον
9· κυριω. και προσοι
σει επι του μό
σχου θυσιαν
σεμιδαλεως
τρια δεκατα. ανα
πεφυραμενης
εν ελαιω ημισει
10· του ῖν· και ο῀ινον
εις σπόνδην
το ημισει του
ῖν κάρπωμα ὀ
σμη ευωδιας
— κυριω·
11 Ουτως ποιησεις
τω μοσχω τω
ενι· ἡ τω κριῶ
τω ενι· ἡ τω. α
μνῶ τω ενι εκ
των προβατων.
ἡ εκ των αιγῶν·
12 κατα τον αρίθμον
ῶ῀ν εαν ποιητε·
ουτως ποιη
σετε τω ενι κα
τα τον αριθμον
— αυτων·
13 Πᾶς ὁ αυτόχθων
ποιησει ουτως·
τοιαυτα προσε
νεγκαι καρπω
ματα εις ὀσμην
— ευωδιας κυριω·
14· Εαν δε προση
λυτος εν ῦμιν
προσγενηται
εν τη γη υμων·
ἡ ὁς αν γενη
ται εν ῦμιν εν
ταις γενεαις
ῦμων. και ποι
ησεν † καρπωμα
ὀσμην ευωδι
ας κυριω· ον τρο
πον ποιειται
ῦμεις ουτως
ποιησει ἡ συνα
15 γωγη κυριω· νόμος
ἑις, υμιν και
τοις προσηλυ
τοις τοις προσ
κειμενοις εν
ῦμιν· νομος
αιωνιος εις τας
γενεας υμων·
ὡς ῦμεις και
ὁ προσηλυτος
ἑσται εναντί
16 ον κυριου· νόμος
εἱς, ἑσται και
δικαιωμα ἑν
ἑσται ῦμιν και
τω προσηλυ
τω τω προσκει
— μενω εν υμιν·
17 Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
18 σην λεγων· λα
λησον τοις υιοις
ισραηλ' και ερε῀ις
προς αυτους·
εν τω εισπορευ
εσθαι ῦμας εις
την γην εις ἡ῀ν
εγω εισάγω υ
19· μας εκει. και
ἑσται ὁταν ε
σθητε ῦμας
απο των άρτων
της γης. αφαι
ρε῀ιτε § αφαίρε
μα αφόρισμα
τω κυριω· απαρχην
φυραματος ῦ
20· μων. άρτον· α
φάιρεμα αφο
ριε῀ιται αυτον
ως αφαίρεμα
απο άλωνος.
ουτως αφελε῀ι
21 τε αυτην απαρ
χην φυραματος
υμων και δω
σετε τω κυριω

† A literis εν superscripsit η

§ A ipse correxit λε῀ιτε

αφαίρεμα εις
τας γενεας ϋ
— μων·
22 Οταν δε διαμαρ
τητε· και μη ποι
ησητε πασας
τας εντολας ταυ
τας άς ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
23 σην· καθα συ
νεταξεν κυριος ϋ
μιν εν χειρι
μωϋση· απο της
ήμερας ή ς συ
νεταξεν κυριος
προς ϋμας και
επέκεινα εις
τας γενεας ϋ
24 μων και έσται
εαν εξ οφθαλ
μων γενηθη
της συναγω
γης ακουσιως·
και ποιηση πα
σα ή συναγω
γη μόσχον ε
να εκ βοῶν ἄ
μωμον εις ὁ
λοκάυτωμα
εις ὀσμην ευ
ωδιας κυριω· και
θυσιαν τουτου
και σπονδην
αυτου· κατα την
συνταξιν αυτου
και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα
περι αμαρτιας·
25 και εξίλασεται
ὁ ἵερευς περι
πασης συναγω
γης ϋιων ισραηλ'
και αφεθησε
ται αυτοις ότι
ακουσιον εστιν·
και αυτοί ήνεγ
καν το δωρον
αυτων κάρπω
μα κυριω περι της
αμαρτιας αυτων
έναντι κυριου· πε
ρι των ακουσι
26 ων αυτων. και
αφεθησεται
πάση συναγω
γη ϋιων ισραηλ·
και τω προση
λυτω τω προς
πορευομενω
προς ϋμας ότι
παντι τω λαω
— ακουσιον
27 Εαν δε ψυχη μι
α αμάρτη ακου
σιως προσαξει
άιγα μιαν ενιαυ
σιαν περι αμαρ
28 τιας· και εξίλα
σεται ὁ ἵερευς
περι της ψυ
χης της ακου
σιασθεισης και
αμαρτουσης α
κουσιως εναν
τι κυριου εξίλασασθαι
29 περι αυτου· τω
εγχωριω εν υιοις
ισραηλ' και τω προ
σηλυτω τω προ
σκειμενω εν
αυτοις νομος
εις έσται εν αυ
τοις ός εαν ποι
— ηση ακουσιως·
30 Και ψυχη ήτις
εαν ποιησει
εν χειρι υπερη
φανιαν απο των
αυτοχθονων
ή απο των προ
σηλυτων. τον
θεον ουτος παρο
ξυνει· και εξο
λεθρευθησεται
ή ψυχη εκεινη
εκ του λαου αυ
31 της· ότι το ρη
μα κυριου εφαυλι
σεν και τας εν
τολας αυτου δι
εσκεδασεν. εκ
τριψει εκτριβη
σεται ή ψυχη
εκεινη· ή αμαρ
τια αυτης εν αυ

= τη·
32 Και ἦσαν δι υιοι
ισραηλ' εν τη ερημω·
και ἑ ῦρον ανδρα
συλλεγοντα ξυ
λα τη ἡμερα του
33· σαββατου· και
προσηγαγον αυ
τον δι ευροντες
αυτον προς μω
υσην και ἀαρῶν
και προς πασαν
συναγωγην ὑιων
34 ισραηλ'· και απεθεν
το αυτον εις φυ
λακην· ου γαρ
συνεκριναν
τι ποιησωσιν
— αυτω·
35· Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
σην λεγων· θα
νατω θανατο ῦ
σθω ὁ ανθρωπος· λι
θοβολησατε
αυτον λιθοις
πασα ἡ συναγω
— γη·
36· Και εξηγαγον αυ
τον πασα ἡ συ
ναγωγη εξω της
παρεμβολης·
και ελιθοβολη
σαν αυτον κα
θα ελαλησεν κυριος

= προς μωῦσην·
37 Και ειπεν κυριος προς
μωυσην λεγων·
38 λαλησον τοις
ὑιοις ισραηλ' και ε
ρε ῖς προς αυτους·
και ποιησατω
σαν εαυτοις κρά
σπεδα επι τα
πτερύγια των
ἱματιων αυτων
εις τας γενεας
αυτων· και επι
θήσετε επι τα
κρασπεδα των
πτερυγίων κλω
σμα υακινθινον·
39 και ἐσται υμιν
εν τοις κρασπε
δοις· και ὄψε
σθε αυτα και μνη
σθησεσθε πα
σῶν των εντο
λων κυριου· και ποι
ησετε αυτας·
και ου διαστρα
φησεσθε ὀπί
σω των διανοι
ῶν ὑμων· και
ὀπίσω των ο
φθαλμων ὑμων
εν ὁ ῖς υμεις εκ
πορνευετε ὀ
πισω αυτων·
40· ὅπως ἀν μνη

σθηται και ποι
ησηται πασας
τας εντολας μου·
και ἐσεσθε ἅγι
οι τω θεω ὑμων·
41· = εγω ὁ θεος ὑμων·
XVI, Και ελαλησεν
1· κόρε ὑιος ιασ †
σαάρ' ὑιου κααθ'
ὑιου λευῒ· και
δὰθαν· και αβι
ρῶν, ὑιοι ελιαβ'·
και αυνᾶν, ὑιος
φαλεθ' υιου, ρου
2· βην· και ανεστη
σαν εναντι μω
ὑση· και ανδρες
των ὑιων ισραηλ'
πεντηκοντα
και διακοσιοι
αρχηγο ῖ συνα
γωγης σύνκλη
τοι βουλῆς· και
ανδρες ονομα
3· στο ῖ συνεστη
σαν επι μωῦσην
και ἀαρῶν· και
ειπαν προς αυ
τους· εχέτω ὑ
μιν ὀτι πασα ἡ
συναγωγη παν
τες ἅγιοι. και εν
αυτοις κυριος· και
δια τι κατανι
στασθε επι την

† A reprobat ασ

— συναγωγην κυριου·
4 Και ακουσας μω
ϋσης επεσεν
επι προσωπον·
5· και ελαλησεν
προς κόρε και
προς πασαν αυ
του την συνα
γωγην λεγων·
επεσκεπται και
έγνω ό θεος τους
οντας αυτου·
και τους άγιους
προσήγαγετο
προς εαυτον·
και όΰς ουκ' ε
ξελεξατο εαυτω.
ου προσήγαγε
— τὸ προς εαυτον·
6 Τουτο ποιησατε·
λαβετε υμιν ε
αυτοις πυρία
κόρε, και πασα
ή συναγωγη αυ
7· του· και επιθε
τε επ αυτα πυρ·
και επιθετε ε
π αυτα θυμιαμα
έναντι κυριου αΰρι
ον· και έσται όν
αν, εκλεξηται
κυριος. ουτος άγι
ος ϊκανο̃υσθω
— υμιν ϋιοι λευΐ·
8 Και ειπεν μωΰ

σης προς κόρε·
εισακουσατε
μου ϋιοι λευΐ·
9· μη μικρον εστιν
υμιν τουτο ό
τι διεστειλεν
ϋμας ό θεος ισραηλ'· †
και προσήγαγε
το ϋμας προς ε
αυτον λειτουρ
γε̃ιν τας λειτουρ
γε̃ιας της σκη
νης κυριου· και πα
ριστασθαι εναν
τίον της συνα
γωγης λατρευ
ειν αυτοις·
10 και προσήγαγε
το σε και παντας
τους αδελφους
σου ϋιους λευ
ι, μετα σου· και
ζητειτε ϊερατευ
11· ειν ουτως συ
και πασα η συ
ναγωγη σου
*η οἱ συνηθροι
*η σμενοὶ προς
τον θεον. και άαρων
τις εστιν· ότι
διαγογγυζετε.
— κατ αυτου·
12· Και απεστειλεν
μωΰσης καλε
σαι δαθαν και α

βειρῶν, υιους
ελιαβ'· και ειπαν
ουκ αναβαινο
13· μεν· μη μικρον
τουτο ότι ανη
γαγες ήμας εις
γης ήμας § εις γην
ρέουσαν γάλα
και μέλι. απο
κτειναι ήμας
εν τη ερημω·
ότι καταρχέις
14· ημων αρχων.
ει και σύ εις γην
ρέουσαν γάλα
και μελι ει ειση
γαγες ήμας και
έδωκας ήμιν
κληρον αγρου
και αμπελωνας
τους οφθαλμους
των ανθρωπων εκει
νων αν εξεκο
ψας· ουκ αναβαι
— νομεν·
15 Και εβαρυθυμη
σεν μωΰσης
σφόδρα· και ει
πεν προς κυριον·
μη προσχης εις
την θυσιαν αυ
των· ουκ επιθυ
μημα ουδενος
αυτων είληφα·
ουδε εκακωσα

† A pone textum supplet εξ συνα | γωγης ισραηλ
§ A reprobat εις γης ήμας

— ουδενα αυτων·
16 Και ειπεν μωυ
σης προς κόρε·
άγίασον την
συναγωγην σου
και γινεσθε ε
τοιμοι έναντι
κυριου σύ και αυ
τοι και άαρῶν
17 αὔριον· και λα
βετε ἕκαστος
το πυρίον αυτου·
και επιθήσετε
επ αυτα θυμια
μα· και προσάξε
τε έναντι κυριου
ἕκαστος το πυ
ρίον αυτου· πεν
τηκοντα και δι
ακοσια πυρια·
και σύ και άαρῶν
ἕκαστος το πυ
— ριον αυτου·
18* Και έλαβεν ἑκα
στος το πυρίον
αυτου· και επε
θηκαν επ αυτα
πῦρ· και επεβα
λαν επ αυτα θυ
μίαμα· και ἔστη
σαν παρα τας θυ
ρας της σκηνης
του μαρτυριου
μωΰσης και ά
19* αρῶν· και ό επι
συστησας αυ
τους κόρε, την
πασαν αυτου
συναγωγην
παρα την θυραν
της σκηνης του
— μαρτυριου·
Και ώφθη ή δο
ξα κυριου παση τη
— συναγωγη·
20 Και ελαλησεν
κυριος προς μωΰ
σην και άαρῶν
21* λεγων· αποσχί
σθητε εκ με
σου της συνα
ταυτης γωγης. και εξα
ναλωσω αυτους
— εισάπαξ'· και ε
22* και έπεσαν ε
πι προσωπον
αυτων και ει
παν· θεε θεε των
πνευματων
και πασης σαρ
κος· ει ανθρωπος
εἰς ἥμαρτεν
επι πασαν την
συναγωγην
— οργη κυριου.
23 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
24 σην λεγων· λα
λησον τη συνα
γωγη λεγων·
αναχωρησατε
κύκλω απο της
συναγωγης
— κόρε·
25* Και ανεστη μω
ΰσης και επορευ
θη προς δάθαν
και αβιρῶν· και
συνεπορευ
θησαν μετ αυ
του παντες όι
πρεσβυτεροι
— ισραηλ'·
26 Και ελαλησεν
προς την συ
ναγωγην λεγων·
αποσχίσθητε
απο των σκη
νῶν των ανθρωπων
των σκληρων
τουτων· και
μη απτεσθε
απο παντων ό
σα εστιν αυτοις·
μή συναπολη
σθε εν παση
τη αμαρτια αυ
— των·
27* Και απεστησαν
απο της κορε
συναγωγης
— κυκλω·
και δάθαν και
αβιρῶν, εξηλ
θον και ἵστη

χεισαν παρα τας
θυρας των σκη
νωματων αυ
— των· και ὁι γυ
— ναικες αυτων·
και τα τεκνα αυ
— των· και ἡ απο
— σκευῆ αυτων·
28 Και ειπεν μω
ῦσης· εν του
τω γνωσεσθε
ὁτι κυριος απεστει
λεν με ποιη
σαι παντα τα ἐρ
γα ταυτα· ὁτι
ουχ' απ εμαυτου·
29' ει κατα θανατον
παντων ανθρωπων
αποθανο῀υνται
ουτοι, ει και
κατ' επισκεψιν
παντων ανθρωπων
επισκοπη ἐ
ουχι σται αυτων. κυριος
απεστειλεν
30 με· αλλ η εν φα
σματι δειξει κυριος·
και ανοιξασα
ἡ γῆ το στομα
αυτης καταπί
εται αυτους και
τους ὁίχους
αυτων· και τας
σχηνας αυτων·
και παντα οσα

εστιν αυτοις·
και καταβησον
ται ζωντες εις
αδου· και γνω
σεσθε ὁτι πα
ρωξυναν ὁι ανθρωποι
— ουτοι τον κυριον·
31' Ως δε επαυσα
το λαλων παν
τας τους λογους
τουτους. ερρα
γη ἡ γῆ ῦποκα
τω των ποδων
32 αυτων· και η
νοιχθη ἡ γη·
και κατ'επιεν
αυτους και τους
ὁίχους αυτων·
και παντας τους
ανθρωπους τους ὁ'ν
τας μετα κόρε·
και τα κτηνη
33 αυτων· και κα
τεβησαν αυτοι
και παντα ὁσα
εστιν αυτοις
ζῶντα εις ἁδου·
και εκαλυψεν
αυτους ἡ γη·
και απωλοντο
εκ μεσου της
— συναγωγης·
34' και πᾶς, ισραηλ' ὁι
κυκλω αυτων
ἐφυγον απο

της φωνης αυ
των· ὁτι εἶπαν
λεγοντες· μή
ποτε καταπίη
— ἡμας ἡ γῆ·
35 και πῦρ' εξηλθεν
παρα κυριου· και κα
τ'εφαγεν τους
πεντηκοντα
και διακοσιους
ανδρας· τους
προσφερον
— τας το θυμιαμα·
36' Και ειπεν κυριος
προς μωῦσην
37 και προς ελεά
ζαρ' ῦιον ἀαρῶν
τον ιερεα· ανέ
λεσθε τα πυρια
τα χάλκα εκ με
σου των κατα
κεκαυμενων·
και το πῦρ' το
αλλοτριον του
το σπε῀ιρον εκει·
ὁτι ἡγιασαν τα
38 πυρία των αμαρ
τωλων τουτων
εν ταις ψυχαις
αυτων· και ποι
ησον αυτα λεπί
δας ελατᾶς πε
ρίθεμα τω θυσι
αστηριω· ὁτι
προσηνεχθησαν

ἐναντι κυριου και
ἡγιασθησαν·
και εγενοντο
εις σημειον
— τοις ῦιοις ισραηλ
39· Και ἐλαβεν ελε
αζαρ ῦιος ἀαρῶν
του ῒερεως τα
πυρία τα χάλκα
ὁσα προσηνεγ
καν ὁι κατακε
καυμενοι· και
προσεθηκαν
αυτα περιθεμα ●
τω θυσιαστηρι
40· ω μνημοσυ
νον τοις ῦιοις
ισραηλ'· ὁπως αν
μη προσελθη
μηδεις αλλογε
νης ὁς ουκ ε
στιν εκ του σπερ
ματος ἀαρῶν
επιθειναι θυ
μια ἐναντι κυριου·
και ουκ ἐσται
ωσπερ κόρε
και ἡ επίσυστα
σις αυτου καθα
ελαλησεν κυριος
— εν χειρι μωυση·
41· Και εγογγυσαν
ὁι ῦιοι ισραηλ' τη
επαυριον επι
μωῦσην και α

αρῶν λεγοντες·
ῦμεις απεκταν
κατε τον λαον
— κυριου·
42· Και εγενετο εν
τω επισυστρε
φεσθε την συ
ναγωγην επι
μωυσην και ἀ
αρῶν. και ὡρμη
σαν επι την σκη
νην του μαρτυ
ριου· και την
δε εκαλυψεν
αυτην ἡ νεφε
λη· και ὡφθη
43· ἡ δοξα κυριου· και
εισηλθεν μω
ῦσης και ἀαρῶν
καπροσωπον
της σκηνης
— του μαρτυριου·
44· Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
σην και ἀαρῶν
45 λεγων· εκχω
ρησατε εκ με
σου της συνα
γωγης ταυτης·
και εξαναλωσω
— αυτους εισαπαξ·
Και επεσον ε
πι προσωπον ●
46 αυτων· και ει
πεν μωῦσης

προς ἀαρῶν·
λαβε το πυριον
και επιθες ε
π αυτο πῦρ' απο
του θυσιαστη
ριου· και επιβα
λε επ αυτο θυ
μιαμα· και απ'ε
νεγκαι τοταχος
εις την παρεμ
βολην· και εξ'ΐ
λασαι περι αυ
των· εξηλθεν
γαρ' ὀργη απο
προσωπου κυριου·
ηρκται θραυειν
— τον λαον·
47· Και ἐλαβν ἀαρων
καθαπερ' ελα
λησεν αυτω
μωῦσης. και
ἐδραμεν εις
την συναγω
γην· και ηδη ἡ'ρ
κτο ἡ θραυσις
εν τω λαω· και
επεβαλεν το
θυμιαμα· και
εξ'ΐλασατο περι
48· του λαου· και
ἑστη αναμεσον
των τεθνηκο
των και των
ζωντων και ε
κοπασεν ἡ θράυ

— σις·
49 και εγενοντο
δι τεθνηκοτες
ἐν τη θραυσει
τεσσαρεσκαι
δεκα χιλιαδες
και επτακοσι
οι· χωρις των
τεθνηκοτων
— ενεκεν κόρε·
50 Και επεστρε
ψεν ἀαρῶν προς
μωῦσην επι
την θυραν της
σκηνης του
μαρτυριου· και
εκοπασεν ἡ
— θραυσις·
XVII, Και ελαλησεν
1· κυριος προς μωυ
2 σην λεγων· λα
λησον τοις ῦιοις
ισραηλ' και λαβε πα
ρ αυτων ραβδον
ραβδον κατ' οι
κους πατριων
αυτων παρα
παντων των
αρχοντων αυ
των· κατ' οικους
πατριῶν αυτων
δωδεκα ραβδους·
και εκαστου
το ὀνομα αυτου
επίγραψον ε
πι της ραβδου
3 αυτου· και το ὀ
νομα ἀαρων ε
πίγραψον επι
της ραβδου λευῒ
εστιν γαρ ρα
βδος μια κατα
φυλην οίκου
πατριῶν αυτων
4 δωσουσιν· και
θησεις αυτας
εν τη σκηνη του
μαρτυριου κα
τ'έναντι του
μαρτυριου ε
ν ὀῖς γνωσθη
σομαι σοι εκει·
5 και ἔσται ὁ ανθρωπος
ὁ͂ν αν εκλεξω
μαι αυτον. ἡ ρα
βδος αυτου εκ
βλαστησει· και
περιελῶ απο
σου τον γογγὺ
σμον ῦιων ισραηλ'·
ὅσα αυτοι γογ
γύζουσιν εφ υ
— μιν·
6· Και ελαλησεν
μωῦσης τοις
ῦιοις ισραηλ'· και
ἐδωκαν αυτω
πάντες οι ἀρχον
τες αυτων ρα
βδον τω ἀρχον
τι τω ενι· ραβδον
κατα ἀρχοντα·
κατ οίκους πα
τριῶν αυτων
δωδεκα ραβδους·
και ἡ ραβδος ἀα
ρῶν αναμεσον
των ραβδων αυ
7· των· και επε †
θηκεν μωῦσης
τας ραβδους ε
ναντι κυριου εν τη
σκηνη του μαρ
— τυριου·
8· Και εγενετο τη
επαυριον και
εισηλθεν μω
ῦσης και ἀαρῶν
εις την σκηνην
του μαρτυριου·
και ἶδου εβλά
στησεν η ραβδος
ἡ ἀαρῶν εις οἰ
κον λευῒ· και
εξηνεγκεν
βλάστον· και
εξήνεγκεν αν
θη· και εβλαστη
— σεν. καρυα·
9 Και εξηνεγκεν
μωῦσης πασας
τας ραβδους απο
προσωπου κυριου
προς παντας
ῦιους ισραηλ'· και

† A ipse, ut videtur, primo ε superscripsit α

ἴδον· και ελαβον
εκαστος την
— ραβδον αυτου·
10 Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην·
αποθες την ρα
βδον ἀαρῶν ε
νώπιον των
μαρτυριων εις
διατηρησιν·
εις σημειον
τοις ϋιοις των
ανηκόων· και
παύσασθω ὁ
γογγύσμος αυ
των απ εμοῦ·
και ου μη απο
— θανωσιν·
11 Και εποιησεν
μωϋσης και ἀ
αρῶν ὅσα συ
νεταξεν κυριος
τω μωϋση. ου
— τως εποιησαν·
12 Και ειπαν δι υιοι
ισραηλ' προς μωϋ
σην λεγοντες·
ἴδου εξανηλω
μεθα· απολω
λαμεν· παρανη
13 λωμεθα· πᾶς
ὁ απτομενος
της σκηνης κυριου
αποθνησκει·
εως εις τελος
== αποθανωμεν·
XVIII, Και ειπεν κυριος
1 προς ἀαρῶν
λεγων· σύ και
δι ϋιοι σου και
ὁ οἶκος του π - -
σου μετα σου.
λημψεσθε τας
αμαρτιας των
ἁγιων· και συ
και δι ϋιοι σου
λημψεσθε τας
αμαρτιας της
ἱερατιας ϋμων·
2 και τους αδελ
φους σου φυ
λην λευϊ, δημον
του πατρος σου.
προσαγάγου
προς σεαυτον·
και προστεθη
τωσαν σοι· και
λειτουργειτω
σαν σοι· και συ
και οι ϋιοι σου
μετα σου απε
ναντι της σκη
νης του μαρτυ
3 ριου· και φυλα
ξονται τας φυ
λακας σου· † πλῆν
προς τα σκευη
τα ἅγια· και προς
το θυσιαστηρι
ον ου προσελευ
σονται· και ου
κ αποθανοῦν
ται και ουτοι και
4 υμεις· και προσ
τεθησονται
προς σε και φυ
λαξονται τας
φυλακᾶς της
σκηνης του
μαρτυριου κα
τα πασας τας λει
τουργεῖας της
σκηνης· και
ὁ αλλογενης
ου προσελευ
— σεται προς σε·
5 Και φυλαξεσθε
τας φυλακᾶς
των ἁγίων μου
και τας φυλα
κᾶς του θυσια
στηριου. και
ουκ' εσται ἐτι
θυμος εν τοις
— ϋιοις ισραηλ'
6 Και εγω ἐιλη
φα τους αδελ
φους ϋμων
τους λευῒτας
εκ μεσου των
ϋιων ισραηλ'· δομα
δεδομενον
κυριω λειτουργειν
τας λειτουργει
ας της σκηνης

† A supplet marg. inf. και τας φυλακας της σκηνης σου

— του μαρτυριου·
7· Και συ και ὁι ὓιοι
σου μετα σου
διατηρησατε
την ἱερατιαν
υμων κατα παν
τα τροπον του
θυσιαστηριου·
και το ἐνδοθεν
του καταπετα
σματος· και λει
τουργησετε
τας λειτουργει
ας δομα της ἱε
ρωσυνης υμων·
και ὁ αλλογε
νης ὁ προσπο
ρευομενος
— αποθανεῖται·
8· Και ελαλησεν
χυριος προς ααρῶν·
και εγω ἰδου δε
δωκα υμιν την
διατηρησιν των
απαρχων μου
απο παντων
των ηγιασμε
νων μοι παρα
των ὓιων ισραηλ'.
σοι δεδωκα αυ
τα εις γέρας·
και τοις υιοις
σου μετα σε νο
μιμον αιωνι
= ον·
9· Και τουτο ἐστω
ὓμιν απο των
ἡγιασμενων
αγιων των καρ
πωματων· απο
παντων των
δῶρων αυτων
και απο παντων
των θυσιασμα
των αυτων· και
απο πασης της
πλημμελιας
αυτων· και απο
πασῶν των α
μαρτιῶν αυτων
ὁσα αποδιδόα
σιν μοι απο παν
των ἁγίων. σοι
ἐσται και τοις
10 ὓιοις σου· εν
τω ἁγιω των ἁ
γιων φάγεσθε
αυτα· πᾶν, αρσε
νἰκον φάγεται
αυτα σύ και ὁι
υιοι σου· ἅγια
— ἐσται σοι·
11· Και τουτο ὓμιν
εσται· απαρχων
δοματων αυτων
απο παντων
των επιθεμα
των των ὓιων
ισραηλ'. σοι δεδω
κα. αυτα και τοις
ὓιοις σου και
ταις θυγατρασιν
σου μετα σου
νομιμον αιω
— νιον·
Πᾶς, καθαρος εν
τω ὀικω σου ε
12 δεται αυτα· πα
σα απαρχῆ ελαι
ου και πασα α
παρχῆ οινου
και σιτου απαρ
χῆ αυτων· ὁσα
αν δωσιν τω
χυριω. σοι δεδωκα
13· αυτα· τα πρωτο
γενηματα παν
τα οσα εν τη γη
αυτων· ὁσα αν
ενεγχωσιν χυριω.
σοι ἐσται· πᾶς
καθαρος εν τω
ὀίχω σου ἐδε
— ται αυτα·
14 Πᾶν, ανατεθε
ματισμενον
εν ὓιοις ισραηλ'. σοι
15 ἐσται· και πᾶν
διανοίγον μῆ
τραν απο πασης
σαρκος α προ
σφερουσιν χυριω
απο ανθρωπου εως
κτήνους. σοι
= εσται·

αλλ' η λύτροις
λυτρωθησεται
τα πρωτοτοκα
των ανθρωπων· και
τα πρωτοτοκα
των κτηνῶν
των ακαθαρτων
16 λυτρωσῃ· και ἡ
λυτρωσις αυτου
απο μηνια'ιου
ἡ συντιμησις
πεντε σικλων
κατα τον σικλον
τον ἅγιον εικο
— σι ὀβολο˜ι εισιν·
17' Πλῆν πρωτοτο
κα μοσχου και
πρωτότοκα προ'
βατων· και πρω
τότοκα άιγῶν.
ου λυτρωσῃ· ἅ
για εστιν· και
το ἅ˜ιμα αυτων
προσχεε˜ις προς
το θυσιαστηρι
ον· και το στε
αρ' ανοισεις καρ
πωμα εις οσμην
ευωδιας κυριω·
18 και τα κρεα ἔσται
σοι καθά και το
στηθύνιον του
επιθεματος·
και κατα τον ϐρα
χιονα τον δεξι

— ον. σοι ἔσται·
19' Πᾶν, αφαιρεμα
των ἁγίων ὅσα
αν αφελωσιν
ὁι υιοι ισραηλ' κυριω.
δέδωκα σο˜ι και
τοις ῦιοις σου·
και ταις θυγατρα
σιν σου μετα
σου νόμιμον
αιωνιον· διαθη
κη αλος αιωνι
ου ἔσται εναν
τι κυριου· σο˜ι και τω
σπερματι σου
= μετα σε·
20' Και ελαλησεν
κυριος προς ἀα
ρων † λεγων· εν
τη γη αυτων ου
κληρονομησεις·
και μερις, ου
κ' ἔσται σοι εν
αυτοις· ὅτι εγω
μερις σου και
κληρονομια
σου εμμεσω
— των ῦιων ισραηλ·
21' Και τοις ῦιοις
λευι, ἴδου δέδω
κα πᾶν, επιδέκα
τον εν ισραηλ' εν
κληρω αντι των
λειτουργιῶν
αυτων· ὅσα αυ

τοι λειτουγου
σιν λειτουργει
αν εν τη σκηνη
— του μαρτυριου·
22 Και ου προσελευ
σονται ετι ὁι ῦιοι
ισραηλ' εις την σκη
νην του μαρτυ
ριου λαϐειν α
μαρτιαν θανα
23' τηφορον· και
λειτουργησει
ο λευΐτης αυτος
την λειτουργει
αν της σκηνης
του μαρτυριου·
και αυτοι λημ
ψονται τα αμαρ
τηματα αυτων·
νόμιμον αιω'
νιον εις τας γε
νεας αυτων·
και εμμεσω υιων
ισραηλ' ου κληρονο
μησουσιν κλη
24' ρονομιαν· ὅτι
τα επιδέκατα
των ῦιων ισραηλ
ὅσα αν αφορίσω
σιν κυριω αφαιρε
μα· δέδωκα τοις
λευΐταις εν κλη
ρω· δια τουτο
ειρηκα αυτοις
εμμεσω υιων

† ἀαρων est ab A in rasura lata, in margine idem currentioribus literis ααρ

ισραηλ' ου κληρο
νομησουσιν
== κληρον·
25 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
26* σην λεγων· και
τοις λευΐταις
λαλησεις και
ερε~ις προς αυ
τους· εαν λαβη
τε παρα των υιων
ισραηλ' το επιδέκα
τον· ο δεδωκα
ϋμιν παρ αυτων
εν κληρω. και
αφελε~ιται ϋμεις
απ αυτου αφαί
ρεμα κυριω επιδε
κατον απο του
επιδεκατου·
27* και λογισθησε
ται ϋμιν τα αφαι
ρεματα ϋμων·
ώς αφ' αλωνος·
και ώς αφαιρε
μα απο ληνου.
28* ουτως αφελε~ι
ται και ϋμεις ά
πο παντων των
αφαιρεματων
κυριου απο παντων
των επιδεκα
των ϋμων όσα
εαν λαβητε πα
ρα των ϋιων ισραηλ'

και δωσετε α
π αυτων αφαι
ρεμα κυριω ἀαρῶν
29 τω ἱερει· απο παν
των των δομα
των ϋμων αφε
λε~ιτε αφαίρεμα
κυριω απο παντων
των απαρχῶν
το ἡγιασμενον
— απ αυτου·.
30* Και ερε~ις προς
αυτους· ὅταν
αφαιρητε την
απαρχην † αυτου·
και λογισθησε
ται τοις λευΐταις
ὡς γένημα α
πο ἅλωνος· και
ὡς γένημα απο
31* ληνου· και έδε
σθε αυτα εν παν
τι τοπω ϋμεις
και όι οικοι ϋμων·
ότι § μίσθος ουτος
υμιν εστιν αν
τι των λειτουρ
γιῶν ϋμων των
εν τη σκηνή
του μαρτυριου·
32* και ου λημψε
σθε δι αυτο αμαρ
τιαν ότι αν αφαί
ρητε την απαρ~
χην απ αυτου·

και τα ἅγια των
ϋιων ισραηλ' ου βε
βηλωσετε ινα
— μη αποθανηται·
XIX, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωυσην
και ἀαρῶν λεγων·
2* άυτη ή διαστο
λη του νομου
όσα συνεταξεν
κυριος λεγων· λαλη
σον τοις υιοις
ισραηλ' και λαβετω
σαν δάμαλιν
πυρραν· αμω
μον· ήτις ουκ' έ
χει εν αυτη μω
μον. και η ουκ ε
πέβληθη εν αυ
3* τη ζύγος· και δω
σει αυτην προς
ελεαζαρ' τον ῐ
ερεα· και εξαξου
σιν αυτην εξω
της παρεμβο
λης εις τοπον
καθαρον· και
σφάξουσιν αυ
την ενωπιον
4* αυτου· και λημ
ψεται ελεαζαρ
απο του ά~ιματος
της· και ρανε~ι
απ'έναντι του
προσωπου της

† A, ut videtur, superscripsit απ
§ τι supplevit, ut apparét, A

σκηνης του
μαρτυριου απο
του αιματος αυ
5 της επτακις· και
κατακαυσου
σιν αυτην εναν
τιον αυτου· και
το δερμα αυτης
και τα κρέα· και
το αιμα αυτης
συν τη κόπρω
αυτης κατακαυ
— θησεται·
6* Και λημψεται
ο ϊερευ ξυλον
κεδρινον· και
ϋσσωπον· και
κοκκινον· και
εμβαλουσιν
εις μεσον του
κατακαυματος
— της δαμάλεως·
7 Και πλυνε͂ι τα ϊ
ματια αυτου ὁ
ιερευς· και λου
σεται το σωμα
αυτου ϋδατι·
και μετά ταυτα
εισελευσεται
εις την παρεμ
βολην· και ακα
θαρτος ἔσται
ὁ ϊερευς ἕως
8 εσπερας· και
ὁ κατακαιων
αυτην πλυνε͂ι
τα ιματια αυτου·
και λουσεται
το σωμα αυτου
και ακαθαρτος
ἔσται ἕως εσπε
— ρας·
9* Και συναξει ανθρωπος
καθαρος την
σποδον της
μάλεως· και α
ποθησει ἔξω
της παρεμβο
λης εις τοπον
καθαρον· και
εσται τη συνα
γωγη ϋιων ισραηλ
εις διατηρησιν
υδωρ' ραντισμου
— αγνισμα εστιν·
10* Και ὁ συναγων
την σπὸδον
της δαμάλεως
πλυνει τα ϊμα
τια αυτου· και α
καθαρτος ἔσται
— εως εσπερας·
Και ἔσται τοις
ϋιος ισραηλ' και τοις
προσηλυτοις
τοις προσκιμε
νοις εμμεσω
ϋμων νομιμον
— αιωνιον·
11* Ο απτομενος
του τεθνηκο
τος πασης ψυ
χης ανθρωπου ακα
θαρτος ἔσται
επτα ἡμερας·
12 ουτος αγνισθη
σεται τη ἡμε
ρα τη τριτη· και
τη ἡμερα τη ε
βδομη. και κα
θαρος εσται·
εαν δε μη αφα
γνισθη τη ἡμε
ρα τη τριτη· και
τη ἡμερα τη ε
βδομη ου κα
— θαρος εσται·
13* Πᾶς, ὁ απτομε
νος του τεθνη
κοτος απο πα
σης ψυχης ανθρωπου
εαν αποθανη·
και μη αφαγνι
σθῆ. την σκη
νην του κυριου ε
μιανεν· εκτρι
βησεται ἡ ψυ
χη εκεινη εξ
ισραηλ' ὅτι ὕδωρ
ραντισμου ου
περιεραντισθη επ αυτον †
ακαθαρτος ε
στιν· ετι ἡ ακα
θαρσια αυτου
= εν αυτω εστιν·

† επ αυτον **addit A in margine pone textum**

14 Και ουτος ὁ νο
μος· ανθρωπος εαν
αποθανη εν οι
κια. πᾶς, ὁ εισ
πορευομενος
εις την οικιαν·
και ὁσα εστιν
εν τη οικία. α
καθαρτα έσται
επτα ἡμερας·
15 και πᾶν σκέυ
ος ανεωγμέ
νον· ὁσα ουχι
δεσμον κατα
δεδεται επ αυ
τω. ακαθαρτον
— εστιν·
16· Και πᾶς, ος αν ἅ
ψηται επι προ
σωπου του πε
διου· τραυμμα
τίου· ἡ νεκρου·
ἡ οστεου αν
θρωπινου· ἡ
μνήματος. ε
πτα ἡμερας ἀ
καθαρτος έσται·
17· και λημψονται
τω ακαθαρτω
απο της σποδι
ας της κατακε
καυμενης του
αγνισμο῀υ· και
εκχεουσιν ε
π αυτην ὕδωρ
ζῶν εις σκέυ
18· ος· και λημψε
ται ὑσσωπον·
και βάψει εις το
ὕδωρ· ανηρ' κα
θαρος· και περι
ρανιε῀ι επι τον
οίκον· και επι
τα σκέυη· και ε
πι τας ψυχας ὅ
σαι εαν ὦσιν
εκει· και επι τον
ἡμμένον του
οστέου του αν
θρωπινου· ἡ
του τραυμματι
ου· ἡ του τεθνη
κότος· ἡ του
19· μνήματος· και
περιρανε῀ι ὁ κα
θαρος επι τον
ακαθαρτον εν
τη ἡμερα τη τρι
τη· και εν τη ἡ
μερα τη εβδο
μη. και αφαγνι
σθησεται τη
ἡμερα τη εβδο
μη· και πλυνε῀ι
τα ἵματια αυτου·
και λουσεται
ὕδατι· και καθα
ρος † έσται εως
— εσπερας·
20· Και ανθρωπος ὃς αν
μιανθῆ και μη α
φαγνισθῆ. εξο
λεθρευθησε
ται ἡ ψυχη εκει
νη εκ μεσου
της συναγωγης
ὁτι τα ἅγια κυριου ε
μιανεν· ὁτι ὕ
δωρ' ραντισμο῀υ
ου περιεραν
τισθη επ αυτον.
ακαθαρτος εστιν·
21 και έσται ὕμιν
νομιμον αιω
— νιον·
Και ὁ περιραι
νων υδωρ ραν
τισμο῀υ. πλυνε῀ι
τα ἵματια αυτου·
και ὁ απτομε
νος του ὕδατος
του ραντισμο῀υ.
ακαθαρτος ἑ
σται ἑως εσπε
22· ρας· και παντος
ὁ῀υ εαν αψηται
αυτου ὁ ακαθαρ
τος. ακαθαρτον
έσται· και ἡ ψυ
χη ἡ απτομενη
ακαθαρτος έσται
== εως εσπερας·
xx, Και ηλθον οι υιοι
1·. ισραηλ πασα η συ
ναγωγη εις

† A ipse, quantum apparet, correxit ακαθαρτος

την ερημον σῖν,
εν τω μηνι τω
πρωτω· και κα
τ'εμινεν ὁ λαος
εν κάδης· και ε
τελευτησεν ε
κει μαρεᾶμ' και
— ετάφη εκει·
2 Και ουκ ἠ῀ν ὕδωρ
τη συναγωγη·
και συνηθρόι
σθησαν επι μω
ϋσην και ἀαρῶν·
3 και ελοιδορε῀ι
το ὁ λαος προς
μωϋσην λεγον
τες· ὄφελον
απωλομεθα εν
τη απωλε῀ια των
αδελφων ἡμων
4 εναντι κυριου· και
ἵνατι ανηγαγε
τε την συναγω
γην κυριου εις την
ερημον ταυτην·
αποκτειναι ἡ
μας και τα κτη
5 νη ἡμων· και ἵ
νατι τουτα ανη
γαγετε ἡμας
εξ αιγυπτου πα
ραγενεσθαι εις
τον τοπον του
τον· τοπος ὅ῀υ
ου σπειρεται·

ουδε συκᾶι· ου
δε ἀμπελοι· ου
τε ροαι· ουτε ὕ
δωρ' εστιν πι
— ειν·
6 Και ηλθεν μω
ϋσης και ἀαρῶν
απο προσωπου
της συναγωγης
επι την θυραν
της σκηνης
του μαρτυριου
και έπεσαν ε
— πι προσωπον·
Και ὤφθη ἡ δο
— ξα κυριου προς αυτους·
7 Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
8 σην λεγων· λά
βε την ραβδον·
και εκκλησια
σον την συνα
γωγην σύ και
ἀαρῶν ὁ αδελ
φος σου· και
λαλησατε προς
την πετραν
εναντίον αυ
των· και δωσει
τα υδατα αυτης·
και εξόίσεται
αυτοις ὕδωρ'
εκ της πετρας·
και ποτιε῀ιτε
την συναγωγην

και τα κτηνη
— αυτων·
9 Και ελαβεν μω
ϋσης την ραβδον
την απεναντι
κυριου καθα συνε
10 ταξεν κυριος· και ε
ξεκλησιασεν
μωϋσης και ἀ
αρῶν την συνα
γωγην απεναν
τι της πετρας·
και ειπεν προς
αυτους· ακου
σατε μου οἱ α
πειθεις· μη εκ
της πετρας ταυ
της εξαξομεν
11 ὕμιν ὕδωρ. και
επαρας μωϋσης
την χειρα αυτου
επάταξεν την
πετραν τη ραβδω
δις. και εξηλθεν
υδωρ' πολυ· και
έπιεν ἡ συνα
γωγῆ· και τα κτη
— νη αυτων·
12 Και ειπεν κυριος προς
μωυσην και ἀ
αρῶν· ὅτι ουκ' ε
πιστευσατε α
γιασαι με εναν
τιον ὕιων ισραηλ'.
δια τουτο ου

κ' εισαξετε ϋμεις
την συναγωγην
ταυτην εις την
γην ή῀ν δεδωκα
13 αυτοις τουτο
το ϋδωρ' αντιλο
γιας ότι ελοιδο
ρηθησαν όι ϋιοι
ισραηλ' έναντι κυριου·
και ήγιασθη εν
= αυτοις·
14 Και απεστειλεν
μωυσης αγγε
λους εκ καδης
προς βασιλεα
εδῶμ' λεγων·
ταδε λεγει ό α
δελφος σου
ισραηλ' συ επίστη
παντα τον μό
χθον τον ευρον
15* τα ήμας· και † κατεβη
σαν όι πατερες ήμων
εις αιγυπτον
και παρωκηκα
μεν εν αιγυπτω
ήμερας πλε῀ιους·
και εκακωσαν
ήμας όι αιγυπτι
οι και τους πατερας
16* ήμων και ανε
βοησαμεν προς
κυριον· και εισηκου
σεν κυριος της φω
νης ημων· § και αποστει
λας αγγελον ε
ξηγαγεν ήμας
— εξ αιγυπτου·
Και νῦν εσμεν
εν κάδης πολει
εκ μερους των
17* όριων σου· πα
ρελευσομεθα
δια της γης σου·
ου διελευσομε
θα δι αγρῶν ου
δε δι αμπελῶ
νων· ουδε πιο
μεθα ϋδωρ' εκ
λακκου σου· ό
δω βασιλειкη
πορευσομεθα·
ουκ εκκλεινο῀υ
μεν δεξια ουδε
ευωνυμα εως
αν παρελθωμεν
— τα όρια σου·
18* Και ειπεν προς
αυτον εδῶμ· ου
διελευση δι εμου·
ει δε μη. εν πο
λέμω εξελευ
σομαι εις συναν
— τησιν σοι·
19 Και λέγουσιν
αυτω όι ϋιοι ισραηλ'·
παρα το δρος πα
ρελευσομεθα·
εαν δε του ϋδα
τος σου πιωμεν
εγω τὲ και τα κτη
νη μου. δωσω
τιμην σοι· αλλα
το πράγμα ουδεν
εστιν· παρα το
δρος παρελευ
— σομεθα·
20* Ο δε ειπεν· ου δι
ελευση δι εμου·
και εξηλθεν ε
δῶμ' εις συναν
τησιν αυτω
εν όχλω βαρε῀ι
και εν χειρι ϊσχυ
21* ρα· και ουκ' ηθε
λησεν εδῶμ'
δουναι τω ισραηλ
παρελθειν δια
των όριων αυ
του· και εξεκλει
— νεν ισραηλ' απ αυτου·
22 Και απῆραν εκ
κάδης· και παρε
γενοντο οι ϋιοι
ισραηλ' πασα ή συ
ναγωγη εις, ῶρ
= το δρος·
23* Και ειπεν κυριος προς
μωϋσην και ά
αρῶν, εν τω ῶρ
τω όρει επι των
όρειων γης ε
δῶμ' λεγων·
24* προστεθητω
άαρῶν προς τον

† και supplet A super linea
§ ημων supplet A super linea

λαον αυτου· ὁ
τι ου μη εισελ
θητε εις την
γην ἡ῀ν δεδωκα
τοις ῦιοις ισραηλ’
εν κατασχεσει·
διοτι παροξυ
νατε με επι του
ῦδατος της λοι
— δοριας·
25 Λαβε τον ἀαρῶν·
και ελεάζαρ’ τον
ῦιον αυτου· και
αναβιβασον αυ
τους εις ὢρ’ το
ὂρος εναντίον
πασης της συνα
26 γωγης· και ἐκ
δυσον ἀαρῶν
την στολην αυ
του· και ενδυσον
ελεάζαρ’ τον
υιον αυτου· και
ἀαρῶν προστε
θεις αποθανε
— τω εκει·
27 Και εποιησεν
μωῦσης καθα
συνεταξεν κυριος
αυτω και ανεβι
βασεν αυτους
εις ὢρ’ το ὂρος
εναντιον πα
σης συναγωγης·
28* και εξεδυσεν
τον ἀαρῶν τα ἵ
ματια αυτου·
και ενεδυσεν
αυτον † ελεάζαρ
— τον ῦιον αυτου·
Και απεθανεν
ἀαρῶν. επι της
κορυφης του
ὂρους· και κα
τεβη μωῦσης
και ελεάζαρ’ εκ
29* του ὂρους· και
ειδεν πασα ἡ συ
ναγωγη ὃτι α
πελύθη ἀαρῶν·
και εκλάυσαν
τον ἀαρῶν τρι
= ακοντα ἡμερας·
XXI, Και ηκουσεν
1* ο χαναν͠ις, βασι
λευς αρᾶδ’ ὁ κα
τ’οικων κατα
την ερημον
ὂτι ηλθεν ισραηλ
ὁδον αθαρε῀ιμ’
και επολεμησεν
προς ισραηλ’ και κα
τεπρονομευ
σαν εξ αυτων
αιχμαλωσιαν·
2 και ηυξατο ισραηλ’
ευχην κυριω· και
ειπεν· εαν μοι
παραδῶς τον
λαον τουτον
ῦποχειριον.
αναθεματιω
αυτον· και τας
— πολεις αυτου·
3* Και εισηκουσεν
κυριος της φωνης
ισραηλ’ και παρεδω
κεν κυριος τον χα
νανῖν ῦποχει
ριον αυτω· και
ανεθεματισεν
αυτον και τας
πολεις αυτου·
και επεκαλεσαν
το ὂνομα του
τοπου εκεινου
= αναθεμα·
4* Και απαραντες
εξ’ ὢρ’ του ορους
ὁδον επι θαλασ
σαν ερυθραν.
περιεκυκλω
σὰν την γην ε
*ε δῶμ’ και ολιγο
ψυχησεν ὁ λαος
5* εν τη ὁδῶ· και
κατελαλει ὁ λα
ος προς τον θεον
και κατα μωῦ
ση λεγοντες·
ἵνατι εξηγαγες ημας §
εξ αιγυπτου α
ποκτειναι η
μας εν τη ερη
μω· ὃτι ουκ ε

† A correxit αυτα
§ ημας addit A pone textum

στιν άρτος ου
δε υδωρ· ή δε ψυ
χη ήμων προσω
χθεισεν εν τω
αρτω τω διακέ
— νω τουτω·
6 Και απεστειλεν
κυριος εις τον λαον
τους όφεις τους
θανατο῀υντας·
και έδακνον
τον λαον· και α
πεθανεν λαος
πολυς των ϋιων
— ισραηλ’·
7 Και παραγενο
μενος ό λαος
προς μωϋσην
έλεγον ότι ή
μαρτηκαμεν
ότι κατελαλη
σαμεν κατα του
κυριου και κατα σου·
εύξαι ουν προς
κυριον και αφελέ
τω αφ ημων τον
— οφιν·
8* Και ηυξατο μω
υσης προς κυριον
— περι του λαου·
Και ειπεν κυριος προς
μωυσην· ποι
ησον σεαυτω
όφιν· και θες
αυτον επι ση
μίου· και έσται
εαν δακη † όφις
ανθρωπον. πᾶς, ό δε
δηγμενος ϊδων
— αυτον. ζησεται·
9* Και εποιησεν
μωϋσης όφιν
χαλκο῀υν· και έ
στησεν αυτον
— επι σημε῀ιου·
και εγενετο
*ο όταν * όφις ανθρωπον·
και επεβλεψεν
επι τον όφιν
τον χαλκουν.
— έζη·
10* Και απῆραν οι
ϋιοι ισραηλ’ και πα
ρενεβαλον εν
— ωβῶθ’·
11* Και εξαραντες
εξ ωβῶθ’. παρε
νεβαλον εν α
χελ-αΐ τω περαν
εν τη ερημω·
ή εστιν κατα
προσωπον μω
ᾶβ’ κατ ανατο
— λας ηλιου·
13* Και εκειθεν α
παραντες πα
ρενεβαλον εις
το πέραν αρνῶν
το εξέχον απο
των όριων των
αμορραίων· ε
στιν γαρ αρνῶν.
όρια μωᾶβ’· και
ανάμεσον του
— αμορραίου·
14 Δια τουτο λέγε
ται εν βιβλῳ
πόλεμος του
κυριου την ζοόβ’
εφλογισεν·
και τους χειμαρ
ρους αρνῶν
15* και τους χειμαρ
ρους κατ’εστη
σεν κατοικε῀ι
σαι ἤρ’ και προ
σκειται τοις ό
— ριοις μωᾶβ’
16* Και εκειθεν το
φρεαρ τουτο
φρεαρ’ ό ειπεν
κυριος προς μωϋ
σην συναγαγ—
τον λαον και δω
σω αυτοις υ
— δωρ’ πιε῀ιν·
17 Τοτε ἦσεν ισραηλ’
το άσμα τουτο
επι του φρέα
— τος·
εξάρχετε αυτω
18* φρεαρ’ ώρυξαν
αυτο αρχοντες·
εξελατομησαν
αυτο βασιλεις

† A indicem lectionis marginalis (o ut apparet) posuit, sed ex serioribus curis de margine non liquet

θνῶν εν τη βα
σιλε῀ια αυτων·
εν τω κυριευ
— σαι αυτων·
Και απο φρέα
τος εις μανθα
*και απο μαν θανεν νεν. † * εις -α —
19* ἢλ· και απο - α -
λιἢλ' εις ϐαμῶϐ·
και εκ βαμῶθ
εις ναπην ιαν
να· η εστιν εν
τω πεδιω μωᾶβ'
απο κορυφῆς
του λελαξευμέ
νου το βλεπον
κατα προσωπον
— της ερήμου·
20* Και απεστειλεν
ισραηλ' πρέσβεις
προς βασιλεα
αμορρᾶιων λο
γοις ειρηνικοις
21* λεγων· παρελευ
σομεθα δια της
γης σου· τη ο
δω πορευσο
μεθα· ουκ εκλει
νο῀υμεν ουτε
εις αγρον· ουτε
εις αμπελῶνα·
22* ου πιομεθα ϋ
δωρ εκ φρεατος
σου· ὁδω ϐασι
λεικῆ πορευ

σομεθα· ἕως
αν παρελθωμεν
— τα ὅρια σου·
23* Και ουχ' ἔδωκεν
σηῶν, τω ισραηλ'
παρελθειν δια
των ὁρίων αυ
του· και συνη
γαγεν σηῶν
παντα τον λαον
αυτου· και εξηλ
θεν παραταξα
σθε τω ισραηλ' εις
*την ε ρημον πόλεμον· και
και ηλθεν εις
ἵασσα· και παρε
ταξατο τω ισραηλ'·
24 και επαταξεν
αυτον ισραηλ' φο
νω μαχᾶιρας·
και κατεκυρι
ευσαν αυτου·
απο αρνῶν εως
ἵαϐόκ' εως υιων
αμμάν· ὅτι ἵα
ζηρ ορια ῦιων
— αμμαν, εστιν
25* Και ελαβεν ισραηλ
πασας τας πο
λεις ταυτας· και
κατωκησεν
ισραηλ' εν πασαίς
ταις πόλεσιν
των αμορρᾶιων·
εν εσεβῶν· και

εν πασαις ταις
συγκυρουσαις
— αυτη·
26* Εστιν γαρ' εσε
βῶν πολεις ση
ῶν, του βασιλε
ως των αμορρᾶι
ων· και ουτος
επολεμησεν
ϐασιλεα μωᾶϐ'
το προτερον·
και ἔλαϐον πα
σαν την γην αυ
του απο αροἢρ
27* εως ανῶν· δια
τουτο ερο῀υσιν
οι ενιγματιστᾶι·
ελθετε εις εσε
βῶν, ἵνα όικο
δομηθῆ και κα
τασκευασθῆ πο
28* λις σηῶν· οτι
πῦρ' εξηλθεν
εκ' εσεϐων·
φλοξ εκ πολε
ως σηων· και
κατεφαγεν ἐ
ως μωᾶβ' και κα
τ'επιεν στήλας
29* αρνων· ο'υαι σοι
μωᾶβ' απωλου·
λαος χαμως α
πεδοθησαν όι
υιοι αυτων δια
σωζεσθαι· και

† A in textu et margine correxit μανθαναειν

άι θυγατερες αυ
των αιχμαλωτοι
τω ϐασιλε῀ι των
αμορραῖων ση
30* ῶν· και το σπερ
μα αυτῶν· απο
λε῀ιται εσεϐῶν
εως δαιϐῶν· και
άι γυναικες αυ
των ότι εξεκαυ
σαν πῦρ' επι μω
— ᾶβ'·
31* Κατ'ῴκησεν δε
ισραηλ' εν πασαις
ταις πόλεσιν των
— αμορραῖων·
32 Και απεστειλεν
μωϋσης κατα
σκέψασθαι την
ϊαζῆρ· και κατε
λαϐοντο αυτην
και τας πολεις
αυτης· και εξε
ϐαλον τον αμορ
ραῖον τον όντα
— εκει·
33* Και επιστρεψαν
τες ανεϐησαν
ὁδον, την εις
— βάσαν·
Και εξηλθεν ωγ'
βασιλευς της
ϐάσαν εις συναν
τησιν αυτοις
και πᾶς ὁ λαος

αυτου εις πολε
— μον εις εδραΐ·
34* Και ειπεν κυριος προς
μωϋσην· μη φο
ϐηθης αυτον·
ότι εις τας χει
ρας σου παραδε
δωκα αυτον·
και παντα τον
λαον αυτου· και
πασαν την γην
αυτου· και ποι
ησεις αυτω. κα
θως εποιησας
τω σηῶν, ϐασι
λει των αμορ
ραῖων ός κατ'ῷ
κει εν εσεϐῶν·
35* και επαταξεν αυ
τον και τους
ϋιους αυτου· και
παντα τον † λαον
αυτου· εως του
μη καταλειπειν
αυτου ζωγρΐαν·
και εκληρονο
μησαν την γην
= αυτων·
XXII, Και απαραντες
1* όι ϋιοι ισραηλ' παρε
νεβαλον επι δυ
σμῶν μωᾶβ' πα
ρα τον ϊορδανην
— κατὰ ϊερειχῶ·
2* Και ειδων ϐαλάκ'

υιος σεπφῶρ
παντα όσα εποι
ησεν ισραηλ' τω α
3 μορραΐω. και ε
φοβηθη μωᾶϐ
τον λαον σφό
δρα· ότι πολλοι
ἦσαν· και προ
σώχθεισεν μω
ᾶϐ' απο προσω
που των ϋιων
— ισραηλ'·
4* Και ειπεν μωᾶβ
τη γερουσια μα
διᾶμ· νῦν εκλΐ
ξει ἡ συναγωγη
άυτη παντας
τους κύκλω ἡ
μων. ώσει εκ
λΐξει ὁ μόσχος
τα χλωρα εκ του
— πεδιου·
Και βαλακ' υιος
σεπφῶρ' βασι
λευς § ϐωᾶβ' ἡ῀ν κα
τα τον καιρον
5 εκεινον· και
απεστειλεν πρέ
σβεις προς ϐαλα
ᾶμ' υιον ϐεῶρ
φαθουρα ός ε
στιν επι του πο
ταμου γης ϋιων
λαου αυτου· κα
λεσαι αυτον

† τ supplevit A, ut apparet
§ ς supplevit A: idem videtur sequenti ϐ superscripsisse μ

λεγων· ἰδου λα
ος εξεληλυθεν
εξ αιγυπτου· και
ιδου κατεκαλυ
ψεν την ὄψιν
της γης· και ου
τος εγκαθηται
εχομενος μου·
6' και νῦν, δευρο
ἀρασαι μοι τον
λαον τουτον
ὁτι ἴσχυῒ ουτος
ἡ ἡμεις· εαν δε
δυνωμεθα πα
ταξαι, εξ αυτων.
και εκβαλῶ αυ
τους εκ της γης·
ὁτι οιδα ὁῦς αν
ευλογησης συ.
ηυλόγηνται·
και ὁῦς αν κατα
ραση σὺ καικα
— τηρανται·
7' Και επορευθη
ἡ γερουσια μω
ᾶβ' και ἡ γερου
σια μαδιαμ' και
τα μαντε῀ια εν
ταις χερσιν αυ
των και ηλθον
προς βαλαᾶμ' και
ειπεν αυτω τα
— ρηματα βαλᾶκ'
8' Και ειπεν προς
αυτους καταλυ
σατε αυτου την
νυκτα. και απο
κριθησομαι ῦ
μιν πραγματα
ἁ αν λαληση κυριος
— προς με·
Και κατ'εμειναν
οι ἀρχοντες μω
— ᾶβ' παρα βαλαᾶμ'
9' Και ηλθεν ὁ θεος
προς βαλαᾶμ'
και ειπεν αυτω·
τι οι ανθρωποι ουτοι
— παρα σο῀ι·
10' Και ειπεν βαλα
ᾶμ' προς τον θεον·
βαλᾶκ' ϋιος
σεπφῶρ' βασι
λευς μώᾶβ' απε
στειλεν αυτους
προς με λεγων
11' ἴδου λαος εξε
ληλυθεν εξ αι
γυπτου· και ε
καλυψεν την
ὄψιν της γης·
και ουτος εγ
καθηται εχόμε
νος μου· και
νῦν δευρο ἀρα
σαι μοι αυτον
ει ἀρα δυνησο
μαι παταξαι αυ
τον· και εκβα
λῶ αυτον εκ της
— γης·
12' Και ειπεν ὁ θεος
προς βαλααμ'·
ου πορευση με
τ αυτων· ουδε
καταραση τον
λαον· εστιν γαρ
— ηυλογημενος·
13' Και αναστας βα
λαᾶμ' το πρωΐ.
ειπεν τοις αρ
χουσιν βαλᾶκ·
αποτρέχετε
προς τον κυρι
ον ϋμων· ου
κ αφίησιν με
ὁ θεος πορευε
— σθαι μεθ ϋμων
14 Και ανασταντες
ὁι αρχοντες
μωᾶβ' ηλθον
προς βαλᾶκ' και
ε῀ιπον αυτω
ου θελει βαλα
ᾶμ' πορευθηναι
— μεθ ημων·
15 Και προσέθε
το έτι βαλᾶκ' α
ποστειλαι ἀρχον
τας πλε῀ιους
και εντιμοτε
— ρους τουτων·
16' και ηλθον προς
βαλαᾶμ' και λε
γουσιν αυτω·

τάδε λεγει βα
λαᾶμ' ὁ του σεπ
φῶρ' αξιῶ σε
μη ὀκνησης
ελθειν προς
17' με· εντιμως
γαρ τιμησω σε·
και παντα εαν
ειπης μοι. ποι
ησω σε· και δευ
ρο επικαταρα
σαι μοι τον λα
— ον τουτον·
18' Και απεκριθη
βαλαᾶμ' και ειπεν
τοις ἀρχουσιν
βαλᾶκ'· εαν δῷ
μοι βαλᾶκ' πλῆ
ρη τον δικον
αυτου αργυρι
ου και χρυσιου.
ου δυνησομαι
παραβηναι το
ρημα κυριου του θεου
ποιησαι αυτο
μικρον ἢ μεγα
εν τη διανοια
— μου·
19 Και νῦν ὕπομει
νατε αυτου και
ὑμεις την νυ
κτα ταυτην· και
γνωσομαι τι
προσθησει κυριος
λαλησαι πρός
— με·
20' Και ηλθεν ὁ θεος
προς βαλααμ'
νυκτος· και ει
πεν αυτω· ει κα
λεσαι σε παρει
σιν ὁι ανθρωποι ου
τοι. αναστᾶς
ακολουθησον
αυτοις· αλλα το
ρημα ο εαν ει
πω προς σε. του
— το ποιης
21 Και αναστας βα
λαᾶμ' το πρωΐ.
επεσαξεν την
όνον αυτου·
και επορευθη
μετα των αρχόν
— των μωᾶβ'
22' Και ωργισθη θυ
μω κυριος ότι επο
ρευετο αυτος·
και ανεστη ὁ αγ
γελος του θεου
ενδιαβαλλειν
αυτον· και αυτος
επιβεβήκει ε
πι της όνου αυ
του· και δυο παι
δες αυτου με
— τ αυτου·
23' Και ἶδουσα ἡ ὁ
νος τον αγγε
λον του θεου αν
θεστηκοτα εν
τη ὁδω· και την
ρομφᾶιαν εσπα
σμενην εν τη
χειρι αυτου. και
εξεκλεινεν
ἡ ὀνος εκ της
ὁδου και επο
ρευετο εις το
— πεδιον·
Και ἑπαισεν την
ὄνον εν τη ρα
βδω του ευθυ
ναι αυτην εν
— τη ὁδω·
24 και ἑστη ὁ αγγε
λος του θεου εν
ταις αυλαξιν των
αμπελωνων·
φραγμος εντευ
θεν και φραγμος
— εντευθεν·
25' και ἶδουσα ἡ ὄ
νος τον αγγε
λον του θεου. προ
σ,εθλειψεν ε
αυτην προς τον
τοιχον και απε
θλειψεν τον
— ποδα βαλαᾶμ'·
και προσεθε
το ἑτι μαστιξαι
— αυτην·
26' Και προσεθετο
ὁ αγγελος του

θεου και απελθων
ὑπέστη εν το
πω στενω εις
ὃ ουκ ἠν εκ
κλιναι δεξιαν
— ουδε αριστερα·
27 Και ιδουσα ἡ ὁ
νος τον αγγε
λον του θεου εν
÷ εστηκοτα εν
÷ τη ὁδω συνεκα
θισεν ὑποκατω
του βαλααμ· και
εθυμωθη βαλα
αμ· και ἔτυπτεν
την ὄνον τη
— ραβδω·
28 Και ηνοιξεν ὁ
θεος το στομα της
ονου· και λέγει
τω βαλαᾶμ· τι
πεποιηκα σοι
ὅτι πέπεκας
με τριτον του
— το·
29 Και ειπεν βαλα
ᾶμ' τη ὄνω· ὅτι
εμπαιπεχας
μοι· και η ειχον
μαχαιραν εν τη
χειρι μου. ηδη
αν εξεκεντη
— σα σε·
30 Και λεγει ἡ ὄνος
τω βαλαᾶμ· ου
κ' εγω ἡ ὄνος
σου εφ ἡ̄ς επε
βαινες απο νε
ότητος σου ε
ως της σημε
ρον ἡμερας. μη
ὑπερόρασει ὑ
περῖδουσα ε
ποιησα σοι ου
— τως.
Ο δε ειπεν· ου
— χι·
31 Απεκαλυψεν δε
ὁ θεος τους οφθαλ
μους βαλααμ'
και ορᾷ, τον αγ
γελον του θεου
ανθεστηκότα
εν τη ὁδω και
την μαχαιραν
εσπασμενην
εν τη χειρι αυ
του· και κύψας
προσεκυνησεν
τω προσωπω αυ
— του·
32 Και ειπεν αυτω
ὁ αγγελος του
θεου· δια τι επατα
ξας την ὄνον
σου τουτο τρι
τον· και ἴδου ε
γω εξηλθον εις
διαβολην σου·
ὅτι ουκ αστία
ἡ οδος σου ε
ναντίον εμου·
και ιδουσα με
ἡ ὄνος. εξεκλει
νεν απ εμου
τριτον τουτο·
33 και ει μη εξεκλει
νεν απ εμο̄υ.
νῦν σε μεν αν
απεκτεινα· ε
κεινην δ αν πε
— ριεποιησαμην
34 Και ειπεν βαλα
αμ τω αγγελω
κυριου· ἡμαρτηκα·
ου γαρ ἠπίστα
μην ὅτι συ μοι
ανθέστηκας
εις συναντησιν
μοι εν τη ὁδω·
και νῦν. ει μη
σοι αρεσκει.
αποστραφησο
— μαι·
35 Και ειπεν ὁ αγγε
λος του θεου προς
βαλαᾶμ· συμπο
ρευθητι μετα
των ανθρωπων· πλ̄ην
το ρημα ὁ εαν
ειπω προς σε.
τουτο φυλαξη
— λαλησαι·
Και επορευθη
βαλααμ' μετα

κε

÷÷ utrique lineae notam reprobationis apponit A: ante αν lineae praecedentis dubia reprobationis vestigia, certe post ὁδω finis ejusdem indicatur

των αρχοντων
— βαλακ'·
36· Και ακουσας βα
λακ ότι ἥκει
βαλαᾶμ. εξῆλθεν
εις συναντη
σιν αυτω εις
πολιν μωαβ· ἥ
εστιν επι των
οριων αρνῶν
η εστιν εκ μέ
ρους των ὁρι
— ων·
37· Και ειπεν βαλακ
προς βαλααμ'
ουχι απεστει
λα προς σε κα
λεσαι σε. δια τι
ουκ' ἤρχου
προς με· ὄντως
ου δυνησομαι
— τιμησαι σε·
38 Και ειπεν βαλα
αμ προς βαλακ'·
ἴδου ἥκω προς
σε· νυν δυνα
τος ἔσομαι λα
λησάι τι. το ρη
μα ὁ εαν εμβα
λη ὁ θεος εις το
στομα μου. του
— το λαλησω
39· Και επορευθη
βαλααμ' μετα
βαλακ'· και ηλθον
εις πολεις επάυ
40· λεων· και ἔθυ
σεν βαλακ' πρό
βατα και μοσχους·
και απεστειλεν
τω βαλααμ' και
τοις αρχουσιν
— τοις μετ αυτου·
41· Και εγενηθη
πρωΐ· και παρα
λαβων βαλᾶκ'
τον βαλαᾶμ· ανε
βιβασεν αυτον
επι την στη
λην του βααλ'
και ἔδειξεν αυ
τω εκειθεν
μέρος τι του λα
— ου·
xxiii, Και ειπεν βαλα
1· αμ' τω βαλακ'
οικοδομησον
μοι ενταυτα ε
πτα βωμους·
και ετοιμασον
μοι ενταυθα ε
πτα μοσχους
— και επτα κριο͂υς·
2· Και εποιησεν
βαλακ' ον τροπον
ειπεν αυτω βα
λααμ' και ανη
νεγκεν μοσχον
και κρίον επι
= βωμον·
3· Και ειπεν βαλα
αμ προς βαλακ'·
παράστηθι επι
της θυσιας σου·
και πορευσομαι
ει μοι φανει
ται ὁ θεος εν συναν
τησει· και ρημα
ὁ εαν μοι δειξη
αναγγελῶ σοι·
και παρέστη βα
λακ' επι της θυ
— σιας αυτου·
4· Και βαλααμ επο
ρευθη επερω
τησαι τον θεον· και
επορευθη ευ
θειαν· και εφα
νη ὁ θεος τω βαλα
αμ' και ειπεν
προς αυτον βα
λααμ τους επτα
βωμους ητοι
μασα· και ανεβι
βασα μοσχον και
κρίον επι τον
— βώμον·
5· Και ενεβαλεν
ὁ θεος ρημα εις το
στομα βαλααμ'
και ειπεν· επι
στραφε͂ις προς
βαλᾶκ'. ουτως
— λαλησεις·
6· Και απεστραφη

προς αυτον· και
οδε εφιστήκει
επι της ὁλοκαυ
ματων τώσεως αυτου·
και παντες ὁι
ἁρχοντες μω
ᾶβ' μετ αυτου·
και εγενηθη
πνευμα θεου επ αυτω·
7· και αναλαβων
την παραβολην
αυτου ειπεν·
εκ μεσοποτα
μιας μετεπεμ
ψατο με βαλακ
βασιλευς μωᾶβ
εξ ορεων απ α
νατολων λεγων
δευρο αρασαι μοι
τον ἴακῶβ'· και
δέυρο επικα
ταρασαι μοι τον
8· ισραηλ'· τι αράσομαι
ὁ˜ν μη αραται
κυριος· ἡ τι καταρα
σομαι ον μη κα
9· ταραται ὁ θεος· ὁ
τι απο κορυφῆς
ορέων ὄψο
μαι αυτον· και
απο βουνῶν
προσνοησω
αυτον· ἴδου λα
ος μονος κα
τοικησει· και

εν ἔθνεσιν
ου συνλογισθη
10· σεται· τις εξη
κριβασατο το
σπερμα ιακῶβ·
και τις, εξαρι
θμησεται δη
μους ισραηλ'· απο
θανη ἡ ψυχη
μου εν ψυχαις
δικάιων· και
γενοιτο το σπερ
μα μου ὡς το
— σπερμα τουτων·
11· Και ειπεν βα
λακ' προς βαλα
αμ· τι εποιη
σας μοι· εις κα
ταρασιν εχθρων
μου κεκληκα
σε. και ἴδου ευ
λογησας ευλο
— γιαν·
12 Και ειπεν βαλα
αμ' προς βαλακ'·
ουχι ὅσα αν
εμβαλη ὁ θεος
εις το στομα
μου τουτο φυ
— λαξω λαλησαι.
13· Και ειπεν προς
αυτον βαλακ'·
δέυρο ἐτι με
τ εμου εις το
πον αλλον

εξ' ὁυ ουκ οψη
αυτον εκειθεν·
αλλ η μερος τι
αυτου ὄψη· παν
τας δε ου μη ἴ
δης· και κατά
ρασαι μοι αυτον
— εκειθεν·
14· Και παρελαβεν
αυτον εις αγρο˜υ
σκοπιαν· επι
κορυφῆν λε
λαξευμενου·
και ὠκοδομη
σεν εκει επτα
βωμο˜υς· και
ανεβιβασεν
μοσχον και
κρίον επι τον
— βωμον·
15· Και ειπεν βαλα
αμ προς βαλακ'·
παράστηθι ε
πι της θυσιας
σου· εγω δε πο
ρευσομαι επε
ρωτησαι τον
— θεον·
16· Και συνηντη
σεν ὁ θεος τω βα
λααμ' και ενε
βαλεν ρῆμα εις
το στομα αυτου
και ειπεν· απο
στράφητι προς

βαλαχ και τάδε
— λαλησεις·
17· Και απεστραφη
προς αυτον·
και ὅδε εφιστή
κει επι της ὁ
λοκαυτωσε
ως αυτου· και
παντες όι αρ
χοντες μωᾶβ'
— μετ αυτου·
Και ειπεν αυτω
βαλαχ'· τί ελα
— λησεν κυριος·
18 Και αναλαβων
την παραβολην
αυτου ειπεν·
ανάστηθι βα
λαχ' και ακουε·
ενῶτισαι μάρ
τυς ῦιος σεπ
19· φῶρ· ουχ' ὡς
ανθρωπος ὁ θεος διαρ
τηθηναι· ου
δ' ὡς ῦιος ανθρωπου
απειληθηναι·
αυτος ειπας
ουχι ποιησει.
λαλησει και ου
20· χ' εμμενε͂ι. ἴ
δου ευλογειν
παρίλημμαι
ευλογησω· και
ου μη αποστρε
═ ψω·

21· Ουκ' έσται μό
χθος εν ἴακῶβ·
ουδε όφθησε
ται πόνος εν
ισραηλ'· κυριος ὁ θεος αυ
του μετ αυτου·
τα ἐνδοξα αρχον
των εν αυτω·
22· ὁ θεος ὁ εξαγαγων
αυτον εξ αιγυ
πτου ὡς δοξα
μονοκερωτος
23· αυτου· ου γαρ
εστιν οιωνὶ
σμος εν ιακωβ
ουδε μαντει
α εν ισραηλ'· κατα
καιρον ρηθη
σεται ιακῶβ'·
και τω ισραηλ' τι ε
— πιτελεσει ο θεος·
24· ἴδου λαος ὡς
σκυμνος ανα
στησεται· και
ὡς λεων γαυ
ρωθησεται· και
ου κοιμηθη
σεται εως φά
γη θῆραν· και
ᾶιμα τραυμμα
— τιῶν πίεται·
25· Και ειπεν βα
λαχ' προς βαλα
αμ'· ουτε κατά
ραις καταρασῃ
μοι αυτον. ου
τε ευλογων
μη ευλογησεις
— αυτον·
26· Αποκριθε͂ις δε
βαλααμ' ειπεν
τω βαλαχ· ουκ' ε
λαλησα σοι λε
γων· το ρημα
ὁ εαν λαληση
ὁ θεος τουτο ποι
— ησω
27· Και ειπεν βαλαχ'
προς βαλααμ'·
δέυρο παραλα
βω σε εις τοπον
αλλον· ει αρεσει
τω θεω και κατα
ρασαι αυτον ε
— κειθεν
28 Και παρελαβεν
βαλαχ' τον βα
λααμ' επι κορυ
φῆν του φο
γῶρ· το παρατεί
νον εις την ἐ
— ρημον
29· Και ειπεν βαλα
αμ' προς βαλαχ'
οικοδομησον
μοι ωδε επτα βω
μους· και ετοι
μασον μοι ωδε
επτα μοσχους
═ και επτα κριο͂υς·

30' Και εποιησεν
βαλακ' καθαπερ
ειπεν αυτω βα
- λααμ'· και ανη
νεγκεν μοσχον
και κρίον επι
— τον βωμον·
XXIV, Και ἴδων βαλα
1' αμ ὅτι καλον ε
στιν εναντίον
κυριου ευλογειν
τον ισραηλ' και ου
κ' επορευθη κα
τα το ἴωθος εις
συναντησιν
— τοις ἴωνοις·
Και απεστρεψεν
το προσωπον
αυτου εις την
— ἐρημον·
2' και εξαρας βαλα
αμ' τους ὀφθαλ
μους αυτου κα
θ'ορᾶ τον ισραηλ'
εστρατοπεδευ
κοτα κατα φυ
— λας·
και εγενετο ε
*ω π αυτον πνευμα θεου·
3' και αναλαβων
την παραβολην
— αυτου ειπεν·
φησιν βαλααμ'
ῦιος βεῶρ φη
σιν ὁ ανθρωπος ὁ α
ληθεινως ορῶν· †
4' δρασιν θεου ειδεν·
εν ῦπνω απο
κεκαλυμμε
νοι δε οφθαλμοι
5 αυτου· ως καλοι
οι οικοι σου ἴα
κῶβ'· αι σκηναι
6' σου ισραηλ' ως νᾶ
παι σκιάζουσαι·
και ὥσει παρα
δισοι επι ποτα
μων· και § ὥσει σκη
ναι ἀς ἐπηξεν
κυριος ωσει κεδροι
7' παρ ῦδατα· εξε
λευσεται ανθρωπος
εκ του σπερμα
τος αυτου και
κυριευσει ε
θνῶν πολλων·
και ῦψωθησε
ται η γῶγ' βασι
λεια αυτου· και
αυξηθησεται
ἡ βασιλε˜ια αυ
8' του· ὁ θεος ωδηγη
σεν αυτον εξ αι
γυπτου ως δο
ξαν μονοκερω
τος αυτω· ἐδε
ται εθνη εχθρων
αυτου· και τα πά
χη αυτων εκμυ
ελιε˜ι· και ταις
βολίσιν αυτου
κατατοξευσει
9 εχθρον· κατα
κλιθε˜ις ανεπαυ
σατο ως λεων
και ως σκυμνος·
τίς αναστησει
αυτον· οι ευλο
γουντες σε ευ
λογηνται· και
οι καταρωμενοι
σε κεκατηραν
— ται·
10' Και εθυμωθη
βαλακ' επι βαλα
αμ και συνεκρο
τησεν ταις χερ
— σιν αυτου·
Και ειπεν βαλακ'
προς βαλααμ'
καταρασασθε
τον εχθρον μου
κεκληκα σε
και ἴδου ευλο
γων ευλογησας
τουτο τριτον.
11 νυν ουν φεῦ
γε εις τον τοπον
σου· ειπα τιμη
σω σε· και νυν
εστερησεν σε
— κυριος της δοξης·
12' Και ειπεν βαλα
αμ προς βαλακ'·
ουχι και τοις αγ

† οστις addit marg. manus antiqua, sed dubium num sit A

§ και supplet super linea manus, ut videtur, eadem ac notae praecedentis

γελοις σου ὁ῀υς
απεστειλας
πρός με ελαλη
13 σα λεγων· εαν
δῶ μοι 6αλακ'
πληρη τον όίκον
αυτου αργυριου
και χρυσιου.
ου δυνησομαι
παραβηναι το
ρημα κυριου ποιη
σαι αυτο καλον
ἢ πονηρον πα
ρευμαυτου· ὁ
σα αν ε῀ιπη μοι
— ὁ θεος. ταυτα ερῶ·
14 και νυν ἴδου α
ποτρέχω εις τον
— όίκον μου·
δε'υρο συμ6ου
λευσω σοι τί ποι
ησει ὁ λαος ου
τος τον λαον σου
επ εσχατου των
— ἡμερων·
15 Και αναλαβῶν
την παρα6ολην
αυτου ειπεν·
φὴσιν 6αλααμ'
υιος βεῶρ· φὴ
σιν ὁ ανθρωπος ὁ αλη
θεινως ορῶν·
16 ακουων λόγια
θεου· επισταμε
νος επιστημην

ὑψιστου· και
ὁρασιν θεου ἴδων·
εν ὕπνω απο
κεκαλυμμενοι
ὁι οφθαλμοι αυ
17 του· δειξω αυ
τω και ουχι νυν
μακαριζω και
ουκ' εγγιζει·
ανατελε῀ι αστρον
εξ ἴακῶ6· και α
ναστησεται
ανθρωπος εξ ισραηλ'· και
θραυσει τους
αρχηγους μω
αβ· και προνο
μευσει παντας
18 ὑιους σῆθ'· και
εσται εδῶμ' κλη
ρονομια· και ε
σται κληρονο
μια ησαυ ὁ αδελ
φος αυτου· και
ισραηλ' εποιησεν
19 εν ἴσχυϊ· και ε
ξεγερθησεται
εξ ἴακῶ6· και α
πολε῀ι σωζομε
— νον εκ πολεως·
20 Και ἴδων τον
αμαλῆκ' και α
ναλαβῶν την
παρα6ολην αυ
του ειπεν αρχῆ
εθνων αμαλῆκ

*εχρος

και το σπερμα
αυτων απολε῀ι
— ται·
21 Και ἴδων τον κε
ναιον και ανα
λα6ων την πα
ραβολην αυτου
ειπεν· ἴσχυρα
ἡ κατοικησις
σου· και εαν θῆς
εν πετρα την
νοσσιαν σου·
22 και εαν γενηται
τω 6εῶρ' νοσσι
ᾶ πανουργειας.
ασσυριοι ἀιχμα
λωτευσουσιν
— αυτον·
23 Και αναλαβων
την παραβολην
αυτου ειπεν·
ῶ ῶ· τις ζησε
ται ὅταν θῆ ταυ
24 τα ὁ θεος· και εξε
λευσεται εκ χει
ρος κιτια῀ιων·
και κακωσουσιν
ασσο῀υρ· και κα
κωσουσιν εβρᾶι
ους· και αυτοι
ὁμοθυμαδον
— απολο῀υνται·
25 Και αναστας βα
λααμ' απηλθεν
αποστραφεις

*σε

εις τον τοπον αυτου
= και βαλακ' απηλθεν προς εαυτον
XXV, Και κατελυσεν
1' ισραηλ' εν σαττειμ·
και εβεβηλωθη
'εκπορνευσαι ὁ λαος ' εις τας
θυγατερας μω
2 ᾱβ'· και εκαλεσαν
αυτους εις τας
θυσιας των ει
δωλων αυτων·
και εφαγεν ὁ
λαος των θυσι
ῶν αυτων· και
προσεκυνησαν
τοις ειδωλοις
3' αυτων· και ετε
λεσθη ισραηλ' τω
— βεελφεγῶρ·
Και ωργισθη θυ
— μω κυριος τω ισραηλ'
4' Και ειπεν κυριος τω
-ωῡση· λάβε
τους αρχηγοῦς
του λαου· και πα
ραδιγμάτισον
αυτους τω κυριω
κατ'εναντι του
ηλιου· και απο
στραφησεται
οργη θυμου κυριου
— απο ισραηλ'·
5' Και ειπεν μωῡ
σης ταις φυλαις
ισραηλ'· αποκτει
νατε ἑκαστος
τον όικειον αυ
του τον τετε
λεσμενον τω
— βεελφεγῶρ
6' Και ἴδου ανθρωπος
των υιων ισραηλ'·
ελθων προσή
γαγεν τον αδελ
φον αυτου προς
την μαδιανίτιν
εναντίον μω
ῡση καὶ εναντι
ον πασης συνα
γωγης υιων
ισραηλ'· αυτοι δε ἑ
κλαιον παρα τας
θυρας της σκη
νης του μαρτυ
— ριου·
7' Και ἴδων φινὲ
ες υιος ελεά
ζαρ ῦιου ἀαρῶν
του ιερεως. ε
ξανεστη εκ με
σου της συνα
γωγης· και λα
βων σιρομάστην
8' εν τη χειρι. ει
σηλθεν ὀπίσω
του ανθρωπου του
ἴσραηλιτου εις
την καμινον·
και απεκεντη
σεν αμφοτε
ρους· τον τε
ανθρωπον τον ισρα
ηλιτην και την
γυναικα δια της
— μητρας αυτης·
και επαυσατο
ἡ πληγη απο των
— ῦιων ισραηλ'·
9' Και εγενοντο
όι τεθνηκοτες
εν τη πληγη.
τεσσαρες και
εικοσει χιλιά
— δες·
10' Και ελαλησεν
κυριος προς μωῡ
11' σην λεγων· φι
νὲες υιος ελε
αζαρ' υιου ἀαρων
του ἴερεως. κα
τ'επαυσεν τον
θυμον μου α
πο υιων ισραηλ'
εν τω ζηλωσαι
μου τον ζῆλον
εν αυτοις· και
ουκ εξανηλω
σα τους ῦιους
ισραηλ' εν τω ζῆλω
12' μου· ουτως
ειπον· ἴδου ε
γω διδωμι αυ
τω διαθηκην
13 ειρηνης· και ἑ
σται αυτω και

τω σπερματι αυ
του μετ αυτον
διαθηκη ἱερα
τειας αιωνιας·
ανθ ὧν εζηλω
σεν τω θεω αυ
του· και εξιλάσα
το περι των υιων
— ισραηλ'·
14· Το δε ονομα του
ανθρωπου του ισρα
ηλε¯ιτου του πε
πληγοτος· ὁς
επληγη μετα
της μαδιανειτι
δος. ζαμβρι
υιος σαλῶμ' ἀρ
χων ὀικου πα
— τριασυμεων·
15· Και ὀνομα τη
γυναικι τη μα
διανιτιδι τη πε
πληγυια. χασβὶ,
θυγατηρ σο¯υρ
αρχοντος ἔ
θνους σομμῶθ
ὀίκου πατριας
εστιν των μα
— διᾶμ
16· Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
σην λεγων· λά
λησον τοις υιοις
17· ισραηλ' λεγων· ε
χθραίνετε τοις
μαδιηνᾶιοις
και παταξατε αυ
18· τους· οτι εχθραι
νουσιν αυτοι
ῦμιν εν δολιο
τητι ὅσα δολι
ο¯υσιν ῦμας δι
α φογῶρ και δι
α χασβὶ, θυγατε
ρα ἀρχοντος μα
διᾶμ' αδελφην
αυτων την πε
πληγυῖαν εν
τη ἡμερα της
πληγης· δια
= φογῶρ·
XXVI, Και εγενετο με
1· τα την πληγην.
και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην και ελεά
ζαρ' τον ἱερεα
— λεγων· λαβε την
2 αρχην πασης
συναγωγης
υιων ισραηλ' απο ει
κοσαετο¯υς
και επανω κα
τ' οικους πατρι
ῶν αυτων· πᾶς
ὁ εκπορευομε
νος παραταξα
— σθαι εν ισραηλ'
3· Και ελαλησεν
μωῦσης και ε
λεάζαρ ὁ ἱερευς
μετ αυτων εν
αραβῶθ' μωᾶβ'
επι του ἰορδα
νου κατα ἱερε¯ι †
4· χῶ· λεγων· απο
εικοσαετο¯υς
και επανω ον
τροπον συνε
— ταξεν κυριος τω μωῦση·
Και ὀι ῦιοι ισραηλ'
ὀι εξελθοντες
εξ αιγυπτου·
5· ρουβῆν πρωτο
τοκος ισραηλ'· υιοι
δε ρουβῆν. ε
νῶχ' και δῆμος
του ενῶχ' τω
φαλλο¯υ. δῆμος
6 ὁ φαλλουῒ τω
ασρῶν' δῆμος
του ασρωνε¯ι
τω χαρμει. δη
μος του χαρμε¯ι·
7· ουτοι δημοι ρου
βῆν· και εγενε
το ἡ επίσκεψις
αυτων. τρεις
και τεσσερακον
τα χιλιαδες και
επτακοσιοι και
— τριάκοντα·
8· Και ὀι ῦιοι φαλ
9· λο¯υ, ελιᾶβ και
οι υιοι ελιᾶβ' να

† Sic duplex accentus, sed priorem videtur reprobare ipse A

9 μουῆλ' και νὰ
θαν και αβειρῶν·
ουτοι επίκλη
τοι της συναγω
γης· ουτοι εισιν
όι επισυνστα
θεντες επι μω
ϋσην και ἀαρῶν
εν τη συναγω
γη κόρε· εν τη
επισυστασει
εναντιον κυριου·
10 και ανοίξασα ἡ
γη το στομα αυ
της κατεπιεν
αυτους και κό
*τω θανατω ρε εν * τη † συνα
γωγη αυτου·
ότε κατεφαγεν
το πυρ' τους πεν
τηκοντα και δι
ακοσιους αν
δρας· και εγενη
θησαν εν ση
11 μειω· όι δε υιοι
κόρε ουκ απε
— θανον·
12 Και ϋιοι συμε
ῶν. ο δήμος
των ϋιων συ
μεῶν· τω ναμου
ηλ'. δήμος ὁ να
μουηλῖ· τω ἴα
με¯ιν. δημος ὁ ·
ἴαμε¯ιν· τω ἴαχειν.
δημος ὁ ἴαχειν-·
13 τω ζαρα. δημος
ὁ ζαραῖ· τω σαο¯υλ.
δημος ὁ σαου
14 λῖ· ουτοι δημοι
συμεῶν εκ της
επισκεψεως
αυτων δυο και
εικοσι χιλιαδες
— και διακοσιοι·
15 Ϋιοι δε ιουδα.
ῆρ'· και αυνᾶν·
σηλῶμ· και φα
ρες· και ζαρα·
και απεθανεν
ῆρ' και αυναν
εν γῆ χαναάν·
16 και εγενοντο
όι ϋιοι ἴουδα
κατα δήμους
αυτων· τω ση
λῶμ. δήμος ὁ
σηλωνῖ· τω φα
ρες. δημος ὁ
φαρες· τω ζα
ρα. δημος ὁ ζα
17 ραῖ· και εγενον
το όι ϋιοι φάρες
τω ασρῶν. δή
μος ὁ ασρωνῖ·
τω ἴαμουῆλ. δή
μος ὁ ιεμουηλῖ·
18 ουτοι δημοι τω
ἴουδα· κατα την
επισκόπην
αυτων· εξ' και
εβδομηκον
τα χιλιαδες και
— πεντακοσιοι·
19 Και όι ϋιοι ἴσσα
χαρ' κατα δήμους
αυτων· τω θω
λᾶ. δημος ὁ θω
λαῖ τω φουᾶ.
δήμος ὁ φου
20 -ῖ,· τω ρασο¯υβ'. §
δημος ὁ ἴασου
βῖ,· τω σαμρᾶμ'.
δήμος ὁ σαμ
21 βραμῖ,· ουτοι
δήμοι ισσαχᾶρ
εξ επισκεψε
ως αυτων. τεσ
σαρες και εξη
κοντα χιλιαδες
και τετρακο
= σιοι·
22 Ϋιοι ζαβουλῶν
κατα δημους
αυτων· τω σα
ρέδ'. δήμος ὁ σα
ρεδῖ· τω α-λων.
δημος ὁ αλλω
νι,· τω α--ηλ.
δημος ὁ αλ-η
23 λῖ· ουτοι δημοι
ζαβουλῶν· εξ ε
πισκεψεως
αυτων εξηκοντα
χιλιαδες και πεν

† A superscripto ς fecit της, non liquet autem ex serioribus curis an ipse A correxerit συναγωγης

§ A ipse correxit ιασο¯υβ'

— τακοσιοι·
24· Ϋιοι γαδ' κατα
δημους αυτων
τω σαφων. δή
μος ὁ σαφωνι·
τω αγγι,. δημος
ὁ αγγι· τω σου
νι,. δημος ὁ σου
25 νι· τω αζαινι.
δημος ὁ αζαι
νι· τω αδδι δη
26 μος ὁ αδδι· τω
αροαδι. δημος
ὁ αροαδι· τω α
ριηλ. δημος
27· ὁ αριηλι· ουτοι
δημοι των —
εξ επισκεψε
ως αυτων· τεσ
σαρες και τεσ
σερακοντα χι
λιαδες και πεν
— τακοσιοι·
28· Ϋιοι ασηρ' κατα
δημους † αυτων.
τω ϊαμειν. δη
μος ὁ ϊαμινι·
τω ιεσσουι. δη
μος ὁ ϊεσσουι,·
τω βαρια. δημος
29 ὁ βαριαι· τω χό
βερ. δημος ὁ χο
βερι,· τω μελχι
ηλ'. δημος ὁ μελ
30 χιηλι· και το ὀ
νομα της θυγα
τρος ασηρ. σαρα
31· ουτοι δημοι α
σηρ' εξ επισκε
ψεως αυτων
τρεις και τεσ
σερακοντα χι
λιαδες και εξα
— κοσιοι·
32· Ϋιοι ιωσηφ' κα
τα δημους αυ
των μανασση
— και εφρα˜ιμ·
33 ϋιοι μανασση.
τω μαχε˜ιρ. δη
μος ὁ μαχειρι,·
και μαχε˜ιρ' ε
γεννησεν τον
γαλααδ'· τω γα
λααδ'. δημος ὁ
34· γαλααδι· και ου
τοι ϋιοι γαλααδ'
αχιέζερ· δημος
ὁ αχιεζερι· τω
χελεχ'. δημος
35 ὁ χελεχι,· τω
εσριηλ'. δημος
ὁ εσριηλι· τω
συχέμ. δημος
36 ὁ συχεμι· τω
συμαερ· δημος
ὁ συμαερι· και
τω ὀφερ. δημος
— ὁ οφερι·
37· Και τω σαλπααδ'
ϋιω ὀφερ ουκ ε
γενοντο αυτω
ϋιοι αλλ η θυγα
τερες· και τα ὀ
νοματα § των θυ
γατερων σαλπα
αδ'. μααλα· και
νουσα· και αιγλα·
και μελχα· και
38· θερσα· ουτοι
δημοι μανασ
ση εξ επισκε
ψεως αυτων·
δυο και πεντη
κοντα χειλια
δες και επτα
— κοσιοι·
39· Και ουτοι ϋιοι
εφρα˜ιμ' τω σου
θαλα. δημος ὁ
σουθαλαι· τω
ταναχ'. δημος
40· ὁ ταναχι· ουτοι
ϋιοι σουθαλα·
τω εδεν, δημος
41 ὁ εδενι· ουτοι
δημοι εφρα˜ιμ
εξ επισκεψεως
αυτων· δυο και
τριακοντα χιλι
αδες και πεντα
κοσιοι· ουτοι
δημοι ϋιων ιω
σηφ κατα δη
μους αυτων·

† A supplet ς
§ A supplet τα finale vocis

42· Υιοι βενιαμειν
κατα δημους
αυτων τω βα
λε. δημος ὁ βα
λε ̃ι· τω ασυβηρ.
δημος ὁ ασυβη
ρῑ· τω αχιαν. δη
μος ὁ αχιανει·
43 τω σωφᾱν. δη
μος ο σωφανι·
44· και εγενοντο
ὁι υιοι βαλε. ἀ
δερ· και νοεμαν·
δημος ὁ νοεμα
45 νῑ· ουτοι ὁι ὑιοι
βενιαμειν κατα
δημους αυτων·
εξ επισκεψε
ως αυτων πεν
τε και τριακον
τα χιλιαδες και
— πεντακοσιοι·
46· Και ὁι ὑιοι δαν,
κατα δημους
αυτων. τω σαμῑ.
δημος ὁ σαμι·
ουτοι δημοι
δᾱν κατα δημους
47 αυτων· παντες
ὁι δημοι σαμῑ
κατ' επισκοπην
αυτων τεσσα
ρες και εξηκον
τα χιλιαδες και
= εξακοσιοι

48· Ϋιοι νεφθαλε ̃ι
κατα δημους
αυτων· τω ασι
ῆλ. δημος ὁ α
σιηλῑ· τω ωγυ
νῑ. δημος ὁ γω
49 υνῑ· τω ϊεσέρ.
δημος ὁ ϊεσε
ρῑ· τω σελλῆμ.
δημος ὁ σελ
50· λημῑ· ουτοι δη
μοι νεφθαλε ̃ι
εξ επισκεψε
ως αυτων πεν
τε και τεσσερα
κοντα χιλιαδες
και τριακοσι
— οι·
51 Α'υτη η επίσκε
ψις ὑιων ισραηλ' ε
ξακοσιαι χιλια
δες. και χιλιοι
και επτακοσι
οι και τριακον
— τα·
52· Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
53· σην λεγων· του
τοις μερισθη
σεται ἡ γη κλη
ρονομειν εξ α
ριθμου ονομα
54· ματων· τοις
πλε ̃ιοσιν. πλι
ονας εις την

κληρονομιαν·
και τοις ελατ'
τοσι. ελαττω
σεις την κλη
ρονομιαν αυ
των· εκαστω
καθως επεσκέ
πησαν δοθησε
ται ἡ κληρονο
55 μια αυτων· δια
κληρων μερι
σθησεται ἡ γη
τοις ὀνομασιν
κατα φυλας πα
τριῶν αυτων
κληρονομησου
56 σιν· εκ του κλη
ρου μερι ̃ις την
κληρονομιαν
αυτων αναμε
σον πολλων και
— ὀλιγων· και ὁι
57· ὑιοι λευῑ κατα
δημους αυτων.
τω γεδ'σῶν. δη
μος ὁ γεδ'σωνῑ·
τω καᾶθ. δημος
ὁ κααθῑ· τω με
ραρῑ. δημος ὁ
58 μεραρῑ· ουτοι
δημοι υιων λευ
ῑ· δημος ὁ λοβε
'νῑ· δημος ὁ χε
βρωνῑ· και δη
μος ὁ μουσι·

και δημος ὁ κὸ
== ρε· και κααθ ε
γεννησεν τον
59* αμρᾶμ'· το δε ὁ
νομα της γυναι
κος αμρᾶμ. ἴω
χαβεδ' θυγατηρ
λευΐ ἡ ἔτεκεν
τουτους τω λευ
ῒ, εν αιγυπτω·
και ἔτεκεν τω
αμβρᾶμ' τον ἀ
αρῶν και μωυ
σην· και μαρι
αμ' την αδελφην
— αυτων·
60* Και ετεχθησαν
τω ἀαρῶν. ὁ τε
ναδᾶβ· και αβι
ο῀υδ'· και ελεάζαρ
61 και ἴθαμαρ· και
απεθανεν να
δαβ' και αβιο῀υδ'
εν τω προσφε
ρειν αυτους
πῦρ' αλλοτριον
εναντι κυριου εν
— τη ερημω σίνα·
62* Και εγενηθησαν
εξ επισκεψε
ως αυτων. τρεις
και εικοσι χιλι
αδες· πᾶν αρσε
νίκον απο μη
νιάιου και επα

νω· ου γαρ συ
νεπεσκεπη
σαν εμμεσω
ὕιων ισραηλ'· ὅτι ου
δίδοται αυτοις
κληρος εμμε
— σω ὕιων ισραηλ'·
63 Και ἀύτη ἡ· επί
σκεψις μωυ
ση και ελεάζαρ
του ἵερεως δι
επεσκεψαντο
τους ὕιους ισραηλ'
εν αραβῶθ' μω
αβ' επι του ἴορ
δανου κατα ἴε
64 ρειχῶ· και εν
τουτοις ουκ ἠν
ανθρωπος των επε
σκεμμενων
ὕπο μωυση και
ἀαρῶν· ὅῦς επε
σκεψαντο τους
ὕιους ισραηλ' εν τη
ερημω σίνα·
65* ὅτι ειπεν κυριος
αυτω θανατω
αποθανο῀υνται
εν τη ερημω·
και ουκ'ατελει
φθη εξ αυτων
ουδε εις· πλῆν
χάλεβ' ὕιος ἴε
φοννῆ· και ἴη
σους υιος ναυ

== ῆ·
XXVII, Και προσελθου
1* σαι ἀι θυγατερες
σαλπαᾶδ' ὕιου
οφερ' ὕιου γα
λααδ' ὕιου μα
χε῀ιρ του δημου
μανασσῆ· των
ὕιων ἴωσῆφ·
και ταυτα τα ὀ
νοματα αυτων·
μααλᾶ· και νουα·
και αιγλα· και μελ
— χα· και θερσα
2* Και στᾶσαι εναν
τιον μωϋση και
εναντίον ελε
αζαρ ου † ἵερεως
και εναντιον
των αρχοντων·
και εναντιον
πασης συναγω
γης επι της θυ
ρας της σκηνης
του μαρτυριου·
3* λέγουσιν· ὁ πατηρ
ἡμων απεθανεν
εν τη ερημω·
και ουτος ουκ ην
εμμεσω της συ
ναγωγης της
επισυστασης
ἔναντι κυριου εν
τη συναγωγη
κορε· ὅτι δι αμαρ

† A, ut apparet omnino, superscripto τ fecit του

τιαν αυτου απε
θανεν και υιοι
ουκ εγενοντο.
4· αυτω· μη εξα
λειφθη το ὀνο
μα του πατρος ἡμων
εκ μεσου του
δημου αυτου·
ὁτι ουκ εστιν
αυτω ὑιος· δό
τε ἡμιν κατάσχε
σιν εμμεσω α
δελφων πατρος
— ἡμων·
5· Και προσηγαγὲν
μωΰσης την κρι
σιν αυτων εναν
— τι κυριου·
6· Και ελαλησεν
κυριος προς μωΰσην
7· λεγων· ορθῶς
θυγατερες σαλ
παα-ελαληκα
σιν· δόμα δωσεις
αυταις κατασχε
σιν κληρονο
μιας εμεσω α
δελφῶν πατρος
αυτων· και πε
ριθησεις τον
κληρον του πατρος
— αυτων αυταις·
8· Και τοις ὑιοις
ισραηλ' λαλησεις
λεγων· ανθρωπος
εαν αποθανη·
και ὑιος μη ῆ
αυτω. περιθη
σετε τον κλη
ρον αυτου τη
θυγατρι αυτου·
9 εαν δε μη ῆ θυ
γατηρ αυτω. δω
σετε την κλη
ρονομιαν τω
αδελφω αυτου·
10 εαν δὲ μη ωσιν
αυτω αδελφοι.
δωσετε την
κληρονομιαν
τω αδελφω του
11· πατρος αυτου· εαν
δε μη ὦσιν α
δελφοι του πατρος
αυτου. δωσε
τε την κληρο
νομιαν τω ὀι
κειω τω εγγι
στα αυτου εκ της
φυλης αυτου·
κληρονομησ-ι
τα αυτου· και ἐ
σται τουτο το
τουτο τοις ὑιοις
ισραηλ δικάιωμα
κρισεως καθα
συνεταξεν κυριος
═ τω μωυση·
12· Και ειπεν κυριος
προς μωΰσην·
αναβηθει εις
το ὀρος το εν
τω περαν· του
το ὀρος ναβα῀υ·
και ιδε την γην
χαναᾶν ἡ῀ν εγω
διδωμι τοις υιοις
ισραηλ' εν κατασχε
13· σει· και ὀψη αυ
την· και προστε
θηση προς τον
λαον σου και
συ. καθως προ
σετεθη ἀαρῶν
ὁ αδελφος σου
εν, ὼρ' τω ὀρει·
14· διότι παρεβη
τε το ρημα μου
εν τη ερημω
σῖν· εν τω αντι
πιπτειν την
συναγωγην
αγιασαι με. ου
χ' ηγιασατε επι
τω ὑδατι ἑναν
τι αυτων· του
το εστιν το ὑ
δωρ' αντιλογι
ας καδης εν τη
— ερημω σῖν·
15· Και ειπεν μωΰ
16 σης προς κυριον· ε
πισκεψασθω
κυριος ὁ θεος των πνευμα
των και πασης

σαρκος ανθρωπον
επι της συνα
γωγης ταυτης·
17 οστις εξελευ
σεται προ προ
σωπου αυτων·
και οστις εισε
λευσεται προ
προσωπου αυ
των· και οστις
εξαξει αυτους·
και οστις εισα
ξει αυτους· και
ουκ έσται ή συ
ναγωγη κυριου ωσ
ει προβατα οἷς
ουκ' έστιν ποι
— μην·
18 Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
σην λεγων· λα
βε προς σεαυ
τον ἴησουν υιον
ναυῆ· ανθρωπον ός
έχει πνευμα εν ε
αυτω· και επι
θησεις τας χει
ρας σου επ αυτον·
19 και στησεις αυ
τον έναντι ελε
άζαρ' του ἴερε
ως· και εντε
λῆ αυτω έναν
τι πασης συνα
γωγης και εν
τελῆ περι αυτου
εναντίον αυτων·
20 και δωσεις την
δοξαν σου επ αυ
τω † πασαν· όπως
εισακουσωσιν
αυτου οι ϋιοι
21 ισραηλ'· και έναντι
ελεαζαρ' του ἴ
ερεως στησε
ται· και επερω
τησουσιν αυτον
την κρισιν των
δηλων έναντι
κυριου· επι τω στο
ματι αυτου εξε
λευσονται· και
επι τω στομα
τι αυτου εισελευ
σονται· αυτος
και οι ϋιοι ισραηλ
όμοθυμάδον
και πασα ή συ
— ναγωγη·
22 Και εποιησεν
μωϋσης καθα
ενετειλατο αυ
τω κυριος· και λαβων
τον ἴησουν έ
στησεν αυτον
εναντίον ελε
άζαρ του ἴερε
ως· και εναν
τίον πασης συ
23 ναγωγης και
επεθηκεν τὰς
χειρας αυτου
επ αυτον· και
συνεστησεν
αυτον καθαπερ
συνεταξεν κυριος
— τω μωϋση·
XXVIII, Και ελαλησεν
1 κυριος προς μωϋ
2 σην λεγων· έν
τειλαι τοις ϋιοις
ισραὴλ' και ερεις
προς αυτους λε
γων· τα δῶρα
μου· δοματα μου
καρπῶματα μου
εις οσμην ευ
ωδε~ιας. διατη
ρησεσθε προσφε
ρειν μοι εν ταις
— εορταις μου·
3 Και ερε~ις προς
αυτους· ταυτα
τα καρπῶματα
προσάξετε κυριω·
αμνο~υς ενιαυ
σιους αμωμους
δυο την ημε
ραν εις όλοκαυ
τωσιν ενδελε
4 χῶς· τον ἀμνον
τον ενα ποιη
σετε το πρωΐ·
και τον ἀμνον
τον δευτερον

† incertum ex serioribus curis num A ipse marg. scripserit ον (αυτον)

ποιησετε το
προς εσπεραν
5· και του οῖφι
σεμίδαλιν εις
θυσιαν αναπε
ποιημενην εν
ελαιω εν τω τε
ταρτω του ΐν.
6 όλοκάυτωμα
ενδελεχισμοῦ
ή γενομενη εν
τω όρει σίνα εις
οσμην ευωδι
7· ας κυριω· και σπὸν
δην αυτου το τε
ταρτον του ΐν,
τω ἄμνω τω ενΐ·
εν τω άγίω σπ—
σεις σπὸνδην
— σικερα κυριω·
8· Και τον ἄμνον
τον δευτερον
ποιησεις το
προς εσπεραν·
κατα την θυσι
αν αυτου· και κα
την σπονδην
αυτου ποιησε
τε εις οσμην
— ευωδιας κυριω·
9· Και τη ήμερα των
σαϐϐατων. προ
σαξετε δυο α
μνοῦς ενιαυσι
ους άμωμους·

και δυο δέκατα
σεμιδαλεως
εις θυσιαν ανα
πεποιημενης
εν ελαιω· και
10 σπὸνδη όλοκαυ
τωματος σαϐ
βατου εν τοις
σαββατοις επι
της όλοκαυτω
σεως της δια
παντος· και την
σπὸνδην αυτου
11· και εν ταις νου
μηνιαις προ
σαξετε όλοκαυ
τωματα κυριω· μο
σχους εκ βοῶν
δυο· και κρίον
ενα· αμνοῦς
ενιαυσιους ε
πτα αμωμους·
12 τρια δέκατα σε
μιδάλεως ανα
πεποιημενης
εν ελαιω τω μο
σχω τω ενι· και
δυο δεκατα σε
μιδαλεως ανα
πεποιημενης
εν ελαιω τω κρι
13· ῷ τω ενι· δεκα
τον σεμιδαλε
ώς αναπεποιη
μενης εν ελαι

ω τω αμνῷ τω
ενι θυσιαν ὀ
σμην ευωδει
ας καρπωμα κυριω
14· ή σπονδῆ αυτων
το ημισυ του
ειν, έσται τω μο
σχω τω ενι· και
το τριτον του
ΐν, εσται τω κρι
ῷ τω ενι· και το
τεταρτον του
ΐν, έσται τω α
μνω τω ενι —
-ου· τουτο ο
λοκαυτωμα μη
νὰ εκ μὴνος
εις τους μηνας
— του ενιαυτου·
15· Και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα
περι αμαρτιας
κυριω· επι της ο
λοκαυτωσεως
της διαπαντος
ποιηθησεται·
και ή σπονδῆ
— αυτου·
16· Και εν τω μηνι
τω πρωτω τεσ
σαρεσκαιδεκα
τη ήμερα του
μηνος. πασχα
17 τω κυριω· και τη
πεντεκαιδεκα

τη ἡμερα του
μηνος τουτου.
εορτη επτα ἡ
μερας ἄζυμα ἐ
18 δεσθε· και ἡ η
μερα ἡ πρωτη
επικλητος α
γία ἔσται υμιν·
πᾶν, ἔργον λα
τρὲυτον ου ποι
— ησετε·
19 Και προσαξετε
ὁλοκαυτωμα
τα κάρπωμα κυριω·
μοσχους εκ βο
ῶν δυο· κρἰον
ενα· επτα αμνο῀υς
ενιαυσιους·
ἀμωμοι εσον
20 ται ῦμιν· και ἡ
θυσια αυτων
σεμιδαλις ανα
πεποιημενη
εν ελαιω. τρια
δέκατα τω μο
σχω τω ενι και
δυο δέκατα τω
21 κριω τω ενι· δέ
κατον ποιησεις
τω αμνω τω ε
νι τοις επτα α
22 μνοις· και χι
μαρρον εξ αιγων
ενα περι αμαρ
τιας εξϊλασασθαι
— περι υμων·
23 Πλῆν, της ὁλο
καυτωσεως
της διαπ̄αντος
της πρωινης
ὁ εστιν ὁλοκάυ
τωμα ενδελε
24 χισμο῀υ ταυτα
κατα ταυτα ποι
ησετε την ἡ
μεραν εις τας
επτα ἡμερας·
δωρον καρπω
μα εις ὁσμην
ευωδιας κυριω
επι του ὁλοκαυ
τωματος του
διαπαντος ποι
ησεις την σπὸν
25 δην αυτου· και
ἡ ἡμερα η εβδο
μη κλητῆ αγία
ἔσται ῦμιν·
πᾶν, ἔργον λα
τρὲυτον ου ποι
— ησετε εν αυτη·
26 Και τη ημερα των
νεων· ὁταν
προσφερητε
θυσιαν νεαν
κυριω των εβδο
μαδῶν. επικλη
τος αγία ἔσται
ῦμιν· πᾶν, ἔργον
λατρὲυτον ου
27 ποιησετε και
προσαξετε ολο
καυτωματα εις
ὁσμην ευωδι
ας κυριω· μόσχους
εκ βοῶν δυο·
κρἰον ενα· αμνο῀υς
ενιαυσιους
επτα αμωμους·
28 ἡ θυσια αυτων
σεμίδαλις ανα
πεποιημενη
εν ελαιω· τρια
δέκατα τω μο
σχω τω ενι· και
δυο δεκατα τω
29 κριω τω ενι· δέ
κάτον δέκατον
τω αμνῶ τω ε
νι τοις επτα α
30 μνοις· και χιμαρ
ρον εξ αιγῶν
ενα περι αμαρτι
ας εξϊλασασθαι
— περι ῦμων·
31 Πλῆν, του ολο
καυτωματος
του διαπαντος·
και την θυσιαν
αυτων ποιησε
τε μοι· ἀμωμοι
ἐσονται ῦμιν
και ἀι σπονδᾶι
— αυτων
XXIX, Και τω μηνι τω

1· εβδομω μιᾶ του
μηνος. επίκ-η
τος ἁγια εσται
ὑμιν· πᾶν, εργον
λατρὲυτον ου
ποιησετε· ἡμε
ρα σημασιας ἑ
2 σται υμιν· και
ποιησετε ὁλο
καυτωμα εις
οσμην ευωδι
ας κυριω μοσχον
ενα εκ βοῶν·
κριον· αμνο˜υς
ενιαυσιους
επτα αμωμους·
3 ἡ θυσια αυτων
σεμιδαλις ανα
πεποιημενη
εν ελαιω· τρια
δεκατα τω μο
σχω τω ενι· και
δυο δέκατα τω
4 κριω τω ενι· δέ
κατον δέκατον
τω αμνω τω ενι
τοις επτα αμνοις
5· και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα
περι αμαρτιας
εξϊλάσασθαι πε
— ρι υμων·
6· Πλῆν, των ὁλο
καυτωματων
της νουμηνιας·
και ἁι θυσιαι αυ
των· και ἁι σπον
δᾶι αυτων· και
το ὁλοκαυτω
μα το διαπαντος
ἁι θυσιαι αυτων·
και ἁι σπονδᾶι
ἀυτων κατα την
σύνκρισιν αυ
των εις οσμὴν
— ευωδιας κυριω
7· Και τη δεκατη
του μηνος του
του. επικλητος
ἁγια ἑσται υμιν·
και κακωσετε
τας ψυχας ῦμων·
και πᾶν, εργον
λατρευτον ου
8 ποιησετε και
προσαξετε το
ὁλοκαυτωμα
εις οσμην ευ
ωδιας κάρπω
μα μόσχον εκ
βοῶν ενα· κρὶ
ον ενα· αμνο˜υς
ενιαυσιους ε
πτα ἁμωμοι ε
σονται υμιν·
9 ἡ θυσια αυτων
σεμιδαλις ανα
πεποιημενη
εν ελαιω· τρια
δέκατα τω μο
σχω τω ενι· και
δυο δεκατα τω
10 κριῶ τω ενι· δε
κατον δέκατον
τω αμνῶ τω ε
νι εις τους ε
πτα αμνο˜υς·
11· και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα πε
ρι αμαρτιας εξϊ
λασασθαι περι
— ῦμων
Πλῆν, το περι της
αμαρτιας της
εξιλασεως· και
ἡ ολοκαυτωσις
ἡ διαπαντος
ἡ θυσια αυτης
και ἡ σπονδῆ
αυτης· κατα την
συγκρισιν εις
ὁσμην ευωδι
— ας καρπωμα κυριω·
12· Και τη πεντε
καιδεκατη ἡμε
ρα του μηνος
του εβδομου
τουτου. επικλη
τος ἁγία ἑσται
ῦμιν· πᾶν, εργον
λατρὲυτον ου
ποιησετε· και
εορτασετε αυ
την εορτην τω
κυριω επτα ἡμε

— ρας·
13· Και προσαξετε
ὁλοκαυτωμα
κάρπωμα εις ο
σμην ευωδιας
— κυριω· τη ἡμερα
τη πρωτη. μο
σχους εκ βοῶν
τρεισκαιδεκα·
κριο῀υς δυο· α
μνο῀υς ενιαυσι
ους δεκατεσσα
ρες· ἄμωμοι ἐ
14 σονται αι θυσι
αι αυτων. σεμι
δαλις αναπεποι
ημενη εν ελαι
ω· τρια δέκατα
τω μοσχω τω
ενι, τοις τρεισ
καιδεκα μοσχοις·
και δυο δέκατα
τω κριῶ τω ενι
επι τους δυο κρι
15· ο῀υς· και δέκατον
δεκατον τω α
μνῶ. τω ενι,. ε
πι τους τεσσα
ρεσκαιδεκα α
16· μνο῀υς· και χι
μαρρον εξ αιγῶν
ενα περι αμαρτι
ας· πλῆν, της
ὁλοκαυτωσε
ως της διαπαν
τος· ἀι θυσιαι αυ
των και ἀι σπον
— δαι αυτων·
17· Και τη ἡμερα τη
δευτερα. μο
σχους δωδεκα·
κριο῀υς δυο· α
μνο῀υς. ενιαυ
σίους τεσσα
ρεσκαιδεκα α
18· μωμους· ἡ θυ
σια αυτων και
ἡ σπόνδῆ αυτων
τοις μοσχοις
και τοις κριο῀ις·
και τοις αμνοις·
κατα αριθμ-ον
αυτων· κατα την
σύγκρισιν αυ
19· των και χειμαρ
ρον εξ αιγῶν
ἑνα περι αμαρ
τιας· πλῆν, της
ὁλοκαυτωσε
ως της διαπαν.
τος. ἀι θυσιαι
αυτων και ἀι σπον
— δᾶι αυτων·
20· Τη ἡμερα τη τρι
τη. μοσχους
ενδέκα· κριο῀υς
δυο· αμνο῀υς
ενιαυσίους τεσ
σαρεσκαιδεκα
21 αμωμους· ἡ θυ
σια αυτων και
ἡ σπονδῆ αυτων
τοις μοσχοις
και τοις κριο῀ις·
και τοις αμνο῀ις
κατά αριθμον
αυτων· κατα την
συγκρισιν αυ
22· των· και χιμαρ
ρον εξ αιγῶν ε
να περι αμαρτι
ας· πλῆν, της
ὁλοκαυτωσε
ως της διαπαν
τος. ἀι θυσιαι αυ
των και ἀι σπον
— δᾶι αυτων·
23· Τη ἡμερα τη τε
ταρτη. μοσχους
δεκα· κριο῀υς δυ
ο· αμνο῀υς ενι
αυσιους τεσσα
ρεσκαιδεκα α
24 μωμους· ἀι θυ
σιαι αυτων· και
ἀι σπονδᾶι αυτων
τοις μοσχοις·
και τοις κριο῀ις·
και τοις αμνο῀ις
κατα αριθμον
αυτων· κατα την
σύγκρισιν αυτων·
25· και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα πε
ριας· πλῆν, της

ὁλοκαυτωσε
ως της διαπαν
τος αι θυσιαι αυ
των και ἀι σπον
— δᾶι αυτων·
26· Τη ἡμερα τη πεμ
πτη. μοσχον
ενα· κριο˜υς δυ
ο· αμνο˜υς ενι
αυσιους τεσσα
ρεσκαιδεκα α
27 μωμους ἀι θυ
σιαι αυτων και
ἀι σπονδᾶι αυ
των. τοις μό
σχοις· και τοις
κριο˜ις· και τοις
αμνο˜ις κατα
αρίθμον αυτων·
κατα την σύγ
κρισιν αυτων·
28· και χειμαρρον
εξ αιγῶν ενα
περι αμαρτιας·
πλῆν, της όλο
καυτωσεως
της διαπαντος·
ἀι θυσιαι αυτων
και ἀι σπονδᾶι
— αυτων·
29· Τη ἡμερα τη ε
κτη. μοσχους
οκτω· κριο˜υς
δυο· αμνο˜υς
ενιαυσίους
τεσσαρεσκαι
δεκα αμωμους·
30 ἀι θυσιαι αυτων
και αι σπονδᾶι
αυτων τοις
μόσχοις· και τοις
κριο˜ις· και τοις
αμνο˜ις· κατα
αρίθμον αυτων·
κατα την σύγ
κρισιν αυτων·
31· και χιμαρρον
εξ αιγῶν ενα πε
ρι αμαρτιας·
πλῆν, της όλο
καυτωσεως
της διαπαντος·
ἀι θυσιαι αυτων
και ἀι σπονδᾶι
— αυτων·
32· Τη ἡμερα τη ε
ϐδομη. μόσχους
επτα· κριο˜υς
δυο· αμνο˜υς
ενιαυσιους
τεσσαρεσκαι
δεκα αμωμους·
33· ἀι θυσιαι αυτων
και αι σπονδᾶι
αυτων· τοις
μοσχοις· και
τοις κριο˜ις·
και τοις αμνοις·
κατα αριθμον
34· αυτων· και χι
μαρρον εξ αι
γῶν ενα περι
αμαρτιας· πλην
της όλοκαυτω
σεως της δια
παντος. ἀι θυ
σιαι αυτων· και
ἀι σπονδᾶι αυ
— των·
35· Και τη ημερα
τη όγδόη. εξο
διον ἐσται ῦ
μιν· πᾶν, εργον
λατρὲυτον ου
ποιησετε εν
36 αυτη και προ
σαξετε όλοκάυ
τωμα εις όσμην
ευωδιας κυριω.
μόσχον ενα·
κρίον ενα· α
μνο˜υς επτα
37 αμωμους ἀι
θυσιαι αυτων·
και ἀι σπονδᾶι
αυτων. τω μο
σχω και τω κρι
ω· και τοις α
μνο˜ις κατα ἀρι
θμον αυτων·
κατα σύγκρισιν
38· αυτων· και χιμαρ
ρον εξ αιγῶν
ενα περι αμαρ
τιας· πλῆν της

ὁλοκαυτωσε
ως της διαπαν
τος ἀι θυσιαι αυ
των και ἀι σπον
— δᾶι αυτων·
39* Ταυτα ποιηθη
σεται τω κυριω εν
ταις εορταις ῦ
μων· και τα εκου
σια ῦμων· και
τα ολοκαυτω
ματα υμων· και
τας σπονδας υ
μων· και τα σω
= τήρια ῦμων·
xxx, Και ελαλησεν
1* μωῦσης τοις
υιοις ισραηλ' κατα
παντα ἁ ενετει
λατο κυριος τω μω
— ῦση·
2* Και ελαλησεν
μωυσης προς
τους αρχοντας
των φυλῶν ῦιων
ισραηλ' λεγων· του
το το ρῆμα ὁ συ
νεταξεν κυριος·
3* ανθρωπος ανθρωπος ὁς
αν ευξηται ευ
χην κυριω· η ὁμό
ση ὁρκον· η ὁ
ρισηται ὁρισμῶ
περι της ψυχης
αυτου. ου βεβη
λωσει το ὁνο
μα αυτου· παν
τα ὁσα αν εξελ
θη εκ του στο
ματος αυτου.
— ποιησει·
4* Εαν δε γυνη ευ
ξηται ευχην
κυριω· ἠ ορίσηται
ὁρίσμον εν τω
οἰκω του πατρος
αυτης· εν τη
νεότητι αυτης·
5* και ακουση τας
ευχας αυτης
και τους ὁρισμο͂υς
αυτης ὁῦς ὡ
ρισατο κατα της
ψυχης αυτης.
και παρασιωπη
ση αυτην ὁ πατηρ
και στησονται
πασαι ἀι ευχαι
αυτης· και παν
τες οι ορισμο͂ι
ὁῦς ὡρίσατο
κατα της ψυχης
αυτης. μενου
— σιν αυτη·
6 Εαν δε ανανέυ
ων ανανευση
ὁ πατηρ' αυτης
η αν ἡμερα α
κουση πασας
τας ευχας αυτης·
και τους ὁρισμο͂υς
ὁῦς ωρίσατο
κατα της ψυχης
αυτης. ου στη
σονται· και κυριος
καθαριει αυτην.
ὁτι ανένευσεν
— ὁ πατηρ' αυτης·
7* Εαν γενομενη
γενηται ανδρι·
και ἀι ευχᾶι αυ
της επ αυτην.
κατα την διαστο
λῆν των χειλε
ων αυτης· ὁσα
ωρισατο κατα
της ψυχης αυ
8 της· και ακοῦση
ὁ ανηρ αυτης·
και παρασιωπη
ση αυτη ἡ αν ἡ
μερα ακουση
και ουτως στη
σονται πασαι
ἀι ευχαι αυτης·
και ὁι ὁρισμο͂ι
αυτης ὁῦς ωρι
σατο κατα της
ψυχης αυτης
— στησονται·
9 Εαν δε ανανευ
ων ανανευση
ὁ ανηρ' αυτης
η αν ἡμερα ακου
ση πασαι αι ευ

χαι αυτης· και
δι ορισμο῀ι αυτης
όῦς ὡρισατο κα
τα της ψυχης
αυτης. ου μενο῀υ
σιν· ότι ὁ ανηρ
ανενευσεν ε
π αυτης· και κυριος
— καθαριε῀ι αυτην
10˙ Και ευχη χῆρας.
και εκβεβλημε
νης· όσα αν ευ
ξηται κατα της
ψυχης αυτης.
— μενουσιν αυτη
11 Εαν δε εν τω οί
κω του ανδρος
αυτης ἡ ευχῆ
αυτης· ἡ ὁ ορὶ
σμος κατα της
ψυχης αυτης
12˙ μεθ' ορκου και
ακουση ὁ ανηρ
αυτης· και πα
ρασιωπηση αυ
τη και μη ανα
νευση. και στη
σονται πασαι αι
ευχαι αυτης·
και παντες οι
ορισμο῀ι όῦς ὡ
ρισατο κατα της
ψυχης αυτης
στησονται κα
= τ αυτης·

13˙ Εαν δε περιαι
ρων περιελη
ὁ ανηρ' αυτης
η αν ἡμερα ακου
ση παντα όσα
αν εξελθη εκ
χειλεων αυτης·
κατα τας ευχας
αυτης· † κατα τους
ὁρισμους τους
κατα της ψυχης
αυτης. ου μενε῀ι
αυτη ὁ ανηρ' αυ
της περιειλεν
και κυριος καθαρι
— ε῀ι αυτην·
14˙ Πασα ευχῆ και
πᾶς ὁρκος δε
σμου κακωσαι
ψυχην. ὁ ανηρ
αυτης στησει
αυτην· και ὁ α
νηρ' αυτης πε
— ριελε῀ι·
15 Εαν σιωπῶν πα
ρασιωπηση αυ
τη ἡμεραν εξ ἡ
μερας. και στη
σει αυτη πασας
τας ευχας αυτης
και τους ὁρισμο῀υς
τους επ αυτης
στησει αυτη·
ότι εσιωπησεν
αυτη τη ἡμερα

— ἡ ἠκουσεν·
16˙ Εαν δε περιαίρων
περιελη αυτης
μετα την ἡμε
ραν ἡ῀ν ηκουσεν.
και λημψεται
την αμαρτιαν
— αυτου·
17 Ταυτα τα δικαιω
ματα όσα ενετει
λατο κυριος τω μω
ϋση ανάμεσον
ανδρος και ανα
μεσον γυναι
κος αυτου· και
ανάμεσον πατρος
και θυγατρος
εν νεοτητι εν
= οικω πατρος·
XXXI, Και ελαλησεν
1˙ κυριος προς μωϋ
σην λεγων·
2 εκδίκει την εκ
δικησιν των
ϋιων ισραηλ' εκ των
μαδιανιτων· και
ἐσχατον προ
στεθηση προς
— τον λαον σου
3˙ Και ελαλησεν
μωϋσης προς
τον λαον λεγων·
εξοπλισατε εξ' υ
μων ανδρας· και
παραταξασθε

† A ipse videtur supplere και ante κατα

ἐναντι κυριου επι
μαδιᾶμ' αποδου
ναι εκδίκησιν
παρα κυριου τη μαδι
4 ᾶμ'· χιλιους εκ
φυλης· και χιλι
ους εκ φυλης·
εκ πασῶν φυ
λῶν ισραηλ' αποστει
λατε παραταξα
— σθαι·
5' Και εξηριθμη
σαν εκ των χι
λιαδων ισραηλ' χιλι
ους εκ φυλης·
δωδεκα χιλιαδες
ενωπλεισμε
νοι εις παράτα
— ξιν·
6' Και απεστειλεν
αυτους μωυσης·
χιλιους εκ φυ
λης. και χιλιους
εκ φυλης συν
δυναμει αυτών·
και φινὲες ῦιος
ελεαζαρ ῦιου
ἀαρῶν του ἱερε
ως· και τα σκε'υ
η τα ἅγια· και αι
σάλπιγγες των
σημασιῶν εν
ταις χερσιν αυ
7' των· και παρε
ταξαντο επι μα

διᾶμ'· καθα ενε
— τειλατο κυριος·
και απεκτειναν
πᾶν, αρσενίκον·
8' και τους βασι
λεις μαδιᾶμ' α
πεκτειναν ά
μα τοις τραυμ
ματιαις αυτων·
και τον ευε¯ιν·
και τον ροκομ'·
και τον σο¯υρ·
και τον ο¯υρ·
και τον ρόβοκ
πεντε βασιλεις
μαδιᾶμ' και τον
βαλαᾶμ' ῦιον βε
ῶρ' απεκτειναν
εν ρομφᾶια συν
τοις τραυμμα
9' τιαις αυτων· και
προενόμευσαν
τας γυναικας
μαδιᾶμ'· και την
αποσκευῆν † αυ
των· και τα κτη
νη αυτων· και
παντα τα εγκτη
ματα αυτων· και
την δύναμιν αυ
των επρονόμευ
10' σαν· και πασας
τας πολεις αυ
των τας εν ταις
κατ'οικειαις αυ

των·' και τας ε
πάυλεις αυτων
ενεπρησαν εν
— πυρι·
11' Και ἐλαβον πασαν
την προνόμην
και παντα τα σκύ
λα αυτων απο
ανθρωπου εως κτη
12' νους. και ἤγαγον
προς μωυσην·
και προς ελεά
ζαρ' τον ἱερεα·
και προς παντας
τους ῦιους ισραηλ
την αιχμάλω
σιαν και τα σκύ
λα και την προ
νόμην εις την
παρεμβολην
εις αραβῶθ' μω
ᾶβ' ἡ εστιν επι
του ἱορδανου
— κατα ἱερειχῶ·
13' Και εξηλθεν μω
ῦσης και ελεά
ζαρ' ὁ ἱερευς· και
παντες οι ἀρχον
τες της συνα
γωγης εις συ
ναντησιν αυτοις
εξω της παρεμ
— βολης·
14' Και ωργισθη μω
ῦσης επι τοις

† ε supplevit A inter κ et υ

επισκοποις
της δυνάμεως
χιλιάρχοις· και
εκατοντ'αρχοις
τοις ερχομε
νοις εκ της πα
ραταξεως του
— πολεμου· †
15 και ειπεν αυτοις
μωϋσης· ϊνα
τι εζωγρῆσατε
16 πᾶν, θῆλυ· αυται
γαρ' ῆσαν τοις
ϋιοις ισραηλ' κατα
το ρημα βαλαᾶμ'
του αποστησαι
και ϋπερϊδειν
το ρημα κυριου ένε
κεν φογῶρ· και
εγενετο η πληγη
εν τη συναγω
17' γη κυριου· και νῦν
απεκτεινατε
πᾶν, αρσενίκον
εν παση τη απαρ
τία· και πασαν
γυναικα ητις
εγνω κοιτην
αρσενος απε
18 κτεινατε· και
πασαν την α
παρτίαν των
γυναικων ή
τις ουκ' εγνω
κοιτην άρσενος

ζωγρῆσατε αυ
— τας·
19' Και ϋμεις παρεμ
βαλε͂ιτε εξω
της παρεμβο
λης επτα ήμε
ρας πᾶς ό αναι
λῶν· και ό απτο
μενος του τε
τρωμενου. α
γνισθησεται
τη ήμερα τη τρι
τη· και τη ήμε
ρα τη εβδομη
ϋμεις και ή αι
χμαλωσια ϋμων·
20 και πᾶν περίβλη
μα· και παν, σκευ
ος δερματινον·
και πασαν εργα
σιαν εξ αιγειας·
και πᾶν, σκέυ
ος ξυλινον. α
— φαγνε͂ιτε·
21' Και ειπεν ελεά
ζαρ' ό ϊερευς
προς τους αν
δρας της δυνα
μεως τους ερ
χομενους εκ
της παραταξε
ως του πολεμου·
τουτο το δικαι
ωμα του νομου
ο συνεταξεν

κυριος τω μωϋση·
22' πλῆν, του χρυ
σιου· και του αρ
γυριου· και χαλ
κο͂υ· και σιδηρου·
και μολιβου·
και κασιτέρου·
23 πᾶν, πράγμα ό
διελευσεται εν
πυρι. και καθα
ρισθησεται·
αλλ' η τω υδατι
του αγνισμου
αγνισθησεται·
και παντα όσα
μη διαπορευε
ται δια πυρος δι
ελευσεται δι ϋ
24' δατος· και πλυ
νε͂ιτε τα ϊματια
τη ήμερα τη εβδο
μη. και καθαρι
σθησεσθαι· και
μετα ταυτα εισε
λευσεσθε εις
την παρεμβο
= λην·
25' Και ελαλησεν
κυριος προς μωυσην
26 λεγων· λάβε το
κεφάλαιον των
σκυλων της
αιχμαλωσιας·
απο ανθρωπου εως
κτηνους· σύ και

† A inceperat scribere κ, sed intermisit

ελεάζαρ' ὁ ἱε
ρευς· και οι ἀρ
χοντες των πα
τριῶν της συ
27· ναγωγης· και
διελε῀ιτε τα σκυ
λα ανάμεσον
των πολεμιστῶν
των εκπορευ
ομενων εις
την παραταξιν·
και ανάμεσον
πασης συναγω
28· γης· και αφελε῀ι
τε το τελος κυριω
παρα των ανθρωπων
των πολεμιστῶν
των εκπορευ
ομενων εις πα
ραταξιν· μιαν
ψυχην απο πεν
τακοσιων απο
των ανθρωπων· και
απο των κτη
νῶν· και απο
των βοῶν· και
απο των προβά
των· και απο
— των ονων·
29· και απο του ἡ
μισους αυτων
ληψεσθε· και
δωσεις ελεά
ζαρ' τω ἱερε῀ι τας
== απαρχας κυριου·

30· Και απο του ἡ
μισους του
των υιων ισραηλ
λημψη ἐν, απο
των πεντηκον
τα· απο των ανθρωπων
και απο των βο
ῶν· και απο των
προβατων· και
απο των ὄνων·
και απο παντων
των κτηνῶν·
και δωσεις αυ
τα τοις λευιταις
τοις φυλασσου
σιν τας φυλα
κὰς εν τη σκη
— νη κυριου·
31· Και εποιησεν
μωϋσης και ε
λεαζαρ' ὁ ἱερευς
καθα συνετα
ξεν κυριος τω μω
— ϋση·
32· Και εγενηθη το
πλεόνασμα της
προνόμης ὁ ε
προνόμευσαν
ὁι ανδρες ὁι πο
λεμισται απο
των προβατων
εξακοσιαι χιλι
αδες· † και πεντα
33 κισχιλια· και βο
ῶν δυο και ε

βδομηκοντα
34 χιλιαδες· και ὀ
νων. μια και ε
ξηκοντα χιλια
35· δες· και § ψυχαι
ανθρωπων απο γυ
ναικων αι ουκ' ε
γνώσαν κοιτην
ανδρος· πασα
ψυχη δυο και τρι
ακοντα χιλια
— δες·
36 Και εγενηθη το
ἡμίσευμα ἡ με
ρις των εκπε
πορευμενων
εις τον πολεμον
εκ του ἀριθμου
των προβατων.
τριακοσιαι χιλι
αδες και τριακον
τα χιλιαδες· και
επτακισχιλια
— και πεντακοσια·
37· Και εγενετο το
τελος κυριω απο
των προβατων
εξακοσια εβδο
μηκοντα πεν
38 τε· και βόες εξ'
και τριακοντα
χιλιαδες· και το
τελος κυριω δυο και
εβδομηκοντα·
και ὄνοι τριακον

† A marg. infer. inserit και εβδομηκοντα χιλιαδες
§ ι omissum primo supplevit A, ut omnino apparet

τα χιλιαδες και
πεντακοσιοι·
και το τελος κυριω·
μια και εξηκον
40· τα· και ψυχαι
ανθρωπων ἑξ' και δε
κα χιλιαδες· και
το τελος αυτων
κυριω δυο και τρι
— ακοντα ψυχαι·
41 Και ἐδωκεν μω
ϋσης το τελος
κυριω· το αφαιρε
μα του θεου. ἐλεά
ζαρ' τω ἱερει κα
θα συνεταξεν
κυριος τω μωϋση·
42 απο του ἡμισεύ
ματος των υιων
ισραηλ' ὅυς διειλεν
μωϋσης απο
των ανδρων των
— πολεμιστῶν·
43· Και εγενετο το
ἡμίσευμα απο
της συναγωγης
απο των προβα
των. τριακοσι
αι χιλιαδες· και
τριακοντα χιλι
αδες· και επτα
κισχιλια και πεν
44 τακοσια· και βό
ες εξ' και τρια
κοντα χιλιαδες·

45 ὄνοι τριακον
τα χιλιαδες και
πεντακοσιοι·
46· και ψυχαι ανθρωπων
εξ' και δεκα χιλι
— αδες·
47· Και ἐλαβεν μω
ϋσης απο του
ἡμισεύματος
των υιων ισραηλ
το ἑν, απο των
πεντηκοντα·
απο των ανθρωπων
και απο των κτη
νων· και ἐδω
κεν αυτα τοις
λευιταις τοις
φυλασσουσιν
τας φυλακας
της σκηνης κυριου·
ον τροπον συ
νεταξεν κυριος τω
— μωϋση·
48· Και προσηλθον
προς μωϋσην
παντες ὁι καθε
σταμενοι εις
ρχι τας χιλιαρχιας † της
δυναμεως χι
λιαρχοι και εκα
49· τονταρχοι· και
ειπαν προς μω
ϋσην· ὁι παιδες
σου ειλήφασιν
το κεφάλαιον

των ανδρων των
πολεμιστῶν
των παρ ἡμων·
και ου διαπεφω
νηκεν επ αυτων
50· ουδε ἑις· και
προσανενηνό
χαμεν το δωρον
κυριω ανηρ' ὁ ἑυρε-
σκέυος χρυσοῦν·
χλιδῶνα· και ψε
λιον· και δακτύ
λιον· και περι
δέξιον· και εμ
πλοκιόν εξιλα
σασθαι περι η
— μων ἐναντι κυριου·
51· Και ελαβεν μω
ϋσης και ελεά
ζαρ' ὁ ἱερευς το
χρυσιον παρ αυ
των πᾶν σκέυ
ος ειργασμε
52· νον· και εγενε
το πᾶν, το χρυσι
ον το αφαιρεμα
ὁ αφειλαν κυριω.
εξ' και δεκα χι
λιαδες· και πεν
τακοσιοι και
πεντηκοντα
σικλοι παρα των
χιλιάρχων· και
παρα των εκα
53 τοντ'άρχων· και

† A videtur superscripsisse χι primo omissa inter ρ et α, et ρ ipsum refecisse; ipse A vero, quantum apparet, scripsit quae in margine sunt

δι ανδρες δι πο
λεμισταὶ επρο
νόμευσαν ἑκα
— στος εαυτω·
54 Και ἑλαβεν μω
ϋσης και ελεά
ζαρ' ὁ ϊερευς το
χρυσιον παρα
των χιλιαρχων·
και παρα των
εκατονταρχων·
και εισῆνεγκεν
αυτα εις την
σκηνην του
μαρτυριου· μνη
μόσυνον των
ϋιων ισραηλ' ἑναν
= τι κυριου·
XXXII, Και κτηνη πλη
1' θος ἦν τοις ϋιοις
ρουβῆν· και τοις
ϋιοις γᾶδ' πλη
θος πολυ σφο
δρα· και ϊδον την
την χωραν ϊα
ζῆρ' και την χῶ
ραν γαλαᾶδ'. και
ἦν ὁ τοπος το
πος κτήνεσιν·
2 και προσελθον
τες δι υιοι ρου
βῆν· και δι υιοι
γᾶδ'. ειπαν προς
μωυσην· και
προς ελεαζαρ

τον ϊερεα· και
προς τους ἀρ
χοντας της συ
ναγωγης λεγον
3' τες· αταρῶθ·
και δεβῶν·
και ϊαζῆρ·
και ναμρᾶ·
και εσεβῶν·
και ελεαλῆ·
και σεμαβᾶ·
και ναβᾶυ·
4 και βαια— την
γην ἦν παρεδω
κεν κυριος ενώπιον
των ϋιων ισραηλ'.
γῆ κτηνοτρό
φος ἐστιν· και
τοις πὰισιν σου
κτηνη ϋπαρχει·
5 και ἔλεγον· ει
εὑρομεν χαριν
εναντιον σου.
δοθητω ἡ γη ἀύ
τη τοις δικεταις
σου εν κατα
σχεσει· και μη
διαβιβασης ἡ
μας τον ϊορδα
— νην·
6' Και ειπεν μωϋ
σης τοις ϋιοις
γᾶδ' και τοις ϋιοις
ρουβῆν· δι αδελ
φοι υμων πο

ρευσονται εις
τον πολεμον·
και ϋμεις καθη
σεσθε αυτου.
7 και ϊνατι διαστρε
φετε τας διανο͂ι
ας των ϋιων ισραηλ·
μη διαβηναι εις
την γην ἧν κυριος
— διδωσιν αυτοις·
8 ουχ' ουτως ε
ποιησαν δι πατερες
ϋμων· ὁτε απε
στειλα αυτους
εκ κάδης βαρνῆ
κατανοησαι την
9' γην· και ανεβη
σαν φάραγγα βο
τρυος και κατε
νοησαν την γην·
και απεστησα—
την καρδιαν των
ϋιων ισραηλ'· ὁπως
μη εισελθωσιν
εις την γην ἧν
εδωκεν αυτοις
10 κυριος και ωργίσθη
θυμω κυριος εν τη
ἡμερα ἐκεινη·
και ὡμοσεν λε
11 γων· ει ὀψον
ταῖ δι ανθρωποι ουτοι
δι αναβαντες
εξ αιγυπτου· α
πο εικοσαετους

και επανω ὁι
επισταμενοι
το αγαθον και το
κακον· την γην
ἡ῀ν ὤμοσα τω
αϐρααμ' και ἴσα
ακ' και ἴακῶϐ· ου
γαρ συνεπηκο
λουθησαν ὀπί
12 σω μου· πλῆν
χἀλεϐ' ῦιος ἴε
φοννῆ ὁ διακε
χωρισμενος·
και ιησο῀υς ὁ του
ναυῆ· ὀτι συνε
πηκολουθησαν
13· ὀπίσω κυριου· και
ωργισθη θυμω
κυριος επι τον ισραηλ'.
και κατ'ερεμ
ϐευσεν αυτους
εν τη ερημω
τεσσερακοντα
ετη εως εξα
νηλωθη πασα
η γενεα ὁι ποι
ουντες τα πο
— νηρα ἑναντι κυριου·
14· ἴδου ανεστη
τε αντι των πατερων
ῦμων σύνστρεμ
μα ανθρωπων αμαρ
τώλων προσθι
ναι ετι επι τον
θυμον της ορ.

γης κυριου επι τον
15· ισραηλ'· ὀτι αποστρα
φησεσθε απ αυ
του προσθε῀ι
ναι ἐτι καταλει
πε῀ιν αυτον εν
τη ερημω· και
ανομήσετε εις
ὄλην την συνα
— γωγην ταυτην·
16· Και προσηλθον
αυτω και ελεγον·
επαυλεις προ
ϐατων οικοδο
μησομεν ὦδε
τοις κτηνεσιν
ἡμων· και πο
λεις ταις απο
σκευαις ἡμων·
17· και ἡμεις εν
ὀπλεισαμενοι·
προφυλακη
πρότεροι των
ῦιων ισραηλ'· εως
αν αγαγωμεν
αυτους εις τον
εαυτων τοπον·
και κατ'οικη
σει ἡ αποσκευ
η ἡμων εν πο
λεσιν τετιχι
σμεναις δια τους
κατ'οικουντας·
18 την γην· ου μη
αποστραφω

μεν εις τας ὁι
κιας ἡμων. ἑ
ως αν καταμε
ρισθῶσιν ὁι υιοι
ισραηλ' ἑκαστος
εις την κληρο
νομιαν αυτου·
19· και ουκ'ετι κλη
ρονομησομεν
εν αυτοις απο
του περαν του
ἴορδανου και
επ'εκεινα· ὀτι
απ'ἐχομ-ν τους
κληρους ημων
εν τω περα του
ἴορδανου εν
— ανατολαις·
20· Και ειπεν προς
αυτους μωῢ
σης· εαν ποι
ησητε κατα το
ρημα τουτο· ε
αν εξοπλεισησ
σθε ἑναντι κυριου
εις πολεμον·
21· και παρελευ
σεται υμων
πᾶς οπλειστῆς
τον ἴορδανην
ἑναντι κυριου εως
αν εκτριϐῆ ὁ
ἐχθρος αυτου
απο προσωπου
22. αυτου· και κα

τακυριευθῆ ἡ
γη ἐναντι κυριου·
και μετά ταυτα
αποστραφη
σεσθε. και ἐσε
σθε αθωοι ε
ναντι κυριου και α
πο ισραηλ'· και ἐσται
ἡ γη ἀυτη υμιν
εν κατασχεσει
— ἐναντι κυριου·
23· εαν δε μη ποι
ησητε ουτως.
αμαρτησεσθε.
την αμαρτιαν
ὑμων ὅταν υ
μας καταλαβη
24 τα κακα· και ὁι
κοδομησετε
ὑμιν εαυτοις
πολεις τη απο
σκευῆ ὑμων
και επαυλεις
τοις κτηνεσιν
υμων· και το
εκπορευομε
νον εκ του στο
ματος υμων
— ποιησετε·
25· Και ειπαν οι ὑιοι
ρουβῆν και ὁι
υιοι γᾶδ' προς
μωϋσην λεγον
τες· ὁι παιδες σου
ποιησουσιν

ποιησουποι
ησουσιν † καθα
ὁ κυριος ημων
εντελλεται·
26 ἡ αποσκευη
ημων· και ἀι γυ
ναικες ἡμων·
και παντα τα
σκευη ἡμων
ἐσονται εν ταις
πολεσιν γαλα
27· αδ'· ὁι δε παιδες
σου παρελευ
σονται παντες
ενωπλισμε §
νοι και εκτετα
γμενοι εναν
τι κυριου εις τον πο
λεμον ον τρο
— πον ο κυριος †† λεγει·
28· Και συνεστη
σεν αυτοις μω
ϋσης ελεαζαρ
τον ἱερεα· και ι
ησο῀υν υιον ναυ
ῆ· και τους ἀρ
χοντας πατρι
ῶν των φυλων
— ισραηλ'·
29· Και ειπεν προς
αυτους μωυ
σης· εαν διαβω
σιν ὁι υιοι ρου
βῆν· και ὁι ὑιοι
γᾶδ' μεθ υμων

τον ἰορδανην
πᾶς, ενωπλει
σμενος εις πο
λεμον ἐναντι
κυριου· και κατακυ
ριευσετε της
γης απ'ἐναντι
υμων. και δω
σετε αυτοις την
γην γαλαᾶδ' εν
— κατασχεσει·
30· εαν δε μη διαβω
σιν ενωπλει
σμενοι μεθ' ὑ
μων εις πολε
μον ἐναντι κυριου.
και διαβησετε
την αποσκευ
ην αυτων και
τα κτηνη αυτων
προτερα υμων
εις γην χαναν·
και συνκατα
κληρονομηθη
σονται εν υμιν
εν τη γη χανα
— ᾶν
31· Και απεκριθη
σαν ὁι υιοι ρου
βῆν και οι υιοι
γᾶδ' λεγοντες·
ὅσα ὁ κυριος
λεγει τοις θε
ραπουσιν. ου
τως ποιησομεν

† ποιησουποι | ησουσιν reprobat A
§ A videtur inserto minuto ι voluisse ενωπλεισμενοι
†† Primo erat per compendium, sed ipse A superscriptis υριο fecit κυριος

32' ἡμεις διαβησο
μεθα ενωπλει
σμενοι εναν
τι κυριου εις γην χα
ναan· και δωσε
τε την κατασχε
σιν ἡμιν εν τω
περαν του ἴορ
— δανου·
33' Και ἐδωκεν αυ
τοις μωϋσης
τοις υιοις γᾶδ'·
και τοις υιοις
ρουβῆν· και τω
ἥμισυ φυλης
μανασσῆ ὑιων
ἴωσῆφ' την βα
σιλε˜ιαν σηῶν
βασιλεως ἀμορ
ρᾶιων· και την
βασιλε˜ιαν, ὤγ'
βασιλεως της
βάσαν· την γην
και τας πολεις
συν τοις ὁριοις
αυτων· πολεις
— της γης κυκλω·
34' Και ωκοδομη
σαν ὁι ὑιοι γᾶδ'
την δαιβῶν·
και την αταρῶθ· †
και την αροῆρ
35' και την σωφάν
και την ιαζῆρ·
και υψωσαν αυ

36' τας· και ναμράν·
και την βαιθαρ
ραν· πολεις ισχυ
ρας και επαυλεις
— προβατων·
37 Και ὁι ὑιοι ρου
βῆν. ωκοδομη
σαν την ἐσεβῶν·
και ελεαλῆ· και
καριαθα˜ιμ· και
38' την ναβῶ· και
την βεελμεῶν
περικεκαλυμ
μενας· και την
σεβαμα· και ε
πωνομασαν
και επωνομα
σαν κατα τα ὀ
νοματα αυτων
τα ὀνοματα των
πολεων ἀς ω
— κοδομησαν·
39' Και επορευθη
ὑιος μαχε˜ιρ' ὑιου
μανασση· εις
γαλααδ' και ἐλα
βεν αυτην· και
απωλεσεν τον
αμ-ρρᾶιον τον
κατ'οικουντα
— εν αυτη·
40' Και ἐδωκεν μω
ϋσης την γαλα
ᾶδ' τω μαχε˜ιρ
ὑιω μανασση·

και κατ'ωκησεν
— εκει·
41' Και ιαε˜ιρ' ο του
μανασση επο
ρευθη και ελα
βεν τας επαυλεις
αυτων· και επω
νομασεν αυτας
— επαυλεις ἴαε˜ιρ'·
42' Και ναβα˜υ, επο
ρευθη και ελα
βεν την κανα
ᾶθ' και τας κῶ
μας αυτης· και
επωνομασεν
αυτας ναβῶθ'
εκ του ὀνομα
═ τος αυτου·
XXXIII, Και ουτοι ὁι στα
1' θμο˜ι των ὑιων
ισραηλ' ὡς ἐξηλθον
εκ γης αιγυπτου·
συν δυναμει αυ
των εν χειρι μω
— υση και ἀαρῶν·
2' Και ἐγραψεν μω
'α ϋσης τας ἐπαρ
σεις αυτων·
και τους στα
θμο˜υς αυτων
— δια ρηματος κυριου·
Και ουτοι οι στα
θμο˜ι της πορε˜ι
— ας αυτων·
3 Απ'ῆραν εκ ρα

† ϵ videtur supplere A post primum α (ασταρῶθ)

μεσσῆ τω μη
νι τω πρωτω.
τη πεντεκαιδε
κατη ἡμερα του
μηνος του πρω
του τη επαυρι
ον του πασχα.
εξηλθον δι ὑιοι
ισραηλ' εν χειρι ὑψη
λη εναντίον
παντων αιγυ
4 πτιων· και δι αι
γυπτιοι ἐθα
πτον εξ αυτων
τους τεθνηκο
τας παντας ὀῦς
επαταξεν κυριος πᾶν
πρωτοτοκον
εν γῆ ἀιγυπτου·
και εν τοις θε
οις αυτων εποι
ησεν την εκδι
— κησιν κυριος·
5 Απαραντες δε ὁι
ὑιοι ισραηλ' εκ ραμεσ
ση. παρενεβα
— λον εις σοχχῶθ'·
6· Και απ'ῆραν εκ
σοχ'χῶθ'. και πα
ρενεβαλον εις
εις βουθάν· ὁ
εστιν μερος τι
— της ερημου·
7· Και απ'ῆραν εκ
βουθάν. και πα
ρενεβαλον επι
στομα ειρῶθ'·
ὁ εστιν απ'έναν
τι βεελσεφῶν·
και παρενεβα
λον απ'έναντι
— μαγδῶλου·
8· Και απ'ῆραν απ'έ
ναντι ειρῶθ.
και διεβησαν
*μεσον περαν της θαλασ
σης εις την ἐρη
μον· και επορευ
θησαν ὁδον τρι
ῶν ἡμερων εις
την ερημον αυ
τοι· και παρενε
βαλον εν πικρι
— αις·
9· Και απ'ῆραν εκ
πικριῶν· και ηλ
θον εις αιλε͂ιμ
και εν ελε͂ιμ' δω
δεκα πηγᾶι υδα
των· και εβδο
μηκοντα στελέ
χαι φοινικων·
και παρενεβα
λον εκει παρα
— το ὓδωρ·
10· Και απ'ῆραν εξ' αι
λε͂ιμ' και παρε
νεβαλον επι θα
— λασσαν ερυθραν·
11· Και απ'ῆραν απο
θαλασσης ερυ
θρας. και παρε
νεβαλον εις την
— ερημον σῖν·
12· Και απ'ῆραν εκ
της ερημου σῖν.
και παρενεβα
— λον εις ραφàκα·
13· Και απ'ῆραν εκ
ραφακα. και πα
ρενεβαλον εν
— αιλο͂υς·
14· Και απ'ῆραν εξ' αι
λους. και παρε
νεβαλον εν ρα
φιδε͂ιν· και ουκ' ην
εκει ὓδωρ' τω
— λαω πιε͂ιν·
15· Και απ'ῆραν εκ' ρα
φιδε͂ιν. και πα
ρενεβαλον εν
τη ερημω τη σὶ
— να·
16· Και απ'ῆραν εκ
της ερημου σὶ
να. και παρενε
βαλον εν μνή
μασιν της επιθυ
— μιας·
17· Και απ'ῆραν εκ
μνημάτων της
επιθυμιας. και
παρενεβαλον
— εν ασηρῶθ'·
18· Και απ'ῆραν εκ

ασηρῶθ. και πα
ρενεϐαλον εν
— ραθάμα·
19· Και απ'ῆραν εκ
ραθάμα. και πα
ρενεβαλον εν
— ρεμμῶθ' φάρες
20· Και απ'ῆραν εκ
ρεμμῶθ' φάρες.
και παρενεϐα
— λον εν λεϐωνᾶ·
21· Και απ'ῆραν εκ λε
ϐωνα. και πα
ρενεβαλον εις
— ρεσσᾶ·
22· Και απ'ῆραν εκ
ρεσσα. και παρε
νεβαλον εν μα
— κὲλαθ·
23· Και απ'ῆραν εκ
μακὲλαθ'. και πα
ρενεϐαλον εν
— αρσαφᾶθ'·
24· Και απ'ῆραν εκ
αρσαφᾶθ'. και
παρενεβαλον
— επι χαραδᾶθ·
25· Και απ'ῆραν εκ
χαραδᾶθ. και πα
ρενεϐαλον εις
— μακηλῶθ·
26· Και απ'ῆραν εκ
μακηλῶθ. και
παρενεϐαλον
= εις κατ'θαᾶθ·

27· Και απ'ῆραν εκ
κατ'θαᾶθ. και πα
ρενεβαλον εις
— εκαρᾶθ·
28· Και απ'ῆραν εκ
εκθαραθ. και
παρενεϐαλον
— εις μαθὲκκα·
29· Και απ'ῆραν εκ
μαθὲκκα. και
παρενεϐαλον
— εις ασελμωνᾶ·
30· Και απ'ῆραν εκ
ασελμωνα. και
παρενεβαλον εις μα σουρουθ
— † εις ϐανιακάν·
32· Και απ'ῆραν εκ
βαναχαν. και πα
ρενεβαλον εις
— το ὄρος γὰ-γα-'·
33· Και απ'ῆραν εκ
του ὄρους γὰ-
γα-'. και παρενε
βαλον εις ετε
— βαθα·
34· Και απ'ῆραν εξ ε
ταϐαθα. και πα
ρενεϐαλον εις
— εϐρωνα·
35· Και απ'ῆραν εξ
εϐρωνα. και πα
ρενεϐαλον εις
— γεδ'σιῶν γάβερ·
36· Και απ'ῆραν εκ
γεδ'σιῶν γάϐερ.

και παρενεϐα
λον εν τη ερή
— μω σῖν·
Καὶ απ'ῆραν εκ
της ερημου σιν.
και παρενεϐα
λον εις την έρη
μον φαρᾶν· άύ
— τη εστιν κάδης·
37· Και απ'ῆραν εκ
καδης. και παρε
νεϐαλον εις ῶρ
το ὄρος πλησι
— ον γης εδῶμ·
38· και ανεβη άαρῶν
ὁ ἱερευς δια προ
σταγματος κυριου·
και απεθανεκει
εν τω τεσσερα
κοστω έτει της
εξοδου των ὑιων
ισραηλ' εκ γης αιγυ
πτου τω μηνι
τω πεμπτω μι
ᾶ του μηνος·
39 και άαρῶν ἦ ν
τριῶν και εικο
σι και εκατον
ετῶν ὅτε απε
θνησκεν εν
— ῶρ' τω ὄρει·
40· Και ακουσας ο
χανανις, ϐασιλευς
αρᾶδ' και ουτος
κατ'ωκει εν γῆ

† **A margine inferiori** 31· Και απηραν εκ μασουρουθ και παρενεϐαλον

χαναᾶν ὅτε ει
σεπορευοντο
— ὁι ὑιοι ισραηλ'·
41· Και απ'ῆραν εξ
ὢρ' του ορους.
και παρενεβα
λον εισελμω
— να·
42· Και απ'ῆραν εκ
σελμωνα. και
παρενεβαλον
— εν φινων·
43· Και απ'ῆραν εκ
φινων. και πα
ρενεβαλον εν
— ωϐῶθ·
44· Και απ'ῆραν εξ
ωβῶθ. και παρε
νεβαλον εν γᾶι,
εν τω περαν ε
πι των ὁριων
— μωᾶβ·
45· Και απ'ῆραν εκ
γᾶι, και παρενε
βαλον εις δαι
— βων γαδ'·
46· Και απ'ῆραν εκ
δαιϐων γαδ'. και
παρενεβαλον
εις γελμων δε
— βλαθᾶιμ'·
47· Και απηραν εκ
γελμῶν δεϐλα
θᾶιμ. και παρε
νεϐαλον επι τα
ὁρη τα αβαρε͂ιμ'
απ'εναντι να
— βᾶυ·
48· Και απῆραν απο
ὁρέων αϐαρε͂ιμ.
και παρενεβα
λον επι δυσμῶν
μωᾶβ' επι του
ἴορδανου κατα
49 ἴερειχῶ· και πα
ρενεϐαλον πα
ρα τον ἴορδανην
ανάμεσον ἀι
σιμῶθ' εως βελ
σατ'τειν κατα
— δυσμας μωᾶβ·
50· Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην επι δυσμῶν
μωᾶβ' παρα τον
ἴορδανην κατα
ἴερειχῶ λεγων·
51 λαλησον τοις
ὑιοις ισραηλ' και ε
ρε͂ις προς αυτους·
ὑμεις διαϐαινε
τε τον ιορδανην
εις γην χαναᾶν·
52· και απολειτε
παντας τους κα
τ'οικουντας εν
τη γῆ προ προ
σωπου ὑμων·
και εξαρειτε τας
σκοπιας αυτων·
και παντα τα
χωνευτᾶ αυτων
απολε͂ιτε αυτα·
και πασας τας
στηλας αυτων
53· εξαρε͂ιτε· και α
πολε͂ιτε τους
κατ'οικουντας
την γην· και κα
τοικησεται εν
αυτη· ὑμιν γαρ
δέδωκα την γην
αυτων εν κλη
54· ρω και κατακλη
ρονομησεται
την γην κληρω
τί, κατα φυλᾶς
ὑμων τοις πλε͂ι
οσιν πληθυνε͂ι
τε την κατασχε
σιν αυτων· και
τοις ελάτ'τόσιν
ελατ'τωσετε
την κατασχε
σιν αυτων·
εις ο αν εξελθη
το ονομα αυτου
εκει. αυτου ἔ
σται· κατα φυ
λας πατριᾶς ὑ
μων κληρονο
— μησετε·
55· Εαν δε μη απολε
σητε τους κα
τ'οικουντας ε
πι της γης απο

προσωπου ϋ
μων. και ἔσται
ὅϋς αν καταλει
πητε εξ αυτων.
σκολοπες εν
τοις οφθαλμοις
ϋμων· και βολί
δες εν ταις πλευ
ραις ϋμων· και
εχθρε'υσουσιν
ϋμιν επι της γης
εφ ην ϋμις κα
56 τοικησετε· και
ἔσται καθότι δι
εγνῶκειν ποι
ῆσαι αυτοις. ποι
— ησω ϋμιν·
XXXIV, Και ελαλησεν κυριος
1· προς μωϋσην
2· λεγων· εντει
λε τοις ϋιοις ισραηλ
και ερε῀ις προς
αυτους· ϋμεις
εισπορευεσθαι
εις την γην χα
ναᾶν· ἁύτη ἔσται
εις κληρονομι
αν· γῆ χαναᾶν
συν τοις ὁρίοις
— αυτης·
3· Και ἔσται ϋμιν
το κλῖτος το προς
λίβα απο ερημου
σῖν εως εχομε
νον εδῶμ' και
ἔσται ϋμιν τα
ορια προς λιβα
απο μερους της
θαλασσης της
αλυκης απο α
4· νατολων· και
κυκλωσει ϋμας
τα ορια απο λὶ
βος προς αναβα
σιν ακραβε῀ιν·
και παρελευσε
ται σε'ενναχ
και ἔσται η διε
ξοδος αυτου προς
λιβα καδης του
βαρνῆ· και εξε
λευσεται εις
ἐπαυλιν αραδ.
και παρελευσε
ται ασελμωνᾶ·
5· και κυσει τα ο
ρια απο ασελμω
να χιμαρρουν
αιγυπτου· και
εσται ἡ διεξο
— δος ἡ θαλασσα·
6· Και τα ὁρια της
θαλασσης ἔσται
ϋμιν· ἡ θαλασ
σα ἡ μεγαλη ορι
ε῀ι· τουτο ἔσται
ϋμιν τα ὅρια της
— θαλασσης·
7 Και τουτο ἔσται
ϋμιν τα ὁρια προς
βορραν απο της
θαλασσης της
μεγαλης· κατα
μετρηθησεται
υμιν αυτοις πα
— ρα το ὁρος·
8· Και απο του ὁρους.
το ὁρος καταμε
τρηθησεται αυ
τοις· εισπορευ
ομενων εις αι
μαθ'· και εσται
ἡ διεξοδος αυ
του τα ορια σαδ
9· δαχ' και εξελευ
σεται τα ὁρια -ε
φρωνα· και εσται
ἡ διεξοδος αυ
του ασερναῖν,
τουτο ἔσται υ
μιν ὁρια απο βορ
— ρα·
10· Και καταμετρη
σετε ϋμιν αυ
τοις τα ὁρια ανα
τολων απο ασερ
ναε῀ιν σεπφα
11· μα και καταβη
σεται τα ὅρια α
πο σεπφαμαρ
βηλα απο ανατο
λων επι πηγας
και καταβησε
ται τα ὅρια βηλα
επι νωτου θα

κη
λασσης χενε
ρέθ' απο ανατο
12 λων· και κατα
βησεται τα όρι
α επι τον ιορδα
νην· και έσται
ἡ διέξοδος θα
λασσα ἡ αλυκη̅·
ἀυτη έσται ῦμιν
ἡ γη̅ και τα ὅρια
— αυτης κύκλω·
13' Και ενετειλα
το μωῦσης τοις
ῦιοις ισραηλ' λεγων·
ἀυτη ἡ γη ἡ̃ν κα
ταχληρονομη
σετε αυτην με
τα κληρου ον
τροπον συνετα
ξεν κυριος δουναι
αυτην ταις εν
νεα φυλαις· και
τω ἡμισυ φυ
λης μανασση̅·
14 ότι ελαβεν φυ
λη υιων ρουβη̅ν
και φυλη ῦιων
γα̅δ' κατ' οικους
πατριω̅ν αυτων·
και το ημισυ·φυ
λης μανασση̅.
απελαβον τους
κληρους αυτων
15' δυο φυλαι και
ημισυ φυλης

έλαβον τους
κληρους περαν
του ἴορδανου
κατα ιερειχω̅
απο νοτου κα
= τα ανατολας·
16' Και ελαλησεν
κυριος προς μωῦ
17' σην λεγων· ταυ
τα τα ὀνόματα
των ανδρων
όι κληρονομη
σουσιν ῦμιν
την γην· ελεά
ζαρ' ὁ ἴερευς·
και ιησο̃υς ὁ
18' του ναυη̅· και
ἀρχοντα ενα
εκ φυλης λημ
ψεσθε κατακλη
ρονοσαι † ῦμιν
19' την γην· και ταυ
τα τα ὀνοματα
— των ανδρων·
της φυλης ἴου
δα. χαλεβ' ὁ του
— ιεφοννη̅·
20 της φυλης συ
μεω̅ν. σαλαμι
— η̅λ' ῦιος εμιο̃υδ'·
21' της φυλης βε
νιαμε̃ιν. ελδάδ
— υιος χασλω̅ν·
22' της φυλης δα̅ν
ἀρχων. βαχχῖ

— ῦιος ἴεκαι·
23' των ῦιων ἴω
ση̅φ' φυλης
ῦιων μανασση̅
αρχων. ανιη̅λ
— ῦιος, ουφι̅δ'·
24' της φυλης υιων
εφρα̃ιμ' αρχων.
καμουη̅λ' ῦιος
— σαφαταν·
25 της φυλης ζα
βουλω̅ν ἀρχων.
ελισαφάν υιος
— φαρνα̅χ·
26' της φυλης ῦιων
ἴσσαχαρ' αρχων.
φα-τιη̅λ' ῦιος
— οζα̅· της φυλης
27 ῦιων αση̅ρ' ἀρχων.
αχιω̅ρ' υιος σε
— λεμι·
28 της φυλης νε
φθαλε̃ι αρχων.
φαδαη̅λ' υιος α
— μιο̃υδ'·
29' Ουτοι ὅ̅ς ενε
τειλατο κυριος κατα
μετρησαι τοις
ῦιοις ισραηλ' εν τη
= γη γη̅ χαναα̅ν·
xxxv, Και ελαλησεν
1' κυριος προς μωῦ
σην επι δυσμων
μωα̅β' παρα τον
ἴορδανην κατα

† A ipse videtur superscripto μη correxisse κατακληρονομησαι

ἱερειχῶ λεγων·
2· σύνταξον τοις
ὑιοις ισραηλ'· και δω
σουσιν τοις
λευΐταις απο
των κληρων κα
τασχεσεως αυ
των πολεις κα
τ'οικειν· και τα
προαστια των
πολεων κυκλω
αυτων δωσου
σιν τοις λευι
3· ταις· και έσον
ται τοις λευιταις
άι πολεις αυτοις
κατ'οικειν· και
τα αφορίσματα
αυτων εσον
ται τοις κτηνε
σιν αυτων κα
τοικειν· και πα
σιν τοις τετρα
— ποσιν αυτων·
4· Και τα συγκυρο῀υν
τα των πολεων
άς δωσετε τοις
λευΐταις. απο
τειχους της πο
λεως και εξω
δισχιλιους πη
5· χεις· και μετρη
σεις εξω της πο
λεως το κλΐτος
το προς ανατο
λας δισχιλιους
πήχεις· και το
κλΐτος το προς
λίβα. δισχιλιους
πήχεις· και το
κλΐτος το προς
θαλασσαν δισχι
λιους πήχεις·
και το κλΐτος
το προς βορραν
δισχιλιους πη
χεις· και ή πολις
μεσον τουτου
— έσται υμιν
6· Και τας πολεις
άς δωσετε τοις
λευΐταις· τας
εξ' πολεις των
φυγαδευτηρι
ων άς δώσετε
φυγειν εκει
τω φονευσαν
τι και πρὸς ταυ
ταις τεσσερα
κοντα και δυο
7· πολεις· πασας
τας πολεις ας
δωσετε τοις
λευΐταις. τεσ
σερακοντα και
οκτω πολεις
ταυτας και τα
προαστια αυ
— των·
8· Και τας πολεις
άς δωσετε· απο
της κατασχε
σεως των ὑιων
ισραηλ' απο των
τα πολλα. πολλα·
και απο των ε
λατ'τόνων. ε
λάτ'τω· εκαστος
κατα την κληρο
νομιαν αυτου
ή῀ν κατακληρο
νομησουσιν·
δωσουσιν απο
των πολεων
= τοις λευΐταις·
9· Και ελαλησεν
κυριος προς μωϋ
10 σην λεγων· λα
λησον τοις υιοις
ισραηλ' και ερε῀ις
προς αυτους·
ὑμεις διαβαινε
τε τον ιορδα
νην εις γην χα
11· ναᾶν· και δια
στελε῀ιτε ὑμιν
εαυτοις πολεις
φυγαδευτηρι
α έσται ὑμιν
φυγειν εκει
τον φονέυτην·
πᾶς ὁ παταξας
ψυχην ακουσι
12· ως· και έσον
ται άι πολεις ὑ

μιν φυγαδευ
τήρια απο αγχι
στευοντος το
ἄῖμα· και ου μη
αποθανη ὁ φο
νευων εως αν
στῆ ἐναντι της
συναγωγης
— εις κρισιν·
13· Και ἀι πολεις ας
δωσετε· εξ' πο
λεις· φυγαδευ
τήρια εσονται
14 ὑμιν· τας τρεις
πολεις δωσετε
εν τω πέραν του
ϊορδανου· και
τας τρεις πολεις
δωσετε εν γη
15· χαναᾶν· φυγα
διον ἐσται τοις
υιοις ισραηλ' και τω
προσηλυτω·
και τω παρ'οικω
τω εν ὑμιν ἐ
σονται ἀι πολεις
αυται εις φυγα
δευτηριον φυ
γειν εκει παν
*πατα-τα τον *φονευ
οντα ψυχην
— ακουσιως·
16· Εαν δε εν σκευ
ει σιδηρου πα
ταξη αυτον και
τελευτηση.
φονέυτης ε
στιν· θανατω
θανατο῀υσθω
— ο φονέυτης·
17 εαν τε εν λιθω
εκ χειρος· εν ὦ
αποθανε῀ιται
εν αυτω πατα
ξη αυτον και α
ποθανη. φο
νέυτης εστιν·
θανατω θανα
το῀υσθω ὁ φο
— νέυτης·
18· Εαν δε εν σκέυ
ει ξυλινω εκ
χειρος εξ' ὧ α
ποθανε῀ιται
παταξη αυτον
και αποθανη.
φονέυτης ε
στιν· θανατω
αποθανε῀ιται
ὁ φονέυτης·
19 ὁ αγχιστευων
το ἄῖμα αυτος
αποκτενε῀ι τον
φονευσαντα·
ὅταν συναντη
ση αυτω· ουτος
αποκτενε῀ι αυ
— τον·
20· Εαν δε δι, εχραν
ὠση αυτον· και
επιριψη επ αυ
τον πᾶν, σκευ
ος εξ' ενέδρου·
και αποθανη.
21 ἡ δια μηνιν ε
πάταξεν αυτον
τη χειρι και απο
θανη. θανατω
θανατο῀υσθω
ὁ παταξας· φο
νέυτης εστιν·
θανατω θανα
το῀υσθω ὁ φο
νευων· ὁ αγχι
στευων το ἄῖ
μα· αποκτενε῀ι
τον φονευσαν
τα εν τω συναν
— τησαι αυτω·
22· Εαν δε εξαπίνης.
ου δι, εχθραν
ὠση αυτον· ἡ
επιρριψη επ αυ
τον παν σκευ
ος ουχ' εξ ενε
23· δρου· ἡ παντι
λιθω εν ὦ απο
θανε῀ιται εν αυ
τω ουχ' ειδως·
και επιπεση
επ αυτον και α
ποθάνη. αυτος
δε ουχ' εχθρος
αυτου ἡ῀ν. ου ζη
των κακοποι

24 ησαι αυτον. και
κρινε῀ι ἡ συνα
γωγη ανάμεσον
του παταξαντος
και ανάμεσον
του αγχιστευ
οντος το ἅιμα.
κατα τα κριμα
25˙ τα ταυτα· και εξε
λε῀ιται ἡ συνα
γωγη τον φο
νευσαντα απο
του αγχιστευον
— τος το αιμα·
και αποκαταστη
σουσιν αυτον
ἡ συναγωγη εις
την πολιν του
φυγαδευτηρι
ου αυτου ὅῦ κα
τ'εφυγεν· και
κατ'οικησει ε
κει· εως αν απο
θανη ὁ ἵερευς
ὁ μεγας ὅν ἐ
χρεισαν αυτον
τω ελαιω τω ἁ
— γίω·
26˙ Εαν δε εξόδω
εξελθη ὁ φο
νευσας τα ὅρι
α της πολεως
εις ἡ῀ν κατ'έφυ
27˙ γεν εκει· και εὑ
ρη αυτον ὁ αγ
χιστευων το
ἅῖ εξω των ὅρι
ων της πολε
ως καταφυγῆς
αυτου· και φο
νευση ὁ αγχι
στέυων το ἅῖ
μα τον φονευ
σαντα. ουχ' ε
— νοχος εστιν·
28 εν γαρ τη πολει
της καταφυ
γης αυτου κα
τ'οικειτω· εως
αν αποθάνη
ὁ ἵερευς ὁ με
γας. και μετα
το αποθανειν
τον ἵερεα τον
μεγαν. επανα
στραφησεται
ὁ φονευσας
εις την γην
της κατασχεσε
— ως αυτου·
29 Και ἑσται ταυτ-
ὑμιν εις δικαι
ωμα κριματος
εις τας γενεας
ὑμων εν πασαις
ταις κατ'οικιαις
— ὑμων
30˙ Πας παταξας ψυ
χην. δια μαρτυ
ρων φονευσεις
τον φονευσαν
τα· και μάρτυς
εις ου μαρτυ
ρησει επι ψυ
— χην αποθανειν·
31˙ Και ου λημψε
σθε λύτρα πε
ρι ψυχης παρα
του φονευσαν
τος· του ενοχου
ὅ'ντος αναιρε
θηναι· θανάτω
γαρ θανατωθη
32˙ σεται· ου λημ
ψεσθε λυτρα
του φυγειν
εις πολιν των
φυγαδευτηρι
ων του παλιν
κατ'οικειν ε
πι της γης· εως
αν αποθανη ὁ
— ἵερευς ὁ μεγας·
33˙ Και ου μη φο
νοκτονηση
τε την γην ε
φ' ἡ῀ς ὑμεις κα
τοικειται επ αυ
της· το γαρ ἅῖμα
τουτο φονο
κτονε῀ι την γην·
και ουκ εξῖλα
σθησεται ἡ γη
περι του ἅῖμα
τος του εκχυ

θεντος επ αυ
της· αλλ επι του
αιματος του εκ
34· χεοντος· και
ου μιανεῖτε την
γην εφ ἧς κα
τ'οικειτε επ αυ
της· εφ ἧς εγω
κατασκηνωσω
εν υμιν· εγω
γαρ' ειμι κυριος κα
τασκηνων ε-
μεσω των ῦιων
— ισραηλ'·
XXXVI, Και προσηλθον
1· όι άρχοντες πα
τριῶν φυλων
υιων γαλααδ' ῦιου
μαχεῖρ' ῦιου
μανασσῆ, εκ της
φυλης υιων
ἴων ϊωσῆφ'. και
ελαλησαν εναν
τι μωΰση· και
εναντι ελεαζαρ
του ϊερεως· και
έναντι των αρ
χοντων όικων
πατριῶν των
2 υιων ισραηλ' και ει
παν· τω κυριω
ημων ενετει
λατο κυριος αποδου
ναι την γην της
κληρονομιας
εν κληρω τοις
ῦιοις ισραηλ'· και τω
κυριω συνετα
ξεν κυριος δουναι
την κληρονο
μιαν σαλπααδ'
του αδελφου
ήμων ταις θυ
γατρασιν αυτου·
3· και εσονται ε
νι, των φυλῶν
υιων ισραηλ' γυναι
κες· και αφερε
θησεται ὁ κλη
ρος αυτων εκ
της κατασχε
σεως των πατερων
ημων· και προσ
τεθησεται εις
την κληρονο
μιαν της φυ
λης· όἷς αν γε
νωνται γυναι
κες· και εκ του
κληρου της κλη
ρονομιας ήμων
αφαιρεθησε
— ται·
4 Εαν δε γενηται
ἡ αφ'άιρεσις
των υιων ισραηλ'.
και προστεθή
σεται ἡ κληρο
νομια αυτων
επι την κληρο
νομιαν της φυ
λης όἷς αν γενων
ται γυναικες·
και απο της κλη
ρονομιας φυ
λης πατριας ἡ
μων. αφαιρεθη
σεται ἡ κληρο
— νομια αυτων·
5· Και ενετειλα
το μωυσης τοις
ῦιοἷς ισραηλ' δια
προσταγματος
κυριου λεγων· ου
τω- φυλη υιων
ιωσῆφ' λεγου
6 σιν· τουτο το
ρημα ὁ συνετα
ξεν κυριος ταις θυ
γατρασιν σαλπα
άδ' λεγων· όῦ
αρεσκει εναν
τίον αυτων ε
στωσαν γυναι
κες· πλῆν εκ
του δημου του
πατρος αυτων έστω
σαν γυναικες·
7· και ουχι περιστρα
φησεται ἡ κλη
ρονομια τοις
υιοις ισραηλ' απο
φυλης επι φυ
λην· ότι εκαστος
εν τη κληρονο

μια της φυλης
της κολληθη
σονται δι ϋιοι
— ισραηλ'·
8 Και πασα θυγα
τηρ' αγχιστευ
ουσα κληρονο
μιαν εκ των φυ
λων ϋιων ισραηλ.
ενι των εκ του
δημου του πατρος
αυτης εσονται
γυναικες· ινα
αγχιστευωσιν
δι υιοι ισραηλ' εκα
στος την κλη
ρονομιαν την
πατρικῆν αυ
9· του· και ου πε
ριστραφησεται
κληρος εκ φυ
λης επι φυλην
ετεραν· αλ'λ εκα
στος εν τη κλη
ρονομια αυτου
προσκολληθη
σονται οι υιοι ισραηλ'
10 ον τροπον συ
νεταξεν κυριός προς
μωυσην ου
τως εποιησαν
θυγατερες σαλ
11· παδ'. και εγε
νοντο μααλα·
και θερσα· και
αιγαλ· και μελ
χα· και νουα· θυ
γατερες σαλπα
άδ' τοις ϋιοις
ανεψιοις αυτων·
12· εκ του δημου
μανασσῆ υιων
ϊωσῆφ' εγενη
θησαν γυναικες·
και εγενηθη
ή κληρονομι
α αυτων επι φυ
λην δήμου του
— πατρος αυτων·
13· Αυται άι εντολαι
και τα δικαιω
ματα και τα κρι
ματα ά ενετει
λατο κυριος εν χει
ρι μωϋση επι
δυσμῶν μω
ᾶβ' επι του ιορ
δανου· κατα ϊε
= ριχῶ·

αριθμοι †

I, 1· Ουτοι οι λογοι
δῦς ελαλησεν
μωϋσης παν
τι ισραηλ' περαν του
ϊορδανου· εν
τη ερήμω προς
δυσμᾶις· πλησί
ον της ερυθρας·
ανασ̄μεσον
φàραν· τοφολ·
και λοβον· και
αυλῶν· και κα
2· ταχρυσεα έν
δεκα ήμερων
εκ χωρῆβ, ὁδος §
επ ορος σηε͂ιρ·
έως κάδης βàρ
— νη·
3· Και εγενηθη
εν τω τεσσερα
κοστω ετει εν
τω ενδεκατω
μηνι· μια του
μηνος. ελαλη
σεν μωυσης
προς παντας
τους ϋιους ισραηλ
κατα παντα όσα
ενετειλατο κυριος
αυτω προς αυ
4· τους· μετα το
παταξαι αυτον
τον σηῶν βασι
λεα των αμαρ
ρᾶιων τον κα

† Subscriptio et Inscriptio dubium ne sint ab A
§ ὁδος satis certum, sed A videtur deinde voluisse ὁδον

τοικησαντα εν
εσεβῶν· και
ῶγ, βασιλεα της
βασαν, τον κα
τ'οικησαντα εν
ασταρῶθ' και
5 εν εδραε˜ιν εν
τω περαν του
ϊορδανου εν
γη μωαβ', ἤρξα
το μωϋσης δι
ασαφησαι τον
νομον τουτον
— λεγων·
6* Κυριος ὁ θεος ἥμων
ελαλησεν ἥμιν
εν χωρῆβ' λέγων·
ϊκανουσθω ϋ
μιν κατ'οικειν
εν τω ὁρει του
7* τω· επιστράφη
τε και απαρατε
ϋμεις· και εισ
πορευεσθε εις
το ὁρος αμορ
ραιων· και προς
παντας τους
περιοικους
αραβα· εις ὁ
ρος και πεδίον·
και προς λίβα
και παραλιαν
γην χαναναι
ων· και αντιλί
βανον· εως του
ποταμου του
μεγαλου ποτα
μου ευφρατου·
8* ἴδετε· παραδε
δωκα ενωπιον
ϋμων την γην·
εισελθοντες
κληρονομησα
τε την γην ἣν
ὤμοσα τοις πα
τρασιν ϋμων
τω αβρααμ' και
τω ἴσαακ' και τω
ϊακῶβ' δουναι
αυτοις και τω
σπερματι αυτων
— μετ αυτους·
9 Και ειπα προς υ
μας εν τω καιρω
εκεινω λεγων·
ου δυνησομαι
μονος φέρειν ·
10* ϋμας· κυριος ὁ θεος
υμων επληθυ
νεν υμας· και
ἴδου ἐστε ση
μερον ὡσει † τα ἄ
στρα του ουρα
— νου τω πληθει·
11* κυριος ὁ θεος των πατερων
υμων προσθει
η υμιν ως ἐστε § χι
λιοπλασιως·
και ευλογησαι
υμας καθ'οτι ε
λαλησεν ϋμιν
12* πῶς δυνησο
μαι μονος φέ
ρειν τον κόπον ††
υμων· και την
ϋπόστασιν υμων· ακ αρμα / συ βαρος
και τας αντι
λογιας ϋμων·
13* δοτε εαυτοις §§ αν
δρας σοφους
και επιστημο
νας· και συνε
τους εις τας φυ
λας υμων και
καταστησω αυ
τους εφ ϋμων
ἡγουμενους
— ϋμων·
14* Και ακριθητε μοι
και ειπατε· κα
λον το ρημα ὁ ε
λαλησας ποιη
— σαι·
15* Και ἐλαβον εξ υ
μων ανδρας σο
φους και επιστή
μονας· και συνε
τους· και κατ'ε
στησα αυτους
ἡγεισθαι εφ ϋ
μων χιλιάρχους·
και εκατοναρ
χους· και πεντη
κοντ'ἀρχους·
και δεκαδ'αρχους·

† ει superscripsit A
†† Notam marginalis lectionis posuit A super κόπον et ὑπόστασιν: in margine solum ut dedi, sed membrana male habita
§ ἐσ superscripsit A
§§ ε superscripsit A

και γραμματο
εισαγωγε῀ις τοις
— κριταις ῦμων·
16 Και ενετειλαμην
τοις κριταις υ
μων εν τω και
ρω εκεινω λε
γων· διακόυε
τε ανάμεσον των
αδελφων υμων·
και κρινετε δι
καιως ανάμε
σον ανδρος και
ανάμεσον του
αδελφου αυτου·
και ανάμεσον
προσηλυτου αυ
17· του· ουχ' επι
γνωση προσω
πον εν κρισει·
κατα τον μικρον
και κατα τον με
γαν· κρινε῀ις·
ου μη ῦποστει
λη προσωπον
ανθρωπου· ότι ἡ κρι
σις του θεου εστιν·
και το ρημα ὁ ε
αν σκληρον ἦ
αφ ῦμων. ανοι
σετε αυτο επ ε
με. και ακουσο
— μαι αυτο·
18· και ενετειλα
μην ῦμιν εν τω

καιρω εκεινω
τους παντας
λογους όΰς ποι
— ησετε·
19· Και απαραντες
εκ χωρῆβ' επο
ρευθημεν πα
σαν την ερημον
την μεγαλην
και την φοβε
ραν εκεινην
ἡν ειδετε ὅδον
ὅρους του αμορ
ραιου καθ'ὅτι
ενετειλατο κυριος ο θεος †
ἥμων ἡμῖν·
και ηλθομεν
εως καδης βἀρ
— νη·
20· Και ειπα προς
ῦμας· ηλθατε
εως ὀρους του
αμορραιου ὁ
ὁ κυριος ὁ θεος ἥμων
δίδωσιν ῦμιν·
21· ἴδετε παραδε
δωκεν κυριος ὁ θεος
υμων προ προ
σωπου ῦμων
την γην· αναβαν
τες κληρονο
μειτε ον τρο
πον ειπεν κυριος
ὁ θεος των πατερων
ῦμων ῦμιν· μη

φοβεισθε· μη
— δε δηλιασητε·
22· Και προσηλθα
τε § παντες και
ειπατε· αποστει
˙ωμεν λατε ανδρας προ
τερους ἡμων·
και εφοδευσα
τωσαν ἡμιν την
γην· και αναγ
γειλατωσαν η
μιν αποκρισιν
την ὅδον δι ἡ῀ς
αναβησομεθα
εν αυτῆ· και τας
πολεις εις ἁς
εισπορευομε
— θα εις αυτας·
23· Και ηρεσεν ενω
πιον μου το ρη
μα· και ελαβον
εξ υμων δωδε
κα ανδρας· ανδρα
ενα κατα φυλην·
24· και επιστραφεν
τες ανεβησαν
— εις το ὅρος·
και ηλθοσαν ἑ
ως φάραγγος
βοτρυος· και
κατ'εσκοπευ
25· σαν αυτην· και
ελαβον εν ταις
χερσιν αυτων
απο του καρπου

† A, quantum apparet, addit ο θεος textum continuans in margine
§ A inserit μοι super lineam

της γης και κα
τ'ηνεγκαν προς
ἡμας· και ἐλε
γον· αγαθη ἡ γῆ
ἧν κυριος ὁ θεος ημων
— διδωσιν ἥμων·
26* Και ουκ' ηθελη
σα-εν † αναβη
ναι· αλλ ηπειθη
σα-εν † τω ρημα
τι κυριου του θεου ῦ
27* μων· και διεγογ
γυσατε εν ταις
σκηναις υμων·
και ειπατε· δια
το μεισειν κυριον
ἡμας εξηγαγεν
ἡμας εκ γης ἀι
γυπτου παρα
δουναι ημας· §
28 πο͂υ ημεις ανα
— βαινομεν·
Οι δε αδελφοι
ῦμων απεστη
σαν την καρδι
αν ῦμων· λεγον
τες· ἔθνος με
γα και πολυ και
δυνατωτερον
ἡμων· και πο
λεις μεγαλαι και
τετειχισμεναι
εως του ουρα
νου· ἀλλα και
ῦιους γιγαντων

εωρακαμεν
— εκει·
29 Και ειπα προς
ῦμας· μη πτή
ξητε μηδε φο
βηθῆτε απ αυ
30* των· κυριος ὁ θεος ῆ
μων ὁ προπο
ρευομενος
προ προσωπου
ῦμων. αυτος
συνεκπολε
μησει αυτους
μεθ' ῦμων· και
κατα παντα ὁσα
εποιησεν ῦμιν
εν γη αιγυπτω·
31 και εν τη ερη
μω ταυτη ἡν
ειδετε· ως ετρο
φοφόρησεν
σε κυριος ὁ θεος σου·
ὡς ει τροφοφο
ρῆσαι ανθρωπος τον
ῦιον αυτου κα
τα πασαν την
ὁδον ἡν επο
ρευθητε· εως
ηλθετε εις τον
— τοπον τουτον·
32 Και εν τω λογω
τουτω ουκ' ενε
πιστευσατε κυριω
τω θεω ῦμων·
33* ὁς πορευεται

πρότερος υμων
εν τη ὁδω· εκλε
γεσθαι ῦμιν το
πον· ὁδηγων
ῦμας εν πυρι νυ
κτος· διγνυων P
ῦμιν την ὁδον
καθ ην πορευ
εσθε εν αυτη
και εν νεφελη
— ἡμερας·
34 Και ἡκουσεν κυριος
την φωνην των
λογων υμων·
και παροξυνθε͂ις
ὡμοσεν λεγων
35 ει ὀψεται τις των
ανδρων τουτων
την γην την α
γαθην ταυτην
ἡν ὡμοσα τοις
— πατράσιν αυτων·
36 Πλῆν χάλεβ' ῦιος
ἵεφοννῆ οῦτος
ὀψεται αυτην·
και τουτω δω
σω την γην ε
φ ἧν επεβη. και
τοις ῦιοις αυτου·
δια το προσκει
σθαι αυτον τα
— προς κυριον·
37 Και εμοι εθυμω
θη κυριος δι ῦμας λε
γων· ουδε σύ

† A utrobique correxit τ in rasura, et eraso ν effectum ηθελησατε, ηπειθησατε
§ A marg. inf. εις τας χειρας των αμορραι | ων αποκτειναι ημας

ου μη εισελθης
38• εκει· ἴησο῀υς
ΰιος ναυη ὁ πα
ρεστηκως σοι.
ουτος εισελευ
σεται εκει· αυ
τον κατ'ισχυσον·
οτι αυτος κατα
κληροδοτησει
αυτην τω ισραηλ'.
και τα παιδια ΰμων
ἁ ειπατε εν διαρ
παγη εσεσθαι·
39 και παν παιδιον
νεον ὁστις ου
κ' οιδεν σημε
ρον αγαθον ἡ
κακον. αυτοι
εισελευσονται
εκει· και τουτοις
δωσω αυτην·
και αυτοι κληρο
νομησουσιν
— αυτην·
40 Και ΰμεις επι
στραφεντες
εστρατοπεδευ
σατε εις την ἑρη
μον οδον την
επι της ερυθρας
— θαλασσης·
41•. Και απεκριθητε
και ειπατε μοι·
ἡμάρτομεν ε
ναντίον κυριου του

θεου ἡ'μων ἡμεις
αναβαντες πο
λεμησομεν κα
τα παντα ὁσα ε
νετειλατο κυριος
— ὁ θεος ἥμων ἡμῖν·
και αναλαβον
τες εκαστος τα
σκευη τα πολε
μίκα αυτου και
συναθροισθεν
τες ανεβαινε
— τε εις το ὁρος·
42• και ειπεν κυριος
πρός με· ειπ—
αυτοις· ουκ α
ναβησεσθε·
ουδε μη πολε
μησητε· ου γαρ
ειμι μεθ ΰμων·
και ου μη συν
τριβητε ενωπι
ον των εχθρων
— ΰμων
43• Και ελαλησα ΰ
μιν και ουκ ειση
— κουσατε μου
και παρεβητε
το ρημα κυριου· και
παραβιασαμε
νοι ανεβητε εις
— το ὁρος·
44 και εξηλθεν ὁ
αμορραιος ὁ κα
τοικων εν τω

ὁρει εκεινω εις
συναντησιν
ΰμιν· και κατ'ε
διωξαν ΰμας
ὡς ει ποιησαι
σαν ἁι μέλισσαι·
και επιτρωσκον
ΰμας απο σηε῀ιρ
— εως ερμα·
45• και καθεισαντες
εκλαιετε ἑναν
τι κυριου· και ουκ ει
σηκουσεν κυριος
της φωνης υ
μων· ουδε προ
— σεσχεν ΰμιν·
46 Και ενεκαθησθε
εν κάδης ἡμε
ρας πολλας· ὁ
σας πότε ἡμε
ρας ενεκαθη
— σθε·
II, 1 Και επιστραφεν
τες απηραμεν
εις την ἑρημον
ὁδον θαλασσαν
ερυθραν· ον τρο
πον ελαλησεν
κυριος πρός με· και
εκυκλωσαμεν
το ὁρος σηε῀ιρ
— ἡμερας πολλας·
2 Και ειπεν κυριος πρός
3 με· ἴκανο῀υσθω
υμιν κυκλο῀υν

το ὄρος τουτο·
επιστραφητε
ουν επι βορραν
4· και τω λαω ἐν
τειλαι λεγων·
ϋμεις παραπο
ρευεσθε δια των
ὁρίων των αδελ
φων υμων ϋιων
ησα῀υ, ὁι κατ'οι
κουσιν εν ση
ε῀ιρ· και φοβη
θησονται ϋμας
και ευλαβηθη
σονται σφοδρα·
5· μη συναψητε
προς αυτους
πολεμον· ου
γαρ μη δῶ ϋμιν
απο της γης αυ
των ουδε ϐημα
πὸδος· ὁτι εν
κλὴρω δεδω
κα τοις ϋιοις
ησα῀υ, το ὁρος
6· το σηε῀ιρ· αργυ
ριου βρωματα
αγορασατε πα
ρ αυτων και φα
γεσθε· και ϋδωρ
μέτρω λημψε
σθε παρ αυτων
αργυριου και
— πίεσθε·
7· ὁ γαρ κυριος ὁ θεος ἡ
μων ευλογη
σεν σε εν παν
τι ἐργω των χει
— ρων σου·
διαγνωθι πως
διηλθες την ἐ
ρημον την με
γαλην και την
*εκεινην — φοβεραν ταυτην·
ἰδου τεσσερα
κοντα ἐτη κυριος
ὁ θεος σου μετα
σου. ουκ επε
δεηθης ρημα
— τος·
8· Και παρηλθομεν
τους αδελφους
ἡμων υιους
ησα῀υ τους κα
τ'οικουντας εν
σηε῀ιρ· παρα την
ὁδον την αραβα·
απο αιλῶν· και
απο γασιων γα
ϐερ· και επιστρα
φεντες ανεϐη
μεν ὁδον μω
— αϐ·
9 Και ειπεν κυριος προς
με· μη εχθραι
νετε τοις μω
αβειταις· και μη
συναψητε προς
αυτους πολε
μον· ου γαρ μη
δω ϋμιν απο της
γης αυτων εν
κληρω· τοις γαρ
ϋιοις λῶτ' δεδω
κα την αροηρ' κλη
10· ρονομειν· ὁι
ομμε῀ιν το προ
τερον ενεκα
θηντο επ αυτης
ἐθνος μεγα και
πολυ και ισχυ
ρον· ωσπερ' ὁι
11· ενακε῀ιμ † ραφα
ε῀ιν. λογισθη
σονται και ουτοι
ωσπερ' ὁι ενα
κε῀ιμ'· και ὁι μω
αβειται επονο
μαζουσιν αυ
— τους ομμε῀ιν·
12· Και εν σηε῀ιρ' ενε
καθητο ο χορ
ρᾶιος το πρότε
ρον· και οι υιοι
ἡσα῀υ απωλεσαν
αυτους· και ε
ξετριψαν αυτους
απο προσωπου
αυτων· και κα
τοικίσθησαν
αντ αυτων· ον
τροπον εποιη
σεν ισραηλ' την
γην κληρο
νομιας

† A ex μ effecit ν, vel versa vice

αυτου ή˜ν εδω
— κεν κυριος αυτοις·
13· Nῦν ουν αναστη
τε και απ'αρατε
ϋμεις και παρα
πορευεσθε την
— φάραγγα ζαρέ-᾿·
14· Και άι ήμεραι άς
παρεπορευθη
μεν απο καδης
϶αρνῆ εως όῦ
παρηλθομεν
την φαραγγα ζα
ρεθ. τριακοντα
και οκτω έτη·
εως όῦ διεπε
σεν πασα γενε
ᾶ ανδρῶν των
πολεμιστων
εκ της παρεμ
βολης καθ'οτι
ωμοσεν κυριος αυ
15 τοις· και ή χε˜ιρ
του θεου ἦν επ αυ
τοις του εξανα
λωσαι αυτους
εκ της παρεμ
βολης εως διέ
— πεσαν·
16· Και εγενηθη ε
πι διέπεσαν
παντες όι ανδρες
όι πολεμισται
αποθνησκον
τες εκ μεσου
17 του λαου. και
ελαλησεν κυριος
προς μωϋσην
18· λεγων· συ παρα
πορευη σημε
ρον τα όρια μω
αϐ' την αροἤρ·
19· και προσαξετε
εγγυς ϋιων †
αμμαν· μη εχθραι
νετε αυτοις·
και μη συναψη
τε αυτοις εις πο
λεμον· ου γαρ
μη δῶ απο της
γης ϋιων αμμαν
σοι εν κληρω·
ότι τοις υιοις
λῶτ' δεδωκα αυ
την εν κληρω·
20· γη ραφαραε˜ιν
λογισθησεται
και γαρ επ αυτης
όι ραφαε˜ιν κα
τ'ώκ'ουν το προ
τερον· και όι αμ
μανειται επο
νομαζουσιν αυ
τους ζομμειν·
21· εθνος μεγα και
πολυ και δυνα
τωτερον ωσπερ
και όι ενακε˜ιμ·
και απωλεσεν
αυτους κυριος απο
προσωπου αυ
των· και κατε
κληρονομησαν
και κατ'ωκεισθη
$\overline{C}$ σαν αντ αυτων·
22 ωσπερ' εποιη
σεν τοις υιοις
ησα˜υ, τοις κα
τοικουσιν εν
σηε˜ιρ' ον τρο
πον εξετριψαν
τον χορρᾶιον
απο προσωπου
αυτων· και κα
τ'εκληρονομη
σαν αυτους· και
κατ'ωκισθησαν
αντ αυτων εως
της ήμερας ταυ
— της·
23 Και οι ευα˜ιοι όι
κατοικουντες
ὲν ασηρῶθ' ε
ως γάζης· και
όι καππάδοκες
όι εξελθοντες
εκ καπαδοκιας
εξετριψαν αυ
τους· και κατ'ω
κισθησαν αν
— τ αυτων·
24· Νυν ουν ανάστη
τε και απαρατε
και παρελθατε
ϋμεις την φά

† ι ipse A eraso μ scripsit

ραγγα αρνῶν·
ἴδου παραδεδω
κα εις τας χειρας
σου τον σηῶν
βασιλεα εσεβῶν
τον αμορρᾶιον·
και την γην αυ
του εναρχου
κληρονομε῀ιν·
συναπτε προς
αυτον πολεμον·
εν τη ἡμερα ταυ
25 τη ενάρχου δου
ναι τον τρόμον
σου και τον φο
βον σου επι προ
σωπον παντων
των εθνῶν των
ὑποκατω του
ουρανου· όίτι
νες ακουσαν
τες το όνομα
σου ταραχθη
σονται· και ὠ
δῖνας ἑξουσιν
απο προσωπου
— σου·
26˙ Και απεστειλα
πρεσβεις εκ της
ερημου κεδ
μωθ' προς ση
ῶν βασιλεα των
εσεβων αμορραιων λο
γοις ειρηνικο῀ις
27 λεγων· παρελευ
σομαι δια της
γης σου· εν τη
ὁδω παρελευ
σομαι· ουκ εκ
κλινῶ δεξιᾶ· ου
28˙ δε αριστερα· βρω
ματα αργυριου
αποδωση μοι
και φαγομαι·
και ὕδωρ' αργυ
ριου αποδωση
μοι και πίομαι·
πλῆν ὁτι παρε
λευσομαι τοις
29˙ πόσιν μου· κα
θως εποιησαν
μοι όι ὑιοι ησα῀υ
όι κατοικουν
τες εν σηε῀ιρ·
και όι μωαβει
ται όι κατ'οικουν
τες εν αροηρ·
εως αν παρελ
θω τον ἰορδανην
εις την γην ἡ῀ν
κυριος ὁ θεος ημων
— διδωσιν ἡμιν·
30˙ Και ουκ' ηθελη
σεν σηῶν βασι
λευς εσεβῶν
παρελθειν ἧμας
δι αυτου· ὁτι ε
σκληρυνεν κυριος
ὁ θεος ἡμων το
πνευμα αυτου· και
κατἴσχυσεν την
καρδιαν αυτου·
ἵνα παραδοθη
εις τας χειρας
σου ως εν τη
— ἡμερα ταυτη·
31 Και ειπεν κυριος πρός
με· ἴδου ἧργμαι
παραδουναι προ
προσωπου σου
τον σηῶν βασι
λεα εσεβῶν τον
αμορραιον και
την γην αυτου·
ἑναρξαι κληρο
νομησαι την γην
— αυτου·
32˙ Και εξηλθεν ση
ῶν βασιλευς ε
σεβῶν εις συναν
τησιν ἡμιν· αυ
τος και πᾶς ὁ λα
ος αυτου εις
πολεμον εις ι
33 ασσα· και παρε
δωκεν αυτον
κυριος ὁ θεος ἡμων προ
προσωπου ἡμων·
και επαταξαμεν
αυτον και τους
ὑιους αυτου· και
παντα τον λαον
34˙ αυτου· και εκρα
τησαμεν πασῶν
των πόλεων αυ

του εν τω καιρω
εκεινω· και εξω
λεθρευσαμεν
πασαν πολιν
εξῆς και τας γυ
ναικας αυτων
και τα τεκνα αυ
των ου κατ'ελει
— πομεν ζωγρῖαν·
35' πλην τα κτηνη
προενομευσα
μεν εν αυτοις †
και τα σκῦλα των
πολεων ελαβο
36' μεν απο αροῆρ·
ἡ εστιν παρα το
τειχος χειμαρ
ρου αρνῶν· και
την πολιν την
ουσαν εν τη φα
ραγγι· και εως
ὄρους του γα
λαᾶδ'· ουκ ην πο
λις ἥτις διεφυ
γεν ἡμας· τας
πασας παρεδω
κεν κυριος ὁ θεος ἡμων
εις τας χειρας
— ἡμων·
37' Πλῆν εις γην
ὑιων αμμαν, ου
προσηλθομεν
παντα τα συγκυ
ρο῀υντα χειμαρ
ρων § ιαβοκ'· και

τας πολεις τας
έν τη όρινη· κα
θ'οτι ενετει
λατο ἡμιν κυριος
— ὁ θεος ἡμων·
III, 1 Και επιστραφεν
τες ανεβημεν
ὁδον την εις
— βασαν·
και εξηλθεν
ὠγ' βασιλευς βα
σαν εις συναν
τησιν ἡμιν· αυ
τος και πᾶς ὁ λα
ος αυτου μετ αυ
του εις πολεμον
— εις εδραε῀ιν·
2 Και ειπεν κυριος
πρός με· μη φο
βηθης αυτον·
ότι εις τας χει
ρας σου παραδε
δωκα αυτον και
παντα τον λαον
αυτου και πασαν
την γην αυτου·
και ποιησεις
αυτω ώσπερ
εποιησας τω
σηῶν βασιλει
των αμορραιων
ὁς κατ'ώκει εν
— εσεβῶν·
3' Και παρεδωκεν
αυτον κυριος ὁ θεος

ἡμων εις τας
χειρας ἡμων
και τον ὠγ' βα
σιλεα της βασαν
και παντα τον
λαον αυτου· και
επαταξεν †† αυ
τον εως του
μη καταλειπειν
αυτου σπερμα
4 και εκρατησα
μεν πασῶν των
πόλεων αυτου
εν τω καιρω ε
κεινω· ουκ ην
πολις ἡν ουκ ε
λαβομεν παρ αυ
των· εξηκοντα
πολεις· παντα
τα περιχωρα αρ
γοβ' βασιλεως
ὠγ' εν τη βασαν·
5' πασαι πολεις
οχυραι· τειχη
ὑψηλα· πυλαι
— και μοχλο῀ι·
πλῆν των πο
λεων των φε
ρεζαιων των
πολλων σφό
6' δρα εξωλεθρευ
σαμεν αυτους·
ωσπερ' εποι
ησαμεν τον ση
ων βασιλεα ε

† A superscripsit ε (εαυτοις)
§ Sic, ut apparet, sed ipse A videtur correxisse χειμαρρου
†† A, ut apparet, superscriptis αμ fecit επαταξαμεν

- - - - ν· και εξω
- - - ρευσαμεν
- - σαν πολιν
- - ης· και τας γυ
ναικας αυτων
— και τα τεκνα·
7· και παντα τα κτη
νη και τα σκύλα
των πολεων
επρονομευσα
— μεν εαυτοις·
8· και ελαβομεν
εν τω καιρω ε
κεινω την γην
εκ χειρων δυο
βασιλεων των
αμορραΐων· όι
ἦσαν περαν του
ἰορδανου· απο
του χειμαρρου
αρνῶν· εως ό
ρους ἀερμων·
9· όι φόινικες ε
πονομαζουσιν
το ἀερμῶν, σανι
ῶρ· και ο αμορ
ραῖος επονομα
σεν αυτο, σανῖρ·
10· πασαι πολεις
μισῶρ· και πασα
γαλααδ'· και πα
σα βάσαν, εως
ελχα και εδραε῀ιν
πολεις βασιλε῀ι
·του ας, ·ὦγ' εν τη βὰ

— σαν·
11 ότι πλῆν, ὦγ' βα
σιλευς βασαν
κατελειφθη α
πο των ραφαε῀ιν·
ἴδου ἡ κλἴνη αυ
του κλἴνη σιδη
ρα· ἴδου άύτη εν
τη ακρα των υιων
αμμάν; εννεα
πηχῶν το μη
κος αυτης· και
τεσσαρων πη
χεων το εὖρος
αυτης εν πηχει
— ανδρος·
12 και την γην εκει
νην εκληρονο
μησαμεν εν τω
καιρω εκεινω·
απο αροῆρ' ἡ ε
στιν παρα το χει
λος χειμαρρου
αρνῶν· και το
ἥμισυ του όρους
— γαλααδ'·
Και τας πολεις
αυτου ἐδωκα
τω ρουβην· και
13· τω γαδ'· και το κα
τάλοιπον του
γαλααδ'· και πα
σαν την βὰσαν βασι λειαν
ὦγ' εδωκα τω
ἡμίσει φυλης

μανασση και
πασαν την πε
ρίχωρον αργόβ·
πασαν την βὰσαν
εκεινην· γη ρα
φαε῀ιν λογισθη
— σεται·
14· Και ἴαε῀ιρ' υιος μα
νασση ελαβεν
πασαν την πε
ρίχωρον αργόβ'
εως των όρίων
γαργασει· και ό ἴ
αε῀ιρ' επονομα
σεν αυτο επι τω
ὀνοματι αυτου
την βὰσαν, αυῶθ
ἴαε῀ιρ' εως της
— ἡμερας ταυτης·
15 Και τω μαχε῀ιρ' ἐ
δωκα την γαλα
16 ἄδ'· και τω ρου
βῆν και τω γἄδ'
ἐδωκα απο της
γαλααδ' εως χει
μαρρου αρνῶν
μεσον του χει
μαρρου όριον·
και εως του ἴα
βόκ' ό χειμαρρους
όριον τοις ῦιοις
17· αμμαν· και ἡ αρα
βα και ό ιορδανης
όριον απο μαχε
νερεθ' και εως

θαλασσης αραβα
θαλασσης αλυ
κης· υπο ασηδωθ'
την φάραγγα ανα
— τολῶν·
18' Και ενετειλαμην
ΰμιν εν τω και
ρω εκεινω λεγων·
κυριος ὁ θεος υμων
δεδωκεν ΰμιν
την γην ταυτην
εν κληρω· ενο
πλεισαμενοι
προπορευεσθε
προ προσωπου
των αδελφων
ΰμων υιων ισραηλ'
πας δυνατος
19 πλῆν ἀι γυναικες
υμων· και τα τε
κνα ΰμων· και
τα κτηνη ΰμων·
ὁιδα ὁτι πολλα
κτηνη υμιν.
κατ'ὀικειτωσαν
εν ταις πόλεσιν
υμων ἀῖς ἑδω
20 κα υμιν· εως αν
καταπαυση κυριος
ὁ θεος ΰμων τους
αδελφους υμων
ωσπερ και ΰμας
και κατακληρο
νομησουσιν
και ουτοι την
γην ἡ˜ν κυριος ὁ θεος
ΰμων δίδωσιν
αυτοις εν τω πε
ραν του ιορδα
νου· και επανα
στραφησεσθε
εκαστος εις την
κληρονομιαν
αυτου ἡν ἑδω
— κα ΰμιν·
21' Και τω ἳησου ε
νετειλαμην εν
τω καιρω εκει
νω λεγων· ὁι
οφθαλμοι υμων
εωρακασιν παν
τα ὁσα εποιησεν
κυριος ὁ θεος ἡμων
τοις δὺσι βασι
λευσι τουτοις·
ουτως ποιησει
κυριος ὁ θεος ἡμων
πασαις ταις βα
σιλε˜ιαις εφ ἁ˜ς
-υ διαβαινεις
22' εκει· ου φοβη
θησεσθε απ αυ
των· ὁτι κυριος ὁ —
ἧμων αυτος —
λεμησει περ-
— ΰμων·
23 Και εδεηθην
κυριου εν τω καιρω
εκεινω λεγων·
24' κυριε κυριε· σύ ἧρξαι
δειξαι — —
θεραπον — — —
ισχΰν σου — —
την δυναμι —
και την χειρα —
κραταιᾶν· και το-
βραχιονα τον
υψηλον· τις γαρ
θεος εν ουρανω
η επι της γης ὁσ
τις ποιησει κα
θα εποιησας σύ
και κατα την ἳ
25 σχΰν σου· δια
βας ουν ὀψομαι
την γην την α
γαθην ταυτην
την ουσαν πέ
ραν του ιορδα
νου· το ὀρος το
αγαθον· και τον
— αντιλίβανον·
26 και υπερειδεν
κυριος εμε ἑνεκεν
υμων· και ουκ' ει
— σηκουσεν μου·
και ειπεν κυριος
πρός με· ικανο˜υ
σθω σοι· μη προσ
θῆς ἑτι λαλησαι
τον λογον του
27' τον· αναβηθι ε
πι κορυφῆν
του λελαξευμε
νου· και αναβλε

ψον τοις ὀφθαλ
μοις σου κατα
θαλασσαν· και
βορραν· και νό
τον· και ανατο
λας· και ιδε -οις
οφθαλμοις σου·
ὅτι ου διαβηση
τον ϊορδανην
— τουτον·
28· Και ἐντειλαι ἴη
σου και κατ'ἴσχυ
σον αυτον· και
παρακαλεσον
αυτον· ὅτι ουτος
τος διαβησεται
προ προσωπου
του λαου τουτου και αυ
τος κατακληρο
νομησει αυτοις
την γην ἥ͂ν εω
— ρακας·
29· Και ενεκαθημε
θα εν ναπη συν
εγγυς οἴκου
— φογῶρ·
V, Και νυν ισραηλ' ἀκου
1· ε των δίκαιωμα
των και των κρι
ματων· ὅσα εγω
διδασκω ϋμας
σημερον ποι
ειν· ινα ζητε
και εισελθον
τες κληρονομη
σητε την γην
ἡν κυριος ὁ θεος των
πατερων ϋμων δι
2· δωσιν ϋμιν· ου
προσθησεσθε
προς το ρημα ὁ
εγω εντελλομαι
ϋμιν· και ουκ α
φελε͂ιτε απ αυ
του· φυλασσε
σθε τας εντο
λας κυριου του θεου ϋ
μων ὅσας εγω
εντελλομαι ϋ
μιν σημερον·
3 δι οφθαλμοι ϋ
μων εωράκασιν
παντα ὅσα εποι
ησεν κυριος ὁ θεος ἡ
μων τω ϐεελφε
γῶρ· ὅτι πᾶς ανθρωπος
ὅστις εποœρευ
θη οπίσω ϐεελ
φεγῶρ. εξετρι
ψεν αυτον κυριος ὁ
θεος ἡμων εξ ϋμων·
4 ϋμεις δε ὁι προσ
κειμενοι κυριω τω
θεω ϋμων ζῆτε
παντες εν τη ση
— μερον ἡμερα·
5 Ιδετε δέδειχα ϋ
μιν τα δικαιωμα
τα και τας κρισεις
καθα ενετειλα
το μοι κυριος ὁ θεος μου
του ποιησαι ου
τως ϋμας εν τη
γη ἥ͂ν ϋμεις εισ
πορευεσθε εκει
κληρονομησαι
6· αυτην· και φυ
λαξεσθε και ποι
— ησετε·
Οτι ἀυτη ἡ σοφι
α ϋμων και ἡ σύ
νεσις εναντίον
παντων των ε
θνῶν ὅσοι αν
ακουσωσιν παν
τα τα δικαιωμα
τα ταυτα· και ερο͂υ
σιν ἴδου λαος σο
φος και επιστη
μων το ἔθνος
— το μεγα τουτο·
7 Ὁτι ποιον εθνος
μεγα ὧ εστιν αυ
τω θεος εγγιζων
αυτοις ως κυριος
ὁ θεος ἡμων εν
πασιν ὅῖς αν αυ
τον επικαλεσω
8 μεθα και ποιον
ἔθνος μεγα ὧ
εστιν αυτω δι
καιωματα και κρι
ματα δικαια κα
τα παντα τον νο
μον τουτον ον

εγω διδωμι ε
νωπιον ϋμων
— σημερον·
9· Προσεχε σεαυ
τω και φυλαξον
την ψυχην σου
σφοδρα· μη επι
λαθη παντας
τους λογους
όϋς εωρακασιν
όι οφθαλμοι
σου· και μη απο
στητωσαν απο
της καρδιας σου
πασας τας ήμε
ρας της ζωῆς
σου· και συμβι
βασεις τους ϋιους
σου και τους
ϋιους των ϋιους
των ϋιων σου
10 ήμεραν ή͂ν εστη
τε ενωπιον κυριου
του θεου σου εν
χωρῆβ' τη ήμε
ρα της εκκλησι
ας· ότε ειπεν
κυριος προς με· εκ
κλησιασον προς
με τον λαον·
και ακουσατω
σαν τα ρηματα
μου· όπως μα
θωσιν φοβει
σθαι με πασας
τας ήμερας άς
αυτοι ζωσιν ε
πι της γης· και
τους υιους αυ
— των διδαξωσιν·
11· Και προσηλθα
τε και έστητε
ϋπο το όρος· και
το όρος εκαιετο πυ
ρι εως του ου
ρανου· σκοτος
γνοφος θύελ
12 λα· και ελαλησεν
κυριος προς ϋμας
εν τω όρει· εκ
μεσου του πυ
ρος· φωνην ρη
ματων ϋμεις
ῆκουσατε· και
ομοιωμα ουχ' ει
δετε αλ'λ' η φω
Γ νην· και ανηγ
13· γειλεν ϋμιν την
διαθηκην αυτου
ή͂ν ενετειλατο
ϋμιν ποιειν τα
δεκα ρηματα· και
έγραψεν αυτα
επι δυο πλακας
— λιθινας·
14· Και εμοι ενετει
λατο κυριος εν τω και
ρω εκεινω δι
δαξαι υμας δικαι
ωματα και κρι
σεις· ποιειν
ϋμας αυτα επι
της γης εις ή͂ν
ϋμεις εισπορευ
εσθαι εκει κλη
ρονομησαι αυ
— την·
15 Και φυλαξεσθε
σφοδρα τας ψυ
χας υμων· ότι
ουχ' ειδετε ο
μοιωμα εν τη
ήμερα ῆ ελαλη
σεν κυριος προς ϋ
μας εν χωρῆβ·
εν τω όρει εκ
μεσου του πυ
— ρος·
16 Μη ανομησητε
και ποιησητε
ϋμιν αυτοις γλύ
πτον όμοιωμα
πασαν εικονα·
όμοιωμα αρσε
νικο͂υ· ή θηλυ
17 κο͂υ· όμοιωμα
παντος κτηνους
των ο'ντων επι
της γης· όμοι
ωμα παντός ορ
νεου πτερω
του ο πεταται
ϋπο τον ουρα
18 νον· όμοιωμα
παντος ερπε

το͂υ ὁ ἑρπει ε
πι της γης· ὁμοι
ωμα παντος
ἴχθυος ὅσα ε
στιν εν τοις
ὕδασιν ὑποκα
— τω της γης·
19· Και μη αναβλέ
ψας εις τον ου
ρανον και ἴδων
τον ἡλιον και
την σελήνην
και τους αστε
ρας και παντα
τον κοσμον
του ουράνου.
πλανηθε͂ις προ
σκυνησης αυ
τοις· και λατρευ
σης αυτοις· ἁ α
πενειμεν κυριος
ὁ θεος σου αυτα
πασι τοις εθνε
σιν τοις υπο
κατω του ου
— ρανου·
20· Ὑμας δε έλαβεν
κυρίος ὁ θεος και εξή
γαγεν ὑμας εκ
της καμε͂ινου
της σιδηρᾶς ε
ξ' αιγυπτου· ει
ναι αυτω λαον
έγκληρον ὡς
εν τη ἡμερα

*αχ ατινα δι εχοσμησ

— ταυτη·
21 Και κυριος εθυμω
θη μοι περι των
λεγομενων υ
φ ὑμων· και ὡ
μοσεν ἵνα μη
διαβῶ τον ἴορ
δανην τουτον·
και ἵνα μη εισελ
θω εις την γην
ἡν κυριος ὁ θεος δίδω
σιν σοι εν κλη
— ρω·
22· Εγω γαρ αποθνη
σκω εν τη γη
ταυτη· και ου δι
αβαινω τον ἴορ
δανην τουτον·
ὑμεις δε διαβαι
νετε και κληρο
νομησετε την
— γην την αγαθην ταυτην
23 Προσεχετε ὑ
μεις· μη επιλα
θησθε την δι
αθηκην κυριου του
θεου ὑμων ἧν δι
εθετο προς ὑ
μας· και ποιηση
τε ὑμιν, αυτοις
γλὑπτον ὁμοι
ωμα παντων
ὧν συνεταξεν
σοι κυριος ὁ θεος σου·
24 ὁτι κυριος ὁ θεος σου

πυρ' καταναλί
σκον εστιν θεος
— ζηλωτῆς·
25· Εαν δε γεννη
σης ὑιους και
ὑιους των υιων
σου· και χρονι
σητε επι της γὴς·
και ανομησητε
και ποιησητε
γλὑπτον ὁμοι
ωμα παντος
και ποιησητε
το πονηρον έ
ναντι κυριου του θεου
ὑμων παροργι
26 σαι αυτον. δια
μαρτυρομαι ὑ
μιν σημερον
τον τε ουρανον
και την γην. ὁ
τι απωλε͂ια απο
λε͂ισθε απο της
γης εις ἧν ὑμεις
διαβαινετε τον
ἴορδανην τουτον
κληρονομη
σαι αυτην· ὀυχι
πολυχρονιε͂ι
τε ἡμερας επ αυ
της· αλλ η εκτρι
βη εκτριβησε
27 σθε· και διασπε
ρε͂ι κυριος ὑμας εν
πασιν τοις έ

θνεσιν· και κα
ταλειφθησεσθε ΄
ολιγοι αριθμῶ
εν τοις εθνεσιν
εις οῦς εισαξει
κυριος υμας εκει·
28* και λατρευσετε
εκει θεοις ετε
ροις εργοις χει
ρων ανθρωπων· ξυ
λοις και λιθοις·
όι ουκ ὄψον
ται ουδε μη α
κουσωσιν· όυ
δε μη όσφραν
θωσιν· όυδε μη
— φάγωσιν·
29* Και εκζητησε
τε εκει κυριον τον
θεον ϋμων· και ευ
ρησετε αυτον
όταν εκζητη
σητε αυτον εξ ο
λης της καρδι
ας σου και εξ ο
λης της ψυχης
σου εν τη θλιψει
— σου·
30 Και ευρησουσιν
σε παντες όι λο
γοι ουτοι επ ε
σχατου των ή
μερων. και επι
στραφηση επι
κυριον τον θεον σου·

και εισακουση
της φωνης αυ
31* του· ότι κυριος ό θεος
σου † όικτειρμων
κυριος § σου· ουκ εγ
καταλειψη σε
ουδε μη εκτρι
ψη σε· ουκ επι
λησεται την δι
αθηκην των
πατερων σου ἧ῀ν
— ὤμοσεν αυτοις·
32* Επερωτησατε
ήμερας προτε
ρας τας γενομε
νας προτερας
σου άπο της ή
μερας ἧ῀ς έκτ-
σεν ό θεος ανθρωπον
επι της γης· και
επι το άκρον του
ουρανου. *ει γε
γονεν κατα το
ρημα το μεγα
τουτο· ει ἤκου
σται τοιουτο·
33 ει ακηκοεν ε
θνος φωνην
θεου ζωντος λα
λουντος εκ με
σου του πυρος·
ον τροπον ακη
κοας σύ και έζη
— σας·
34* Ει επειρασεν

*εως ακρου του ουρανου

ό θεος εισελθων
λαβειν εαυτω
εθνος εκ με
σου εθνους·
εν πειρασμῶ
και εν σημειοις·
και εν τερασιν·
και εν πολέμω·
και εν χειρι κρα
ταια· και εν βρα
χίονι ϋψηλω·
και εν όράμασιν
μεγαλοις· κατα
παντα όσα εποι
ησεν ϋμιν κυριος
ό θεος ήμων εν
αιγυπτω ενώ
πιον σου βλε
35 ποντος· ωστε
ειδεναι σε ότι
κυριος ό θεος σου αυ
τος θεος εστιν·
και ουκ' εστιν
— έτι πλῆν αυτου·
36 Εκ του ουρανου
ακουστῆν σοι
εποιησεν την
φωνην αυτου
παιδευσαι σε·
και επι της γης
έδειξεν σοι το
πῦρ' αυτου το
μεγα· και τα ρη
ματα αυτου ή
κουσας εκ με

† σου reprobat A
§ A addit super lineam ο θεος

σου του πυρος·
37˙ Δια το αγαπησαι
αυτον τους πατερας
σου· και εξελε
ξατο το σπερμα
αυτων μετ αυ
τους υμας. και
εξηγαγεν σε,
αυτος εν τη ϊσχυ
ι αυτου τη μεγα
λη εξ αιγυπτου·
38˙ εξολεθρευσαι
εθνη μεγαλα
και ισχυροτε
ρα σου προ προ
σωπου σου·
εισαγαγειν σε
δουναι σοι την
γην ταυτην κλη
ρονομειν κα
θως εχθεις ση
— μερον·
39 Και γνωση ση
μερον και επι
στραφηση τη
διανοια ότι κυριος
ὁ θεος σου ουτος
θεος εν τω ουρα
νω άνω· και επι
της γης κατω·
και ουχ' εστιν
— έτι πλην αυτου·
40˙ Και φυλάξη τα
δικαιωματαυ
του· και τας εν
τολας αυτου ὅ
σας εγω εντελ
λομαι σοι σημε
ρον· ινα εῦ σοι
γενηται και τοις
ϋιοις σου μετα
σε· ὅπως μακρο
ἡμεροι γενη
σθε επι της γης
ἡς κυριος ὁ θεος σου
διδωσιν σοι πα
— σας τας ἡμερας·
41˙ Τοτε αφωρισεν
μωϋσης τρεις
πολεις περαν
του ϊορδανου
απο ανατολων
42˙ ηλιου φυγειν
εκει τον φονέυ
την· ός αν φο
νευση τον πλη
σιον ουχ' ειδως·
και ουτος ου
μισων αυτον
προς της ἐχθες
και τριτης· και
καταφευξεται
εις μιαν των
πόλεων τουτων
43˙ και ζησεται· την
Φ βόσορ' εν τω πε
διω εν τη γη τη
πεδινῆ. τω ρου
βην· και την ρα
μῶθ' εν γαλα
αδ'. τω γαδ'δι· και
την γαυλων, εν
βάσαν. τω μανασ
— σῆ
44˙ Ουτος ὁ νομος
ὃν παρεθετο μω
ϋσης ενώπιον
των ϋιων ισραηλ·
45˙ ταυτα τα μαρτυ
ρια και τα δικαι
ωματα και τα κρι
ματα ο— ενετει
λατο μωϋσης
τοις ϋιοις ισραηλ' εν
τη ερημω εξελ
θοντων αυτων
εκ γης αιγυπτου
46˙ εν τω περαν του
ϊορδανου· εν
φαραγγει εγγυς
οικου φογῶρ·
εν γῆ σηῶν βα
σιλεως των α
μορραιων· ός
κατωκει εν ε
σεβῶν· ὃν επα
ταξεν μωϋσης
και οι υιοι ισραηλ'·
εξελθοντων
αυτων εκ γης
47 αιγυπτου· και
εκληρονομη
σαν την γην αυ
του· και την γην
ῶγ' βασιλεως

της βάσαν· δυο
βασιλεων των
αμορρᾶιων ὁι
ἦσαν περαν του
ϊορδανου· κατα
ανατολας ἡλίου·
48 απο αροῆρ' ἡ ε
στιν επι του χει
λους χειμαρρου
αρνῶν· και επι
του ὄρους του
σηων ὁ εστιν
49 αερμῶν· πασαν
την αραβα περαν
του ϊορδανου
κατα ανατολας
ἡλίου· ϋπο αση
δῶθ' την λαξὲυ
— την·
V, 1· Και εκαλεσεν
μωϋσης παντα
ισραηλ' και ειπεν προς
αυτους· ακου
ε ισραηλ' τα δικαιω
ματα και τα κρι
ματα ὅσα εγω
λαλω εν τοις ω
σιν ϋμων εν τη
ἡμερα ταυτη·
και μαθησεσθε
αυτα· και φυλα
ξεσθε ποιειν
— αυτα·
2· Κυριος ὁ θεος υμων
διέθετο προς
υμας διαθηκην
3 εν χωρῆβ· ὀυχι
τοις πατράσιν
ϋμων διεθετο
κυριος την διαθηκην
ταυτην. αλλ' η προς
ϋμας· ϋμεις ὧ
δε παντες ζων
τες σημερον·
4 προσωπον κα
τα προσωπον
ελαλησεν κυριος
προς υμας εν
τω όρει εκ μεσου
5 του πυρος· κα
γω ιστηκειν
ανάμεσον κυριου
και ανάμεσον
ϋμων εν τω και
ρω εκεινω· α
ναγγειλαι ϋμιν
τα ρηματα κυριου·
ότι εφοβηθη
τε απο προσω
που του πυρος·
και ουκ ανεβη
τε εις το ὄρος·
— λεγων·
6 Εγω ειμι κυριος ὁ θεος
σου ὁστις εξη
γαγον σε εκ γης
αιγυπτου εξ οἱ
— κου δουλε˜ιας
7· ουκ' εσονται
σοι θεοι έτεροι
8· πλῆν εμου· ου
ποιησεις σεαυ
τω γλὺπτον ου
δε παντος ὁμοι
ωμα· ὅσα εν τω
ουρανω ανω· και
όσα εν τη γη κα
τω· και ὅσα εν
τοις υδασιν ϋπο
κατω της γης·
9 ου προσκυνη
σης αυτοις ου
δε μη λατρευσης
αυτοις· ότι εγω
ειμι κυριος ὁ θεος σου
θεος ζηλωτης·
αποδιδους α
μαρτιας πατε
ρων επι τεκνα·
επι τριτην και
τεταρτην γενε
αν τοις μισου
10 σιν με· και ποι
ων ελεος εις
χιλιαδας τοις
αγαπωσιν με
και τοις φυλασ
σουσιν τα προ
— σταγματα μου·
11· Ου λημψη το ο
νομα κυριου του θεου
σου επι ˙ματᾶι
ω· ου γαρ μη κα
θαριση κυριος τον
λαμβανοντα

*αx ειxη

το ὄνομα αυτου
— επι ματαίω·
12· Φύλαξαι την ἡ
μεραν των σαβ
βατων ἁγιάζειν
αυτην· ον τρο
πον ενετειλα
το σοι κυριος ὁ θεος σου·
13 εξ' ἡμερας εργᾶ·
και ποιησεις
παντα τα ἔργα
14· σου· τη δε ἡμε
ρα τη εβδομη
σαββατα κυριω του
θεου σου· ου ποι
ησεις εν αυτη
πᾶν, ἔργον· συ
και ὁ ὑιος σου
και ἡ θυγατηρ
σου· ὁ πα῀ις σου
και ἡ παιδισκη
σου· ὁ βο῀υς σου
και το ὑποζύγι
ον σου και πᾶν
κτηνος σου·
και ὁ προσήλυ
τος ὁ παροικων
εν σο῀ι· ἵνα ανα
παυσηται ὁ πα῀ις
σου και ἡ παιδι
σκη σου ὥσπερ
15 και σύ· και μνη
σθηση ὅτι οι
κετης ἦσθα εν
γη αιγυπτω· και
εξηγαγεν σε κυριος
ὁ θεος σου εκει
θεν εν χειρι
κραταιᾶ και εν
βραχιονι ὑψη
λω· δια τουτο
συνεταξεν σοι
κυριος ὁ θεος σου ὥστε
φυλασσεσθαι
σε την ἡμεραν
των σαββατων
και αγιάζειν αυ
— την·
16· Τιμα τον πατερα σου
και την μητερα σου
ον τροπον ενε
τειλατο σοι κυριος ὁ
θεος σου· ἵνα ε῀υ
σοι γενηται· και
ἵνα μακροχρο
νιος ἔση επι της
γης ἡ῀ς κυριος ὁ θεος
— σου διδωσιν σοι·
17·— Ου φονευσεις·
18· — ου μοιχευσεις·
19· — ου κλεψεις·
20· ου ψευδομαρ
τυρησεις κατα
του πλησιον σου
μαρτυριαν ψευ
— δῆ·
21· Ουχ' επιθυμη
σεις την γυναι
κα του πλησιον
σου· ουκ επιθυ
μησεις την οι
κίαν του πλησι
ον σου· ουδε
τον αγρον αυτου·
ουδε τον παιδα
αυτου· ουδε την
παιδισκην· αυ
του· ουτε του
βόος αυτου· ου
τε του ὑποζυγι
ου αυτου· ουτε
παντος κτήνους
αυτου· ουτε παν
τα ὅσα τω πλησι
— ον σου εστιν·
22· Τα ρηματα ταυτα
ελαλησεν κυριος
προς πασαν συ
ναγωγην εν τω
ὅρει εκ μεσου
του πυρος· σκο
τος· γνόφος· θυ
ελλα φωνη με
γαλη· και ου προ
σέθηκεν· και
ἔγραψεν αυτα
επι δυο πλάκας
λιθινας και ἔδω
— κεν εμοι·
23· Και εγενετο ὡς
ηκουσατε της
φωνης εκ με
σου του πυρος
και το ὅρος εκάι
ετε πυρι· και

προσηλθατε
προς με παντες
δι ἡγουμενοι
των φυλων ϋ
μων· και ἡ γερου
24· σια ϋμων και ε
λεγετε· ϊδου ἐ
δειξεν ἡμιν κυριος
ὁ θεος ἡμων την
δοξαν αυτου·
και την φωνην
αυτου ἠκόυσα
μεν εκ· μεσου
του πυρος· εν
τη ἡμερα ταυτη
ειδαμεν ὁτι λα
λησει ὁ θεος προς
ανθρωπον και ζησε
— ται·
25 Και νυν μη απο
θανωμεν· ὁτι
εξαναλωσει ἡ
μας το πῦρ' το
μεγα τουτο εαν
προσθωμεν α
κουσαι ἡμεις
της φωνης κυριου
του θεου ἥμων ἐ
τι· και αποθανο̃υ
26 μεθα· τίς γαρ
σάρξ' η τίς ἤκου
σεν φωνην θεου
ζωντος λαλουν
τος εκ μεσου
του πυρος ὡς
ἡμεις. και ζησε
27· ται· προσελθε
σύ, και ἄκουσον
όσα εαν ειπη κυριος
ὁ θεος ἡμων προς
σε· και σύ λαλη
σεις προς ἧμας
παντα όσα αν λα
λησῃ κυριος ὁ θεος ἡ
μων προς σε
και ακουσομε
θα και ποιησο
— μεν·
28 Και ηκουσεν κυριος
την φωνην των
λογων ϋμων
λαλουντων προς
με· και ειπεν
κυριος πρός με· ἤ
κουσα την φω
νην των λογων
του λαου τουτου
ὅσα ελαλησεν
προς σε· ορθως
παντα όσα ελα
29· λησαν· τις δω
σει ουτως ειναι
την καρδιαν αυτων
εν αυτοις· ὥστε
φοβεισθαι με
και φυλασσειν
τας εντολας μου
πασας τας ἡμε
ρας· ϊνα ε̃υ η αυ
τοις και τοις υιοις
X — αυτων δι' αιωνος·
30 ϐαδισον ειπον
αυτοις· αποστρα
φητε υμεις εις
τους οικους ϋ
— μων· συ δε αυτου
31· στηθει μετ εμου·
και λαλησω προς
σε τας εντολας
και τα δικαιωμα
τα και τα κριμα
τα ὅσα διδαξεις
αυτους και ποι
ειτωσαν εν τη
γη ἡ̃ν εγω διδω
μι αυτοις εν κλη
— ρω·
32 και φυλαξεσθε
ποιειν ον τρο
πον ενετειλα
το σοι κυριος ὁ θεος σου·
ουχ' εκκλινε̃ις
εις δεξιᾶ ουδε
33 εις αριστερα κα
τα πασαν την ὁ
δον ἡν ενετει
λατο σοι κυριος ὁ θεος
σου πορευε
σθαι· οπως κα
ταπαυσῃ σε και
ε̃υ σοι ἦ· και μα
κροημερευση
τε επι της γης·
ἡ̃ν κληρονομη
= σητε·

VI,1* Και αυται άι εντο
λαι και τα δικαι
ωμάτα και τα
κριματα όσα ε
νετειλατο κυριος
ό θεος ἡμων διδα
ξαι ὓμας ποιειν
ουτως εν τη γη
εις ἧν ὓμεις
εισπορευεσθαι
εκει κληρονο
2* μησαι· ἳνα φο
βησθε κυριον τον
*υ θεον *ἡμων φυ
λασσεσθε παν
τα τα δικαιωμα
τα αυτου και τας
εντολας αυτου
άς εγω εντελ
λομαι σοι σημε
ρον· σύ και όι ὓιοι
σου και όι ὓιοι
των ὓιων σου πα
σας τας ἡμερας
της ζωης σου·
ἳνα μακρονημε
— ρευσητε·
3* και άκουσον
ισραηλ' και φυλαξαι
ποιειν ὃπως
ε͂υ ῆ σοι· και ἳνα
πληθυνθητε
σφοδρα· καθα
περ ελαλησεν
κυριος ό θεος των πα
τερων σου δου
ναι σοι γην ρέ
ουσαν γάλα και
— μελι·
Και ταυτα τα δικαι
ωματα κατα κρι
ματα όσα ενετει
λατο μωΰσης
τοις ὓιοις ισραηλ'
εξελθοντων αυ
των εκ γης αιγυ
— πτου·
4* Α'κουε ισραηλ κυριος ό
θεος ἡμων κυριος έις
— εστιν·
5* Και αγαπησεις
κυριον τον θεον σου·
εξ ολης της καρ
διας σου· και εξ ο
λης της ψυχης
σου· και εξ ολης
της δυναμεως
— σου·
6 Και εσται τα ρη
ματα ταυτα όσα
εγω εντελλομαι
σοι σημερον.
εν τη καρδια σου
και εν τη ψυχῆ
7 σου· και προβι
βασεις αυτα τους
ὓιους σου· και
λαλησεις εν αυ
τοις καθημενος
εν όικω· και πο
ρευομενος εν
όδω· και κοιτα
ζομενος· και δι
ανισταμενος·
8* και αφάψεις αυ
τα εις σημειον
επι της χειρος
σου· και ασαλευ
τα προ οφθαλμων
9* σου· και γραψε
τε αυτα επι τας
φλειας των όι
κιῶν ὓμων· και
— των πυλῶν υμων·
10* Και έσται ὃταν
εισαγαγη σε κυριος
ό θεος σου εις την
γην ἡν ὣμοσεν
τοις πατρασιν
σου τω αβρααμ
και τω ἳσαακ' και
τω ἳακῶβ· δουναι
σοι πολεις μεγα
λας και καλας
άς ουκ ωκοδο
11 μησας· όικίας
πλήρεις παντων
αγαθῶν ά̓ς ου
κ' ενεπλησας·
λακκους λελα
τομημενους
όῦς ουκ' εξελα
τομησας· αμπε
λῶνας και ελαι
ῶνας όῦς ου κα

τεφυτευσας.
και φαγων και
εμπλησθε῀ις.
12· προσεχε σεαυ
τω μη πλατυν
θῆ ἡ καρδια σου
και επιλάθη κυριου
του θεου σου του
εξαγαγοντος
σε εκ γης ἀιγυ
πτου εξ όίκου
— δουλειας·
13· κυριον τον θεον σου
φοϐηθηση· και
αυτω λατρευ
σεις· και προς
αυτον κολληθη
ση· και επι τω ὀ
νοματι αυτου
— ὀμῆ·
14· Ου μη πορευ-
σθε ὀπισω θε
ων ετερων α
πο των θεων
των εθνων των
περικυκλω ῦ
15· μων· ότι θεος ζη
λώτης κυριος ὁ θεος
σου εν σο῀ι· μη
οργισθε῀ις θυ
μωθῆ κυριος ὁ θεος
σου εν σο῀ι. και
εξολεθρευση
σε απο προσω
== που της γης γης·

16· Ουκ εκπειρασ-ις
κυριον τον θεον σου
ον τροπον εξε
πειρασασθε εν
τω πειρασμῶ·
17 φυλασσων φυ
λαξη τας εντο
λας κυριου του θεου
σου· και τα μαρ
τυρια αυτου· και
τα δικαιωματα
αυτου όσα ενε
— τειλατο σοι·
18· Και ποιησεις το
καλον και το αρὲ
στον εναντιον
κυριου του θεου σου·
ἵνα ευ σοι γενη
ται· και εισελθης
και κληρονομη
σης την γην την
αγαθην ἡ῀ν ὼμο
σεν κυριος τοις πα
19· τρασιν σου· εκ
διῶξαι παντας
τους εχρους σου
προ προσωπου
σου καθα ελαλη
— σεν·
20· Και έσται όταν
ερωτηση σε ὁ
ῦιος σου αυριον
λεγων· τίνα ε
στιν τα μαρτυ
ρια και τα δικαι

ωματα και τα κρι
ματα όσα ενετει
λατο κυριος ὁ θεος ἧ
21 μων ἡμῖν. και
ερεις τω ὑὶω σου·
όικεται ἦμεν
τω φαραῶ εν γη
ἀιγυπτω και ε
ξηγαγεν ἡμας
κυριος εκειθεν εν
χειρι κραταιᾶ και
εν βραχιονι ῦ
22· ψηλω· και έδω
κεν κυριος σημεια
και τερατα με
γαλα και πονη
ρα εν ἀιγυπτω
εν φαραῶ και εν
τω όίκω αυτου·
και εν τη δυνα
μει αυτου ενώ
πιον ἧμων·
23 και ἧμας εξηγα
γεν κυριος ὁ θεος ἡμων
εκειθεν ἵνα
εισαγαγη ἡμας
δουναι ἡμιν
την γην ταυτην
ἡ῀ν·ώμοσεν κυριος
ὁ θεος ἡμων τοις
πατρασιν ἡμων
δουναι ἡμιν·
24 και ενετειλα
το ἡμιν κυριος ποι
ειν πασας τας

εντολας· και τα
χριματα· φοβει
σθαι κυριον τον θεον
ήμων· ϊνα ε῀υ
ῆ ημιν πασας
τας ἡμερας· ϊνα
ζῶμεν ώσπερ
και σημερον·
25 και ελεημοσυ
νη έσται ῆμιν
εαν φυλασσω
μεθα ποιειν πα
σας τας εντο
λας του νομου
τουτου έναν
τι κυριου του θεου ή
μων καθα ενε
— τειλατο ήμιν
VII, Και εσται εν τω
1· εισαγαγειν σε
κυριον τον θεον σου
εις την γην ει
ς ή῀ν εισπορευ
η εκει κληρονο
μησαι αυτην.
και εξαρη εθνη
μεγαλα και πολ
λα απο προσω
που σου· τον χετ'
τᾶιον· και τον
γεργεσᾶιον· και
τον αμορρᾶιον·
και τον χαναναι
ον· και τον φε
ρεζᾶιον· και τον

ευα῀ιον· και τον
ιεβουσᾶιον· ε
πτα εθνη μεγα
λα και πολλα και
ϊσχυροτερα ΰ
2 μων· και παρα
δωσει αυτους
κυριος ό θεος σου εις
τας χειρας σου.
και παταξεις αυ
τους· αφανισμῶ
αφανιε῀ις αυτους·
ου διαθηση προς
αυτους διαθη
κην· ουδε μη ε
λεησης αυτους·
3· ουδε μη γαμβρευ
σητε προς αυτους·
την θυγατερα
σου ου δωσεις
τω ϋιω αυτου·
και την θυγατε
ρα αυτου ου λημ
ψη τω ϋιω σου·
4· αποστησει γαρ τον
ϋιον σου απ ε
μου· και λατρευ
σει θεοις ετε
ροις· και οργι
σθησεται θυ
μω κυριος εις ϋμας·
και εξολεθρευ
— σει σε το ταχος·
5· αλλ' ουτως ποι
ησετε αυτους·

τους βωμους αυ
των καθελε῀ιτε
και τας στηλας
αυτων συντρι
ψετε· και τα αλ
ση αυτων εκκο
ψετε· και τα γλυ
πτα των θεων
αυτων κατακαυ
— σετε πυρι·
6 ότι λαος ἅγιος
ει κυριω τω θεω σου·
και σε προειλα
το κυριος ό θεος σου·
ειναι αυτω λαον
περιόυσιον πα
ρα παντα τα εθνη
όσα επι προσω
— που της γης·
7· ουχ' ότι πολυ
πληθειτε παρα
παντα τα εθνη
προειλατο κυριος
ϋμας και εξελε
ξατο ϋμας· ϋμεις
γαρ εστε ολιγο
στο῀ι παρα παντα Ψ
8 τα εθνη· αλλα πα
ρα το αγαπᾶν κυριον
ϋμας· και διατη
ρων τον όρκον
ό῀ν ὤμοσεν τοις
πατρασιν ϋμων
εξηγαγεν κυριος ϋ
μας εκειθεν

εν χειρι κραται
ᾶ και εν βραχίο
νι ϋψηλω· και
ελυτρωσατο σε
εξ οικου δουλει
ας εκ χειρος φα
ραω βασιλεως
9· άιγυπτου· και
γνωση ότι κυριος
ό θεος σου ουτος
ό θεος· ό θεος ό πι
στος· ό φυλασ
σων την διαθη
κην και το ελε
ος αυτου τοις
αγαπωσιν αυτον
και τοις φυλασ
σουσιν τας εν
τολας αυτου εις
χιλιας γενεας·
10· και αποδιδους
τοις μισουσιν
κατα προσωπον
εξολεθρευσαι
αυτους· και ου
χι βραδυνε͂ι τοις
μισουσιν· κατα
προσωπον απο
— δωσει αυτοις·
11· Και φυλαξη τας
εντολας και τα
δικαιωματα και
τα κριματα * όσα
εγω εντελλο
μαι σοι σημερον

* ταυτα

— ποιειν·
12 Και έσται ἡνίκα
αν ακουσητε
παντα τα δικαι
ωματα ταυτα και
φυλαξητε και
ποιησητε αυτα.
και φυλαξει κυριος
ό θεος σο͂ι την δια
θηκην και το ε
λεος καθᾶ ὡμο
σεν τοις πατρα
13· σιν ϋμων· και α
γαπησει σε και
ευλογησει σε·
και πληθυνε͂ι σε·
και ευλογησει
τα εκγονα της
κοιλίας σου· και
τον καρπον της
γης σου· τον σί
τον σου και τον
ο͂ινον σου· και
το ελαιον † σου·
τα βουκολια των
βοῶν σου· και
τα ποιμνια των
προβατων σου·
επι της γης ἧς
ὤμοσεν κυριος τοις
πατράσιν σου
14· δουναι σοι ευλο
γητος εση πα
— ρα παντα τα ἔθνη·
Ουχ' έσται εν ΰ

μιν αγονος ου
δε στε͂ιρα· και εν
τοις κτηνεσιν
15 σου· και περι
ελε͂ι κυριος ό θεος σου
απο σου πασαν
μαλακιαν· και
πασας νοσους
αιγυπτου τας
πονηρας ά εω
ρακας· και όσα έ
γνως· ουκ επι
θησει επι σε·
και επιθησει αυ
τα επι τους μι
— σουντας σε·
16· και φαγῆ παντα
τα σκυλα των ε
θνῶν ά κυριος ό θεος
σου διδωσιν σοι·
ου φίσεται ό ο
φθαλμος σου
επ αυτοις· και
ου μη λατρευσεις
τοις θεοις αυτων·
ότι σκῶλον του
— το εστιν σοι·
17· Εαν δε λεγης
εν τη διανο͂ια
σου· ότι πολυ
το εθνος τουτο
ἡ εγω· πως δυ
νησομαι εξολε
θρευσαι αυτους.
18 ου φοβηθηση

† ελεον erat, ut apparet, sed A correxit

αυτους· μνε῀ια
μνησθηση όσα
εποιησεν κυριος ὁ
θεος σου τω φαρα
ῶ και πασι τοις
19· αιγυπτιοις· τους
πειρασμους τους
μεγαλους ὁῦς
ειδον ὁι οφθαλ
μοι σου· τα ση
με῀ια και τα τερα
τα τα μεγαλα εκει
να· την χειρα την
κραταιᾶν· και τον
βραχίονα τον
ὕψηλον· ὡς εξη
γαγεν σε κυριος ὁ θεος
σου· ουτως ποι
ησει κυριος ὁ θεος ἡ
μων πασι τοις
εθνεσιν ὁῦς
συ φοβη απο προ
σωπου αυτων·
20· και τασφηκίας
αποστελε῀ι κυριος
ὁ θεος σου εις αυ
τους εως αν εκ
τριβῶσιν ὁι κα
ταλελειμμενοι
και ὁι κεκρυμμε
— νοι απο σου·
21 Ου τρωθηση α
πο προσωπου
αυτων· ὁτι κυριος
ὁ θεος σου εν σοι
θεος μεγας και κρα
22 τάιος· και κατα
ναλωσει κυριος ὁ θεος,
σου τα ἔθνη ταυ
τα απο προσωπου
σου κατα μικρον
μικρον· ου δυ
νηση εξαναλω
σαι αυτους το τά
χος· ἵνα μη γενη
ται ἡ γη ἐρημος·
και πληθυνθη
επι σε τα θηρια
— τα ἄγρια·
23· Και παραδωσει
αυτους κυριος ὁ θεος
σου εις τας χει
ρας σου· και απο
λε῀ις αυτους απω
λε῀ια μεγαλη· ἑ
ως αν εξολεθρευ
24· ση αυτους· και
παραδωσει τους
βασιλεις αυτων
εις τας χειρας
ὕμων· και απολε῀ι
ται το ὄνομα αυ
των εκ του το
που εκεινου·
ουκ αντιστησε
ται ουδεις κατα
προσωπον σου·
εως αν εξολε
— θρευσης αυτους·
25· Τα γλύπτα των
θεῶν αυτων
κατακαυσετε
— πυρι·
ουχ' επιθυμη
σεις αργυριον
ουδε χρυσιον
απ αυτων λαβειν
σεαυτω· μη πτάι
σης δι αυτο· ὁτι
βδελύγμα κυριω τω
θεω σου εστιν·
26 και ουχ' εισοίσεις
βδελυγμα εις τον
όικον σου· και
αναθεμα ἐση ὡσ
περ τουτο· προ
σοχθίσματι προ
σοχθιε῀ις· και βδε
λύγματα βδελυ
ξη· ὁτι αναθεμα
— εστιν·
VIII, Πασας τας εντο
1· λας ταυτας ἁς ε
γω εντελλομαι
ὕμιν σημερον
φυλαξεσθε ποι
ειν· ἵνα ζητε και
πολυπλασιασθη
τε και κληρονο
μησητε την γην
την αγαθην ἡ῀ν
ὥμοσεν κυριος τοις
— πατράσιν ὕμων·
2· Και μνησθηση
πασαν την ὁδον

ην ηγαγεν σε
κυριος ὁ θεος σου εν
τη ερημω· ὁπως
αν κακωση σε
και πειραση σε·
και διαγνωσθη
τα εν τη καρδια
σου ει φυλαξη
τα εν τη καρδια
3· σου. ἡ οῦ· και
εκακωσεν σε
και ελιμαχθο
— νησεν σε·
και εψώμισεν
σε το μαννα ὁ
ουκ' ηδεισαν δι
πατερες σου· ἵνα α
ναγγειλη σοι
ὁτι ουκ' επ ἁρτω
μονω ζησεται
ὁ ανθρωπος· αλλ' επι
παντι ρηματι
εκπορευομε
νω δια στομα
τος θεου ζησεται
— ὁ ανθρωπος·
4· τα ἱματια σου ου
κατ'ετριβη απο
σου· δι ποδες
σου ουκ ετυλω
θησαν ιδου τεσ
— σερακοντα ετη·
5 και γνωση τη
καρδια σου ὁτι
ως ει τις ανθρωπος
παιδευση τον
ὑιον αυτου· ου
τως κυριος ὁ θεος σου
— παιδευσει σε·
6 και φυλαξη τας
εντολας κυριου του
θεου σου πορευ
εσθαι εν ταις
ὁδοις αυτου
και φοβεισθαι
— αυτον·
7· Ο γαρ κυριος ὁ θεος σου
εισαγει σε εις
γην αγαθην και
πολλην· οῦ, χι
μαρροι ὑδατων
και πηγαι αβυσ
σῶν εκπορευ
ομεναι δια των
ορέων και δια
των πεδιών·
8 γῆ πυρο῀υ· και κρι
θῆς αμπελοι
και συκᾶι· ροαι·
γῆ ελαιας ελαι
ου και μελιτος·
9· γῆ εφ ἡ῀ς ου με
τα πτωχιας φα
γῆ τον ἁρτον
σου· και ουκ' εν
δεηθηση ου
δεν επ αυτης·
γῆ, ἡ῀ς δι λιθοι
αυτης σίδηρος·
και εκ των ὀρέ
ων αυτης μεταλ
λευσεις χαλκον·
10 και φαγῆ και εμ
πλησθηση· και
ευλογησεις
κυριον τον θεον σου
επι της γης της
αγαθης ἡ῀ς ἑδω
— κεν σοι·
11 Πρόσεχε σεαυ
τω· μη επιλαθη
κυριου του θεου σου
του μη φυλαξαι
αυτου τας εν
τολας· και τα κρι
ματα και τα δικαι
ωματα αυτου
ὁσα εγω εντελ
λομαι σοι ση
12· μερον· μη φα
γῶν και εμπλη
θε῀ις· και οικι
ας καλας ὁικο
δομησας και κα
τοικησας εν
13· αυταις· και των
βοῶν σου και
των προβατων
πληθυνθεν
των· σοι· αργυ Ω
ριου και χρυσι
ου πληθυνθεν
των σοι· και παν
των ὁσων σοι
εστιν πληθυν

θεντων σοι.
14' ϋψωθῆς τη καρ
δια σου και επι
λαθη κυριου του θεου
σου του εξαγα
γοντος σε εκ
γης αιγυπτου
εξ' οἴκου δου
15' λε˜ιας· του αγαγον
τος σε δια της
ερημου της με
γαλης και της
φοβερας εκεῖ
νης· οῦ ὄφις
δάκνων και
σκορπιος· και
δίψα οῦ ουκ' ην
— ϋδωρ· του εξα
γαγοντος σοι
εκ πετρας ακρο
τομου πηγην
16 ϋδατος· του ψω
μισαντος σε το
μαννα εν τη ε
ρημω ὁ ουκ' η
δεισαν δι πατερες
— σου·
Ϊνα κακωση σε
και ϊνα εκπει
ραση σε ε˜υ, σε
ποιησαι επ ε
— σχατων σου·
17' και μη ε˜ιπης
εν τη καρδια
σου ἡ ισχυς ἡ

ϊσχῦς μου και
το κρατος της
χειρος μου εποι
ησεν μοι την
δυναμιν την
μεγαλην ταυ
18' την· και μνησθη
ση κυριου του θεου
σου ὅτι αυτος
σοι διδωσιν ισχυν
του ποιησαι δυ
ναμιν· και ϊνα
στηση την δια
θηκην αυτου
ἡ˜ν ὤμοσεν τοις
πατρασιν † σου
— ὡς σημερον·
19' Και ἔσται εαν
ληθη επιλαθη
κυριου του θεου σου·
και πορευθης
ὀπίσω θεων
ετερων· και λα
τρευσης αυτοις
αυτοις και προ
σκυνησης αυ
τοις. διαμαρτυ
ρομαι ϋμιν ση
μερον τον τε
ουρανον και την
γην· ὅτι απωλε˜ι
20 α απολε˜ισθε κα
θα και τα λοιπα
εθνη ὅσα κυριος α
πολλυει προ προ

σωπου ϋμων·
ουτως απολε˜ι
σθε· ανθ ὧν ου
κ' ηκουσατε της
φωνης κυριου του
— θεου ϋμων·
IX 'Ακουε ισραηλ' συ
1' διαβαινεις ση
μερον τον ϊορ
δανην εισελ
θειν κληρονο
μησαι εθνη με
γαλα και ϊσχυρο
τερα μαλλον ἡ
ϋμεις· πολεις
μεγαλας και τει
χήρεις εως του
2' ουρανου· λαον
μεγαν και πολυ-
και ευμηκῆ
ϋιους εναχ' ους
συ οισθα· και συ
ακήκοας· τίς
αντιστησεται
κατα προσωπον
3' ϋιων εναχ'· και
γνωση σημε
ρον ὅτι κυριος ὁ θεος
σου ουτος προ
πορευεται προ
προσωπου σου·
πῦρ' καταναλι
σκον εστιν· ου
τος εξολεθρευ
σει αυτους· και

† τ supplet super linea A, ut apparet

ουτος αποστρε
ψει αυτους προ
προσωπου σου·
και εξολεθρευ
σει αυτους και
απολεῖ αυτους
εν ταχει καθα
περ ειπεν σοι
— κυριος·
4· Μη είπης εν τη
καρδια σου· εν
τω εξαναλωσαι
κυριον τον θεον σου
τα εθνη ταυτα
προ προσωπου
σου. λεγων· δια
τας δικαιοσυ
νας μου εισῆγα
γαγεν με κυριος κλη
ρονομησαι την
γην την αγαθην
ταυτην· αλλα δι
α την ασεβειαν
των εθνῶν του
των κυριος εξολε
θρευσει αυτους
προ προσωπου
— σου·
5· Ουχι δια την δι
καιοσυνην σου
ουδε δια την ό
σιοτητα της καρ
διας σου συ εισ
πορευη κληρο
νομησαι την
γην αυτων· αλ
λα δια την ανο
μιαν των εθνων
τουτων κυριος εξο
λεθρευσει αυ
τους απο προσω
που σου· και ινα
στηση την δια
θηκην ἥν ὤμο
σεν κυριος τοις πα
τράσιν υμων·
αβρααμ' και ἴσα
— ακ' και ἴακῶβ·
6 Και γνωση ση
μερον ότι ου
δια τας δικαιο
συνας σου κυριος
ό θεος σου διδω
σιν σοι την γην
την αγαθην κλη
ρονομησαι· ό
τι λαος σκληρο
— τραχηλος ει·
7· Μνησθητι μη ε
πιλαθη όσα πα
ρωξυνας κυριον τον
θεον σου εν τη ε
ρήμω· αφ ἧς ἡ
μερας εξηλθα
τε εκ γης αιγυ
πτου εως ηλθε
τε εις τον τοπον
τουτον απει
θοῦντες διετε
λεῖτε τα προς κυριον·
8· και εν χωρῆβ'
παρωξυνατε κυριον·
και εθυμωθη
κυριος εφ ϋμιν εξο
λεθρευσαι ϋμας
9· αναβαινοντος
μου εις το ὄρος
λαβειν τας πλα
κας τας λιθινας
πλακας διαθη
κης ἁς διέθετο
— κυριος προς υμας·
και κατ'εγινο
μην εν τω ὄρει
τεσσερακοντα
ἡμερας και τεσ
σερακοντα νυ
κτας· αρτον ου
κ' έφαγον και υ
δωρ' ουκ' έπιον·
10· και έδωκεν μοι
κυριος τας δυο πλά
κας τας λιθινας
γεγραμμενας
εν τω δακτυλω
του θεου· και επ αυ
ταις εγεγραπτο
παντες όι λογοι
ους ελαλησεν
κυριος προς ϋμας
εν τω όρει εκ με
σου του πυρος
ημερα εκκλη
11· σιας· και εγενε
το δια τεσσερα

κοντα ἡμερων
και δια τεσσερα
κοντα νυκτῶν
ἐδωκεν μοι κυριος
τας δυο πλακας
τας λιθίνας· πλά
— κας διαθηκης·
12 Και ειπεν κυριος
προς με ανάστη
θι και καταβη
θι το τάχος εν
τευθεν· ότι η
νομησεν ὁ λα
ος σου όὓς εξη
γαγες εκ γης άι
γυπτου· παρε
βησαν ταχυ εκ
της ὁδο῀υ ἡ῀ς ε
νετέιλω αυτοις·
εποιησαν εαυ
— τοις χώνευμα·
13 Και ειπεν κυριος
πρός με· λελά
ληκα προς σε α
παξ' και δις λεγων
εώρακα τον λα
ον τουτον· και
ἴδου λαος σκλη
ροτραχηλος ε
14· στιν· ἐασον με
εξολεθρευσαι
αυτους· και εξα
λειψω το όνο
μα αυτων υπο
κατωθεν του

ουρανου· και ποι
ησω σεις εθνος
μεγα και ἴσχυ
ρον· και πολυ
— μαλλον ἡ τουτο·
15· Και επιστρεψας
κατέβην εκ του
ὀρους· και το ὄ
ρος εκαιετο πυ
ρι· και αι δυο πλά
κες των μαρτυ
ριων επι ταις χερ
16 σιν μου· και ἴδων
ότι ἡμαρτετε
ἐναντι κυριου του
θεου υμων· και ε
ποιησατε ὓμιν
εαυτοις μοσχον
χωνἐυτον· και
παρεβητε ταχυ
εκ της ὀδου ἡ῀ς
ενετειλατο κυριος
17· υμιν ποιειν. και
επιλαβομενος
των δυο πλακῶν
ερριψα αυτας α
πο των χειρων
μου· και συνετρι
ψα αυτας απο των
χειρων μου † εναν
— τιον ὓμων·
18· Και εδεηθην ἐ
ναντι κυριου δευτε
ρον καθαπερ
και το προτερον

τεσσερακοντα
ἡμερας και τεσ
σερακοντα νυ
κτας· ἀρτον ου
κ' ἐφαγον και ὓ
δωρ' ουκ επιον
περι πασῶν των
αμαρτιῶν ὓμων
ὧν ἡμαρτετε ποιησαι το πονηρον
εναντίον κυριου του
θεου ὓμων του πα
ροξυναι αυτον·
19· και εκφοβος ει
μι δια την οργην
και τον θυμον·
ότι παροξυνθη
κυριος εφ υμιν του
εξολεθρευσαι
ὓμας· και εισή
κουσεν κυριος εμου
και εν τω καιρω
— τουτω·
20· Και επι ἀαρῶν ε
θυμωθη κυριος σφο
δρα του εξολε
θρευσαι αυτον·
και ηυξαμην και
περι ααρῶν εν
— τω καιρω εκεινω·
21· και την αμαρτι
αν ὓμων ἡ῀ν εποι
ησατε τον μοσχον
ελαβον αυτον
και κατεκαυσα
αυτον εν πυρι·

† A, ut videtur, reprobat απο των χειρων μου

και συνετριψα
αυτον και κατη
λασα σφοδρα ε
ως δῦ εγενετο `
ϙ λὲπτον· και εγε
νηθη ὡσει κο
νιόρτος· και ερ
ριψα τον κονι
όρτον εις τον
χειμαρρο͂υν τον
καταβαινοντα
— εκ του όρους·
22 Και εν τω εμπυ
ρισμῶ· και εν τω
πειρασμῶ· και
εν τοις μνήμα
σιν της επιθυ
μιας παροξυνον
τες ῆτε κυριον τον
— θεον ϋμων·
23· Και ότε εξαπε
στειλεν κυριος ϋμας
εκ καδης βαρνῆ
λεγων ανάβητε
κληρονομησα
τε την γην ἡν
δίδωμι ϋμιν.
και ηπειθησα
τε τω ρηματι κυριου
του θεου ϋμων·
και ουκ επιστευ
σατε αυτω· και
ουκ' εισηκου
σατε της φω
24 νης αυτου· απει

θουντες ῆτε
τα προς κυριον αφ ῆς
ἡμερας εγνω
— σθη υμιν
25· Και εδεηθην ἐ
ναντι κυριου τεσσ-
ρακοντα ἡμε
ρας και τεσσε
ρακοντα νυκτας
όσας εδεηθην·
ειπεν γαρ κυριος
εξολεθρευσαι
26· ϋμας· και ηυξα
μην προς τον
θεον και ειπα· κυριε
κυριε βασιλευ των
θεων· μη εξο
λεθρευσης τον
λαον σου και την
κληρονομιαν
σου ἧν ελυτρω
σω εν τη ϊσχυϊ
σου τη μεγαλη·
όῦς εξηγαγες
εκ γης αιγυπτου
εν τη ϊσχυϊ σου
τη μεγαλη και
εν τη χειρι σου
τη κραταιᾶ και
εν τω βραχίονι
σου τω υψηλω·
27 μνησθητι αβρα
αμ' και ισαακ' και
ιακῶβ' των θε
ραποντων σου·

όῖς ὤμοσας κα
τα σεαυτου μη
επιβλεψης ε
πι την σκληρό
τητα του λαου
τουτου και επι
τα αμαρτηματα
αυτων· και επι
τα ασεβηματα
28· αυτων· μηπο
τε είπωσιν όι
κατοικουντες
την γην όθεν
εξηγαγες ημας
εκειθεν λεγον
τες παρα το μη
δυνασθαι κυριον
εισαγαγειν αυ
τους εις την
γην ἧν ειπεν
αυτοις· και πα
ρα το μισησαι
κυριον αυτους. εξη
γαγεν αυτους
αποκτειναι † εν
29 τη ερημω· και
ουτοι λαος σου
και κληρος σου
όῦς εξηγαγες
εκ γης αιγυπτου·
εν τη ϊσχυϊ σου
τη μεγαλη· και
εν τω βραχίο
νι σου τω υψη
= λω

† ε supplet A inter literas τ et ι, ut apparet

X, 1· Εν εκεινω τω
καιρω ειπεν κυριος
πρός με· λάξευ
σον σεαυτω δυ
ο πλακας λιθι
νας ωσπερ τας
πρωτας· και α
ναβηθι προς με
εις το όρος·
και ποιησεις
σεαυτω κιβω
τον ξυλίνην·
2· και γραψω επι
τας πλακας τα
ρηματα όσα ή͂ν
εν ταις πλαξιν
ταις πρωταις
ἅϊς συνετριψας
και εμβαλε͂ις αυ
τας εις την κι
— βωτον·
3 και εποιησα κι
βωτον εκ ξυλων
ασηπτων· και
ελαξέυσα τας
δυο πλακας τας
λιθινας ώσπερ
άι πρωται· και α
νεβην εις το ό
ρος· και άι δυο
πλακες επι ταις
δύσι χερσιν μου·
4· και έγραψεν ε
πι τας πλακας
κατα την γρα
φῆν την πρω
την τους δεκα
λογους όῦς ελα
λησεν κυριος προς
ῦμας εν τω ό
ρει εκ μεσου
του πυρος· και
εδωκεν αυτας
— κυριος εμοι·
5 Και επιστρεψας
κατ'εβην εκ του
όρους· και ενε
βαλον τας πλα
κας εις την κι
βωτον ην εποι
ησα· και ῆσαν
εκει καθα ενε
— τειλατο μοι κυριος·
6 Και όι ῦιοι ισραηλ'
απῆραν εκ βη
ρῶθ' ῦιων ια
κειμ· μισαδαΐ·
εκει απεθανεν
ἀαρῶν και έτα
φη εκει· και ιε
ρατευσεν ελε
ἀζαρ' υιος αυτου
— αντ αυτου·
7· Εκειθεν απη
ραν εις γαδ'γα-'
εις ϊτεβαθα -η
χειμαρρου ῦδα
— των·
8 Εν εκεινω τω
καιρω διεστει
λεν κυριος· την φυ
λην την λευΐ.
αιρειν την κιβω
τον της διαθη
κης κυριου παραστη
ναι εναντι κυριου
λειτουργε͂ιν
και επευχεσθαι
επι τω ονομα
τι αυτου εως της
ήμερας ταυτης
9 δια τουτο ουκ' ε
σται τοις λευι
ταις μερις και
κληρος εν τοις
αδελφοις αυτων
κυριος αυτος κλη
ρος αυτου καθα
— ειπεν αυτω
10· Καγω εστην εν
τω όρει τεσσε
ρακοντα ήμερας
και τεσσερακον
τα νυκτας· και
εισηκουσεν κυριος
μου και εν τω
καιρω τουτω·
και ουκ' ήθελη
σεν κυριος εξολε
— θρευσαι ῦμας·
11· Και ειπεν κυριος πρός
με· βάδιζε απα
ρον έναντι του
λαου τουτου·
και εισπορευε

σθωσαν και κλη
ρονομειτωσαν
την γην ἥ῀ν ὤμο
σα τοις πατρασιν
αυτων δουναι
— αυτοις·
12· Και νῦν ισραηλ τί κυριος
ὁ θεος σου αιτει
παρα σου. αλλ η
φοβεισθαι κυριον
τον θεον σου· πο
ρευεσθαι εν πα
σαις ταις ὁδοις
αυτου· και αγα
παν αυτον· και
λατρευειν κυριω
τω θεω σου εξ ὅ
λης της καρδιας
σου. και εξ ολης
της ψυχης σου
13· φυλασσεσθαι τας
εντολας κυριου του
θεου σου· και τα δι
καιωματα αυτου
ὅσα εγω εντελ
λομαι σοι σημε
— ρον· ἵνα ευ σοι ῆ·
14· Ἰδου κυριου του θεου
σου ὁ ουρανος
και ο ουρανος του
ουρανου· ἡ γη
και παντα ὅσα ε
στιν εν αυτη·
15 πλῆν τους πατερας
ῦμων προείλα
το κυριος αγαπαν αυ
τους· και εξελε
ξατο το σπερμα
αυτων μετ αυ
τους υμας παρα
παντα τα εθνη
κατα την ἡμε
— ραν ταυτην
16 Και περιτεμε῀ι
σθε την σκληρο
καρδιαν ῦμων·
και τον τραχη
λον ῦμων ου
σκληρυνε῀ιτε
17· ετι· ὁ γαρ κυριος ὁ θεος
ῦμων· ουτος θεος
των θεων και
κυριος των κυριων·
ὁ θεος ὁ μεγας και
ὁ ἴσχυρος και ὁ
φοβερος· ὅστις
ου θαυμαζει προ
σωπον· ουδ'ε
μη λαβη δωρον·
18 ποιων κρισιν
προσηλυτω· και
ορφανω και χη
ρα· και αγαπα τον
προσηλυτον του
δουναι αυτω ἀρ
τον και ιματιον
19 και αγαπησετε
τον προσηλυτον·
προσηλυτοι γαρ
ητε εν γῆ αιγυ
— πτω·
20· Κυριον τον θεον σου
φοβηθηση· και
αυτω λατρευσεις·
και προς αυτον
κολληθηση·
και επι τω ὀνο
ματι ααυτου ομῆ·
21 αυτος καύχημα
σου και αυτος θεος
σου· ὅστις εποι
ησεν σοι τα με
γαλα και τα ἐνδο
ξα ταυτα ἁ ειδον
— ὁι οφθαλμοι σου·
22· Εν εβδομηκον
ταπεντε ψυχαις
κατ'εβησαν ὁι
πατερες σου εις αι
γυπτον· νὺνι
δε εποιησεν σε
κυριος ὁ θεος σου ὡσ
ει τα ἄστρα του
ουρανου τω πλη
XI, 1 θει· και αγαπησεις
κυριον τον θεον σου·
και φυλαξη τα
φυλάγματα αυ
του και τα δικαι
ωματα αυτου·
και τας εντολας
αυτου και τας
κρισεις αυτου
πασας τας ἡμε
= ρας·

2· και γνωσεσθε
σημερον ότι
ουχι τα παιδια
ϋμων όσοι ου
κ οιδασιν ουδε
ειδον την παι
διαν κυριου του θεου
σου και τα μεγα
λε῀ια αυτου· και
την χειρα την
κραταιαν· και τον
βραχίονα τον
3· ϋψηλον· και τα
σημεια αυτου
και τα τερατα ά
εποιησεν ε-
ϙ̄ μεσω αιγυπτου
φαραω βασιλει
αιγυπτου· και
παση τη γη αυ
4· του· και όσα εποι
ησεν την δυνα
μιν των αιγυ
πτιων· τα αρμα
τα αυτων και την
ιππον αυτων·
ώς επεκλυσεν
το υδωρ της θα
λασσης της ερυ
θρας επι προσω
που αυτων· κα
ταδιωκοντων
αυτων εκ των
όπισω υμων·
και απωλεσεν

αυτους κυριος ό θεος
εως της σημε
— ρον ήμερας
5 Και όσα εποιη
σεν υμιν εν τη
ερημω εως ηλ
θετε εις τον
τοπον τουτον·
6· και οσα εποιη
σεν τω δαθαν
και τω αβειρῶν
υιοις ελιᾶβ' υιου
ρουβῆν· όυς, α
νοιξασα ή γη το
στομα αυτης.
κατεπιεν αυτους·
και τους όικους
αυτων· και τας
σκηνας αυτων·
και πασαν αυτων
την ϋπόστασιν
την μετ αυτων
εμμεσω παν
7 τος ισραηλ'· ότι όι ο
φθαλμοι υμων
εῶρων παντα
τα εργα κυριου τα με
γαλα όσα εποιη
σεν ϋμιν σημε
— ρον
8· Και φυλαξεσθε
πασας τας εντο
λας αυτου όσας
εγω εντελλο
μαι ϋμιν σημε

ρον· ινα ζητε
και πολυπλασι
ασθητε και ει
σελθητε και κλη
ρονομησητε
την γην εις ή῀ν
ϋμεις διαβαινε
τε τον ιορδανην
εκει κληρονο
- μησαι αυτην·
9 ϊνα μακροημε
ρευσητε επι της
γης ή῀ς ώμοσεν
κυριος τοις πατρασιν
ϋμων δουναι αυ
τοις και τω σπερ
ματι αυτων με
τ αυτους γην ρέ
ουσαν γαλα και
— μελι·
10· Εστιν γαρ ή γη
εις ή῀ν ϋμεις εισ
πορευεσθαι εκει
κληρονομησαι
αυτην ουχ ώσ
περ' ή γη αιγυ
πτου εστιν όθεν
εκπορευεσθε
εκειθεν· όταν
σπειρωσι τον
σπόρον και πο
τιζωσι τοις πὸ
σιν ώς κηπον
— λαχανιας·
11 η δε γη εις ή῀ν συ

εισπορευη ε
κει κληρονο
μησαι αυτην. γῆ
ορινη και πεδι
νη· εκ του υε
του του ουρανου
12 πίεται υδωρ· γῆ
ἡ῀ν κυριος ὁ θεος σου
επισκοπειται
αυτην· διαπαν
τος ὁι οφθαλμοι
κυριου του θεου σου
επ αυτης απ αρχης
του ενιαυτου
και εως της συν
τελε῀ιας του ενι
— αυτου·
13 Εαν δε ακοῆ ακου
σητε πασας
τας εντολας
αυτου ὁσας εγω
εντελλομαι σοι
σημερον· αγαπαν
κυριον τον θεον σου
και λατρευειν
αυτω εξ ολης της
καρδιας σου και
εξ ολης της ψυ
14· χης σου. και δω
σει τον ὑετον
τη γῆ σου καθ ω
ραν προιμον
και οψιμον· και
εισοισεις † τον
σῖτον σου και

τον ο῀ινον σου
και το ελαιον
15· σου· και δωσεις
χορτάσματα τοις
τοις αγρο῀ις σου
τοις κτήνεσιν
— σου και φαγων
και εμπλησθε῀ις.
16 πρόσεχε σεαυ
τω μη πλατυν
θῆ ἡ καρδια σου
και παραβητε
και λατρευσητε
θεοις ετεροις
και προσκυνη
σητε αυτοις·
17 και θυμωθε῀ις
οργη κυριος εφ υμιν.
και συσχη τον
ουρανον· και
ουκ έσται ὑε
τος· και ἡ γη ου
δωσει τον καρ
πον αυτης· και
απολε῀ισθε εν
τάχει απο της
γης της αγαθης
ἡ῀ς εδωκεν ὁ
— κυριος ὑμιν·
18 Και εμβαλε῀ιτε
τα ρηματα ταυτα
εις την καρδιαν
υμων και εις
την ψυχην υ
μων· και αφαψε

τε αυτα εις ση
μειον επι της
χειρος ὑμων·
και εσται ασαλευ
τον προ οφθαλ
19 μων υμων· και
διδαξετε αυτα
τα τεκνα υμων
λαλειν αυτα κα
θημενους εν
οικω· και πορευ
ομενους εν ὁ
δω· και κοιταζο
μενους και δι
— ανισταμενους·
20· και γραψετε αυ
τα επι τας φλει
ᾶς των οἰκων
ὑμων· και των
πυλῶν υμων·
21 ἱνα πολυημε
ρευσητε· και αι
ἡμεραι των ὑιων
ὑμων επι της
γης ἡ῀ς ώμοσεν
κυριος τοις πατρα
σιν ὑμων δου
ναι αυτοις κα
θως ἀι ημεραι
του ουρανου ε
— πι της γης·
22 Και έσται εαν α
κοῆ ακουσητε
πασας τας εντο
λας ταυτας ἁς

† Ultimo ς A punctum reprobationis imposuit, sed ipse illud reprobavit

εγω εντελλο
μαι ϋμιν σημε
ρον ποιειν· αγα
παν κυριον τον θεον
ἡμων πορευε
σθαι εν πασαις
ταις ὁδοις αυτου·
και προσκολλα
23 σθαι αυτω και
εκβαλε῀ι κυριος παν
τα τα ἑθνη ταυ
τα απο προσω
που ϋμων· και
κληρονομησε
τε εθνη μεγα
λα· και ϊσχυρό
τερα μαλλον ἡ
24 ϋμεις· παντα
τον τοπον ὁ῀ν
αν πατηση το
ϊχνος των πο
δων υμων. υ
μιν ἑσται· απο
της ερήμου
και αντιλιβανου
και απο του πο
ταμου του με
γαλου ποταμου
ευφρατου· και
εως της θαλασ
σης της επι δυ
σμῶν εσται τα
25 ὁρια ϋμων· ου
κ᾽ αντιστησε
ται ουδεις κατα
προσωπον ῦ
μων· τον φο
βον ϋμων και
τον τρομον υ
μων επιθησει
κυριος ὁ θεος υμων
επι προσωπου·
πασης της γης
εφ ἧς αν επιβή
τε επ αυτης· ον
τροπον ελαλη
— σεν κυριος επ αυτης·
26 Ϊδου εγω δίδω
μι ενωπιον υ
μων σημερον
ευλογιας και κα
27 ταρας· τας ευλο
γιας. εαν ακου
σητε τας εντο
λας κυριου του θεου
ϋμων ὁσας εγω
εντελλομαι υ
μιν σημερον·
28 και τας καταρας.
εαν μη εισακου
σητε τας εντο
λας κυριου του θεου
ϋμων ὁσας εγω
εντελλομαι υ
μιν σημερον·
και πλανηθητε
απο της οδου
ἡ῀ς ενετειλαμ—
υμιν πορευθεν
τες λατρευειν
θεοις ετεροις
— ὁῖς ουκ᾽ οιδατε·
29 Και ἑσται ὁταν
εισαγαγη σε κυριος
ὁ θεος σου εις την
γην εις ἡ῀ν δια
βαινεις εκει κλη
ρονομησαι αυ
την. και δωσεις
την ευλογιαν
επ ορος γαριζειν
και την καταραν
επ ὁρος γαιβα-᾽·
30 ουκ᾽ ϊδου ταυτα
περαν του ϊορδα
νου ὀπίσω ὁδον
ἡλίου· εν γῆ χα
ναᾶν· το κατοι
κουν επι δυσμῶν
εχομενον του
γολγο-᾽. πλησί
ον της δρυος
— της υψηλης·
31 Ϋμεις γαρ διαβαι
νετε τον ϊορδα
νην εισελθον
τες κληρονομη
σαι την γην ἡ῀ν
κυριος ὁ θεος υμων
διδωσιν εν κλη
ρω πασας τας
ἡμερας· και κλη
ρονομησετε
32 αυτην· και φυ
λαξεσθε του ποι

ειν παντα τα
προσταγματα αυ
του και τας κρι
σεις αυτου ἁς
εγω δίδωμι ε
νώπιον ῦμων
— σημερον·
XII, Και ταυτα τα προ
1· σταγματα και τα
κριματα ἁ φυλα
ξεσθε του ποι
ησαι επι της γης
ἧς κυριος ὁ θεος των
πατερων υμων δί
δωσιν ῦμιν εν
κληρω πασας τας
ἡμερας ἁς υμεις
ϙ̄ρ ζῆτε επι της γης·
2· απωλε͂ια απολε͂ι
τε παντας τους
τοπους εν ὁ͂ις
ελατρευσαν εκει
τα εθνη τοις θε
οις αυτων ὁῦς
ῦμεις κατακλη
ρονομε͂ιτε αὐ
τους επι των
ὀρεων των ῦ
ψηλων· και επι
των θινῶν· και
ῦποκατω δεν
δρου δασεως·
3· και κατασκαψε
τε τους βωμο͂υς
αυτων· και συν

τριψετε τας στη
λας αυτων· και
τα αλση αυτων
εκκοψετε· και
τα γλυπτᾶ των
θεων αυτων
κατακαυσεται
πυρι· και απολε͂ι
ται το ὄνομα αυ
των εκ του το
— που εκεινου·
4 Ου ποιησετε
ουτως κυριω τω
5 θεω υμων· αλ
λ' η εις τον τοπον
ο͂ν· αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος υμων·
εν μιᾶ των φυ
λῶν υμων επο
νομασαι το ὀνο
μα αυτου εκει
επικληθηναι.
και εκζητησε
τε και εισελευ
6· σεσθε εκει· και
οἱσετε εκει τα
ὁλοκαυτωμα
τα ῦμων *και τας
απαρχας ῦμων·
και τας ευχας
ῦμων· και τα ε
κουσια ῦμων·
τα πρωτοτοκα
των βοων υμων
και των προβα

*και τας θυσι
ας ῦμων

7 των υμων· και
φάγεσθε εκει
εναντι κυριου του
θεου ῦμων· και
ευφρανθησε
σθε επι πασιν
ὁῦ εαν επιβαλη
τε τας χειρας
υμων· υμεις και
ὁι οικοι υμων·
καθ'οτι ηυλο
γησεν σε κυριος ὁ
8 θεος σου· ου ποι
ησετε παντα
ἁ υμεις ποιει
τε ὧδε σημερον
ἑκαστος το αρε
στον εναντίον
9· αυτου· ου γαρ
ἥκατε εως του
νυν εις την κα
ταπαυσιν και
εις την κληρο
νομιᾶν ἧν κυριος
ὁ θεος ῆμιν † διδω
— σιν ῦμῖν·
10 Και διαβησεσθε
τον ιορδανην·
και κατοικησε
τε επι της γης
ἧς κυριος ὁ θεος ῦμων
κατακληρονο
μησει υμιν· και
καταπάυσει ῦ
μας απο παντων

† A ex ι fecit ω (ῆμων)

των εχθρων
ϋμων των κυ
κλω· και κατ'οι
κησετε μετα
11· ασφαλειας· και
ἑσται ὁ τοπος
ὁ¯ν αν εκλεξη
ται κυριος ὁ θεος υμων
επικληθηναι
το ὀνομα αυτου
εκει. εκει ὀίσε
τε παντα ὁσα ἐ
γω εντελλομαι
υμιν σημερον·
τα ολοκαυτω
ματα υμων· και
τα θυσιασματα
υμων· και τα ε
πιδεκατα υμων·
και τα δοματα
υμων· και πᾶν
εκλἑκτον των
δωρων υμων
ὁσα αν ευξησθε
τω θεω ϋμων·
12 και ευφρανθη
σεσθε εναντι
κυριου του θεου υμων·
ϋμεις και ὁι ϋιοι
υμων και ἁι θυ
γατερες υμων·
ὁι παιδες ϋμων
και ἁι παιδισκαι
υμων· και ὁ λευ
ιτης ὁ επι των

πυλῶν ϋμων
ὁτι ουκ εστιν
αυτω μερις ου
δε κληρος με
— θ ϋμων·
13· Πρόσεχε σεαυ
τω μη ανενεγ
κης τα ὁλοκαυ
τωματα σου εν
παντι τοπω ὁῦ
14· εαν ϊδης· αλλ' ἡ
εις τον τοπον
ὁ¯ν αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος σου αυ
τον εν μιᾶ των
πόλεων σου.
εκει ανὀίσεις
τα ὁλοκαυτω
ματα σου· και ε
κει ποιησεις
παντα ὁσα εγω εν
τελλομαι σοι ση
— μερον·
15· Αλλ' ἡ εν παση ε
πιθυμια σου θυ
σεις και φαγῆ
κρεα κατα την
ευλογιαν κυριου του
θεου σου ἡ¯ν ἑδω
κεν σοι εν πα
ση πολει· ὁ ακα
θαρτος εν σο¯ι
και ὁ καθαρος
επι το αυτο φα
γεται αυτο ὡς

δορκαδα ἡ ἐλα
16 φον· πλῆν το αῖ
μα ου φαγεσθε·
επι την γην εκ
χεε¯ιτε αυτο ὡς
17 — ϋδωρ· ου δυνη
ση φαγειν εν
ταις πόλεσιν·
σου το επιδέκα
τον του σιτου
σου· και του ο¯ι
νου σου· και του
ελαιου σου τα
πρωτοτοκα των
βοῶν σου και των
προβατων σου·
και πασας τας
ευχας ὁσας αν
εὐξησθε· και
τας ομολογιας
ϋμων· και τας
απαρχας των χει
18· ρων ϋμων· αλ
λ' η εναντι κυριου του
θεου σου φαγῆ αυ
τα· εν τω τοπω
ὁῦ αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος σου αυτω·
σὺ και ὁι ϋιοι σου
και ἡ θυγατηρ
σου· * και ο λευι
της· και ὁ προση
λυτος ὁ εν ταις
πόλεσιν σου·
και ευφρανθη

*ο παις σου και η παιδισκη σου

ση ἐναντι κυριου
του θεου σου· επι
παντα ὁῦ αν ε
πιβαλης· την
— χειρα σου·
19· πρόσεχε σεαυ
τω· μη εγκατα
λειπης τον λευ
ΐτην παντα τον
χρονον ὁσον
— ζῇς επι της γης·
20 Εαν δε εμπλα
τυνη κυριος ὁ θεος σου
τα ὁρια σου κα
θαπερ' ελαλησεν
σοι· και ερε῀ις
φαγομαι κρεα
εαν επιθυμη
ση ἡ ψυχη σου
ὡστε φαγειν
κρέα. εν παση
επιθυμια της
ψυχης σου φα
— γῇ κρεα·
21· Εαν δε μακροτε
ρον απεχη σου
ὁ τοπος ὁ῀ν αν
εκλεξηται κυριος
ὁ θεος σου επι
κληθηναι το
ὀνομα αυτου
εκει· και θυσεις
απο των βοῶν
σου και απο των
προβατων σου ὧν αν δῶ ο θεος σου

ον τροπον ενε
τειλαμην σοι·
και φαγῇ εν ταις
πολεσιν σου
κατα την επι
θυμιαν της ψυχης σου
22· ὡς εσθετε ἡ
δὀρκας και ἡ ἐ
λαφος. ουτως
φαγῇ αυτο· ὁ α
κὰθαρτος εν
σοι και ὁ καθα
ρος ὡσαυτως
— ·ἐδεται
23· πρόσεχε ΐσχυ
ρως του μη φα
γειν ἆΐμα· το γαρ
ἆΐμα αυτου ψυ
χη· ου βρωθη
σεται ἡ ψυχη
μετα των κρε
24 ῶν· ου φάγεσθε·
επι την γην εκ
χεε῀ιτε αυτο ὡς
25 ΰδωρ· ου φαγῇ
αυτο· ινα ευ, σοι
γενηται και τοις
ΰιοις σου μετα
σε εις τον αιω
να· εαν ποιησης
το καλον και το
αρὲστον ἐναν
— τι κυριου του θεου σου
26 Πλῆν τα ἅγια σου
ἁ αν σοι γενη

ται και τας ευ
χας σου λαβων
ἥξεις εις τον
τοπον ὁ῀ν αν εκλε
ξηται κυριος ο θεος σου
αυτω επικλη
θηναι το ὀνο
μα αυτου εκει
27 και ποιησεις
τα ὁλοκαυτω
ματα σου· τα κρε
α ανὀίσεις επι
το θυσιαστηρι
ον κυριου του θεου
σου· το δε ἆΐμα
των θυσιῶν
σου προσχεε῀ις
προς την βασιν
του θυσιαστη
ριου κυριου του θεου
σου· τα δε κρεα
28· φαγῇ· φυλασ
σου και ἀκουε
και ποιησεις
παντας τους
λογους ὁῦς ε
γω εντελλομαι
σοι· ἵνα ε῀υ σοι
γενηται και τοις
ὑιοις σου δι αι
ωνος· εαν ποι
ησης το καλον
καλον και το α
ρεστον ἐναν
= τι κυριου του θεου σου·

29' Εαν δε εξολε
θρευση κυριος ὁ θεος
σου τα εθνη
εις οῦς συ εισπο
ρευη εκει κλη
ρονομησαι την
γην αυτων α
πο προσωπου
σου· και κατα
κληρονομη
σης αυτους· και
κατ᾽οικησης
— εν τη·γη αυτων.
ϙ C προσεχε σε
30' αυτω. μη εκζη
τησης επακο
λουθησαι αυ
τοις μετα το ε
ξολεθρευθη
ναι αυτους απο
προσωπου σου·
ου μη εκζητη
σης τους θεους
αυτων· λεγων·
πω̃ς ποιουσιν
τα εθνη ταυτα
τοις θεοις αυ
των. ποιησω
31 καγω· ου ποιη
σεις ουτως
κυριω τω θεω σου·
τα γαρ βδελυγμα
τα ἁ κυριος εμιση
σεν εποιησαν
τοις θεοις αυ
των· ὁτι και τους
ῦιους αυτων
και τας θυγατε
ρας αυτων κα
τακάιουσιν πυ·
ρι τοις θεοις αυ
— των·
32' πα̃ν ρημα ὁ εγω
εντελλομαι σοι
σημερον του
το φυλαξη ποι
ειν· ου προσθη
σεις επ αυτο·
ουδε αφελε͂ις
— απ αυτου·
XIII, Εαν δε αναστῆ
1' εν σο͂ι προφη
της ἠ ενῦπνι
αζομενος ε
νυπνιον· και
δω̃ σοι σημειον
2' η τερας· † ὁ ελα
λησεν προς σε
λεγων· πορευ
θωμεν και λα
τρευσωμεν θε
οις ετεροις οῖς
3 ουχ᾽ οιδατε. ου
χ᾽ ακουσεσθε
των λογων του
προφητου ε
κεινου ἠ του
ενυπνιαζομε
νου το ενῦπνι
ον εκεινο· ὁ
τι πειραζει κυριος ὁ
θεος ῦμων ῦμας
του ειδεναι ει
αγαπατε κυριον τον
θεον ῦμων εξ ὁ
λης της καρδι
ας ῦμων και ε
ξ᾽ ὁλης της ψυ
4 — χης ῦμων· ὀπί
σω κυριου του θεου ῦ
μων πορέυε
σθε· και αυτον
φοβηθησεσθε·
και τας εντολας
αυτου φυλαξε
σθε· και της φω
νῆς αυτου ακου
σεσθε· και αυ
τω δουλευσετε·
και αυτω προστε
5' θησεσθε· και
ὁ πρόφητης ε
κεινος· ἠ ὁ το
ενυπνιον ενυ
πνιαζόμενος
εκεινος απο
θανε͂ιται· ελαλη
σεν γαρ αποπλα
νησαι σε απο κυριου
του θεου σου του
εξαγαγοντος
σε εκ γης αιγυ
πτου· του λυτρω
σαμενου σε εκ
της δουλε͂ιας

† A supplet in marg. inferiori και ελθη το σημιον ἠ το τερας

εξωσαι σε εκ
της ὁδου ἡ῀ς ε
νετειλατο σοι
κυριος ὁ θεος σου πο
ρευεσθαι εν αυ
τη· και αφανιει
τε τον πονηρον
— εξ ὑμων αυτων
6' Εαν δε παρακα
λεση σε ὁ αδελ
φος σου εκ πατρος
σου ἡ εκ μητρος
σου· ἡ ὁ υιος σου
ἡ ἡ θυγατηρ σου·
ἡ ἡ γυνη σου ἡ
εν κολπω σου·
ἡ ὁ φιλος σου
ὁ ἴσος της ψυ
χης σου λαθρα·
λεγων πορευ
θωμεν και λα
τρευσωμεν θε
οις ετεροις ὅις
ουκ' ηδεις συ
και οι πατερες σου
απο των θεων
των εθνων των
[illegible]

σεις αυτω· και
ουκ' εισακου
ση αυτου· και ου
φισεται ὁ οφθαλ
μος μου επ αυ
τω· ουκ' επιπο
θησεις επ αυτω·
ουδε μη σκεπα
9' σης αυτον· αναγ
γελλων αναγ
γελε῀ις περι αυ
του· και ἡ χε῀ιρ
σου εσται επ αυ
τω εν πρωτοις
αποκτειναι αυ
τον· και ἁι χει
ρες παντος του
λαου επ εσχατω·
10 και λιθοβολη
σουσιν αυτον
εν λιθοις και α
ποθανε῀ιται· ὁ
τι εζητησεν α
ποστησαι῀σε
απο κυριου του θεου
σου· του εξαγα
γοντος σε εκ
γης αιγυπτου
εξ ὀικου δουλει
11 ας· και πας ισραηλ'
ακουσας φοβη
θησεται· και ου
προσθησουσιν
ετι ποιησαι κα
τα το ῥῆμα το πο

νηρον τουτο
— εν ὑμιν·
12' Εαν δε ακουσης
εν μιᾶ των πό
λεων ὧν κυριος ὁ
θεος σου διδωσιν
σοι κατοικειν
13 εκει λεγων· ε
ξηλθον ανδρες
παρανομοι εξ η
μων και απεστη
σαν παντας τους
κατ'οικουντας
την πολιν αυτων·
λέγοντες πορευ
θωμεν και λα
τρευσωμεν θε
οις ετεροις ὅις
14' ουκ' ηδειτε. και
ετάσεις και ερω
τησεις· και εξε
ρευνησεις σφο
δρα· και ιδου αλη
θῆς σαφως ὁ
λογος· γένηται †
το βδελυγμα του
15' το εν ὑμιν. αναι
ρῶν ανελε῀ις
παντα τους κα
τ'οικουντας εν
τη πολει εκει
νη εν φονω μα
χᾶιρας· αναθε
ματι αναθεμα
τιε῀ιτε αυτην

[illegible]

και παντα τα εν
16* αυτη· και παντα
τα σκυλα αυτης
συναξεις εις τας
διδδους αυτης
και εμπρησεις
την πολιν εν
πυρι· και παντα
τα σκυλα αυτης
πανδημι̃ έναν
τι κυριου του θεου σου·
και εσται άδικη
τος εις τον αιω
να· ουχ' ανοικο
δομηθησεται
17* έτι· ου προσκολ
ληθησεται ου
δεν απο του ανα
θεματος εν τη
χειρι σου· ΐνα
αποστραφη κυριος
απο του θυμου
της οργης αυτου
και δωσ̃ι σοι ελε
ος και ελεησει
σε· και πληθυ
νε῀ι σε καθως
ελαλησεν σοι·
όν τροπον ώ
μοσεν κυριος τοις
— πατρασιν σου·
18 Εαν δε εισακου
σητε της φω
νης κυριου του θεου
σου· φυλασσειν

πασας τας εντο
λας αυτου· άς ε
γω εντελλομαι
σοι σημερον·
ποιειν το καλον
και το αρέστον
έναντι κυριου του
XIV, θεου σου. ϋιοι ὲ
1* στε κυριου του θεου
— ϋμων·
Ο'υ φοιβήσετε·
ουχ' επιθησε
τε φαλάκρωμα
αναμεσον των
οφθαλμων ϋ
μων επι νεκρω·
2 ότι λαος άγιος
ει κυριω τω θεω σου
και εξελεξατο
κυριος ό θεος σου γε
νεσθαι σε αυτω
λαον περιουσι
ον απο παντων
των εθνων των
επι προσωπου
— της γης·
3* Ο'υ φαγεσθε
πᾶν ϐδελυγμα·
4* ταυτα τα κτηνη
ά φάγεσθε· μό
σχον εκ ϐοω̃ν·
και ἆμνον εκ
προβατων· και
χειμαρρον εξ αι
5* γω̃ν· έλαφον

και δορκάδα· και
βουβαλον· και
τραγελαφον· και
πύγαργον· και ό
ρυγα· και καμη
6* λοπαρδαλιν· πᾶν
κτηνος διχηλο῀υν
οπλῆν· και όνυ
χιστηρας όνυχι
ζον δυο χηλω̃ν·
και αναγον μηρυ
κίσμον εν τοις
κτηνεσιν. ταυ
— τα φάγεσθε·
7* Και ταυτα ου φαγε
σθε απο των άνα
γοντων μηρυ
κισμον· και απο
των διχηλο῀υν
των τας όπλᾶς
και όνυχιζον
των όνυχιστῆ
ρας τον καμηλον·
και δασυποδα·
και χυρογύλιον·
ότι ανάγουσιν
σιν μηρυκίσμον
ταυτα και οπλῆν
ου διχηλο῀υσιν.
ακαθαρτα ϋμιν
8 εστιν· και τον
υν ότι διχηλε῀ι
όπλῆν τουτο
και όνυχιζει ο
νυχας οπλῆς·

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ...κτικό
[illegible] ...λε
[illegible] χαρα
[illegible] τα ό
[illegible] και
[illegible] ...δα· παν
τα [illegible] ερπετα των
[illegible]. ακα
...τα εστιν υ
μιν ου φαγε
σθε απ αυτων·
19 παν πετεινον
καθαρον φάγε
— σθε·
20 Και πᾶν θνησι
μᾶιον ου φάγε
σθε· τω παρόι
κω τω εν ταις
πολεσιν σου δο
θησεται και φα
γεται· ή αποδω
ση τω αλλοτρι
ω· ότι λαος ἅγι
ος ει κυριω τω θεω
= σου·

Ουχ' εψησεις
αρνα εν γαλακτι
— μητρος αυτου·
21 Δεκατην αποδε
κατωσεις παν
τος γενηματος
του σπερματος
σου· το γενημα
του αγρου σου
ενιαυτον κατ ε
22 νιαυτον· φαγῆ
αυτο έναντι κυριου
του θεου σου· εν
τω τοπω ῷ αν
εκλεξηται κυριος ό
θεος σου επικλη
θηναι το όνο
μα αυτου· εκει
οισεις τα επιδέ
κατα του σῖτου
σου· και του οῖ
νου σου· και του
ελαιου σου· και
τα πρωτοτοκα
των βοων σου
και των προβα
των σου· ἵνα μα
θης φοβεισθαι
κυριον τον θεον σου
πασας τας ἡμε
— ρας·
23 Εαν δε μακραν
γενηται ἡ όδος
απο σου· και μη
δυνη αναφε

[illegible] τα [illegible] αυ
[illegible] και παντα χό
[illegible] και τα όμοι
[illegible] και στρόυ

ρειν αυτα ότι
μακραν απο σου.
ὁ τοπος ὅ˜ν αν
εκλεξηται κυριος
ὁ θεος σου επικλη
θηναι το όνο
μα αυτου εκει.
ότι ηυλογησεν
σε κυριος ὁ θεος σου.
24* και αποδωση
αυτα αργυριου·
και λημψη το
αργυριον εν
ταις χερσιν σου·
και πορευση
εις τον τοπον
ὅ˜ν αν εκλεξη
ται κυριος ο θεος σου
25* αυτον· και δω
σεις το αργυρι
ον επι παντος
οῦ αν επιθυμη
ἡ ψυχη σου ε
πι βουσι· ἡ επι
προβατοις· επι
όινω· ἡ επι σί
κερα· ἡ επι παν
τος οῦ εαν επι
θυμη ἡ ψυχη
σου· και φαγῆ
εκει ἐναντι κυριου
του θεου σου· και
ευφρανθηση
συ και ὁ όίκος
26* σου· και ο λευΐ
της ὁ εν ταις πο
λεσιν σου· ότι
ουκ᾽ εστιν αυτω
μερις ουδε κλη
— ρος μετα σου·
27* μετα τρια έτη
εξόισεις πᾶν
το επιδέκατον
των γενηματων
σου· εν τω ενι
αυτω εκεινω
θησεις αυτο εν
ταις πολεσιν σου·
28 και ελευσεται
ὁ λευΐτης ότι
ουκ εστιν αυτω
μερις ουδε κλη
ρος μετα σου·
και ὁ προσήλυ
τος· και ὁ ορφα
νος· και ἡ χηρα
ἡ εν ταις πολε
σιν σου· και φα
γονται και εμ
πλησθησονται·
ἵνα ευλογηση
σε κυριος ο θεος σου
εν πασι τοις ερ
γοις σου όῖς ε
= αν ποιῆς·
XV, Δι ἑπτα ετων
1* ποιησεις ἄφε
2* σιν· και ουτως
το πρόσταγμα
της αφεσεως·
αφήσεις πᾶν
χρεος ιδιον ὁ
οφιλει σοι ὁ πλη
σίον· και τον α
δελφον σου
ουκ᾽ απαιτησεις
ότι επικέκλη
ται αφεσις κυριω
3 τω θεω σου· τον
αλλοτριον απαι
τησεις ὅσα εαν
ῇ σοι παρ αυτω·
τω δε αδελφω
σου αφεσιν ποι
ησεις του χρέ
4* ους σου· ότι ου
κ᾽ έσται εν σοι
ενδεῆς· ότι ευ
λογων ευλογη
σει σε κυριος ὁ θεος
σου εν τη γῆ
ῇ κυριος ὁ θεος σου δι
δωσιν σοι εν
κληρω κατακλη
ρονομησαι αυ
— την·
5* Εαν δε ακοῆ
εισακουσητε
της φωνης κυριου
του θεου υμων
φυλασσειν και
ποιειν πασας
τας εντολας ταυ
τας ας εγω εν
τελλομαι σοι ση

6· μερον· ότι κυριος
ό θεος σου ευλο
γησεν σε ον τρο
πον ελαλησεν
σοι. και δανιεις
εθνεσιν πολ
λοις συ δε ου
δανιῆ· και ἄρξεις
συ εθνῶν πολ
λων. σου δε ου
— κ' ἄρξουσιν·
7· Εαν δε γενηται
εν σο˜ι ενδεης
εκ των αδελφων
σου εν μιᾶ των
πόλεων σου
εν τη γῆ ἧ κυριος ό
θεος σου διδωσιν
σοι. ουκ αποστρε
ψεις την καρδι
αν σου· ουδε
μη συνσφίγξης
την χειρα σου
απο του αδελφου
σου του επιδε
8· ομενου· ανόι
γων ανοιξεις
τας χειρας σου
αυτω· δάνιον
δανιε˜ις αυτω
όσον αν επιδε
ηται· και καθ' ό
— σον ὕστερειται·
9· Πρόσεχε σεαυ
τω· μη γενηται

ρημα κρύπτον εν τη καρ
δια σου
ανόμημα· λεγων
εγγιζει το ετος
το εβδομον· ἐ
τος της αφεσε
ως· και πονη
ρευσηται ό ο
φθαλμος σου
τω αδελφω σου
τω επιδεομε
νω και ου, δῶς
αυτω και βοη
σεται κατα σου
προς κυριον· και ἐ
σται εν σοι αμαρ
10· τια μεγαλη με
ταδιδο˜υς δωσεις
αυτω· και δανι
ον δανιε˜ις αυ
τω όσον αν επι
— δεηται σου·
Και ου λυπηθη
ση τη καρδια σου
διδοντος σου
αυτω· ότι δια το
ρημα τουτο ευ
λογησει σε κυριος
ό θεος σου εν πα
σι τοις εργοις
σου· και εν πασιν
οὗ ἀν επιβαλης
την χειρα σου·
11 ου γαρ μη εκλε˜ι
πη ενδεης απο
της γης σου· δι

α τουτο εγω σοι
εντελλομαι
ποιειν το ρημα
τουτο· λεγων
ανοιγων ανοι
ξεις τας χειρας
σου τω αδελφω
σου τω πενη
τι και τω ενδεο
μενω τω επι της
— γης σου·
12· Εαν δε πραθῆ
σοι ό αδελφος
σου ό εβραῖος·
ἡ η εβραῖα δου
λευσει σοι εξ'
ετη· και τω εβδο
μω εξαποστε
λε˜ις αυτον ελευ
θερον απο σου·
13· όταν δε εξαπο
στελε˜ις † αυτον
ελευθερον απο
σου. ουκ εξα
ποστελε˜ις αυ
14· τον κένον· ε
φοδιον εφοδι
ασεις αυτον· α
πο των προβα
των σου· και α
πο του σιτου σου·
και απο της λη
νο˜υ καθα ηυλο
γησεν σε κυριος
ό θεος σου. δωσεις

λ

† A ipse, ut videtur, superscripsit alterum λ ante λ, accentus autem erasus fuit

λα
15 αυτω· και μνη
σθηση ότι οικε
της ἦσθα εν γῆ
αιγυπτω· και ε
λυτρωσατο κυριος
ό θεος σου εκει
θεν· δια τουτο
εγω σοι εντελ
λομαι ποιειν
— το ρημα τουτο·
16 Εαν δε λεγη προς
σε ουκ εξελευ
σομαι απο σου·
ότι ἠγαπησεν
σε και την οικί
αν σου· ότι ε῀υ
εστιν αυτω πα
17 ρα σο῀ι. λημψη
το οπήτιον και
τρυπησεις το
ο῀υς αυτου επι
την θυραν· και
εσται οικετης
σου εις τον αι
ωνα· και την παι
δισκην σου ποι
— ησεις ὡσαυτως·
ου σκληρον έ
18 σται εναντίον
σου εξαποστελ
λομενων αυ
των ελευθερων
απο σου· ὅτι ε
φετιον μίσθον
του μισθωτο῀υ
εδουλευσεν
σοι εξ' ἔτη και
ευλογησει σε
κυριος ό θεος σου εν
πασιν οἷς εαν
— ποιης·
19 Πᾶν πρωτότο
κον ό αν τεχθη
εν τοις βόυσιν
σου και εν τοις
προβατοις σου.
τα αρσενίκα α—
άσεις κυριω τω θεω
σου· ουκ' εργα
εν τω πρωτο
τοκω μοσχω σου·
και ου μη κει
ρης το πρωτο
τοκον των προ
20 βατων σου· έναν
τι κυριου του θεου σου
φαγῆ αυτο ενι
αυτον εξ ενιαυ
του εν τω τοπω
ῷ αν εκλεξηται
κυριος ό θεος σου· σύ
— και ό οικος σου·
21 Εαν δε ῆ εν αυ
τω μωμος. χω
λον ἡ τυφλον
ἡ και πᾶς μωμος
πονηρος. ου
θυσεις αυτο κυριω
22 τω θεω σου· εν
ταις πολεσιν
σου φαγῆ αυτο
ό ακαθαρτος εν
σοι και ό καθα
ρος ὡσαυτως
φαγεται ως δορ
κάδα ἡ έλαφον·
23 πλῆν το αἷμα αυ
του ου φαγῆ· ε
πι την γην εκ
χεε῀ις αυτο ως
— ὕδωρ
XVI, Φύλαξαι τον μῆ
1 να των νεων·
και ποιησεις το
πασχα κυριω τω θεω
σου· ότι εν μὴ
νι των νέων
εξηλθες εξ αιγυ
πτου νυκτος·
2 και θυσεις το
πασχα κυριω τω θεω
σου προβατα και
βόας εν τω το
πω ῷ αν εκλεξη
ται κυριος ό θεος σου
αυτον επικλη
θηναι το όνο'
— μα αυτου εκει·
3 Ου φαγῆ επ αυ
του ζύμην· ε
πτα ἡμερας φα
γῆ επ αυτου αζυ
μα αρτον κακω
σεως ότι εν σπου
δῆ εξηλθατε †

† A, ut videtur, charactere minori continuat in margine pone textum εξ αιγυπτου | ινα μνησθητε

την ἡμεραν της
εξοδιας ϋμων
εκ γης αιγυπτου
πασας τας ἡμε
ρας της ζωης
4 ϋμων· ουχ' ο
φθησεται σοι ζύ
μη εν πασι τοις
ὁρίοις σου επτα
— ἡμερας·
και ου κοιμη
θησεται απο των
κρεῶν ὡν αν θυ
σητε το εσπερας
τη ἡμερα τη πρω
— τη εις το πρωϊ·
5· Ου δυνηση θυ
σαι το πασχα εν
ουδεμια των πό
λεων σου ὧν
κυριος ὁ θεος σου δίδω
6 σιν σοι. αλλ η εις
τον τοπον ὁ῀ν
αν εκλεξηται κυριος
ὁ θεος σου επικλη
θηναι το ὄνο
μα αυτου εκει
θυσεις το πάσχα
εσπερας προς
δυσμα῀ις ἡλίου·
εν τω καιρω ὧ
εξηλθες εκ γης
7· αιγυπτου· και
εψήσεις και ὁ
πτησεις και
φαγῆ εν τω το
πω ὧ αν εκλε
ξηται κυριος ὁ θεος σου
αυτον· και απο
στραφηση το
πρωι και απελευ
ση εις τους όι
— κουσου·
8 εξ ἡμερας φα
γῆ ἄζυμα· και τη
ἡμερα τη εβδο
μη εξόδιον ε
ορτη κυριω τω θεω
σου· ου ποιησεις
εν αυτη παν ερ
γον πλῆν όσα
ποιηθησεται
— ψυχη·
9· Επτα εβδομάδας
ὁλοκληρους
εξαριθμησεις
σεαυτω· αρξα
μενου σου δρέ
πανον επ' αμὴ
τον ἀρξη εξαρι
θμησαι επτα
10· εβδομαδας· και
ποιησει εορτην
εβδαμαδῶν κυριω
τω θεω σου κα
θ'οτι ϊσχυϊ ἡ
χε῀ιρ σου ὁσα αν
δῶ σοι καθ'ὅτι
ηυλογησεν
σε κυριος ὁ θεος σου·
11· και ευφρανθη
ση ἐναντι κυριου
του θεου σου· συ
και ὁ ϋιος σου
και ἡ θυγατηρ
σου· ὁ πα῀ις σου
σου και ἡ παιδί
σκη σου· και ὁ
λευΐτης ὁ εν
ταις πολεσιν σου·
και ὁ προσηλυ
τος και ὁ ορφὰ
νος· και ἡ χῆ
ρα ἡ εν ϋμιν·
εν τω τοπω ὧ
αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος † αυτον
επικληθηναι
το ὀνομα αυτου
12 εκει· και μνη
σθηση ὁτι όι
κετης ῆσθα εν
γῆ αιγυπτω·
και φυλαξεις
και ποιησεις
τας εντολας ταυ
— τας·
13· Εορτην των
σκηνων ποιη
σεις σεαυτω
επτα ἡμερας
εν τω συναγα
γειν σε εκ της
ἁλωνος σου
και απο της λη

† A superscripsit σου post θεος

14 νο῀υ σου· και
ευφρανθηση
έναντι κυριου του
θεου σου σύ και
ὁ ὓιος σου και
ἡ θυγατηρ σου·
ὁ πα῀ις σου και
ἡ παιδισκη σου·
και ὁ λευΐτης
και ὁ προσηλυ
τος· και ὁ ορφὰ
νος και ἡ χῆρα
ἡ ουσα εν ταις
πόλεσιν σου·
15· επτα ἡμερας
εορτασεις κυριω
τω θεω σου εν
τω τοπω ὧ αν
εκλεξηται κυριος
ὁ θεος σου αυτον
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
— εκει·
Εαν δε ευλογη
σει σε κυριος ὁ θεος
ὁ θεος σου εν πα
σι τοις γενημα
σιν σου· και εν
παντι εργω των
χειρων σου.
και εση ευφραι
16 νομενος τρεις
καιρους του
ενιαυτου ο
φθησεται πᾶν
αρσενἰκον ἐ
ναντι κυριου του
θεου σου εν τω το
πω ὧ αν εκλε
ξηται αυτον κυριος
εν τη εὀρτη των
αζύμων· και εν
τη εορτη των
εβδομαδῶν·
και εν τη εορ
τη της σκηνο
πηγίας· ουχ' ὁ
φθηση ενώπι
ον κυριου του θεου
σου κένος·
17· ἑκαστατα † δύνα
μιν των χειρων
ὑμων· κατα την
ευλογιαν κυριου του
θεου σου ἡ῀ν ἐδω
— κεν σοι·
18· Κρίτας και γραμ
ματοεισαγω
γε῀ις καταστη
σεις σεαυτω
εν πασαις ταις
πολεσιν σου
ἅῖς κυριος ὁ θεος σου
διδωσιν σοι κα
τα φυλας· και
κρινο῀υσιν τον
λαον κρισιν δι
19· καιαν· ουχ' εκλει
νο῀υσιν κρισιν·
ουχ' επιγνωσον
ται προσωπον
ουδε λημψον
ται δῶρα· τα γαρ
δῶρα εκτυφλο῀ι
οφθαλμους
σοφων· και εξαι
ρει λογους δικαι
20· ων· δικαιως
το δίκαιον διω
ξη· ἳνα ζῆτε και
εισελθοντες
κληρονομηση
τε την γην ἡ῀ν
κυριος ὁ θεος δίδωσιν
— σοι·
21· Ου φυτευσεις
σεαυτω αλσος
παν, ξυλον· πα
ρα το θυσιαστη
ριον κυριου του θεου
22· σου· ου ποιησεις
σεαυτω στηλην
ἁ εμεισησεν
— κυριος ὁ θεος σου·
XVII, Ου προσδίσεις
1· κυριω τω θεω σου
μοσχον ἡ προ
βατον εν ω εστιν
εν αυτω μῶμος
παν ρημα πονη
ρον· ὁτι βδέλυ
γμα κυριω τω θεω
— σου εστιν
2· Εαν δε ευρεθῆ
εν σο῀ι εν μιᾶ

† A ipse videtur super primum τα scripsisse ος κ (εκαστος κατα)

των πολεων
σου ὧν κυριος ὁ θεος
σου δίδωσιν σοι·
ανηρ ἡ γυνη·
ὅστις ποιησει
το πονηρον ἐ
ναντι κυριου του θεου
σου παρελθειν
την διαθηκην
3 κυριου του θεου· και
απελθοντες
λατρευσωσιν
θεοις ετεροις
και προσκυνη
σωσιν αυτοις·
τω ἡλιω ἡ τη σε
ληνη· ἡ παντι
τω εκ του κοσμου
του ουρανου·
ἁ ου προσεταξα
4· σοι· και αναγγε
λη σοι. και εκζη
τησεις σφοδρα·
και ἴδου αληθως
γεγονεν το ρη
μα· γεγενηται
το βδελυγμα του
5 το εν ισραηλ'. και ε
ξαξεις τον ανθρωπον
εκεινον ἡ την
γυναικα εκει
νην οἵτινες ε
ποιησαν το πρά
γμα το πονηρον
τουτο επι την

πυλην· και λιθο
βολησετε αυ
τους εν λιθοις
και τελευτησου
— σιν·
6· επι δύσιν μάρ
τυσιν ἡ τρίσιν
μαρτυσιν απο
θανε῀ιται ὁ απο
θνησκων· ου
κ αποθανε῀ιται
— εφ' ἕνι μάρτυ
Φ ρι· και ἡ χειρ των
7· μαρτύρων ἔσται
επ αυτω εν πρω
τοις θανατωσαι
αυτον· και ἡ χειρ
παντος του λα
ου επ' εσχατω·
και εξαρε῀ιτε τον
πονηρον εξ ῡ
— μων αυτων·
8· Εαν δε αδυνατη
ση ρημα απο σου
εν κρισει· ανα
μεσον ἅιμα ἁί
ματος· και ανα
μεσον κρισις
κρισεως· και α
ναμεσον αφῆ
ἁφῆς· και ανα
μεσον αντιλο
για αντιλογιας·
ρηματα κρισε
ως εν ταις πολε

σιν σου και α
ναστας αναβη
ση εις τον τοπον
ὅ῀ν αν εκλεξη
ται κυριος ὁ θεος σου
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
9· εκει· και ελευ
ση προς τους
ἵερεις τους λευ
ΐτας· και προς
τον κριτην
ὅς αν γενηται
εν ταις ἡμεραις
εκειναις· και
εκζητησαντες
αναγγελο῀υσιν
σοι την κρισιν·
10 και ποιησεις κα
τα το ρημα ὁ αν
αναγγειλωσιν
σοι εκ του το
που ὅῡ αν εκλε
ξηται κυριος ὁ θεος σου
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
εκει· και φυλα
ξη σφοδρα ποι
ησαι κατα παν
τα ὅσα αν νομο
11· θετηθῆ σοι· κα
τα τον νομον
και κατὰ την κρι
σιν ἥ῀ν εαν ει
πωσιν σοι ποι

ησεις ουκ' εκ
κλεινε῀ις απο
του ρηματος
οῦ εαν αναγγει
λωσιν σοι δεξιᾶ
— ουδε αριστερᾶ·
12· Και ὁ ανθρωπος ὁς
εαν ποιηση εν
ϋπερη εν ϋπε
ρηφανια του μη
ϋπακουσαι του
ιερεως του πα
ρεστηκοτος
λιτουργειν επι
τω ονοματι κυριου
του θεου σου· ἡ του
κριτο῀υ ὁς αν γε
νηται εν ται εν
ταις ἡμεραις ε
κειναις. και απο
θανε῀ιται ὁ ανθρωπος
εκεινος· και ε
ξαρε῀ιτε τον πο
*ισραηλ νηρον εξ * ϋμων
13 αυτων· και πᾶς
ὁ λαος ακουσας
φοβηθησεται
και ουκ ασεβη
— σει ἑτι
14· Εαν δε εισελθης
εις την γην ἡ῀ν
κυριος ὁ θεος σου δίδω
σιν σοι εν κλη
ρω· και κληρο
νομησης αυ

την· και κατοικη
σης επ αυτης·
και ε῀ιπης κατα
στησω επ † εμαυτον
ἀρχοντα καθα
και τα λοιπα ἔθνη
τα κύκλω μου.
15 καθιστῶν κατα
στησεις επι σε
αυτον ἀρχοντα
ὁ῀ν αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος σου αυτον·
εκ των αδελφων
σου καταστησεις
επι σεαυτον ἀρ
χοντα· ου δυνη
ση καταστησαι
επι σεαυτον
ανθρωπον αλλοτριον·
ὁτι ουκ' αδελφος
— σου εστιν·
16· Πλῆν ου πληθυ
νει εαυτω ιππον·
ουδε μη αποστρε
ψη τον λαον εις
αιγυπτον· ὁπως
μη πληθυνη ε
αυτω ιππον· ὁ
δε κυριος ειπεν ϋ
μιν ου προσθη
σεσθε αποστρε
ψαι τη ὁδω ταυ
17 τη ἑτι· και ου πλη
θυνε῀ι εαυτω
γυναικας. ἵνα

μη μεταστῆ αυ
του ἡ καρδια· και
αργυριον και χρυ
σιον ου πληθυ
νε῀ι εαυτω σφό
— δρα·
18· Και ἑσται ὁταν κα
θειση επι του δί
φρου της αρχῆς
αυτου. και γραφει
εαυτω το δευτε
ρονομίον του
το εις βιβλῖον πα
ρα των ἵερεων
των λευΐτων·
19· και ἑσται μετ αυ
του και αναγνω
σεται εν αυτω πα
σας τας εντολας §
ἡμερας της ζω
ης αυτου· ἵνα μα
θη φοβεισθαι
κυριον τον θεον αυτου
φυλασσεσθαι πα
σας τας εντολας
αυτου· και τα δι
καιωματα ταυτα
20 ποιειν αυτα· ἵνα
μη ϋψωθη ἡ καρ
δια αυτου απο
των αδελφων
αυτου· ἵνα μη πα
ραβῆ απο των εν
τολῶν δεξια ἡ α
ριστερα· ὁπως

† επ supplet A supra lineam
§ εντολας reprobat A

και τουτο μηρυ
κίσμον ου μαρυ
καται. ακαθαρτον
τουτο ὑμιν· απο
των κρεων αυτων
ου φαγεσθε· και
των θνησιμαι
ων αυτων ουχ' ἁ
— ψεσθε·
9· Και ταυτα φαγε
σθε απο παντων
των εν τοις ὕδα
σιν· παντα ὅσα
εστιν αυτοις πτε
ρυγια και λεπίδες.
10· φάγεσθε· και παν
τα ὅσα ουκ εστιν
— αυτοις πτερυγι
α ουδε λεπίδες.
ου φάγεσθε· α
καθαρτα ταυτα
— έσται υμιν·
11· Πᾶν, όρνεον κα
θαρον φαγεσθε·
12· και ταυτα ου φα
γεσθε απ αυτων·
τον ἀέτον· κ
και τον γρυπα·
και τον αλιετον·
13· και τον γυπα·
και τον ικτέινα·
και τα όμοια αυ
τω· και παντα κό
ρακα και τα όμοι
14 α αυτω και στρόυ
θον· και γλαυ
κα και λάρον· και
ἵερακα· και τα
ομοια αυτω·
15· και ερωδιον·
και κύκνον·
και ἴβειν·
16· και καταρακτην·
και ὕποπα·
και πορφυριω
να· και νυκτικό
17 ρακα· και πελε
κανα· και χαρα
δρίον· και τα ό
μοια αυτω· και
18 νυκτεριδα· παν
τα τα ερπετα των
πετεινων. ακα
θαρτα εστιν υ
μιν· ου φαγε
σθε απ αυτων·
19 πᾶν πετεινον
καθαρον φάγε
— σθε·
20· Και πᾶν θνησι
μᾶιον ου φάγε
σθε· τω παρόι
κω τω εν ταις
πολεσιν σου δο
θησεται και φα
γεται· ἡ αποδω
ση τω αλλοτρι
ω· ότι λαος ἅγι
ος ει κυριω τω θεω
= σου·
Ουχ' εψησεις
αρνα εν γαλακτι
— μητρος αυτου·
21 Δεκατην αποδε
κατωσεις παν
τος γενηματος
του σπερματος
σου· το γενημα
του αγρου σου
ενιαυτον κατ ε
22· νιαυτον· φαγῆ
αυτο έναντι κυριου
του θεου σου· εν
τω τοπω ὧ αν
εκλεξηται κυριος ὁ
θεος σου επικλη
θηναι το όνο
μα αυτου· εκει
οισεις τα επιδέ
κατα του σῖτου
σου· και του οῖ
νου σου· και του
ελαιου σου· και
τα πρωτοτοκα
των βοων σου
και των προβα
των σου· ἵνα μα
θης φοβεισθαι
κυριον τον θεον σου
πασας τας ἡμε
— ρας·
23 Εαν δε μακραν
γενηται ἡ οδος
απο σου· και μη
δυνη αναφε

ρειν αυτα ότι
μακραν απο σου
ό τοπος ὅ ̃ν αν
εκλεξηται κυριος
ό θεος σου επικλη
θηναι το όνο
μα αυτου εκει.
ότι ηυλογησεν
σε κυριος ό θεος σου.
24* και αποδωση
αυτα αργυριου·
και λημψη το
αργυριον εν
ταις χερσιν σου·
και πορευση
εις τον τοπον
ὅ ̃ν αν εκλεξη
ται κυριος ο θεος σου
25* αυτον· και δω
σεις το αργυρι
ον επι παντος
όῦ αν επιθυμη
ή ψυχη σου ε
πι βουσῑ· ή επι
προβατοις· επι
όινω· ή επι σί
κερα· ή επι παν
τος όῦ εαν επι
θυμη ή ψυχη
σου· και φαγῆ
εκει έναντι κυριου
του θεου σου· και
ευφρανθηση
συ και ό όίκος
26* σου· και ο λευῑ
της ό εν ταις πο
λεσιν σου· ότι
ουκ’ εστιν αυτω
μερις ουδε κλη
— ρος μετα σου·
27* μετα τρια έτη
εξόισεις πᾶν
το επιδέκατον
των γενηματων
σου· εν τω ενι
αυτω εκεινω
θησεις αυτο εν
ταις πολεσιν σου·
28 και ελευσεται
ό λευΐτης ότι
ουκ εστιν αυτω
μερις ουδε κλη
ρος μετα σου·
και ό προσήλυ
τος· και ό ορφα
νος· και ή χηρα
ή εν ταις πολε
σιν σου· και φα
γονται και εμ
πλησθησονται·
ΐνα ευλογηση
σε κυριος ο θεος σου
εν πασι τοις ερ
γοις σου όῖς ε
= αν ποιῆς·
XV, Δι ὲπτα ετων
1* ποιησεις ἄφε
2* σιν· και ουτως
το πρόσταγμα
της αφεσεως·
αφήσεις πᾶν
χρεος ιδιον ό
οφιλει σοι ό πλη
σίον· και τον α
δελφον σου
ουκ’ απαιτησεις
ότι επικέκλη
ται αφεσις κυριω
3 τω θεω σου· τον
αλλοτριον απαι
τησεις ὅσα εαν
ῇ σοι παρ αυτω·
τω δε αδελφω
σου αφεσιν ποι
ησεις του χρέ
4* ους σου· ότι ου
κ’ έσται εν σοι
ενδεῆς· ότι ευ
λογων ευλογη
σει σε κυριος ό θεος
σου εν τη γῆ
ῇ κυριος ό θεος σου δι
δωσιν σοι εν
κληρω κατακλη
ρονομησαι αυ
— την·
5* Εαν δε ακοῇ
εισακουσητε
της φωνης κυριου
του θεου υμων
φυλασσειν και
ποιειν πασας
τας εντολας ταυ
τας ας εγω εν
τελλομαι σοι ση

6· μερον· ότι κυριος
ὁ θεος σου ευλο
γησεν σε ον τρο
πον ελαλησεν
σοι. και δανιεις
εθνεσιν πολ
λοις συ δε ου
δανιῆ· και ἀρξεις
συ εθνῶν πολ
λων. σου δε ου
— κ' ἀρξουσιν·
7· Εαν δε γενηται
εν σοι̃ ενδεης
εκ των αδελφων
σου εν μιᾶ των
πόλεων σου
εν τη γῆ ῆ κυριος ὁ
θεος σου διδωσιν
σοι. ουκ αποστρε
ψεις την καρδι
αν σου· ουδε
μη συνσφίγξης
την χειρα σου
απο του αδελφου
σου του επιδε
8· ομενου· ανόι
γων ανοιξεις
τας χειρας σου
αυτω· δάνιον
δανιε̃ις αυτω
όσον αν επιδε
ηται· και καθ' ὁ
— σον ὑστερειται·
9· Πρόσεχε σεαυ
τω· μη γενηται
ρημα κρύπτον εν τη καρ δια σου
ανόμημα· λεγων
εγγιζει το ετος
το εβδομον· ἐ
τος της αφεσε
ως· και πονη
ρευσηται ὁ ο
φθαλμος σου
τω αδελφω σου
τω επιδεομε
νω και ου, δῷς
αυτω και βοη
σεται κατα σου
προς κυριον· και ἐ
σται εν σοι αμαρ
10· τια μεγαλη με
ταδιδο̃υς δωσεις
αυτω· και δανι
ον δανιε̃ις αυ
τω όσον αν επι
— δεηται σου·
Και ου λυπηθη
ση τη καρδια σου
διδοντος σου
αυτω· ότι δια το
ρημα τουτο ευ
λογησει σε κυριος
ὁ θεος σου εν πα
σι τοις εργοις
σου· και εν πασιν
ὁῦ αν επιβαλης
την χειρα σου·
11 ου γαρ μη εκλε̃ι
πη ενδεης απο
της γης σου· δι
α τουτο εγω σοι
εντελλομαι
ποιειν το ρημα
τουτο· λεγων
ανοιγων ανοι
ξεις τας χειρας
σου τω αδελφω
σου τω πενη
τι και τω ενδεο
μενω τω επι της
— γης σου·
12· Εαν δε πραθῆ
σοι ὁ αδελφος
σου ὁ εβρᾶιος·
ἠ η εβρᾶια δου
λευσει σοι εξ'
ετη· και τω εβδο
μω εξαποστε
λε̃ις αυτον ελευ
θερον απο σου·
13· όταν δε εξαπο
στελε̃ις † αυτον
ελευθερον απο
σου. ουκ εξα
ποστελε̃ις αυ
14· τον κένον· ε
φοδιον εφοδι
ασεις αυτον· α
πο των προβα
των σου· και α
πο του σιτου σου·
και απο της λη
νο̃υ καθα ηυλο
γησεν σε κυριος
ὁ θεος σου. δωσεις

λ

† A ipse, ut videtur, superscripsit alterum λ ante λ, accentus autem erasus fuit

λα
15· αυτω· και μνη
σθηση ὁτι οικε
της ἦσθα εν γῆ
αιγυπτω· και ε
λυτρωσατο κυριος
ὁ θεος σου εκει
θεν· δια τουτο
εγω σοι εντελ
λομαι ποιειν
— το ρημα τουτο·
16· Εαν δε λεγη προς
σε ουκ εξελευ
σομαι απο σου·
ὁτι ἠγαπησεν
σε και την οικί
αν σου· ὁτι ε῀υ
εστιν αυτω πα
17· ρα σο῀ι. λημψη
το οπήτιον και
τρυπησεις το
ο῀υς αυτου επι
την θυραν· και
εσται οικετης
σου εις τον αι
ωνα· και την παι
δισκην σου ποι
— ησεις ὡσαυτως·
ου σκληρον ἐ
18· σται εναντίον
σου εξαποστελ
λομενων αυ
των ελευθερων
απο σου· ὅτι ε
φετιον μίσθον
του μισθωτο῀υ

εδουλευσεν
σοι εξ' ἔτη και
ευλογησει σε
κυριος ὁ θεος σου εν
πασιν ὅς̃ εαν
— ποιης·
19· Πᾶν πρωτότο
κον ὁ αν τεχθη
εν τοις βόυσιν
σου και εν τοις
προβατοις σου.
τα αρσενίκα α—
άσεις κυριω τω θεω
σου· ουκ' εργα
εν τω πρωτο
τοκω μοσχω σου·
και ου μη κει
ρης το πρωτο
τοκον των προ
20 βατων σου· ἐναν
τι κυριου του θεου σου
φαγῆ αυτο ενι
αυτον εξ ενιαυ
του εν τω τοπω
ῷ αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος σου· σύ
— και ὁ οικος σου·
21· Εαν δε ῆ εν αυ
τω μωμος. χω
λον ἠ τυφλον
ἠ και πᾶς μωμος
πονηρος. ου
θυσεις αυτο κυριω
22· τω θεω σου· εν
ταις πολεσιν

σου φαγῆ αυτο
ὁ ακαθαρτος εν
σοι και ὁ καθα
ρος ὡσαυτως
φαγεται ως δορ
κάδα ἠ ἐλαφον·
23 πλῆν το ἅἷμα αυ
του ου φαγῆ· ε
πι την γην εκ
χεε῀ις αυτο ως
— ὕδωρ
XVI, Φύλαξαι τον μῆ
1· να των νεων·
και ποιησεις το
πασχα κυριω τω θεω
σου· ὁτι εν μὴ
νι των νέων
εξηλθες εξ αιγυ
πτου νυκτος·
2· και θυσεις το
πασχα κυριω τω θεω
σου προβατα και
βόας εν τω το
πω ῷ αν εκλεξη
ται κυριος ὁ θεος σου
αυτον επικλη
θηναι το όνο'
— μα αυτου εκει·
3· Ου φαγῆ επ αυ
του ζύμην· ε
πτα ἡμερας φα
γῆ επ αυτου αζυ
μα αρτον κακω
σεως ὁτι εν σπου
δῆ εξηλθατε †

† A, ut videtur, charactere minori continuat in margine pone textum εξ αιγυπτου | ινα μνησθητε

την ἡμεραν της
εξοδιας ὑμων
εκ γης αιγυπτου
πασας τας ἡμε
ρας της ζωης
4 ὑμων· ουχ' ο
φθησεται σοι ζύ
μη εν πασι τοις
ὁρίοις σου επτα
— ἡμερας·
και ου κοιμη
θησεται απο των
χρεῶν ὡν αν θυ
σητε το εσπερας
τη ἡμερα τη πρω
— τη εις το πρωΐ·
5· Ου δυνηση θυ
σαι το πασχα εν
ουδεμια των πό
λεων σου ὧν
χυριος ὁ θεος σου δίδω
6 σιν σοι. αλλ η εις
τον τοπον ὁ͂ν
αν εκλεξηται κυριος
ὁ θεος σου επικλη
θηναι το ὄνο
μα αυτου εκει
θυσεις το πάσχα
εσπερας προς
δυσμᾶις ἡλίου·
εν τω καιρω ὧ
εξηλθες εκ γης
7· αιγυπτου· και
εψήσεις και ὁ
πτησεις και
φαγῆ εν τω το
πω ὧ αν εκλε
ξηται κυριος ὁ θεος σου
αυτον· και απο
στραφηση το
πρωι και απελευ
ση εις τους όι
— κουσου·
8 εξ ἡμερας φα
γῆ άζυμα· και τη
ἡμερα τη εβδο
μη εξόδιον ε
ορτη κυριω τω θεω
σου· ου ποιησεις
εν αυτη παν ερ
γον πλῆν ὁσα
ποιηθησεται
— ψυχη·
9· Επτα εβδομάδας
ὁλοκληρους
εξαριθμησεις
σεαυτω· αρξα
μενου σου δρέ
πανον επ' αμὴ
τον άρξη εξαρι
θμησαι επτα
10· εβδομαδας· και
ποιησει εορτην
εβδαμαδῶν κυριω
τω θεω σου κα
θ'οτι ἴσχυϊ ἡ
χε͂ιρ σου ὁσα αν
δῶ σοι καθ'ὅτι
ηυλογησεν
σε κυριος ὁ θεος σου·
11· και ευφρανθη
ση έναντι κυριου
του θεου σου· συ
και ὁ ὑιος σου
και ἡ θυγατηρ
σου· ὁ πᾶις σου
σου και ἡ παιδί
σκη σου· και ὁ
λευΐτης ὁ εν
ταις πολεσιν σου·
και ὁ προσηλυ
τος και ὁ ορφὰ
νος· και ἡ χῆ
ρα ἡ εν ὑμιν·
εν τω τοπω ὧ
αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος † αυτον
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
12 εκει· και μνη
σθηση ὅτι όι
κετης ῆσθα εν
γῆ αιγυπτω·
και φυλαξεις
και ποιησεις
τας εντολας ταυ
— τας·
13· Εὀρτην των
σκηνων ποιη
σεις σεαυτω
επτα ἡμερας
εν τω συναγα
γειν σε εκ της
ἁλωνος σου
και απο της λη

† A superscripsit σου post θεος

14 νο῀υ σου· και
ευφρανθηση
έναντι κυριου του
θεου σου σύ και
ὁ ὓιος σου και
ἡ θυγατηρ σου·
ὁ πα῀ις σου και
ἡ παιδισκη σου·
και ὁ λευΐτης
και ὁ προσηλυ
τος· και ὁ ορφὰ
νος και ἡ χῆρα
ἡ ουσα εν ταις
πόλεσιν σου·
15· επτα ἡμερας
εορτασεις κυριω
τω θεω σου εν
τω τοπω ὧ αν
εκλεξηται κυριος
ὁ θεος σου αυτον
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
— εκει·
Εαν δε ευλογη
σει σε κυριος ὁ θεος
ὁ θεος σου εν πα
σι τοις γενημα
σιν σου· και εν
παντι εργω των
χειρων σου.
και εση ευφραι
16 νομενος τρεις
καιρους του
ενιαυτου ο
φθησεται πᾶν
αρσενὶκον έ
ναντι κυριου του
θεου σου εν τω το
πω ὧ αν εκλε
ξηται αυτον κυριος
εν τη εὸρτη των
αζύμων· και εν
τη εορτη των
εβδομαδῶν·
και εν τη εορ
τη της σκηνο
πηγίας· ουχ' ὁ
φθηση ενώπι
ον κυριου του θεου
σου κένος·
17· ἑκαστατα † δύνα
μιν των χειρων
ὓμων· κατα την
ευλογιαν κυριου του
θεου σου ἣ῀ν έδω
— κεν σοι·
18· Κρὶτας και γραμ
ματοεισαγω
γε῀ις καταστη
σεις σεαυτω
εν πασαις ταις
πολεσιν σου
ἃῒς κυριος ὁ θεος σου
διδωσιν σοι κα
τα φυλας· και
κρινο῀υσιν τον
λαον κρισιν δι
19· καιαν· ουχ' εκλει
νο῀υσιν κρισιν·
ουχ' επιγνωσον
ται προσωπον
ουδε λημψον
ται δῶρα· τα γαρ
δῶρα εκτυφλο῀ι
οφθαλμους
σοφων· και εξαι
ρει λογους δικαι
20· ων· δικαιως
το δίκαιον διω
ξη· ἵνα ζῆτε και
εισελθοντες
κληρονομηση
τε την γην ἣ῀ν
κυριος ὁ θεος δίδωσιν
— σοι·
21· Ου φυτευσεις
σεαυτω αλσος
παν, ξυλον· πα
ρα το θυσιαστη
ριον κυριου του θεου
22· σου· ου ποιησεις
σεαυτω στηλην
ἃ εμεισησεν
— κυριος ὁ θεος σου·
XVII, Ου προσδὶσεις
1· κυριω τω θεω σου
μοσχον ἢ προ
βατον εν ω εστιν
εν αυτω μῶμος
παν ρημα πονη
ρον· ότι βδέλυ
γμα κυριω τω θεω
— σου εστιν
2· Εαν δε ευρεθῆ
εν σο῀ι εν μιᾶ

† A ipse videtur super primum τα scripsisse ος κ (εκαστος κατα)

των πολεων
σου ὧν κυριος ὁ θεος
σου δίδωσιν σοι·
ανηρ ἡ γυνη·
όστις ποιησει
το πονηρον ἐ
ναντι κυριου του θεου
σου παρελθειν
την διαθηκην
3 κυριου του θεου· και
απελθοντες
λατρευσωσιν
θεοις ετεροις
και προσκυνη
σωσιν αυτοις·
τω ἡλιω ἡ τη σε
ληνη· ἡ παντι
τω εκ του κοσμου
του ουρανου·
ἁ ου προσεταξα
4 σοι· και αναγγε
λη σοι. και εκζη
τησεις σφοδρα·
και ἴδου αληθως
γεγονεν το ρη
μα· γεγενηται
το βδελυγμα του
5 το εν ισραηλ'. και ε
ξαξεις τον ανθρωπον
εκεινον ἡ την
γυναικα εκει
νην οἵτινες ε
ποιησαν το πρά
γμα το πονηρον
τουτο επι την

πυλην· και λιθο
βολησετε αυ
τους εν λιθοις
και τελευτησου
— σιν·
6 επι δύσιν μάρ
τυσιν ἡ τρίσιν
μαρτυσιν απο
θανεῖται ὁ απο
θνησκων· ου
κ αποθανεῖται
— εφ' ἑνι μάρτυ
Φ ρι· και ἡ χειρ των
7 μαρτύρων ἔσται
επ αυτω εν πρω
τοις θανατωσαι
αυτον· και ἡ χειρ
παντος του λα
ου επ' εσχατω·
και εξαρεῖτε τον
πονηρον εξ ῦ
— μων αυτων·
8 Εαν δε αδυνατη
ση ρημα απο σου
εν κρισει· ανα
μεσον άἷμα άἱ
ματος· και ανα
μεσον κρισις
κρισεως· και α
ναμεσον αφῆ
ἀφῆς· και ανα
μεσον αντιλο
για αντιλογιας·
ρηματα κρισε
ως εν ταις πολε

σιν σου και α
ναστας αναβη
ση εις τον τοπον
ὃ͂ν αν εκλεξη
ται κυριος ὁ θεος σου
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
9 εκει· και ελευ
ση προς τους
ἱερεις τους λευ
ἴτας· και προς
τον κριτην
ὃς αν γενηται
εν ταις ἡμεραις
εκειναις· και
εκζητησαντες
αναγγελοῦσιν
σοι την κρισιν·
10 και ποιησεις κα
τα το ρημα ὃ αν
αναγγειλωσιν
σοι εκ του το
που οὗ αν εκλε
ξηται κυριος ὁ θεος σου
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
εκει· και φυλα
ξη σφοδρα ποι
ησαι κατα παν
τα ὅσα αν νομο
11 θετηθῆ σοι· κα
τα τον νομον
και κατα την κρι
σιν ἣν εαν ει
πωσιν σοι ποι

ησεις· ουχ' εκ
κλεινε͂ις απο
του ρηματος
οῦ εαν αναγγει
λωσιν σοι δεξιᾶ
— ουδε αριστερᾶ·
12· Και ὁ ανθρωπος ὃς
εαν ποιηση εν
ϋπερη εν ϋπε
ρηφανια του μη
ϋπακουσαι του
ιερεως του πα
ρεστηκοτος
λιτουργειν επι
τω ὀνοματι κυριου
του θεου σου· ἡ του
κριτο͂υ ὃς αν γε
νηται εν ται εν
ταις ἡμεραις ε
κειναις. και απο
θανε͂ιται ὁ ανθρωπος
εκεινος· και ε
ξαρε͂ιτε τον πο
*ισραηλ νηρον εξ *ϋμων
13 αυτων· και πᾶς
ὁ λαος ακουσας
φοβηθησεται
και ουκ ασεβη
— σει ἐτι
14· Εαν δε εισελθης
εις την γην ἣ͂ν
κυριος ὁ θεος σου δίδω
σιν σοι εν κλη
ρω· και κληρὸ
νομησης αυ
την· και κατοικη
σης επ αυτης·
και ε͂ιπης κατα
στησω επ † εμαυτον
ἀρχοντα καθα
και τα λοιπα ἔθνη
τα κύκλω μου.
15 καθιστῶν κατα
στησεις επι σε
αυτον ἀρχοντα
ὃ͂ν αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος σου αυτον·
εκ των αδελφων
σου καταστησεις
επι σεαυτον ἀρ
χοντα· ου δυνη
ση καταστησαι
επι σεαυτον
ανθρωπον αλλοτριον·
ὅτι ουκ' αδελφος
— σου εστιν·
16· Πλῆν ου πληθυ
νει εαυτω ιππον·
ουδε μη αποστρε
ψη τον λαον εις
αιγυπτον· ὅπως
μη πληθυνη ε
αυτω ιππον· ὁ
δε κυριος ειπεν ϋ
μιν ου προσθη
σεσθε αποστρε
ψαι τη ὁδω ταυ
17 τη ἐτι· και ου πλη
θυνε͂ι εαυτω
γυναικας. ἵνα
μη μεταστῆ αυ
του ἡ καρδια· και
αργυριον και χρυ
σιον ου πληθυ
νε͂ι εαυτω σφό
— δρα·
18· Και ἐσται ὅταν κα
θειση επι του δί
φρου της αρχῆς
αυτου. και γραψει
εαυτω το δευτε
ρονομίον του
το εις βιβλῖον πα
ρα των ἵερεων
των λευΐτων·
19· και ἐσται μετ αυ
του και αναγνω
σεται εν αυτω πα
σας τας εντολας §
ἡμερας της ζω
ης αυτου· ἵνα μα
θη φοβεισθαι
κυριον τον θεον αυτου
φυλασσεσθαι πα
σας τας εντολας
αυτου· και τα δι
καιωματα ταυτα
20 ποιειν αυτα· ἵνα
μη ϋψωθη ἡ καρ
δια αυτου απο
των αδελφων
αυτου· ἵνα μη πα
ραβῆ απο των εν
τολῶν δεξια ἡ α
ριστερα· ὅπως

† επ supplet A supra lineam
§ εντολας reprobat A

των πολεων
σου ὧν κυριος ὁ θεος
σου δίδωσιν σοι·
ανηρ ἡ γυνη·
ὅστις ποιησει
το πονηρον ἐ
ναντι κυριου του θεου
σου παρελθειν
την διαθηκην
3 κυριου του θεου· και
απελθοντες
λατρευσωσιν
θεοις ετεροις
και προσκυνη
σωσιν αυτοις·
τω ἡλιω ἡ τη σε
ληνη· ἡ παντι
τω εκ του κοσμου
του ουρανου·
ἁ ου προσεταξα
4 σοι· και αναγγε
λη σοι. και εκζη
τησεις σφοδρα·
και ἴδου αληθως
γεγονεν το ρη
μα· γεγενηται
το βδελυγμα του
5 το εν ισραηλ'. και ε
ξαξεις τον ανθρωπον
εκεινον ἡ την
γυναικα εκει
νην οἵτινες ε
ποιησαν το πρά
γμα το πονηρον
τουτο επι την
πυλην· και λιθο
βολησετε αυ
τους εν λιθοις
και τελευτησου
σιν·
6 επι δύσιν μάρ
τυσιν ἡ τρίσιν
μαρτυσιν απο
θανε͂ιται ὁ απο
θνησκων· ου
κ αποθανε͂ιται
εφ' ἑνι μάρτυ
Φ ρι· και ἡ χειρ των
7 μαρτύρων ἔσται
επ αυτω εν πρω
τοις θανατωσαι
αυτον· και ἡ χειρ
παντος του λα
ου επ' εσχατω·
και εξαρε͂ιτε τον
πονηρον εξ ὑ
μων αυτων·
8 Εαν δε αδυνατη
ση ρημα απο σου
εν κρισει· ανα
μεσον ἀΐμα ἀί
ματος· και ανα
μεσον κρισις
κρισεως· και α
ναμεσον αφῆ
ἀφῆς· και ανα
μεσον αντιλο
για αντιλογιας·
ρηματα κρισε
ως εν ταις πολε
σιν σου και α
ναστας αναβη
ση εις τον τοπον
ὅ͂ν αν εκλεξη
ται κυριος ὁ θεος σου
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
9 εκει· και ελευ
ση προς τους
ἵερεις τους λευ
ἵτας· και προς
τον κριτην
ὅς αν γενηται
εν ταις ἡμεραις
εκειναις· και
εκζητησαντες
αναγγελο͂υσιν
σοι την κρισιν·
10 και ποιησεις κα
τα το ρημα ὁ αν
αναγγειλωσιν
σοι εκ του το
που ὅὑ αν εκλε
ξηται κυριος ὁ θεος σου
επικληθηναι
το ὄνομα αυτου
εκει· και φυλα
ξη σφοδρα ποι
ησαι κατα παν
τα ὅσα αν νομο
11 θετηθῆ σοι· κα
τα τον νομον
και κατά την κρι
σιν ἧν εαν ει
πωσιν σοι ποι

ησεις· ουκ' εκ
κλεινε͂ις απο
του ρηματος
ου̅ εαν αναγγει
λωσιν σοι δεξια̅
— ουδε αριστερα̅·
12· Και ὁ ανθρωπος ὁς
εαν ποιηση εν
ϋπερη εν ϋπε
ρηφανια του μη
ϋπακουσαι του
ιερεως του πα
ρεστηκοτος
λιτουργειν επι
τω ονοματι κυριου
του θεου σου· ἡ του
κριτο͂υ ὁς αν γε
νηται εν ται εν
ταις ἡμεραις ε
κειναις. και απο
θανε͂ιται ὁ ανθρωπος
εκεινος· και ε
ξαρε͂ιτε τον πο
*ισραηλ νηρον εξ *ϋμων
13 αυτων· και πα̅ς
ὁ λαος ακουσας
φοβηθησεται
και ουκ ασεβη
— σει ἐτι
14· Εαν δε εισελθης
εις την γην ἧν
κυριος ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
ρω· και κληρο
νομησης αυ
την· και κατοικη
σης επ αυτης·
και ε͂ιπης κατα
στησω επ † εμαυτον
ἀρχοντα καθα
και τα λοιπα ἐθνη
τα κυκλω μου.
15 καθιστω̅ν κατα
στησεις επι σε
αυτον ἀρχοντα
ὁ͂ν αν εκλεξηται
κυριος ὁ θεος σου αυτον·
εκ των αδελφων
σου καταστησεις
επι σεαυτον ἀρ
χοντα· ου δυνη
ση καταστησαι
επι σεαυτον
ανθρωπον αλλοτριον·
ὁτι ουκ' αδελφος
— σου εστιν·
16· Πλη̅ν ου πληθυ
νει εαυτω ιππον·
ουδε μη αποστρε
ψη τον λαον εις
αιγυπτον· ὁπως
μη πληθυνη ε
αυτω ιππον· ὁ
δε κυριος ειπεν ϋ
μιν ου προσθη
σεσθε αποστρε
ψαι τη ὁδω ταυ
17 τη ἐτι· και ου πλη
θυνε͂ι εαυτω
γυναικας. ἱνα
μη μεταστη̅ αυ
του ἡ καρδια· και
αργυριον και χρυ
σιον ου πληθυ
νε͂ι εαυτω σφο
— δρα·
18· Και ἐσται ὁταν κα
θειση επι του δι
φρου της αρχη̅ς
αυτου. και γραφει
εαυτω το δευτε
ρονομιον του
το εις βιβλι̅ον πα
ρα των ϊερεων
των λευϊτων·
19· και ἐσται μετ αυ
του και αναγνω
σεται εν αυτω πα
σας τας εντολας §
ἡμερας της ζω
ης αυτου· ἱνα μα
θη φοβεισθαι
κυριον τον θεον αυτου
φυλασσεσθαι πα
σας τας εντολας
αυτου· και τα δι
καιωματα ταυτα
20 ποιειν αυτα· ἱνα
μη ϋψωθη ἡ καρ
δια αυτου απο
των αδελφων
αυτου· ἱνα μη πα
ραβη̅ απο των εν
τολω̅ν δεξια ἡ α
ριστερα· ὁπως

† επ supplet A supra lineam
§ εντολας reprobat A

αν μακροχρονι
ος ἢ επι της αρ
χης αυτου αυτος
και ὁι ῦιοι αυτου
— τοις ῦιοις ισραηλ·
XVIII, Ουχ' ἔσται τοις
1 ϊερευσιν τοις
λευΐταις ὅλη τη
φυλη λευι μερις
ουδε κληρος με
τα ισραηλ'· καρπωμα
τα κυριου ὁ κληρος
αυτων· φάγον
2' ται αυτα· κληρος
δε ουχ' ἔσται αυ
τω εκ των αδελ
φων αυτου· κυριος
αυτος κληρος
αυτου καθ'οτι
— ὤμοσεν αυτω·
3' Και άυτη ἡ κρι
σις των ϊερεων
τα παρα του λαου
παρα των θυον
των τας θυσι
ας εαν τε μόσχον
εαν προβατον·
και δωσει τω ϊε
ρει τον βραχίο
να και τα σιαγο
νια· και το ένυ
4' στρον· και τας
απαρχας του σι
του σου και του
ο῀ινου σου και
του ελαιου σου·
και την απαρχην
των κουρῶν
των προβατων
σου δωσεις αυ
5 τω· ότι αυτον
εξελεξατο κυριος ὁ
θεος σου εκ πασῶν
των φυλων σου
παρεσταναι έ
ναντι κυριου του θεου
σου λειτουργειν
και ευλογειν
επι τω ὀνόματι
κυριου· αυτος και ὁι
ῦιοι αυτου πα
— σας τας ἡμερας·
6' Εαν δε παραγε
νηται ὁ λευΐτης
εκ μιᾶς των πό
λεων ῦμων εκ
παντων των
ῦιων ισραηλ' ὁῦ αυ
τος παροικε῀ι κα
θ'ότι επιθυμει
ἡ ψυχη αυτου·
εις τον τοπον
ὁ῀ν αν εκλεξη
7 ται κυριος· και λει
τουργησει τω
ονοματι κυριου του
θεου αυτου. ὡσ
περ παντες ὁι
αδελφοι αυτου
ὁι λευΐται οι πα
ρεστηκοτες
εκει εναντι
8 κυριου. μερίδα με
μερισμενην
φάγεται· πλην
της πρασεως της
— κατα πατριᾶν
9' Εαν δε εισελθης
εις την γην ἡ῀ν
κυριος ὁ θεος σου δι
δωσιν σοι. ου
μαθηση ποιειν
κατα τα βδελυ
γματα των εθνων
10' εκεινων· ου
χ' ευρεθησεται
εν σο῀ι περικα
θαιρων τον υιον
αυτου ἡ την θυ
γατερα αυτου·
μαντευομενος
μαντε῀ιαν· και
κληδονιζομε
νος· και οιωνι
11 ζομενος· φαρ
μακος επαδων
επαοιδῆν· εγγα
στρίμῦθος και
τερατοσκοπος·
και επερωτων
τους νεκρους·
12' εστιν γαρ βδέ
λυγμα κυριω τω
θεω σου πᾶς ποι
ῶν ταυτα· ένε

κεν γαρ των ϐδε
λυγματω † του
των κυριος ὁ θεος σου
εξολεθρευσει
αυτους απο προ
— σώπου σου·
13· τελιος ἑση ε
ναντίον κυριου του
14 θεου σου· τα γαρ
εθνη ταυτα ὁῦς
συ κατακληρο
νομησεις αυ
τους. ουτοι κλη
δονισμῶν και
μαντιῶν ακου
— σονται
Σοι δε ουχ᾽ ου
τως ἑδωκεν
— κυριος ὁ θεος σου·
15· προφητην εκ
των αδελφων
˙ως εμε σου ˙ αναστησει
σοι κυριος ὁ θεος σου
αυτου ακουσε
16 σθε κατα παν
τα ὅσα ητήσω
παρα κυριου θεου σου
εν χωρῆβ᾽ τη
ἡμερα της εκ
κλησιας λεγον
τες ου προσθη
σομεν ακου
σαι την φωνην
κυριου του θεου ἡμῶν·
και το πυρ το

μεγα τουτο ου
κ᾽ οψομεθα ἑ
τι· ουδε μη απο
— θανωμεν·
17· και ειπεν κυριος
πρός με· ορθως
παντα ὅσα ελα
18· λησαν· προφη
την αναστησω
αυτοις εκ με
ϙ̄χ σου των αδελ
φων αυτων
ὥσπερ σε· και
δωσω το ρημα
μου εν τω στο
ματι αυτου· και
λαλησει αυτοις
καθ᾽ὅτι αν εν
τέιλωμαι αυτω·
19 και ὁ ανθρωπος εκει
νος ὅς εαν μη
ακουση των
λογων αυτου.
ὅσα αν λαληση
ὁ προφητης
επι τω ὀνομα
τι μου. εγω εκ
— δικω εξ αυτου·
20 πλῆν ὁ προφη
της ος αν ασε
ϐηση λαλησαι
ρημα επι τω ο
νοματι μου ὁ
ου προσεταξα
αυτω λαλησαι.

και ὅς αν λαλη
ση επ ονοματι
θεων ετερων.
αποθανεῖται ὁ
προφητης εκει
— νος·
21· Εαν δε λεγης
εν τη καρδια σου
πως γνωσομε
θα το ρημα ὁ ου
κ᾽ ελαλησεν κυριος.
22· ὅσα αν λαληση
ὁ προφητης ε
πι τω ὀνοματι
κυριου· και μη γενη
ται το ρημα και
συμβη. τουτο
το ρημα ουκ᾽ ε
λαλησεν κυριος·
εν ασεβεια ελα
λησεν ὁ προφη
της· ουκ αφε
— ξεσθε απ αυτου·
XIX, Εαν δε αφανι
1· ση κυριος ὁ θεος σου
τα εθνη ἁ ὁ θεος
σου δίδωσιν
σοι την γην αυ
των· και κατα
κληρονομησεις
αυτους· και κα
τοικησης εν
ταις πολεσιν αυ
των και εν τοις
οικοις αυτων.

† A videtur ν superscripto fecisse βδελυγματων

και εν τοις δι
2· κοις αυτων. τρεις
πολεις διαστε
λεις σεαυτω
εμμεσω της
γης σου ή῀ς κυριος
ό θεος σου διδω
3· σιν σοι· στοχα
σαι σοι την όδον
και τριμεριε῀ις
τα όρια της γης
σου ή῀ν καταμε
ριει σοι κυριος ό θεος
σου· και έσται
καταφυγη εκει
παντι φονευ
— τῆ·
4· τουτο δε εστιν
το προσταγμα
του φονευτο῀υ
ός αν φύγη ε
— κει και ζησεται·
ός αν παταξη τον
πλησίον αυτου
ακουσιως· και
ουτος ου μισων
αυτον προ της
ἐχθες και προ
5 της τριτης· και
ός αν εισελθη
μετα του πλη
σιον αυτου εις
τον δρύμον συ
ναγαγειν ξυλα·
και εκκρουσθη
ή χειρ αυτου τη
αξίνη κόπτον
τος το ξυλον·
και εκπεσον
το σιδηριον απο
του ξυλου τύ
χη του πλησίον
και αποθανη.
όῦτος καταφευ
ξεται εις μιαν
των πόλεων
τουτων και ζη
6· σεται· ἵνα μη δι
ώξας ό αγχιστευ
ων το άῖμα όπί
σω του φονευ
σαντος ότι πα
ρατεθερμανται
την καρδιαν αυ
του· και καταλα
βη αυτον εαν
μακροτερα ῆ ή
όδος και πατα
ξη αυτου την
ψυχην και απο
θανη· και του
τω ουκ' εστιν κρι
σις θανατου· ό
τι ου μισων ή῀ν
αυτον προ της
ἐχθες και προ
7 της τριτης· δια
τουτο εγω σοι
εντελλομαι το
ρημα τουτο λε
γων· τρεις πο
λεις διαστελε῀ις
— σεαυτω·
8· Εαν δε εμπλατύ
νη κυριος ό θεος σου
τα όρια σου ον
τρόπον ὤμο
σεν τοις πατρα
σιν σου· και δῶ
σοι κυριος πασαν
την γην ή῀ν ει
πεν δουναι τοις
πατράσιν σου.
9 εαν εισακουσης
ποιειν πασας
τας εντολας ταυ
τας άς εγω σοι
εντελλομαι ση
μερον· αγαπαν
κυριον τον θεον σου·
πορευεσθαι εν
πασαις ταις ό
δοις αυτου πα
σας τας ἡμερας.
και προσθήσεις
σεαυτω ἐτι τρεις
πολεις προς τας
τρεις ταυτας:
10· και ουκ' εκχυ
θησεται άῖμα
αναιτιον εν τη
τη γῆ σου ή῀ν κυριος
ό θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
ρω· και ουκ' έ

σται εν σο῀ι ἀίμα
— τι ἐνοχος
11· Εαν δε γενηται
ανθρωπος μισων τον
πλησίον αυτου·
και ενεδρεύση
αυτον· και επα
ναστη επ αυτον·
και παταξη αυ
τον ψυχη και
αποθανη· και
φυγη εις μιαν
των πολεων
12· τουτων. και α
ποστελο῀υσιν
ἡ γερουσια της
πολεως αυτου·
και λημψονται
αυτον εκειθεν·
και παραδωσου
σιν αυτον εις
χειρας τω αγχι
στευοντι του
ἄίματος και απο
13· θανε῀ιται· ου φί
σεται ὁ οφθαλ
μος σου επ αυ
τω· και καθαρι
ε῀ις το ἀίμα το α
ναιτιον εξ' ισραηλ'·
— και ἐυ σοι ἐσται
14· Ου μετακινη
σεις ὁρια του πλη
σιον σου ἁ ἐστη
σαν ὁι πατερες σου
εν τη κληρονο
μια σου ἦ κατε
κληρονομηθης
εν τη γῆ ἡ῀ν κυριος
ὁ θεος σου διδωσιν
— σοι εν κληρω·
15· Ουκ' εμμενε῀ι
μαρτυς ἐις μαρ
τυρησαι κατα
ανθρωπου κατα πασαν
αδικιαν και κα
τα πᾶν αμαρτη
μα· και κατα πα
σαν αμαρτιαν
ἡν εαν αμάρτη·
επι στοματος
δύο μαρτυρων·
και επι στοματος
τριῶν μαρτυρων
σταθησεται πᾶν
— ρημα·
16· Εαν δε καταστῆ
μαρτυς αδικος
κατα ανθρωπου κατα
λεγων αυτου
17 ασέβειαν. και
στησονται ὁι δυ
ο ανθρωποι ὁἶς εστιν
αυτοις ἡ αντιλο
για ἐναντι κυριου·
και ἐναντι των
ἱερεων· και ἐναν
τι των κριτῶν
ὁι αν ὦσιν εν ταις
ἡμεραις εκει
18 ναις· και εξετα
σωσιν ὁι κριται
ακριβῶς. και ἴδου·
μάρτυς ἀδικος
εμαρτυρησεν
ἀδικα· αντ'ἐστη
κατα του αδελ
19· φου αυτου. και
ποιησετε αυτω
ον τροπον επο
νηρευσατο ποι
ησαι κατα του
αδελφου αυτου·
και εξαρε῀ιτε το·
πονηρον εξ ὑ
20 μων αυτων· και
ὁι επίλοιποι α
κουσαντες φο
βηθησονται·
και ου προσθη
σουσιν ἐτι ποι
ησαι κατα το ρη
μα το πονηρον
τουτο εν ὑμιν·
21· ου φίσεται ὁ,ο
φθαλμος σου
επ αυτω· ψυχην
αντι ψυχης· ὁ
φθαλμον αντι
ὀφθαλμου· ὀ
δοντα αντι οδον
τος· πόδα αντι
πόδος· χειρα αν
— τι χειρος
XX, 1· Εαν δε εξελθης

εις πολεμον
επι τους εχθρους
σου και ιδης
ιππον και ανα
βατην· και λαον
πλειονα σου.
ου φοβηθηση
επ αυτων· ότι
κυριος ό θεος σου ό α
ναβιβασας σε
— εκ γης αιγυπτου·
2 Και έσται όταν
εγγισης τω πο
λέμω. και προσ
εγγισας ό ϊερευς
λαλησει τω λα
ω και ερεῖ προς
— αυτους
3· άκουε ισραηλ'· ϋμεις
προσπορευε
σθε σημερον
εις πολεμον
επι τους εχθρους
ϋμων μη εκλυ
εσθω ή καρδια
ϋμων· μη φο
βεισθε μηδε
θραυεσθε· μη
δε εκκλεινη
ται απο προσω
4 που αυτων· ότι
κυριος ό θεος ϋμων
ό προπορευο
μενος μεθ' ϋ
μων συνεκπο
λεμησαι ϋμιν
τους εχθρους
ϋμων και διασω
— σαι ϋμας·
5· Και λαλησουσιν
όι γραμματεις
προς τον λαον
λεγοντες· τις
ό ανθρωπος ό όικο
δομησας όικί
αν καινην· και
ουχ' ενεκαινι
σεν αυτην. πο
ρευεσθω και ε
πιστραφητω εις
την οικίαν αυ
του· μη αποθα
νη εν τω πολε
μω· και ανθρωπος έ
τερος κληρονο
— μησει αυτον·
Ψ Και τις ό ανθρωπος
6· όστις εφυτευ
σεν αμπελῶνα
και ουχ ηυφραν
θη εξ αυτου. πο
ρευεσθω και ε
πιστραφητω
εις την όικίαν
αυτου· μη απο
θανη εν τω πο
λέμω· και ανθρωπος
ετερος ευφραν
θησεται εξ αυ
= του·
7· Και τις † ανθρωπος όστις
μεμνηστευται
γυναικα· και ου
κ' έλαβεν αυτην.
πορευεσθω
και επιστραφη
τω εις την όι
κίαν αυτου· μη
αποθανη εν τω
πολεμω· και ανθρωπος
έτερος λημψε
— ται αυτην·
8· Και προσθησου
σιν όι γραμμα
τεις λαλησαι προς
τον λαον και ε
ρουσιν· τις ό ανθρωπος
ο φουμενος
και δειλος τη
καρδια· πορευ
έσθω και απο
στραφητω εις
την όικίαν αυ
του. ϊνα μη δειλα
νη την καρδιαν
του αδελφου
αυτου ώσπερ
— η αυτου·
9· Και έσται όταν
παυσωνται όι
γραμματεις λα
λουντες προς
τον λαον. και κα
τασστησουσιν
άρχοντας της

† A superscripsit, ut apparet, ο inter τις et ανθρωπος

στρατειας προ
ἡγουμενους
— του λαου·
10· Εαν δε προσελ
θης προς πολιν
εκπολεμησαι
αυτην. και εκ
καλεσης αυτους
μετ' ειρηνης·
11· εαν μεν ειρη
νικα αποκριθω
σιν σοι και ανοι
ξωσιν σοι. ἐσται
πᾶς ὁ λαος οι ευ
ρεθεντες εν
αυτη. εσονται
σοι φορολο—
και υπήκοοι
— σοι·
12 Εαν δε μη ῦπα
κουσωσιν σοι·
και ποιησωσιν
προς σε πολε
μον. περικαθι
13· εῖς αυτην· και
παραδωσει αυ
την κυριος ὁ θεος σου
εις τας χειρας
σου· και πατα
ξεις παν αρσενι
κον αυτης εν
φονω μαχᾶιρας·
14· πλην των γυ
ναικων και της
αποσκευης και
παντα τα κτη
νη· και παντα ὅ
σα αν ῦπάρχη εν
τη πολει· και πα
σαν την απαρ
τιαν προνομευ
σεις σεαυτω·
και φαγῆ πασαν
την προνομην
των εχθρων σου
ὧν κύριος ὁ θεος σου
δίδωσινσιν σοι·
15· ουτως ποιη
σεις πασας τας
πολεις τας μα
μακραν ουσας
απο σου σφο
δρα άι ὀυχι απο
των εθνῶν των
— πολεων τουτων
ιδου δε απο των
πόλεων του
των ὧν κυριος ὁ θεος
σου διδωσιν
σοι κληρονο
μησαι την γην
16 αυτων. ου ζω
γρησετε απ αυ
των πᾶν εμπνε
17 ον· αλλα αναθε
ματιειτε αυτους·
τον χεττᾶιον·
και τον αμορ
ρᾶιον· και τον
χανανᾶιον· και
τον φερεζᾶιον·
και ευαῖον· και
ἰεβουσᾶιον·
και γεργεσᾶιον·
ον τροπον ενε
τειλατο σοι κυριος
18· ὁ θεος σου· ῖνα μη
διδαξωσιν ῦμας
ποιειν παντα
τα βδελυγμα αυ
των όσα εποιη
σαν τοις θεοις
αυτων· και αμαρ
τησεσθε εναν
τίον κυριου του θεου
— ῦμων·
19· Εαν δε περικα
θεισης περι πο
λιν ἡμερας πλει
ους εκπολεμη
σαι αυτην εις κα
ταλημψιν αυτης.
ουκ' εξολεθρευ
σεις τα δενδρα
αυτης επιβαλειν
επ αυτας σιδη
ρον· αλλα απ αυ
του φαγῆ· αυτο
δε ουκ' εκκόψεις·
μη ανθρωπος το ξυ
λον το εν τω
δρυμω εισελθειν
απο προσωπου
σου εις τον χα
20· ρακα. αλλα το ξυ

λον ὁ επιστα·
σαι ὁτι ου χαρ
πόδρωτον εστιν.
τουτο εξολε
θρευσεις και
εκκοψεις· και
οικοδομησεις
χαράκωσιν επι
την πολιν ἥτις
ποιει προς σε
τον πολεμον
εως αν παραδο
— θῆ·
XXI, Εαν δε ευρεθῆ
1· τραυμματιας εν
τη γῆ ἧν κυριος ὁ θεος
σου διδωσιν
σοι κληρονο
μησαι πεπτω
κως εν τω πε
διω· και ουκ᾽ οἱ
δασιν τον πατα
2· ξαντα. εξελευ
σεται ἡ γερου
σια και οἱ κριται
σου· και εκμε
τρησουσιν επι
τας πολεις τας
κυκλω του τραυμ
3· ματιου· και ἑ
σται ἡ πολις ἡ
εγγιζουσα τω
τραυμματια· και
λημψεται ἡ γε
ρουσια της πο
λεως εκεινης
δαμαλιν εκ βο
ῶν ἥτις ουκ᾽ ειρ
γασται· και ἥτις
ουκ ειλκυσεν
4 ζύγον· και κα
ταβιβασουσιν
ἡ γερουσια της
πολεως εκει
νης την δάμα
λιν εις φάραγ
γα τραχειαν ἥ
τις ουκ᾽ ειργα
σται ουδε σπει
ρεται. και νευ
ροκοπησου
σιν την δαμα
λιν εν τη φαραγ
5· γι· και προσε
λευσονται οἱ
ἱερεις οἱ λευι
ται ὁτι αυτος †
επελεξατο κυριος
ὁ θεος σου παρε
στηκεναι αυ
τω και ευλογειν
επι τω ὀνομα
τι αυτου· και ε
πι τω στοματι
αυτων ἑσται
πασα αντιλογι
α και πασα αφῆ·
6· και πασα ἡ γερου
σια της πολε
ως εκεινης
οἱ εγγιζοντες
τω τραυμματια.
νιψονται τας·
χειρας επι την
κεφαλην της
δαμαλεως της
νενευροκοπη
μενης εν τη
7· φάραγγι· και απο
κριθεντες ε
ρουσιν ερο͂υσιν·
ἁι χειρες ἡμων
ουκ᾽ εξεχεαν § το
ἆιμα τουτο· και
οἱ οφθαλμοι
ἡμων ουχ᾽ εω
8· ρακασιν· ἵλεως
γενου τω λαω
σου ισραηλ᾽ ὁῦς ε
λυτρωσω κυριε
εκ γης αιγυπτου·
ἵνα μη γενηται
ἆιμα αναιτιον
εν τω λαω σου
ισραηλ᾽· και εξἱλασθη
σεται αυτοις
9· το ἆιμα· συ δε ε
ξαρε͂ις το ἆιμα
το ανάιτιον ε
ξ ὑμων αυτων
εαν ποιησητε
το καλον και το
αρέστον ἑναν
— τι κυριου του θεου σου·
10· Εαν δε εξελθης

† A, ut videtur, superscripsit υ (αυτους)
§ A superscripsit χε primo omissum

εις πολεμον
επι τους εχθρους
σου· και παρα
δῶ αυτους κυριος
ὁ θεος σου εις τας
χειρας σου· και
προνομευσης
την προνομην
11 αυτων· και ἴδης
εν τη προνομη
γυναικα καλην
τω ειδε῀ι· και εν
θυμηθης αυτης
και λαβης αυτην
σεαυτω γυναι
12 κα. και εισάξεις
αυτην ενδον
εις την όικίαν
σου· και ξυρη
σεις την κεφα
λην αυτης· και
περιονυχιε῀ις
13* αυτην· και περι
ελε῀ις τα ιματια
της αιχμαλωσι
ας αυτης απ αυ
της· και καθιε῀ι
ται εν τη όικια.
σου· και κλαυ
σεται τον πατερα
και την μητερα
μηνος ἡμερας·
και μετα ταυτα
εισελευση προς
αυτην· και συ

νοικισθηση
αυτη· και ἔσται
— σου. γυνη·
14 και ἔσται εαν μη
θελης. αυτην.
εξαποστελε῀ις
αυτην ελευθε
ραν· και πράσει
ου πραθησεται
αργυριου· ουκ α
θετησεις αυτην·
διοτι εταπεινω
— σας αυτην·
15* Εαν δε γενων
— ται ανθρωπω δυο γυ
Ω ναιχες· μια αυ
των ἡγαπημε
νη· και μια αυτων
μισουμενη· και
τέκωσιν αυτω.
ἡ ηγαπημενη
και ἡ μεισουμε
νη. και γενηται
υιος πρωτοτο
κος της μισου
16 μενης. και ἔσται
ᾗ αν ημερα κατα
κληροδοτῆ τοις
ῦιος † αυτου τα ῦ
παρχοντα αυτου.
ου δυνησεται
πρωτοτοκευ
σαι τον υιον της
ἡγαπημενης·
ῦπερ᾽ἰδων τον

ῦιον της μισου
μενης τον πρω
17 τοτοκον· αλλα
τον πρωτοτοκον
ῦιον της μισου
μενης επιγνω
σεται δουναι αυ
τῶ διπλα απο παν
των ὧν αν ευρε
θη αυτω· ὁτι ου
τος εστιν αρχη
τεκνων αυτου·
και τουτω καθη
κει τα πρωτοτο
— κια·
18* Εαν τίνι η ῦος § ά
πειθῆς και ερε
θιστης. ουχ᾽ ῦ
πακουων φω
νην πατρος αυτου·
και παιδευωσιν
αυτον και μη
εισακουη αυτων.
19 και συλλαβοντες
αυτον ὁ πατηρ αυ
του και ἡ μητηρ᾽ αυ
του. εξαξουσιν
αυτον επι την
γερουσιαν της
πολεως αυτου
και επι την πυ
λην του τοπου
*λεγοντες αυτων· * ὁ ῦιος
20* ἡμων· ουτος
απειθει και ερε

† A videtur superscripto ι fecisse ῦιοις
§ A, ut apparet, inserto ι fecit ῦιος

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αυτο
21 [illegible]γει· και λιθο
βολησουσιν αυ
τον δι ανδρες
της πολεως αυ
του εν λιθοις
και αποθανεῖ
ται· και εξαρεῖς
τον πονηρον
εξ ῦμων αυτων·
και δι επιλοιποι
ακουσαντες
— φοβηθησονται·
22· Εαν δε γενηται
τινι αμαρτια κρι
μα θανατου· και
αποθανη· και
κρεμασητε αυ
τον επι ξυλου.
23· ουκ' επικοιμη
θησεται το σω
μα αυτου επι του
ξυλου· αλλα τα
φῆ θάψετε αυ
τον εν τη ἡμε
ρα εκεινη· ότι
κεκατηραμενος
ῦπο θεου πᾶς κρε
μαμενος επι
ξυλου· και ου
μη μιάνηται την
γην ἡν̃ κυριος ὁ θεος
σου δίδωσιν
— σοι εν κληρω·
XXII, Μη ἱδων τον μο
1· σχον του αδελ
φου σου η το
προβατον αυ
του πλανωμε
νον εν τη ὁδω.
ῦπερ'ἱδης αυτα·
αποστροφῆ
αποστρεψεις
αυτα τω αδελ
φω σου· και α
ποδωσεις αυτα
— τω αδελφω σου·
2 Εαν δε μη εγγι
ζη προς σε ὁ α
δελφος σου
μηδε επιστη
αυτον. συνεξεις
αυτα ἑνδον εις
την οικίαν σου·
και ἑσται μετα
σου εως αν ζη
τηση αυτα ὁ α
δελφος σου·
και αποδωσεις
— αυτα αυτω·
3 ουτως ποιησεις
τον ονον αυτου·
και ουτως ποι
ησεις το ῒματι
ον αυτου· και
ουτως ποιη
σεις κατα πασαν
απώλειαν του
αδελφου σου·
ὁσα εαν απολη
ται παρ αυτου
και ευρης αυτα.
ου δυνηση ῦ
— περῒδειν·
4 Ουκ' ὁψη τον
ὁνον του αδελ
φου σου ἡ τον
μοσχον αυτου
πεπτωκοτα εν
τη ὁδω· μη ῦπερ
ειδης αυτα· ανι
στῶν αναστη
— σεις μετ αυτου·
5· Ουκ' εσται σκέυ
η ανδρος επι γυ
ναικι· ουδε μη
ενδυσηται ανηρ
στολην γυναι
κεῖαν· ότι βδε
λυγμα κυριω τω θεω
σου εστιν πᾶς
— ποιων ταυτα·
6· Εαν δε συναν
τησης νοσσιᾶ
ορνεων προ
προσωπου σου
εν τη ὁδω· ἡ ε
πι παντι δένδρω
ἡ επι της γης
νοσσοῖς ἡ ω
οῖς· και ἡ μητηρ
θάλπη επι των

νοσσῶν ἡ επι
των ωῶν. ου
λημψη την μη
τερα μετα των
7· τεκνων· απο
στολη αποστε.
λε῀ις την μητε
ρα· τα δε παιδια
λημψη σεαυτω·
ἵνα ε῀υ σοι γενη
ται και μακροη
— μερος εση·
8· Εαν δε όικοδο
μησης οικίαν
καινην. και ποι
ησεις στεφα
νην τω δωμα
τι σου· και ου ποι
ησεις φονον
εν τη όικία σου
εαν πεση ὁ πε
— σῶν απ αυτου·
9· Ου κατασπερεις
τον αμπελωνα
σου δι-φορον·
ἵνα μη αγιασθῆ
το γενημα και
το σπερμα ὁ ε
αν σπειρης με
τα του γενημα
τος του αμπε
— λωνος σου
10· Ουχ' αροτριασεις
εν μοσχω και
ονω επι το αυ
— το·
11· Ουχ' ενδυση κι
βδηλον, ἔρια και
λίνον εν τω αυ
— τω·
12· Στρεπτᾶ ποιη
σεις σεαυτω
επι των τεσσα
ρων κρασπεδων
των περιβολαι
ων σου· ἁ αν πε
— ριβαλη † εν αυτοις
13· Εαν δε τις λαβη
γυναικα και συ
νοικηση αυτῆ·
και μισηση αυ
14· την· και επιθῆ
αυτη προφασι
στικο῀υς λογους·
και κατενεγκη
αυτης ονομα
πονηρον· και
λέγη την γυναι
κα ταυτην είλη
φα· και προσελ
θων αυτη ου
χ' ευρηκα αυτης
15 παρθένια. και
λαβων ὁ πατηρ της
παιδος και ἡ μητηρ.
εξδισουσιν τα
παρθένια της
παιδος προς την
γερουσιαν επι
16· την πυλην· και
ερε῀ι ὁ πατηρ της
παιδος τη γερου
σια επι την πυ
λην· και ερε῀ι ὁ
πατηρ της παιδος
τη γερουσια· την
θυγατερα μου
ταυτην δεδωκα
τω ανθρωπω τουτω
γυναικα· και μι
σησας αυτην αυ
17 τος νῦν. επιτί
θησιν αυτῆ προ
φασιστικους λο
γους· λεγων
ουχ' ευρηκα τη
θυγατρι σου παρ
θενια· και ταυ.
τα τα παρθενια
της θυγατρος
μου· και αναπτύ
ξουσιν το ἵμα
τιον ἐναντι της
γερουσιας της
— πολεως·
18· Και λημψεται ἡ
γερουσια της πο
λεως εκεινης
τον ανθρωπον εκει
νον και παιδευ
σουσιν αυτον·
19· και ζημιωσου
σιν αυτον εκα
τον σικλους
και δωσουσιν

† A literae λ superscripsit antea alterum λ

τω πατρι της νεά
νιδος· ότι εξῆ
νεγκεν ὄνομα
πονηρον επι
παρθενον ἴσρα
ηλίτιν· και αυ
του εσται γυνη·
ου δυνησεται
εξαποστειλαι
αυτην τον άπαν
— τα χρονον·
20· Εαν δε επ αλη
θειας γενηται
ό λογος ουτος·
και μη ευρεθῆ
παρθενια τη νε
21· ανιδι. και εξάξου
σιν την νέανιν
επι τας θυρας
του όικου του
πατρος αυτης· και
λιθοβολησου
σιν αυτην όι αν
δρες της πολε
ως αυτης εν λι
θοις και αποθα
νε῀ιται· ότι εποι
ησεν αφροσυ
νην εν ῦιοις
ισραηλ' εκπορνευ
σαι τον όικον
του πατρος αυτης
και εξαρε῀ις το
πονηρον εξ ῦ
= μων αυτων·

22· Εαν δε ευρεθη
ανθρωπος μετα γυ
ναικος συνω
κισμενης αν
δρι. αποκτενε῀ι
τε αμφοτερους·
τον ανδρα τον
κοιμωμενον
μετα της γυναι
κος και την γυ
ναικα· και εξα
ρε῀ις τον πονη
— ρον εξ ῦμων·
Εαν δε γενηται
23· παῖς παρθενος
μεμνηστευ
μενη ανδρι. και
ευρων αυτην
ανθρωπος εν πολει
κοιμηθη με
24 τ αυτης. εξάξε
τε αμφοτερους
επι την πυλην
της πολεως· και
λιθοβοληθη
σονται εν λι
θοις και απο
θανο῀υνται· την
νεανιν ότι ου
κ εβοησεν εν
τη πολει· και τον
ανθρωπον ότι ετα
πεινωσεν την
γυναικα του
πλησιον αυτου·

και εξαρε῀ις τον
πονηρον εξ ῦ
— μων αυτων·
25· Εαν δε εν πεδι
ω ευρη ανθρωπος
την παιδα την
μεμνηστευμε
νην· και διασα
μενος κοιμη
θη μετ αυτης.
αποκτενε῀ιτε
τον ανθρωπον τον
κοιμωμενον
μετ αυτης μο
νον· τη δε νε
ανιδι ου ποιη
σετε ουδεν·
26· ουκ εστιν τη
νεανιδι αμαρ
τημα θανατου
ότι ὡς ει τις ε
πανασττῆ ανθρωπος
επι τον πλησι
ον αυτου· και
φονευση αυ
του ψυχην. ου
τως το πραγμα
27· τουτο· ότι εν
τω αγρω ε῀υρεν
αυτην εβοη
σεν ἡ νεανις
ἡ μεμνηστευ
μενη. και ό βο
ηθησων ουκ ην
= αυτη·

28 †Εαν δε τις εὕρη
την παιδα την
παρθενον ἡτις
ου μεμνήστευ
ται· και διασαμε
νος αυτην κοι
μηθη μετ αυτης
29 και ευρεθῆ. δω
σει ὁ ανθρωπος ὁ κοι
μηθεῖς μετ αυ
της τω πατρι της
νεανιδος πεν
τηκοντα δίδρα
γμα αργυριου·
και αυτου ἔσται
γυνη· ανθ ων
εταπεινωσεν
αυτην· ου δυνη
σεται εξαποστει
λαι αυτην τον
— απαντα χρονον
30 Ου λημψεται
ανθρωπος την γυναι
κα του πατρος αυτου·
και ουκ ανακα
λυψει συγκά
λυμα του πατρος
— αυτου·
XXIII, Ουκ' εισελευ
1 σεται θλαδιας
και αποκεκομ
μενος εις εκ
— κλησιαν κυριου·
3 Ουκ' εισελευ
σεται μωαβιτης
και αμμανιτης
εις εκκλησιαν
κυριου· και εως δε
κατης γενεας
ουκ' εισελευσε
ται εις εκκλησι
αν κυριου και εως
εις τον αιωνα·
4 παρα το μη συ
ναντησαι αυτους
ὑμιν μετα αρτων
και ὕδατος εν
τη ὁδω εκπορευ
ομενων ὑμων
εξ αιγυπτου·
και ὁτι εμισθω
σαντο επι σε τον
βαλαᾶμ' ὑιον βε
ὢρ' εκ μεσοπο
ταμιας καταρα
5 σασθαι σε· και
ουκ ηθελησεν
κυριος ὁ θεος σου ει
σακουσαι του
βαλαᾶμ'· και
μετεστρεψεν
κυριος ο θεος σου τας
καταρας εις ευ
λογιας· ὁτι ἠγα
πησεν σε κυριος
6 ὁ θεος σου· ου
προσαγορευσεις
ειρηνικα αυτοις
και συμφερον
τα αυτοις πασας
τας ἡμερας εις
— τον αιωνα
7 Ου βδελυξη ἴδου
μᾶιον· ὁτι αδελ
— φος σου εστιν
Ου βδελυξη αιγυ
πτιον· ὁτι πάροι
κος εγένου εν
8 τη γη αυτων· ὑιοι
εαν γεννηθω
σιν αυτοις. γε
νεα τριτη εισε
λευσονται εις
— εκκλησιαν κυριου
9 Εαν δε εξελθης
παρεμβαλειν
επι τους εχθρους
σου. και φυλα
ξη απο παντος
πονηρου ρημα
— τος·
10 Εαν ῇ εν σοῖ ανθρωπος
ὁς ουκ' εστιν
καθαρος εκ ρύ
σεως αυτου νυ
κτος. και εξελευ
σεται εξω της
παρεμβολης
και ουκ εισελευ
σεται εις την
παρεμβολην
11 και ἔσται το προς
εσπεραν λου
σεται το σωμα
αυτου υδατι·

† Nota quaternionis λβ periit ex male habita membrana

[illegible]

Ουκ' εσται πόρ
να απο θυγατε
ρων ισραηλ'· και ου
κ' εσται πορνευ
ων απο υιων
— ισραηλ'
Ουκ' εσται τελε
σφορος απο
θυγατερων ισραηλ'·
και ουκ' εσται
τελισκομενος
— απο υιων ισραηλ·
18 Ου προσοισεις
μίσθωμα πόρ
νης ουδε άλλα
γμα κύνος εις
τον όικον κυριου
του θεου σου προς
πασαν ευχην·
ότι βδελυγμα
κυριω τω θεω σου
εστιν και αμφο
— τερα·
19 Ουκ' εκτοκιε͂ις
τω αδελφω σου
τοκον αργυριου
και τοκον βρω
ματων· και το
κον παντος
πραγματος ου
εαν εκδανισης·
20 τω αλλοτριω εκ
τοκιε͂ις· τω —
αδελφω σου ου
κ εκτοκιε͂ις·
ινα ευλογηση
σε κυριος ό θεος σου
εν πασι τοις ερ
γοις σου επι της
γης εις ην εισ
πορευη εκει
κληρονομησαι
— αυτην·
21 Εαν δε ευξη ευ
χην τω θεω σου.
ου χρονιε͂ις α
ποδουναι αυτην
ότι εκζητων
εκζητησει κυριος
ο θεος σου παρα σου
και εσται εν σο͂ι
— αμαρτια·
22 Εαν δε μη θελη
σης ευξασθαι.
ουκ εστιν σοι
23 αμαρτια· τα εκ
πορευομενα·
δια των χειλε
ων σου φυλά
ξη· και ποιησεις

ον τροπον ηυ
ξω κυριω τω θεω
σου· δομα ὁ ελα
λησας τω στο
— ματι σου·
XXIV, Εαν δε εισελ
1· θης εις αμητον
του πλησιον σου·
και συλλεξεις
εν ταις χερσιν
σου σταχυς·
και δρεπανον
ου μη επιβαλης
επι τον αμητον
— του πλησιον σου·
2· Εαν δε εισελθης
εις τον αμπε
λῶνα του πλη
σιον σου. φα
γῆ σταφυλην
ὅσον ψυχην
σου εμπλησθη
ναι· εις δε αγγος
— ουκ' εκβαλε͂ις
3· Εαν δε τις λαβη
γυναικα και συ
νωκηση αυτη.
και ἐσται εαν
ευρη χαριν εναν
τίον αυτου· ὁτι
ευρηκεν εν αυ
τη ασχημον πρα
γμα. και γραψει
αυτη βιβλιον α
ποστασιου· και

δωσει εις τας
χειρας αυτης·
και εξαποστε
λε͂ι αυτην εκ της οικι ας αυ
4 του και απελθου
σα γενηται αν
5· δρι ετερω και
μισηση αυτην
ὁ ανηρ' ὁ εσχα
τος· και γραψη αυ
τη βιβλιον απο
στασιου και δω
σει αυτη εις τας
χειρας αυτη-ις
τας χειρας αυ
της· † και εξαπο
στελε͂ι αυτην
εκ της οικιας
αυτου· η αποθα
νη ὁ ανηρ' αυτης
ὁ εσχατος ὁς ε
λαβεν αυτην ε
αυτω γυναικα.
6· ου δυνησεται
ὁ ανηρ' ὁ προτε
ρος ὁ εξαποστει
λας αυτην· επα
ναστρεψας λα
βειν αυτην εαυ
τω γυναικα με
τα το μιανθηναι
αυτην ὁτι βδε
λυγμα εστιν κυριου
του θεου σου· και
ου μιανε͂ιτε την

γην ἧν κυριος ὁ θεος
υμων διδωσιν
— ῦμιν εν κληρω·
7· Εαν δε τις λαβη
γυναικα προσφα
τως. ουκ' εξελευ
σεται εις τον πο
λεμον· και ου
κ επιβληθησε
ται αυτω ουδεν
πραγμα αθωος
ἐσται εν τη οι
κια αυτου ενιαυ
τον ενα ευφρα
νε͂ι την γυναι
κα αυτου ἡν ελα
— βεν
8· Ουκ ενεχυρᾶ §
μυλον ουδε επι
μυλιον· ὁτι ψυ
χην ουτος ενε
— χυραζει·
9· Εαν δε αλῶ ανθρωπος
κλεπτων ψυχην
εκ των αδελφων
αυτων των υιων
ισραηλ'· και καταδυ
ναστευσας αυ
τον αποδωται
αποθανε͂ιται ὁ
κλεπτης εκει
νος· και εξαρε͂ι
τε τον πονηρον
— εξ ῦμων αυτων·
10· Πρόσεχε σεαυτω

† Repetitionem paullo confuse reprobat A
§ σει τις addit fortasse A (ενεχυρᾶσει τις), sed σ prius primo fortasse scriptum

εν τη αφῆ της
λεπρας φυλαξη
σφοδρα ποιειν
κατα παντα τον
νομον όν αν α
ναγγειλωσιν ῦ
μιν όι ῒερεις όι
λευῒται· ον τρο
πον ενετειλα
μην ῦμιν φυλα
— ξεσθε ποιειν·
11 μνησθητι όσα
εποιησεν κυριος ό
θεος σου τη μαριᾶμ'
εν τη οδω εκπο
ρευομενων ῦ
— μων εξ αιγυπτου·
12· Εαν δε όφειλη
μα ῆ εν τω πλη
σιον σου οφει
λημα ότιουν τι.
ουχ' εισελευση
εις την οικίαν
αυτου ενεχυ
ρασαι το ενεχυ
13· ρον· έξω στηση·
και ό ανθρωπος όῦ το
δανιον σου εστιν
εν αυτω. εξοι
σει σοι το ενε
— χυρον έξω·
14· Εαν δε ό ανθρωπος
πενηται· ου κοι
μηθηση εν τω
ῒματιω αυτου·
15 αποδοσει απο
δωσεις αυτω
το ῒματιον αυτου
περι δυσμας ή
λίου· και κοιμη
θησεται εν τω
ιματιω αυτου
και ευλογησει
σε· και σοι έσται
ελεημοσυνη
εναντιον κυριου
— του θεου σου·
16· Ουχ' αποστερη
σεις μισθον πέ
νητος και εν
δεους εκ των
αδελφων σου·
ή εκ των προση
λυτων των εν
ταις πολεσιν σου·
17 αυθημερον α
ποδωσεις τον
μισθον αυτου·
ουχ' επιδυσε
ται ό ῆλιος επ αυ
τω· ότι πενης
εστιν και εν αυ
τω εχει την ελ
πιδα· και ου κα
ταβοησεται κα
τα σου προς κυριον
και έσται εν σοι
— αμαρτια·
18· Ουχ' αποθανουν
ται πατερες υπερ τε
κνων· και ῦιοι
ουκ αποθανουν
ται ῦπερ πατερων·
εκαστος τη εαυ
του αμαρτια α
— ποθανεῖται·
19· Ουκ εκκλινεις
κρισιν προση
λυτου και ορφα
νου και χῆρας
και ουχ' ενεχυ
ρᾶς, ιματιον χῆ
20 ρας· και μνησθη
ση ότι όικετης
ῆσθα εν γῆ αιγυ
πτω· και ελυτρω
σατο σε κυριος ό θεος
σου εκειθεν·
δια τουτο εγω
σοι εντελλομαι
ποιειν το ρημα
— τουτο·
21· Εαν αμήσης α
μήτον σου εν
τω αγρω σου· και
επιλαθη δράγμα
εν τω αγρω σου.
ουχ' επαναστρα
φηση λαβειν αυ
το· τω πτωχω
και τω προσηλυ
τω· και τω ορφα
νω και τη χῆρα
έσται· ῒνα ευλο
γηση σε κυριος ό θεος
σου εν πασι τοις

εργοις των χει
— ρων σου·
23· Εαν τρυγήσεις
τον αμπελωνα
σου. ουκ επα
νατρυγησεις
τα οπισω σου·
τω προσηλυτω
και τω ορφανω
και τη χῆρα έσται·
24 και μνησθηση
ότι οικετης ῆ
σθα εν γῆ αιγυ
πτω· δια τουτο
εγω σοι εντελ
λομαι ποιειν
— το ρημα τουτο·
22· Εαν δε ελεαλο
γησης. ουκ ε
παναστραφη
ση καλαμησα
σθαι τα όπίσω
σου· τω προση
λυτω και τω
ορφανω και τη
χηρα έσται· και
μνησθηση ότι
οικετης ησθα
εν γη αιγυπτω·
δια τουτο εγω
σοι εντελλο
μαι ποιειν το
— ρημα τουτο·
XXV,Εαν δε γενηται
1· αντιλογια ανα
μεσον ανθρωπων·
και προσελθω
σιν εις κρισιν·
και κρινωσιν·
και δικαιώσω
σιν τον δικαι
ον· και καταγνῶ
σιν του ασεβους·
2· και έσται εαν
αξιος ῆ πληγων
ό ασεβων. και
καθιε῀ις αυτον
εναντι των κρι
των· και μαστι
γωσουσιν αυ
τον εναντιον
αυτων κατα την
ασεβειαν αυτου·
3· αριθμω τεσσε
ρακοντα μαστι
γωσουσιν αυ
τον·. ου προσθη
σουσιν· εαν δε
προσθωσιν
μαστιγωσαι αυ
τον υπερ ταυ
τας πληγας πλει
ους. ασχημο
νησει ο αδελ
φος σου εναν
— τίον σου·
4· Ου φιμωσεις
— βο῀υν αλοῶντα·
5· Εαν δε κατοικου
σιν αδελφοι ε
πι το αυτο· και
αποθανη εις
εξ αυτων· σπερ
μα δε μη ῆ αυτω.
ουκ' έσται η γ-
νη του τεθνη
κοτος εξω αν
δρι μη εγγιζον
τι· ό αδελφος
του ανδρος αυ
της εισελευσε
ται προς αυτην·
και λημψεται
αυτην εαυτω
γυναικα· και συ
νοικησει αυτη
6· και εσται το παι
διον ό αν τεχθη.
κατασταθησε
ται εκ του όνο
ματος του τετε
λευτηκοτος·
και ουκ' εξαλει
φθησεται το ό
νομα αυτου
— εξ ιλη̄—
7· Εαν δε μη βου
ληται ο ανθρωπος λα
βειν την γυναι
κα του αδελφου
αυτου. και ανα
βησεται ή γυνη
επι την πυλην
επι την γερου
σιαν και ερε῀ι·

ου θέλει ὁ αδελ
φος του ανδρος
μου αναστησαι
το ονομα του
αδελφου αυτου
εν ισραηλ' ουκ ηθε
λησεν ὁ αδελ
φος του ανδρος
8 μου· και καλε
σουσιν αυτον
ἡ γερουσια της
πολεως εκει
νης· και ερο῀υ
σιν αυτω· και
στᾶς, ειπη ου βου
λομαι λαβειν
— αυτην
9· και προσελθου
σα ἡ γυνη του
αδελφου αυτου
προς αυτον ἐ
ναντι της γερου
σιας· και ϋπο
λυσεται το ϋ
ποδημα αυτου
το ἑν απο του
πόδος αυτου·
και εμπτυσε
ται εις το προσω
πον αυτου· και
ερε῀ι· ουτως ποι
ησουσιν τω ανθρωπω
ὁς ουκ οικοδο
μησει τον οἰκον
του αδελφου
10 αυτου· και κλη
θησεται το ὄ
νομα αυτου εν
ισραηλ' οἶκος του
ϋπολυθεντος
— το υποδημα·
11· Εαν δε μαχων
ται ανθρωποι επι το
αυτο ανθρωπος με
τα του αδελφου
αυτου· και προσελ
θη γυνη ἑνος
αυτων εξελε
σθαι τον ανδρα
αυτης εκ χειρος
του τύπτοντος
ϙ ρ̄ αυτον· και εκτει
νασα την χει
ρα επιλαβηται
των διδυμων
12· αυτου. αποκο
ψεις την χειρα
αυτης· ου φι
σεται ὁ οφθαλ
μος σου επ αυ
— τη·
13· Ουκ' ἐσται εν
τω μαρσιππω
σου σταθμιον
και στάθμιον·
μεγα η μικρον·
14· ουκ' εσται εν
τη οικία σου με
τρον και μετρον
μεγα και μικρον·
15· σταθμιον αλη
θεινον και δι
καιον ἐσται σοι
ἵνα πολυημε
ρος γενη επι
της γης ἡ῀ς κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
16 ρω· ὁτι βδελυ
γμα κυριω τω θεω
σου πᾶς ποιων
ταυτα· πᾶς ποι
— ων αδικον·
17· Μνήσθητι ὁσα
εποιησεν σοι
αμαλῆκ' εν τη
ὁδω εκπορευ
ομενου σου
εξ αιγυπτου·
18· πως αντέστη
σοι εν τη ὁδω·
και ἐκοψεν σου
την ουραγιαν
τους κοπιων
τας ὀπισω σου·
συ δε επίνας
και εκοπίας·
και ουκ εφοβη
19 θης τον θεον· και
ἐσται ἡνίκα
εαν καταπαυ
ση σε κυριος ὁ θεος
σου απο παν
των των εχθρων
σου των κυ

κλω· εν τη γη
ῆ κυριος ὁ θεος σου
διδωσιν σοι εν
κληρω κατα
κληρονομησαι.
ἐξαλειψεις το
ὀνομα αμαλῆκ
εκ της ὑπο τον
ουρανον· και
— ου μη επιλαθη
XXVI, Και ἐσται εαν
1· εισελθης εις
την γην ἡ̃ν κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
ρω κατακληρο
νομησαι αυτην·
και κατ'οικη
σης επ αυτης.
2· και λημψη απο
της απαρχης των
καρπων της
γης σου ἡ̃ς κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
ρω· και εμβα
λεις εις κάρταλ
λον· και πορευ
ση εις τον το
πον ὁ̃ν αν εκλε
ξηται κυριος ὁ θεος
σου επικλη
θηναι το ὀνο
μα αυτου εκει·
3· και ελευση προς
τον ἱερεα ὁς αν
ῆ εν ταις ἡμε
ραις εκειναις·
και ερε̃ις προς
αυτον· αναγγε
λῶ σημερον
κυριω τω θεω σου
ὁτι εισεληλυ
θα εις την γην
ἡ̃ν ὠμοσεν
κυριος τοις πατρα
σιν ἡμων δου
— ναι ἡμιν·
4· Και λημψεται
ὁ ἱερευς τον κάρ
ταλλον εκ των
χειρων σου. και
θησει αυτον
απεναντι του
θυσιαστηριου
κυριου του θεου σου·
5· και αποκριθη
ση και ερε̃ις ἑ
ναντι κυριου του
— θεου σου; σ
συριαν απελα
6εν ὁ πατηρ μου·
και κατεβη εις
ἀιγυπτον· και
παρωκησεν ε
κει εν αριθμω
βραχει· και εγε
νετο εκει εις
εθνος μεγα και
πληθος πολυ
6 και μεγα· και ε
κακωσαν ἡμας
ὁι αιγυπτιοι και
εταπεινωσαν
ἡμας· και επέ
θηκαν ἡμιν ἐρ
7· γα σκληρα· και
ανεβοησαμεν
προς κυριον τον θεον
των πατερων ἡμων·
και εισηκουσεν
κυριος της φωνης
ἡμων· και ιδεν
την ταπεινωσιν
ἡμων· και τον
μοχθον ἡμων·
και τον θλειμ
8· μον ἡμων· και
εξηγαγεν ἡμας
κυριος εξ αιγυπτου
αυτος εν ισχυ
ι μεγαλη και εν
χειρι κραταια·
και εν βραχίονι
αυτου τω υψη
λω· και εν ὁρα
μασιν μεγαλοις· και εν σημιχ;
και εν τέρασιν·
9 και εισήγαγεν
ἡμας εις τον το
πον τουτον·
και ἐδωκεν ἡμιν
την γην ταυτην
γην ρεουσαν
γαλα και μελι·

10· και νυν ιδου ε
νηνοχα την α
παρχην των γε
νηματων της
γης ἡ˜ς εδωκεν
μοι κυριος γην ρεου
σαν γαλα και με
και αφησεις αυ
το απεναντι κυριου
του θεου σου· και
προσκυνησεις
εκει ἐναντι κυριου
11· του θεου σου· και
ευφρανθηση
εν πασι τοις αγα
θοις ὅις εδωκεν
σοι κυριος ὁ θεος σου
και την οικία- †
σου· και ὁ λευΐ
της και ὁ προση
— λυτος ὁ εν σοι·
12· Εαν δε συντελε
σης αποδεκατω
σαι πᾶν το επιδε
κατον των γε
νηματων της
γης σου εν τω
ἐτει τω τριτω.
το δευτερον ε
πιδεκατον δω
σεις τω λευΐτη
και τω προση
λυτω και τω ορ
φανω και τη χη
ρα· και φάγονται
εν ταις πολε
σιν σου και εμ
— πλησθησονται
13 Και ερε˜ις ἐναν
τι κυριου του θεου σου·
εξεκαθαρα τα
αγια εκ της οικι
ας μου· και εδω
κα αυτα τω λευ
ΐτη και τω προ
σηλυτω και τω
ορφανω και τη
χηρα· κατα πασας
τας εντολας σου
ἁς ενετειλω
μοι· ου παρηλ
θον την εντο
λην σου· και ου
κ επελαθομην·
14 και ουκ εφαγον
εν οδυνη μου
απ αυτων· ου
κ' εκαρπωσα α
π αυτων εις α
καθαρτον· ου
κ εδωκα απ αυ
των τω τεθνη
κοτι· επηκου
σα της φωνης
κυριου του θεου μου·
εποιησα καθα
ενετειλω μοι·
15· κατιδε εκ του
οικου του ἁγι
ου σου και ευ
λογησον τον
λαον σου τον
ισραηλ'· και την γην
ἡν ἐδωκας αυ
τοις· καθα ωμο
σας τοις πατρα
σιν ἡμων δου
ναι ἡμιν γην
ῥέουσαν γαλα
— και μελι·
16· Εν τη ἡμερα ταυ
τη κυριος ενετειλα
το σοι ποιησαι
παντα τα δικαι
ωματα ταυτα
και τα κριματα·
και φυλαξασθε
και ποιησατε
αυτα εξ ολης
της καρδιας ϋ
μων και εξ ολης
— της ψυχης υμων
17· Τον θεον ειλου ση
μερον ειναι σου
θεον· και πορευ
εσθαι εν ταις
ὁδοις αυτου·
και φυλασεσθαι §
τα δικαιωματα
και τα κριματα
αυτου· και υπα
κουειν της φω
18 νης αυτου· και
κυριος ἔιλατο σημε
ρον γενεσθαι

† A, ut apparet, correxit η οικία
§ A superscripto σ correxit φυλασσεσθαι

σε, αυτω λαον
περιο͂υσιον
καθαπερ ειπεν
σοι· φυλασσειν
πασας τας εν
τολας αυτου
19 και ειναι σε ϋ
περανω παντων
των εθνῶν·
ώς εποιησεν
σε όνομὰστον
και καυχημα
και δοξαστον·
ειναι σε λαον
ἅγιον κυριω τω θεω
σου καθως ελα
— λησεν·
XXVII, Και προσεταξεν
1* μωϋσης και ή
γερουσια ισραηλ' λε
γων· φυλασσε
σθε πασας τας
εντολας ὅσας
εγω εντελλο
μαι υμιν σημε
— ρον·
2 Και έσται η αν ή
μερα διαβῆτε
τον ϊορδανην
εις την γην ή͂ν
κυριος ὁ θεος σου δί
δωσιν σοι. και
στησεις σεαυ
τω λιθους με
γαλους· και κο
νιασεις αυτους
3 κονια· και γρα
ψεις επι των λι
θων παντας τους
λογους του νο
μου τουτου·
ως αν διαβῆτε
τον ιορδανην
ήνικα εαν εισελ
θητε εις την
γην ή͂ν κυριος ὁ θεος
των πατερων σου
διδωσιν σοι· γην
ρεουσαν γαλα
και μελι· ον τρο
πον ειπεν κυριος
ὁ θεος των πατερων
— σου σοι·
4* Και έσται ώς αν
διαβῆτε τον ι
ορδανην. στη
ϛC σετε τοὺς λιθους
τουτους ὅῦς
εγω εντελλο
μαι σοι σημε
ρον εν ὄρει γαὶ
βαλ· και κονιά
σεις αυτους
5 κονια· και όικο
δομησεις εκει
θυσιαστηριον
κυριω τω θεω σου·
θυσιαστηριον
εκ λιθων· ου
κ επιβαλε͂ις επ αυ
τους σιδηρον·
6* λιθους ολοκλη
ρους όικοδομη
σεις το θυσια
στηριον κυριω τω
θεω σου· και ανοι
σεις επ αυτου
όλοκαυτωμα κυριω
7* τω θεω σου· και
θυσεις θυσιαν
σωτηριου κυριω
και φαγῆ εκει
και εμπλησθη
ση· και ευφραν
θηση ένεαντι κυριου
8 του θεου σου· και
γραψεις επι των
λιθων παντα τον
νομον τουτον
— σαφως σφοδρα
9* Και ελαλησεν
μωϋσης και όι
ἵερεις όι λευιται
παντι ισραηλ' λεγον
τες· σιῶπα και
ακουε ισραηλ'· εν τη
ήμερα ταυτη
γέγονας εις λα
ον κυριω τω θεω σου·
10* και εισακουση
της φωνης κυριου
του θεου σου· και
ποιησεις πασας
τας εντολας αυ
του και τα δικαι

και δεδυκοτος
ἡλιου εισελευ
σεται εις την
— παρεμβολην·
12· Και τοπος εσται
σοι της παρεμ
βολης· και εξε
λευση εκει εξω
13 και πάσσαλος
έσται σοι επι
της ζωνης σου·
και έσται ὅταν
διακαθιζάνης
εξω. και ορυξεις
εν αυτω και ε
παγαγων καλυ
ψεις την ἀσχη
μοσυνην σου
14· εν αυτω· ότι κυριος
ὁ θεος σου εμπε
ριπατε῀ι εν τη
παρεμβολη σου εξε †
λεσθαι σε και
παραδουναι τον
εχθρον σου εις
τας χειρας σου·
και έσται η πα
ρεμβολη σου ἁ
για· και ουκ ο
φθησεται εν
σο῀ι ασχημο—
πραγματος και
αποστρεψει α
— πο σου·
15· Ου παραδωσεις
παιδα τω κυριω
αυτου ὅς προστε
θειται σοι παρα
του κυριου αυ
16 του· μετα σου
κατ'οικησει εν
παντι τοπω ὁῦ
αν αρεσκη αυτω·
ου θλιψεις αυ
— τον·
17· Ουκ' εσται πόρ
νη απο θυγατε
ρων ισραηλ'· και ου
κ' έσται πορνευ
ων απο υιων
— ισραηλ'
Ουκ' εσται τελε
σφορος απο
θυγατερων ισραηλ'·
και ουκ' εσται
τελισκομενος
— απο υιων ισραηλ·
18· Ου προσοισεις
μίσθωμα πόρ
νης· ουδε άλλα
γμα κύνος εις
τον όικον κυριου
του θεου σου προς
πασαν ευχην·
ότι βδελυγμα
κυριω τω θεω σου
εστιν και αμφο
— τερα·
19· Ουκ' εκτοκιε῀ις
τω αδελφω σου
τοκον αργυριου
και τοκον βρω
ματων· και το
κον παντος
πραγματος ου
εαν εκδανισης·
20· τω αλλοτριω εκ
τοκιε῀ις· τω —
αδελφω σου ου
κ εκτοκιε῀ις·
ινα ευλογηση
σε κυριος ὁ θεος σου
εν πασι τοις ερ
γοις σου επι της
γης εις ην εισ
πορευη εκει
κληρονομησαι
— αυτην·
21· Εαν δε ευξη ευ
χην τω θεω σου.
ου χρονιε῀ις α
ποδουναι αυτην
ότι εκζητων
εκζητησει κυριος
ο θεος σου παρα σου
και εσται εν σο῀ι
— αμαρτια·
22 Εαν δε μη θελη
σης ευξασθαι.
ουκ εστιν σοι
23 αμαρτια· τα εκ
πορευομενα·
δια των χειλε
ων σου φυλά
ξη· και ποιησεις

† σου εξε A refecit ex εξε

ον τροπον ηυ
ξω κυριω τω θεω
σου· δομα ὁ ελα
λησας τω στο
— ματι σου·
XXIV, Εαν δε εισελ
1· θης εις αμητον
του πλησιον σου·
και συλλεξεις
εν ταις χερσιν
σου σταχυς·
και δρεπανον
ου μη επιβαλης
επι τον αμητον
— του πλησιον σου·
2· Εαν δε εισελθης
εις τον αμπε
λῶνα του πλη
σιον σου. φα
γῆ σταφυλην
ὅσον ψυχην
σου εμπλησθη
ναι· εις δε αγγος
— ουκ' εκβαλε῀ις
3· Εαν δε τις λαβη
γυναικα και συ
νωκηση αυτη.
και ἑσται εαν
ευρη χαριν εναν
τίον αυτου· ὁτι
ευρηκεν εν αυ
τη ασχημον πρα
γμα. και γραψει
αυτη 6ιβλιον α
ποστασιου· και

δωσει εις τας
χειρας αυτης·
και εξαποστε
λε῀ι αυτην εκ [της αιχι / ας αυ]
4 του και απελθου
σα γενηται αν
5· δρι ετερω και
μισηση αυτην
ὁ ανηρ' ὁ εσχα
τος· και γραψη αυ
τη βιβλιον απο
στασιου και δω
σει αυτη εις τας
χειρας αυτη-ις
τας χειρας αυ
της· † και εξαπο
στελε῀ι αυτην
εκ της οικιας
αυτου· η αποθα
νη ὁ ανηρ' αυτης
ὁ εσχατος ὁς ε
λαβεν αυτην ε
αυτω γυναικα.
6· ου δυνησεται
ὁ ανηρ' ὁ προτε
ρος ὁ εξαποστει
λας αυτην· επα
ναστρεψας λα
βειν αυτην εαυ
τω γυναικα με
τα το μιανθηναι
αυτην ὁτι βδε
λυγμα εστιν κυριου
του θεου σου· και
ου μιανε῀ιτε την

γην ἡ῀ν κυριος ὁ θεος
υμων διδωσιν
— ῦμιν εν κληρω·
7· Εαν δε τις λαβη
γυναικα προσφα
τως. ουκ' εξελευ
σεται εις τον πο
λεμον· και ου
κ επιβληθησε
ται αυτω ουδεν
πραγμα αθωος
ἑσται εν τη οι
κια αυτου ενιαυ
τον ενα ευφρα
νε῀ι την γυναι
κα αυτου ἡν ελα
— βεν
8· Ουκ ενεχυρᾶ §
μυλον ουδε επι
μυλιον· ὁτι ψυ
χην ουτος ενε
— χυραζει·
9· Εαν δε αλῶ ανθρωπος
κλεπτων ψυχην
εκ των αδελφων
αυτων των υιων
ισραηλ'· και καταδυ
ναστευσας αυ
τον αποδωται
αποθανε῀ιται ὁ
κλεπτης εκει
νος· και εξαρε῀ι
τε τον πονηρον
— εξ ῦμων αυτων·
10· Πρόσεχε σεαυτω

† Repetitionem paullo confuse reprobat A
§ σει τις addit fortasse A (ενεχυρᾶσει τις), sed σ prius primo fortasse scriptum

εν τη αφῆ της
λέπρας φυλαξη
σφοδρα ποιειν
κατα παντα τον
νομον όν αν α
ναγγειλωσιν ϋ
μιν όι ϊερεις όι
λευῖται· ον τρο
πον ενετειλα
μην ϋμιν φυλα
— ξεσθε ποιειν·
11 μνησθητι όσα
εποιησεν κυριος ό
θεος σου τη μαριᾶμ'
εν τη οδω εκπο
ρευομενων ϋ
— μων εξ αιγυπτου·
12· Εαν δε όφειλη
μα ῆ εν τω πλη
σιον σου οφει
λημα ότιουν τι.
ουκ' εισελευση
εις την οικίαν
αυτου ενεχυ
ρασαι το ενεχυ
13· ρον· ἑξω στηση·
και ό ανθρωπος όῦ το
δανιον σου εστιν
εν αυτω. εξοι
σει σοι το ενε
— χυρον ἑξω·
14· Εαν δε ό ανθρωπος
πενηται· ου κοι
μηθηση εν τω
ἵματιω αυτου·
15 αποδοσει απο
δωσεις αυτω
το ἵματιον αυτου
περι δυσμας ἡ
λίου· και κοιμη
θησεται εν τω
ιματιω αυτου
και ευλογησει
σε· και σοι ἑσται
ελεημοσυνη
εναντιον κυριου
— του θεου σου·
16· Ουκ' αποστερη
σεις μισθον πέ
νητος και εν
δεους εκ των
αδελφων σου·
ἡ εκ των προση
λυτων των εν
ταις πολεσιν σου·
17 αυθημερον α
ποδωσεις τον
μισθον αυτου·
ουκ' επιδυσε
ται ό ῆλιος επ αυ
τω· ότι πενης
εστιν και εν αυ
τω εχει την ελ
πιδα· και ου κα
ταβοησεται κα
τα σου προς κυριον
και ἑσται εν σοι
— αμαρτια·
18· Ουκ' αποθανουν
ται πατερες υπερ τε
κνων· και ϋιοι
ουκ αποθανουν
ται ϋπερ πατερων·
εκαστος τη εαυ
του αμαρτια α
— ποθανεῖται·
19· Ουκ εκκλινεις
κρισιν προση
λυτου και ορφα
νου και χῆρας
και ουκ' ενεχυ
ρᾶς, ιματιον χῆ
20 ρας· και μνησθη
ση ότι όικετης
ῆσθα εν γῆ αιγυ
πτω· και ελυτρω
σατο σε κυριος ό θεος
σου εκειθεν·
δια τουτο εγω
σοι εντελλομαι
ποιειν το ρημα
— τουτο·
21· Εαν αμήσης α
μήτον σου εν
τω αγρω σου· και
επιλαθη δράγμα
εν τω αγρω σου.
ουκ' επαναστρα
φηση λαβειν αυ
το· τω πτωχω
και τω προσηλυ
τω· και τω ορφα
νω και τη χῆρα
ἑσται· ἵνα ευλο
γηση σε κυριος ό θεος
σου εν πασι τοις

εργοις των χει
— ρων σου·
23· Εαν τρυγήσεις
τον αμπελωνα
σου. ουκ επα
νατρυγησεις
τα οπισω σου·
τω προσηλυτω
και τω ορφανω
και τη χῆρα έσται·
24 και μνησθηση
ότι όικετης ῆ
σθα εν γῆ αιγυ
πτω· δια τουτο
εγω σοι εντελ
λομαι ποιειν
— το ρημα τουτο·
22· Εαν δε ελεαλο
γησης. ουκ ε
παναστραφη
ση καλαμησα
σθαι τα όπίσω
σου· τω προση
λυτω και τω
ορφανω και τη
χηρα έσται· και
μνησθηση ότι
όικετης ησθα
εν γη αιγυπτω·
δια τουτο εγω
σοι εντελλο
μαι ποιειν το
— ρημα τουτο·
XXV,Εαν δε γενηται
1· αντιλογια ανα
μεσον ανθρωπων·
και προσελθω
σιν εις κρισιν·
και κρινωσιν·
και δικαιώσω
σιν τον δικαι
ον· και καταγνῶ
σιν του ασεβους·
2· και έσται εαν
αξιος ῆ πληγων
ό ασεβων. και
καθιε͂ις αυτον
εναντι των κρι
των· και μαστι
γωσουσιν αυ
τον εναντιον
αυτων κατα την
ασεβειαν αυτου·
3· αριθμω τεσσε
ρακοντα μαστι
γωσουσιν αυ
τον·. ου προσθη
σουσιν· εαν δε
προσθωσιν
μαστιγωσαι αυ
τον υπερ ταυ
τας πληγας πλει
ους. ασχημο
νησει ο αδελ
φος σου εναν
— τίον σου·
4· Ου φιμωσεις
— βο͂υν αλοῶντα·
5· Εαν δε κατοικου
σιν αδελφοι ε
πι το αυτο· και
αποθανη εις
εξ αυτων· σπερ
μα δε μη ῆ αυτω.
ουκ' έσται η γ-
νη του τεθνη
κοτος εξω αν
δρι μη εγγιζον
τι· ό αδελφος
του ανδρος αυ
της εισελευσε
ται προς αυτην·
και λημψεται
αυτην εαυτω
γυναικα· και συ
νοικησει αυτη
6· και εσται το παι
διον ό αν τεχθη.
κατασταθησε
ται εκ του όνο
ματος του τετε
λευτηκοτος·
και ουκ' εξαλει
φθησεται το ὄ
νομα αυτου
— εξ ιλη̄—
7· Εαν δε μη βου
ληται ο ανθρωπος λα
βειν την γυναι
κα του αδελφου
αυτου. και ανα
βησεται ή γυνη
επι την πυλην
επι την γερου
σιαν και ερε͂ι·

ου θελει ὁ αδελ
φος του ανδρος
μου αναστησαι
το ονομα του
αδελφου αυτου
εν ισραηλ' ουκ ηθε
λησεν ὁ αδελ
φος του ανδρος
8 μου· και καλε
σουσιν αυτον
ἡ γερουσια της
πολεως εκει
νης· και ερο˜υ
σιν αυτω· και
στᾶς, ειπη ου βου
λομαι λαβειν
— αυτην
9· και προσελθου
σα ἡ γυνη του
αδελφου αυτου
προς αυτον ἐ
ναντι της γερου
σιας· και ὕπο
λυσεται το ὕ
ποδημα αυτου
το ἐν απο του
πόδος αυτου·
και ἐμπτυσε
ται εις το προσω
πον αυτου· και
ερε˜ι· ουτως ποι
ησουσιν τω ανθρωπω
ὅς ουκ οικοδο
μησει τον οίκον
του αδελφου

10 αυτου· και κλη
θησεται το ὄ
νομα αυτου εν
ισραηλ' οίκος του
ὕπολυθεντος
— το υποδημα·
11· Εαν δε μαχων
ται ανθρωποι επι το
αυτο ανθρωπος με
τα του αδελφου
αυτου· και προσελ
θη γυνη ἑνος
αυτων εξελε
σθαι τον ανδρα
αυτης εκ χειρος
του τύπτοντος
ϙ Ρ αυτον· και εκτει
νασα την χει
ρα επιλαβηται
των διδυμων
12· αυτου. αποκο
ψεις την χειρα
αυτης· ου φι
σεται ὁ οφθαλ
μος σου επ αυ
— τη·
13· Ουκ' ἔσται εν
τω μαρσιππω
σου σταθμιον
και στάθμιον·
μεγα η μικρον·
14· ουκ' εσται εν
τη οικία σου με
τρον και μετρον
μεγα και μικρον·

15· σταθμιον αλη
θεινον και δι
καιον ἔσται σοι
ἵνα πολυημε
ρος γενη επι
της γης ἡ˜ς κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
16 ρω· ὁτι βδελυ
γμα κυριω τω θεω
σου πᾶς ποιων
ταυτα· πᾶς ποι
— ων αδικον·
17· Μνήσθητι ὅσα
εποιησεν σοι
αμαλῆκ' εν τη
οδω εκπορευ
ομενου σου
εξ αιγυπτου·
18· πως αντέστη
σοι εν τη ὁδω·
και ἐκοψεν σου
την ουραγιαν
τους κοπιων
τας ὀπισω σου·
συ δε επίνας
και εκοπίας·
και ουκ εφοβη
19 θης τον θεον· και
ἔσται ἡνίκα
εαν καταπαυ
ση σε κυριος ὁ θεος
σου απο παν
των των εχθρων
σου των κυ

κλω· εν τη γη
ἣ κυριος ὁ θεος σου
διδωσιν σοι εν
κληρω κατα
κληρονομησαι.
εξαλειψεις το
ὀνομα αμαλῆκ
εκ της ὑπο τον
οὐρανον· και
— ου μη επιλαθη
XXVI, Και ἐσται εαν
1· εισελθης εις
την γην ἧν κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
ρω κατακληρο
νομησαι αυτην·
και κατ'οικη
σης επ αυτης.
2· και λημψη απο
της απαρχης των
καρπων της
γης σου ἧς κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
ρω· και εμβα
λεις εις κάρταλ
λον· και πορευ
σῃ εις τον το
πον ὁ͂ν αν εκλε
ξηται κυριος ὁ θεος
σου επικλη
θηναι το ὀνο
μα αυτου εκει·
3· και ελευση προς

τον ἵερεα ὃς αν
ῆ εν ταις ἡμε
ραις εκειναις·
και ερε͂ις προς
αυτον· αναγγε
λῶ σημερον
κυριω τω θεω σου
ὁτι εισεληλυ
θα εις την γην
ἧν ὡμοσεν
κυριος τοις πατρα
σιν ἡμων δου
— ναι ἡμιν·
4· Και λημψεται
ὁ ἵερευς τον κάρ
ταλλον εκ των
χειρων σου. και
θησει αυτον
απεναντι του
θυσιαστηριου
κυριου του θεου σου·
5· και αποκριθη
σῃ και ερε͂ις ἑ
ναντι κυριου του
— θεου σου· σ
συριαν απελα
βεν ὁ πατηρ μου·
και κατεβη εις
ἀιγυπτον· και
παρωκησεν ε
κει εν αριθμω
βραχει· και εγε
νετο εκει εις
εθνος μεγα και
πληθος πολυ

6 και μεγα· και ε
κακωσαν ἡμας
ὁι αιγυπτιοι και
εταπεινωσαν
ἡμας· και επέ
θηκαν ἡμιν ἐρ
7· γα σκληρᾶ· και
ανεβοησαμεν
προς κυριον τον θεον
των πατερων ἡμων·
και εισηκουσεν
κυριος της φωνης
ἡμων· και ιδεν
την ταπεινωσιν
ἡμων· και τον
μοχθον ἡμων·
και τον θλειμ
8· μον ἡμων· και
εξηγαγεν ἡμας
κυριος εξ αιγυπτου
αυτος εν ισχυ
ι μεγαλη και εν
χειρι κραταια·
και εν βραχίονι
αυτου τω υψη
λω· και εν ὁρα
μασιν μεγαλοις· *και εν σημιχ;*
και εν τερασιν·
9 και εισήγαγεν
ἡμας εις τον το
πον τουτον·
και ἐδωκεν ἡμιν
την γην ταυτην
γην ρεουσαν
γαλα και μελι·

10 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
11 [illegible]
[illegible]
εν πασι τοις αγα
θοις οις εδωκεν
σοι κυριος ὁ θεος σου
και την οικία- †
σου· και ὁ λευί
της και ὁ προση
— λυτος ὁ εν σοι·
12· Εαν δε συντελε
σης αποδεκατω
σαι πᾶν το επιδε
κατον των γε
νημάτων της
γης σου εν τω
ἑτει τω τριτω.
το δευτερον ε
πιδεκατον δω
σεις τω λευΐτη
και τω προση
λυτω και τω ορ
φανω και τη χη
ρα· και φάγονται

εν ταις πολε
σι σου και εμ
— πλησθησονται
13 Και ερεῖς εναν
τι κυριου του θεου σου·
εξεκαθαρα τα
αγια εκ της οικι
ας μου· και εδω
κα αυτα τω λευ
ΐτη και τω προ
σηλυτω και τω
ορφανω και τη
χηρα· κατα πασας
τας εντολας σου
ἁς ενετειλω
μοι· ου παρηλ
θον την εντο
λην σου· και ου
κ επελαθομην·
14 και ουκ εφαγον
εν οδυνη μου
απ αυτων· ου
κ᾽ εκαρπωσα α
π αυτων εις α
καθαρτον· ου
κ εδωκα απ αυ
των τω τεθνη
κοτι· επηκου
σα της φωνης
κυριου του θεου μου·
εποιησα καθα
ενετειλω μοι·
15· κατιδε εκ του
οικου του ἁγι
ου σου και ευ

λογησον τον
λαον σου τον
ισραηλ᾽· και την γην
ἡν ἑδωκας αυ
τοις· καθα ωμο
σας τοις πατρα
σιν ἡμων δου
ναι ἡμιν γην
ρέουσαν γαλα
— και μελι·
16· Εν τη ἡμερα ταυ
τη κυριος ενετειλα
το σοι ποιησαι
παντα τα δικαι
ωματα ταυτα
και τα κριματα·
και φυλαξασθε
και ποιησατε
αυτα εξ ολης
της καρδιας ῡ
μων και εξ ολης
— της ψυχης υμων
17· Τον θεον ειλου ση
μερον ειναι σου
θεον· και πορευ
εσθαι εν ταις
ὁδοις αυτου·
και φυλασεσθαι §
τα δικαιωματα
και τα κριματα
αυτου· και υπα
κουειν της φω
18 νης αυτου· και
κυριος ἕιλατο σημε
ρον γενεσθαι

† A, ut apparet, correxit η οιxία
§ A superscripto σ correxit φυλασσεσθαι

σε, αυτω λαον
περιο˜υσιον
καθαπερ ειπεν
σοι· φυλασσειν
πασας τας εν
τολας αυτου
19 και ειναι σε ϋ
περανω παντων
των εθνῶν·
ὡς εποιησεν
σε ὀνομἀστον
και καυχημα
και δοξαστον·
ειναι σε λαον
ἅγιον κυριω τω θεω
σου καθως ελα
— λησεν·
XXVII, Και προσεταξεν
1* μωϋσης και ἡ
γερουσια ισραηλ' λε
γων· φυλασσε
σθε πασας τας
εντολας ὅσας
εγω εντελλο
μαι υμιν σημε
— ρον·
2 Και ἐσται η αν ἡ
μερα διαβῆτε
τον ϊορδανην
εις την γην ἡ˜ν
κυριος ὁ θεος σου δί
δωσιν σοι. και
στησεις σεαυ
τω λιθους με
γαλους· και κο

νιασεις αυτους
3 κονια· και γρα
ψεις επι των λι
θων παντας τους
λογους του νο
μου τουτου·
ὡς αν διαβῆτε
τον ιορδανην
ἡνικα εαν εισελ
θητε εις την
γην ἡ˜ν κυριος ὁ θεος
των πατερων σου
διδωσιν σοι· γην
ρεουσαν γαλα
και μελι· ον τρο
πον ειπεν κυριος
ὁ θεος των πατερων
— σου σοι·
4* Και ἐσται ὡς αν
διαβῆτε τον ι
ορδανην. στη
ϛc σετε τοὺς λιθους
τουτους ὁῦς
εγω εντελλο
μαι σοι σημε
ρον εν ὅρει γαι
βαλ· και κονιά
σεις αυτους
5 κονια· και ὁικο
δομησεις εκει
θυσιαστηριον
κυριω τω θεω σου·
θυσιαστηριον
εκ λιθων· ου
κ επιβαλε˜ις επ αυ

τους σιδηρον·
6* λιθους ολοκλη
ρους ὁικοδομη
σεις το θυσια
στηριον κυριω τω
θεω σου· και ανοι
σεις επ αυτου
ὁλοκαυτωμα κυριω
7* τω θεω σου· και
θυσεις θυσιαν
σωτηριου κυριω
και φαγῆ εκει
και εμπλησθη
ση· και ευφραν
θηση ἐναντι κυριου
8 του θεου σου· και
γραψεις επι των
λιθων παντα τον
νομον τουτον
— σαφως σφοδρα
9* Και ελαλησεν
μωϋσης και ὁι
ἵερεις ὁι λευιται
παντι ισραηλ' λεγον
τες· σιῶπα και
ακουε ισραηλ'· εν τη
ἡμερα ταυτη
γἑγονας εις λα
ον κυριω τω θεω σου·
10* και εισακουση
της φωνης κυριου
του θεου σου· και
ποιησεις πασας
τας εντολας αυ
του και τα δικαι

ωματα αυτου
ά εγω εντελλο
— μαι σοι σημερον
11 Και ενετειλατο
μωυσης τω λα
ω εν τη ἡμερα
εκεινη λεγων
12· ουτοι στησον
ται ευλογειν τον
λαον εν ὄρει γα
ριζεῖν· διαβαν
τες τον ιορδα
νην· συμεων·
λευΐ· ιουδας·
ισαχάρ· † ἰωσῆφ·
— και βενιαμειν
13· Και ουτοι στησον
ται επι της κατά
ρας εν ὀρει γὰι
βαλ'· ρουβῆν· γάδ'·
και ασῆρ· ζαβου
λῶν· δᾶν και νε
— φθαλεῖ·
14 Και αποκριθεν
τες ὁι λευῖται ε
ρουσιν τω ισραηλ
— φωνη μεγαλη
15· Επικαταρατος
ὁ ανθρωπος ὅστις ποι
ησει γλυπτον
και χωνὲυτον
βδέλυγμα κυριω
εργον χειρων
τεχνῖτου και θή
σει αυτο εν απο
κρυφω· και α
ποκριθεῖς πᾶς
ὁ λαος ερεῖ γέ
— νοιτο γενοιτο
16· Επικαταρατος
ὁ ατιμαζων πατερα
αυτου η μητερα αυ
του· και ερουσιν
πᾶς ὁ λαος γέ
— νοιτο·
17· Επικαταρατος
ὁ μετατιθεις
ὅρια του πλησι
ον· και εροῦσιν
πᾶς ὁ λαος γένοι
— το·
18· Επικαταρατος
ὁ πλανων τυ
φλον εν οδω·
και ερουσιν
πᾶς ὁ λαος γέ
— νοιτο·
19· Επικαταρατος
πᾶς ὁς αν εκκλει
νη κρισιν προ
σηλυτου και ορ
φανου και χῆ
ρας· και εροῦσιν
πᾶς ὁ λαος γε
— νοιτο·
20· Επικαταρατος
ὁ κοιμωμενος
μετα γυναικος
του πατρος αυτου
ὁτι απεκαλυψεν
συνκαλυμμα
του πατρος αυτου·
και εροῦσιν πᾶς
— ὁ λαος γενοιτο·
21· Επικαταρατος
ὁ κοιμωμενος
μετα παντος
κτηνους· και
ερεῖ πᾶς ὁ λαος
— γένοιτο·
22· Επικαταρατος
ὁ κοιμωμενος
μετα αδελφης
αυτου εκ πατρος
ἡ εκ μητρος αυ
του· και εροῦσιν
πᾶς ὁ λαος γέ
— νοιτο·
23· Επικαταρατος
ὁ κοιμωμενος
μετα πενθερας
αυτου· και εροῦ
σιν πᾶς ὁ λαος
— γένοιτο·
24· Επικαταρατος
ὁ τυπτων τον
πλησίον δολω·
και ερουσιν πᾶς
— ὁ λαος γένοιτο·
25· Επικαταρατος
ὁς αν λαβη δωρα
παταξαι ψυχην
αιματος αθῶου·
και εροῦσιν
πᾶς ὁ λαος γέ

† A superscripto altero σ fecit ισσαχάρ

— νοιτο·
26· Επικαταρατος
πας ὁ ανθρωπος ος
ουκ’ εμμενε͂ι
εν πασι τοις λο
γοις του βιβλί
ου τουτου του
ποιησαι αυτους·
και ερο͂υσιν
πᾶς ὁ λαος γε
— νοιτο·
XXVIII, Και έσται ὡς αν
1· διαβητε τον ι
ορδανην εις την
γην ην κυριος ὁ θεος
ϋμων διδωσιν
υμιν· εαν ακο
ῆ εισακουση
τε της φωνης
κυριου του θεου ϋμων·
φυλασσειν και
ποιειν πασας
τας εντολας αυ
του ας εγω εν
τελλομαι σοι
σημερον. και
δωσει σε κυριος ὁ
θεος σου υπερα
νω παντων των
εθνῶν της γης·
2· και ηξουσιν ε
πι σε πασαι ἁι ευ
λογιαι αυται· και
ευρησουσιν
σε εαν ακοη α
κουσης της φω
νης κυριου του θεου
— σου·
3 Ευλογημενος
σύ εν πολει· και
ευλογημενος
4 σύ εν αγρω· ευ
λογημενα τα
έκγονα της κοι
λίας σου και τα
γενηματα της
γης σου· τα βου
κόλια των βοων
σου και τα ποι
μνια των προ
5 βατων σου· ευ
λογημεναι αι
αποθηκαι σου
και τα εγκατα
λειμματα σου·
6 ευλογημενος
συ εν τω εισπο
ρευεσθαι σε·
και ευλογημε
νος συ εν τω
εκπορευεσθαι
— σε·
7· Παραδο͂ι κυριος ὁ θεος
σου τους εχθρους
σου τους ἀνθε
στηκοτας σοι
συντετριμμε
νους προ προ
σωπου· † οδω μι
ᾶ εξελευσονται
προς σε· και εν
επτα οδοις φεύ
ξονται απο προ
— σωπου σου·
8· Αποστειλαι κυριος
επι σε την ευ
λογιαν εν τοις
ταμιε͂ιοις σου·
και εν πασιν ὁῦ
αν επιβαλης την
χειρα σου επι της
γης ἧς κυριος ὁ θεος
— σου δίδωσιν σοι·
9· Αναστησαι κυριος
ὁ θεος σου εαυτω
λαον ἅγιον ον
τροπον ωμοσεν
τοις πατρασιν
— σου·
Εαν εισακουση
της φωνης κυριου
του θεου σου και
πορευθης εν
ταις ὁδοις αυτου
10· και οψονται σε
παντα τα εθνη
της γης ὁτι το
ὀνομα κυριου επικε
κληται σοι· και
— φοβηθησονται·
11 Και πληθυνε͂ι σε
κυριος ὁ θεος σου εις
αγαθα επι τοις
εκγονοις της
κοιλιας σου· και

† σου, ut videtur, A superscripsit

επι τοις εκγο
νοις των κτη
νων σου· και
επι τοις γενη
μασιν της γης
σου επι της γης
ἧ͂ς ὤμοσεν κυριος
τοις πατρασιν
— σου δουναι σοι·
12· ανοιξαι † κυριος τον
θησαυρον αυ
του τον αγαθον
τον ουρανον δου
ναι τον ὕετον
τη γη σου επι και
ρου αυτου· ευ
λογησαι παντα
τα εργα των χει
— ρων σου·
και δανιε͂ις ἔ
θνεσιν πολλοις·
συ δε ου δανιῆ·
και αρξεις συ ε
θνῶν πολλων.
σου δε ουχ' αρ
— ξουσιν
13· καταστησαι σε
κυριος ὁ θεος σου εις
κεφαλην και
μη εις ουραν·
και ἐση τότε ε
πανω· και ουχ' ἐ
ση ὕποκατω·
εαν εισακουσης
των εντολων
κυριου του θεου σου·
ὁσα εγω εντελ
λομαι σοι σημε
ρον φυλασσειν
— και ποιειν·
14· Ου παραβηση
απο παντων
των λογων ὧν
εγω εντελλο
μαι σοι σημερον
δεξια ουδε αρι
στερα· πορευ
εσθαι ὀπισω
θεων ετερων
λατρευειν αυ
— τοις·
15· Και ἐσται εαν
μη εισακουσης
της φωνης κυριου
του θεου σου φυ
λασσειν ποιειν
πασας τας εν
τολας αυτου ὁ
σας εγω εντελ
λομαι σοι σημε
ρον. και ελευ
σονται επι σε
πασαι αι καταραι
αυται· και κατα
— λημψονται σε·
16· Επικαταρατος
συ εν πολει και
επικαταρατος
17 συ εν αγρω· επι
καταρατοι ἀι α
ποθηκαι σου·
και τα εγκατα
ϙ̄ Τ — λειμματα σου·
επικαταράτα τα
18· ἐκγονα της κοι
λιας σου και τα
γενηματα της
γης σου· τα βου
κολια των βο
ῶν σου· και τα
ποιμνια των
προβατων σου·
19 επικαταρατος
σύ εν τω εισπο
ρευεσθαι σε· και
επικαταρατος
συ εν τω εκπο
— ρευεσθαι σε·
20· Εξαποποστει §
λαι κυριος σοι την
ἐνδειαν· και την
εκλιμιαν και την
αναλωσιν επι
παντα όῦ αν ε
πιβαλης την χει
ρα σου ὁσα αν
ποιησης· εως
αν εξολεθρευ
ση σε και εως
αν απολεση σε
εν ταχει δια τα
πονηρα επιτη
δευματα σου·
διότι εγκατε
= λειπες με·

† σοι A ipse fortasse superscripsit
§ Alterum πο A ipse fortasse reprobavit

21 προσκολλη
σαι κυριος εις σε τον
θανατον· εως
αν εξαναλωση
σε απο της γης
εις ην συ εισπο
ρευη εκει· κλη
ρονομησαι αυ
— την·
22· Πατάξαι σε κυριος α
πορια· και πυρε
τω· και ριγει· και
ερεθισμω· και
φονω· και ανε
μοφθορια· και
τη ωχρα· και κα
ταδιωξωσιν σε
εως αν απολε
— σωσιν σε·
23· Και έσται ὁ ου
ρανος ϋπερ κε
φαλης σου χαλ
κους· και ἡ γῆ
ϋποκατω σου
24· σιδηρᾶ· δώη κυριος
τον ϋετον τη
γη σου κονιόρ
τον· και χους
εκ του ουρανου
καταβησεται
επι σε· έως αν
εκτριψη σε και
εως αν απολε
— ση σε·
25· Δώη σε κυριος επι
κοπῆν εναν
τιον των εχθρων
σου· εν όδω μι
ᾶ εξελευση προς
αυτους· και εν
επτα όδοις φευ
ξη απο προσω
που αυτων· και
έση εν διασπο
ρα πασαις ταις
βασιλειαις της
26 γης· και έσον
ται όι νεκροι υ
μων κατάβρω
μα τοις πετει
νοις του ουρα
νου και τοις θη
ριοις της γης·
και ουκ' εσται
— ὁ αποσοβων·
27· Παταξαι σε κυριος εν
ελκει αιγυπτι
ω εν ταις εδραις
και ψωρα αγρια
και κνηφη· ὥστε
μη δυνασ-αι σε
— ϊαθηναι·
28· Παταξαι σε κυριος
παραπληξια· και
άορασια· και εν
εκστασει δια
29 νο˜ιας· και έση
ψηλαφων με
σημβριας· ώς
ει ψηλαφησαι
ὁ τυφλος εν τω
σκότει· και ου
κ ευοδωσει τας
οδους σου· και
έση τότε αδικου
μενος και διαρ
παζομενος πα
σας τας ἡμερας·
και ουκ έσται
— σοι ὁ βοηθων·
30· Γυναικα λὴμψη.
και ανηρ έτερος
— έξει αυτην·
όικιαν όικοδο
μησεις. και ου
κ' οικησεις εν
— αυτη·
αμπελωνα φυ
τευσεις. και ου
μη τρυγησεις
— αυτον·
31· Ο μοσχος σου
εσφαγμένος
εναντίον σου.
και ου φαγῆ εξ αυ
— του·
ὁ όνος σου ηρ
παγμένος απο
σου. και ουκ α
ποδοθησεται
— σοι·
τα προβατα σου
διαδεδομενα
τοις εχθροις σου.
και ουκ' έσται

— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
— [illegible]
34 [illegible]
κτος δια τα ὁρα
ματα των οφθαλ
μων σου ἁ βλε
— ψῃ·
35 Παταξαι σε κυριος
εν ἑλκει πονη
ρω επι τα γονα
τα και επι τας
κνημας ὥστε
μη δυνασθαι
ἰαθηναι σε· απο
ἰχνους των πο
δων σου εως

της κορυφης
— σου·
36 [illegible] κυριος σε
και τους αρχον
τας σου ους εν
καταστησεις
επι σεαυτον
εις εθνος ὁ ου
κ επιστασαι
συ και οἱ πατερες
σου· και λατρευ
σεις εκει θε
οις ἑτεροις ξυ
λοις και λιθοις·
37 και εση εκει εν
αινιγματι και
παραβολῆ· και
διηγηματι εν
πασι τοις ἐθνε
σιν εις οὓς αν
απάγοι σε κυριος
— εκει·
38 Σπερμα πολυ
εξοισεις εις
το πεδιον. και
ὀλίγα εισόισεις
ὁτι κατ'εδεται
— αυτα η ακρις·
39 Αμπελῶνα φυ
τευσεις και κα
τεργᾶ. και οινον
ου πίεσαι ουδε
ευφρανθηση
εξ αυτου ὁτι
καταφαγεται

— αυτα ὁ σκωληξ·
40 Ελαιαι εσονται
εν πασι τοις ο
ρίοις σου. και
ελαιον ου χρει
ση· ὁτι εκρυη
— σεται ἡ ελαια σου·
41 Ὑιους και θυγα
τερας γενησεις.
και ουκ εσον
ται σοι· απελευ
σονται γαρ εν
— αιγμαλωσια·
42 Παντα τα ξυλινα
σου και τα γενη
ματα της γης σου
εξαναλωσει
— ἡ ερυσιβη
43 Ο προσηλυτος
ὁς εστιν εν σοι
αναβησεται ε
πι σε άνω άνω·
συ δε καταβη
ση κατω κατω·
44 ουτος δανιε῀ι
σοι. συ δε του
τω ου δανιε῀ις·
ὁὖτος εσται
εις κεφαλην·
συ δε εση εις
— ουραν·
45 Και ελευσονται
επι σε πασαι
αι καταραι αυται
και καταδιωξον

ται σε και κατα
λημψονται σε·
έως αν εξολε
θρευση σε και
έως αν απολε
ση σε ότι ου
κ' εισηκουσας
της φωνης κυριου
του θεου σου του
φυλασσεσθαι
τας εντολας
αυτου και τα
δικαιωματα αὐ
του ὅσα ενετει
46 λατο σοι· και έ
σται εν σο͂ι ση
μεια και τέρα
τα και εν τω σπερ
ματι σου εως
— αιωνος·
47 ανθ ων ουκ ε
λατρευσας κυριω
τω θεω σου εν
ευφροσυνη
και εν αγαθη
καρδια δια το
πληθος παντων.
48' και λατρευσεις
τοις εχθροις σου
επι σε εν λιμῶ
και εν δίψει·
και εν γυμνο
τητι· και εν εκλει
ψει παντων· και
επιθησει κλοι

ον σιδηρουν
επι τον τραχη
λον σου έως
αν εξολεθρευ
— ση σε·
49' Επαξει κυριος επι
σε έθνος μα
κροθεν απ εσχά
του της γης
ώσει όρμημα
άετο͂υ· έθνος
ὅῦ ουκ ακου
ση της φωνης
50' αυτου· έθνος
αναιδές προ
σωπω· όστις
ου θαυμασει
προσωπον πρε
σβυτερου και
νέον ουκ' ελε
51 ησει· και κατέ
δεται τα έκγο
να των κτηνων
σου και τα γε
νηματα της γης
σου· ώστε μη
καταλειπειν
σοι σῖτον· οι
νον· ελαιον·
βουκόλια των
βοῶν σου και
τα ποιμνια των
προβατων σου·
εως αν απολε
52' ση σε και εκτρι

ψη σε εν πασαις
ταις πολεσιν
σου· εως αν
καθαιρεθωσιν
τα τειχη σου τα
ὑψηλα και τα ο
χυρα εφ ὅῖς συ
πεποιθας επ αυ
τοις εν παση
— τη γη σου·
και θλειψει σε
εν πασαις ταις
πολεσιν σου
ἅῖς εδωκεν σοι
53 κυριος ό θεος σου· και
φαγῆ τα εκγονα
της κοιλιας σου·
κρέα υιων και
θυγατερων σου
όσα έδωκεν
σοι κυριος ό θεος σου·
εν τη στενοχω
ρια σου και εν
τη θλιψει σου
ῆ θλιψει σε ό
— εχθρος σου·
54' Ο απἀλος εν σο͂ι
και ό τρυφέρος
σφοδρ̃α βασκα
νε͂ι τω οφθαλ
μω αυτου τον
αδελφον αυτου·
και την γυναι
κα την εν τω —
κόλπω αυτου ϧ Υ

ου θέλει ὁ αδελ
φος του ανδρος
μου αναστησαι
το ονομα του
αδελφου αυτου
εν ισραηλ' ουκ ηθε
λησεν ὁ αδελ
φος του ανδρος
8 μου· και καλε
σουσιν αυτον
ἡ γερουσια της
πολεως εκει
νης· και ερο῀υ
σιν αυτω· και
στᾶς, ειπη ου βου
λομαι λαβειν
— αυτην
9· και προσελθου
σα ἡ γυνη του
αδελφου αυτου
προς αυτον ἑ
ναντι της γερου
σιας· και ὕπο
λυσεται το ὕ
ποδημα αυτου
το ἑν απο του
πόδος αυτου·
και ἑμπτυσε
ται εις το προσω
πον αυτου· και
ερε῀ι· ουτως ποι
ησουσιν τω ανθρωπω
ὁς ουκ οικοδο
μησει τον οίκον
του αδελφου
10 αυτου· και κλη
θησεται το ὄ
νομα αυτου εν
ισραηλ' οίκος του
ὕπολυθεντος
— το υποδημα·
11· Εαν δε μαχων
ται ανθρωποι επι το
αυτο ανθρωπος με
τα του αδελφου
αυτου· και προσελ
θη γυνη ἑνος
αυτων εξελε
σθαι τον ανδρα
αυτης εκ χειρος
του τύπτοντος
ϥ̅ Ρ αυτον· και εκτει
νασα την χει
ρα επιλαβηται
των διδυμων
12· αυτου. αποκο
ψεις την χειρα
αυτης· ου φι
σεται ὁ οφθαλ
μος σου επ αυ
— τη·
13· Ουκ' ἑσται εν
τω μαρσιππω
σου σταθμιον
και στάθμιον·
μεγα η μικρον·
14· ουκ' εσται εν
τη οικία σου με
τρον και μετρον
μεγα και μικρον·
15· σταθμιον αλη
θεινον και δι
καιον ἑσται σοι
ἵνα πολυημε
ρος γενη επι
της γης ἡ῀ς κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
16 ρω· ὁτι βδελυ
γμα κυριω τω θεω
σου πᾶς ποιων
ταυτα· πᾶς ποι
— ων αδικον·
17· Μνήσθητι ὅσα
εποιησεν σοι
αμαλῆκ' εν τη
ὁδω εκπορευ
ομενου σου
εξ αιγυπτου·
18· πως αντέστη
σοι εν τη ὁδω·
και ἑκοψεν σου
την ουραγιαν
τους κοπιων
τας ὀπισω σου·
συ δε επίνας
και εκοπίας·
και ουκ εφοβη
19 θης τον θεον· και
ἑσται ἡνίκα
εαν καταπαυ
ση σε κυριος ὁ θεος
σου απο παν
των των εχθρων
σου των κυ

κλω· εν τη γη
ἧ κυριος ὁ θεος σου
διδωσιν σοι εν
κληρω κατα
κληρονομησαι.
εξαλειψεις το
ὀνομα αμαλῆκ
εκ της ῦπο τον
οὐρανον· και
— ου μη επιλαθη
XXVI, Και ἐσται εαν
1· εισελθης εις
την γην ἡ ν κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
ρω κατακληρο
νομησαι αυτην·
και κατ'οικη
σης επ αυτης.
2· και λημψη απο
της απαρχης των
καρπων της
γης σου ἧς κυριος
ὁ θεος σου διδω
σιν σοι εν κλη
ρω· και εμβα
λεις εις κάρταλ
λον· και πορευ
ση εις τον το
πον ὁ͂ν αν εκλε
ξηται κυριος ὁ θεος
σου επικλη
θηναι το ὀνο
μα αυτου εκει·
3· και ελευση προς
τον ἵερεα ὁς αν
ῆ εν ταις ἡμε
ραις εκειναις·
και ερε͂ις προς
αυτον· αναγγε
λῶ σημερον
κυριω τω θεω σου
ὁτι εισεληλυ
θα εις την γην
ἧν ὡμοσεν
κυριος τοις πατρα
σιν ἡμων δου
— ναι ἡμιν·
4· Και λημψεται
ὁ ἵερευς τον κάρ
ταλλον εκ των
χειρων σου. και
θησει αυτον
απεναντι του
θυσιαστηριου
κυριου του θεου σου·
5· και αποκριθη
ση και ερε͂ις ἐ
ναντι κυριου του
— θεου σου· σ
συριαν απελα
βεν ὁ πατηρ μου·
και κατεβη εις
ἀιγυπτον· και
παρωκησεν ε
κει εν αριθμω
βραχει· και εγε
νετο εκει εις
εθνος μεγα και
πληθος πολυ
6 και μεγα· και ε
κακωσαν ἡμας
ὁι αιγυπτιοι και
εταπεινωσαν
ἡμας· και επέ
θηκαν ἡμιν ἐρ
7· γα σκληρᾶ· και
ανεβοησαμεν
προς κυριον τον θεον
των πατερων ἡμων·
και εισηκουσεν
κυριος της φωνης
ἡμων· και ιδεν
την ταπεινωσιν
ἡμων· και τον
μοχθον ἡμων·
και τον θλειμ
8· μον ἡμων· και
εξηγαγεν ἡμας
κυριος εξ αιγυπτου
αυτος εν ισχυ
ι μεγαλη και εν
χειρι κραταια·
και εν βραχίονι
αυτου τω υψη
λω· και εν ὁρα
μασιν μεγαλοις· *και εν σημιχ;*
και εν τέρασιν·
9 και εισήγαγεν
ἡμας εις τον το
πον τουτον·
και ἐδωκεν ἡμιν
την γην ταυτην
γην ρεουσαν
γαλα και μελι·

10· και νυν ιδου ε
νηνοχα την α
παρχην των γε
νηματων της
γης ἧ͂ς εδωκεν
μοι κυριος γην ρεου
σαν γαλα και με
και αφησεις αυ
το απεναντι κυριου
του θεου σου· και
προσκυνησεις
εκει ἐναντι κυριου
11· του θεου σου· και
ευφρανθηση
εν πασι τοις αγα
θοις ὅῖς εδωκεν
σοι κυριος ὁ θεος σου
και την όικία- †
σου· και ὁ λευΐ
της και ὁ προση
— λυτος ὁ εν σοι·
12· Εαν δε συντελε
σης αποδεκατω
σαι πᾶν το επιδε
κατον των γε
νηματων της
γης σου εν τω
ἑτει τω τριτω.
το δευτερον ε
πιδεκατον δω
σεις τω λευΐτη
και τω προση
λυτω και τω ορ
φανω και τη χη
ρα· και φάγονται
εν ταις πολε
σιν σου και εμ
— πλησθησονται
13 Και ερε͂ις ἐναν
τι κυριου του θεου σου·
εξεκαθαρα τα
αγια εκ της όικι
ας μου· και εδω
κα αυτα τω λευ
ΐτη και τω προ
σηλυτω και τω
ορφανω και τη
χηρα· κάτα πασας
τας εντολας σου
ἁς ενετειλω
μοι· ου παρηλ
θον την εντο
λην σου· και ου
κ επελαθομην·
14 και ουκ εφαγον
εν οδυνη μου
απ αυτων· ου
κ' εκαρπωσα α
π αυτων εις α
καθαρτον· ου
κ εδωκα απ αυ
των τω τεθνη
κοτι· επηκου
σα της φωνης
κυριου του θεου μου·
εποιησα καθα
ενετειλω μοι·
15· κατιδε εκ του
όικου του ἁγι
ου σου και ευ
λογησον τον
λαον σου τον
ισραηλ'· και την γην
ἡν ἑδωκας αυ
τοις· καθα ωμο
σας τοις πατρα
σιν ἡμων δου
ναι ἡμιν γην
ῥέουσαν γαλα
— και μελι·
16· Εν τη ἡμερα ταυ
τη κυριος ενετειλα
το σοι ποιησαι
παντα τα δικαι
ωματα ταυτα
και τα κριματα·
και φυλαξασθε
και ποιησατε
αυτα εξ ολης
της καρδιας ῦ
μων και εξ ολης
— της ψυχης υμων
17· Τον θεον ειλου ση
μερον ειναι σου
θεον· και πορευ
εσθαι εν ταις
ὁδοις αυτου·
και φυλασεσθαι §
τα δικαιωματα
και τα κριματα
αυτου· και υπα
κουειν της φω
18 νης αυτου· και
κυριος ἕιλατο σημε
ρον γενεσθαι

† A, ut apparet, correxit η όικία
§ A superscripto σ correxit φυλασσεσθαι

σε, αυτω λαον
περιο῀υσιον
καθαπερ ειπεν
σοι· φυλασσειν
πασας τας εν
τολας αυτου
19 και ειναι σε ϋ
περανω παντων
των εθνῶν·
ὡς εποιησεν
σε ὀνομάστον
και καυχημα
και δοξαστον·
ειναι σε λαον
ἅγιον κυριω τω θεω
σου καθως ελα
— λησεν·
XXVII, Και προσεταξεν
1* μωϋσης και ἡ
γερουσια ισραηλ᾽ λε
γων· φυλασσε
σθε πασας τας
εντολας ὅσας
εγω εντελλο
μαι υμιν σημε
— ρον·
2 Και ἑσται η αν ἡ
μερα διαβῆτε
τον ἴορδανην
εις την γην ἡ῀ν
κυριος ὁ θεος σου δί
δωσιν σοι. και
στησεις σεαυ
τω λιθους με
γαλους· και κο

νιασεις αυτους
3 κονια· και γρα
ψεις επι των λι
θων παντας τους
λογους του νο
μου τουτου·
ως αν διαβῆτε
τον ιορδανην
ἡνικα εαν εισελ
θητε εις την
γην ἡ῀ν κυριος ὁ θεος
των πατερων σου
διδωσιν σοι· γην
ρεουσαν γαλα
και μελι· ον τρο
πον ειπεν κυριος
ὁ θεος των πατερων
— σου σοι·
4* Και ἑσται ὡς αν
διαβῆτε τον ι
ορδανην. στη
ϛ̄ C σετε τοὺς λιθους
τουτους ὅῦς
εγω εντελλο
μαι σοι σημε
ρον εν ὅρει γαι
βαλ· και κονιά
σεις αυτους
5 κονια· και ὀικο
δομησεις εκει
θυσιαστηριον
κυριω τω θεω σου·
θυσιαστηριον
εκ λιθων· ου
κ επιβαλε῀ις επ αυ

τους σιδηρον·
6* λιθους ολοκλη
ρους ὀικοδομη
σεις το θυσια
στηριον κυριω τω
θεω σου· και ανοι
σεις επ αυτου
ὁλοκαυτωμα κυριω
7* τω θεω σου· και
θυσεις θυσιαν
σωτηριου κυριω
και φαγῆ εκει
και εμπλησθη
ση· και ευφραν
θηση ἑναντι κυριου
8 του θεου σου· και
γραψεις επι των
λιθων παντα τον
νομον τουτον
— σαφως σφοδρα
9* Και ελαλησεν
μωϋσης και ὁι
ἴερεις ὁι λευιται
παντι ισραηλ᾽ λεγον
τες· σιῶπα και
ακουε ισραηλ᾽· εν τη
ἡμερα ταυτη
γέγονας εις λα
ον κυριω τω θεω σου·
10* και εισακουση
της φωνης κυριου
του θεου σου· και
ποιησεις πασας
τας εντολας αυ
του και τα δικαι

ωματα αυτου
ά εγω εντελλο
— μαι σοι σημερον
11 Και ενετειλατο
μωυσης τω λα
ω εν τη ήμερα
εκεινη λεγων
12· ουτοι στησον
ται ευλογειν τον
λαον εν ὄρει γα
ριζε῀ιν· διαβαν
τες τον ιορδα
νην· συμεων·
λευῒ· ιουδας·
ισαχάρ· † ἰωσῆφ·
— και βενιαμειν
13 Και ουτοι στησον
ται επι της κατά
ρας εν όρει γὰι
βαλ᾽· ρουβῆν· γάδ᾽·
και ασῆρ· ζαβου
λῶν· δᾶν και νε
— φθαλε῀ι·
14 Και αποκριθεν
τες όι λευῒται ε
ρουσιν τω ισραηλ
— φωνη μεγαλη
15· Επικαταρατος
ό ανθρωπος όστις ποι
ησει γλύπτον
και χωνὲυτον
βδέλυγμα κυριω
εργον χειρων
τεχνῖτου και θή
σει αυτο εν απο

κρυφω· και α
ποκριθε῀ις πᾶς
ό λαος ερε῀ι γέ
— νοιτο γενοιτο
16· Επικαταρατος
ό ᾽ατιμαζων πατερα
αυτου η μητερα αυ
του· και ερουσιν
πᾶς ό λαος γέ
— νοιτο·
17· Επικαταρατος
ό μετατιθεις
όρια του πλησι
ον· και ερο῀υσιν
πᾶς ό λαος γένοι
— το·
18· Επικαταρατος
ό πλανων τυ
φλον εν οδω·
και ερουσιν
πᾶς ό λαος γέ
— νοιτο·
19· Επικαταρατος
πᾶς ός αν εκκλει
νη κρισιν προ
σηλυτου και ορ
φανου και χῆ
ρας· και ερο῀υσιν
πᾶς ό λαος γε
— νοιτο·
20· Επικαταρατος
ό κοιμωμενος
μετα γυναικος
του πατρος αυτου
ότι απεκαλυψεν

συγκαλυμμα
του πατρος αυτου·
και ερο῀υσιν πᾶς
— ό λαος γενοιτο·
21· Επικαταρατος
ό κοιμωμενος
μετα παντος
κτηνους· και
ερε῀ι πᾶς ό λαος
— γένοιτο·
22· Επικαταρατος
ό κοιμωμενος
μετα αδελφης
αυτου εκ πατρος
ἡ εκ μητρος αυ
του· και ερο῀υσιν
πᾶς ό λαος γέ
— νοιτο·
23· Επικαταρατος
ό κοιμωμενος
μετα πενθερας
αυτου· και ερο῀υ
σιν πᾶς ό λαος
— γένοιτο·
24· Επικαταρατος
ό τυπτων τον
πλησίον δολω·
και ερουσιν πᾶς
— ό λαος γένοιτο·
25· Επικαταρατος
ός αν λαβη δωρα
παταξαι ψυχην
αιματος αθῶου·
και ερο῀υσιν
πᾶς ό λαος γέ

† A superscripto altero σ fecit ισσαχάρ

— νοιτο·
26* Επικαταρατος
πας ὁ ανθρωπος ος
ουκ' εμμενε͂ι
εν πασι τοις λο
γοις του βιβλί
ου τουτου του
ποιησαι αυτους·
και ερο͂υσιν
πᾶς ὁ λαος γε
— νοιτο·
XXVIII, Και ἐσται ὡς αν
1* διαβητε τον ι
ορδανην εις την
γην ην κυριος ὁ θεος
ὕμων διδωσιν
υμιν· εαν ακο
ῆ εισακουση
τε της φωνης
κυριου του θεου ὕμων·
φυλασσειν και
ποιειν πασας
τας εντολας αυ
του ας εγω εν
τελλομαι σοι
σημερον. και
δωσει σε κυριος ὁ
θεος σου υπερα
νω παντων των
εθνῶν της γης·
2* και ηξουσιν ε
πι σε πασαι ἁι ευ
λογιαι αυται· και
ευρησουσιν
σε εαν ακοη α
κουσης της φω
νης κυριου του θεου
— σου·
3 Ευλογημενος
σύ εν πολει· και
ευλογημενος
4 σύ εν αγρω· ευ
λογημενα τα
ἐκγονα της κοι
λίας σου και τα
γενηματα της
γης σου· τα βου
κόλια των βοων
σου και τα ποι
μνια των προ
5 6ατων σου· ευ
λογημεναι αι
αποθηκαι σου
και τα εγκατα
λειμματα σου·
6 ευλογημενος
συ εν τω εισπο
ρευεσθαι σε·
και ευλογημε
νος συ εν τω
εκπορευεσθαι
— σε·
7* Παραδο͂ι κυριος ὁ θεος
σου τους εχθρους
σου τους ἀνθε
στηκοτας σοι
συντετριμμε
νους προ προ
σωπου· † οδω μι
ᾶ εξελευσονται
προς σε· και εν
επτα οδοις φεύ
ξονται απο προ
— σωπου σου·
8* Αποστειλαι κυριος
επι σε την ευ
λογιαν εν τοις
ταμιε͂ιοις σου·
και εν πασιν ὁῦ
αν επιβαλης την
χειρα σου επι της
γης ἧς κυριος ὁ θεος
— σου δίδωσιν σοι·
9* Αναστησαι κυριος
ὁ θεος σου εαυτω
λαον ἅγιον ον
τροπον ωμοσεν
τοις πατρασιν
— σου·
Εαν εισακουση
της φωνης κυριου
του θεου σου και
πορευθης εν
ταις ὁδοις αυτου
10* και οψονται σε
παντα τα εθνη
της γης ὁτι το
ὁνομα κυριου επικε
κληται σοι· και
— φοβηθησονται·
11 Και πληθυνε͂ι σε
κυριος ὁ θεος σου εις
αγαθα επι τοις
εκγονοις της
κοιλιας σου· και

† σου, ut videtur, A superscripsit

επι τοις εκγο
νοις των κτη
νων σου· και
επι τοις γενη
μασιν της γης
σου επι της γης
ἧ῀ς ὤμοσεν κυριος
τοις πατρασιν
— σου δουναι σοι·
12· ανοιξαι † κυριος τον
θησαυρον αυ
του τον αγαθον
τον ουρανον δου
ναι τον ϋἑτον
τη γη σου επι και
ρου αυτου· ευ
λογησαι παντα
τα εργα των χει
— ρων σου·
και δανιε῀ις ἔ
θνεσιν πολλοις·
συ δε ου δανιῆ·
και αρξεις συ ε
θνῶν πολλων.
σου δε ουκ' αρ
— ξουσιν
13· καταστησαι σε
κυριος ὁ θεος σου εις
κεφαλην και
μη εις ουραν·
και ἔση τότε ε
πανω· και ουκ' ἔ
ση ϋποκατω·
εαν εισακουσης
των εντολων

κυριου του θεου σου·
ὅσα εγω εντελ
λομαι σοι σημε
ρον φυλασσειν
— και ποιειν·
14· Ου παραβηση
απο παντων
των λογων ὡ῀ν
εγω εντελλο
μαι σοι σημερον
δεξια ουδε αρι
στερα· πορεὺ
εσθαι ὀπισω
θεων ετερων
λατρευειν αυ
— τοις·
15· Και ἔσται εαν
μη εισακουσης
της φωνης κυριου
του θεου σου φυ
λασσειν ποιειν
πασας τας εν
τολας αυτου ὅ
σας εγω εντελ
λομαι σοι σημε
ρον. και ελευ
σονται επι σε
πασαι αι καταραι
αυται· και κατα
— λημψονται σε·
16· Επικαταρατος
συ εν πολει και
επικαταρατος
17 συ εν αγρω· επι
καταρατοι ἀι α

ποθηκαι σου·
και τα εγκατα
ϙΤ λειμματα σου·
επικαταἵρατα τα
18· ἔκγονα της κοι
λιας σου και τα
γενηματα της
γης σου· τα βου
κολια των βο
ῶν σου· και τα
ποιμνια των
προβατων σου·
19 επικαταρατος
σὺ εν τω εισπο
ρευεσθαι σε· και
επικαταρατος
συ εν τω εκπο
— ρευεσθαι σε·
20· Εξαποστει §
λαι κυριος σοι την
ἔνδειαν· και την
εκλιμιαν και την
αναλωσιν επι
παντα ὁῦ αν ε
πιβαλης την χει
ρα σου ὅσα αν
ποιησης· εως
αν εξολεθρευ
ση σε και εως
αν απολεση σε
εν ταχει δια τα
πονηρα επιτη
δευματα σου·
διὄτι εγκατε
= λειπες με·

† σοι A ipse fortasse superscripsit
§ Alterum πο A ipse fortasse reprobavit

21 προσκολλη
σαι κυριος εις σε τον
θανατον· εως
αν εξαναλωση
σε απο της γης
εις ην συ εισπο
ρευη εκει· κλη
ρονομησαι αυ
— την·
22· Πατάξαι σε κυριος α
πορια· και πυρε
τω· και ριγει· και
ερεθισμω̄· και
φονω· και ανε
μοφθορια· και
τη ωχρα· και κα
ταδιωξωσιν σε
εως αν απολε
— σωσιν σε·
23· Και έσται ὁ ου
ρανος ϋπερ κε
φαλης σου χαλ
κους· και ἡ γῆ
ϋποκατω σου
24· σιδηρᾶ· δώη κυριος
τον ϋετον τη
γη σου κονιόρ
τον· και χους
εκ του ουρανου
καταβησεται
επι σε· έως αν
εκτριψη σε και
εως αν απολε
— ση σε·
25· Δώη σε κυριος επι
κοπῆν εναν
τιον των εχθρων
σου· εν όδω μι
ᾶ εξελευση προς
αυτους· και εν
επτα όδοις φευ
ξη απο προσω
που αυτων· και
έση εν διασπο
ρα πασαις ταις
ϐασιλειαις της
26 γης· και έσον
ται δι νεκροι υ
μων κατάβρω
μα τοις πετει
νοις του ουρα
νου και τοις θη
ριοις της γης·
και ουχ' εσται
— ὁ αποσοϐων·
27· Παταξαι σε κυριος εν
ελκει αιγυπτι
ω εν ταις εδραις
και ψωρα αγρια
και κνηφη· ὥστε
μη δυνασ-αι σε
— ϊαθηναι·
28· Παταξαι σε κυριος
παραπληξια· και
άορασια· και εν
εκστασει δια
29 νο˜ιας· και έση
ψηλαφων με
σημβριας· ώς
ει ψηλαφησαι
ὁ τυφλος εν τω
σκότει· και ου
κ ευοδωσει τας
οδους σου· και
έση τότε αδικου
μενος και διαρ
παζομενος πα
σας τας ἡμερας·
και ουκ έσται
— σοι ὁ βοηθων·
30· Γυναικα λήμψη.
και ανηρ έτερος
— έξει αυτην·
οικιαν οικοδο
μησεις. και ου
κ' οικησεις εν
— αυτη·
αμπελωνα φυ
τευσεις. και ου
μη τρυγησεις
— αυτον·
31· Ο μοσχος σου
εσφαγμένος
εναντίον σου.
και ου φαγῆ εξ αυ
— του·
ὁ ὀνος σου ηρ
παγμένος απο
σου. και ουκ α
ποδοθησεται
— σοι·
τα προϐατα σου
διαδεδομενα
τοις εχθροις σου.
και ουχ' έσται

— σοι ὁ βοηθων·
32· ὁι ῦιοι σου και
ἁι θυγατερες σου
δεδομεναι ἔ
θνει ετερω. και
ὁι οφθαλμοι σου
ὀψονται σφα
κελιζοντες
εις αυτα· και ου
κ' ἴσχυσει ἡ χειρ
— σου·
33· τα εκφόρια της
γης σου και παν
τας τους πόνους
σου φαγεται ε
θνος ὁ ουκ' ε
πιστασαι· και ἐ
ση αδικουμε
νος και τεθραυ
σμενος πασας
— τας ἡμερας·
34· και ἐση παράπλη
κτος δια τα ὁρα
ματα των οφθαλ
μων σου ἁ βλε
— ψη·
35· Παταξαι σε κυριος
εν ἑλκει πονη
ρω επι τα γονα
τα και επι τας
κνῆμας ὥστε
μη δυνασθαι
ἴαθηναι σε· απο
ἴχνους των πο
δων σου εως
της κορυφῆς
— σου·
36· Απαγαγοι κυριος σε
και τους αρχον
τας σου ους αν
καταστησης
επι σεαυτον
εις εθνος ὁ ου
κ επιστασαι
συ και ὁι πατερες
σου· και, λατρευ
σεις εκει θε
οις ἑτεροις ξυ
λοις και λιθοις·
37 και εση εκει εν
αινιγματι και
παραβολῆ· και
διηγηματι εν
πασι τοις ἐθνε
σιν εις ὁῦς αν
απάγοι σε κυριος
— εκει·
38· Σπερμα πολυ
εξοισεις εις
το πεδιον. και
ὀλίγα εισόισεις
ὁτι κατ'εδεται
— αυτα η ακρις·
39· Αμπελῶνα φυ
τευσεις και κα
τεργᾶ. και οινον
ου πίεσαι ουδε
ευφρανθηση
εξ αυτου ὁτι
καταφαγεται
— αυτα ὁ σκωληξ'·
40· Ελαιαι εσονται
εν πασι τοις ο
ρίοις σου. και
ελαιον ου χρει
ση· ὁτι εκρυη
— σεται ἡ ελαια σου·
41· Ὑιους και θυγα
τερας γενησεις.
και ουκ εσον
ται σοι· απελευ
σονται γαρ εν
— αιγμαλωσια·
42· Παντα τα ξυλινα
σου και τα γενη
ματα της γης σου
εξαναλωσει
— ἡ ερυσιβη
43· Ο προσηλυτος
ὁς εστιν εν σοι
αναϐησεται ε
πι σε ἀνω ἀνω·
συ δε καταϐη
ση κατω κατω·
44· ουτος δανιε῀ι
σοι. συ δε του
τω ου δανιε῀ις·
ὁῦτος εσται
εις κεφαλην·
συ δε εση εις
— ουραν·
45· Και ελευσονται
επι σε πασαι
αι καταραι αυται
και καταδιωξον

ται σε και κατα
λημψονται σε·
έως αν εξολε
θρευση σε και
έως αν απολε
ση σε ότι ου
κ' εισηκουσας
της φωνης κυριου
του θεου σου του
φυλασσεσθαι
τας εντολας
αυτου και τα
δικαιωματα αύ
του όσα ενετει
46 λατο σοι· και έ
σται εν σοῖ ση
μεια και τέρα
τα και εν τω σπερ
ματι σου εως
— αιωνος·
47 ανθ ων ουκ ε
λατρευσας κυριω
τω θεω σου εν
ευφροσυνη
και εν αγαθη
καρδια δια το
πληθος παντων.
48' και λατρευσεις
τοις εχθροις σου
επι σε εν λιμῶ
και εν δίψει·
και εν γυμνο
τητι· και εν εκλει
ψει παντων· και
επιθησει κλοι
ον σιδηρουν
επι τον τραχη
λον σου έως
αν εξολεθρευ
— ση σε·
49' Επαξει κυριος επι
σε έθνος μα
κροθεν απ εσχά
του της γης
ώσει όρμημα
άετοῦ· έθνος
όῦ ουκ ακου
ση της φωνης
50' αυτου· έθνος
αναιδές προ
σωπω· όστις
ου θαυμασει
προσωπον πρε
σβυτερου και
νέον ουκ' ελε
51 ησει· και κατέ
δεται τα έκγο
να των κτηνων
σου και τα γε
νηματα της γης
σου· ώστε μη
καταλειπειν
σοι σῖτον· οι
νον· ελαιον·
βουκόλια των
βοῶν σου και
τα ποιμνια των
προβατων σου·
εως αν απολε
52' ση σε και εκτρι
ψη σε εν πασαις
ταις πολεσιν
σου· εως αν
καθαιρεθωσιν
τα τειχη σου τα
ΰψηλα και τα ο
χυρα εφ όῖς συ
πεποιθας επ αυ
τοις εν παση
— τη γη σου·
και θλειψει σε
εν πασαις ταις
πολεσιν σου
άῖς εδωκεν σοι
53 κυριος ό θεος σου· και
φαγῆ τα εκγονα
της κοιλιας σου·
κρέα υιων και
θυγατερων σου
όσα έδωκεν
σοι κυριος ό θεος σου·
εν τη στενοχω
ρια σου και εν
τη θλιψει σου
ῆ θλιψει σε ό
— εχθρος σου·
54' Ο απὰλος εν σοῖ
και ό τρυφέρος
σφοδρα βασκα
νεῖ τω οφθαλ
μω αυτου τον
αδελφον αυτου·
και την γυναι
κα την εν τω —
κόλπω αυτου

και καταλελειμ
μενα τεκνα ά
αν καταλειφθω
55' σιν αυτώ· ώστε
δουναι ένι αυ
των απο των σαρ
κων των τεκνων
αυτου ώ῀ν αν κα
τ'εσθιη δια το μη
καταλειφθηναι
αυτω μηθεν εν
τη στενοχωρι
α και εν τη θλι
ψει σου ἢ εαν θλι
ψουσιν σε όι ε
χθροι σου εν
πασαις ταις πο
— λεσιν σου·
56' Και ἡ απαλη εν
ῦμιν και ἡ τρυ
φερα σφοδρα
ἡ῀ς ο'υχι πειραν
έλαβεν ο πο῀υς
αυτης βάινειν
επι της γης δι
α την τρυφερό
τητα και δια την
απαλοτητα 6α
σκανε῀ι τω ο
φθαλμω αυτης
τον ανδρα αυτης
τον εν τω κολ
πω αυτης· και
τον ῦιον και
την θυγατερα
57 αυτης· και το
χοριον αυτης
το εξελθον δι
α των μηρων αυ
της· και το τε
κνον αυτης ό
εαν τέκη. κατα
φάγεται γαρ αυ
τα δια την ενδει
αν παντων κρυ
φῆ· εν τη στε
νοχωρια και εν
τη θλιψει ἣ θλι
ψει σε ό εχθρος
εν πασαις ταις
— πολεσιν σου·
58' Εαν δε μη εισα
κουσητε ποι
ειν παντα τα ρη
ματα του νομου
τουτου τα γε
γραμμενα εν
τω βιβλιω του
τω φοβεισθαι
το όνομα το έν
τειμον τουτο
και το θαυμά
στον τουτο
κυριον τον θεον σου·
59' και παραδοξα
σει κυριος τας πλη
γας του σπερ
ματος σου πλη
γας μεγαλας
και θαυμαστὰς·
και νόσους πο
συ επιπόνους νηρας και 'πι
60' στας· και επι
στρεψει επι
σε πασαν την
όδυνην άιγυ
πτου την πο
νηραν ἡ῀ν διευ
λαβο῀υ απο προ
σωπου αυτων
και κολληθη
61' σονται σοι· και
πασαν μαλακι
αν και πασαν
πληγην την μη
γεγραμμενην
και την γεγραμ
μενην εν τω
βιβλιω του νο
μου τουτου
επαξει κυριος επι
σε εως αν εξο
λεθρευση σε
62' και καταλειψει
σε εν αριθμω
βραχε῀ι· ανθ ῶν
ότι ῆτε ωσει
τα άστρα του ου
ρανου εις πλη
θος· ότι ουκ' ει
σηκουσατε της
φωνης κυριου του
— θεου ῦμων·
63' Και έσται ον
τροπον ηυφραν

XXIX, και την αρᾶν
14* ταυτην· αλλα
15 και τοις ὦδε οῦ
σιν μεθ ημων
σημερον ἑναν
τι κυριου του θεου ῦ
μων· και τοις
μη οῦσιν ὦδε
μηθ ημων ση
16* μερον· ὁτι ῦ
μεις οιδατε
ὡς κατωκησα
μεν εν γη αιγυ
πτω· και ὡς πα
ρηλθομεν ε-
μεσω των ε
θνῶν οῦς πα
17* ρηλθετε· και
ιδετε τα ϐδελύ
γματα αυτων· και τα ειδω λα αυτων
ξυλον και λιθον·
αργυριον και
χρυσιον ἁ εστιν
— παρ αυτοις·
18* Μή τις εστιν
εν ῦμιν ανηρ
ἡ γυνη· ἡ πατρι
ᾶ· ἡ φυλῆ τίνος
η διανοια ἐξέ
κλεινεν απο
κυριου του θεου ῦμων
πορευεσθαι
λατρευειν τοις
θεοις των ε
θνῶν εκει
— νων·
Μή τις εστιν
εν υμιν ρίζα πι
κριας ἁνω φυ
ουσα ενοχλη †
19* και πικρα και
ἑσται εαν ακου
ση τα ρηματα
— της αρας ταυτης·
ϥ Φ και επιφημί
σηται εν τη καρ
δια αυτου λε
γων· ὁσια μοι
γένοιτο ὁτι
εν τη αποπλα
νησει της καρ
διας μου πορευ
σομαι ινα μη
συναπολεση
ὁ αμαρτωλος
τον αναμαρτη
20 τον. ου μη θε
λησει κυριος ευϊλα
τευσαι αυτω·
αλλ η τοτε εκ
καυθησεται ορ
γῆ κυριου και ὁ ζη
λος αυτου εν
τω ανθρωπω εκεινω·
και κολληθη
σονται εν αυτω
πασαι ἁι αραι της
διαθηκης ταυ
της ἁι γεγραμ
μεναι εν τω ϐι
βλιω του νομου
— τουτου·
και εξαλειψει
κυριος το ονομα αυ
του εκ της ῦπο
τον ουρανον·
21 και διαστελει
αυτον κυριος εις κα
κα εκ παντων
των υιων ισραηλ·
κατα πᾶσας τας
αρᾶς της διαθη
κης της γεγραμ
μενης εν τω
ϐιβλιω του νο
— μου τουτου·
22* Και ερουσιν ἡ γε
νεα ἡ ετερα οι
ῦιοι ῦμων οι α
ναστησονται
μεθ υμας· και
ὁ αλλοτριος ὁς
αν ελθη εκ γης
μακροθεν. και
ὄψονται τας
πηγας § της γης
εκεινης και
τας νοσους αυ
της ἁς απεστει
λεν κυριος επ αυτην·
23* θειον και αλα
κατακεκαυ

† A, ut videtur, correxit εν χολη, et deinde πικρια
§ A videtur correxisse πληγας

μενον πασα ἡ
γη αυτης ου
σπαρησεται ου
δε ανατελε˜ι· ου
δε μη αναβη ε
π αυτην πᾶν χλω
ρον· ὥσπερ κα
τεστραφη σόδο
μα και γόμορρα
αδαμα και σεβω
ε˜ιν ἁς κατεστρε
ψεν κυριος εν θυμω
— και οργῆ αυτου·
24 Και ερο˜υσιν παν
τα τα ἔθνη δια τί
εποιησεν κυριος
ουτως τη γη
ταυτη· τις ὁ θυ
μος της οργης
ὁ μεγας ουτος·
25* και ερο˜υσιν· ὁ
τι κατελειπον
την διαθηκην
κυριου του θεου των
πατερων αυτων
ἁ διέθετο τοις
πατρασιν αυτων
ὅτε εξηγαγεν
αυτους εκ γης
26* αιγυπτου· και
πορευθεντες
ελατρευσαν θε
οις ετεροις και
προσεκυνη
σαν αυτοις οἷς

ουκ ηπίσταν
το ουδε διαίνει
27 μεν αυτοις. και
ωργισθη κυριος θυ
μω επι την γην
εκεινην· επα
γαγειν επ αυτην
κατα πασας τας
αρᾶς της διαθη
κης τας γεγραμ
μενας εν τω
βιβλιω του νο
μου τουτου·
28* και εξηρεν αυ
τους κυριος απο της
γης αυτων εν
θυμῶ και οργῆ
και παροξυσμω
μεγαλω σφοδρα· *και εξε*
ετεραν εως νυν — βαλεν αυτους *εις την*·
29* Τα κρυπτα κυριω
τω θεω ἡμων
τα δε φανερα ἡ
μιν και τοις τε
κνοις ἡμων
εις τον αιωνα
ποιειν παντα
τα ρηματα του
— νομου τουτου·
XXX, Και έσται ὡς αν
1* ελθωσιν επι
σε παντα τα ρη
ματα ταυτα ἡ ευ
λογια και ἡ κα

ταρα ἡ˜ν δεδω
κα προ προσω
που σου· και δε
ξη εις την καρ
διαν σου εν πα
σι τοις ἐθνεσιν
οὗ εαν διασκορ
πιση σε κυριος ὁ θεος
2* σου εκει. και
επιστραφηση
επι κυριον τον θεον
σου και ὑπακου
ση της φωνης
αυτου κατα παν
τα ὁσα εγω σοι
εντελλομαι
σημερον εξ ὁ
λης της καρδι
ας σου και εξ ὁ
λης της ψυχης
3 σου· και ιάσε
ται κυριος τας αμαρ
τιας σου· και ε
λεησει σε· και
πάλιν συναξει
σε εκ παντων
των εθνῶν
εις οὓς διεσκορ
πισεν σε κυριος ὁ
— θεος σου εκει·
4* Εαν ἦ ἡ διασπο
ρα σου απ᾽ ἀκρου
του ουρανου
ἑως ἀκρου του

ουρανου. εκει
θεν συναξει
σε κυριος ὁ θεος σου·
και εκειθεν
λημψεται σε·
5· και εισαξει σε
κυριος ὁ θεος σου εις
την γην ἧν ε
κληρονομη
σαν οι πατερες σου·
και κληρονο
μησεις αυτην
και ε͂υ σε ποιη
σει· και πλεο
νἀστον σε ποι
σει ὑπερ τους
— πατερας σου·
6 Και περικαθαρι
ε͂ι κυριος την καρ
διαν σου και
την καρδιαν του
σπερματος σου
αγαπαν κυριον τον
θεον σου εξ ολης
της καρδιας
σου και εξ ὁλης
της ψυχης σου
— ἱνα ζῆς συ·
7 Και δωσει κυριος ὁ
θεος σου τας αρας
ταυτας επι
τους εχθρους
σου και επι τους
μισουντας σε
— δι εδίωξαν σε·
8 Και συ επιστρα
φηση και εισα
κουση της φω
νης κυριου του θεου
σου· και ποιη
σης τας εντο
λας αυτου ἁς ε
γω εντελλομαι
σοι σημερον·
9 και πολυωρη
σει σε κυριος ὁ θεος
σου εν παντι
εργω των χει
ρων σου· εν τοις
εκγονοις της
κοιλιας σου· και
εν τοις εκγο
νοις των κτη
νων σου· και
εν τοις γενη
μασιν της γης
— σου·
Οτι επιστρεψει
κυριος ὁ θεος σου ευ
φρανθηναι ε
πι σε εις αγαθα
καθοτι ηυφραν
θη επι τοις πα
10 τρασιν σου· ε
αν εισακουσης
της φωνης κυριου
του θεου σου φυ
λασσεσθαι και
ποιειν πασας
τας εντολας αυ
του και τα δικαι
ωματα αυτου·
και τας κρισεις
αυτου τας γε
γραμμενας εν
τω βιβλιω του
νομου τουτου·
εαν επιστρα
φης επι κυριον τον
θεον σου εξ ὁλης
της καρδιας σου
και εξ ὁλης της
— ψυχης σου·
11· Οτι ἡ εντολη
ἁυτη ἧν εγω εν
τελλομαι σοι ση
μερον. ουχ ὑ
περογκος εστιν·
12· ουχ εν τω ου
ρανω εστιν λε
γων· τις ανα
βησεται ἡμων
εις τον ουρα
νον κἀι λημψε
ται ἥμιν αυτην·
και ακουσαντες
αυτην ποιησο
13· μεν· ουδε πέραν
της θαλασσης
εστιν λεγων·
τις διαπερασει
ἥμιν εις το πέ

ραν της θαλασ
σης και λημψε
ται ἡμιν αυτην·
και ακούσαν
τες αυτην ποι
14· ησομεν· εγ
γυς σου εστιν
το ρημα εν τω
στοματι σου
και εν τη καρ
δια σου και εν
ταις χερσιν σου
— ποιειν αυτο
15· Ἰδου δεδωκα
προ προσω
*σου που *ῦμων ση
μερον την ζω
ην και τον θα
νατον· το αγα
θον και το κα
— κον·
16· Εαν δε εισακου
σητε τας εν
τολας κυριου του
θεου ῦμων ὁσας
εγω εντελλο
μαι ῦμιν σημε
ρον· αγαπᾶν
κυριον τον θεον σου
πορευεσθαι
εν πασαις ταις
οδοις αυτου·
και φυλασσειν
τα δικαιωματα
αυτου και τας
εντολας αυ
του· και τας κρι
σεις αυτου.
και ζησεσθε
και πολλοι ε
σεσθε· και ευ
λογησει σε κυριος
ὁ θεος σου εν
παση τη γη
εις ἡν εισπο
ρευη εκει κλη
ρονομησαι
— αυτην·
17· Και εαν μετα
στῆ ἡ καρδια
σου και μη ει
σακουσης· και
πλανηθεις
προσκυνη
σεις θεοις ε
τεροις και λα
τρευσης αυ
18 τοις. αναγγελ
λω σοι σημε
ρον ὁτι απω
λε῀ια απολε῀ι
σθε· και ου μη
πολυῆμεροι
γενησθε επι
της γης ἡ῀ς κυριος
ὁ θεος σου δίδω
σιν σοι· εις ἡ῀ν
ῦμεις διαβαι
νετε τον ἴορ
δανην εκει
κληρονομη
— σαι αυτην·
19 Διαμαρτυρο
μαι ῦμιν σημε
ρον τον τε ου
ρανον και την
γην· την ζω
ην και τον θά
νατον δέδω
κα προ προσω
που ῦμων· την
ευλογιαν και
την καταραν
και εκλεξαι την
ζωην ἵνα ζης
συ και το σπερ
20 μα σου· αγαπαν
κυριον τον θεον σου·
εισακουειν
της φωνης
αυτου· και εχε
σθαι αυτου· ὁ
τι τουτο ἡ ζω
η σου και ἡ μα
κροτης των
ἡμερων σου
κατοικειν σε
επι της γης
ἡ῀ς ὡμοσεν
κυριος τοις πατρα
σιν σου αβρα
αμ᾽ και ἴσαακ᾽

και ϊακωϐ' δου
— ναι αυτοις·
XXXI, Και συνετελε
1· σεν μωΰσης
λαλων παντας
τους λογους
τουτους προς
παντας ϋιους
— ισραηλ'·
2· Και ειπεν προς
αυτους εκα
τον και εικοσι
ετῶν εγω ει
μι σημερον·
ου δυνησομαι
έτι εισπορευ
εσθαι και εκ
πορευεσθαι
κυριος δε ειπεν
πρός με· ου δι
αβηση τον ϊορ
δανην τουτον·
3· κυριος ό θεος σου ό
προπορευο
μενος προ προ
σωπου σου.
αυτος εξολε
θρευσει τα ε
θνη ταυτα α
πο προσωπου
σου· και κατα
κληρονομη
σεις αυτους
και ϊησους
ό προπορευο
μενος προ
προσωπου σου
καθα ελαλη
4· σεν κυριος· και ποι
ησει κυριος αυτοις
καθως εποιη
σεν σηῶν και
ῶγ' δῦσι βασι
λευσει των α
μορρᾶιων δι
ῆσαν πέραν
του ϊορδανου
και τη γη αυτων·
καθ'οτι εξωλε
θρευσεν αυ
5 τους και παρε
δωκεν αυτους
κυριος ενώπιον
— ϋμων·
Και ποιησετε
αυτοις καθα
ενετειλαμην
6· ϋμιν· ανδριζου
και ϊσχυε· μη
φοβου μηδε δη
λια· μηδε πτο
ηθης απο προ
σωπου αυτων
ότι κυριος ό θεος σου
ουτος ό προ
πορευομενος
μεθ ϋμων. ου
μη σε ανῆ ου
τε μη σε εγκα
— ταλειπη·
7· Και εκαλεσεν
μωΰσης ιησουν
και ειπεν αυ
τω έναντι παν
τος ισραηλ'· αν
δριζου και ϊσχυε·
συ γαρ εισελευ
ση προ προσω
που του λαου
τουτου· εις την
γην ή͂ν ώμοσεν
κυριος τοις πατρά
σιν ϋμων δου
ναι αυτοις· και
σύ κατακληρο
νομησεις αυ
8· την αυτοις· και
κυριος ό συμπορευ
ομενος σοι με
τα σου. ουκ ανῆ
σει σε ουδε μη
εγκαταλειψη·
μη φοβου μη
— δε δηλια·
9· Και εγραψεν μω
ϋσης παντα τα
ρηματα του νο
μου τουτου
εις ϐιϐλιον· και
έδωκεν αυτο
τοις ϊερευσι
τοις ϋιοις λευϊ·

τοις αιρουσι την
κιβωτον της
διαθηκης κυριου
και τοις πρεσβυ
τεροις ὕιων
— ισραηλ·
10 Και ενετειλα
το μωϋσης αυ
τοις εν τη ἡμε
ρα εκεινη λε
γων· μετα ἑπτα
ἑτη εν καιρω
ενιαυτου αφε
σεως εν ἑορ
τη σκηνοπηγι
11 ας εν τω συμ
πορευεσθαι
παντα ισραηλ' ὀφθη
ναι ενωπιον
κυριου του θεου σου
εν τω τοπω ῳ
αν εκλεξηται
κυριος. αναγνωσε
σθε τον νομον
τουτον ἐναν
τι παντος ισραηλ'
εις τα ὠτα αυ
12 των· εκκλησι
ασατε τον λαον
τους ανδρας
και τας γυναι
κας και τα εκ
γονα και τον
προσηλυτον
τον εν ταις πο
λεσιν σου ἵ
να ακουσωσιν
και ἱνα μαθω
σιν φοβεισθαι
κυριον τον θεον ὑμων·
και ακουσον
ται ποιειν παν
τας τους λο
γους του νο
μου τουτου·
13 και ὁι ὑιοι αυ
των ὁι ουκ οι
δασιν ακουσον
ται και μαθησον
ται φοβεισθαι
κυριον τον θεον ὑμων
πασας τας ἡμε
ρας ἁς αυτοι
ζωσιν επι της
γης εις ἧν ὑ
μεις διαβαινε
τε τον ἰορδα
νην εκει κλη
ρονομησαι αυ
— την·
14 Και ειπεν κυριος
προς μωυσην·
ἰδου ηγγικα
σιν ἁι ἡμεραι
του θανάτου
σου· καλεσον
ἰησουν· και στη
τε παρα τας θυ
ρας της σκη
νης του μαρτυ
ριου. και εντε
— λο͂υμαι αυτω·
Και επορευθη
μωϋσης και
ἰησους εις την
σκηνην του
μαρτυριου· και
ἑστησαν πα
ρα τας θυρας
της σκηνς † του
— μαρτυριου·
15 και κατεβη κυριος
εν στυλω νε
φελης· και ἑστη
επι τας θυρας
της σκηνης
του μαρτυριου·
και ἑστη ὁ στυ
λος της νεφε
λης επι τας θυ
ρας της σκη
— νης·
16 Και ειπεν κυριος
προς μωϋσην
ἰδου συ κοιμ.͂
μετα των πατερων
σου· και ανα
στᾶς ὁ λαος
ουτος εκπορ
νευσει ὀπισω
θεων αλλοτρι
ων της γης

† Λ, ut apparet, superscripto η fecit σκηνης

εις ἣ῀ν ουτος
εισπορευεται
εκει εις αυτην·
και εγκαταλει
ψουσιν με και
διασκεδασου
σιν την διαθη
κην μου ἣ῀ν
διεθεμην αυ
17 τοις· και οργι
σθησομαι θυ
μω εις αυτους
εν τη ἡμερα
εκεινη· και κα
ταλειψω αυτους·
και αποστρε
ψω το προσω
πον μου απ αυ
των· και ἔσται
κατάβρωμα· και
ευρησουσιν
αυτον κακα με
— γαλα και θλιψεις
Και· ερε῀ι εν τη
ἡμερα εκεινη·
διότι ουκ' εστιν
κυριος ὁ θεος μου εν
ἡμῖν. ευροσαν
με τα κακα ταυ
18 τα· εγω δε απο
στροφῇ απο
στρεψω το προ
σωπον μου α
π αυτων εν τη
ἡμερα εκεινη

δια πασας τας
κακιας ας εποι
ησαν· ὅτι επε
στρεψαν επι
θεους αλλοτρι
— ους·
19· Και συνγραψα
τε τα ρηματα της
ὠδης ταυτης·
και διδαξετε αυ
την τοὺς ὑιους
ισραηλ'· και εμβαλε῀ι
τε αὔτην εις
το στομα αυτων·
ἵνα γενηται μοι
ἡ ωδῆ ἀυτη εις
μαρτυριον εν
— ὑιοις ισραηλ'·
20· Εισαξω γαρ αυ
τους εις την γην
την αγαθην ἣ῀ν
ωμοσα τοις πα
τρασιν αυτων
γην ρέουσαν
γαλα και μέλι· *και φαγονται*
και εμπλησθεν
τες κορήσουσιν·
και επιστραφη
σονται επι θε
ους αλλοτριους
και λατρευσου
σιν αυτοις· και
παροξυνο῀υσιν
με· και διασκε

δασουσιν την
διαθηκην μου
ἡν διεθεμην
— αυτοις
21 Και ἔσται ὅταν
ευρωσιν αυτον
κακα πολλα και
θλιψεις. και αν
τικαταστησεται
ἡ ωδη ἀύτη κα
τα προσωπον
αυτων μαρτυ
ρο῀υσα· ου γαρ
μη επιλησθῆ
απο στοματος
αυτων και απο
στοματος του
σπερματος αυ
των· εγω γαρ όι
δα την πονηρι
αν αυτων ὅσα
ποιουσιν ὧδε
σημερον προ
του εισαγαγειν
με αυτους εις
την γην την α
γαθην ἡν ὦμο
σα τοις πατράσιν
— αυτων·
22· Και εγραψεν μω
ϋσης την ὠδην
εν εκεινη τη
ἡμερα και εδι
δαξεν αυτην τους

— ὔιους ισραηλ'·
23· Και ενετειλατο
μωυσης ἴησου
ὔιω ναυῆ και
ειπεν αυτω·
ανδριζου και ι
σχυε· συ γαρ ει
σαξεις τους
ὔιους ισραηλ' εις
την γην ἡν ώ
μοσεν κυριος αυ
τοις· και αυτος
— μετα σου·
24· Ἡνίκα δε συνε
τελεσεν μωυ
σης γράφων
παντας τους λο
γους του νο
μου τουτου
εις βιβλιον ἑ
— ως εις τελος.
25 και ενετειλα
το τοις λευΐταις
τοις αίρουσιν
την κιβωτον της
διαθηκης κυριου
26 λεγων· λαβον
τες το βιβλιον
του νομου του
του. θησετε αυ
το εκ πλαγίων
της κιβωτου
της διαθηκης
κυριου του θεου ὔμων·
και εσται εκει
εν σοῖ εις μαρ
— τυριον·
27· Οτι εγω επίστα
μαι τον αιρεθὶ
σμον σου και
τον τραχηλον
σου τον σκλη
ρον· έτι γαρ' ε
μοῦ ζωντος
μεθ' ὔμων ση
μερον. παραπι
κραίνοντες
ἦτε τα προς τον
θεον· πῶς ο'υχι
και ἐσχατον
του θανατου
— μου·
28 εκκλησιάσα
τε προς με τους
φυλαρχους ὔ
μων· και τους
πρεσβυτερους
ὔμων· και τους
κρίτας ὔμων·
και τους γραμ
ματοεισαγω
γεῖς ὔμων· ινα
λαλησω εις τα
ῶτα αυτων παν
τας τους λογους
τουτους· και
διαμαρτυρω
μαι αυτοις τον
τε ουρανον
29· και την γην· δι
δα γαρ' ότι εσχα
τον της τελευ
της μου ανομι
α ανομησετε·
και εκκ--νεῖ
τε εκ της όδου
ἧς ενετειλα
μην ὔμιν· και
συναντησε
ται υμιν τα κα
κα εσχατον των
ἡμερων· ότι
ποιήσετε το
πονηρον ἐναν
τι κυριου παροργι
σαι αυτον εν
τοις εργοις των
— χειρων ὔμων·
XXXII, Και ελαλησεν
1· μωΰσης εις
τα ῶτα πασης
εκκλησιας ισραηλ
τα ρηματα της
ὠδης ταυτης
— εως εις τελος·
Προσεχε ουρα
νε και λαλησω·
και ακουετω
γη ρηματα εκ
στοματος μου·
2· προσδοκασθω
ώς υἐτος το

αποφθεγμα
μου· και κατα
βητω ὡς δρο
σος τα ρηματα
μου· ὡσει ὀμ
βρος επ' αγρωστιν·
και ὡσει νιφὲ
τος επι χορτον·
3 ὁτι ὀνομα κυριου
εκαλεσα· δότε
μεγαλωσυνην
τω θεω ἡμων·
4* θεος αληθεινα
τα εργα αυτου·
και πασαι ἁι ὀδοι
αυτου κρισεις·
θεος πίστος· και
ουκ' εστιν αδι
κια· δίκαιος
και ὁσιος κυριος·
5* ἡμαρτοσαν·
ουκ αυτω· τε
κνα μωμητα
γενεᾶ σκολια
και διεστραμ
6* μενη· ταυτα
κυριω ανταποδί
δοτε. ουτως
λαος μώρος
και ουχι σοφος·
ουκ αυτος ου
τος σου πατηρ.
εκτησατο σε
και εποιησεν

σε και εκτισεν
— σε·
7* Μνησθησθητε †
ἡμερας αιωνος·
σύνετε έτη
γενεας γενε
ων· επερωτη
σον τον πατερα σου
και αναγγελε̄ι
σοι· τους πρε
σβυτερους σου
και ερο̄υσιν σοι·
8* ὁτε διεμερι
σεν ὁ ὔψιστος
εθνη· ως διέ
σπειρεν ὔιους
ἀδαμ'· έστησεν
ὁρια εθνῶν
κατα ἀριθμον
αγγελων θεου·
9* και εγενηθη
μερις κυριου λαος
αυτου ιακῶβ
σχόινισμα
κληρονομιας ·
10* αυτου ισραηλ'· αυ
τάρκησεν αυ
τον εν γη εν γη
ερήμω· εν δί
ψει καυματος
εν ανυδρω· ε
κυκλωσεν αυ
τον και επαιδευ
σεν αυτον· και

διεφυλαξεν
αυτον ὡς κόραν
11* ὀφθαλμου· ὡς
ἀετος σκεπά
σαι νοσσιᾶν αυ
του· και επι τοις
νοσσοις αυτου
επεποθησεν·
διεις τας πτε
ρυγας αυτου ε
δεξατο αυτους·
και ανελαβεν
αυτους επι των
μεταφρένων
12 αυτων· κυριος μο
νος ἡγεν αυτους·
και ουκ ην με
τ αυτων θεος αλ
13* λοτριος· ανε
βιβασεν αυτους
επι την ἴσχῦν
της γης· εψω
μισεν αυτους
γενηματα αγρων·
εθηλασαν μέ
λι εκ πετρας·
και ελαιον εκ
στερεας πετρας·
14* βο̄υτυρον βο
ῶν και γαλα προ
βατων μετα στέ
ατος αρνῶν
και κριῶν· ὔιων
ταυρων και τρά

† A reprobat θησ

γων· μετα στέ
ατος νεφρῶν
πυρο͂υ· και ἄῖμα
σταφυλης ἐ
πι-ν ο͂ινον·
15' και εφαγεν ἴα
κῶ6' και ενε
πλήσθη· και ε
παχύνθη. και
απελακτισεν
ὁ ἠγαπημενος·
ελειπάνθη
επαχύνθη
επλατυνθη·
και εγκατελει
πεν θεον τον ποι
ησαντα αυτον·
και απεστη α
πο θεου σωτηρος
— αυτου·
16' παρώξυναν
με επ αλλοτρι
οις· εν 6δελύ
γμασιν αυτων
εξεπικραναν
17' με· ἔθυσαν
δαιμονιοις
και ου θεω· θε
οις ὃῖς ουκ η
δεισαν καινοι
πρόσφατοι
ἥκασιν· ὃῦς
ουκ' ἤδεισαν
ὁι πατερες αυτων·

18' θεον τον γεννη
σαντα σε εγκα
τελειπες· και
επελαθου θεου
του τρεφον
19' τος σε· και ει
δεν κυριος και εζη
λωσεν· και πα
ρωξυνθη δι
οργην ὓιων
αυτου και θυ
20' γατερων· και
ειπεν αποστρε
ψω το προσω
πον μου απ αυ
των· και δέιξω
τί ἐσται αυτοις
επ εσχατω· ὁ
τι γενεα εξε
στραμμενη
εστιν ὓιοι ὃῖς
ουκ' εστιν πι
— στις εν αυτοις·
21' αυτοι παρεζη
λωσαν με επ' ου
θεω· παρωξυ
ναν με εν τοις·
ειδωλοις αυ
των. καγω πα
ραζηλωσω αυ
τους επ ουκ' ἐ
θνει· επ εθνει
ασυνετω πα
ροργιῶ ααυτους·

22' ὁτι πυρ' εκκε
καυται εκ του
θυμου μου·
καυθησεται ε
ως ἅδου κατω·
καταφαγεται
γην και τα γε
νηματα αυτης·
φλέξει θεμε
23 λια όρέων· συ
ναξω εις αυ
τους κακα· και
τα βελη μου
συντελεσω
24 εις αυτους· τη
κομενοι λι
μω και βρωσει
ορνέων· και
ὀπισθοτονος
— ανίατος·
ὀδοντας θη
ριων αποστε
λω εις αυτους
μετα θυμου
συροντων ε
25' πι γης· εξωθεν
ατεκνωσει
αυτους μαχαι
ρα· και εκ των
ταμιειων
φοβος· νεα
νισκος συν
παρθενω· θη
λαζων μετα

καθεστηκο
τος πρεσβυτε
26* ρου· ειπα δια
σπερῶ αυτους·
καταπαυσω
δε εξ ανθρωπων το
μνημοσυνον
— αυτων·
27* Ει μη δι' οργην
εχθρων ἵνα
μη μακροχρο
νιοι ωσιν· † και
ἵνα μη συνε
πιθωνται ὁι ῦ
πεναντιοι· μη
ε῀ιπωσιν ἡ
χειρ ἡμων ἡ § ῦψη
λη· και ο'υχι κυριος
εποιησεν παν
28* τα ταυτα· ότι ε
θνος απολω
λεκος βουλην
εστιν· και ου
κ εστιν εν αυ
τοις επιστημη·
29 ουκ εφρονη
σαν συνιεναι
ταυτα· καταδε
ξασθωσαν εις
τον επιοντα
30* χρονον· πῶς
διωξεται ἑις
χιλιους· και δυ
ο μετακινη

σουσιν μυρια
δας· ει μη ὁ θεος
ϙ̄ Ω απεδοτο αυτους·
και κυριος παρεδω
31* κ- αυτους· ὁ
τι ουχ' ἐστιν
ὡς ὁ θεος ἡμων
ὁι θεοι αυτων·
ὁι δε εχθροι ἡ
μων ανόητοι·
32 εκ γαρ αμπελου
σοδομων ἡ αμ
πελος αυτων·
και ἡ κληματις
αυτων εκ γομόρ
ρας· ἡ σταφυ
λῆ αυτων στα
φυλῆ χολης·
βότρυς πικρι
33* ας αυτοις· θυ
μος δρακοντων
ὁ ο῀ινος αυτων·
και θυμος α
σπιδων ανία
34 τος· ουχ' ἴδου
ταυτα συνηκται
παρ εμοι· και ε
σφραγισται εν
τοις θησαυροις
35 μου. εν ημερα
εκδικησεως
ανταποδωσω·
εν καιρω όταν
σφάλη ὁ πο῀υς

αυτων· ότι εγ
γυς ἡμερα απω
λε῀ιας αυτων·
και πάρεστιν
36* ετοιμα ῦμιν· ὁ
τι κρινει κυριος τον
λαον αυτου· και
επι τοις δουλοις
αυτου παρακλη
θησεται· ειδεν
γαρ παραλελυμε
νους αυτους
και εκλελοιπο
τας εν επαγωγῆ
και παρειμένους·
37 και ειπεν κυριος πο῀υ
εισιν ὁι θεοι αυ
των εφ ὁῖς επε
ποιθεισαν επ αυ
38 τοις· ὧν το στε
αρ των θυσιῶν
αυτων ησθίε
τε· και επινετε
τον ο῀ινον των
σπονδῶν αυτων·
αναστητωσαν
και βοηθησατω
σαν ῦμιν· και γε
νηθητωσαν ῦ
— μιν σκεπάσται·
39* ἴδετε ἴδετε ότι
εγω ειμι και ου
κ εστιν θεος πλῆν
εμου· εγω απο

† A, quantum apparet, correxit μακροχρονισωσιν
§ ἡ superscripsit A

γων· μετα στέ
ατος νεφρῶν
πυρο῀υ· και ἆῖμα
σταφυλης έ
πι-ν ο῀ινον·
15· και εφαγεν ἰα
κῶβ' και ενε
πλήσθη· και ε
παχύνθη. και
απελακτισεν
ὁ ἠγαπημενος·
ελειπάνθη
επαχύνθη
επλατυνθη·
και εγκατελει
πεν θεον τον ποι
ησαντα αυτον·
και απεστη α
πο θεου σωτηρος
— αυτου·
16· παρώξυναν
με επ αλλοτρι
οις· εν βδελύ
γμασιν αυτων
εξεπικραναν
17· με· έθυσαν
δαιμονιοις
και ου θεω· θε
οις ὅῖς ουκ η
δεισαν καινοι
πρόσφατοι
ἥκασιν· ὅῦς
ουκ' ἤδεισαν
ὁι πατερες αυτων·
18· θεον τον γεννη
σαντα σε εγκα
τελειπες· και
επελαθου θεου
του τρεφον
19· τος σε· και ει
δεν κυριος και εζη
λωσεν· και πα
ρωξυνθη δι
οργην ὕιων
αυτου και θυ
20· γατερων· και
ειπεν αποστρε
ψω το προσω
πον μου απ αυ
των· και δέιξω
τί έσται αυτοις
επ εσχατω· ὁ
τι γενεα εξε
στραμμενη
εστιν ὕιοι ὅῖς
ουκ' εστιν πι
— στις εν αυτοις·
21· αυτοι παρεζη
λωσαν με επ' ου
θεω· παρωξυ
ναν με εν τοις·
ειδωλοις αυ
των. καγω πα
ραζηλωσω αυ
τους επ ουκ' έ
θνει· επ εθνει
ασυνετω πα
ροργιῶ ααυτους·
22· ὅτι πυρ' εκκε
καυται εκ του
θυμου μου·
καυθησεται ε
ως ᾅδου κατω·
καταφαγεται
γην και τα γε
νηματα αυτης·
φλέξει θεμε
23 λια ὀρέων· συ
ναξω εις αυ
τους κακα· και
τα βελη μου
συντελεσω
24 εις αυτους· τη
κομενοι λι
μω και βρωσει
ορνέων· και
ὀπισθοτονος
— ανίατος·
ὀδοντας θη
ριων αποστε
λω εις αυτους
μετα θυμου
συροντων ε
25· πι γης· εξωθεν
ατεκνωσει
αυτους μαχαι
ρα· και εκ των
ταμιειων
φοβος· νεα
νισκος συν
παρθενω· θη
λαζων μετα

καθεστηκο
τος πρεσβυτε
26' ρου· ειπα δια
σπερῶ αυτους·
καταπαυσω
δε εξ ανθρωπων το
μνημοσυνον
— αυτων·
27' Ει μη δι' οργην
εχθρων ἵνα
μη μακροχρο
νιοι ωσιν· † και
ἵνα μη συνε
πιθωνται οι ῦ
πεναντιοι· μη
ε῀ιπωσιν ἡ
χειρ ἡμων ἡ § ῦψη
λη· και ο'υχι κυριος
εποιησεν παν
28' τα ταυτα· ότι ε
θνος απολω
λεκος βουλην
εστιν· και ου
κ εστιν εν αυ
τοις επιστημη·
29 ουκ εφρονη
σαν συνιεναι
ταυτα· καταδε
ξασθωσαν εις
τον επιοντα
30' χρονον· πῶς
διωξεται εις
χιλιους· και δυ
ο μετακινη
σουσιν μυρια
δας· ει μη ὁ θεος
ϛ Ω απεδοτο αυτους·
και κυριος παρεδω
31' κ· αυτους· ὁ
τι ουκ' ἐστιν
ὡς ὁ θεος ἡμων
ὁι θεοι αυτων·
ὁι δε εχθροι ἡ
μων ανόητοι·
32 εκ γαρ αμπελου
σοδομων ἡ αμ
πελος αυτων·
και ἡ κληματις
αυτων εκ γομόρ
ρας· ἡ σταφυ
λῆ αυτων στα
φυλῆ χολης·
βότρυς πικρι
33' ας αυτοις· θυ
μος δρακοντων
ὁ ο῀ινος αυτων·
και θυμος α
σπιδων ανία
34 τος· ουκ' ἴδου
ταυτα συνηκται
παρ εμοι· και ε
σφραγισται εν
τοις θησαυροις
35 μου. εν ημερα
εκδικησεως
ανταποδωσω·
εν καιρω όταν
σφάλη ὁ πο῀υς
αυτων· ότι εγ
γυς ἡμερα απω
λε῀ιας αυτων·
και πάρεστιν
36' ετοιμα ῦμιν· ὁ
τι κρινει κυριος τον
λαον αυτου· και
επι τοις δουλοις
αυτου παρακλη
θησεται· ειδεν
γαρ παραλελυμε
νους αυτους
και εκλελοιπο
τας εν επαγωγῆ
και παρειμένους·
37 και ειπεν κυριος πο῀υ
εισιν ὁι θεοι αυ
των εφ ὅῑς επε
ποιθεισαν επ αυ
38 τοις· ὧν το στε
αρ των θυσιῶν
αυτων ησθίε
τε· και επινετε
τον ο῀ινον των
σπονδῶν αυτων·
αναστητωσαν
και βοηθησατω
σαν ῦμιν· και γε
νηθητωσαν ῦ
— μιν σκεπαστᾶι·
39' ἴδετε ἴδετε ότι
εγω ειμι και ου
κ εστιν θεος πλῆν
εμου· εγω απο

† A, quantum apparet, correxit μακροχρονισωσιν
§ ἡ superscripsit A

κτενῶ και ζην
ποιησω. πατα
ξω και εγω ἴασο
μαι· και ουκ ε
στιν ὅς εξελε῀ι
ται εκ των χει
40* ρων μου· ὅτι α
ρω εις τον ου
ρανον την χει
ρα μου· και ομο῀υ
μαι την δεξιαν
μου· και ερω ζῶ
εγω εις τον αι
41* ωνα· ὅτι παρο
ξυνῶ ὡς αστρα
πην την μαχαι
ραν μου· και αν
θεξεται κριμα
τος ἡ χειρ μου·
και ανταποδω
σω δικην τοις
εχθροις· και
τοις μισουσιν †
ανταποδωσω
42* μεθυσω τα βε
λη μου αφ ἁίμα
τος· και ἡ μάχαι
ρα μου καταφά
γεται κρεα αφ αι
ματος τραυμ
ματιῶν και αι
χμαλωσιας· απο
κεφαλης αρχον
των εχθρῶν·

43* ευφράνθητε
ουρανοι ἅμα αυ
τω· και προσκυ
νησατωσαν
αυτω παντες
αγγελοι θεου· ευ
φράνθητε ἔ
θνη μετα του
λαου αυτου· και
ενΐσχυσατω
σαν αυτους παν
τες αγγελοι θεου·
ὅτι το ἅΐμα τῶν
ὑιων αυτου εκ
ζητειται· και
εκδικησει και
ανταποδωσει
δικην τοις ε
χθροις αυτου·
και τοις μισου
σιν ανταποδω
σει· και εκκα
θαριε῀ι την γην
— του λαου αυτου·
44* Και εγραψεν
μωϋσης την
ωδην ταυτην
εν εκεινη τη
ἡμερα και εδι
δαξεν αυτην
— τους ὑιους ισραηλ·
Και προσηλθεν
μωυσης προς
τον λαον και ε

λαλησεν παν
τας τους λογους
του νομου του
του εις τα ὠτα
του λαου· αυτος
και ιησους ὁ του
— ναυῆ·
45* Και συνετελε
σεν μωυσης
λαλων τους λο
γους τουτους
— παντι ισραηλ·
46* Και ειπεν προς
αυτους· προσε
χετε τη καρδια
ὑμων επι παν
τας τους λογους
τουτους ὅὓς
εγω διαμαρτυ
ρομαι ὑμιν ση
μερον· ἁ εντε
λεισθε τοις
ὑιοις ὑμων φυ
λασσειν και ποι
ειν παντας τους
λογους του νο
μου τουτου·
47 ὅτι ο῾υχι λογος
κένος ουτος
ὑμιν· ὅτι ἁύτη
ἡ ζωῆ ὑμων·
και ενεκεν του
λογου τουτου
μακροημερευ

† A, ut apparet, mutato ν et addito ε, vix deprehendendo nunc, fecit μισουσι με

σετε επι της
γης εις ἡ῀ν ϋμεις
διαβαινετε τον
ϊορδανην εκει
κληρονομησαι
— αυτην·
48· Και ελαλησεν
κυριος προς μωυ
σην εν τη ἡμε
— ρα εκεινη λεγων·
49· ανάβηθι εις το
ὄρος το αβαρε῀ιμ
τουτο ὀρος να
βα῀υ, ὁ εστιν εν
γῆ μωᾶβ' κατα
προσωπον ϊε
ρειχῶ· και ϊδε
την γην χανα
αν ἡ῀ν εγω δίδω
μι τοις ϋιοις
ισραηλ' εις κατάσχε
50· σιν και τελέυ
τα εν τω ὄρει
εις ὁ῀ αναβαινεις
εκει· και προστέ
θητι προς τον
λαον σου· ον τρο
πον απεθανεν
ἀαρῶν ὁ αδελ
φος σου' και προ ᾽εν ὤρ᾽ τω ὀρει
σετεθη προς
τον λαον αυτου·
51 διότι ἠπειθη
σατε τω ρηματι
μου εν τοις ϋιοις

ισραηλ' επι του ϋδα
τος της αντιλο
γιας κάδης εν
τη ερημω σῖν·
διότι ουχ' ηγιά
σατε με επι του
ϋδατος της αν
τιλογιας εν τοις
52 ϋιοις ισραηλ'· ότι α
π'έναντι όψη
την γην· και εκει
— ουχ' εισελευση·
XXXIII, Α'ύτη ἡ ευλογια
1· ἡ῀ν ηυλογησεν
μωϋσης ανθρωπος
του θεου τους ϋιους
ισραηλ' προ της τε
λευτῆς αυτου·
2· — και ειπεν·
κυριος εκ σίνα ἧκει·
και επεφανεν
εκ σηε῀ιρ' ἡμιν·
και κατ'έσπευ
σεν εξ όρους φὰ
ραν συν μυριά
σιν κάδης· εκ
δεξιων αυτου
αγγελοι μετ αυ
3· του· και παντες
ὁι ηγιασμενοι
ϋπο τας χειρας
σου· και ουτοι
ϋπο σε ε᾽ισιν· και
εδεξατο απο των
λογων αυτου

4· λόγον ον ενε
τειλατο ἧμιν μω
ϋσης κληρονο
μιαν συναγω
5 γαις ϊακῶβ· και
έσται εν τω ηγα
πημενω αρχων
συναχθεντων
αρχοντων λαων
— άμα φυλαις ισραηλ'·
6· Ζῆτω ρουϐῆν
και μη αποθανε
τω και εστω πο
— λυς εν αριθμῶ·
7· Και άύτη ϊουδα·
εισακουσον
κυριε φωνης ϊουδα·
και εις τον λαον
αυτου εισελθοι
σαν· άι χειρες
αυτου διακρινο῀υ
σιν αυτω· και βο
ηθος εκ των ε
χθρων αυτου έ
8· — ση· και τω λευῒ
Ειπεν· δότε λευ
ῒ, δήλους αυτου·
και αληθειαν αυ
του τω ανδρι τω
όσίω· ὁ῀ν επει
ρασαν αυτον εν
πειρα· ελοιδο
ρησαν αυτον ε
φ ϋδατος αντιλο
9· γιας· ο λεγων

τω πατρι αυτου και
τη μητρι αυτου ου
χ' εορακα σε· και
τους αδελφους
αυτου ουκ επέ
γνω· και τους
ϋιους αυτου ου
κ επεγνω· εφυ
λαξεν τα λογια
σου· και την δια
θηκην σου διε
10· ϥ̄τ τηρησεν· δηλῶ
σουσιν τα δικαι
ωματα σου τω
ϊακῶβ· και τον
νομον σου τω
ισραηλ'· επιθησου
σιν θυμιαμα εν
εορτη σου δια
παντος επι το
θυσιαστηριον
11· σου· ευλογη
σον κυριε την ϊσχῦν
αυτου· και τα ἔρ
γα των χειρων
αυτου δέξαι· κα
ταξον οσφῦν
επανεστηκο
των εχθρων αυ
του· και οι μισουν
τες αυτον μη α
— ναστητωσαν·
12· Και τω βενιαμειν
ειπεν· ηγαπη
μενος ϋπο κυριου
κατασκηνωσει
πεποιθως· και
ὁ θεος σκιασει ε
π αυτω πασας
ἡμερας· και ανα
μεσον των ω
μων αυτου κα
— τ'επαυσεν·
13· Και τω ϊωσῆφ'
ειπεν· απ ευλο
γιας κυριου ἡ γῆ αυ
του· απο ὡρῶν
ουρανου και δρό
σου· και απο α
βυσσῶν πηγῶν
14· κάτωθεν κα
θ' ὥραν γενημα
των ἡλιου τρο
πον· και απο συ
† ·σεληνης νοδων μηνῶν·
15· και απο κορυφῆς
ορεων αρχης·
και απο κορυ
φῆς βουνῶν
16 ἀενάων· και κα
θ' ὥραν γης πλη
ρωσεως· και τα
δὲκτα τω οφθέν
τι εν τη βάτω ἐλ
θοισαν επι κε
φαλην ιωσῆφ'
και επι κορυφῆς
δοξασθε῀ις εν
17 αδελφοις πρω
τότοκος τάυρου
το καλλος αυτου·
κέρατα μονο
κέρωτος τα κε
ρατα αυτου· εν
αυτοις εθνη
κερατιε῀ι αμα ἑ
ως απ ἀκρου της
γης· ἁυται μυρι
αδες εφρα῀ιμ'·
και ἁυται χιλια
— δες μανασσῆ·
18· Και τω ζαβουλῶν
ειπεν· ευφραν
θητι ζαβουλῶν
— εν εξοδια σου·
Και ϊσσαχαρ. εν
τοις σκηνωμα
19· σιν αυτου ἔθνη
εξολεθρευσου
σιν· και επικα
λεσασθε εκει
και θυσετε θυ
σιαν δικαιοσύ
νης· ότι πλου
τος θαλασσης
θηλασει σε· και
εμπορία παρα
λιον κατ'οικουν
— των·
20· Και τω γαδ' ειπεν
ευλογημενος
εμπλατυνων
γαδ'· ὡς λεων
ανεπαυσατο
συντριψας βρα

† Ante vocem σεληνης in margine paullo infra tres literae sunt ab A, quae videntur συμ, puncto in fine paullum infra voces apposito

χίονα και ἄρχον
21 τα· και ειδεν α
πάρχην αυτου
ὅτι εχει εμερι
σθη γῆ αρχόν
των· συνηγμε
νων ἅμα αρχη
γοις λαων· δικαι
οσυνην κυριος ε
ποιησεν· και κρι
σιν αυτου με
— τα ισραηλ'·
22* Και τω δάν, ειπεν· δαν. †
σκυμνος λεον
τος· και εκπηδη
σεται εκ του βὰ
— σαν·
23* Και τω νεφθα
λε˜ι ειπεν· νε
φθαλῒ. πλησμο
νῆ δεκτῶν· και
εμπλησθητω
ευλογιας παρα
κυριου· θαλασσαν
και λίβα κληρο
— νομησει·
24* Και τω ασῆρ' ειπεν·
ευλογημενος
απο τεκνων
ασῆρ· και ἔσται
δὲκτος τοις α
δελφοις αυτου·
βαψει εν ελαιω
τον ποδα αυτου·
25 σἴδηρος και χὰλ

κος ὕποδημα
αυτου ἔσται·
και ὡς ἁι ημεραι
— σου ἡ ἴσχῦς σου·
26 Ουκ εστιν ὥσ
περ ὁ θεος του ἡ
γαπημενου·
ὁ επιβάινων
επι τον ουρα
νον βοηθος σου·
και ὁ μεγαλοπρε
πῆς του στερε
27 ωματος· και
σκέπασις θεου
αρχης· και ὕπο
ισχῦν βραχιο
νων ἀενάων
και εκβαλε˜ι απο
προσωπου σου
εχθρον λεγων
28* απόλοιο· και
κατασκηνω
σει ισραηλ' μονος
πεποιθως επι
γης ϊακῶβ' επι
σΐτου και ο˜ινου·
και ὁ ουρανος
αυτω συννεφῆς
— δρόσω·
29* Μακαριος σύ·
τίς ὅμοιος σοι
λαος σωζομε
νος ὕπο κυριου· ὕ
περασπιε˜ι ὁ βο
ηθος σου· και

ἡ μάχαιρα καυ
χημα σου· και ψ--
σονται σε ὁι ε
χθροι σου· και
σu επι τον τρα
χηλον αυτων
— επιβήση·
XXXIV, Και ανεβη μωυ
1* σης ἀπο αραβῶθ
μωᾶβ' επι το ὁ
ρος ναβα˜υ, επι
κορυφῆν φα
σγᾶ ἡ εστιν επι
προσωπου ϊε
ριχῶ· και εδει
ξεν αυτω κυριος πα
σαν την γην γα
λαᾶδ' ἕως δάν·
2 και πασαν την
γην νεφθαλε˜ιμ·
και πασαν την
γην εφρα˜ιμ'· και
μανασσῆ· και πα
σαν την γην ϊου
δα εως της θα
λασσης της ε
3* σχατης· και την
ἔρημον και τα
περίχωρα ϊερει
χῶ πολιν φοινί
— κων ἕως σηγωρ·
4* Και ειπεν κυριος προς
μωῦσην· ἄυτη
ἡ γῆ ἡ˜ν ὤμοσα
αβρααμ' και ισα

† δαν secundum supplet A pone textum

αχ' και ιακω̃β' λε
γων τω σπερμα
τι ϋμων δωσω
αυτην. ἐδειξα
αυτην τοις ὀ
φθαλμοις σου
και εκει ουκ' ει
— σελευση·
5· Και ετελευτησεν
εκει μωϋσης
οικετης κυριου εν
γη̃ μωα̃β' δια ρη
6· ματος κυριου· και ἐ
θαψαν αυτον
εν γαι, εν γη̃ μω
αϐ' εγγυς του ὀί
κου 'φογω̃ρ· και
ουκ οιδεν ουδεις
*τελευτην την *ταφη̃ν αυ
του εως της ἡμε
— ρας ταυτης·
7· Μωϋσης δε ἡ̃ν
εκατον και ει
κοσι ετω̃ν εν τω
τελευταν αυτον·
ουκ' ημαυρωθη
σαν οι οφθαλ
μοι αυτου· ουδε
εφθαρησαν τα
*ν — χελυ*μια αυτου·
8· Και ἐκλαυσαν ὀι
ϋιοι ισραηλ' τον μω
υσην εν αραβω̃θ
μωα̃β' επι του
·ϊορδανου κατα
ϊερειχω̃ τρια
— κοντα ἡμερας·
Και συνετελέ
σθησαν ἀι ἡμε
ραι πένθους
κλαυθμου μω
— ϋση·
9· Και ιησους ϋιος
ναυη̃ ενεπλη
σθη πνευματος συνε
σεως· επέθη
κεν γαρ μωϋσης
τας χειρας αυτου
— επ αυτον·
Και εισηκουσαν
αυτου ὀι ϋιοι
ισραηλ'· και εποιη
σαν καθ'οτι ε
νετειλατο κυριος
— τω μωϋση·
10· Και ουκ' ανεστη
ἐτι προφητης
εν ισραηλ' ὡς μω
ϋσης ὀ̃ν ἐγνω
κυριος αυτον προ
σωπον κατα προ
11· σωπον εν πα
σι τοις σημει
οις και τερασιν·
ὀ̃ν απεστειλεν
αυτον κυριος ποιη
σαι αυτα εν γη̃
αιγυπτω φα
ραω̃ και τοις θε
ράπουσιν αυ
του και παση
τη γη̃ αυτου·
12· και τα θαυμασι
α τα μεγαλα· και
πασαν την χει
ρα την κραταιαν
ἁ εποιησεν μω
υσης ἐναντι
= παντος ισραηλ'·
ϥ

δευτερονομιον

I, 1* Και εγενετο
μετα την τελευ
την μωϋση δου
λου κυριου. ειπεν
κυριος τω ιησου ϋιω
ναυῆ τω ϋπουρ
γω μωϋση λεγων·
2* μωϋσης ὁ θερα
πων μου τετε
λευτηκεν· νυν
ουν αναστας δι
αβηθει τον ϊορ
δανην τουτον
συ και πᾶς ὁ λα
ος ουτος εις την
γην ἣ͂ν εγω δί
— δωμι αυτοις·
3* Πᾶς τοπος εφ ον
αν επιβητε τω
ϊχνι των ποδων
ϋμων. ϋμιν δω
σω αυτον· ον
τροπον ειρηκα
4* τω μωϋση· την
ερημον και τον
αντιλιβανον
τουτον εως του
ποταμου του με
γαλου ποταμου
ευφρατου· και
πασαν την γην
του χετταιου ε
ως της θαλασσης
της εσχατης
αφ ηλιου δυσμων

εσται τα ορια υ
— μων·
5* Ουκ αντιστησε
ται ανθρωπος κατενω
πιον ϋμων πα
σας τας ημερας
— της ζωης σου·
Και ωσπερ ημην
μετα μωϋση. ου
τως εσομαι και
μετα σου· και ου
κ εγκαταλειψω
σε· ουδε ϋπεροψο
6 μαι σε· ϊσχυε και
ανδριζου· συ γαρ
αποδιαστελεῖς
τω λαω τουτω
την γην ἣ͂ν ωμο
σα τοις πατρασιν
ϋμων δουναι
7* αυτοις· ϊσχυε
ουν και ανδριζου·
φυλασεσθε ποι
ειν κατα παντα
τον νομον κα
θοτι ενετειλα
το σοι μωϋσης
ο παις μου· ου
κ' εκκλινεις απ αυ
των δεξια η εις
αριστερα ϊν —
νης εν πασιν
— οις εαν πρασσης·
8* Και ουκ αποστη
σεται η βιβλος

του νομου του
του εκ του στο
ματος σου· και
μελετησεις εν
αυτω ημερας και
νυκτος ινα συ
νης ποιειν παν
τα τα γεγραμμε
να εν αυτω· οτι
τοτε ευοδωθη
ση· και ευοδωσεις
τας οδους σου
και τοτε συνη
9* σεις· ϊδου εντε
ταλμαι σοι· ϊσ—
και ανδριζου —
διλιασεις μηδε
πτοηθης· οτι με
τα σου κυριος ο θεος σου
εις παντα τοπον
— οῦ αν πορευη·
10* Και ενετειλατο
ϊησους τοις γραμ
ματευσιν του λα
11* ου λεγων· εισελ
θατε κατα μεσον
της παρεμβολης
του λαου· και εν
τειλασθε τω λα
ω λεγοντες· ε
τοιμασατε εαυ
τοις επισιτισμον
οτι ετι τρεις η
μεραι και ϋμεις
διαβαινεται τον

ϊορδανην του
τον· εισελθον
τες κατασχειν
την γην ἣ͂ν κυριος
ο θεος τῶν πατερων
ΰμων διδωσιν
ΰμῖν κληρονο
— μησαι·
12· Και τω ρουβην
και τω γαδ' και τω
ημισει φυλης
μανασση ειπεν
13· κυριος λεγων· μνη
σθητε το ρημα
κυριου ὁ ελαλησεν
υμιν μωΰσης
ο παις κυριου λεγων·
κυριος ο θεος ΰμων κα
τεπαυσεν ΰμας·
και εδωκεν ΰμιν
την γην ταυτην·
14· αι γυναικες ΰμων
[και τα κτη νη ΰμων] και τα ˙παιδια ΰμων
κατοικειτωσαν
εν τη γη ἣ εδω
κεν ΰμιν μωΰ
σης περαν του
— ϊορδανου·
Ϋμεις δε διαβη
σεσθε ευζωνοι
προτεροι των
αδελφων υμων
πας ο ϊσχυων·
και συμμαχησ-
15· τε αυτοις· εως

αν καταπαυση
κυριος ο θ͞ς υμων
τους αδελφους
ΰμων ωσπερ και
ΰμας· και κληρο
νομησωσιν και
ουτοι την γην
ἣν κυριος ο θεος ημων
διδωσιν αυτοις·
και απελευσε
σθε εκαστος εις
την κληρονομι
αν αυτου † και κλη
ρονομησετε
αυτην ἣ͂ν εδω
κεν ΰμιν μωΰ
σης δουλος κυριου
εν τω περαν του
ϊορδανου απο
ανατολων ηλι
— ου·
16· Και αποκριθεν
τες τω ιησοι § ει
παν· παντα οσα
αν εντειλη ημῖν
ποιησομεν· και
εις παντα τοπον
ὁΰ εαν αποστει
λης ημιν πορευ
17· σομεθα· κατα
παντα οσα ηκου
σαμεν μωΰση.
ακουσομεθα
σου· πλῆν εστω
κυριος ο θεος ημων

μετα σου. ον τρο
πον ἣ͂ν μετα μω
18· ΰση· ο δε ανθρωπος
ος α'ν απειθηση
σοι· και ος αν μη
ακουση των ρη
ματων σου κα
θοτι †† εντειλη
αυτω. αποθανε
τω· πλῆν· αλλα
ϊσχυε και ανδρι
— ζου·
II, 1· Και απεστειλεν
ϊησους ΰιος ναυ
ἣ εξαττειν δυο
ανδρας νεανι
σκους κατασκο
πευσαι κρυβη
λεγων· αναβη
τε και ιδετε την
γην και την ϊε
— ρειχω·
Και πορευθεν
τες οι δυο ανδρες
ηλθον εις ϊερει
χω· και εισηλθον
εις οικιαν γυναι
κος πορνης η
ονομα ρααβ' και
— κατελυσαν εκει·
2· Και απηγγελη τω
βασιλει ϊερειχω
λεγοντες· ιδου
εισπεπορευται §§
ωδε ανδρες την

† ε supplet A supra lineam (εαυτου) § A mutavit ιησου
†† A supplet supra lineam αν
§§ A videtur supplevisse ν inter literas (εισπεπορευνται)

νυκτα των ϋιων
ισραηλ' κατασκοπευ
— σαι την γην·
3· Και απεστειλεν
ο βασιλευς ϊερει
χω και ειπεν προς
ρααϐ λεγων· εξα
γαγε τους ανδρας
τους εισπεπο
ρευμενους προς
σε δι εισηλθον
εις την οικιαν
σου την νυκτα·
κατασκοπευσαι
γαρ την γην πα
— σαν ηκασιν·
4· Και λαβουσα η γυ
νη τους δυο αν
δρας εκρυψεν
αυτους εις την
λινοκαλαμην
και ειπεν αυτοις
λεγουσα· εισε
ληλυθασιν προς
με οι ανδρες και
ουκ εγνων πο
5· θεν εισιν· ως
δε η πυλη εκλιε
το εν τω σκοτει.
και οι ανδρες
εξηλθον· ουκ ε
πισταμαι που πε
πόρευνται· κα
ταδιωξατε ταχε
ως όπισω αυτων

ει καταλημψε
— σθε αυτους·
6· Αυτη δε ανεβι
ϐασεν αυτους
επι το δωμα και
εκρυψεν αυτους
εν τοις ξυλοις
τη λινοκαλαμη
τη εστοιβασμε
νη αυτη επι του
— δωματος·
7 Και οι ανδρες κα
τεδιωξαν οπι
σω αυτων οδον
την επι του ϊορ
δανου επι τας
διαβασεις· και
η πυλη εκλει
8· σθη· και εγενε
το ως εξηλθον
οι καταδιωκον
τες οπισω αυ
των. και αυτοι
πριν η κοιμηθη
ναι αυτους. και
αυτη ανεϐη προς
αυτους επι το
9· δωμα και ειπεν
— προς αυτους·
Επισταμαι οτι
παρεδωκεν κυριος
ο θεος ϋμων ϋμιν
την γην· επιπε
πτωκεν ο φο
βος ϋμων εφ η

Membrana abscissa

15· αυτης εν τω
τιχει· και αυτη
εν τω τιχει εκα
16· θητο· και ειπεν
αυτοις εις την
ορινην απελθα
τε· μη συναντη
σωσιν ϋμιν δι
καταδιωκοντες·
και κρυϐησεσθε
εκει τρεις ημε
ρας εως αν επι
στρεψωσιν δι
καταδιωκοντες
οπισω ϋμων·
και μετα ταυτα
Membrana abscissa
απελευσεσθε
εις την οδον
— ϋμων·
17· Και ειπαν οι αν
δρες προς αυτην·
αθωοι εσμεν
τω ορκω σου του
τω ὦ ωρκισας
18· ημας· ιδου ημεις
εισπορευομε
θα εις μερος
της πολεως και
θησεις το ση
μιον το σπαρ
τιον το κοκκι
νον τουτο εκ
δησεις εις την
θυριδα δι ης κα
τεβιϐασας ημας

δι αυτης· και τον
πατερα σου και την
μητερα σου και τους
αδελφους σου
και παντα τον
οικον του πατρος
σου συναξεις
προς σεαυτην
εις την οικιαν
19· σου· και εσται
πᾶς ος εαν εξελ
θη την θυραν
της οικιας σου
εξω. ενοχος
εαυτω εσται· ή
μεις δε αθωοι
τω ορκω σου ὧ
ωρκισας ημας
τουτω· και οσοι
εαν γενωνται
μετα σου εν τη
οικια σου. ημεις
ενοχοι εσομε
20 θα· εαν δε τις η
μας αδικηση και
αποκαλυψη τους
λογους ημων
τουτους εσο
μεθα αθωοι τω
ορκω σου του
τω ὦ ωρκισας
— ημας·
21· Και ειπεν αυτοις
κατα το ρημα ϋ
μων ουτως ε

— σται·
Και εξαπεστει
λεν αυτους και
επορευθησαν·
και εδησεν το
σημιον το κοκ
κινον εν τη θυ
22˙ ριδι· και επορευ
θησαν και ηλθο
σαν εις την ορι
νην· και κατεμι
ναν εκει τρεις
ημερας εως ε
πεστρεψαν δι
καταδιωκοντες·
και εξεζητησαν
δι καταδιωκον
τες πασας τας
οδους και ουχ ευ
— ρον·
23˙ Και ϋπεστρεψαν
οι δυο νεανισκοι
και κατεβησαν
εκ του ορους
και διεβησαν τον
ϊορδανην· και
ηλθον προς ϊη
σουν υιον ναυη
και διηγησαν
το αυτω παντα
τα συμβεβηκο
24˙ τα αυτοις· και
ειπαν προς ϊη
σουν ϋιον ναυ
η ότι παρεδω

κεν κυριος ο θεος η
μων εν χειρι
ημων πασαν
την γην· και κα
τεπτηξεν πας
ο κατοικων την
γην εκεινην
— αφ ημων·
III, Και ωρθρισεν
1˙ ιησους το πρωϊ· και
απηραν εκ ατ'τειν
και ηλθον εως
του ϊορδανου
παντες· αυτος
και οι υιοι ισραηλ'
και κατελυσαν
εκει προ του δι
— αβηναι·
2˙ Και εγενηθη με
τα τρεις ημερας·
και διηλθον οι
γραμματεις δια
μεσης της πα
3˙ ρεμβολης· και ε
νετειλαντο τω
λαω λεγοντες·
οταν ειδητε την
κιβωτον της
διαθηκης κυριου του
θεου ημων· και τους
ϊερεις ημων και
τους λευϊτας
αιροντας αυτην.
και ϋμεις απαρει
τε απο των τοπων

υμων και πορευ
εσθε οπισω αυ
4˙ της· αλλα μακραν
εστω αναμεσον
ϋμων και εκει
νης οσον δισχι
λιους πηχεις
στησεσθε· μη
προσεγγισητε
αυτη ινα επιστη
σθε την οδον
ην πορευησθε
αυτην· ου γαρ
πεπορευσθε
την οδον απ ε
χθες και τριτης
— ημερας·
5˙ Και ειπεν ιησους
τω λαω λεγων·
αγνισασθε εις
την αυριον· οτι
αυριον ποιησει
κυριος μεθ υμων θαυ
— μασια·
6˙ Και ειπεν ϊησους
τοις ϊερευσιν·
αρατε την κιβω
τον της διαθη
κης κυριου και προ
πορευεσθε εμ
προσθεν του
— λαου·
Και ηραν δι ϊερεις
την κιβωτον
της διαθηκης

χυριου και επορευ
οντο εμπροσθεν
— του λαου·
7· Και ειπεν κυριος
προς ϊησουν·
εν τη ημερα ταυ
τη αρχομαι ϋψω
σε σε κατενω
πιον υιων ισραηλ·
ινα γνωσιν κα
θοτι ημην με
τα μωϋση. ουτως
εσομαι και με
8· τα σου· και νυν
εντειλε τοις
ϊερευσιν τοις
αιρουσι την κι
6ωτον της δια
θηκης κυριου λεγων·
ως αν εισελθη
τε επι μερους
του ϋδατος του
ιορδανου. και εν
τω ιορδανη στη
— σεσθε·
9· Και ειπεν ϊησους
τοις ϋιοις ισραηλ'
προσαγαγετε
ωδε και ακουσα
τε το ρημα κυριου
— του θεου ημων·
10· Και ειπεν ϊησους
εν τουτω γνω
σεσθε οτι θεος
ζων. εν ημιν·

και ολεθρευων
ολεθρευσει
απο προσωπου
ημων τον χα
νναιον·
και τον χετταιον
και τον ευαιον·
και τον φερε
ζαιον· και τον
αμορραιον· και
τον γεργεσαιον·
και τον ϊεβου
11 σαιον· ϊδου η κι
6ωτος της δια
θηκης κυριου πασης
της γης εμπρο
σθεν ϋμων δι
αβαινει τον ιορ
12· δανην· νυν ουν
προχειρισασθε
ϋμιν δωδεκα αν
δρας απο των
ϋιων ισραηλ' ανδρα
ενα αφ εκαστης
13· φυλης· και εσται
ως αν καταπαυ
σωσιν όι ποδες
των ϊερεων των
αιροντων την
κιβωτον της
διαθηκης κυριου πα
σης της γης
εν τω ϋδατι του
ϊορδανου το ϋ
δωρ του ϊορδα

νου εκλιψει
το δε ϋδωρ το κα
ταβαινων ανω
θεν στησεται
— σωρος εις·
14· Και εγενετο ως
απηρεν ο λαος
εκ των σκηνω
ματων αυτων
διαβηναι τον
ϊορδανην. οι δε
ϊερεις ηραν την
κιβωτον της
διαθηκης κυριου προ
— τεροι του λαου·
15· Ως δε εισεπο
ρευοντο οι ιε
ρεις οι αιροντες
την κιβωτον
της διαθηκης
επι τον ϊορδα
νην. και οι πο
δες των ϊερεων
των αιροντων
την κιβωτον
εβαφησαν εις
το μερος του ϋ
δατος του ϊορ
δανου· ο δε ϊορ
δανης επληρου
καθ ολην την
κρηπιδα αυτου
ωσει ημεραι
θερισμου πυ
16· ρων· και εστη

σαν τα ϋδατα κα
ταϐαινοντα α
νωθεν· εστη
πηγμα εν αφε
στηκως μακραν
σφοδρα σφο
δρως· ανι· εως
μερους χαρια
θιαρειμ' το δε κα
ταϐαινον κατε
βη εις την θαλασ
σαν αραϐα· θαλασ
σαν της αοικη
του των αλων
εις το τελος εξε
— λειπεν·
Και ο λαος ϊστη
κει απεναντι ϊε
17· ρειχω· και εστη
σαν οι ϊερεις οι
αιροντες την
κιβωτον της δι
αθηκης κυριου επι
ξηρας εμμεσω
του ϊορδανου
ετοιμη· † και παν
τες οι ϋιοι ισραηλ' δι
εβαινον δια ξη
ρας· εως ου συ
νετελεσεν πας
ο λαος διαβαινων
— τον ϊορδανην·
IV, Και επι συνετε
1· λεσεν πᾶς ο λα
ος διαϐαινων

τον ϊορδανην.
και ειπεν κυριος προς
ϊησουν λεγων·
2 παραλαβων δω
δεκα ανδρας απο
του λαου· ανδρα
ενα αφ εκαστης
3· φυλης συντα
ξον αυτοις λε
γων· και ανελε
σθαι εαυτοις
εντευθεν εκ
μεσου του ιορ
δανου απο στα
σεως ποδων
των ϊερεων ε
τοιμους δωδε
κα λιθους· και του
τους διακομισαν
τας αμα υμιν αυ
τοις θετε εν τη
στρατοπεδια ϋ
μων οῦ εαν πα
ρεμβαλητε εκει
την νυκτα·
4· Και ανανακαλεσαμε
νος ϊησους δω
δεκα ανδρας εκ
των ενδοξων
απο των υιων
ισραηλ ενα αφ εκα
στης φυλης
5 ειπεν αυτοις ιη
σους· προσαγα
γετε εμπροσθεν

Membrana abscissa

† Super η A, ut apparet, scripsit ως (ετοιμως

10· νετελεσεν ϊη
σους παντα α
ενετειλατο κυριος
τω ιησοι αναγγει
λαι τω λαω κατα
παντα οσα ενε
τειλατο κυριος αυτω·
και εσπευσεν
ο λαος και διεβη
11· σαν· και εγενε
το ως συνετε
λεσεν πᾶς ο λα
ος διαβηναι. και
διεβη η κιβωτος
της διαθηκης
κυριου· και οι ϊερεις
Membrana abscissa
προτεροι· και οι
λιθοι προτεροι
12 αυτων· και διε
βησαν ϋιοι ρου
βην· και οι ϋιοι
σ γαδ'· και οι ημισεις
φυλης μανασση
διεσκευασμε
νοι εμπροσθεν
σ των ϋιων ισραηλ κα
θαπερ ενετει
λατο αυτοις μω
13· υσης· τετρακισ
μυριοι· ευζω
νοι εις μαχην
διεβησαν εναν
τιον κυριου εις πο
λεμον προς την
= ϊερειχω πολιν·

14· Εν εκεινη τη
ημερα ηυξησεν
κυριος τον ιησουν
εναντιον παν
τος του γενους
ισραηλ'· και εφοβουν
το αυτον ον τρο
πον εφοβουντο
μωϋσην οσον
— χρονον εζη·
15· Και ειπεν κυριος τω
ϊησου λεγων
16· εντειλε τοις
ϊερευσιν τοις
αιρουσιν την κι
* της διαθηκης βωτον * του μαρ
τυριου εκβηναι
— εκ του ϊορδανου·
17 Και ενετειλατο
ϊησους τοις ϊε
ρευσιν λεγων·
εκβητε εκ του
— ϊορδανου·
18· Και εγενετο ως
εξεβησαν οι ϊε
ρεις οι αιροντες
την κιβωτον της
διαθηκης κυριου εκ
μεσου του ϊορδα
νου. και εθηκαν
τους ποδας επι
της ξηρας· και ωρ
μησεν το ϋδωρ
του ϊορδανου
κατα χωραν· και

εποpευετο κα
θα εχθες και τρι
την ημεραν δι
ολης της κρ-πι
— δος·
19· Και ο λαος ανεβη
εκ του ιορδανη †
δεκατη του μη
νος του πρωτου·
και κατεστρατο
πεδευσαν οι ϋιοι
ισραηλ' εν γαλγαλοις·
κατα το μερος
το προς ηλιου
ανατολας απο της
20· ϊερειχω· και τους
δωδεκα λιθους
τουτους ὁ῀υς ε
λαβον εκ του ϊορ
δανου εστησεν
21 ϊησους· και ειπεν
προς τους υιους
ισραηλ' εν γαλγαλοις
λεγων· οταν ε
ρωτησωσιν οι
ϋιοι ϋμων υμας
λεγοντες· τι ει
σιν οι λιθοι ου
22 τοι αναγγελε῀ι
τε τοις ϋιοις ϋ
μων λεγοντες·
οτι επι ξηρας δι
εβη ισραηλ' τον ϊορ
δανην τουτον·
23· αποξηραναντος

κυριου του θεου το ϋ
δωρ του ϊορδα
νου εκ του εμ
προσθεν αυτων
μεχρι ου διεβη
σαν· καθαπερ
εποιησεν κυριος
την ερυθραν
θαλασσαν απε
ξηρανεν κυριος ο θεος
ημων την ερυ
θραν θαλασσαν §
εως παρηλθο
24· μεν· οπως γνω
σιν παντα τα ε
θνη της γης ὁ
τι η δυναμις του
κυριου ϊσχυρα εστιν·
και ϊνα υμεις σε
βησθαι κυριον τον
θεον ϋμων εν παν
— τι χρονω·
V, 1· Και εγενετο ως
ηκουσαν παν
τες οι βασιλεις
των αμορραιων
οι ησαν περαν
του ϊορδανου πα
ρα την θαλασσαν·
και οι βασιλεις
της φοινικης
οι παρα την θα
λασσαν ὁτι απε
ξηρανεν κυριος ο θεος
τον ϊορδανην

Membrana
abscissa

† Super η A ipse, ut apparet, scripsit ου (ιορδανου)

§ Vocibus την ερυθραν θαλασσαν A, ut apparet, superscripsit εμπροσθεν ημων

7 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] κατα την
[illegible]
— [illegible]
8 [illegible]θεν
[illegible] δε ησυχιαν
[illegible] αυτοθι κα
[illegible]μενοι εν τη
[illegible]εμβολη εως
— [illegible]ασθησαν·
9 Και ειπεν κυριος τω
ϊησοι εν τη ση
μερον ἡμερα
αφειλον τον ο
νειδισμον αιγυ
πτου αφ υμων·
και εκαλεσεν
το ονομα του το
που εκεινου γαλ
γαλα εως της ἡ
μερας ταυτης·
και παρενεβαλον
οι ϋιοι ισραηλ' εν γαλ
— γαλοις·
10 Και εποιησαν οι
ϋιοι ισραηλ' το πασχα
τη τεσσαρεσκαι
δεκατη του μη
νος αφ εσπερας
επι δυσμω † ϊερει
χω εν τω περαν
του ϊορδανου εν
11 τω πεδιω· και ε
φαγον απο του
σιτου της γης
— αζυμα και νεα·
12 Εν αυτη τη ωρα §
επαυσατο το μαν
να μετα το βεβρω
κεναι αυτους
εκ του σιτου της
γης· και ουκετι
ϋπηρχεν τοις
ϋιοις ισραηλ μαννα·
εκαρπισαντο
δε την χωραν
των φοινικων
εν τω ενιαυτω
— εκεινω·
13 Και εγενετο ως
ην ιησους εν
ϊερειχω. και ανα
βλεψας τοις ο
φθαλμοις αυτου
ειδεν ανθρωπον εστηκοτα
ἐναντιον αυτου
και η ρομφαια
αυτου εσπασμε
νη εν τη χειρι
αυτου· και προ
σελθων ϊησους
ειπεν αυτω· η
μετερος ει η των
υπεναντιων·
14 ο δε ειπεν αυτω·
εγω αρχιστρα
τηγος δυναμε
ως κυριου νυν παρα

† [illegible]scripto ν fecit δυσμων
§ [illegible]scripto ημε fecit τη ημερα

— γεγονα·
15 Και ἴησους επε
σεν επι προσω
πον αυτου επι
την γην και προ
σεκυνησεν και
ειπεν αυτω· δε
σποτα· τι προστασ
σεις τω σω οικε
16 τη· και λεγει ο
αρχιστρατηγος
κυριου προς ἴησουν·
λυσαι το ὕποδη
μα σου εκ των
ποδων σου· ο
γαρ τοπος εφ ω
συ νυν εστηκας
επ αυτου αγιος
εστιν· και εποι
ησεν ἴησους
— ουτως·
VI, Και ἴερειχω συγ
1· κεκλεισμενη
και ωχυρωμε
νη απο προσω
που των ὕιων
ισραηλ' και ουδεις
εισεπορευετο
ουδε εξεπορευ
— ετο εξ αυτης·
2· Και ειπεν κυριος προς
ἴησουν· ἴδου πα
ραδιδωμι ὕπο
χειριον σοι την
ἴερειχω και τον
βασιλεα αυτης·
τους εν αυτη
δυνατους ον
3· τας εν ισχυΐ· συ
δε περιστησον
αυτη τους μαχι
μους κυκλω
παντας· και κυ
κλωσατε την
γην παντες αν
δρες πολεμου
κυκλω της πο
λεως απαξ' ου
τως ποιησετε
εξ ημερας· και
τη εβδομη οι
ἴερεις λημψον
ται επτα κερατι
νας του ιωβηλ'
ενωπιον της
κιβωτου· και τη
ημερα τη εβδο
μη κυκλωσατε
την πολιν επτα
κις· και οι ἴερεις
σαλπιουσιν εν
ταις κερατιναις·
4· και εσται ως αν
σαλπισητε τη
σαλπιγγι του
ἴωβηλ' εν τω α
κουσαι † της κε
ρατινης αναχρα
γετωσαν πᾶς ο
5· λαος· και αναχρα
γε - - - - - - - -
πεσειτ - - - - - - -
ματα τα - - - -
πολεως ὕπο - -
τω αυτων και
εισελευσεται
πᾶς ο λαος ορμη
σας εκαστος κα
τα προσωπον
— εις την πολιν·
6· Και εισηλθεν ἴη
σους ὕιος ναυῆ
προς τους ἴερεις
και ειπεν προς
αυτους· λαβετε
την κιβωτον της
διαθηκης κυριου· και
επτα ἴερεις λημ
ψονται επτα κε
ρατινας του ἴω
βηλ' κατα προσω
πον κιβωτου κυριου·
και ειπεν αυτοις
λεγων· παραγγει
λατε τω λαω πε
ριελθειν και κυ
κλωσατε την πο
λιν· και οι μαχι
μοι παραπορευ
εστωσαν ενω
πλισμενοι εναντι
7· κυριου· και εγενετο
ως ειπεν ιησους προς
τον λαον και ε
πτα ιερεις εχον

† υμας superscribit A

- - - - α σαλπιγ
- - - ρας παρελ
- ατωσαν ωσαυ
τως εναντι του
κυριου και σημαινε
τωσαν ευτονως·
και η κιβωτος
της διαθηκης
κυριου επακολου :
θειτω αυτοις·
9· οι δε μαχιμοι εμ
προσθεν παρα
πορευεσθωσαν·
και οι ϊερεις σαλ
πιζοντες ταις
κερατιναις όι
ουραγουντες
οπισω της κιβω
του διαθηκης
κυριου πορευομε
νοι και σαλπιζον
τες ταις κερατι
10· ναις· τω δε λαω
ενετειλατο ιησους
λεγων μη βοα
τε· μηδε ακουσα
τω μηδεις την
φωνην ϋμων·
εως αν ήμεραν
διαγγειλη αυτος
αναβοησαι και
τοτε αναβοησε
— ται·
11· Και περιελθου
σα η κιβωτος της
διαθηκης κυριου
την πολιν. ευ
θεως απηλθεν
εις την παρεμ'
βολην και εκοι
— μηθη εκει·
12· Και τη ημερα τη
δευτερα ανεστη
ιησους το πρω
ϊ· και ηραν οι ϊε
ρεις την κιβω
τον της διαθη
13· κης κυριου· και οι
ϊερεις οι επτα
οι φεροντες
τας επτα σαλ
πιγγας προε
πορευοντο ε
ναντιον κιβω
του κυριου· και μετα
ταυτα εισεπορευ
οντο οι μαχιμοι·
και ο λοιπος ο
χλος οπισθεν κιβωτου †
της διαθηκης
κυριου· και οι ϊερεις
εσαλπισαν ταις
14· σαλπιγξιν τη η
μερα τη δευτε
ρα § εγγυθεν· και
απηλθον παλιν
εις την παρεμ
βολην· ουτως
εποιει επι εξ
= ημερας·
15· Και εγενετο τη
ημερα τη εβδο
μη. ανεστησαν
εν τη αναβασει
του ορθρου· και
περιηλθον την
πολιν επτακεις·
16· και τη περιοδω
τη εβδομη. εσαλ
πισαν όι ϊερεις
— ταις σαλπιγξιν
Και ειπεν ϊησους
προς τον λαον·
κεκραξατε· πα
ρεδωκεν γαρ κυριος
— την πολιν ϋμιν
17· Και εσται η πολις
αναθεμα· αυτή
και παντα οσα
εστιν αυτη τω
κυριω των δυνα
— μεων·
Πλη̄ν ρααβ' την
πορνην περι
ποιησασθε αυ
την· και παντα
οσα εστιν εν τω
οικω αυτης· ό
τι εκρυψεν τους
αγγελους όῡς
— απεστειλαμεν·
18 Αλλα ϋμεις φυ
λαξασθε απο του
αναθεματος
μηποτε ενθυ

† κιβωτου addit marg. A continuans textum
§ In margine prope ρα A, ut apparet, β adscripsit

μηθεντες ϋ
μεις λαβητε α
πο του αναθεμα
τος· και ποιηση
τε την παρεμβο
λην των ϋιων
ισραηλ' αναθεμα· και
εκτριψετε η
19 μας· και πᾶν αρ
γυριον και χρυ
σιον· και πᾶς χαλ
κος και σιδηρος
αγιον εσται τω
κυριω· εις θησαυ
ρον κυριου εισενε
— χθησεται·
20· Και εσαλπισαν
ταις σαλπιγξιν
οι ϊερεις· ως δε
ηκουσεν ο λαος
την φωνην των
σαλπίγγων. η
λαλαξεν πᾶς ο
λαος αμα αλαλα
γμω μεγαλω και
— ϊσχυρω·
Και επεσεν το
τειχος κυκλω·
και ανεβη πᾶς
ο λαος εις την
πολιν εκαστος
εξεναντιας αυ
του· και κατελα
βετο την πολιν·
21· και ανεθεματι

σαν αυτην και
οσα ην εν τη
πολει· απο αν
δρος εως γυναι
κος· απο νεανι
σκου και εως
πρεσβυτερου·
και εως μοσχου
και εως προβα
του και εως ϋ
ποζυου εν στο
— ματι ρομφᾶιας
22· Και τοις δυο νε
ανίσκοις τοις
κατασκοπευσα
σιν ειπεν ιησους·
εισελθατε εις
την οικιαν της
γυναικος· και
εξαγαγετε αυτην
εκειθεν και παν
τα οσα εστιν αυ
— τη·
23· Και εισηλθον
οι δυο νεανισκοι
οι κατασκοπευ
σαντες την πο
λιν εις την οικι
αν της γυναικος·
και εξηγαγον την
ρααβ' την πορνην
και τον πατερα αυ
της και την μητερα
αυτης· και τους
αδελφους αυτης·

Membrana
abscissa

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] βαι
[illegible] ανα
[illegible] κατασκε
[illegible] την γην
[illegible] ανεβησαν
[illegible] ανδρες και κα
[illegible]ντο την
3' [illegible] και ανεστρε
ψαν προς ϊησουν
και ειπαν προς
αυτον μη ανα
βαινετω πᾶς ο
λαος αλλ ως δι
σχιλιοι η τρ-σχι
λιοι ανδρες ανα
βατωσαν και εκ
πολιορκησατω
σαν την πολιν
μη αναγαγης ε
κει τον λαον α
παντα· ολιγοι
— γαρ εισιν·
4' Και ανεβησαν
εκει ως τρισχι
λιοι ανδρες· και

εφυγον απο προ
σωπου των αν
5 δρων γαϊ τριακον
τα και εξ ανδρας·
και κατεδιωξαν
αυτους απο της
πυλης εως συ
νετριψαν αυτους
επι του καταφε
ρους· και επτο
ηθη η καρδια του
λαου· και εγενε
— το ωσπερ ϋδωρ·
6' Και διερρηξεν
ϊησους τα ϊμα
τια εαυτου· και
επεσεν ιησους
επι την γην εναν
τιον κυριου εως ε
σπερας αυτος
και οι πρεσβυτε
ροι ισραηλ· και επε
βαλον τον χουν
επι την κεφαλην
7' αυτων· και ειπεν
ιησους· δεομαι
κυριε κυριε· ϊνατι δια
βιβαζων διεβι
βασεν ο παις σου
τον λαον τουτον
τον ιορδανην·
παραδουναι αυ
τον τω αμορραι
ω απολεσαι ημας·
και ει κατεμει

ναμεν. κατοι
κισθημεν πα
ρα τον ϊορδανην·
8· και τι ερω επι με
τελαλεν ισραηλ' αυ
χεναπεναντι
εχθρου αυτου·
9 και ακουσας ο
χαναναιος και
παντες οι κατοι
κουντες την
γην περικυκλω
σουσιν ημας
και εκτριψου
σιν ημας απο
της γης· και τι
ποιησει το ονο
— μα σου το μεγα·
10· Και ειπεν κυριος προς
ϊησουν· αναστη
θι· ϊνατι τουτο
συ πεπτωκας
επι προσωπον
11· σου· ημαρτηκεν
ο λαος σου· και
παρεβη την δι
αθηκην μου ην
διεθεμην προς
αυτους· και κλε
ψαντες απο του
αναθαιματος
ενεβαλεν † εις
τα σκευη αυτων·
12 ου μη δυνωνται
οι ϋιοι ισραηλ' ϋπο
στηναι κατα προ
σωπον των ε
χθρων αυτων·
αυχενα επιστρε
ψουσιν εναν
τιον των εχθρων
αυτων· οτι εγε
νηθησαν ανα
θεμα· ου προσ
θησω ετι του ει
ναι μεθ υμων
εαν μη εξαρητε
το αναθεμα εξ ϋ
— μων αυτων·
13 Αναστας αγιασον
τον λαον· και ει
πον αγιασθηναι
εις αυριον· οτι
ταδε λεγει κυριος ο
θεος ισραηλ' το αναθε
μα εστιν εν ϋμιν·
ου δυνησεσθε
αντιστηναι απε
ναντι των εχθρων
υμων· εως αν
εξαρητε το ανα
θεμα εξ υμων
14 αυτων· και συ
ναχθησεσθε
παντες το πρωϊ
κατα φυλας ϋμων·
και εσται η φυ
λη ἣ͂ν αν ενδει
ξη κυριος προσαξε
τε κατα δημους·
και τον δημον
ὃ͂ν αν ενδειξη
κυριος προσαξετε
κατ οικους· και
τον οικον ὃ͂ν αν
ενδειξη κυριος προσ
αξετε κατ ανδρα·
15· και ος εαν ενδι
χθη δια κυριου. κατα
κκυθησεται εν
πυρι αυτος και
παντα οσα ε
στιν αυτω· οτι
παρεβη την δια
θηκην κυριου και
εποιησεν ανο
— μημα εν ισραηλ'·
16· Και ωρθρισεν
ιησους το πρωϊ και
προσηγαγεν τον
λαον κατα φυ
λας· και ενεδι
χθη η φυλη ϊου
17· δα· και προσηχθη
κατα δημους
ϊουδα· και ενεδι
χθη δημος ο ζα
18· ρι· και προσηχθη
δημος ο ζαραϊ
κατα ανδρας και
ενεδειχθη ὁι
κος ζαμβρι· και
προσηχθη ο οι
κος αυτου κατα
ανδρας και ενε

† Sic primo, sed ipse A, ut apparet, facto ex ε ο, dedit ενεβαλον

VII, ζαρ[illegible]
1' [illegible]

[illegible] της σκη
[illegible] ανηγαγεν
[illegible] και
[illegible] παντας
[illegible] πρεσβυτε
[illegible] ισραηλ και ε
[illegible] αυτα ε
— [illegible] κυριου·
Και ελαβεν ἴη
σους τον αχαρ
[illegible]ον ζαρα και α
νηγαγεν αυτον
εις φαραγγα αχωρ
και τους ϋιους
αυτου και τας θυ
γατερας αυτου·
και τους μοσχους
αυτου και τα ϋπο
ζυγια αυτου· και

Men' al·

παντα τα προβα
τα αυτου· και την
σκηνην αυτου·
και παντα τα ϋπαρ
χοντα αυτου και
πᾶς ισραηλ μετ αυ
του· και ανηγα
γεν αυτους εις
25' εμεκ αχωρ· και
ειπεν ἴησους
τω αχαρ· τι ωλε
θρευσας ημας·
εξολεθρευσαι
σε κυριος καθα και
σημερον· και
ελιθοβολησαν
αυτους πας ισραηλ'
26' εν λιθοις· και
επεστησαν αυ
τω σωρον λιθων
— μεγαν·
Και επαυσατο κυριος
του θυμου της
οργης αυτου· δι
α τουτο επωνο
μασεν αυτο ε
μεκ αχωρ' εως
της ημερας ταυ
— της·
VIII, Και ειπεν κυριος προς
1' ἴησουν· μη φο
βηθης μηδε δη
λιασης· λαβε με
τα σεαυτου τους
ανδρας τους πο

λεμιστας· και
ανασταϲ αναβη
θει εις γαϊ· ἴδου
δεδωκα εις τας
χειρας σου τον
βασιλεα γαι· και
τον λαον αυτου
και την πολιν
αυτου και την
2· γην αυτου· και
ποιησεις τη γα
ϊ και τω βασιλει
αυτης. ον τρο
πον εποιησαο
τη ἴερειχω και
τω βασιλει αυτης
και την προνο
μην των κτη
νων αυτων προ
νομευσεις σε
αυτω· καταστη
σον δε αυτω αν
δρας ενεδρα εις
τα οπισω τη πο
— λι·
3· Και ανεστη ιη
σους και πᾶς ὁ
λαος ο πολεμι
στης ωσται ανα
βηναι εις γαι· και
επελεξεν ιησους τρι
ακοντα χειλια
δας ανδρων δυ
νατους εν ἴσχυϊ
και απεστειλεν
αυτους νυκτος
4· και ενετειλα
το αυτοις λεγων·
ϋμεις ενεδρευ
σατε οπισω της
πολεως· μη μα
κραν γινεσθε
απο της πολε
ως· και εσθε παν
5· τες ετοιμοι· και
εγω και πᾶς ο λα
ος μετ εμου
προσαξομεν
προς την πολιν·
και εσται ως
αν εξελθωσιν
οι κατοικουν
τες γαϊ εις συ
ναντησιν ημιν
καθαπερ και πρω
την. και φευξο
μεθα απο προ
σωπου αυτων·
6 και ως αν εξελ
θωσιν οπισω
ημων. αποσπα
σωμεν αυτους
απο της πολε
ως· και ερουσιν
φευγουσιν ου
τοι απο προσω
που ημων ον
τροπον και εμ
7· προσθεν· ϋμεις
δε εξαναστησε
σθε εκ της ενε
δρας και πορευ
εσθε εις την πο
λιν και εμπρησ-
τε αυτην πυρι
8· και κατα το ρημα
τουτο ποιησα
τε· ἴδου εντελ
— λομαι υμιν·
9· Και απεστειλεν
αυτου ἴησους
και επορευθη
σαν εις την ενε
δραν· και ενεκα
θεισαν αναμε
σον βαιθηλ᾽ και
αναμεσον γαϊ
απο θαλασσης
— γαϊ·
10· Και ωρθρισας ϊ
ησους το πρωϊ
επεσκεψατο
τον λαον· και α
νεβησαν αυτος
και οι πρεσβυτε
ροι ισραηλ κατα προ
σωπον του λα
11 ου επι γαϊ· και πᾶς
ο λαος ο πολε
μιστης μετ αυ
του ανεβησαν
και πορευομε
νοι ηλθον εξε
ναντιας της πο
λεως απο ανατο

12 λων· και τα ενε
δρα της πολεως
— απο θαλασσης·
14 Και εγενετο ως
ειδεν ο βασιλευς
της γαϊ εσπευ
σεν και εξηλθεν
εις συναντησιν
αυτοις επ ευθει
ας εις τον πο
λεμον· αυτος
και πᾶς ο λαος
αυτου· και αυτος
ουκ ηδει οτι ενε
δρα αυτω εστιν
οπισω της πο
— λεως·
15 Και ειδεν και α
νεχωρησεν ῒη
σους και πᾶς
ισραηλ απο προσω
16 που αυτων· και
κατεδιωξαν ο
πισω των ῡιων
ισραηλ'· και αυτοι α
πεστησαν απο
17' της πολεως· ου
κατελειφθη
ουδεις εν τη γαϊ·
ος ου κατεδιω
— ξεν οπισω ισραηλ'·
18' Και ειπεν κυριος προς
ῒησουν· εκτει
νον την χειρα
σου εν τω γαισω
τω εν τη χειρι
σου επι την πο
λιν ότι εις την
χειρα σου παρα
δεδωκα αυτην·
και τα ενεδρα ε
ξαναστησον
ται εν ταχει εκ
— του τοπου αυτων·
19' Και εξετεινεν
ῒησους το γαι
σον και την χει
ρα αυτου επι την
πολιν· και τα ε
νεδρα εξανεστη
σαν εν ταχει εκ
του τοπου αυτων·
και εξηλθοσαν
οτε εξετεινεν
την χειρα· και
εισηλθον εις
την πολιν και
κατελαβον αυ
την· και σπευ
σαντες ενε
πρησαν την πο
20 λιν εν πυρι· και
εμβλεψαντες
οι κατοικουν
τες γαϊ εις τα ο
πισω αυτων
εωρων αναβαι
νοντα τον κα
πνον της πολε
ως εις τον ου
ρανον· και ουκ ει
χον που φυγω
— σιν ωδε η ωδε·
21' Και ιησους και
πᾶς ισραηλ' ειδον
ότι ελαβον τα
ενεδρα την πο
λιν· και οτι ανε
βη ο καπνος της
πολεως εις τον
ουρανον. και με
ταβαλομενοι
επαταξαν τους
ανδρας της γαϊ·
22 και ουτοι εξηλ
θον εκ της πο
λεως εις συναν
τησιν αυτων·
και εγενηθησαν
αναμεσον του
ισραηλ της παρεμ
βολης ουτοι εν
τευθεν και ουτοι
εντευθεν· και
επαταξεν αυτους
ισραηλ' εως του μη
καταλειφθηναι
εξ αυτων σεσω
σμενον και δι
απεφευγοτα·
23 και τον βασιλε
α της γαι συνε
λαβον ζωντα
και προσηγαγον
αυτον προς ῒη

— σουν·
24· Και ως επαυσαν
το οι ϋιοι ισραηλ' απο
κτεννοντες
παντας τους εκ
της γαΐ τους εν
τοις πεδιοις·
και εν τω ορει
της καταβασε
ως ου κατεδιω
ξαν αυτους επ αυ
της εως εις τε
λος. και επεστρε
ψεν ΐησους εις
γαΐ· και επαταξεν
αυτην εν στομα
25· τι μαχαιρας· και
εγενοντο παν
τες οι πεσον
τες εν τη ημε
ρα εκεινη απο
ανδρος και εως
γυναικος δω
δεκα χειλιαδες·
παντας τους κα
τοικουντας γαΐ·
27· πλην των κτη
νων και των σκυ
λων των εν τη
πολει παντα —
προνομευσαν
εαυτοις ϋιοι ισραηλ
κατα το προστα
γμα κυριου· ον τροπον
συνεταξεν κυριος
28· τω ΐησοι· και ε
νεπυρισεν ΐη
σους την πολιν
εν πυρι· χωμα
αοικητον εθη
κεν αυτην εις
τον αιωνα εως
της ημερας ταυ
29· της· και τον βα
σιλεα της γαΐ ε
κρεμασεν επι
ξυλου διδυμου
και ην επι του ξυ
λου εως εσπε
ρας· και επιδυνον
τος του ηλιου
συνεταξεν ιη
σους και καθει
λον το σωμα αυ
του απο του ξυλου
και ερριψαν αυ
τον εις τον βο
θρον· και επε
στησαν αυτην
σωρον λιθων
μεγαν εως της
— ημερας ταυτης·
30· Τοτε ωκοδομη
σεν ιησους θυσιαστη
ριον κυριω τω θεω
ισραηλ' εν ορει γαι
31· βαλ' καθοτι ενε
τειλατο μωϋσης
ο θεραπων κυριου
τοις υιοις ισραηλ' κα
θα γεγραπται εν
νομω μωυση
θυσιαστηριον
εκ λιθων ολοκλη
ρων· εφ ους ου
κ επεβληθη επ αυ
τουσιδηρος· και
ανεβιβασεν εκει
ολοκαυτωματα
τω κυριω και θυσι
— αν σωτηριου·
32· Και εγραψεν ΐη
σους επι των
λιθων το δευτε
ρονομιον νομον
μωϋση ο̄ν εγρα
ψεν ενώπιον
33· ϋιων ισραηλ' και πᾶς
ισραηλ και οι πρεσβυ
τεροι αυτων και
οι δικασται αυτων
και οι γραμματεις
αυτων παρεπο
ρευοντο ενθεν
και ενθεν της
κιβωτου απε--ν
τι· και οι ΐ — —
οι λευΐται ηρα-
την κιβωτον
της διαθηκης
κυριου απε — — —
ο προσηλ — —
και ο αυ — —
ησαν οι — —
αυτων — —

ορους γαριζειν
και οιμισει † αυ
των πλησιον
ορους γαιβαλ'
καθα ενετειλα
το μωϋσης ο θε
ραπων κυριου ευλο
γησαι τον λαον
κυριου εν πρωτοις·
34· και μετα ταυτα
ανεγνω παντα
τα ρηματα ταυτα
τας ευλογιας και
τας καταρας κα
τα παντα τα γεγραμ
μενα εν νομω
35· μωυση· ουκ ην
ρ̇ημα απο παντων
ὧν ενετειλατο
μωϋσης τω ἴη
σοι ὁ͂ ουκ ανε
γνω ἴησους εις
τα ωτα πασης εκ
κλησιας ϋιων
— - τοις ανδρα
— — ταις γυναι
— — τοις παιδι
— — αι τοις προ
— — τοις τοις
— — πορευομε
— — - ισραηλ'
IX, 1· — — ηκουσαν
— — ες οι βασι
— — ων αμορ
— — δι εν τω

περαν του ϊορ
δανου οι εν τη
ορινη· και οι εν
τη πεδινη· και
οι εν παση τη πα
ραλι- της θαλασ
σης της μεγα
λης· και οι προς
τω αντιλιβανω·
και οι χετ'ταιοι·
και οι αμορραιοι·
και οι γεργεσαι
οι· και οι χαναναι
οι· και οι φερε
ζαιοι· και οι ευ
αιοι· και οι ιεβου
2 σαιοι. συνηλθον
επι το αυτο εκ
πολεμησαι ἴη
σουν και ισραηλ' α
— μα παντες·
3· Και οι κατοικουν
τες γαβαων η
κουσαν παντα
οσα εποιησεν
κυριος τη ἴερειχω
4· και τη γαΐ. και ε
ποιησαν και γε
αυτοι μετα πα
νουργιας· και
ελθοντες επε
σιτισαντο και
ητοιμασαντο·
και λαβοντες
σακκους παλαι

ους επι των ω
μων αυτων· και
ασκους οινου
παλαιους και κα
τερρωγοτας α
ποδεδεμενους·
5· και τα κοιλα των
ϋποδηματων
αυτων και τα σαν
δαλια αυτων
παλαια καταπε
πελματωμενα
εν τοις ποσιν
αυτων· και τα ι
ματια αυτων πε
παλαιωμενα ε
π αυτων· και οι
αρτοι του επισι
τισμου αυτων
εγενηθησαν
ξηροι και βεβρω
6· μενοι· και ηλθον
προς ιησουν
εις την παρεμ
βολην ισραηλ' εις γαλ
γαλα· και ειπαν
προς ἴησουν
και προς παντα
τον λαον· εκ γης
μακροθεν ηκα
μεν· και νυν δι
αθεσθε ἡμιν
— διαθηκην·
7· Και ειπαν οι ϋιοι
ισραηλ προς τον χορ

† A, quantum apparet, superscripto η, fecit οι ημισει

ραιον· ορα μη εν
ημιν κατοικεις·
και πως διαθω
μεθα σοι διαθη
— κην·
8· Και ειπαν προς
ιησουν· οικεται
— σου εσμεν·
Και ειπεν προς
αυτους ϊησους·
ποθεν εσται και
ποθεν παραγε
9· γονατε· και ειπαν
προς αυτον· εκ
γης μακροθεν
σφοδρα ηκασιν
οι παιδες σου· εν
ονοματι κυριου θεου
σου· ακηκοαμεν
γαρ το ονομα αυ
του και παντα ο
σα εποιησεν εν
10 αιγυπτω· και παν
τα οσα εποιησεν
τοις δυσι βασιλευ
σι των αμορραι
ων οι ησαν πε
ραν του ϊορδανου·
τω σηων βασι
λει εσεβων· και
τω ωγ' βασιλει της
βασάν, ός κατω
κει εν ασταρωθ'
και εν εδραειν·
11· και ειπαν προς
ημας οι πρεσβυ
τεροι ημων και
παντες οι κα
τοικουντες την
γην ημων λε.
γοντες· λαβετε
ϋμιν αυτοις ε
πισιτισμον εις
την οδον και πο
ρευθητε εις συ
ναντησιν αυτων·
και ερειτε προς
αυτους· οικεται
ϋμων εσμεν·
και νυν διαθε
σθε ημιν διαθη
12 κην· ουτοι οι αρ
τοι ημων θερ
μους εφωδια
σθημεν αυτους
εν τη ημερα ή
εξηλθομεν πα
ραγενεσθαι προς
ϋμας· νυν δε
εξηρανθησαν
και γεγονασιν
βεβρωμενοι·
13 και ουτοι οι ασκοι
του οινου ού̈ς
επλησαμεν και
νους. και ουτοι
διερρωγασιν·
και τα ϊματια ή
μων και τα ϋπο
δηματα ημων
πεπαλαιωνται
απο της πολλης
— οδου σφοδρα·
14· Και ελαβον οι αρ
χοντες του επι
σιτισμου αυτων
και τον κυριον ουκ ε
15 περωτησαν· και
εποιησεν ϊησους
προς αυτους ει
ρηνην και διε
θετο προς αυ
τους διαθηκην
του διασωσαι αυ
τους· και ωμο
σαν αυτοις οι αρ.
χοντες της συ
— ναγωγης·
16· Και εγενετο με
τα τρεις ημερας
μετα το διαθεσθαι
προς αυτους δι
αθηκην· ηκου
σαν ότι εγγυθεν
εισιν αυτων· και
οτι εν αυτοις κα
17· τοικουσιν. και α
πηραν οι υιοι ισραηλ
και ηλθαν εις τας
πολεις αυτων·
αι δε πολεις αυ
των γαβαων· και
κεφ'ειρα· και βη
ρωθ'· και πολεις
18' ιαρειμ'· και ουκ ε

- - - - α σαλπιγ
- - - ρας παρελ
- ατωσαν ωσαυ
τως εναντι του
κυριου και σημαινε
τωσαν ευτονως·
και η κιβωτος
της διαθηκης
κυριου επακολου
θειτω αυτοις·
9· οι δε μαχιμοι εμ
προσθεν παρα
πορευεσθωσαν·
και οι ϊερεις σαλ
πιζοντες ταις
κερατιναις όι
ουραγουντες
οπισω της κιβω
του διαθηκης
κυριου πορευομε
νοι και σαλπιζον
τες ταις κερατι
10· ναις· τω δε λαω
ενετειλατο ιησους
λεγων μη βοα
τε· μηδε ακουσα
τω μηδεις την
φωνην ϋμων·
εως αν ἡμεραν
διαγγειλη αυτος
αναβοησαι και
τοτε αναβοησε
— ται·
11· Και περιελθου
σα η κιβωτος της
διαθηκης κυριου
την πολιν. ευ
θεως απηλθεν
εις την παρεμ'
βολην και εκοι
— μηθη εκει·
12· Και τη ημερα τη
δευτερα ανεστη
ιησους το πρω
ϊ· και ηραν οι ϊε
ρεις την κιβω
τον της διαθη
13· κης κυριου· και οι
ϊερεις οι επτα
οι φεροντες
τας επτα σαλ
πιγγας προε
πορευοντο ε
ναντιον κιβω
του κυριου· και μετα
ταυτα εισεπορευ
οντο οι μαχιμοι·
και ο λοιπος ο
χλος οπισθεν κιβωτου †
της διαθηκης
κυριου· και οι ϊερεις
εσαλπισαν ταις
14· σαλπιγξιν τη η
μερα τη δευτε
ρα § εγγυθεν· και
απηλθον παλιν
εις την παρεμ
βολην· ουτως
εποιει επι εξ
= ημερας·
15· Και εγενετο τη
ημερα τη εβδο
μη. ανεστησαν
εν τη αναβασει
του ορθρου· και
περιηλθον την
πολιν επτακεις·
16· και τη περιοδω
τη εβδομη. εσαλ
πισαν όι ϊερεις
— ταις σαλπιγξιν
Και ειπεν ϊησους
προς τον λαον·
κεκραξατε· πα
ρεδωκεν γαρ κυριος
— την πολιν ϋμιν
17· Και εσται η πολις
αναθεμα· αυτή
και παντα οσα
εστιν αυτη τω
κυριω των δυνα
— μεων·
Πλη̃ν ρααβ' την
πορνην περι
ποιησασθε αυ
την· και παντα
οσα εστιν εν τω
οικω αυτης· ό
τι εκρυψεν τους
αγγελους ὀυ̃ς
— απεστειλαμεν·
18 Αλλα ϋμεις φυ
λαξασθε απο του
αναθεματος
μηποτε ενθυ

† κιβωτου addit marg. A continuans textum
§ In margine prope ρα A, ut apparet, β adscripsit

μηθεντες ῠ
μεις λαβητε α
πο του αναθεμα
τος· και ποιηση
τε την παρεμβο
λην των ϋιων
ισραηλ' αναθεμα· και
εκτριψετε η
19 μας· και πᾶν αρ
γυριον και χρυ
σιον· και πᾶς χαλ
κος και σιδηρος
αγιον εσται τω
κυριω· εις θησαυ
ρον κυριου εισενε
— χθησεται·
20' Και εσαλπισαν
ταις σαλπιγξιν
οι ϊερεις· ως δε
ηκουσεν ο λαος
την φωνην των
σαλπίγγων. η
λαλαξεν πᾶς ο
λαος αμα αλαλα
γμω μεγαλω και
— ϊσχυρω·
Και επεσεν το
τειχος κυκλω·
και ανεβη πᾶς
ο λαος εις την
πολιν εκαστος
εξεναντιας αυ
του· και κατελα
βετο την πολιν·
21' και ανεθεματι

σαν αυτην και
οσα ην εν τη
πολει· απο αν
δρος εως γυναι
κος· απο νεανι
σκου και εως
πρεσβυτερου·
και εως μοσχου
και εως προβα
του και εως ῠ
ποζυου εν στο
— ματι ρομφᾶιας
22' Και τοις δυο νε
ανίσκοις τοις
κατασκοπευσα
σιν ειπεν ιησους·
εισελθατε εις
την οικιαν της
γυναικος· και
εξαγαγετε αυτην
εκειθεν και παν
τα οσα εστιν αυ
— τη·
23' Και εισηλθον
οι δυο νεανισκοι
οι κατασκοπευ
σαντες την πο
λιν εις την οικι
αν της γυναικος·
και εξηγαγον την
ρααβ' την πορνην
και τον πατερα αυ
της και την μητερα
αυτης· και τους
αδελφους αυτης·

Membrana
abscissa

15· αυτης εν τω
τιχει· και αυτη
εν τω τιχει εκα
16· θητο· και ειπεν
αυτοις εις την
ορινην απελθα
τε· μη συναντη
σωσιν ϋμιν οι
καταδιωκοντες·
και κρυβησεσθε
εκει τρεις ημε
ρας εως αν επι
στρεψωσιν οι
καταδιωκοντες
οπισω ϋμων·
και μετα ταυτα
απελευσεσθε
εις την οδον
— ϋμων·
17· Και ειπαν οι αν
δρες προς αυτην·
αθωοι εσμεν
τω ορκω σου του
τω ῷ ωρκισας
18· ημας· ιδου ημεις
εισπορευομε
θα εις μερος
της πολεως και
θησεις το ση
μιον το σπαρ
τιον το κοκκι
νον τουτο εκ
δησεις εις την
θυριδα δι ης κα
τεβιβασας ημας

Membrana abscissa

δι αυτης· και τον
πατερα σου και την
μητερα σου και τους
αδελφους σου
και παντα τον
οικον του πατρος
σου συναξεις
προς σεαυτην
εις την οικιαν
19· σου· και εσται
πᾶς ος εαν εξελ
θη την θυραν
της οικιας σου
εξω. ενοχος
εαυτω εσται· ή
μεις δε αθωοι
τω ορκω σου ῷ
ωρκισας ημας
τουτω· και οσοι
εαν γενωνται
μετα σου εν τη
οικια σου. ημεις
ενοχοι εσομε
20 θα· εαν δε τις η
μας αδικηση και
αποκαλυψη τους
λογους ημων
τουτους εσο
μεθα αθωοι τω
ορκω σου του
τω ῷ ωρκισας
— ημας·
21· Και ειπεν αυτοις
κατα το ρημα ϋ
μων ουτως ε

— σται·
Και εξαπεστει
λεν αυτους και
επορευθησαν·
και εδησεν το
σημιον το κοκ
κινον εν τη θυ
22· ριδι· και επορευ
θησαν και ηλθο
σαν εις την ορι
νην· και κατεμι
ναν εκει τρεις
ημερας εως ε
πεστρεψαν όι
καταδιωκοντες·
και εξεζητησαν
όι καταδιωκον
τες πασας τας
οδους και ουχ ευ
— ρον·
23· Και ϋπεστρεψαν
οι δυο νεανισκοι
και κατεβησαν
εκ του ορους
και διεβησαν τον
ϊορδανην· και
ηλθον προς ϊη
σουν υιον ναυῆ
και διηγησαν
το αυτω παντα
τα συμβεβηκο
24· τα αυτοις· και
ειπαν προς ϊη
σουν ϋιον ναυ
ῆ ότι παρεδω
κεν κυριος ο θεος η
μων εν χειρι
ημων πασαν
την γην· και κα
τεπτηξεν πας
ο κατοικων την
γην εκεινην
— αφ ημων·
III, Και ωρθρισεν
1· ιησους το πρωϊ· και
απηραν εκ ατ'τειν
και ηλθον εως
του ϊορδανου
παντες· αυτος
και οι υιοι ισραηλ'
και κατελυσαν
εκει προ του δι
— αβηναι·
2· Και εγενηθη με
τα τρεις ημερας·
και διηλθον οι
γραμματεις δια
μεσης της πα
3· ρεμβολης· και ε
νετειλαντο τω
λαω λεγοντες·
οταν ειδητε την
κιβωτον της
διαθηκης κυριου του
θεου ημων· και τους
ϊερεις ημων και
τους λευϊτας
αιροντας αυτην.
και ϋμεις απαρει
τε απο των τοπων
υμων και πορευ
εσθε οπισω αυ
4· της· αλλα μακραν
εστω αναμεσον
ϋμων και εκει
νης οσον δισχι
λιους πηχεις
στησεσθε· μη
προσεγγισητε
αυτη ινα επιστη
σθε την οδον
ην πορευησθε
αυτην· ου γαρ
πεπορευσθε
την οδον απ ε
χθες και τριτης
— ημερας·
5· Και ειπεν ιησους
τω λαω λεγων·
αγνισασθε εις
την αυριον· οτι
αυριον ποιησει
κυριος μεθ υμων θαυ
— μασια·
6· Και ειπεν ϊησους
τοις ϊερευσιν·
αρατε την κιβω
τον της διαθη
κης κυριου και προ
πορευεσθε εμ
προσθεν του
— λαου·
Και ηραν όι ϊερεις
την κιβωτον
της διαθηκης

κυριου και εποπευ
οντο εμπροσθεν
— του λαου·
7· Και ειπεν κυριος
προς ῒησουν·
εν τη ημερα ταυ
τη αρχομαι ῢψω
σε σε κατενω
πιον υιων ισραηλ·
ινα γνωσιν κα
θοτι ημην με
τα μωϋση. ουτως
εσομαι και με
8· τα σου· και νυν
εντειλε τοις
ῒερευσιν τοις
αιρουσι την κι
βωτον της δια
θηκης κυριου λεγων·
ως αν εισελθη
τε επι μερους
του ῢδατος του
ιορδανου. και εν
τω ιορδανη στη
— σεσθε·
9· Και ειπεν ῒησους
τοις ῢιοις ισραηλ'
προσαγαγετε
ωδε και ακουσα
τε το ρημα κυριου
— του θεου ημων·
10· Και ειπεν ῒησους
εν τουτω γνω
σεσθε οτι θεος
ζων εν ημιν·
και ολεθρευων
ολεθρευσει
απο προσωπου
ημων τον χα
ναναιον·
και τον χετταιον
και τον ευαιον·
και τον φερε
ζαιον· και τον
αμορραιον· και
τον γεργεσαιον·
και τον ῒεβου
11 σαιον· ῒδου η κι
βωτος της δια
θηκης κυριου πασης
της γης εμπρο
σθεν ῢμων δι
αβαινει τον ιορ
12· δανην· νυν ουν
προχιρισασθε
ῢμιν δωδεκα αν
δρας απο των
ῢιων ισραηλ' ανδρα
ενα αφ εκαστης
13· φυλης· και εσται
ως αν καταπαυ
σωσιν όι ποδες
των ῒερεων των
αιροντων την
κιβωτον της
διαθηκης κυριου πα
σης της γης
εν τω ῢδατι του
ῒορδανου το ῢ
δωρ του ῒορδα
νου εκλιψει
το δε ῢδωρ το κα
ταβαινων ανω
θεν στησεται
— σωρος εις·
14· Και εγενετο ως
απηρεν ο λαος
εκ των σκηνω
ματων αυτων
διαβηναι τον
ῒορδανην. οι δε
ῒερεις ηραν την
κιβωτον της
διαθηκης κυριου προ
— τεροι του λαου·
15· Ως δε εισεπο
ρευοντο οι ιε
ρεις οι αιροντες
την κιβωτον
της διαθηκης
επι τον ῒορδα
νην. και οι πο
δες των ῒερεων
των αιροντων
την κιβωτον
εβαφησαν εις
το μερος του ῢ
δατος του ῒορ
δανου· ο δε ῒορ
δανης επληρου
καθ ολην την
κρηπιδα αυτου
ωσει ημεραι
θερισμου πυ
16· ρων· και εστη

σαν τα ϋδατα κα
ταϐαινοντα α
νωθεν· εστη
πηγμα εν αφε
στηκως μακραν
σφοδρα σφο
δρως· ανι· εως
μερους καρια
θιαρειμ᾽ το δε κα
ταϐαινον κατε
βη εις την θαλασ
σαν αραϐα· θαλασ
σαν της αοικη
του των αλων
εις το τελος εξε
— λειπεν·
Και ο λαος ϊστη
κει απεναντι ϊε
17· ρειχω· και εστη
σαν οι ϊερεις οι
αιροντες την
κιβωτον της δι
αθηκης κυριου επι
ξηρας εμμεσω
του ϊορδανου
ετοιμη· † και παν
τες οι ϋιοι ισραηλ᾽ δι
εβαινον δια ξη
ρας· εως ου συ
νετελεσεν πας
ο λαος διαβαινων
— τον ϊορδανην·
IV, Και επι συνετε
1· λεσεν πᾶς ο λα
ος διαϐαινων

τον ϊορδανην.
και ειπεν κυριος προς
ϊησουν λεγων·
2 παραλαβων δω
δεκα ανδρας απο
του λαου· ανδρα
ενα αφ εκαστης
3· φυλης συντα
ξον αυτοις λε
γων· και ανελε
σθαι εαυτοις
εντευθεν εκ
μεσου του ιορ
δανου απο στα
σεως ποδων
των ϊερεων ε
τοιμους δωδε
κα λιθους· και του
τους διακομισαν
τας αμα υμιν αυ
τοις θετε εν τη
στρατοπεδια ϋ
μων οῦ εαν πα
ρεμβαλητε εκει
την νυκτα·
4· Και ανανακαλεσαμε
νος ϊησους δω
δεκα ανδρας εκ
των ενδοξων
απο των υιων
ισραηλ ενα αφ εκα
στης φυλης
5 ειπεν αυτοις ιη
σους· προσαγα
γετε εμπροσθεν

Membrana
abscissa

† Super η A, ut apparet, scripsit ως (ετοιμως

10· νετελεσεν ϊη
σους παντα α
ενετειλατο κυριος
τω ιησοι αναγγει
λαι τω λαω κατα
παντα οσα ενε
τειλατο κυριος αυτω·
και εσπευσεν
ο λαος και διεβη
11· σαν· και εγενε
το ως συνετε
λεσεν πᾶς ο λα
ος διαβηναι. και
διεβη η κιβωτος
της διαθηκης
κυριου· και οι ϊερεις
προτεροι· και οι
λιθοι προτεροι
12 αυτων· και διε
βησαν ϋιοι ρου
βην· και οι ϋιοι
γαδ'· και οι ημισεις
φυλης μανασση
διεσκευασμε
νοι εμπροσθεν
των ϋιων ισραηλ κα
θαπερ ενετει
λατο αυτοις μω
13· υσης· τετρακισ
μυριοι· ευζω
νοι εις μαχην
διεβησαν εναν
τιον κυριου εις πο
λεμον προς την
== ϊερειχω πολιν·

Membrana abscissa

14· Εν εκεινη τη
ημερα ηυξησεν
κυριος τον ιησουν
εναντιον παν
τος του γενους
ισραηλ'· και εφοβουν
το αυτον ον τρο
πον εφοβουντο
μωϋσην οσον
— χρονον εζη·
15· Και ειπεν κυριος τω
ϊησου λεγων
16· εντειλε τοις
ϊερευσιν τοις
αιρουσιν την κι
βωτον * του μαρ
τυριου εκβηναι
— εκ του ϊορδανου·
17 Και ενετειλατο
ϊησους τοις ϊε
ρευσιν λεγων·
εκβητε εκ του
— ϊορδανου·
18· Και εγενετο ως
εξεβησαν οι ϊε
ρεις οι αιροντες
την κιβωτον της
διαθηκης κυριου εκ
μεσου του ϊορδα
νου. και εθηκαν
τους ποδας επι
της ξηρας· και ωρ
μησεν το ϋδωρ
του ϊορδανου
κατα χωραν· και

* της διαθηκης

εποpευετο κα
θα εχθες και τρι
την ημεραν δι
ολης της κρ-πι
— δος·
19· Και ο λαος ανεβη
εκ του ιορδανη †
δεκατη του μη
νος του πρωτου·
και κατεστρατο
πεδευσαν οι ῦιοι
ισραηλ' εν γαλγαλοις·
κατα το μερος
το προς ηλιου
ανατολας απο της
20· ϊερειχω· και τους
δωδεκα λιθους .
τουτους ο̄υς ε
λαβον εκ του ϊορ
δανου εστησεν
21 ϊησους· και ειπεν
προς τους υιους
ισραηλ' εν γαλγαλοις
λεγων· οταν ε
ρωτησωσιν οι
ῦιοι ῦμων υμας
λεγοντες· τι ει
σιν οι λιθοι ου
22 τοι αναγγελε̄ι
τε τοις ῦιοις ῦ
μων λεγοντες·
οτι επι ξηρας δι
εβη ισραηλ' τον ϊορ
δανην τουτον·
23· αποξηραναντος

κυριου του θεου το ῦ
δωρ του ϊορδα
νου εκ του εμ
προσθεν αυτων
μεχρι ου διεβη
σαν· καθαπερ
εποιησεν κυριος
την ερυθραν
θαλασσαν απε
ξηρανεν κυριος ο θεος
ημων την ερυ
θραν θαλασσαν §
εως παρηλθο
24· μεν· οπως γνω
σιν παντα τα ε
θνη της γης ό
τι η δυναμις του
κυριου ϊσχυρα εστιν·
και ϊνα υμεις σε
βησθαι κυριον τον
θεον ῦμων εν παν
— τι χρονω·
V, 1· Και εγενετο ως
ηκουσαν παν
τες οι βασιλεις
των αμορραιων
οι ησαν περαν
του ϊορδανου πα
ρα την θαλασσαν·
και οι βασιλεις
της φοινικης
οι παρα την θα
λασσαν ότι απε
ξηρανεν κυριος ο θεος
τον ϊορδανην

Membrana abscissa

† Super η A ipse, ut apparet, scripsit ου (ιορδανου)
§ Vocibus την ερυθραν θαλασσαν A, ut apparet, superscripsit εμπροσθεν ημων

7· ἴησους ὁτι ακρο
βυστοι ησαν· δι
α το αυτους γεγε
νησθαι κατα την
οδον απεριτμη
ου — τους·
υ 8· Περιτμηθεν
τες δε ησυχιαν
ηγον αυτοθι κα
θημενοι εν τη
παρεμβολη εως
— υγιασθησαν·
9· Και ειπεν κυριος τω
ἴησοι εν τη ση
μερον ἡμερα
αφειλον τον ὀ
Membrana νειδισμον αιγυ
abscissa πτου αφ υμων·
και εκαλεσεν
το ονομα του το
που εκεινου γαλ
γαλα εως της ἡ
μερας ταυτης·
και παρενεβαλον
οι ὕιοι ισραηλ' εν γαλ
— γαλοις·
10· Και εποιησαν οι
ὕιοι ισραηλ' το πασχα
τη τεσσαρεσκαι
δεκατη του μη
νος αφ εσπερας
επι δυσμω † ἴερει
χω εν τω περαν
του ἴορδανου εν
11· τω πεδιω· και ε
φαγον απο του
σιτου της γης
— αζυμα και νεα·
12· Εν αυτη τη ωρα §
επαυσατο το μαν
να μετα το βεβρω
κεναι αυτους
εκ του σιτου της
γης· και ουκετι
ὕπηρχεν τοις
ὕιοις ισραηλ μαννα·
εκαρπισαντο
δε την χωραν
των φοινικων
εν τω ενιαυτω
— εκεινω·
13· Και εγενετο ως
ην ιησους εν
ἴερειχω. και ανα
βλεψας τοις ὀ
φθαλμοις αυτου
ειδεν ανθρωπον εστηκοτα
ἐναντιον αυτου
και η ρομφαια
αυτου εσπασμε
νη εν τη χειρι
αυτου· και προ
σελθων ἴησους
ειπεν αυτω· η
μετερος ει η των
υπεναντιων·
14· ο δε ειπεν αυτω·
εγω αρχιστρα
τηγος δυναμε
ως κυριου νυν παρα

† A superscripto ν fecit δυσμων
§ A superscripto ημε fecit τη ημερα

— γεγονα·
15 Και ϊησους επε
σεν επι προσω
πον αυτου επι
την γην και προ
σεκυνησεν και
ειπεν αυτω· δε
σποτα· τι προστασ
σεις τω σω οικε
16 τη· και λεγει ο
αρχιστρατηγος
κυριου προς ϊησουν·
λυσαι το ϋποδη
μα σου εκ των
ποδων σου· ο
γαρ τοπος εφ ω
συ νυν εστηκας
επ αυτου αγιος
εστιν· και εποι
ησεν ϊησους
— ουτως·
VI, Και ϊερειχω συγ
1· κεκλεισμενη
και ωχυρωμε
νη απο προσω
που των ϋιων
ισραηλ' και ουδεις
εισεπορευετο
ουδε εξεπορευ
— ετο εξ αυτης·
2· Και ειπεν κυριος προς
ϊησουν· ϊδου πα
ραδιδωμι ϋπο
χειριον σοι την
ϊερειχω και τον

βασιλεα αυτης·
τους εν αυτη
δυνατους ον
3· τας εν ισχυϊ· συ
δε περιστησον
αυτη τους μαχι
μους κυκλω
παντας· και κυ
κλωσατε την
γην παντες αν
δρες πολεμου
κυκλω της πο
λεως απαξ' ου
τως ποιησετε
εξ ημερας· και
τη εβδομη οι
ϊερεις λημψον
ται επτα κερατι
νας του ιωβηλ'
ενωπιον της
κιβωτου· και τη
ημερα τη εβδο
μη κυκλωσατε
την πολιν επτα
κις· και οι ϊερεις
σαλπιουσιν εν
ταις κερατιναις·
4· και εσται ως αν
σαλπισητε τη
σαλπιγγι του
ϊωβηλ' εν τω α
κουσαι † της κε
ρατινης ανακρα
γετωσαν πᾶς ο
5· λαος· και ανακρα

γε - - - - - - - -
πεσειτ - - - - - - -
ματα τα - - - -
πολεως ϋπο - -
τω αυτων και
εισελευσεται
πᾶς ο λαος ορμη
σας εκαστος κα
τα προσωπον
— εις την πολιν·
6· Και εισηλθεν ϊη
σους ϋιος ναυῆ
προς τους ϊερεις
και ειπεν προς
αυτους· λαβετε
την κιβωτον της
διαθηκης κυριου· και
επτα ϊερεις λημ
ψονται επτα κε
ρατινας του ϊω
βηλ' κατα προσω
πον κιβωτου κυριου·
και ειπεν αυτοις
λεγων· παραγγει
λατε τω λαω πε
ριελθειν και κυ
κλωσατε την πο
λιν· και οι μαχι
μοι παραπορευ
εστωσαν ενω
πλισμενοι εναντι
7· κυριου· και εγενετο
ως ειπεν ιησους προς
τον λαον και ε
πτα ιερεις εχον

† υμας superscribit A

- - - - α σαλπιγ
- - - ρας παρελ
- ατωσαν ωσαυ
τως εναντι του
κυριου και σημαινε
τωσαν ευτονως·
και η κιβωτος
της διαθηκης
κυριου επακολου :
θειτω αυτοις·
9· οι δε μαχιμοι εμ
προσθεν παρα
πορευεσθωσαν·
και οι ϊερεις σαλ
πιζοντες ταις
κερατιναις ὁι
ουραγουντες
οπισω της κιβω
του διαθηκης
κυριου πορευομε
νοι και σαλπιζον
τες ταις κερατι
10· ναις· τω δε λαω
ενετειλατο ιησους
λεγων μη βοα
τε· μηδε ακουσα
τω μηδεις την
φωνην ϋμων·
εως αν ἡμεραν
διαγγειλη αυτος
αναβοησαι και
τοτε αναβοησε
— ται·
11· Και περιελθου
σα η κιβωτος της
διαθηκης κυριου
την πολιν. ευ
θεως απηλθεν
εις την παρεμ'
βολην και εκοι
— μηθη εκει·
12· Και τη ημερα τη
δευτερα ανεστη
ιησους το πρω
ϊ· και ηραν οι ϊε
ρεις την κιβω
τον της διαθη
13· κης κυριου· και οι
ϊερεις οι επτα
οι φεροντες
τας επτα σαλ
πιγγας προε
πορευοντο ε
ναντιον κιβω
του κυριου· και μετα
ταυτα εισεπορευ
οντο οι μαχιμοι·
και ο λοιπος ο
χλος οπισθεν κιβωτου †
της διαθηκης
κυριου· και οι ϊερεις
εσαλπισαν ταις
14· σαλπιγξιν τη η
μερα τη δευτε
ρα § εγγυθεν· και
απηλθον παλιν
εις την παρεμ
βολην· ουτως
εποιει επι εξ
= ημερας·
15· Και εγενετο τη
ημερα τη εβδο
μη. ανεστησαν
εν τη αναβασει
του ορθρου· και
περιηλθον την
πολιν επτακεις·
16· και τη περιοδω
τη εβδομη. εσαλ
πισαν ὁι ϊερεις
— ταις σαλπιγξιν
Και ειπεν ϊησους
προς τον λαον·
κεκραξατε· πα
ρεδωκεν γαρ κυριος
— την πολιν ϋμιν
17· Και εσται η πολις
αναθεμα· αυτή
και παντα οσα
εστιν αυτη τω
κυριω των δυνα
— μεων·
Πλῆν ρααβ' την
πορνην περι
ποιησασθε αυ
την· και παντα
οσα εστιν εν τω
οικω αυτης· ὁ
τι εκρυψεν τους
αγγελους οῦς
— απεστειλαμεν·
18 Αλλα ϋμεις φυ
λαξασθε απο του
αναθεματος
μηποτε ενθυ

† κιβωτου addit marg. A continuans textum
§ In margine prope ρα A, ut apparet, β adscripsit

μηθεντες ῦ
μεις λαβητε α
πο του αναθεμα
τος· και ποιηση
τε την παρεμβο
λην των ῦιων
ισραηλ' αναθεμα· και
εκτριψετε η
19 μας· και πᾶν αρ
γυριον και χρυ
σιον· και πᾶς χαλ
κος και σιδηρος
αγιον εσται τω
κυριω· εις θησαυ
ρον κυριου εισενε
— χθησεται·
20· Και εσαλπισαν
ταις σαλπιγξιν
οι ϊερεις· ως δε
ηκουσεν ο λαος
την φωνην των
σαλπίγγων. η
λαλαξεν πᾶς ο
λαος αμα αλαλα
γμω μεγαλω και
— ϊσχυρω·
Και επεσεν το
τειχος κυκλω·
και ανεβη πᾶς
ο λαος εις την
πολιν εκαστος
εξεναντιας αυ
του· και κατέλα
βετο την πολιν·
21· και ανεθεματι
σαν αυτην και
οσα ην εν τη
πολει· απο αν
δρος εως γυναι
κος· απο νεανι
σκου και εως
πρεσβυτερου·
και εως μοσχου
και εως προβα
του και εως ῦ
ποζυου εν στο
— ματι ρομφᾶιας
22· Και τοις δυο νε
ανίσκοις τοις
κατασκοπευσα
σιν ειπεν ιησους·
εισελθατε εις
την οικιαν της
γυναικος· και
εξαγαγετε αυτην
εκειθεν και παν
τα οσα εστιν αυ
— τη·
23· Και εισηλθον
οι δυο νεανισκοι
οι κατασκοπευ
σαντες την πο
λιν εις την οικι
αν της γυναικος·
και εξηγαγον την
ρααβ' την πορνην
και τον πατερα αυ
της και την μητερα
αυτης· και τους
αδελφους αυτης·

Membrana
abscissa

VII, ζαμβρι· υιου ζα
1· ρα εκ της φυλης
ϊουδα απο του
αναθεματος·
και εθυμωθη
οργη κυριος τοις ϋιοις
— ισραηλ'·
2· Και απεστειλεν
ϊησους ανδρας απο ϊ
ερειχω εις γαϊ
ἥ εστιν κατα βαι
θηλ λεγων· ανα
βαντες κατασκε
ψασθε την γην·
και ανεβησαν
οι ανδρες και κα
Membrana abscissa
τεσκεψαντο την
3· γαϊ· και ανεστρε
ψαν προς ϊησοῦν
και ειπαν προς
αυτον· μη ανα
βαινετω πᾶς ὁ
λαος· αλλ ως δι
σχιλιοι η τρ-σχι
λιοι ανδρες ανα
βατωσαν και εκ
πολιορκησατω
σαν την πολιν
μη αναγαγης ε
κει τον λαον α
παντα· ολιγοι
— γαρ εισιν·
4· Και ανεβησαν
εκει ως τρισχι
λιοι ανδρες· και

εφυγον απο προ
σωπου των αν
γ 5· δρων γαϊ τριακον
τα και εξ ανδρας·
και κατεδιωξαν
αυτους απο της
πυλης εως συ
νετριψαν αυτους
επι του καταφε
ρους· και επτο
ηθη η καρδια του
λαου· και εγενε
— το ωσπερ ϋδωρ·
6· Και διερρηξεν
ϊησους τα ϊμα
τια εαυτου· και
επεσεν ιησους
επι την γην εναν
τιον κυριου εως ε
σπερας αυτος
και οι πρεσβυτε
ροι ισραηλ· και επε
βαλον τον χουν
επι την κεφαλην
7· αυτων· και ειπεν
ιησους· δεομαι
κυριε κυριε· ϊνατι δια
βιβαζων διεβι
βασεν ο παις σου
τον λαον τουτον
τον ιορδανην·
παραδουναι αυ
τον τω αμορραι
ω απολεσαι ημας·
και ει κατεμει

ναμεν. κατοι
κισθημεν πα
ρα τον ϊορδανην·
8· και τι ερω επι με
τελαλεν ισραηλ' αυ
χεναπεναντι
εχθρου αυτου·
9 και ακουσας ο
χαναναιος και
παντες οι κατοι
κουντες την
γην περικυκλω
σουσιν ημας
και εκτριψου
σιν ημας απο
της γης· και τι
ποιησει το ονο
— μα σου το μεγα·
10· Και ειπεν κυριος προς
ϊησουν· αναστη
θι· ϊνατι τουτο
συ πεπτωκας
επι προσωπον
11· σου· ημαρτηκεν
ο λαος σου· και
παρεβη την δι
αθηκην μου ην
διεθεμην προς
αυτους· και κλε
ψαντες απο του
αναθαιματος
ενεβαλεν † εις
τα σκευη αυτων·
12 ου μη δυνωνται
οι ϋιοι ισραηλ' ϋπο
στηναι κατα προ
σωπον των ε
χθρων αυτων·
αυχενα επιστρε
ψουσιν εναν
τιον των εχθρων
αυτων· οτι εγε
νηθησαν ανα
θεμα· ου προσ
θησω ετι του ει
ναι μεθ υμων
εαν μη εξαρητε
το αναθεμα εξ ϋ
— μων αυτων·
13 Αναστας αγιασον
τον λαον· και ει
πον αγιασθηναι
εις αυριον· οτι
ταδε λεγει κυριος ο
θεος ισραηλ' το αναθε
μα εστιν εν ϋμιν·
ου δυνησεσθε
αντιστηναι απε
ναντι των εχθρων
υμων· εως αν
εξαρητε το ανα
θεμα εξ υμων
14 αυτων· και συ
ναχθησεσθε
παντες το πρωϊ
κατα φυλας ϋμων·
και εσται η φυ
λη ή͂ν αν ενδει
ξη κυριος προσαξε
τε κατα δημους·
και τον δημον
ό͂ν αν ενδειξη
κυριος προσαξετε
κατ οικους· και
τον οικον ό͂ν αν
ενδειξη κυριος προσ
αξετε κατ ανδρα·
15· και ος εαν ενδι
χθη δια κυριου. κατα
κκυθησεται εν
πυρι αυτος και
παντα οσα ε
στιν αυτω· οτι
παρεβη την δια
θηκην κυριου και
εποιησεν ανο
— μημα εν ισραηλ'·
16· Και ωρθρισεν
ιησους το πρωϊ και
προσηγαγεν τον
λαον κατα φυ
λας· και ενεδι
χθη η φυλη ϊου
17· δα· και προσηχθη
κατα δημους
ϊουδα· και ενεδι
χθη δημος ο ζα
18· ρι· και προσηχθη
δημος ο ζαραϊ
κατα ανδρας και
ενεδειχθη ό͂ι
κος ζαμβρι· και
προσηχθη ο οι
κος αυτου κατα
ανδρας και ενε

† Sic primo, sed ipse A, ut apparet, facto ex ε ο, dedit ενεβαλον

διχθη αχαρ' ο υιος
χαρμει ϋιου ζαμ
βρι ϋιου ζαρα
της φυλης ϊου
— δα·
19· Και ειπεν ιησους
τω αχαρ· δος δο
ξαν σημερον
κυριω τω θεω ισραηλ
και δος αυτω την
εξομολογησιν·
και αναγγειλον
μοι τι εποιησας
και μη κρυψης
— απ εμου·
20· Και απεκριθη α
χαρ τω ϊησου και
ειπεν· αληθως
ημαρτον εναν
τιον κυριου του θεου
ισραηλ· ουτως και
ουτως εποιη
21· σα· ειδον εν τη
προνομη ψιλην
ποικιλην καλην·
και διακοσια δι
δραγμα αργυρι
ου· και γλωσσαν
μιαν χρυσην
πεντηκοντα
και εκατον--
ολκη — — —
αυτου· και ενθυ
μηθεις αυτων
ελαβον· και ϊδου

αυτα εγκεκρυ
πται εν τη γη
εν τη σκηνη μου·
και το αργυριον
κεκρυπται ϋπο
— κατω αυτων·
22· Και απεστειλεν
ϊησους αγγελους
και εδραμον εις
την παρεμβο
λην· και ταυτα
ην κεκρυμμε
να εν τη σκηνη
και το αργυριον
ϋποκατω αυτων·
23 και εξηνεγκαν
αυτα εκ της σκη
νης και ηνεγκαν
προς ϊησουν και
προς παντας
τους πρεσβυτε
ρους ισραηλ και ε
θηκαν αυτα ε
— ναντι κυριου·
24· Και ελαβεν ϊη
σους τον αχαρ
ϋιον ζαρα και α
νηγαγεν αυτον
εις φαραγγα αχωρ
και τους ϋιους
αυτου και τας θυ
γατερας αυτου·
και τους μοσχους
αυτου και τα ϋπο
ζυγια αυτου· και

παντα τα προβα
τα αυτου· και την
σκηνην αυτου·
και παντα τα ϋπαρ
χοντα αυτου και
πᾶς ισραηλ μετ αυ
του· και ανηγα
γεν αυτους εις
25· εμεκ αχωρ· και
ειπεν ϊησους
τω αχαρ· τι ωλε
θρευσας ημας·
εξολεθρευσαι
σε κυριος καθα και
σημερον· και
ελιθοβολησαν
αυτους πας ισραηλ'
26· εν λιθοις και
επεστησαν αυ
τω σωρον λιθων
— μεγαν·
Και επαυσατο κυριος
του θυμου της
οργης αυτου· δι
α τουτο επωνο
μασεν αυτο ε
μεκ αχωρ' εως
της ημερας ταυ
— της·
VIII, Και ειπεν κυριος προς
1· ϊησουν· μη φο
βηθης μηδε δη
λιασης· λαβε με
τα σεαυτου τους
ανδρας τους πο

λεμιστας· και
αναστας αναβη
θει εις γαϊ· ἰδου
δεδωκα εις τας
χειρας σου τον
βασιλεα γαι· και
τον λαον αυτου
και την πολιν
αυτου και την
2* γην αυτου· και
ποιησεις τη γα
ϊ και τω βασιλει
αυτης. ον τρο
πον εποιησαο
τη ἰερειχω και
τω βασιλει αυτης
και την προνο
μην των κτη
νων αυτων προ
νομευσεις σε
αυτω· καταστη
σον δε αυτω αν
δρας ενεδρα εις
τα οπισω τη πο
— λι·
3* Και ανεστη ιη
σους και πᾶς ὁ
λαος ο πολεμι
στης ωσται ανα
βηναι εις γαι· και
επελεξεν ιησους τρι
ακοντα χειλια
δας ανδρων δυ
νατους εν ἰσχυϊ
και απεστειλεν
αυτους νυκτος
4* και ενετειλα
το αυτοις λεγων·
ὑμεις ενεδρευ
σατε οπισω της
πολεως· μη μα
κραν γινεσθε
απο της πολε
ως· και εσθε παν
5* τες ετοιμοι· και
εγω και πᾶς ο λα
ος μετ εμου
προσαξομεν
προς την πολιν·
και εσται ως
αν εξελθωσιν
οι κατοικουν
τες γαϊ εις συ
ναντησιν ημιν
καθαπερ και πρω
την. και φευξο
μεθα απο προ
σωπου αυτων·
6 και ως αν εξελ
θωσιν οπισω
ημων. αποσπα
σωμεν αυτους
απο της πολε
ως· και ερουσιν
φευγουσιν ου
τοι απο προσω
που ημων ον
τροπον και εμ
7* προσθεν· ὑμεις
δε εξαναστησε
σθε εκ της ενε
δρας και πορευ
εσθε εις την πο
λιν και εμπρησ-
τε αυτην πυρι
8* και κατα το ρημα
τουτο ποιησα
τε· ἰδου εντελ
— λομαι υμιν·
9* Και απεστειλεν
αυτου ἰησους
και επορευθη
σαν εις την ενε
δραν· και ενεκα
θεισαν αναμε
σον βαιθηλ' και
αναμεσον γαϊ
απο θαλασσης
— γαϊ·
10* Και ωρθρισας ι
ησους το πρωϊ
επεσκεψατο
τον λαον· και α
νεβησαν αυτος
και οι πρεσβυτε
ροι ισραηλ κατα προ
σωπον του λα
11 ου επι γαϊ· και πᾶς
ο λαος ο πολε
μιστης μετ αυ
του ανεβησαν
και πορευομε
νοι ηλθον εξε
ναντιας της πο
λεως απο ανατο

12 λων· και τα ενε
δρα της πολεως
— απο θαλασσης·
14 Και εγενετο ως
ειδεν ο βασιλευς
της γαϊ εσπευ
σεν και εξηλθεν
εις συναντησιν
αυτοις επ ευθει
ας εις τον πο
λεμον· αυτος
και πᾶς ο λαος
αυτου· και αυτος
ουκ ηδει οτι ενε
δρα αυτω εστιν
οπισω της πο
— λεως·
15 Και ειδεν και α
νεχωρησεν ϊη
σους και πᾶς
ισραηλ απο προσω
16 που αυτων· και
κατεδιωξαν ο
πισω των ϋιων
ισραηλ'· και αυτοι α
πεστησαν απο
17' της πολεως· ου
κατελειφθη
ουδεις εν τη γαϊ·
ος ου κατεδιω
— ξεν οπισω ισραηλ'·
18' Και ειπεν κυριος προς
ϊησουν· εκτει
νον την χειρα
σου εν τω γαισω

τω εν τη χειρι
σου επι την πο
λιν ότι εις την
χειρα σου παρα
δεδωκα αυτην·
και τα ενεδρα ε
ξαναστησον
ται εν ταχει εκ
— του τοπου αυτων·
19' Και εξετεινεν
ϊησους το γαι
σον και την χει
ρα αυτου επι την
πολιν· και τα ε
νεδρα εξανεστη
σαν εν ταχει εκ
του τοπου αυτων·
και εξηλθοσαν
οτε εξετεινεν
την χειρα· και
εισηλθον εις
την πολιν και
κατελαβον αυ
την· και σπευ
σαντες ενε
πρησαν την πο
20 λιν εν πυρι· και
εμβλεψαντες
οι κατοικουν
τες γαϊ εις τα ο
πισω αυτων
εωρων αναβαι
νοντα τον κα
πνον της πολε
ως εις τον ου

ρανον· και ουκ ει
χον που φυγω
— σιν ωδε η ωδε·
21' Και ιησους και
πᾶς ισραηλ' ειδον
ότι ελαβον τα
ενεδρα την πο
λιν· και οτι ανε
βη ο καπνος της
πολεως εις τον
ουρανον. και με
ταβαλομενοι
επαταξαν τους
ανδρας της γαϊ·
22 και ουτοι εξηλ
θον εκ της πο
λεως εις συναν
τησιν αυτων·
και εγενηθησαν
αναμεσον του
ισραηλ της παρεμ
βολης ουτοι εν
τευθεν και ουτοι
εντευθεν· και
επαταξεν αυτους
ισραηλ' εως του μη
καταλειφθηναι
εξ αυτων σεσω
σμενον και δι
απεφευγοτα·
23 και τον βασιλε
α της γαι συνε
λαβον ζωντα
και προσηγαγον
αυτον προς ϊη

— σουν·
24· Και ως επαυσαν
το οι ϋιοι ισραηλ' απο
κτεννοντες
παντας τους εκ
της γαϊ τους εν
τοις πεδιοις·
και εν τω ορει
της καταβασε
ως ου κατεδιω
ξαν αυτους επ αυ
της εως εις τε
λος. και επεστρε
ψεν ϊησους εις
γαϊ· και επαταξεν
αυτην εν στομα
25· τι μαχαιρας· και
εγενοντο παν
τες οι πεσον
τες εν τη ημε
ρα εκεινη απο
ανδρος και εως
γυναικος δω
δεκα χειλιαδες·
παντας τους κα
τοικουντας γαϊ.
27· πλην των κτη
νων και των σκυ
λων των εν τη
πολει παντα —
προνομευσαν
εαυτοις ϋιοι ισραηλ
κατα το προστα
γμα κυριου· ον τροπον
συνεταξεν κυριος
28· τω ϊησοι· και ε
νεπυρισεν ϊη
σους την πολιν
εν πυρι· χωμα
αοικητον εθη
κεν αυτην εις
τον αιωνα εως
της ημερας ταυ
29· της· και τον βα
σιλεα της γαϊ ε
κρεμασεν επι
ξυλου διδυμου
και ην επι του ξυ
λου εως εσπε
ρας· και επιδυνον
τος του ηλιου
συνεταξεν ιη
σους και καθει
λον το σωμα αυ
του απο του ξυλου
και ερριψαν αυ
τον εις τον βο
θρον· και επε
στησαν αυτην
σωρον λιθων
μεγαν εως της
— ημερας ταυτης·
30· Τοτε ωκοδομη
σεν ιησους θυσιαστη
ριον κυριω τω θεω
ισραηλ' εν ορει γαι
31· βαλ' καθοτι ενε
τειλατο μωϋσης
ο θεραπων κυριου
τοις υιοις ισραηλ' κα
θα γεγραπται εν
νομω μωυση
θυσιαστηριον
εκ λιθων ολοκλη
ρων· εφ ους ου
κ επεβληθη επ αυ
τουσιδηρος· και
ανεβιβασεν εκει
ολοκαυτωματα
τω κυριω και θυσι
— αν σωτηριου·
32· Και εγραψεν ϊη
σους επι των
λιθων το δευτε
ρονομιον νομον
μωϋση ο̄ν εγρα
ψεν ενώπιον
33· ϋιων ισραηλ' και πᾶς
ισραηλ και οι πρεσβυ
τεροι αυτων και
οι δικασται αυτων
και οι γραμματεις
αυτων παρεπο
ρευοντο ενθεν
και ενθεν της
κιβωτου απε--ν
τι· και οι ϊ — —
οι λευϊται ηρα-
την κιβωτον
της διαθηκης
κυριου απε — — —
ο προσηλ — —
και ο αυ — —
ησαν οι — —
αυτων — —

ορους γαριζιν
και ημισει ÷ πλη
σιον πλησιον
ορους γαιβαλ·
καθα ενετειλα
το μωυσης ο θε
ραπων κυριου ευλο
γησαι τον λαον
κυριου εν πρωτοις
34 και μετα ταυτα
ανεγνω παντα
τα ρηματα ταυτα
τας ευλογιας και
τας καταρας κα
τα παντα τα γεγραμ
μενα εν νομω
35 μωυση ουκ ην
ρημα απο παντων
ῶν ενετειλατο
μωυσης τω ιη
σοι ο̅ ουκ ανε
γνω ιησους εις
τα ωτα πασης εκ
κλησιας υιων
— - τοις ανδρα
— — ταις γυναι
— — τοις παιδι
— — αι τοις προ
— — τοις τοις
— — πορευομε
— — - ισραηλ'
IX, 1 — — ηκουσαν
— — ες οι βασι
— — ων αμορ
— — οι εν τω

περαν του ιορ
δανου οι εν τη
ορεινη και οι εν
τη πεδινη και
οι εν παση τη πα
ραλια της θαλασ
σης της μεγα
λης και οι προς
τω αντιλιβανω
και οι χετταιοι
και οι αμορραιοι
και οι γεργεσαι
οι και οι χαναναι
οι και οι φερε
ζαιοι και οι ευ
αιοι και οι ιεβου
2 σαιοι. συνηλθον
επι το αυτο εκ
πολεμησαι ιη
σουν και ισραηλ' α
— μα παντες·
3 Και οι κατοικουν
τες γαβαων η
κουσαν παντα
οσα εποιησεν
κυριος τη ιερειχω
4 και τη γαι. και ε
ποιησαν και γε
αυτοι μετα πα
νουργιας· και
ελθοντες επε
σιτισαντο και
ητοιμασαντο·
και λαβοντες
σακκους παλαι

ους επι των ο
νων αυτων και
ασκους οινου
παλαιους και κα
τερρωγοτας α
ποδεδεμενους·
5 και τα κοιλα των
υποδηματων
αυτων και τα σαν
δαλια αυτων
παλαια κατεπε
πελματωμενα
εν τοις ποσιν
αυτων και τα ι
ματια αυτων πε
παλαιωμενα ε
π αυτων και οι
αρτοι του επισι
τισμου αυτων
εγενηθησαν
ξηροι και βεβρω
6 μενοι· και ηλθον
προς ιησουν
εις την παρεμ
βολην ισραηλ' εις γαλ
γαλα· και ειπαν
προς ιησουν
και προς παντα
τον λαον· εκ γης
μακροθεν ηκα
μεν· και νυν δι
αθεσθε ημιν
— διαθηκην·
7 Και ειπαν οι υιοι
ισραηλ προς τον χορ

† A, quantum apparet, superscripto η, fecit οι ημισει

ραιον· ορα μη εν
ημιν κατοικεις·
και πως διαθω
μεθα σοι διαθη
— κην·
8· Και ειπαν προς
ιησουν· οικεται
— σου εσμεν·
Και ειπεν προς
αυτους ϊησους·
ποθεν εσται και
ποθεν παραγε
9· γονατε· και ειπαν
προς αυτον· εκ
γης μακροθεν
σφοδρα ηκασιν
οι παιδες σου· εν
ονοματι κυριου θεου
σου· ακηκοαμεν
γαρ το ονομα αυ
του και παντα ο
σα εποιησεν εν
10 αιγυπτω· και παν
τα οσα εποιησεν
τοις δυσι βασιλευ
σι των αμορραι
ων οΐ ησαν πε
ραν του ϊορδανου·
τω σηων βασι
λει εσεβων· και
τω ωγ' βασιλει της
βασάν, ὁς κατω
κει εν ασταρωθ'
και εν εδραειν·
11· και ειπαν προς
ημας οι πρεσβυ
τεροι ημων και
παντες οι κα
τοικουντες την
γην ημων λε
γοντες· λαβετε
ΰμιν αυτοις ε
πισιτισμον εις
την οδον και πο
ρευθητε εις συ
ναντησιν αυτων·
και ερειτε προς
αυτους· οικεται
ΰμων εσμεν·
και νυν διαθε
σθε ημιν διαθη
12 κην· ουτοι οι αρ
τοι ημων θερ
μους εφωδια
σθημεν αυτους
εν τη ημερα ἡ
εξηλθομεν πα
ραγενεσθαι προς
ΰμας· νυν δε
εξηρανθησαν
και γεγονασιν
βεβρωμενοι·
13 και ουτοι οι ασκοι
του οινου ὀΰς
επλησαμεν και
νους. και ουτοι
διερρωγασιν·
και τα ϊματια ἡ
μων και τα ϋπο
δηματα ημων
πεπαλαιωνται
απο της πολλης
— οδου σφοδρα·
14· Και ελαβον οι αρ
χοντες του επι
σιτισμου αυτων
και τον κυριον ουκ ε
15 περωτησαν· και
εποιησεν ϊησους
προς αυτους ει
ρηνην και διε
θετο προς αυ
τους διαθηκην
του διασωσαι αυ
τους· και ωμο
σαν αυτοις οι αρ.
χοντες της συ
— ναγωγης·
16· Και εγενετο με
τα τρεις ημερας
μετα το διαθεσθαι
προς αυτους δι
αθηκην· ηκου
σαν ὁτι εγγυθεν
εισιν αυτων· και
οτι εν αυτοις κα
17· τοικουσιν. και α
πηραν οι υιοι ισραηλ
και ηλθαν εις τας
πολεις αυτων·
αι δε πολεις αυ
των γαβαων· και
κεφ'ειρα· και βη
ρωθ'· και πολεις
18· ιαρειμ'· και ουκ ε

μαχεσαντο αυ
τοις ϋιοι ισραηλ' οτι
ωμοσαν αυτοις
παντες οι αρχον
τες της συναγω
γης τον κυριον θεον
— ισραηλ'·
Και διεγογγυσαν
πασα η συναγω
γη ισραηλ' επι τοις
— αρχουσιν·
19· Και ειπαν παντες
οι αρχοντες τη
συναγωγη· ημεις
ωμοσαμεν αυ
τοις κυριον τον θεον
ισραηλ και νυν ου
δυνησομεθα
αψασθαι αυτων·
20 τουτο ποιησο
μεν ζωγρησαι
αυτους· και ουκ ε
σται καθ ημων
οργη δια τον ορ
κον ον ωμοσα
21· μεν αυτοις ζησον
ται και εσονται
ξυλοκοποι και
ϋδροφοροι παση
— τη συναγωγη·
Και εποιησαν πα
σα η συναγωγη
καθαπερ ειπαν
αυτοις οι αρχον
22· τες· και συνεκα
λεσεν αυτους
ΐησους και ειπεν
αυτοις· δια τι πα
ρελογισασθε με
λεγοντες οτι
μακραν εσμεν
απο σου σφο
δρα· ϋμεις δε εγ
χωριοι εσμεν †
των κατοικουν
23 των εν ημιν· και
νυν επικαταρα
τοι εστε· ου μη
εκλειπη εξ ϋμων
δουλος ξυλοκο
πος και υδροφο
ρος εμοι και τω
— θεω μου·
24· Και απεκριθη
σαν τω ΐησοι λε
γοντες· οτι αγ
γελια ανηγγελη
υμιν § οσα συνε
ταξεν κυριος τω μω
ϋση παιδι αυτου
δουναι ϋμιν την
γην ταυτην και
εξολεθρευσαι
ημας· και παντας
τους κατοικουν
τας επ αυτης
απο προσωπου
υμων· και εφο
βηθημεν σφο
δρα περι των ψυ
χων ημων απο
προσωπου ϋμων·
και εποιησαμεν
το πραγμα του
25· το· και νυν ϊδου
ημεις ϋποχει
ριοι ϋμων· ως
αρεσκει ϋμιν
και ως δοκει ϋμιν
— ποιησατε ημιν·
26· Και εποιησαν
αυτοις ουτως·
και εξειλατο αυ
τους ιησους εν
τη ήμερα εκει
νη εκ χειρος ϋιων
ισραηλ' και ουκ ανει
27· λον αυτους· και
κατεστησεν
αυτους ΐησους
εν τη ήμερα ε
κεινη ξυλοκο
πους και υδρο
φορους παση
τη συναγωγη·
και τω θυσιαστη
ριω του θεου· δια
τουτο εγενον
το οι κατοικουν
τες γαβαων ξυ
λοκοποι και ϋ
δροφοροι του
θυσιαστηριου
του θεου εως της
σημερον ήμε

† A, ut apparet, superscripto τ et reprobato ν, fecit εστε
§ A superscripto η fecit ημιν

X, ην εν αυτη· και
37· ουχ ην διασεσω
σμενος· ον τρο
πον εποιησαν
τη οδολλαμ' εξω
λεθρευσαν αυ
την και οσα εν
— αυτη·
38· Και απεστρεψεν
ϊησους και πας
ισραηλ εις δαβειρ·.
και περικαθει
σαντες αυτην
39· ελαβον αυτην
και τον βασιλεα
αυτης· και πασας
τας κωμας αυ
της· και επατα
ξαν αυτην εν
στοματι ξιφους·
και εξωλεθρευ
σαν αυτην· και
πᾶν ενπνεον
εν αυτη· και ου
κατελειπον ου
δενα διασεσω
σμενον· ον τρο
πον εποιησαν
τη χεβρων· ου
τως εποιησαν
τη δαβειρ και τω
βασιλει αυτης
καθαπερ εποι
ησαν τη λεμνα
και τω βασιλει
— αυτης·
40· Και επαταξεν ιησους
πασαν την γην
της ορινης· και
την ναγεβ· και
την πεδινην·
και την ασηδωθ'
και τους βασιλεις
αυτης· ου κατε
λειπον εν αυτη
διασεσωσμε
νον· και πᾶν εν
πνεον ζωης
εξωλεθρευσαν
ον τροπον ενε
τειλατο κυριος ο θεος
— ισραηλ'·
Και απεκτεινεν
αυτους ϊησους
41 απο καδης βαρ
νη εως γαζης·
πασαν την γην
γοσομ' εως της
42 γαβαων· και παν
τας τους βασιλεις
τουτους·–και την
γην αυτων ελα
βεν ϊησους εισ
απαξ· οτι κυριος ο θεος
ισραηλ' συνεπολε
— μει τω ισραηλ'·
XI, Ως δε ηκουσεν
1· ϊαβειν βασιλευς
ασωρ' απεστει
λεν προς ϊωβαβ
βασιλεα μαρρω-'.
και προς βασιλεα
σομερων· και
προς βασιλεα α
2· χειβ' και προς βα
σιλεις την κατα
σιδωνα την με
γαλην εις την
ορινην· και εις
την ραθ' απέναν
τι χενερεθ'· και
εις το πεδιον· και
εις ναφεθ'δωρ·
3 και εις τους παρα
λιους χαναναιους
απο ανατολων·
και εις τους πα
ραλιους αμορραι
ους· και τους χετ
ταιους· και φερε
ζαιους· και ϊεβου
σαιους τους εν
τω ορει· και τους
ευαιους τους
ϋπο την αερμων
εις την μασση
4· φα· και εξηλθον
αυτοι και οι βασι
λεις αυτων οι με
τ αυτων ωσπερ
η αμμος η επι του
χειλους της θα
λασσης τω πλη
θει· και ϊπποι και
αρματα πολλα

5 σφοδρα· και συ
νηλθον παντες
οι βασιλεις ου
τοι και ηλθον
επι το αυτο· και
παρενεβαλον
επι το αυτο επι
του ϋδατος μερ
ρων πολεμη
— σαι τον ισραηλ'
6' Και ειπεν κυριος προς
ΐησουν· μη φο
ϐηθης απο προ
σωπου αυτων·
οτι αυριον την
ωραν ταυτην
εγω παραδιδω
μι αυτους τετρω
μενους εναν
τιον των ϋιων
ισραηλ'· τους ιππους
αυτων νευρο
κοπησεις· και
τα αρματα αυτων
— κατακαυσεις·
7' Και ηλθεν ΐησους
και πᾶς ο λαος
ο πολεμιστης
μετ αυτου επι
το ϋδωρ μερρων
εξαπινα και επε
πεσαν αυτοις †
8' εν τη ορινη· και
παρεδωκεν αυ
τους κυριος ϋποχει
ριους ισραηλ' και κο
πτοντες αυτους
κατεδιωκον
εως σιδωνος
της μεγαλης·
και εως μασρε
φωθ' μαι-'· και
εως των πεδι
ων μασηχαφατ'
κατα ανατολας
κατεκοψαν αυ
τους· εως του
καταλειφθηναι
αυτων διασεσω
σμενον και δι
απεφευγοτα·
9' και εποιησεν
αυτοις ΐησους
ον τροπον ενε
τειλατο αυτω
κυριος· τους ΐππους
αυτων ενευρο
κοπησεν· και
τα αρματα αυτα
αυτων κατεκαυ
— σεν εν πυρι·
10' Και επεστρεψεν
ΐησους και πᾶς
ισραηλ' μετ αυτου
εν τω καιρω ε
κεινω και κατε
λαβετο την α
σωρ' και τον ϐα
σιλεα αυτης· η
δε ασωρ' ην το
προτερον αρχου
σαν πασῶν των
βασιλειῶν του
11' των· και απεκτει
ναν πᾶν ενπνε
ον εν αυτη εν
στοματι ξιφους·
και εξωλεθρευ
σαν παντας· και
ου κατελειφθη
εν αυτη ενπνε
ον· και την ασωρ
ενεπρησαν εν
12' πυρι· και πασας
τας πολεις των
βασιλειων· και
τους βασιλεις
αυτων ελαβεν
ΐησους και ανει
λεν αυτους εν
στοματι ξιφους·
και εξωλεθρευ
σεν αυτους ον
τροπον ενετει
λατο μωϋσης
— ο παις κυριου·
13' Αλλα πασας τας
πολεις τας κε
χωματισμενας
ουχ ενεπρησεν
ισραηλ' πλῆν ασωρ
μονην αυτην
ενεπρησεν ισραηλ'
14' και παντα τα σκυ
λα αυτης επρο

† A sic primo scripsisse videtur, sed deinde mutatum fuit ab ipso, ut videtur, in αυτους, addito in margine ante vocem inserendo επ

νομευσαν εαυ
τοις οι ῦιοι ισραηλ
αυτους δε παν
τας εξωλεθρευ
σαν εν στοματι
ξιφους οι υιοι
ισραηλ' εως απωλε
σαν αυτους· ου
κατελειπον αυ
των ουδεν εν
15· πνεον· ον τρο
πον συνεταξεν
κυριος μωϋση τω παι
δι αυτου· και μω
ϋσης ωσαυτως
ενετειλατο τω
ϊησοι και ου
τως εποιησεν
ιησους· ου παρε
βη ουδεν απο παν
των ὧν συνετα
ξεν κυριος τω μωϋ
— ση·
16· Και ελαβεν ϊησους
πασαν την γην
την ορινην· και
πασαν την γην
αγ-β' και πασαν
την γην γοσομ'
και την πεδινην
και την προς δυ
σμαις και το ορος
ισραηλ' και τα ταπει
να τα προς τω ο
17· ρει· απο ορους
αααλακ' και ο προς
αναβαινει εις
σηειρ' και εως
βαλαγαδ' και το
πεδιον του λιβα
νου ῦπο το ορος
αερμων· και τους
βασιλεις αυτων
παντας ελαβεν
και ανειλεν αυ
τους και απεκτει
— νεν·
18· Και πλειους ή
μερας εποιησεν
ϊησους προς
τους βασιλεις
τους τον πολε
19· μον· και ουκ ην
πολις ητις ου
παρεδωκεν τοις
ῦιοις ισραηλ' πασας
ελαβον εν πο
20· λεμω· οτι δια κυριου
εγενετο κατι
σχυσαι την καρ
διαν αυτων· συ
ναντων εις πο
λεμον προς ισραηλ
ϊνα εξολεθρευ
θωσιν· οπως
μη δοθη αυτοις
ελεος· αλλ ινα
εξολ-θρευθω
σιν ον τροπον
ειπεν κυριος προς
— μωυσην·
21· Και ηλθεν ιης - - -
εν τω καιρω ε - - -
νω και εξω - - -
σεν τους — —
εκ της ορ — —
εκ χεβρων — —
εκ δαβειρ· και εξ α
νωβ'· και εκ παν
τος οριου ισραηλ·
και εκ παντος
ορους ιουδα συν
ταις πολεσιν αυ
των· και εξωλε
θρευσεν αυτους
22· ϊησους· ου κατε
λειφθη των
εναχειμ απο των
ῦιων ισραηλ' αλλα
πλην εν γαζη
και εν γεθ' και εν
ασηδωθ' κα
— τελειφθησαν·
23· Και ελαβεν ϊησους
πασαν την γην
καθοτι ενετει
λατο κυριος τω μω
ϋση· και εδωκεν
αυτοις † ϊησους
εν κληρονομια
ισραηλ' εν μεριρισμω
κατα φυλας αυτων
και η γη κατεπαυ
σεν πολεμου
μενη·

† Ipse A videtur mutasse in αυτους

5 σφοδρα· και συ
νηλθον παντες
οι βασιλεις ου
τοι και ηλθον
επι το αυτο· και
παρενεβαλον
επι το αυτο επι
του ϋδατος μερ
ρων πολεμη
— σαι τον ισραηλ'
6· Και ειπεν κυριος προς
ϊησουν· μη φο
βηθης απο προ
σωπου αυτων·
οτι αυριον την
ωραν ταυτην
εγω παραδιδω
μι αυτους τετρω
μενους εναν
τιον των ϋιων
ισραηλ'· τους ιππους
αυτων νευρο
κοπησεις· και
τα αρματα αυτων
— κατακαυσεις·
7· Και ηλθεν ϊησους
και πᾶς ο λαος
ο πολεμιστης
μετ αυτου επι
το ϋδωρ μερρων
εξαπινα και επε
πεσαν αυτοις †
8· εν τη ορινη· και
παρεδωκεν αυ
τους κυριος ϋποχει
ριους ισραηλ' και κο
πτοντες αυτους
κατεδιωκον
εως σιδωνος
της μεγαλης·
και εως μασρε
φωθ' μαι-'· και
εως των πεδι
ων μασηκαφατ'
κατα ανατολας
κατεκοψαν αυ
τους· εως του
καταλειφθηναι
αυτων διασεσω
σμενον και δι
απεφευγοτα·
9· και εποιησεν
αυτοις ϊησους
ον τροπον ενε
τειλατο αυτω
κυριος· τους ϊππους
αυτων ενευρο
κοπησεν· και
τα αρματα αυτα
αυτων κατεκαυ
— σεν εν πυρι·
10· Και επεστρεψεν
ϊησους και πᾶς
ισραηλ' μετ αυτου
εν τω καιρω ε
κεινω και κατε
λαβετο την α
σωρ' και τον βα
σιλεα αυτης· η
δε ασωρ' ην το
προτερον αρχου
σαν πασῶν των
βασιλειῶν του
11· των· και απεκτει
ναν πᾶν ενπνε
ον εν αυτη εν
στοματι ξιφους·
και εξωλεθρευ
σαν παντας· και
ου κατελειφθη
εν αυτη ενπνε
ον· και την ασωρ
ενεπρησαν εν
12· πυρι· και πασας
τας πολεις των
βασιλειων· και
τους βασιλεις
αυτων ελαβεν
ϊησους και ανει
λεν αυτους εν
στοματι ξιφους·
και εξωλεθρευ
σεν αυτους ον
τροπον ενετει
λατο μωϋσης
— ο παις κυριου·
13· Αλλα πασας τας
πολεις τας κε
χωματισμενας
ουχ ενεπρησεν
ισραηλ' πλῆν ασωρ
μονην αυτην
ενεπρησεν ισραηλ'
14· και παντα τα σκυ
λα αυτης επρο

† A sic primo scripsisse videtur, sed deinde mutatum fuit ab ipso, ut videtur, in αυτους, addito in margine ante vocem inserendo επ

νομευσαν εαυ
τοις οι ϋιοι ισραηλ
αυτους δε παν
τας εξωλεθρευ
σαν εν στοματι
ξιφους οι υιοι
ισραηλ' εως απωλε
σαν αυτους· ου
κατελειπον αυ
των ουδεν εν
15· πνεον· ον τρο
πον συνεταξεν
κυριος μωϋση τω παι
δι αυτου· και μω
ϋσης ωσαυτως
ενετειλατο τω
ϊησοι και ου
τως εποιησεν
ιησους· ου παρε
6η ουδεν απο παν
των ὧν συνετα
ξεν κυριος τω μωῦ
— ση·
16· Και ελαβεν ϊησους
πασαν την γην
την ορινην· και
πασαν την γην
αγ-6' και πασαν
την γην γοσομ'·
και την πεδινην·
και την προς δυ
σμαις και το ορος
ισραηλ' και τα ταπει
να τα προς τω ο
17· ρει· απο ορους

αλαλακ' και ο προς
αναβαινει εις
σηειρ' και εως
βαλαγαδ'· και το
πεδιον του λιβα
νου ϋπο το ορος
αερμων· και τους
βασιλεις αυτων
παντας ελαβεν
και ανειλεν αυ
τους και απεκτει
— νεν·
18· Και πλειους ἡ
μερας εποιησεν
ϊησους προς
τους βασιλεις
τους τον πολε
19· μον· και ουκ ην
πολις ητις ου
παρεδωκεν τοις
ϋιοις ισραηλ' πασας
ελαβον εν πο
20· λεμω· οτι δια κυριου
εγενετο κατι
σχυσαι την καρ
διαν αυτων· συ
ναντᾶν εις πο
λεμον προς ισραηλ
ϊνα εξολεθρευ
θωσιν· οπως
μη δοθη αυτοις
ελεος· αλλ ινα
εξολ-θρευθω
σιν ον τροπον
ειπεν κυριος προς

— μωυσην·
21· Και ηλθεν ιησ - - -
εν τω καιρω ε - - -
νω και εξω - - -
σεν τους — —
εκ της ορ — —
εκ χεβρων — —
εκ δαβειρ· και εξ α
νωβ'· και εκ παν
τος οριου ισραηλ·
και εκ παντος
ορους ιουδα συν
ταις πολεσιν αυ
των· και εξωλε
θρευσεν αυτους
22· ϊησους· ου κατε
λειφθη των
ενακειμ απο των
ϋιων ισραηλ' αλλα
πλη̃ν εν γαζη
και εν γεθ' και εν
ασηδωθ' κα
— τελειφθησαν·
23· Και ελαβεν ϊησους
πασαν την γην
καθοτι ενετει
λατο κυριος τω μω
ϋση· και εδωκεν
αυτοις † ϊησους
εν κληρονομια
ισραηλ' εν μερισμω
κατα φυλας αυτων
και η γη κατεπαυ
σεν πολεμου
μενη·

† Ipse A videtur mutasse in αυτους

5 σφοδρα· και συ
νηλθον παντες
οι βασιλεις ου
τοι και ηλθον
επι το αυτο· και
παρενεβαλον
επι το αυτο επι
του ὕδατος μερ
ρων πολεμη
— σαι τον ισραηλ'
6· Και ειπεν κυριος προς
ϊησουν· μη φο
βηθης. απο προ
σωπου αυτων·
οτι αυριον την
ωραν ταυτην
εγω παραδιδω
μι αυτους τετρω
μενους εναν
τιον των ὑιων
ισραηλ'· τους ιππους
αυτων νευρο
κοπησεις· και
τα αρματα αυτων
— κατακαυσεις·
7· Και ηλθεν ϊησους
και πᾶς ο λαος
ο πολεμιστης
μετ αυτου επι
το ὕδωρ μερρων
εξαπινα και επε
πεσαν αυτοις †
8· εν τη ορινη· και
παρεδωκεν αυ
τους κυριος ὑποχει
ριους ισραηλ' και κο
πτοντες αυτους
κατεδιωκον
εως σιδωνος
της μεγαλης·
και εως μασρε
φωθ' μαι-'· και
εως των πεδι
ων μασηκαφατ'
κατα ανατολας
κατεκοψαν αυ
τους· εως του
καταλειφθηναι
αυτων διασεσω
σμενον και δι
απεφευγοτα·
9· και εποιησεν
αυτοις ϊησους
ον τροπον ενε
τειλατο αυτω
κυριος· τους ϊππους
αυτων ενευρο
κοπησεν· και
τα αρματα αυτα
αυτων κατεκαυ
— σεν εν πυρι·
10· Και επεστρεψεν
ϊησους και πᾶς
ισραηλ' μετ αυτου
εν τω καιρω ε
κεινω και κατε
λαβετο την α
σωρ' και τον βα
σιλεα αυτης· η
δε ασωρ' ην το
προτερον αρχου
σαν πασῶν των
βασιλειῶν του
11· των· και απεκτει
ναν πᾶν ενπνε
ον εν αυτη εν
στοματι ξιφους·
και εξωλεθρευ
σαν παντας· και
ου κατελειφθη
εν αυτη ενπνε
ον· και την ασωρ
ενεπρησαν εν
12· πυρι· και πασας
τας πολεις των
βασιλειων· και
τους βασιλεις
αυτων ελαβεν
ϊησους και ανει
λεν αυτους εν
στοματι ξιφους·
και εξωλεθρευ
σεν αυτους ον
τροπον ενετει
λατο μωϋσης
— ο παις κυριου·
13· Αλλα πασας τας
πολεις τας κε
χωματισμενας
ουκ ενεπρησεν
ισραηλ' πλῆν ασωρ
μονην αυτην
ενεπρησεν ισραηλ'
14· και παντα τα σκυ
λα αυτης επρο

† A sic primo scripsisse videtur, sed deinde mutatum fuit ab ipso, ut videtur, in αυτους, addito in margine ante vocem inserendo επ

νομευσαν εαυ
τοις οι ῦιοι ισραηλ
αυτους δε παν
τας εξωλεθρευ
σαν εν στοματι
ξιφους οι υιοι
ισραηλ' εως απωλε
σαν αυτους· ου
κατελειπον αυ
των ουδεν εν
15· πνεον· ον τρο
πον συνεταξεν
κυριος μωϋση τω παι
δι αυτου· και μω
ϋσης ωσαυτως
ενετειλατο τω
ϊησοι και ου
τως εποιησεν
ιησους· ου παρε
βη ουδεν απο παν
των ῶν συνετα
ξεν κυριος τω μωϋ
— ση·
16· Και ελαβεν ϊησους
πασαν την γην
την ορινην· και
πασαν την γην
αγ-β' και πασαν
την γην γοσομ'
και την πεδινην
και την προς δυ
σμαις και το ορος
ισραηλ' και τα ταπει
να τα προς τω ο
17· ρει· απο ορους
αλακ' και ο προς
αναβαινει εις
σηειρ' και εως
βαλαγαδ' και το
πεδιον του λιβα
νου ῦπο το ορος
αερμων· και τους
βασιλεις αυτων
παντας ελαβεν
και ανειλεν αυ
τους και απεκτει
— νεν·
18· Και πλειους ἡ
μερας εποιησεν
ϊησους προς
τους βασιλεις
τους τον πολε
19· μον· και ουκ ην
πολις ητις ου
παρεδωκεν τοις
ῦιοις ισραηλ' πασας
ελαβον εν πο
20· λεμω· οτι δια κυριου
εγενετο κατι
σχυσαι την καρ
διαν αυτων· συ
ναντων εις πο
λεμον προς ισραηλ
ϊνα εξολεθρευ
θωσιν· οπως
μη δοθη αυτοις
ελεος· αλλ ινα
εξολ-θρευθω
σιν ον τροπον
ειπεν κυριος προς
— μωυσην·
21· Και ηλθεν ιησ - - -
εν τω καιρω ε - - -
νω και εξω - - -
σεν τους — —
εκ της ορ — —
εκ χεβρων — —
εκ δαβειρ· και εξ α
νωβ'· και εκ παν
τος οριου ισραηλ·
και εκ παντος
ορους ιουδα συν
ταις πολεσιν αυ
των· και εξωλε
θρευσεν αυτους
22· ϊησους· ου κατε
λειφθη των
ενακειμ απο των
ῦιων ισραηλ' αλλα
πλῆν εν γαζη
και εν γεθ' και εν
ασηδωθ' κα
— τελειφθησαν·
23· Και ελαβεν ϊησους
πασαν την γην
καθοτι ενετει
λατο κυριος τω μω
ϋση· και εδωκεν
αυτοις † ϊησους
εν κληρονομια
ισραηλ' εν μερισμω
κατα φυλας αυτων
και η γη κατεπαυ
σεν πολεμου
μενη·

† Ipse A videtur mutasse in αυτους

XII, Και ουτοι οι βα
1· σιλεις της γης
ους ανειλεν μω
—ς και οι ῦιοι
ισραη- και κατεκλη
- - - ομησαν την
- - ν αυτων πε
- αν του ιορδα
νου απο ηλιου
ανατολων· απο
φαραγγος αρνων
εως του ορους
αερμων· και πα
σαν την αραβα·
απο ανατολων
2· σηων βασιλεα
αμορραιων ὃς
κατωκει εν εσε
βῶν· κυριευων
απο αροηρ' η εστιν
εν τη φαραγγι
αρνων κατα
μερος της φα
ραγγος· και το
ημισυ της γαλα
αδ εως ϊαβοκ'
ορια ῦιων αμμων·
3· και αραβά εως
της θαλασσης
· της χενερεθ' κα
τ ανατολας· και
εως της θαλασ
σης αραβά, θαλασ
σαν των αλων
απο ανατολων
οδον την κατα
ισιμωθ' υπο
θαιμαν την α
πο ασηδωθ' φα
— σγα·
4 Και ωγ' βασιλευς
βασαν υπελει
φθη εκ των γι
γαντων ὁ κατοι
κων εν αστα
ρωθ' και εν εδρα
5· ειμ· αρχων απο
ορους αερμων ~
— και απο σελχα·
Και πασαν την βα
σαν, εως οριων
γεσουρι· και την
μαχαθι και το
ημισυ γαλααδ
οριων σηων βα
σιλεως εσεβων·
6· μωῦσης ο παις
κυριου και οι ῦιοι ισραηλ
επαταξαν αυτους·
και εδωκεν αυ
τους † μωῦσης
εν κληρω ρου
βην και γαδ' και
τω ημισυ φυ
— λης μανασση·
7· Και αυτοι οι βασι
λεις των αμορ
ραιων, οὓς ανει
λεν ϊησους και
οι ῦιοι ισραηλ' εν τω
περαν του ϊορ
δανου παρα θα
λασσαν βααλγαδ'
εν τω πεδιω του
λιβανου και εως
ορους του αλακ'
αναβαινοντων
εις σειρα· και
εδωκεν αυτην
ϊησους ταις φυ
λαις ισραηλ' κληρο
νομιαν κατα κλη
8· ρον αυτου εν τω
ορει· και εν τω
πεδιω και εν αρα
βα· και εν ασηδωθ'
και εν τη ερημω
και εν ναγεβ' τον
χετταιον και τον
αμορραιον· και
τον χανανaιον
και τον φερε
ζαιον· και τον
ευαιον και τον
— ϊεβουσαιον·
9 Τον βασιλεα ιε
ριχω. και τον
βασιλεα της γαϊ
η εστιν πλησι
10 ον βαιθηλ' και
βασιλεα ϊερουσαλημ' βα
σιλεα χεβρων
11 βασιλεα ϊεριμουθ'
βασιλεα λαχεις
12· βασιλεα εγλων

† A, ut videtur, superscribit ην (αυτην)

INDEX.

Quaenam vero sint fragmenta, et quaenam in aliis libris lacunae, indicat Praefatio pag. IX.

MONUMENTA
SACRA ET PROFANA

EX CODICIBUS PRAESERTIM

BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE

OPERA

COLLEGII DOCTORUM EJUSDEM

TOM. V.

OPUSCULA ET FRAGMENTA MISCELLA
MAGNAM PARTEM APOCRYPHA

EDIDIT

SAC. OBL. ANTONIUS MARIA CERIANI

DOCTOR COLLEGII BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE

MDCCCLXVIII

TYPIS ET IMPENSIS BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE

PER HERMENEGILDUM BESOZZI

proprietarium typographiae Boniardi-Pogliani.

Die 13 *Octob.* 1868.

Tom. V. Monumentorum e Bibliothecae Ambrosianae Manuscr. editorum a Sac. O. *Antonio Maria Ceriani* Doctore Visum in hac Archiep. Curia adprobamus.

P. Franciscus Ma. Rossi *Vic. Gen.*

COMITI JULIO PORRO LAMBERTENGHI

E VIRIS EDENDIS HISTORIAE PATRIAE MONUMENTIS

ETC.

SAC. ANTONIUS CERIANI

COLLEGII BIBLIOTHECAE AMBROSIANAE DOCTOR.

Jam a pluribus annis occasionem quaerebam publice testandi de meo grato animo erga Te pro officiis, quibus non semel meis studiis faveras. Gaudeo nunc, quod tandem id possim praestare, et non jam pro me et meo tantum nomine, sed etiam nomine Praefecti et Doctorum Collegii Bibliothecae Ambrosianae nec non ejusdem Conservatorum, pro insigni beneficio, quod Tu alia cumulans in eam nuperis temporibus contulisti. Docti viri, qui apud nos sunt, et exteri quoque norunt eam, quam Tibi magnis impensis et exquisito judicio comparaveras bibliothecam librorum manuscriptorum et editorum primo typographicae artis seculo. Erant omnino XLVII libri scripti, editi autem ante A. C. 1501 supra CCCC, quorum CCCLXVII Mediolani prodierant. Decem abhinc annis mihi declaraveras eos omnes Te legaturum esse nostrae Bibliothecae; quod ego quam jucundissime sane audieram, et Te jam aliis ejus benefactoribus, praesertim Mediolanensibus, annumerabam, qui plures magnis librorum collectionibus munerati fuerant hoc perenne Cardinalis Archiepiscopi Federici Borromei Monumentum. Sed in ratione beneficii complendi illos Tu voluisti superare, qui vinculis affinitatis Familiae Borromeae adstrictus hujus benevolum erga Bibliothecam animum induisse ostendis, et imitatus es ipsum Bibliothecae Fundatorem, qui vivens publicae utilitati eam aperuit. Posthabuisti ergo forti animo amorem, quo jure libris suis adhaerent viri docti, praesertim qui selectorum librorum insignem copiam ipsi sibi compararunt, et libros Tuos jam a tribus annis addixisti nostrae Bibliothecae. Quae profecto hoc Tuo beneficio non minimum incrementum accepit pro manuscriptis, ut ut in his ditissima, multas autem in editionibus ante A. C. 1501 sarsit lacunas, praesertim in Mediolanensibus, quae jam tot numero sunt Tuarum accessione, ut maximam partem librorum, qui tunc in hac urbe prodierunt, complectantur, et nulla possit Bibliotheca in hac re nostram aequare. Pro tanto ergo beneficio Conservatores, Praefectus et Doctores ejus per me tibi gratias summas agunt, et orant, ut sinas Tibi dicari tamquam tenue grati eorum animi documentum hunc quintum *Monumentorum* tomum, quae Bibliothecae typis ac impensis et magnam partem ex ejusdem codicibus eduntur.

Mediolani, Nonis Octobribus, MDCCCLXVIII.

PRAEFATIO

Colligendis opusculis et fragmentis destinavi hunc quintum *Monumentorum* tomum: eorum partem nunc edidi, quibus singulis praefatus jam sum: quae in posterum daturus sim nec ipse plane scirem de omnibus, certo tamen Syrum Esdrae quartum sequetur desideratus Syrus item liber huic gemellus Apocalypsis Baruch. Ceterum plura alia ad manus sunt Syra et Latina, quibus tomum cumulem.

Novos, ut apparet, apocryphorum librorum textus jam editis addo, quibus plures utentur qui multam operam in hujusmodi libris ponunt pro suo quisque ingenio. Si me his delectari ideo quis putaret, nae ille erraret. Cum sub manu sint, et eorum editio utilitatem aliquam parere possit, et desideretur, munus vulgandi non aequum videtur recusare, praesertim quod liceat eorum editione occupare typothetam et otium nancisci aliis operibus parandis. Ceterum nullam eis tribuo auctoritatem in doctrina Catholica. Notum est omnibus qua cura semper Catholica Ecclesia a sacris eos separaverit, et percelebre est Gelasii decretum. Ecclesiae enim magisterium in rebus fidei et morum, ut ex Concilio Tridentino liquet, innititur scripturis sacris et divinis traditionibus continua successione in ea conservatis, non apocryphis libris. Ego autem nollem, ut occasione, qua alios libros apocryphos vulgo, iterum contingat, ut quis a libris ad me deflectat. Accidit enim his tribus annis, ut Mosis Assumptionis fragmenta, a me edita anno 1861, ter repeterentur, ab Adolpho Hilgenfeld an. 1866 additis titulo verbis, *nunc primum edita et illustrata,* quae cum ipsa ejusdem praefatione paullum pugnant, a Gustavo Volkmar an. 1867, a Mauritio Schmidt et Adalberto Merx hoc anno. Ac in prima quidem et tertia editione nihil est quod me respiciat, nec est quod dicam, nisi quod nihil ipse contuli, nec imo quidquam scivi, nisi postquam demum prodierant. Contra in editione Gustavi Volkmar nonnulla dicta, quae in me recidunt, et a me postulant ut quae minus perspecta is habuit, ipse illustrem; et ita faciam, ut sperem ei persuasum fore me nullo malo in eum animo uti.

Ego igitur, ut ab ejus libri exordio incipiam, nullo unquam impedimento prohibitus ab ullo fui ne documenta ederem, quae asservantur in Ambrosiana Bibliotheca, cui jam ab anno 1855 addictus fui. Cur enim prohiberer? Ecclesia sane Catholica nihil timet ab eorum editione, nec unquam prohibet; nonne ipse Cardinalis Angelus Mai Romae edidit etiam haeretica et apocrypha vetusta opera? Quod de Ecclesia septentrionalis Italiae deinde subditur, non video quomodo consistat; hoc certo mihi constat nullum esse in ea periculum completae reformationis quo sensu ibidem dicitur, ac video imo eam hisce temporibus vel ex externis angustiis magis etiam adhaerere Catholicae unitatis centro, totius Ecclesiae capiti et omnium Christianorum patri et doctori, Romano Pontifici, sequentem doctrinam sancti Patris Ambrosii, *ubi Petrus ibi Ecclesia,* et documenta et exempla sancti Caroli, quo optimo sane ac legitimo sui reformatore contenta alios ejus coaevos externos non desideravit, nec etiam nunc desiderat. Quod me attinet, editio Fragmentorum Assumptionis Mosis nullatenus suspicionis argumentum praebere potest, ne quid deflectam a Catholica veritate; absit, ut unquam vel tantillum a Catholico rebellem magisterio. Plura sane sunt quae me ut ei firmiter adhaeream, plane confirmant; et si fieri posset et opus esset, magis etiam confirmaret ipsa lectio multorum librorum, in quibus rationalistae, ut audiunt, fundamenta ipsa Catholicae Ecclesiae et Divinae Revelationis conantur evellere. Cum enim isti plures numero, eruditione undique conquisita instructi, vi ingenii pollentes, ac animo maxime infenso utentes rem urgeant, nihil quidem omittunt quod Divinam Revelationem, et quae ei innititur, Catholicae Ecclesiae auctoritatem infirmare videatur. Verum quid demum reperi in his libris? Quae apparenter objici possunt, afferuntur et longo sermone disseruntur, sed documenta quae dissolvunt objecta, vel reticentur, vel perversa tractatione infirmantur et subducuntur: plura affirmantur, quae non probantur, ex quibus tamen ut certis alia deducuntur, sed cum fundamento careant, non percellunt nisi incautos, qui quod legunt affirmatum audacter, verum putant puerili confidentia: Catholicae doctrinae ex imperfecta ejusdem notitia falsa plura tribuuntur, in quibus sane destruendis opera bene procedit, sed illa, ut par est, intacta manet, cum reapse non appetatur. Ipsa eruditionis copia, linguarum orientalium peritia, critica vis, quibus maxime fulgere videntur, quaenam demum sunt? Illa ad fon-

tes exacta saepe evanescit, ista non raro haeret, tertia passim est arbitraria; et omnia frequenter dicteriis sustentantur, quod argumentorum defectum arguit. Quod demum ex ipsa rerum natura est, nunquam inter se conveniunt, sed dissidiis invicem gravissimis separantur; imo nec sibi ipsi quisque constat, in ipso libro interdum aliquis sibi contradicit, et si quis ad plures annos scripserit, facile saepe est historiam variationum ejus conscribere. Nonne ex his omnibus stabilitas Catholicae Ecclesiae, veritas Divinae Revelationis evidenter mihi confirmaretur, cum a talibus viris nonnisi tale bellum illis inferri potest?

Sed edidi quem Angelus Mai Romam properans intermisit, tam parum *romanizantem* codicem, qui (p. 134) Catholicum Canonem, quem Reformatores temporarie susceperunt, esse decretum, quod subsistere nequit, veteris Episcopalis Ecclesiae omnibus Ecclesiis jugiter apertissime denuntiabit, ad semper majorem et puriorem completionem reformationis, ut vetus Presbyterorum Christianismus Canonis semper magis distincte se purificet et extollat ad Religionem et Ecclesiam Jesu ipsam. Sane, si haec constarent, magis quam Reformatores de reformatione meritus essem pusillis illis octo paginis, et mirabiliter quidem id contigisset, quin quidquam de tota re animadverterem, licet omnino deberem; quia et anno quo illas edebam, et anno quo rogatus locos aliquot conferebam, Scholis Biblicis in Seminario Mediolanensi extraordinarie vacabam, et ut par erat, Canonem Catholicum asserebam, ac proinde etiam Epistolam Judae, quae verbis allatis occasio fuit, cum in ea putetur fuisse excitatum locum Assumptionis Mosis, qui quidem in mutilo opere non comparet. Sed plura jam dicta in hac re a tractatoribus, quae et noveram; pauca ipse addam, nec prolixe disseram. Judas nullum excitat testem, sed scribit solum: Ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τότε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωυσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. Quibus Ascensionem Mosis, eandem, ut apparet, ac Assumptionem, meminisse Judam dicit Origenes, et ipsam Assumptionem excitasse innueret Didymus. Sed quidni Judas aliunde habuerit, vel ex veteri traditione, ex qua et Auctor Assumptionis sumserit, quamquam iste, si posterior sit, ex Juda potuit sumere? Origenes quidem et Didymus eadem legentes in utroque libro, ac fontem Judae ignorantes, hunc ex Assumptione hausisse facile fuit ut putarent. Sed hauserit Judas ex Assumptione, quis aetatem hujus definire potest, unde difficultas excitatur? Ewald, Hilgenfeld, Gutschmid, Langen, Volkmar, Schmidt cum Merx, et Colani inter seculum et dimidium discurrunt invicem dissidentes fere omnes. Cur ego ex aetate libri dubitassem de origine Epistolae Judae, si non haeserunt Origenes et Didymus, qui cum librum totum haberent, melius poterant aetatem libri Assumptionis cognoscere? Sed firmo in defendendo Catholico Canone fundamento innitebar. Ecclesia Catholica enim in hoc definiendo sequitur traditionem continua successione in se conservatam; si quid autem prioribus seculis dubitatum est de ullo libro apud has vel illas Ecclesias, vel a Catholicis ullis scriptoribus, hoc factum quod non constaret eis de traditione; et ideo dubium cessavit, quia deinde de eadem authentice constitit. Haec ratio agendi Ecclesiae in Canone definiendo, quae ex documentis allatis a Catholicis tractatoribus innotescit, viro prudenti praejudicium facit de testibus quos ipsa agendi ratio extra dubium asserit, mentem meam fluctuare ex apparentibus difficultatibus non permittebat, et obsequium, quod Ecclesiae definitioni exhibebam, etiam hac ex parte et novo praeter alia argumento rationabile fiebat. Nulla ergo erat causa quod Fragmenta Assumptionis apud me premerem, et si Mai non edidit, alia certo quam allata fuit causa, et dicerem si spatium suppeteret longioris sermonis.

Doctor Volkmar in fine libri sui collationem, quam rogatus illi scripseram, inseruit verbis meis servatis. Nemo credet me tam perverse uti mea lingua, ut illic est repraesentata; Doctorem Volkmar video ex contextu mea intellexisse, et ipse ut Italice scriberem dixerat; cuinam tribuenda sit corruptio nescirem, sed verba ut nunc sunt, tanquam mea non agnosco.

Liceat nunc gratias agere Conservatoribus Bibliothecae, qui continuationem editionis Monumentorum ejusdem impensis decreverunt, et subsidia praestiterunt itineri meo Parisios et in Angliam anno 1866, ut codices describerem et conferrem. In hoc novo itinere benevolentiam insignem, quam olim expertus fueram, continuarunt etiam auctiorem Parisiis Hermannus Zotenberg, Julius Mohl, Reinaud, Wescher, Londini Antonius Panizzi, Guilelmus Wright, Carolus Rieu; Archiepiscopus autem Westmonasteriensis et Oblati S. Caroli iterum ut filium ac fratrem exceperunt. Quorum benevolentiae antiquae nova accessit Londini Honorabilis Roberti Curzon, de quo cf. p. 2 infra, et Christie Miller, Cantabrigiae Roberti L. Bensly, Bradshaw, aliorumque plurium, Oxonii Coxe, Müller, Payne Smith, Philippi E. Pusey. Gratias ago omnibus maximas ex intimo corde.

PARALIPOMENA JEREMIAE PROPHETAE

QUAE IN AETHIOPICA VERSIONE DICUNTUR RELIQUA VERBORUM BARUCHI.

Chrestomathia Aethiopica edita anno 1866 a D. Augusto Dillmann incipit a libro apocrypho, cui titulus, ut vertit ipse editor, pag. viii: *Reliqua verborum Baruchi, haud apocrypha, quae ad tempus quo in Babylonia captivi erant pertinent.* De cujus libri archetypo haec dixit editor ibidem: *Hunc librum non in Abyssinia compositum sed cum caeteris Bibliorum scriptis e Graeca lingua translatum esse, cum e stylo et orationis genere et argumento, tum e loco quem inter libros sacros obtinet ultro elucet.* Rectissime eum judicasse jam patet ex libri Graeco textu, quem edo ex codice Bibliothecae regiae Braidensis, AF, IX, 31. Titulum quidem alium hic gerit, Τὰ Παραλειπόμενα Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, sed est omnino unus idemque cum Aethiopico, levioribus exceptis varietatibus, quae erant expectandae ex longa seculorum serie, quam uterque separatus ab alio per plures descriptiones percucurrit, praesertim in hujusmodi libris, in quibus maxime in Graecis codicibus arbitrium librariorum grassatum est, ut testantur editiones Apocryphorum D. Constantini Tischendorf.

Quae de hoc libello dicenda a me essent, jam praeoccupavi anno 1861, et, ut pauca, describam in lectoris commodum. In Tom. I, fasc. i, pag. xiii, haec scribebam: « *Paralipomena Jeremiae* graece descripsi e codice Bibliothecae regiae Braidensis, quem mihi indicavit Probibliothecarius ejusdem doctissimus J. Cossa. Est parvus libellus paginarum 19 in 8.º Idem opus, saltem si e titulo judicandum, extat etiam Aethiopice, ut me docuit H. Zotenberg. Aliquot lineas ex alio Ms. excitavit Wetstein in suo N. T. ad Marcum, XI, 13, quae omnino concordant cum nostro, nisi quod Wetstein ulla praetereat in medio, in nostro extantia, nec illius proposito inservientia. Est etiam locus, quocum affinitatem aliquam habet fabula Alcorani, Sur. II, 260, edit. Marr., 261, rec. Fluegel. Demum in ullis proxime cognatus est *Revelationi Baruch*, de qua mox dicam, cujus parti postremae fortasse alludit noster in fine. Fabulis scatet. Hunc cum varietate reperi graece etiam in Menaeo Ambrosianae Bibliothecae (*A.* 79, *Sup.*), mensis Novembris die IV, nonnullis etiam praemissis, quae ei referuntur. Chartacei sunt uterque codex et seculi fere XV. ».

Istis haec pauca addam. Ipsum textum, quem in Menaeo ms. reperieram, vidi postea jam editum sub eadem die in Menaeo Graecorum, edito Venetiis pro mense Novembri anno 1609 cum levissima vocum varietate. Menaea autem saepe non ipsum libri textum, sed compendium referunt, et vel ubi plene fluunt, varietatem multam exhibent. Ceterum in utroque Menaeo eadem praemittuntur et adjiciuntur nostri libri compendio, quae conferri possunt cum iis quae habet Fabricius, Codex Pseud. V. T. ed. II Tom. I, 1110 seqq. Fabula Alcorani cum Abimelech dormiente 66 annis, vel 70 juxta Menaea, aliquam quidem habet affinitatem, et ab Aethiopica libri versione originem ducere potuit per se, sed nonnisi indirecte id fuit, si tamen fuit, cum adeo mutata sit. Cognationem quam dixi nostro libro intercedere in ullis cum *Revelatione Baruch*, quam Latine versam edidi anno 1866 in Tom. I, fasc. ii, cum titulo *Apocalypsis Baruch*, etiam D. Dillmann l. d. ix satis agnovit, cum illi non prostaret nisi extrema pars istius libri in Epistola Baruch apocrypha edita in Polyglottis Parisiensibus et Londinensibus, et

a Lagarde, et in versionibus ab aliis non semel. Ex ipso libro Aethiopico autem et ex Apocalypsi a me edita eam cognationem melius perspexerunt et plenius affirmaverunt Doctor H. Ewald in libro *Götting. Gelehrt. Anzeigen*, an. 1867, pag. 1714, et Doctor P. Hofstede de Groot in opere *Basilides am Ausgange des Apostolischen Zeitalters als erster Zeuge* etc. anno 1868, p. 94.

Seriorem Apocalypsi Baruch Syriaca esse librum nostrum, eique superstructum dicit Ewald, et cum eo alii duo viri aetati posteriori tribuunt. Tota libri conditio id evidenter indicat, idemque confirmatur ex collatione cum aliis libris apocryphis, quos recentiori aetati vindicat sensus Christianus magis perspicuus, qui illos ut etiam nostrum pervadit, contra ac fieri solet in vetustissimis apocryphis. Ratio quoque libri longe abest a splendore illo, qui elucet in vetustissimis, ut sunt Apocalypsis Baruch, Assumptio Mosis, IV Esdrae, alii, et imitationem prioris late prodit. Sed aetatem libri accurate definire difficilius dicit Dillmann pag. x, ex ejus tamen affinitate cum Ascensione Isaiae censet referendum ad saeculum tertium vel quartum. Ego non adeo versatus sum in Apocryphis libris, ut sententiam ferre possim, quae ceteroquin potius conjecturis quam documentis in his rebus inniti solet.

Ex titulo libri Aethiopico suspicari liceret, quod de Apocalypsi Baruch olim feci, Tom. I, fasc. I, p. XIV, num sit Baruch, quem auctor Synopsis et Nicephorus nominant apud Fabricius, Codex Pseudep. V. T. ed. II, T. I, p. 1116. Sed nihil est quo res definiatur.

Quoad rationem libri edendi, fideliter, ut potui, apographon meum retuli: errores tamen plures in accentibus, pauciores in scriptione, tacite quotquot deprehendi correxi, utpote recentissimi libri; cetera, nec leviora illa quidem sphalmata ex omissione praesertim, licet aliquot saltem ope Aethiopicae versionis et Menaeorum corrigere possem, reliqui, et parcens chartae ne indicavi quidem, nisi interdum data occasione. Cur id fecerim, dicam, et spero me offensionem non incurrisse. Habuit, ut dixi, libri exemplar ms. Wetstein, et puto alia reperienda fore. Menaea quoque longe duobus, quae mihi prostabant, antiquiora in Bibliothecis asservantur. Erit, spero, post Aethiopicam et Graecam libri editionem qui in illos codices inquirat et aliam pleniorem paret. Cur correctionibus magna ex parte conjecturalibus, saltem pro vocibus quibus uterer, librum onerassem? Etiam quia utilius post emendatum ex aliis codicibus librum collationem ejus plenam cum Aethiopica versione instituere licebit, eam omisi, et vix semel ac iterum excitavi pro re nata. Quidquid tamen ex Menaeis collatis dignum visum est quod apponeretur, apposui, correctis tacite, ut in textu feci, scripturae erroribus et accentibus. Compendiaria quidem ratione saepe librum Menaea referunt, interdum tamen κατὰ πόδα sequuntur, et sunt pleniora ac magis correcta. Moneo tamen semel tantum me manuscriptum Menaeum cum impresso, ac postea cum isto ac illius varietate librum ipsum contulisse. Spicilegium ergo relictum puto, sed fateor pro rei ratione dignum non judicasse ut longius quam feci, tempus insumerem, praesertim quod, ut dixi, meliora spero daturos codices qui in Bibliothecis delitescunt. Numeros capitulorum et versuum apposui, secutus in istis fere eam divisionem, quam exhibet versio Aethiopica, plus fortasse quam par esset pro ratione Graeci textus.

Demum quo favore me prosecutus est in Bibliotheca Braidensi Probibliothecarius Cossa anno 1857 cum librum descripsi, eundem mihi continuarunt mense Januario istius anni 1868 viri qui ab eadem Bibliotheca sunt, quando, postquam me monuerat Hermannus Zotenberg anno praeterito ut ederem Graecum, quem illi olim ostenderam librum, in meliorem usum Aethiopicae versionis, apographon meum cum libro conferebam, ut sphalmata ejus ex archetypo pro editione corrigerem. Quod hic publice testari est mihi pergratum.

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ.

I, 1 Ἐγένετο, ἡνίκα ᾐχμαλωτεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Χαλδαίων, ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, λέγων· Ἱερεμία ὁ ἐκλεκτός μου, ἀνάστα, ἔξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, σὺ καὶ ὁ Βαρούχ· ἐπειδὴ ἀπολλῶ αὐτὴν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. 2 Αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν ὡς στῦλος ἑδραῖός ἐστιν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ὡς τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦν αὐτήν. 3 Νῦν ἀναστάντες ἐξέλθετε πρὸ τοῦ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων κυκλώσῃ αὐτήν· 4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἱερεμίας, λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Λάλει, ὁ ἐκλεκτός μου Ἱερεμίας. 5 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἱερεμίας, λέγων· Κύριε παντοκράτωρ, παραδίδως τὴν πόλιν τὴν ἐκλεκτὴν εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, ἵνα καυχήσηται ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ εἴπῃ, Ὅτι ἴσχυσα ἐπὶ τὴν ἱερὰν πόλιν τοῦ Θεοῦ; 6 Μή, Κύριέ μου· ἀλλ' εἰ θέλημά σού ἐστιν, ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω· 7 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἱερεμίᾳ· Ἐπειδὴ σὺ ἐκλεκτός μου εἶ, ἀνάστα καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, σὺ καὶ ὁ Βαρούχ, ἐπειδὴ αὐτὴν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἀπολλῶ. 8 Οὔτε γὰρ ὁ βασιλεύς, οὔτε ἡ δύναμις αὐτοῦ δυνήσεται εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, εἰ μὴ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω τὰς πύλας αὐτῆς. 9 Ἀνάστηθι οὖν, καὶ ἄπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀπάγγειλον αὐτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα. 10 Καὶ ἀναστάντες ἕκτην ὥραν τῆς νυκτός, ἔλθετε ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ δείξω ὑμῖν, ὅτι, ἐὰν μήτι ἐγὼ πρῶτος ἀφανίσω τὴν πόλιν καὶ ἀνοίξω, οὐ δύνανται εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν. 11 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀπῆλθεν ἀπὸ τοῦ Ἱερεμίου.

II, 1 Δραμὼν δὲ Ἱερεμίας ἀνήγγειλε τῷ Βαροὺχ ταῦτα. 2 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Βαροὺχ χοῦν πεπασμένον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥωγότα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Πάτερ Ἱερεμία, τί ἐστι σοι, ἢ ποῖον ἁμάρτημα ἐποίησεν ὁ λαός; 3 Ἐπειδὴ ὅταν ἥμαρτεν ὁ λαός, χοῦν ἔπασεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ Ἱερεμίας, καὶ ηὔχετο ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, ἕως ἂν ἀφεθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία. 4 Ἠρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Βαρούχ, λέγων· Τί ἐστι τοῦτο; 5 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἱερεμίας· Φύλαξαι τοῦ σχίσαι τὰ ἱμάτιά σου, ἀλλὰ μᾶλλον σχίσωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν· καὶ μὴ ἀντλήσωμεν ὕδωρ ἐπὶ τὰς ποτίστρας, ἀλλὰ κλαύσωμεν καὶ γεμίσωμεν αὐτὰς δακρύων· ὅτι οὐ μὴ ἐλεήσῃ τὸν λαὸν τοῦτον ὁ Κύριος. 6 Καὶ εἶπε Βαρούχ· Πάτερ Ἱερεμία, τί γέγονε; 7 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ὅτι ὁ Θεὸς παραδίδωσι τὴν πόλιν εἰς χεῖρας βασιλέως τῶν Χαλδαίων, καὶ αἰχμαλωτεῦσαι τὸν λαὸν εἰς Βαβυλῶνα. 8 Ἀκούσας δὲ ταῦτα Βαρούχ, διέῤῥηξε καὶ αὐτὸς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Πάτερ Ἱερεμία, τίς σοι ἐδήλωσε τοῦτο; 9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας· Ἔκδεξαι μικρὸν μετ' ἐμοῦ ἕως ὥρας ἕκτης τῆς νυκτός, ἵνα γνῷς, ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα τοῦτο. 10 Ἔμειναν οὖν ἀμφότεροι ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ κλαίοντες, καὶ ἦσαν διεῤῥωγότα τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

III, 1 Ὡς δὲ ἐγένετο ἡ ὥρα τῆς νυκτός, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἱερεμίᾳ, ἦλθον ὁμοῦ ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ. 2 Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο φωνὴ σαλπίγγων, καὶ ἐξῆλθον ἄγγελοι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως. 3 Ἰδόντες δὲ αὐτοὺς Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ, ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα. 4 Παρεκάλεσε δὲ Ἱερεμίας τοὺς ἀγγέλους, λέγων· Παρακαλῶ ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν πόλιν ἄρτι, ἕως ἂν λαλήσω μετὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εἶπε κλαίων· Δέομαι, Κύριε, κέλευσόν με λαλῆσαι ἐνώπιόν σου.

I, 1 ἀπολλῶ: sic et Menaeum ms., Menaeum impressum ἀπολῶ, et sic corrigendum, vel ἀπόλλω ex Graeco seriori.

2 ἐστιν: Menaea (στῦλοι ἑδραῖοι) εἰσιν.

περικυκλοῦν: Menaea περικυκλοῦσιν.

3 Νῦν κ. τ. λ.: Menaea Νῦν οὖν ἔξελθε ἐξ αὐτῆς πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. In codice sic ἡ 1 manu, sed primo fuerat ἡ.

6 ἀφανισθήτω: Menaea addunt καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων.

7 ἀπολλῶ: cf. v. 1; Menaea non habent.

10 οὐ δύνανται εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν: Menaea αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται.

III, 2 ἐξῆλθον: Menaea ἦλθον οἱ.

3 τὸ ῥῆμα: Menaea addunt ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός.

4 ἀπολέσθαι: sic et Menaeum impressum; Menaeum ms. ἀπολέσητε.

5 Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει, ὁ ἐκλεκτός μου Ἱερεμίας. 6 Ἰδοὺ νῦν, Κύριε, ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν σου εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαροῦσι τὸν λαὸν εἰς Βαβυλῶνα. 7 Τί θέλεις ποιῆσαι τὰ ἅγιά σου σκεύη τῆς λειτουργίας; 8 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἆρον αὐτὰ, καὶ παράδος αὐτὰ τῇ γῇ λέγων, Ἄκουε, γῆ, τῆς φωνῆς τοῦ κτίσαντός σε ἐν τῇ περιουσίᾳ τῶν ὑδάτων, ὁ σφραγίσας ἐν ἑπτὰ σφραγῖσιν, ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὡραιότητά σου· φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τοῦ ἠγαπημένου. 9 Καὶ ἐλάλησε κλαίων Ἱερεμίας· Παρακαλῶ καὶ δυσωπῶ σε, Κύριε· δεῖξόν μοι, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι· ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησεν Ἱερεμίᾳ· ὅτι αὐτὸς ἀνέσπασέ με ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ οὐ θέλω αὐτὸν, ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως ταύτης καὶ τὴν ἐρήμωσιν· ἀλλ' ἵνα ἐλεήσῃς αὐτὸν, καὶ μὴ λυπηθῇ. 10 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἱερεμίᾳ· Ἀπόστειλον αὐτὸν εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτὸν, ἕως οὗ ἐπιστρέψω τὸν λαὸν εἰς τὴν πόλιν. 11 Εἶπε δὲ Κύριος τῷ Ἱερεμίᾳ· Ἄπελθε μετὰ τοῦ λαοῦ σου εἰς Βαβυλῶνα, καὶ μεῖνον μετ' αὐτῶν εὐαγγελιζόμενος αὐτοῖς, ἕως οὗ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν. 12. Κατάλειψον δὲ τὸν Βαροὺχ ὧδε, ἕως οὗ λαλήσω αὐτῷ. 13 Ταῦτα δὲ εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνέβη ἀπὸ Ἱερεμίου εἰς τὸν οὐρανόν. 14 Ἱερεμίας δὲ καὶ Βαροὺχ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἁγιαστήριον, καὶ ἐπάραντες τὰ σκεύη τὰ ἅγια τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ· ἐκάθισαν δὲ, καὶ ἔκλαυσαν ἅμα. 15 Πρωΐας δὲ γενομένης, ἀπέστειλεν Ἱερεμίας τὸν Ἀβιμέλεχ, λέγων· Ἆρον τὸν κόφινον, καὶ ἄπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνεγκὼν ὀλίγα σῦκα, δίδου τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ· ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ἡ δόξα. 16 Καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἱερεμίας, ἀπέλυσεν αὐτόν· Ἀβιμέλεχ δὲ ἐπορεύθη, καθὰ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας.

IV, 1 Πρωΐας δὲ γενομένης, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ· ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας ἄγγελος, λέγων· Εἰσέλθετε εἰς τὴν πόλιν πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεῴχθη ὑμῖν ἡ πύλη. 2 Εἰσελθέτω οὖν ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ, καὶ αἰχμαλωτευσάτω πάντα τὸν λαόν. 3 Ἱερεμίας δὲ ἄρας τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἔρριψεν αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, λέγων· Σοὶ λέγω, ἡλία, λάβε τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ φύλαξον αὐτὰς ἕως ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐξετάσει Κύριος περὶ αὐτῶν. 4 Διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθημεν ἄξιοι τοῦ φυλάξαι αὐτὰς, ὅτι ἐπίτροποι ψεύδους ἐγενήθημεν. 5 Ἔτι κλαίοντος Ἱερεμίου τὸν λαὸν, εἵλκοντο εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Χαλδαίων. 6 Ὁ δὲ Βαροὺχ ἐπέθηκε χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε, καὶ ἔκλαυσε τὸν θρῆνον τοῦτον, λέγων· Διὰ τί ἠρημώθη Ἱερουσαλήμ; Διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ ἠγαπημένου λαοῦ παρεδόθη εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τοῦ λαοῦ. 7 Ἀλλὰ μὴ καυχάσθωσαν οἱ παράνομοι, καὶ εἴπωσιν, Ὅτι ἠδυνήθημεν λαβεῖν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ δυνάμει ἡμῶν· ἀλλὰ διὰ τὰς ἁμαρτίας

Καὶ εἶπε ad λαλῆσαι: Menaea Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας, λέγων· Δέομαι σου, Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι.

5 Ἱερεμίας. 6 Ἰδοὺ: omittit quae habet Aethiopica versio *quod vis. Et dixit Jeremias;* ea fere servant Menaea, quae habent 5. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. 6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἰδού.

8 τῆς φωνῆς ad καιροῖς: Menaea τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε, καὶ ἑδραιώσαντός σε (κ. ἑ. σε omittit impressum) ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς.

τοῦ ἠγαπημένου: Menaeum ms. favente Aethiopico ἕως τῆς συνελεύσεως τοῦ ἠγαπημένου, impressum ἕως τῆς συντελείας τοῦ ἠγαπημένου.

9 Ἱερεμίᾳ: Menaea τῷ δούλῳ σου.

αὐτὸς ἀνέσπασέ με ἐκ τοῦ λάκκου: Menaea αὐτός με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου, οὗ ἐνέβαλόν (ms. ἐνέβαλλόν) με.

πόλεως ad λυπηθῇ: Menaea πόλεως, καὶ ἀποπαγῇ, ὅτι μικρόψυχός ἐστι.

10 ἐπιστρέψω τὸν λαὸν εἰς τὴν πόλιν: Menaea μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ (ms. omittit ἐκ) τῆς αἰχμαλωσίας.

14 τῇ γῇ: Menaea addunt καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Κύριος (impressum Κύριος omisso ὁ).

15 Ἆρον τὸν κόφινον, καὶ ἄπελθε: Menaea Λαβὼν τὸν κόφινον, τέκνον, ἄπελθε.

IV, 1 Πρωΐας ad ἐκύκλωσε: Menaea Τούτου δὲ ἀπελθόντος ἐκεῖσε (impressum ἐκεῖσε ἀπελθόντος), καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε.

3 ἡλία, sic codex aperte pro ἥλιε: Ἠλίας (alii scribunt Ἡλίας) fortasse potius quam ἥλιος convenire videbatur amanuensi, nisi confusio vocalium intercessit in scriptura; Menaea silent.

ἡμῶν παρεδόθημεν. 8 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καὶ ἐπιστρέψει ἡμᾶς εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν· ὑμεῖς δὲ ζωὴν οὐχ ἕξετε. 9 Μακάριοί εἰσιν οἱ πατέρες ἡμῶν, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὅτι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως ταύτης. 10 Ταῦτα εἰπὼν Βαρούχ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως, κλαίων καὶ λέγων· Ὅτι διὰ σὲ, Ἱερουσαλὴμ, ἐξῆλθον ἀπὸ σοῦ. 11 Καὶ ἔμεινεν ἐν μνημείῳ καθεζόμενος, τῶν ἀγγέλων ἐρχομένων πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐκδιηγουμένων αὐτῷ περὶ πάντων, ὧν ὁ Κύριος ἐμήνυεν αὐτῷ δι' αὐτῶν.

V, 1 Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ἤνεγκε τὰ σῦκα τῷ καύματι, καὶ καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τοῦ ἀναπαῦσαι ὀλίγον, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὕπνωσεν ὑπὸ τὸν κόφινον τῶν σύκων, κοιμώμενος ἔτη ἑξηκονταέξ· καὶ οὐκ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ διὰ τὸν λόγον, ὃν εἶπε τῷ Ἱερεμίᾳ, Ὅτι ἐγὼ αὐτὸν σκεπάσω. 2 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐγερθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, εἶπεν· Ὅτι ἡδέως ἐκοιμήθην, ἀλλ' ὀλίγον, καὶ βεβαρημένη ἐστὶν ἡ κεφαλή μου, ὅτι οὐκ ἐκορέσθην τοῦ ὕπνου μου. 3 Καὶ ἀνακαλύψας τὸν κόφινον τῶν σύκων, εὗρεν αὐτὰ στάζοντα γάλα. 4 Καὶ εἶπεν· Ἤθελον κοιμηθῆναι ὀλίγον, ὅτι βεβαρημένη ἐστὶν ἡ κεφαλή μου· 5 ἀλλὰ φοβοῦμαι, μήπως κοιμηθῶ καὶ βραδυνῶ τοῦ ἐξυπνισθῆναι, καὶ ὀλιγωρήσῃ Ἱερεμίας ὁ πατήρ μου· εἰ μὴ γὰρ ἐσπούδασεν, οὐκ ἂν ἀπέστειλέ με σήμερον. 6 Ἀναστὰς οὖν πορεύσομαι τῷ καύματι, καὶ ἀπέλθω· οὐ γὰρ καῦμα, οὐ κόπος ἐστὶ καθ' ἡμέραν. 7 Ἐγερθεὶς οὖν ἦρε τὸν κόφινον τῶν σύκων, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν ὤμων ἑαυτοῦ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτὴν, οὔτε τὴν οἰκίαν, οὔτε τὸν τόπον, οὔτε τὸ γένος ἑαυτοῦ, οὔτε τινὰ εὗρε, καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι μεγάλη ἔκστασις ἐπέπεσέν ἐπ' ἐμὲ σήμερον· 8 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ πόλις· 9 πεπλάνημαι, ὅτι διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους ἦλθον, ἐγερθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου μου, 10 καὶ βαρείας οὔσης τῆς κεφαλῆς μου διὰ τὸ μὴ κορεσθῆναί με τοῦ ὕπνου μου· πεπλάνημαι δὲ τὴν ὁδόν. 11 Θαυμαστὸν εἰπεῖν τοῦτο ἐναντίον Ἱερεμίου, ὅτι πεπλάνημαι. 12 Ἐξῆλθε δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ κατανοήσας εἶδε τὰ σημεῖα τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν· Αὕτη μὲν ἔστιν ἡ πόλις, πεπλάνημαι δέ. 13 Καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐζήτησε, καὶ οὐδένα εὗρε τῶν ἰδίων. 14 Καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι μεγάλη ἔκστασις ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. 15 Καὶ πάλιν ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἔλεγε· Τὰ μὲν σημεῖα τῆς πόλεώς εἰσι. Καὶ ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδὼς ποῦ ἀπέλθῃ. 16 Καὶ ἀπέθηκε τὸν κόφινον, λέγων· Καθέζομαι ὧδε, ἕως ὁ Κύριος ἄρῃ τὴν ἔκστασιν ταύτην ἀπ' ἐμοῦ. 17 Καθημένου δὲ αὐτοῦ, εἶδέ τινα γηραιὸν ἐρχόμενον ἐξ ἀγροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ Ἀβιμέλεχ· Σοὶ λέγω, πρεσβῦτα, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἱερουσαλὴμ ἐστι. 18 Καὶ λέγει αὐτῷ Ἀβιμέλεχ· Καὶ ποῦ ἔστιν ὁ Ἱερεμίας ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαρούχ ὁ ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς; 19 Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀβιμέλεχ· Οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, 20 σήμερον μνησθεὶς τοῦ Ἱερεμίου, ὅτι ἐπερωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσοῦτον χρόνον. 21 Ἱερεμίας γὰρ ἐν Βαβυλῶνί ἐστι μετὰ τοῦ λαοῦ· ᾐχμαλω-

V, 1 τῷ καύματι: Menaea ἐν τῷ καύματι.
ἀναπαῦσαι: Menaea ἀναπαυθῆναι.

ὕπνωσεν ὑπὸ τὸν κόφινον τῶν σύκων, κοιμώμενος ἔτη ἑξηκονταέξ: Menaea ὑπὸ τὸν κόφινον ὕπνωσεν ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα.

3 γάλα: Menaea addunt ὡς πρὸ μικροῦ (impressum πρὸς μικροῦ) συλλέξας αὐτά.

4 ὀλίγον: Menaea ἄλλο ὀλίγον.

6 ἀπέλθω: Menaea ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως, καὶ θεραπεύσω αὐτὸν (impressum omittit κ. θ. α.), κἀκεῖ κοιμῶμαι, sed cetera v. 4-6 per compendium et vario a nostro ordine exhibent.

7 οἰκίαν: Menaea addunt αὐτοῦ.

οὔτε τὸ γένος ἑαυτοῦ, οὔτε τινὰ εὗρε: Menaea οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ.

13 ἰδίων: Menaea φίλων ἢ τῶν (omittit τῶν impressum) συγγενῶν.

16 ἕως cum Menaeo ms., impressum ἕως οὗ.

17 πρεσβῦτα, codex πρεσβύτα, sed α imposito literae τ, quod ex accentu et ratione compendii esset πρεσβύτατε, ut Menaeum impressum habet, sed haec compendii ratio aliena mihi videtur a nostro codice, et cum πρεσβύτα legat etiam Menaeum ms., et in accentibus saepe peccent duo codices, dedi πρεσβῦτα, quod magis convenire videtur.

Ἱερουσαλὴμ ἐστι: Menaea addunt τέκνον, sed impressum omisit ἐστι.

20 τοσοῦτον χρόνον: Menaea τοσούτους χρόνους.

21 τοῦ λαοῦ: Menaea addunt χρόνους ἑβδομήκοντα, cf. ad V, 1.

τεύθησαν γὰρ ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασι-
λέως, καὶ μετ' αὐτῶν ἐστιν Ἱερεμίας εὐαγγελί-
σασθαι αὐτοῖς καὶ κατηχῆσαι αὐτοὺς τὸν λόγον.
22 Εὐθὺς δὲ ἀκούσας Ἀβιμέλεχ παρὰ τοῦ γη-
ραιοῦ ἀνθρώπου, εἶπεν· 23 Εἰ μὴ ἧς πρεσβύ-
της, καὶ ὅτι οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑβρίσαι τὸν
μείζονα αὐτοῦ· ἐπεὶ κατεγέλων, ὅτι μαίνῃ· 24 ὅτι
εἶπας, Ἠχμαλωτεύθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα. Εἰ
ἦσαν οἱ καταράκται τοῦ οὐρανοῦ κατελθόντες
ἐπ' αὐτούς; Οὔπω ἐστὶ καιρὸς ἀπελθεῖν εἰς Βα-
βυλῶνα. 25 Πόση γὰρ ὥρα ἐστίν, ἀφ' οὗ ἀπέ-
στειλέ με ὁ πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον
τοῦ Ἀγρίππα; Ἐπεὶ ὀλίγα σῦκα ἤνεγκα, ἵνα
δίδωμι τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, 26 καὶ ἀπελθὼν
ἐπί τι δένδρον τῷ καύματι, ἐκάθισα τοῦ ἀνα-
παυῆναι ὀλίγον, καὶ ἔκλινα τὴν κεφαλήν μου
ἐπὶ τὸν κόφινον, καὶ ἐκοιμήθην ὀλίγον, καὶ ἐξυ-
πνισθεὶς ἀπεκάλυψα τὸν κόφινον τῶν σύκων, νο-
μίζων ὅτι ἐβράδυνα, καὶ εὗρον τὰ σῦκα στά-
ζοντα γάλα, καθὼς συνέλεξα αὐτά. Σὺ δὲ λέ-
γεις, ὅτι ᾐχμαλωτεύθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα;
27 Ἵνα δὲ γνῷς, λάβε, ἴδε τὰ σῦκα. 28 Καὶ
ἀνεκάλυψε τὸν κόφινον τῶν σύκων τῷ γέροντι.
29 Καὶ εἶδεν αὐτὰ στάζοντα γάλα. 30 Ἰδὼν
δὲ αὐτὰ ὁ γηραιὸς ἄνθρωπος, εἶπεν· Ὦ υἱέ μου,
δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ σύ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν
ὁ Θεὸς ἰδεῖν σε τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύ-
της. Ἤνεγκε γὰρ ταύτην τὴν ἔκστασιν ἐπὶ σὲ
ὁ Θεός. Ἰδοὺ γὰρ ἑξήκοντα καὶ ἓξ ἔτη, ἀφ' οὗ
ᾐχμαλωτεύθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα. 31 Καὶ ἵνα
μάθῃς, τέκνον, ὅτι ἀληθῆ εἰσιν ἅπερ λέγω σοι,
ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὐκ ἐφάνη
ἡ αὔξησις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰ σῦκα,
ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι, καὶ γνῶθι. 32 Τότε
ἔκραξε μεγάλῃ φωνῇ Ἀβιμέλεχ, λέγων· Εὐλο-
γήσω σε, ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ
ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων ἐν παντὶ τόπῳ.
33 Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ ἀνθρώπῳ· Ποῖός ἐστιν
ὁ μὴν οὗτος; Ὁ δὲ εἶπε· Νισσάν· ὅ ἐστι δωδέ-
κατος. 34 Καὶ ἐπάρας ἐκ τῶν σύκων, ἔδωκε τῷ
γηραιῷ ἀνθρώπῳ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁ Θεὸς φω-
ταγωγήσει σε εἰς τὴν ἄνω πόλιν Ἱερουσαλήμ.
VI, 1 Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἔξω
τῆς πόλεως, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον. Καὶ
ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἦλθε, καὶ κρατήσας τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ χειρός, ἀπεκατέστησεν αὐτὸν εἰς

βασιλέως: Menaea omittunt cetera ad finem versus, sed pro illis inserunt καὶ πῶς σὺ νέος ὤν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος (ms. μήπως γεγεννημένος (sic) τότε), ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἐθεάσω;

23 ἐπεὶ κατεγέλων: Menaea κατεγέλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον.

24 ὅτι εἶπας· Ἠχμαλωτεύθη ὁ λαός: Menaea λέγων (ms. λέγοντος), ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἤχθη (impressum ἀπῆλθεν).

Εἰ ἦσαν ad finem versus: Menaea Εἰ οἱ καταράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, οὔπω εἶχον (ms. εἶχεν) ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα.

25 ἐπεὶ ὀλίγα σῦκα ἤνεγκα, ἵνα δίδωμι (sic): Menaea δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δῶμεν.

26 ἀναπαυῆναι codex, non ἀναπαῆναι: Menaea silent.

καθὼς συνέλεξα αὐτά: Menaeum ms. ὡς πρὸ μικροῦ συνελέγησαν, impressum καθὼς συνελέγησαν.

27 γνῷς: Menaea addunt καὶ αὐτὸς μὴ διαψευδόμενόν με (ms. ψευδόμενόν με).

λάβε, ἴδε τὰ σῦκα: Menaea λάβε τὰ σῦκα, καὶ ἴδε.

30 ἰδεῖν σε: Menaea δεῖξαί σοι.

Ἤνεγκε γὰρ ad Θεός: Menaea καὶ ἤνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἔκστασιν ταύτην.

ἑξήκοντα καὶ ἓξ ἔτη: Menaeum ms. ἑβδομήκοντα χρόνους, impressum χρόνους ἑβδομήκοντα, cf. ad V, 1, 21.

31 ἀνάβλεψον: ab hac voce ad v. 33 fin. δωδέκατος affert ex *Paralip. Jeremiae* ms. Wetstenius in N. T. Graece ad Marc. XI, 13, omissis tamen omnibus a vocibus καὶ γνῶθι ad τόπῳ incl., forte quia ejus proposito inutilia, et cum hac varietate: v. 31 γενημάτων, quae vetustissimorum codicum sacrorum est scriptura, sed ibi casu forte est: ὅτι ὁ καιρός: v. 33 Τότε λέγει τῷ γηραιῷ· ποῖος: demum εἶπεν Νησσᾶν.

οὐκ ἐφάνη: Menaea οὔπω ἐφάνη.

γνῶθι. 32 Τότε ἔκραξε μεγάλῃ φωνῇ Ἀβιμέλεχ, λέγων· Εὐλογήσω σε, ὁ Θεός: Menaea γνῶθι καὶ αὐτός, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

VI, 1 καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον: Menaea Καὶ προσηύξατο Ἀβιμέλεχ (ms. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ ἀναστὰς προσηύξατο) ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τί δεῖ ποιῆσαι αὐτόν (ms. omittit αὐτόν).

τὸν τόπον, ὅπου ἦν Βαροὺχ καθεζόμενος· εὗρε
δὲ αὐτὸν ἐν μνημείῳ. 2 Καὶ ἐν τῷ θεωρῆσαι
ἀλλήλους, ἀναβλέψας Βαροὺχ τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ, εἶδε τὰ σῦκα ἐσκευασμένα ἐν τῷ κοφίνῳ
τοῦ Ἀβιμέλεχ· καὶ ἄρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπεν· Ἔστι Θεὸς ὁ παρέχων μι-
σθαποδοσίαν τοῖς ἀγαπῶσί σε. 3 Ἑτοίμασον σεαυ-
τὴν, ἡ καρδία μου, καὶ εὐφραίνου, καὶ ἀγάλλου
ἐν τῷ σκηνώματί σου, λέγω τῷ σαρκικῷ οἴκῳ
σου· τὸ πένθος σου γὰρ μετεστράφη εἰς χαράν.
Ἔρχεται γὰρ ὁ ἱκανὸς, καὶ ἀρεῖ σε ἐκ τοῦ
σκηνώματός σου. Οὐ γὰρ γέγονέ σοι ἁμαρτία.
4 Ἀνάψυξον ἐν τῷ σκηνώματί σου, ἐν τῇ παρ-
θενικῇ σου ποίμνῃ, καὶ πίστευσον ὅτι ζήσεις.
5 Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν κόφινον τοῦτον τῶν σύ-
κων· ἰδοὺ γὰρ ἑξηκονταὲξ ἔτη ἐποίησαν, καὶ οὐκ
ἐμαράνθησαν, οὐδὲ ὤζεσαν, ἀλλὰ στάζουσι τοῦ
γάλακτος. 6 Οὕτως γίνεταί σοι ἡ σάρξ σου,
ἐὰν ποιήσῃς τὰ προσταχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου
τῆς δικαιοσύνης. 7 Ὁ φυλάξας τὸν κόφινον τῶν
σύκων, αὐτὸς πάλιν φυλάξει σε ἐν τῇ δυνάμει
αὐτοῦ. 8 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Βαροὺχ, λέγει τῷ Ἀβι-
μέλεχ· Ἀνάστηθι, καὶ εὐξώμεθα, ἵνα γνωρίσῃ
ἡμῖν ὁ Κύριος τὸ, πῶς δυνησώμεθα ἀποστεῖλαι
τὴν φάσιν ταύτην τῷ Ἱερεμίᾳ εἰς Βαβυλῶνα διὰ
τὴν σκέπην τὴν γενομένην σοι ἐν τῇ ὁδῷ. 9 Καὶ
ηὔξαντο Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, λέγοντες· Ἡ
δύναμις ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Κύριε, τὸ ἐκλεκτὸν
φῶς, τὸ ἐξελθὸν ἐκ στόματος αὐτοῦ, παρακα-
λοῦμεν καὶ δεόμεθά σου τῆς ἀγαθότητος τὸ μέγα
ὄνομά σου, ὃ οὐδεὶς δύναται γνῶναι· 10 ἄκουσον
τῆς φωνῆς τῶν δούλων σου; καὶ γενοῦ γνῶσις
ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν· τί ποιήσωμεν; πῶς ἀπο-
στείλωμεν πρὸς Ἱερεμίαν εἰς Βαβυλῶνα τὴν φά-
σιν ταύτην; 11 Ἔτι δὲ προσευχομένου τοῦ Βα-
ροὺχ καὶ τοῦ Ἀβιμέλεχ, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου
ἦλθε, καὶ λέγει τῷ Βαροὺχ ἅπαντας τοὺς λόγους
τούτους. 12 Ὁ σύμβουλος τοῦ φωτὸς λέγει, Μὴ
μεριμνήσητε τὸ, πῶς ἀποστείλητε πρὸς Ἱερεμίαν·
ἔρχεται γὰρ πρὸς σε ὥρᾳ τοῦ φωτὸς αὔριον ἀε-
τὸς, καὶ σὺ ἐπισκέψῃ πρὸς Ἱερεμίαν. 13 Γράψον
οὖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, Ὅτι λάλησον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ· Ὁ γενόμενος ἐν ὑμῖν ξένος, ἀφορισθήτω,
καὶ ποιήσωσι ιεʹ ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν πόλιν ὑμῶν, λέγει Κύριος. 14 Ὁ
μὴ ἀφοριζόμενος ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, οὐ μὴ εἰσ-
έλθῃ εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἐπιτιμῶ αὐτοῖς, τοῦ
μὴ ἀποδεχθῆναι αὖθις τῶν Βαβυλωνιτῶν, λέγει
Κύριος. 15 Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἄγγελος, ἀπῆλ-
θεν ἀπὸ τοῦ Βαρούχ. 16 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν ἐθνῶν, ἤνεγκε χάρτην καὶ μέ-
λανα, καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὴν περιέχουσαν οὕτως.
17 Βαροὺχ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ γράφει τῷ Ἱερε-
μίᾳ· Ὁ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τῆς Βαβυλῶνος, χαῖρε
καὶ ἀγαλλιῶ, ὅτι ὁ Θεὸς οὐκ ἀφῆκεν ἡμᾶς ἐξελ-
θεῖν ἐκ τοῦ σώματος τούτου λυπουμένους διὰ τὴν
πόλιν τὴν ἐρημωθεῖσαν καὶ ὑβρισθεῖσαν. 18 Διὰ
τοῦτο ἐσπλαγχνίσθη ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν δακρύων
ἡμῶν, καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης, ἧς ἔστησε μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ
Ἰακώβ. 19 Ἀπέστειλε γὰρ πρός με τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ, καὶ εἶπέ μοι τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἀπέ-
στειλα πρός σε. 20 Οὗτοι οὖν εἰσιν οἱ λόγοι, οὓς
εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἐξαγαγὼν ἡμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ἐκ τῆς μεγάλης καμίνου· 21 Ὅτι
οὐκ ἐφυλάξατε τὰ δικαιώματά μου, ἀλλὰ ὑψώθη
ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ ἐτραχηλιάσατε ἐνώπιόν μου,
καὶ ἐν ὀργῇ καὶ θυμῷ παρέδωκα ὑμᾶς τῇ κα-
μίνῳ εἰς Βαβυλῶνα. 22 Ἐὰν ἀκούσητε τῆς φωνῆς
μου, λέγει Κύριος, ἐκ στόματος Ἱερεμίου τοῦ
παιδός μου, ὁ ἀκούων, ἀφορίσω αὐτὸν ἐκ Βαβυ-
λῶνος, ὁ δὲ μὴ ἀκούων, ξένος γένηται τῆς Ἱερου-
σαλήμ. 23 Δοκιμάσω δὲ αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὕδατος
τοῦ Ἰορδάνου· ὁ μὴ ἀκούων φανερὸς γενήσεται·
τοῦτο σημεῖόν ἐστι τῆς μεγάλης σφραγῖδος.

VII, 1 Καὶ ἀνέστη Βαροὺχ, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ μνημείου. 2 Καὶ ἀποκριθεὶς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ
ὁ ἀετὸς, εἶπε· Χαῖρε, Βαροὺχ, ὁ οἰκονόμος τῆς
πίστεως. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαρούχ· Ὅτι ἐκλεκ-
τός μου εἶ σύ, ὁ λαλῶν ἐκ πάντων τῶν πετει-
νῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἐκ τῆς γὰρ αὐγῆς τῶν ὀφθαλ-
μῶν δῆλόν ἐστι. 4 Δεῖξόν μοι οὖν, τί ποιεῖς ἐν-
ταῦθα; 5 Καὶ εἶπεν ὁ ἀετός· Ἀπεστάλην ὧδε
πρός σε, ὅπως πᾶσαν φάσιν ἣν θέλεις, ἀποστεί-
λῃς δι' ἐμοῦ. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαρούχ· Εἰ δύ-
νασαι σὺ ἐπᾶραι τὴν φάσιν ταύτην τῷ Ἱερεμίᾳ

καθεζόμενος ad εἶδε τὰ σῦκα v. 2: Menaea καθήμενος. Καὶ ἰδόντες ἀλλήλους, ἔκλαυσαν σφόδρα· εἶθ' οὕτως προσηύξαντο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἠγαλλιάσαντο, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες αὐτόν. Καὶ ἰδὼν τὰ σῦκα. Cetera ad v. 7 incl. paucis reddunt, sed pro ἑξηκονταὲξ ἔτη, ut supra (cf. V, 30) legunt πρὸ (ms. πρὸς) ἑβδομήκοντα χρόνων.

8 πῶς δυνησώμεθα ad finem v.: Menaea πῶς ἄρα δῶμεν εἴδησιν τῷ Ἱερεμίᾳ περὶ τῆς γενομένης σοι σκέπης, καὶ τῆς νῦν παραδόξου ἐγρηγόρσεως (ms. ἐγέρσεως).

εἰς Βαβυλῶνα; 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἀετός· Ἐγὼ
εἰς τοῦτο ἀπεστάλην. 8 Καὶ ἄρας Βαροὺχ τὴν
ἐπιστολὴν, καὶ δεκαπέντε σῦκα ἐκ τοῦ κοφίνου
τοῦ Ἀβιμέλεχ, ἔδησεν εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἀε-
τοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· 9 Σοὶ λέγω, βασιλεῦ τῶν
πετεινῶν, ἄπελθε ἐν εἰρήνῃ μεθ' ὑγείας, καὶ
τὴν φάσιν ἔνεγκέ μοι. 10 Μὴ ὁμοιωθῇς τῷ κό-
ρακι, ὃν ἐξαπέστειλε Νῶε, καὶ οὐκ ἀπεστράφη
εἰς τὴν κιβωτόν· ἀλλὰ ὁμοιώθητι τῇ περιστερᾷ,
ἥτις ἐκ τρίτου φάσιν ἤνεγκε τῷ δικαίῳ· 11 οὕτω
καὶ σὺ, ἆρον τὴν καλὴν ταύτην τῷ Ἱερεμίᾳ τὴν
φάσιν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ, ἵνα εὖ σοι γένηται,
ἆρον τὸν χάρτην τοῦτον τῷ λαῷ τῷ ἐκλεκτῷ
τοῦ Θεοῦ. 12 Ἐὰν κυκλώσουσί σε πάντα τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ βούλωνται πολεμῆσαι μετὰ
σοῦ, ἀγώνισαι· ὁ Κύριος δώσει σοι δύναμιν. Καὶ
μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, ἢ ἀριστερὰ, ἀλλ' ὡς
βέλος ὑπάγων ὀρθῶς, οὕτως ἄπελθε ἐν τῇ δυ-
νάμει τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔσται ἡ δόξα Κυρίου ἐν
πάσῃ τῇ ὁδῷ ᾗ πορεύσῃ. 13 Τότε ὁ ἀετὸς ἐπε-
τάσθη, ἔχων τὴν ἐπιστολὴν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐ-
τοῦ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐλθὼν ἀνε-
παύσατο ἐπί τι ξύλον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον
ἔρημον· ἐσιώπησε δὲ ἕως οὗ διῆλθεν Ἱερεμίας.
14 Αὐτὸς γὰρ καὶ ὁ λαὸς ἐξήρχοντο θάψαι νε-
κρὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ γὰρ ᾐτήσατο Ἱερε-
μίας παρὰ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, λέ-
γων· Δός μοι τόπον, ὅπως θάψω τοὺς νεκροὺς
τοῦ λαοῦ μου. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.
15 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν καὶ κλαιόντων μετὰ
τοῦ νεκροῦ, ἦλθον κατέναντι τοῦ ἀετοῦ· καὶ
ἔκραξεν ὁ ἀετὸς, λέγων· Σοὶ λέγω, Ἱερεμία ὁ
ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἄπελθε, σύναξον τὸν λαὸν,
καὶ ἐλθὲ ἐνταῦθα, ἵνα ἀκούσωσι τῆς ἐπιστολῆς,
ἧς ἤνεγκά σοι ἀπὸ τοῦ Βαροὺχ καὶ τοῦ Ἀβι-
μέλεχ. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἱερεμίας, ἐδόξασε τὸν
Θεόν· καὶ ἀπελθὼν συνῆξε τὸν λαὸν σὺν γυναιξὶ
καὶ τέκνοις, καὶ ἦλθεν ὅπου ὁ ἀετός. 17 Καὶ κα-
τῆλθεν ὁ ἀετὸς ἐπὶ τὸν τεθνηκότα, καὶ ἀνέζησε,
καὶ ἀνέστη· γέγονε δὲ τοῦτο, ἵνα πιστεύσωσιν.
18 Ἐθαύμασε δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῷ γεγο-
νότι, λέγοντες· Ἔστι Θεὸς ὁ ὀφθεὶς τοῖς πατρά-
σιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ Μωϋσέως, καὶ ἐνε-
φάνη ἡμῖν διὰ τοῦ ἀετοῦ. 19 Καὶ εἶπεν ὁ ἀετός·
Σοὶ λέγω, Ἱερεμία, δεῦρο λῦσον τὴν ἐπιστολὴν
ταύτην, καὶ ἀνάγνωθι αὐτὴν εἰς τὰ ὦτα τοῦ
λαοῦ. Λύσας οὖν τὴν ἐπιστολὴν, ἀνέγνω τῷ λαῷ.
20 Ἀκούσαντες πᾶς ὁ λαὸς, ἔκλαυσαν, καὶ ἐπέ-
θηκαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ ἔλεγον
τῷ Ἱερεμίᾳ· 21 Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τί ποιήσω-
μεν; πῶς εἰσέλθωμεν πάλιν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν;
22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντα ὅσα ἠκούσατε,
φυλάξατε, καὶ εἰσάξει ἡμᾶς Κύριος εἰς τὴν πόλιν
ἡμῶν. 23 Ἔγραψε δὲ Ἱερεμίας ἐπιστολὴν εἰς
Ἱερουσαλὴμ πρὸς Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ ἐνώπιον
παντὸς τοῦ λαοῦ, τὰς θλίψεις τὰς γινομένας εἰς
αὐτούς· 24 τὸ, πῶς παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ βα-
σιλέως τῶν Χαλδαίων, καὶ τὸ, πῶς ἕκαστος τὸν
πατέρα αὐτοῦ ἐθεώρει δεσμευόμενον, καὶ πα-
τὴρ τέκνον παραδοθὲν εἰς τιμωρίαν. 25 Οἱ δὲ
θέλοντες παραμυθήσασθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ,
ἔσκεπον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἴδῃ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τιμωρούμενον. 26 Καὶ ὁ Θεὸς ἐσκέ-
πασέ σε καὶ τὸν Ἀβιμέλεχ, ἵνα μὴ ἴδητε ἡμᾶς
τιμωρουμένους. 27 Καὶ μνησκόμενος ἐστενάζον,
καὶ ἐπέστρεφον εἰς τὸν οἶκόν μου ὀδυρόμενος.
28 Δεήθητι οὖν καὶ σὺ, Ἀβιμέλεχ, ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ τούτου, ὅπως εἰσακουσθῇ ἡ δέησις ἡμῶν,
καὶ ἐξέλθωμεν ἐντεῦθεν. 29 Λέγω γάρ σοι, ὅτι τὸν
χρόνον ὃν ἐποιήσαμεν ἐνταῦθα, ἔλεγον ἡμῖν, Ὅτι
εἴπατε ἡμῖν ᾠδὴν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιὼν, καὶ τὴν ᾠδὴν
τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. Καὶ ἀντελέγομεν αὐτοῖς, Πῶς ᾄσω-
μεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας ὄντες;
30 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔδησε τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν
τράχηλον τοῦ ἀετοῦ Ἱερεμίας, λέγων· Ἄπελθε ἐν
εἰρήνῃ, ἐπισκέψηται Κύριος ἀμφοτέρους. 31 Καὶ
ἐπετάσθη ὁ ἀετὸς, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἔδωκε τὴν ἐπιστολὴν Βαροὺχ. Καὶ λύσας ἀνέ-
γνω, καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἔκλαυσε διὰ
τὰς κακώσεις τοῦ λαοῦ. 32 Ἱερεμίας δὲ ἄρας

VII, 8 δεκαπέντε: Menaea δέκα.

13 ἐπί τι ξύλον: Menaea ἐν στύλῳ, sed cetera variant.

15 καὶ ἔκραξεν ὁ ἀετὸς, λέγων: Menaea καὶ κράξας ὁ ἀετὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἶπε.

20, 21, 22: pro istis Menaea καὶ ἀκούσαντες τὴν (ms. omittit τὴν) ταχεῖαν αὐτῶν ἐπανάκλησιν, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

31 Menaea sic legunt: ὁ δὲ πάλιν ἀπεκόμισε τὴν (ms. τὴν τοιαύτην) ἐπιστολὴν τῷ Βαροὺχ καὶ τῷ Ἀβιμέλεχ. Καὶ ἀναγνόντες ἔκλαυσαν, καὶ εὐχαρίστως ἐδοξολόγουν τὸν Θεὸν, ὅτι οὐκ ἐπειράθησαν (ms. ἐπειράσθησαν) τῶν τοιούτων θλίψεων.

32 Ἱερεμίας ad finem versus: Menaea Δοὺς δὲ Ἱερεμίας τὰ σῦκα τοῖς ἀσθενέσι τοῦ λαοῦ (impressum Δοὺς δὲ τὰ σῦκα τοῖς ἀσθενοῦσιν Ἱερεμίας), ἰάσατο ἅπαντας ὅσοι μετέλαβον ἐξ αὐτῶν.

τὰ σῦκα, διέδωκε τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ. Καὶ ἔμεινε διδάσκων αὐτοὺς τοῦ ἀπέχεσθαι ἐκ τῶν ἀλγημάτων τῶν ἐθνῶν τῆς Βαβυλῶνος.

VIII, 1 Ἐγένετο δὲ ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐξέφερε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ Βαβυλῶνος· καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων· 2 Ἀνάστηθι, σὺ καὶ ὁ λαός, καὶ δεῦτε πρὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐρεῖς τῷ λαῷ, Ὁ θέλων καταλειψάτω τὰ ἔργα τῆς Βαβυλῶνος, καὶ τοὺς ἄῤῥενας τοὺς λαβόντας ἐξ αὐτῶν γυναῖκας, καὶ τὰς γυναῖκας τὰς λαβούσας ἐξ αὐτῶν ἄνδρας. 3 Καὶ διαπεράσωσιν οἱ ἀκούοντές σου, καὶ ἆρον αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ· τοὺς δὲ μὴ ἀκούοντάς σου, μὴ εἰσαγάγῃς αὐτοὺς ἐκεῖ. 4 Ἱερεμίας δὲ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἀναστάντες ἦλθον ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην τοῦ περᾶσαι, λέγων αὐτοῖς τὰ ῥήματα, ἃ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν. Καὶ τὸ ἥμισυ τῶν γαμησάντων ἐξ αὐτῶν οὐκ ἠθέλησαν ἀκοῦσαι τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ' εἶπον πρὸς αὐτόν· Οὐ μὴ καταλείψωμεν τὰς γυναῖκας ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλ' ὑποστρέφωμεν αὐτὰς μεθ' ἡμῶν εἰς Βαβυλῶνα. 5 Ἐπέρασαν οὖν τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔστη Ἱερεμίας, καὶ Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, λέγοντες· Ὅτι πᾶς ἄνθρωπος κοινῶν Βαβυλωνίταις οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην. 6 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς· Ἀναστάντες ὑποστρέψωμεν εἰς Βαβυλῶνα εἰς τὸν τόπον ἡμῶν. Καὶ ἐπορεύθησαν. 7 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα, ἐξῆλθον οἱ Βαβυλωνῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν, λέγοντες· Οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, ὅτι ἐμισήσατε ἡμᾶς, καὶ κρυφῇ ἐξήλθετε ἀφ' ἡμῶν· διὰ τοῦτο οὐκ εἰσελεύσεσθε πρὸς ἡμᾶς. Ὅρκῳ γὰρ ὡρκίσαμεν ἀλλήλους κατὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν, μήτε ὑμᾶς, μήτε τέκνα ὑμῶν δέξασθαι, ἐπειδὴ κρυφῇ ἐξήλθετε ἀφ' ἡμῶν. 8 Καὶ ἐπιγνόντες ὑπέστρεψαν· καὶ ἦλθον εἰς τόπον ἔρημον μακρόθεν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς πόλιν, καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Σαμάρειαν. 9 Ἀπέστειλε δὲ πρὸς αὐτοὺς Ἱερεμίας, λέγων· Μετανοήσατε· ἔρχεται γὰρ ἄγγελος τῆς δικαιοσύνης, καὶ εἰσάξει ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον ὑμῶν τὸν ὑψηλόν.

IX, 1 Ἔμειναν δὲ οἱ τοῦ Ἱερεμίου, χαίροντες καὶ ἀναφέροντες θυσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐννέα ἡμέρας. 2 Τῇ δὲ δεκάτῃ ἀνήνεγκεν Ἱερεμίας μόνος θυσίαν, καὶ ηὔξατο εὐχὴν, λέγων· 3 Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος· τὸ θυμίαμα τῶν δένδρων τῶν ζώντων, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον με, ἕως οὗ ἀναληφθῶ πρός σε περὶ τῆς φωνῆς τῆς γλυκείας τῶν δύο Σεραφίμ. 4 Παρακαλῶ ὑπὲρ ἄλλης εὐωδίας θυμιάματος· 5 καὶ ἡ μελέτη μου Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τῆς δικαιοσύνης, ἕως ἂν εἰσενέγκῃ τοὺς δικαίους. 6 Παρακαλῶ σε, Κύριε παντοκράτωρ πάσης κτίσεως, ὁ ἀγέννητος καὶ ἀπερινόητος, ᾧ πᾶσα κρίσις κέκρυπται ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ ταῦτα γενέσθαι. 7 Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἱσταμένου ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ μετὰ Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, ἐγένετο ὡς εἷς τῶν παραδιδόντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔμειναν Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ κλαίοντες, καὶ κράζοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἱερεμίας κατέλιπεν ἡμᾶς, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπῆλθεν. 9 Ἤκουσε δὲ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαυθμοῦ αὐτῶν, καὶ ἔδραμον ἐπ' αὐτοὺς πάντες, καὶ εἶδον Ἱερεμίαν ἀνακείμενον χαμαὶ τεθνηκότα· καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν πικρόν. 10 Καὶ μετὰ ταῦτα ἡτοίμασαν ἑαυτούς, ἵνα κηδεύσωσιν αὐτόν. 11 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἦλθε, λέγουσα· Μὴ κηδεύετε τὸν ἔτι ζῶντα· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ πάλιν. 12 Καὶ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς, οὐκ ἐκήδευσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἔμειναν περικύκλῳ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἡμέρας τρεῖς, λέγοντες καὶ ἀποροῦντες, ποίᾳ ὥρᾳ μέλλει ἀναστῆναι. 13 Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας εἰσῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ· καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν μέσῳ πάντων, καὶ εἶπε· Δοξάσατε τὸν Θεὸν, πάντες δοξάσατε τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν ἐξυπνίζοντα ἡμᾶς Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸ φῶς τῶν αἰώνων πάντων, ὁ ἄσβεστος λύχνος, ἡ ζωὴ

VIII, 2 Ἀνάστηθι, σὺ καὶ ὁ λαός, καὶ δεῦτε: Menaea λάβε τὸν λαὸν ἅπαντα νυκτὸς, καὶ ἔξελθε τῆς Βαβυλῶνος, καὶ δεῦτε.

Ἰορδάνην ad finem v. 2: Menaea Ἰορδάνην· κἀκεῖ διαχωρίσεις τοὺς ἄρχοντας (ms. ἄῤῥενας) τῶν Βαβυλωνίων τῶν λαβόντων γυναῖκας τοῦ σοῦ ἔθνους, καὶ γυναῖκας τῶν Βαβυλωνίων τὰς συμμιγείσας τῷ σῷ λαῷ (ms. a primo Βαβυλωνίων transit ad alterum).

8 μακρόθεν: Menaea μήκοθεν.

IX, 9 ἀνακείμενον: Menaea κείμενον.

11 φωνὴ ἦλθε, λέγουσα: Menaea φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα.

κηδεύετε: Menaea κηδεύσατε.

13 Δοξάσατε τὸν Θεὸν, πάντες δοξάσατε τὸν Θεόν: Menaea Μιᾷ φωνῇ δοξάσατε πάντες τὸν Θεόν.

αἰώνων πάντων, ὁ ἄσβεστος λύχνος, ἡ ζωὴ τῆς πίστεως. 14 Γίνεται δὲ μετὰ τοὺς καιροὺς τούτους ἄλλα ἔτη τετρακόσια ἑβδομηκονταεπτά, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν γῆν τῶν δένδρων τῆς ζωῆς τὸ ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου φυτευθὲν, καὶ ποιήσει πάντα τὰ δένδρα τὰ ἄκαρπα ποιῆσαι καρπὸν, καὶ αὐξηθήσονται, καὶ βλαστήσουσι. 15 Καὶ τὰ βεβληκότα, καὶ μεγαλαυχοῦντα, καὶ λέγοντα, Ἐδώκαμεν τὸ τέλος ἡμῶν τῷ ἀέρι· ποίησει αὐτὰ ξηρανθῆναι τὸ δένδρον τὸ στηριχθὲν, καὶ τὸ κόκκινον καὶ ἔριον λευκὸν γενέσθαι. 16 Ἡ χιὼν μελαγθήσεται, τὰ γλυκέα ὕδατα ἁλμυρὰ γενήσονται ἐν τῷ μεγάλῳ φωτὶ τῆς εὐφροσύνης τοῦ Θεοῦ. 17 Καὶ εὐλογήσει τὰς νήσους τοῦ ποιῆσαι καρπὸν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. 18 Αὐτὸς γὰρ ἐλεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἐπιλέξεται ἑαυτῷ δώδεκα ἀποστόλους, ἵνα εὐαγγελίζωνται ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὃν ἐγὼ ἑώρακα κεκοσμημένον ὑπὸ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· καὶ ἐμπλήσει τὰς πεινώσας ψυχάς. 19 Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἱερεμίου περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον, ὠργίσθη ὁ λαός, καὶ εἶπε· 20 Ταῦτα πάλιν ἐστὶ τὰ ῥήματα τὰ ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ υἱοῦ Ἀμὼς εἰρημένα, λέγοντος, Ὅτι εἶδον τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. 21 Δεῦτε οὖν, καὶ μὴ ἀποκτείνωμεν αὐτὸν τῷ ἐκείνου θανάτῳ, ἀλλὰ λίθοις λιθοβολήσωμεν αὐτόν. 22 Ἐλυπήθησαν σφόδρα ἐπὶ τῇ ἀπονοίᾳ ταύτῃ Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, καὶ ὅτι ἤθελον ἀκοῦσαι πλήρη τὰ μυστήρια, ἃ εἶδε. 23 Λέγει δὲ αὐτοῖς Ἱερεμίας· Σιωπήσατε, καὶ μὴ κλαίετε· οὐ μὴ γάρ με ἀποκτείνωσιν, ἕως οὗ πάντα ὅσα εἶδον, διηγήσωμαι ὑμῖν. 24 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐνέγκατέ μοι λίθον. 25 Ὁ δὲ ἔστησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε· Τὸ φῶς τῶν αἰώνων, ποίησον τὸν λίθον τοῦτον καθ' ὁμοιότητά μου γενέσθαι, ἕως οὗ ἃ εἶδον τὰ μυστήρια, διηγήσωμαι τῷ Βαροὺχ καὶ τῷ Ἀβιμέλεχ. 26 Ὁ δὲ λίθος διὰ προστάγματος Θεοῦ ἀνέλαβεν ὁμοιότητα τοῦ Ἱερεμίου. 27 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν λίθον, νομίζοντες ὅτι Ἱερεμίας ἐστίν. 28 Ὁ δὲ Ἱερεμίας πάντα παρέδωκε τὰ μυστήρια, ἃ εἶδε, τῷ Βαροὺχ καὶ τῷ Ἀβιμέλεχ. 29 Καὶ εἶθ' οὕτως ἔστη ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, ἐκτελέσαι βουλόμενος τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ. 30 Ἐβόησε δὲ ὁ λίθος, λέγων· Ὢ μωροὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ, διὰ τί λιθοβολεῖτέ με, νομίζοντες ὅτι ἐγὼ Ἱερεμίας; Ἰδοὺ Ἱερεμίας ἐν μέσῳ ὑμῶν ἵσταται. 31 Ὡς δὲ εἶδον αὐτὸν, εὐθέως ἔδραμον πρὸς αὐτὸν μετὰ πολλῶν λίθων. Καὶ ἐπληρώθη αὐτοῦ οἰκονομία. 32 Καὶ ἐλθόντες Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, ἔθαψαν αυτον, καὶ λαβόντες τὸν λίθον ἔθηκαν ἐπὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ, ἐπιγράψαντες οὕτως· Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ βοηθὸς τοῦ Ἱερεμίου. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱερεμίου, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις οὐκ ἐνταῦθα, ἐγγέγραπται ἐν τῇ ἐπιστολῇ Βαρούχ.

τῆς πίστεως: Menaea πάντων τῶν αἰώνων, τὸν ἄσβεστον λύχνον, τὴν ζωὴν τῆς φύσεως ἡμῶν.

14 δὲ: Menaea γάρ.

τετρακόσια: Menaea τριακόσια.

20 Ταῦτα ad v. 23 incl.: Menaea Ταῦτα ἀεὶ τὰ ῥήματα (ms. solum Ταῦτα), ἃ πάλαι ὁ Ἡσαΐας (ms. omittit ὁ) διελέγετο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, Ὅτι εἶδον τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν ξυλίνῳ πρίονι πρίσαντες. Δεῦτε οὖν, τοῦτον λιθάσωμεν. Τούτων ἀκούσαντες Βαροὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ, ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὸν θάνατον Ἱερεμίου, καὶ (ms. omittit καὶ) πλέον ὡς μὴ φθάσαντες ἀκοῦσαι τῶν μυστηρίων, ὧν εἶδε καὶ ἤκουσεν ὁ προφήτης ἀναληφθείς. Ὁ δὲ γνοὺς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, λέγει· Σιωπᾶτε, οὐ μή με ἀποκτείνωσιν, ἕως ἂν πάντα ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα, διηγήσωμαι ὑμῖν.

24 λίθον: Menaea addunt μειζότερον. Καὶ ἤνεγκαν αὐτῷ.

25 Menaea versum legunt: Καὶ λέγει ὁ προφήτης· Κύριε, ποίησον τον λίθον τοῦτον κατὰ τὴν ἐμὴν ὁμοιότητα, ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν οἱ λαοὶ, ἕως ἂν ἀναγγείλω τοῖς ἀδελφοῖς μου ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα.

29 Καὶ εἶθ' οὕτως ad αὐτοῦ: Menaea ἐκτελέσαι βουλόμενος τὰ εἰς αὐτὸν οἰκονομηθέντα, ἦλθε, καὶ σὺν αὐτῷ Βαροὺχ, μέσον τοῦ λαοῦ (ms. ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ).

30 Ἐβόησε δὲ ὁ λίθος, λέγων: Menaea καὶ προστάξει Θεοῦ ἀναλαβὼν ὁ λίθος φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἐβόησε, λέγων (ms. φωνῇ ἀνθρωπίνῃ ἀνεβόησεν, οὕτως εἰπών.

31 Ὡς ad οἰκονομία: Menaea: Τότε ὡς ἐκ μέθης ἀνανήψαντες, τὸν ἅγιον εἶδον (ms. εἶδον τὸν ἅγιον), καὶ ἄραντες λίθους, ἔδραμον πρὸς αὐτὸν, καὶ παρὰ τῶν συναιχμαλώτων αὐτοῦ ἐλιθάσθη (ms. καὶ ἐλιθάσθη παρὰ τῶν συναιχμαλώτων αὐτοῦ Ἱερεμίας ἐν Ἱερουσαλὴμ), παρ' ὧν ὤφειλεν εὐεργετηθῆναι· καὶ οὐκ ἀντεῖπεν, οὐδὲ ὠργίσθη, ἀλλ' οὕτως ἐδέχετο τὰς καταφορὰς τῶν λίθων, ὡς δι' αὐτῶν εἰς οὐρανὸν (ms. οὐρανοὺς) ἀνερχόμενος.

APOCALYPSIS MOYSI

IN MEDIO MUTILA.

Constantinus Tischendorf, qui praeter ingentes labores in vetustissimis codicibus sacris edendis exantlatos plurimam operam contulit etiam in libros apocryphos Novi Testamenti, vulgavit inter Apocalypses apocryphas illam Moysi ex quatuor codicibus, unus quorum, notatus litera *D*, est Ambrosianus *C.* 237 *Inf.* seculi fere undecimi. Sed cum hunc describebat anno 1843, tum plures alii apocryphi libri Ambrosiani operam ejus poscebant, tum itinera alia et etiam orientale urgebant. Quo factum, ut vix paucula describeret, indeque tantum varietates suae editioni apponeret, quae versus finem uni codici eique vitioso satis innititur, nisi quod ad extrema etiam codicem illum *D* adhibuit. Accidit autem, ut per otium conferrem editionem libri cum codice, et hunc statim deprehendi vitiosissime quidem exaratum fuisse scripturam quod attinet, ut fit in hujusmodi libris publica auctoritate destitutis et describi solitis a privatis hominibus, iisque hebetioris ingenii et exigui spiritus, sed quoad bonitatem textus vidi praestare ceteris libris adhibitis in editione, quamquam mendis etiam in hac parte non careat. Quod tamen codicis pretium minuit, reperi etiam lacunam magnam, a sectione nempe 18 post λυποῦμαι usque ad verba Λέγει δὲ Σὴθ sectionis 36. Cum ergo textus codicis Ambrosiani et pro sua amplitudine, ut est lacunosus, commode huic folio implendo sufficiat, et pro sua conditione non mediocriter editioni libri emaculandae inserviat, Paralipomenis Jeremiae eum subtexui.

Ratio libri edendi aliquid molestiae attulit. Paucos enim hucusque vidi libros Graecos, qui adeo corrupte fuerint descripti, praesertim in vocalibus, quae pro ratione pronunciationis in omni fere voce, imo bis terve in una voce commutantur. Anceps ideo haerebam omnia ne tollerem sphalmata, an aliqua saltem relinquerem, quae varia ratione corrigi poterant, aut etiam ex ullo titulo ut apparerent merebantur. Hanc denique ingressus sum viam, quia liber non is est, qui solus legatur in mea editione, sed tantummodo emaculandae Tischendorfianae inservire debet, ex qua nostri errores statim apparent. Omnes ergo ex vocalium commutatione errores, vel qui a librarii oscitantia hic illic in consonis orti sunt, sustuli, alios ejus quod indicavi generis reliqui, etiam accentu codicis servato, si e re erat, ut in sectione 9 μεγά, quod vel μέγα, vel ex accentu μεγάλα, aut μεγάλως corrigendum. Nec tamen judicavi apponendam notam erroris; bis enim cum codice et cum Tischendorfii

editione specimina typographica contuli, et quidquid minus rectum occurrit, id codici dandum. Qua de causa nec omissiones, ex omoeoteleuto praesertim, indicavi, licet, prout liber editur, absurda etiam offerat, ut in eadem sectione 9 τοῦ νόσου, ubi ex articulo videntur omissa πόνου καὶ τῆς, ut probabiliter conjicitur ex sectionibus 5 fin., et 6 fine, prouti codex exhibet. Semel ac ingressus eram hanc viam, servandae erant cum Tischendorf ullae formae, ut ὀργίσθη, ἴδον, servandum ν ἐφελκυστικὸν etiam ante consonam, quod fere semper in codice apponitur, servandae ullae formae, quae dialecto Alexandrinae tribui solent, ut μητέραν εἰκόναν. Sed non servavi apostrophum plerumque post nomina propria in consonam exeuntia appositam, nec accentum appictum interdum praepositioni verborum compositorum, nec puncta ad medium literae apposita, non semper tamen, cum vicem numeri fungitur. Servassem quidem et ista, si correctissimi libri ejusdem aetatis editionem curarem, sed ut incorrecti et incostantis, ac ab usu nostro abhorrentia omisi. Interpunctionem demum ipse apposui, quis enim ferret eam libri nostri? Hujus tamen pro re nata rationem habui.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΔΑΜ,

ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΘΕΟΥ ΜΩΣΗ ΤΩ ΘΕΡΑΠΟΝΤΙ ΑΥΤΟΥ, ΔΙΔΑΧΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

1 Αὕτη ἡ διήγησις Ἀδὰμ καὶ Εὔας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ τοῦ παραδείσου. Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ τὴν Εὔαν, καὶ ἐξῆλθαν πρὸς ἀνατολὴν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ ἔτη δεκαοκτὼ καὶ μῆνας δύο. Καὶ ἐν γαστρὶ εἴληφεν ἡ Εὔα, καὶ ἐγέννησεν δύο υἱοὺς, τὸν Ἀδιάφωτον, τὸν λεγόμενον Κάϊν, καὶ τὸν Ἀμιλαβὲς, τὸν καλούμενον Ἄβελ.

2 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο μετ' ἀλλήλων Ἀδὰμ καὶ Εὔα· κοιμωμένων δὲ αὐτῶν, εἶπεν Εὔα τῷ κυρίῳ αὐτῆς Ἀδάμ· Κύριέ μου Ἀδὰμ, ἴδον ἐγὼ τῇ νυκτὶ ταύτῃ κατ' ὄναρ τὸ αἷμα τοῦ υἱοῦ μου Ἀμιλαβὲς, τοῦ ἐπιλεγομένου Ἄβελ, βαλλόμενον εἰς τὸ στόμα Κάϊν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔπιεν αὐτὸ ἀνελεημόνως. Παρεκάλει δὲ αὐτὸν συγχωρῆσαι ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ οὐκ ἤκουεν αὐτοῦ· ἀλλ' ὅλον κατέπιεν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔμεινεν ἐπὶ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξῆλθεν ἔξω τοῦ στόματος αὐτοῦ. Εἶπεν δὲ Ἀδάμ· Ἀναστάντες πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν, τί ἐστιν τὸ γεγονὸς αὐτοῖς· μή ποτε ὁ ἐχθρὸς πολεμεῖ πρὸς αὐτούς.

3 Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι, εὗρον πεφονευμένον τὸν Ἄβελ ἀπὸ χειρὸς Κάϊν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ λέγει ὁ Θεὸς Μιχαὴλ τῷ ἀρχαγγέλῳ· Εἰπὲ τῷ Ἀδὰμ, Ὅτι τὸ μυστήριον ὃ οἶδας, μὴ ἀναγγείλῃς Κάϊν τῷ υἱῷ σου, ὅτι ὀργῆς υἱός ἐστιν· Ἀλλὰ μὴ λυποῦ· δώσω σοι γὰρ ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον υἱόν· οὗτος γὰρ δηλώσει πάντα ὅσα ποιήσῃς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ ἄγγελος πρὸς τὸν Ἀδὰμ, διεφύλαξεν τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα καὶ ἡ Εὔα εἶχεν τὴν λύπην περὶ Ἄβελ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν·

4 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔγνω Ἀδὰμ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐν γαστρὶ ἔσχεν, καὶ ἐγέννησεν τὸν Σήθ. Καὶ λέγει Ἀδὰμ τῇ Εὔᾳ· Ἰδοὺ ἐγεννήσαμεν υἱὸν ἀντὶ Ἄβελ, ὃν ἀπέκτεινεν Κάϊν· δοξάσωμεν τῷ Θεῷ, καὶ δώσωμεν λατρείαν αὐτῷ.

5 Ἐποίησεν δὲ Ἀδὰμ υἱοὺς λ' καὶ θυγατέρας λ'. Ἔζησεν δὲ Ἀδὰμ ἔτη ἐνακόσια λ', καὶ περιέπεσεν εἰς νόσον, καὶ ἐβόησεν φωνὴν μεγάλην, λέγων· Ἐλθέτωσαν πρός με οἱ υἱοί μου πάντες, ὅπως ὄψομαι αὐτοὺς πρὶν ἢ ἀποθανοῦμαι. Καὶ συνήχθησαν πάντες· ἦν γὰρ οἰκισθεῖσα ἡ γῆ εἰς τρία μέρη. Εἶπεν δὲ αὐτῷ Σὴθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· Πάτερ Ἀδὰμ, τί σοί ἐστιν νόσος; Καὶ λέγει· Τεκνία μου, πόνος πολύς με συνέχει. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Τί ἐστιν πόνος, τί ἐστιν νόσος;

6 Καὶ ἀποκριθεὶς Σὴθ, λέγει αὐτῷ· Μὴ ἐμνήσθης, πάτερ, τοῦ παραδείσου, ἐξ ὧν ἤσθιες, καὶ ἐλυπήθης; Ἐὰν οὕτως ἐστὶν, ἀνάγγειλόν μοι· ἐγὼ πορεύσομαι, καὶ ἐνέγκω σοι καρπὸν ἐκ τοῦ παραδείσου· ἐπιθήσω γὰρ κόπρον ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, καὶ κλαύσομαι, καὶ προσεύξομαι· καὶ εἰσακούσεταί μου Κύριος, καὶ ἀποστείλῃ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκω σοι, ἵνα καταπαύσῃ ὁ πόνος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἀδάμ· Οὐχὶ, υἱέ μου Σήθ· ἀλλὰ νόσον καὶ πόνους ἔχω. Λέγει αὐτῷ Σήθ· Καὶ πόσοι ἐγένοντο;

7 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀδάμ· Ὅτε ἐποίησεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐμέ τε καὶ τὴν μητέραν ὑμῶν, δι' ἧς καὶ ἀποθνήσκω, ἔδωκεν ἡμῖν πᾶν φυτὸν ἐν παραδείσῳ· περὶ ἑνὸς δὲ ἐνετείλατο ἡμῖν μὴ ἐσθίειν ἐξ αὐτοῦ, δι' οὗ καὶ ἀποθνήσκωμεν. Ἤγγισεν δὲ ἡ ὥρα τῶν ἀγγέλων τοὺς διατηροῦντας τὴν μητέραν ὑμῶν τοῦ ἀναβῆναι καὶ προσκυνῆσαι τὸν Κύριον. Καὶ ηὗρεν αὐτὴν μόνην, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔφαγεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἐγνωκὼς ὅτι οὐκ εἰμὶ ἔγγιστα αὐτῆς, οὔτε οἱ ἅγιοι ἄγγελοι. Ἔπειτα ἔδωκεν κἀμοὶ φαγεῖν.

8 Καὶ ὠργίσθη ἡμῖν ὁ Θεὸς, καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ παραδείσῳ ὁ δεσπότης, ἐκάλεσέ με φωνῇ φοβερᾷ, λέγων· Ἀδὰμ, ποῦ εἶ; καὶ ἵνα τί κρύπτε σε ἀπὸ τοῦ προσώπου μου; Οὐκ εἶπόν σοι,

ἐκ τοῦ ξύλου μὴ φάγῃς; Καὶ εἶπον ἐγὼ πρὸς τὸν Κύριον· Ἡ γυνὴ ἣν δέδωκάς μοι, αὐτή με ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. Καὶ λέγει μοι ὁ Κύριος· Ἐπεὶ ἐγκατέλιπας τὴν διαθήκην μου, καὶ τῷ ἐχθρῷ ἤκουσας, ὑπήνεγκα τῷ σώματί σου ἑβδομηκονταδύο πληγάς, πρώτη νόσος πληγῆς ὁ βιασμὸς τῶν ὀφθαλμῶν, δεύτερον πληγῆς ἀκοῆς, καὶ οὕτως καθεξῆς πᾶσαι αἱ πληγαὶ παρακολουθοῦσαι τῷ σώματι·

9 Ταῦτα λέγων ὁ Ἀδὰμ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἀνεστέναξεν μεγά, καὶ εἶπεν· Τί ποιήσω, ὅτι ἐν μεγάλῃ ἀνάγκῃ εἰμί; Ἔκλαυσεν δὲ ἡ Εὔα, λέγουσα· Κύριέ μου Ἀδὰμ, ἀναστὰς δός μοι τὸ ἥμισυ τοῦ πόνου σου, καὶ ὑπενέγκω αὐτό· ὅτι δι' ἐμὲ τοῦτό σοι γέγονεν, δι' ἐμὲ ἐν καμάτοις τυγχάνεις, δι' ἐμὲ ἐν ἡδρώτιτη (ἱδρώτητι, ὑδρώτητι? confer Holmes ad Gen. III, 20) τοῦ προσώπου σου τὸν ἄρτον ἐσθίεις, δι' ἐμὲ πάντα ὑπομένεις. Εἶπεν δὲ Ἀδὰμ τῇ Εὔᾳ· Ἀνάστα, καὶ πορεύου μετὰ τοῦ υἱοῦ ἡμῶν Σὴθ πλησίον τοῦ παραδείσου, καὶ ἐπίθετε χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, καὶ κλαύσατε, δεόμενοι τοῦ Θεοῦ, ὅπως σπλαγχνισθῇ ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποστείλῃ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ δώσῃ μοι ἐκ τοῦ δένδρου, ἐν ᾧ ῥέει τὸ ἔλαιον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκῃς μοι· καὶ ἀλείψομαι, καὶ ἀναπαύσομαι ἐκ τοῦ νόσου μου.

10 Ἐπορεύθη δὲ Σὴθ καὶ ἡ Εὔα εἰς τὰ μέρη τοῦ παραδείσου, καὶ εἶδεν ἡ Εὔα τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ θηρίον πολεμοῦντα αὐτόν. Ἔκλαυσεν δὲ ἡ Εὔα, λέγουσα· Οἴμμοι οἴμμοι, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως, πάντες οἱ ἁμαρτήσαντες καταράσονταί μοι, λέγοντες, ὅτι οὐκ ἐφύλαξεν Εὔα τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν πρὸς τὸ θηρίον· Ὦ σὺ θηρίον πονηρὸν, οὐ φοβῇ σὺ τὴν εἰκόναν τοῦ Θεοῦ πολεμῆσαι αὐτήν; πῶς ἠνοίγη τὸ στόμα σου; πῶς ἐνίσχυσαν οἱ ὀδόντες σου; πῶς οὐκ ἐμνήσθης τῆς ὑποταγῆς σου, ὅτι πρότερον ὑπετάγης τῇ εἰκόνι τοῦ Θεοῦ;

11 Τότε τὸ θηρίον ἐβόησεν, λέγων· Ὦ Εὔα, οὐ πρὸς ἡμᾶς ἡ πλεονεξία σου, οὔτε ὁ κλαυθμός, ἀλλὰ πρὸς σέ· ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ τῶν θηρίων ἐκ σοῦ ἐγένετο. Πῶς ἠνοίγη τὸ στόμα σου φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ξύλου, περὶ οὗ ἐνετείλατό σοι ὁ Θεὸς μὴ ἐσθίειν ἐξ αὐτοῦ; Διὰ τοῦτο αἱ φύσεις ἡμῶν μετηλλάγησαν. Νῦν οὖν οὐ δύνασαι ὑπενεγκεῖν ἐὰν ἀπάρξομαι ἐλέγχειν σοι.

12 Λέγει ὁ Σὴθ πρὸς τὸ θηρίον· Κλεῖσαί σου τὸ στόμα, καὶ σίγα, καὶ ἀπόστηθι ἀπὸ τὴν εἰκόναν τοῦ Θεοῦ ἕως ἡμέρας τῆς κρίσεως. Τότε λέγει τὸ θηρίον πρὸς Σήθ· Ἰδοὺ ἀφίσταμαι ἀπὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐπορεύθη Σὴθ μετὰ Εὔας πλησίον τοῦ παραδείσου, καὶ ἔκλαυσαν, δεόμενοι τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀποστείλῃ ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ δώσει αὐτοῖς τὸ ἔλεος τοῦ ἐλαίου. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς Μιχαὴλ τὸν ἀρχάγγελον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὴθ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, μὴ κάμῃς εὐχόμενος ἐπὶ τὴν ἱκεσίαν ταύτην περὶ τοῦ ξύλου, ἐν ᾧ ῥέει τὸ ἔλαιον, ἀλεῖψαι τὸν πατέρα σου Ἀδάμ· οὐ γενήσεταί σοι νῦν. Σὺ δὲ πάλιν πορεύου πρὸς τὸν πατέραν σου· ἐπειδὴ ἐπληρώθη τὸ μέτρον τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἴσω τριῶν ἡμερῶν. Ἐξερχομένης δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, μέλλεις θεάσασθαι τὴν ἄνοδον αὐτῆς φοβεράν·

14 Εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ ἄγγελος, ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῶν. Ἦλθε δὲ Σὴθ καὶ Εὔα εἰς τὴν σκηνὴν, ὅπου ἔκειτο ὁ Ἀδάμ. Λέγει Ἀδὰμ τῇ Εὔᾳ· Ὦ Εὔα, τί κατειργάσω ἐν ἡμῖν; Ἐπήνεγκας ἐφ' ἡμᾶς ὀργὴν μεγάλην, ἥτις ἐστὶν θάνατος κατακυριεύων παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων ἡμῶν, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς τὸν τρόπον τῆς παραβάσεως ἡμῶν.

15 Τότε λέγει ἡ Εὔα πρὸς αὐτούς· Ἀκούσατε, πάντα τὰ τέκνα μου, καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων, κἀγὼ ἀναγγελῶ ὑμῖν πῶς ἠπάτησεν ἡμᾶς ὁ ἐχθρός. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ φυλάσσειν ἡμᾶς τὸν παράδεισον, ἕκαστος ἡμῶν τὸ λαχόντα αὐτῷ μέρος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ἐγὼ δὲ ἐφύλασα ἐν τῷ κλήρῳ μου νότον καὶ δύσιν. Ἐπορεύθη δὲ ὁ διάβολος εἰς τὸν κλῆρον τοῦ Ἀδάμ, ὅπου ἦν τὰ θηρία ἐμέρισεν ὁ Θεός, τὰ ἀρσενικὰ πάντα δέδωκεν τὸν πατέρα ἡμῶν, καὶ τὰ θηλικὰ πάντα δέδωκεν ἐμέ.

16 Καὶ ἐλάλησεν τῷ ὄφει ὁ διάβολος, λέγων· Ἀνάστα, ἐλθὲ πρός με. Καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς αὐτόν. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ διάβολος· Ἀκούω ὅτι φρονιμώτερος εἶ ὑπὲρ πάντα τὰ θηρία, καὶ ὁμιλῶ σοι. Διὰ τί ἐσθίεις ἐκ τῶν ζιζανίων τοῦ Ἀδάμ, καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ παραδείσου; Ἀνάστα, καὶ ποιήσομεν αὐτὸν ἐκβληθῆναι ἐκ τοῦ παραδείσου, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐξεβλήθημεν δι' αὐτοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ ὄφις· Φοβοῦμαι, μήποτε ὀργισθῇ μοι ὁ Θεός· Λέγει αὐτῷ ὁ διάβολος· Μὴ φοβοῦ· γενοῦ μοι σκεῦος, κἀγὼ λαλήσω διὰ στόματός σου ῥήματα πρὸς τὸ ἐξαπατῆσαι αὐτούς.

17 Καὶ εὐθέως ἐκρεμάσθη παρὰ τῶν τειχέων τοῦ παραδείσου. Καὶ ὅτε ἀνῆλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι, τότε ὁ σατανᾶς ἐγένετο ἐν εἴδει, καὶ ὕμνει τὸν Θεὸν καθάπερ ἄγγε-

λοι. Καὶ παρέκυψεν ἐκ τοῦ τείχους, καὶ εἶδον αὐτὸν ὅμοιον ἀγγέλου. Καὶ λέγει μοι· Τί ποιεῖς ἐν τῷ παραδείσω; Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ Θεὸς ἔθετο ἡμᾶς ὥστε φυλάσσειν καὶ ἐσθίειν ἐξ αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ διάβολος διὰ στόματος τοῦ ὄφεος· Καλῶς ποιεῖτε, ἀλλ' οὐκ ἐσθίετε ἀπὸ παντὸς φυτοῦ. Κἀγὼ εἶπον· Ἀπὸ πάντων ἐσθίομεν παρὲξ μόνου, ὅ ἐστιν μέσον τοῦ παραδείσου, περὶ οὗ ἐνετείλατο ἡμῖν ὁ Θεὸς μὴ ἐσθίειν ἐξ αὐτοῦ· ἐπεὶ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.

18 Τότε λέγει μοι ὁ ὄφις· Ζῇ ὁ Θεός, ὅτι λυποῦμαι . . . . :

36 . . . . τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Ὅτι εἰσὶν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, καὶ αὐτοὶ προσπίπτοντες καὶ εὐχόμενοι ὑπὲρ τοῦ πατρός μου Ἀδάμ. Λέγει αὐτῷ ἡ Εὔα· Καὶ ποῦ ἐστιν τὸ φῶς αὐτῶν, καὶ διὰ τί γεγόνασιν μελανοειδεῖς; Καὶ λέγει αὐτῇ Σήθ· Οὐκ ἄπεστιν τὸ φῶς αὐτῶν· ἀλλ' οὐ δύνονται φαίνειν ἐνώπιον τοῦ φωτὸς τῶν ὅλων, τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, καὶ διὰ τοῦτο ἐκρύβη τὸ φῶς ἀπ' αὐτῶν.

37 Λέγοντος οὖν τοῦ Σὴθ ταῦτα πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἰδοὺ ἐσάλπισεν ὁ ἄγγελος, καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ ἄγγελοι, ἐπ' ὄψεσιν κείμενοι, καὶ ἐβόησαν φωνὴν φοβεράν, λέγοντες· Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ ποιημάτων αὐτοῦ· ὅτι ἠλέησεν τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ὅτε δὲ εἶπον τὰς φωνὰς ταύτας οἱ ἄγγελοι, ἰδοὺ ἦλθεν ἓν τῶν Σεραφὶμ ἑξαπτερύγων, καὶ ἥρπασεν τὸν Ἀδάμ, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀχερουσίαν λίμνην, καὶ ἀπέλουσεν αὐτὸν τρίτον, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐποίησεν δὲ τρεῖς ὥρας κείμενος· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῶν ὅλων, καθήμενος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἦρεν τὸν Ἀδάμ, καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τῷ ἀρχαγγέλῳ Μιχαήλ, λέγων· Ἆρον αὐτὸν εἰς τὸν παράδεισον ἕως τρίτου οὐρανοῦ, καὶ ἄφες αὐτὸν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς φοβερᾶς τῆς οἰκονομίας μου, ἧς ποιήσω εἰς τὸν κόσμον. Τότε ὁ Μιχαὴλ ἦρεν τὸν Ἀδάμ, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ὅπου εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ὑμνοῦντες ὕμνον ἀγγελικόν, θαυμάζοντες ἐπὶ τῇ συγχωρήσει τοῦ Ἀδάμ.

38 Μετὰ δὲ τὴν γεννησομένην χαρὰν τοῦ Ἀδάμ, ἐβόησεν πρὸς τὸν Πατέρα Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ἵνα συναχθῶσιν πάντες οἱ ἄγγελοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἕκαστος κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, τινὲς μὲν ἔχοντες θυμιατήρια ἐν χερσὶν αὐτῶν, ἄλλοι δὲ σάλπιγγας καὶ φιάλας. Καὶ ἰδοὺ Κύριος κραταιὸς ἐπέβη, καὶ τέσσαρες ἄνεμοι εἷλκον αὐτόν, καὶ τὰ Χερουβὶμ ἐπέχοντα τοῖς ἀνέμοις, καὶ οἱ ἄγγελοι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προάγοντες αὐτῷ, καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὴν γῆν, ὅπου ἦν τὸ σῶμα τοῦ Ἀδάμ. Καὶ ἦλθον εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἐκινήθησαν πάντα τὰ φύλλα τοῦ παραδείσου, ὡς πάντας ἀνθρώπους γεγεννημένους ἐκ τοῦ Ἀδὰμ νυστάξαι ἀπὸ τῆς εὐωδίας χωρὶς τοῦ Σὴθ μόνου, ὅτι ἐγένετο καθ' ὅρον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖθεν πρὸς τὸ σῶμα τοῦ Ἀδάμ, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα ἐπ' αὐτῷ.

39 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Θεός· Ἀδάμ, τί τοῦτο ἐποίησας; Εἰ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου, οὐκ ἂν ἐχαίρονται οἱ κατάγοντές σε εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Πλὴν λέγω σοι, ὅτι τὴν χαρὰν αὐτῶν ἐπιστρέψω εἰς λύπην, καὶ τὴν λύπην σου ἐπιστρέψω εἰς χαράν, καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν ἀρχήν σου, καὶ καθίσω σε ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ ἀπατήσαντός σε· ἐκεῖνος δὲ ἐμβληθήσεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἵνα ἴδῃ σε καθήμενον ἐπάνω αὐτοῦ. Τότε κατακριθήσεται αὐτὸς καὶ οἱ ἀκούσαντες αὐτοῦ, καὶ λυπηθήσεται ὁρῶν σε καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

40 Μετὰ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ ἀρχαγγέλῳ Μιχαήλ· Στρώσατε σινδόνας, καὶ σκεπάσατε τοῦ Ἀδὰμ τὸ σῶμα, καὶ ἐνεγκόντες ἔλαιον ἐκ τοῦ ἐλαίου τῆς εὐωδίας, ἐκχέατε ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐκήδευσαν αὐτὸν οἱ τρεῖς μεγάλοι ἄγγελοι. Ὅτε δὲ ἐτέλεσαν κηδεύοντες τὸν Ἀδάμ, εἶπεν ὁ Θεὸς ἐνεχθῆναι καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἄβελ. Καὶ ἐνεγκόντες ἄλλας σινδόνας, ἐκήδευσαν αὐτόν· ἐπειδὴ ἀκήδευτος ἦν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐφόνευσεν αὐτὸν Κάϊν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ πονηρός, καὶ πολλὰ ἠθέλησεν αὐτὸν κρύψαι αὐτὸν ὁ Κάϊν· ἀλλ' οὐκ ἠδυνήθη, ὅτι ἀνεπήδα τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐξήρχετο φωνὴ ἀπὸ τῆς γῆς, λέγουσα· Οὐ κρυβήσεται εἰς τὴν γῆν ἕτερον πλάσμα ἕως οὗ ἀφιέναι μοι τὸ πρῶτον πλάσμα τὸ ἀρθὲν ἀπ' ἐμοῦ τὸν χοῦν, ἐξ' ἧς ἐλήφθη. Ἔλαβον δὲ οἱ ἄγγελοι ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν τῇ πέτρᾳ, ἕως ἐτάφη Ἀδὰμ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς μετὰ τὸ κηδεῦσαι τὸν Ἄβελ ἆραι αὐτοὺς εἰς τὰ μέρη τοῦ παραδείσου εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὗρεν χοῦν ὁ Θεός, καὶ ἔπλασεν τὸν Ἀδάμ, καὶ ἐποίησεν ὀρυγῆναι εἰς δύο τὸν τόπον, καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἀγγέλους ἑπτὰ εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤγαγον εὐωδίας πολλάς, καὶ θάπτον αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβον τὰ δύο σώματα, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ εἰς τὸν τόπον, εἰς ὃν ὤρυξαν καὶ ᾠκοδόμησαν αὐτοί.

41 Ἐκάλεσεν δὲ ὁ Θεὸς, καὶ εἶπεν· Ἀδὰμ, Ἀδάμ. Ἀπεκρίθη τὸ σῶμα ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· Ὅτι εἶπόν σοι, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει. Πάλιν τὴν ἀνάστασιν ἐπαγγέλλομαί σοι· ἀναστήσω σε ἐν τῇ ἀναστάσει μετὰ παντὸς γένους ἀνθρώπων, τοῦ ἐκ τοῦ σπέρματός σου.

42 Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σφραγῖδα, καὶ ἐσφράγισεν τὸ μνημεῖον, ἵνα μηδείς τι ποιήσῃ αὐτῷ ἐν ταῖς ἓξ ἡμέραις, ἕως οὗ ἀποστραφῇ ἡ πλευρὰ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Τότε ὁ Κύριος καὶ οἱ ἄγγελοι ἐπορεύθησαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. Εὔα δὲ καὶ αὐτὴ, πληρωθέντων ἓξ ἡμερῶν, ἐκοιμήθη. Ἔτι δὲ ζώσης αὐτῆς, ἔκλαυσεν πικρῶς περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἀδάμ· οὐ γὰρ ἔγνωκεν, ποῦ ἐτέθη, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐλθεῖν τὸν Κύριον εἰς τὸν παράδεισον πρὸς κηδεῦσαι τὸν Ἀδὰμ ἐκοιμήθησαν ἅπαντες, ἕως οὗ ἐκέλευσεν τοῦ κηδεῦσαι τὸν Ἀδὰμ, καὶ οὐδεὶς ἐγίνωσκεν ἐπὶ τῆς γῆς πλὴν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Σήθ. Καὶ προσηύξατο Εὔα, ἵνα ταφῇ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἦν Ἀδὰμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὸ τελέσαι αὐτῆς τὴν εὐχὴν λέγει ταῦτα· Κύριε δέσποτα, Θεὲ πάσης ἀρχῆς, μὴ ἀπαλλοτριώσῃς με τοῦ σώματος Ἀδὰμ, ἐξ οὗ ἦρές με, ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀξίωσον κἀμὲ τὴν ἀναξίαν καὶ ἁμαρτωλὴν εἰσελθεῖν μετὰ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ, ὥσπερ ἤμην μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ, ἀμφότεροι μὴ χωρισθέντες ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ἐν τῇ παραβάσει πλανηθέντες, καὶ παρέβημεν τὴν ἐντολήν σου μὴ χωρισθέντες. Οὕτως καὶ νῦν, Κύριε, μὴ χωρίσῃς ἡμᾶς. Μετὰ δὲ τὸ εὔξασθαι ἀναβλέψασα εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνεστέναξεν, τύπτουσα τὸ στῆθος αὐτῆς, καὶ λέγουσα· Θεὲ τῶν ἁπάντων, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

43 Καὶ ἦλθεν Μιχαὴλ, καὶ ἐδίδαξεν τὸν Σὴθ, πῶς κηδεύσῃ τὴν Εὔαν. Καὶ ἦλθαν τρεῖς ἄγγελοι, καὶ ἔθαψαν αὐτὸ, ὅπου ἦν τὸ σῶμα τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ Ἄβελ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησεν Μιχαὴλ τῷ Σὴθ, λέγων· Οὕτως κήδευσον πάντα ἄνθρωπον ἀποθνήσκοντα ἕως ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως. Μετὰ δὲ τὸ δοῦναι αὐτὸν νόμον εἶπεν πρὸς αὐτόν· Παρ' ἓξ ἡμερῶν μὴ πενθήσητε· τῇ δὲ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ κατάπαυσον καὶ εὐφράνθητι ἐπ' αὐτῇ, ὅτι ἐν αὐτῇ ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄγγελοι ἡμεῖς εὐφραινόμεθα μετὰ τῆς δικαίας ψυχῆς τῆς μεταστάσης ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἄγγελος ἀπῆλθεν εἰς τὸν οὐρανὸν, δοξάζων καὶ λέγων· Ἀλληλούϊα. Ὦ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

47. ܡܫܪܝܐ, gr. κατάλυμα. Vox graeca saepius coenaculum significat.

X, 12 et 14. ܦܐܪܗ, sensus est collectivus, cum agatur de populo. Cf. v. 49 « filios ejus. » Sed insuper vox Syriaca rarius in singulari, et praesertim, si sequatur pronomen affixum, usurpatur.

14. ܕܥܒܕܗ affixum respicit hominem, non terram, et proinde masculinum est. Terra dedit fructum suum Deo, qui hunc fructum ex ea formando eduxit.

32. Verbum ܢܦܩܬ *exivi*, errore librarii omissum est, propter quamdam similitudinem cum ܦܘܠܚܐ.

XI, 30. Supplenda tantum haec ܘܢܦܠ ܢܦܩ ܘܗܘܐ. — (Cf. notam meum ad l.).

XIII, 38. ܗܘ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ, deleto ܕ ante ܗܘ.

45. « Arsareth. » Placet lectio Vulgatae, in qua dignoscitur terra Sinarum. הר *mons* saepius regionem in genere significat. In memoriam redit terra Seriadica apud Josephum. — (Antiq. Jud. I, ɪɪ, fin.). Certe Judaei apud Sinas ab antiqua aetate quae vix determinari potest, synagogam habuisse notum est.

63 bis. « Interrogare impios. » Gr. ἐρωτᾶν περὶ vel ὑπὲρ, bis translatus est in Syr., prius falso per « interrogare, » deinde rectius voce ܒܥܐ *petere*.

VII, 56. « Quia scilicet non cogitavimus .... nos passuros. »

57. « Cogitamentum, » gr. λόγος, *lex*, seu *conditio*, praelii.

69. « Judex ». Frustra conatur Volkmar — (in notis suae hujus libri editioni) hanc vocem in dubium revocare, quasi pro κρίτης legendum esset χρηστός, quod a longe petitum. Certe gr. habebat κρίτης, ut testantur omnes versiones. Sed admitti potest error graeci translatoris qui in hebraeo legerit שפט *judex* pro שמט *remittens*. Ex hoc errore orti sunt alii ita ut nulla hic versio sit quae correctione non indigeat.

VIII, 38. « Non cogitabo: » gr. οὐ μεριμνῶ, *non curo*, *non contristor*.

44. « hominem similasti homini agricolae? » Punctum interrogans requiritur.

IX, 29. ܡܢ ultimo loco delendum, ut substituatur ejus loco ܠܐ.

nimia tenacitate verborum ejus, sensus obnubilatus est.

8. An legendum « Ab Abram ad Abraham? Abram esset figura hujus seculi, Abraham, ita vocatus propter electionem, significaret seculum futurum.

Ibid. « Manus Jacobi tenebat calcaneum Esau. » Calcaneus (seu finis) prioris (seculi) est Esau. Manus (seu initium) posterioris est Jacob.

12. ܡܕܡܪ. Vox suspecta, in qua latet forsan gr. ἐκ μέρους seu ἀπὸ μέρους. Sed gr. jam satis exprimitur voce ܩܠܝܠ, *aliquantulum*.

47. Animalia *tam* volatilia *quam* pisces. Nam duo tantum distinguuntur genera, non tria.

VII, 3. « Mare, quamvis positum sit. » Vox ܢܗܘܐ irregulariter in futuro posita est, sed sensus patet. Gr. θάλασσα κἂν κέηται.

19. Corrigo sic: ܐܢܬ ܡܢ ܐܠܗܐ ܠܐ, « non es prudentior quam Deus. »

33. « Congregabitur. » Potius dicerem « contrahetur, » gr. ἀφανίζειν.

VII, 10 bis. ܢܗܘܐ cum puncto superne excludit formam ܚܒܪ. Sed legendum ܚܒܪ חבר (forma ܡܓܢ מגן) adv. *consociatim, universaliter*, vel adject. eadem forma « *socius*, «, vel subst. « *vulnus*, » quod tamen an genere masculino dici possit valde dubito, et etiamsi masculinum esset nomen formam emphaticam חברא induere debuit. — (Vide ad h. l.).

13 bis. « Si fuerint tibi lapides pretiosi... commuta tibi ea pro aequo pondere plumbi et testae. » תקן analogum est τῷ תכן, et proprie significat *aequare*, hinc *librare*.

23, 24 bis. Si autem mens de pulvere esset, ut caeterae creaturae, satius esset; quia dum esset ipsa pulvis, judicium nullum foret; scientia enim exinde nulla est. Nunc autem scientia nobiscum crevit, et propterea punimur quia cum cognitione erramus. Vox ܡܕܥܐ utrumque significat et substantiam animae intelligentis, et ejus actum seu facultatem. Vox ܐܬܚܒܠܢ significat hic « perimus » morali sensu, seu « peccamus, » ἀπολλύμεθα, seu πλανώμεθα.

29 bis. ܠܘܩܒܠܐ???. Ita prorsus legendum cum tribus ?.

ferno promptuaria. » Haec lectio videtur ad scriptorem Hebraeum, illa ad scriptorem Christianum qui promptuaria extra infernum sita habebat, referenda.

45. ܐܘ ܣܓܝܐܐ πλείων ἤ.

V, 9. ܐܠܐ nihil forsan supplendum, nisi ܡܢ, gr. ἀποχωρήσει ἀπὸ τῶν πολλῶν.

14. « Anima mea deficiebat, perinde ac si esset egressura. »

27. « νόμον δεδοκιμασμένον παρὰ πάντας. » Fieri tamen potest ut graecus habuerit παρὰ πάντων. At certe in Hebraeo originali נבחר מכל, significabat legem prae omnibus probandam, omnibus excellentiorem. Hunc etiam sensum textui Syriaco affigendum puto.

33. « quam factorem ejus. » Legendum ni fallor « quam factor ejus. »

35. Pro ܠܐ ܡܫܟܚ, leg. ܡܫܟܚܐ « quare non possum? »

44. Pro « sustinebat, » reponerem « sustineret ea quae fierent in eo simul. »

55. ܟܘܢ non indiget correctione. Nam attributum saepius non declinatur.

VI, 1. Filius hominis, de Messia, ut puto, dicitur. Non igitur verti debet « homo » tantum. — (Vide notam meam ad hunc loc.)

Ibid. « Sicut enim. » Haec cum praecedentibus, deleta interpunctione, conjungenda. Alioquin phrasis suspensa manet, propter ἀνακόλουθητόν — (sic).

Ibid. ܢܫܒܐ. Textus sine necessitate non mutandus. Porro ܢܫܒܐ, forma pahel, eodem sensu sumitur ac ܢܫܒܐ — (forma pehal). Initio Genesis vox מרחפה vertitur מנשבא apud Onkelos, apud paraphrastem Jerosolymitanum et apud interpretem Samaritanum — (in quo tamen scriptum est מנשבה). Adeo constat hanc formam fuisse non in una tantum sed in plerisque dialectis Aramaeis notam. — (Cf. notam meam ad locum, ubi formam hanc vel pro pehal sumi posse dicebam; servati *Nun* exempla praeter Hexaplares libros occurrunt, ut postea animadverti, etiam in vetustissimis libris Pescito).

2. « coruscationum » Prorsus immerito lectionem mutat Volkmar, ut « astrorum » intrudat. Vellem « fulgurum » scribere, et licet placeat cura Vulgatam, quantum licuit, illaesam servandi, tamen saepe saepius, ex

Vers., t. III) « in uno casui ». Volkmar — (in sua hujus libri editione) male corrigit « in uno casu ». Omnino legendum : « in uno casus » idest omnium casus simul.

14. « Noctu ». Frustra opinatur Volkmar — (op. all.) haec in V. T. non reperiri. Alluditur enim ad Genes. XV.

18. « Tenuisti orbem ». Forsan in gr. κατέσεισας, quod proprie *commovere* significat, sed deinde *manu silentium imponere*, *sedare*. Vel recogitanda vox Hebraea הרגע, quae modo per ταράσσειν, modo per ἀναπαύειν vertitur.

22. *In corde:* Vulg. *cum corde.* Utrumque ab Hebr. בלב oriri posset.

23. Hic versus quo finitur pericope, melius referretur ad initium pericopae sequentis.

32. « Aut aliam gentem cognoscis magis quam Israel. » Verterem « praeter Israelem. » Caeterum versio Latina anteponenda est: « aut alia gens te cognovit praeter Israel. ».

34. Vulg. « nomen tuum. » Error librarii pro « momentum. »

35. « Et apparebit (iniquitas nostra quasi) momentum librae quod eam declinare non facit. » Levior est quam ut praeponderet.

IV, 9. « in quibus egisti: » multo melius in Vulg. « (de die) per quem transiisti ».

37. ܘܠܐ ܢܫܠܐ « et non educet (animas a promptuariis suis). » Apud Aethiop. vero « et non silebit, » quasi Syriaco innitens et alio sensu vocis ܫܠܐ deceptus.

38. ܗܕܐ adverb. sicut apud Hebr. הזה. Confer c. VII, 10 bis. — (Desidero certa usus hujusmodi exempla in Syro. Quod occurrit in nostro libro infra non satis mihi probare videtur usum istum).

41. « Infernus et promptuaria. » Ita Syr. et Aeth. contra Vulg. quae habet « in in-

Restat ut, sicut promisi VII bis, 10, apponam notulas, quas textu ipso Syriaco adhibito scripserat rogatu meo vir doctissimus A. Le Hir, qui magno sacrarum et apocrypharum literarum damno aetate adhuc florente piissime obiit mense Januario hujus anni 1868. Doctrinae suae omnigenae sacrae, ecclesiasticae et orientalis monumenta praeter Commentationem in 4 Esdrae (confer p. 41), et alia plura maximam partem edita in dicto opere *Études religieuses, historiques et littéraires*, anno 1866 scripsit in eodem opere, t. X, p. 190-219, longam Commentationem *Les Apocalypses apocryphes;* pag. 514-555 aliam *De l'Assomption de la Sainte Vierge et des Livres apocryphes qui s'y rapportent;* demum 1867, t. XIII, p. 522-563, 674-697, 806-847 tertiam *Les Prophètes d'Israel*, qua nihil gravius, nihil acriori judicio ac majori linguarum peritia puto scriptum fuisse de hoc argumento. Utinam quod ipse morte praeventus perficere non potuit, perficiant alumni Seminarii Sancti Sulpicii, quos a multis annis etiam Literas sacras docebat, et spiritus magistri duplex fiat in eis.

Notulas doctissimi viri integras servavi; quia nefas videbatur eas ut viri defuncti amputare ulla ex parte; sed, ut par est, nemo ideo putet me in omnibus omnino illi accedere; docti viri judicent ipsi, ubi nullas notas apposuerim, quod parce factum, et sicubi feci, lineola segregavi, et uncis inclusi.

III, 1. *Salathiel:* hanc additionem a manu Christiana profectam suspicor, cum Salathiel alibi, VI, 16, clare distinguatur ab Esdra.

ܬܘܝܗ; leg. ܬܘܗ. — (Lectionem codicis non muto, Sapient. Syro-Hexapl. XVII, 3 ܗܘܘ ܬܘܝܗܝܢ ܡ θαμβούμενοι).

10. Vulg. « in unoquoque » S. Germ. — (codex Sangerm. in Sabatier, Bibl. Sac. Lat.

ܡܫܠܡܬܘܢܝ, ut dedi, et per ܬ, non per ܛ, ut exciderat mihi in nota ad hunc locum, tom. I, fas. ɪɪ, in Praefat. ad recensionem Latinam; itemque XII, 23 eum habere vere ܢܥܣܩܘܣܝܗ, quam formam cum *Jud* inserto exhibet in Susanna ed. Lagarde ad v. 15 codex vel codices, et v. 28 codex β.

Cap. V, 50 not. exemplum scriptionis ܐܝܦ pro ܐܦ attuli 4 Reg. Hexaplari, I, 2; alterum occurrit ibidem, III, 11; alia offendi in *Clementis Recognit.* ed. Lagarde, ubi vetustissimus codex ܐܝܦ interdum habet, quod alter minus vetustus mutat in ܐܦ; sed non satis certa mihi videntur hujus libri exempla.

Cap. VI, 27, VII, 69, not. De commutatione verborum ܐܬܥܠܛܦ et ܐܬܥܛܦ, ܐܥܛܦ et ܐܬܛܦ haec scripsit nuper ad me Robertus L. Bensly, M. A. Cantabrigiensis: It has occurred to me that your emendation of ܡܬܥܠܛܦܐ for ܡܬܥܛܦܐ 4 Esd. VI, 27 and similarly VII, 69 *Aphel*, is not so certain as it appears at first sight. In a Syriac fragment from the V Book of Irenaeus against the Heresies (see Harvey's Irenaeus, Cambridge 1857, vol. II, p. 452), I find ܡܬܥܛܦܐ corresponding to ἐξαφανίζεται. V, xxxvi, 1: οὐ γὰρ ἡ ὑπόστασις, οὐδὲ ἡ οὐσία τῆς κτίσεως ἐξαφανίζεται ܘܠܐ ܝܩܘܡ ܩܢܘܡܐ ܘܠܐ ܐܘܣܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܡܬܥܛܦܐ, and no variation is noticed though the passage is found in 3 Mss. Again in Sirac. XLV, 26 ἵνα μὴ ἀφανισθῇ ܕܠܐ ܢܬܥܛܦ without a various reading in Lagarde (sic et codex Ambrosianus *B.* 21 *Inf.*, sed non putarem a Graeco versum librum istum). The two ideas of out of sight and out of mind are naturally closely connected.

Quoad versionis meae Latinae revisionem admoneo me non ita perfecisse, ut nihil omnino relictum judicem, quod corrigi possit, cum nimis perfunctorie ex aliis occupationibus eam cum Syro contulerim. Praeterea ex meo proposito Latinam vulgatam retinendi quantum liceret, plura liberiuscule Syram referentia a me conservata olim fuere, quae nimis longum fuisset anxie corrigere. Textus jam prostat, ex quo omnia dijudicentur melius.

Locus IV, 33, V, 5, illustris quod referatur in alia forma in Epistola Barnabae, XII, idem occurrit in S. Gregorii Nysseni opere Ἐκλογαὶ μαρτυριῶν πρὸς Ἰουδαίους, VII, apud Zacagni, *Collectanea Monum. Vet.* p. 309, hac ratione: Καὶ τότε ταῦτα συντελεσθήσεται λέγει κύριος, ὅταν ξύλον ξύλων κλιθῇ, καὶ ἀναστῇ, καὶ ὅταν ἐκ ξύλου αἷμα στάξει, ubi duo libri legunt λέγει κύριος, ὅτι ἐκ ξύλων αἷμα στάξει: sed melius omnibus et Barnabae propius codex Ambrosianae Bibliothecae *C*, 135, *Inf.* Καὶ πότε ταῦτα συντελεσθήσεται λέγει κύριος, ὅτ'ἂν ξύλον ξύλῳ κλιθῇ καὶ ἀναστῇ, καὶ ὅτ'ἂν ἐκ ξύλου αἷμα στάξῃ. Utrum a libro Esdrae, an potius ex Barnabae epistola sumserit Gregorius non liquet, cum anonyme afferat. Sed de hoc loco, insigni in ferendo judicio de nostro libro, meretur qui conferatur Le Hir op. all. p. 41, *Février* 1867, p. 217, seq., pro cujus viri hypothesi de loco Hebraico p. 218 versus finem *trabes e ligno* facit lectio ξύλον ξύλῳ.

Locus apocryphus Esdrae nescio cujus libri, sed Christianae originis, exstat in vetusto codice Musei Britannici, *Add. Ms.* 12154, fol. 214, v. inter excerpta ex Sanctis Scripturis adversus Judaeos: conditionem excerptorum non indagavi, nisi quod ullis collatis vidi nunc sequi Pescito, nunc non, neque novi ideo utrum a Graeco fonte sint, an ex Syris libris ab homine Syro compilata. En locus: ܥܙܪܐ. ܐܣܪܬܘܢܝ ܠܐ ܐܝܟ ܕܠܐܒܐ. ܠܗܘ ܕܐܦܩܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ. ܒܩܠܐ ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܝܢܐ ܡܟܟܬܘܢܝ. ܒܨܠܝܒܐ ܕܩܝܣܐ ܐܫܠܡܬܘܢܝ. *Esdras. Vinxistis me, non ut patrem, eum qui eduxit vos de terra Aegypti. Clamore coram tribunali judicis humiliasti me, in suspensionem super ligno tradidisti me.*

Esdrae scribae Visio de regno Ismaelitarum occurrit Syriace in codice Bibliothecae Vaticanae CLXIV a. C. 1702 (Cat. Bibl. Vat. III, 330); recentissimus est liber; confer Assemani, B. O., III, ɪ, 282.

Ne demum ulli dubia oriantur alicubi de scriptione codicis in textu Syriaco libri editi, moneo VII, 19 codicem legere omnino

ܢܩܪܘܢ ܐܢܫܝܢ ܕܫܘܝܢ ܘܐܢܫܝܢ
ܕܠܐ ܫܘܝܢ ܡܢ ܥܡܐ.
46 ܘܫܒܥܝܢ ܕܝܢ ܐܚܪܝܢ ܛܪ.
ܘܬܫܠܡ ܐܢܘܢ ܠܚܟܝ̈ܡܝܗܘܢ
47 ܕܥܡܟ. ܒܗܘܢ ܐܝܬ ܓܝܪ
ܡܒܘܥܐ ܕܣܘܟܠܬܢܘܬܐ.
ܘܡܒܘܥܐ ܕܚܟܡܬܐ.
ܘܢܗܘܪܐ ܕܝܕܥܬܐ. ܗܝ . ܗܝ .
ܘܥܒܕܬ ܗܟܢܐ. ܒܫܢܬ ܫܒܥ
ܒܫܒܘܥܐ ܫܬܝܬܝܐ ܡܢ ܫܢܬ
ܚܡܫܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܫܢܝ̈ܢ ܕܒܪܝܬܐ.
ܘܝܪ̈ܚܐ ܬܠܬܐ ܘܝܘ̈ܡܬܐ
ܬܪܥܣܪ. ܘܒܗܘܢ ܐܬܚܛܦ
ܥܙܪܐ ܘܐܬܕܒܪ ܠܐܬܪܐ
ܕܐܝܟܢ ܕܕܡܝܢ ܠܗ. ܡܢ ܟܬܒ
ܕܟܬܒ ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ. ܗܘ
ܕܝܢ ܐܬܩܪܝ ܣܦܪܐ
ܕܝܕܥܬܗ ܕܡܪܝܡܐ ܥܠܡܐ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܫܠܡ
ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܥܙܪܐ
ܗܘ ܗܘ ❖ ܫܠܡ ܗܘ ܗܘ ❖

46. ܛܪ, praeter punctum literae ܪ (ܪ̇) alterum videtur coaluisse cum extremo ductu superioris literae, fortasse ut interpungeretur ܛܪ܆.

47. ܘܢܗܘܪܐ, sic codex, sed ut apparet ex contextu et ex versionibus, corrigendum est ܘܢܗܪܐ.

Editioni versionis Syriacae addere juvat nonnulla Jacobi Edesseni, quae referuntur celeberrimo apud veteres loco de renovatis per Esdram scripturis et scriptis libris secretis, XIV, 21 seqq.: exstant ista versus finem epistolae ejus XIII, quam vulgavit D. Guilelmus Wright in libro: *The Journal of Sacred Literature for January*, 1867, p. ܟܒ.

ܘܠܐ ܬܬܕܡܪ ܕܠܐ ܐܬܘ ܠܘܬܢ ܟܠܗܘܢ ܟܬܒ̈ܐ ܗܠܝܢ
ܕܥܒܕ ܫܠܝܡܘܢ ܒܚܟܡܬܗ: ܟܕ ܫܡܥܬ ܕܐܦ ܠܐ ܟܬܒ̈ܐ
ܩܕܝܫ̈ܐ ܗܠܝܢ ܕܟܬܒ ܡܘܫܐ ܘܠܐ ܐܢܘܢ ܕܢܒܝ̈ܐ
ܡܛܘ: ܐܠܐ ܡܢܬܐ ܡܢܗܘܢ ܘܒܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܝܗܒ ܠܥܙܪܐ ܟܗܢܐ
ܐܠܗܐ ܕܢܛܪ ܘܢܟܬܘܒ ܘܢܣܕܪܘܢ
ܒܐܝܕܝܐ ܘܢܐܬܘܢ ܠܘܬܢ: ܘܢܐܠܦ ܒܗܘܢ ܘܡܢܗܘܢ
ܝܕܥܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܘܐܠܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ ܠܐ ܟܠܗܘܢ
ܗܠܝܢ ܕܟܬܒ ܥܙܪܐ ܡܛܘ ܠܘܬܢ ܡܢ ܨ ܓܝܪ ܟܬܒ̈ܐ
ܕܟܬܝܒ ܘܡܬܐܡܪ ܕܥܒܕ: ܗܠܝܢ ܒܠܚܘܕ ܕܡܬܩܪܝܢ
ܒܥܕܬܐ ܡܛܘ ܠܘܬܢ ❖

bros sanctos, quos scripsit Moyses, neque illos Prophetarum pervenisse ad nos, sed partes tantum ex iis, illas quas Esdrae sacerdoti dedit Deus ut servaret et scriberet, et disponeret ut per manus traderentur et pervenirent ad nos, ut in iis et ex iis addisceremus scientiam eorum quae conveniunt. Iterum autem neque omnia quae scripsit Esdras, ad nos pervenerunt; ex XC enim libris, quos scriptum est et dicitur composuisse, illi tantum qui in Ecclesia leguntur, ad nos pervenerunt. In Syro textu libenter corrigerem ܘܢܣܕܪܘܢ in ܘܣܕܪܘܢ *et disposuit*, ut suadet etiam locus qui duabus lineis post allata sequitur, ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܟܒܪ ܣܕܪ ܐܠܗܐ ܐܦ ܕܠܐ ܢܡܛܘܢ *Et ideo fortasse disposuit Deus etiam ne pervenirent:* itemque pro ܨ̄ *XC*, collato textu Syro Esdrae XIV, 44, 45 et 46, corrigo ܨܕ *XCIV*. Aliam 4 libri Esdrae apud Syros non memini notitiam apertam me legisse, licet allusionem aliquam me offendisse confuse recordor, sed locos mihi non adnotavi. De versione Syriaca libri nostri, quam fabulabantur fuisse inter libros Scaligeri in Bibliotheca Lugduni Batavorum, egit Volkmar, *Handbuch d. Einl.... Das vierte Buch Esra*, p. 330.

ܐܬܐ ܡܢ ܒܬܪ ܡܫܬܐ
ܐܦܬܚ ܕܗܘܐ ܚܢܢ ܚܠܦܝ.
ܘܗܢܘܢ ܡܫܬܐ ܕܐܝܩܪܐ
ܢܛܠܐ. ܘܡܟܪܝܢܘܢ
36 ܕܢܫܒܚܐ ܢܛܪܘܢ. ܒܗܘܢ
ܕܝܢ ܐܢܫ ܠܐ ܢܛܥܘܢ.
ܘܠܐ ܢܫܒܘܩܘܢ ܒܪܡܫܐ
37 ܠܐܪܥܐ ܢܦܩܘܢ. ܗܘ. ܐܝܟ
ܕܝܢ ܕܫܪܐ ܒܥܘܒܝܢ ܣܓܝܐܐ
ܢܟܪܝܢ ܐܝܟ ܕܦܫܝܛܐ.
ܘܐܪܥܬ ܒܦܫܡܬܐ. ܘܣܬܪ
ܠܡܢ ܐܢܫܐ ܕܐܡܪ ܒܠܒܗ.
38 ܘܗܘܐ ܒܥܘܡܩܐ ܕܢܚܬ.
ܘܗܘܐ ܦܠܐ ܦܪܐ ܒܗ ܘܐܡܪ.
ܒܪܐ ܒܪܐ. ܦܬܚܝ
ܦܘܡܝ ܘܐܬܚܝ ܡܢܝ
39 ܕܡܫܡܥ ܐܢܐ ܒܟܝ. ܘܦܬܚܬ
ܦܘܡܝ ܘܚܙܬ ܗܘܐ
ܒܗ ܡܫܐ ܕܒܠܐ. ܡܒܠܐ
ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܩܛܠܐ.
ܘܕܡܘܬܗ ܕܓܒܪܐ ܗܘܬ
40 ܒܢܘܪܐ. ܘܢܦܫܬ ܘܐܬܢܦܫܬ.
ܘܚܕܝ ܕܝܢ ܢܛܐ
ܗܘܬ ܒܗ. ܗܘ ܒܟܢ
ܡܟܠ ܗܘܐ ܒܥܒܪܐ.

ܘܚܙܝܬ ܕܝܢ ܓܒܪܐ ܗܘܐ
ܫܡܥܬܐ. ܘܪܘܚܐ ܢܦܩܬ
41 ܗܘܬ ܒܥܘܕܪܢܐ. ܘܦܬܚܢ
ܐܬܦܬܚ ܘܠܐ ܐܬܬܚܝ.
42 ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܢ ܚܙܝܬ
ܫܦܠܐ ܒܥܒܕܘܗܝ ܣܓܝܐܐ
ܓܒܪܝ. ܘܢܫܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟܢ
ܕܡܬܬܟܠܝܢ ܗܘܘ ܒܫܘܠܛܢܐ
ܒܟܬܒܬܐ ܕܛܠܝܐ
ܐܝܟܢ ܕܠܐ ܢܬܟܢܫ ܗܘܘ
✣ ܘܬܚܬ ܠܗܢ ܐܪܥܢ v. c.
43 ܢܦܩܢ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܒܐܬܢܝܬܐ
ܦܬܚܢ ܗܘܘ. ܘܒܠܥܢ
ܐܦܟܢ ܗܘܘ ܠܚܡܐ ܒܚܙܘܪ.
ܐܢܐ ܕܝܢ ܒܐܬܢܝܬܐ
ܡܕܡܐܠܐ ܗܘܬ. ܘܒܠܥܢ ܠܐ
44 ܢܦܠ ܗܘܬ. ܗܘ. ܐܬܬܘ
ܕܝܢ ܒܥܒܕܘܗܝ ܐܪܥܢ
ܢܦܩܢ. ܠܗܠܝܢ ܘܐܪܥܐ
45 ܦܬܚܢ. ܗܘ. ܘ ܘܗܘܐ ܕܡܢ
ܡܟܠܗ ܐܪܥܢ ܢܦܩܢ. ܡܠܠܐ
ܒܗܢ ܡܕܝܢܬܐ ܘܐܡܪ
ܒܗ. ܗܠܝܢ ܒܫܢܝ ܘܐܪܥܐ
ܦܬܚܢ ܕܐܬܒܠܥܘ ܦܪܨܘܦܐ.
ܫܒܩ ܒܣܛܢܐ. ܘܚܙܘܝ

Ibid. ܓܒܪܐ, inter ܓ et ܒ, et super hanc literam parvae rasurae, nihil videtur fuisse post ܓ, punctum vero videtur fuisse super ܒ.

42. Post ܒܫܘܠܛܢܐ rasura, puncti alterius ut videtur.

45. ܦܬܚܢ, sic punctum codex.

Ibid. ܒܣܛܢܐ in rasura 1 m. ex atramento, spatium vix latius.

39. ܘܚܙܬ ܗܘܐ ܒܗ, sic codex omissis intermediis; ex aliis versionibus omissa post ܘܚܙܬ incipiebant a voce ܗܘܐ, *et ecce*, et ab hac transiliit amanuensis aliquis ante nostrum ex forma simili ad ܗܘܐ. In margine enim, 1 manu ut omnino apparet, ܘܚܙܐ, de quo cf. v. 25, et XIII, 56.

40. ܘܚܕܝ ܕܝܢ *et pectus meum*, imo pectus meum autem.

23 ܡܟܝܠ ܘܐܡܪ ܠܗ܂ ܐܠܐ
ܘܫܡܫܘܗܝ ܠܫܠܡܐ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ܂ ܕܠܐ ܢܫܠܡܘܢ ܐܒܗܝܢ
24 ܢܩ̈ܦܘܢ܂ ܐܝܟ ܕܝܢ ܟܠܗ ܟܠ
ܠܥܡܐ ܫܦܝܪ̈ܬܐ܂ ܘܕܒܪ
ܠܥܠܡ ܠܫܒܝܐ ܘܠܚܒܝܐ
ܘܠܡܠܡܠܐ ܠܡܢ ܘܠܡܠܟܐ܂
ܘܠܡܫܠܡܘ ܠܗܘܢ ܣܓܝܐ ܡܕܡ܂
ܡܛܠ ܕܝܗܒ ܐܠܗ ܠܡܕܝܢܬܐ
25 ܡܛܠܬܗ܂ ܘܐܬܬܐ
ܠܗܘܢ܂ ܘܐܢܐ ܕܐܬܐ
ܒܠܒܗ ܡܢܟ ܕܒܢܝܐ܂ ܗܘ
ܕܠܐ ܢܕܥܘܢ ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܥܘ
ܡܢܗ ܕܝܗܒ ܐܠܗ ܠܡܕܝܢܬܐ܂
26 ܗܘܐ ܕܢܫܠܡܗ܂ ܡܢܗܘܢ
ܐܢܫ ܒܚܝܠܐ ܘܡܢܗܘܢ
ܐܢܫܐ܂ ܘܐܦܠܡ ܐܠܘ
ܠܫܦܝܪ̈ܐ܂ ܠܥܡܐ ܡܢ
ܒܗܘܢ ܒܝܬܐ ܡܢܐ
27 ܐܝܟ ܠܡܕܝܢܬܐ܂ ܡܢ܂ ܘܐܪ̈ܟܐ
ܐܝܟ ܕܫܡܥܘ܂ ܘܫܡܥܬܘ
ܠܟܠܗ ܒܡܐ܂ ܘܐܬܟܢܫܘ
28 ܠܗܘܢ܂ ܢܒܥܘ ܐܝܣܪܝܠ
29 ܦܠܓ̈ܘܬܐ ܗܘܝܢ܂ ܘܐܬܦܪܣܘ
ܗܘܘ ܐܒ̈ܗܬܐ ܡܢ ܩܕܝܡ
ܒܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܘܐܬܦܪܣܘ
30 ܡܢ ܬܡܢ܂ ܘܢܦܩܘ ܢܣܒܘܢ
ܕܝ̈ܪܬܐ܂ ܘܠܐ ܢܛܪܘܗ܂
ܗ̇ܘ ܕܐܦ ܐܒܘܗܝ ܡܢ
ܒܬܪܗܘܢ ܐܒܗ̈ܬܗܘܢ܂
31 ÷ ܘܐܬܢܨܒܬ ܠܗܘܢ ܐܪܥܐ ܀ v. b.
ܠܝܪ̈ܬܘܬܐ܂ ܒܐܪܥܗ
ܕܝܗܒܗ̇܂ ܘܐܠܗܘܢ ܕܝܢ
ܘܐܟ̈ܪܙܘܢ ܐܒܘܬܗܘܢ܂
ܘܠܐ ܢܛܪܘܢ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܦܩܕܗܘܢ ܡܫܗ ܒܟܬܒܗ
32 ܕܡܠܟܐ܂ ܡܠܟܐ ܕܝܢ
ܕܐܠܗܘܗܝ ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܢܫ ܡܢܗܘܢ ܡܢܗ
ܕܒܐܪܥܐ ܐܬܝܗܒ ܠܗܘܢ܂
33 ܘܗܘܐ ܐܠܗܘܢ ܐܬܚܢܘܢ
ܗܘܐ ܒܦܘܠܓܐ ܘܐܚܕܘܢ
ܠܟܠ ܡܢܗܘܢ ܒܐܪܥܐ
34 ܐܝܟܢܐ ܠܝ ܗܘܝܐ
ܠܐܪ̈ܥܬܗܘܢ ܢܦܩܘܢ ܘܐܬܘܢ
ܠܟܠܗܘܢ ܒܫܡܗܘܢ ܠܡܛܪܘܗ܂
ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܐ ܢܗܘܘܢ
35 ܠܟܠܗܘܢ ܝܗ̈ܒܬܐ ܕܝܠܗ ܡܢ

29. ܘܐܬܦܪܣܘ, praeter ܘ initio cetĕra in rasura 1 m. ex atramento; in margine rasura parva.

30. ܘܢܦܩܘ ܢܣܒܘܢ in rasura paullo arcte, 1 m. ex atramento.

34. ܠܐܪ̈ܥܬܗܘܢ, ܐ reprobatur lineolis 1 m. ex atramento; restitutam voluit corrector communem formam, licet et illa vel in antiquis codicibus occurrat; timuit fortasse ne ab ܪܥܐ derivaretur.

Ibid. ܢܕܥܘܢ *inveniant*, stricte *noscant*.

24. ܠܥܡܐ sine punctis *ribui* codex.

25. ܠܡܕܝܢܬܐ, in rasura videtur omnino, 1 m. ex atramento. Huic prope in margine sinistro char. currentiori ܢܕܥܘܢ, sed refertur columnae sequenti, ut apparet, collato XIII, 56, ubi nota est in codice eadem ratione ac hic.

28. Post ܐܝܣܪܝܠ rasura, puncti ut apparet.

10 ܐܬܪ̈ܐ. ܒܟܠܡܐ ܓܝܪ ܐܘܪܚܗ
ܠܟܠܡܕܡ. ܘܐܬܪ̈ܐ ܦܪܚܘ
13 ܠܡܐܫܒ. ܗܢܐ ܗܘܠܐ
ܦܪܘܫ ܠܟܠܢ. ܘܐܬܚܫܒ
ܠܟܠܡܢ. ܘܒܝܐ ܐܠܝ
ܠܟܢܘܫܝܗܘܢ. ܘܫܘܠܐ
ܠܫܢܩܘܬܗܘܢ. ܘܡܟܘܟ ܡܟܠܐ
14 ܚ̈ܝܐ ܗܘܐ ܕܫܠܝܐ. ܘܦܪܝܫ
ܡܢܝ ܢܦܫܐ ܕܒ̈ܢܝܢܐ.
ܘܦܪܝܫ ܡܫܩ̈ܠܬܐ ܕܡܘܬܐ.
ܘܡܟܘܫ ܡܟܠܐ ܚܝܐ
ܕܦܪܘܬܐ. ܘܫܒܝܩ ܠܚܝ
ܓܒܐ ܡܫܩ̈ܠܬܐ ܗܘ ܠܚܝ
ܕܟ̈ܠܗ ܠܗ. ܘܐܫܬܪܘܟ
ܕܢܡܘܣܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܬܪ̈ܐ.
15 ܫܢ̈ܝܐ ܓܝܪ ܕܚܝܠܬ ܕܗܘ̈ܝܢ
ܗܘܝ. ܠܗܘܢ ܡܢ ܒܬܪܡ
ܕܟܠܗ ܡܠܘܟ ܗܘ̈ܝܢ.
16 ܒܡܐ ܓܝܪ ܕܒܪ ܒܟܠܡܐ
ܡܢ ܫܒܘܬܗ. ܗܘܝܐ
ܩ̈ܕܡܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܠܠ ܒܡܘܬܗ
17 ܕܐܬܒܝ. ܠܡܬܪܝܬ ܓܝܪ
ܡܬܐܡܪ ܦܪܐ. ܘܓܒܠܬܐ
ܡܬܦܪܫܐ. ܡܢ ܒܗܘ ܓܝܪ

ܗܘܐ ܡܫܬܐܪܬ ܕܠܐܬܐ
ܠܦܪܐ ܗܘ ܕܫܒܩ ܒܫܘܐܘܬܗ.
18 ܘܒܢܝܫܬ ܘܐܦܪܝܬ. ܐܦܠܐ
ܦܘܠܚܢ ܡܦܪܐ. ܗܘܐ ܐܢܐ ※
19 ܐܪܠܐ ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܦܩܪܬ.
ܘܐܬܚܫܒܗ ܠܟܠܡܐ ܗܢܐ
ܕܦܢܝܬ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܬܘܒ
ܡܬܐܠܨܝܢ. ܓܒܘ ܡܛܪܬܐ
20 ܠܗܘܢ. ܒܟܠܡܐ ܓܝܪ ܫܒܝܩ
ܒܫܘܒܐ. ܘܒܡܫܬܪܝܗܘܢ
21 ܕܠܐ ܢܗܘܐ. ܠܡܫܩܝ
ܓܝܪ ܐܢܫ ܘܐܢܫ ܠܐ
ܢܦܠ ܚ̈ܛܗܐ ܕܚܒܪܗ. ܐܘ
ܡܕܝܢ ܕܚܠܝ ܐܠܗܐ
22 ܕܬܒܥܝ. ܠܝ ܗܘܠܐ ܐܦܝܣܬ
ܕܫܡܐ ܦܪܡܝܢ: ܐܝܟܢ
ܒܗ ܡܕܝܢ ܥܘܕܐ ܦܪܝܫܐ.
ܘܐܦܬܘܒ ܒܟܠ ܡܕܝܢ
ܕܗܘܐ ܒܟܠܡܐ. ܡܢ ܥܕ
ܟܠ ܕܬܠܒ ܗܘܐ
ܒܢܡܘܣܐ ܕܬܡܢ̈ܝܢ ܫܢ̈ܝܐ
ܐܝܟܐ ܢܡܣܒ ܡܫܠܐ.
ܘܐܝܠܝܢ ܕܪܒܝܢ ܕܠܐ ܫܘܝ
ܒܐܫܘܝܬ ܠܪܒܘ ܐܘܪܚܗܘܢ.

f. 276. v. a.

20. ܫܒܝܩ, prope ductum inferiorem literae ܩ rasura ductus alius similis, et in margine dextro rasura, puncti ut apparet.

21. ܐܢܫ, litera ܐ in rasura 1 manu ex atramento, spatium regulare: ad literam ܕ sic puncta ܢ, negligenter posita, ut videatur ܐܢܫ. Cf. post textum libri locum Jacobi Edesseni.

22. Post ܕܬܒܥܝ, rasura, ut apparet, puncti.

mento, erat ex conditione rasurae litera ܗ: in marg. dextro levis rasura, puncti fortasse.

10. ܠܡܐܫܒ, sic codex forma in his verbis obvia. Ab hac voce transiliit amanuensis ad v. 13. In margine dextro rasura parva.

16. ܒܟܠܡܐ, sub ܐ et post illud rasurae, punctorum ut apparet.

17. Post ܘܓܒܠܬܐ rasura, puncti ut apparet.

ܕܠܐ ܐ̈ܢܫ. ܘܐܠܗܝܢ ܕܢܡܘܣܐ
55. ܐ̈ܢܫ ܒܒܝܬ ܫ̈ܢܝܢ ܐܝܟ
ܒܣܡܡܬܐ ܕܒܪܐ. ܘܠܚܡܕ
ܘܠܡܡܠܬܢܘܬܐ ܦܪܝܬ
56 ܐܡܝܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܣܡܬܟ
ܗܠܝܢ ܐܟܙ ܐܝܟ ܒܠܐ
ܡܪܢܝܐ ܢܗܘܐ ܕܝܢ
ܡܢ ܒܬܪ ܠܒܬܐ ܢܦ̈ܫܢ
ܐܡܠܠ ܒܡܠܟ ܐܣܝܘܬܐ.
ܘܦܣܩ ܒܗ ܠܡܕܝܢܬܐ
57 ܐܣܝܘܬܐ. ܡܝܬ. ܡܝܬ. ܘܐܬܠܬ
ܘܡܠܟܬ ܒܦܣܩܬܐ ܦܫܝܛܐ
ܘܡܡܫܢ ܗܘܬ ܘܡܕܘܪܐ
ܠܡ̈ܕܝܢܬܐ. ܠܐ ܠܡܕܝܢܬܐ
58 ܕܒܟܠ ܒܐܬܪ ܐܟܝ. ܘܡܕܒܪ
ܐ̈ܢܫܐ ܘܡܕܡ ܕܐܬܐ ܒܐ̈ܢܫܐ.
ܘܬܒܥ ܐܡܝ ܠܐܠܗܐ
XIV,1. ܢܦ̈ܫܢ. ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ
ܗܠܝܢ. ܘܐܢܐ ܢܦܩ ܗܘܝܬ
2 ܠܐܫܬ ܒܥܘܡܪܐ. ܘܗܘܐ ܗܠܐ
ܕܢܦܩ ܡܢ ܗܢܐ ܕܠܡܫܡܠܝܘ
ܡܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܒܪܐ
r. c. ❖ ܒܪܐ. ܘܐܡܪܬ ܗܘ ܐܢܐ.
ܘܦܩܕܬ ܠܐ ܬܗܠܟ. ܘܐܡܪ

3 ܠܗ. ܡܬܝܠܕܘ ܐܬܝܠܕܬ ܡܢ
ܗܢܝܐ. ܘܦܠܠܬ ܠܟܝ
ܡܘܫܐ ܓܝܪ ܡܫܡܫܢ ܗܘܐ
4 ܠܡܢ ܒܡܕܒܪܢܝ. ܘܡܦܪܢܣܗ
ܘܐܦܩܗ ܠܠܡܢ ܡܢ ܡܕܒܪܢܝ.
ܘܐܬܝܗ ܠܡܕܒܪܐ ܘܐܗܦܟܗ
ܠܓܒܪ ܗܢܝܐ. ܘܐܦܪܢܣܗ
ܠܥܡܐ ܢܟ̈ܦܐ ܗܢ̈ܝܐ.
5 ܘܦܩܕܬ ܠܗ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܗܢ̈ܝܬܐ. ܘܐܘܪܒܬܗ
ܙܐܐ ܕܐܚ̈ܝܐ. ܘܣܒܬܗ
ܢܡܘܣܘܗܝ ܕܚ̈ܝܐ. ܘܦܩܕܬܗ
6 ܘܐܡܪܬ ܠܗ. ܗܠܝܢ ܡ̈ܠܐ.
ܡܠܘܢ ܠܥܡܐ ܘܡܠܘܢ
7 ܠܝܠܐ. ܡܝܬ. ܘܗܘܐ ܠܟܝ
ܐܡܪ ܐܢܐ ܒܐܪܐ.
8 ܐܢܬܐ ܕܦܪܫܬ ܢܦܫܟ.
ܘܚ̈ܝܐ ܕܝܠܟ ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ
ܕܡܒܠܟ. ܗܝܕܝܢ ܐܠܘ
9 ܒܠܟܝ ܘܢܦܫܐ ܐܠܗܝ. ܐܠܗ
ܐܝܟ ܡܬܥܠܐ ܐܠܗ ܡܢ
ܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܘܬܗܘܐ ܡܛܠܠ
ܠܟ ܒܪܝ. ܘܟܠ ܐܝܠܝܢ
ܕܢܦܩܝܢ ܠܟܝ ܒܪܘܚܐ ܕܢܡܠܠܘܢ

Ibid. Post ܕܢܡܘܣܘܗܝ rasura puncti.

54. ܐܠܗܝܢ 1° in rasura 1 m. ex atramento; erat, ut videtur ex puncto rubro, interpunctio major : spatium regulare.

Ibid. ܐ̈ܢܫ, in codice tria puncta super Olaf.

55. ܕܒܪܐ. ܘܠܚܡܕ, in rasura quae et in marginem paullum exit, 1 m. ex atramento: literae autem ܘܠܚܡܕ reprobantur 1 m.

Ibid. Post ܡܪܢܝܐ rasura in spatio trium fere literarum, et in marg. 1 m. charactere currentiori ܢܦܫܢ, cf. VIII, 22 et X, 32.

57. ܐܟܝ, rasura unius literae initio vocis, ܒ ut apparet ex ratione rasurae.

XIV, 2. ܕܢܦܩ, *exivit*, stricte *quae exivit*.

3. ܗܢܝܐ, literae ܗܢܝ in rasura 1 manu ex atramento, spatium regulare.

8. ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ, punctum reprobatur lineola 1 manu.

9. ܠܟܝ, litera ܝ in rasura 1 m. ex atra-

ܘܠܐܠܗܘܢ ܠܐܬܪ̈ܐ ܢܗܘܐ.
ܐܢܫܐ ܕܡܢ ܢܦ̈ܫܗܘܢ ܠܐ
ܚܡܝܪܐ ܗܘܝܢ ܢܨܒܬܐ
42 ܕܩܠܝܠܐ ܕܐܦ ܗܘܝܢ
ܠܡܪܘܢ ܠܡܫܡܫܘܢ ܗܘ̈
ܕܠܐ ܢܡܪܘܗܝ ܗܘܘ
43 ܒܐܪܥܗܘܢ.ܡܝܢ.ܘܒܟܠܗ ܗܘܘ
ܕܝܢ ܒܡ̈ܫܡܫܢܐ ܟܝ̈ܢܐ ܕܫܪܪܐ.
44 ܓܒܐ ܠܗܘܢ ܓܝܪ ܡܪܝܡܘ
ܗܢܘܢ ܬܘܕܝܬܐ. ܦܠܐ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ
ܕܠܗܘܢ ܚܝܠܐ ܕܓܒܪܘ
45 ܒܡܠܟܘܗܝ. ܕܐܠܗܘܢ ܗܘܘ ܕܝܢ
ܟܝܢܐ. ܐܘܪܚܐ ܫܘܓܐܐ
ܗܘܬ ܠܡܐܬܐ ܡܪܝܐ
ܥܠܬܐ ܚܕܐ ܘܦܠܓܘܗ. ܗܘ
ܕܝܢ ܗܘ ܐܬܪܐ ܡܬܩܪܐ
ܐܪܥ. ܫܡܥܘ ܕܒܠܒܢܐ.
46 ܘܫܒܚܘ ܗܘܝܢ ܚܝܠܐ
ܠܐܠܗܐ ܐܣܝܪܐ. ܘܗܢܘܢ
ܗܘܘ ܕܟܬܒܝܢ ܕܠܐܠܗܘܗܝ.
ܗܘܘ ܡܪܝܡܐ ܠܟܠܐ * r. b. 47
ܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ ܕܢܗܘܐ ܦܪܝܫ
ܐܝܟ ܕܢܡܫܚܘܢ ܠܚܕܪܘܗܝ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܘ ܚܙܝܬ
ܫܘܓܐܐ ܕܟܠܗ ܕܡܬܟܠܦ

48 ܒܡܠܟܘܬܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܐܢܫܝܢ
ܕܐܬܚܙܘ ܡܢ ܚܡܝܪ
ܠܐܠܗܘܢ. ܐܢܫܝܢ ܕܡܬܬܚܙܝܢ
49 ܒܬܫ̈ܡܫܬܐ ܩܪ̈ܝܒܐ. ܘܗܘܐ
ܕܝܢ ܕܡܢ ܠܚܡ ܫܘܓܐܐ
ܕܡ̈ܫܡܫܢܐ ܕܐܬܚܙܝܘ ܠܗܝ
50 ܟܠ ܚܡܝܪ ܕܐܬܚܙܝ. ܘܗܢܘܢ
ܠܗܘܐ ܐܠܗܐ ܬܘܕܝܬܐ
51 ܬܫܒܘܚܬܐ.ܡܝܢ. ܘܐܠܐ ܗܘܝܢ
ܐܡܪܬܐ ܠܗܘ. ܐܘ ܡܪܝܐ
ܡܪܝܐ. ܗܘܐ ܐܘܕܝܬ. ܡܛܠ
ܡܢܐ ܚܙܝܬܘ ܠܫܘܓܐܐ
ܕܡܢ ܠܡܘܢ ܕܡܢܐ ܚܠܦ. ܗܘ.ܡܝܢ.
52 ܘܓܒܪܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܢܫܐ
ܕܠܐ ܓܒܪܐ ܐܝܟ ܕܢܗܪܐ
ܘܢܡܫܚ ܐܘ ܢܛܠ ܡܪܝܐ
ܕܒܫܡ̈ܫܬܗ ܕܡܨܐ ܗܘܝܢ
ܠܐ ܡܫܡܫ ܐܝܟ ܡܢ ܐܢܫܝܢ
ܕܠܐ ܐܢܐ ܕܡܚܝܘܗܝ
ܠܚܪܫ ܐܘ ܠܐܢܫܝܢ ܕܒܗܘܢ.
ܐܠܐ ܠܝ ܒܗܘ ܗܘܐ
53 ܒܫܡܫܐ. ܗܘܐ ܦܫܝܛܐ
ܕܚܙܐ ܕܝܠܗ. ܡܛܠ ܗܢܘ
ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܗܘܐ ܠܗ ܒܚܫܘܟܐ.
54 ܡܛܠ ܕܡܨܐ ܐܢܫܝܢ ܕܢܠܗ
ܐܢܫ ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܟܠ ܐܢܫܝܢ

sura, nisi referenda l. 2. col. sequentis e cujus regione est, a qua tamen magis distat.

48. ܕܐܬܚܙܝܢ, praeter ܕ cetera in rasura, 1 m. ex atr.

50. Post ܬܘܕܝܬܐ rasura puncti.

52. ܕܒܫܡ̈ܫܬܗ, literae ܫܡ in rasura 1 m., spatium regulare.

Ibid. ܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ, sic codex.

45. ܟܝܢܐ, super ܝܢ rasura, in qua fortasse puncta *ribui* erant, vel potius ex vestigiis posset quis suspicari parvam literam ܒ, ut legatur ܒܟܝܢܐ *in arida:* locus, ut est, in mendo esse videtur.

47. Post ܦܪܝܫ in marg. paullo altius ra-

32 ܢܬܓܠܐ܆ ܘܢܗܘܐ ܡܐ
ܕܢܩܘܦܢ ܗܠܝܢ ܐܬܘܬܐ
ܕܩܕܡ ܐܚܘܝܬ ܠܟ܆ ܗܝܕܝܢ
ܢܬܓܠܐ ܒܪܝ ܗܘ ܕܚܙܝܬ
33 ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܕܣܠܩ܆ ܘܡܐ
ܕܢܫܡܥܘܢ ܥܡܡܐ ܟܠܗܘܢ
ܟܠܗ ܢܫܒܩܘܢ ܟܠ ܐܢܫ
ܡܢܗܘܢ ܐܬܪܗ ܘܩܪܒܐ
34 ܕܒܝܢܬܗܘܢ ܘܢܬܟܢܫܘܢ
ܐܟܚܕܐ ܥܡܐ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܡܢܝܢܐ܆ ܐܝܟ ܕܚܙܝܬ ܕܨܒܝܢ
✝ ܕܢܐܬܘܢ ܘܢܟܒܫܘܢ ܩܪܒܐ f. 276.
r. a. 35 ܗܘ ܓܒܪܐ ܗܘ܆ ܗܘ ܕܝܢ
ܢܩܘܡ ܥܠ ܪܝܫ ܛܘܪܐ
36 ܕܨܗܝܘܢ܆ ܘܨܗܝܘܢ ܕܝܢ
ܬܐܬܐ܆ ܘܬܬܚܙܐ ܠܟܠ
ܟܕ ܡܬܩܢܐ ܘܒܢܝܐ܆ ܐܝܟ
ܕܚܙܝܬ ܛܘܪܐ ܕܐܬܓܙܪ ܕܠܐ
37 ܒܐܝܕܝܢ܆ ܗܘ ܕܝܢ ܒܪܝ܆
ܢܟܣ ܠܥܡܡܐ ܗܠܝܢ ܕܐܬܘ
ܥܠ ܨܒܝܢܗܘܢ܆ ܗܢܘܢ

ܕܐܬܪܡܘ ܒܫܒܒܐ܆ ܘܢܦܪܘܣ
ܩܕܡܝܗܘܢ ܚܫܒܝܗܘܢ ܒܝܫܐ܆
ܘܬܫܢܝܩܐ ܗܘ ܕܥܬܝܕ
38 ܕܢܬܫܢܩܘܢ܆ ܡܢ ܒܬܪܟܢ ܕܝܢ
ܗܘ ܕܐܬܪܡܝ ܠܡܥܒܕܘܬܐ܆
ܢܘܒܕ ܐܢܘܢ ܕܠܐ ܥܡܠܐ܆
ܒܢܡܘܣܐ ܗܘ ܕܐܬܪܡܝ
39 ܒܢܘܪܐ܆ ܘܕܚܙܝܬܝܗܝ ܕܟܢܫ
ܘܡܩܪܒ ܠܘܬܗ ܥܡܐ
ܕܫܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܫܝܢܐ܆
40 ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܫܒܛܐ ܥܣܪܐ
ܘܦܠܓܗ܆ ܗܠܝܢ ܕܐܫܬܒܝܘ
ܗܘܘ ܡܢ ܐܪܥܗܘܢ ܒܝܘܡܬܗ
ܕܝܘܫܝܐ ܡܠܟܐ܆ ܗܠܝܢ ܕܫܒܐ
ܫܠܡܢܐܣܪ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ܆
ܘܐܝܬܝ ܐܢܘܢ ܠܥܒܪܗ
ܕܢܗܪܐ܆ ܦܪܬ܆ ܘܐܫܬܒܝܘ
41 ܠܐܪܥܐ ܐܚܪܬܐ ܐܬܡܠܟܘ
ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܒܝܢܬܗܘܢ܆
ܘܐܬܡܠܟܘ ܗܢܐ ܡܠܟܐ܆
ܕܢܫܒܩܘܢ ܫܓܝܐܘܬ ܕܥܡܡܐ

32. ܘܢܗܘܐ, sic punctum, et litera ܐ magna ex parte in rasura est 1 m.; erat primo ܘܢܗܘܘܢ, inde punctum, ut puto, quia coepta fuerant scribi puncta *ribui*. Correctio ergo in ipso scriptionis actu facta fuisset.

Ibid. Superius inter ܐܝܟ et ܓܒܪܐ videtur esse ܘ 1 manu charactere minori totum clausum; et aliquid etiam erat in margine, sed quid fuerit non liquet, quia erasum fuit.

36. Ad basim prioris ܘ vocis ܘܨܗܝܘܢ tenuis ductus est 1 m., qua litera reprobari videtur. Frustra, quia saepe haec vocula apponitur sequente ܕܝܢ in hoc libro, et vel in Pescito; confer tom. II, p. 11, *b*.

38. ܒܢܡܘܣܐ ܗܘ ܕܐܬܪܡܝ ܠܢܘܪܐ, sic codex. Le Hir deleto ܕ legit ܒܢܡܘܣܐ ܗܘ *per legem illam quae*. Post ܕܐܬܪܡܝ rasura, interpunctionis ut apparet.

40. ܗܘܘ ܕܐܫܬܒܝܘ, ad literam, *quae captivae factae fuerunt*.

Ibid. ܕܝܘܫܝܐ, sic codex.

Ibid. ܫܠܡܢܐܣܪ, item in Apocalypsi Baruch, fol. 264, *r.* col. *b*, l. 9.

Ibid. ܕܢܘܪܐ., 1 manu reprobatur punctum.

41. ܐܬܡܠܟܘ, praeter ܐ cetera in rasura arcte, sed 1 manu ex atramento. Punctum autem ante hanc vocem videtur coaluisse cum ܐ (ܬܐ) initiali hujus vocis scripto propius praecedenti voci post rasuram sequentium.

18 ܢܬܠܒܫܘܢ ܒܨܠܡ ܕܠܗܝܢ
ܠܐܢܫܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܡܘܟܟܐ
ܐܣܝܪܐ. ܘܗܘܝܘ ܕܝܢ ܠܐ
ܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ. ܐܦ ܠܐܢܫܝܢ
19 ܕܐܬܚܙܝܘ. ܡܛܠ ܗܢܐ
ܘܒܗ. ܫܪܐ ܝܡܝܢ ܡܘܠܕܘܬܗ
ܙܘܥܐ. ܒܗ ܐܘܟܠܢܐ
ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܡܚܘܝ
20 ܣܗܪܐ ܗܘܠܝܢ. ܒܗ ܕܝܢ ܦܘܣ
ܗܘ ܕܢܒܥܐ ܐܝܟ ܒܡܘܠܕܘܬܗ
ܘܢܬܐܠ ܠܗܘܢ ܠܗܘܠܝܢ. ܐܘ
ܕܢܒܥܐ ܐܝܟ ܒܢܝܢܐ ܡܢ * v. c.
ܒܒܥܝܐ. ܘܠܐ ܢܣܒ ܡܕܡ
ܕܢܦܩ ܒܡܘܠܕܘܬܗ ܕܐܒܝܢܐ ܡܢܗ.
21 ܘܒܝܬܐ ܘܐܒܕܐ ܠܗ ܐܦ
ܦܘܡܗ ܕܣܘܪܝ ܐܡܪ
ܠܗ. ܐܦ ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܡܒܠܒܠ
22 ܐܠܐ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܐܒܕܬ
ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܘܠܐ
ܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܗܕܐ
23 ܗܘ ܡܠܬܐ. ܗܘ ܕܡܫܡܫ
ܡܘܠܕܘܬܗ ܒܗܘ ܐܒܝܐ. ܗܘ
ܡܛܠ ܠܐܢܫܝܢ ܕܒܡܘܠܕܘܬܗ
ܢܒܝܢ ܠܐܢܫܝܢ ܕܐܬܐ ܒܗܘܢ
ܒܒܪܐ ܘܡܢܝܢܐ ܒܗܘ
24 ܡܕܝܢܐ ܘܒܠܒܐ. ܣܗܕ
ܗܒܠܐ ܕܐܬܚܙܝ ܓܘܒܐ

ܠܐܢܫܝܢ ܕܐܬܚܙܝܘ ܢܬܝܢ
25 ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܕܡܢܗܘܢ. ܦܘܡܗ
ܕܝܢ ܕܣܘܪܝ ܗܘܝܘ.. ܡܛܠ
ܕܣܒܬ ܝܒܪܐ ܕܦܠܚ ܡܢ
26 ܠܒܗ ܕܢܒܐ. ܗܘܝܘ ܗܘ
ܕܢܗܪ ܡܕܝܢܐ ܠܒܢܝܐ
ܫܡܝܐ. ܗܘ ܕܒܝܬܗ
ܢܦܫܗ ܠܒܢܝܬܗ. ܘܗܘ
ܢܒܥ ܠܐܢܫܝܢ ܕܐܬܚܙܝܘ.
27 ܘܕܝܬܗ ܕܡܢ ܦܘܡܗ ܢܦܩ
ܗܘܐ ܙܘܥܐ ܕܢܘܪܐ
28 ܘܕܒܒܥܐ. ܘܕܠܐ ܕܝܢ ܐܝܟ
ܗܘܐ ܒܝܬܗ ܙܘܡܝܐ
ܘܠܐ ܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ.
ܘܒܟܠ ܒܫܘܪܐ ܕܡܬܬܗ
ܕܗܘ ܒܢܦܐ ܕܐܬܐ ܕܢܒܥ
ܒܡܕܘ ܡܕܝܢܐ. ܗܕܐ ܗܘ
29 ܡܠܬܐ. ܗܐ ܢܘܟܪܝܬܐ ܐܬܝܐ.
ܐܡܬܝ ܕܢܒܥ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܢܦܘܩ ܠܐܢܫܝܢ ܕܠܐ
30 ܐܢܒܐ. ܬܬܐ ܬܘܗܬܐ
ܫܡܝܐ ܠܐ ܒܡܘܙܢܗ
31 ܕܐܢܒܐ. ܘܬܫܡܫܘܢ ܕܢܦܩܘܢ
ܚܕ ܒܗ ܚܕ. ܡܕܝܢܬܐ
ܒܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܬܐ
ܒܗ ܐܬܐ. ܘܒܥܝܐ ܒܗ
ܒܥܝܐ. ܘܡܒܥܝܢܐ ܒܗ

19. ܡܘܠܕܘܬܗ sine *ribui* codex.

23. ܕܒܡܘܠܕܘܬܗ, corrigendum, ut patet, ܕܒܡܘܠܕܘܬܗ. Ceterum v. 19 et hic quatuor diversae scriptiones occurrunt pro literis quiescentibus, quae ex codicibus Syris augeri etiam possunt.

Ibid. ܢܒܝܢ, punctum erat in litera ܢ, ac si esset ܕ (ܪ), sed reprobatur 1 m.

28. ܕܡܬܬܗ, post vocem rasura, interpunctionis ut videtur.

Ibid. Super ܐ finale vocis ܐܬܐ rasura, fortasse puncti.

ܬܓܪ̈ܐ ܕܠܘܬܗ ܗܘܘ
ܗܦܩ̈ܘܬܗ ܪܘܚܐ ⁘
ܕܡܠܘܚܘܬܐ ܗܘܘ ܠܡܢܘܗ
ܬܪ̈ܒ ܗܘܐ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܒܒܠܐ ܘܥܠܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܒܗܘܢ ܐܚܝܕܐ ܬܓܪ̈ܐ
ܕܠܘܬܗ ܘܢܘܚܐ ܕܡܠܘܚܘܬܐ
11 ܘܗܦܟܬܐ ܕܒܒܠܐ ܘܢܦܠܘ
ܟܠ ܚܝܠܐ ܕܡܠܟܘܬܗ
ܕܗܘ ܒܡܐ ܗܦܟܬܐ
ܕܡܬܬܒܥ ܗܘܐ ܕܢܦܪܘܩ
ܘܐܙܠ ܐܠܘ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ
ܐܝܟ ܕܡܢ ܫܠܝܐ ܡܕܡ
ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܡܢ ܗܘ ܗܦܟܐ
ܕܟܠܗ ܕܒܥܬ ܗܘܐ ܠܗ
ܡܚܝܠܐ ܐܠܐ ܠܝ ܒܚܝܠܗ
ܚܠܐ ܕܥܛܝܪܐ ܘܢܘܚܐ ܕܐܢܫܐ
12 ܘܚܝܠܗ ܘܡܠܟܘܬܗ ܗܘܐ
ܟܠܗ ܗܘܠܝܢ ܚܝܠܗ ܟܠܗ
ܒܢܝܢܐ ܕܢܦܫ ܡܢ ܓܒܪܐ
ܗܘ. ܘܩܪܐ ܗܘܐ ܠܒܥܠܗ
ܗܦܟܐ ܕܟܠܡܐ ܐܣܝܪܐ

13 ܕܢܦܠܘܢ. ܘܗܘܘ ܡܬܦܪܩܝܢ
ܗܘܘ ܠܒܝܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܒܢܝܢܐ ܦ̈ܓܪܐ. ܡܢܗܘܢ
ܚܕ ܗܘܐ ܕܝܢ ܘܡܢܗܘܢ
ܡܡܠܟ ܘܡܢܗܘܢ ܐܦܪܝܘ.
ܘܡܢܗܘܢ ܡܫܬܒܩܝܢ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܦܪܩܝܢ. ܘܐܦ ܕܝܢ ܡܢ
ܗܦܟܐ ܕܦܘܠܚܢܐ
ܐܬܬܚܝܒܘ. ܘܒܬܪܗ ܡܢ
14 ܡܪܢܝܬܐ ܘܐܡܪܢ. ܐܝܬ
ܗܘ ܕܡܢ ܒܪܝܫܝܬ ܫܘܬܦܘܬ
ܠܒܒܝܢ ܡܬܬܗܝܐ ܗܠܝܢ.
ܘܡܢ ܠܐ ܡܫܐ ܐܢܐ
ܫܒܘܩܝ ܕܐܬܦܠܓܘ ܠܒܟܠܗ.
15 ܘܗܦܟܐ ܥܒܕ ܒܝ ܠܗܘܢ
16 ܦܘܫܩܗ ܕܚܙܐ ܗܘܐ. ܐܝܟ
ܕܡܬܚܫܒ ܐܢܐ ܠܗ
ܒܡܕܒܪ. ܘܗܝ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܝܘܡ ܢܘܩܦܐ.
ܘܦܓܥ ܠܗܘܢ ܢܬܪܐܝܬ.
ܘܗܝ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ.
17 ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ

10. ܘܗܦܟܬܐ, in margine levis rasura, fortasse puncti.

11. ܡܚܝܠܐ. ܡܕܡ, parva rasura sub ܐ, in qua erat punctum, ut videtur, sed et quod nunc est, 1 m. est. Post ܡܕܡ rasura, puncti ut videtur.

Ibid. ܗܦܟܐ, cf. ad v. 9.

12. ܗܘܘ ܡܬܦܪܩܝܢ ܘܗܘܘ, alterutrum ܗܘܘ delendum videtur, vel mutandum prius in ܘܗܘܐ, aut in ܘܗܘ.

14. ܠܡܬܬܗܝܐ, post vocem rasura, puncti reliqua sunt vestigia.

Ibid. ܘܡܢ ܠܐ ܡܫܐ ܐܢܐ ܫܒܘܩܝ, similis forma occurrit XII, 9, ubi versionem meam primam proposui corrigendam; locus iste contra faveret priori versioni, quam illic dederam; hic certe mutare versionem ut illic non licet, nisi et textus mutetur, a qua re abstinerem, cum putem ferri posse.

16. ܘܗܝ ܠܐܝܠܝܢ 1°, erat punctum super ܝ, ut videtur, nunc erasum, et ad primum ܠ ductus 1 m., qui casualis ex forma esse videtur, sed tamen posset indicare reprobationem literae. Legatur, vel supprimatur litera ܠ, perinde est, cum utraque forma in usu sit.

ܘܐܦܠܐ ܗܘܳܬ ܡܢ ܗܘ̈ܒܐ
ܕܢܘܪܐ ܒܚܣܘܗܝ. ܘܡܢ ܚܦ̈ܝܪܐ
ܗܘܐ ܡܬܗܠܠ ܒܗܘܢ
.. ܢܘܟ̈ܪܝܬܐ. ܘܗܘܐ ܡܢ
XIII, 1 ܒܬܪ ܡܟܝܠ ܢܘܟ̈ܠܝܢ ܘܫܒܥܬ
2 ܚܘܐ ܒܟܠܗܝ. ܘܗܘܐ ܐܘܪܚܐ
ܐܒܬܐ ܦܝ̈ܫܬ ܒܫܡܐ
ܐܝܟ ܕܡܬܦܣܝܢ ܐܢܘܢ
3 ܒܟܠܗܘܢ ܦܠܓ̈ܘܬܗܘܢ. ܘܫܒܥܬ
ܘܗܘܐ ܗܝܢ ܐܘܪܚܐ ܐܦܝܫܬ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܫܒܐ ܐܝܟ
ܕܡܬܐ ܕܒܪܢܫܐ. ܘܫܒܥܬ
ܘܗܘܐ ܦܪܝܣ ܗܘܐ ܗܘ
ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܒܟܠ ܚܫ̈ܐ
ܕܡܫܚܐ. ܘܠܐܢܫܐ ܕܡܦܠܐ
ܗܘܐ ܐܦܪ̈ܘܬܐ ܕܢܦܫ
ܘܢܚܐ. ܪܕܐ ܗܘܐ ܒܟܠ
ܡܛܠ ܡܢ ܡܛܠ ܣܘܗ.
4 ܘܠܐܢܫܐ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܡܠܐ
ܕܦܘܡܗ. ܡܫܝܢ ܗܘܘ
ܦܘܡܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܫܬܡܥܝܢ
ܗܘܘ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܢܫܡܐ
ܡܘܪܬܐ ܡܢܐ ܕܡܬܥܒܕܐ
5 ܒܗ ܢܘܪܐ. ܘܫܒܥܬ ܡܢ ܒܬܪ

ܗܠܝܢ. ܘܗܘܐ ܐܬܦܣܩ
ܫܘܠܡܐ ܕܒܢ̈ܝܢܐ ܕܠܒܬ
ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܐܪܒܥܐ
ܬܘܚܝ ܡܫܟܢܐ ܐܝܟ ܕܠܦܪܥܢ
ܒܗܘ ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܕܫܒܥܬ
6 ܡܢ ܢܣܒܐ. ܘܫܒܥܬ ܕܝܢ
ܕܐܝܟ ܒܗܘ ܛܘܪܐ ܐܘܪܚܐ ܘܦܪܝܣ
7 ܘܫܡܥ ܒܟܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ
ܒܫܒܬ ܕܐܚܪܐ ܐܬܬܐ
ܐܘ ܕܒܐܬܐ ܡܢ ܐܢܫܐ
ܕܐܬܛܐܪ ܛܘܪܐ ܗܘ. ܘܠܐ
8 ܐܬܦܣܩ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ
ܫܒܥܬ. ܘܗܘܐ ܦܘܠܓܗܘܢ ܗܠܝܢ
ܕܐܬܦܫܩ ܕܦܪܥܢ ܒܟܠܗ
ܕܢܟܠܝܢ ܗܘܘ ܫܘܝܢ. ܒܪܘܡ
ܕܝܢ ܡܬܡܪܚܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ
9 ܕܦܪܥܢ. ܘܡܢ ܚܙܐ
ܚܦܝܐ ܕܡܬܚܫܝܢ ܕܫܘܠܡܗܘܢ
ܕܐܬܐ. ܠܐ ܐܢܫ ܐܝܟܘ
ܐܦ ܠܐ ܐܘܡܢܐ ܐܚܪ
ܗܘܐ. ܘܠܐ ܡܛܠ ܡܢ ܟܠ
ܡܪܢܐ ܕܦܪܥܐ. ܐܠܐ
10 ܚܙܬ ܕܐܢܫܐ ܡܢܦ ܗܘܐ
ܡܢ ܦܘܡܗ ܒܚܣܘܗܝ ܐܝܟ

Martyrs in Palestine, 43, lin. 3; cf. et supra IV, 11.

Ibid. ܕܫܘܠܡܗܘܢ, itemque ܠܫܘܠܡܗܘܢ Apocalypsis Baruch in hoc codice fol. 264, *r.* col. *b*, l. 8 a fine; quod postulat pro ܫܘܠܡܐ formam ܫܘܠܡ, quae reapse occurrit infra v. 11, Apocalyps. Baruch f. 263, *v.* col. *c*, l. 9 a fine, 4 Maccab. III, 7 in nostro codice.

Ibid. ܦܪܝܣ sic punctum infra, ut supra jam indicavi occurrere, VII bis 14, VIII, 60.

XIII, 3. ܦܪܝܣ, punctum supra ponendum ex more codicis ratione contextus; alioquin vertendum esset *volaverat.*

5. ܡܬܟܢܫܐ, *congregabatur,* stricte *congregata est.*

8. Post ܕܡܬܟܢܫܐ et infra ܘ rasura, fortasse punctorum.

9. ܕܚܙܬܗ, sic codex. ܡܚܙܬܐ item sine *Olaf* Lagardii Analecta Syr. 78, l. 27; cum Olaf infra v. 11, et Eusebius, *History of the*

ܡܟܝܠ ܕܣܒܪܬ. ܘܚܙܝܬ
ܐܢܝ ܒܪܘܡܬܐ ܕܩܘܫܐ.
38 ܘܟܠܗ ܐܢܝ ܠܡܫ̈ܡܫܢܘܗܝ
ܕܟܢܘ. ܐܠܦܢ ܕܝܠܦܬ
ܕܡܟܣܝܢ ܠܟܘ̈ܪܗܢܐ ܐܚܪ̈ܝܢ
39 ܠܟܡܪ̈ܐ ܙܪܐ ܗܘܟܝܢ. ܐܝܬ
ܕܝܢ ܗܟܢ ܗܘܐ ܠܘܩܒܠ
ܥܡܐ ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܐܣܬܠܝܘ.
ܡܛܠ ܕܐܬܓܠܝ ܠܗ ܡܪܢ
ܙܪܥܐ ܡܪܝܡܐ ܕܚܝܠܐ
40 ܠܗܘ. ܘܐܬܠܠ ܠܗ ܡܢ ܠܥܠܡܝܢ.
ܘܗܘܐ ܕܡܢ ܚܕܐ ܠܥܡܐ
ܕܒܗܘ ܥܡܐ ܢܘܟܪ̈ܝ:
ܘܠܐ ܐܢܬ ܠܡܪܝܬܐ.
ܐܬܡܢܘ ܦܠܓܘ ܚܕܐ. ܡܢ
ܠܒܘܪܐ ܒܪܡܐ ܠܒܪܝܐ.
ܘܦܠܓܘ ܘܐܬܘ ܠܥܠܡܐ. ܘܒܠܘ
41 ܘܐܦܪܝܢ ܠܗ. ܡܛܠ ܫܘܠܛܢ
ܠܗܘ. ܐܘ ܡܛܠ ܐܚܝܢ ܠܗܘ.
ܕܡܫܡܝ ܘܫܒܩܬ ܠܗܘ
42 ܒܐܬܪܐ ܗܢܐ. ܐܝܬ ܗܘ
ܓܝܪ ܐܬܒܢܝܐ ܠܝ ܡܢ
ܒܥܠܡܘܗܝ ܢܒܝ̈ܐ. ܐܝܟ ܫܝܘܠܐ
ܡܢ ܡܫܟܢܐ. ܘܐܝܟ ܡܪܓܝ
ܒܐܬܪܐ ܚܡܘܡܐ. ܘܐܝܟ
ܠܡܐܢܐ ܕܫ̈ܪܐ ܠܐܟܠܐ
ܡܐ ܕܢܦܩܐ ܠܡܚܣܢܘܬܐ.
43 ܐܘ ܠܐ ܦܩܥܢ ܠܝ ܒܢ̈ܝܬܐ
ܕܝܪ̈ܝܢ. ܐܠܐ ܕܐܦ ܐܝܬ
44 ܠܡܥܡܝ. ܘܠܝ ܕܝܢ ܡܟܦ
ܐܝܬ ܠܝ. ܦܩܚ ܗܘܐ ܠܝ
ܕܟܠܗ ܒܩܝ ܐܦ ܣܠܝ
45 ܒܡܦܩܢܗ ܕܙܘܥܝ. ܠܐ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܡܬܟܢܫܝܢ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܕܡܬܬܘ ܠܡܢ..
ܘܟܦܢܬ ܒܟܠ ܙܒܢ. ܘܟܢܫܬ
46 ܘܐܦܪܢܝ ܠܗܘܢ. ܐܬܠܒܒ
ܐܫܬܒܠܠ. ܘܠܐ ܠܐܒܪܐ
47 ܠܗܘ ܒܫܬܗ ܕܒܥܘܒ. ܐܬܗܘܝ
ܓܝܪ ܕܡܪܝܡܘܗܝ ܡܪܝܡ
ܡܪܝܡܐ. ܘܣܠܩܬܝ ܠܐ
48 ܢܦܠ ܠܒܗܘܢ ܠܒܒܠܗܝ. ܐܝܟ
ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܬܡܥܘܢ. ܘܠܐ
ܡܟܦ ܐܝܟ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ
ܐܢܬ ܠܐܬܪܐ ܗܢܐ
ܕܐܟܪܐ ܟܠ ܣܘܪܒܗ
ܕܙܘܥܝ. ܘܕܐܬܚܠܠ ܢܣܒܘ
ܟܠ ܡܫܡܫܢܘ ܕܒܝܬ ܡܩܕܫܐ.
49 ܘܗܘܐ ܐܒܗ ܡܘܠܐ ܐܝܟ
ܠܒܝܬܗ. ܘܐܝܟ ܐܪܐ
ܐܝܟ ܠܥܠܡܗܘܢ ܡܢ ܒܬܪ
50 ܗܘܝܢ ܢܘܟܪ̈ܝܐ. ܘܐܟܠܗ
ܥܡܐ ܠܡܪܝܬܐ ܐܝܟ ÷ f. 275. v. a.
51 ܕܐܦܪܢܐ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ
ܕܝܢ ܢܬܒܗ ܒܫܒܬܐ ܡܫܟܘ
ܢܘ̈ܡܝܢ. ܐܝܟ ܕܦܩܝܕ.

43. ܕܝܪ̈ܝܢ, litera ܕ prior sine suo puncto est in codice.

Ibid. ܠܡܥܡܝ, in rasura 1 m., spatium regulare. Post punctum erasum alterum.

48. ܡܫܬܡܥܘܢ, super ܗ rasura, puncti ut apparet.

51. Super secundum ܕ vocis ܕܐܦܪܢܐ rasura, puncti ut videtur.

25 ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܕܠܡܪܐ. ܘܠܘܬ
ܐܠܘ ܓܝܪ ܕܡܬܚܫܒܝܢ
ܪ̈ܚܡܘܗܝ. ܘܥܠܘܗܝ ܡܫܬܡܠܝܢ
26 ܠܗ ܠܚܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܫܒܩܬ
ܠܗܘ ܚܕ ܪܫܐ ܪܒܐ ܕܐܬܚܠܠ.
ܡܛܠ ܕܚܕ ܡܢܗܘܢ
ܢܬܠ ܒܟܠܫܘܥ ܠܐ ܢܦܩܘܢ.
ܐܦ ܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܡܬܒܠܥ.
27 ܗܘܠܘ ܕܝܢ ܬܪܝܢ ܕܐܬܚܙܝܘ
ܚܙܝܐ ܬܐܘܡܐ ܐܠܘ.
28 ܡܛܠ ܕܫܘܟܗ ܕܚܕ ܬܐܘܡܐ
ܠܫܘܟܗ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܦ
ܗܘ ܥܫܢܐ ܥܫܘܟܐ ܢܦܠ.
29 ܘܡܛܠ ܕܫܒܩܬ ܫ̈ܩܠܐ ܬܪܝܢ
ܕܐܠܗ ܠܟܠ ܪܫܐ ܕܟܝܠܐ
30 ܕܫܡܝܐ. ܗܕܐ ܗܘ ܡܬܠܬܐ.
ܗܠܝܢ ܐܠܘ ܕܦܪܫ ܡܪܢܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܠܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܢܗܘܐ ܡܫܠܡܐ. ܘܡܫܝܢܐ
ܠܗܘܐ ܡܟܝܠ ܐܝܟ
31 ܕܫܒܩܬ ܘܕܫܒܩܬ ܐܬܪܐ
ܕܐܬܬܚܝܪ ܡܢ ܠܒܐ.
ܓܒܪܐ ܘܢܦܩ ܘܡܬܡܠܠ
ܠܟܠ ܢܡܪܐ. ܘܡܬܡܟܟ ܗܘܐ.

ܠܗ ܠܐ ܒܟܠܗ. ܘܡܠܟܘܬܗ
32 ܡ̈ܠܐ ܐܝܟ ܕܡܫܒܚܬ. ܘܥܘܒ
ܡܥܘܢܐ. ܗܘ ܕܢܛܪ
ܡܪܢܐ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܕܗܘ̈ܝܬܐ.
ܗܘ ܕܪܢܐ ܡܢ ܐܒܘܗ
ܕܪܘܚ. ܘܢܬܠ ܘܢܣܟܠ
ܠܡܟܘܢ. ܘܢܚܘܐ ܐܠܘ ܠܐ
ܪ̈ܚܡܘܗܝ. ܘܠܐ ܡܬܦܪܫܝܢܘܬܗܘܢ
ܢܗܘܐ ܐܠܘ. ܘܢܥܒܕ
33 ܥܒܕܘܗܝ ܒܟܠܗܘܢ. ܢܦܩ
ܐܠܘ ܓܝܪ ܥܒܕܐ ܒܝܢܬܗܘܢ
ܡܢ ܫ̈ܢܝ. ܘܢܗܘܐ ܡܢ ܢܦܫ
ܐܠܘ ܗܦܟ ܢܣܒܠ ܐܠܘ.
34 ܠܟܠܢܫ ܕܝܢ ܕܐܬܚܙܝ ܢܦܪܘܫ
ܒܪ̈ܢܫܐ ܠܐܠܗܝܢ ܕܫܘܒ
ܠܬ̈ܫܡܫܐ. ܘܠܢܦܫ ܐܢܘܢ
ܒܪܢܫܐ ܕܢܬܐ ܡܫܡܠܝܐ
ܕܡܫܡܘ ܕܕܝܢܐ ܠܐ ܗܘ
ܕܦܘܠܓܬ ܠܟܠܢ ܡܢ ܦܪܘܫ.
35 ܗܠܝܢ ܚܙܐ ܕܫܒܩܬ. ܘܗܘܠܝܢ
36 ܦܘܫܩܗ. ܘܐܬܠ ܗܘ
ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܚܙܝܬ ܕܬܪܬܝܢ
❖ ܪܙܐ ܕܡܪܢܐ. ܘܬܘܒ r. c.
37 ܗܢܘܢ ܠܟܘܪܐ ܘܡܠܟܝܢ

25. ܪܚܡܘܗܝ, p. diacriticum super ܗ reprobatur lineola, 1 manus ex atramento.

28. ܠܫܘܟܗ, jam in notis versioni corrigebam ܠܫܘܟܗ.

31. ܕܓܒܪܐ, codex omittit punctum literae ܕ.

Ibid. ܘܡܬܡܠܠ, post vocem rasura, puncti ut apparet.

32. ܕܢܛܪ, verti *servat*, aeque est *servavit* cum aliis versionibus.

34. ܢܦܪܘܫ, post vocem rasura, puncti ut apparet.

Ibid. ܕܫܘܒ post vocem rasura, puncti vel ductus, qualis literae isti et ullis aliis additur interdum in codicibus ad lineam implendam.

36. ܐܬܚܙܝܬ super ܐ rasura, fortasse puncti, sed punctum subjectum 1 manus est ex atramento; in margine item rasura, puncti ut videtur.

10 ܡܟܝܠ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܗܘܘ
ܦܘܡܗܘ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ.
11 ܢܦܫܐ ܕܝܠܗ ܕܫܒܩ ܡܢ
ܡܟܝܠ. ܗܕܐ ܗܘܝ ܡܫܟܢܬܐ
ܕܫܟܢܬ ܗܘܝ ܕܐܠܝܬܗ
ܟܣܝܐ ܠܐܢܫ ܕܢܚܙܝܗ̇.
12 ܐܠܐ ܠܐ ܐܬܦܝܣܬ ܠܟܘ
ܐܝܟ ܕܡܬܦܝܣ ܐܢܐ ܠܟܝ
ܗܫܐ. ܐܘ ܐܝܟ ܕܦܝܣܬ
13 ܠܟܝ. ܘܡܛܘ ܗܐ ܢܦܩܬ
ܐܢܝ. ܘܐܦܣ ܡܫܟܢܬܐ
ܠܗ ܐܚܪܝ. ܘܬܗܘܐ
ܕܝܠܐ ܡܢ ܡܠܟܝܢ ܡܫܟܢܝܬܐ
14 ܕܪ̈ܘܚ ܡܢ ܦܓܪܗ. ܘܡܫܟܢܗ
ܟܗ̇ ܠܐܢܫܐ ܡ̈ܫܟܢܝ ܚܕ
15 ܟܠܐ ܚܕ. ܠܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܦܝ
ܢܫܟܢ. ܗܘ ܢܬܦܝܣ ܐܟܢܐ
ܢܚܬ ܡܢ ܗܘܘ ܠܐܢܫܐ.
16 ܗܘܐ ܦܘܡܐ ܕܠܐܢܫܐ
17 ܟ̈ܠܗ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܝܠܗ
ܐܠܐ ܕܡܫܟܢ ܗܘܐ ܘܠܐ
ܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢ ܦܓܪܗ
ܕܢܦܫܐ ܐܠܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܗ
18 ܕܦܓܪܗ. ܗܕܐ ܗܘܝ ܡܫܟܢܬܐ.
ܡܛܠ ܕܟܝܢܗ ܐܟܢܐ
ܕܡܫܟܢܬܐ ܗܕܐ ܗ̈ܘܝ

ܘܠܫܒ̈ܝܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ.
ܘܡܣܬܪܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܠܥܠ
ܘܠܐ ܐܬܬܠ. ܘܢܦܩ ܐܠܐ
ܕܐܝܟ ܠܗܠܝܢ ܟܬܝܒܬܐ
19 ܡܢܟܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܝܠܗ
ܟ̈ܠܗ ܐܟܘܬ ܠܐܟܢܐ
20 ܕܟܘ ܠܐܢܫܐ ܡ̈ܦܩܢܘܬܐ. ܗܕܐ
ܗܘܝ ܡܫܟܢܬܐ. ܢܦܫܗ ܟܘ̇
ܡܢ ܠܐܟܢܐ ܡ̈ܫܟܢܝ. ܗܟܢܐ
ܕܪ̈ܘܚ ܐܟܢܝ̈ܗܘܢ ܡܫܬܠܡܝܢ.
ܘܟܪ̈ܣܝܗܘܢ ܡܬܦܪܫܝܢ.
ܘܐܢܝ ܡܢܗܘܢ ܢܦܫܗܘܢ.
21 ܡܢ ܢܦܩܬ ܐܟܢܐ ܕܢܦܫܝܢ.
ܘܐܟܬܒ ܢܦܫܗܘܢ ܟܬܒܐ.
ܕܡܢ ܢܦܩܬ ܐܟܢܐ ܕܢܫܟܢ.
ܠܐܝܢ ܕܝܢ ܢܦܩܗܘܢ ܟܫܟܢܬܐ.
22 ܘܡܛܠ ܕܝܠܗ ܟܘ ܠܟܠܬܐ
23 ܬܢܝܢ ܕܢܫܟܢ. ܗܕܐ ܗܘܝ
✻ ܡܫܟܢܬܐ. ܟܣܝܐܘܬܗ ܕܪ̈ܘܚܐ r. b.
ܢܦܫ ܡܢܝܢܐ ܠܟܠܬܐ
ܡ̈ܫܟܢܝ. ܘܣܝܡܐ ܟܘ̇
ܘܫ̈ܒܝܠܐ. ܘܢܦܩܘܢܗ̇
24 ܠܐܟܢܐ ܘܡܫܟܢܘܬܗ̇ ܟܫܟܢܬܐ
ܘܫ̈ܒܝܠܐ. ܢܦܫ ܡܢ ܡܫܟܢܘܗܝ
ܐܟܢܐ ܕܗܘܘ ܡܢ ܡܢܟܬܗܘܢ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܘܐ ܐܬܦܝܣ

13. Post ܡܫܟܢ̈ܘܬܐ rasura, puncti ut videtur.

18. ܕܦܓܪܗ. ...ܡܫܟܢܬܐ., sic interpunctio. Ibid. ܐܠܐ ܕܬܘܒ ܬܫܬܟܢ, jam verterem: *nisi ut iterum constituatur*.

20. ܕܪ̈ܘܚ, puncta *ribui* coalescunt, arte quidem, ut apparet, cum non soleat codex apponere participiis plur. generis masculini.

21. ܕܢܦܩܬ ......ܕܡܢ, sic codex. In primo ܕ vocis ܕܡܢ macula serior, sed nulla est, ut videtur, nota reprobationis. Jam verterem: *ut cum advenerit tempus ejus, finiatur*.

22. ܕܡܫܟܢ, super ܕ rasura, et ad literam duo ductus sunt, 1 manu fortasse ex atramento, quos casuales puto.

ܘܬܦܪܘܩ ܒܢܝ̈ܟܝ ܘܢܦܩܘܢ

46 ܦܩܕ ܫܒܝܐ ܘܒܝܫܐ ܡܛܠ

ܕܬܬܚܙܐ ܘܬܬܒܠܠ ܡܢܗ

ܐܡܪܐ. ܡܐ ܕܝܢ ܕܐܬܦܪܥܬ

ܡܢ ܥܦܪܐ ܕܡܫܡܫܐ ܠܒܝܬܐ

ܘܠܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܒܡܩܕܫܐ.

XII, 1. ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܡܠܠ ܗܘܐ

ܐܢܐ ܗܠܝܢ ܘܚܙܝܬ ܠܗܘ

2 ܠܡܪܐ. ܫܡܥܬ ܗܘܐ ܐܡܪ

ܗܘ ܕܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܡܢ

ܡܠܟܐ. ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ ܐܝܟ

ܡܠܐ ܕܐܬܠܗ ܠܡܠܟܐ. ܡܢܗ

ܐܝܟ ܕܢܬܬܠܚܡܘܢ ܘܠܡܫܡܫܢܘܗܝ

ܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥܢܐ ܘܡܬܦܩܕܢܐ

3 ܬܗܘܐ ܡܚܝܢܐ. ܘܢܗܘܐ

ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܡܬܚܟܡܘ. ܘܡܚܡܘ

ܦܘܪܥܢܐ ܕܢܬܐ ܢܩܡ ܗܘܐ.

ܐܢܐ ܕܝܢ ܠܗܘܢ

ܬܗܘܐ ܦܩܝܕ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܢ

ܗܦܟܐ ܕܚܠܬܐ ܘܡܢ

ܕܚܠܬܐ ܕܟܠܬܐ ܐܬܟܪܝܬ.

4 ܘܐܡܪܬ ܠܟܘܢ ܕܐܬܚܝ

ܠܟܘܬܝ ܠܢ ܘܠܟܘܢ ܡܟܣܢ ܡܛܠ

ܕܡܘܕܥܐ ܐܠܐ ܠܟܠ

5 ܐܪܥܐ ܕܡܬܒܥܝܐ. ܗܘܐ

ܡܛܠ ܐܢܐ ܒܥܡܠܐ ܘܐܢܚܬ

ܒܪܢܫܐ ܦܫܝܩܐ. ܘܠܐ ܐܬܚܙܝ

ܟܢ ܚܙܐ ܐܪܥܐ ܡܫܠܡܐ

ܡܢ ܕܫܠܡܬ ܦܘܪܥܢܐ

6 .. ܕܬܫܠܡ ܒܗܘܢ ܠܡܬܥܒܕܘ. ܘܗܘܐ

ܐܚܪܐ ܡܢ ܡܫܡܫܐ ܘܠܫܠܡܗ

7 ܠܡܕܡ ܠܟܠܗܝܢ. ܘܐܡܪܬ.

ܘ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܐܢ

ܐܢܫܐ ܕܝܢܐ ܒܬܪܝܨܘܬ:

ܘܢ ܡܫܬܡܥܬ ܐܢܬ ܠܢ

ܦܘܪܥܢܐ ܠܟܠ ܕܥܒܕ ܡܢ

ܫܘܠܡܐ: ܘܢ ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ

* ܫܘܠܡܐ ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ

8 ܕܡܬܚܫܒܢ ܫܠܡܝܢ

ܘܕܚܫܒܢ ܠܢ ܠܫܘܠܡܐ

ܦܘܪܥܢܐ ܘܦܘܪܥܢܗܘܢ ܕܗܘܐ

ܗܘܐ ܕܫܠܡܬ. ܡܛܠ ܕܡܬܚܫܒܝܢ

9 ܠܚܫܒܘܢܐ ܠܥܠܡܐ. ܠܗ ܠܗ

ܕܢܗܘܐ ܐܢܐ. ܫܡܥܬܢܝ

ܕܢܬܠ ܠܢ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܟܠܬܐ.

ܘܫܠܡܘܬܐ ܕܚܪܬܐ ܘܫܢܝ̈ܐ.

ex atramento, punctum sub ܠܗܘܐ, quod dedi, quod fortasse mutationem faciendam innuit. Ad rem perinde est, quidquid legatur, et in versione mea primum scripturam retinui, favente simili loco infra v. 30.

8. ܒܗܘܐ, post vocem erasum punctum.

9. Versionem meam corrigerem: *Nonne enim dignum me esse reputasti, cui revelares finem temporum, et novissimum horarum?* Interpunctio codicis me moverat, ut aliter verterem olim, sed peccat in hac re noster interdum.

XII, 1. ܕܟܕ ܡܠܠ ܗܘܐ vertendum *cum locutus fuisset.*

2. ܘܡܬܚܫܒܢܘܬܗܘܢ, primum o scriptum ex parte in rasura. Quoad puncta *ribui*, quae ex codice retinui, animadvertendum, primo, ut videtur, unum tantum fuisse appositum pro litera ܪ, deinde istud ipsum fuisse refictum et alterum additum, sed 1 manu ex atramento. Hoc facto mutanda fuissent proxima ܬܗܘܐ ܡܚܝܢܐ, sed haec intacta relicta fuerunt, solum contra morem codicis appositum fuit, item 1 manu

35 ܘܫܪܟܐ ܗܘܐ ܐܦܠܐ ܐܢܫ
ܕܢܣܒܐ ܕܡܫܚܐ ܠܒܪܗ
36 ܕܒܢܡܘܣܐ܂ ܚܕ ܘܡܦܩܬܗ ܗܘܐ
ܕܐܡܪ ܠܒܢܝ܆ ܣܒܪ ܠܡܫܡܫܢ
ܒܬܪܐ܂ ܘܣܠܩ ܡܢܗ ܫܪܐ
37 ܐܝܬ ܡܘܠܕܐ܂ ܘܫܪܟܐ
ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܕܐܬܒܪ
ܡܢ ܟܝܦܐ ܕܟܝܦܐ ܘܠܗܘܢ܂
ܘܡܦܩܬܗ ܕܐܬܩܝܠ ܢܚܒ
ܠܐ ܕܒܪܢܫܐ ܟܠܗ ܢܘܪܐ܂
38 ܘܡܠܠ ܘܐܡܪ ܠܗ܂ ܒܝܘܡܐ
ܐܝܬ ܢܘܪܐ ܘܐܡܪ ܠܗ܂
39 ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢܐ܂ ܠܐ
ܗܘܐ ܐܝܬ ܗܘ ܕܐܬܦܫܛ
ܡܢ ܐ̈ܒܗܬܗܘܢ ܚܛ̈ܗܐ
ܗܠܝܢ ܕܓܒܠ ܒܗܘܢ
ܕܢܬܠܩܘܢ ܠܐ ܒܠܚܘܕ܂
ܘܕܬܪܝܨܘܢ ܢܦܠܐ
40 ܡܘܠܕܗܘܢ ܕܦ̈ܓܪܐ܂ ܐܝܬ
ܕܝܢ ܩܕܡܝܐ ܐܝܬܝ܂ ܘܐܝܬ
ܠܡܠܟܘܢ ܚܛ̈ܗܐ ܕܓܒܪ܂

ܘܐܬܚܫܒܬ ܠܐ ܒܠܚܘܕ
ܒܡܦܠܬܐ ܚܛܝܬܐ܂ ܘܠܐ
ܡܟܝܠ ܐܬܦܠܠ ܒܡܚܝܪܐ
✢ ܡܕܝܢܐ܂ ܘܡܩܒܠ ܠܚܕܝܐ v. c.
ܠܡܬܦܠܠ ܐܦܢܐ ܚܛ̈ܝܬܐ܂
41 ܘܕܝܠܗ ܠܐܒܐ ܕܠܐ
42 ܘܡܘܫܐ܂ ܥܠ ܝܕ ܘܫܬܦܗ
ܠܒܢܝܐ ܘܡܕܝܢܐ܂ ܘܐܬܪܦܬ
ܠܡܦܩܬܐ܂ ܘܣܒܗ ܠܒܪܢܫܐ܂
ܘܐܣܝܗ ܠܚܝܘ̈ܬܐ܂ ܘܦܠܚܬ
ܣܩ̈ܝܐ ܕܐܠܗܝܢ ܕܡܘܒܠܝܢ܂
ܘܦܓܡܗ ܢܩ̈ܘܪܐ ܕܐܠܗܝܢ
43 ܕܠܐ ܐܦܪܘܗܝ܂ ܘܡܠܟܘܢ
ܝܚܝܕ ܠܒܐ ܡܕܝܢܐ܂ ܘܠܟܠܐ
44 ܫܠܡܬܐ܂ ܘܡܢ ܡܕܝܢܐ
ܒܩ̈ܠܘܗܝ ܗܘܐ ܡܫܠܡܬܗ܂
45 ܘܡܠܟܬ̈ܗܘܢ ܐܬܩܠܘܗܝ܂ ܘܡܛܠ
ܗܢܐ ܡܬܚܫܒܐ ܠܐܒܘܗܝ
ܐܝܬ ܢܘܪܐ܂ ܘܢܘ̈ܗܪܐ
ܡܕܝܢܐ܂ ܘܢܘ̈ܗܪܐ ܐܝܟܢܐ
ܘܡܠܟܐ܂ ܘܢܗܝܪ ܡܕܝܢܐ

37. ܚܘ̈ܝܐ, litera ܝ est in rasura, in loco quo unitur cum ܒ; imo, ut apparet, tota litera videtur reficta, in rasura partim, ex alia litera, fortasse ܠ; est tamen 1 manu ex atramento. Ut patet ex Vulgata et Arm, nec obstant Ar et Aet, corrigendum ܚܘܫܐ *silva*, quod etiam plane confirmat noster infra XII, 31. In codice est ܝ, non ܠ, ita aperte, ut nullatenus dubitatio oriri possit, ne utrumvis, ut interdum in vetustis libris fit, legi possit.

39. Alterum punctum in litera ܪ̈ vocis ܐ̈ܒܗܬܗܘܢ dubium ex conditione membranae.

Ibid. ܕܢܬܠܩܘܢ, litera ܢ ex parte in rasura, 1 manu; fuerant, ut videtur, duae saltem literae, fortasse ܕܢܬܠܩܘܢ. In margine est rasura, in qua punctum vel lineola videntur fuisse, fortasse ut nota correctionis faciendae.

40. ܡܕܝܢܐ, in codice deest punctum in ultimo ܐ: in margine autem punctum, fortasse casuale, nisi quid dubii indicet in voce, quae posset legi et ܡܕܝܢܐ.

42. ܠܚܝܘ̈ܬܐ, praeter primam et ultimam literam et puncta *ribui*, cetera in rasura, prima manu ex atr., spatium regulare.

43. ܫܠܡܬܐ, mediae literae ex parte in rasura, ut apparet, sed certe ex 1 manu, et spatium regulare.

ܦܓܪܗ ܕܢܫܪܐ܂ ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ܇
ܠܬܠܬܗܘܢ ܪ̈ܫܐ ܕܢܝܚܝܢ ܗܘܘ܂
ܘܫܬܐ ܓ̈ܦܐ ܙܥܘܪ̈ܐ܂
24 ܘܚܙܝܬ ܘܗܐ ܡܢܗܘܢ ܡܢ
ܓ̈ܦܐ ܙܥܘܪ̈ܐ ܐܬܦܪܫܘ
ܠܘܬ ܓ̈ܦܐ܂ ܘܐܙܠܘ ܘܩܡܘ
ܬܚܝܬ ܪܫܐ ܕܝܡܝܢܐ
ܕܢܡܝܠܐ܂ ܐܪܒܥܐ ܕܝܢ
25 ܩܡܘ ܒܕܘܟܬܗܘܢ܂ ܘܚܙܝܬ
ܘܗܐ ܗܠܝܢ ܐܪܒܥܐ
ܓ̈ܦܐ ܙܥܘܪ̈ܐ܂ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܗܘܘ ܕܢܩܘܡܘܢ ܘܢܐܚܕܘܢ
26 ܫܘܠܛܢܐ܂ ܘܚܙܝܬ ܘ̇ܗܐ
ܩܡ ܚܕ܂ ܐܠܐ ܒܥܓܠܐ
27 ܐܬܒܛܠ܂ ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܐ܂
⁘ v. b. ܐܠܐ ܐܦ ܗ̣ܘ ܗܘ ܐܬܒܛܠ
28 ܒܥܓܠ ܡܢ ܩܕܡܝܐ܂ ܘܚܙܝܬ
ܘܗܐ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ
ܕܡܢܗܘܢ ܐܫܬܚܪܘ܂
ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܡܢܗܘܢ
ܐܦ ܗܢܘܢ ܕܢܐܚܕܘܢ
29 ܪܫܢܘܬܐ܂ ܘܥܡ ܗܢܘܢ
ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܕܢܡܠܟܘܢ

ܥܠ ܐܪܥܐ܂ ܘܚܙܝܬ ܘܗܐ
ܚܕ ܡܢ ܪ̈ܫܐ ܕܢܝܚܝܢ
ܗܘܘ܂ ܡܨܥܝܐ ܐܬܬܥܝܪ܂
ܗ̣ܘ ܕܝܢ ܪܒ ܗܘܐ ܡܢ
ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܪ̈ܫܐ ܐܚܪ̈ܢܐ
30 31 ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܥܡܗ܂ ܘܥܡ
ܬܪ̈ܝܗܘܢ܂ ܕܥܡܗ ܐܬܗܦܟ܂
ܘܐܟܠ ܐܢܘܢ ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܓ̈ܦܐ ܙܥܘܪ̈ܐ ܗܠܝܢ
ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܕܢܡܠܟܘܢ܂
32 ܗ̣ܘ ܕܝܢ ܗܘ ܪܫܐ
ܐܚܕܗ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ܂
ܘܫܠܛ ܐܢܘܢ ܠܥܡܘܪ̈ܝܗ܂
ܒܥܡܠܐ ܣܓܝܐܐ܂ ܘܐܬܚܝܠ
ܠܗ ܚܝܠܐ܂ ܝܬܝܪ ܡܢ
ܟܠܗܘܢ ܓ̈ܦܐ ܕܗܘܘ܂
33 ܘܚܙܝܬ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ܂ ܘܗܐ
ܡܢ ܡܨܥܝܐ ܪܫܐ ܗ̇ܘ ܡܨܥܝܐ
ܐܬܒܛܠ܂ ܐܦ ܗ̣ܘ ܐܝܟ
34 ܕܐܦ ܓ̈ܦܐ܂ ܐܫܬܚܪܘ ܕܝܢ
ܠܘܬ ܪ̈ܫܐ܂ ܐܦ ܗܠܝܢ
ܐܫܬܠܛܘ ܥܠ ܟܠܗ
ܐܪܥܐ ܘܥܠ ܥܡܘܪ̈ܝܗ܂

26. Codex ܘ̇ܗܐ, sed punctum ex loco casuale est.

30. Deest major pars versus, ut patet etiam ex ceteris versionibus. Le Hir: « supplenda tantum haec ܘܚܙܝܬ ܘܗܐ ܢܫܩܗ »; scilicet: *Et vidi, et illud osculatum est*. Equidem paullo aliter supplerem, secutus codicem Sangermanensem apud Sabatier, licet non omnino sanum: ܘܚܙܝܬ ܕܐܝܟ ܚܒܩܗ *et vidi quomodo complexum est*, vel etiam ex Vulgata pro *quoniam:* ܘܚܙܝܬ ܕܚܒܩܗ *et vidi quoniam complexum est*. Sed cum Arm, fere ut Aet, legat: *Et postea duo capita assumebat secum*, et Ar in alia abeat, incerta est ratio supplendi.

31, 32. Punctum post ܬܪ̈ܝܗܘܢ, post ܠܥܡܘܪ̈ܝܗ et post ܚܝܠܐ reprobatur lineola, 1 manu ex atramento.

32. ܗ̣ܘ ܕܝܢ ܗܘ, ad literam vertendum *Ipsum autem illud*.

33. ܓܦܐ sine punctis ribui est vox in ipso codice.

ܒܠܠܝܘܗܝ܂ ܡܚܡܘܗܝ ܐܡܝܪܐ
ܐܠܐ ܕܩܥܐ ܩܠܐ ܚܕ ܚܕ
ܡܢܗܘܢ ܒܪܘܚܬܗ܂ ܡܒܥܐ
9 ܐܝܟ ܠܠܝܘܗܝ܂ ܬܢܝܢ ܕܝܢ
ܠܐܝܢܬܐ ܢܬܠܓܘܗܝ܀
10 ܘܫܪܟܐ ܕܡܠܘܗܝ ܠܐ ܢܦܩ
ܗܘܐ ܡܢ ܬܡܗܘܢܗ
ܐܠܐ ܡܢ ܡܕܒܪܬ ܦܐܪܘܗ
11 ܘܦܢܝܬܐ ܐܠܘ ܠܥܡܡܘܗܝ
ܠܚܘܪܐ܂ ܘܐܦ ܕܒܠܘ
ܗܘܝܢ ܗܘܘ ܠܡܬܢܝܐ܀
12 ܘܫܪܟܐ ܗܘܐ ܦܫ ܡܢ
ܥܠܐ ܕܢܦܫܐ ܟܠ ܚܕ
ܘܐܬܬܠܝܘ ܠܐ ܦܟܝܘ
13 ܐܢܟܐ܂ ܘܫܪܟܐ ܕܐܬܐ
ܦܘܠܚܢܗ ܘܐܬܡܚܠ܂ ܐܝܟ
ܕܐ ܠܠܡܝܢ ܐܦ ܠܐ
f. 274. v. a. ܕܦܘܬܗ܀ ܘܫܪܟܐ ܗܘܐ
ܦܫ ܥܠܐ ܠܐܠܗܐ܂
ܘܐܬܬܠܝܘ ܐܦ ܗܘ ܒܦܘܠܚܢܗ
ܐܢܟܐ܂ ܐܝܟܢܐ ܦܓܪܐ܂
14 ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܐܬܬܠܝܘ ܒܐܬܐ
ܦܘܠܚܢܗ ܕܐܬܚܠܠ ܐܢܫ
15 ܡܕܡܐ܀ ܗܘܐ ܥܠܐ
16 ܐܬܚܫܒ ܠܗ ܕܐܦܢܝ ܡܥܠܐ܂
ܐܠܘ ܗܘ ܕܡܚܠܗ ܐܝܟܢܐ
ܗܘܐ ܐܬܝܬܐ ܠܐܢܟܐ܂
ܗܕܐ ܣܒܪܬܐ ܐܣܬܒܪܬ܂
17 ܡܢ ܩܕܡ ܕܠܐܣܒܪܗ܂ ܠܐ
ܐܠܐ ܡܢ ܐܝܟܢ ܕܟܬܝܒ
ܠܐܚܘܕ ܐܝܟ ܗܘܐ ܡܟܘ
ܐܝܟܢܐ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ
18 ܦܠܓܘܗܝ܂ ܘܫܪܟܐ ܗܘܐ
ܦܫ ܥܠܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܘܐܬܬܠܝܘ ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ
ܣܒܪܘܬܗ ܦܪܫܢܐ ܠܠ
ܡܟܢܘ ܐܢܟܐ܂ ܘܐܬܚܠܠ
ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ ܦܪܫܢܐ܂
19 ܘܗܘܝܐ ܕܝܢ ܓܕܫ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܥܠܡܐ ܕܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ
ܢܬܬܠܝܘܢ ܘܐܦ ܢܬܚܠܠܘܢ܀
20 ܘܫܪܟܐ ܗܘܐ ܒܥܠܡ ܥܠܡܐ
ܠܚܘܪܐ ܐܦ ܕܒܠܘ ܡܢܗ
ܡܢ ܟܠܐ ܕܢܦܫܐ܂ ܐܝܟ
ܕܐܬܚܠܘܗ ܠܐܢܟܐ܂
ܘܡܢܗܘܢ ܐܢܫܝܢ ܗܘܘ܂
ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܥܠܡܐ ܡܬܚܫܒܝܢ
21 ܗܘܘ܂ ܘܡܢܗܘܢ ܦܠܓܝܢ
ܗܘܘ ܐܠܐ ܠܐ ܐܢܫܝܢ
22 ܗܘܘ ܡܬܚܫܒܝܢ܂ ܘܫܪܟܐ ܡܢ
ܒܬܪ ܗܠܝܢ܂ ܘܐܦܢܝ ܥܡܡܘܗܝ
ܐܬܚܠܠܘ ܗܘܘ܂ ܘܐܬܝ
23 ܡܢ ܥܡܐ ܐܚܪܢܐ܂ ܘܠܐ
ܐܬܦܢܝ ܩܕܡ ܡܢ

8. Punctum post ܕܠܠܝܘܗܝ reprobatur lineola 1 manu ex atramento.

15. In litera ܪ (ܪ̇) vocis ܕܐܦܪ rasura, puncti ut apparet.

16. ܗܕܐ ܣܒܪܬܐ ܐܣܬܒܪܬ, verti *haec annunciatio annunciata est*, male; vix puto ܐܣܬܒܪܬ sanum esse ac corrigerem ܐܣܒܪ *hanc annunciationem annunciabo.*

19. ܓܕܫ ܗܘܐ, sic p. diacriticum codex, et stricte vertendum esset *contigerat.*

22. ܗܠܝܢ codex, quia punctum quod dedi, coaluerat ex parte cum ܒ subjecto.

ܠܬܪܬܝ ܐܢܫܐ ܕܒܥܬ
ܡܬܬܘܬܐ ܕܚܢܢܗ
54 ܠܐ ܓܝܪ ܡܬܡܨܝܢ ܗܘܐ
ܟܦܪܐ ܕܟܘܠܗ ܕܢܦܫܐ
ܒܬܪܬܝ ܐܢܫܐ ܕܒܥܝܪܐ
ܗܘܬ ܡܪܚܡܬܐ ܕܡܪܚܡܢܐ
55 ܕܬܬܚܙܐ ܓܝܪ ܐܦ ܕܝܢ
ܠܐ ܬܬܟܠ ܘܠܐ ܬܬܦܫܚ
ܒܥܝܢ ܐܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠ
ܢܗܘܪܐ ܕܬܫܡܫܬܗ
ܘܫܘܒܚܗ ܕܚܝܠܗ ܐܝܟ
ܡܐ ܕܫܡܥܐ ܚܙܐ
56 ܕܚܙܝܢ ܕܬܚܙܐ· ܘܡܢ ܫܡܥ
ܗܠܝܢ ܬܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܡܐ
ܕܫܡܥ ܡܠܬܐ ܕܐܕܢܝܢ
57 ܕܬܫܡܥܘܢ ܐܦ ܓܝܪ
ܕܗܘܬ ܛܘܒܐ ܡܢܗ ܡܢ
ܫܡܝܐ· ܘܐܬܓܠܝܬ
ܒܗ ܡܪܚܡܐ ܐܝܟ
58 ܠܡܢܐ· ܟܠܗ ܕܝܢ ܕܡܪܚܡ
ܟܢܫܐ ܗܘܢ· ܘܐܚܕܐ ÷ r. c.
59 ܒܝܕ ܡܪܚܡܐ ܚܕܐ
ܕܝܠܝܕܐ· ܗܠܝܢ ܕܒܫܡ
ܡܪܚܡܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܐܚܐ
ܒܡܘܬܐ ܐܚܪܢܐ.
60 ܘܕܟܪܬ ܠܗܝܢ ܟܠܗ
ܐܚܕܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕܢ.
XI, 1. ܘܗܘܐ ܒܟܠܗ ܐܢܫܐ ܫܢܝܬ
ܫܢܬܐ· ܘܗܘܐ ܦܟܝܪ ܗܘܐ

ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܢܘܪܐ ܕܢܦܩ
ܒܦܘܡܗ ܦܬܚܗ· ܘܐܡܪ
ܗܘܘ ܒܗ ܠܡܦܩ ܢܘܩܫܐ
2 ܘܠܟܠܗܝܢ ܫܡܥܝܢ· ܘܐܡܪܬ ܗܘܐ
ܡܕܝܢ ܦܬܓܡܘܗܝ ܒܦܘܡܗ
ܐܝܟ ܢܘܪܐ· ܘܡܡܠܠܝܢ ܪܘܚܐ
ܕܢܦܫܐ ܒܟܠܗ ܠܦܓܪܐ ܦܢܝܢ.
ܘܒܢܝܢ ܒܟܠܗ ܦܬܓܡܝܢ
3 ܗܘܘ· ܘܐܡܪܬ ܡܢ ܦܬܓܡܘܗܝ
ܕܡܬܚܠܦܝܢ ܗܘܘ ܦܬܓܡܐ
ܕܢܦܫܐ· ܘܡܦܬܓܡܐ ܘܐܚܪܢܐ.
4 ܘܪܘܚܗ ܕܝܢ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ.
ܪܘܚܐ ܕܝܢ ܡܢ ܟܠܗ ܦܢ
ܗܘܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܚܪܢܐ.
ܒܦܘܡ ܕܝܢ ܐܦ ܗܘ ܗܘ ܢܦܠ
5 ܗܘܐ ܒܟܠܗܘܢ· ܘܐܡܪܬ
ܘܗܘܐ ܠܢܘܪܐ ܦܩܕ ܠܦܬܓܡܘܗܝ
ܐܝܟ ܕܢܬܟܠܡܘܢ ܠܐ ܡܟܢ
ܐܢܫܐ ܘܠܐ ܟܠܡܘܬܗ.
6 ܘܐܡܪܬ ܕܐܢܫܝܢ ܡܬܟܢܫܝܢ
ܗܘܐ ܒܗ ܡܬܟܢܫܝܢ ܕܢܦܫܬ
ܡܢܗܘܢ· ܘܡܢܗܘܢ ܠܐ ܟܢܫܐ
ܗܘܐ ܒܗ ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܕܟܠ
7 ܐܢܫܐ· ܘܐܡܪܬ ܗܘܐ
ܡܢ ܠܢܘܪܐ ܟܠ ܦܬܓܡܘܗܝ.
ܘܡܢܗ ܟܠܐ ܠܦܬܓܡܘܗܝ
ܘܦܩܕ ܠܗܘܢ· ܐܟܘ ܐܬܟܠܡܘ
ܟܠ ܡܟܢ ܐܢܫܐ· ܗܘܐ
8 ܕܝܢ ܡܠܘ· ܘܠܐ ܬܟܠܘܢ

XI, 3. Punctum post ܦܬܓܡܐ reprobatur lineola a manu ex atramento.

55, 56. ܕܬܚܙܐ... ܕܬܫܡܥܘܢ, retinui *videre*... *audire*; imo *ut videas*... *ut audias*.

40 ܐܝܟ ܠܐ ܙܘܥܐ. ܗܘܐ
ܗܘ ܗܘܦܟܠܐ ܡܟܟܬܐ. ܐܠܗܬܐ
ܗܘ̇ ܕܐܬܝܠܕܬ ܒܗ ܡܢ
41 ܩܕܡ ܡܟܠܠ ܕܡܬܐܟܠܐ
ܗܘܬ. ܘܩܪܝܬ ܒܡܟܝܠܬܗ̇.
42 ܘܗܘܝܐ ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ
ܐܠܗܬܐ ܡܬܚܙܝܐ ܒܗ̇.
ܐܠܐ ܐܬܝܠܕܬ ܒܗ ܐܝܟ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܒܢܝܐ.
43 ܘܕܡܬܒܢܝܐ ܗܘܬ ܒܗ̇ ܠܐ
ܒܝܕܬܗ ܕܒܪܗ. ܗܢܐ ܗܘ
44 ܦܘܩܕܐ. ܐܠܗܬܐ ܗܘ̇
ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܗܘ ܙܘܥܐ.
ܕܗܘܝܐ ܚܙܐ ܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܡܕܝܢܬܐ. ܡܬܒܢܝܐ.
45 ܘܕܐܡܪܬ ܒܗ ܠܐ ܢܦܩܘܢ
ܕܒܦܪܐ ܗܘܬ. ܠܟܠܗܝܢ * r. b.
ܢܦܫ̈ܢ. ܡܛܠ ܕܗܘܬ ܒܒܠܒܠܐ
ܠܟܠܬܐ ܠܫܢ̈ܝܢ ܢܦܫ̈ܢ. ܡܢ
ܠܐ ܡܬܦܪܫ ܗܘܐ ܒܗ̇
46 ܦܘܪܫܢܐ. ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ
ܠܟܠܬܐ ܠܫܢ̈ܝܢ ܢܦܫ̈ܢ.
ܡܫܡܥܘ ܚܕ ܡܕܝܢܬܐ.
ܘܩܪܒ ܒܗ ܦܘܪܫܢܐ. ܗܪܟܢ
ܗܘ ܗܘܐ ܕܢܟܪܝܐ ܠܥܒܪܐ
47 ܒܪܐ. ܘܕܐܡܪܝܢ ܒܗ ܕܐܒܢܬܗ̇
ܒܒܠܒܠܐ ܗܘܐ. ܗܘܐ ܗܘܐ
ܒܦܘܪܫܗ ܕܐܪܥܠܟܘ.
48 ܘܕܐܡܪܝܢ ܒܗ ܕܒܪܝܟ ܠܐ
ܒܟܝܦ ܝܘܬܪ ܘܟܝܒ. ܗܘܐ
ܗܘ ܡܦܩܠܬܗ ܘܟܝܢܬܗ.
49 ܕܐܪܥܠܟܘ. ܘܕܚܝܠܬ ܕܡܘܬܗ
ܕܐܢܫܐ ܡܬܐܟܠܐ ܠܐ
ܒ̈ܢܘܗܝ. ܘܐܝܟ ܢܦܫܗ
ܠܡܟܝܠܬܗ ܠܐ ܡܛܠ
ܕܫܘܡܠܝܗ. ܝܦ. ܘܗܘܝܐ ܚܙܐ .
50 ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܢ ܒܟܠܗ ܢܦܫܗ
ܡܟܦ ܐܝܟ. ܘܡܢ ܦܘܠܚܗ
ܠܟܠܗ ܡܢ ܒܗ ܒܟܠܗ.
ܘܦܘܫ ܠܗܘܪܐ ܕܡܦܘܚܬܐ
ܘܫܘܦܪܗ ܕܝܠܗ. ܡܛܠ
51 ܗܢܐ ܐܡܪܝܢ ܒܗ ܕܐܦܐ
ܒܗ ܦܘܩܕܢܐ. ܐܢܐ
ܕܒܬܐ ܠܐ ܐܬܒܢܝܐ ܒܗ̇
52 ܗܘܬ ܓܝܪ ܕܒܠܚܘܕ ܗܘܐ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܦܠ ܒܗ
53 ܘܒܟܠ ܡܟܠܗ. ܡܛܠ ܗܢܐ
ܐܡܪܝܢ ܒܗ ܕܐܬܐ

paullo incertam reddit reprobationem confusio ejusdem lineolae cum litera ܠ subjecta.

39. ܠܐ 2° in rasura, 1 m. ex atramento.

41. ܒܡܟܝܠܬܗ, deest punctum super ܗ in codice.

42. ܡܕܝܢܬܐ, post vocem rasura, puncti ut apparet.

44. Punctum post ܡܕܝܢܬܐ coalescit ex parte cum ܠ subjecto, et videtur reprobatum.

47. ܒܒܠܒܠܐ ܗܘܐ, sic codex; jam in notis versioni ex Vulgata corrigebam ܒܒܠܒܠܐ ܗܘܐ, quod confirmat locus, cui refertur textus, IX, 46; cf. et X, 12.

48. ܒܪܝܟ ܠܐ ܒܟܝܦ ܝܘ, omnia ista in rasura, 1 manu ex atramento.

49. ܒ̈ܢܘܗܝ, sic codex. Item sic cetera ad finem versus cum Ar, Aet et Arm contra Vulgatam, quae quidem sana mihi videntur, modo deleatur interpunctio major in fine versus.

50. ܕܫܘܡܠܝܗ, supplendum ex usu codicis punctum super ܗ (ܕܫܘܡܠܝܗ̇), ut patet ex contextu.

ܘܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ
ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܫܬܐܣܐ
ܕܢܘܗܪܐ. ܘܕܫܒܚܬ ܘܡܫܒܚܬ
ܒܟܠܐ ܪܒܐ ܘܐܡܪܐ.
28 ܐܢܬܘ ܐܘܪܚܐ ܡܠܐܟܐ.
ܗܘ ܕܡܢ ܢܘܗܪܐ ܩܕܡܝܐ
ܐܝܬܝܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܝܢ.
ܡܛܠ ܕܗܘ ܒܓܘ ܠܗ
ܕܐܬܐ ܠܡܫܘܓܐ ܕܐܘܠܬܐ
ܗܕܐ. ܘܗܘܬ ܚܕܬܝܢ
ܠܚܝܠܐ. ܘܒܠܘܬܝܢ ܠܚܫܘܟܝܗ.
29 ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܡܡܠܠ ܗܘܬ.
ܡܢ ܪܒܐ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܡܢܬܐ ܠܐ ܐܪܥܐ. ܐܝܬܐ
ܠܥܠܡܝܢ ܡܠܐܟܐ. ܗܘ
ܕܐܝܬܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܝܢ
30 ܡܢ ܩܕܡ. ܘܚܙܝܢ ܡܢ
ܪܒܐ ܐܝܟ ܠܐ ܐܪܥܐ.
❖ ܐܝܟ ܡܢܬܐ. ܘܡܕܒܪܢܐ
ܡܚܝܠܝܢ ܗܘܐ. ܘܐܚܝܕܝܢ *f. 274. r. a.*
ܒܡܚܝܠܝܢ ܘܚܠܝܢ ܘܐܡܝܢܝܢ
31 ܠܐ ܪ̈ܓܠܝ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢ
ܠܟ. ܘܠܐ ܡܢܐ ܡܬܐܡܢ
ܐܢܬ. ܘܒܡܢܐ ܐܡܬܝ
ܪ̈ܚܡܝ. ܘܡܕܒܪܢܗ ܕܠܟܝ.
32 ܘܐܡ̈ܪܬ ܠܗ. ܡܛܘܠ
ܕܡܫܟܚܬܢܝ. ܐܝܟ ܓܒܪ
ܒܟܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ
ܠܗ. ܐܦ ܠܡܫܟܚܬܐ. ܘܗܘܐ
ܚܙܝܬ ܘܚܙܐ ܐܝܟ ܡܕܡ
ܕܠܐ ܡܡܫܚ ܐܝܟ ܕܐܬܡܫ.
33 ܘܒܬܪ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܩܘܡ
ܠܐ ܪ̈ܓܠܝ. ܘܐܘܪܚܝ.
34 ܘܐܡ̈ܪܬ ܠܗ ܡܛܠܠ ܡܢܝ.
ܘܒܠܚܘܕ ܠܐ ܐܬܡܨܝܢ
ܕܠܐ ܐܡܘܬ ܕܠܐ ܒܪܓܫܝ.
35 ܡܛܠ ܕܚܙܝܬ ܡܕܡ
ܕܠܐ ܚܙܐ ܗܘܬ. ܘܢܦܩܬ
ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܡܫ
36 ܐܝܢ. ܐܘ ܕܠܡܢܐ ܡܕܒܪܢ
ܡܕܒܪ ܗܢܐ. ܘܠܩܢܐ
37 ܚܠܡܐ ܗܘ ܚܙܝܬ. ܗܘܐ
ܕܝܢ ܒܟܠ ܐܝܟ ܡܢܝܢ ܡܢܝ.
ܐܘܕܥܢܝ ܠܒܒܝ ܠܐ ܚܙܐ
ܗܘܐ ܕܚܙܐܬܗ ܘܟܕ
38 ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܫܒܚܢܐ
ܘܠܒܢܝ. ܘܐܬܠܐ ܠܟܝ ܠܐ
ܐܠܘܗ ܕܕܝܠܟ ܐܢܬ. ܡܛܠ
ܕܡܪܚܡܢ ܥܠ ܠܟܝ
39 ܪ̈ܐܙܐ ܦܬ̈ܓܡܐ. ܚܙܘ ܓܒܪ
ܠܬܐܘܪܝܐ ܕܦܓܪܝ ܡܢܗ
ܐܢܬ ܠܐ ܒܥܝܢܝ. ܘܦܓܪܝ
ܡܬܐܡܠܠ ܐܢܬ ܠܐ
ܒܥܝܢܝ. ܘܦܓܪܝ ܡܬܐܡܠܠ

28. ܕܐܘܠܬܐ, post vocem rasura, puncti ut apparet.

32. ܠܗ. ܐܦ ܠܡܫܟܚܬܐ. ܘܗܘܐ, sic codex, et in marg. 1 manu, ut omnino apparet ex atramento, ab alto ad infra char. curren-tiori ܚܙܝܬ, de quo vide supra, VIII, 22. Vox deest, ut patet etiam ex aliis versionibus; Le Hir supplet ܢܦܩܬ *exivi.*

33. ܪ̈ܓܠܝ, punctum post vocem videtur omnino reprobari lineola 1 manus, sed

ܗܘܠ. ܐܠܐ ܐܬܦܫܩܘ
ܠܒܣܡܬܐ ܕܪܘܚܝ ܘܐܬܒܣܡܘ
ܡܛܠ ܕܒܪܗ ܕܐܘܪܚܡܘ.
21 ܗܘ ܓܝܪ ܚܝܠܝܢ ܡܩ̈ܕܫܝܢ
ܕܚܙܘ: ܘܡܩ̈ܕܫܝܢ
ܕܐܬܚܣܘ: ܘܫܘܡܠܝܢ
22 ܕܐܬܒܪܝ ܘܐܬܡܠܝܘ ܒܫܘܒܚܬܐ:
ܘܐܬܡܣܟܢܘ ܕܐܬܓܡܠܬ:
ܘܡܣܟܢܘ ܕܢܦܠ: ܘܡܬܗܘܘ̇
ܕܡܬܚܠܢ ܕܕܓܪ: ܘܡܣܟܢܐ
ܕܢܬܥܠ ܕܐܬܚܫܒܬ:
ܘܡܩ̈ܕܫܝܢ ܕܐܬܓܠܝܘ. ܘܡܫܡܠ
* ܕܐܬܦܪܫ ܠܟܠܝܢ ܕܐܬܚܫܒ: * v. c.
ܘܟ̈ܠܝܢ ܚܐܪ̈ܝܢ ܕܐܬܚܒܪܘ:
ܘܡܩ̈ܘܡܝܢ ܕܢܦܠܘ ܒܥܘܠܐ:
ܘܠܒ̈ܫܝܢ ܕܐܬܦܫܛܘ: ܘܟܬ̈ܘܢܝܬܐ
ܕܐܬܓܠܝܘ:. ܘܢܦ̈ܫܢ
ܐܬܚܒܪ ܒܦܓܪܐ: ܘܣܢ̈ܝܢ
ܐܬܚܠܦܘ: ܘܕ̈ܩܝܢ ܐܬܒܪܘ:
ܘܐܬܚܒܪܘ ܒ̈ܚܒܝܒܝܢ:
23 ܘܫܒܚܬܝܢ ܐܬܝܗܒܘ. ܘܪ̈ܘܚܐ
ܕܝܢ ܡܢ ܡܟܝܠ ܠܐ ܢܬܡܚܘ̇
ܕܙܘܥܝ. ܕܐܬܡܠܠ.

ܫܬܩܐ ܕܐܬܡܣܟܢܘ̇ ܗܘܝ.
ܘܐܬܓܠܝܬ ܒܙܒܢܐ
24 ܕܐܟܠܝܢ ܕܫܪܝܢ ܠܗ. ܐܠܐ
ܗܡܝܠܐ. ܥܕܝܢ ܡܠܟܝܢ
ܫܘܓܪܐ ܕܡܩ̈ܫܝܢ. ܐܝܟ
ܕܬܪ̈ܥܐ ܠܟܝܢ ܚܕܬܝܢܐ.
ܘܕܝܠܝܢ ܡܠܟܝܢ ܡܕܝܢܐ
25 ܡܪ̈ܐ ܕܠܐܬܘܢ. ܘܗܘܐ
ܕܡܢ ܡܫܡܠܐ ܗܘܬ ܠܡܢܗ.
ܘܗܘܐ ܐ̈ܦܝܗ ܠܘܬܢ ܗ̈ܘܝܢ
ܫܓܝܢ. ܘܐܝܟ ܕܡܫܬܐ
ܕܒܪܡܐ ܗܘܐ ܠܗ ܚܘܐ
ܕܦܘܪܩܢܗ. ܘܢܨܒܬ ܫܓܝܢ
ܕܐܬܦܪܥ ܠܡܬܘ̇ܗ. ܘܠܟܢ
ܓܒ ܬܡܢܗ ܗܘܐ. ܘܡܢ
ܡܬܚܫܚ ܐܝܟ ܕܒܢܘ̇
26 ܗܘܠ. ܚܙܘܐ. ܡܢ ܡܠܟܐ
ܡܛܠ ܕܡܠܐ ܪܚܡܐ ܘܕܚܠܐ.
ܐܝܟ ܕܬܘܠܐ ܡܠܘ̇ ܐܪܥܐ
27 ܡܢ ܡܠܘ̇. ܘܫܠܚܬ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ
ܗܘܬ ܠܟܝܢ ܐܬܠܝܐ. ܐܠܐ
ܡܚܝܠܬܐ ܕܡܬܚܝܠܐ.

21. ܡܩ̈ܕܫܝܢ, ܩ ex ܒ rasura effictum quantum apparet; ܝ quoque ex parte in rasura, sed 1 manu ex atramento, ac videtur fuisse ex vestigiis ܒܡ (ܡܒ̈ܕܫܝܢ).

Ibid. ܘܡܩ̈ܕܫܝܢ, primo fuit ܘܡܒܕܫܝܢ, sed hasta literae ܒ erasa fuit.

Ibid. ܕܐܬܚܣܘ:, post vocem rasura, puncti ut videtur.

22. ܘܐܬܒܪܝ, punctum diacriticum reprobatur lineola 1 manus: sic autem vox pro ܕܐܬܒܪܝܢ, vel ܕܐܬܒܪܝܬ defective, ut saepe scribitur in codice nostro.

23. ܠܟܝܢ, litera ܝ in rasura, sed 1 manu ex atramento; ratione rasurae videtur fuisse ܗ (ܠܟܗ̇); pro puncto vero post vocem fere totum erasum, aliud additum. In margine rasura, puncti fortasse, quo correctio facienda indicabatur.

25. ܗܘܐ, punctum post vocem reprobatur lineola 1 manus.

26. ܐܪܥܐ, post vocem rasura, puncti ut apparet.

27. ܡܬܚܙܝܢܐ, ܐܬܠܝܐ et ܐܪܥܐ; post has voces rasura, in qua apparet fuisse punctum.

8 ܗܘܟܐ ܕܝܢ ܠܡܬܬܐܡܪܘ
ܡܬܐܡܪܐ܂ ܡܠܝܢ ܡܬܬܐܡܪܢܝܢ܀
ܐܝܬ ܓܝܪ ܡܡܠܐ ܐܝܬܝܗ
ܠܐ ܒܪܐ ܚܕ܂ ܚܠܝ ܕܝܢ ܒܟܠܗ
9 ܒܒܥܕܐ ܠܐ ܐܡܝܢ܂ ܡܠܟܘܬܗ
ܕܝܢ ܠܐܒܪܐ ܘܠܐܡܪ
ܒܗܘ܂ ܡܛܠ ܕܗܘ ܚܢܢܐ
ܕܠܐܒܐ܂ ܡܛܠ ܕܦܫܝܛܝܢ
v. b. 10 ܐܝܟ ܕܗܘܘ ܒܟܝܢܗ܂ ܘܥܡ
ܪܫ ܦܘܠܚܢܗܘܢ ܐܝܟܢ
ܕܗܘܘ ܒܟܝܢܗ܂ ܘܐܚܪܢܐ
ܐܝܟܢ ܕܐܬܐ ܗܘ ܒܟܠܗܘܢ
ܠܐܝܕܐ ܐܝܟܢ܂ ܘܐܝܟܢܐ
11 ܗܢܐ ܫܘܪܝܗܘܢ܂ ܡܢܗ
ܗܘܠܐ ܫܢܝ ܕܬܐܪܬܐ
ܢܬܐܒܠ ܗܢܝܢ ܕܗܘܐ ܒܟܠܗ
ܫܘܪܝܐ ܐܝܬܝܗ܂ ܐܘ
ܐܝܬ ܕܠܐ ܚܕ ܡܬܐܡܠܐ
ܐܝܬܝ܂ ܐܘ ܕܝܢ ܠܐܡܪ
12 ܒܗ ܕܠܐ ܕܢܦܠ ܐܝܟܢ ܕܒܗ
ܒܐܒܪܐ܂ ܡܛܠ ܕܐܝܬ
ܦܐܪܘ ܕܪܝܫ ܐܘܪܚܐ܂
ܗܘ ܕܡܫܬܠܛ ܢܦܫܐ
13 ܘܡܕܒܪܢ ܢܦܫܗ܂ ܐܒܪܐ
ܓܝܪ ܐܝܟ ܡܢܗ ܕܐܒܪܐ
ܐܝܠܐ ܫܘܝܐ ܕܐܒܐ
ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܒܐ܂ ܘܐܢܐ
ܕܝܢ ܬܘܒ ܐܡܪ ܐܢܐ ܒܗܝ܂
14 ܐܢܫܐ ܕܐܝܬܝ ܒܠܐܘܬܐ
ܢܒܪܬ܂ ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܒܘ
ܚܘܒܬ ܦܐܪܘ܂ ܡܢ ܪܫ
15 ܒܪܫܐ ܒܗܘ ܕܒܪܘܗܝ܂ ܗܘܐ
ܗܘܠܐ ܐܚܪܝܢ ܒܓܘܫܡ ܫܒܩܝ܂
ܘܒܚܝܠܐ ܫܡܒܪܝ ܒܫܘܬܐ
16 ܕܓܝܪܬܗܝ܂ ܡܛܠ ܕܐܦ
ܬܐܕܘܬܗܝܢ ܒܓܙܐ ܕܝܢܗ
ܕܡܕܡ܂ ܐܦ ܒܟܪܘܗܝ
ܬܡܢܥܝܢ ܒܕܝܢ܂ ܘܬܫܬܡܥܝܢ
17 ܒܢܦܫܐ܂ ܒܗܠܐ ܗܘܠܐ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܗܠ ܓܒܪܘܗܝ܂
18 ܘܒܗܬ ܘܐܡܪܐ ܒܗ܂ ܕܠܐ
ܐܚܪܝܢ ܗܘܝܐ܂ ܘܠܐ ܐܚܪܝܢ
ܒܡܕܝܢܬܐ܂ ܘܠܐ ܒܗܠ ܓܒܪܘܗܝ܂
ܐܠܐ ܗܘܝܐ ܐܚܪܝܢܐ܂
19 ܘܐܘܫܦܬ ܬܘܒ ܕܐܡܠܠ
20 ܒܡܢܗ܂ ܘܐܡܪܐ ܒܗ܂ ܠܐ
ܐܝܬܝܐ ܠܐ ܐܝܬܝܐ
ܠܐ ܬܬܒܥܝ ܦܬܓܡܐ

8. ܐܝܬ, sic codex ut saepe in vetustissimis libris; item vv. 11 et 24, et alibi.

Ibid. ܒܒܥܕܐ, jam in notis versioni praeferebam ܒܥܕܐ.

11. ܐܘܒܪܝܢ܂, sic ut dedi omnia, sed de puncto secundo dubito num sit 1 manus, quo forte sic apposito, quisquis apposuit voluit, puto, indicare reprobationem literae *Jud*, quamquam forma illa saepe occurrit in vetustis libris, sed nullibi ex libris, quos tractavi, frequentius quam in codice Musei Britannici, *Add. Mss.* 14447, indole ipsa librorum favente quos continet.

14. ܒܫܘܬ, punctum erat et super ܗ, sed leviter abrasum videtur, et omisi.

Ibid. ܡܢ ܪܫ, post haec rasura, puncti ut videtur, et praecedens punctum, quod est 1 manus ex atramento, videtur ex ejus conditione post illam rasuram suppletum fuisse.

16. ܬܐܕܘܬܗܝܢ, literae ܗܝܢ in rasura, 1 manu ex atramento.

42 ܘܐܢܐ ܐܡܪܬ ܠܟܘܢ܂ ܐܬܬܠܝ
ܠܗ ܕܡܢܐ ܓܪܡܥܝ܂ ܘܩܢܝܬ
43 ܘܐܡܪܬ ܠܗ܂ ܒܡܫܠܐ
ܗܘܝܬ ܐܢܐ ܐܡܬܟ ܘܠܐ
ܢܟܪܝܐ܂ ܡܢ ܗܘܝܬ ܥܡܟ
44 ܓܒܪܝܢ ܠܐܠܗܝܢ ܡܫܝܚ܂ ܘܐܢܐ
ܕܝܢ ܒܡܠܘܟ ܘܦܠܠ ܡܫܚܢ
ܒܗܢ ܒܗܠܝܢ ܠܐܠܗܝܢ ܡܫܝܚ
ܒܫܡ ܗܘܝܬ ܘܡܬܬܟܠܝ
ܡܢ ܡܪܝܡܐ܂ ܒܪܝܡܐ
45 ܘܒܠܠܐ܂ ܘܗܘܝܬ ܡܢ
܀ ܒܬܪܘܢ ܕܗܠܝܢ ܠܐܠܗܝܢ
ܡܫܝܚ܂ ܡܛܠ ܠܐܘܐ *f. 273. v. a.*
ܒܡܠܟܐ ܕܐܡܬܟ܂ ܘܚܙܐ
ܡܘܡܝܗ܂ ܘܣܪ ܒܪܘܚܝܢ
ܘܝܘܒ ܠܗ ܒܙܐ܂ ܘܣܒܬ
ܘܐܬܦܫܬ ܒܗ ܦܫܝܚ
ܐܢܐ ܘܓܒܪܝܢ ܘܒܠܗܘܢ
ܟܠܗ ܡܪܝܬܝ܂ ܘܡܫܝܚܘܗܝ
46 ܠܫܒܚܬܐ܂ ܘܒܫܬܗ
47 ܒܠܐܬܐ ܦܓܪܬܐ܂ ܘܡܢ
ܢܦܫܐ ܐܬܬ ܕܐܦܩ ܠܗ
ܐܬܬܐ܂ ܘܡܫܒܚܐ ܫܘܒܚܐ
ܕܡܫܪܐ ܘܒܦܫܡܐ ܢܦܫܐ܂
X, 1. ܘܗܘܐ ܕܡܢ ܠܠܐ ܦܪܫ
2 ܠܓܘܫܢܐ܂ ܢܦܠ ܘܫܒܩ܂ ܘܐܢܐ
ܕܝܢ ܦܫܩܬ ܐܝܟ ܠܚܙܝܐ܂

ܘܦܩܕ ܡܠܟܘܗܝ ܒܢܝ ܡܪܝܬܐ
ܕܠܚܘܫܢܐ܂ ܘܐܢܐ ܢܩܫܬ
ܠܗ ܒܪܡܫܐ ܠܨܘܡܐ ܐܚܪܝܐ
3 ܡܒܪܡܫܐ ܠܛܠܠܐ܂ ܘܦܢܝ ܒܬܪ
ܕܡܠܘ ܡܠܟܘܗܝ ܘܦܩܕܝܢ
ܗܘܘ ܕܐܦ ܐܢܐ ܕܡܠܐ
ܗܘܝܬ܂ ܘܦܩܕܬ ܒܛܠܠܐ
ܘܟܪܙܬ܂ ܘܐܬܬ ܐܝܟ
ܕܗܘܐ ܚܙܐ ܐܢܬ ܠܦܩܕܬܐ
4 ܗܕܐ܂ ܘܡܬܚܫܒܐ ܐܢܐ
ܕܐܘܦ ܠܐ ܐܦܘܠ ܠܟܘܢ
ܠܡܪܝܬܐ܂ ܐܠܐ ܕܗܘܦܐ
ܐܗܘܐ܂ ܘܠܐ ܐܦܠܠ
ܘܠܐ ܐܦܬܐ܂ ܐܠܐ
ܕܐܡܚܝܬ ܐܗܘܐ
ܡܬܐܒܠܐ ܘܪܦܡܐ ܒܪܡܫܐ
5 ܕܐܦܬܘܢܗܘܢ ܘܐܢܐ ܕܝܢ
ܢܦܩܬ ܡܫܬܒܚܬ ܗܠܝܢ
ܕܡܬܚܫܒ ܗܘܝܬ܂ ܘܦܢܝܬ
6 ܒܨܘܪܬܐ ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ܂ ܗܒ
ܦܪܘܫܘܬ ܐܬܬܐ܂ ܡܢ
ܡܠܟܘܢ ܢܦܫܐ ܠܐ ܫܦܝܪ
ܐܢܬ ܠܐܒܠܢ ܘܠܡܫܪܐ
7 ܕܓܒܪܝ܂ ܕܗܘܐ ܙܗܘܐ
ܐܡܐ ܕܒܠܢ ܐܬܬܘ
ܒܟܦܬܐ ܦܓܪܬܐ܂
ܘܒܡܬܡܟܐ ܢܦܫܐ ܡܬܡܟܐ܂

42. ܘܒܟܠܗ, primum punctum fortasse positum, quod alterum uniatur paullo cum subjecto ܠ.

45. ܠܠܐܠܗܝܢ, litera ܠ in rasura 1 manu, erat fortasse ܕ (ܕܠܐܠܗܝܢ).

Ibid. ܒܗ sic, et punctum erat super ܗ, quod abrasum fuit.

X, 2. ܐܚܪܝܐ *posteriorem* verti non satis perspicue quidem, melius *extremum*, ad finem diei nempe.

ܐܝܣܪܐܝܠ ܫܡܥܘܢܝ. ܘܐܨܬܘ
31 ܕܝܥܩܘܒ ܠܟ ܠܡ̈ܠܝ. ܕܗܐ
ܙܪܥ ܐܢܐ ܐܢܐ ܒܟܘܢ
ܢܡܘܣܝ. ܘܢܥܒܕ ܒܟܘܢ
ܦܐܪ̈ܐ ܕܐܝܬܘܬܐ.
ܘܬܫܬܒܚܘܢ ܒܗ ܠܥܠܡ.
32 ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܝܢ ܢܣܒܘ
r. c. ⁘ ܢܡܘܣܐ ܘܠܐ ܢܛܪܘܗܝ.
ܘܦܘܩ̈ܕܢܐ ܘܠܐ ܥܒܕܘ.
ܐܦ. ܘܗܘܘ ܠܗܘܢ
ܦܐܪ̈ܘܗܝ ܕܢܡܘܣܐ ܕܠܐ
ܐܒܕܘ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܫܟܚܝܢ
ܗܘܘ ܕܢܐܒܕܘܢ ܡܛܠ
33 ܕܕܝܠܟ ܗܘܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ
ܕܩܒܠܘܗܝ ܐܒܕܘ. ܡܛܠ
ܕܠܐ ܢܛܪܘ ܡܕܡ ܕܐܙܕܪܥ
34 ܒܗܘܢ. ܘܗܢܐ ܢܡܘܣܐ
ܐܝܬ. ܕܡܢ ܩܒܠܬ ܐܪܥܐ
ܙܪܥܐ. ܐܘ ܝܡܐ ܠܐܠܦܐ.
ܐܘ ܡܐܢܐ ܐܚܪܢܐ
ܕܡܬܬܣܝܡ ܒܗ
35 ܡܐܟܘܠܬܐ. ܐܘ ܡܕܡ
ܕܡܫܬܝܐ. ܐܘ ܡܕܡ
ܕܐܬܚܪܒ ܗܘܝܢ ܡܫܬܪܝܢ.
ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܓܘܗ ܐܝܟ
ܡܫܬܪܝܢ. ܠܡܐܢܐ ܕܝܢ ܠܐ
36 ܗܘܐ ܗܟܢܐ ܗܘܐ. ܐܠܐ
ܚܢܢ ܐܝܠܝܢ ܕܢܣܒܢ ܢܡܘܣܐ
ܘܚܛܝܢ ܐܒܕܝܢ ܥܡ ܠܒܢ
37 ܗܘ ܕܩܒܠܗ. ܢܡܘܣܐ ܕܝܢ
ܠܐ ܐܒܕ. ܐܠܐ ܡܩܘܐ:
38 ܒܬܚܫܒܬܗ ܕܝܢ. ܟܕ ܗܠܝܢ
ܡܡܠܠ ܗܘܝܬ ܒܠܒܝ. ܐܬܦܢܝܬ
ܒܥܝ̈ܢܝ ܘܚܙܝܬ ܐܢܬܬܐ ܡܢ
ܝܡܝܢܐ ܕܝܠܝ: ܟܕ ܡܬܐܒܠܐ
ܗܘܬ ܘܒܟܝܐ ܒܩܠܐ ܪܡܐ.
ܘܒܢܦܫܗ̇ ܡܬܐܒܠܐ
ܗܘܬ ܘܡܟܐܒܐ ܛܒ.
ܘܡܐܢ̈ܝܗ ܡܨܪܝܢ ܗܘܘ.
ܘܥܦܪܐ ܪܡܐ ܗܘܐ ܥܠ
39 ܪܫܗ. ܘܐܢܐ ܫܒܩܬ
ܡܚܫܒܬܐ ܕܡܬܚܫܒ ܗܘܝܬ.
ܘܐܬܦܢܝܬ ܠܘܬܗ ܘܐܡܪܬ
40 ܠܗ̇. ܠܡܢܐ ܒܟܝܐ ܐܢܬܝ
ܘܡܟܐܒܐ ܐܢܬܝ ܒܢܦܫܟܝ.
41 ܘܥܢܬ ܘܐܡܪܬ ܠܝ. ܫܒܘܩܝܢܝ
ܡܪܝ ܘܐܒܟܐ ܥܠ ܢܦܫܝ.
ܘܐܘܣܦ ܬܘܒ ܕܐܬܐܒܠ
ܡܛܠ ܕܣܓܝ ܡܪܝܪܐ ܠܗ̇
ܒܢܦܫܝ. ܘܛܒ ܡܟܝܟܐ ܐܢܐ.

31. ܙܪܥ ܐܢܐ, in versione delendum *ego* ante *semino*.

Ibid. ܢܡܘܣܝ, litera *Jud* est a 1 m., sed parva rasura est, in qua ex vestigiis fortasse erat ܗ (ܢܡܘܣܗ).

Ibid. ܦܐܪ̈ܐ, post vocem rasura puncti.

34. ܘܗܢܐ, si legatur ܘܗܐ *et ecce*, cum Vulgata concordat.

40. ܐܢܬܝ 2°, *Jud* in rasura, 1 m. ex atr.

in notis versioni indicabam addendum esse ܠܐ; Le Hir corrigit ܠܘ pro ܡܢ, et post ejus correctionem vertendum est, *neque pertransibat*.

30. ܘܐܨܬܘ, litera ܨ sine puncto in codice, omissum videtur, quod illi literae respondeat punctum diacriticum superiori voci subjectum, quod ex loco omnino voci inferiori trahi non potest.

ܡܢ ܣܘܓܐܐ ܘܡܪܕܝܬܐ
ܡܢ ܚܕܐ ܣܓܝܐܐ. ܀ . ܀
22 ܢܦܩ ܗܘܝܬ ܣܘܓܐܐ.
ܠܐ ܕܗܘܐ ܒܫܘܬܦܘܬܐ.
ܘܐܬܬܙܝܥ ܙܘܥܬܐ ܕܒܠܒܐ
ܘܡܪܕܝܬܐ ܕܠܒܐ. ܘܠܒܐ ܕܒܢܝܢܫܐ
ܣܓܝܐܐ ܐܬܟܢܫܘ. ܀
23 ܐܢܬ ܕܝܢ ܐܢ ܬܦܪܘܫ
ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ ܐܚܪܢܝܢ.
ܐܠܐ ܠܐ ܬܘܒ ܬܦܪܘܫ
24 ܐܦܢ. ܘܠܐ ܒܫܘܠܡܐ
ܕܝܘܡܐ. ܐܢܐ ܕܒܥܬ
ܠܐ ܬܬܟܠ. ܘܐܦܠܐ ܡܢ
ܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܬܬܟܠ.
ܘܒܣܪܐ ܠܐ ܬܬܠܘܐ.
ܘܣܡܪܐ ܠܐ ܬܫܬܐ.
25 ܐܠܐ ܝܘܡܐ ܒܬܠܬܐ ܘܒܬܪܗ
ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܣܘܓܐܝܬ.
ܘܐܙܠ ܐܢܐ ܒܥܠܡܐ. ܘܡܬܡܠܐ
26 ܐܢܐ ܒܥܠܡ. ܀ . ܘܐܙܠܬ
ܐܝܟ ܕܦܩܕܬ ܒܫܘܠܡܐ

ܕܡܬܦܪܫ ܐܢܫ ܘܡܬܦܨ
ܠܘܬܝ ܠܐ ܝܘܡܐ ܕܐܬܐ.
ܘܐܬܬ ܡܢ ܒܝܬܐ
ܕܒܪܐ. ܘܗܘܝܬ ܒܗ
ܡܬܦܠܛܝܢ ܒܫܒܥܐ. ܀
27 ܘܗܘܝܬ ܡܢ ܒܬܪ ܫܒܥܐ
ܝܘܡܝܢ. ܘܐܢܐ ܐܡܪܬ
ܗܘܝܬ ܠܐ ܒܫܡܝܐ.
ܘܦܪܚ ܗܘܐ ܠܘܬܗܘܢ ܒܠܒܝ
ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܒܠܒܝ ܐܝܟ
28 ܕܡܢ ܦܪܚܗ. ܘܐܬܦܬܚ
ܦܘܡܝ. ܘܦܪܚܬ ܕܐܦܠܐ
ܦܪܚ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܦܪܬ
29 ܐܘ ܡܕܝܢܬܐ ܡܕܝܢ. ܡܬܦܬܚܐ
ܐܝܟܢܐ ܠܐܟܠܐ
ܒܡܕܒܪܐ ܕܚܙܝܢ ܒܗ ܠܒܘܫܐ
ܗܘܘ ܡܢ ܡܕܝܢ. ܘܗܘ
ܒܚܙܝܢ ܗܘܘ ܒܡܕܒܪܐ
ܒܐܪܥܐ ܕܒܗ ܒܗܘ ܦܪܙܠ.
ܘܗܘ ܒܒܪ ܒܗܘ ܐܝܟ
30 ܘܐܒܕܢܐ ܒܗܘܢ. ܐܝܟ

videtur primo fuisse ܠ, ex quo partim eraso ratione ejus formae in charactere *estranghelo* remansit ܕ. Margine sinistro lineae hujus punctum minio, quod vel casuale est, vel indicium correctionis faciendae esse potest.

Ibid. ܒܡܕܒܪܐ, praeter ܐ et punctum diacriticum, reliqua in rasura, 1 manu, ut videtur ex atramento.

Ibid. ܡܬܦܬܚܐܘܗܝ, litera ܗ in rasura, 1 manu, ut videtur ex atramento, spatium regulare.

29. ܗܘܘ ܡܢ, in rasura 1 manu ex atramento.

Ibid. ܘܗܘ, 2º sic tota linea in ipso codice,

22. ܕܒܫܘܬܦܘܬܐ, sic codex in linea arcta, non ܕܒܫܘܬܦܘܬܐ.

23. ܐܢܬ ܕܝܢ ܐܢ ܬ., verti: *Tu autem si separaveris septem dies alios* ex Vulgata pendens, Syrus aeque fert: *Tu autem si segregaveris te septem diebus aliis.*

24. ܐܠܐ, margine duo puncta inaequalis altitudinis et crassa, ex atramento 1 manu videntur.

25. ܘܐܙܠ ܐܢܐ, arcte in rasura, 1 manu, ut videtur ex atramento.

26. ܐܝܟ, punctum literae ܕ (ܟ) in rasura, 1 manu ex atramento, sed nullum fuit supra, et post literam rasura, in qua nulla litera fuit, ex conditione vero rasurae

ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܗ̇ܘܬ ܠܗܘܢ.
11 ܘܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܐܫܬܟܚܘ
ܠܟܠ ܢܡܘܣܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܚܐܪܘܬܐ.
12 ܘܡܢ ܦܬܝܚ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܐܬܪܐ ܕܠܓܙܪܬܐ ܙܘܚܐ.
ܘܠܐ ܐܫܬܡܥܘ. ܐܠܐ
ܐܬܡܣܘ. ܠܗܘܠܝܢ ܕܡܫܬܡܥܘ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܒܬܪ
13 ܡܛܠ ܢܒܥܘ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܟܠ
ܠܐ ܠܡܩܡ ܡܢ ܗܢܐ
ܕܐܝܟ ܡܫܬܠܛܝܢ ܥ̈ܡܡܐ.
ܐܠܐ ܩܕܡ ܕܐܢ̈ܫܐ
ܚܙܝ ܕܒܢ̈ܝܐ ܗܠܝܢ ܕܕܝܠܗܘܢ
ܗܘ ܥܠܡܐ. ܘܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ
ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܗ̇ܢ.
14 ܘܚܙܝܬ ܘܐܬܕܪܟܬ. ܐܦ
15 ܗܢܐ ܠܗܘܢ ܐܡܪ ܐܢܐ.
ܘܡܢ ܒܬܪܗܢ ܠܗܘܢ ܐܡܪ
ܐܢܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܐܚܝܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ
16 ܕܚܝܘ. ܐܝܟ ܕܫܦܝܢ
ܗܘܘ ܓ̈ܠܠܐ ܡܢ ܝܡܬܐ
ܠܟܘܪܐܬܗ ܘܚܒܠܐ ܘܐܒܕܢ

17 ܟܢܐ. ܐܝܟ ܐܬܪܐ ܗܘܝܢܐ
ܐܦ ܠܬ̈ܫܠܡܘܬܗ. ܘܐܝܟ
ܗ̈ܦܟܐ ܗܘܝܢܐ ܐܦ
ܙܘ̈ܥܡܢܐ. ܘܐܝܟ ܚܫܟܐ
ܗܘܝܢܐ ܐܦ ܬ̈ܢܢܐ. ܘܐܝܟ
ܐܡܪܐ ܗܘܝܢܐ ܐܦ ܐܪ̈ܙܐ.
ܡܛܠ ܕܒܐܝܕܗ ܗܘܐ
18 ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܒܬܪܐ ܕܗܘܬ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܗܢܐ ܐܠܗܐ. ܡܢ
ܩܕܡ ܕܢܗܘܘܢ ܥ̈ܠܡܐ
ܕܠܥܡܪܘܢ ܒܗ. ܘܠܐ ܐܢܫ
19 ܡܛܠ ܠܡܣܟܟܝܢ. ܐܦ ܟܢܬ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܢܫ. ܘܗܘܝܐ
ܕܐܬܒܪܝܘ ܟܠ ܕܒܪܝܘ
ܕܡܬܡܪ. ܘܟܠ ܦܬܓܡܐ
ܕܠܐ ܣܦܪܐ. ܘܟܠ ܢܡܘܣܐ
ܕܠܐ ܡܬܟܬܒ. ܐܬܟܬܒܘ
20 ܒܗ̈ܦܟܝܗܘܢ. ܘܫܪܝܬܘ
ܠܥܠܡܝܢ ܗܘܐ ܐܚܪܢ. ܘܡܫܬܟܠ
ܕܟܢܝܢ ܗܘܐ ܗܘܬ
r. b. * ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܡܕܒܪܢܘܬ
ܗ̈ܦܟܝܗܘܢ ܕܥܡܘܪ̈ܘܬܗ.
21 ܘܚܝܬ ܘܚܙܝܬ ܠܟܠ ܒܟܝܢܐ
ܠܟܘܪ. ܘܐܚܝܬ ܟܝ ܝܘܦܬܐ

11. ܚܐܪܘܬܐ, in litera ܪ (ܪ̇) alterum punctum additur, coalescens ex parte cum litera ipsa.

12. ܕܡܫܬܡܥܘ, jam in notis versioni dixi delendum esse ܕ.

15. Initio v. 15 ex aliis versionibus aliqua excidisse jam innui in notis versioni, probabiliter ex omoeoteleuto, cum ex Vulgata appareat ultimam vocem debuisse esse ܐܡܪܐ, qua etiam finit v. 14.

16. ܠܟܘܪܐ, punctum literae ܪ crassum et in rasura, 1 manu ex atramento.

17. ܗ̈ܦܟܐ, puncta *ribui* secunda coalescunt, fortasse arte.

19. ܐܦ ܟܢܬ ܗܘܐ ܓܝܪ, verti *Non enim erat*, strictius *Neque enim erat*.

20. ܕܟܢܝܢ, literae ܢܝ in rasura, 1 manu ex atramento.

Ibid. ܗ̈ܦܟܝܗܘܢ verti *perversiones eorum*, melius *conversationes eorum*, *mores eorum*.

ܕܠܐ ܐܘܪܚܐ ܠܡܣܓܐ.
ܕܠܐ ܠܝ ܠܒܪ ܡܢܝܚܘܬܐ
ܐܠܗܐ ܕܕܢܚ ܠܒܢܘܗܝ ܡܚܝܠܐ
63 ܘܐܘܪܚܐ. ܐܘ ܗܘ ܗܘܐ
ܡܕܝܢ ܐܘܪܚܬܗ ܫܘܢܩܐ
ܕܐܬܘܬܐ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ
ܠܡܠܟܐ ܒܡܘܡܬܐ ܐܣܝܪܐ.
ܕܠܐ ܠܐ ܐܘܪܚܬܗ
IX, 1 ܕܒܢ̈ܝܢܐ ܐܒܐ ܘܡܘܗܝ ܡܚܝܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܡܠܠ ܡܡܠܠ
ܒܢܩܡܬ ܕܗܝ ܠܗܢܐ
ܕܒܢܝܐ ܡܢܗܬܐ ܣܓܐ
ܡܢ ܐܬܘܬܐ ܕܐܡܪܝܢ
2 ܡܢ ܡܪܝܡ. ܐܦܪܝܡ ܐܬܟܬܠ
ܕܗܘܘ ܐܒܐ ܗܘ ܕܚܘ
ܠܟܠܝ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܥܘܕ
ܠܒܢܬܐ ܕܡܢܗ ܐܬܒܢܝ.
3 ܘܐܡܬܗ ܕܐܬܘܢ ܒܟܒܫܬܐ
ܘܡܢ ܕܐܬܪܘܬܐ ܘܪܘܡܐ
ܕܡܢܘ. ܘܒܠܐ ܕܡܢܡܪܐ.
ܘܡܫܓܘܫܝܐ ܕܡܕܒܪܢܐ.
4 ܘܐܘܟܠܘܬܐ ܕܢܒܝܐ. ܐܦܪܝܡ
ܐܠܗܝܢ. ܕܠܐ ܗܟܢ ܗܘܐ

ܡܛܠ ܗܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ
5 ܡܪܝܡ. ܐܦܠܐ ܝܘܡ ܕܟܠ
ܡܪܝܡ ܕܗܘܐ ܒܟܠܗܝܢ.
ܚܝܠ ܕܢܘܢ ܘܡܘܠܟܢܘ
6 ܝܠܐ. ܗܘܐ ܐܦ ܐܬܢܘܗܝ
ܕܡܕܝܢܬܐ. ܕܢܗܘܢ
ܝܒܢܝܢ ܒܢܝ̈ܐ ܘܒܐܬܘܬܐ
ܘܚܝ̈ܠܐ. ܘܡܘܠܟܢܘܗܝ
ܒܬܒܟܬܐ ܘܒܐܬܘܬܐ.
7 ܘܠܘܐܘܢ ܟܠ ܡܢܗ ܕܢܣܒ
ܘܟܠ ܕܢܩܘܡ ܕܠܒܪܘܟ.
ܒܟܬ̈ܒܘܗܝ ܐܘ ܒܦܘܩܕܢܘܗܝ.
8 ܕܗܘܝܢ ܗܘ ܗܘ ܠܡܐܬܐ ܡܢ
ܒܝܘܠܦܢ ܕܐܬܐܡܪ ܡܢ
ܡܪܝܡ. ܘܢܣܒ ܦܘܩܕܢܐ.
f. 273. r. a. ÷ ܒܐܪܥܐ ܘܒܐܬܘܬܗܘܢ ܗܘܐ ܡܢ
ܕܩܪܝܬ ܠܗ ܡܢ ܒܟܠܗ.
9 ܘܐܦܪܝܡ ܠܐܬܘܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܘܪܗ ܗܘܐ ܡܢ
ܐܪܚܬܗ. ܘܒܐܬܢܝܬܐ
ܠܗܘܘ ܐܠܗܐ ܕܫܪܪܐ
10 ܘܡܢܗ ܐܢܘܢ. ܟܠ ܐܠܗܐ
ܝܘܡ ܕܠܐ ܢܒܥܘܢ ܒܫܡܝܐ

voci ܗܘܐ, verbo subjeci, in quo tamen melius supra appingeretur, sed sic interdum noster apponit et primae personae.

63. ܐܘܪܚܬܗ, literae ܚܬܗ in rasura arcte 1 m. ex atramento.

IX, 1. ܕܒܢ̈ܝܐ, pro ̈ erat primo ܝ, sed punctum abrasum, et superius appictum, quod 1 m. videtur ex atramento.

2. ܐܒܐ, post vocem rasura, puncti ut apparet.

Ibid. ܠܒܢܬܐ, post vocem punctum erat, quod erasum, ut vix vestigia reliqua sint.

3. ܘܡܫܓܘܫܝܐ, retinui *turbatio* ex Latina versione, sed vertendum *turbationes*.

6. ܒܬܒܟܬܐ, praeter ܒ initiale, et ܬܐ, cetera in rasura, 1 m. ex atramento, spatium regulare.

9. ܘܒܐܬܢܝܬܐ, puncta *ribui* coalescunt, casune an arte, ut singularis numerus inducatur pro plurali, nescio; confer infra v. 17.

Ibid. ܐܢܘܢ, jam in notis versioni indicavi mutandum esse in ܐܢܝܢ, cum referatur voci ܐܪܚܬܗ.

ܗܘܝܘ ܕܐܬܝܠܕ ܠܡܬܠܡܚܘܢ
50 ܡܛܠ ܕܝܘܡܐ ܣܓ̈ܝܐܐ
ܬܪܘܢ ܒܥܘܬܗܘܢ
ܕܒܥܠܡܐ ܒܐܝܕܬܐ܂ ܚܕܐ
ܡܫܘܕܪܐ ܣܓܝܐ
51 ܕܐܬܒܨܪ܂ ܐܝܟ ܕܡ ܕܠܐ
ܢܫܡܥ ܐܫܬܥܠܝ܂ ܘܠܐ
ܠܡܫܬ̈ܥܝܘܬܗܘܢ ܕܐܢܫܝܢ
52 ܕܢܦܩܝܢ ܟܕ ܒܫܝܢ܂ ܟܠܗܘܢ ܓܝܪ
ܐܬܩܫܝ ܦܪܨܘܦܐ܂
ܘܐܬܟܪܒ ܐܟܠܐ ܕܫ̈ܡܝܐ܂
ܘܐܬܟܬܒ ܟܟܠܡܐ ܕܟܬܝܒ܂
ܘܐܬܓܠܝ ܦܘܠܚܢܐ܂
ܘܐܬܒܣܡ ܡܪܝܚܬܐ܂
ܘܐܬܥܒܪ ܢܚܫܐ܂ ܘܐܫܬܒܩܬ
ܓܥܬܐ ܘܢܓܕܬ ܫܡܫܬܐ܂
53 ܘܒܥܒܪܐ ܐܬܚܕ ܡܢܗܘܢ܂
ܘܡܘܕܝܢ ܕܟܪ ܡܢܗܘܢ܂
ܘܡܘܬܐ ܐܬܓܠܝ܂ ܘܢܦܠ
ܚܪܒܐ܂ ܘܫܒܠ ܐܬܓܠܝ܂
54 ܘܒܢ̈ܝܢ ܐܢܫܐ ܡܢܗܘܢ܂
ܘܒܫܘܠܡܐ ܐܬܐܚܕ܂

55 ܣܒܪ̈ܬܐ ܕܚ̈ܝܐ܂ ܠܐ ܢܣܒܠ
ܠܦܘܣ ܗܘܐ ܕܐܟܠܐ
ܠܐ ܣܓ̈ܝܐܐ ܐܢܫܝܢ ܕܐܟܠܝܢ܂
56 ܡܛܠ ܕܐܝܟܢ ܢܦܫܗ ܚܐܪܘܬܐ
ܘܐܫܟܚܗ ܒܡܕܝܢܬܐ܂ ܐܦ
ܒܢܡܘܣܗ ܐܣܓܝܗ ܢܓܗ܂
57 ܘܠܐܘܪܚܬܗ ܒܓܠܗ܂ ܐܦ
v. c. ܒܫܘ̈ܩܘܗܝ ܕܦܘ܂ ܘܐܡܪܘ
58 ܕܒܟܘܢ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ܂ ܡܢ
ܡܢܐ ܢ̈ܟܣܝܢ ܕܡܢܟܣ ܡܬܩܢ܂
59 ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܝܟ ܕܡܣܟܢ
ܒܟܘܢ ܗܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ
ܡܢ ܩܕܝܡ܂ ܗܟܢܐ ܐܦ
ܒܗܘܢ ܪܘܐ ܠܡܥܒܕ
ܕܒܟܝܪ܂ ܠܐ ܓܝܪ ܙܟܘ
ܡܪܝܡܐ ܕܠܐܟܘܢ ܩ̈ܢܝܢ
60 ܐܢܫܐ܂ ܐܠܐ ܗܢܘܢ
ܕܐܬܟܪܘ ܙܟܪܘ ܥܡܗ
ܙܟܘܬܗܘܢ܂ ܘܒܓܠܝܢܘܬܐ
ܡܦܪܘ ܘܠܐ ܐܘܕܝܘ ܒܢ܂
61 ܕܟܒܝܬܐ ܒܟܘܢ ܫ̈ܢܝ܂ ܡܛܠ
62 ܗܢܐ ܕܚܝܐ ܩܪܒ ܒܗ܂ ܗܘ

50. ܣܓ̈ܝܐܐ, super litera ܐ rasura, in qua videntur fuisse puncta *ribui*.

Ibid. ܕܐܬܒܨܪ, ipsa 1 manus videtur mutare in ܕܐܬܒܨܝܪ.

51. ܟܕ, rasura est post vocem, in qua punctum fuisse videtur. In margine lineola apponitur, seriori manu, quae et casualis esse potest: item initio v. 54.

53. ܘܒܥܒܪܐ ܐܬܚܕ ܡܢܗܘܢ, sic codex, nihil interponens.

56. ܒܢܡܘܣܗ, literae ܒ lineola apponitur, quae videtur 1 m., qua reprobaretu litera.

57. ܕܦܘ, inter ܦ et ܘ rasura, literae ܒ ut videtur.

58. ܢ̈ܟܣܝܢ, sic duo puncta diacritica codex, non puncta *ribui* ex usu codicis ista non apponendi participiis generis masculini, forma jam perspicue distinctis, et ex ipsa distantia punctorum in hoc loco.

59. ܪܘܐ ܠܡܥܒܕ, sic codex.

60. ܗܢܘܢ, ante vocem rasura, unius literae ut apparet.

Ibid. ܕܐܬܟܪܘ, punctum diacriticum ex loco voci ܗܢܐ dandum esset, sed ex usu codicis nunquam, quantum memini, apponentis

ܕܒܢܘܗܝ. ܐܘ ܠܐ ܐܚܝܢܘܗܝ܀
39 ܐܠܐ ܡܬܬܣܝܡ ܐܢܐ
ܠܐ ܡܬܠܬܐ ܕܢܒܠܬܗܘܢ
ܕܐܢܫܐ. ܘܠܐ ܣܢܝܢܘܗܝ
ܘܠܐ ܦܘܫܥܘܗܝ ܕܐܝܠܝܢܘܗܝ܀
40 ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܕܦܓܠܬܐ ܗܘܝܐ
41 ܢܗܘܐ. ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܐܪܙܐ
ܕܙܪܥ ܐܬܚܘܝܐ ܫܓܝܐܐ.
ܘܦܬܓܡܐ ܫܓܝܐܐ ܢܨܒ
ܐܠܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܐܝܕܝ
ܘܒܟܠܗܘܢ ܐܬܚܘܝܐ ܫܢܝܐ.
ܐܦܠܐ ܡܚܘܝ ܦܬܓܡܐ
ܘܩܘܝ ܚܕܪܐ. ܗܘܝܐ ܐܦ
ܐܢܫܝ ܕܐܬܐ ܒܒܥܒܕܐ. ܠܐ
ܗܘܐ ܡܬܚܙܝܢ ܚܕܝܘܗܝ܀
42 ܡܚܫܒܬܐ ܘܐܡܪܬ ܠܝ
ܐܢܦܫܬܐ ܕܢܦܠܐ ܒܫܢܝܢ
43 ܐܦܠܐ ܡܡܠܠܝܢ. ܐܢܚܢܢ
ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܠܝ ܡܠܟܐ
ܠܐ ܢܦܩ ܡܬܚܙܐ ܒܐܘܠܨܢܐ.
ܕܟܠܡܐ ܚܙܐ. ܐܦ ܡܢ
ܡܠܬܐ ܕܝܢ ܫܓܝܐܐ * v. b.

44 ܡܬܬܣܝܡܐ. ܒܐܝܠܝܢ ܕܝܢ
ܕܒܢܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܐܢܫܐ ܕܡܬܟܠܬܐ ܘܐܬܐ
ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܐܢܫܐ
45 ܕܐܡܪܐ. ܠܐ. ܟܠ ܐܢܐ
ܡܚܝܢ ܡܕܝܢ ܡܕܡ. ܣܓܝ
ܠܐ ܒܢܦܫܝ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܠܐ
ܢܬܠܝܘܗܝ. ܠܐ ܒܪܢܫܐ ܗܘ
ܐܝܟ ܕܢܚܡ ܡܬܚܙܝܢ ܐܢܬܘܢ܀
46 ܡܟܝܠ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܚܝ
ܕܗܘܐ ܐܢܐ ܠܐܚܝ ܕܗܘܐ
ܐܢܘܢ. ܘܐܚܝ ܕܒܢܝ
47 ܠܐܚܝ ܕܒܬܪܝ. ܦܪܘܩ ܐܝܟ
ܣܓܝ ܒܟܝ ܕܐܬܚܝܒ ܠܡܪܚܡܘ
ܒܚܘܒܝ ܢܦܫܝ ܡܢܗ. ܐܠܐ
ܐܝܟ ܦܪܘܩ ܕܡܢܗ ܢܦܫܝ
ܒܡܪܚܡܢܐ. ܠܐ ܢܗܘܐ
48 ܗܘܝܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܒܟܠܗ
ܠܡܬܚܘܐ ܦܘܩ ܡܬܚܙܝܐ.
49 ܡܬܠ ܕܐܬܚܙܝܬ ܐܢܐ
ܕܐܬܚܙܝ ܒܝ. ܘܠܐ ܦܫܝܛܬ
ܢܦܫܝ ܠܐ ܕܐܢܫܐ. ܡܬܠ

41. Initio versus marg. lineola, nescio qua manu, quae casualis videtur.

Ibid. ܢܨܒ, reddidi *plantat* ex Latina versione, favente contextu; per se est *plantavit*, et pro *plantat* scribendum esset ܢܨܒ̇.

45. ܠܐ, manus serior satis vetusta praemisit ductum, qui referre potest rude ܐ formae *maroniticae*, obtinentis tamen fere ejusdem vel vetustissime; putarem ideo voluisse eum, qui apposuit, corrigere ܐܠܐ, *sed*, textu non intellecto.

Ibid. ܒܬܪܗܝܢ, post vocem rasura, puncti ut videtur.

Ibid. ܗ̇ܘ, sic punctum, quod delendum ex contextu, ut sit emphaticum ܗܘ, quod alibi obtinet in hoc libro, aureis linguae Syriacae temporibus translato, ut totus dictionis color indicat.

47. ܠܡܚܝܒܘܗ, quod esset *vincere*, *condemnare*, corrigendum ex contextu et ex Vulgata Latina in ܠܡܪܚܡܘܗ, *diligere*, quod etiam reddidi.

Ibid. ܒܚܘܒܗܝܢ, ut patet ex ipso contextu et ex Vulgata Latina suffixum ܝܢ mutandum est in ܗ (ܒܚܘܒܗ̇), quod etiam reddidi.

ܠܬܘܕܝܬܐ. ܘܡܛܠܬܐ ܕܓܒ̈ܪܐ
ܦܫܝܐ. ܗ̇ܘ ܕܡܪܗ
24 ܡܟܝܟܘ. ܡܫܒܚ ܫܡܥܘܢ
ܕܒܟܐ. ܘܙܒܢ ܠܟܝܢܬܐ
25 ܕܥܢܘܝܢ. ܘܚܙܐ ܫܡ̈ܥܝܢ. ܟܕ
ܚܙܐ ܐܝܟ ܕܐܫܬܠܝ.
ܘܟܕ ܐܬܐ ܗܘ ܡܕܡ ܐܠܦ
26 ܦܬܓܡܐ. ܠܐ ܬܚܘܪ
ܒܦܘܪܥܢܗ ܕܥܡܝ. ܐܠܐ
ܒܐܢܫܝܢ ܕܐܬܦܢܝܘ ܠܟܝ
27 ܒܦܘܫܩܐ. ܘܠܐ ܬܚܘܪ
ܒܥܒ̈ܕܐ ܕܥܒ̈ܕܝܗܘܢ.
ܕܟܠܗ. ܐܠܐ ܒܐܢܫܝܢ
ܕܥܒܕܐ ܢܦܫܗ ܡܫܒ̈ܚܝ.
28 ܘܠܐ ܬܬܚܫܒ ܟܠ ܐܢܫܝܢ
ܕܒܥܕܬܐ ܡܬܦܫܩܐ
ܡܫܡܥܝ. ܐܠܐ ܬܐܡܪ
ܠܐܢܫܝܢ ܕܒܙܒܢܐ ܙܥܘܪܐ ܢܦܫܗ
29 ܕܢܦܩܝ. ܘܠܐ ܬܙܒܢ
ܕܬܐܡܪ ܐܝܟ ܠܐܢܫܝܢ
ܕܐܬܕܟܝ ܒܟܠܙܒܢ. ܐܠܐ
ܚܙܝ ܒܐܢܫܝܢ ܕܦܬܟܪ ܢܦܫܗܘܢ
30 ܕܢܡܘܣܝ. ܘܠܐ ܬܙܒܢ ܟܠ
ܐܢܫܝܢ ܕܐܒܘܗ ܚܛܝ ܡܢ
ܚܛ̈ܗܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ *
ܠܐܢܫܝܢ ܕܐܬܦܢܝܘ ܟܠ f. 272 v. a.
ܬܝܒܘܬܟ ܐܢܫܝܢ ܗܘܘ.
31 ܡܛܠ ܕܚܢܢ ܘܐܢܫܝܢ ܕܡܢ
ܦܘܪܫܢ ܚܛ̈ܗܐ ܕܫܒܩܘ
ܒܗܘܢ ܘܦܬܟܪ̈ܐ ܕܗܝܢ
ܕܝܢ ܡܬܦܢܝܢ ܕܒܝܬ ܫܪܝܢ
32 ܡܬܚܫܒܝܢ ܐܬܦܢܝܬ. ܒܒܠܝܢ
ܗܟܢ ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܒܬܗ ܒܗ
ܚܛ̈ܗܐ. ܠ ܬܙܒܢ ܕܐܚܕ
ܫܡܝܐ ܡܬܦܬܝܘ ܐܝܬ.
33 ܐܢܫ̈ܐ ܗܟܢ ܐܢܫܝܢ ܕܐܝܬ
ܒܗܘܢ ܚܛ̈ܗܐ ܕܡܫܝܚܝܢ
ܒܬܪܟ ܡܢ ܚܛ̈ܗܝܗܘܢ
ܕܒܗܘܢ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܫܒܩܘܢ.
34 ܐܘ ܡܢܐ ܗܘ ܗܟܢ ܒܪܢܫܐ
ܕܬܪܝܢ ܒܒܠܗܘܢ. ܐܘ ܗܟܢܐ
ܕܡܬܦܢܐ ܕܬܬܚܫܒ
35 ܒܒܠܗܘܢ. ܡܬܪܐܝܬ ܗܟܢ ܒܗܕ
ܡܢ ܚܛ̈ܗܐ ܕܠܐ ܐܒܕܠ. ܘܠܐ
ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܕܗܘܘ ܕܠܐ ܚܛܝܐ.
36 ܒܗܕܐ ܗܘ ܗܟܢ ܡܬܚܫܒܐ
ܠܒܬܪ ܡܕܝܢ ܡܕܝܢ.
ܐܬܬܚܘ ܕܡܬܦܢܝܢ ܐܝܬ
ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܒܗ ܒܗܘܢ ܚܛܐ
37 ܕܚ̈ܛܗܐ. ܘܒܝܫܐ ܘܐܒܕ
ܒܗ. ܡܟܘܫ ܬܪܝܢܬܐ
ܡܛܠܬܐ. ܘܐܝܟ ܡ̈ܠܝܟ ܗܘܢܐ
38 ܢܘܗܪܐ. ܡܛܠ ܕܡܬܦܢܝܬܐ
ܠܐ ܡܬܚܫܒ ܐܝܟ ܟܠ
ܕܒܟܠܗܘܢ ܕܟܠܐ. ܐܘ
ܟܠ ܡܟܘܬܗܘܢ. ܐܘ ܟܠ

atramento 1 m.

35. ܚܛܗܐ, erat ܚܛ̈ܗܐ, sed punctum superius reprobatum 1 m., quae etiam subjectum scripsit ex atramento.

31. ܘܦܬܟܪ, litera ܪ erat ܕ, sed punctum abrasum, et effectum ܪ puncto superscripto.

32. ܚܛ̈ܗܐ, sine puncto litera ܕ.

34. ܕܡܬܦܢܝܢܠ, literae ܒܠ in rasura, ex

ܕܡܫܝܚܘܗܝ ܡܢ ܗܘ̈ܪܕܐ
ܢܗܘܐ ܫܒܚܐ. ܦܪ̈ܙܠ
11 ܕܬܐܪܐ ܕܡܕܒܪܐ. ܕܗܘ
ܡܪܡ ܕܐܬܩܛܠ ܠܛܘܪܐ.
ܒܪܡܐ ܠܥܠܝܐ ܡܒܟܠܐ. ܘܡܢ
ܒܛܘܪ̈ܝ ܡܪܝܡ ܐܠܗܐ ܠܗ
12 ܒܪܚܡܘܗܝ. ܘܐܠ ܐܠܗܐ
ܠܗ ܒܪܚܡܬܗ. ܘܐܬܐ
ܐܠܗܐ ܠܗ ܒܫܘܒܚܗ. ܘܥܫܢܐ
ܐܠܗܐ ܠܗ ܒܫܘܒܚܬܗ.
13 ܘܡܫܒܚܬ ܐܠܗܐ ܠܗ ܐܝܟ
ܒܪܬܗ. ܘܡܫܚ ܐܠܗܐ ܠܗ
14 ܐܝܟ ܒܟܪܗ. ܠܝ ܗܘܝܠ
ܒܚܝܠ ܘܡܚܝܠܬܐ ܡܫܡܫ
ܐܠܗܐ ܠܗ ܠܗܘܢ. ܕܒܗܘܢ
ܡܠܟ ܠܐܘܠܐ ܫܡܝܐ
ܐܬܚܠ ܒܫܘܡܠܝ. ܘܟܠ
ܡܢܐ ܗܘܝܠ ܗܘܐ ܀.܀
15 ܐܦ ܗܘܐ ܡܐܡܪ
ܐܡܪܬ ܟܠ ܒܟܠ ܐܠܗܐ.
ܫܡܥܬܗ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܚܝܠ
ܐܠܗܐ. ܕܟܠ ܒܡܫܝ ܗܘ
16 ܚܝܠܐ ܐܠܗܐ. ܘܟܠ ܚܝܘܬܐ
ܕܒܗ ܡܫܬܡܠܝ ܐܠܗܐ.
ܘܟܠ ܐܢܫܐ ܕܒܟܠܗܘܢ * r. c.
ܓܒܝܠ ܒܗ. ܘܟܠ ܐܪܥܗ

ܕܒܫܘܢ ܕܒܟܠܗܘܢ ܡܬܐܡܪ
17 ܐܠܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܗܘܐ
ܐܡܪܐ ܕܐܦܪܝ ܘܐܬܦܫܛ
ܦܪܡܝ ܒܟܠܝ ܘܒܟܠܗܘܢ.
ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܚܙܐ ܐܢܐ
ܫܘܪܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪ̈ܝܐ
18 ܒܒܟܠܡܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܗܘܐ
ܫܒܝܬܐ ܠܚܙܘ ܕܕܝܢܐ
19 ܕܒܬܪ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܫܒܩ
ܒܫܒܝܐ. ܘܪܘܬ ܒܡܠܘܝܐ ܕܒܠܗܝ.
ܘܐܡܠܟ ܦܪܡܝ ܡܕܝܢܐ
20 ܠܗܘܢ. ܗܢܘܢ ܕܒܝܬܗܘܢ ܕܥܠܡܐ
ܕܟܪܝܘܬܐ ܕܢܣܠܘܢ ܥܠ ܡܪܝܡ
ܕܫܡܠܐܠܟܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܗܘܢ
ܐܠܐ ܒܟܠܟܝ. ܗܘ ܕܡܪܘܡܡܘܗܝ
ܪܚܡܝ ܘܡܩܪܒܘܗܝ ܒܠܐܐ.
21 ܗܘ ܕܡܘܪܫܝܢ ܠܐ ܡܫܬܚܝ
ܘܡܫܘܚܬܗ ܠܐ ܡܬܕܪܟܐ.
ܗܘ ܕܫܬܠܡܬ ܒܪܚܡܬܐ
22 ܦܩܕܝ ܡܪܡܝܗܘܢ. ܗܘ
ܕܒܟܠܬܝ ܠܚܘܐ ܘܠܒܘܫܐ
ܡܬܚܠܦܝ. ܗܘ ܕܡܠܬܗ
ܡܫܘܚܬܐ. ܘܡܬܡܪܗ
23 ܡܫܬܐ. ܗܘ ܕܦܫܝܛܘ
ܡܪܝ. ܘܦܬܓܡܘܗܝ ܕܢܚܝܡ.
ܗܘ ܕܢܗܘܗ ܡܫܡܫ

vox ܣܘܦ scriptura currentióri. Usum hujus notae in nostro codice attigi T. II, ad Exod. XXIV, 4; aliquid nota dignum, vel corruptum indicat. Fortasse corruptionem hic indicat in voce ܕܡܫܡܠܬܝ, in qua suffixum ܝ ex contextu esset mutandum in ܗ (ܕܡܫܡܠܬܗ).

17. ܗܘ, lineolis 1 manus reprobatur; in ipsa versione igitur delendum *ecce*.

21. ܕܡܘܪܫܝܢ, sic punctum codex, quod femininum suffixi genus indicaret; delendum, ut ex contextu patet.

22. Marg. externo ab alto ad infra incipiendo a linea ܦܩܕܝ apponitur serius

ܣܓܝ ܡܢ ܐܪܥܐ ܡܢ ܫ̈ܡܝܐ
69 ܐܢܐ ܘܝܚܝܕܐ ܡܛܠ ܕܠܐ
ܢܦܠ ܡܢ ܢܦܫܗܘܢ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܬܪܘ ܒܡܠܟܘܬܗ.
ܘܢܛܪܐ ܗܘܝܬ ܕܦܘܠܚܢܝ.
ܘܐܠܐ ܠܐ ܡܫܬܚܪ
ܗܘܐ ܡܢ ܗܘܝܬ ܕܠܥܠܡ
ܠܗ ܡܚܝܠܐ ܐܠܐ ܐܢ
VIII, 1 ܡܛܠ ܠܒܪ̈ܝܬܐ ܘܥܒܕ
ܘܐܡܪ ܠܗ̇ ܗܘܐ ܒܠܒܗ
ܓܒܪ ܡܢܝܢܐ ܡܛܘܠ
ܫ̈ܦܝܪܐ. ܘܗܘܐ ܕܝܢ ܕܒܬܪ
2 ܡܛܠ ܠܒܪܝܐ. ܐܫܟܚ ܕܝܢ
ܡܠܟܬܐ ܡܚܝܠ ܐܘ ܒܪܝܐ.
ܐܝܟ ܕܐܬܚܠܠܗ̇ ܠܐܪܥܐ
ܘܠܐܡܪ ܠܗ ܕܐܢܐ ܒܫܪܐ
ܣܘܓܐ. ܫܦܝܪ ܗܘ ܕܗܘܐ
ܡܢܗ ܣܓܝܐ. ܐܘ ܗܘ
ܕܗܘܐ ܡܢܗ ܕܗܘܝܐ.
ܗܟܢܐ ܐܬܬܘܣܦ ܒܥܒܪܗ
3 ܕܗܢܐ ܒܠܒܡܐ. ܫ̈ܦܝܪܐ
ܐܬܒܪܘ ܐܠܐ ܠܒܪܝܐ
4 ܗܘܘ ܫ̈ܒܝܢ ܘ ܡܚܒܠܬ
ܘܐܡܪܐ. ܡܪܘܦܐ ܢܦܫܐ
ܡܪܒܐ. ܘܐܬܬܐ ܒܠܒܐ
∗ r. b. ܒܡܘܚܐ. ܐܠܗܐ ܣܓܝ ܕܠܐ
5 ܒܓܒܝܢܐ. ܘܐܠܐ ܐܬܐ

ܡܢ ܠܐ ܕܟܝܬܗ. ܠܐ ܣܓܝ
ܐܬܚܘܒ ܠܟܠ ܡܘܠܕܐ.
ܐܠܐ ܐܢ ܒܠܒܗ ܒܫ̈ܢܐ
6 ܕܐܒܝܠ ܠܒܪ̈ܝܬܐ ܐܘ
ܥܒܝܕ ܡܢܗ. ܐܢ ܦܩܕ
ܐܝܬ ܠܟܠܒܪ. ܐܡ̈ܪܐ
ܡܚܝܠܐ. ܘܠܐܠܐ ܠܗ ܐܪܥܘ
ܘܦܘܠܚܢܐ ܕܠܒܐ ܣܓܝܐ
ܡܢ ܐܦܐ ܕܗܘܐ ܦܪܐ
ܐܝܟ ܕܢܦܫ ܠܟܠܢܐ
ܒܠܐ ܕܡܬܚܒܠ ܗܘ ܕܠܒܫ
7 ܕܡܘܬܗ ܕܒܪܢܫܐ. ܣܓܝ
ܣܓܝ ܐܝܬܝܟ ܘܒܡܠܟܘܬܐ ܣܓܝ.
ܐܝܟ ܣܓܝ ܚܒܝ ܐܪ̈ܥܐ
8 ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܘܡܢܗ
ܡ̈ܢܝܐ ܐܝܬ ܠܒܪ. ܗܘܐ
ܒܡܪܟܒܐ ܠܒܣܪܐ ܕܒܠܒܬ
ܘܡܪܟܒ ܐܝܬ ܗ̈ܘܡܪܐ.
ܘܡܬܠܘܢܐ ܒܪܘܚܝ. ܒܚܘܪܐ
ܘܡ̈ܢܐ. ܘܠܚܡܐ ܢܦܫܝ
ܡܫܡܫܐ ܒܡܠܟܘܬܝ
ܠܓܒܪܬܐ ܕܒܪܬ ܒܓܘܗ̇.
9 ܗܘ ܕܝܢ ܗܘ ܕܢܛܪ ܘܗܘܐ
ܕܡܬܠܘܢܐ ܠܗܘܢ ܒܛܘܪܢܝ
ܕܒܝܬ ܡܬܠܘܢܐ. ܘܡܢ
ܕܢܦܩ ܠܗܘܢ ܡܢܪܒܢܐ
10 ܡܢܥ ܕܗܘܐ ܒܗ. ܦܩܕܐ

69. ܕܠܐ, litera ܕ sine puncto in codice.
Ibid. ܘܢܛܪܐ, ex Vulgata jam in notis versioni proposui ܘܡܛܪܐ; non raro occurrit haec commutatio in libris mss. Syris.
VIII, 2. ܡܠܟܬܐ, jam in notis versioni Vulgata correxi ܡܠܟܐ.

6. ܕܡܬܚܒܠ, reddidi *corruptum* ex Latina versione; imo *quod corrumpitur*, *corruptibile*.
Ibid. ܕܡܘܬܗ litera ܗ et pars literae ܬ in rasura, 1 manu ex atramento; erat ut videtur ܐ.

ܣܠܩ ܥܡܢ ܡܢ ܡܬܘܡܠܝܢ
ܦܩܘܕܝܢ ܕܒܬܪܝܢ ܕܢܣܩ ܥܡܢ
57 ܒܬܪ ܡܘܬܢ. ܘܒܬܪ
ܘܐܡܪ ܠܒܗ. ܗܕܐ ܗܝ
ܡܣܟܠܘܬܐ ܕܐܝܠܝܢ. ܗ̇ܘ
ܕܡܬܬܦܣ ܠܐ ܐܬܒܐ.
58 ܒܙܒܢܐ ܕܡܬܬܝܒܝܢ. ܐܢ ܡܕܡܐ
ܢܣܒ ܗ̇ܘ ܡܕܡ ܕܐܬܒܥܝ.
ܘܠ ܕܝܢ ܢܬܦܐ ܢܦܩܠܐ ܗ̇ܘ
59 ܡܕܡ ܕܐܬܒܥܝ. ܡܛܠ
ܕܗܘܐ ܗܘ ܐܘܪܚܐ ܗ̇ܘ
ܕܐܡܪ ܡܘܫܐ. ܡܢ ܩܕܝ
ܗܘܐ ܒܟܬܒܐ ܘܐܡܪ ܠܒܢܝ.
ܗܐ ܣܝܡܬ ܩܕܡܝܟܘܢ
ܡܘܬܐ. ܚ̈ܝܐ ܘܡܘܬܐ.
ܒ̈ܪܟܬܐ ܘܠܘ̈ܛܬܐ. ܓܒܘ
ܠܟܘܢ ܗܫܐ ܚ̈ܝܐ ܕܬܚܘܢ.
60 ܐܬܘܢ ܘܐܬܒܘܢ. ܘܡܢ
ܘܠܐ ܐܬܦܢܝܘ ܒܗ. ܘܠܐ
ܒܥ̈ܝܢܐ ܕܡܢ ܒܬܪܗ. ܐܦ
61 ܠܗ ܕܦܠܚܘܬܗ ܒܫܡܗܘܢ ܡܛܠ
ܗܘܝܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܒܫܡܐ
+ ܠܐ ܐܬܒܝܢܘܢ. ܐܢܫܐ f. 272.
ܕܗܘܝܐ ܚܝܘܬܐ ܠܐ r. a.
.. ܚ̈ܫܘܗܝ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܦܢܝܘܗܝ.

62 ܘܒܝܫܬܐ ܘܐܦܪܢܐ ܒܗܘܢ.
ܢܛܠ ܐܢܐ ܡܕܝܢ ܕܗܘܝܐ
ܠܐܦܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܕܝܢܚܬܐ.
ܡܛܠ ܕܡܕܝܢܝܢ ܠܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܒܪܢܫܐ ܠܐ ܐܬܘ
63 ܒܒܠܒܘܬܐ. ܘܣܢܝܐ ܡܛܠ
ܕܣܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܬܦܢܝܢ
64 ܠܐ ܢܡܘܣܗ. ܘܠܩܘܒܠ ܪܘܚܐ
ܡܛܠ ܕܩܒܠ ܪܘܚܗ ܒܗܠܝܢ
ܒܗ ܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ. ܡܛܘܠ
65 ܕܒ̈ܥܘܬܗܘܢ ܣܠܩ. ܘܦܘܩܕܢܐ
ܡܛܠ ܕܪ̈ܒܐ ܗܘ ܒܥܠܬܐ
66 ܢܬܒ ܡܢ ܕܒܡܬܠܬܐ. ܘܦܩܕܝܢ
ܢ̈ܡܘܣܐ. ܡܛܠ ܕܐܬܝܗܒܬ
ܡܛܘܠ ܢ̈ܡܘܣܐ ܠܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܐܬܝܗܒܘܢ ܗܢܘ. ܘܠܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܒܥܘ. ܘܠܐ ܐܝܠܝܢ
67 ܕܒܬܪܝܢ. ܐܠ ܓܝܪ ܠܐ
ܢܛܘܠ ܐܠܘ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ.
ܠܐ ܡܬܡܨܐ ܒܒܬܪܐ ܕܢܚܐ
68 ܒܗ ܒ̈ܥܘܬܗܘܢ. ܘܦܘܩܕܢܐ
ܡܛܠ ܕܐܠܐ ܢܬܠ ܒܚܘܒܗ.
ܐܝܟ ܕܢܬܦܠܓܘܢ ܒܥ̈ܠܐ
ܡܢ ܒܘܠܒܘܢ.. ܘܐܠܐ
ܠܐ ܡܬܡܨܐ ܗܘܐ ܕܢܚܐ

61. ܒܥܕܢܗܘܢ, literae ܗܘܢ in rasura, arcte, ex atr. 1 manu videntur.

63. ܕܡܬܦܢܝܢ ܠܐ ܢܡܘܣܗ, verti: *qui convertuntur ad legem ejus*, sed vereor ne recte, et jam praefero: *qui convertunt se contra legem ejus*.

64. ܕܒ̈ܥܘܬܗܘܢ, jam in notis versioni putabam legendum ܕܒ̈ܥܘܬܗܘܢ ex Vulgata.

68. ܠܐ ܘܐܠܐ ...ܕܐܠܐ, sic codex.

rigebam ܕܒܬܪܝܢ in ܒܬܪܝܢ, eo adductus quod initio legatur ܓܝܪ ܕܐܠ. Le Hir vertit: *Quia scilicet non cogitavimus... nos passuros;* quae intactum relinquunt textum Syrum, quem etiam Vulgata pro hac secunda parte firmat legens *quod incipiamus post mortem pati*, quae quidem literam nostri textus Syri pro indole linguae Vulgatae Latinae referunt.

ܒܗ̇ ܫܒܚܬܐ ܠܐ ܗܘܬ
43 ܕܒܗ ܒܗܘܢ ܚܙܐ ܢܡܘܣܐ
ܕܚܕ ܕܝܢܐ ܡܫܠܡܢܘ ܗܘܐ
ܕܗܢܐ ܒܥܠܡܐ ܘܪܚܡܘ
ܕܒܥܠܡܐ ܕܒܬܪ ܗܘ ܕܠܐ
ܡܪܢܐ ܕܒܗ ܚܒܪ ܫܠܡܘܗܝ܀
44 ܘܡܬܡܪܢܐ ܡܪܚܡܢܐ
ܘܡܬܒܥܝܢܐ ܡܫܘܪܝܢܐ
ܘܙܟܝܐ ܕܢܦܫܬܐ ܘܪܘܚ
45 ܡܪܝܐ܂ ܗܘ ܕܚܝ ܗܘܐ ܠܐ
ܡܥܡܢ ܐܝܟ ܕܢܦܫܗ
ܠܐ ܐܢܫ ܕܐܕܥ ܒܪܝܬܐ܀
ܐܦܠܐ ܕܒܪܝܗ ܠܐܢܫܐ
46 ܕܐܝܟ ܒܪܝܬܐ܂ ܘܒܢܝܗ ܘܐܡܪ̈ܐ܂
ܕܗܘܐ ܗܘܝ ܡܟܠܬܝ ܥܡܟܬܐ
ܘܐܝܢܐ ܕܦܫܝ ܗܘܐ
ܒܗ̇ ܠܐܢܫܐ ܕܠܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܠܐܝܢ܂ ܐܘ ܕܝܢ ܢܩܒܠܗ
ܐܘܪܚܬܗ ܕܠܐ ܠܢܗܪܐ܀ * v. c.
47 ܡܢܐ ܓܝܪ ܗܘܢܐ ܐܝܬ
ܠܗܘܢ ܠܡܥܒܕܗܘܢ ܐܢܫ
ܕܐܬܘ܂ ܕܗܘܐ ܚ̈ܝܝܢ
ܒܚܝ̈ܠܬܐ܂ ܘܡܢܐ ܕܝܠܗ
48 ܡܫܡܫܝܢ ܠܬܫܒܘܚܬܐ܂ ܐܘ
ܡܢܐ ܠܒܪܐ ܐܝܟ܂ ܐܘ
ܓܝܪ ܐܝܬ ܫܒܩܐ܂ ܐܠܐ ܠܐ

ܗܘܬ ܒܝܫܬܐ ܕܥܒܕ ܒܚܝܘܗܝ܀
ܐܠܐ ܐܦ ܕܟܠ ܐܢܫ
49 ܕܡܢܝ ܗ̇ܘܝ܂ ܡܢܝ ܓܝܪ
ܢܬܪܐ ܐܢܬ܂ ܕܗܘܐ
ܠܡܥܠܝ ܠܟ ܐܟܚܕܐ ܕܠܐ
ܡܪܢܐ ܚܠܦ ܕܝܢ ܚܛ̈ܗܐ
50 ܡܛ̈ܠܬܐ ܒܟܝ܂ ܘܕܐܬܝܢ
ܠܝ ܗܟܢܐ ܕܠܐ ܓܪܐ܂ ܚܠܦ
ܕܝܢ ܒܝܫܬܟ ܐܣܬܪܩܢ܀
51 ܘܗܘܐ ܠܗܘܢܝܢ ܐܘܪܚܐ ܕܠܐ
ܕܡܬܐ ܘܕܠܐ ܡܫܘܪܝܐ܀
ܚܠܦ ܕܝܢ ܒܝܫܬܟ ܐܬܥܨܝ
52 ܚܠܦ܂ ܘܕܟܬܒܐ ܠܡܫܡܫܬܗ
ܕܡܪܚܡܐ ܕܠܓܝܪ ܠܐ
ܐܟܠܝܢ ܕܒܨܘܦܝܐ ܣܡ܂ ܚܠܦ
ܕܝܢ ܒܪܘܚܬܐ ܒܝܫܬܐ
53 ܙܕܩ܂ ܘܕܡܚܣܢܐ ܦܪܘܫܐ
ܗܘ ܕܠܐ ܣܦܩܝܢ ܦܠܚܘܗܝ܀
ܕܒܗ ܐܝܬ ܦܘܪܩܢܐ
54 ܘܐܬܩܢܐ܂ ܚܠܦ ܕܝܢ ܠܐ
ܒܠܒܝ܂ ܡܛܠ ܕܠܐܘܪܚܐ
55 ܒܝ̈ܫܐ ܦܠܚܝܢ܂ ܘܕܟ̈ܐܝܢ
ܐܦܝ̈ܗܘܢ ܕܡܪ̈ܝܐ ܕܠܠܗܘܢ
ܢܛܪ ܡܢ ܡܦܩܢܐ܂ ܘܐܦܝ̈ܢ
ܕܒܟܝ ܢܦܩܝܢ ܢܛܪ ܡܢ
56 ܢܩܘܦܐ܂ ܕܠܐ ܓܝܪ ܐܬܒܝܢ

ciendum, num forte in verbis exeuntibus in *Nun* alterum in 1 pers. pl. supprimatur interdum in codicibus, cum pronunciari non possit. Totum versum sic reddebam: *Quia enim non recogitavimus nos in vita nostra quando iniquitatem faciebamus, futurum est ut patiamur post mortem nostram;* qua ratione cor-

46. ܐܘܪܚܬܗ, sic codex.

48. ܐܘ, in rasura, 1 manu ex atramento, spatium regulare.

49. ܕܡܢܝ, jam in notis versioni correxi ܡܢܐ.

56. ܐܬܒܝܢ, jam in notis versioni correxi ܐܬܒܝܢ juxta Grammaticas; sed erit inspi-

ܬܫܡܫܬܐ ܡܕܡ ܚܢܢ܂ ܐܦ
65 ܠܐ ܗܕܐ ܐܘܪܚܐ܂ ܢܣܒܘܢ
ܕܕܝܢܐ܂ ܢܣܒܐ ܗܘ ܠܚܘܪܐ܂
ܘܚܠܠܐ ܡܫܚܐ ܫܬܡܐ
66 ܕܫܕܪ܂ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܕܗܘܫܐ
ܠܐ ܡܫܕܪ ܐܒܐ ܠܒܪܗ܂
ܐܘ ܒܪܐ ܠܐܒܘܗܝ܂ ܐܘ
ܡܪܐ ܠܥܒܕܗ܂ ܐܘ ܥ̈ܒܕܐ
ܠܡܪܘܗܝ܂ ܕܢܫܬܥܒܕܘܢ ܀ v. b.
ܢܬܒܗܘܢ܂ ܐܘ ܕܢܡܠܟ ܐܘ
ܕܢܦܠܛ ܐܘ ܕܢܬܦܨܘܢ܀
ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܪܟܐ ܠܐ
ܡܫܩܝܢ ܐܢܫ ܕܢܥܒܕ܂
ܠܐ ܐܦܢ ܐܢܫ ܒܗ
ܢܣܒܐ ܐܚܐ ܕܢܣܒ
67 ܐܢܫ ܠܐ ܐܢܫ܂ ܡܠܟܘܗܝ
ܐܝܟ ܗܟܢܐ ܠܡܠܟܘܗܝ ܐܢܫ
ܐܢܫ ܕܢܣܒܘܗܝ ܐܘ
VII, ܒܥܠܕܒܒܗ܂ ܡܚܝܠ ܘܐܡܪܐ܂
36 ܘܐܢܬܐ ܡܢܘ ܐܟܡܢ
ܕܒܥܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܘܗܝ
ܠܐ ܫܘܬܦܐ܂ ܐܦ ܡܬܘܡ

ܒܡܩܕܫܐ ܠܐ ܐܬܩܪܒܘ
37 ܡܢ ܣܘܓܐ܂ ܘܡܛܠ ܕܢ ܠܗܘܢ
ܡܢ ܒܬܪܗ ܠܐ ܐܫܬܪܝ܂
ܒܡܘܗܒܬܗ ܕܟܗܢ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ܂
38 ܒܡܘ̈ܗܒܝ ܡܐܘܬܐ ܘܕܝܢ
ܠܐ ܠܒܪܗ ܕܟܗܢܐ܂ ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ
ܠܐ ܗܢܘܢ ܕܒܗ ܡܨܠܝܢ܂
39 ܘܐܟܚܕܐ ܠܐ ܐܚܝܢ ܕܥܒܕܘ
ܡܫܘܪܐ܂ ܘܠܐ ܡܫܐ ܡܫܘܚܠ
40 ܕܠܝܐ܂ ܘܐܢܫܐ ܠܐ ܒܥܐ
ܒܡܘ̈ܗܒܬܗ ܕܩܕܝܫܘܬܐ܂
ܘܩܘܪ̈ܒܢܐ ܣܓܝ ܩܕ̈ܝܫܐ܂
41 ܐܠ ܗܘܐ ܠܗ ܗܘܐ ܕܝܢ
ܣܓܝ ܐܝܟ ܗܘܐ܂ ܘܫܘܠܛܢܐ
ܩܕܝܫܐ܂ ܒܗ ܕܢܬܩܪܒ ܠܐ
ܪ̈ܡܫܐ܂ ܘܠܡܫܐ ܡܢܘ ܐܦ
ܗܢܝܢ ܠܐ ܢܗܘܐ ܗܘܝܢܝܗ܀
42 ܘܒܗ ܘܐܦ ܠܗܘ܂ ܗܘܐ
ܒܒܝܬܐ ܐܝܬ ܠܗ ܡܫܒܚܬܐ܂
ܘܬܫܡܫܬܗ ܕܟܠܗܘܢ
ܠܐ ܗܘܐ ܐܡܪܝܢܬ
ܡܫܡܫܢ ܒܗ܂ ܡܫܘܠ ܗܘܐ

66. ܡܫܕܪ ܠܒܪܗ, verti *mittit ad filium suum*, et sic in sequentibus; aeque verti potest *ablegat filium suum*, etc.

Ibid. ܠܐ 2°, in litera ܠ lineola 1 manus, quae casualis videtur, non index reprobationis.

VII, 36. ܕܒܥܐ, inter ܕ et ܒ rasura, in qua erat litera ܕ.

37. ܕܟܗܢ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ et mox ܡܐܘܬܐ, sic pro interpunctione; sed jam piget haec adnotare; sufficiat monuisse me codicem in his reddere adamussim.

38. ܠܐ ܗܢܘܢ ܕܒܗ ܡܨܠܝܢ, in notis versioni dixeram, collata veteri versione Latina, supplendum verbum, et ex 3 Reg. VIII, legi posset *qui venirent in sanctuarium*. Sed suppleri potest et verbum ܕܡܨܠܝܢ (ܕܡܨܠܝܢ ܒܡܩܕܫܐ) *qui orarent in sanctuario*. Fieri tamen potest ut sanus sit locus, et, collato 3 Reg. VIII, v. 57 et seqq., de iis, qui in templo erant, sit intelligendus, subintellecto, ut passim, verbo *esse*, tunc vertendum: *pro iis qui* (erant) *in sanctuario*.

39. ܡܫܘܚܠ, super ܚ rasura videtur esse, fortasse puncti.

41. ܪܡܫܐ, sic codex sine *ribui;* sed corrigerem, ut verti, ܪ̈ܡܫܐ.

ܒܗܘܢ ܕܐܦܝܐ ܒܟܬ̈ܒܐ
ܐܦܪ̈ܘܫܐ ܕܠܒܪ̈ܘܢ ܐܝܟ
ܡܩܡܐ ܘܕܐܦܝܐ ܒܟܬ̈ܒܝ
ܕܠܬܪ̈ܬܝܢ ܒܠܚܘܕ ܕܡܩܦܐ
ܘܠܘܬ ܠܐ ܡ̈ܬܡܫܟܚܢ܆ ܀ f. 271. v. a.
57 ܐܘܪܚܐ ܕܡܫܠܐ ܕܝܢ ܗܟܐ
ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ
ܡܢ ܩܕܝܡ ܕܢܬܬܒܥܘܢ
ܒܦܘܪܥܢܐ ܘܡܬܬܒ̈ܥܢ
ܘܠܐ ܒܥ̈ܓܠ. ܘܡܫܬܪܗܒܝܢ
ܕܢܗܘܘܢ ܐܦܘܗܝ ܕܗܘ
ܕܐܬܟܬܒ ܠܗ ܒܚܝ̈ܘܗܝ
ܘܕܗܘ ܕܒܟܬ̈ܒܝ ܕܢܬܒܣܡ
ܡܢܗ. ܘܕܢܦܠܚܢ ܡܢܗ ܐܝܟܢܐ.
58 ܘܗܠܝܢ ܐܢܝܢ ܐܘܪ̈ܚܬܐ
ܕܢܦܩܬܗܘܢ ܕܕܪ̈ܐ ܕܡܢ
ܗܘܐ ܡܫܬܟܚܢ܀ ܀
59 ܘܐܘܪ̈ܚܬܐ ܕܐܬܡ̈ܢܝܐ
ܕܐܬܐܡܪ ܡܢ ܩܕܝܡ ܠܡܬܠܝܘ
ܡܢ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ. ܘܠܗܘܢ
ܠܦܩܬܐ ܠܐ ܡܛܝܐ ܠܐ ܟ̈ܬܒܝܢ
ܐܠܐ ܡܢ ܗܘܐ ܗܘ̈ܝܢ
ܡܬܦܪܫܢ ܒܡܢܝܢܐ.
ܘܡܬܚܫܒܢ ܘܡܬܐܡܪܢ — ܀
60 ܒܡܢܝܢ ܐܘܪܚܐ ܀ ܘܡܢܝܢܬܐ
ܘܐܬܚܫܒܬ. ܡܫܡܠܐ ܡܬܚܫܒ
ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܐܦܠܐ
ܐܘ ܐܢܫܐ ܒܚܘܫ̈ܒܢܐ ܡܢ
ܟܠܗ ܕܥܕܡܐ ܡܢ ܩܕܝܡ
ܕܢܬܐܡܪ ܡܢܗ ܕܐܝܬܝܐ ܒܟܬܒܗ܁
61 ܘܒܝܬ ܘܐܡܪ ܒܗ. ܡܫܠܐ
ܐܠܘ ܢܩ̈ܦܝܢ ܕܐܬܪܬܗܘܢ
ܕܒܗܘܢ ܡܫܠܐ ܢܩ̈ܦܢ.
ܢܬܪ̈ܝܢ ܡ̈ܠܐ ܘܗܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ
ܡܢ ܩܕܝܡ ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ
ܢܩ̈ܦܢ ܠܐܘܪ̈ܚܬܐ܀ ܀
62 ܘܚܬܐ ܘܐܡܪܬ. ܐܢ ܐܡܫܚܬ
ܬܚܡܐ ܒܟ̈ܬܒܝܢ ܐܘܪܚܬܐ
ܒܟܬܒܐ ܗܘܬ ܐܦ ܗܘܐ.
63 ܕܠܐ ܒܡܫܚܐ ܕܕܝܢܐ
ܡܡܫܚܝܢ ܐܬܪ̈ܐ ܕܢܡܠܟܘܢ
ܐܠܘ ܒܬܪ̈ܡܫܚܐ ܐܘ ܕܢܒܚܘܢ
ܒܟܠܗܘܢ ܡܢ ܡܫܘܚܬܐ.
ܐܘ ܐܡܝ̈ܢ ܚܡܫ ܒܚܝ̈ܘܗܝ.
ܐܘ ܒܢܝ̈ܢ ܚܡܫ ܐܒ̈ܗܘܗܝ.
ܐܘ ܐܚ̈ܝ ܚܡܫ ܐܚ̈ܘܗܝ
ܐܘ ܐܚܝܢܐ ܚܡܫ
ܐܚܝܢܘܗܝ. ܐܘ ܬܠܬܐ
64 ܚܡܫ ܬܠܬܘܗܝ܀ ܘܒܝܬ
ܘܐܡܪ ܒܗ. ܡܛܠ ܕܐܡܫܚܬ

59. ܟܬܒܝܢ, erat, ut videtur, ܟܬܒܝܢ, sed *Jud* erasum. Ceterum participium promiscue occurrit inserto et omisso ܐ in hoc ipso capite VII bis 39 et VII, 54: plura exempla formae sine ܐ attuli Tom. II, p. 25, ad Gen. VI, 5, quae augeri valde possunt.

Ibid. Interpunctionem ܀— reprobare videtur ipsa 1 manus.

60. ܒܗܘܢ, sic codex, legerem ܒܗܝܢ.

60. ܦܝܓܪܐ, ad literam ܐ rasurae, in quibus videntur fuisse puncta ܐ̈.

61. ܕܐܬܪܬܗܘܢ, ex iis quae praecedunt et sequuntur lego ܕܐܬܪܬܗܝܢ, ut etiam verti.

Ibid. ܕܐܬܐܡܪ, deest punctum literae ܪ in codice.

63. ܕܢܡܠܟܘ ad ܒܟܠܗܘܢ, duplicem interpretationem indicat hic Le Hir, quem vide ad calcem.

ܣܗܕ ܦܪܨܘܦܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܘܦܪܨܘܦ ܗܘ ܕܒܢܝ̈ܐ + r. c.
ܕܒܐܝܕܝܬܐ ܠܡܐܬܝܢ ܗܘܘ.
47 ܕܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܛܦܪܘ ܐܦܘܗܝ
ܕܡܪܝܡܐ. ܗܘܐ ܗܘ
ܐܘܪܚܐ ܡܢ ܠܥܠܐ
ܠܡܐ ܕܠܬܦܪܩ ܡܢ ܡܐܢܐ
48 ܗܢܐ ܕܡܬܚܫܒܐ. ܒܗ̇ܘ
ܓܪ ܐܝܠܐ ܕܟܦܪ ܒܗ
ܐܬܚܙܝ ܒܡܪܝܡܐ
ܒܐܪܥܐ. ܘܫܒܠ ܫ̈ܒܝܢ
ܫܒܩ ܦܘܠܘܣ ܡܛܠ
ܕܦܪܨܘܦܗ ܛܝܢ ܠܡܫܝܚܘܗ
ܗܘ ܕܫܩܠ ܒܐܝܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ.
49 ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܘ ܦܬܓܡܐ
50 ܕܒܐܝܕܝܢ. ܒܡܫܩܠ ܚ̈ܝܐ
ܒܚܙܘܬܐ ܫܦܝܪܬܐ
ܠܡܫܘܬܗ ܕܡܪܝܡܐ ܗ̇ܘ
ܕܟܠ ܐ̈ܢܫ. ܘܡܬܚܠܡܝܢ
ܘܐ̈ܦܝ ܒܥܡܠܐ ܐܘܪ̈ܚܝܗܘܢ.
51 ܐܢܫܐ ܦܪܨܘܦܐ. ܡܛܠ
ܕܒܐܘܪܚܐ ܫܦܝܪܬܐ
ܐܬܚܙܝ ܒܡܐܪܡܐ ܡܫܡܫܬܐ
ܒܥܬܐ ܕܐܬܓܒܠܬ ܒܡܪܘܢ
ܕܠܐ ܢܬܦܪܫ ܡܢ ܚ̈ܝܐ

52 ܒܡܐܡܪܐ ܗܘ. ܐܢܫܐ ܕܐܬܝܠܕ
ܕܫܐܠ ܗܘܦܟܐ ܕܡܬܗܦܟܝܢ
ܘܡܬܓܪܦܝܢ ܒܗ ܠܦܬܓܡܘܗܝ
ܕܫܡܥܢܐ. ܘܠܡܠܟܐ ܕܛܒܪ
53 ܒܡܘܗܝ. ܐܢܫܐ ܕܐܬܠܐ
ܕܫܐܠ ܗܘܪܐܐ ܕܡܫܡܫ
ܒܟܝܢܐ ܕܫܘܠܡܐ ܡܛܠ
ܕܚܫ̈ܚܢ ܠܗ ܠܡܫܡܫܐ
54 ܕܐܬܡܠܟ ܗܘ. ܐܢܫܐ
ܕܐܬܚܠ ܕܫܐܠ ܘܡܬܦܢܝܢ
ܠܚܝܐ ܕܗܘܝܐ ܡܛܠ ܕܐܬܡܠܟ
ܒܐܘ̈ܪܚܢ ܡܬ̈ܠܘܚܢ
ܒܚܝܐ. ܫܦܝܪܐ. ܘܒܢ
ܡܬܐܡܪ ܡܬܬܠܝܢ ܘܐܢܫܘܬܐ
ܕܛܒܪܐ ܒܟܝܢ ܠܐܝܕܝܬܐ ܗܘܘ.
55 ܐܢܫܐ ܕܚܟܡ. ܕܢܚܘܐ
ܕܢܦܩܐ ܓܘܦ ܗܘܐ
ܡܢ ܡܐ ܕܡܬܚܫܠܐ. ܘܢܦܩܐ
ܡܢܝܢ ܡܕܡ ܕܒܚܝܐ. ܘܠܘܬ
ܫܐܠ ܐܘܚܕܢܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܕܒܡܠܐ ܕܐܬܚܪܙ ܡܢܗ.
ܘܪܘܚܐ ܕܚܟܝܡ ܠܦܬܓܡܝܢ
ܘܦܘܠܓܐ ܕܦܬܓܡ ܘܦܘܩܕ
56 ܕܠܐ ܡܬܚܠܝ ܘܗܘ ܒ. ܐܢܫܐ
ܕܢܦܩ. ܐܡܬܝ ܕܢܬܚܫܐ

Ibid. ܕܒܐܝܕܝܬܐ, litera ܐ finalis in rasura, 1 manu ex atramento.

47. ܛܦܪܘ, jam in notis versioni dixi corrigendum in ܛܦܪ.

48. ܛܝܢ, erat ܕܛܝܢ, sed *Jud* erasum, et ante lineam serius punctum appictum, quod subobscure locum corruptum indicare potest, sed punctum illud casuale omnino videtur. Ceterum ut est locus in codice, quod jam in notis versioni dixi, in mendo esse videtur.

51. ܡܫܡܫܬܐ, litera ܐ in rasura, 1 manu ex atramento.

54. ܒܚܝܐ., sic punctum in codice.

55. ܡܬܚܠܝ, alterum punctum dubium ex ejus conditione.

ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܟܠܬܐ.
ܐܡܬܝ ܕܢܦܘܩ ܩܪܐ ܕܪܐ.
ܕܢܐ ܡܢ ܒܗܢܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܠܐ ܒܪܢܫܐ ܕܢܡܘܬ. ܡܛܠ
ܘܡܬܦܪܫܐ ܢܡܘܣܬܐ ܡܢ
ܦܓܪܐ. ܕܐܬܝܕܥ ܒܗܢܐ ܗܘ
ܕܗܘܒܗ ܒܦܓܪܐ ܦܓܪܐ
ܒܬܫܒܘܚܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܠ
ܕܢ ܐܬܝܢ ܡܢ ܓܒܘܬܐ
ܐܘ ܡܢ ܐܚܪܢ ܕܠܐ ܢܛܪܘ
ܐܘܪܚܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܐܘ
ܡܢ ܐܚܪܢ ܕܦܩܕ ܐܢܘ
ܠܬܫܒܘܚܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܠܚܝܢ
ܢܦܫܬܐ ܠܐܘܪܚܐ ܠܐ ܬܬܟܠܝܢ.
ܐܠܐ ܡܢ ܗܫܐ ܬܩܘܢ ܒܬܫܡܫܬܐ.
ܘܬܗܠܝܢ ܘܬܫܬܒܚܢ
40 ܒܡܠܐ ܐܘܪܚܝ. ܐܘܪܚܐ
ܩܕܝܫܬܐ ܕܒܪܝܢ ܒܢܡܘܣܗ
41 ܘܡܕܝܢܬܐ. ܐܘܪܚܐ ܕܠܐܠܝܢ
ܕܠܐ ܩܪܝܢ ܕܢܬܦܩܘܢ
ܘܠܒܢܝ ܢܒܥܬܐ ܕܚܝܝ ܒܪܘܚܝ܀
42 ܐܘܪܚܐ ܕܠܒܗ ܕܚܝܝ ܐܪܙܐ

ܕܗܝܡܢ ܠܐܚܪܢ ܕܡܫܡܠܝܢ܀
43 ܐܘܪܚܐ ܕܐܪܚܡ ܡܢ ܕܝܕܥ
ܘܐܫܬܡܠܝ ܠܢܒܝܐ ܕܒܬܪ
ܒܗܘܢ ܒܐܘܪܚܬܐ. ܗܘ ܕܒܗ
ܡܬܩܘܝܢ ܢܦܫܬܗܘܢ
ܕܪܝܫܐ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܐܝܬ
ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܐܟܢܐ ܕܦܠܚܝܢ
ܠܐ ܐܫܬܒܩܘ ܒܦܘܩܕܢܗܘܢ
44 ܕܡܕܝܢܬܐ — ܘ. ܫ. ܘ. ܐܘܪܚܐ
ܕܚܟܡܐ ܕܚܝܐ ܐܘܪܚܐ
ܕܢܦܫܬܐ ܐܣܝܬܐ
ܘܡܬܢܛܪܢ ܡܢ ܡܠܐܟܐ
45 ܒܚܝܐ ܦܓܪܐ. ܐܘܪܚܐ
ܕܡܬ ܕܚܝܐ ܠܢܦܫܐ ܕܡܢ
ܗܢܐ ܡܬܦܢܝܐ ܠܗܘܢ܀ ܘ. ܫ. ܘ. ܫ.
46 ܐܘܪܚܐ ܕܢܦܠ ܕܗܘ ܩܠܐ
ܡܢ ܦܠܗܘܢ. ܐܘܪܚܬܐ
ܕܐܬܐܡܪ ܡܢ ܩܕܡ.
ܕܒܢܝ ܒܒܝܬܐ ܘܦܓܪܝ
ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܫܒܚܝܢ
ܒܪܘܚܬܐ ܕܚܝܝ ܠܬܫܒܘܚܬܗ
ܕܡܕܝܢܬܐ. ܗܘ ܕܗܘܢܐ

39. ܢܡܘܣܬܐ, literae ܢܡܘܣ in rasura, 1 m. ex atramento, spatium regulare.

Ibid. ܕܗܘܒܗ ܒܦܓܪܐ, vox ܕܗܘܒܗ cum sequenti ܒ in rasura, 1 manu, ut videtur ex atramento, spatium regulare: litera autem ܒ erat, ut videtur, ܒ݁, sed correcta, ipsa 1 manu ut videtur, in ܒ.

Ibid. ܐܠܐ ܡܢ ܗܫܐ, haec cum parte sequentis literae ܗ in rasura arcte, 1 manu ex atramento.

Ibid. ܐܘܪܚܝ, hic et in sequentibus literae tenax reddidi *via;* sed Hebraismum recte declaravit Le Hir, *Études religieuses,* Déc. 1866, pag. 507: *le mot Via* דרך *doit se traduire par « mode, manière. »*

43. ܡܢ ܕܝܕܥ, verti *quod noverunt*, corrigo *quando noverunt;* erat autem punctum super ܡܢ, sed reprobatum fuit 1 manu, ex qua est etiam punctum subjectum.

46. ܡܢ ܦܠܗܘܢ, sic interpungit codex, male.

Ibid. ܒܬܫܒܘܚܬܐ, sic codex, et literae ܒܬ et pars literae ܫ in rasura, 1 manu, ut videtur, spatium regulare. Vox ܒܬܫܒܘܚܬܐ Lexica ignorant, sed non ausim mutare in ܒܬܫܒܚܬܐ, cum per se recte derivari possit a radice.

27 ܚܙܝ܂ ܡܢܗܘܢ ܓܝܪ ܢܚܡܪܐ
ܡܬܦܠܦܠܝܢ ܐܢܘܢ ܒܚܫܘܟܐ܂
ܘܡܒܥܝܢ ܐܢܘܢ ܒܠܐ ܡܦܩܢ
28 ܒܟܠܗܘܢ ܬܫܡܫܬܗܘܢ܂ ܘܟܠܗ
ܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܐ ܠܐ
ܐܝܬ ܗܘ܂ ܒܕܝܢܐ ܦܩܝܕ
29 ܦܩܚ ܗܘܐ ܠܒܝܫܐ܂ ܘܕܝܢܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ܂ ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܥܒܕܝܢ ܚܛܝܢ ܗܘܐ ܠܗ
ܠܟܠܡܕܡ܂ ܘܠܐܝܬ ܘܟܠܡܕܡ
ܐܝܟ ܕܗܘܘ ܡܢܗ ܠܒܣܝܡ
ܒܬܪ ܕܝܢܐ܂ ܘܐܝܠܝܢ ܕܕܝܢܐ
30 ܐܢܝ܂ ܘܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡܝܢ
ܐܬܬܠܠ ܕܐܡܪܐ ܕܡܝܬܐ
31 ܒܥܠܝ ܐܒܐ܂ ܒܡܘܬܢܐ
ܘܥܠܠ ܕܐܦܝ ܡܬܠ ܗܕܐ
ܗܘ ܡܬܚܫܒ܂ ܕܡܢ ܐܝܬ
ܒܗܘܢ ܡܢܝܢ ܐܒܘܗܘ܂
ܘܡܒܥܠ ܦܘܩܕܢ ܘܠܐ
ܢܛܪܘ ܐܢܘܢ܂ ܐܦ ܒܡܘܡܬܐ
ܕܐܬܡܥܝܢ ܒܗܘܢ
32 ܢܒܥܘܬܗ܂ ܐܦ ܡܢܐ ܐܝܬ
ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܕܢܐܡܪܘܢ
ܒܢܝܢ܂ ܐܘ ܐܢܫܐ ܢܦܫܗܘܢ
ܦܘܡܗܘܢ܂ ܘܠܡܠܠܘ
33 ܒܐܝܠܝܢ ܐܚܪܢܐ܂ ܡܢܐ ܓܝܪ

ܐܝܢܐ ܓܝܪ ܙܟܝ ܡܕܝܢܬܐ
ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܒܡܕܝܢܬܐ܂ ܘܠܐ
ܗܘܐ ܡܬܚܠܬܗܘܢ ܕܒܗܘܢ܂
ܐܠܐ ܡܢܗܠܐ ܐܬܐ ܕܫܒܝܩܝܢ܂
34 ܘܚܙܝܬ ܘܐܡܪܬ܂ ܠܝ
ܐܝܟܢܐ ܙܕܩܐ ܡܬܘܡܝܢ
ܡܕܝܢܐ ܡܕܝܢ܂ ܐܘ ܕܚܝܠܘ
35 ܠܒܬܪܝܢ ܐܦ ܗܕܐ܂ ܐܝ
ܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܐ ܗܘܐ܂
ܐܘ ܢܘܚܡܐ ܡܠܐ ܚܕ ܚܕ
ܡܢܐ ܢܥܡܪ܂ ܠܝ ܡܬܚܙܐ
ܡܬܚܙܝܢ ܒܢܝܐ ܒܕܡܐ
ܕܝܢܐ ܗܘ ܐܬܪ܂
ܕܒܗܘܢ ܒܠܝܬ ܐܝܬ
ܕܐܝܢܐ ܒܕܡܘܬܐ ܐܘ ܡܢ
36 ܗܘܐ ܡܬܬܠܡܝܢ܂ ܘܕܝܢܐ
ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܘܕܥܢ ܐܦ
37 ܠܐ ܗܕܐ܂ ܐܝܬ ܕܐܝ
r. b ✠ ܠܐ ܐܢܬܘܢ ܢܦܫܝ ܒܗܝ
ܚܛܝܐ܂ ܘܠܐ ܐܡܝܢ
ܡܢܡܛܝ ܒܗ ܐܝܟܢ
38 ܕܡܬܬܠܡܝܢ܂ ܐܝܬ ܗܘ ܠܒܝ
ܓܝܪ ܐܘܪܐ ܕܢܬܒܥܐ ܕܫܡܥ
ܒܗܠܝܢ ܡܕܝܢܬܐ܂ ܘܠܐ
ܢܬܚܙܐ ܒܝ ܒܕܡܐ ܠܒܢܝܢܐ
39 ܐܣܪܚܐ܂ ܠܐ ܡܘܬܐ ܕܐܝ

27 ܢܚܡܪܐ, sine puncto literae ܪ codex.
Ibid. ܡܬܦܠܦܠܝܢ, litera ܬ reprobatur lineola 1 manus, ut legatur ܡܦܠܦܠܝܢ; sic Apocalypsis Baruch, N. 39, ܐܬܦܠܦܠ ܕܡܦܠܦܠܝܢ ܒܒܠܐ
28. ܒܡܘܬܢܐ܂ ܗܘܐ, sic male interpungit codex.

29. ܘܐܝܠܝܢ ܕܕܝܢܐ sic, sed verti *et quae judicii*, ac si fuisset ܕܕܝܢܐ, ut patet corrigendum, quod et Le Hir indicavit.
35. ܐܝ, verti *Eja*, sed fortasse est pro ܐܢ, *num*, ut supra V, 50; quod vero infra repeteretur ܐܢ, nihil impediret, puto, cum repeti potuerit, quod primum nimis distet.

ܘܐܝܩܝܪܐ. ܡܢܝܐ ܡܢܝܢ.
ܗܝܟܠܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܘܡܠܟܘܬܐ
20 ܢܦܩܝ. ܘܟܕ ܘܐܡܪ ܠܗ.
ܦܩܘܕ ܗܘܝܬ ܐܢܬ ܒܢܦܫܟ
ܡܕܡ ܕܐܢܬܬܗ. ܡܛܠ
ܕܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܟܝܠ ܗܘ̈ܐ
ܕܐܡܪ ܚܙܐ ܒܗ ܢܦܫ ܡܢ
ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܗܝܟܠܐ.
21 ܗܘܝܢ ܐܢܬܬܗܝܢ ܡܘܟܠܗܘܢ
ܕܝܠܗ. ܚܙܐ ܐܢܐ ܓܝܪ
ܘܡܬܟܬܫ ܐܢܐ ܒܗܕܐ
ܕܚܝܝ. ܡܛܠ ܕܒܠܗ ܐܠܗ
ܐܟܡܐ ܕܗܘܐ ܠܡܫܘܬܦܘܬܐ
ܡܢܬܐ. ܘܐܟܡܐ ܕܡܛܠܬܗܘܢ
ܢܩܘܡ ܐܢܬܬܗ ܗܘܐ.
ܘܠܐ ܡܬܬܟܝܠ ܐܢܐ ܠܗ
ܗܝܟܠܗܘܢ ܕܐܟܡܐ
ܕܐܦܝܗ. ܗܘܘ ܐܢܘ ܓܝܪ
ܗܟܝܠ ܕܗܘܐ ܐܬܝܕܥܘ
ܒܟܠܠܐ. ܘܐܝܟ ܠܬܐ
ܗܘܘ ܐܬܟܬܒܘ. ܘܐܝܟ
ܥܒܘܕܘܬܐ ܐܬܦܫܩܘ
22 ܕܟܠܗ ܘܕܟܠܗ. ܚܕ. ܘ. ܘܡܢܝܢܬ
ܘܐܝܩܪܐ. ܐܘ ܡܢܝܐ

ܕܟܝܢܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܗܘܝܢ ܡܬܝܠܕܘ
ܡܢܝܢ. ܘܐܢܫܝܢ ܠܐܟܝܢܐ.
23 ܐܠܘ ܡܢܝܢܐ ܡܢ ܟܬܒܐ
ܗܘܐ. ܐܝܟ ܡܪܩܝܘܢ
ܕܒܪܝܬܐ. ܦܩܚ ܗܘܐ ܕܠܟܠܗ
ܐܦ ܗܘ ܟܬܒܐ. ܠܐ
ܕܝܢ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܡܢܝܢܐ
ܠܐ ܢܗܘܐ ܡܢ ܠܒܪ.
24 ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܢܝܢܐ ܟܠܗܝܢ
ܪܒܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܡܬܬܢܝܢ
ܚܕ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܢܦܩܝܢ ܚܕ
25 ܐܚܪ̈ܢܐ. ܠܬܪܥܝܢ ܡܙܕܒܢܘܢ
ܕܚܫܝܢܐ. ܫܒܝܩܐ ܕܝܢ
ܕܒܢܐ ܠܚܝܐ. ܠܟܠܗܘܢ
ܡܟܠܗܘܢ ܠܚܬܝܐ. ܟܡܝܐ
✥ ܕܝܢ ܘܡܢܝܢܐ ܠܬܟܫܦܘܢ
ܕܟܠܗܘܢ ܦܦܫ ܦܣܩܝܢ ܗܘ
ܡܢܝܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܩܫܝܢ
ܠܡܬܝܕܥܐ. ܐܦ ܠܐ ܢܬܚܫܒ
ܠܡܢܝܢܐ. ܐܦ ܠܐ ܫܢ̈ܝܢ ܡܢ
ܟܬܒ ܡܢܝܢ ܐܬܟܬܒܘ
26 ܠܗܘܢ. ܚܕ ܓܝܪ ܡܢܝܢ
ܠܬܪܝܢ ܕܡܢܝܢ ܫܢܝܢ ܚܕ.
ܐܠܐ ܡܬܬܠܝܢܘ ܡܬܬܠܝܢ

f. 271. r. a.

pretiosa et chara sint multa, an pauca, strictius reddenda: *quae nam sint pretiosa et chara, multa, an pauca.*

20. ܕܐܡܪ | ܗܘ̈ܐ, puncta ex loco casualia omnino videntur, ut alibi in codice.

21. ܕܝܠܗ, jam in notis ex contextu corrigebam ܕܝܠܗܘܢ.

Ibid. ܕܚܝܝ, super ܚܝ rasura, in qua puncta *ribui* fortasse erant.

Ibid. ܕܟܠܗ, in rasura, sed 1 manu ex atramento.

23. ܡܢܝܢܐ et ܕܡܢܝܢܐ, jam in notis versioni ex seqq. versibus 24, 30, 31 correxi ܡܢܝܢܐ et ܕܡܢܝܢܐ, quod etiam in mea versione reddidi. Conferenda est ad calcem nota A. Le Hir.

25. ܐܚܪ̈ܢܐ . . . ܚܫܝܢܐ, sic codex, et nil muto. Item ܫܒܝܩܐ cum participio singularis numeri habet Bar Hebraeus, *in Esai. Sch.* ed. Tullberg ad XIII, 22, ubi cf. editoris notam; et in Apocalypsi Baruch, N. 77 ܫܒܝܩܐ ܟܠܗܘܢ.

ܓܝܪ ܡܢ ܐܠܗܝܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ
ܡܫܘ. ܐܘ ܡܢܗ ܡܢ ܡܟܝܪܐ
9 ܕܠܐ ܓܒܪ ܦܦܫܪܝܗ ܘܦܫܩ
ܚܙܐ ܕܠܐܒܘܬܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ
ܗܘ ܒܠܒܢܐ ܕܐܬܐ ܕܢܒܥ
ܒܡܫܡܝܐ. ܠܫܘ̈ܬܐ ܕܝܢ
10 ܠܚܡܐ. ܐܬܝܗܘܢ ܓܝܪ ܟܝܢ
ܒܒܠ ܟܝܢܐ. ܕܗܘ ܐܟܠܝܢ
ܡܢ ܗܠܝܢ. ܘܕܟܢ ܒܚܘܠܐ
ܘܐܘܚܕܢܐ ܕܡܘܬܐ
ܢܦܫ. ܘܡܩ̈ܬܠܐ ܕܐܟܝܕܐ
ܐܕܟܝ. ܘܐܢܫܝܢ ܡܢ ܫ̈ܢܐ.
ܘܗܘܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܠܒܘܬܐ.
ܐܠܐ ܫ̇ܒܪ ܕܒܡܒܥܘܗܝ ܐܟܠܝܢ
11 ܕܗܘܘ. ܡܢ ܡܟܝܠ ܘܐܡܪ
ܒܗ. ܡܡܟܝܢ ܒܙܐ ܘܐܡܪ
ܒܗ. ܘܡܟܝܪܝܢ ܐܢܫܝܢ.
12 ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܟܒܫ
ܡܢܝܢܐ ܣܝ ܒܒܠܡܐ ܐܠܐ
ܠܐܢܝ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܕܐܟܝܕܐ
ܕܠܐ ܦܓܪܝܢ ܕܐܣܪ ܐܠܐ

ܠܒܘܫܝ. ܣܓܝܐ ܒܦܩܬܐ ܗܠܝܢ
13 ܡܙ̈ܩܐ ܕܡܦܪܬܐ ܠܝ
ܢܩ̈ܦܝܢ ܒܝ ܘܠܒܘܫܝ ܒܦܩܬܐ
ܡܚܢܩܝܢ ܕܗܠܝܢ ܐܬܝܢ
14 ܒܝ ܐܒܪܐ ܘܣܪܚܐ. ܘܐܡܪܬ
ܕܐܢܫܐ ܡܢܝ ܡܦܩܣܬܐ. •
15 ✠ ܘܡܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ
ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܗܪܟܐ.
ܐܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܠܐܘܪܚܐ
ܘܐܬܡܪ ܒܝ. ܘܐܡܪ ܠܗ
16 ܘܐܬܚܙܝܬ ܒܝ. ܐܡܪ
ܠܗ. ܕܗܘܐ ܢܒܝܐ ܘܡܐܪܬܐ
ܘܢܫܡܐ. ܘܦܬܐ ܘܐܒܪܐ.
17 ܘܣܪܚܐ. ܡܢ̈ܝ ܗܘ ܕܝܢ
ܡܐܪܬܐ ܡܢ ܕܗܒܐ. ܘܢܫܡܐ
ܡܢ ܡܐܪܬܐ. ܘܦܬܐ ܡܢ
ܢܫܡܐ. ܘܐܒܪܐ ܡܢ ܦܬܐ.
18 ܘܣܪܚܐ ܡܢ ܐܒܪܐ. ܡܫܚ
ܗܢܘܢ ܐܝܬ ܘܫܘܐ ܕܐܟܠܝܢ
ܡܢܝܢ ܘܫ̈ܒܩܝܢ. ܡܢ̈ܝܢܐ
19 ܐܘ ܒܠܒܘܬܐ. ܘܚܢܝܩ

v. c.

ex radice quid simile adverbio *simul*. Huic interpretationi jam inclino, cum accedat etiam doctissimus A. Le Hir in notis, quas ad me misit manuscriptas, et ad calcem addam, cum ex causis, quas non vacat referre, solum post impressam pag. 64 ad me pervenerint. Hoc tantum scrupuli me tenet, quod vocem significationis adeo communem et Lexica ignorent, nec usquam hucusque offenderim. Sequentis voculae ܕ rationem non assequor, et si vox ܢܚܕ reddenda per *simul*, *conjunctim*, eo inclino, ut reprobem collatis praecedentibus in hoc versu.

14. ܘܐܡܪܬ, sic punctum in codice.

18. ܕܐܟܠܝܢ ܡܢܝܢ ܘܫܒܩܝܢ, verti: utrum

9 ܠܢܫܡܬܐ, sic codex, corrigerem ܠܡܢܫܡܬܐ, ut etiam verti; nisi quis velit derivare ab ܐܢܫ, servato in ܐܢܫܬܐ et ܐܢܫܐ, suppresso ܐ, ut in affini ܢܫܬܐ, et nomen in eo agnoscat formae ejusdem ac ܠܡܢܫܡܬܐ, qui est a ܡܢܫ, verbo ejusdem primariae stirpis ac ܐܢܫ; tunc vertendum esset *gemitum*. Equidem, usquedum novus Thesaurus Syriacus Roberti Payne Smith de divitiis linguae doceat, difficilis essem in damnandis vocibus in bonis libris oblatis nec ab analogia linguae abhorrentibus.

10. ܢܚܕ, dubitaveram in notis, ne corruptum esset a ܚܕ, quod etiam verti. Proposueram etiam ibi dubitationem, num esse

ܠܚܝܠܗ. ܘܙܕܝ̈ܩܘܬܐ ܢܬܥܝܪܢ.
ܘܥܘܠܐ ܠܐ ܢܕܡܟܘܢ.
VII bis, ܘܢܬܓܠܐ ܓܘܒܐ ܕܫܘܢܩܐ.
1 ܘܠܘܩܒܠܗ ܕܝܢ ܕܗܢܐ
ܐܬܪܐ ܕܢܝܚܐ. ܢܬܓܠܐ
ܐܬܘܢܐ ܕܓܗܢܐ. ܘܠܘܩܒܠܗ
ܬܘܒ ܦܪܕܝܣܐ ܕܒܘܣܡ̈ܐ.
2 ܘܢܐܡܪ ܗܝܕܝܢ ܡܪܝܡܐ
ܠܥܡܡ̈ܐ ܗܢܘܢ ܕܩܡ̈ܘ
ܕܐܬܬܚܙܝ. ܚܙܘ ܘܚܙܘ
ܒܡܢ ܟܦܪܬܘܢ. ܐܘ
ܠܡܢܘ ܠܐ ܦܠܚܬܘܢ. ܐܘ
ܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ ܕܡܢܘ ܐܫܬܛܬܘܢ.
3 ܚܙܘ ܗܟܝܠ ܠܘܩܒܠܟܘܢ.
ܗܐ ܗܪܟܐ ܢܝ̈ܚܐ
ܘܦܘ̈ܢܩܐ. ܘܬܡܢ ܢܘܪܐ
ܘܫܘܢܩܐ. ܗܟܢ ܢܡܠܠ
ܠܗܘܢ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ.
4 ܗܘܝܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ
ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܠܐ
ܫܡܫܐ ܐܝܬ ܒܗ. ܘܠܐ
ܣܗܪܐ ܘܠܐ ܟܘܟ̈ܒܐ. ܘܠܐ
ܥܢ̈ܢܐ ܘܠܐ ܪܥܡܐ.
ܘܠܐ ܒܪ̈ܩܐ. ܘܠܐ ܪܘܚܐ. ✣ a. b.
ܘܠܐ ܡ̈ܝܐ. ܘܠܐ ܐܐܪ.
ܘܠܐ ܚܫܘܟܐ. ܘܠܐ ܪܡܫܐ.
ܘܠܐ ܨܦܪܐ. ܘܠܐ ܩܝܛܐ.
ܘܠܐ ܣܬܘܐ. ܘܠܐ ܪܫ
ܫܢܬܐ. ܘܠܐ ܚܘܡܐ. ܘܠܐ
ܓܠܝܕܐ. ܘܠܐ ܩܘܪܫܐ ܘܠܐ
ܒܪܕܐ. ܘܠܐ ܛܠܐ. ܘܠܐ
ܡܛܪܐ. ܘܠܐ ܛܗܪܐ. ܘܠܐ
ܠܠܝܐ. ܘܠܐ ܐܣܡܬܐ. ܘܠܐ
ܢܘܗܪܐ. ܘܠܐ ܢܗܝܪܐ. ܘܠܐ
ܒܗܝܪܐ ܘܠܐ ܢܘܗܪܐ.
ܐܠܐ ܐܢ ܒܠܚܘܕ ܙܠܝܩܐ
ܕܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝܡܐ.
ܕܡܢܗ ܥܬܝܕܝܢ ܕܢܚܙܘܢ
5 ܫ̈ܢܝ ܡܢܟ ܕܡܛܝܢ. ܠܗܕܐ
ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܒܗ ܐܝܟ
6 ܫܒܬܐ ܕܫ̈ܢܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ
ܘܢܡܘܣܗ ܘܠܟܠ ܒܢܡܘܣܝܗ
7 ܐܘܕܥܬ ܐܢܘܢ. ܘܥܢܝܬ
ܘܐܡܪܬ. ܡܪܝܐ ܡܪܝ ܐܦ
ܗܫܐ ܐܡܪܬ. ܘܗܫܐ
ܛܘܒ ܐܡܪܬ. ܕܛܘܒܝܗܘܢ
ܠܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܘ ܘܢܛܪܘ
ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܦܩܕܘ
8 ܡܛܠܗ. ܐܠܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ
ܕܒܥܘܬܝ ܡܛܠܗܘܢ. ܡܢܘ

nescio utrum casu, an arte, ut in singulari legeretur.

4. ܘܠܐ ܨܦܪܐ. ܘܠܐ ܣܬܘܐ. ܘܠܐ ܪܫ ܫܢܬܐ, inter ista, et ex ratione contextus probabiliter post ܣܬܘܐ, insererem, ut suaderet etiam Arabs, in alio ordine tamen, ܘܠܐ ܒܐܕܪ, *neque ver*. Voces ܪܫ ܫܢܬܐ *initium anni* indicant *autumnum*, a quo orditur annus apud Syros, ut etiam apud alios Orientis populos.

sione Syro-Hexaplari est pro θάλλω physice, Gen. XL, 10, Eccli. XIV, 18; metaphorice Prov. XV, 13, XXVI, 20.

VII bis, 1. In hac parte, quae jam non extat in veteri Latina versione, servata vero fuit in ceteris, numeros versuum apponam ac si incipiat novum Capitulum, resumpturus suo loco versum 36 Latinae versionis.

Ibid. ܕܒܘܣ̈ܡܐ, puncta *ribui* coaluerunt,

23 ܡܫܝܚܘܬܐ܆ ܘܐܘܣܦ ܠܗܘܢ
ܙܢ̈ܝܬܐ ܕܬܘܟ̈ܠܬܐ܆ ܘܟܠ
ܗܠܝܢ ܒܡܠܟܘܢ ܐܒܕܘ܆
ܕܠܝܬ ܗܘ ܡܫܝܚܐ܆ ܘܠܐ
24 ܢܦܩܘ ܐܘܪ̈ܚܬܗ܆ ܘܫܒܝ̈ܠܘܗܝ
ܢܛܪܘ܆ ܘܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ ܦܩܕܘ܆
ܘܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ ܠܐ ܢܛܪܘ܆
ܘܟܠ ܚܛ̈ܗܘܗܝ ܫܩܠܘ܆
25 ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܘ ܒܪ̈ܝܐ܆
ܫܒܩܬܐ ܠܫܒܝܐ܆
ܘܬܟܠܬܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܟܠܢ܆
26 ܗܐ ܓܝܪ ܢܘܟܪ̈ܝܬܐ ܐܬܝܢ܆
ܘܢܗܘܐ ܡܢ ܕܐܬܝܢ
ܐܬܐ ܕܡܪܕܘܬܐ ܐܦܢܝܐ
ܠܟܘ܆ ܘܡܠܟܐ ܡܟܠܬܐ
ܕܡܬܚܫܚܐ ܐܝܟ ܡܪܚܡܬܐ܆
ܘܡܠܟܐ ܗܘܝ ܕܒܝܫܐ
÷ ܗܘܐ܆ ܘܟܠ ܡܢ ܕܢܦܩܐ
ܡܢ ܫܢ̈ܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ *f. 270. v. a.*
ܡܢ ܡܪܚܡ܆ ܗܘ ܗܘ ܚܝܐ
28 ܠܡܬܘܗܝܘ܆ ܒܥܠܡܐ ܓܝܪ
ܒܪܝܬ ܡܫܝܚܐ ܒܗܘ ܐܠܝܢ
ܕܒܗܘܢ܆ ܘܠܒܣܡܘ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܐܬܡܪܘ܆ ܠܥܠܡ ܥܠ̈ܡܝܢ

29 ܘܢܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ
ܥܠܡܐ ܢܗܘܐ ܒܝܘܡ ܡܫܝܚܐ܆
ܘܡܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܐܬܐ
ܒܗܘܢ ܠܡܠܬܐ ܕܒܪܢܫܐ܆
30 ܘܢܬܦܣܩ ܒܥܠܡܐ ܠܥܠܡܬܗ
ܡܕܡܝܐ܆ ܥܡܐ ܢܘܟܪ̈ܝܐ܆
ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܡܢ ܒܪܝܫܐ܆
ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܢܫ ܠܡܬܚܙܝܘ܆ ܀
31 ܘܢܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܥܠܡܐ
ܢܘܟ̈ܪܝܐ ܢܬܒܥܐ ܗܘ ܒܥܠܡܐ
ܕܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܒܪܝ܆
32 ܘܢܗܘܐ ܡܠܟܐ܆ ܘܐܪܥܐ
ܬܬܠ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܗ܆
ܘܡܚܘܐ ܠܟܠ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܕܡܝܢ ܒܗ܆ ܘܐܪ̈ܙܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܠܫܡܝ̈ܐ ܕܐܬܝܢ
33 ܒܗܘܢ܆ ܘܢܬܓܠܐ ܡܫܝܚܐ
ܟܠ ܦܘܪܫܢܐ ܕܕܝܢܐ܆ ܘܢܬܠܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ܆ ܘܒܬܪܗܘܢ ܢܬܒܥܐ
ܘܐܦܩܐ ܠܪܘܚܐ܆ ܘܢܬܓܠܐ
34 ܐܪܥܐ ܬܬܠܝܡܐ܆ ܕܢܬܡܠܐ ܕܝܢ
ܕܟܠ ܠܐܢܫ ܒܟܠܗܘܢ܆ ܘܬܪܘܙ
ܠܥܠܡܐ܆ ܘܡܪܚܡܢܘܬܐ ܬܬܦܪܥ܆
35 ܡܟܝܠ ܬܬܠܐ܆ ܘܐܬܠܝܐ

jor interpunctio, sed nunc vix hic illic exstant, cum fere ubique erasa fuerint. Haec erasio ab initio libri incepit, sed adeo levis est, ut sero animadverterim, et solum ubi erant intacta apposui, quod et in posterum servabo.

34. ܕܢܬܡܠܐ ܕܝܢ ܕܟܠܗܘܢ, sic codex.

Ibid. ܬܦܪܥ, verti *exsultabit*, melius ex altero usu verbi pro θάλλω, vertatur *virescet*, quod propius abest a Latina versione *convalescet*, nec non ab aliis versionibus. In ver-

24. ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ, sine *ribui* codex.

Ibid. ܦܩܕܘ, jam in notis versioni correxi ܦܩܪܘ, ut versio Latina et contextus suadet; fortasse et punctum delendum.

25. ܐܘ, verti *ecce*, quod in apographo meo incaute scripsissem ܗܐ; corrige *o*.

30. ܠܥܠܡܬܗ, *in... silentium*, in versione adde *suum*.

Ibid. In fine versus in margine ante lineam erant duo puncta ‥, quae tantum non ubique appicta fuerunt, ubi in textu erat ma-

ܕܡܬܝܚܕܐ ܠܐܝܬܘܬ ܗܘ
ܡܕܝܢܬܐ ܒܝܠܕܘܬܐ.
ܐܠܗܐ ܕܗܘܿ ܝܠܘܕܐ ܠܐ
ܢܒܥܐ. ܡܚܝܠܘܬܢ ܕܗܝܟ
ܐܢܫ ܡܫܟܚ ܕܢܫܟܚܝܘ
10 ܒܝܠܕܘܬܗ ܘܐܝܢܐ ܐܡܪܢ
ܠܗ. ܐܝܟ ܗܘܝܐ ܗܘ
ܡܕܡ ܡܢܗ ܘܒܪܐ ܘܐܡܪ ܠܗ.
ܗܘܝܐ ܗܘܐ ܐܦ ܡܢܬܗ
11 ܕܐܬܦܠܓ. ܡܬܦܠܓܬܗܘܢ ܠܝܬ
ܒܟܝܢܗ ܒܒܒܠܝܐ ܘܡܢ ܐܒܒܐ
ܐܝܟ ܦܘܪܫܢ ܐܢܫܐ
12 ܗܘܿ ܡܕܡ ܕܐܬܒܥܝ. ܘܡܬܦܠܓ
ܗܢܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܬܒܠܒܠܝܢ
ܕܒܟܝܢܐ ܗܢܐ ܕܗܘܐ
ܠܟܝܢ. ܘܡܕܡ ܐܢܫ̈ܝܬܐ
ܡܟܝܠ ܘܡܚܝܠܘܬܐ
ܫܪܝܐ. ܘܠܐܬܐ ܟܝܢܬܐ
ܒܗ ܡܫܪܝܐ ܘܡܫ̈ܬܪܝܐ.
13 ܡ̈ܬܒܠܒܠܝܢ ܕܝܢ ܕܗܘܿ
ܒܟܝܢܐ ܕܟܝܢ. ܠܘܩܒܠ
ܘܠܐ ܦܠܓܬܐ ܐܬܝܗܘܢ.
ܡܟܪܝܢ ܦܠܓܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ.
ܠ ܗܘܝܢ ܠܐ ܢܗܘܘܢ * r. c.
14 ܫܢܝ ܒܐܘ̈ܟܠܝܐ ܘܡܫܘ̈ܚܬܐ
ܗܟܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܐܚܪܝܢ
15 ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܒܗܘܢ. ܗܢܐ ܕܝܢ
ܠܗ ܡܢܐ ܡܬܝܕܥ ܐܝܬ.
ܕܡܢ ܡܬܚܫܒ ܐܝܬ. ܘܡܫܡܥܢܐ

ܡܫܬܟܚ ܐܝܬ. ܟܡ ܡܫܠܡܐ
16 ܐܝܬ. ܘܡܬܦܠܓ ܡܢܐ ܠܐ
ܢܫܒܘܩ ܠܗ ܠܟܡ ܡܕܡ
ܕܟܝܢ ܐܠܐ ܡܕܡ
17 ܕܦܪܫ.ܡܢܗ. ܘܡܢܝܢܐ ܘܐܡܪܢ
ܡܕܝܢ ܡܕܡ. ܐܠܐ ܗܘܐ
ܦܪܝܫ ܒܡܕܡܝܢ. ܕܐܝܬ̈ܝܐ
ܗܘ ܫܠܝܛ ܒܟܝܢ ܒܡܠܟܝܢ.
18 ܫ̈ܡܥܢܐ ܕܝܢ ܐܚܪ̈ܝܢ. ܕܐܝܬ̈ܝܐ
ܗܘܝܢ ܠܗ ܥܡܗ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܐܘ̈ܟܠܝܐ. ܡܬܚܙܝܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ
ܕܠܐܬܘܢ ܒܪܘܚܬܐ.
ܫ̈ܡܥܢܐ ܕܝܢ ܐܘ̈ܟܠܝܐ ܫܟܠܝܢ:
ܘܪܘܚܬܐ ܠܐ ܫܢܝܢ.——.——..
19 ܘܡܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ
ܗܘܬ ܐܝܬ ܡܐܬ ܡܢ
ܟܠܗ. ܘܠܐ ܫܟܠܝܢ
20 ܡܐܬ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܠܐܬܪܘܗܝ
ܗܘܝܢ ܫܒܝ̈ܠܐ ܐܚܪܝܢ
ܕܠܬܘ. ܠܗ ܕܐܬܚܫܒ
ܒܗܘܢ ܠܡܘܫܐ ܕܐܬܚܫܒ.
21 ܡܢܗ. ܦܘܡܝܐ ܐܝܟ ܦܘܡ
ܠܟܠ ܐܚܪܢ ܕܐܬܘ.
ܟܡ ܐܬܘ ܗܘܝܢ ܕܡܢܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܘܠܗ. ܘܡܢܐ
ܢܗܘܘܢ ܘܠܐ ܢܬܚܫܒܘܢ.
22 ܗܘܝܢ ܕܝܢ ܒܗܘ ܘܠܐ
ܐܬܬܡܠܟܘ ܠܗ. ܘܐܬܝܢܘ
ܒܗܘܢ ܡܫܬܟܚܬܐ

9. ܢܒܥܐ, sic codex cum puncto postea. Ibid. ܒܝܠܕܘܬܗ, ܗ in rasura nescio qua manu; ex ratione rasurae erat *Olaf* (ܐ).

19. Sic codex ܡܢ ܡܐܬ ܐܝܬ et ܫܟܠܝܢ.
20. ܕܐܬܚܫܒ, interpunctionem reprobat prima manus.

ܒܟ̈ܪܐ ܕܒܪܬܗ ܡܢ ܦܘܡܗ
ܘܡܠܬܗ ܗ̈ܘܝ ܚܠܝ ܠܚܟܐ
55 ܕܟܝܘܬܗ. ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܦܠܚܘܢ
ܐܦܪܐ ܦܪܝܫ ܡܕܝܪ
ܡܕܝܢ. ܡܬܛܡܠ ܕܐܦܪܐ
ܕܡܬܛܠܝ ܕܠܐ ܒܢܛܘܪܘܬ
56 ܠܥܠܡܐ ܗܠܝܢ ܦܪܝܫܐ
ܕܝܢ ܕܥܡ̈ܡܐ ܐܢܫܝܢ ܕܡܢ
ܐܪܥ ܐܠܗܝܗ. ܐܦܪܐ
ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ ܡܕܡ.
ܘܡܛܠܬܗ ܐܠܘ ܠܝܘܡܐ.
ܘܐܝܟ ܢܘܛܦܬܐ ܕܡܢ
ܦܪܚܐ ܕܛܠܬܗ ܦܘܢܩܗܘܢ.
57 ܘܗܘܝܐ ܡܕܝܢܐ ܗܘܐ ܗܦܟܘ
ܠܥ̈ܡܡܐ ܕܠܡܕܡ ܠܐ
ܐܬܝܕܥܘ ܗܘܐ ܡܠܝܛܝܢ
58 ܠܠܝܢ ܘܦܪܫܝܢ ܠܗ ܡܢܝܢ ܕܝܢ
ܠܡܢ ܗܘ ܕܡܛܐ ܘܡܦܬܚܗܘܢ
ܒܗܦܟܐ ܘܚܝܪܐ ܦܘܫܐ
ܘܒܢܝܐ. ܗܘܐ ܐܬܬܠܡܢ
59 ܒܐ̈ܪܚܘܗܝ. ܘܠܐ ܡܬܛܠܟܝ
ܐܬܕܪܫ ܠܥܠܡܐ. ܠܡܝܢܐ
ܠܐ ܢܬܐܠܨ ܠܗ ܠܥܠܡܝܢ.
ܒܪܡܐ ܠܐܡܬܝ ܗܠܝܢ ܡܢܗ.
VII ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܡܠܟܘܬܗ
ܠܡܡܠܠܘ ܡ̈ܠܐ ܗܠܝܢ. ܗܘܐ
ܐܬܬܠܝܢ ܠܗܐܢ ܡܠܐܟܐ
ܗܘ ܕܐܬܬܠܝܢ ܗܘܐ
ܠܗܐܢ ܒ̈ܠܒܠܘܬܐ ܦܩ̈ܕܐ.
2 ܘܐܡܪ ܠܝ. ܥܡܩ ܒܬܪܐ

ܘܫܒܩܘ ܡ̈ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܢܦܩܬ
ܕܐܡܪ ܠܝ. ܘܐܡܪܬ ܠܗ r. b.
3 ܡܛܠ ܡܕܝܢ.. ܘܒܝܬܐ ܘܐܡܪ
ܠܝ. ܢܡܐ ܠܝ ܢܗܘܐ ܫܒܩ
ܒܬܪ ܙܘܥܐ. ܐܝܟ
ܕܢܗܘܐ ܦܓܥܬ ܘܠܐ
4 ܡܫܬܚܪ. ܡܡܠܠܘ ܕܝܢ
ܫܒܩ ܒܬܪ ܠܟܝܠܐ.
ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ ܕܡܐ
5 ܠܢܘܪܐ. ܐܝܟܢ ܐܝܟ ܢܦܠܐ
ܕܠܟܠ ܠܥܡܐ ܘܢܗܘܘܢ.
ܘܢܗܘܐ ܡܪܐ ܠܟܠܗܘܢ.
ܐܝܟ ܗܘ ܕܟܠ ܕܠܐ ܢܟܦܘܢ.
ܠܗ ܒܗܘܒܠܐ ܠܐܪܥܬܐ
ܐܝܟ ܡܡܟܢ ܕܢܬܬܐܡܪ.
6 ܢܚܬܘ ܠܘܬ ܡܕܡ ܐܝܟ.
ܡܢܝܬܐ ܐܝܬ ܕܒܝܢܐ
ܘܫܒܩܐ ܒܬܪ ܙܥܐ
ܕܦܠܓܬܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܕܝܢ
ܗܘ ܡܢܝܬܐ ܕܟܠܐ
7 ܢܦ̈ܫܬܐ ܫܒܝܩܬܐ. ܘܡܡܠܠܘ
ܠܟܝ ܘܫܒܩ ܒܪܘܡܐ.
ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ. ܡܢ ܡܢܝܢܐ
ܢܘܪܐ ܘܡܢ ܫܡܠܐ ܩ̈ܢܐ
8 ܕܠܡܢܫܢ. ܘܡܫܠܐ ܚܕ
ܕܫܒܩ ܒܢܝܬ ܗܠܝܢ ܠܐܢܘܢ.
ܒܢܝܬ ܢܘܪܐ ܠܟ̈ܠܝܐ. ܐܝܟ
ܕܠܐ ܫܦܩ ܡܫܠܐ ܗܘ.
ܐܠܐ ܠܝ ܠܡܫܡܬܐ ܕܟܠ
9 ܐܝܠܐ ܒܟܠܗܘܢ. ܐܢܘܢ ܕܝܢ

56. ܐܦܪܐ sic, quod esset dicis.

VII, 5. ܢܗܘܘܢ, punctum reprobat 1 m.

ܕܐܟܠܬܐ ܦܓܪܐ ܚܒ̈ܝܠܐ
ܕܠܒܫܘܗܝ. ܠܚܕܐ ܡܢ ܡܫܠܐ
ܡܢ̈ܘܬܗ ܕܐܢܫܐ. ܡܛܠ
ܕܟܕ ܡܢ̈ܘܗܝ ܒܚܒܫܐ ܘܠܓܘܐ
ܕܡܠܘܢ ܠܢܦ̈ܫܢ ܡܣܟ̈ܢܐ
ܡܛܝܢ ܘܡܬܦܠܓܝܢ ܘܡܬܦܪܥܝܢ.
43 ܕܡܬܟܠ ܕܟܕ ܕܟܝܢ ܠܢܦܫܗ.
ܘܒܝܫܘܬܗ ܚܒܪܐ ܐܠܚܡ.܀
44 ܕܡܢܗ ܓܝܪ ܗܢܘܢ ܡܢ
ܫܚܐ ܦܪ̈ܐ ܣܛܝ̈ܪܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܢܐ. ܘܒܟܝܢ
ܒܗܦܟ̈ܬܝܗܘܢ ܒܟܠ ܓܢܣ
ܘܓܢܣ. ܘܗܘܦ̈ܟܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ
ܚܕ ܚܕ ܠܐ ܕܡܝܢ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܚܝܠܘܗܝ ܠܐ
ܡܬܦܫܩܝܢ. ܘܐܢܫܝܢ
ܕܒܪܝܬܗܘܢ ܠܐ ܡܬܒܩܝܢ.
ܗܟܢ ܗ̇ܘܐ ܒܗܘܢܐ
45 ܕܐܟܠܬܐ. ܘܒܗܘܢܐ ܕܐܒܕܢܐ
ܦܓܪܐ ܘܗܘܐ ܡܫܝܢܐ
ܠܚܘܪܐ. ܘܠܘܬ ܕܗܘܝܐ.
ܘܬܘܠܥܐ ܕܡܩ̈ܒܪܐ.
46 ܘܦܓܪܐ ܟܕܘܢ ܕܠܒܫܘܗܝ
ܠܟܪܝܗܐ ܕܟܬܝܫ ܗܘܐ
47 ܕܠܗܝܟܠ ܡܫܝ.ܚܐ. ܘܒܗܘܢܐ
ܕܫܡܥܗ. ܐܒܝܐ ܠܟܢܘܫܬܐ
ܡܫܝܚܝܬܐ ܐܢܫ ܕܐܝܬ
ܗܘܘ ܩܕ̈ܡܐ ܕܠܘܬܗ ܣܩ̈ܠܐ
ܘܦܪܣܬܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ. ܘܗܘܘ

48 ܩܕ̈ܡܝܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܝܢ. ܘܕܠܐ
ܢܦܫܐ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܢܦܫܐ ܒܟܝܢ ܗܘܘ. ܕܡܢ
ܗܟܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܐܬ
49 ܠܡܬܚ̈ܘܝܐ ܕܚܝܘ. ܘܗܘܝܢ
ܠܓܘܐ ܠܐܬܪܝܢ ܚܝ̈ܘܗܝ
ܕܒܪܬܗ. ܘܒܪܬܗ ܡܫܡܫܐ
✣ ܕܚܙܐ ܒܗܘܢܬܐ. ܘܡܫܡܫ F. 270. r. a.
ܕܐܣܛܪܬܐ. ܒܪܬܗ ܒܫܡܝܐ.
50 ܘܦܘܪܫܬܗ ܐܦ̈ܝܢ ܚܙܐ ܡܢ
ܚܙܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܓܝܪ
ܡܫܡܫܐ ܗܘܬ ܗܢܝ
ܡܢܗܝܢ ܡܫܡܫܢܝܬܐ ܕܓܘܫܡܬܐ
51 ܕܐܝܟ ܐܦ̈ܝܢ. ܘܚܘܒܗ
ܠܒܗܘܢܬܐ ܚܙܐ ܡܢ
ܡܢ̈ܘܬܐ ܕܒܓܘܫܡܐ
ܕܐܟܠܬܐ. ܕܠܒܫܝܢ ܠܗܘܢ.
ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܦܘܪܫܢ.
52 ܠܟܠܗܝܢ ܕܟܕ ܚܘܒܗ. ܚܙܐ
ܡܢ ܡܫܠ ܡܢ̈ܘܬܗ
ܕܓܘܫܡܐ. ܘܠܓܘܐ ܐܠܘ
ܕܠܗܘܢ ܡܬܦܫܟܬܐ
ܠܐܚܝܢ ܕܒܪ ܐܢܫ. ܘܐܦܬܚܝ
53 ܕܒܪ ܐܢܫ. ܘܒܗܘܢܐ
ܕܒܗ ܦܓܪܐ ܠܐܚܪܢܐ
ܕܐܦ ܡܛܝܢ ܒܚܙܝܐ
54 ܘܚܝ̈ܐ ܘܚܝܢܐ ܘܠܠ
ܗܟܝܢ ܕܟܕ ܐܒܕܬܗ ܠܐܕܡ
ܡܬܒܪܝܢ ܠܠ ܒܟܠܗܘܢ

45. ܡܫܝܢܐ, post vocem rasura, distincti erat, ut apparet.
47. Post ܘܗܘܘ deest in codice punctum

48. ܠܡܬܚܘܝܐ, inter ܗ et ܠ erasum *Jud.*
54. ܘܠܠ, litera ܘ reficta ex ܕ (ܗ ?), 1 m. ut apparet.

31 ܠܐ ܢܗܡܠ ܠܗܘܢ ܐܚܕܐ
ܘܬܪܘܨ ܡܥ̈ܒܕܐ ܢܦ̈ܩܝܢ.
ܠܗܘܢ ܐܝܠܐ ܠܟܝ ܕܪܘܚܡ

32 ܡܢ ܗܠܝܢ. ܡܛܠ ܕܡܫܬܟܚܢ
ܐܫܬܟܚ ܡܠܟܝ ܠܟܐ
ܡܕܝܢܬܐ. ܣܗܘ̇ ܐܝܟ
ܣܟܠܬܐ ܒܥܩܡܬܗ. ܐܦ
ܡܫܡܥܬܐ ܗ̇ܝ ܕܐܬܬ ܠܟܝ.

33 ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܝ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ
ܥܪܘܩ ܕܐܝܠܐ ܠܟܝ ܘܗܠܝܢ
ܡܠܟܝܢ.ܝܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܘܬܗ

34 ܘܠܐ ܠܕܝܢܐ. ܘܠܐ ܠܬܫܥܝܬܗܘܢ
ܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ܠܐ ܐܦ̈ܝܐ
ܡܢ̈ܝܐ ܒܢ̈ܦܫܬܐ ܕܠܐ
ܢܗܘܐ ܠܥܠܡ ܒܥܘܩܒܐ

35 ܒܝ̈ܘܡܐ ܐܚܪ̈ܝܐ.ܝܗ. ܘܢܗܘܐ
ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܒܥܠܡ
ܘܬܪܘܨ ܡܥ̈ܒܕܐ ܢܦ̈ܩܘܢ.
ܕܐܝܟ ܠܟܠܗ ܥܡ̈ܡܐ ܕܐܝܟܢ

36 ܟܠ.ܝܗ.ܘ.ܝܗ. ܘܗܘܐ ܒܫܠܡܐ
ܕܠܡܚܝܐ. ܘܗܘܐ ܠܟܠ ܠܗܘܢ
ܡܫܬܡܥ ܗܘܐ ܒܗ. ܘܡܪܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܡܕܝܢܬܐ.

37 ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܦܪܘܩ
ܦܪܘܩ. ܘܢܦܩ ܡܬܓܠܝܢܐ

38 ܗܘܐ.ܝܗ.ܘ ܘ ܘܐܡܪܬ ܐܘ
ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ ܡܡܠܠܐ ܟܠܟܬ
ܡܢ ܗܝ ܒܪܬܟ ܒܥܘܡܩܐ
ܦܩܘܕ. ܘܐܡܪܬ ܕܢܗܘܘܢ
ܥܡܢ ܘܐܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܟ ܀
ܡܪܝ ܒܟܪܐ ܠܐܒܗ.

39 ܘܗܘܐ ܗܪܝܢ ܦܪܘܩܐ
ܡܪܚܡܐ ܘܚܢܢܐ ܡܚܣܢܐ.
ܘܡܬܡܪ ܕܡܠܐ. ܘܡܠܐ
ܕܒܪܝܬܐ ܒܠܒܗ ܗܘܐ ܒܪܡܙܐ.

40 ܗܪܝܢ ܐܡܪܬ ܕܡܢ
ܐܘܪܚܐ ܕܥܠܝ ܢܦܩܘܢ
ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ. ܡܛܠ

41 ܕܢܐܬܘܢ ܟܬܒ̈ܝܗܘܢ ܘܟܢܘܫܝܐ
ܠܗܘܢ ܕܐܬܝ ܒܝܬ ܦܪܘܩܐ.
ܕܦܪܘܩܐ. ܘܟܦܢܐ ܠܗ̇
ܕܠܟܠ ܦܘܪܩܢܐ ܒܗ
ܡܢܐ ܠܥܡ̈ܡܐ. ܡܛܠ ܕܡܢܗ
ܡܢܗܘܢ ܠܗܘܢ ܒܟܠܐ.
ܘܐܝܪܐ ܡܢܗ ܠܗܘܐ

42 ܒܬܒܬ.ܝܗ.ܝܗ.ܘ ܘܟܢܘܫܝܐ

32. ܕܡܫܬܟܚܢ, sic codex.

34. ܠܐ in rasura, sed 1 manu.

Ibid. ܒܥܘܩܒܐ, Le Hir l. c. pro *investigatio* ait vertendum *retributio*, collato Hebraeo עקב. Ceterae versiones nil praebent; locus ipse, quantum mihi videtur, favet interpretationi docti viri, sed non necessario eam postulat; usus vero linguae Syrae, quantum quidem ego novi, refragaretur. Optime res componeretur, si Hebraismus fuerit in Graeco archetypo, unde nostra versio est, ut apparet, qui literaliter translatus sit. Vox quam imperfecte Michaelis affert ex 1 Cor. X, 25, 27 in sensu, quem ipse olim reddidi, occurrit etiam in Apocalypsi Baruch post Esdram edenda, f. 263, v. col. *c*, lin. penult., ubi et *investigationes* verteretur, et *retributiones* aeque ac fortasse melius, iterum Judic. Hexapl. V, 16 pro ἐξιχνιασμοί.

41. ܦܪܘܩ, punctum interpunctionis reprobatur 1 manu.

42. ܘܟܢܘܫܝܐ ܘܡܬܕܪ̈ܝܢ melius verterentur *et colerentur et seminarentur*.

v. c.

ܠܐܘܪ̈ܚܬܐ ܚܙܪ ܐܢܐ.
ܗܟܢܐ ܠܡܬܦܠܚܘ ܠܐ
ܐ̈ܦܝ ܪܘܚܐ. ܘܡܚܘܗܝ
ܠܚܘܝ ܕܝܠܝ ܐܘܚܕܐ.
21 ܘܬ̈ܠܘܕܐ ܚ̈ܪܝܢ ܡܢܬܐ
ܠܡܫܠܠܘ. ܘܠܬܠܘ ܡܚܘܗܝ.
ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܫ̈ܬܠܝܢ ܒܡܪܥܝܬܐ
ܕܠܐ ܒܐܘܠܨܢ ܠܟܠܝ.
ܡܛ̈ܪܐ ܒܠܒܠܬܐ ܢܚܬܢ
ܘܠܐܪܥܐ. ܘܢܦܩܘ ܘܠܡܦܪܘ.
22 ܘܡܢ ܡܟܝܠ ܐܬܪ̈ܘܬܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܙܪ̈ܝܥܢ ܡܢ ܙܪ̈ܥܐ
ܠܡܬܦܠܚܘ. ܘܐܪ̈ܙܐ
ܕܒܠܝܢ ܡܢ ܡܟܝܠ ܠܡܬܦܠܚܘ
23 ܡܢ ܗܟܢܢ. ܘܡܪܝܐ ܠܗܪܐ
ܗܠܐ ܢܥܒܪ. ܐܢܐ
ܕܡܚܘܝ ܠܡܫܡܥܘܬܗ ܡܢ
24 ܡܟܝܠ ܘܬܪ̈ܥܘܗܝ. ܘܠܗܘܐ
ܒܗܘ ܐܘܚܕܐ. ܠܡܪܚܡܘ ܬܡܢܐ
ܒܗܝ ܬܫܡܫܘ ܐܝܟ
ܒܡܫܡܫ̈ܢܐ ܕܠܐܬܪܘ ܐܟܪܐ.
ܒܗܝ ܒܚܕܘܬܢ. ܘܬܘ̈ܟܝܠܐ ✣ *v. b.*
ܕܒܡ̈ܫܚܐ ܠܡܫܡܫܘ ܕܠܐ

25 ܠܪܘܝ ܠܟܠܗ ܬ̈ܡܝܢ. ܘܠܗܘܐ
ܗܠܐ ܡܢ ܕܡܬܚܢܝܢ ܡܢ
ܗܘܝܢ ܡܚܘܝܢ ܕܡܪܘܒܬ
ܐܪ̈ܒܐ ܠܟܘ. ܗܘ ܠܚܐ
ܘܠܚܝܐ ܦܘܪܢܣ ܘܡܘܠܟܢܐ
26 ܕܒܟܠܗܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܠܚܝܐ
ܒܚ̈ܝܝܢ ܗܢܘܢ ܕܡܠܟܘܬܗ.
ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܐ ܠܐ
ܢܦܩܘ ܡܢ ܦܬ̈ܓܡܘܗܝ.
ܘܠܐܗܦܟ ܒܗܘܢ ܕܡܫܘܕ̈ܥܘ
ܕܐܪܥܐ. ܘܠܡܠܟܐ
27 ܒܡܕܒܪܐ ܐܘܪܚܐ. ܡܬܗܦܟܢܐ
ܚܙܝ ܒܝܬܐ ܘܕܒܪ ܠܗܠܐ.
28 ܘܢܦܩܐ ܗܘܝܢܬܐ.
ܘܡܕܒܪܐ ܫܒܝܠܐ. ܘܡܬܚܝܐ
ܡܪܐ. ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܕܠܐ
ܦܐܪ̈ܐ ܫ̈ܢܝܐ ܗܘܢܬܐܝܬ.
29 ܘܗܘܐ ܕܡܢ ܡܬܡܠܠ ܗܘܐ
ܒܗܘܢ ܗܘܐ ܥܒܕܐ ܡܬܠܠܐ
ܐܝܟ ܗܘܐ ܐܬܪܐ ܗܘ
ܕܡܪܝܐ ܗܘܬ ܒܒܗܘܢ.
30 ܘܐܡܪ ܠܗ. ܗܘܝܢ ܐܘܬ
ܕܐܡܪ ܒܗܝܐ ܠܟܠܐ.

21. ܕܡܫ̈ܬܠܝܢ, punctum alterum videtur reprobari 1 manu.

22. ܕܠܐ ܙܪ̈ܝܥܢ, sic in codice vox, et primum punctum est diacriticum, et pro *non seminata* stricte vertendum (*loca*) *quae non seminant:* ex aliis versionibus conjiciendum esset ܕܠܐ ܙܪ̈ܝܥܢ, *non seminata*, vel levi mutatione loci puncti ܕܠܐ ܙܪ̈ܥܝܢ *sine seminibus, non seminata.* Eodem recidunt omnes lectiones. Attamen noster solet pro absolut casum emphaticum ponere in nominibu cum ܕܠܐ.

24. Punctum post ܐܘܚܕܐ reprobatur 1 m.

25. ܡܢܐ, ex aliis versionibus eo inclinabam in notis versioni Latinae, ut corrigerem in ܡܢ (*omnis qui derelictus ..... ipse*) sed durior Syrus modus illud defendit, puto; minus facile quidem erat hoc in illud mutare.

27. ܡܬܗܦܟܢܐ, jam in notis corrigebam ܡܬܗܦܟܢܐ; frequens ista commutatio non solum in nostro, ut infra VII, 69, sed et in aliis vel correctissimis alioquin libris vetustis.

ܒܚܘܒܗ ܗܠܐ ܒܪ̈ܝܫ

7 ܐܬܓܠܝܬ܆ ܘܚܙܝܬ ܘܐܬܕܟܪܬ

ܐܝܟ ܦܪܨܘܦܐ ܕܒ̈ܢܝܐ

ܐܘ ܐܝܬܝܟ ܗܘ ܡܫܬܡܠܝܐ

ܕܟܠܡܕܡ ܡܨܝܐ ܐܘ ܐܝܟ

8 ܫܡܥܘ ܕܐܠܗܐ ܘܟܝܢܐ

ܘܐܡܪ ܠܗ܆ ܡܢ ܐܝܟܢܐ

ܒܡܕܡ ܠܐܝܟܢܐ܆ ܡܢ

ܐܝܟܢܐ ܐܠܗܐ ܐܢܫܐ܆

ܘܡܢ ܐܢܫܐ ܐܠܗܐ

ܒܟܠܗ ܟܠܗ܆ ܘܐܝܟܢܐ

ܕܒܟܠܗ ܐܝܟܐ ܗܘܐ

ܒܟܠܗ ܕܟܠܗ܆ ܒܟܠܐ

ܕܡܨܝܐ ܒܟܠܗ܆ ܘܐܝܟܐ

9 ܕܐܠܗܐ ܒܟܠܗ ܡܨܝܐ

ܐܝܟ ܕܒܓܠܝܐ ܐܝܬܘܗܝ

ܘܡܫܬܟܚܐ ܕܒܓܠܝܐ ܒܟܠܗ

10 ܒܠܒܐ ܗܘܝܐ ܒܟܠܐ ܠܐܝܬܐ

ܡܕܡ ܐܝܟ ܠܐ ܬܒܥܐ

11 ܐܘ ܒܪܐ܆ ܡܪܝܐ܆ ܘܚܢܝܬ

÷ ܘܐܬܚܙܝܬ ܐܘ ܡܢܝܐ ܡܢܝܢ܀

ܠܝ ܐܬܚܙܝܬ ܕܝܢܐ *f. 269. v. a.*

12 ܒܬܘܠܘ ܐܘܪܚܝܬ ܠܒܢܝܐ

ܡܫܬܟܚܐ ܕܐܠܗܐ ܘܠܗܘܢ

ܕܚܝܠ ܐܘܪܚܬ ܒܟܠܗ

13 ܒܟܠܗ ܕܒܢܝܢܐ ܘܟܝܢܐ

ܘܐܡܪ ܠܗ܆ ܗܘܝܘ ܗܠܐ

ܪ̈ܚܡܘܗܝ܆ ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܠܐ

14 ܪܒܐ܆ ܘܠܗܘܐ ܕܝܠܝ ܡܢܗ

ܢܘܗܪܐ ܐܬܐ ܗܘ ܕܐܡܪ

15 ܐܝܬ ܒܟܠܗܘܢ ܡܢ ܡܬܡܠܝܢ

ܒܡܕܡ܆ ܠܐ ܠܡܬܪܘܨ܆

ܡܠܐ ܕܟܠܡܕܡ ܗܠܐ ܢܦܠ

ܗܘ ܕܫܬܟܚܐ܆ ܘܡܬܐܡܢ

16 ܕܐܦܠܐ ܢܬܒܥܐ ܕܟܠܗܘܢ

ܗܘ ܡܟܠܐ܆ ܘܡܬܪܘܡܡ

ܘܡܬܐܠܗܝܢ܆ ܪ̈ܚܡܐ ܚܘܝ

ܕܡܬܚܙܝܢ ܡܬܡܠܝܢ܆

17 ܘܗܘܐ ܕܡܢ ܡܫܬܟܚܐ ܡܫܬܟܚ

ܗܠܐ ܪ̈ܚܡܐ܆ ܘܡܫܬܟܚ ܗܘܐ

ܗܠܐ ܕܡܬܡܠܐ܆ ܘܡܠܝܐ ܐܝܟ

ܗܠܐ ܕܡ̈ܠܐ ܦܓܪܐ܆

18 ܘܐܡܪ ܕܐܘ ܢܦ̈ܫܬܐ

ܐܢܫ܆ ܘܠܘܬ ܐܝܬܝܟ

ܕܦܪܘܩ ܐܢܐ ܕܐܢܫܘܬ

19 ܒܟܠܗܘܢ ܕܐܦܠܐ܆ ܘܐܝܬܝܟ

ܕܒܟܠ ܐܢܐ ܕܐܢܫܘܬ

ܒܐ̈ܦܝܗܘܢ ܕܚ̈ܠܐ

ܘܐܝܬܝܟ ܕܢܚܡ ܡܫܡܫܘ

20 ܕܐܦܘܗܝ܆ ܘܐܝܬܝܟ ܕܒܟܠ

ܕܒܫܡܐ ܒܟܠܡܕܡ ܗܘܝܐ

ܕܒܟܠ ܕܠܒܪ܆ ܗܘܐ

37, V, 7, 32, Lagarde, Didas. Apost., 57, l. 27, 64, l. 13, 19, 70, l. 12, 13 in prima scriptura. Facile possent alia exempla congeri.

12. ܡܫܡܠܐ sic punctum codex.

14. ܘܡܗܘܐ, ܡ in rasura. Sed 1 m. ex atramento, erat ܘܠܗܘܐ, ut videtur.

solum jam satis innuitur; sed haec quae idiomata sunt, jam non adnotabo in posterum.

10. ܐܣܢܝ: sic codex noster hic, VII, 6, et alibi, nec mutandum in ܐܣܢܐܝ; unice quod affert Bernstein in Lexico exemplum ex Ephr. II, 472, 3, adde Joh. Cureton, IV,

ܐܚܢܐ ܗܘܝܬ ܕܩܕܡ ܥܕܡ
ܕܬܗܘܐ ܐܪܥܐ ܕܬܒܝܠ
ܘܩܕܡ ܥܕܡ ܕܢܩܘܡܘܢ
ܡܦܩܢܘܗܝ ܕܥܠܡܐ. ܘܩܕܡ
ܥܕܡ ܕܢܫܒܢ ܡܬܩܠܝܗܝܢ
ܕܪܘܚܐ. ܘܩܕܡ ܥܕܡ 2
ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܩܠܝܗܘܢ ܕܪܥܡܐ.
ܘܩܕܡ ܥܕܡ ܕܢܢܗܪܘܢ
ܙܠܝܩܝܗܘܢ ܕܒܪܩܐ. ܘܩܕܡ
ܥܕܡ ܕܬܫܪܪ ܐܫܬܬܗ
ܕܦܪܕܝܣܐ. ܘܩܕܡ ܥܕܡ 3
ܕܢܬܚܙܘܢ ܫܘܦܪܗܘܢ ܕܗܒܒܐ.
ܘܩܕܡ ܥܕܡ ܕܢܬܚܝܠܢ
ܚܝܠܐ ܕܙܘܥܐ. ܘܩܕܡ
ܥܕܡ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܣܝܥܬܐ
ܕܡܠܐܟܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ
ܡܢܝܢܐ. ܘܩܕܡ ܥܕܡ 4
ܕܬܬܪܝܡ ܪܘܡܗܘܢ ܕܐܐܪ.
ܘܩܕܡ ܥܕܡ ܕܢܬܡܫܚܘܢ
ܡܫܘܚܬܗܘܢ ܕܪܩܝܥܐ. ܘܩܕܡ
ܥܕܡ ܕܢܬܐܪܙ ܟܘܒܫܗ
ܕܨܗܝܘܢ. ܘܩܕܡ ܥܕܡ 5
ܕܢܬܒܥܐ ܙܒܢܐ ܗܢܐ
ܕܢܬܢܟܪܢ ܡܫܟܚܬܗܘܢ
ܕܚܛܝܢ ܗܫܐ. ܘܩܕܡ ܥܕܡ
ܕܢܬܚܬܡܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܗܝܡܢܘ
ܠܗܘܢ ܣܝܡܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ.
ܗܝܕܝܢ ܐܬܚܫܒܬ ܗܘܝܬ 6
ܘܗܘܝ ܗܠܝܢ ܒܐܝܕܝ ܒܠܚܘܕ

dicale, cujus formae exempla occurrunt plura si non, quantum memini, in vetustissimis libris, saltem in Hexaplaribus exaratis ante finem saeculi VIII; vel etiam verbum sumatur in *Pael*, et tunc intransitiva significatio firmatur si non usu Syro, quem ex pusillis Lexicis hucusque editis satis erui nemo putaverit, saltem usu Chaldaico et Samaritano, ut idem Le Hir mihi indicavit, provocans ad Chaldaicas paraphrases et ad Samaritanam versionem Genes. I, 2; familiarem autem hujus formae fuisse usum in his dialectis vel ex Lexico Castelli apparet.

3. ܕܙܘܥܐ *motuum;* etiam *terraemotuum.*

4. ܕܐܐܪ in plurali ex suffixo nominis praecedentis, licet desint contra morem codicis puncta *ribui*, et vertendum esset ad literam *aerum*. Idem forma in plurali, et cum punctis *ribui* supra V, 5.

5. ܕܢܬܚܬܡܘܢ, litera ܚ in rasura, 1 m. fortasse; spatium regulare.

6. ܐܬܚܫܒܬ, sic punctum diacriticum infra, cum supra esset ponendum.

Ibid. ܒܐܝܕܝ ܒܠܚܘܕ *per me* verti emphasi omissa, quae tamen in Latino per sequens riacis sublato, insigni illa quidem praeter alia etiam Syriaci sermonis proprietate. Sed nunquam ܒܪ ܐܢܫܐ, vel ܒܪܢܫܐ, quod idem est, sed semper ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ adhibetur pro forma Graeca allata, quantum quidem videre licuit. Contra ἄνθρωπος vertitur per ܒܪܢܫܐ vel ܒܪ ܐܢܫܐ, ut hic. Assentior ergo pro sensu loci, sed difficilior adhuc essem in vertendo *per filium hominis.*

Ibid. ܥܕܡ ܕܢܫܒܢ ܡܬܩܠܝܗܝܢ ܕܪܘܚܐ, in nota putabam delendum ܕ ante ܪܘܚܐ, et vertendum ut dedi: *antequam spirarent pondus suum venti.* Le Hir, l. c. Je proposerais de traduire : « Antequam flarent pondera (idest impetus) ventorum ». Le verb ܕܢܫܒܢ, au féminin pluriel, s'accorde avec le mot ܪܘܚܐ, selon la construction hébraïque bien connue : « Vox sanguinum clamant » pour « clamat, » et la locution française « la plupart des hommes *sont* menteurs. » Libentissime accedo huic interpretationi, praesertim quod intactum relinquit textum vetustissimi ac correctissimi libri. Vel enim si sumatur verbum in *Peal*, potest statui servatum fuisse etiam *Nun* ra-

ܡܢ ܗܝ ܡܩܪܒܐ ܗܝ
51 ܠܥܠܡܐ. ܘܥܢܐ ܘܐܡܪ
ܠܝ. ܫܐܠ ܠܗܝ ܕܝܠܕܐ
52 ܘܐܡܪ ܠܗ̇. ܐܡܪ ܠܗ̇.
ܡܛܠ ܡܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܝܠܕܬܝ
ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܕܩܕܡ
ܠܩܕ̈ܡܝܐ. ܐܠܐ ܙܥܘܪܝܢ
53 ܐܦ ܒܪܚܡܐ. ܘܐܡܪ
ܠܟ ܐܦ ܗܝ. ܕܐܚܪܢܐ
ܐܢܘܢ ܐܠܝܢ ܕܒܚܝܠܐ
ܕܛܠܝܘܬܐ ܐܬܝܠܕܘ.
ܘܐܚܪܢܐ ܐܢܘܢ ܗܠܝܢ
ܕܒܣܝܒܘܬܐ ܡܬܝܠܕܝܢ
54 ܚܙܝ ܕܝܢ ܡܟܝܠ. ܗܘ
ܐܦ ܐܢܬ ܣܟܘܠ ܕܙܥܘܪܝܢ

ܐܢܬܘܢ ܗܘܘ ܒܩܘܡܬܐ
ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܩܕܡܝܟܘܢ.
55 ܐܦ ܐܠܝܢ ܕܡܢ ܒܬܪܟܘܢ
ܐܢܝܢ ܗܘܝܢ ܒܙܥܘܪ ܡܢܟ
ܡܢܟܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܗܘ
ܣܝܒܬ ܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ
ܘܥܒܪ ܕܛܠܝܘܬܗ̇ ܚܝܠ
ܠܗ̇. ܦܬܚܬ ܘܐܡܪܬ.
ܡܪܝ ܐܢ ܐܫܟܚܬ ܚܢܐ
ܠܝ ܐܚܘܝܬ ܕܢܚܘܐ
ܡܚܘܝ. ܐܘܕܥܢܝ ܠܥܒܕܟ
ܕܒܝܕ ܡܢܘ ܣܥܪ ܐܢܬ
VI,1 ܒܪܝܬܟ. ✣ ܘܥܢܐ ܘܐܡܪ ܠܝ. r. c.
ܫܘܪܝܐ ܒܝܕ ܒܪ ܐܢܫܐ.
ܘܫܘܠܡܐ ܕܝܢ ܒܐܝܕܝ ܕܝܠܝ.

loco nostro convenire. Le Hir l. c.: « Il faudrait dans le texte substituer ܐܘ *interrogatif* (אם en hébr.) a ܐܝܢ, qui est affirmatif. ». Recte ex communi orthographia, sed putarem ܐܝܢ vim habere hic eandem ac ܐܘ, idemque imo esse, nec scriptionem ausim mutare, cum item scribatur vocula ista in 4 Reg. Syro-Hexaplari I, 2 in eodem sensu, et solum matrem lectionis additam putarem in hac scriptura, praesertim quod in codice nostro ex ܐܘ apparet factum ܐܝܢ 1. m.

53. ܕܛܥܝܢ, erat ܕܛܥܘܢ, sed *Jud* erasum ab ipsa 1 m., ut videtur, quae punctum diacriticum apposuerit, quod vix primo fuerit, cum rarissime occurrat in participio *Peil*, et ex atramento 1. m. est in codice.

55. ܒܙܥܘܪ, sic codex; in notis ad versionem putavi corrigendum in ܒܙܥܘܪܝܢ, et sic verti; nisi potius, relicto ܒܙܥܘܪ, adjectivum ante hoc supplendum sive re, sive logice ex ellipsi satis dura tamen.

Ibid. ܡܢܟܘܢ, ductus primae manus est in ܒ; voluitne ܡܢܗܘܢ *quam illi*? Sed absonum istud, et casualem puto ductum.

VI, 1. ܫܘܪܝܐ ܒܝܕ ܒܪ ܐܢܫܐ. ܘܫܘܠܡܐ ܕܝܢ ܒܐܝܕܝ ܕܝܠܝ: verti ad literam *Initium per hominem, finis autem per memetipsum.* Et in nota ajebam aeque commode et melius verti: *Primo* (*per hominem*) *in fine* (*autem per memetipsum*). Le Hir, *Études religieuses*, *Déc.* 1866, p. 496: « Initium per hominem, finis autem per memetipsum ». Ce passage est à peu près le seul vraiment important sur lequel je me sois écarté du sens donné par M. Ceriani. Je traduis: « Prius (visitabo mundum) per filium hominis postremo per memetipsum ». Je crois qu'il s'agit du Messie, et non d'un homme ordinaire. La discussion de ce point obscur sera mieux placée à l'endroit où j'examinerai la doctrine de l'auteur. Libenter convenio cum sagacissimo nostri libri tractatore, et certum judico Messiam indicari in vocibus ܒܝܕ ܒܪ ܐܢܫܐ, sed haererem in vertendis illis *per filium hominis*. Contuli loca omnia Matthaei Evangelii, in quibus ὁ υἱὸς ἀνθρώπου occurrit de Christo, non solum in Pescito ed. Lee, addita collatione Jones duorum veterum codicum et Barhebraei, sed etiam in versione edita a Cureton, nimis cito heu! literis Sy-

41 ܕܒܠܒܟܘܢ ܐܬܬܘܕܝܬ ܘܐܡܪܬ܀
ܐܠܐ ܡܪܝܐ ܗܘ ܐܬܬܘܕܝܬ
ܠܐܠܗܐ ܕܒܡܘܠܟܢܐ ܐܠܘ܀
ܘܡܛܠ ܢܒܟܪܘܢ ܐܠܗܐ .
ܕܡܢ ܩܕܡܝܢ ܐܠܘ܀ ܐܘ
ܚܠܦ ܐܘ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܒܬܪܟ܀
42 ܘܟܕ ܘܐܡܪ ܠܗ܀ ܠܡܠܟܐ
ܕܡܠܬܗ ܒܝܕܝܗ܀ ܐܝܟ ܕܠܐ
ܐܝܬ ܠܐܚܪܝܐ ܫܘܘܚܪܐ܀
ܗܘܐ ܐܦܠܐ ܠܒܪܩܝܐ
43 ܫܘܪܝܐ܀ ܘܒܢܬܗ
ܘܐܡܪܬ܀ ܕܠܡܐ ܟܝܢ
ܠܐ ܡܫܡܫ ܗܘܬ ܠܡܫܡܫܘ
ܠܐܠܗܐ ܕܗܘܘ ܘܠܐܠܗܝܢ
ܕܐܬܝܗܘܢ܀ ܘܠܐܠܗܐ
ܕܗܘܢ ܐܒܪܐ܀ ܕܒܒܝܠ
44 ܕܢܚ ܠܘܕܝܐ܀ ـــ܀ ܘܟܕ
ܘܐܡܪ ܠܗ܀ ܠܐ ܡܫܬܥܒܕܐ
ܒܪܬܐ ܕܝܢ ܡܢ ܒܪܘܢܗ܀
ܘܐܠܐ ܠܐ ܢܓܠܐ ܗܘܐ
ܒܒܡܐ ܠܐܠܗܐ ܕܗܘܘ ܗܘܘ
45 ܒܗ ܐܒܪܐ܀ ܘܬܘܒ
ܒܢܬܗ ܘܐܡܪܬ܀ ܘܐܒܢܐ
ܐܡܪܬ ܠܒܒܢܝ܀ ܕܡܢܗ
ܬܢܝܢ ܠܒܢܬܐ܀ ܗܢܝ
ܕܐܒܪܬ ܡܢܝ ܐܒܪܐ܀
ܠܝ ܗܘܠܐ ܡܢܐ ܫܢܝܢ .
ܐܒܪܐ܀ ܘܡܫܡܫܢܐ
܀ ܒܪܬܐ܀ ܡܫܡܫܐ ܗܘܬ r. b.
ܐܦ ܗܫܐ ܕܐܫܬܒܪ
ܐܠܘ ܠܐܠܗܐ ܕܗܘܘ
46 ܐܒܪܐ܀ ܘܟܕ ܘܐܡܪ
ܠܗ܀ ܫܐܠ ܠܡܪܒܢܐ ܕܐܬܬܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ܀ ܕܠܝ ܒܫܢܐ
ܢܓܠܐ ܐܢܬ܀ ܠܡܛܠ ܒܙܒܢ ܐܢܝ
ܠܐ ܢܓܠܐ ܐܢܬ ܠܗܘܢ܀ ܒܗܘ
ܗܘܠܐ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܢܬܠܐ
ܐܠܘ ܠܒܫܪܬܗܘܢ܀
47 ܘܐܡܪܬ܀ ܕܠܐ ܡܫܡܫ
ܡܪܝ܀ ܐܠܐ ܠܝ ܒܙܒܢ
48 ܐܢܝ܀ ܘܐܡܪ ܠܗ܀ ܐܦ ܐܢܐ
ܢܫܒܬܗ ܠܐܢܫܐ ܡܪܒܢܐ
ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܒܒܢܗ
49 ܒܙܒܢ ܐܢܝ܀ ܐܡܬܝ ܟܝܢ
ܕܒܥܘܪܐ ܠܐ ܢܓܠܐ܀ ܐܦ ܠܐ
ܗܘ ܕܫܐܬܦ ܬܘܒ܀
ܗܘܬ ܐܦ ܐܢܐ
ܐܬܦܢܬ ܒܒܒܠܟܢܐ ܕܦܪܘܬ܀
50 ܘܫܠܠܬܗ ܘܐܡܪܬ܀ ܡܢ
ܗܫܐ ܕܢܦܠܬ ܒܝ ܐܘܪܚܐ
ܐܦܠܐ ܩܕܡܝ܀ ܗܘܝ
ܐܡܢ ܙܘܓܝ ܕܐܡܪܬ
ܒܝ ܒܒܢܗ܀ ܐܝܟ ܡܪܝ
ܒܒܒܫܬܐ ܗܘܝ ܒܩܘܠܐ ܐܘ

Le Hir, *Études relig.*, 1866, *Déc.*, 496, ait delendam negationem ܠܐ.

49. ܐܦ 2°, in rasura, 1 m. ut videtur.

50. ܐܡܝ, in notis versionis scripsi: *num*, in Syro ܐܡܝ *itā, sic est, o; heus, age*, apud Michaelis; quorum sensuum nullus videtur

44. ܘܐܠܐ ܠܐ, verti *sed neque*, strictius *et si non, non*, aut *alioquin non*.

45. In calce nota quinternionis 1 manu ܟܛ *XXIX*.

46. ܒܙܒܢ ܐܢܝ ܠܐ, in rasura, 1 m. ut videtur, quae reddidi *per tempus non*. Jure

ܕܘܫܡܠܘ ܒܪܘܚܐ ܕܝܠܟ܀
30 ܘܐܠܦܟ ܡܫܝܚܐ ܫܠܝܚܘܗܝ
ܠܠܡܕܟ܀ ܒܐܝ̈ܕܝܟ ܕܝܠܟ
ܚܢܢ ܗܘܐ ܕܬܬܒܪܐ܆ܡܢ܆ܡܢ܆
31 ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܫܠܠܬ ܡ̈ܠܐ
ܗܠܝܢ܀ ܐܬܬܠܝܢ ܠܡܐܢ
ܡܠܐܟܐ ܗܘ̇ ܕܐܬܬܠܝܢ
ܗܘܐ ܠܡܐܢ ܒܠܠܐ
32 ܕܒܥܐ ܘܐܡܪ ܠܗ܀ ܙܠܝܢ
ܠܐܪܐ ܘܐܫܬܡܥܘ܀ ܥܒܪ
ܒܢ ܘܐܫܟܚ ܦܓܪܟ
33 ܡ̈ܠܐ܆ܡܢ ܡܚܝܬ ܘܐܡܪܬ
ܠܗ ܡܛܠ ܡܕܡ܀܀ ܘܐܡܪ
ܠܝ܀ ܫܦܝܪ ܐܬܬܚܙܝܬ ܠܟ
ܐܫܬܘܕܥ܀ ܐܘ ܛܒ
ܦܫܩܬܗܘܢ ܫܐܪ ܡܢ
34 ܠܫܘܕܥܗ܀ ܘܐܡܪܬ ܠܐ
ܡܕܡ܀܀ ܐܠܐ ܡܣܒ ܗܘ
ܫܡܥܬ ܘܫܠܠܬ܀ ܡܛܠ
ܕܡܬܝܢ ܠܝ ܦ̈ܠܚܬܝ ܡܛܠ
ܡܕܡ܀ ܕܒܥܐ ܐܢܐ
ܕܐܬܪܐ ܛܒ ܕܝܠܐ
ܕܡܬܒܥܐ܀ ܘܐܠܦܢ
35 ܡܕܡ ܡܢ ܕܝܠܗ܀ ܘܐܡܪ
ܠܝ ܠܐ ܡܫܡܥ ܐܢܬ܀
ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܡܛܠ ܡܢܐ
ܡܕܡ ܠܐ ܡܦܠܐ ܐܢܐ܀
ܐܘ ܠܡܢܐ ܐܬܚܠܦܬ܀
ܘܠܡܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܠܝ

ܡܪܟܒܘ̇ ܕܐܡܢ ܡܚܪܐ܀
ܕܠܐ ܐܣܪ ܠܡܠܟܘ
ܕܠܡܘܦ ܘܐܬܠܘ ܕܐܘܟܘ
36 ܕܐܫܬܘܕܥ܆ܡܢ܆܆ ܘ ܘܡܠܐ
ܘܐܡܪ ܠܝ܀ ܡܢ ܠܝ ܐܝܠܝܢ
ܕܢܦܠ ܠܐ ܐܬܐ܀ ܘܡܢܢ ⁘ f. 269. r. a.
ܠܝ ܛܘܒܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܩܪܝ܀
ܘܐܪܘܦ ܠܝ ܪ̈ܓܠܐ ܕܓܡܘ܀
37 ܘܦܬܚ ܠܝ ܐܘܪܚܐ ܕܐܬܚܙܝ܀
ܘܐܦ ܠܝ ܪܘܚܐ
ܕܚܙܝܢ ܒܗܘܢ܀ ܘܫܘܠܝ
ܕܡܠܐ ܕܦܪܘܩܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܢܦܠ ܠܐ ܚܙܝܬ܀ ܐܘ
ܫܘܠܝ ܕܡܠܐ ܕܡܠܐ܀
ܘܩܪܒ ܐܘܕܥܢ ܠܟ ܠܡܠܐ
ܘܐܚܝܐ ܕܚܙܝܬ ܕܐܬܐ܆ܡܢ܀
38 ܘܐܡܪܬ ܡܕܡ ܡܕܡ܀
ܡܢܗ ܕܡܠܐ ܕܝܘܡ ܐܢ̈ܫ
ܠܗܠܝܢ܀ ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܠܡ
39 ܒܢ̈ܝܫܐ ܠܐ ܠܡܢ܀ ܐܢܐ
ܕܝܢ ܫܡܠܐ ܘܐܦܐ܀ ܐܢܬ
ܡܫܡܥ ܐܢܐ ܕܐܡܪ
40 ܠܟ ܐܝܠܝܢ ܕܡܠܠܬܝ܀ ܘܐܡܪ
ܠܝ܀ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܡܥ
ܐܢܬ ܠܡܡܠܟܡ ܚܕܐ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ܀ ܗܘܝܐ
ܠܐ ܡܦܠܐ ܐܢܬ
ܕܬܫܬܘܕܥܘܢ ܠܪܘܚܝ ܐܘ
ܠܡܘܠܟܢܐ ܕܗܘܠܐ ܐܢܐ

30. ܒܐܝ̈ܕܝܟ ܕܝܠܟ, verti *manibus tuis*, melius ex emphasi *manibus tuis ipsis*.

35. ܡܚܪܐ, praeter ܡ cetera in rasura, nescio qua manu.

ܕܚܡܪܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܢܫܐ
ܗܘܬ. ܘܒܡܡܠܐ ܡܡܠܠ
17 ܐܦܝ. ܐܘ ܠܐ ܚܙܝܬ ܐܢܬ.
ܕܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܒܣܡܬ
ܠܐ ܐܬܟܙܝܬ ܥܠܬܐ
18 ܕܡܫܬܗܘܢ. ܗܘܝ ܗܘܦܠܐ
ܘܐܦܠܐ ܠܚܡܪܐ ܡܚܝܠܐ. ܕܠܐ
ܬܡܚܘܦ ܐܠܦ ܐܝܟ
ܢܚܐ ܠܡܪܟܒܬܗ ܥܠܝܕܐ
19 ܕܕܐܦܐ ܚ̈ܝܠܐ. ܘܐܝܟ
ܐܡܪܐ ܒܗ. ܐܠܐ ܒܝ ܡܢܐ
ܘܠܐ ܬܬܡܪܒ ܙܐܝܚ
ܒܪܡܐ ܠܡܚܒܐ ܢ̈ܩܫܝܢ
ܘܗܢܘܢ ܬܐܬܐ ܒܗܝܢ
ܘܐܡܚܒܝ ܩ̈ܠܐ. ܘܟܝ
ܐܡܪܐ ܒܗ ܐܝܠ ܒܗ ܡܢ
20 ܒܗܝܢ. ܢܝ. ܢܟܠܗܬܐ ܕܒܪܝܬܐ.
ܘܐܝܟ ܙܦܬ ܡܚܒܐ
ܢ̈ܩܫܝܢ. ܡܢ ܡܬܬܐܝܢ
ܗܘܬ ܘܟܦܪ ܐܝܟ ܕܦܩܝܢ
21 ܙܡܪܐܝܠܐ ܡܠܐܟܐ. ܗܘܘ
ܡܢ ܒܬܪ ܡܚܒܐ ܢ̈ܩܫܝܢ.
ܘܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ
ܕܒܗܝ ܐܠܗܝ ܗܘܐ ܒܗ ܦܫܝܛ.
22 ܘܢܦܩܬ ܢܦܫ ܙܘܥܐ
ܕܒܘܝܐ. ܘܬܘܒ ܢܦܩܬ
ܒܡܡܠܠܗ ܩܕܡ ܡܪܢܐ
ܡ̈ܠܐ ܗܠܝܢ. ܕܒܗܘܢ
23 ܘܕܐܬܦܩܬ. ܘܚܙܝܬ

ܘܐܡܪܬ. ܐܘ ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ.
ܡܢ ܦܘܠܚܢܗܘܢ ܒܥ̈ܒܕܘ
ܕܐܢܫܐ ܘܐܬܟܠܝܢܘ ܒܢ̈ܝܢܗ
24 ܒܝ ܡܠܬܐ ܚܕܐ. ܗܘܝܢ
ܡܫܡܥܝܢ ܐ̈ܢܫܬܐ ܕܐܬܒܠܥ
25 ܡܢܗ ܒܝ ܐܬܪܐ ܚܕ. ܗܘܝܢ
ܦܘܠܚܢܗܘܢ ܠܗ̈ܘܢܝܐ
ܕܡܢ ܐܬܦܢܝܬ ܒܝ ܚܕ
ܚܝܠܐ. ܗܘܝܢ ܦܘܠܚܢܗܘܢ
ܗܘܝܐ ܕܐܬܒܠܥ ܡܢܗ ܒܝ
ܗܘܝܐ ܚܕ. ܗܘܝܢ ܡܫܡܗܝܢ
÷ ܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ ܕܐܬܒܠܥ ܩܕܡܬ v. c.
26 ܒܝ ܒܙܒܢܗܘܢ. ܗܘܝܢ ܦܘܠܚܢܗ
ܦܘܪܫܢܐ ܕܐܬܦܢܝܬ
ܡܫܬܡܫܝܢ ܒܝ ܝܘܡܐ ܚܕܐ.
ܗܘܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܦܢܝܬ
ܙܒܢܬ ܒܢܦܫܐ ܚܕܐ.
27 ܗܘܝܢ. ܗܘܟܢܐ ܕܒܥ̈ܒܕܐ
ܡܙܒܢ ܒܝ ܒܡܐ ܚܕ.
ܘܢܡܘܣܐ ܗܘ ܕܐܬܒܚܪ
ܡܢ ܦܠܐ. ܢܘܒܬ ܒܒܡܐ
28 ܗܘ ܕܢܣܒܬ. ܘܗܘܢܐ
ܡܪܝܐ ܒܡܢܐ ܐܬܚܙܝܬ
ܚܝ ܒܡ̈ܫܝܚܐ. ܘܒܡܫܝܚܘܬܗ
ܒܚܕ ܟܢܫܐ ܢܦܫ ܡܢ
ܡ̈ܫܝܚܐ. ܘܒܪܝܬ ܘܙܪܥܬ
ܒܚܝܝܢ ܟܠܗ ܡ̈ܫܝܚܐ.
29 ܘܪܥܘ ܗܘܝܢ ܕܦܢܝܢ
ܒܡܦܩܢܐ ܦܩ̈ܘܕܝܢ. ܠܐܚܪܢ

22. ܗܘܝܢ, sic est interpunctio in ipso codice.

25. ܗܘܝܢ 1°, supplenda puncta tribui, ut patet.

ܘܒܬܚܪܐ ܡܢ ܥܠܡܐ
ܥܡܡܐ ܒܟܠܗ. ܘܗܦܘܟܐ
5 ܒܐܝܡܡܐ. ܘܡܩܝܣܐ
ܢܛܘܦ ܕܡܐ. ܘܟܐܦܐ ܬܬܠ
ܩܠܗ̇. ܘܥܡ̈ܡܐ ܢܬܬܙܝܥܘܢ.
6 ܘܐܪ̈ܙ ܢܬܚܠܦܘܢ. ܘܢܡܠܟ
ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܡܣܒܪܝܢ ܒܥܡܘܪܝܢ
ܐܪܥܐ. ܘܦܪ̈ܚܬܐ ܢܬܢܕܢ.
7 ܘܝܡܐ ܕܣܕܘܡ ܢܦܠܛ
ܢܘ̈ܢܐ ܫܓ̈ܝܐܐ. ܘܢܬܠ
ܩܠܗ ܒܠܠܝܐ ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܠܗ ܫܓ̈ܝܐܐ. ܘܟܠܗܘܢ
8 ܢܫܡܥܘܢܗ̇. ܘܦܫ̈ܬܐ
ܢܬܦܬܚܢ ܒܕܘܟ̈ܝܬܐ
ܣܓ̈ܝܐܬܐ. ܘܐܬܦܬܚܬ
ܢܘܪܐ ܬܗܘܐ ܡܫܬܕܪܐ.
ܘܚܝ̈ܘܬܐ ܕܕܒܪܐ ܢܫܢ̈ܝܢ
ܡܢ ܐܬܪܗܘܢ. ܘܐܢ̈ܬܬܐ
ܡܢ ܢܫ̈ܐ ܠܐܢ̈ܫܝܢ. ܠܐܝܠܕܢ
ܚܙ ܒܥܠ̈ܐ. ܡܢ ܠܐ
9 ܡܬܡܠܚܝܢ. ܘܡ̈ܝܐ ܚܠ̈ܝܐ
ܢܬܒܥܘܢ ܡ̈ܠܚܝܐ.
ܘܪ̈ܚܡܐ ܟܠ ܚ̈ܕܕܐ
ܡܢ ܥܠܡܐ ܢܬܚܪܘܢ ܡܚܕܐ.
ܘܬܬܟܣܐ ܗܝܕܝܢ ܣܘܟܠܬܐ.
ܘܣܘܟܠܬܢܘܬܐ ܬܬܠܐ

10 ܒܗ̇ ܠܐܘܨܪܗ̇ ܒܥܘܬ ܣܓ̈ܝܐܐ
ܘܠܐ ܬܫܬܟܚ. ܘܬܣܓܐ
ܥܘܠܐ ܘܡܪܚܩܘܬܐ ܥܠ
11 ܐܪܥܐ. ܘܬܫܐܠ ܐܪܥܐ
ܠܐܚܪܬܐ ܕܩܪܝܒܐ ܠܗ̇ ܘܬܐܡܪ
ܠܗ̇ ܕܠܡܐ ܒܟܝ ܥܒܪܬ
ܒܟܝ ܙܕܝܩܘܬܐ: ܐܘ ܓܒܪܐ
ܕܥܒܕ ܙܕܝܩܘܬܐ. ܘܗ̇ܘ
12 ܕܝܢ ܐܬܐ ܠܡܐܡܪ. ܘܢܗܘܐ
ܒܗ̇ܘ ܙܒܢܐ. ܢܣܒܪܘܢ ܒ̈ܢܝ
ܐܢܫܐ ܘܠܐ ܢܣܒܪܘܢ. ܘܢܠܐܘܢ
ܘܠܐ ܢܫܟܚܘܢ. ܘܢܥܡܠܘܢ
ܘܠܐ ܬܬܬܪܨ ܐܘܪ̈ܚܗܘܢ.
ܗܠܝܢ ܐܬ̈ܘܬܐ ܐܚܘܝ ÷ v. b.
13 ܠܟ ܕܐܡܪ ܠܝ. ܐܢ ܕܝܢ
ܬܨܠܐ ܬܘܒ ܘܬܒܥܐ ܐܝܟ
ܕܗܫܐ. ܘܬܨܘܡ ܫܒܥܐ
ܝܘ̈ܡܝܢ. ܫܡܥܬ ܕܪ̈ܘܪܒܢ ܡܢ
14 ܗܠܝܢ. ܘܐܬܬܥܝܪܬ. ܘܦܓܪܝ
ܙܥ ܗܘܐ ܣܓܝ. ܘܢܦܫܝ
ܠܐܝܐ ܗܘܬ ܐܝܟ ܕܬܦܘܩ.
15 ܘܐܚܝܢܝ ܡܠܐܟܐ ܗ̇ܘ
ܕܡܡܠܠ ܥܡܝ. ܘܚܝܠܢܝ
ܘܐܩܝܡܢܝ ܥܠ ܪ̈ܓܠܝ. ܀ ܀ ܀
16 ܘܗܘܐ ܒܠܠܝܐ ܕܬܪܝܢ. ܘܐܬܐ
ܠܘܬܝ ܦܣܠܛܝܐܝܠ ܪܫܗ

4. ܘܒܬܚܪܐ, ܘܒ in rasura arcte 1 m.; erat, ut videtur, ܘܠܚܪܐ.

5. ܘܐܪ̈ܙ, sic codex; cf. et VI, 4.

7. ܫܓ̈ܝܐܐ 2°, initio rasura, erat fortasse ܟ.

8. ܒܕܘܟ̈ܝܬܐ, praeter ܐ et partem literae ܬ cetera in rasura, 1 m. ut apparet.

10. ܒܥܘܬ ܣܓ̈ܝܐܐ, ante ista deest aliquid.

12. Erat ܐܘܪ̈ܚܗܘܢ, ut videtur, ac si voluisset scriba ܐܘܪ̈ܚܬܗܘܢ, sed punctum primum reprobatur 1 m., et cetera sana ut dedi sunt in codice.

16. ܦܣܠܛܝܐܝܠ, legendumne ܦܠܛܝܐܝܠ, Phelatiel, quod cum ullis versionibus consonaret?

ܐܘ ܗܘ ܕܚܠܦ ܕܐܬܐ܂
46 ܡܛܠ ܕܐܚܐ ܕܓܒܪ ܢܚܫܐ܂
ܘܡܛܠ ܕܚܠܦ ܠܐ ܢܦܠ
47 ܐܬܐ܆ ܘܓܒܪ ܘܐܡܪ ܠܗ܂
ܩܘܡ ܡܢ ܓܘܐ ܕܡܚܫܐ܂
ܘܐܚܘܝ ܦܘܡܐ ܕܡܬܠܐ܂
48 ܘܦܬܚܗ ܘܚܙܗ܂ ܘܗܘܐ
ܓܒܪ ܡܢܗܘܢ ܠܐܘܠܐ
ܕܢܘܪܐ ܕܢܦܩ܂ ܘܗܘܐ ܕܡܢ
ܕܒܪܐ ܡܚܘܣܢܐ܂ ܚܙܝܬ
49 ܘܗܘܐ ܝܬܝܪ ܐܬܐ܂ ܘܡܢ
ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܟܪܘܒܐ ܡܢܗܘܢ ,
ܚܝܠܐ ܕܡܠܟܐ ܩܕܡܝ܂ ܘܫܒܚܘ
ܡܛܪܐ ܐܚܪܢܐ ܩܕܡܘܗܝ܂
ܘܡܢ ܓܒܪ ܐܚܪܢܐ ܕܡܛܪܐ܂
50 ܒܬܪ ܟܢ ܫܘܩܐ܂ ܐܬܐ ܘܓܒܪ
ܘܐܡܪ ܠܗ܂ ܠܐܬܪܐ ܒܫܡܝ
ܘܚܙܐ܂ ܕܐܢܫܐ ܕܒܬܪ
ܡܛܪܐ ܡܢ ܫܘܩܐ ܘܠܒܪ
ܡܢ ܐܬܪܐ ܗܘܢܐ ܠܐܝܬܝܐ
ܘܡܫܘܚܬܐ ܕܒܒܪܐ܂ ܒܬܪ
51 ܕܟܕ ܫܘܩܐ ܡܠܝܐ܂ ܘܦܬܚܗ
ܡܢܗ ܘܐܡܪܐ܂ ܠܝ ܡܢ
ܫܪܐ ܐܢܐ ܒܪܡܫܐ ܠܫܘܩܬܐ
ܗܘܝܘ ܐܘ ܡܢܗ ܢܘܗܪܐ

52 ܒܫܘܩܬܐ ܗܠܝܢ ܝܬܒ ܘܓܒܪ
ܘܐܡܪ ܠܗ܂ ܠܐ ܬܬܪ̈ܐ
ܐܚܝܢ ܕܡܬܟܠܝܢ܂ ܡܢܗܘܢ
ܡܟܝܢ ܐܢܐ ܕܐܡܪ
ܠܗܘܢ܂ ܠܐ ܫ̈ܢܝܢ ܕܝܢ
ܠܐ ܐܬܬܪ̈ܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ܂
ܐܦܠܐ ܓܝܪ ܢܝܚ ܐܢܐ܂
V, 1. ܠܐ ܐܬܬܪ̈ܐ ܕܝܢ܂ ܗܘ
ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܐܚܝܢ܂ ܘܐܬܚܙܝ
ܟܡܘܪܘܗܝ ܕܒܟܠܡܐ ܒܬܗܘܬܐ܂
ܫܓܝܐܬܐ܂ ܘܐܬܬܗܦܟ
ܡܛܠܬܐ ܕܥܒܪܐ܂ ܘܡܟܝܪܬܐ
❖ ܠܗܘܐ ܐܚܪܢܐ ܕܡܢܚܡܢܘܬܐ܂
2 ܘܢܫܒܚ ܓܒܠܐ ܘܡܪܫܡܘܬܐ܂
ܝܬܝܪ ܡܢ ܗܢܐ ܕܚܙܝܬ
ܗܕܐ܂ ܘܝܬܝܪ ܡܢ ܗܘ
ܕܢܒܗܬ ܡܢ ܩܕܡܝ܂
3 ܘܬܗܘܐ ܕܠܐ ܦܢܝܐ܂
ܘܕܠܐ ܡܬܕܡܝܐ ܐܚܪܐ
ܗܕܐ܂ ܕܚܙܝܬ ܕܡܬܟܠܟܠܐ
ܗܘܝܐ܂ ܘܢܚܘܝܘܗ ܠܐܚܪܐ
4 ܗܕܐ ܡܢ ܚܙܝܬ܂ ܠܝ ܕܝܢ
ܢܬܠ ܠܟܘܢ ܡܟܪܙܐ ܫܪܝܪܐ܂
ܫܪܐ ܐܢܬ ܠܟܘܢ ܕܒܬܪ
ܠܚܕܬܘܬܐ ܕܥܬܝܕܐ܂

f. 268. v. a.

48. ܝܬܝܪ, verti *abundantior*, sed recte Le Hir, *Études relig.* 1866, *Déc.*, 496, ait hic interpretandum *superest*, vel potius ego retinerem ex veteri Latina versione *superavit*, quod verbum passim ista usurpat pro *superfuit*.

49. ܕܡܠܟܐ ܩܕܡܐ, ܕ reprobatur ductu 1 m., etiam in ܩܕܡܐ levis ductus sed serior, et casu, ut videtur.

50. ܒܬܪ, erat primo ܒܬܝܪ, sed abrasa fuit litera *jud*.

52. ܕܡܬܟܠܝܢ, ܢܝ in rasura, 1 m.

V, 1. Punctum post ܒܬܗܘܬܐ reprobatur, 1 m. ut videtur.

2. ...ܕ ܗܘ.....ܕ ܗܕܐ, verti *hanc quam... quam*, melius, puto, *hoc quod... quod...*

3. ܗܕܐ, punctum interpunctionis reprobatur 1 m.

ܡܫܝܢܐ ܕܢܗܝܪ̈ܬܐ ܕܠܒܗ ܠܒܘܗܝ
ܡܣܝܐ. ܐܣܝܐ ܐܪܙܐ
33 ܒܗܢܝܢ ܕܥܒܕܘܗܝ. ܘܚܝܠܗ
ܘܐܡܪܐ. ܒܪܡܐ ܠܐܠܗܘܬܗ
ܘܐܠܗܘܬܗ ܗܘܝܐ. ܡܬܚܙܝܐ
ܕܥܒ̈ܕܘܗܝ ܐܝܟ ܘܫܡ̈ܫܐ ܫܠܝܚ̈ܘܬܐ܀
34 ܘܟܕ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ
ܡܬܦܪܫܘܢ ܐܝܬ ܠܗ ܡܢ
ܡܢܝܢܐ. ܐܝܬ ܠܗ ܓܝܪ
ܡܬܦܪܫܘܢ ܐܝܬ ܡܬܚܙܝܐ
ܠܥܠܡ. ܡܢܝܢܐ ܕܝܢ ܡܬܚܙܝܐ
35 ܗܟܢܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ
ܠܐ ܗܘܝܢ ܡܬܠܐ ܗܘ̈ܝܢ
ܠܡܟܬܒܘܢ ܕܐܢܫܐ
ܒܐܘܪ̈ܚܬܗܘܢ. ܘܐܡܪ ܕܒܪܡܐ
ܠܐܠܗܘܬܗ ܐܝܬܝ ܗܘܝܐ.
ܘܐܠܗܘܬܗ ܐܢܘ̈ܢ ܕܐܝܟ ܡܢ܀
36 ܘܟܕ ܢܦܩܐ ܡܠܐܟܐ
ܘܐܡܪ ܠܥ̈ܝܢܐ. ܒܪܡܐ
ܕܐܬܡܠܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢ
ܕܢܦܩ ܒܗܘܢ. ܡܬܚܙܐ ܕܡܬܡܠܠܐ
ܠܦܬܟܘܢ ܦܪܫܐ ܒܒܒܡܠܐ.
37 ܘܡܡܠܠ ܡܠܝ ܐܠܘ
ܒܥ̈ܝܢܐ. ܘܡܡܠܠ ܡܠܐ
ܐܠܘ ܒܟܬ̈ܒܐ. ܘܠܐ ܢܡܠܐ
ܘܠܐ ܢܟܢܫ ܒܪܡܐ ܕܐܬܡܠܐ
38 ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ܀ ܘܚܝܠܗ
ܘܐܡܪܐ ܐܘ ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ.

ܐܠܐ ܗܘܐ. ܚܝ ܒܟܠܝܢ
39 ܡܠܟܝܢ ܪܘܫܡܐ. ܘܕܠܥܡܐ
ܡܬܚܙܝܐ ܕܟܠܝ ܠܬܡܠܐ·
ܦܘܪܫܢܐ ܕܐܢܫܐ. ܣܓܝܐ̈ܐ
40 ܕܡܬܦܪܫܢ ܕܐܪܥܐ. ܘܟܕ
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܠܐ ܘܡܠܟܘܬܗ
ܠܗܘܢ ܕܡܬܦܪܫܢ ܠܫܡܝܐ.
ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܐܬܐܠ ܠܥܠܡܐ
ܢܘܚܪ̈ܘ ܕܐܝ ܡܬܚܙܝܢ
ܠܘܬ ܡܪܢܡܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
41 ܒܟܘܠ ܚܝܠܗ. ܘܐܡܪܐ.
.. ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܡܪܝ܀ ܘ·܀ ܘ·܀
ܘܟܕ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܫܘܠܐ
r. 6. ÷ ܘܐܘܪ̈ܐ ܕܢܗܝܪ̈ܬܐ ܠܡܬܒܥܐ
42 ܕܢܦܩ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ
ܕܡܬܦܪܫܢܐ ܗܘܝ ܕܢܟܪܐ
ܕܐܬܪܘܢ ܡܢ ܐܬܟܪܝܘ
ܕܟܪܘ. ܗܘܐ ܐܦ ܗܟܝܢ
ܡܬܦܪܫܢ ܕܠܗܘܢ
ܡܕܡ ܕܐܬܚܙܝ ܒܗܘܢ
43 ܡܢ ܢܘܚܐ. ܘܗܟܢܐ ܠܬܓܪܐ
ܟܕ ܠܐ ܐܝܟܢ ܕܡܬܪܓܠܐ
44 ܐܝܬ ܕܐܡܪ. ܘܚܝܠܗ
ܘܐܡܪܐ. ܐܦ ܐܝܬܘܗܝ
ܢܘܗܪܐ ܒܥܝܢ̈ܝܢ. ܘܐܦ
ܡܬܚܙܝܐ ܘܫܦܐ ܐܝܟ
45 ܐܘܕܟܝܢ. ܐܦ ܗܘܐ. ܕܐܦ
ܐܝܟ ܕܢܟܪ ܒܟܠܗ ܦܪܨܘܦܐ.

38. ܐܠܐ ܗܘܐ, jam in notis versioni conjeci legendum ܐܠܐ ܗܘ.

39. ܣܓܝܐ̈ܐ, jam l. c. indicavi supplendum antea ܡܬܚܙܝܐ.

41. Sic interdum duo puncta in margine, ubi est interpunctio major in textu.

45. Punctum post ܐܘܕܟܝܢ reprobatur 1. manu.

ܡܡܫܝܢ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܐܚܝܢ
ܕܟܠܠ ܡܢ ܡܫܚܐ ܡܕܡ
22 ܕܟܠܠ ܡܢ ܡܫܚܐ. ܘܟܗܢܘܬܐ
ܘܐܡܪܬ. ܒܟܠ ܐܢܐ
ܡܢܐ ܡܕܝܢ. ܠܡܢܐ ܡܕܝܢ
ܐܝܬܘܗܝ ܠܗ ܡܕܡ
23 ܠܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܓܝܪ
ܙܒܢܬ ܕܐܬܚܠܠ ܠܗ
ܐܘܪܚܬܐ ܕܟܠܠܐ. ܐܠܐ
ܠܗ ܐܚܝܢ ܕܟܗܢ ܟܠܗܝܢ
ܒܟܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܣܬܪܩܠ
ܐܝܬܘܗܝ ܠܡܫܡܫܐ.
ܘܡܫܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܝܬܘܗܝ
ܠܡܫܚܐ ܢܡܘܣܐ. ܘܠܡܘܫܐ
ܦܪܝܫܐ ܕܟܗܢܐ ܐܬܦܠܓܘ
ܠܗ. ܘܢܬܡܫܚ ܕܐܬܡܬܚ
24 ܠܐ ܐܬܝܗܒ. ܡܟܪܙܝܢ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܩܠܝܠܐ.
ܘܚܝܝܢ ܐܝܟ ܗܘܠܐ. ܐܦ
ܠܐ ܢܦܩܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܟܠܗܘܢ
25 ܢܒܝܐ. ܐܠܐ ܡܢܐ
ܠܒܢܝ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܝܗܒ
ܕܐܬܚܙܝ ܟܠܗܘܢ. ܠܗ ܗܘܐ
26 ܫܠܡܬ. ܘܢܚܬ ܘܐܡܪ
ܟܠܗ. ܠܝ ܠܗܘܐ ܠܐܢܫ.
ܘܠܝ ܠܫܘܒܚܐ ܠܐܢܫ

ܠܬܪܝܗܝܢ. ܡܛܠ ܕܡܫܬܪܘܢ
27 ܒܥܠܡܐ. ܕܠܥܠܡ. ܕܠܐ
ܡܫܡܥ ܕܠܗܠܝܢ ܡܕܡ
ܘܡܟܠܝܢ ܠܐܘܪ̈ܚܬܐ. ܡܛܠ
ܕܐܘܪܚܬܐ ܓܠܐ ܠܥܠܡܐ
ܗܝ. ܘܡܘܪܝܐ ܫܡܝܢܐ.
28 ܐܬܝܕܥܬ ܓܝܪ ܟܢܘܫܬܐ
ܗܝ ܕܡܫܬܟܚܐ ܟܠܗܘܢ.
ܘܠܐ ܒܡܫܚܐ ܐܝܬ ܐܝܕܥܗ.
29 ܐܠܐ ܗܘܝܐ ܕܐܣܝܪ
ܡܕܡ ܕܐܝܕܥܗ ܘܠܥܠܡ
ܐܬܐ: ܐܢܐ ܕܐܝܕܥܬ
ܟܢܘܫܬܐ. ܠܐ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܝܕܥܬ
30 ܢ̈ܦܫܬܐ. ܡܛܠ ܕܦܪܝܫܐ
ܗܘ ܚܕܐ ܕܐܡܪ ܟܢܘܫܬܐ ÷
ܐܝܕܥܗ ܒܟܠܗ ܕܐܡܪ.
ܡܢ ܐܢܫ ܘܡܢ ܦܪܫܐ
ܕܢܦܩܐ ܐܘܟܝ. ܒܐܝܕܐ
ܒܥܠܡܐ. ܘܠܟܠ ܒܐܝܕܐ
31 ܕܠܐܬܐ ܐܝܕܐ. ܦܢܝܬ ܗܘܝܐ
ܐܬ ܒܠܥܘܕ ܘܚܝܐ.
ܕܦܪܝܫܐ ܚܕܐ ܕܐܡܪܐ
ܕܟܢܘܫܬܐ ܕܐܝܕܥܗ ܒܟܠ
ܦܪܫܐ ܕܢܦܩܐ ܒܗܝܢ.
32 ܐܝܟܢ ܗܘܝܐ ܕܐܢܝܕܥܘܢ

r. b.

23. ܕܐܒܢܬ, punctum superius reprobatur 1 m.

24. ܘܚܝܝܢ, sic, nec mutarem; ܚܝܝܢ Barhebraeus in Jones, *Textus* etc., Luc. XIII, 23, ubi Pescito ܚܝܐܝܢ, versio Cureton ܚܝܝܢ.

26. ܒܟܠܡܐ, punctum post vocem reprobatur 1 m.

30, 31. Bis ܦܪܝܫܐ ܚܕܐ femin. generis cum verbis mas. copulatur; videntur verba logice potiusquam ad vocem ܦܪܝܫܐ referri ad vocem ܕܐܡܪܐ quod utrobique subsequitur illas voces.

30. Sic interpunctio post ܕܐܡܪ et post ܐܘܟܝ.

ܕܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ܀
ܐܬܒܪܝܬ ܐܘܪܚܗ
ܕܡܬܒܨܝܐ ܘܠܐ ܡܓܪܐ
ܐܝܟ ܕܡܬܚܫܒܐ ܒܒܠܚܕܐ
ܕܡܬܚܫܒܐ ܕܠܒܐ ܐܘܪܚܗ
ܕܗܘ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒܐ܀
ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܥܝܪܐ܂ ܢܦܫܬܐ
12 ܠܐ ܐܦ ܘܐܡܪܐ ܒܗ܀
ܗܝ ܗܘܐ ܒܝ ܠܗ ܠܐ
ܐܝܢܝ܂ ܐܘ ܕܡܢ ܐܝܢܝ
ܚܝ ܚܝ ܒܪܘܫܡܐ܂ ܘܫܡܝ
ܚܝ ܘܠܐ ܚܙܝܢܝ܂ ܕܡܛܠ
13 ܡܛܠ ܫܡܥܬܝܢܝ܀ ܘܓܝܪ
ܘܐܡܪ ܠܝ܂ ܡܬܐܡܠ ܐܠܗܐ
ܒܬܪ ܕܡܢܝܢܐ ܕܦܫܝܛܬܐ܂
ܘܐܬܡܟܟܗ ܡܟܝܟܘܬܐ
14 ܘܐܡܪܘ܂ ܠܗ ܢܛܠ ܠܥܠܡ
ܡܪܟܐ ܟܡܐ ܫܢܐ܂ ܕܢܪܫܡ
ܡܢ ܡܪܩܢ܂ ܘܠܥܠܡ ܠܗ
15 ܟܠܐ ܐܚܪܢܐ܂ ܐܦ
ܥܠܡܘܗܝ ܕܫܡܐ ܗܘܘ
ܐܬܡܟܟܗ܂ ܡܟܝܟܘܬܐ
ܘܐܡܪܘ܂ ܠܗ ܢܗܘܐ
ܠܥܠܡ ܡܪܟܐ ܟܡ ܟܠܐ
ܕܦܫܝܛܬܐ܂ ܡܛܠ ܕܐܦ

ܠܐܡܪ ܠܥܠܡ ܠܡ ܐܬܪܐ
16 ܐܚܪܢܐ܂ ܘܗܘܐ
ܡܫܟܚܬܗ ܕܟܠܐ ܠܫܘܪܝܐ܂
ܐܬܬ ܡܢ ܢܗܪܐ
17 ܘܐܬܟܠܬܗ ܘܗܘܐ ܐܦ
ܡܫܡܠܝܬܐ ܕܥܠܡܘܗܝ
ܕܫܡܐ܂ ܡܢ ܡܢ ܚܝܠܐ
18 ܘܟܠܐ ܐܝܟ܂ ܠܗ ܗܘܡܠ
ܗܘܝܬ ܕܚܝܘܗܝ ܕܩܠܘܗܝ܂
ܠܐܝܟ ܡܝܬܘܗܝ ܡܕܡܐ
ܗܘܝܬ ܘܠܐܝܟ ܡܫܡܥ
19 ܗܘܝܬ܂ ܘܚܝܬ ܘܐܡܪܬ܂
ܠܐܝܟܘܗܝ ܡܫܡܠܝܬܐ
ܫܪܝܬܐ ܐܬܡܟܟܗ܂ ܐܢܐ
ܡܢ ܐܬܝܗܒܬ ܠܟܠܐ܂ *f. 268. r. a.*
ܘܐܬܪܐ ܕܫܡܐ ܕܠܥܠܡ
20 ܥܠܡܘܗܝ܀ ܘܓܝܪ
ܘܐܡܪ ܠܝ܂ ܡܫܢ ܕܝܠܗ܂
ܘܠܡܫܠ ܠܐ ܕܝܬ ܢܫܡܥ
21 ܐܢܫܐ ܡܢ ܕܐܬܪܐ
ܠܟܠܐ ܢܘܟܪܐ: ܘܐܬܪܐ
ܕܫܡܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܘܗܝ܂
ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ
ܐܢܐ ܒܥܒܕܝ܂ ܡܕܡ
ܕܠܐ ܐܢܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ

12. ܐܝܢܝ, erat ܐܘܢܝ, ut ex rasurae ratione apparet. In sequenti ܐܝܢܝ punctum superius reprobatur 1 m.

13. ܐܠܗܐ, erat primo, ut videtur, ܐܠܗܝܢ, vel ܐܠܐ, sed deinde effictum ut nunc, 1 m. ut videtur.

15. Punctum post ܐܬܡܟܟܗ reprobat 1 manus.

17. ܘܗܘܐ, in notis ad versionem meam omissionem vocis ܠܫܘܪܝܐ jam conjeceram, vel potius legendum ܘܫܘܐ pro ܘܗܘܐ.

18. ܗܘܝܬ 1°, literae ܝܬ in rasura, 1 m. ut apparet.

19. ܥܠܡܘܗܝ, erasa fuit litera ܠ initio vocis.

ܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ. ܒܥܠܐ ܕܝܢ ܠܐ
IV, 1 ܡܫܡܫ ܐܢܬ. ܘ.ܡܢ.ܘ ܘܥܢܐ
ܡܠܐܟܐ ܕܐܫܬܠܚ ܠܘܬܝ
2 ܕܢܣܒܘܗ̇ ܐܘܪܫܠܡ ܘܐܡܪ
ܠܝ. ܡܢܐ ܗܘ ܠܒܟ
ܒܒܠܒܠܐ ܗܢܐ. ܘܬܕܪܟ
ܗܘ ܙܟܝܬ ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܝܡܐ.ܡܝ.
3 ܘܥܢܝܬ ܘܐܡܪܬ ܐܝܢ
ܡܪܝ ܘ. ܘܗܘܦ ܥܢܐ ܘܐܡܪ
ܠܝ. ܬܠܬ ܐܘܪ̈ܚܢ ܐܫܬܕܪܬ
ܕܐܚܘܝܟ. ܘܬܠܬܐ ܡܬ̈ܠܝܢ
4 ܕܐܦܢ ܦܫܩܬܢܝ ܗܠܝܢ
ܕܐ ܠܚܘܕܝܢ ܚܕܐ
ܡܚܘܐ. ܐܢܐ ܐܦ ܐܢܐ.
ܐܘܪܚܐ ܗܝ ܕܡܬܪܓܪܓܬ
ܕܬܚܙܐ. ܘܡܠܦ ܐܢܐ ܠܟ
ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܠܒܐ ܒܝܫܐ.
5 ܘܥܢܝܬ ܘܐܡܪܬ. ܡܢܘ
ܡܪܝ.ܡܝ.ܘ ܘܥܢܐ ܘܐܡܪ
ܠܝ. ܗܠܝܢ ܬܩܘܠ ܠܝ ܡܬܩܠܐ
ܕܢܘܪܐ. ܐܘ ܐܟܝܠ ܠܝ
ܟܝܠܐ ܕܪܘܚܐ. ܐܘ ܦܢܝ
6 ܠܝ ܠܝܘܡܐ ܕܥܒܪ. ܘܐܡܪܬ
ܠܗ. ܦܢܘ ܡܢ ܝܠܝ̈ܕܐ
ܡܫܡܫ ܕܢܥܒܕ ܗܠܝܢ
ܕܐܡܪܬ. ܠܝ ܕܢܫܐܠ ܡܪܝ
ܠܡܫܐܠ ܗܠܝܢ ܦܘܠܚܢܝ.ܡܝ.

7 ܘܐܡܪ ܠܝ. ܠܟܘ ܫܐܠܬ
ܗܘܝܬ ܘܐܡܪܬ ܠܟ.
ܕܡܢܐ ܐܘܪ̈ܚܐ ܐܝܬ ܒܝܡܐ
ܕܡܢܐ: ܐܘ ܡܢܐ ܡܒ̈ܘܥܐ
ܐܝܬ ܒܪܫܗ ܕܬܗܘܡܐ:
ܐܘ ܡܢܐ ܡܦ̈ܩܢܝܢ ܐܝܬ
ܠܫܠܐ ܡܢ ܪܩܝܥܐ: ܐܘ
ܐܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܡܦ̈ܩܢܘܗܝ
ܕܫܐܘܠ: ܐܘ ܐܝܠܝܢ ܐ̈ܢܝܢ
ܐܘܪ̈ܚܬܗ ܕܦܪܕܝܣܐ.
8 ܐܢܬ ܗܘܝܬ ܠܝ
ܕܒܬܗܘܡܐ ܠܐ ܢܚܬܬ.
ܐܦ ܠܐ ܠܫܝܘܠ ܒܪܫܠ
⁘ ܠܐ ܢܚܬܬ. ܐܦ ܠܐ v. c.
ܠܫܡܝܐ ܡܢ ܢܘ̈ܦܝ ܣܠܩܬ.
9 ܗܫܐ ܕܝܢ ܠܐ ܫܐܠܬܟ
ܠܐ ܗܠܝܢ. ܐܠܐ ܠܐ ܢܘܪܐ
ܘܪܘܚܐ ܘܥܢܢܐ. ܐܝܠܝܢ
ܕܒܗܘܢ ܒܒܪܐ. ܘܐܝܠܝܢ
ܕܠܟ ܡܢܗܘܢ ܠܐ ܡܫܡܫ
ܐܢܬ ܕܬܗܘܐ. ܘܠܐ
ܐܡܪܬ ܠܝ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ.ܡܝ.
10 ܘܐܡܪ ܠܝ. ܐܢܬ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܥܡܟ ܒܠܒܟ ܠܐ ܡܫܡܫ
11 ܐܢܬ ܠܡܕܥ. ܘܐܝܟܢܐ
ܡܫܡܫ ܡܨܐ ܠܡܫܟܚ
ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܝܡܐ. ܡܛܠ

IV, 6. ܗܘܟܝܢ primum in rasura, sed 1 manu ex atr.

8. ܠܐ initio lineae fol. *v. c.* reprobatur lineolis 1 manu.

9. ܥܒܕܬ *egisti* sic codex, sed ex aliis versionibus legendum esset ܥܒܪܬ *transisti*.

11. ܠܡܫܟܚ, sic, nec mutandum; Lagarde, Analecta, p. IX, l. 11 codex D ܡܫܟܚ ܠܡܕܥ; idem, Geoponicon, p. 41, l. 28 ܡܫܟܚ pro ܡܨܐ.

ܘܡܠܟܗ ܚܪܝܢܗ ܘܐܬܒܥܬ
ܠܝ ܓܒܪܐ ܕܡܠܟܗ ܕܝܠܝ·
24 ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܕܢܬܠ
ܡܪܢܝܬܐ ܠܡܠܟܝ· ܘܩܒܠܬ
ܕܬܬܪܥܐ ܠܝ ܒܗ
25 ܦܘܩܕܢܐ ܡܢ ܕܝܠܝ· ܘܗܘܐ
ܗܕܐ ܥܬܝܕܐ ܫܡܥܬܐ·
ܘܣܡܗ ܠܝ ܒܡܠܟܘܬܗ
26 ܕܡܪܢܝܬܐ· ܘܡܪܡ ܣܒܐ
ܠܐ ܓܒܪܗ ܟܠ ܡܪܡ
ܕܓܒܪ ܐܝܟ ܘܡܫܠܡܢ
ܠܦܠܚܘܗܝ· ܠܡܫܡܫ ܗܘܘ ܓܝܪ
ܐܦ ܗܘܝܘ ܠܟܠ ܫܒܝܐ·
27 ܘܐܫܠܡܬܗ ܠܡܪܢܝܬܟ
28 ܫܢ ܒܠܒܘܬܒܝܢܝ· ܘܐܢܐ
ܐܦܪܝܐ ܗܘܝܢ ܫܠܡܐ
ܕܠܡܐ ܡܫܢ ܚܙܝܢ ܒܡܠܟܘܬܗ
ܕܫܠܐ· ܘܡܫܠܐ ܗܘܐ
29 ܫܡܥܬܗ ܠܝܘܡܝ· ܘܗܘܐ
ܕܡܢ ܐܢܬ ܠܥܠܡܐ ܚܙܬ
ܕܫܡܥ ܫܡܝܐ ܕܠܒܬ
ܠܗܘܢ ܡܫܢܐ· ܘܚܒܠܐ
ܫܡܝܐ ܚܙܐ ܢܦܫ
ܗܕܐ ܫܢܬܐ ܕܬܠܬܝܢ·
30 ܘܐܬܬܠܝܗ ܠܗܘܢ ܕܢܣܒܬ
ܕܐܢܫܐ ܡܫܡܫ ܐܠܬ

ܠܫܡܥܬܐ· ܘܢܦܩ ܐܠܬ ܟܠ
ܫܡܥܬܐ· ܘܐܘܪܚܐ ܠܠܡܠܟܝ
ܘܢܦܩܐ ܠܫܡܥܝܢܝ· ܘܠܐ
31 ܐܪܒܥܬ ܐܠܦܝܢ ܕܐܢܫܐ
ܡܬܒܪܟܐ ܐܘܪܚܝ· ܕܠܡܠܟܐ
ܡܫܢ ܓܒܪܐ ܒܟܠ ܝܬܝܪ
32 ܡܢ ܙܘܘܢܝ· ܐܘ ܠܡܠܟܐ
ܐܚܝܢܐ ܢܒܥܬ ܝܬܝܪ ܡܢ
ܐܫܪܝܠܐ· ܐܘ ܐܢܫܐ ܡܫܡܫ
ܘܢܣܒ ܒܢܬܐ ܕܝܠܝ
33 ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ· ܘܫܠܡ ܕܐܬܦܪܥܘܢ
ܠܐ ܐܬܝܬ· ܘܡܫܠܡܢܘܢ
ܠܐ ܓܒܪ ܦܓܪܐ· ܡܫܡܫ
ܓܝܪ ܚܒܝܐ ܟܠ ܚܝܠܡܐ·
v. b. ÷ ܘܣܒܬ ܐܠܗ ܕܗܘܐ
ܡܢܠܝܢܝ· ܘܠܐ ܡܬܕܡܝܢ
34 ܦܘܩܪܝܣܝ· ܘ · ܡܢܗ· ܗܘܐ ܕܝܢ
ܠܗܘܠ ܫܡܫܐ ܓܒܠܢ
ܕܠܢ ܘܕܚܟܡܬܗܘܢ ܕܫܠܡܐ·
ܘܬܣܒ ܠܬܒܗ ܕܫܠܡ
35 ܕܠܐ ܡܢܟ· ܐܘ ܐܡܬܝܢ
ܠܐ ܚܙܝܬ ܡܢܟܝ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܕܫܠܡܐ· ܐܘ ܐܢܫ ܒܡܠܟ
ܠܗܝ ܗܘܐ ܦܘܩܪܝܣܝ·
36 ܫܢܝܐ ܕܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܡܫܡܫ ܐܠܬ ܕܢܬܒܪܘ

29. ܚܙܬ, erat ܚܙܝܬ, sed *Jud* erasum fuit.

Ib. ܗܕܐ ܫܢܬܐ ܕܬܠܬܝܢ, retinui ex veteri Latina versione *hoc tricesimo anno*, sed strictius *hic* (est) *annus tricesimus*, faventibus aliis versionibus praeter Latinam. Fortasse etiam corrigendum ܗܕܐ in ܗܐ, ut suaderent loci Deuteronom. VIII, 4, Luc. XIII, 7, 16 in versionibus Pescito, Cureton et Philoxeniana, et v. 16 in Evangeliario Hier.; tunc esset sensu eodem: *ecce annus tricesimus* (est).

34. Priora puncta ribui in ܘܕܚܟܡܬܗܘܢ 1 manu reprobantur, ut supra v. 9.

Ib. ܡܨܠܝܢ *declinans;* jam praeferrem *inclinatum*, sumpta voce ut participio passivo.

11 ܡܛܠ ܕܦܪܨܘܦܐ ܐܘܪܝܬܐ
ܕܝܢ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܚܙܐ
ܒܗܬܗ. ܘܡܢܗܘܢ ܐܪ̈ܒܥܐ
12 ܒܫܡܗܘܢ ܙܪܘ. ܘܗܘܐ ܕܝܢ
ܥܙܝܙ ܠܫܠܝܚܘ ܒܡܠܘܬܗ
ܕܐܒܐ. ܘܐܫܬܢܝ ܒܢ̈ܝܐ
ܘܡܠ̈ܟܐ ܘܥ̈ܡܐ ܦܫܝܛܐ:
ܘܥܙܝܙ ܠܗܘܢ ܕܢܥܒܕܘܢ
13 ܫܪܝ ܡܢ ܩܕܡܝܐ. ܘܗܘܐ
ܕܝܢ ܐܢܫܗ ܡܢܡܘܣ:
ܢܛܦܬ ܒܗ ܚܕ ܡܢܗܘܢ
14 ܕܢܡܘܣ ܐܒܪܗܡ: ܘܐܣܛܪܛܝܘܣ
ܘܣܘܬܝܘܣ ܢܘܡܘܡܘܣ
ܕܐܚ̈ܝܐ ܒܗ ܒܡܣܘܪܗܘܢ: ܒܫܬ
15 ܒܗ ܘܒܗ ܒܟܠܗ: ܘܐܦܘܕܬ
ܒܗ ܢܦ̈ܫܐ ܕܒܒܠܗܘܢ:
ܘܐܬܒܢܝ ܒܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ
ܠܢܡܘܣܗܘܢ ܒܐܪܥܗ. ܘܢܦܩܬ
ܒܗ ܠܐܫܘܪ. ܘܠܐܫܘܪ
ܢܦܩܬ ܒܢܡܘܣ ܘܒܟܢܫܗ.
16 ܘܢܛܦܬ ܒܗ ܒܢܦܫܬܐ
ܒܢܡܘܣ. ܘܒܟܢܫܗ ܫܒܬܐ.
ܘܗܘܐ ܢܡܘܣ ܒܥܡܐ
17 ܫܢܝܐ. ܘܡܢ ܐܦܝܫܬ

ܒܐܪܥܗ ܡܢ ܡܕܝܢ ܘܐܦܩܬ
ܒܗ ܢܦ̈ܫܐ ܕܒܒܠܗܘܢ. ܘܐܦܩܬ
ܐܠܘ ܒܐܘܪ ܫܠܝܚܐ.
18 ܘܐܪܦܝܬ ܢܦܫܐ ܘܐܬܒܪܬ
ܠܐܪܥܐ. ܘܐܣܬܪܩ ܒܬܒܠܐ.
ܘܒܒܝܬ ܒܬܫܘ̈ܡܬܐ ܕܝܠܗܘܢ.
19 ܘܢܛܦܬ ܒܒܢ̈ܝܐ. ܘܒܒܝܬܐ
ܠܢܡܘܣܬܟ ܠܐܪ̈ܒܥܐ
ܐܪܒܥܐ ܕܠܘܪܐ ܘܕܘܪ̈ܒܥܐ
ܘܕܘܪܐ ܘܕܒܝܬ ܕܐܬܐܠܐ
ܒܐܪܥܗ ܕܢܡܘܣ ܠܢܡܘܣܐ.
ܘܠܫܡܗܘܢ ܕܐܣܛܪܛܝܐ
20 ܦܘܩܕܢܐ. ܘܠܐ ܐܢܒܥܬ
ܡܢܗܘܢ ܒܟܠ ܫܒܥܐ.
ܡܛܠ ܕܢܒܥ ܒܗܘܢ ܠܢܡܘܣܐ
21 ܦܪܙܐ. ܒܟܠ ܫܢܝ ܫܒܥܐ
ܒܟܢܫ ܐܝܟ ܩܕܡܝܐ.
ܘܐܒܕܘ ܘܐܬܕܘܫܘ. ܐܠܐ
ܐܦ ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܐܬܠܝܘ
22 ܡܢܗ. ܘܡܘܣ ܒܗܘܢ ܚܝܐ
ܘܢܡܘܣܐ ܒܟܠܗ ܕܒܥܐ.
ܒܗ ܒܡܪܐ ܫܒܥܐ. ܘܫܢܝܬ
ܐܢܝܫܬ ܢܦܫܬܐ ܘܐܬܬ
23 ܫܒܥܬܐ. ܘܒܒܝܬ ܐܪܒ̈ܥܐ

19. Codex in sua scriptura legere ܒܒܝܬ videretur, certe deest punctum literae ܕ, sed quod dedi postulat ipse contextus cum Latina versione.

21. ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܐܬܠܝܘ ܡܢܗ., aliquid deesse dixi in notis ad versionem meam Latinam; quam ideo ex ipsa antiqua versione retinui, incaute vero in nota verti locum Syrum *sed et super omnes*, cum *omnes* desit. Verbum, vel etiam plures voces putabam omissa ante ܐܦ, nisi ܠܐ sumeretur pro verbo *ingressum est*, sed nimis dura esset phrasis. Eo jam inclinarem, ut vocem ܒܟܠ in ܟܠ mutem, quae forma parum differunt prioris literae; durior quidem constructio videtur ܐܢܫܝܢ ܟܠ ܠܐ pro ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܝܢ, sed linguae analogia non caret. Hac ratione correctus Syrus Latinam versionem veterem plane refert, et contextus sanus efficitur.

f. 267. v. a.

ܒܠܚܢܐ ܕܒܪܬܐ ܡܫܒܚܬܐ. f. 267 r. b.
ܕܬܘܕܝܬܐ ܥܠ ܡܝܟܐܝܠ.

III, 1. ܒܥܢܬ ܠܐܠܗܝܢ ܕܡܫܒܠܢܘܬܗ
ܕܡܪܝܢ ܐܝܟ ܡܟܐܝܠ
ܕܐܬܝܬ ܒܐܪܐ. ܐܢܬܝ
ܗܘܬ ܒܒܒܠ. ܘܥܡܪܐ
ܗܘܬ ܠܟ ܠܦܘܬܟܝ ܘܠܘܬܗ
ܗܘܬ. ܘܡܫܬܒܚܬܐ
2 ܫܟܠܝ ܗ̈ܘܝ ܠܟ ܠܟܘܢ. ܡܠܟܐ
ܕܫܡܥܬ ܫܘܪܗ ܕܪ̈ܘܡܗ.
ܘܡܫܡܠܝܘܬܗܘܢ ܕܥܡܘܪ̈ܐ
3 ܒܒܠ. ܘܐܬܥܒܕܬ ܪܘܚܝ
ܫܡܝ. ܘܡܪܬܐ ܐܢܘܠܠ
ܟܡܐ ܡܪܝܡܐ ܡ̈ܠܠ
4 ܕܫ̈ܒܚܬܐ ܘܐܝܩܪܐ. ܐܘ
ܡܪܝܐ ܡܪܝܘ. ܠܐ ܗܘܐ
ܐܝܬ ܐܝܡܬܐ ܡܢ ܪܫ
ܡܢ ܥܠܡܐ ܠܐܪܥܐ
ܘܐܬܐ ܒܟܘܕܢܝ. ܘܦܩܕܬ
5 ܠܦܠܓܐ ܘܐܦ ܟܠ ܠܐܪܥ
ܦܪܐ ܡܠܟܐ. ܘܗܘܐ
ܥܡܠܟܬܐ ܗܘܐ ܕܐܢܝܢ.

ܘܢܦܫܗ ܒܗ ܪܘܚܐ ܕܫܡܝܐ.
ܘܗܘܐ ܫܡܐ ܡܩܕܫܐ.
6 ܘܐܬܒܬܒܬܘܗܝ ܒܦܪܘܫܐ ܗܘ
ܕܝܪܒܬ ܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܩܕܡ
7 ܕܐܬܐ ܐܪܥܐ. ܘܥܡܗܘܢ
ܦܩܝܕܘܗܝ ܦܩܝܕܐ
ܘܥܒܪܘ. ܘܥܢ ܡܠܬܗ
÷ ܦܪܥܐ ܒܥܠܡܗ ܡܫܝܐ r. c.
ܘܟܠ ܠܥܒܪܗ. ܘܡܢܗ
ܐܬܒܪܝ ܒܫܡܝܐ ܘܡܠܐܟܐ.
ܘܥܡܡܐ ܘܐܘܡܬܐ ܘܠܫܢ̈ܐ.
ܐܢܫ ܕܒܗ ܒܗܘܢ ܡܬܚܪܐ.
8 ܘܐܠܗܐ ܕܟܠ ܥܡܝ ܦܢܝܢܗܘܢ.
ܘܡܪܡܝܢ ܗܘܘ ܘܡܫܒܚܝܢ.
ܩܕܝܫܐ. ܘܐܝܬ ܠܐ
9 ܒܫܡܗ ܐܠܗܐ. ܛܘܒ ܕܝܢ
ܒܗܝܢ ܐܝܬܝܗ ܦܘܩܕܢܐ ܟܠ
ܐܢܫ ܘܟܠ ܒܥܒܕ̈ܘܗܝ
ܕܒܫܡܝܐ. ܘܐܪܥܐ ܐܠܗܐ.
10 ܘܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ.
ܘܐܝܟ ܕܠܐܝܟ ܡܫܬܐ.
ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܥܘܠܗ

Tit. ܡܝܟܐܝܠ, v. 1 ܡܟܐܝܠ et sic noster codex alibi: sed non constant Syri in hujus et plurium aliorum nominum propriorum scriptura vel in eodem codice pro literis quiescentibus.

2. ܕܥܡܘܪ̈ܐ *habitationum*, nec corrigerem jam in ܕܥܡܘܪ̈ܐ *habitatorum*, ut tacite sumpsi in versione, cum strictius opponatur, puto, praecedentibus ܫܘܪܗ ܕܪ̈ܘܡܗ et in secunda voce soleat noster apponere suffixum nominis sequentis cum ܕ huic praeposito, ut passim infra.

7. Sic ÷ initio columnarum praeponit codex, non tamen in omnibus libris.

8. ܥܡܝ *gens mea*, vel *mecum*, ex versione Latina et Arabica et ex contextu corrigendum ܥܡܐ *gens*.

Ib. Punctum post ܘܡܫܒܚܝܢ reprobari videtur ipsa 1 manu. In fine vero sic interpunctio major omissis punctis minio, ut alibi in hoc et aliis libris factum interdum, quod puncta minio postea adscribenda fugerent amanuensem.

9. ܒܥܒܕ̈ܘܗܝ, priora puncta *ribui* reprobantur, puto, 1 manu, utroque conjuncto; sic et infra factum.

ipsi tantum sunt tribuenda, omnia nempe quae singula loca et capita versionis Armeniacae tractant; nec dubito ab eadem repetendum fore, si longe magis quam per me fieri potuerit, deinde innotescat versio illa. Ceterum nil mirum si doctissimo Ewald ignota ea manserit usque ad extrema ista tempora, licet jam ab annó 1827 acre ac saepius repetitum studium in hunc librum contulerit; omnibus enim doctis viris, qui plures jam ab edita versione Aethiopica anno 1820 praesertim in Germania hunc librum tractarunt, idem contigisse videtur, si recte conjicio ex hujus libri literaria historia apud Volkmar, *Handb. der Einl. in die Apokryphen. II Abth. Das vierte Buch Ezra, p.* 273-5, edit. anno 1863; cum in eo quoque, qui fuse recenset etiam suos antecessores ac ita ut eos legisse appareat, altum sit de nostra versione silentium. Unum quidem ipse offendi qui eam indicaverit, Scholz nempe, quem etiam in commentatiuncula mea anni 1864 attuli, ne primam omnino notitiam istius versionis mihi vindicare viderer; quamquam nescirem utrum meum studium ejusdem excitatum fuerit ab illo, quem certo vel pro hoc loco legeram longe antequam Biblia Armeniaca in manus sumerem, an, postquam e mente mea evanuisset notitia, quam inde habebam, redintegrata fuerit ex ipsis Bibliis, quae continuate evolvenda mihi erant cum notas versioni Syro-Hexaplari scribebam. Quoquo modo res sit, fortuito omnino mihi innotuit, non ex studiis in hanc rem intentis, atque ut nullum crimen literarium fuit aliis ignorasse, sic nullum meritum literarium mihi fortuito novisse.

nel 1861, *ma solo incidentemente nella prefazione al primo fascicolo dei miei* Monumenta, *ove accennava anche la relazione della nostra versione all'arabica, e l'edizione dell'armena per Zohrab.*

Ex istis haec, ni fallor, consequuntur: 1.º Commentationem Doctoris Ewald anni 1863 occasionem quidem fuisse, ut fusius dissererem de versionibus Armeniaca et Syriaca anno 1864, sed non ut in lucem hanc protraherem, cum brevem ejus notitiam dedissem jam anno 1861, quo tempore etiam Armeniacam indicaveram: 2.º Doctorem Ewald anno 1863 ignorasse exstare versiones tum Syriacam, tum Armeniacam, jam indicatas in Praefatione libri mei anni 1861, quem ipse recensuerat anno 1862: 3.º Eum in iis quae disseruit in genere de indole versionis Armeniacae anno 1865, fere amplificasse tantum quae ipse jam praeoccupaveram anno 1864 in commentatiuncula, quam ipse refert in fine solum pro notitia versionis Syriacae, quasi hanc tantum tractaret, et non alia quae supra retuli ex parte. Unum hic est in quo praecipue dissidemus, de utilitate nempe quae in critica recensione textus Esdrae sperari potest a versione Armeniaca, quam is non parvam, ego vero non multam dixi. In quo recte utrumque judicasse puto. Sic enim ille judicare debebat comparatione instituta inter Armeniacam et ceteras versiones ipsi bene perspectas; ego qui etiam Syriacam longe ceteris meliorem prae oculis habebam, non poteram negare exiguos jam fructus prae ista sperandos ab Armeniaca. Sunt tamen multa in ejus Commentatione quae

tipo. Sia come si vuole per questo, il testo armeno nelle sue grandi parti è quello stesso delle versioni arabica e siriaca. Dietro la numerazione della versione latina, seguita per comodo di rapporto anche da Ewald per l'arabica, comincia col capitolo III, ha la lunga aggiunta a metà il cap. VII, e si chiude col cap. XIV. Zohrab notò col numero I il primo capitolo del suo testo, poi al secondo pose il numero IV, e così di seguito fino al XIV. Questa versione, confrontata colle altre latina, siriaca ed arabica, e colla recensione di Ewald, ha varie trasposizioni e lacune e anche dilungamenti; e dall'esame comparativo di vari passi, rende in generale più il senso, abbreviando, che non il testo letterale, quale più o meno fedelmente è riportato dalle altre versioni. Anche senza l'osservazione di Zohrab si vede subito, che questo libro non può essere opera dei traduttori della Bibbia armena, esatti al testo, che rendono senza scapito della proprietà della loro lingua, della quale la Bibbia è un libro classico, a quanto ne dicono gli Armeni, i giudici più competenti. Della lingua del nostro libro Zohrab parla male. Questa versione per la sua condizione, che ho già accennata, non potrà dar molto per la critica del nostro libro. È però alquanto curioso, che un dotto come Ewald l'abbia ignorata. Ma generalmente è poco conosciuta la letteratura armena, e della Bibbia, forse perchè tradotta dal greco, non si fa uso, almeno grande; quindi si ignorano facilmente i libri apocrifi che vi sono aggiunti. Scholz, che nella sua Einleitung in die H. Schriften, *tesse un lungo catalogo dei libri apocrifi, tace al IV di Esdra la nostra versione, cui ricorda solo ove parla della versione armena della Bibbia. L'autore poi del* Dictionnaire des Apocryphes, *stampato da Migne nel 1856, non ne parla assolutamente; cosa del resto da stupirne poco, vista la negligenza con cui fu condotto quel lavoro.... Più difficile era che Ewald conoscesse la versione siriaca, ben più importante dell'armena; impossibile che potesse servirsene, essendo manoscritta ancora, e, per quanto io so, nell'unico manoscritto dell'Ambrosiana. Ho detto più difficile che la conoscesse, perchè il primo cenno di essa, credo, fu dato da me* certo mihi constare dixi postea in commentatiuncula quam infra indicabo, p. 6, postquam Arabicam ipsam versionem inspexi editam a Doctore Ewald.

Cum vero anno 1863 Doctor Ewald edidisset *Das vierte Ezrabuch nach seinem zeitalter, seinen Arabischen übersezungen, und einer neuen wiederherstellung*, in opere: *Abhandlungen der K. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, XI Band, Hist.-Phil. Classe*, et ibi pag. 136 scripsisset: *Da die ursprache des dunkeln buches bis jezt für uns völlig verloren ist und seine urgestalt* AUS DEN JEZT ALLEIN ERHALTENEN UEBERSEZUNGEN LATEINISCHER AETHIOPISCHER UND ARABISCHER SPRACHE *mit sicherheit wiederherzustellen seine grossen schwierigkeiten hat, so füge ich hier den ersten versuch einer solchen wiederherstellung hinzu;* ego in Sessione Regii Instituti Langobardici Scientiarum ac Literarum an. 1864, die 12 Maji, legi commentatiunculam, quam ipse Ewald supra pag. 516 indicavit, cui titulus: *Sul* DAS VIERTE EZRABUCH *del Dottor Enrico Ewald, Osservazioni*, ecc. Tota commentatiuncula est in disserendo de versionibus Armeniaca et Syriaca. Et haec quidem inde sufficiat referre. Pag. 2: *Ewald, a pag.* 136 *delle* Abhandlungen, *accenna come solo conservato finora del IV di Esdra le traduzioni latina, etiopica ed arabica. Questo non è esatto. Esistono ancora due altre versioni, l'una armena pubblicata da Zohrab nell'edizione della Bibbia armena fatta a Venezia nel 1805, e forse anche in altre edizioni, che io non ho potuto consultare, eccetto quella dei mechitaristi del 1860, nella quale è omessa; l'altra siriaca si conserva nel manoscritto della Biblioteca Ambrosiana*, B. 21. Inf., *del secolo VI circa.*

La versione armena, che è nell'appendice della citata edizione di Zohrab, pag. 13-25, porta per titolo Terzo di Esdra, *detto terzo forse dal posto che occupava nei manoscritti armeni, come è detto* quarto *nella versione latina, perchè vi è dopo i due canonici e il terzo apocrifo, e* primo *nella siriaca, perchè ci sta avanti ai canonici, e per la stessa ragione credo nell'etiopica; chè nell'arabica ripeterei la qualifica di* primo *dal suo arche-*

für uns zur vollkommnen Wiederherstellung der Urschrift von nicht geringem Nutzen ist. Indessen ist nun in den letzten Monaten auf Veranlassung meiner Abhandlung an den Tag gekommen dass in der Ambrosiana zu Mailand auch eine alte Syrische Uebersetzung des Buches sich findet: und schon ist von dort aus auch deren Veröffentlichung sicher versprochen (In dem Memorie del reale Istituto Lombardo di scienze e lettere; classe di lettere e scienze morali e politiche. Vol. X. fasc. I. Milano 1865). *Man verdankt diese Nachricht dem Abate* Antonio Ceriani, *demselben dessen Mailänder* Monumenta sacra et profana *fasc. 1 im ersten Stücke unserer Gel. Anz. von 1862 etwas näher beurtheilt wurden; und derselbe hat die Veröffentlichung des Syrischen Ezrabuches übernommen.*

Haec vero sunt diverso tempore a me prius edita, quae cum verbis Doctoris Ewald conferri debent. Ineunte anno 1861 in Praefatione ad *Monumenta sacra et profana*, T. I, f. I, p. XIII, scribebam: *Venio jam ad codicem syrum B. 21. Inf.... Continet, praeter libros canonicos V. T. versionis Pescito, de quibus postea dicam, plura alia omnino digna studiis doctorum. Habentur enim in eo... sequentes libri... IV Esdrae cum hoc titulo*: Liber Esdrae scribae, qui vocatur Salathiel; *textum habet versionis Arabicae, cujus collationem dedit Fabricius, quamque deprehendi a Syriaca procedentem; atque a nostra fortasse fluxit et Armena edita in Bibliis vulgatis a Zohrab, quacum nondum contuli, uti neque cum Aethiopica. Ceterum in nostro codice hic liber praeit canonico, qui inscribitur:* Ejusdem Esdrae sermo secundus, *quocum ut unius libri conjungitur Nehemia. Etiam in versionibus Arabica et Aethiopica dicunt IV Esdrae praeponi III Esdrae et canonicis Esdrae et Nehemiae... Sane omnes libri, quos recensui,... digni qui assumantur in crisin textus graeci, vel aliarum versionum, cum sint e codice antiquo versionis antiquissimae, et collationem, si non totos edam, ipse instituam.* Librum in quo ista insunt recensuit Ewald, ut ipse quoque supra dixit, p. 516, ineunte anno 1862. Quod vero hic de origine versionis Arabicae a Syriaca confidenter asserebam, non adeo

ren Armenischen Bibelausgaben ausgelassen; sie erschien aber 1805 in der Venediger Ausgabe; und da sie bis jetzt noch gar nicht näher beachtet, ausserdem auch die Kenntniss des Armenischen unter uns noch immer wenig verbreitet ist, so scheint es mir passend sie hier in einem Nachtrage zu jener Abhandlung einer genaueren Untersuchung zu unterziehen.

Das Buch heisst hier der dritte Ezra: *dieser Name ist wenigstens ebenso passend wie der eines vierten Ezrabuches. Die Armenische Uebersetzung selbst ergibt sich bei näherer Erforschung als eine ebenso ursprüngliche und selbständige wie die übrigen bis jetzt bekannt gewordenen: nur ihr Verhältniss zur alten Syrischen kann so lange diese (worüber unten) noch nicht bekannt ist, nicht näher bestimmt werden. Es versteht sich danach von selbst dass sie die zwei ersten und die zwei letzten Capitel der altLateinischen Uebersetzung ebenso wenig hat wie die Aethiopische und die zwei Arabischen: wobei es sich nur seltsam ausnimmt dass die Capitel in jener Venediger Ausgabe dennoch nach der Lateinischen Weise gezählt werden.*

Hieraus folgt schon dass diese alte Uebersetzung ebenfalls das ihrige dázu beitragen kann die verlorene Urschrift desto sicherer und vollständiger wiederzuerkennen. Doch wird dieser ihr Nutzen für uns dádurch etwas geschmälert dass sie an nicht wenigen Stellen theils kleinere theils aber auch etwas grössere Lücken zeigt..... 506. *Dagegen hat diese Uebersetzung sehr viele Worte und theilweise sogar sehr lange Stellen welche entweder in allen den übrigen alten Uebersetzungen oder doch in der einen oder andern von ihnen fehlen. Sie hat namentlich auch die lange Stelle welche in der Lateinischen hinter 7, 35 fehlt und an deren Aechtheit man um so weniger zweifeln darf, wiewohl schon früher kein guter Kenner des Buches an ihr zweifeln konnte... Man wird daraus* (ex versione cum animadversionibus Cap. XI, seq.) *von der einen Seite sehen dass der Armenier obwohl er an manchen Stellen zu frei zu Werke geht doch im Ganzen den Sinn der Urschrift gut getroffen hat...*

515. *Nach diesen Belegen wird man zugeben dass auch die Armenische Uebersetzung*

LIBER IV ESDRAE SYRIACE.

Constitueram olim ut Syriacum librum IV Esdrae conjungerem cum Pescito Veteris Testamenti; sed cum jam videam Latinam ejus interpretationem, quam dedi in Tomo I anno 1866, non sufficere studiis virorum doctorum, et desiderium imo excitasse maturae editionis, utpote subsidii magni momenti, libenti animo huic manum admoveo. Quam quidem sic institui, ut textum Syrum exhibeam servatis iisdem lineis codicis, ut unici et vetustissimi, cum sit seculi fere VI, imo retentis etiam ejus erroribus, quos tamen in notis indico, quatenus saltem ipse deprehendo. In istis notis cetera quoque attingo, quae codicis conditionem attinent in locis singulis, et versionem meam Latinam, ubi e re visum fuerit, corrigo.

Quae attinent ad hujus libri aetatem, indolem aliaque, quae a pluribus annis a multis de eo disputantur, neque attigi occasione editionis versionis Latinae, nec volo etiam nunc vel delibare; praesertim quod ex praecedentibus operibus, adhibitis etiam Latina mea versione Syriacae hujusque ipso textu ex meo apographo, rem fuse pertractaverit, et bene quidem quantum mihi omnino videtur, Presbyter A. Le Hir, Professor in Seminario S. Sulpicii Parisiis, in libro *Études religieuses, historiques et littéraires*, Déc. 1866, Fév., Mars, Mai 1867. Erunt sane qui mirentur me ab istis tractandis refugere; sed suum est cuique ingenium, et ego candide fateor me vix posse pertrahi ad quaestiones criticas, quae ex defectu testimoniorum relictae sunt dirimendae ex internis tantum indiciis iisque non apertis, sed ab unoquoque eruendis ejusque judicio pensandis. Sed erunt quoque, spero, qui probaturi sint, ut potius quam illis recensendis tempus insumam in edendo, qua majori fide per me liceat, hujus et aliorum hujusmodi librorum textus vetustos, quos nancisci potuero.

Jam ad Syriacum libri textum transirem, nisi ulla declaranda, quae referuntur ad ejus historiam, ut ita dicam, licet vix a sejennio, quantum novi, prima ejus notitia prodierit, et ad versionem ejusdem libri Armeniacam. Hoc ut faciam movent me nonnulla quae Doctor Henricus Ewald scripsit in *Nachrichten von der K. Gesellschaft der Wissenschaften ...... aus dem Jahre* 1865, Göttingen, 1865, 504-516. Satis fere erit in hac re ut propositis quae is protulit, documenta quae iisdem referuntur subjiciam. Sic ergo Doctor Ewald p. 504-5. *Als ich jetzt vor beinahe drei Jahren der K. Ges. der WW. die Abhandlung über das vierte Ezrabuch übergab, war der Inhalt welchen sie umspannen sollte fast zu weit. Sie sollte unter anderm die dunkle Frage über das Zeitalter dieses Buches nach der Ansicht welche ich schon* 1827 *darüber ausgesprochen hatte zum letzten Abschlusse bringen: dieser Zweck ist vollkommen erreicht. Sie sollte die zwei Arabischen Uebersetzungen des Buches nach den Handschriften veröffentlichen, ausserdem nach ihnen so wie nach der alten Aethiopischen und Lateinischen Uebersetzung seine verlorne Urschrift in ihrem ganzen Umfange und in ihrer ächten Gliederung wiederherstellen. Nun aber gibt es auch eine alte Armenische Uebersetzung des dunkeln Buches welche mir schon vor vielen Jahren durch die Hände gegangen war in jener Abhandlung aber nicht berücksichtigt wurde. Diese wird zwar in den neue-*

. . . . συναγαγεῖν ἔρχομαι πάντα . . . . . καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἥξουσι . . . . τὴν δόξαν μου. 19. Καὶ (+ θήσω) . . . . ση-μεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν . . . . εἰς τὰ ἔθνη, εἰς θαρσεῖς, . . . φοὺδ, καὶ λοὺδ, καὶ μοσὸχ, καὶ εἰς θοβὲλ, καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω, αἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα, οὔτε ἑωράκασί μου τὴν δόξαν· καὶ ἀναγ-γελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, 20. καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον τῷ κυρίῳ, μεθ' ἵππων καὶ ἁρμάτων, ... ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν (+ εἰς) ἱερουσαλὴμ, (+ λέγει) κύριος, ὡς ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐμοὶ . . . . μετὰ (ψαλμοῦ) εἰς τὸν οἶκον . . . . 21. . . . . αὐτῶν λήψομαί μοι . . . . (+ λέγει) κύριος. 22. . . . . ὁ οὐ-ρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ . . . . . . ποιῶ . . . . λέγει κύριος, ... τὸ σπέρμα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν· 23. . . . . μῆνα ἐκ μηνὸς, καὶ ἐκ . . . . . .

f. 87. v. — — —ܚܕ̈ ܐܢܐ ܡܟܢ̈ܫܬܗܘܢ
18 ܘܠܫ̈ܢܝܗܘܢ ܘܝܬܘܢ ܐܢܘ. ○ ○ ○·○ ○
— — -ܐ̈ܬܐ- ܐܢܐ ܕܐܣܝܡ ܒܓܘܗܘܢ
— — — ܘܫ̈ܠܝܚܐ. ܘܢܬܐܘܢ
19 — — — ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܬܪܫܝܫ
— — — ܐܬܐ. ܘܐܡܪ ܡܫܝܘܢ
— — — ܒܥܡ̈ܡܝܐ. ܒܓܙ̈ܝܪܬܐ
-ܘ-ܒܪ̈ܩܘܝ. ܘܒܠܘܙ ܘܒܡܫܟ ܘܒܬܘܒܠ
ܘܒܝܘܢ ܘܒܓܙ̈ܪܬܐ ܪ̈ܚܝܩܬܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܠܐ ܫܡܥܘ ܫܡܥܝ ܘܠܐ ܚ̈ܙܘ
ܐܝܩܪܝ. ܘܚܘܘܢ ܠܫܘܒܚܬܝ
20 ܒܥܡ̈ܡܝܐ. ܘܢܝܬܘܢ ܠܐ̈ܚܝܟܘܢ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܝܐ ܩܘܪܒܢܐ
ܠܡܪܝܐ. ܒܣܘ̈ܣܘܬܐ ܘܒܡܪ̈ܟܒܬܐ.
-ܘ-ܒܡܪܟܒܬܐ ܕܦܪ̈ܕܘܬܐ ܥܡ
ܡܛܠܠܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܠܐ-ܘܪ-ܫܠܡ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܐܝܟ
ܕܝܬ-ܝܢ ܗ-ܘ-ܘ ܠܝ ܒ̈ܢܝ ܐܝܣܪܝܠ
— — — — ܒܡܙܡܘܪܐ ܠܒܝܬܗ
21 — — -ܡܢܗ-ܘܢ ܐܣܒ ܠܝ
— — — — ܐܡܪ ܡܪܝܐ.
22 — — -ܫܡܝ-ܐ ܚܕܬܐ ܘܐܪܥܐ
— — — — ܥܒܕ ܐܢܐ
— — — — ܐܡܪ ܡܪܝܐ.
— — — -ܙ-ܪܥܟܘܢ ܘܫܡܟܘܢ.
23 — — ܝܪܚ ܒܝܪܚ ܘܡܢ

18. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε πάντας τοὺς υἱούς σου, ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἦλθον πρός σέ. Ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς στολὴν . . . .

LXVI, 11. . . . . . . δόξης αὐτῆς. 12. Ὅτι τάδε λέγει κύριος, ... ἐγὼ ἐκκλίνω ἐπ' . . . . (ποταμὸν εἰρήνην), καὶ ὡς . . . . ἐπικλύζων δόξαν. . . . . τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων . . . . καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται. 13. . . . . . τινα μήτηρ αὐτοῦ παρακαλέσει, οὕτω κἀγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε. 14. Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν.

15. Ἰδοὺ κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς (+ τὸ ἅρμα) αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. 16. Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ . . . . . κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, ... πᾶσα σάρξ· πολλοὶ . . . . ἔσονται ὑπὸ κυρίου. 17. . . . . καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, ... (+ καὶ) οἱ ἐσθίοντες . . . . καὶ τὰ βδελύγματα . . . . ἐπιτοαυτὸ ἀναλωθήσονται, ... 18. . . . . τὸν λογισμὸν αὐτῶν . . . . αὐτῶν ἐπίσταμαι, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

— ܐܪܝܡܝ ܚܕܪܐ ܥܝ̈ܢܝܟܝ. ܘܚܙܝ
18 ܠܟܠܗܘܢ ܒ̈ܢܝܟܝ. ܗܐ ܐܬܟܢܫܘ
ܘܐܬܘ ܠܘܬܟܝ. ܚܝ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ. ܕܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܠܒܘܫܐ
— — — — — — — —
— — ܕܬܫܒܘܚܬܗ.ܘ.ܘ.ܘ.ܘ f.87.r.
LXVI,11 — ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ —
12 ܐܢܐ ܡܨܠܐ ܐܢܐ ܥܠ — — —
ܢܗܪܐ ܫܠܡܐ ܘܐܝܟ — — —
ܕܫܛܦ ܫܘܒܚܐ — — —
ܛ̈ܠܝܗܘܢ ܥܠ ܟ̈ܬܦܬܐ — — —
13 ܘܥܠ ܒܘ̈ܪܟܐ ܢܬܒܝܐܘܢ — —
ܐܝܟ ܕܡܒܝܐ ܠܗ ܐܡܗ. ܗܟܢܐ
ܐܦ ܐܢܐ ܐܒܝܐܟܘܢ. ܘܒܐܘܪܫܠܡ
14 ܬܬܒܝܐܘܢ. ܘܬܚܙܘܢ ܘܢܚܕܐ ܠܒܟܘܢ.
ܘܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܐܝܟ ܬܕܐܐ ܢܦܪܥܘܢ.
ܘܬܬܝܕܥ ܐܝܕܗ ܕܡܪܝܐ
ܠܕܚ̈ܠܘܗܝ. ܘܬܬܟܥܣ ܠܗܠܝܢ
ܕܠܐ ܡܬܛܦܝܣܝܢ.ܘ.ܘ.ܘ ܘܘ ܘܘ ܘܘ
+ ܗܐ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܐܬܐ
15 ܘܐܝܟ ܥܠܥܠܐ ܡܪܟܒܬܗ.
ܕܢܦܪܘܥ ܒܚܡܬܐ ܬܒܥܬܗ
ܘܟܐܝܘܬܗ ܒܫܠܗܒܝܬܐ ܕܢܘܪܐ
16 ܕܒܢܘܪܐ ܓܝܪ ܕܡܪܝܐ — — — —
ܢܬܕܝܢ ܟܠܗ ܐܪܥܐ — — —
ܟܠܗ ܒܣܪܐ ܣܓܝ̈ܐܐ — — —
17 ܢܗܘܘܢ ܡܢ ܡܪܝܐ — — —
ܘܡܬܕܟܝܢ ܒ̈ܓܢܐ — — —
ܘܐܟ̈ܠܝܢ ܕܐܟܠܝܢ — — —
ܘܐܟ̈ܠܝܢ ܕܡܛܢܦ — — —
ܐܟܚܕܐ ܢܣܘܦܘܢ — — —

ܕܝܢ ܐܢܬܬܐ ܬܛܥܐ ܗܠܝܢ. ܐܠܐ
ܐܢܐ ܠܐ ܐܛܥܝܢܟܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ.○·○○·○
16 ܗܐ ܥܠ ܐܝܕܝ ܨܝܪܬ ܫܘܪܝܟܝ.
ܘܩܕܡܝ ܐܢܬܝ ܒܟܘܠ ܥܕܢ.
17 ܘܒܥܓܠ ܬܬܒܢܝܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܣܬܪܘܟܝ. ܘܡܚܪܒܢܝܟܝ ܒܥܓܠܐ
ܡܢܟܝ ܢܦܩܘܢ.○·○·○·○ ○○ ○○

θοιτο ταῦτα γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει κύριος.

16. Ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφησά σου τὰ τείχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός,
17. καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθηρέθης, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ταχὺ ἀπὸ σοῦ ἐξελεύσονται.

ܐܠܐ ܐܢܐ ܠܐ ܐܛܥܝܢܟܝ ܐܡܪ
16 ܡܪܝܐ. ܗܐ ܥܠ ܦܣܬܐ ܕܐܝܕܝ
ܨܝܪܬ ܫܘܪܝܟܝ. ܘܩܕܡܝ ܐܢܬܝ
17 ܒܟܠܥܕܢ. ܘܒܥܓܠ ܬܬܒܢܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܕܣܬܪܘܟܝ. ܘܗܠܝܢ ܕܐܚܪܒܘܟܝ
18 ܡܢܟܝ ܢܦܩܘܢ. ܐܪܝܡܝ ܠܚܘܕܪܐ
ܥܝܢܝܟܝ. ܘܚܙܝ ܠܟܠܗܘܢ. ܗܐ
ܐܬܟܢܫܘ ܘܐܬܘ ܠܘܬܟܝ. ܚܝ ܐܢܐ
ܐܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܕܠܟܠܗܘܢ
ܐܝܟ ܟܠܬܐ ܬܠܒܫܝܢ ܐܢܘܢ.
ܘܬܬܥܛܦܝܢ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܟܠܬܐ
19 ܕܚܪܒܬܐ. ܡܛܠ ܕܚܪܒܬܟܝ ܘܕܝܪܬܟܝ
ܘܡܚܒܠܬܐ ܕܝܠܟܝ: ܘܐܪܥܐ
ܕܚܣܩܘܬܟܝ ܗܫܐ ܬܥܩܝܢ ܡܢ
ܥܡܪܐ. ܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܒܠܥܘܟܝ.
ܘܢܐܡܪܘܢ ܡܢܟܝ ܗܠܝܢ ܕܐܬܬܟܠܘ
20 ܗܘܐ ܠܟܝ. ܘܢܐܡܪܘܢ ܠܘܬ
ܐܕܢܝܟܝ ܒܢܝܟܝ ܗܠܝܢ ܕܐܬܒܛܠܘ.
ܥܩܝܩ ܗܘ ܠܝ ܐܬܪܐ. ܥܒܕܝ
f. 49. r. ܠܝ ܕܘܟܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܒ.
21 ܘܬܐܡܪܝܢ ܒܠܒܟܝ. ܡܢܘ ܝܠܕ ܠܝ
ܗܠܝܢ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܬܟܠܬܐ ܘܐܪܡܠܬܐ.
ܡܬܓܠܝܬܐ ܘܡܛܪܕܬܐ. ܠܗܠܝܢ ܕܝܢ

ܡܢܘ ܪܒܝ ܠܝ. ܐܢܐ ܗܘܐ
ܐܫܬܒܩܬ ܒܠܚܘܕܝ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ
ܐܝܟܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ.○·○
22 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.
ܗܐ ܡܪܝܡ ܐܢܐ ܐܝܕܝ ܥܠ
ܥܡܡܐ. ܘܥܠ ܓܙܪܬܐ ܡܪܝܡ
ܐܢܐ ܐܬܐ ܕܝܠܝ. ܘܢܝܬܘܢ ܠܒܢܝܟܝ
ܒܥܘܒܝܗܘܢ. ܠܒܢܬܟܝ ܕܝܢ ܥܠ
23 ܟܬܦܬܗܘܢ ܢܫܩܠܘܢ. ܘܢܗܘܘܢ
ܡܠܟܐ ܡܪܒܝܢܝܟܝ. ܘܡܠܟܬܗܘܢ
ܡܝܢܩܢܝܬܟܝ. ܘܥܠ ܐܦܝܗܘܢ ܥܠ
ܐܪܥܐ ܢܣܓܕܘܢ ܠܟܝ. ܘܥܦܪܐ
ܕܪ̈ܓܠܝܟܝ ܢܠܚܟܘܢ. ܘܬܕܥܝܢ ܕܐܢܐ
ܐܢܐ ܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܢܒܗܬܘܢ
24 ܐܝܠܝܢ ܕܡܣܬܟܝܢ ܠܝ. ܕܠܡܐ ܢܦܩ
ܐܦ ܡܢ ܓܢܒܪܐ ܫܒܝܐ. ܘܐܢ
ܢܫܒܐ ܐܦ ܥܘܠܐ: ܡܬܦܨܐ.
25 ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܐܢ f. 49. v.
ܐܦ ܢܫܒܐ ܠܓܢܒܪܐ. ܢܦܩ ܫܒܝܐ.
ܘܐܢ ܕܝܢ ܢܣܒ ܡܢ ܗܘ ܕܚܝܠܬܢ
ܡܬܦܨܐ ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܝܢܐ ܕܝܠܟܝ
ܐܕܘܢ: ܘܐܦ ܐܢܐ ܠܒܢܝܟܝ ܐܦܪܘܩ.

ܒܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܬܐ ܢܪܥܘܢ. ܘܒܟܠܗܘܢ
10 ܫܒܝܠܐ ܪܥܝܗܘܢ. ܠܐ ܢܟܦܢܘܢ ܘܠܐ
ܢܨܗܘܢ. ܘܠܐ ܢܡܚܐ ܐܢܘܢ ܫܘܒܐ
ܘܫܡܫܐ. ܐܠܐ ܗܘ ܕܡܪܚܡ
ܥܠܝܗܘܢ ܢܒܝܐ ܐܢܘܢ. ܘܥܠ ܡ̈ܒܘܥܐ
f. 86. r. ܕܡ̈ܝܢ ܢܕܒܪ ܐܢܘܢ. ܐܥܒܕ ܟܠܗܘܢ
11 ܛܘܪ̈ܐ ܐܘܪܚܬܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܫܒ̈ܝܠܐ
12 ܠܪܥܝܗܘܢ. ܗܐ ܗܠܝܢ ܡܢ ܪܘܚܩܐ
ܝܐܬܘܢ. ܘܗܠܝܢ ܡܢ ܓܪܒܝܐ ܘܡܢ
ܝܡܐ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܦܪܣܝܐ. ○.○.○ ○○ ○○ ○○
13 + ܐܬܒܣܡܘ ܫܡܝܐ ܘܬܪܘܙ
ܐܪܥܐ. ܢܬܦܨܚܘܢ ܛܘܪ̈ܐ
ܒܙܕܝܩܘܬܐ. ܘܪ̈ܡܬܐ ܒܚܕܘܬܐ
ܡܛܠ ܕܐܬܪܚܡ ܐܠܗܐ ܥܠ
ܥܡܗ. ܘܠܡܟܝ̈ܟܐ ܕܥܡܗ ܒܝܐ.○.○
14 — ܐܡܪܬ ܕܝܢ ܨܗܝܘܢ ܫܒܩܢܝ ܡܪܝܐ.
15 ܘܐܠܗܐ ܛܥܢܝ. ܕܠܡܐ ܛܥܝܐ
ܐܢܬܬܐ ܒܒܪܗ: ܐܘ ܕܠܐ
ܬܪܚܡ ܥܠ ܒܪ ܡ̈ܥܝܗ̇. ܐܦ

φθητε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. 10. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. 11. († Ποιήσω πάντα τὰ ὄρη ὁδοὺς), καὶ (πάσας τὰς τρίβους) εἰς βόσκημα αὐτοῖς· 12. Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἥξουσι, καὶ οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.

13. Εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.

14. Εἶπε δὲ σιών, Ἐγκατέλιπέ με κύριος, καὶ ὁ θεὸς ἐπελάθετό μου. 15. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι († τὸ ἔκγονον) τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ἐπιλά-

10 ܫܒ̈ܝܠܐ ܡܪܥܝܬܗܘܢ. ܠܐ ܢܟܦܢܘܢ
ܘܠܐ ܢܨܗܘܢ. ܘܐܦܠܐ ܢܡܚܐ
ܐܢܘܢ ܫܘܒܐ ܘܠܐ ܫܡܫܐ. ܡܛܠ
ܗܘ ܕܡܪܚܡ ܥܠܝܗܘܢ ܢܒܝܐ
ܘܢܒܝܐ ܐܢܘܢ. ܘܥܠ ܡ̈ܒܘܥܐ
11 ܕܡ̈ܝܢ ܢܕܒܪ ܐܢܘܢ. ܘܐܥܒܕ
ܟܠܗܘܢ ܛܘܪ̈ܐ ܐܘܪܚܬܐ. ܘܟܠܗܘܢ
12 ܫܒܝܠܐ ܠܪܥܝܗܘܢ. ܗܐ ܗܠܝܢ
ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܝܐܬܘܢ. ܘܗܠܝܢ ܡܢ
ܓܪܒܝܐ. ܘܗܠܝܢ ܡܢ ܝܡܐ. ܐܚܪܢܐ

13 ܕܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܦܪܣܝܐ. ܚܕܘ
ܫܡܝܐ ܘܬܪܘܙ ܐܪܥܐ. ܢܪܬܘܢ
ܛܘܪ̈ܐ ܒܚܕܘܬܐ ܘܬܦܨܚܘܢ
ܒܙܕܝܩܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܐܬܪܚܡ
14 ܐܠܗܐ ܥܠ ܥܡܗ.܀. ܐܡܪܬ
ܕܝܢ ܨܗܝܘܢ ܫܒܩܢܝ ܡܪܝܐ.
15 ܘܡܪܝܐ ܛܥܢܝ. ܕܠܡܐ ܛܥܝܐ
f. 48. r. ܐܢܬܬܐ ܒܒܪܗ: ܐܘ ܠܐ
ܡܪܚܡܐ ܥܠ ܒ̈ܢܝܐ ܕܟܪܣܗ̇.
ܐܦܢ ܘܬܛܥܐ ܗܕܐ ܐܢܬܬܐ.

φῶς τοῖς ἔθνεσι), τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως (┼ τῶν περάτων) τῆς γῆς.

ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܡܦܢܝܘ. ܗܐ ܝܗܒܬܟ
ܡܛܠ ܦܘܪܩܢܐ. ܢܘܗܪܐ ܠܥܡ̈ܡܐ.
ܕܬܗܘܐ ܠܦܘܪܩܢܐ ܥܕܡܐ
ܠܣܘ̈ܦܝܗ̇ ܕܐܪܥܐ.ܘ.ܘ.ܘ ܘ ܘ ܘ ܘ ܘ

7. Οὕτως λέγει κύριος (ὁ θεός), ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ (┼ ἅγιος) Ισραὴλ, Ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα ἑαυτόν, ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, (┼ καὶ ὑπὸ) τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν καὶ ἀναστήσονται, ἄρχοντες προσκυνήσουσιν αὐτῷ· ἕνεκεν κυρίου, ὅτι πιστός, (┼ τοῦ ἁγίου) Ισραὴλ, ὃς ἐξελέξατό σε.

┼ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ 7
ܕܦܪܩܟ. ܩܕܝܫܗ ܕܐܝܣܪܝܠ.
ܩܕܫܘ ܠܡܫܝܛ ܢܦܫܗ. ܩܕܫܘ
ܠܡܫܝܛ ܢܦܫܗ. ܠܡܣܬܢܦ
ܡܢ ܥܡ̈ܡܐ ܘܡܢ ܥܒ̈ܕܐ ܕܫ̈ܠܝܛܢܐ.
ܡ̈ܠܟܐ ܢܚܙܘܢܗ ܘܢܩܘܡܘܢ.
ܪ̈ܫܢܐ ܢܣܓܕܘܢ ܠܗ. ܡܛܠ ܡܪܝܐ
ܕܡܗܝܡܢ. ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܕܓܒܝܟ.ܘ.ܘ.ܘ ܘܘ ܘܘ ܘܘ ܘܘ

8. Οὕτως λέγει κύριος, καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι.

┼ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܒܙܒܢܐ 8
ܡܩܒܠܐ ܥܢܝܬܟ. ܘܒܝܘܡܐ
ܕܦܘܪܩܢܐ ܥܕܪܬܟ.ܘ.ܘ.ܘ ܘܘ

※ Καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε (┼ διαθήκην τοῖς ἔθνεσι) τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου, 9. λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύ-

※ ܘܓܒܠܬܟ ܘܝܗܒܬܟ ܩܝܡܐ ܠܥܡ̈ܡܐ.
ܕܬܩܝܡ ܐܪܥܐ ܘܬܐܪܬ ܝܪ̈ܬܘܬܐ
9 ܕܚܪܒܐ. ܘܬܐܡܪ ܠܐܣܝܪ̈ܐ
ܕܦܘܩܘ. ܘܠܕܒܚܫܘܟܐ ܕܐܬܓܠܘ.

ܒܕܝܬܩܐ ܕܓܢܣܐ ܠܢܘܗܪܐ
ܕܥܡ̈ܡܐ. ܕܬܗܘܐ ܠܦܘܪܩܢܐ
ܥܕܡܐ ܠܣܘ̈ܦܝܗ̇ ܕܐܪܥܐ.ܝܒ.
7 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܦܪܘܩܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܩܕܝܫܗ. ܩܕܫܘ ܠܒܣܝܪ
ܕܡܣܠܝ ܢܦܫܗ. ܠܗܘ ܕܡܣܬܠܐ
ܡܢ ܥܡܡܐ. ܘܡܢ ܥܒ̈ܕܐ ܕܫ̈ܠܝܛܐ.
ܡ̈ܠܟܐ ܢܚܙܘܢ ܘܢܩܘܡܘܢ. ܘܪ̈ܘܪܒܢܐ
ܘܢܣܓܕܘܢ ܠܗ. ܡܛܠ ܡܪܝܐ
ܕܡܗܝܡܢܐ ܐܠܗܘܗܝ. ܩܕܝܫܐ

8 ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܓܒܝܟ.ܝܓ. ܗܟܢܐ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܒܙܒܢܐ ܡܩܒܠܐ
ܥܢܝܬܟ. ܘܒܝܘܡܐ ܕܦܘܪܩܢܐ
ܥܕܪܬܟ. ܘܓܒܠܬܟ ܘܝܗܒܬܟ
ܒܕܝܬܩܐ ܠܥܡܐ. ܘܢܘܗܪܐ
ܠܥܡ̈ܡܐ. ܠܡܬܩܢܘ ܠܐܪܥܐ.
f. 48. r. ܘܠܡܐܪܬ ܝܪ̈ܬܘܬܐ ܕܚܪ̈ܒܬܐ.
9 ܟܕ ܐܡܪ ܐܢܬ ܠܐܣܝܪ̈ܐ ܕܒܐܣܘܪ̈ܐ
ܦܘܩܘ. ܘܠܗܠܝܢ ܕܒܚܫܘܟܐ ܐܬܓܠܘ.
ܒܐܘܪ̈ܚܬܐ ܢܪܥܘܢ. ܘܒܟܠܗܘܢ

ܦܘܡܝ ܐܝܟ ܣܝܦܐ ܚܪܝܦܐ.
ܘܒܛܠܠ ܕܐܝܕܗ ܛܫܝܢܝ. ܘܣܡܢܝ
ܐܝܟ ܓܐܪܐ ܓܒܝܐ. ܘܒܩܛܪܩܗ
3 ܛܫܝܢܝ. ܘܐܡܪ ܠܝ ܥܒܕܝ ܐܢܬ
ܐܝܣܪܐܝܠ. ܘܒܟ ܡܫܬܒܚ ܐܢܐ.
4 ܘܐܢܐ ܐܡܪܬ. ܐܝܟ ܠܡܓܢ
ܠܬܪܩܘܩܐ. ܘܒܠܠ ܡܕܡ
ܝܗܒܬ ܚܝܠܝ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܝܢܝ
ܡܢ ܡܪܝܐ. ܘܥܡܠܝ ܡܢ
ܐܠܗܝ. ○.○.○. ○○ ○○ ○○ ○○
+ ܘܗܫܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. 5
ܕܓܒܠܢܝ ܠܗ ܥܒܕܐ ܡܢ ܡܪܒܥܐ.
ܕܐܦܢܐ ܠܝܥܩܘܒ ܠܘܬܗ.
ܘܠܐܝܣܪܐܝܠ ܐܟܢܫ. ܐܫܬܒܚ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܘܐܠܗܝ ܢܗܘܐ
6 ܠܝ ܚܝܠܐ. ܘܐܡܪ ܠܝ ܪܒܐ
ܗܘ ܠܟ ܕܬܬܩܪܐ ܥܒܕܝ. ܘܠܡܩܡܐ
ܫܒܛܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ. ܘܠܡܦܢܝܐ f. 86. r.

ησε) τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με· καὶ ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐσκέπασέν με, 3. καὶ εἶπέ μοι, Δοῦλός μου εἶ σὺ ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθήσομαι. 4. Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κενῶς ἐκοπίασα εἰς μάταιον, καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διατοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου.

5. Καὶ νῦν οὕτω λέγει κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ (+ τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν ἰακὼβ πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸν ἰσραὴλ συναγαγεῖν)· δοξασθήσομαι ἐναντίον κυρίου, καὶ ὁ θεός μου ἔσται μοι ἰσχύς. 6. Καὶ εἶπέ μοι, Μέγα σοι ἐστὶ τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου, (καὶ) τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς ἰακὼβ, καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ δέδωκά σε (διαθήκην τῷ γένει,

ܘܡܢ ܡܪܒܥܐ ܘܡܢ ܟܪܣܗ ܕܐܡܝ
2 ܫܡ ܫܡܝ. ܘܥܒܕܗ ܠܦܘܡܝ ܐܝܟ
ܣܝܦܐ ܚܪܝܦܐ. ܘܛܫܢܝ ܒܛܠܠ
ܕܐܝܕܗ ܥܒܕܢܝ ܐܝܟ ܓܐܪܐ
3 ܓܒܝܐ. ܘܒܩܛܪܩܗ ܛܫܝܢܝ. ܘܐܡܪ
ܠܝ ܕܥܒܕܝ ܐܢܬ ܐܝܣܪܐܝܠ.
4 ܘܒܟ ܗܘ ܐܫܬܒܚ. ܘܐܢܐ
ܐܡܪܬ ܕܣܪܝܩܐܝܬ ܠܐܝܬ.
ܘܠܬܪܩܘܩܐ ܘܒܠܠ ܡܕܡ
ܝܗܒܬ ܚܝܠܝ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܝܢܝܬ
ܕܝܢܝ ܡܢ ܡܪܝܐ ܗܘ. ܘܥܡܠܝ
5 ܡܢ ܐܠܗܝ. ܘܗܫܐ ܗܟܢܐ

ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܓܒܠܢܝ ܡܢ
ܟܪܣܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܥܒܕܐ.
ܠܡܦܢܝܘ ܠܝܥܩܘܒ ܠܘܬܗ. ܘܠܡܟܢܫܘ f. 47. v.
ܠܐܝܣܪܐܝܠ. ܐܫܬܒܚ ܩܕܡ
6 ܡܪܝܐ. ܘܐܠܗܝ ܢܗܘܐ ܚܝܠܝ. ܘܐܡܪ.
ܐܪܒܐ[8] ܠܟ ܐܝܬܘܗܝ ܕܬܗܘܐ
ܠܝ ܥܒܕܐ: ܠܡܩܡܘ [9]ܫܒܛܐ
ܕܝܥܩܘܒ: ܘܠܡܦܢܝܘ [1]ܠܙܪܥܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܗܘ ܡܣܟܢ

8 ܪܒܐ
9 ܫܒܛܐ
1 ܠܙܪܥܐ

ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· καὶ οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ.

20. († Ἐξέλθετε) ἐκ Βαβυλῶνος, († φεύγετε) ἀπὸ τῶν χαλδαίων, († φωνῇ) εὐφροσύνης ἀπαγγείλατε († τοῦτο, καὶ ἀκουστὸν ποιήσατε, καὶ ἐξενέγκατε ἕως τῶν περάτων) τῆς γῆς, († καὶ) λέγετε, Ἐῤῥύσατο κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ· 21. οὐκ εἴασεν αὐτὸν διψῆσαι, δι' ἐρήμου ἄγων αὐτόν, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθήσεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου.

22. Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, λέγει κύριος.

IL, 1. Ἀκούσατέ μου αἱ νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη, Διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει κύριος.

※ Ἐκ γαστρὸς ἐκάλεσέ με, καὶ ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, 2. († ἐποί-

ܙܪܥܟ. ܘܝܠܕܐ ܕܟܪܣܟ ܐܝܟ
ܥܦܪܐ ܕܐܪܥܐ. ܐܠܐ ܐܦܠܐ
ܗܫܐ ܠܐ ܬܬܚܪܒ. ܘܠܐ ܢܐܒܕ
ܫܡܟ ܡܢ ܩܕܡܝ. ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
— ܦܘܩܘ ܡܢ ܒܒܠ. ܥܪܘܩܘ
20 ܡܢ ܟܠܕܝܐ ܒܩܠܐ ܕܚܕܘܬܐ
ܚܘܘ ܗܕܐ. ܘܐܫܡܥܘܗ̇ ܘܐܦܩܘܗ̇
ܥܕܡܐ ܠܣܘܦܝܗ̇ ܕܐܪܥܐ. ܘܐܡܪܘ
ܕܦܪܩ ܡܪܝܐ ܠܥܒܕܗ ܝܥܩܘܒ.
21 ܠܐ ܫܒܩܗ ܕܢܨܗܐ ܟܕ ܡܕܒܪ
ܠܗ ܒܡܕܒܪܐ. ܡܝܐ ܡܢ ܟܐܦܐ
ܡܦܩ ܠܗܘܢ. ܢܬܨܠܐ ܟܐܦܐ f.88.v.
ܘܢܪܕܘܢ ܡܝܐ ܘܢܫܬܐ ܥܡܝ. ○ ○ ○ ○ ○
— ܠܝܬ ܚܕܘܬܐ ܠܪܫܝܥܐ ܐܡܪ
22 ܡܪܝܐ. ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
— ܫܡܥܘܢܝ ܓܙܪܬܐ ܘܨܘܬܘ
IL, 1 ܥܡܡܐ. ܒܙܒܢܐ ܣܓܝܐܐ ܢܩܘܡ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
※ ܡܢ ܡܪܒܥܐ ܩܪܢܝ. ܘܡܢ ܟܪܣܐ
2 ܕܐܡܝ ܥܗܕܗ ܠܫܡܝ. ܘܣܡ

19 ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܚܠܐ ܙܪܥܟ.
ܘܝܠܕܐ ܕܟܪܣܟ ܐܝܟ ܚܨܪܘܗ̇ ܕܐܪܥܐ.
ܘܐܦܠܐ ܗܫܐ ܠܐ ܬܬܚܪܒ.
ܘܠܐ ܢܐܒܕ ܫܡܟ ܡܢ ܩܕܡܝ.
20 ܦܘܩܘ ܡܢ ܒܒܠ. ܥܪܘܩܘ ܡܢ ܟܠܕܝܐ. ܒܩܠܐ
ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܚܘܘ ܐܫܡܥܘܗ̇ ܗܕܐ.
ܘܐܡܠܟܘܗ̇ ܘܐܦܩܘܗ̇ ܥܕܡܐ
ܠܣܘܦܝܗ̇ ܕܐܪܥܐ. ܘܐܡܪܘ ܕܦܪܩ
ܡܪܝܐ ܠܝܥܩܘܒ ܥܒܕܗ. ܘܠܐ f.47.r.
21 ܨܗܝܘ ܟܕ ܒܚܘܪܒܐ ܐܝܬܝ ܐܢܘܢ.

ܘܡܝܐ ܡܢ ܟܐܦܐ ܐܦܩ ܠܗܘܢ.
ܨܠܩܗ ܠܟܐܦܐ ܘܪܕܘ ܡܝܐ.
22 ܘܠܝܬ ܫܠܡܐ ܠܪܫܝܥܐ. ܐܡܪ [6]ܐܠܗܐ
ܠܪܫܝܥܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. [7]ܫܡܥܘܢܝ
ܓܙܪܬܐ. ܘܨܘܬܘ ܥܡܡܐ. ܡܢ IL, 1
ܐܘܪܚܐ ܪܚܝܩܬܐ ܢܩܘܡ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ. ܡܢ ܟܪܣܐ ܩܪܢܝ.

[6] ܠܡܫܝܚܐ
[7] [illegible]

ܨܒܝܢܗ ܘܡܥܒܕܢ. ܥܠܘܗܝ ܒܒܠ
ܠܟܠܗܘܢ ܘܠܟܝܢ.ܘ.ܘ.ܘ. oo oo oo
— ܡܪܝܐ ܕܪܚܡ ܠܟ ܥܒܕ ܨܒܝܢܗ
ܥܠ ܒܒܠ. ܕܢܫܩܘܠ ܙܪܥܐ
15 ܕܟܠܕܝܐ. ܐܢܐ ܡܠܠܬ ܘܐܢܐ
f. 85. r. ܩܪܝܬ. ܐܝܬܝܬܗ. ܘܐܛܟܣܬ
ܐܘܪܚܗ.ܘ.ܘ.ܘ. oo oo oo
+ ܐܬܩܪܒܘ ܠܘܬܝ ܘܫܡܥܘ ܗܠܝܢ.
16 ܕܡܢ ܪܫܝܬܐ ܒܛܘܫܝܐ ܠܐ ܡܠܠܬ.
ܡܢ ܙܒܢ ܕܗܘܐ ܬܡܢ ܗܘܝܬ.
ܘܗܫܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܫܕܪܢܝ
ܘܪܘܚܗ.ܘ.ܘ.ܘ. oo oo oo
+ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܦܪܘܩܟ.
17 ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܣܪܝܠ. ܐܢܐ ܐܢܐ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ. ܚܘܝܬܟ ܠܡܘܬܪܐ
ܐܘܪܚܐ ܕܒܗ̇ ܬܗܠܟ.
18 ܘܐܠܘ ܫܡܥܬ ܠܦܘܩܕܢܝ. ܗܘܐ
ܗܘܐ ܫܠܡܟ ܐܝܟ ܢܗܪܐ.
ܘܙܕܝܩܘܬܟ ܐܝܟ ܓ̈ܠܠܐ ܕܝܡܐ.
19 ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܙܪܥܟ ܐܝܟ ܚܠܐ

Κύριος ἀγαπῶν σε ἐποίησε τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐπὶ βαβυλῶνα, τοῦ ἆραι σπέρμα χαλδαίων. 15. Ἐγὼ ἐλάλησα, καὶ ἐγὼ ἐκάλεσα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

16. Προσαγάγετε πρός μέ, καὶ ἀκούσατε ταῦτα· († ὅτι) οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα· († καὶ) ἡνίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν κύριος († ὁ θεὸς) ἀπέσταλκέ με, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

17. Οὕτω λέγει κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ἅγιος ἰσραὴλ, Ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, δέδειχά σοι εἰς ὠφέλειαν τοῦ εὑρεῖν σε τὴν ὁδόν μου ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ. 18. Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὡς ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς († κύματα) θαλάσσης. 19. Καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου

14 ܘܒܠܕܝ̈ܐ. ܨܒܝܢܗ ܠܟܠܕܝ̈ܐ.
ܥܒܕ ܒܒܠ ܕܢܣܒ ܙܪܥܐ. [5]ܡܪܝܐ
ܪܚܡ ܕܢܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܒܒܒܠ. ܘܒܐܪܥܐ
f. 46. v. 15 ܕܟܠܕܝܐ. ܐܢܐ ܡܠܠܬ ܘܐܢܐ
ܩܪܝܬ. ܘܐܝܬܝܬܗ. ܘܐܛܟܣܬ
16 ܐܘܪܚܗ. ܩܪܘܒܘ ܠܘܬܝ ܘܫܡܥܘ
ܗܠܝܢ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܪܫܝܬܐ ܒܛܘܫܝܐ
ܠܐ ܡܠܠܬ. ܘܡܢ ܙܒܢܐ ܕܗܘܝܢ
ܗܘܝܬ ܬܡܢ ܐܢܐ ܗܘܝܬ. ܘܗܫܐ

ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܫܕܪܢܝ ܘܪܘܚܗ.
17 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܦܪܘܩܟ
ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܣܪܝܠ. ܐܢܐ ܐܢܐ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ. ܡܠܦܢ ܐܢܐ ܠܟ
ܕܬܗܠܟ ܒܐܘܪܚܐ ܕܬܐܙܠ ܒܗ̇.
18 ܘܐܠܘ ܫܡܥܬ ܠܦܘܩܕܢܝ. ܗܘܐ
ܗܘܐ ܫܠܡܟ ܐܝܟ ܢܗܪܐ.
ܘܙܕܝܩܘܬܟ ܐܝܟ ܓ̈ܠܠܐ ܕܝܡܐ.

[5] ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܢܐ ܠܟ ܪܚܡܬ ܕܢܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܒܒܒܠ. ܠܡܣܒ ܙܪܥܐ ܕܟܠܕܝ̈ܐ.

ܫܡܥܬܐ ܠܐ ܫܡܥܬ ܐܦ. ܠܐ
8 ܬܐܡܪ ܐܦ ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܗܘܢ. ܠܐ
ܓܝܪ ܫܡܥܬ ܐܦܠܐ ܝܕܥ ܗܘܝܬ.
ܘܠܐ ܡܢ ܪܫܝܬܐ ܦܬܚܬ ܐܕܢܝܟ.
ܝܕܥܬ ܓܝܪ ܕܡܛܠܡ ܬܛܠܡ ܐܢܬ.
ܘܥܘܠܐ ܡܢ ܟܪܣܐ ܐܬܩܪܝܬ.
9 ܡܛܠ ܫܡܝ ܐܚܘܐ ܠܟ ܚܡܬܝ.
ܘܬܫܒܘܚܬܝ ܐܛܪ ܠܟ ܕܠܐ ܐܘܒܕܟ.○.○
— ܗܐ ܙܒܢܬܟ ܠܗ ܒܟܣܦܐ. ܦܪܩܬܟ 10
ܕܝܢ ܡܢ ܐܬܘܢܐ ܕܡܣܟܢܘܬܐ.○.○ ○ ○
— ܡܛܠܬܝ ܐܥܒܕ ܠܟ ܠܐ ܕܫܡܝ 11
ܡܬܛܘܫ. ܘܫܘܒܚܝ ܠܐܚܪܢܐ
ܠܐ ܐܬܠ.○.○.○ ○○ ○○
+ ܫܡܥܢܝ ܝܥܩܘܒ ܘܐܝܣܪܐܝܠ 12
ܗܘ ܕܩܪܝܬ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܩܕܡܝܐ.
13 ܘܐܢܐ ܐܢܐ ܠܥܠܡ. ܘܐܝܕܝ ܐܫܬܐܣܬ
ܫܬܐܣܗ̇ ܕܐܪܥܐ. ܘܝܡܝܢܝ
ܫܪܪܬ ܫܡܝܐ. ܩܪܐ ܐܢܐ
14 ܠܗܘܢ ܘܢܩܘܡܘܢ ܐܟܚܕܐ. ܘܢܬܟܢܫܘܢ

8. (Οὐ γὰρ) ἤκουσας οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἤνοιξά σου τὰ ὦτα· ἔγνων γὰρ, ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἐκ κοιλίας κληθήσῃ. 9. Ἕνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμόν μου καὶ († τὴν δόξαν μου φυλάξω) σοι, ἵνα μὴ ἐξολοθρεύσω σε.

10. Ἰδοὺ πέπρακά σε, οὐκ († ἀργυρίου)· ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας.

11. Ἕνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω.

12. Ἄκουέ μου Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ († ἐκάλεσα)· ἐγώ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγώ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα. 13. Καὶ ἡ χείρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιά μου ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν· καλέσω ἐγὼ αὐτοὺς, καὶ στήσονται ἅμα, 14. καὶ συναχθήσονται πάντες, καὶ ἀκούσονται· τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα;

f. 46. r. ܕܝܕܥ ܐܢܐ ܠܗܘܢ. ܠܐ ܫܡܥܬ
8 ܐܦܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗܘܢ. ܘܠܐ
ܡܩܕܡ ܐܢܬ ܫܡܥܬ. ܘܐܦܠܐ ܡܢ
ܫܘܪܝܐ ܦܬܚܬ ܐܕܢܝܟ. ܝܕܥ
ܐܢܐ ܕܡܛܠܡܘ ܬܛܠܡ ܐܢܬ.
ܘܥܘܠܐ ܡܢܗ ܕܟܪܣܐ ܐܬܩܪܝܬ.
9 ܡܛܠ ܫܡܝ [3]ܐܘܪܟ ܪܘܓܙܝ. ܘܫܘܒܚܐ
ܕܝܠܝ ܐܝܬܐ ܠܟܘܢ ܐܟܠܐ ܕܠܐ
10 ܐܘܒܕܟ. ܗܐ ܙܒܢܬܟ ܠܗ ܡܛܠ
ܟܣܦܐ. ܘܒܚܪܬܟ ܕܡܣܟܢܘܬܐ

[3] ܐܪܟ ܪܘܚܝ

11 ܒܟܘܪܐ. ܡܛܠܬܝ ܗܘ ܐܥܒܕ
[4] ܠܟ. ܡܛܠ ܕܫܡܝ ܕܝܠܝ ܠܐ ܢܬܛܘܫ.
ܘܫܘܒܚܝ ܠܐܚܪܢܐ ܠܐ ܐܬܠܝܘܗܝ.
12 ܫܡܥܢܝ ܝܥܩܘܒ. ܘܐܝܣܪܐܝܠ ܗܘ ܗܘ
ܕܐܢܐ ܩܪܝܬ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܝܬܝ
ܩܕܡܝܐ. ܘܐܢܐ ܐܝܬܝ ܠܥܠܡ.
13 ܘܐܝܕܝ ܐܫܬܐܣܬ ܫܬܐܣܗ̇
ܕܐܪܥܐ. ܘܝܡܝܢܝ ܩܒܥܬ ܫܡܝܐ.
ܐܩܪܐ ܠܗܘܢ ܘܢܩܘܡܘܢ ܐܟܚܕܐ.

[4] ܩܪܝܬܐ
ܕܐܬܛܘܫܘܬܐ

ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ ἀντιστηριζόμενοι· κύριος σαβαὼθ ὄνομα (+ αὐτοῦ).

3. Τὰ πρότερα ἐκ τότε ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε, (+ καὶ ἀκουστά) σοι (+ ἐποίησα, καὶ) ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθεν. 4. Γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν. 5. Καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι, (+ καί) πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ ἀκουστά σοι ἐποίησα, μή ποτε εἴπῃς, Ὅτι τὰ εἴδωλά μοι ἐποίησε, καὶ τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι.

6. Ἠκούσατε ταῦτα, καὶ οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ καὶ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ ἔγνως αὐτά, 7. καὶ νῦν γίνεται, καὶ οὐ πάλαι, προτέραις ἡμέραις οὐκ ἤκουσας αὐτά· μὴ εἴπῃς. Ναὶ γινώσκω αὐτά.

2 ܘܠܐ ܒܙܕܝܩܘܬܐ܂ ܘܐܚܝܕܝܢ ܒܫܡܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܩܕܝܫܬܐ܂ ܘܥܠ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ ܡܣܬܡܟܝܢ܂ ܡܪܝܐ
ܨܒܐܘܬ ܫܡܗ܂ ܀ ܀ ܀
3 ܩܕ̈ܡܝܬܐ ܡܢ ܗܝܕܝܟ ܚܘܝܬ܂ ܘܡܢ
ܦܘܡܝ ܢܦܩܘ ܘܐܫܡܥܬܟ ܐ̈ܢܝܢ
ܠܟ܂ ܘܡܢ ܫܠܝ ܥܒܕܬ ܘܐܬ̈ܝܝ܀
4 ܝܕܥ ܐܢܐ ܕܩܫܐ ܐܢܬ܂ ܘܓܝܕܐ
ܩܕܠܟ ܗܘ ܕܦܪܙܠܐ܂ ܘܒܨܬܟ ܚ̈ܢܝܫ
5 ܕܢܚܫܐ܂ ܘܚܘܝܬܟ ܡܢ ܩܕܝܡ
ܘܥܕܠܐ ܢܐܬܝܢ ܥܠܝܟ ܐܫܡܥܬܟ
ܐܝܟ ܕܠܐ ܬܐܡܪ ܕܦܬܟܪܐ
ܥܒܕܘ ܠܝ܂ ܘܓ̈ܠܝܦܐ ܘܢܣ̈ܟܐ
ܦܩܕܘ ܠܝ܂ ܀ ܀ ܀
ܫܡܥܬܘܢ ܗܠܝܢ ܘܠܐ ܐܝܕܥܬܘܢ܂
6 ܐܠܐ ܘܐܫܡܥܬܟ ܚ̈ܕܬܬܐ ܡܢ
ܗܫܐ܂ ܐܝܠܝܢ ܕܥܬ̈ܝܕܢ ܠܡܗ̈ܘܝܢ܂
ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܐܢܝܢ܂ ܘܗܫܐ ܗ̈ܘܝܢ f. 84. v.
7 ܘܠܐ ܡܢ ܩܕܝܡ܂ ܡܢ ܩܕܡ

ܠܐ ܒܩܘܫܬܐ ܘܠܐ ܒܙܕܝܩܘܬܐ܂
2 ܘܐܚܝܕܝܢ ܒܫܡܐ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ܂ ܘܥܠ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܡܣܬܡܟܝܢ܂ ܡܪܝܐ ܨܒܐܘܬ
3 ܫܡܗ ܠܗ܂ ܩܕ̈ܡܝܬܐ ܕܡܢ ܗܝܕܝܟ
ܚܘܝܬ܂ ܘܡܢ ܦܘܡܝ ܢܦܩ̈ܝ܂
ܘܐܫܡܥܬܟ ܐܢܝܢ܂ ܘܡܢ ܫܠܝ
4 ܥܒܕܬ ܐܢܝܢ ܘܐܬ̈ܝܝ܂ ܝܕܥ ܐܢܐ
ܕܩܫܐ ܐܢܬ܂ ܘܓܝܕܐ ܕܦܪܙܠܐ
ܗܘ ܩܕܠܟ܂ ܘܒܨܬܟ ܚ̈ܢܝܫ ܕܢܚܫܐ܂
5 ܘܐܘܕܥܬܟ ܡܢ ܩܕܝܡ܂ ܘܥܕܠܐ

ܢܐܬ̈ܝܢ ܥܠܝܟ ܡܫ̈ܡܥܬܐ ܥܒܕܬ
ܐܢܝܢ܂ ܕܠܐ ܬܐܡܪ ܕܦܬܟܪ̈ܝ ܥܒܕܘ
ܠܝ܂ ܘܓ̈ܠܝܦܝ ܘܢܣ̈ܟܝ[2] ܦܩܕܘܢܝ܀ ܀ ܀
6 ܡܫܡܥܬܘܢ ܘܚܙܝܬܘܢ ܟܠܗܝܢ܂ ܘܐܢܬܘܢ
ܠܐ ܚܘܝܬܘܢ ܘܠܐ ܝܕܥܬܘܢ܂ ܐܠܐ
ܘܡܫ̈ܡܥܬܐ ܠܟ ܥܒܕܬ ܚ̈ܕܬܬܐ
ܕܡܢ ܗܫܐ܂ ܐܝܠܝܢ ܕܥܬ̈ܝܕܢ ܠܡܗܘܐ
7 ܘܠܐ ܝܕܥܬ܂ ܘܗܫܐ ܗ̈ܘܝܢ ܘܠܐ
ܡܢ ܩܕܝܡ܂ ܘܒܝܘ̈ܡܬܐ ܩܕ̈ܡܝܐ
ܠܐ ܫܡܥܬ ܐܢܝܢ܂ ܕܠܐ ܬܐܡܪ

[2] ܦܣܘ̈ܠܝ

[illegible]
[illegible]
13 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
14 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] f. 84. r.
15 [illegible]
[illegible]
[illegible]

τωσαν καὶ σωσάτωσάν σε (+ οἱ χαλδαῖοι οἱ ἀτενίζοντες εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τοὺς ἀστέρας, καὶ) ἀναγγειλάτωσάν σοι, τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι. 14. Ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ὑπὸ πυρὸς κατακαυθήσονται, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρὸς καθίσαι ἐπ' αὐτούς, 15. οὗτοι ἔσονταί σοι βοήθεια· ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ σου ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

[illegible]
XLVIII, 1 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

XLVIII, 1. Ἀκούσατε ταῦτα οἶκος Ιακώβ, οἱ κεκλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ισραὴλ, καὶ ἐξ ὕδατος Ιούδα ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ, καὶ ἐν τῷ θεῷ μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας, οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης, 2. καὶ

[illegible]
13 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] XLVIII,
[illegible]
14 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
15 [illegible]
[illegible]
[illegible]
1 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
f. 45. v. [illegible]
[illegible]

9 ܬܪܬܝܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܡܢ ܡܚܕܐ
ܢܐܬܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܠܐܬܘܢܝ
ܒܝܘܡܐ ܚܕ. ܐܪܡܠܘܬܐ ܘܛܟܠܘܬܐ
ܡܢ ܡܚܕܐ ܢܐܬܝܢ ܒܟܠܗܘܢ. ○ ○. ○ ○ ○ ○
ܩܘܡܝ ܗܫܐ ܒܣܓܝܘܬ — *f.* 83. *v.*
ܕܚܪܫܘܬܟܝ. ܘܒܚܝܠܐ ܕܠܚܫܝܫܟܝ
10 ܣܓܝܐܐ. ܘܒܣܒܪܐ ܕܙܢܘܬܟܝ.
ܐܢܬܝ ܓܝܪ ܐܡܪܬܝ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝ
ܘܠܝܬ ܐܚܪܬܐ. ܕܥܝ ܕܝܢ ܕܣܘܟܠܬܐ
ܕܗܠܝܢ ܘܙܢܘܬܟܝ. ܢܗܘܝܢ ܠܟܝ
ܠܒܗܬܬܐ. ܘܐܡܪܬܝ ܒܠܒܟܝ
ܕܐܢܐ ܐܝܬܝ ܘܠܝܬ ܐܚܪܬܐ.
11 ܘܬܐܬܐ ܥܠܝܟܝ ܐܒܕܢܐ ܘܠܐ
ܬܕܥܝܢ. ܓܘܡܨܐ ܘܬܦܠܝܢ ܒܗ.
ܘܬܐܬܐ ܥܠܝܟܝ ܕܘܘܢܐ ܘܠܐ
ܬܫܟܚܝܢ ܠܡܬܦܨܝܘ. ܘܬܐܬܐ ܥܠܝܟܝ
ܡܢ ܡܚܕܐ ܐܒܕܢܐ ܘܠܐ ܬܕܥܝܢ.
12 ܩܘܡܝ ܗܫܐ ܒܚܪܫܘܬܟܝ
ܘܒܣܓܝܘܬ ܕܚܪܫܘܬܟܝ. ܗܠܝܢ

δύο ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, χηρεία καὶ ἀτεκνία ἥξει ἐξαίφνης ἐπί σέ.

Στῆθι νῦν ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν σου (τῶν πολλῶν, 10. καὶ) τῇ ἐλπίδι τῆς πορνείας σου. Σὺ γὰρ εἶπας, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα· γνῶθι (δὲ), ὅτι ἡ σύνεσις τούτων καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοι εἰς αἰσχύνην· καὶ εἶπας ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα. 11. Καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῷς· βόθυνος, καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν· καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ (σωθῆναι)· καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ. 12. Στῆθι νῦν ἐν (τῇ ἐπαοιδῇ) σου, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ δυνηθήσῃ ὠφεληθῆναι, καὶ εἴ πως δυνήσῃ ἰσχῦσαι. 13. Κεκοπίακας ἐν ταῖς († πολλαῖς) βουλαῖς σου· στή-

ܐܠܦܬܝ. ܐܦܠܐ ܐܢܐ
9 ܬܪܬܝܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܬܐܬܝܢ ܒܟܠܗܘܢ
ܠܐܬܘܢܝ ܗܠܝܢ ܡܫܬܐܐ ܡܢ
ܡܚܕܐ ܒܝܘܡܐ ܚܕ. ܡܛܝܬܐ
ܘܐܪܡܠܘܬܐ ܡܢ ܡܚܕܐ ܢܬܐܬܝܢ
ܒܟܠܗܘܢ. ܒܣܓܝܘܬ ܕܚܪܫܝܟܝ
ܘܒܚܝܠܘܬܐ ܕܡܥܢܝܢܟܝ ܕܠܚܫܝܫܟܝ.
10 ܘܐܬܬܟܠܬܝ ܥܠ ܒܝܫܘܬܟܝ.
ܘܐܡܪܬܝ ܕܠܝܬ ܕܚܙܐ ܠܝ.
ܝܕܥܝ ܘܦܪܫܝ ܗܘܝ ܙܢܝܘܬܟܝ.
ܘܐܡܪܬܝ ܒܠܒܟܝ. ܕܐܢܐ ܐܢܐ

ܘܠܐ ܐܝܬ ܠܘܬܝ ܐܚܪܬܐ.
11 ܬܐܬܐ ܥܠܝܟܝ ܒܝܫܬܐ ܘܐܒܕܢܐ
ܒܨܦܪܐ ܘܠܐ ܬܕܥܝܢ. ܓܘܡܨܐ
ܘܬܦܠܝܢ ܒܗ. ܘܬܐܬܐ ܥܠܝܟܝ
ܕܘܘܢܐ ܘܬܘܬܒܐ. ܘܠܐ
ܬܫܟܚܝܢ ܠܡܬܦܨܝܘ. ܘܬܐܬܐ
ܥܠܝܟܝ ܡܢ ܡܚܕܐ ܐܒܕܢܐ ܘܠܐ
12 ܬܕܥܝܢ. ܩܘܡܝ ܗܫܐ ܒܡܥܢܝܢܘܬܟܝ *f.* 45. *r.*
ܘܒܣܓܝܘܬܟܝ ܘܒܚܪܫܘܬܟܝ
ܣܓܝܐܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܠܦܬܝ ܗܘܝܬܝ
ܡܢ ܛܠܝܘܬܟܝ. ܐܢ ܬܫܟܚܝܢ

3 ܥܪܛܠܘܬܟܝ. ܬܬܓܠܐ ܦܘܪܣܘܡܟܝ.
ܬܬܚܙܐ ܚܣܕܟܝ. ܘܙܕܝ̈ܩܝܟܝ ܡܢܟܝ
ܐܣܒ ܟܠܗܘܢ. o.o.o.o o o o o
— ܠܐ ܗܘܐ ܐܫܠܡܟܝ ܠܒ̈ܢܝܢܫܐ.
4 ܗ̇ܘ ܕܦܪܩܟܝ ܡܪܝܐ ܨܒܐܘܬ ܫܡܗ.
ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ. o.o.o.o o o
— ܐܬܒ ܟ̇ܬܝܪܐ. ܥܘܠܝ ܠܚܫܘܟܐ
5 ܒܪܬ ܟ̈ܠܕܝܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܬܬܩܪܝܢ
6 ܚܣܝܢܐ ܕܡ̈ܠܟܘܬܐ. ܪ̈ܓܙܬ ܥܠ
ܥܡܝ ܡܛܠ ܕܛܡܐܘ ܝܪܬܘܬܝ.
ܘܐܫܠܡܬ ܐܢܘܢ ܒܐܝ̈ܕܝܟܝ. ܐܢܬܝ ܕܝܢ
ܠܐ ܥܒܕܬܝ ܥܠܝܗܘܢ ܪ̈ܚܡܐ.
ܘܥܠ ܣ̈ܒܐ ܐܝܩܪܬܝ ܢܝܪܐ ܛܒ.
7 ܘܐܡܪܬܝ ܠܥܠܡ ܐܗܘܐ ܡܫܠܛܐ.
ܘܠܐ ܐܬܒܩܝܬܝ ܒܠܒܟܝ ܗܠܝܢ.
8 ܘܠܐ ܐܬܕܟܪܬܝ ܚܪܬܟܝ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܫܡܥܝ ܗܠܝܢ ܡܦܢܩܬܐ ܕܝܬܒܐ
ܒܬܘܟܠܢ. ܘܐܡܪܐ ܒܠܒܗ̇ ܐܢܐ
ܐܝܬܝ ܘܠܝܬ ܥܘܕ ܐܚܪܢܐ. ܠܐ
ܐܬܒ ܐܪܡܠܐ ܘܠܐ ܐܕܥ

σχύνη σου, († φανήσεται ὁ ὀνειδισμός) σου, (καὶ τοὺς δικαίους σου πάντας) ἐκ σοῦ λήψομαι.

Οὐκέτι σε μὴ παραδῶ ἀνθρώποις. 4. Ὁ ῥυσάμενός σε κύριος σαβαώθ ὄνομα αὐτῷ, ὁ ἅγιος ἰσραήλ.

5. Κάθισον († ἐν ἐκπλήξει), εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσχὺς († βασιλειῶν). 6. Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ μου, διότι ἐμίαναν τὴν κληρονομίαν μου· καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου, σὺ δὲ οὐκ († ἐποίησας) αὐτοῖς ἔλεος, († καὶ ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους) ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σφόδρα, 7 καὶ εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχουσα· († καὶ) οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατά σου. 8. Νῦν δὲ ἄκουε ταῦτα ἡ τρυφερά, ἡ καθημένη πεποιθυῖα, καὶ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν († ἔτι) ἑτέρα, οὐ καθιῶ χήρα, οὐδὲ γνώσομαι ὀρφανίαν. 9. Νῦν δὲ ἥξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ τὰ

3 ܥܪ̈ܛܠܝܟܝ. ܒܒܗܬܬܟܝ ܬܬܓܠܐ
ܦܘܪܣܡܟܝ ܘܬܬܚܙܐ ܚܣܕܟܝ.
ܐ̇ܣܒ ܡܢܟܝ ܕܝܢܐ. ܘܠܐ
4 ܐܫܠܡܟܝ ܬܘܒ ܠܐܢܫ. ܐܡ̇ܪ ܦܪܘܩܟܝ.
ܡܪܝܐ ܨܒܐܘܬ ܫܡܗ ܗܘ
5 ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ. ܐܬܒܝ
ܟ̇ܬܝܪܐ. ܥܘܠܝ ܠܚܫܘܟܐ ܒܪܬ
ܟ̈ܠܕܝܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܬܬܩܪܝܢ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܚܣܝܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
6 ܪ̈ܓܙܬ ܥܠ ܥܡܝ ܕܛܡܐܘ ܝܪܬܘܬܝ.

ܘܐܫܠܡܬ ܐܢܘܢ ܒܐܝ̈ܕܝܟܝ. ܐܢܬܝ
ܕܝܢ ܠܐ ܥܒܕܬܝ ܥܠܝܗܘܢ ܪ̈ܚܡܐ.
ܘܥܠ ܣ̈ܒܐ ܐܝܩܪܬܝ ܢܝܪܟܝ ܛ̈ܒ.
7 ܘܐܡܪܬܝ ܕܠܥܠܡ ܐ̇ܗܘܐ ܪܫܝܬܐ.
f. 44. v. ܠܐ ܐܬܒܝܢܬܝ ܗܠܝܢ ܒܠܒܟܝ. ܘܠܐ
8 ܐܬܕܟܪܬܝ ܐܚܪܝܬܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܫܡܥܝ ܗܠܝܢ ܡܦܢܩܬܐ ܗ̇ܝ
ܕܝܬܒܐ ܒܬܘܟܠܢ ܡܢ ܠܚܡܐ. ܗ̇ܝ
ܕܐܡܪܐ ܒܠܒܗ̇ ܐܢܐ ܐܢܐ ܘܠܝܬ
ܥܘܕ ܐܚܪܢܐ. ܠܐ ܐܬܒ

ܕܠܐ ܗܘܘ. ܘܡܠܠܬ ܡܬܡܠܟܬܝ
ܐܢܐ ܥܒܕ. ܘܐܡܪܬ ܕܟܠܗ ܬܪܥܝܬܝ
ܬܩܘܡ. ܘܟܠܗ ܨܒܝܢܝ ܐܥܒܕ.
11 ܩܪܐ ܐܢܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܦܪܚܬܐ.
ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܪܚܝܩܬܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ
ܕܐܬܡܠܟܬ. ܡܠܠܬ ܘܐܝܬܝܬ.
ܒܪܝܬ ܘܥܒܕܬܗ. ܐܝܬܝܬܗ ܘܐܨܠܚܬ
12 ܐܘܪܚܗ. ܫܡܥܘܢ ܐܠܝܢ ܕܐܘܒܕܘ
ܠܒܗܘܢ. ܘܪܚܝܩܝܢ ܡܢ
13 ܙܕܝܩܘܬܐ. ܩܪܒܬ ܙܕܝܩܘܬܝ
ܠܡܐܬܐ. ܘܦܘܪܩܢܝ ܠܐ ܢܘܚܪ.
ܘܐܬܠܠ ܒܨܝܘܢ ܦܘܪܩܢܐ. ܠܐܝܣܪܐܝܠ
ܠܫܘܒܚܬܐ. ○·○·○·○ ○○ ○○ ○○
— ܚܘܬܝ ܬܒܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܒܬܘܠܬܐ
XLVII, 1 ܒܪܬ ܒܒܠ. ※ ܬܒܝ ܥܠ ܐܪܥܐ.
ܠܝܬ ܟܘܪܣܝ. ܥܘܠܝ ܠܚܫܘܟܐ
ܒܪܬ ܟܠܕܝ̈ܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܬܘܒ
ܬܘܣܦܝܢ ܠܡܬܩܪܝܐ ܡܦܢܩܬܐ
2 ܘܡܥܕܢܬܐ. ܣܒܝ ܪܚܝܐ ܛܚܢܝ
f.83.r. ܩܡܚܐ. ܓܠܝ ܬܟܣܝܬܟܝ. ܦܪܣܝ
ܣܥܪܟܝ. ܓܠܝ ܫܩܝܟܝ ܥܒܪܝ

αὐτά)· καὶ εἶπον, Πᾶσά μου ἡ βουλὴ στήσεται, καὶ († πᾶν τὸ θέλημά μου) ποιήσω· 11. καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινόν, καὶ ἀπὸ γῆς πόῤῥωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα, καὶ ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα αὐτό, ἤγαγον (αὐτό), καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 12. Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν, (καὶ) οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. 13. († Ἤγγικε ἡ δικαιοσύνη μου παραγίνεσθαι, καὶ ἡ σωτηρία μου οὐ βραδυνεῖ· καὶ δώσω) ἐν σιὼν σωτηρίαν τῷ ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.

XLVII, 1. Κατάβηθι, κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ βαβυλῶνος, ※ κάθισον εἰς τὴν γῆν, οὐκ ἔστι θρόνος, εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἁπαλὴ καὶ τρυφερά. 2. Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμά σου, († κεῖραι) τὰς πολιὰς, ἀνακάλυψαι τὰς κνήμας, διάβηθι ποταμούς· 3. Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰ-

11 ܩܪܐ ܐܢܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܨܦܪܐ.
ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܪܚܝܩܬܐ. ܡܛܠ
ܗܠܝܢ ܕܐܬܡܠܟܬ. ܐܢܐ ܡܠܠܬ
ܐܢܐ ܐܦ ܥܒܕܬ ܐܢܐ. ܐܝܬܝܬ
ܐܦ ܒܪܝܬ ܐܢܐ. ܐܝܬܝܬܗ ܘܐܨܠܚܬ
12 ܐܘܪܚܗ. ܫܡܥܘܢ ܗܠܝܢ
ܕܐܘܒܕܘ ܠܒܗܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܪܚܝܩܝܢ
13 ܡܢ ܙܕܝܩܘܬܐ. ܩܪܒܬ ܙܕܝܩܘܬܝ
ܠܡܐܬܐ. ܘܦܘܪܩܢܐ ܗܘ ܕܡܢܝ

ܠܐ ܢܘܚܪ. ܐܬܠܠ ܒܨܝܘܢ
f.44.r. ܦܘܪܩܢܐ. ܘܠܐܝܣܪܐܝܠ ܠܫܘܒܚܬܐ.
ܚܘܬܝ ܬܒܝ ܥܠ ܥܦܪܐ ܒܬܘܠܬܐ
XLVII, 1 ܒܪܬ ܒܒܠ. ܬܒܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܒܪܬ.
ܟܠܕܝ̈ܐ. ܠܝܬ ܟܘܪܣܝ. ܡܛܠ ܕܠܐ
ܬܘܒ ܬܘܣܦܝܢ ܠܡܬܩܪܝܐ
2 ܡܦܢܩܬܐ ܘܡܥܕܢܬܐ. ܣܒܝ
ܪܚܝܐ ܛܚܢܝ ܩܡܚܐ. ܓܠܝ
ܬܟܣܝܬܟܝ. ܦܪܣܝ ܣܥܪܟܝ. ܓܠܝ

5. Τίνι με ὡμοιώσατε, καὶ († παρασυνεβάλετέ με); ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι. 6. Καὶ οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ († μαρσίππων αὐτῶν), καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ († ἱστῶντες), καὶ († μισθούμενοι) (χωνευτὴν), († καὶ ποιοῦντες θεὸν), καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτῷ, († καὶ προσεύχονται αὐτῷ). 7. († Καὶ) αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ (φέρουσιν αὐτό)· ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτὸ, ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει, καὶ οὐ μὴ κινηθῇ· καὶ ὃς ἐὰν βοήσῃ πρὸς αὐτὸ, οὐ μὴ εἰσακούσῃ, († καὶ) ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν.

8. Μνήσθητε ταῦτα, καὶ στενάξατε, (και) μετανοήσατε οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ, 9. καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι († θεὸς) πλὴν ἐμοῦ, 10. ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν αὐτὰ γενέσθαι, καὶ (ταχὺ συντελέσω

[illegible] 5
[illegible] 6
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 7
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] f. 82. v.
[illegible] 8
[illegible]
[illegible] 9
[illegible]
[illegible] 10
[illegible]

[illegible] 5
[illegible] 6
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 7
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] f. 43. v.

[illegible]
8 [illegible]
[illegible]
[illegible]
9 [illegible]
[illegible]
[illegible]
10 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

λογίσεται πᾶσα γλῶσσα τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν, 25. λέγων, Δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξει. καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ κυρίου. 26. Ἐν κυρίῳ δικαιωθήσονται, καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσονται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν ἰσραήλ.

ܘܢܐܡܪ ܟܠ ܠܫܢ ܠܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ
25 ܟܕ ܐܡܪ܆ ܕܙܕܝܩܘܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܘܬܗ ܢܐܬܝܢ܆ ܘܢܒܗܬܘܢ ܟܠܗܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܦܪܫܝܢ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ ܡܪܝܐ
26 ܒܡܪܝܐ ܢܙܕܕܩܘܢ ܘܒܐܠܗܐ
ܢܫܬܒܚܘܢ܆ ܟܠܗ ܙܪܥܐ ܕܒܢ̈ܝ
ܐܝܣܪܝܠ܀

XLVI, 1. Ἔπεσε βήλ, (÷ καὶ) συνετρίβη ναβώ, (καὶ πάντα τὰ ὁμοιώματα τῶν γλυπτῶν αὐτῶν θηρίων καὶ κτηνῶν, ἃ) αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς (φορτία, καὶ κοπιῶσι), καὶ οὐκ (ἰσχύουσι, 2. καὶ πεινῶσι, καὶ ἐκλελυμένα εἰσὶν) ἅμα, οἳ οὐ δυνήσονται (σωθῆναι ὅθεν) ἀπὸ πολέμου, (÷ καὶ) αἰχμάλωτοι ἤχθησαν (οἱ αἴροντες αὐτά).

XLVI,1 ܢܦܠ ܒܝܠ ܘܐܬܬܒܪ ܢܒܘ܆
ܘܟܠܗܘܢ ܕܡܘ̈ܬܐ ܕܓܠܝ̈ܦܝܗܘܢ
f.82.r ܕܚܝܘ̈ܬܐ ܘܕܒܥܝܪ̈ܐ ܕܫܩܠܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܠܗܘܢ ܟܕ ܡܐܣܪܝܢ ܐܝܟ ܡܘܒ̈ܠܐ
2 ܘܚܝܠܝܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܘܟܦܢܝܢ
ܘܡܫܬܪܝܢ ܐܟܚܕܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ
ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܦܠܛܘܢ ܐܠܐ ܡܢ
ܩܪܒܐ ܘܐܫܬܒܝܘ ܒܫܒܝܐ
ܫܩ̈ܠܝܗܘܢ܀

3. Ἀκούσατέ μου οἶκος τοῦ ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ ἰσραήλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας, καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου, 4. (καὶ) ἕως γήρως ἐγώ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγώ εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, καὶ ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς.

+ ܫܡܥܘܢܝ ܕܒܝܬ ܝܥܩܘܒ ܘܟܠܗ
3 ܫܪܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܡܫܬܩܠܝܢ
ܡܢ ܟܪܣܐ ܘܡܬܪܒܝܢ ܡܢ ܛܠܝܘܬܐ
4 ܘܥܕܡܐ ܠܣܝܒܘܬܐ ܐܢܐ ܐܢܐ܆
ܘܥܕܡܐ ܕܬܣܝܒܘܢ ܐܢܐ ܐܢܐ܆
ܐܢܐ ܡܣܝܒܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ܆ ܐܢܐ
ܥܒܕܬ ܘܐܢܐ ܐܫܒܘܩ ܘܐܢܐ
ܐܣܒ ܘܐܦܪܘܩܟܘܢ܀

4 ܡܢ ܛܠܝܘܬܐ ܥܕܡܐ ܠܣܝܒܘܬܐ܆
ܐܢܐ ܐܢܐ ܘܥܕܡܐ ܕܬܣܝܒܘܢ
ܐܢܐ܂ ܐܢܐ ܐܢܐ܆ ܐܢܐ ܡܣܝܒܪ
ܐܢܐ ܠܟܘܢ܆ ܐܢܐ ܥܒܕܬ ܘܐܢܐ
[1]ܐܫܩܘܠ܆ ܐܢܐ ܐܛܥܢ ܘܐܢܐ ܐܦܪܘܩܟܘܢ܀

f.43.r XLVI,2 ܘܐܬܟܦܢܘ ܘܐܬܟܦܦܘ ܐܟܚܕܐ܆ ܘܠܐ
ܐܫܟܚܘ ܠܡܦܠܛܘ ܠܡܛܥܢܝܗܘܢ܆
ܐܠܐ ܢܦܫܗܘܢ ܒܫܒܝܐ ܐܙܠܬ
3 ܐܫܬܡܥܘܢܝ ܕܒܝܬ ܝܥܩܘܒ܆
ܘܟܠܗ ܫܪܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ܆ ܕܛܥܝܢܝܢ
ܕܡܬܛܥܢܝܢ ܡܢ ܟܪܣܐ ܘܡܬܪܒܝܢ

[1] ܐܫܩܘܠ

18. Οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, οὗτος ὁ θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν, καὶ (κατασκευάσας αὐτὴν, καὶ) διώρισεν αὐτὴν, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἔπλασεν αὐτήν.

— ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܥܒܕ
ܫܡܝܐ. ܗܘܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܗܘ 18
ܕܚܘܝ ܐܪܥܐ ܘܬܩܢܗ. ܘܥܒܕ
ܒܗ ܦܘܪܫܢ. ܠܐ ܗܘܐ
ܣܪܝܩܐܝܬ ܒܪܗ. ܐܠܐ ܕܠܡܬܒ
ܒܓܘܗ. ○ ○ ○ ○ ○○ ○○ ○○ ○○

Ἐγώ εἰμι κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. 19. Οὐκ ἐν κρυφῇ λελάληκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· οὐκ εἶπον τῷ σπέρματι Ἰακὼβ, Μάταιον ζητήσατε· ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι κύριος λαλῶν δικαιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν. 20. Συνάχθητε, καὶ (ἥκατητε), βουλεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· († καὶ) οὐκ ἔγνωσαν οἱ († ἄραντες) τὸ ξύλον γλύμμα, καὶ προσευχόμενοι πρὸς θεοὺς, οἳ οὐ σώζουσι, 21. (καὶ τὰ ἐπερχόμενα οὐκ) ἀναγγέλλουσιν.

— ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ. ܘܠܝܬ ܬܘܒ.
19 ܠܐ ܗܘܐ ܒܟܣܝܐ ܡܠܠܬ. ܐܦ
ܠܐ ܒܐܬܪ ܚܫܘܟܐ ܕܐܪܥܐ.
ܠܐ ܐܡܪܬ ܠܙܪܥܗ ܕܝܥܩܘܒ.
ܕܠܣܪܝܩܐ ܒܥܘ. ܐܢܐ ܐܢܐ
ܐܢܐ ܡܪܝܐ. ܕܡܡܠܠ ܙܕܝܩܘܬܐ
20 ܘܡܚܘܐ ܩܘܫܬܐ. ܐܬܟܢܫܘ ܘܬܘ.
ܐܬܡܠܟܘ ܐܟܚܕܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܦܪܩܝܢ ܡܢ ܥܡܡܝܐ. ܘܠܐ f. 81. v.
ܝܕܥܘ ܐܝܠܝܢ ܕܛܥܢܝܢ ܩܝܣܐ
ܕܦܣܠܐ. ܘܡܨܠܝܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ
21 ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܦܪܩܝܢ. ܘܕܐܬܝܢ
ܠܐ ܡܚܘܝܢ. ○ ○ ○ ○ ○○ ○○

Ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· ἐκ τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν· (ἐγώ εἰμι), ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ· δίκαιος καὶ σωτὴρ, οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ.

— ܢܩܪܒܘܢ ܕܢܕܥܘܢ ܐܟܚܕܐ. ܡܢܘ
ܐܫܡܥ ܗܠܝܢ ܡܢ ܒܪܫܝܬ. ܡܢ
ܗܝܕܝܢ ܐܬܚܘܝ ܠܟܘܢ. ܐܢܐ ܐܢܐ.
ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܘܠܝܬ ܐܚܪܢ
ܠܒܪ ܡܢܝ. ܙܕܝܩ ܘܦܪܘܩ. ܠܝܬ
ܠܒܪ ܡܢܝ. ○ ○ ○ ○ ○○ ○○

22. Ἐπιστράφητε ἐπ' ἐμὲ, καὶ σωθήσεσθε († πάντα τὰ πέρατα) τῆς γῆς· ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος. 23. Κατ' ἐμαυτοῦ ὀμνύω, (ὅτι) ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, καὶ οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται· 24. ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ἐξομο-

+ ܐܬܦܢܘ ܠܘܬܝ ܘܬܬܦܪܩܘܢ ܟܠܗܘܢ
22 ܣܘܦܝܗܘܢ ܕܐܪܥܐ. ܐܢܐ
ܐܢܐ ܐܠܗܐ ܘܠܝܬ ܐܚܪܢ.
23 ܒܝ ܩܝܡܬ ܐܢܐ. ܕܢܦܩ ܡܢ
ܦܘܡܝ ܙܕܝܩܘܬܐ. ܘܡܠܝ ܠܐ
ܢܗܦܟܢ. ܕܠܝ ܬܟܘܦ ܟܠ ܒܘܪܟܐ.

14. Οὕτω λέγει κύριος σαβαώθ, († Κόπος αἰγύπτου), καὶ ἐμπορία αἰθιόπων, καὶ († οἱ ἄνδρες μέτρου) (σαβὰ) ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι, καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρός σέ, καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλήν σου.
15. Σὺ γὰρ εἶ θεός, καὶ οὐκ ᾔδειμεν, θεὸς τοῦ ἰσραὴλ σωτήρ. 16. Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ.

Ἐγκαινίζεσθε πρὸς μὲ νῆσοι. 17. Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος.

14 + ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܨܒܐܘܬ.
ܠܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܢ. ܘܠܬܐܓܘܪܬܐ
ܕܟܘܫܝ. ܘܠܓܒܪܐ ܕܡܫܘܚܬܐ
ܕܥܠ ܥܠܝܟܝ ܢܥܒܪܘܢ. ܘܠܟܝ
ܢܗܘܘܢ ܥܒ̈ܕܐ. ܘܒܬܪܟܝ ܢܐܙܠܘܢ
ܟܕ ܐܣܝܪܝܢ ܒܩܘ̈ܠܒܬܐ. ܘܢܐܬܘܢ
ܠܘܬܟܝ ܘܢܣܓܕܘܢ ܠܟܝ. ܘܒܟܝ f. 81. r.
ܢܨܠܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܟܝ ܐܝܬܘܗܝ
ܐܠܗܐ. ܘܠܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܪ
15 ܡܛܠ. ܐܢܬ ܗܘ ܓܝܪ ܐܠܗܐ
ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܝܢ. ܐܠܗܗ
16 ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܦܪܘܩܐ. ܢܒܗܬܘܢ
ܘܢܬܟܢܦܘܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܩܝܡܝܢ
ܠܘܩܒܠܗ. ܘܢܐܙܠܘܢ ܒܒܗܬܬܐ.܀
+ ܐܬܚܕܬܘ ܠܘܬܝ ܓܙܪ̈ܬܐ.
17 ܐܝܣܪܐܝܠ ܡܬܦܪܩ ܡܢ ܡܪܝܐ
ܦܘܪܩܢܐ ܕܠܥܠܡ. ܠܐ ܢܒܗܬܘܢ
ܘܠܐ ܢܬܟܢܦܘܢ ܥܕܡܐ ܠܥܠܡ.܀܀

13 ܠܡܠܟܘܬܗ ܡܩܦܚܐ. ܐܢܐ ܐܥܝܪܬܗ
ܥܡ ܙܕܝܩܘܬܐ ܢܨܚܢܐ. ܘܟܠܗܘܢ
ܐܘܪܚܬܗ ܬܪܝܨܢ. ܗܘ ܢܒܢܐ
ܠܡܕܝܢܬܝ. ܘܠܫܒܝܬܐ ܕܥܡܐ ܕܝܠܝ
ܢܫܪܐ. ܠܐ ܒܕܡ ܦܘܪܩܢܐ. ܐܦܠܐ
ܒܕ ܡܘܗܒܬܐ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ
14 ܙܐܬܥܠܬ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܙܐܬܥܠܬ. ܠܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܢ:
ܘܠܬܐܓܘܪܬܐ ܕܟܘܫ ܘܕܣܒܐ: ܓܒܪܐ
ܪ̈ܡܝ ܩܘܡܬܐ ܘܕܡܫܘܚܬܐ ܢܥܒܪܘܢ
ܐܪܙ ³

ܢܥܒܪܘܢ ܘܕܝܠܟܝ ܢܗܘܘܢ ܥܒ̈ܕܐ.
ܘܒܬܪܟܝ ܢܐܙܠܘܢ. ܟܕ ܐܣܝܪܝܢ
ܒܩ̈ܘܠܒܬܐ. ܘܠܟܝ ܢܣܓܕܘܢ. ܘܠܟܝ
ܢܨܠܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܟܝ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ.
ܘܠܝܬ ܬܘܒ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܣܛܪ
15 ܡܛܠ. ܡܢܟܝ ܓܝܪ ܕܐܝܬܝܟ ܐܢܬ
ܗܘ ܐܠܗܐ: ܡܛܫܝܢܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܦܪܘܩܗ. ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ
16 ܗܘܘ. ܢܒܗܬܘܢ ܘܢܬܟܢܦܘܢ ܟܠܗܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܩܝܡܝܢ ܠܘܩܒܠܗ. ܘܢܐܙܠܘܢ
ܒܒܗܬܬܐ.ܕ ܐܬܚܕܬܘ ܠܘܬܝ

ܠܟܪܝܐ ܥܡ ܝܘܨܪܗ. ܕܠܡܐ
ܐܡܪ ܛܝܢܐ ܠܦܚܪܐ ܡܐ ܥܒܕ
ܐܢܬ. ܐܘ ܥܒܕܐ ܠܐ ܦܠܚ ܐܢܬ:
ܘܠܐ ܐܝܬ ܥܒܕܐ ܒܐܝܕܝܟ. ܕܠܡܐ f. 80. r.
ܡܦܢܐ ܝܨܝܪܬܐ ܠܘܬ ܝܘܨܪܗ.
10 ܘܝ ܠܕܐܡܪ ܠܐܒܐ ܡܐ ܡܘܠܕ
ܐܢܬ. ܘܠܐܡܐ ܕܡܐ ܡܚܒܠܬܝ..
11 ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ. ܗܘ ܕܝܨܪܗ.
ܗܘ ܕܥܒܕ ܗܠܝܢ ܕܐܬܝܢ.
ܫܐܠܘܢܝ ܥܠ ܒܢܝ. ܘܥܠ
12 ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝ ܦܩܕܘܢܝ. ܐܢܐ
ܥܒܕܬ ܐܪܥܐ ܘܒܪ ܐܢܫܐ
ܥܠܝܗ.o.o.o.o oo oo oo
ܐܢܐ ܒܐܝܕܝ ܫܪܪܬ ܫܡܝܐ.
ܐܢܐ ܠܟܘܟܒܝܗܘܢ ܦܩܕܬ
13 ܦܩܕܬ. ܐܢܐ ܐܩܝܡܬܗ
ܒܙܕܝܩܘܬܐ ܡܠܟܐ ܘܟܠܗܘܢ
ܐܘܪܚܬܗ ܬܪܝܨܢ. ܗܘܐ ܝܒܢܐ
ܩܪܝܬܝ. ܘܫܒܝܬܐ ܕܥܡܝ
ܝܗܦܟ. ܠܐ ܒܦܘܪܩܢܐ ܘܠܐ
ܒܫܘܚܕܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܨܒܐܘܬ.o.o.o.o oo oo oo

μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ, Τί ποιεῖς, (ἢ) τί οὐκ ἐργάζῃ, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔχεις εἰς χεῖρας; μὴ ἀποκριθήσεται τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό; 10. Οὐαὶ ὁ λέγων τῷ πατρί, Τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρί, Τί ὠδίνεις;

11. Ὅτι οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ἰσραήλ, ὁ πλάσας αὐτόν, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα, Ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου, καὶ περὶ (✝ τοῦ ἔργου) τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι. 12. Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς.

Ἐγὼ (✝ ταῖς χερσί) μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην. 13. Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι· οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ μετὰ (✝ δώρου, λέγει) κύριος σαβαώθ.

ܐܦܠܐ ܐܝܬ ܠܟ ܐܝܕܝܐ: ܐܘ
ܕܠܐ ܗܘܝܬ ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝܟ.
10 ܘܝ ܠܗܘ ܕܐܡܪ. ܠܐܒܘܗܝ ܠܡܢܐ
ܡܘܠܕ ܐܢܬ. ܘܠܐܡܗ ܠܡܢܐ
11 ܡܚܒܠܐ ܐܢܬܝ. ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܩܕܝܫܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܘܝܘܨܪܗ. ܗܘ ܕܥܒܕ
ܗܠܝܢ ܕܐܬܝܢ. ܡܪܝܐ ܕܫܒܩܐ
ܥܡܗ. ܫܐܠܘܢܝ ܐܬܘܬܐ ܡܛܠ
ܒܢܝ. ܘܡܛܠ ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝ
12 ܦܩܕܘܢܝ. ܐܢܐ ܥܒܕܬ ܐܪܥܐ f. 42. v
ܘܒܪܢܫܐ ܥܠܝܗ. ܐܢܐ ܒܐܝܕܝ ܕܝܠܝ
ܫܪܪܬ ܫܡܝܐ. ܐܢܐ ܦܩܕܬ
ܠܟܘܠ ؛

ܡܡܕܢܚ ܘܡܡܥܪܒܗ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܠܐ
5 ܐܝܬܐܝܢܢ. ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ. ܘܠܝܬ ܐܠܗ ܠܒܪ ܡܢܝ.
ܘܠܝܬ ܘܠܐ ܚܕ ܗܘܐ ܠܗ.
6 ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܢܐ ܕܡܢ ܡܕܢܚܐ
ܫܡܫܐ ܘܡܢ ܡܥܪܒܘܗܝ. ܕܠܝܬ
ܠܒܪ ܡܢܝ. ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
7 ܘܠܝܬ ܬܘܒ. ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬܩܢ
ܢܘܗܪܐ ܘܥܒܕ ܚܫܘܟܐ. ܗܘ ܕܥܒܕ
ܫܠܡܐ ܘܒܪܐ ܒܝܫܬܐ. ܐܢܐ.
ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܥܒܕ
ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ.○.○.○ ○○ ○○ ○○
+ ܢܬܒܣܡܘܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܠܥܠܐ. 8
ܘܥܢܢܐ ܢܪܣܘܢ ܙܕܝܩܘܬܐ. ܬܦܘܩ
ܐܪܥܐ ܘܬܦܪܥ ܚܣܕܐ. ܘܬܦܩ
ܘܙܕܝܩܘܬܐ.○.○.○ ○○ ○○ ○○
— ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܒܪܝܬܟ.
9 ܘܡܢ ܟܕ ܐܢܐ ܡܬܩܢ ܕܥܒܕܬ.
ܐܬܩܢܬܟ ܐܝܟ ܛܝܢܐ ܕܦܚܪܐ. ܕܠܡܐ
ܟܠܗ ܝܘܡܐ ܦܠܚ ܐܟܪܐ ܠܐܪܥܐ.※ ܘܝ

ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. 7. Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς, καὶ ποιήσας σκότος, ὁ († ποιήσας) εἰρήνην, καὶ († κτίσας κακόν)· ἐγὼ κύριος ὁ θεός, ὁ († ποιήσας) ταῦτα πάντα.

8. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἅμα.

Ἐγώ εἰμι κύριος ὁ κτίσας σε, 9. (καὶ) ποιῶν βέλτιον κατεσκεύασά σε ὡς πηλὸν κεραμέως. Μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν; ※ οὐαὶ ὁ κρινόμενος μετὰ τοῦ πλάσαντος αὐτόν·

ܗܘ ܕܐܬܩܢ ܢܘܗܪܐ ܘܥܒܕ ܚܫܘܟܐ. f. 42. r. XLV, 7
ܗܘ ܕܥܒܕ ܫܠܡܐ ܘܒܪܐ ܒܝܫܬܐ
ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܗܘ
8 ܕܟܠ ܗܠܝܢ ܥܒܕܬ. ܐܬܒܣܡܘ
ܫܡܝܐ ܡܢ ܠܥܠܐ. ܘܥܢܢܐ ܢܪܣܘܢ
ܙܕܝܩܘܬܐ. ܬܦܬܚ ܐܪܥܐ
ܘܬܦܩ [1]ܦܘܪܩܢܐ. ܘܙܕܝܩܘܬܐ

9 ܬܦܬܚ ܐܪܥܐ. ܐܢܐ ܐܢܐ
ܡܪܝܐ [2]ܗܘ ܕܒܪܝܬܟ ܘܥܒܕܬܟ.○.
[3]ܗܘ ܟܕ ܦܚܪܐ ܟܡܐ ܕܡܬܥܒܕ. ܛܝܢܐ
ܡܢ ܕܦܚܪܐ ܕܐܪܥܐ. ܠܐ ܗܘ
ܐܝܟ ܕܚܪܫ: ܦܠܚ ܟܠܗ ܠܐܪܥܐ.
ܕܟܠܗ ܐܟܪ ܝܘܡܐ ܠܟܪܡܐ ܡܕܡ
ܟܠ ܐܠܗ: ܕܠܐ ܦܠܚ ܐܠܗ:

[1] ܦܘܪܩܢܐ
[2] ܗܘ ܕܒܪܝܬܟ
[3] ܕܐܝܟ ܐܝܟ

ܡܕܡ ܕܟܠܗ ܕܒܪܝܬ.
ܐܝܟ ܛܝܢܐ
ܕܦܚܪܐ.

τὴν γῆν. 25. Τίς ἕτερος διασκεδάσει; διασκεδάσω σημεῖα (ἀπ') ἐγγαστριμύθων, καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ (τὰς βουλὰς) αὐτῶν μωραίνων, 26. καὶ ἱστῶν ῥήματα παιδὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων· ὁ λέγων τῇ Ἱερουσαλὴμ, Κατοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰουδαίας, Οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀναστήσω· 27. ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ, Ἐρημωθήσῃ, καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ· 28. ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει· ὁ λέγων Ἱερουσαλὴμ, Οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω.

XLV, 1. Οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς, (ἐπακούσονται) ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαῤῥήξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ πύλας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται. 2. Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὁμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω. 3. Καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς, καὶ ἀποκρύφους ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῷς, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου, ὁ θεὸς Ἰσραήλ. 4. Ἕνεκεν τοῦ παιδός μου Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ ἐκάλεσά σε τῷ ὀνόματί μου, καὶ προσδέξομαί σε· σὺ δὲ οὐκ ἔγνως με, 5. ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν ἐμοῦ θεός· ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ ᾔδεις με. 6. Ἵνα γνῶσιν οἱ

ܡܬܚ ܒܠܚܘܕܝ. ܘܡܫܪܪ ܐܪܥܐ.
25 ܡܢܘ ܐܚܪܢ ܢܒܕܪ. ܐܒܕܪ
ܐܬܘܬܐ ܡܢ ܒܛܢܐ. ܘܩܣܡܝܢ f. 79. v.
ܡܢ ܠܒܐ. ܡܗܦܟ ܚܟܝܡܝܢ
ܠܒܣܬܪܗܘܢ. ܘܡܣܟܠܬܗܘܢ
26 ܡܩܝܡ. ܘܡܠܝ ܕܥܒܕܗ ܡܩܝܡ.
ܘܬܪܥܝܬܐ ܕܡܠܐܟܘܗܝ ܡܫܪܪ.
ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܝܪܘܫܠܡ. ܡܬܥܡܪܝ.
ܘܠܩܪܝܬܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܬܒܢܝܢ
27 ܐܬܝ. ܘܠܚܪܒܬܗ ܐܩܝܡ. ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܬܗܘܡܐ ܚܪܘܒ ܐܬ.
ܘܢܗܪܘܬܟ ܡܝܒܫ ܐܢܐ. ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܟܘܪܫ ܠܚܟܝܡ. ܘܟܠܗܘܢ
28 ܨܒܝܢܝ ܥܒܕ. ܗܘ ܕܐܡܪ
ܠܝܪܘܫܠܡ ܡܬܒܢܝܐ. ܘܒܝܬܝ
ܩܕܝܫܐ ܡܫܬܠܠ ܐܢܐ. ○·○·○· ○ ○
XLV, 1 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.
ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝ ܠܟܘܪܫ. ܗܘ
ܕܐܚܕܬ ܒܝܡܝܢܗ. ܠܡܫܡܥܘܢ
ܩܕܡܘܗܝ ܥܡܡܝܐ. ܘܚܝܠܐ
ܕܡܠܟܐ. ܐܦܪܩ ܐܦܬܚ ܩܕܡܘܗܝ
ܬܪܥܐ. ܘܩܪܝܬܐ ܠܐ ܢܬܐܚܕܢ.
2 ܐܢܐ ܩܕܡܝܟ ܐܙܠ. ܘܛܘܪܐ
ܐܫܘܐ. ܬܪܥܐ ܕܢܚܫܐ ܐܬܒܪ.
ܘܡܘܟܠܐ ܕܦܪܙܠܐ ܐܩܨܨ.
3 ܘܐܬܠ ܠܟ ܣܝܡܬܐ ܕܚܫܘܟܐ.
ܘܡܛܫܝܬܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܐܦܬܚ
ܠܟ. ܕܬܕܥ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܩܪܐ ܫܡܟ. ܐܠܗܗ f. 80. r.
4 ܕܝܣܪܐܝܠ. ܡܛܠ ܥܒܕܝ ܝܥܩܘܒ
ܘܝܣܪܐܝܠ ܓܒܝܝ. ܐܢܐ ܩܪܝܬܟ

αὐτῶν). 19. Καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρί, καὶ ἔπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ (+ ἄρτον), καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἐποίησε (+ εἴδωλον) (βδελύγματος), καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ λέγων, Ἐξελοῦ με. 20. Γνῶθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελέσθαι τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ· ἴδετε, (+ καὶ) οὐκ ἐρεῖτε, Ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου.

21. Μνήσθητι ταῦτα Ιακώβ καὶ Ισραήλ, ὅτι παῖς μου εἶ σύ, ἔπλασά σε (+ μοι) παῖδα, ἐμός εἶ σύ, καὶ σὺ Ισραὴλ μὴ ἐπιλανθάνου μου.

22. Ἰδοὺ γὰρ (+ παρήγαγον) ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον τὰς ἁμαρτίας σου· ἐπιστράφηθι ἐπ' ἐμέ, καὶ λυτρώσομαί σε. 23. Εὐφράνθητε οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν Ισραήλ· σαλπίσατε θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ιακώβ, καὶ Ισραὴλ δοξασθήσεται.

24. Οὕτω λέγει κύριος ὁ λυτρωσάμενός σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας, Ἐγὼ κύριος ὁ (+ συντελέσας) πάντα, ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα

18 ܕܐܠܗܝ ܐܢܬ. ܠܐ ܝܕܥܘ ܠܡܣܬܟܠܘ.
ܡܛܠ ܕܥܘܪ ܥܝܢܝܗܘܢ ܕܠܐ ܚܙܘܢ.
19 ܘܠܒܗܘܢ ܕܠܐ ܢܣܬܟܠܘܢ. ܘܠܐ
ܐܬܚܫܒ ܒܠܒܗ. ܘܠܐ ܐܝܕܥ
ܒܬܪܥܝܬܗ. ܕܦܠܓܗ ܐܘܩܕ ܒܢܘܪܐ.
ܘܐܦܐ ܠܚܡܐ ܥܠ ܓܘܡܪܘܗܝ.
ܘܛܘܐ ܒܣܪܐ ܘܐܟܠ. ܘܫܪܟܗ
f. 79. r. ܥܒܕ ܦܬܟܪܐ ܕܡܣܠܝܢܘܬܐ. ܘܣܓܕ
20 ܠܗ ܘܐܡܪ ܦܪܘܩܝܢܝ. ܕܥ
ܕܩܛܡܐ ܗܘ ܠܒܗܘܢ ܘܛܥܝܢ.
ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܫܟܚ ܡܦܨܐ ܢܦܫܗ.
ܚܙܘ. ܘܠܐ ܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܕܫܩܪܐ ܐܝܬ ܒܝܡܝܢܝ. o o · o · o · o o
+ 21 ܐܬܕܟܪ ܗܠܝܢ ܝܥܩܘܒ. ܘܐܝܣܪܐܝܠ
ܡܛܠ ܕܥܒܕܝ ܐܢܬ. ܓܒܠܬܟ ܠܝ
ܥܒܕܐ ܕܝܠܝ ܐܢܬ. ܘܐܢܬ
ܐܝܣܪܐܝܠ ܠܐ ܬܛܥܝܢܝ. o · o · o o o
22 ܗܐ ܓܝܪ ܐܥܒܪܬ ܐܝܟ ܥܢܢܐ
ܥܘܠܟ. ܘܐܝܟ ܥܪܦܠܐ ܚܛܗܝܟ.
ܐܬܦܢܝ ܠܘܬܝ ܘܐܦܪܩ ܐܢܐ ܠܟ.
23 ܐܬܒܣܡܘ ܫܡܝܢ ܘܬܚܕܐ
ܐܪܥܐ. ܡܛܠ ܕܪܚܡ ܡܪܝܐ ܥܠ
ܐܝܣܪܐܝܠ. ܙܥܩܘ ܒܫܝܦܘܪܐ
ܫܬܐܣܘܗ ܕܐܪܥܐ. ܫܒܚܘ ܛܘܪܐ
ܒܒܣܝܡܘ. ܪ̈ܡܬܐ ܘܟܠܗܘܢ
ܐ̈ܝܠܢܐ ܕܒܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܦܪܩ
ܐܠܗܐ ܠܝܥܩܘܒ ܘܐܝܣܪܐܝܠ
ܢܫܬܒܚ. o · o · o o o o o o o
24 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܗܘ ܕܦܪܩܟ
ܘܓܒܠܟ ܡܢ ܡܪܒܥܐ. ܐܢܐ ܐܢܐ
ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܥܒܕܐ ܟܠܐ. ܡܬܚܬ

Συναχθήτωσαν πάντες, καὶ στήτωσαν ἅμα· 12. τέκτονες γὰρ εἰσιν ἀπὸ ἀνθρώπων.

Ὅτι ὤξυνε τέκτων σίδηρον, καὶ σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτὸ, ἐν ἄνθραξι καὶ ἐν τερέτρῳ ἐρρύθμισεν αὐτὸ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ, καὶ εἰργάσατο αὐτὸ ἐν († τῇ ἰσχύϊ τοῦ βραχίονος) αὐτοῦ, καὶ (ἐπείνασε, καὶ ἠσθένησε, καὶ ἐδίψησε), καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ. 13. Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐμόρφωσεν αὐτὸ ἐν παραγραφίδι, (καὶ σιδήρῳ ἔγλυψεν αὐτὸ), καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτό, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρός, καὶ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου, στῆσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ 14. ὃ ἔκοψε κέδρον ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, καὶ ἔλαβε πρῖνον καὶ δρῦν, καὶ ἐκαρτέρωσεν ἑαυτῷ ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσε κύριος, καὶ ὑετὸς ἐμήκυνεν, 15. ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν· καὶ (λαβόντες ἀπ' αὐτοῦ καύσαντες ἐθερμάνθησαν), καὶ καύσαντες ἔπεψαν († ἄρτον) ἐπ' αὐτῷ· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο καὶ ἐποίησαν θεοὺς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς· ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν, καὶ προσπίπτει αὐτῷ, 16. οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσαν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ κρέα (ὀπτήσαντες ἔφαγον), καὶ ἐνεπλήσθησαν· καὶ θερμανθεὶς εἶπεν, Ἡδύ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην, καὶ εἶδον πῦρ. 17. († Καὶ) τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἐποίησεν εἰς γλυπτὸν θεὸν, καὶ προσπίπτει αὐτῷ, καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ, καὶ προσεύχεται αὐτῷ λέγων, Ἐξελοῦ με, ὅτι θεός μου εἶ σύ. 18. Οὐκ ἔγνωσαν τοῦ φρονῆσαι, ὅτι ἠμαυρώθησαν τοῦ βλέπειν (οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν), καὶ τοῦ νοῆσαι (ἡ καρδία

— ܢܬܟܢܫܘܢ ܟܠܗܘܢ ܘܢܩܘܡܘܢ ܐܟܚܕܐ.
ܢܓܪܐ ܓܝܪ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܒ̈ܢܝ
ܐܢܫܐ. ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
— ܡܛܠ ܕܫܢܢ ܦܪܙܠܐ ܢܓܪܐ. ܘܒܡܥܦܐ
ܦܠܚܗ. ܒܓܘܡܪܐ ܘܒܡܩܒܐ 12
ܛܟܣܗ ܘܐܩܝܡܗ. ܘܥܒܕܗ ܒܚܝܠܐ
ܕܕܪܥܗ. ܘܟܦܢ ܘܐܬܡܚܠ. ܘܨܗܐ
13 ܘܠܐ ܢܫܬܐ ܡ̈ܝܐ. ܓܒܐ ܢܓܪܐ
ܩܝܣܐ. ܘܐܩܝܡܗ ܒܡܫܘܚܬܐ.
ܘܨܝܪܗ ܒܣܪܓܠܐ. ܘܒܦܪܙܠܐ
ܓܠܦܗ. ܘܒܕܒܩܐ ܕܒܩܗ. ܘܥܒܕܗ
ܐܝܟ ܕܡܘܬܐ ܕܓܒܪܐ. ܘܐܝܟ .
f. 78. v. ܫܘܦܪܐ ܕܒܪܢܫܐ. ܠܡܩܡܘܬܗ
14 ܒܒܝܬܐ ܠܩܝܣܐ ܕܐܪܙܐ ܕܦܣܩ
ܡܢ ܥܒܐ. ܘܢܣܒ ܥܪܐ
ܘܒܠܘܛܐ ܘܐܚܣܢ ܒܩܝܣܐ. ܡܢܗ
ܡܢ ܥܒܐ ܗܘ ܕܢܨܒ ܡܪܝܐ.
15 ܘܡܛܪܐ ܐܪܒܝܗ ܒܩܘܡܬܗ. ܕܢܗܘܐ
ܠܒ̈ܢܝܢܫܐ ܠܡܘܩܕ. ܘܢܣܒܘ ܡܢܗ
ܘܐܫܚܢܘ ܘܐܚܡܘ. ܘܐܘܩܕܘ
ܘܐܦܘ ܒܗ ܠܚܡܐ. ܗܘ ܕܝܢ
ܕܝܬܪ ܦܠܚܘ ܘܥܒܕܘ ܐܠܗ̈ܐ
ܘܣܓܕܝܢ ܠܗܘܢ. ܥܒܕܗ ܓܠܝܦܐ
16 ܘܡܬܟܡܫ ܠܗ. ܗܘ ܕܦܠܓܗ
ܐܘܩܕܘ ܒܢܘܪܐ. ܘܥܠ ܦܠܓܗ
ܒܣܪܐ ܘܐܟܠܘ ܘܣܒܥܘ.
ܘܟܕ ܫܚܢ ܐܡܪ. ܗܢܝܐ ܠܝ.
17 ܕܫܚܢܬ ܘܚܙܝܬ ܢܘܪܐ. ܘܫܪܟܗ
ܥܒܕܗ ܐܠܗܐ ܓܠܝܦܐ. ܘܢܦܠ
ܣܓܕܘܗܝ ܘܫܐܠ ܠܗ. ܘܡܨܠܐ
ܠܗ ܘܐܡܪ. ܦܪܘܩܝܢܝ ܡܛܠ

6. Οὕτως λέγει κύριος ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ, καὶ ὁ ῥυσάμενος αὐτὸν θεὸς σαβαὼθ, Ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι θεός.

7. Τίς ὥσπερ ἐγώ; στήτω, καὶ καλεσάτω, καὶ ἀναγγειλάτω, καὶ († ἑτοιμασθήτω) μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀπαγγειλάτωσαν ὑμῖν.

8. Μὴ παρακαλύπτεσθε, μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε, καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν; († καὶ) μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε, εἰ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. 9. Καὶ οὐκ ἦσαν τότε οἱ πλάσσοντες μάταια, καὶ οἱ γλύφοντες ἀνωφελῆ· πάντες (γὰρ) μάταιοι οἱ ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς· καὶ μάρτυρες αὐτῶν εἰσιν († οἱ τεχνῖται οἱ ποιήσαντες αὐτὰ), (καὶ) οὐκ ὄψονται, καὶ οὐ γνώσονται, ἵνα αἰσχυνθῶσι. Τίς πλάσσει (εἴδωλον), καὶ γλυπτὸν χωνεύει· εἰς ἀνωφελῆ; ἰδοὺ πάντες οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ αἰσχυνθήσονται, 10. καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ πλάσσοντες θεοὺς, καὶ γλύφοντες († χωνευτὰ) ἀνωφελῆ, 11. καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν· καὶ κωφοί εἰσιν ἀπὸ ἀνθρώπων.

ܐܝܕܗ ܕܕܠܗܐ ܐܢܐ. ܘܒܫܡ
ܐܝܣܪܐܝܠ ܢܬܩܪܐ. ○·○·○ ○○ ○○ ○○
6 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܡܠܟܗ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ. ܘܦܪܘܩܗ ܐܠܗܐ
ܨܒܐܘܬ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܩܕܡܝܐ
ܘܐܢܐ ܐܢܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܘܠܒܪ
ܡܢܝ ܠܝܬ ܐܠܗܐ. ○·○·○ ○○
7 ܡܢܘ ܐܟܘܬܝ. ܢܩܘܡ ܘܢܩܪܐ
ܘܢܚܘܐ. ܘܢܬܛܝܒ ܠܝ. ܡܢ ܕ
ܥܒܕܬ ܒܪܢܫܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܐܬܝܢ
ܕܥܬܝܕ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܐܬܝܢ ܢܚܘܘܢ
ܠܟܘܢ. ○·○·○ ○○ ○○ ○○
8 ܠܐ ܬܬܟܣܘܢ ܘܠܐ ܬܛܥܘܢ. ܠܐ
ܗܐ ܡܢ ܒܪܫܝܬ ܫܡܥܬܘܢ.
ܘܚܘܝܬ ܠܟܘܢ. ܘܣܗ̈ܕܝ ܐܢܬܘܢ
ܐܢܘܢ. ܐܢ ܐܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܡܢܝ.
9 ܘܠܝܬ ܗܘܐ ܗܝܕܝܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܓܒܠܝܢ
ܣܪܝܩܐ. ܘܓܠܦܝܢ ܠܐ ܡܘܬܪܝܢ. f. 78. r.
ܟܠܗܘܢ ܓܝܪ ܣܪܝܩܐ ܐܢܘܢ. ܐܝܠܝܢ
ܕܥܒܕܝܢ ܪ̈ܓܝܓܬܗܘܢ ܡܕܡ ܕܠܐ
ܡܘܬܪ ܠܗܘܢ. ܘܣܗ̈ܕܝܗܘܢ
ܐܢܘܢ ܐ̈ܘܡܢܐ ܕܥܒܕܘ ܐܢܘܢ
ܘܠܐ ܚܙܝܢ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܕܢܒܗܬܘܢ.
ܡܢ ܓܒܠ ܦܬܟܪܐ. ܘܓܠܦܐ ܢܣܟ
ܠܠܐ ܡܘܬܪ. ܗܐ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܫܬܬܦܝܢ ܒܗ ܢܒܗܬܘܢ.
10 ܘܢܒܗܬܘܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܓܒܠܝܢ
ܐܠܗܐ. ܘܓܠܦܝܢ ܢܣܟܐ ܕܠܐ
11 ܡܘܬܪ. ܘܟܠܗܘܢ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܗܘܘ
ܝܒܫܘ. ܘܚܪܫܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܒ̈ܢܝ
ܐܢܫܐ. ○·○·○ ○○ ○○ ○○

ἐν δώροις, οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ· 24. († οὐκ) ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα, οὐδὲ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προέστην σου. 25. Ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι, ἐγὼ αὐτὸς ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου οὐ μὴ μνησθήσομαι. 26. Σὺ δὲ μνήσθητι, καὶ κριθῶμεν ἅμα· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς. 27. Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι ἥμαρτον, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ. 28. Καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντές σου τὰ ἅγιά μου· καὶ *ἔδωκα ἀπολέσαι ἰακὼβ, καὶ ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

XLIV, 1. Νῦν ἄκουσον ἰακὼβ ὁ παῖς μου, καὶ ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην. 2. Οὕτω λέγει κύριος ὁ θεός σου ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας.

Ἐγὼ βοηθήσω σοι, μὴ φοβοῦ παῖς μου ἰακὼβ, καὶ ὁ ἠγαπημένος ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

3. Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου, 4. καὶ ἀνατελοῦσιν ὡς ἀναμέσον ὕδατος χόρτος, καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραῤῥέον ὕδωρ. 5. Οὗτος ἐρεῖ, Τοῦ θεοῦ εἰμι, καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἰακώβ· καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐτοῦ, Τοῦ (κυρίου) εἰμί, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἰσραὴλ († ἐπικληθήσεται).

θήσονται. 15. Ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν (καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν), ὁ καταδείξας ἰσραήλ. 16. Οὕτως λέγει κύριος, ὁ δοὺς ὁδὸν ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον, 17. ὁ ἐξαγαγὼν ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον πολὺν καὶ ἰσχυρόν· ἀλλ' ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστήσονται, († καὶ) ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον. 18. Μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε. 19. Ἰδοὺ γὰρ ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ.

Καὶ γνώσεσθε αὐτά· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδόν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς. 20. Εὐλογήσει με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σειρῆνες, καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν, 21. (καὶ) τὸν λαόν μου ὃν περιεποιησάμην· τὰς ἀρετάς μου (ἐξηγήσονται)

22. Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε ἰακώβ, οὐδὲ κοπιάσαι σε ἐποίησα ἰσραήλ. 23. Οὐκ ἤνεγκάς μοι πρόβατα (τῶν ὁλοκαυτωμάτων), οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με· οὐκ ἐδούλευσάς μοι

f. 76. r. ܠܟܘܢ. ܗܟܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.
14 ܦܪܘܩܟܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ.
ܡܫܠܚܠܟܘܢ ܡܛܠ ܐܢܐ ܠܒܒܠ.
ܘܡܥܝܪ ܐܢܐ ܠܟܘܠܗܘܢ ܒܪܘܡܐ.
ܘܡܟܠܝܢ ܒܫܫܠܢ ܠܐܣܝܪܘܢ.
15 ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܩܕܝܫܟܘܢ ܘܡܠܟܟܘܢ. ܗܘ ܕܚܘܝܬ
16 ܠܐܝܣܪܐܝܠ. ܗܟܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ.
ܗܘ ܕܝܗܒ ܐܘܪܚܐ ܒܝܡܐ.
17 ܘܡܦܩ ܒܡܪ̈ܟܒܐ ܒܚ̈ܝܠܐ. ܗܘ
ܕܐܦܩ ܡܪܟܒܬܐ ܘܣܘܣܐ. ܘܥܡܐ
ܣܓܝܐ ܘܚܝܠܬܢܐ. ܐܠܐ ܕܡܟܘ
ܘܠܐ ܩܡܝܢ. ܘܕܥܟܘ ܐܝܟ
18 ܫܪܓܐ ܕܛܦܐ. ܠܐ ܬܬܕܟܪܘܢ
ܩܕܡ̈ܝܬܐ. ܘܥܬܝܩܬܐ ܠܐ
19 ܬܬܒܝܢܘܢ. ܗܐ ܓܝܪ ܐܢܐ ܥܒܕ
ܐܢܐ ܚ̈ܕܬܬܐ ܕܗܫܐ
ܕܢܚܝ. ○•○•○ ○○ ○○ ○○
ܘܬܕܥܘܢ ܐܢܝܢ. ܘܐܥܒܕ ܒܡܕܒܪܐ
ܐܘܪܚܐ. ܘܢܗܪܐ ܕܒܝܬ ܨ̈ܗܝܐ
20 ܝܫܒܚܘܢܢܝ. ܚ̈ܝܘܬ
ܕܒܪܐ. ܣܝܪܢܐ ܘܒܢܬ ܢܥ̈ܡܝܐ.
ܕܝܗܒܬ ܒܡܕܒܪܐ ܡ̈ܝܐ.
ܘܢܗ̈ܪܘܬܐ ܐܝܟ ܕܒܝܬ ܨ̈ܗܝܐ.
21 ܕܢܫܩܘܢ ܠܓܢܣܝ ܓܒܝܐ. ܘܠܥܡܝ
ܗܘ ܕܩܢܝܬܗ. ܬܫܒܚܬܐ ܕܝܠܝ
○•○•○ ܢܫܬܥܘܢ ○•○•○
— ܠܐ ܗܫܐ ܩܪܝܬܟ ܝܥܩܘܒ.
f. 77. r.
22 ܘܠܐ ܠܐܝܬܟ ܕܥܒܕܬ ܐܝܣܪܐܝܠ.
23 ܠܐ ܐܝܬܝܬ ܠܝ ܐܡܪܐ ܕܩܘܪܒܢ
ܥܠܘܬܟ. ܘܒܕ̈ܒܚܝܟ ܠܐ ܫܒܚܬܢܝ.

ܐܢܐ. ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܐܝܬܐ ܙܪܥܟ.
6 ܘܡܢ ܡܥܪܒܐ ܐܟܢܫܟ. ܐܡܪ
ܠܓܪܒܝܐ ܐܝܬܝ ܘܠܬܝܡܢܐ ܠܐ
ܬܟܠܝ. ܐܝܬܝ ܒܢܝ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܪܚܝܩܐ. ܘܒܢܬܝ ܡܢ ܣܘܦܝܗ
ܕܐܪܥܐ. ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܩܪܝ f. 76. r.
7 ܒܫܡܝ. ܒܫܘܒܚܝ ܓܝܪ ܬܩܢܬܗ
8 ܘܓܒܠܬܗ ܘܥܒܕܬܗ. ܘܐܦܩܬ
ܥܡܐ ܣܡܝܐ. ܘܥܝܢܘܗܝ ܗܟܘ
ܐܝܬܝܗܝ ܣܡܝܢ. ܘܐܕܢܐ
ܚܪܫܬܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ○○.○○ ○ ○
— ܘܟܠܗܘܢ ܥܡܡܝܐ ܐܬܟܢܫܘ
9 ܐܟܚܕܐ. ܘܢܬܟܢܫܘܢ ܪܝܫܐ ܡܢܗܘܢ.
ܡܢܘ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܡܚܘܐ ܗܠܝܢ.
ܐܘ ܕܡܢ ܪܫܝܬܐ ܡܢ ܡܫܡܥ
ܠܟܘܢ. ܝܬܘܢ ܠܣܗܕܝܗܘܢ
ܘܢܙܕܩܘܢ. ܘܢܫܡܥܘܢ ܘܢܐܡܪܘܢ
10 ܫܪܪܐ. ܗܘܘ ܠܝ ܣܗܕܐ. ܘܐܢܐ
ܣܗܕܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.
ܘܥܒܕܐ ܗܘ ܕܓܒܝܬ. ܕܬܕܥܘܢ
ܘܬܗܝܡܢܘܢ ܒܝ. ܘܬܣܬܟܠܘܢ
ܕܐܢܐ ܐܢܐ. ܘܩܕܡܝ ܠܐ
ܗܘܐ ܐܚܪܢ ܐܠܗܐ. ܘܒܬܪܝ
11 ܠܐ ܝܗܘܐ. ܐܢܐ ܐܝܬܝ ܐܢܐ
ܐܝܬܝ ܐܠܗܐ. ܘܠܝܬ ܒܪ ܡܢܝ
12 ܕܦܪܩ. ܐܢܐ ܚܘܝܬ ܘܦܪܩܬ.
ܚܣܕܬ ܘܠܝܬ ܗܘܐ ܒܟܘܢ ܢܘܟܪܝ.
ܐܢܬܘܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܣܗܕܝ. ܘܐܢܐ
13 ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܘܥܘܕ ܡܢ ܒܪܫܝܬ
ܐܢܐ ܐܝܬܝ. ܘܠܝܬ ܕܡܦܨܐ ܡܢ
ܐܝܕܝ. ܥܒܕ ܐܢܐ ܘܡܢܘ ܡܗܦܟ

δυσμῶν συνάξω σε. 6. Ἐρῶ τῷ βοῤῥᾷ, Ἄγε, καὶ τῷ λιβὶ, Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ γῆς πόῤῥωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, 7. πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν, καὶ ἔπλασα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐτὸν, 8. καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλὸν, καὶ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὡσαύτως εἰσὶ τυφλοὶ, καὶ κωφὰ τὰ ὦτα ἔχοντες.

9. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα; καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς (+ ἐστιν) ἐν αὐτοῖς (+ ὃς) ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. 10. Γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει κύριος ὁ θεὸς, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. 11. Ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σώζων. 12. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς, 13. (καὶ) ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει (αὐτά); 14. Οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, Ἕνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ (ποιήσω) φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δε-

23. Τίς († ἐστιν) ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα, καὶ προσάξει καὶ εἰσακούσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα; 24. Τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν ἰακὼβ καὶ ἰσραὴλ τοῖς προνομεύσασιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ; 25. Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσεν αὐτῶν πόλεμος, καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλῳ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν, οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν, καὶ ἀνήφθη ἐν αὐτοῖς.

XLIII, 1. Καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε ἰακώβ, καὶ ὁ πλάσας σε ἰσραήλ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρωσάμην σε, († καὶ) ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου· († ὅτι) ἐμὸς εἶ σύ. 2. Ἐὰν διαβαίνῃς δι' ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμί, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσί σε· καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρός, οὐ μὴ κατακαυθῇς, († καὶ) φλὸξ οὐ κατακαύσει σε. 3. Ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἅγιος ἰσραήλ, ὁ σώζων σε.

Ἐποίησα ἄλλαγμά σου αἴγυπτον, καὶ αἰθιοπίαν καὶ († σαβά). 4. Ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου († ἐν ὀφθαλμοῖς μου), ἐδοξάσθης, καὶ ἐγώ σε ἠγάπησα, καὶ δώσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σοῦ πολλούς, καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου. 5. Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ

ܕܐܡܪ ܦܢܝ. ○·○·○ ○○ ○○ ○○
23 ܡܢܘ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܗܘ ܕܨܝܬ
ܗܠܝܢ ܘܢܨܬܝܬ ܘܢܫܡܥ ܠܡܐܬܝܢ.
24 ܡܢܘ ܝܗܒ ܠܡܒܙܙ ܠܝܥܩܘܒ.
ܘܠܝܣܪܐܝܠ ܠܒܙܘܙܘܗܝ. ܠܐ
ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܚܛܘ ܠܗ: ܘܠܐ
ܨܒܝܢ ܗܘܘ ܕܢܗܠܟܘܢ ܒܐܘܪܚܬܗ:
25 ܘܠܡܫܡܥ ܠܢܡܘܣܗ. ܘܐܝܬܝ
ܥܠܝܗܘܢ ܪܘܓܙܐ ܕܚܡܬܗ. ܘܐܬܚܝܠ
ܥܠܝܗܘܢ ܩܪܒܐ. ܘܐܝܠܝܢ
f. 75. v. ܕܡܫܠܗܒܝܢ ܥܠܝܗܘܢ ܡܢ ܚܕܪܝܗܘܢ.
ܘܠܐ ܝܕܥ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܘܠܐ
ܣܡ ܥܠ ܢܦܫܗ. ܘܝܩܕ ܒܗܘܢ
ܢܘܪܐ. ○·○·○ ○ ○○ ○○ ○○
— ܘܗܫܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
XLIII, 1 ܐܠܗܐ. ܕܒܪܟ ܝܥܩܘܒ ܘܓܒܠܟ
ܐܝܣܪܐܝܠ. ܠܐ ܬܕܚܠ ܡܛܠ
ܕܦܪܩܬܟ. ܘܩܪܝܬܟ ܒܫܡܟ
2 ܕܕܝܠܝ ܐܢܬ. ܐܢ ܬܥܒܪ ܒܡܝܐ
ܥܡܟ ܐܢܐ. ܘܢܗܪܘܬܐ ܠܐ
ܢܫܛܦܘܢܟ. ܘܐܢ ܬܗܠܟ ܠܠ
ܢܘܪܐ ܠܐ ܬܐܩܕ. ܘܫܠܗܒܝܬܐ
3 ܠܐ ܬܘܩܕܟ. ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܐܢܐ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ. ܩܕܝܫܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܦܪܘܩܟ. ○·○·○·○ ○○
— ܥܒܕܬ ܚܘܠܦܐ ܚܠܦܟ ܡܨܪܝܢ.
4 ܘܟܘܫ ܘܣܒܐ. ܡܢ ܕܗܘ ܝܩܪ
ܗܘܝܬ ܩܕܡܝ ܐܫܬܒܚܬ. ܘܐܢܐ
ܪܚܡܬܟ. ܘܐܬܠ ܚܠܦܝܟ ܒܢܝ
ܐܢܫܐ ܣܓܝܐܐ. ܘܪܫܝܢ ܚܠܦ
5 ܪܝܫܟ. ܠܐ ܬܕܚܠ ܡܛܠ ܕܥܡܟ

17. Καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, (✝ καὶ) τὴν ἐλεημοσύνην μόυ εἰς σταθμοὺς,_οἱ (δὲ) πεποιθότες . . . .

XLII, 17. . . . . τοῖς χωνευτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν. 18. Οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν. 19. Καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδές μου, καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; ※ τίς τυφλὸς ὡς ὁ ἀπεσχηκώς; καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ.

20. Εἴδετε πλεονάκις, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἠνεῳγμένα τὰ ὦτα, καὶ οὐκ ἠκούσατε. 21. Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐβούλετο ἵνα δικαιωθῆτε, καὶ μεγαλύνητε αἴνεσιν. 22. Καὶ εἶδε, καὶ (ἰδοὺ) ὁ λαὸς πεπρονομευμένος, καὶ διηρπασμένος· (ἰδοὺ) γὰρ (✝ αἱ παγίδες) ἐν τοῖς ταμείοις πανταχοῦ, καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς· ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος, (✝ καὶ εἰς) ἅρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων, Ἀπόδος.

— ܘܐܣܝܡ ܕܝܢ ܠܣܒܪܐ. ܘܡܪܚܡܘܬܝ
17 ܠܡܬܩܠܬܐ. ܐܠܝܢ ܕܝܢ ܕܡܬܪܚܨܝܢ

— — — — — — — — —

f.75.r. ܠܢܣܟܐ ܕܐܠܗܢ ܐܢܬܘܢ ܐܠܗܝܢ
XLII, 17, 18 ܚܪܫܐ ܫܡܥܘ. ܘܣܡܝܐ ܚܙܘ
19 ܘܚܙܘ. ܘܡܢܘ ܣܡܝܐ ܐܠܐ
ܠܥܒܕܝ. ܘܚܪܫܐ ܐܠܐ ܐܠܝܢ
ܕܫܠܝܛܝܢ ܠܥܠܝܗܘܢ.. ※ ܡܢܘ
ܣܡܝܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܫܦܝܩ.
ܘܐܣܬܡܝܘ ܠܥܒܕܘܗܝ ܕܐܠܗܐ..
20 ܚܙܝܬܘܢ ܙܒܢ ܣܓܝܐܢ. ܘܠܐ
ܐܬܢܛܪܬܘܢ ܦܬܝܚܢ ܐܕܢܝܟܘܢ
21 ܘܠܐ ܫܡܥܬܘܢ. ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ
ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܬܙܕܕܩܘܢ ܘܬܪܘܪܒܘܢ
22 ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܚܙܐ ܘܗܐ ܥܡܐ
ܒܙܝܙܐ ܘܚܛܝܦܐ. ܗܐ ܓܝܪ ܦܚܐ
ܒܬܘܢܐ ܒܟܠ ܐܬܪ. ܘܒܒܬܐ ܐܟܚܕܐ
ܐܝܟܐ ܕܛܫܘ ܐܢܘܢ. ܗܘܘ ܠܒܙܬܐ
ܘܠܝܬ ܕܡܦܨܐ. ܘܠܚܛܘܦܝܐ ܘܠܝܬ

ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܥܡܠܐ. ܠܡܒܥܝ ܓܝܪ
ܥܒܕܝܗܘܢ ܕܠܐ ܡܪܝܐ. ܘܕܡܬܚܙܐ
ܕܠܒܗܘܢ ܗܘܐ ܕܠܐ ܡܣܬܒܠ ܠܐ
ܠܗܘܢ. ܒܟܠܠ ܓܝܪ ܕܛܘܦܢܐ
ܗܘܐ ܕܡܬܬܠܬܐ ܡܢ ܠܒܒܐ.
f.27.r. ܬܗܘܘܢ ܠܗܘ ܠܡܚܐ. ܘܐܬܬܚܝܒ
19 ܕܠܒܒ ܠܫܡܥܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܚܝܐ
ܡܚܝܐ ܠܒܒܐ ܒܐܫܬܡܥ.
ܘܟܠܠܐ ܬܗܘܐ ܠܡܬܐ ܘܫܡܥܐ
20 ܒܝܡܐ. ܐܠܗܐ ܠܡܝܡܪ ܡܢܘ
ܕܡܬܠܚܡ ܐܠܗܢ. ܐܡܪ ܠܐ

ܡܢܝܢ ܠܡܬܬܩܦܘ. ܚܝܠ ܕܝܢ ܡܫܚܠܦ
21 ܚܝܠ ܠܡܬܬܩܦܘ. ܐܝܟ ܛܘܪܐ
ܕܓܒܥܐ. ܡܛܠ ܕܦܘܫ ܡܪܝܐ
ܠܡܫܬܐܪܘ. ܘܡܫܬܐܪܬܐ ܡܛܪܝ
ܘܠܐ ܡܬܡܢܝܐ. ܡܛܠ ܕܡܛܐ
ܬܗܘܘܢ ܡܩܘܡ. ܘܬܗܘܐ ܒܝܫܬܐ
ܕܠܒܘܗܝ. ܚܢܢ ܫܡܥܬܐ ܬܚܙܘܢ
ܒܚܝܘܗܝ. ܒܪܐ ܕܡܬܪܪܐ.
ܫܘܒܚܐ ܕܝܢ ܬܬܪܐܝܬ ܠܐܢܫܐ.
ܘܡܬܪܬܐ ܕܠܒܗ ܬܬܪܥܐ
ܗܘܝܢ.

14. Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ. 15. Ὅτι εἴπατε, Ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾅδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας· καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ᾽ ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα.

— ܡܛܠ ܗܢܐ ܫܡܥܘ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ
14 ܓܒܪ̈ܐ ܐܠܝ̈ܨܐ. ܘܪ̈ܝܫܢܐ ܕܥܡܐ ܗܢܐ
15 ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ ܒܐܘܪܫܠܡ ܡܛܠ
ܕܐܡܪܬܘܢ ܥܒܕܢ ܩܝܡܐ ܥܡ
ܫܝܘܠ. ܘܬܢܘܝ ܥܡ ܡܘܬܐ. ܥܠܥܠܐ
ܕܐܬܝܐ ܐܢ ܬܥܒܪ ܠܐ ܬܐܬܐ ܥܠܝܢ.
ܣܡܢܢ ܣܒܪܢ ܕܟܕܒܘܬܐ. ܘܒܟܕܒܘܬܐ
ܢܬܛܫܐ.

16. Διατοῦτο οὕτω λέγει κύριος ὁ θεός, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον, θεμέλιον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

— ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
16 ܐܠܗܐ. ܗܐ ܐܢܐ ܣܐܡ ܐܢܐ
ܒܫܬܐܣܘܗ̇ ܕܨܗܝܘܢ. ܟܐܦܐ
ܓܒܝܬܐ. ܪܝܫ ܙܘܝܬܐ ܡܝܩܪܬܐ
ܫܬܐܣܬܐ ܒܫܬܐܣܘܗ̇. ܘܐܝܢܐ
ܕܡܗܝܡܢ ܒܗ ܠܐ ܢܒܗܬ.

ܕܡܪܝܐ. ܬܘܟܠܐ ܥܠ ܬܘܟܠܐ.
ܘܬܘܟܠܐ ܥܠ ܬܘܟܠܐ. ܘܐܘܠܨܢܐ
ܥܠ ܐܘܠܨܢܐ. ܘܐܘܠܨܢܐ ܥܠ
ܐܘܠܨܢܐ. ܡܟܝܠ ܠܙܥܘܪܐ ܘܡܟܝܠ ܠܙܥܘܪܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܢܐܙܠܘܢ ܘܢܦܠܘܢ
ܘܢܬܗܦܟܘܢ ܠܒܣܬܪܗܘܢ.
ܘܢܬܬܒܪܘܢ ܘܢܬܬܨܝܕܘܢ ܘܢܬܬܚܕܘܢ. ܡܝ.
14 ܡܛܠ ܗܢܐ ܫܡܥܘ ܡܠܬܗ
ܕܡܪܝܐ ܓܒܪ̈ܐ ܡܬܐܠܨ̈ܢܐ. ܘܪ̈ܫܢܘܗܝ
ܘܫܠܝܛܢܘܗܝ ܕܥܡܐ ܗܢܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ.
15 ܡܛܠ ܕܐܡܪܬܘܢ ܕܥܒܕܢ ܥܡ
ܕܝܐܬܩܐ ܥܡ ܫܝܘܠ: ܘܥܡ
f.26.v. ܥܡ ܩܝ̈ܡܐ ܥܡ ܡܘܬܐ: ܥܠܥܠܐ
ܕܪܕܝܐ ܐܢ ܬܥܒܪ ܠܐ ܬܐܬܐ
ܥܠܝܢ: ܡܛܠ ܕܣܡܢ ܥܠ ܠܐ ܕܟܕܒܘܬܐ
ܬܘܟܠܢ: ܘܒܣܬܪܐ ܕܟܕܒܘܬܐ.

16 ܡܬܛܫܝܢܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܟܢܐ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܗܐ ܐܢܐ
ܣܐܡ ܐܢܐ ܒܫܬܐܣܘܗ̇ ܕܨܗܝܘܢ.
ܟܐܦܐ ܓܒܝܬܐ ܝܩܝܪܬܐ. ܓܒܝܬܐ
ܪܝܫ ܙܘܝܬܐ ܡܝܩܪܬܐ ܒܫܬܐܣܬܐ
ܕܨܗܝܘܢ. ܘܐܝܢܐ ܕܡܗܝܡܢ ܒܗ ܠܐ
17 [2]ܢܒܗܬ. ܘܐܣܝܡ ܕܝܢܐ ܒܡܫܘܚܬܐ.
ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܒܡܬ̈ܩܠܐ. ܘܒܪܕܐ
ܢܥܩܪ ܬܘܟܠܢܐ ܥܠ ܕܟܕܒܘܬܐ
ܒܪܕܐ ܢܣܚܦ ܐܢܘܢ. ܘܡܛܫܝܬܐ ܗܘ
ܕܡܛܫܝܢ ܒܗ ܡ̈ܝܐ ܢܫܛܦܘܢ.
ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܥܒܪܘܢ ܥܠܝܟܘܢ ܥܠܥܠܐ.
18 ܐܠܐ ܠܝ ܢܬܒܛܠ ܩܝܡܬܟܘܢ ܕܥܒܕܬܘܢ
ܗܘ ܕܥܡ ܡܘܬܐ. ܘܬܘܟܠܢܟܘܢ ܕܥܒܕܬܘܢ

[2] ܢܚܒܠ.
ܒܫܒܪܐ

8. Ἀρὰ ἔδεται τὴν βουλὴν ταύτην, αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ (ἐστιν) ἕνεκεν πλεονεξίας.

9. Τίνι ἀνηγγείλαμεν κακά, (ἢ) τίνι ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν; οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ. 10. Θλῖψιν ἐπὶ θλῖψιν (προσδέχεσθε προσδέχεσθε), ἔτι μικρόν, ἐλπὶς . . . .

11. . . . . . γλώσσης . . . . 12. λέγοντες . . . . καὶ τοῦτο τὸ σύνταγμα . . . . . . 13. Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον . . . . θλῖψις ἐπὶ θλῖψιν, ἐλπὶς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι . . . . καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύσουσι, καὶ ἁλώσονται, καὶ πεσοῦνται.

8 ܐܬܡܠܝ ܡܩܝܐܬܐ. ܒܟܘܠܬܐ
ܬܐܟܘܠ ܠܡܠܟܘܬܐ ܗܕܐ. ܗܕܐ ܓܝܪ
ܡܠܟܬܐ ܐܬܡܠܝ ܡܛܠ
ܒܟܘܒܘܬܐ. ○.○.○.○ , ○○ ○○
— ܠܡܢ ܚܘܝܢ ܚܝ ܒܝܫܬܐ. ܐܘ ܠܡܢ
9 ܣܒܪܢ ܚܝ ܚܘܝܢܐ. ܠܕܠܝܢ ܕܦܛܝܡܝܢ
ܡܢ ܚܠܒܐ. ܠܕܠܝܢ ܕܡܢܥܠܝܢ ܡܢ
10 ܬܕܝܐ. ܐܘܠܨܢ ܥܠ ܐܘܠܨܢ.
ܣܒܘ ܣܒܘ. ܠܘܬ ܡܢܥܠ. ܣܒܪܐ
— — — — — — — — — — — f. 74. v.
— — — — — — — — — —
11 ܒܠܫܢ — — — — — — — —
12 ܘܐܡܪܝܢ — — — — — — — — —
ܘܗܘܐ ܣܘܢܛܓܡ — — — — — — —
13 ܘܬܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܠܬܗ — — — —
ܐܘܠܨܢ ܥܠ ܐܘܠܨܢ. ܣܒܪܐ — —
ܣܒܪܐ. ܠܘܬ ܡܢܥܠ ܠܘܬ — —
ܘܢܦܠܘܢ ܠܒܣܬܪܗܘܢ. ܘܢܬܒܪܘܢ
ܘܢܬܣܟܢܘܢ ܘܢܬܬܚܕܘܢ: ܘܢܦܠܘܢ. ○.○ —:

ܡܢ ܚܠܒܐ. ܚܕ ܡܢ ܬܪܒܐ ܕܥܡܪܐ
ܘܩܕܡ. ܗܘܐ ܕܝ ܡܢ ܗܝܟܠܐ.
8 ܒܟܘܠܬܐ ܬܐܟܘܠ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܕܢ
ܗܕܐ. ܗܕܐ ܓܝܪ ܬܐܟܘܠܬܐ ܡܛܠ
ܒܟܘܒܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܐܫܬܘܕܥ.
ܘܟܠܗܘܢ ܦܬܘܪܐ ܐܬܡܠܝܘ ܬܘܒܥܐ
9 ܘܬܘܒܬܐ ܡܢ ܟܠܢ ܕܡܬܐ.[1]ܗܘ. ܠܡܢܘ
ܢܚܘܐ ܒܝܫܬܐ. ܘܠܡܢܘ ܢܫܡܥ
ܡܒܣܪܐ. ܠܕܠܝܢ ܕܦܛܝܡܝܢ ܡܢ
ܚܠܒܐ: ܘܠܕܠܝܢ ܕܦܛܝܡܝܢ ܡܢ ܬܕܝܐ.
10 ܡܛܠ ܕܐܘܠܨܢܐ ܥܠ ܐܘܠܨܢܐ
ܘܐܘܠܨܢܐ ܥܠ ܐܘܠܨܢܐ. ܘܣܒܪܐ
ܥܠ ܣܒܪܐ. ܘܣܒܪܐ ܥܠ ܣܒܪܐ.
11 ܡܛܠ ܒܬܚܒܠ ܘܡܛܠ ܒܬܚܒܠ ܡܛܠ
ܕܡܡܠܠܝܢ ܒܠܫܢ ܘܒܠܫܢ ܐܚܪܢ
ܐܡܠܠ ܥܡ ܥܡܐ ܗܢܐ
12 ܕܐܡܪ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܐܡܪܬ ܠܗܘܢ.
ܗܕܐ ܗܝ ܢܝܚܬܐ ܐܢܝܚܘ ܠܕܠܝܗܝܢ:
ܘܗܘܐ ܡܫܒܚ ܕܫܡܥܘ ܘܠܐ ܨܒܘ
13 ܠܡܫܡܥ. ܘܬܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܠܬܗ

[1] ܥܒܕ ܕܠܐ ܒܥܒܕܐ
ܕܡܚܬܐ ܢܒܝܐ

f. 74. r.

XXVIII

3 [illegible]
4 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
5 [illegible]
[illegible]
6 [illegible]
[illegible]
7 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

. . . .

. . . .

XXVIII, 3. .... ἐφραίμ... 4... τῆς ἐλπίδος.... τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ·... σύκου, ὃ ὁ ἰδὼν αὐτό, πρινὴ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν.

5. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος (+ δυνατός) ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος, ὁ πλακεὶς τῆς δόξης, τῷ καταλειφθέντι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 6. Καταλειφθήσονται γὰρ ἐν πνεύματι κρίσεως, ἐπὶ κρίσιν καὶ ἰσχὺν κωλύων ἀνελεῖν. 7. Οὗτοι γὰρ οἴνῳ πεπλανημένοι εἰσί, (+ καὶ) ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σίκερα. ἱερεὺς καὶ προφήτης (+ ἐπλανήθησαν) διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐσείσθησαν, ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ σίκερα ἐπλανήθησαν· τουτέστι φάσμα.

f. 25. r.

[illegible]
XXVIII 1 [illegible]
[illegible]
[illegible]
2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
3 [illegible]
[illegible]
4 [illegible]

f. 25. v

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
5 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
6 [illegible]
[illegible]
7 [illegible]
[illegible]
[illegible]

XXVIII, 9. ܩܪ in textu pro ܩܪܝܢܐ indicat initium Lectionis, quae in marg. indicatur charactere medio inter *estranghelo* et *maroniticum*: *Lectio feriae secundae Hebdomadis magnae*, nempe Passionis Domini collata tabula initio codicis Musei Britannici, *Add. MS.* 14445. Ubi Lectio finiat, nescio, cum ultra excerptum meum progrediatur, ut videtur, ubi nota finis erat ponenda.

v. 16. Margo char. medio: ܬܣܘܦ in ipso codice refertur voci ܢܙܘܥ, quod legit Pescito, cum illud legat Syro-Hexaplaris: ܟܫܘܪܐ referendum voci sequentis versus ܡܫܘܚܬܐ, quae ex Pescito ܠܡܫܘܚܬܐ oriri videtur, dum ܟܫܘܪܐ legit Syro-Hexaplaris.

v. 20. ܠܡܬܟܢܫܘ 2º, nescio an recte descripserim, sed certo corrigendum ex Hexaplari, quam hic refert, in ܠܡܬܟܢܫܘ.

XLV, 7. In fronte folii 42, *r.* minio: ܐܫܥܝܐ *Esaias*, et in imo marg. in medio nota quinternionis ܝ *X*.

v. 9. Lection marg. ܐܡܪ ܗܘ nullum habet indicem in textu, sed collato Syro-Hexaplari referenda loco, cui dedi; est praeterea e regione illius lineae cui ipse retuli.

v. 14. Punctum sub ܪܘܚܐ dubium in codice.

XLVI, 4 in fine ܫܠ (ܫܠܡܬ) *Explicit*: deest rubrica Lectionis ex defectu codicis.

XLVII, 1. *Capitulum XXXVIII.* Item Syro-Hexaplaris. In Esaia numeri Capitulorum conveniunt, ut ex pluribus liquet, non semper tamen initium eorum.

XLVIII, 9. Marg. ch. medio: *longanimis ero;* scholion est philologicum.

v. 11. Marg. ch. medio, minio: *Lectio Pentecostes.*

v. 14. Lectio, in marg. inferiore etiam in codice, cingitur linea rubra.

v. 16. Post ܪܘܚܗ ipse, ut puto, omisi interpunctionem.

v. 22. In textu ܫܠ (ܫܠܡܬ) *Explicit*, Lectio v. 11.

IL, 1. In textu ܩܪ (ܩܪܝܢܐ) *Lectio*, et marg. minio ch. medio: *Lectio Nativitatis Domini;* item *Capitulum XXXIX*, cum Syro-Hexaplari.

Ibid. ܡܒܣܡܢܝܢ, cf. supra ad eundem locum in alia versione.

v. 6. Tres lectiones marginales ch. medio: ܡܟܠܐ in textu sine punctis *ribui* est.

v. 7. Literae ܘ ܠܗ in ܒܪܘܪܒܘܬܗ ܠܡܫܝܚܗ in rasura, 1 m. ex atramento; erat, ut videtur, ܒܪܘܪܒܘܬܗ ܠܐܡܫܝܚܗ.

v. 14. In textu ܫܠ (ܫܠܡܬ) *Explicit* Lectio v. 1.

v. 16. ܐܠܗܐ, cf. notam ad eundem locum in alia versione.

v. 18. ܚܝ ܐܢܐ, praeter ܚܝ arcte in rasura, 1 m. ex atramento, erat fortasse unum ܚܝ.

rius eorundem codicum anno 1866 non debilitavit, sed confirmavit. Addam hic novum librum, Ezechielem nempe ejusdem recensionis asservari, ut puto, in codice Vaticano V (Cat. Bib. Vatic. II, 10). Cum enim ex iis omnibus quae in Catalogo de eo dicebantur, hanc recensionem ibi extare suspicarer, scripsi ad Reverendissimum D. Carolum Vercellone, ut aliquot versus ex eodem mihi curaret describendos, quod benevole praestitit usus opera Rev. Aloysii Vincenzi; quibus examinatis, recensionem Jacobi contineri in illis probabillimum visum est. Cum vero seculo VIII codicem scriptum putent auctores Catalogi, et conditionem ejus indicent talem fere, qualis est codicum Londinensium et Parisiensis V, seculi certi VIII omnium, licet suspicari, num forte sint omnes ejusdem manus. Sed quidquid demum de his sit, quartum sane textum Syriacum exhibent ea quae do excerpta; atque etsi aeque ac alia Fragmenta quae edo, longe minoris sint momenti in re critica ac versiones Pescito et Hexaplaris, historiae versionum Syrarum nova subsidia praestant, et etiam linguae Syriacae studio, cum inutilis esse non possit collatio multarum versionum ejusdem textus, quae in pluribus conveniunt, et concinnatae fuerunt diversa aetate. Vetustissimum sane linguae habitum refert Pescito; ejusdem proprietatis studiosa est nova Fragmentorum versio; Syro-Hexaplaris, si singulae voces et formae seorsim sumptae considerantur, in linguae proprietatem vix peccat, sed tamen laxior est, et nexus multum a Graeco pendet; praestat isti recensio Jacobi, et grammaticum virum sapit, quin tamen vetustissimum colorem Pescito reddat.

Versionem recensioni Jacobi nullam addidi, quia tantum ex usu ipsius textus oriri possunt emolumenta inde speranda.

Quoad editionis meae rationem codicis lineas servavi, et omnia quae codex habet in margine, ad calcem paginae repraesentavi. Seriores curas in his nullas animadverti. Monendum tamen me operae pretium non putasse apographum meum iterum ad codicem conferre, cum ex ceteris versionibus facile putarem detegere si quid errassem; si dubia de lectione codicis oriebantur, dum typis pararem, opera amici Guilelmi Wright codicem consului. Sed fateor minorem Jacobi recensioni edendae curam me adhibuisse, quam aliis Fragmentis. Pauca quae animadvertenda esse puto, jam praestabo.

Textus magnifico charactere *estranghelo* exaratur, item marginalia, sed minutiori, nisi aliter esse indico. Minio exhibentur quae *estranghelo* charactere dedi, ac praeterea rubricae lectionum ecclesiasticarum XXVIII, 9, XLVIII, 11, ubi ipse incaute charactere maronitico usus sum.

7.º Philoxeniana utitur forma 1 pers. pluralis praeteriti cum duplici *Nun* cum Harklensi ܐܬܒܝܐܢܢ 2 Cor. VII, 13: item noster cum Hexaplari XXVIII, 15 bis.

8.º Philoxeniana Esa. IX, 7 ܫܠܡܗ pro τῆς εἰρήνης αὐτοῦ; casus item mutatur in nostro XXVIII, 5; aliter Hexaplaris in utroque loco.

9.º Philoxeniana in genere minus stricte Graeco adhaeret quam Harklensis, et a Pescito minus pura, quamquam prae ista magis Graeco adherens in N. T.; et quantum ex pusillis locis judicare licet Syriacae linguae proprietatem magis curat quam Harklensis: eadem ratio nostrae, plura a Pescito retinuit, et minus pedissequa Graeci textus ejusque formarum quam Hexaplaris, studiosa est magis suae linguae proprietatis.

Fateor sane haec seorsim sumpta exigui, imo aliquot saltem nullius, si quis velit, momenti esse argumenta, cum hic illic in Pescito et Hexaplari ac Harklensi eadem relative reperiantur. Sed, quantum novi, in illa et in istis exceptiones fere sunt, quae in Philoxeniana contra alterutram versionem vicissim tot occurrunt in pusillis locis servatis, et passim occurrunt omnia in nostra versione; ita ut indoles eadem sit versionis utriusque, et alia plane ac indoles Pescito et Harklensis ac Hexaplaris, inter quas mediam fere viam tenent nostra et Philoxeniana. Si demum praeter ista affinitatem consideremus quae inter Philoxenianam et Harklensem intercedit in ratione vertendi, et quae inter nostram et Hexaplarem, quod quidem cuique facere licet ex jam edita utraque, probabilis omnino opinio exurgit, ab uno eodemque esse interprete nostram et Philoxenianam, a Polycarpo nempe.

Edenti mihi Fragmenta quae supersunt novae versionis Syriacae opportunum visum est addere quae partes illi respondentes recensionis Jacobi Edesseni, asservantur in codice Musei Britannici, *Add. MS.* 14441, ut doctis ita prostarent documenta, ex quibus de mutua omnium Syrarum versionum extantium conditione et nexu inter sese judicarent. Codicem hunc jam indicavi tom. II, fasc. I, p. XI, et dixi, cum sit miserrime mutilus etiam initio et fine, nullum prostare in eo testimonium, quo indicetur recensionem Jacobi eum exhibere. Sed quod olim auctor indicis codicum Musei Britannici dixerat, probabiliter eam continere, omnino ego possum confirmare ex usu codicum ejusdem recensionis Parisiensis V et Musei Britannici *Add. MS.* 14429, et ex conditione hujus recensionis, quae ex aliis excerptis, quae in posterum edam, melius declarabitur; imo ni vehementer fallor, duo illi codices et iste Esaiae unius ejusdemque manus sunt, et hanc opinionem, quam jam olim conceperam, usus non perfuncto- 2 Cor. X, 4, Philox., quae lectio exstat etiam in codice Musei Britannici, *Add. MS.* 7183: ܡܛܠ ܐܙܝܢܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܕܦܠܚܘܬܐ ܕܝܠܢ ܠܐ ܗܘܘ ܒܣܪܢܝܐ. τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά. Pes. ܙܝܢܐ ܓܝܪ ܕܦܘܠܚܢܢ ܠܐ ܗܘܐ ܕܒܣܪܐ. Hark. in codice Vaticano concinente White ܗܢܝܢ· ܐܙܝܢܐ ܓܝܪ ܕܦܠܚܘܬܐ ܕܝܠܢ ܠܘ ܒܣܪܢܝܐ ܐܠܐ ܚ̈ܝܠܬܢܐ.

Eph. VI, 12, Philox. ܕܡܛܠ ܐܙܝܢܐ. ܡܬܚܫܠ ܕܠܝܬ ܠܢ ܬܟܬܘܫܐ ܠܘܬ ܕܡܐ ܘܒܣܪܐ. ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα (ὑμῖν legunt pro ἡμῖν B D F G, aliique apud Griesbach). Pes. ܡܛܠ ܕܬܟܬܘܫܢ ܠܐ ܗܘܐ ܥܡ ܕܡܐ ܘܒܣܪܐ. Hark. ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܢ ܕܐܝܬ ܠܘܬ ܕܡܐ ܘܒܣܪܐ., appositis η παλη ad ܐܝܬ. Vox ܬܟܬܘܫܐ fortasse corrigenda ܬܟܬܘܫܐ.

Si haec inter se conferantur, et cum versione Esaiae edita a me, et cum Philoxeniana Esa. IX, 6, 7, et cum Esaia Hexaplari ac Pescito, haec eruuntur:

1.º Philoxeniana est cum Pescito contra Graecum et Harklensem Rom. VI, 20 ܗܘܝܬܘܢ, Eph. VI, 12, ܕܡܐ ܘܒܣܪܐ, Es. IX, 6 ܕܒܘܪܐ: idem in nostra versione passim, ubi Hexaplaris stricte adhaeret Graeco.

2.º Philoxeniana transponit contra Graecum, Harklensem et ipsam Pescito, Rom. VI, 20; item passim in nostro XXVIII, 7, 15 bis, etc. contra ac Hexaplaris ibidem.

3.º Philoxeniana minus stricte Graecum vertit, cum Pescito contra Harklensem, Eph. VI, 12 ἡ παλη ܬܟܬܘܫܐ, contra Pescito et Harklensem 1 Cor. I, 28 ܕܡܣܬܒܪܝܢ, Es. IX, 6 ܡܫܠܚܝܢ ܠܗ ܠܗ: ita in nostro XXVIII, 13, XLIII, 9, 15, 17, etc. contra Hexaplarem.

4.º Philoxeniana pro negatione οὐ cum quadam emphasi ܠܐ ܗܘܘ cum nomine plurali 2 Cor. X, 4, contra Harklensem, et favente Pescito: in nostro ܠܐ ܗܘܐ, XLIII, 22, XLIV, 8, XLV, 18, 19; contra Hexaplaris.

5.º Philoxeniana ܠܝܬ pro ܠܐ ܐܝܬ cum suffixo vel sine suffixo, Eph. VI, 12, ubi Pes. aliter, Hark. ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ: cum Philoxeniana noster XLIII, 19, 20, XLIV, 3, 6, et passim. Utitur quidem forma ܠܐ ܐܝܬ XLV, 9; sed ita et Philoxeniana IX, 7. Solet Hexaplaris uti vocibus separatis.

6.º Philoxeniana utitur laxiori forma suffixi ܕܝܠܢ 2 Cor. X, 4, itemque Harklensis contra Pescito, itemque Philoxeniana bis Es. IX, 6, 7: item in nostro XLIII, 21, XLV, 1, licet passim magis Syriace suffixo conjuncto nomini utatur, ut Philoxeniana Es. IX, 7: contra Harklensis ac Hexaplaris raro suffixum nomini adnectunt.

Ex collatione quoque nostrae versionis cum Syro-Hexaplaris textu et cum margine ejus aliquid arguere liceret; quia si quid ex illa in istam fluxerit, originis Monophysiticae argumentum probabile oriretur, nam Paulus Telensis Hexaplaris auctor Monophysita suae sectae interpretem potius quam alius sectae adhibuisset. Sed non vacat nunc id facere, et spatium etiam deficeret. Ceterum cum jam prostet Hexaplaris in editione, imperfecta licet, Middeldorpfii, quisque examen instituere potest, et rationem utriusque ad invicem et cum Pescito dijudicare.

Facile demum esset judicium de Polycarpo auctore nostrae versionis, si liber aliquis, vel longum fragmentum versionis ejusdem N. T. integrum ac purum exstaret. Lubricum enim ex recensito ejusdem textu a Thoma Harklensi judicare, qui ea ratione recensuit, ut indolem omnino versionis Syro-Hexaplaris referat; codicem vero Florentinum, quem Adler, *N. T. Vers. Syriacae etc.* p. 55, Philoxenianam referre suspicabatur, recte Harklensem textum habere judicavit Bernstein, *Das heilige Evang. des Joh.* etc. p. 1, 2; qui tamen minus recte, ut puto, Philoxenianam versionem reperire sibi visus est in codice Angelico (ib. p. 3, 4, 25 seqq.); quia collatis, quae infra afferam, hujus versionis locis levior est differentia inter codicem illum et ceteros Harklensis recensionis, ut diversos textus exhibere censendi sint. Sed quando majora desunt, minima non spernenda. Wiseman, *Hor. Syr.* p. 178-9, ex cod. Vaticano CLIII locos quinque affert Philoxenianae, quos juverit exscribere, appositis Graeco textu, Pescito et Harklensi. Eosdem locos affert et Bernstein, *De Hharklensi N. T. Transl. Syr.* ed. 2, p. 34-5, qui si desumsit, ut videtur ex contextu p. 4, ex libro Wiseman, ulla minus recte dedit. Ego Wiseman sequor.

Rom. VI, 20, Philox. ܕܦܫܝܛܘܬܐ، ܟܕ ܓܝܪ ܐܝܬܝܟܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܥܒܕܐ ܕܚܛܝܬܐ ܡܚܪܪܐ ܗܘܝܬܘܢ ܠܟܐܢܘܬܐ. ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Pes. ed. Lee: ܟܕ ܥܒܕܐ ܗܘܝܬܘܢ ܓܝܪ ܕܚܛܝܬܐ: ܡܚܪܪܐ ܗܘܝܬܘܢ ܠܟܐܢܘܬܐ. Hark. ed. White: ܟܕ ܓܝܪ ܥܒܕܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܕܚܛܝܬܐ: ܡܚܪܪܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܠܟܐܢܘܬܐ.

1 Cor. I, 28, Philox. ܦܫܝܛܘܬܐ ܕܡܫܬܝܛܝܢ. τὰ ἐξουθενημένα. Pes. ܡܫܝܛܐ. Hark. ܕܡܫܝܛܝܢ. (Wiseman sic: text. ܐܠܝܢ ܕܡܫܬܝܛܝܢ, marg. ܦܫܝܛܘܬܐ ܕܡܫܬܝܛܝܢ).

2 Cor. VII, 13, Philox. ܕܡܛܠ ܒܘܝܐܐ ܐܬܒܝܐܢ. παρακεκλήμεθα. Pes. ܡܬܒܝܐܝܢ. Hark. ܐܬܒܝܐܢ. (Wiseman textus ܐܬܒܝܐܢ *sic*, marg. ܕܡܛܠ etc.)

diversa in nostra et in Susanna, si tamen versionem istam Susannae ex Graeco factam dicere licet. Restant ergo, ut omnino videtur, Mar Abas et auctor Philoxenianae. Sed indoles recensionis Graecae, quam noster sequitur, obstat ne Mar Abae eam tribuam. Etenim ut apparet ex Barhebraeo allato ab Assemani, l. c. III, 75, Alexandriae vertit Mar Abas; omnino vero improbabile videtur, ut codices Graecos illuc secum attulerit quos verteret, ac non potius ibi exstantes adhibuerit, cum doctrinae sedes Alexandria tunc haberetur et apud Syros, et codices ideo praestantiores ibi exstare judicare deberent; versio vero nostra recensionem Graecam exhibet, quae adhibita a Chrysostomo et Theodoreto saltem ut plurimum, et etiam a Jacobo Edesseno in sua recensione, Antiocheni Patriarchatus propria est dicenda. E contra haec recensionis Graecae indoles favet auctori Philoxenianae, cum Philoxenus, cui versionem fecit Chorepiscopus Polycarpus, esset Episcopus Mabugi, urbis Patriarchatus Antiocheni. Reapse locus Esaiae versionis Philoxenianae supra allatus totus omnino collatus cum apparatu Holmesiano, etsi alios in summa testes concordantes habet, eosdem quos nostra versio interdum habet secum cum illis suae recensionis, ad literam tamen in omnibus concordat solum cum Graecis libris 22, 36, 48, 51, 62, 90, 93, 106, 147, 233, qui, excepto 106 raro et aliis accedentibus cum illis convenienti, recensionem referunt a nostro versam praeter duos locos, in quibus et hosce deserit. Pro θαυμαστός enim dedit cum Pescito ܕܬܕܡܘܪܐ παραδοξασμός, ut voce Symmachi utar: deinde formam commutat τῇ εἰρήνῃ pro τῆς εἰρήνης, quod et Syro-Hexaplaris in textu servavit; sed et minus elegans, ni fallor, est forma Hexaplaris, noster vero Interpres proprietati Syriacae magis studet, et si non vox, certe forma eadem ac nostri est in Pescito. Quod enim ἐξουσιαστής vertatur per ܡܫܠܛ ܥܠ ܒܗ, vix liberior forma est, quod occurrit saepe et in nostra versione. Sed haec, ut patet, non obstant, imo confirmant originem eandem utriusque, nostrae et Philoxenianae, cum indolem eandem utriusque confirment, ut etiam infra magis patebit. Offendere quidem potest suffixum separatum ܕܝܠܗ, quod bis occurrit in pusillo loco allato, dum contra vix occurrit in nostra versione, XLIII, 21, XLV, 1. Sed amanuensis codicis Ambrosiani potuit sane ex usu libri Hexaplaris mutare, et reapse occurrit etiam hic suffixum nomini annexum in uno loco, ubi aliter Hexaplaris. Cum vero laxior forma vel a nostra versione non omnino abhorreat, imo nec a Pescito, cetera argumenta infirmare non posse mihi videtur.

ܡܢ ܡܦܩܬܐ ܐܚܪܬܐ ܗܝ ܕܐܬܦܫܩܬ ܠܣܘܪܝܝܐ. ܒܚܦܝܛܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܦܝܠܘܟܣܝܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܒܘܓ ܀ ܘܡܬܩܪܐ ܫܡܗ ܕܝܠܗ. ܡܠܐܟܐ ܕܬܪܥܝܬܐ ܪܒܬܐ. ܕܬܡܗܐ. ܡܠܟܐ. ܐܠܗܐ ܚܝܠܬܢܐ. ܡܫܠܛܢܐ. ܪܫܐ ܕܫܠܡܐ. ܐܒܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ. ܐܝܬܐ ܓܝܪ ܫܠܡܐ ܥܠ ܪ̈ܫܢܐ. ܫܠܡܐ ܘܚܘܠܡܢܐ ܠܗ. ܪܒܬܐ ܗܝ ܪܫܢܘܬܗ. ܘܠܫܠܡܗ ܠܝܬ ܠܗ ܣܘܟܐ ܀ *Ex textu alio qui versus fuit in Syriacum cura sancti Philoxeni Episcopi Mabugi:* Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, παραδοξασμὸς, σύμβουλος, θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῇ εἰρήνῃ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον. Quae Graece exhibui, exhibent tota in Holmes codices ipsi, quos versio nostra sequi solet praeter παραδοξασμός et τῇ εἰρήνῃ, de quibus infra. Philoxenianum vero Interpretem Esaiae alium esse ab illo qui N. T. et Psalmos vertit, silentibus, quantum novi, Syris auctoribus de aliis praeter Polycarpum a Philoxeno adhibitis interpretibus, minus probabile puto, et cum auctor scholii, suppresso nomine Polycarpi, dicat versionem factam cura Philoxeni, cui et Moyses Aghelaeus l. c. dicit versionem N. T. et Psalmorum factam fuisse a Polycarpo, pronum est inferre eodem in omnibus interprete Philoxenum usum fuisse. Voce enim ܚܦܝܛܘܬܐ, ut hic scholion Esaiae, utitur Bar-Hebraeus apud Assemani B. O. II, p. 334, ut Polycarpi versionem ad Philoxenum factam indicet, nomine Polycarpi itidem suppresso, de quo ex Moyse Aghelaeo seculi VI auctore constat. Duo alii Interpretes afferri possunt, Simeon Abbas Monasterii Licinii (Assemani, Bibl. Or. II, 83) et auctor Harklensis versionis Susannae in tom. IV Polyglotton Londinensium, qui Thomas Harklensis putatur. Sed ille solum Psalmos vertit ex iis quae dicit Assemani, collato vero Cat. Bibl. Vatic. III, 213, nullam esse hanc versionem videtur dicendum; auctor autem versionis Susannae Thomas Harklensis, recensor Philoxenianae versionis N. T., esse non potest, primo quia ista versio a v. 51 ad finem eadem est ac illa quam cum codice Ambrosiano *B.* 21, *Inf.* seculi VI exhibet codex Musei Britannici, *Add. MS.* 14445, exaratus ex subscriptione A. D. 532, cum Thomam anno 616 Alexandriae operi vacantem indicent subscriptiones ejus recensionis; secundo quia ratio versionis ad Graecum plane sententiae totae a Pescito pendere mihi viderentur. Cum tamen non adeo stricte ut versio Hexaplaris Veteris Testamenti et Harklensis Novi noster reddat, ac Syriacae etiam proprietati magis studeat, prima ratione reddidi etiam ulla, quae aliquo modo levius a litera Graeca deflectunt, sed a Pescito repeti non poterant, nec variam reapse lectionem exhibere judicandum erat; qua quidem de causa etiam ulla quae uncis inclusi, levi mutatione ad Graecas lectiones apparatus Holmesiani revocare liceret. Sed cum textus Syrus prostet, cuivis judicium de tota re proferre licet; ulla exempla, quae rationem Graecae restitutionis meae declarant, sufficiat addere: XXVIII, 13 ܘܡܬܟܠܝܢ repraesentavi per καὶ κινδυνεύσουσι, quod Pescito rationem vocis nullam praeberet, ac solum liberior versio Graeci textus videbatur; iisdem de causis XLIII, 17 dedi ܩܪܩܠܐ λῖνον, 21 ܕ̈ܪܬܐ τὰς ἀρετάς: XLIV, 4 ܥܪܒܬܐ ἰτέα reddidi, quia Pescito ed. Lee legit in singulari, et si cum Hebraeo legit in plurali in codicibus Ambrosiano *B*, 21, *Inf.* et Mus. Britannici, *Add. MS.* 7183, 14432, alia utitur forma ܥܪ̈ܒܐ, et ideo in nostro ex libertate interpretis, vel ex oscitantia amanuensis numerus sine sensus damno mutatur, ita et alibi. XLIV, 28 ܠܡܪܥܢ reddidi φρονεῖν, quia per se absolute sic potest reddi, et quia haec lectio omnino videbatur subjecta fuisse nostro interpreti, cum Pescito longe differat; XLVIII, 19 ܬܬܚܪܒ reddidi ἐξολοθρευθῇς, quia quidquid sit de lectione Syriaca, hoc, ut patet, prostabat nostro Interpreti.

De auctore nostrae versionis nullum, mihi saltem, prostat documentum, et ultimum folium, quod subscriptionem probabiliter habebat, periit, ut supra monui. Si tamen conjecturis aliquid dandum, versionis cura Philoxeni Mabugensis factae reliquias in his foliis servatas esse putarem. Codex non infra seculum VII descendit; qui vero praeter Paulum, auctorem versionis Hexaplaris, ante aetatem nostri codicis versiones V. T. ex Graeco instituerint, quantum ex Syris mihi innotuit, duo sunt, Mar Abas, qui juxta Ebedjesu apud Assemani Bib. Or. II, 411-2, III, 75 totum V. T. transtulit, et Polycarpus Chorepiscopus, qui apud eundem Assemani, II, 83, N. Testamentum et Psalmos vertit; qui quidem incidenter tantum hos libros reddidisse dicitur in loco allato Moysis Aghelaei, ita ut omnino non negetur libros reliquos V. T. interpretatum esse. Ac reapse eidem Polycarpo omnino videtur tribuenda versio Esaiae, de qua mentio est in cod. Ambrosiano Syro-Hexaplari ad Es. IX, 6, qui hoc scholion habet charactere medio scriptum:

v. 9. ܡܫܚܐ sine *ribui* in codice.

v. 10. In fronte *f.* 86. *v.* .ܘ:ܘ.ܐܫܥܝܐ.ܘ:ܘ., *Esaias,* ut *f.* 80. *v.*, ubi confer.

v. 13. Marg. 3. m. ܩ ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܒܬܪ ܩܝܡܬܐ *Lectio Dominicae IV post Resurrectionem.* Aliter codex Hexaplaris Curzonianus.

v. 15. :ܢܚܒܘܗ, deest punctum super ܗ, item infra LXVI, 11 in voce ܕܐܬܡܠܟܘܗ.

v. 16. ܐܬܠܝ, sic codex, itemque recensio Jacobi Edesseni subjecta, et eadem forma occurrit Susan. ed. Lagarde, v. 21 in ms., Judith, VIII, 35 ms. in Lagarde et in vetustissimo codice Ambrosiano *B.* 21, *Inf.*, Wright, *The Depart. of my Lady Mary,* ܟ l. 17., semper cum formis pluralibus. Cohaerent cum ista formae ܐܬܠ pro ܐܬܠܘ, et ܡܫܬܠ pro ܡܫܬܠܘ, saepe obviae in vetustissimis libris.

v. 18. ܢܚܪܒܘܢ, alterum punctum *ribui*, si erat, periit ex defectu membranae.

LXVI, 11. ܕܐܬܡܠܟܘܗ, sic codex sine puncto diacritico.

v. 15. ܡܪܟܒܬܗ τὸ ἅρμα, quia alterum punctum pro *ribui* omnino videtur non esse in codice, sed non liquet omnino ex defectu membranae; si esset, legisset noster τὰ ἅρματα cum Graeca quam sequitur recensionem, et cum ceteris Holmesianis, excepto codice 106.

v. 19. A linea ܘܥܠܝܟܘܢ ad lin. octavam sequentem plures maculae ex scriptura miniata subscriptionis, quae erat in aversa pagina, ut apparet, et periit.

v. 20. ܡܫܟܢܐ ex membrana male habita non liquet, utrum puncta *ribui* fuerint super ܡ, an non; nullum videtur fuisse.

Ibid. Initio l. 8 v. 20 dubium vestigium literae ܕ, et dein superius punctum, residuum fortasse punctorum *ribui;* erat, ut videtur, ܕܢܟܣܝܗܘܢ, vel ܕܢܟܣܬܗܘܢ τὰς θυσίας αὐτῶν.

Ibid. ܒܙܡܪܐ, sine *ribui*, nisi erant super ܒ, cujus vix vestigia in codice, sed minus probabile est, cum si litera ܪ est in voce, huic more communi codicum soleat et noster apponere puncta *ribui.*

In versione, seu potius restitutione Graeci textus, quem auctor nostrae versionis secutus est, hanc legem mihi constitui, ut ex apparatu Holmesiano eas lectiones seligerem, quas noster certo reddidisse judicabam, et inter varias lectiones, quas aeque Syrus referret, eas praeferrem, quae in codicibus, quos sequi solet, exstarent. Si vero Graeco apparatu destituerer, Graece Syrum ipse reddidi, et uncis inclusi, cruce etiam praefixa quoties sive vox singularis, sive dicibus Hexaplaribus Ambrosianus ܐܬܓܠܝ, Curzonianus ܐܬܓܠܝܬ cum recensione Jacobi Edesseni, quae discedens a Pescito sumpsit ab Hexaplari, nisi criticus ille vir, qui et Graecum textum ad manum habebat, hinc derivavit, si aliter erat in suo libro Hexaplari. Alia exempla habes in IV Esdrae infra, VI, 27, VII, 69, de quibus cf. etiam ad calcem libri Esdrae p. 108.

v. 20. ܢܚܪܒܗ, praeter ܢ cetera in rasura, sed 1 m. ex atramento.

IL, 1. Marg. 3 m.: ܩ ܕܣܘܠܩܐ *Lectio Ascensionis.* Item codex Hexaplaris Hon. Curzon.

Ibid. ܡܕܟܪܬܢܝ, sic codex cum Hexaplari in codice Hon. Curzon (Ambrosianus habet ܡܕܟܪܬܢܝ) et cum Jacobo Edesseno. Formam hanc jam attigi Tom. II, ad Exod. I, 16, ubi etiam praeteriti formas similes attuli, cujus exemplis tertiae personae allatis ibi plura ex Hexaplaribus libris addi possunt, Job X, 8 bis, XVIII, 11 marg. ter, Ps. CXVIII, 73 text. et marg. quater, Cant. Cant. I, 3, text. et marg. ter, 4 text., adjecto scholio philologico de ipsa forma; item alio verbo usa Pescito Cant. I, 2 in Polyglottis, in Lee et in codice Ambrosiano *A.* 144, *Inf.*, sed Ambrosiani *B,* 21, *Inf.*, ✝, 33, *Sup.* ܪܚܡܬܢܝ. Illam formam in praeterito habet bis afferens locum allatum Jobi X, 8, vel Psalmi, etiam codex Musei Britannici, *Add. MS.* 12159 fol. 294, *r. a.* Forma haec cum suffixo in praeterito postularet formam quartam verbi absoluti, ܥܒܕܬ nempe praeter ܥܒܕܬܢܝ, ܥܒܕܬܢܝ, ܥܒܕܬܢܝ, et occurrit reapse quater in Wright, *The Departure of my Lady Mary,* ܥܒ, l. 11 bis, ܠܐ, l. 12 bis in vetustissimo codice.

Ibid. ܥܡܝ, sic *ribui* in codice.

Ibid. ..ܡܪܝܐ ܡܢ ܟܪܣܐ ※ܩܪܢܝ, fortasse duo puncta subobscure innuunt metobelum, cf. ad XXVIII, 13. Post λέγει κύριος inserunt ἐκ γαστρός ἐκάλεσέ με, καὶ Graeci libri recensionis nostrae, uno alterove alio accedente, ideoque et sequens ܘ καὶ in nostro sub asterisco retrahendum.

v. 7. Marg. 3. m. ܩ ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܚܡܫܐ ܕܒܬܪ ܩܝܡܬܐ *Lectio Dominicae V post Resurrectionem.*

v. 8. ※ ܘܓܒܠܟ ※ καὶ ἔπλασά σε, sub ast. in marg. XII apud Holmes; Curterius in textu habet sine nota. Habent plerique Holmesiani ex silentio collationis cum editione Romana et ed. Mai; sed cum Justino, Clemente Alex. et ullis minusculis libris apud Holmes omittunt Sinaiticus, III, Coptus ed. Tattam, nec attingunt Procopius in Commentario, nec Cyrillus in textu praeposito et Commentario, licet saepe afferat locum.

v. 18. Manu 3 marg. ܕܐܬܠܝܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܩܕ ܕܩܘܪܝܐܩܝ ܘܕܣܗܕܐ *Lectio Dominicae XXXII* (post Pascha) *et Martyrum*.

v. 20. ܘܬܐܬܘܢ, sic codex, ex ܬܐ ἥκετε, quod Graeci libri, Syro-Hexaplaris et Pescito habent; ex sensu commodo et simili sono forte a dictante excepta vox commutata fuit.

v. 21. Tertium ܐܢܐ ante ܡܪܝܐ suppletum fuit 1 m. pone textum in marg.

v. 24. ܢܬܐܘܢ codex, non ܢܬܐܢ.

XLVI, 5. Marg. 3 manu: ܩܕ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬܐ *Lectio Dominicae XXXIII*, post Pascha, ut supra.

v. 8. Ab hoc versu ad XLVII, 9 ad finem fol. 83. r. seriori manu, ex atramento tamen antiquiori illa quae rubricas lectionum apposuit, puncta diacritica et interpunctionis larga manu apposita fuerunt, et in uno et altero loco vocales Graecae rudes appictae; omnia ista omisi in editione, nec operae pretium putavi apponere hic.

XLVII, 1. ܬܒܝ※ ※κάθισον, vis asterisci, collatis Hebraeo, Holmesiano apparatu et Syro-Hexaplari, pertingit usque ad θρόνος inclusive.

v. 3. Ad ܬܬܒܝ ܠܐ incipit marg. 3 manu ܩܕ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܐܪܒܥܐ. *Lectio Dominicae XXXIV*, post Pascha.

v. 10. Punctum diacriticum in ܐܬܡܪܬ ex loco ejus in codice casuale videretur.

v. 13. ܟܠܕܝܐ repraesentavi per οἱ χαλδαῖοι, sed voces Graeca et Syriaca aeque οἱ ἀστρολόγοι significant, saltem in Lexicis.

XLVIII, 1. Marg. tertia m. ܩܕ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫܐ. *Lectio Dominicae XXXV*, post Pascha. Codex Hexaplaris Hon. Curzon hic inserit ܩܕ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥܐ. *Lectio Dominicae XXXVII*, post Pascha.

v. 3. ܟܠܗܝܢ sic pro ܟܠܗܘܢ; in codice quoque Hon. Curzon v. 5 idem vidi suffixum genere mutatum, ex oscitantiane an libertate aliis relinquo judicandum; sed hic in auribus amanuensis fortasse resonabat caput praecedens, in quo femininum genus obtinet.

v. 8. ܦܬܚܬ, reddidi ἤνοιξα, quod Graeca recensio nostri videbatur postulare; sed licet jam vidimus non semper sibi constare codicem, et vel in 1 persona apponi inferius punctum diacriticum, ex hujus usu, communi vel in nostro codice, vertendum esset ἤνοιξας cum uno Holmesiano 239. Potuit tamen Syrus amanuensis ut iste codex Graecus ex contextu mutare personam.

v. 12. Marg. tertia manu ܩܕ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܐ *Lectio Dominicae Pentecostes*.

v. 19. ܡܬܓܡܪܢܐ ἐξολοθρευθῆς, frequentissimae in libris commutationis verbi ܓܡܪ cum ܓܡܪ hoc est aliud exemplum: in ipsis codice in Graeco quam in Syro esse potuit, ac desunt reapse etiam in Holmesianis 91, 239.

v. 13. ܕܝܐܬܝܩܐ, est Graecum διαθήκη, jam olim in Syrum receptum, cum alii voci Graecae vertendae adhibitum fuerit.

Ibid. ܢܚܘܬܐ, sic punctum in codice.

v. 19. ܡܥܘܗܝ, sic codex, et ferri potest forma Graeci mutata, ex quo, si quis corrigere velit, tam ܒܡܥܘܗܝ, quam ܒܡܥܘܗܝ licet, et hoc probabilius, quia facilius fuit omittere alterum ܒ.

v. 27. ܠܨܗܝܘܢ, sic codex.

XLV, 1. ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܐ. ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܪܫ, nulla habita interpunctionis ratione retinui Graecum; sed interpunctio aliter postularet, et favet Pescito, sed in alia lectione, ex qua ab ea non pendere nostram arguitur. Ex interpunctione esset: καὶ ἰσχὺς βασιλέων· διαῤῥήξω ἀνοίξω. Sequens ܩܕܡܘܗܝ in rasura scriptum, sed 1. m.

v. 2. ܐܬܬܒܪ, sic codex; sic codices Syro-Hexaplares et hic, et Os. II, 18 Ambrosianus et Musei Britannici, *Add. MS.* 14668, et Amos, I, 5 Ambrosianus. Eadem forma recurrit in verbo ܐܬܬܦܩܕܘܢ Gen. Hexaplaris, L, 21, cujus loci forma, mihi prius suspecta, jam satis vindicatur. Sed vetustiora longe exempla duo, ni erro, sunt Matt. XII, 20 versionis editae a D. Cureton, ܢܬܒܪ, quod scriptum ܢܬܬܒܪ etiam in loco Esaiae XLII, 3 illic descripto in codice Ambrosiano *B*. 21. *Inf.*; neque enim passive sumerem loci ratione habita et collato Hebraeo. Forma est Pael, ut patet ex duplici puncto diacritico in codice Ambrosiano Os. II, 18, et item ex loco puncti diacritici Amos, I, 5.

v. 9. Marg. lineae ܡܛܠ ܡܢܐ incipit nota 3 m. ܩܕ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܚܕ *Lectio Dominicae XXXI*, post Pascha, ut supra. Codex Hexaplaris Hon. Curzon ante ܡܛܠ ܕܐ inserit ܩܝܡܬܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬܐ, *Lectio Dominicae XXXIII*.

Ibid. ܘܝ※ ※οὐαί, cujus asterisci vis, collatis codicibus ullis recensionis Graecae quam noster sequitur, et cod. 88, pertingit usque ad πλάσαντος αὐτόν.

Ibid. In fronte *f*. 80. *v*. ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ *Esaias*: titulus est, ut solet poni in codicibus Syris in medio quinternionum et in fine. Textu non interrupto eadem nota recurrit fol. 86. v., ita ut sex integra folia intercedant. Plures, quos memini, codices Syri quinternionibus constant, noster fortasse ternionibus constabat.

v. 12. ܒܪܩܝܥܐ, in codice ܒܪ fere totum periit, item periit primum punctum *ribui*.

193, 206, Assemani Bibl. Or. III, ii, 382-3. Codex Syro-Hexaplaris Ambrosianus habet tantum notam lectionis ܩܪܝܢ, quin pro suo more indicet diem; aliis festis assignat codex Honorabilis Roberti Curzon Esaiae Syro-Hexaplaris sec. VIII, qui continet etiam Esdram et Nehemiam versionis Pescito exaratos A. D. 770, et conferendus mihi benignissime concessus fuit anno 1866 a nobili viro, intercedente D. Antonio Panizzi, et officiis suis juvantibus pro collatione DD. Carolo Rieu et Guilelmo Wright. Item ac noster in Esaia versionis Pescito 2 manu codex Musei Britann. *Add. MS.* 14432.

v. 6. ܐܡܪ sic punctum infra, ut in aliis vetustissimis libris interdum; confer infra 4 Esd. VII bis, 14, VIII, 60, XIII, 9.

v. 10. ܛܠܝܐ ὁ παῖς, sic punctum codex, itemque IL, 7; alibi licet rarissime idem vidi.

v. 13. In ullis exemplaribus ܐܢܐ pro ܐܢܐ excidit: illud abhorret ab usu codicis nostri et vetustissimorum.

v. 14. Ante ܗܘܝܐ in textu manu tertia ܩ (ܩܪܝܢܐ) *Lectio*. Et marg. ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܚܡܫܐ ܕܨܘܡܐ *Dominicae quintae Jejunii*, nempe *Quadragesimae*, quae ex Assemani, Cat. Bib. Laur. p. xx, et ex Tabulis ad calcem N. T. ed. Widmanstadii est Dominica IV Quadragesimae juxta nostram supputationem. Item v. 15 codex Hon. Curzon, addito ܘܕܡܥܡܘܕܝܬܐ *et Baptismi*. Codex Es. versionis Pescito allatus v. 1, 2 m. ut noster, sed v. 16.

v. 18. In voce ܡܩ̈ܛܠܬܐ puncta *ribui* dubia ex conditione membranae.

v. 21. ܢܚܙܘܢܝ sic suffixum pro ܢܘܢ: eadem suffixi forma sine *Jud* occurrit Wright, *Contributions to the Apoc. Lit.* p. ܦܐ, l. 16; idem, *The Departure of my Lady Mary*, ܡܝ, l. 6, ܢܗܘܢ, l. 7, ܗܘ, l. 4, 7.

v. 22. Post ὁλοκαυτωμάτων supple σου.

v. 25. ܗܘ suppletum in marg. pone textum, 1 manu ut apparet.

XLIV, 2. ܐܢܐ: marg. 3 m. ܩ ܕܚܕܒܫܒܐ ܕܬܠܬܝܢ *Lectio Dominicae XXX*, post Pascha, cf. Tom. II, p. 114.

v. 4. ܢܬܟܠܘܢ, sic codex; occurrit vero haec forma in sensu nostri in Hexaplari versione 4 Reg. XIX, 29, Ps. LXXI, 7 in Aquila et Symmacho, Es. XXVII, 6, Dan. III, 76.

Ibid. ܕܝ̈ܠܝ, praeter ܕ initio in rasura scripta sunt, sed 1 m.

v. 6. ܡܫܝܚܐ, *Jud* in rasura, sed videtur 1 m. ex atramento.

v. 11. Desunt post primum ἅμα ܐܟܚܕܐ voces καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα, ut apparet ex omoeoteleuto, quod tam xaplis, eodemque Sarraviano edito a Tischendorf, *Mon. Sacra*, Tom. III. Infra tamen post asteriscos deest haec nota trium punctorum, quod vim ejus ut metobeli in suspicionem vocat. Cum vero sub obelo hic sint in codice Holmes-Parsons 88 voces καὶ πεσοῦνται, fortasse tria ista puncta ante ܢܬܟܠܘܢ retrahunt obelum. De hujus codicis 88 notitia Holmesiana plura essent animadvertenda, sed non est hic locus. Num tantum Hexaplaribus libris coarctari debeat usus asterisci et obeli, alibi discutiam: ego puto et in recensione saltem alia, quam Luciani arbitror, eos obtinuisse, ut arguendum ex locis quae occurrunt notis illis distincta in hac ipsa versione et in Graeca recensione, ex qua profluit, licet alia sit ab Hexaplari servata in codice 88 et in Syro-Hexaplari; sed de obeli vi in illis alibi dicendum erit. Ut conferenti vel cum mea Graeca versione patet, codices qui recensionem nostri in summa tuentur collati in Holmesiano opere, quos cum ejus numeris affero, sunt 22, 36, 48, 51, 62, 90, 93, 144, 147, 233, 308, quibus accedunt ut plurimum Theodoretus et Chrysostomus, lectiones anonymae charactere medio scriptae versionis Syro-Hexaplaris, et hic illic alii codices Holmesiani. Confer etiam Field, *Origenis Hexapl. in librum Jesaiae Monitum*, p. 428-9, et notas meas saepe in Threnos versionis Syro-Hexaplaris. Hic autem praeter 88 et 228 lectionem καὶ πεσοῦνται habent allati libri, excepto 233, de quo silet collatio Holmesiana; codices 62 et 147 formam tantum variant. Quia locus notae in Syro erat incertus, in Graecò omisi.

v. 15. ܟܘܪܝܢ, ܕ ante vocem abrasum ut apparet: utrumque ܟܘܪܝܢ et ܕܟܘܪܝܢ idem sunt ex Syro idiotismo.

v. 16. Literae ܣܛܠܐ in voce ܟܠܐܣܛܠܘܗܝ in rasura, sed 1 m. et in spatio regulari.

XLII, 19. Post ܚܫܝܟ. et post ܐܠܐ puncta minio, casualia ut apparet.

Ibid. ※ܘܢܣܘ, nec quo pertingat asteriscus indicat codex. Fere omnes recensionis nostrae libri, aliis ullis accedentibus, legunt τίς τυφλὸς ὡς ὁ ἀπεσχηκώς; Eadem sub ast. et nota Theodotionis superscripta Syro-Hexaplaris, et XII in textu apud Curterium sine asterisco, sed silet Holmes de hac codicis XII lectione, et ait eum habere in marg. sub asterisco τίς τυφλὸς ὡς ἀφεστηκώς.

v. 22. ܘܗܘ sic codex, forte ex ܘܗܘܐ corruptum. Pescito aliter, Graeci καὶ ἐγένετο.

XLIII, 1. Marg. 3 m. ܩ(ܩܪܝܢܐ) ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ *Lectio feriae VI Apostolorum*, quae incidit in feriam VI post Pentecosten collatis tabulis praepositis codici Musei Britannici, *Add. MS.* 14445. Cf. etiam pro Nestorianorum usu Cat. Bibl. Vat. II, 181-2,

ESAIAE FRAGMENTA SYRIACA

VERSIONIS ANONYMAE ET RECENSIONIS JACOBI EDESSENI.

Codicem Musei Britannici, notatum *Add. MS.* 17106, continere partem Esaiae ineditae versionis ex Graeco indicaverat mihi amicus Doctor Guilelmus Wright literis datis die xxx Junii anni 1863, in quibus etiam specimen ejusdem misit, et liberalissime operam suam offerebat in describendo tum hanc tum alias Syro-Hexaplaris versionis partes. Equidem nolui abuti amici benevolentia, ac nefas sane fuisset pretiosum ejus tempus mihi arripere; jam nimiam omnino operam mihi praestabat in conferendis, ut semper fecit et facit, locis illorum codicum Londinensium, de quibus dubia aliqua oriantur mihi dum editionem paro. Sed cum anno 1866 Londini essem, eumque interrogarem, num ipse ista fragmenta editurus esset, hortatus est ut ego id praestarem. Descripsi igitur et apographon cum codice contuli, et si quid haererem in lectione codicis postea, ille de ea rescripsit. Laus ergo detectae versionis tota est amici mei, magnam etiam in editione partem sibi vindicat, exigua sane merita mea.

Codex, unde fragmenta ista desumpta fuerunt, ex duobus conflatus est utroque membranaceo; prior ac major pars continet mutilum Jeremiam, et diversae manus est, altera Esaiae fragmenta continens incipit fol. 74, et desinit fol. 87. Cum paginarum numerum in editione apposuerim, et lineas ipsas codicis servaverim una cum ceteris, quantum per typos licuit, ex mea editione ideam libri quisque effingere sibi potest. Character est *estranghelo*, parvus sed elegans. Aetas codicis, judice ipso D. Wright, non infra seculum VII descendit. Pauca a manibus serioribus accesserunt, quae statim subjiciam cum iis quae notis illustrare aliquo ex titulo oportet.

Codex mutilus incipit, et quas literas inter lineolas inclusi, totas ipse supplevi, quod factum modo aliqua vocis litera in codice superesset integra, vel certa saltem ex iis quae aderant vestigia, ita ut ex parte vocis reliqua ad eam redintegrandam assurgere possem. In margine quoque erat initio aliquid, ut apparet, sed nihil nunc assequi licet. Ceterum ubi lacuna est fol. 74, *r.* et 87, *v.* ab initio linearum, ea ratione disposui initium reliquiarum, ut prima cujusque lineae litera relate ad alias lineas locum fere occuparet codicis, ut quot literae desint facilius sit conjectare.

XXVIII, 5. Initio versus ex deficiente membrana non liquet, num fuerit lineola —, vel -+-, quae post majorem interpunctionem solent apponi ex more vetustissimorum codicum Graecorum, ex quibus in hunc videntur derivatae, ut factum etiam in ullis Syro-Hexaplaribus: cf. Tom. II, xix, III, xiv. Deest tamen lineola interdum in nostro codice infra.

A secunda linea versus, ܢܚܠܬܐ, ab alto ad infra, ut semper in hac nota, manu tertia longe seriori: ܕܬܪܝܢ ܒܫܒܐ ܕܫܒܬܐ ܕܢܝܚܬܐ (*Lectio*) *feriae secundae Hebdomadae Requiei*, Paschatis nempe (cf. Tom. II, p. 285; ad Ex. XXIV, 9). Ex notis ejusdem serioris manus ad XLIV, 2, XLV, 9, 18, XLVI, 5, XLVII, 3, XLVIII, 1 apparet eum, qui apposuit, secutum fuisse eandem rationem quam indicavi Tom. II, p. 114, et Jacobitis propria videtur fuisse. Hic deest initio notae ܩ (ܩܪܝܢܐ) *Lectio*, ex defectu puto membranae, cum infra soleat praeponere. Deest in codice semper nota finis Lectionis.

v. 7. Punctum post ܢܚܠܘ dubium ex conditione membranae.

v. 13. In ܡܚܝܠܐ litera ܡ evanuit in codice.

Ibid. Sic ÷ in margine, nisi quod in crassum fere punctum exit utrinque, succedentibus tribus punctis prima manu post ܘܕܠܚ̈ ܦܓܪܝ; nota illa obelus omnino videtur, quid sibi velint tria puncta non assequor, et pronum esset suspicari in eis notam metobeli, quo indicetur quousque vis obeli vel asterisci pertingat, et duobus punctis (:) solet repraesentari in codice Colbertino edito in He-

ܠܒܒܠܒ̈ܒܘܗܝ. ܐܬܒܪ
ܘܫܒܩ ܕܢܦܘܩ ܠܗ
ܕܪܦܩ. ܘܢܛܪܗ ܡܢܗ
ܘܢܦܠ. ܘܠܐ ܫܘܝܐ
ܡܢ ܡܫܘܠܚܬܗ ܐܫܬܡܠܝ.
ܘܐܬܗܦܟ ܢܘܗ̈ܪܐ
ܕܚܙܝܢ ܗܘܘ ܘܫܐܬܘܗܝ
+ ܕܢܦܠ ܒܒܘܪܘܗܝ. ܘܡܢ
ܒܠܒܗ ܕܟܪ̈ܘܗܝ ܥܒܝܪ f. 322, r. a.
ܗܘܐ ܒܗ ܓܙܐ. ܠܡܫܝܚܐ
ܠܗ ܒܫܘܒ̈ܚܘܗܝ ܐܫܬܡܥ.
ܘܒܫܒܪܗ ܢܦܫܗ ܒܦܫ.
ܘܫܓ̈ܝܐܐ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܕܡܪܕܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܦܓܠܐ.
ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܬܦܩ ܠܗܘܢ
. ܡܫܬ̈ܥܠܘ ܢܦܫܗ ܐܬܡܠܝ.
ܘܦܪܩ ܕܐܬܦܩ ܢܦܫܗ.
ܒܓܙܐ ܐܬܓܠܝ. ܓܒܪܐ
ܕܠܡܫܒܚܘܬܐ ܫܦܝܪ ܗܘܐ.
ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܫܝܛܐ
ܒܢܦܫ ܕܠܐ ܒܫܘܠܡܐ ܐܬܡܠܝ.
ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܠܡܠܬܐ ܕܝܢ ܢܦܩܬ ܡܪܕܝܢ
ܗܘܘ ܒܐܪ̈ܦܐ ܦܓܠܗ.
ܘܗܠܝܢ ܕܝܢ ܠܐܚܝܢܐ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ. ܠܡܫܪܬܐ
ܕܡ̈ܘܗܒܬܐ ܓܠܝܘ ܐܒܠܗ.

ܗܠܝܢ ܒܬܠܬܐ ܒܬܡܢܝܐ
7.. ܐܫܬܡܪܘ.ܘ.ܘ.ܡܗ. ܒܬܪ ܕܝܢ
ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܛܒ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܢܛܘܪܐ ܕܕܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗ
ܒܘܪ̈ܟܬܐ ܒܫܪܝܢ ܐܬܚܝܠܘ.
ܘܐܬܕܝܢܘ ܠܟܦܠܢܐ ܕܡܢ
ܢܫܝܐ ܕܫܡܥܘ. ܗܠܝܢ
ܕܚܠܝܢ ܚܛܐ ܕܡ̈ܠܟܘܬܐ.
ܘܛܒܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܦܪ̈ܝܫܐ.
ܘܦܪܐ ܦܐܪܐ ܚܕ. ܘܒܥܠܝܐ
ܕܛܝܒܘ ܥܡ̈ܡܐ ܒܟܠܗ. ܚܕܕܐ
ܠܗ ܚܪܒܬܐ ܠܓܘܪܗ ܕܐܝܬܘܗܝ.
ܘܡܢ ܡܛܠܗ ܠܚܛܗܐ ܦܢܝܐ
ܕܢܦܪܐ ܐܝܢܘܗܝ. ܘܓܦܪܐ
ܦܪܐ ܐܒܪܗ ܠܡܕܒܪܐ.
ܘܡܢ ܡܠܟܐ ܐܦ ܢܛܘܪܐ
ܐܝܬܝܐ ܐܬܬܠܝܡܘ.
ܘܦܩܕ ܕܢܗܘܐ ܕܡܢܐ
ܗܘ ܠܡܢܐ ܕܫܒܩ ܠܡܦܪܐ.
ܠܪܘܚ ܡܢ ܕܢܚܬܗܘܢ.
ܘܠܟܬܐ ܓܝܪ ܕܦܪܝܐ
ܕܐܢܫܒܘܬܐ ܡܕܡܝܐ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ. ܕܢܟܠ ܫܘܝܐ
ܫܠܡܐ. ܢܛܘܫ ܕܝܢ ܡܢ ܕܢܦܫܗ
ܦܐ ܕܦܪܝܐ. ܐܝܟ ܟܘܠܗ
ܚܠܗ ܡܫܠܡܬܐ. ܘܠܡ
ܢ̈ܦܫ ܘܡܬܠܛܝܐ ܫܠܡܐ. ܡܢ

ܐܪ̈ܝܐ, sic sine punctis *ribui* codex, male ut patet.

ܡܫܬ̈ܥܠܘ, punctum in margine casuale esse potest. Si vero scienter amanuensis punctum istud scripsit, intransitivum sensum, quo etiam verbum ܐܬܦܠܝ utitur saltem in Lexicis, non activum cogitans, errorem fortasse subesse putavit in genere.

I, 7. Sub ܦܪܐ punctum erasum, sed et superius 1 m. est.

ܗܘܐ. ܡܢ ܡܪܝܡ
ܘܐܡܪ. ܕܐܢܐ ܡܪܝܡ
ܐܫܬܠܡ ܠܟܝ ܢܦܫܝ ܗܫܐ.
ܒܪܚܡܐ ܛܒܐ. ܘܡܪܝܡܐ
ܐܦܩ ܒܫܘܪܐ. ܘܥܒܪܬ
ܐܢܐ ܕܚܙܝܬ ܘܒܪܚܡܐ ܠܡܥܒܕܗ
✠ ܒܬܪ ܐܗܠܬܐ. ܐܝ ܕܝܢ
ܢܬܐ ܕܒܒܠܒ̈ܒܐ ܠܙܘܥܝ.
ܕܝܠܗ ܕܐܬܦܪܫܬ ܕܠܐ ܡܢ
ܛܒܥܐ. ܒܪܚܡܐ ܕܝܢ ܛܒܐ.
ܡܢܐܬ ܒܡܐܬܐ
ܠܟܦܝܢ ܢܦܫܗ. ܟܕ ܗܠܝܢ
ܐܡܪ. ܒܫܡܠܝܘ ܫܒܪܐ
ܢܦܩܬ. ܘܟܠ ܐܢܫ ܐܬܝܗܿ.
ܘܒܫܠܡܘ ܫܦܝܐ ܥܠܝܗ.
ܘܟܠ ܝܘܡ ܕܚܘܪܐ ܦܪܘܦ
ܒܟܢܐ ܕܥܡܗ ܩ̈ܕܝܫܝܢ
ܕܐܢܫܐ. ܠܥܡܝܢ ܗܘܘ
ܠܗ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܛ̈ܒܬܐ
ܕܚܝܝܬܐ ܚܙܝܢ.
ܦܪܝܫ ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܡܥܡܕܘ
ܝܬܝܪܐ ܗܘܢܐ ܒܫܘܦܪܐ
ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܐܚܪܝܐ
ܗܘܬ ܠܗ. ܒܫ̈ܢܝܐ ܕܝܢ ܡܢ
ܥܘܪܐ ܡܬܩܪܒ ܗܘܘ ܒܗ

ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠ ܝܘ̈ܡܘܗܝ.
ܘܡܬܦܐ ܐܘܪܚܬܐ.
ܡܬܕܝܩܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠܗܘܢ.
ܘܟܠ ܗܠܝܢ ܚܙܝܢ ܢܦܫܗ
ܐܒܘܬܐ. ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܝܢ ܡܢ
ܦܬܐ ܒܐܠܗܐ ܕܢܦܫܗ
ܘܐܬܝܩܪܘ ܒܝܬܐ. ܠܐ
ܠܡܦܪܩ ܐܬܚܙܝ ܐܘܪܚܗ.
ܒܪܡܐ ܕܠܒܫܐ ܛܝܒܐ.
ܘܠܒܒܠܒ̈ܒܐ ܐܟܪܦ.
ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܝܬܝܪ
ܐܦ ܠܡܘ̈ܕܝܐ ܒܚܝܠܗ.
ܘܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܢܦܫܗ.
ܘܫܒܪܘ ܗܘܘ ܕܐܦ
ܐܚܪܢܐ ܫܒܩܘ ܗܘܘ
ܒܬܪܗ. ܘܟܠܗ ܗܘܐ ܚܒܪܗ.
ܗܘܬ ܕܝܢ ܠܬܒܝܠ ܐܠܦ
ܒܦܘܫܩܐ ܕܡܬܐ ܩ̈ܛܠܝܢ
ܡܚܒܠ. ܘܢܫܡ ܒܐܒܘܬܐ
ܕܚܛ̈ܝܐ. ܘܡܢܟܪܝܢ ܡܘܬܒܐ
ܕܬܡܚܘܬܐ ܕܐܒܘܬܐ
ܘܕܬܘܒܐ ܕܝܬ̈ܡܐ
ܬܫ̈ܡܫܬܐ. ܝܬܝܪ ܗܘܐ ܟܠ
ܗܢܐ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܫܒܩ
ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܘܙܕܩ

I, 6. ܕܫܘܪܐ, punctum infra sub litera ܘ retractum fuit, quia quod prius scriptum fuerat, cum ܬ subjecto coaluerat.

ܡܬܦܐ ܐܘܪܚܬܐ, litera ܒ in parte superiori arcte scripta et reficta, prima tamen manu ex atramento: deinde ܐܘܪܚܬܐ sine punctis *ribui* in codice male; fortasse primum fuerat ܡܬܦܐ sine punctis, quae tamen 1 manus sunt ex atramento: punctum in margine 1 manus est.

ܚܒܪܗ in rasura, sed 1 m. Punctum etiam in margine est, quod ex forma casuale videtur. Et in marg. sinistro lineae sequentis ulli ductus seriores, quos non intelligo.

ܩ̈ܛܠܝܢ, in rasura, sed 1 m.

ܗܢܐ, sub ܐ erasum punctum.

ܒܡܘܡܬܐ ܡܪܘܒܐ ܠܒܘܟ. ܐܒܗܬܢ ܓܝܪ ܕܐܬܡܪܘܢ

ܘܡܢ ܒܘܡܪܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܒܡܫܡܥ ܠܡܪܢܘܢ ܒܡܡܠܠܘܢ

ܘܡܢ ܒܘܗܕܢܐ ܕܚ̈ܝܐ ܐܝܟ ܕܫܡܥ ܐܢܐ. ܡܢܐ

ܡܬܦܪܫܝܢ. ܠܝ ܓܝܪ ܦܝܫ ܕܐܬܒܪܝܘ ܕܝܢ ܘܐܬܕܒܪܘ

ܗܘ ܠܐ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܡܬܬܐ ܐܒܠܬܐ ܚܕܐ ܛܘܒ ܠܐ

ܡܦܪܐܝܬ ܡܚܠܠܐ ܕܝܢ ܡܢ ܠܡܫܡܥܘܢ. ܐܝܟ ܕܟ̈ܠܠܐ

ܒܠܗܘܢ ܒܘܪܗܢܐ. ܗܫܐ ܡܢܗܘܢ ܠܡܢܗܘܢ. ܠܗܘ̇ ܕܝܢ

ܠܓܒܪ ܕܝܢܐ ܕܡܘܬܐ. ܕܡܫܪܐ ܐܠܐ ܐܒܪܝܘܬܗ

ܐܢܫܐ ܠܐ ܕܠܐ ܒܡܠܬܐ ܢܫܡܥ ܒܡܘܕ̈ܥܬܐ

ܢܫܡܥܘܢ. ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܙܒܢܝܢ ܒܒܘܚܪܐ ܗܘ̇ܐ. ܘܐܚܪܢܐ

ܡܦܩܢܐ ܠܓܢ̈ܝܐ ܠܡܬܠܐ. ܕܚܕ ܠܡܬܠܘ ܠܐ ܕܐܒܘܗܝ.

ܘܗܠܝܢ ܕܐܡܪܢܐ ܠܗ ܐܝܟ ܓܘܒܐ ܕܝܢ ܘܫܡܥܐ ܓܘܒܐ

ܗܘ̇ ܕܠܐ ܡܬܡܚܝܢ ܡܬܦܠܓܝܢ ܐܦܢ ܐܦ ܠܐܚܪܢܝܢ ܕܡܬܚܝܢ..

ܡܢ ܡܬܠܐ ܗܠܝܢ ܕܡܬܬܪܝܢ. 6 ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܡܠܟܐ ܓܘܫܦܐ.

ܕܒܠܐ ܗܘ ܕܝܢ ܒܡܬܦܠܓܘ * v. b. ܒܡܐܐ ܫܓܝܐܐ ܐܠܐ ܡܢ

ܡܢ ܒܥ̈ܒܕܐ. ܐܒܬܚܝ ܛܘܒܥܗ ܕܗܪܟܐ. ܡܢ

ܕܐܝܟ ܣܡܝܟܬ ܢܦܫ ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܒܐܘܩܝܢܘܣ.

ܒܝܘܡ. ܡܦܣܩܬ ܓܝܪ ܦܓܪܐ ܚܕ ܕܡܫܟܢܗ

ܢܦܫܐ ܗܘ̇ ܕܢܦܠܐ ܕܟܠܠܐ ܗܡܢܘܗܝ. ܓܒܪܐ ܕܒܢܝܢܗ

ܗܘ ܠܡܫܡܥ ܒܗ. ܘܒܠܗ ܘܒܠܒܗ ܣܓܝܐ ܐܬܬܚܝܣ.

ܗܘ̇ ܕܐܬܒܝܢ ܦܣܩ ܐܦ ܠܗ ܐܝܟ ܣܢܝܗܘܢ

ܗܘ ܠܡܬܬܢܝܚܘ. ܐܬܘܢ ܡܢ ܡܦܩܐ ܕܦܓܪܗ.

ܕܝܢ ܒܬܘܟܠܢܐ ܗܘܢܐ ܠܐ ܫܒܩ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ

ܠܚܢ̈ܝܐ ܫܦܝܪܘ ܒܡܠܟܐ ܕܐܦ ܦܓܪܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ.

ܘܒܘܕܝܢܐ. ܘܒܟ̈ܠܝܗܘܢ ܐܘܟܡܐ ܗܘܐ ܓܝܪ

ܡܬܪܘܬܗ ܕܠܫܡܥܘܢ ܡܫܬܡܘ ܘܡܓܝܚ ܗܘܐ.

ܟܠ ܛܘܒܗ ܠܒ̈ܚܝܢܘܢ. ܦܓܪܗ ܘܡܚܝܢ ܘܡܒܨܪܐ

ܘܛܡܪܐ ܘܛܒܝܠܐ ܒܡܪ̈ܝܢܘܢ. ܗܘܐ ܒܗ ܠܫܡܐ ܚܠܝܡܐ

ܘܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܕܡܢ ܒܗ̇ ܓܘܫܡܐ ܒܪܝܐ.

ܠܬܪܘܗ ܠܒ̈ܢܝܐ ܒܡܘܪܝܢ. ܘܦܓܪܢ ܡܢ ܣܟܠܗ ܠܒܥܒ

ܒܘܪܗܢܐ, sic sine punctis *ribui*.

ܒܡܘܪ̈ܗܒܬܐ, litera ܐ in rasura, sed ܐ m.

ܕܫܘܬܦܐ ܗܘ ܕܡܪ̈ܕܘܬܐ
ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܙܒܢ ܒܫܘܠܛܢܐ
ܕܣܒܪܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܥܘ
ܕܢܦܠ ܗܘ ܠܚܙܐ ܕܟܝܢܘܬܐ.
ܕܠܐ ܢܦܠܣܘܦܘܗܝ. ܐܘܦ
ܠܐ ܡܫܬܐ ܡܫܬܥܪܝܢ.
ܘܦܬ̈ܓܡܐ ܫܦܝܪ̈ܐ
ܒܡܬܪ̈ܝܢ ܒܦ̈ܠܣܘܦܘܬܐ ܐܘܪ̈ܗܝܢ.
ܠܐ ܗܘܐ ܡܛܠ ܫܦܝܪܐ
ܕܢܦܩܘܢ. ܐܠܐ ܠܫܘܒܚܗ
ܕܒܪܝܬܐ ܣܟܝܠܘܬܗܘܢ.
ܚܠܝ ܕܝܢ ܕܐܚܝܕ ܚܠܝ
ܫܡܝܢ ܡܡܠܠ ܐܝܟܐ ܦܘܠܘܣ
ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܢܕܥܐ ܣܘܟܠܐ
* ܗܘ ܠܗ. ܘܐܦ ܠܐ ܚܕܐ *f. 321. v. a.*
ܐܝܬܘܬܐ ܠܐ ܒܡܒܪ̈ܝܢ
ܢܦܠܐ. ܐܠܐ ܡܥܡܩ ܚܠܝ
ܕܠܡܥܒܕ ܐܠܗ ܒܡܦܠܐ.
ܘܟܬ̈ܝܒܝܢ ܢܦܫ̈ܗ ܟܡܐ ܗܘܝܢ
ܐ̈ܝܟ ܕܫ̈ܠܐ. ܘܗܘܝܢ ܡܢ
ܒܠܗ ܦܘܡܐ ܐܡܘܪܐ.
ܐܝܟ ܕܐܡܪܗ ܦܘܠܘܣ
ܕ̈ܒܠܝ ܠܡܬܢܝܘ. ܢܗܘܐ
ܗܘܢܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܘܠܝܫܘܥ
ܠܡܠܟܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܠܝ
ܗܘܐ ܠܬܓܪ̈ܘܗܝ ܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ

ܐܘܪ̈ܗܝܢ, secundum punctum *ribui* reprobat 1 m.

Punctum in marg. ante ܢܦܠ abrasum, itemque rasura post vocem, in qua fortasse punctum fuerat.

Post ܐܝܬܘܬ rasura, puncti ut videtur.

ܕܐܝܬ ܒܝܘܢ ܒܗ ܠܐ
ܫܒܩ ܐܢܐ. ܒܗ ܠܐ ܢܪܕܘܦܘܢ
ܠܬܡܢ ܘܠܐ ܢܦܫ̈ܬܗܘܢ
ܕܒܡܕܒܪ̈ܢܐ ܢܫܬܠܛܘܢ. ܘܗܕܐ
ܒܗܠ ܚ̇ܒܪܐ ܠܐ ܐܚܪܢ.
ܐܦ ܐܢܐ ܡܘܬܐ ܗܘܐ
ܕܡܪܕܐ ܐܡܘܪ. ܘܠܐ
ܡܬܥ̈ܢܐ ܠܐܠܗܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܒܗ
ܐܬܬܘܒ ܘܐܬܪܘܒ. ܡܢ
ܗܢܘܢ ܕܒܫܘܪܝܐ ܒܫܘܒܗܪܝܗܘܢ
ܡܬܬܢܝ. ܘܢܦ̈ܫܬܗܘܢ ܒܗܘ
ܦܓܪܝܗܘܢ ܒܒܥܪܐ ܡܬܚܫ̈ܒܢ.
ܡܢܗ ܓܝܪ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢ
ܗܢܘܢ ܣܟܠ̈ܐ. ܕܢܦ̈ܫܬܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܒܫܪܐ ܕܡܪܕܐ
ܒܦܪܘܠܐ ܡܢ ܦܓܪܐ ܡܬܬܢܝܢ.
ܐܬܪܐ ܕܒܢܐ ܘܡܫܝܚܐ ܡܡܫܠܐ
ܠܗܘܢ. ܘܒܗܘܐ ܡܘܥܕܐ
ܢܘܗܪܐ ܒܪܘܡܐ ܒܐܝܩܪܐ
ܡܬܦܣ ܠܗܘܢ. ܡܠܐ̈ܟܐ
ܕܝܢ ܢܬ̈ܠܐ ܘܓܒܪܐ ܡܬ̈ܩܢܝܢ
ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ ܠܗܘܢ ܡܚܝܢ.
ܗ̈ܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܫܘܪܝܐ
ܒܗ ܦܓܪܐ ܡܬܕ̈ܒܪܢ ܒܠܐ
ܕܒܡܘܬܐ ܒܟܠܗ ܐܝܬ
ܐܝܟ ܡܬܬ̈ܒܥܝܢ. ܘܦܘܠܘܣ

Post ܕܡܪܕܐ rasura, in qua punctum, vel duo puncta erant, ut videtur.

ܡܬܬܢܝܢ, sine punctis *ribui* codex.

ܡܠܐ̈ܟܐ *angeli* pro δαίμονες, qua voce sincerum ethnicorum placitum in Christianum mutatur.

ܢܦܩ̈ܬܐ ܕܡܠܟܘ̈ܬܐ.
ܘܫܠܝܛܘܬܐ ܦܫܝܛܐ ܕܗ̇ܢܘܢ
ܕܡܫܬܡܫܝܢ ܒܡܦܪܢܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܫܘܕܪܐ ܕܡܘܗ̈ܒܬܐ.
ܘܡܢܗܝܢ ܓܝܪ ܡܬܝܕܥܝܢ ܡܢ ܥܒܕ̈ܐ.
ܕܚܠܬܐ ܘܫܘܕܪܐ ܕܡܙܠܐ.
ܐܝܬ ܕܝܢ ܕܐܦ ܠܐ
ܡܛܠ ܡܫܠܡܝܢ ܦܢܝܢ
ܠܡܫܠܡܘ ܫܢ̈ܐ ܘܐܦ
ܕܠܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܘ ܥܡ̈ܐ
ܦܠܚܘܬܐ. ܢܘܟܪܝܢ ܐܠܗ̈ܝܗܘܢ
ܕܠܡܬܚܬܡܘ ܠܐ ܐܠܨܝܢ
ܘܠܐ ܡܬܦܪ̈ܫܝܢ. ܣܓܝ ܗܘܘ
ܚܟ̈ܡܝܢ ܠܗ̇ܠܝܢ ܕܡܬܦܬܟܪܝܢ
ܥܠܠ. ܕܡܬܐܡܪ ܐܦ ܠܗ̇ܘ
ܕܡܬܦܫ ܠܗܘܢ ܦ̈ܬܓܡܝܢ
ܘܡܦܣܝܢ. ܘܠܐ ܠܗ ܕܝܢ
ܠܡܬܦܪܫܢܘܬܗܘܢ؛ ܠܡܬܚܬܡܘ
ܠܐ ܡܫܬܟܚܬܐ. ܢܟܝܐ
ܕܐܦ ܠܗܘܢ ܒܦܘܠܐ ܐܚܝ
ܠܡܦܪܥܘ. ܘܕܢܚܠܐ
ܡܫܬܡܫܝܢ ܕܡܬܝܪ̈ܐ ܐܝܟ * r. c.
ܩܕܡܝܐ ܐܡܪ ܐܝܟ ܠܡܫܘܢ
ܘܐܦ ܕܝܢ ܠܐܠܗܝܢ ܕܠܐ
ܡܬܡܫܚܬܐ ܫܦܝܪ ܠܗܘ
ܬ̈ܫܠܚܬܐ ܠܡܫܪܬܘ. ܐܦ
ܡܫܪ ܗ̇ܘ ܕܡܫܡܐ ܢ̈ܒܝܐ
ܠܡܫܡܫܘ. ܡܫܦܪ̈ܐ
ܢ̈ܒܝܐ ܕܫܠܝܛܘܬܐ: ܩܕܡܝܬ

ܗܦܟܐ ܠܗܘܢ ܢܗܘܐ
ܬܘܟܠܢܐ ܠܡܘܬܐ ܐܝܟ
ܕܚܙܐ. ܘܠܐ ܬܬܗܦܟܘܢ
ܡܢ ܡܛܝܒܘܬ· ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ.
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܟܢ̈ܘܫܬܐ
ܕܗܢܘܢ ܒܗܘܢ. ܦܣܝܐ
ܗܘ ܓܝܪ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܙܗܘܡܐ ܘܩ̈ܠܝܢܐ ܕܒܗ
ܘܡܠܒܫ ܒܡܫܚܐ ܡܙܠܐ.
ܘܡܟ̈ܠܝܢ ܠܡܢܐ ܒܡܙܠܐ.
ܠܡܫܚ ܡܢ ܐܝܕܐ
ܕܫܘܕ̈ܪܐ. ܐܘ ܡܢ
ܢܩܝܦܘܬܗܘܢ. ܘܗܕܐ
ܒܫܘܠܡܐ ܕܐܦܬܐ.
ܘܒܡܘܕܝܢܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ.
ܒܬܪ̈ܝܢ ܓܝܪ ܡܢ ܡܫܡܠܝܢܐ
ܕܬܘܕ̈ܝܐ ܗܢܝܢ. ܘܡܛ̈ܠܬܗܘܢ
ܕܗܠܝܢ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܠܗܝܢ.
ܒܡܠܝܘܬܐ ܕܢܚܫܐ
ܕܠܗܐ ܦ̈ܬܓܡܝ. ܡܫܬܡܥܐ ܓܝܪ
ܘܦܫܝܐ ܘܫܘܡܠܝܐ. ܘܡܫܝ̈ܐ
ܕܢܦܠܝܢ ܘܠܐ ܢܩܠܐ ܡܢܐ
ܡܫܘܚ. ܐܠܐ ܕܢܘܚܐ
ܕܠܗܐ ܕܠܐ ܗ̇ܢܘܢ ܡܠܠܝܢ
ܒܛܠܝܐ ܕܒܘܪܢܐ. ܠܡܫܦܠܘ
ܗܦܟܐ ܡܢ ܕܒܪܝܫ ܡܠܝܢ.
ܘܡܫܬܡܠܠܘ ܡܢ ܬܠܡܝܕܐ
ܕܠܗܘܬܐ ܠܐ ܡܫܬܪܝܐ
ܠܗ. ܐܦܠܐ ܓܝܪ. ܠܐ

I, 8. ܢܟܝ̈ܐ, sic.
ܚܟ̈ܡܝܢ, postea rasura puncti ut apparet.

ܘܡܟܠܝܢ, sic sine punctis *ribui* codex.
ܘܡܛ̈ܠܬܗܘܢ, sic codex omisso ܐ.

ܕܡܬܐܡܪܐ ܘܗܟܢ ܐܣܪܘܗܝ
ܠܐ ܕܝܢ ܡܬܐܠܨܐ ܗܘܐ
ܢܦܫܐ ܡܢ ܠܫܡܥܘܢ ܕܪ̈ܚܡ
ܕܒܪܐ. ܘܠܗ ܠܡܫܡܫܘ
ܗܘܘ. ܘܡܢ ܚܝ̈ܠܐ ܙܘܥܐ
ܡܛܠ ܠܐ ܡܫܡܥܝܢ ܗܘܘ.
ܘܠܟܘܪܗܢܐ ܕܪ̈ܚܡ ܕܒܪܐ
ܡܬܦܪܣܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܢ ܚܕܐ
ܕܡܣܬܟܠܬܗܘܢ ܡܛܠ ܠܐ
ܡܟܪܙܐ: ܘܟܢ ܡܪ̈ܩܐ
ܡܢ ܟܠ ܕܝܢ ܠܒܢ̈ܝ ܗܘ̈ܘ
ܠܗܘܢ ܐܬܪܘܗܝ. ܐܣܝܪܐ
ܕܝܢ ܗܘܦܟܣ ܕܠܗܘܢ ܠܟܠ
ܡܢ ܢ̈ܫܡܘܢ ܓܠܠܗ. ܘܦܓܪܗܘܢ
ܦܬܪܘ ܘܫܒܩܘ. ܘܟܐ̈ܒܝܗܘܢ
ܘܟܬ̈ܒܘܠܐ ܡܬܐܡܪܐ
ܫܡܥܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ
ܣܓܝ̈ܐܐ ܐܪ̈ܥܐ ܡܪ̈ܩܝܢ
ܐܝܟܘ. ܐܝܟܢ ܕܝܢ ܠܟܠܐ
ܠܐܬܪܘܢ ܓܒ̈ܪܐ. ܡܢ ܢܦܫܐ
ܡܛܠ ܡܢ ܠܫܡܥܘܢ ܕܪ̈ܚܡ
ܕܒܪܐ. ܘܐܝܟ ܕܢܒܐ
ܠܟܘܪܗܢܐ ܟܡܝܢܐ ܢܘܚܝܢ
ܫ̈ܟܠܐ ܓܒܪ. ܘܗܟܢ ܡܪ̈ܩܐ
ܗܟܢ ܐܬܐܝܠܗ ܘܡܢ
4 ܫܡܥܐ ܠܢܒܝܐ. ܘܩܛܪܐ ܗܘܐ
ܓܒ̈ܪܐ ܠܐܬܪܘܗܝ ܠܢܘܪܐܬܐ ✣ r. b.
ܐܬܚܙܝܘ. ܢܘ̈ܪܐ

ܝܘܡ ܗܠܝܢ ܕܟܐܒܐ ܡܟܐܒܝܢ
ܗܘܘ. ܕܟܐܒܐ ܡܫܘܚܠܦܬܐ
ܕܢܦܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ
ܫܟܝܪܘܢ ܠܗܘܐ.
ܐܬܚܫܘ ܠܘ ܠܘܟܠܝܐ
ܕܐܬܚܘܝܐ ܫܡܥܐ. ܙܘܘܥܝܐ
ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܫܟܪܐ
ܠܘ ܡܫܘܚܠܦܬܐ ܕܢܦܫܐ.
ܐܠܐ ܕܠܐ ܫܟܝܢ ܒܝܠܘ
ܕܟܘܗ ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܢܦܫܐ.
ܐܣܝܪܐ ܐܢܐ ܕܡܢ ܠܥܠܘ
ܕܟܠܬ ܢܘܚܝܢ ܟܢܗ. ܡܬܚܝܪܐ
ܗܘܬ ܕܝܢ ܕܕܟܠܐ ܥܡܝܢ
ܦܝܓܡܬܐ ܠܙܘܘܥܝܐ
ܠܟܘܪܗܢܗ. ܠܡܫܡܫ ܝܘܡ
ܠܢܦܫܐ ܟܝܢ ܗܘ ܕܢܓܠܐ ܫܠܝܐ
ܫܡܥܐ ܗܘܬ. ܘܢܦܫܐ
ܕܡܫܬܟܪ ܗܘܐ ܕܫܡܝܢ
ܡܚܠܐ ܡܢ ܗܘ ܕܐܬܚܘܝܐ.
ܘܡܠܐ ܟܠܝܠܐ ܐܟܘܪܐ
ܕܟܠܠܗ ܡܐܕܢܐ ܫܟܝܪܝܢ
ܗܘܘ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܝܟ
ܡܡܪܝܢ ܗܘܐ ܦܬܟܪܐ
ܠܟܘܪܗܢ. ܠܐܢܫܐ ܝܘܡ
ܕܡܬܐ ܗܘܐ ܐܟܝܠܐ
ܕܟܘܠܬܐ ܠܢܦܫ ܗܘܐ.
5 ܐܬܐܟܝܢ ܕܝܢ ܦܓܘܫ
ܕܟܘܫܪܐ ܕܦܟܠܐ ܡܬܚܫܒܢ

ܡܟܪܙܐ, sub ܐ rasura, puncti ut apparet. ܡܟܠܐ, sic 1 m. et in prima scriptione, sed videtur in ipso actu se amanuensis correxisse, cum sint vestigia abrasa et cooperta fere tota literae ܝ vocis ܡܟܠܝ.

I, 4. ܕܢܦܫܐ ܐܣܝܪܐ, sic punctum codex.

ܕܥܠܬܗ ܠܐ ܢܫܬܐ܂ ܩܪܝܐ
ܕܡܬܓܠܘܗܝ ܡܥܠܬܐ܂ ܢܓܕܝܢ
ܗܘܘ ܐܝܟ ܕܒܠܒܗ ܗܘ
ܫܒܪܘܗܝ ܡܬܦܫܩ܂ ܠܝ
ܠܘܩܒܠ ܕܒܘܪ̈ܢܘܬܐ
ܢܬܚܫܠ ܡܢ ܐܘܟܠܐ.
ܕܢܘܪܐ܂ ܘܦܘܚܐ ܩܫܝܐ
ܠܟܪܘܡܐ ܐܚܝܕ ܗܘܐ
ܠܝ ܗܠܝܢ ܠܬ̈ܪܝܢ ܠܒܢܝ̈ܗܘܢ܂
ܢܓܕܐ ܠܡܟܣܘܬܐ܂
ܘܫܬܝܪܘܬܐ ܠܡܫܬܢܝܘܬܐ܂
ܘܫܓܝܫܘܬܐ ܠܐܡܝܢܘܬܐ܂
ܘܪ̈ܘܚܐ ܠܬܪܘܡܐ܂
ܠܘܩ ܕܝܢ ܐܦ ܢܒ̈ܝܐ
ܡܒܪܝܢ ܗܘܘ ܕܢܘܢ
ܕܡܡܪܝܢ ܘܡܡܠܠܝܢ܂
ܡܛܠ ܕܡܠܐ ܡܢܗ ܕܢܦܠ
ܗܘܐ ܡܛܠ ܗܘܐ
ܠܒܝܬܗ܂ ܣܥܪ ܐܝܟ ܡܪܐ
ܗܘܐ ܘܡܬܗܡ ܠܒܝܬܗ܂
ܡܛܠ ܕܐܦܝ ܗܘܐ ܠܗ
ܡܐܙܠ ܠܐ ܢܦܫ܂ ܠܡ
❖ ܢܐܬܐ ܕܝܢ ܒܙܒܢܐ ܩܪܝܒܐ
ܠܐ̈ܢܫܘܗܝ ܡܫܡܫܢܘܬ *f. 321, r. a.*

ܡܬܬܠܡܝܢ ܗܘܘ
ܒܒܝܫܘܬܗ ܕܩܪܒܐ܂ ܘܟ̈ܦܢܐ
ܒܟܠܝܘܡ ܫܒܝܢ ܗܘܘ܆
ܘܚܪܬܐ ܡܢ ܕܒܚܝܪ̈ܬܐ
ܐܒܝܫܘ ܒܚܛܝܬܐ ܢܦܫܗ܂
ܐܦ ܡܟܝܠ ܠܐ ܫܒܩܘ܂ ܒܚܕ
ܒܚܪܒܐ ܠܐܠܗܐ ܢܣܒܐ
ܕܩܪܒܐ ܗܘܐ ܗܘܐ܂ ܡܢ
ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܫܠܡ ܣܘ̈ܦܝܗ܂
ܩܪܒܐ ܬ̈ܘܒܝܢ ܬܢܝܢ
ܕܩܪܐ ܠܡܢܝܚ ܡܢܝܚܘܬܐ܂
ܘܩ̈ܪܒܐ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ
ܘܢܘܪܐ ܘܦܪܙܠܐ܂ ܘܡܟܐܒܐ
ܕܥܒܪ ܘܡܦܠܛ ܡܢ ܐܘܟܠܐ
ܕܒܟܒܪ̈ܝܬܐ ܢܘ̈ܪܐ ܢܦܩ
ܗܘܘ܂ ܘܩܡ ܠܗ ܫܟܢ ܠܐ
ܢܘܪܐ ܠܐܒܠܝܢ ܗܘܘ܂ ܘܠܐ
ܢܟܠ ܡܢܟܝܢ ܗܘܘ ܠܦܘܪܥܢܐ
ܠܡܟܠܐ ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܗܘܘ܂ ܚܠܦ ܕܝܢ ܦܘܪ̈ܥܢܐ
ܕܫܘܟܠܠܐ ܡܟܢܐ ܕܚܘ̈ܕܝܐ܂
ܕܠܐ ܠܬܠܬܐ ܐܠܗܘܬܐ܂
ܘܫܒܪܘ ܕܡܛܠ ܡܚܝܠܘܬܗ
ܕܢܘܪܐ ܘܡܬܢܚܬܘܗܝ

ܐܘܒܠܢܐ, super ܒ rasura et erat, ut apparet, litera ܠ, sed ܒ prima manu est, et litera abrasa, si 1 manus erat, abrasa fuit in ipso scriptionis actu. Punctum in margine aliquid erratum indicaret, vel saltem suspicionem ejus: vocem ܐܘܒܠܢܐ ex unico loco habet Payne Smith; infra vero IV, 2 noster legit sine ܘ, ut Eusebii Theophania II, xxi, l. 24: hanc ergo vocem videtur amanuensis voluisse.

ܘܟ̈ܦܢܐ, litera ܐ in rasura, sed 1 manu.
Post ܩܪܒܐ rasura, puncti ut videtur.
Post ܐܒܝܫܘ rasura, puncti ut videtur.
ܡܬܚܫܒܝܢ, secundum ܒ, quod ab initio abrasum paullulum, refictum est a parte finali 1 m. ut ܝ omnino videatur. Dedi ܒ, quia hoc postulat lingua, nisi delendum sit: utraque vocis forma occurrit et in nostro codice. Punctum etiam in margine fuisse videtur in rasura quae nunc est.

ܠܡܫܡܠܝܘܗܝ. ܐܠܐ ܡܬܡܛܝܢ
ܗܘܘ ܒܡܠܟܝܢ ܡܢ ܣܒܪܗܘܢ
ܕܠܡܐ ܢܦܠ ܢܦܠ ܠܒܨܝܪܘܬܐ.
ܘܡܫܪܝܘܬܐ ܕܦܘܪܐ
ܠܪܚܡܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܘܠܚܝܠܐ
ܕܡܟܠܝܘܗܝ ܣܘܓܐܐ
ܕܚܝܠܐ ܕܒܟܠܚܪ̈ܫܝܗܘܢ.
ܘܕܢܝܢ ܒܗܠܝܢ ܠܗܢܐ.
ܕܟܠܗ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܘܡܥܪܒܐ
ܘܣܘܓܐܐ ܕܒܝ̈ܬܐ. ܢܣܝܒ
ܕܢܘ̈ܗܪܐ ܒܣܟܠܘܬܐ ܫ̇ܢܝܢ
ܗܘܘ ܕܐܬܝܢ. ܘܫܥܒܕܝܢ
ܗܘܘ ܠܟܝܢܗܘܢ. ܕܠܐ
ܡܬܕܡܐ ܡܪܓܫܢܘܬܗܘܢ.
ܘܠܐ ܡܬܬܢܝܐ ܫܘܬܦܘܬܗܘܢ
ܡܢ ܚܝܠܘܗܝ. ܡܛܠ ܓܝܪ
ܕܐܬܘܗܝ ܡܢ ܢܦܫܐ
ܕܒܘܪܟܐ. ܗܘܝܘ ܕܡܢ
ܒܝܬܐ ܠܐܝܬܘܬܐ ܡܬܬܠܬܦܢ.
ܬ̈ܪܥܝܢ ܗܘܠܐ ܣܟܝܪܬܐ
ܡܛܠ ܗܕܐ ܒܡܬܦܪܢܘܬܗܘܢ
3 ܗܠܝܢ ܗܘܘ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ
ܕܒܗ ܢܘܚܐ ܒܐܝܛܘܢܐ
ܗܠܝܢ ܗܘܘ ܒܐܝܠܝܢ ܕܟܬ̈ܒܝ
ܕܠܐ ܢܦܠ ܦܘܪܐ. ܘܡܛܠ
ܕܠܫܡܗܘܢ ܬ̈ܪܥܝܢ ܬܡܢ ✣ *v. c.*
ܕܦܪܐ. ܐܦܣ ܢܘܗ̈ܪܐ
ܒܟܬ̈ܒܝܗܘܢ ܠܡܚܠܠ ܐܠܘ.

ܠܐ ܕܝܢ ܐܬܟܪܗ ܚܝܠܐ
ܠܡܡܫܪ ܕܝܢܗܘܢ. ܐܠܐ
ܡܒܠܗ ܠܗܘܢ ܠܡܦ̈ܩܕܐ
ܠܡܫܡܫܘ ܒܦܘ̈ܩܕܢܐ. ܘܡܢ
ܩ̈ܕܡܝܢ ܠܗܘܢ ܠܐܩ̈ܠܝܡܘܬܗܘܢ
ܐܬܦܩܗ. ܡܦܠܬܐ ܓܝܪ
ܐܦܠܐ ܣܘܡܟܗܘܢ ܢܒܐ
ܗܘܐ. ܐܠܐ ܒܡܟܠܐ ܡܟܠܬܐ
ܡܦ̈ܩܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܬܟܢܫܢ
ܘܒܪܚܡܬܐ. ܘܕܓܡܪܬܐ
ܐܦܪ ܐܝܟ ܢܘܗ̈ܪܐ.
ܣܗܕܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ ܡܢ
.ܒܪܐ ܕܟ̈ܢܫܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܘܡܢ ܓܘܡܪܐ ܘܡܪܝܡܘܬܐ
ܘܐܘܪܚܐ ܡܦܪܫܬܐ ܡܢ
ܟܠܗܝܢ. ܘܡܢ ܓܒ ܫܢܝܢ
ܗܘܘ ܠܐ ܗܦܟܝܢ ܗܘܘ.
ܡܐܢܝܬܐ ܕܝܢ ܠܒܫܘ
ܘܐܡܫܘ ܠܣܘܡܟܐ ܕܐܬܪ
ܡܢ ܒܢܝܗܘܢ ܫܪܝܪ
ܗܘܘ ܘܡܬܦܠܓܝܢ. ܘܒܦ̈ܠܓܘܬܗܘܢ
ܘܒܐܝܠܝܢ ܦ̈ܠܓܐ ܐ̈ܢܫܝܢ
ܠܒܣܝܪܘܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܦ̈ܠܓܐ. ܐܢܫܐ ܕܐܦ ܠܐ
ܕܥܠܬܐ ܐܝܟܘܬܐ ܠܦܘܫܝ
ܠܡܟܠܐ ܕܢܘܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܒܗܘܢ. ܘܒܟܠܗ ܡܛܠܗܘܢ.
ܢܦܫܗ ܐܦܪ ܘܡܢܒܥ ܕܡܢ

I, 3. ܒܐܝܛܘܢ, in rasura, ut apparet, sed 1 m., spatium regulare; in margine dextro item parva rasura.

ܐܦܪ ܐܝܟ, sic sine ܐ codex.
ܒܪܐ, in rasura, 1 m. ut apparet; in margine punctum 1 m. paene totum erasum.

ܘܟܠܗ ܐܝܟ ܕܫܢܬܐ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܩܕܡ ܐܝܟ ܕܠܐ
ܡܬܬܠܝܢ ܗܘܐ. ܘܐܠܐ
✣ ܢܛܪ ܡܢ ܣܟܠܘ ܐܦܝ ܠܗܘܐ v. b.
ܕܐܬܐܘܗܝ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܦܫܦ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܘܥܒܪ ܒܟܠܗܘܢ
ܬܚܘܡܝܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܦ
ܐܝܟ ܡܫܬܡܥܠܐ ܗܘܐ
ܡܢ ܢܟܝܠ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܢ
ܩܕܝܡ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܒܗ
ܒܩܘܒܠܐ. ܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ
ܠܗ. ܐܠܐ ܩܡ ܩܕܡ
ܗܘܐ ܒܗ ܡܬܠܐ ܗܘܐ
ܠܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܐ
2 ܗܘܝ. ܪ̈ܘܡܝܐ ܕܝܢ ܘܚܘܪ̈ܐ
ܢܦܫ ܗܘܘ ܒܢܝܬܐ ܠܠ

ܣܪܗܘܒ ܕܟܘܪ̈ܢܝܐ.
ܗܘܪ̈ܐ ܓܝܪ ܗܕܝܪܝܢ ܗܘܘ
ܕܐܠܐ ܡܬܩܕܝܢ ܠܗܘܢ
ܡܬܬܚܪܐ ܠܗ ܒܗܘܢ
ܡܕܝܢܬܗܘܢ. ܘܥܘܡܪܢܐ
ܕܢܘܒ ܠܐ ܡܬܩܢܝܢ ܐܢ
ܡܬܬܟܠܝܢ ܒܟܘܪ̈ܢܝܐ ܩܢܘܢܐ
ܠܬܘܩܢܐ ܕܐܣܪܛܬܐ.
ܘܒܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ܒܫܘܩܐ
ܒܚܠܠܘ ܥܘܡܪܢܐ. ܘܚܝܠܘ
ܘܫܒܘ. ܘܫܦܝܪ ܕܫܘ̈ܩܐ
ܕܐܫܟܚ ܗܘܘ ܠܠ ܡܕܝܢܬܐ.
ܢܛܪ ܠܥܘܡܪܢܐ ܕܪܘܡܝܢ
ܗܘܘ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܒܝܬܗ.
ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ
ܥܡܝܩ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܫܡܫܘ

possit, nempe ܦ̈ܢܝܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ, Areae urbis, sunt agri urbis, Suburbana (rura), Ephr. I, 448, 6 a f. Deinde addit: « Sic et Euseb. IV, c. 20 l. 3 et 49 rescribe ܕܒܦ̈ܢܝܬܗ, Qui in suburbanis s. in agris ejus (urbis Hierosolymorum), Gr. οἱ ἐν ταῖς χώραις Lc. 21, 21... pro ܕܒܦ̈ܢܝܬܗ (sic), novo et inaudito, quod ibi legitur, vocabulo ܦ̈ܢܝܐ ». Payne Smith auctoritate Georgii H. Bernstein motus per omnia secutus eum est. Jam vero quidquid sit de loco Ephraemi, qui vellem ut conferatur in codice, primo contra sanam crisin puto damnare vocabulum, quod cum bis occurrat in codice Theophaniae A. C. 411 et ut apparet sit rarissimum in libris Syris, vix a scriba Edessae, ubi codex fuit scriptus cum florebant ibi maxime Syriacae literae, commutari potuisset ex notissima ac communissima voce ܦ̈ܢܝܐ. Deinde nunc quinquies repertum est in nostro vetustissimo codice, in quo ex apposito ܢܗܘܐ VI, 2, indicari videtur ipsi amanuensi vocem scrupulum movisse, et indirecte confirmatur sic reapse in codice archetypo eum reperisse; quinquies vero errasse amanuensem nostri codicis ex usu ejusdem satis longo incredibile prorsus mihi est. De significatione autem, quidquid sit de derivatione, satis bene dixit Lee in nota ad IV, 20 Theophaniae Anglicae versionis. In Theophania l. 3 est pro χῶραι, et item l. 49, ut constat ex Graeco Eusebii in Mai, Novae PP. Bibliothecae T. IV, 132; in nostro codice ut periphrasis vocis ἄστυ ponitur ubique, excepto hic, ubi paullo liberior est versio si a Graeco, et IX, ubi pro ἐσχατιαί esse posset, sed ibi quoque ut hic liberior versio esset, ac utrobique periphrasis vocis ἄστυ videri potest. Itaque videtur Interpretem vocem ἄστυ non omnino perspectam habuisse, ac putasse eam indicare extremas urbis partes, si tamen e Graeco reddidit.

Punctum super ܦܫܦ et ܘܥܒܪ abrasum fuit; imo etiam alterum sub ܦܫܦ videtur abrasum: omnino puncta adesse supra non poterant.

܀ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܡܪܩܝܘܢ f. 320.

ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܀ v. a.

I, 1. ܣܡܝܘܗܝ ܕܝܢ ܕܟܐܒܐ

ܐܪܡܠܘ ܗܘܐ ܡܢ ܗܘܐ

ܐܦܩܝܢ ܗܘܘ ܘܦܫܝܢ ܒܟܢܘܫܬܐ.

ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܡܦܪܩܝܢ ܗܘܘ

ܐܡܠܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܥܡܠܐ

ܕܡܢ ܒܬܪ ܠܒܝܬ ܐܦ

ܠܗܘܢ ܐܚܐ ܗܘܐ. ܗܟܝܠ.

ܐܝܟ ܕܬܠܡ̈ܝܕܐ ܕܦܫܝܢ ܗܘܘ

ܒܡܕܝܢܬܐ. ܗܘܬܐ ܗܘܐ

ܕܐܚܝܬܐ. ܘܡܫܡܫܢܬܐ

ܗܟܝܠܐ ܠܦܩܐ ܗܘܐ

ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܠܗ ܕܡܫܡܫܝܢ

ܗܘܘ ܠܟܠܗܘܢ. ܐܠܘܠܐ

ܐܝܟ ܕܒܡܪܝܐ ܕܡܪܝܐ

ܐܚܘܬܐ ܕܬܠܡ̈ܝܕܐ ܡܫܡܫܝܢ

ܗ̈ܘܘܝ. ܦܠܘ ܕܝܢ ܕܐܬܢܝܚܢ ܗܘܘ

ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܗܘܘ ܐܘ ܕܢܫܠܡܘܢ.

ܘܐܦܠܐ ܣܡܐ ܒܝܡܐ ܗܦܟܝܢ

ܗܘܘ ܠܐ ܠܡܫܡܫܘ. ܕܢܦܫܢ

ܗܘܘ ܘܡܬܚܪܝܢ ܬܠܡ̈ܝܕܐ

ܕܚܘܪܒܗܘܢ. ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ

ܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܗܘ̈ܝܐ ܠܟܠܗܘܢ.

ܠܡܫܡܫܘ ܡܪܥܝܢ ܗܘܘ

ܘܡܫܡܠܝܢ ܘܡܡܠܠܝܢ ܠܐ

ܡܪܥܝܬܐ ܕܒܟܢܘܫܬܗܘܢ. ܠܟ

ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ

ܕܐܝܬܝܗ ܡܫܡܫܢܝܬܐ

ܕܒܟܠܗܘܢ ܦܫܐ ܗܘܐ.

ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܠܗ ܗܟܢܐ

ܕܢܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ

ܗܟܝܠ ܘܠܘ ܕܡܫܟܚܬ. ܐܠܐ

ܕܠܐ ܒܡܪܐ ܕܒܬܪܐ

ܡܪܥܝܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܦܩ

ܗܘܐ. ܕܬܘܡܕܢܐ ܕܝܢ ܡܢ

ܒܬܪ ܕܦܠܛܘ ܡܢܗܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ

ܗܟܢܐ. ܒܗ ܒܩܘܪܒܐ

ܠܡܫܬܥܝܘ ܠܡܕܝ ܘܠܐ.

ܡܢ ܦܘܬܚܐ ܕܐܪܥܐ

ܕܐܝܪܘܫܠܡ ܘܡܕܝܢܬܐ

ܕܐܝܪܘܫܠܡ ܐܝܟ ܕܐܡܪܢ ܠܐ

ܠܐܝܠܝܢ ܒܬܚܘܡܝܗ ܐܫܟܚܘ

ܡܟܝܠ ܡܢ ܫܪܪܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܠܐ

ܣܘܥܪܢܐ ܠܗ ܗܘܐ ܚܝܐ

ܕܐܚܪܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܒܥܠܕܒܒܘܬܐ

ܕܐܬܚܝܢ ܘܦܪܝܫܐ ܡܢܗ

ܡܬܩܠܐ ܗܘܐ. ܡܢ ܒܬܪܗܘܢ

ܢܨܝܚܐ ܚܘܝܐ ܗܘܐ.

ܘܡܬܬܢܝܢ ܗܘܘ ܠܡ̈ܫܬܐ.

Euseb. (Theophania) IV c. 20 l. 3. 49, vox nihili. Legitur ibi ܕܒܐܪ̈ܝܘܬܗ vertiturque ab iştius libri editore » in its borders, h. e. in finibus ejus (urbis Hierosolymorum), id vocab. pro forma quadam geminata vocis ܡܪ habente. Est autem falsa scriptura pro ܕܒܐܪ̈ܝܘܬܗ, h. e. Qui in suburbanis s. in agris ejus. V. ܐܪ̈ܝܐ ». Sub qua voce affert exemplum unum quod ad vocis sensum aptari

I, 1. ܗܘܝܬ, sic pro ܗܘܝܬܐ. Confer 4 Esdr. XIII, 9.

ܕܝܢ l. 18 suppletum supra lineam 1 m. ܕܐܪ̈ܝܘܬܗ, sic sine punctis *ribui*, quae tamen apponit alibi; occurrit autem vox infra VI, 2, ubi confer notam, VII, 2 bis, IX, 4. Vox ista a Georgio H. Bernstein in parte edita Lexici Syriaci inter uncos ut reprobata sic affertur: « ܐܪܝܐ, Plur. ܐܪ̈ܝܐ,

Sed quod in Graecum textum parum vel nihil emolumenti ex Syriaca ista versione redundaturum sit, non ideo inutilem ejus editionem putarem. Primo enim auctoritas illius multum corroboratur testimonio nostrae antiquissimae versionis; deinde ista vocibus multis Syriacis declarandis et confirmandis inserviet.

Textum interim edam eadem qua duos libros praecedentes ratione. Addidi autem capitum et paragraphorum notas ex editione Sigeberti Havercampi, quam in Bibliothecis saltem magis obviam cuique puto. Versionem Latinam, quae in omnibus fere Bibliothecis multisque Italiae nis codicibus adhuc servatur, ne veterem Rufini versionem commemorem et liberiorem libri reflictionem vetustissimam, quae Hegesippi nomine circumfertur, cujus exemplar antiquum et in magna parte uncialibus literis descriptum possidet nostra Bibliotheca, quae et Graecum libri Josephi codicem habet XII fere seculi. Sed quaenam sit demum relatio Syriacae versionis ad Graecum textum ad calcem editionis illius disseram, ubi quid verae et certae varietatis inter utrumque intersit indicabo, illis prospiciens qui Syram linguam ignorant.

FLAVII JOSEPHI

DE BELLO JUDAICO LIBER SEXTUS

SYRIACE VERSUS.

Consummationem prophetiarum de miseranda populi Judaici clade ac de terribili Hierosolymitano excidio, quae in Veteri Testamento saepe occurrunt et in Novo tam apertae a Christo prolatae fuerunt, videtur mihi voluisse ostendere ex oculato testimonio Josepho Syrus ille, qui librum hujus sextum de Bello Judaico addidit in fine codicis Ambrosiani Veteris Testamenti *B*, 21, *Inf.* Hic liber antiquissime sane versus fuit in linguam Syriacam, ut jam arguere licet ex codicis aetate quippe saeculi fere sexti, et remotiorem antiquitatem indicat ratio versionis, si e Graeco est, quia a verborum tenacitate illa abhorret, quae postea invaluit, et licet non raro intricata procedat fortasse ex indole archetypi, idiomatis tamen Syri sollicita est. Licet vero nunc supersit ista versio fortasse in uno codice Ambrosiano, inter Syros satis obvia esse debuit, cum recenseatur etiam ab Ebedjesu Nestoriano in suo Catalogo librorum omnium Ecclesiasticorum, quem post Abraham Ecchellensem edidit Joseph Simonius Assemani in Bibliotheca Orientali, III, I. Ibi enim p. 7 inter alia Josephi opera affertur: ܟܬܒܐ ܕܚܘܪܒܐ ܐܚܪܝܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܒܐܝܕ̈ܝ ܛܝܛܘܣ, *Et liber excidii postremi Jerusalem per Titum;* quae si conferantur cum titulo libri nostri initio, in fronte finalis et medii fasciculi fol. 323 et 328, et cum subscriptione, praesertim quod ratio metrica operis Ebedjesu eum in vocibus adhibendis coarctabat, vix locum dubio relinquunt, quin noster liber indicetur, non totum opus de Bello Judaico, ut Assemani in nota videtur judicasse.

Tres operis Josephi loci afferuntur in Eusebii Theophania Syriace edita a Samuele Lee ex codice A. C. 411, quorum prior, IV, 21, ceteris longior est ex libro sexto, III, 3, 4, et convenit adeo in multis cum nostra versione et in ejusmodi formis contra Graeci textus literam, ut videatur Interpres Theophaniae nostram versionem adhibuisse, licet non serviliter et Graeco magis interdum adhaerens; quod posteriorem aetatem subindicaret, cum verisimile sit eum ex Graeco Eusebii correxisse praecedentem versionem. Similiter in eadem Theophania versionem N. T. editam a Guilelmo Cureton Arthurus Le Hir judicavit Interpretem adhibuisse in Commentatione, quam de ista versione edidit. Si autem reapse Interpres Theophaniae nostram versionem adhibuit, ante A. C. 411 haec jam extitisset. Sed cum ad locum pervenero, afferam varietates textus Theophaniae, ut quisque per se judicare possit.

Quantum vidi ex iis quae contuli, vix aliquid conferet Syriaca versio in textu Graeco emaculando, qui, quod non multis antiquitatis libris contigit, in pluribus bo-

ܘܠܐܟܠܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܗܬܐ
ܠܟܠܗܘܢ. ܘܦܪܝܣ ܢܟܠܐ
ܠܐܟܠܝܢ ܕܡܥܡܝܢ ܘܢܟܬܐ
ܒܟܠܗܘܢ ܘܐܦܣܪ ܢܗܦܟ
ܠܐܟܠܝܢ ܕܡܬܟܠܟܠܝܢ ܒܫܝܢܘܬܐ.
ܡܢ ܗܘܦܟܐ ܠܫܒܚܗ
ܐܝܬܪܐ ܡܪܐܘܗ
ܒܢܦܫܬܗܘܢ ܒܫܘܠܡܐ.
ܘܗܘܝܬܗܘܢ ܡܬܗܦܟܢ ܒܗ.
ܢܛܪܬ ܕܡܢ ܒܣܘܟܠܗܘܢ
ܕܣܘܟܠܗܘܢ. ܘܗܘܝܬܗܘܢ ÷ r. b.
ܡܬܕܡܪܝܢ ܠܗ ܒܝܕ ܐܝܬܪܐ
ܗܪܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ
ܡܬܕܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܒܗ
ܘܒܟܠܟܠܝܢ ܗܘ. ܘܗܘܐ ܕܡܢ
ܢܬܟܬܒ ܡܟܠܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ
ܕܐܝܬܪܐ ܗܕܐ ܘܡܬܟܬܒܬܗ
ܒܫܠܡܘܬ ܒܪܡܫܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܘܡܪܟܬܗ ܘܫܬܡܫܬܗ
ܗܝܕܝܢ. ܘܡܫܬܪܪܬܗ ܒܪܘܚܗ
ܕܢܗܪܐ ܘܢܘܪܗ ܘܡܫܪܝܬܗ.
ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܒܪ
❖ ❖ ❖ ܢܘܚܡܐ. ❖ ❖ ❖

70. ܠܟܠܗܘܢ. ܘܦܪܝܣ — Adpw ܠܟܠܗܘܢ. ܠܟܠܗܘܢ ܘܦܪܝܣ : Bm ܘܦܪܝܣ

ܢܟܠܐ. ܘܠܐܟܠܝܢ Amdpw — ܢܟܠܐ ܠܐܟܠܝܢ:
B ܘܠܐܟܠܝܢ ܢܟ̈ܠܐ; Thorndicius ait fortasse legendum ܢܟܠܐ ܠܐܟܠܝܢ

71. ܘܢܟܬܐ — ABmdpw ܕܢܟܬܐ

73. ܕܡܬܟܠܟܠܝܢ ܒܫܝܢܘܬܐ — ABmdpw ܕܡܬܟܠܟܠܝܢ ܒܫ̈ܝܢܘܬܐ. Cum istis desinit m.

74. ܗܘܦܟܐ ܠܫܒܚܗ ܐܝܬܪܐ — ABdpw ܠܫܒܚܗ ܗܘܦܟܐ ܐܝܬܪܐ.

78. ܕܡܢ — ABdpw omittunt.

81. ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ — A ܐܢܐ ܕܐܦ ܐܝܟ : Bd pw ܐܢܐ ܕܐܦ ܐܝܟ

82. ܒܗ. ܘܒܟܠܟܠܝܢ — ABdpw ܒܗ. ܘܒܟܠ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܝ ܘܟܠܗܘܢ ܐܚܝ, post quae omnes, omissis quae sequuntur in T, addunt subscriptionem A ܫܠܡܬ ܐܝܬܪܐ ܡܪܝ ܡܫܠܡܢܐ ܕܡܪܝ ܒܪ: B item, sed scribens ܐܝܬܪܐ: du ܫܠܡܬ ܐܝܬܪܐ ܡܪܝ ܡܫܠܡܢܐ: pw ܫܠܡܬ ܐܝܬܪܐ ܕܡܪܝ

ܕܐܦ̈ܝܐ ܥܒܝܕ ܡܢܗܠ ܘܡܢܗܪܘ.
ܒܗܘܢ. ܘܡܪܝܡܐ ܗܘܐ ܡܡܠܟܘܬܐ
ܠܥܘܡܪܐ. ܘܠܠܘܩܐ
ܠܫܡܠܝܐ. ܘܡܕܪ̈ܫܬܗ
ܕܐܪܥܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܚ̈ܝܐ
ܠܡܘܠܡܐ. ܐܦ ܕܝܢ ܓ̇ܡܪܗ
ܢܩ̈ܫܬܗܘܢ ܕܡܐ ܕܙܕܩ̈ܬܗܘܢ
ܘܡܫܠܡܬܗܘܢ ܡܢ ܠܥܠ
ܠܐܠܗܘܗܝ. ܘܠܐ ܕܡܐ
ܕܐܬܠܗܘܢ ܠܐܠܗܘܗܝ. ܗܘ
ܓܝܪ ܢܦܫܐ ܡܬܝܗܒܐ
ܘܥܡ ܡܚܘܝܢ. ܠܘܬ ܟܠܗ
ܠܘܬ ܐܢܫ ܠܡܬܚܫܚܘ.
ܘܠܐ ܠܫܘܡܐ ܠܟ̈ܐܒܐ.
ܘܠܐ ܢܘܩܦܐ ܠܟܕ̈ܢܐ. ܘܠܐ

ܣܘܟܠܐ ܠܐܘܪܚܬܐ. ܘܠܐ
ܐܬܪܐ ܠܥܡܘܪܐ. ܘܠܐ
ܡܫܪܝܬܐ ܕܡܠܟ̈ܘܬܐ.
ܘܠܐ ܠܡܫܡܫ ܚܕܬܐ. ܘܠܐ
ܣܘ̇ܦܐ ܕܫܘܬܐ. ܘܠܐ
ܐܬܪܐ ܠܟܠܗ ܢܦܫܐ.
ܘܠܐ ܦܪ̈ܫܬܐ ܠܐ ܡܣܟ̈ܢܘܬܐ.
ܘܠܐ ܒܬ̈ܐ ܕܐܒ̈ܗܐ.
ܘܠܐ ܙܘܓܐ ܕܢܫ̈ܐ. ܘܠܐ
ܒܢܝܢܐ ܕܕܪ̈ܐ. ܐܝܟ
ܐܠܐ ܕܝܢ ܚܘܪ ܕܕܝܢܐ ܠܒܢ̈ܝܐ
ܕܐܪ̈ܥܐ ܕܢܘܪܐ ܘܢܘܚܐ
ܕܢܦܩܘܢ ܠܓܘܡܪܐ. ܡܫܠ
ܗܢܐ ܚܕ ܒܚܕ ܚܕ
ܢܦܘܩܘܢ ܚܕ ܒܚܕܡܐ.

39. Punctum post ܘܡܢܗܪܘ reprobatur 1 manu.

40. ܗܘܐ — ABmdpw omittunt.

42. ܘܡܕܪ̈ܫܬܗ — ABmdpw ܘܡܕܪ̈ܫܬܐ

44. TABmpw ܓܡܪܗ — d ܓܡܪ

47. T ܕܡܐ — ABmdpw ܡܐ

48. TABm ܠܐܠܗܘܗܝ — d ܠܐܠܗܘܢ: pw ܠܐܠܗܘܢ ex frequenti vel in vetustis codicibus confusione cum praecedenti d: versio confirmat lectionem non esse errorem typorum in pw.

49. ܢܦܫܐ — ABmdpw praemittunt ܟܠ

50. ܠܘܬ ܟܠܗ — ABmdpw ܟܠܗ ܠܘܬ. In T punctum in margine; in textu autem ante ܟܠܗ rasura voculae, ut videtur 1 manus, quae ex vestigiis videtur ܠܟ vel ܠܢ *tibi* vel *nobis*.

51. TABmpw ܠܡܬܚܫܚܘ — d ܠܡܬܚܫܚܘܬܐ

54. TAm ܠܐܘܪܚܬܐ — Bpw ܠܐܘܪ̈ܚܬܐ: d ܠܐܘܪ̈ܚܬܐ

57. TBmdpw ܚܕܬܐ — A ܐܚܕܬܐ

58. ܫܘܬܐ — ABmpw ܫܘܬܐܐ: sic nunc d ex correctione 1 manus, sed primo habebat ut T.

60. ܦܪ̈ܫܬܐ — ABmdpw ܦܪܫܐ

TABmpw ܡܣܟ̈ܢܘܬܐ. ܘܠܐ — d ܡܣܟ̈ܢܘܬܐ ܘܠܐ

61. TA ܒܬ̈ܐ — Bmdpw ܒܬܐ

64. ܕܝܢ ܚܘܪ ܕܕܝܢܐ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܐܪ̈ܥܐ — ABmdpw, omisso ܕܝܢ, legunt ܚܘܪ ܕܝܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܐܪ̈ܥܐ. In T autem ܕܝܢ primo omissum suppletur 1 manu supra lineam.

66. ܠܓܘܡܪܐ — ABm ܠܓܘܡܪܗ: dpw ܠܓܘܡܪܗ

67. TABm ܢܦܘܩܘܢ ܚܕ — ܚܕ — dpwl ܚܕ. ܚܕ ܢܦܘܩܘܢ

ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܕܣܟܠܐ
ܗ̈ܘܘ. ܘܡܕܡ ܕܣܦܩܝܢ ܠܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ. ܐܦ ܐܢܫ
ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܬܦܢܐ ܠܟܠܟܠ.
ܕܐܦ ܠܗܘܢ ܗ̈ܢܝܢ ܘܠܟܝܢ
ܐܬܘܗܝ: ܠܗ̈ܘܢ ܕܝܢ ܟܠܠ
ܐܝܟ ܡܕܡ ܟ̈ܢܝܫܝܢ ܘܟܠܝܢ.
ܒܠܚܘܕ ܕܡܩ̈ܪܒܝܢ ܐܡܬܝ.
ܡܛܠ ܕܒܪܢܫܐ ܒܪܢܫ ܚܝܠ
ܕܡܬܟܠܗܢܐ ܕܐܠܘܗܝ. ܘܐܘܦ
ܕܝܢ ܐܦ ܡܬܚܫܒܐ ܡܢܗ
ܢ̇ܣܒ ܠܡܠܐ ܗܘܝܐ.
ܘܐܘܕܝ ܡܕܡ ܕܒܬܪ
ܘܠܐ ܗܫܐ ܡܟܝܠ ܡܕܡ
ܕܠܚܘܕܝܗ ܢܦܫܗ ܡܢܗ ܡܕܡ
✢ ܗܘܐ ܕܠܬܟܠܐ ܕܝܠܗ *f. 267, r. a.*
ܕܠܗܘ. ܘܡܢܐ ܕܡܕܡ
ܕܠܗ ܙܕܩ. ܠܡܗܦܟ ܠܩܘܡ
ܕܢܣܒ ܘܠܐ ܕܢܬܢܣܒ.
ܘܕܢܣܒܪ ܘܠܐ ܕܢܥܒܕ.
ܘܕܢܬܠܒܫ ܒܗ. ܐܒ̈ܗܘܗܝ
ܘܠܐ ܕܢܬܠܒܫ ܒܗ
ܗ̈ܢܝܢ. ܒܒܝܢܘܬܗ ܐܝܟ
ܕܒܟܠܗ ܒܒܪܐ. ܘܒܡܪܘ
ܕܒܪܬܐ ܥܠ ܗܘ ܢܟܠܡ
ܠܗ. ܘܡܬܬܒܗܘܢ

11. TAdpw ܕܣܦܩܝܢ — B ܣܦܩܝܢ ܗܘ̈ܘ
ܟܠܠ — ABdpw ܟܠܡܕܡ
ܐܘܕܝ. — ABdpw ܐܘܕܝ ܕܝܢ ܟܠܢܫܐ
ܘܡܬܚܙܝ ܩܕܝܡ ܡܢ ܐܟܚܕ ܐܘܕܝ ܕܐܟܚܕܐ
13. ܕܐܘܕܝ — ABdpw ܕܐܘܕܝ
TAd ܕܣܟܠܐ — pw ܒܣܟܠܐ: de B non liquet, quia l dat ܕܣܟܠܐ, et in apparatu tribuit codici ܒܣܟܠܐ, omisso w, in quo hoc est; pro *w* puto irrepsisse *b*.
14. ܗ̈ܘܘ — ABdpw ܗܘܐ
15. ܡܫ̈ܬܟܚܝܢ — ABdpw ܡܫܬܟܚܐ
16. TAB ܠܟܠܟܠ. ܕܐܦ — dpw ܠܟܠܟܠ. ܘܐܦ
18. TBdpw ܐܬܘܗܝ: — A ܐܬܘܗܝ܀
19. ܟ̈ܢܝܫܝܢ. ܘܟܠܝܢ. ܒܠܚܘܕ — A ܟ̈ܢܝܫܝܢ. ܘܟܠܝܢ. ܒܠܚܘܕ: Bwp ܟ̈ܢܝܫܝܢ. ܘܟܠܝܢ ܒܠܚܘܕ: item d sed plena interpunctione: melius alii prae T.
22. ܕܡܬܟܠܗܢܐ. ܕܐܠܘܗܝ — ABdpw ܡܬܟܠܗܢܐ ܕܐܠܘܗܝ

ܟܬܘܒ — ABmdpw ܟܬܘܒ. Hic incipit altera Lectio codicis m fol. 64 v., cujus rubrica praeposita aliis, quae eam praecedunt lectiones, est ܟܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܝܠܗ ܕܣܘܪܝܝܐ; titulus vero est, ut supra, ܐܪܡܝܐ *Jeremias*. Semel tantum cum editione De Lagarde contuli, ac lectiones in quibus cum B concordat, ex silentio collationis sunt, et quas ex hoc silentio do, per *m* refero.
23. ܐܝܟ — ABmdpw omittunt.
24. TABdpw ܗ̈ܘܘ — m omittit.
28. T ܕܝܠܗ — Am ܕܝܠܐ: Bdpw ܕܝܠܐ
29. TA ܕܡܕܡ — Bmdpw ܡܕܡ
30. ܕܠܗ ܙܕܩ — ABmdpw ܕܙܕܩ ܠܗ
32. In T o vocis ܘܕܢܣܒܪ extra lineae ordinem est, sed 1 manu.
33. TAB*m*d ܘܕܢܬܠܒܫ — pw ܕܢܬܠܒܫ
38. TABd ܘܡܬܬܒܗܘܢ — m ܘܡܬܬܒܗܘܢ: pw ܘܡܬܒܗܘܢ

ܕܠܥܘܠܐ ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ ܡܢ
ܒܬܪܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܠܗܘܢ
ܐܬܒܥܬ ܠܗܘܢ ܐܒ̈ܗܝܗܘܢ.
ܘܡܡܠܟܝܢ ܗܘܝܬܘܢ ܩܕܝܡ
ܘܡܣܪܚܝܢ ܣܥܝܪܬܐ ܡܢ
ܡܢܗ ܠܢܦܫܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܠܬܪܥܐ
ܠܗܘܢ ܣܟܠܘܬܐ. ܘܠܐ ܢܣܒܘܢ
ܗܘܓܝܐ ܕܣܢ̈ܝܩܘܢ. ܐܠܐ
ܢܬܪܢ ܒܬܪܥܘܬܐ ܕܐܒ̈ܗܝܗܘܢ.
ܠܝ ܓܝܪ ܐܝܟ ܗܘܓܝܐ
ܕܢ̈ܫܒܘܗܝ ܠܐ ܢܗܘܐ
..ܘܣ ܠܟ ܠܟܠܐ ܒܫܒܪܐ. ܐܘܒ
ܕܝܢ ܗܘܝܬܘܢ ܢܟܝܢ. ܕܩܪ̈ܒܐ
ܡܩܪ̈ܒܐ ܘܣܓܝܐ ܕܡܢ
ܡܢܗ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܟܘܢ
ܠܐܩܪܒ ܡܣܬܪ̈ܩܐ ܕܢ̈ܩܝܐ.
ܘܠܟ̈ܐ ܘܣܩ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ
ܒܗ ܗܘܝܢ ܒܐܪܥܗ ܥܡܠܘܗܝ
ܡܟܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܢ
ܕܣܓܝܢ ܗܘܝܢ. ܘܟܢܝܢ ܗܘܘ
.ܒܟܠܝܢ ܡܢ ܗܘ ܕܒܟܝܢ. ܡܢܗ
ܕܐܬܟܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ
ܚܛ̈ܗܝܗܘܢ. ܘܣܟܠܘܬܐ ܡܫܟܚܐ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܡܣܟܢܐ
ܗܘܐ ܒܟܠܝܢ. ܗܘܐ ܕܝܢ
ܕܢܩܐ ܐܢܫܘܬܐ. ܘܠܟ̈ܐ
ܡܬܟܢܫ. ܐܦ ܣܢܐ ܡܢ ܐܚܪܝܢ
ܢܦܫܗ. ܘܙܕܩܘ ܐܬܒܛܠܬ
ܡܢܗ. ܘܟܠܬ ܠܗ ܡܕܡ
ܗܘܐ ܐܠܐ ܠܝ ܣܟܠܘܬܐ
ܘܢܟܘܠܬܗ ܠܝ ܗܘܝܐ
ܠܬܪܝܢ ܘܠܗܘܢ ܒܟܠ̈ܗܝܢ
ܢܩܦܝܢ ܒܟܠܡܕܡ ܕܐܦܝܢ
ܣܢܝ ܒܟܠܗ ܗܝܓܐ. ܡܕܡ

76. TB ܘܡܟܪ̈ܟܪܐ — Adpw ܘܡܟܪ̈ܟܪܐ
77. TBdpw ܘܐܬܒܥܬ — A ܘܬܒܥ
78. TBdpw ܐܒ̈ܗܝ — ܐܒ̈ܗܝ, cf. supra n. 77.
ܘܡܡܠܟܢܘܬܗ — ABdpw ܘܡܡܠܟܢܘܬܗ
79. TBdpw ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ — A ܠܒܢܘܗܝ
80. ܐܝܟ — ABdpw ܐܟܚܕܐ
82. ܘܡܣܪܚܝܢ — ABdpw addunt ܐܟܚܕܐ
83. Incipiens a linea ܘܡܣܪܚܝܢ A manu seriori minio charactere maronitico in margine ܩܕܝܡܐ, sine punctis *ribui* et sine punctis duplicis ܀.
86. ܕܣܢ̈ܝܩܘܢ — ABdpw ܕܣܢ̈ܝܩܘܢ
87. TAB ܢܬܪܢ — dpw ܢܬܪܢ
90. ܠܟܠܐ — ABdpw ܠܟܠܗܘܢ
Tdpw ܒܫܒܪܐ — AB ܒܫܒܪܐ. Et sic T postea interpungit sine punctis rubris.
94. ܠܐܩܪܒ — ABdpw ܠܩܪܒ ܐܩܪܒ
ܡܣܬܪ̈ܩܐ ܕܢ̈ܩܝܐ. ܘܠܟ̈ܐ: A interpungit ܡܣܬܪ̈ܩܐ. ܕܢ̈ܩܝܐ ܘܠܟ̈ܐ, eumque confirmant dpw: B non interpungit.
95. ܘܣܩ̈ܝܐ — ܣܩ̈ܝܐ ABdpw
ܕܝܢ — ABdpw ܐܦ
99. ܕܒܟܝܢ, ܕ ex parte in rasura, 1 m.
2. ܠܗܘܢ — ABdpw ܘܠܗܘܢ
3. ܗܘܐ — ABdpw omittunt.
5. ܐܦ — ABdpw ܘܐܦ
ܐܚܪܝܢ — ABdpw ܐܚܪܢܐ
7. TBdpw ܡܕܡ ܗܘܐ — A ܗܘܐ ܡܕܡ

ܥܡܐ ܘܐܢܫܐ ܘܐܡܪܘ.
ܕܠܐ ܠܡܟܪܘܗܝ ܢܫܡܥܘܢ
ܠܠܟܪܘܙܘܗܝ. ܘܠܐ
ܠܬܪܘܢܘܣ ܠܡܠܟܘܗܝ.
ܘܐܦ ܐܣܬܟܠܬ ܐܡܪ
ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܒܗܝܟܘܢ
ܗܘܝܬܘܢ ܐܚܝܐ ܠܐܒܗܝܟܘܢ
ܡܫ̈ܬܐ ܒܡܕܒܪܐ. ܘܟܕ
ܒܬܪ ܟܠܗܘܢ ܕܫܬܘ
ܐܢܝܢ ܡܠܟܘܗܝ. ܘܡܫܬܡܠܠ
ܗܢܐ ܡܫܬܡܥܘܢ ܐܟܚܕ
ܕܥܩܡܝܢ ܗ̈ܘܘ ܐܒܗ̈ܬܢ.
ܘܗܐ ܡܘܫܐ ܐܡܪ
ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܩܕܝܡ
ܕܠܐ ܬܫܡܥܘܢ. ܘܗܐ
ܫܡܥܘܢ. ܡܫܒܚܝܢ ܟܕ
ܢܒܝܘܬܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܗܐ
ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܡܢ

ܒܬܪ ܕܫܡܥܘܢ ܕܠܐ
ܠܫܡܫܘܢ. ܠܐܠܗܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܠܟܘܢ. ܠܗܟܘܢ ܡܢ
ܣܟܠܘܬܐ ܡܟܢܟܢ ܕܝܠܟܘܢ
ܘܠܘܝ ܠܟܘܢ. ܠܗܘܐ ܕܝܢ
ܗܘ ܕܐܬܐ ܕ̈ܝܢܝ ܠܟܘܢ
ܘܠܟܘܢ ܠܟܪܘܙܘܬܐ. ܕܗܘܘܢ
ܠܗܘܢ ܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ
ܕܣܟܠܬܐ. ܘܕܐܡܝܢܐ ܐܦ
ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܢܗܘܢ
ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܡܫܡܠܝܐ.
ܘܗܘܝܬܘܢ ܠܗܘܢ
ܠܗܘܢ ܘܠܟܪܘܙܘܬܐ. ܐܦ
ܠܐܢܫܐ ܦܪܝܫܬܐ. ܘܠܫ̈ܡܝܐ
v.c. ܘܠܦܪܝܫܬܐ ܘܠܫܪ̈ܝܪܘܬܗܘܢ.
ܘܠܟܪ̈ܝܗܐ ܘܠܡܚ̈ܝܠܐ ܠܐ
ܠܬܘܒ. ܘܠܡܫܠܡܘ ܗܕܐ
ܐܝܟܢܐ ܘܡܬܟܢܫܢܘܬܗ

42. TAdpw ܘܐܡܪܘ — B ܐܡܪܘ
44. TABpw ܕܠܐ — d ܠܐ
ܠܟܪܘܙܘܗܝ — ABdpw addunt ܠܐ
46. ܠܡܠܟܘܗܝ — ABdpw ܠܡܠܟܘܬܗ
47. ܘܐܦ — ABdpw ܐܦ ܗܢܐ
ܐܡܪ — ABdpw ܐܡܪ
48. TA ܡܢ — Bdpw ܕܡܢ
50. ܡܫ̈ܬܐ — ABdpw ܡܫ̈ܬܐ
52. ܘܡܫܬܡܠܠ — ABdpw ܡܫܬܠ
53. TAB ܗܢܐ — dpw ܗܢܐ
ܐܟܚܕ — ABdpw ܗܟܢܐ
55. ܐܡܪ — ABdpw ܐܡܪ
56. ܩܕܝܡ — ABdpw ܩܕܡ
62. TA ܠܫܡܫܘܢ = Bdpw ܠܫܡܫܘܢ.

In T sic punctum postea, quod ceteris deest.
TAB ܕܐܬܐܠܗܐ — d ܕܐܬܐܡܪܬ: pw ܕܐܬܐܡܪܬ
64. TABpw ܣܟܠܘܬܐ ܡܟܢܟܢ — d ܣܟܠܘܬܐ ܣܓܝܐ ܡܟܢܟܢ
66. ܕ̈ܝܢܝ — ABdpw ܕܝܢ
67. TAB ܠܟܪܘܙܘܬܐ — dpw ܟܪܘܙܘܬܐ
68. ܠܗܘܢ — ABdpw ܠܗܘܢ
ܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ — ABdpw ܠܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ
69. ܘܕܐܡܝܢܐ ܐܦ — ABdpw ܐܡܝܢܐ ܕܐܦ
73. ܠܗܘܢ ܘܠܟܪܘܙܘܬܐ — ABpw ܠܟܪܘܙܘܬܐ ܘܠܗܘܢ : d ܠܗܘܢ ܘܠܟܪܘܙܘܬܐ
ܐܦ ܠܐܢܫܐ — ABdpw ܘܠܐܢܫܐ
75. TAB ܘܠܦܪܝܫܬܐ — dpw ܠܦܪܝܫܬܐ
ܘܠܫܪ̈ܝܪܘܬܗܘܢ — ABdpw ܕܫܪ̈ܝܪܘܬܗܘܢ

ܠܟܦܪܐ ܥܡܝܪ̈ܐ. ܘܟܠ ܥܣܝܪ

ܕܒܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܗܦܝܟ

ܠܥܘܠ ܒܥܠܘܗܝܗܘܢ. ܘܟܠ

ܣܘ̈ܦܩܢܐ ܕܪ̈ܓܬܐ ܕܗܘܐ

ܗܦܟܝܢ ܠܥܡܐ ܕܠܐ

ܒܨܒܝܢܗܘܢ. ܘܟܠ ܪ̈ܓܬܐ

ܕܫ̈ܢܐ ܗܦܟܐ ܠܚܒܠܐ.

ܕܡܫܝܚܐ. ܘܟܠ ܢ̈ܨܒܬܐ ✧ *v. b.*

ܕܣܪܒܘܬܐ ܕܗܘܐ

ܗܦܟܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ

ܕܥܒܪܐ. ܘܟܠ ܣܟܠܘܬܐ.

ܕܬܡ̈ܝܗܐ ܕܗܘܐ ܗܦܟܘ

ܠܚܒܠܐ ܘܠܡܣܟܢܘܬܐ. ܘܟܠ

ܫܡܥܬܐ ܗܦܟܘ

ܠܫܘ̈ܒܚܐ ܥܡܝܪ̈ܐ. ܡܢ

ܗܘܐ ܕܟܠ ܗܠܝܢ ܡܠܟܝܢ ܗܘ̈ܝܢ

ܗܘܐ. ܗܟܢ ܐܝܟ ܕܠܐ

ܡܬܚܙܝܢ. ܘܡܬܚܙܝܢ ܕܝܢ

ܕܗܘܐ ܠܡܪܐ ܢܛܪܐ...

ܐܢܐ ܗܘܐ ܐܘܪܚܬܗܘܢ

ܡܢ ܚܕ ܐܢܐ. ܐܡܪܐ

ܕܝܢ ܕܐܬܝܠܕܬ ܠܐܠܗܘܬܐ

ܗܘܦܟܝܢ ܫ̈ܠܡܘܬܐ

ܕܐܬܗܘܢ. ܘܐܡܝܪ

ܡܫܬܡܥܢ ܥܡܝܠ ܡܢ ܗܘܦܟܝܢ

ܕܙܒܢ ܡܢ ܡܪܢ ܕܐܬܐ.

ܐܠܗܘܬܐ ܕܐܒܐ ܘܡܫܝܚܐ

ܗܘܐ ܒܗܝܢ ܡܫܝܚܐ

30. ܗܘ ܥܠܝܗܝܢ ܗܘܝܢ ܗܘ — AB ܗܘ ܥܠܝܗܝܢ: mpw ܗܘ ܥܠܝܗܝܢ solum, et ita d, sed repetit. TBm ܗܘ̈ܝܢ — Ad ܗܘ̈ܝܢ, quod per se et alia forma esse potest a praecedenti in vetustis libris, et participium, quod ex vocalibus legunt pw. B autem post hanc vocem interpungit, sed TAmpw post sequentem: d non interpungit.

31. ܐܝܟ — ABmdpw ܐܝܟ

33. TABmd ܕܟܠ — pw ܟܠ

Sic interpungit T sine punctis rubris. Hic desinit m.

34. ܗܘܦܟܝܢ — ABdpw addunt ܗܘ

36. ܕܐܬܝܠܕܬ — ABdpw ܕܐܬܝܠܕܬ

37. ܫ̈ܠܡܘܬܐ ܗܘܦܟܝܢ — A ܗܘܦܟܝܢ ܫ̈ܠܡܘܬܐ (sic): Bdpw ܗܘܦܟܝܢ ܫܠܡܘܬܐ: lego in T ܫܠܡܘܬܐ

39. TAB ܗܘܦܟܝܢ — dpw ܗܘܦܟܝܢ

14. ܕܗܘܐ ܗܘܦܟܐ — ABmdpw ܕܗܘܐ ܗܘܦܟܐ

15. ܥܡܝܪ̈ܐ — ABmdpw. ܥܡܝܪܐ

16. Tdpw ܕܒܐܬܪܐ — ABm ܒܐܬܪܐ

18. TABpw ܣܘ̈ܦܩܢܐ — md ܣܘܦܩܢܐ

21. ܕܫ̈ܢܐ — AB addunt ܕܗܘܐ: md ܕܫܢܐ ܕܗܘܐ: u addit ܗܘܐ: pw legunt solum ܕܫܢܐ sine punctis *ribui*: Thorndicius vult ܕܫ̈ܢܐ ܕܗܘܐ ܠܚܒܠܐ, punctum in fine parvum in rasura.

22. ܢܨܒܬܐ — ABmdpw ܢ̈ܨܒܬܐ

23. ܕܣܪܒܘܬܐ — ABmdpw ܘܣܪܒܘܬܐ

26. ܕܬܡ̈ܝܗܐ sic T cum punctis *ribui* duplicatis — ABmdpw semel recte.

TABdpw ܕܗܘܐ — m omittit.

27. Tota linea in T in rasura, spatium regulare.

28. ܫܡܥܬܐ — ABmdpw addunt ܕܥܘܡܪܐ

29. ܠܫܘ̈ܒܚܐ — ABmdpw ܠܫܘܒܚܐ

ܥܡܝܪ̈ܐ — ABmdpw ܥܡܝܪܐ

ܕܦܢܐ ܗܘܐ ܐܘ ܕܓܒܪ.
ܐܘ ܕܐܬܐ ܒܥܘܠܒܘܢ
ܗܟܢ܀ ܐܦ ܠܐ ܒܝܫܬܐ
ܒܝܫܐ ܡܟܠܝܬܗ܀ ܐܦ ܠܐ
ܠܘܬ ܛܒܬܐ ܡܟܠܝܬܗ
ܛܒܬܐ ܐܬܝܗ܀ ܟܠ ܓܝܪ
ܘܡܟܬܒܐ ܕܗܘܐ ܗܦܟܝܢ
ܠܒܘܪܝܗܝ܀ ܘܒܟܠ
ܘܣܟܠܬܢܘܬܐ ܕܗܘܐ ܗܦܟܐ
ܠܡܣܟܠܢܘܬܐ܀ ܘܟܠ ܒܥܒܕܘ
ܕܗܘܐ܀ ܗܦܟ ܠܐܪ̈ܘܬܐ܀
ܘܟܠ ܒܗܝ ܕܡܟܣܢܘܬܐ
ܗܦܟ ܠܡܫܟܢܬܐ ܘܫܘܠܡܐ܀

ܘܟܠ ܫܘܦܪܐ ܕܐܝܬܘܬܐ
ܕܗܘܐ ܗܦܟ ܫܟܘ
ܘܡܫܬܠܛܢܐ܀ ܘܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܬܡܛܝܢܘܬܐ ܕܗܘܐ ܗܦܟ
ܠܡܫܬܐ ܘܠܒܛܝܠܘܬܐ܀ ܘܟܠ
ܡܫܟܢܐ ܕܐܬܘܬܐ ܕܗܘܐ
ܗܦܟ ܠܒܛܝܠܘܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ܀
ܘܟܠ ܓܝܪ ܫܘܦܪܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܠܡܬܒܛܠܢܘܬܐ
ܕܡܬܚܙܐ܀ ܘܟܠ ܦܪ̈ܨܘܦܘ
ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܗܘܐ܀ ܗܦܟ
ܠܐܪܡܠܘܬܐ ܘܠܚܣܝܪܘܬܐ܀ ܘܟܠ
ܡܠܬܐ ܕܡܫܪ̈ܪܬܐ ܗܦܟܬ

87. ܐ̱ܬܬܣܝܡܘ ܗܘ̈ܝ ܘܠܘܬ — ABmdpw ܕܗܘܐ ܐܬܬܣܝܡܘ ܘܠܘܬ.

88. ܡܢܝܢ — d praemittit rubricam ܡܫܠܡܘ, ܕ̈ܩ: w ܡܫܠܡܘ ܩܕ: p distinctionem majorem solum ponit, qua et alibi in hac epistola utitur.

89. ܕܫܒܩ — A ܕܫܒܩ: B sine puncto diacritico: dpw ܕܫܒ̣ܩ: m ܕܫܡܥ, si recte descripsi.

Tpw ܕܓܒܪ — Ad ܕܓܒ̣ܪ: Bm sine puncto diacritico, ac ideo lectioni T favent, quia alioquin apposuissent punctum.

93. ܠܘܬ ܛܒܬܐ ܡܟܠܝܬܗ — ABmdpw ܛܒܬܐ ܠܘܬ ܡܟܠܝܬܗ

94. ܛܒܬܐ et ܗܝ vocis sequentis in T in rasura, 1 m. ex atramento, spatium regulare.

96. TABm ܠܒܘܪܝܗ — pw ܠܒܘܪܝܗ: d primo ut T, sed correctione 1 manus ut pw

. TAmdpw ܘܒܟܠ — B habet ab alia manu.

99. ܕܗܘܐ, in T punctum post vocem videtur reprobari 1 manu.

ܠܐܪ̈ܘܬܐ, sed puncta ribui fortasse sunt seriora — A ܠܐܪ̈ܘܬܐ: B ܠܐܪܘܬܐ: mdpwl ܠܐܪ̈ܘܬܐ. In d ܘܟܠ ܕܗܘܐ ܗܦܟ ܠܐܪ̈ܘܬܐ omissa in textu supplentur in margine 1 manu.

1. ܘܫܘܠܡܐ — ABmdpw ܘܫܘܠܡܐ

4. TABmpw ܘܡܫܬܠܛܢܐ — d primo habuit ܘܡܫܬܠܛܢܐ, sed nunc erasum est ܪ, relicta tamen vocali.

ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܬܡܛܝܢܘܬܐ — ABmdpw ܐܘܣܝܣ ܕܡܬܡܛܝܢܘܬܐ. In notis versionis Latinae proponebam jam corrigendum ܕܡܬܡܛܝܢܘܬܐ in ܕܡܬܡܛܝܢܘܬܐ

6-8. TABmd ܘܟܠ ad ܠܒܛܝܠܘܬܐ — omittunt ex omoeoteleuto pw.

11. TA ܦܪ̈ܨܘܦܘ ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ — Bmdpw ܦܪܨܘܦܐ ܘܡܫܡܫܢܐ sine punctis ribui.

13. ܠܐܪܡܠܘܬܐ — ABmdpw ܠܐܪܡܠܘܬܐ

ܢܘܢ ܠܐܚܪܢܐ ܕܒܕܘܟܬܗܘܢ.
ܘܢܦܩܘ ܒܐܪܥܐ ܕܥܠܡܝܢ.
ܒܐܘܪܚܐ ܕܟܠ ܚܟ̈ܝܡܘܗܝ
ܕܢܗܘܪܐ ܗܘܐ. ܘܡܥܒܪܐ.
ܠܒܪܐ ܡܣܬܟܠܬܐ ܡܩܫܬܐ
ܘܟܠ ܕܒܬܘ̈ܪܝܗ. ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܗܪ̈ܬܐ ܕܒܙܘܥܐ ܫܒܝܩ.
ܘܚܟܝܡܐ ܡܕܡ ܕܟܠ ܐܢܫ
ܒܬܪܐ ܡܥܠܐ. ܡܬܚܙܐ ܠܐ
ܢܫ̈ܩܢ ܠܐ ܠܥܠܡ ܚܕܐ
ܥܡ ܗܢܝܢ ܕܩ̈ܢܘܢ. ܐܠܐ f. 266, v. a.
ܬܬܪܥܐ ܢܫܡܐ. ܡܢܗܠ
ܕܐܬܐ ܗ̇ܘ ܡܕܡ
ܕܡܟܝܟ. ܘܠܐ ܢܗܘܐ
ܒܡܫܘ̈ܚܬܗܘܢ ܕܒܥ̈ܒܕܐ

ܕܗܘܐ. ܐܠܐ ܢܬܪܥ ܡܢܗ
ܕܝܕܥܐ ܡܕܡ ܟܠܗ. ܥܒܕܗ
ܕܡܛܒ ܟܪ̈ܝܢ ܠܥܘܠܡ̈ܝܗܘܢ
ܕܐܪ̈ܒܥ ܘܡܪ̈ܓܠܐ. ܘܫܕܪ.
ܕܐܬܐ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܚܕܐ.
ܡܫܠܡܢܘܬ ܕܝܢ ܕܒܟܠܡܕܡ
ܗܢܘ ܠܒܘܐ ܫܠܡܗ ܢܗܘ
ܕܡܬܒܥܝܢ. ܡܢ ܒܟܠܡܕܡ
ܢܚܐ ܟܪܝܐ. ܐܠܗܢ
ܘܡܠܐ ܐܬܐܠ ܒܥܦܘܠܗ
ܒܥܕܡ ܕܝܢ ܡܪܡ
ܘܢܫܠܡܘܢ. ܕܐܠ ܡܢ
ܠܗܘܢ ܒܟܠܡܕܡ ܠܡܐܢܘܢ
ܕܐܫܬܟܚܘ ܗܢܘܢ. ܘܐܡܪ
ܠܡܬܠܡܘ. ܡܕܡ ܦܪܝܢ

61. TABdpw ܐܘܪܚܐ — u ܘܐܘܪܚܐ

62. ܗܘܐ ܕܢܗܘܪܐ — ABdpw ܕܒܢܘܗܪܐ

64. ܕܒܬܘ̈ܪܝܗ. ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ — AB ܕܒܬܘܪܐ ܕܒܒܠܟܘܬܗܘܢ : dpw ܕܒܬܘ̈ܪܝܗܘܢ ܕܒܒܠܟܘܬܗܘܢ

65. ܕܒܙܘܥܐ — ABdpw ܕܒܙܥܬܐ

66. Td ܐܢܫ ܕܟܠ — ABpw ܚܟܝܡܐ

67. TA ܡܬܚܙܐ — Bdpw addunt ܡܢ

71. TApw ܗ̇ܘ — Bd ܗܘ

72. ܕܡܟܝܟ — ABdpw addunt ܠܗ

73. ܒܡܫܘ̈ܚܬܗܘܢ — ABdpw ܗܘܐ ܒܡܫܘܚܬܗܘܢ

74. ܕܗܘܐ — ABdpw omittunt.

77. TBdpw ܘܡܪ̈ܓܠܐ, sed in T ܘ ex ܕ effictum, 1 tamen manu ut videtur, et sic punctum in margine — A ܘܕܪ̈ܓܠܐ

78. ܐܝܟ ܚܕܐ, scriptura saepe occurrens in libris vetustis — ABdpw ܐܟܚܕܐ

79. ܡܫܠܡܢܘܬ — ABdpw ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ; cf. ad 4 Esdrae VI, 1.

82. Cum ܐܠܗܢ incipit prior Lectio codicis m, fol. 119, v. b., praemisso titulo ܐܪܡܝܐ *Jeremias*, ut in Patribus Graecis et Latinis saepe venit hoc nomine Baruch canonicus. Rubrica praemissa in codice praecedenti Lectioni, quam nostra sine eadem subsequitur ac eadem occasione legebatur est ܬܘܒ ܩܪ̈ܝܢܐ ܕܥܠ ܝܠܕ̈ܐ ܡܢ ܥ̈ܠܝܡܐ *Item Lectiones in obitu puerorum*. Puncta *ribui* desunt in ܩܪܝܢܐ et ܝܠܕܐ, sed in prima voce ex usu codicis, in secunda ex voce sequenti supplenda sunt. Lectionem calamo currenti descripsi, et aliquid errare potui.

86. ܒܟܠܡܕܡ sine punctis *ribui* ex oscitantia, ut patet — ABmdpw ܒܟܠ̈ܡܕܡ

ܗܘܡܐ ܓܝܪ ܫܪܝܪ ܗܘܓܐ
ܕܥܡ ܟܝܢܘܬܐ ܕܒܩܕܡܐ
ܡܢ ܗܘܝܘ ܡܪܡܒܝܢ. ܐܠܐ
ܠܡܒܠܐ ܗܘ ܕܐܒܝ. ܘܫܪܝܪܝܢ
ܒܫܘܓܐ ܕܐܘܪܚܬܗܘܢ
ܡܢ ܗܘܝܘ ܡܟܘܟܒܝܢ. ܐܠܐ
ܠܡܢܩܬܐ ܠܬܕܒܘܗܝ. ܘܫܪܝܪܝܢ
ܡܪܙܗ ܕܚܟܡܬܗܘܢ. ܡܢ ܗܘܝܘ
ܠܡܩܒܠ ܚܟܡܬܐ ܡܢܗ
ܒܟܠ ܡܕܡ. ܐܠܐ ܐܝܟ
ܢܘܡܐ ܠܬܫܡܫܬܗ. ܘܡܫܬܡܫܢܝܢ
ܠܐ ܠܡܣܘܚܬܐ ܕܢܦܫܬܗܘܢ.
ܡܢ ܗܘܝܘ ܠܐ ܢܛܪܝܢ
ܡܦܩܕܘܗܝ ܕܡܪܝܐ. ܐܠܐ
ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܠܡܪܗܘܢ.
ܘܙܠܝܢ ܠܐ ܡܫܓܝܐ

ܕܥܒܕܝܗܘܢ. ܡܢ ܗܘܝܘ
ܠܡܦܩܬܐ ܡܬܕܒܪܝܢ. ܐܠܐ
ܐܝܟ ܒܥܒܕܐ ܕܦܠܚܐ
ܠܐܒܘܗܝ. ܘܡܫܬܡܫܝܢ ܗܢܝܢ
ܠܐ ܒܘܥܕܐ ܕܡܫܘܡܬܗܘܢ.
ܡܢ ܗܘܝܘ ܚܙܝܐ ܠܐ
ܡܬܕܒܪܝܢ. ܐܠܐ ܐܝܟ
ܓܒܠܐ ܕܥܒܪ ܠܬܫܡܫܬܗ.
ܘܡܫܬܡܫܢܝܢ ܠܐ ܡܩܪܒܐ
ܕܚܟܡܬܗ. ܡܢ ܗܘܝܘ ܦܩܘܕܝܢ
ܠܡܥܒܕܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܝܗܒ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܐܝܟ
..ܚܝܠܐ ܕܥܒܪܐ ܠܥܒܕܘܗܝ.ܡܢ.
ܡܪܡܝܐ ܓܝܪ ܡܫܪܪܘܗ
ܡܫܪܪ ܐܒܘܗܝ. ܘܡܬܝܗ
ܡܬܐ ܥܒܘܗܝ. ܘܥܒܕܝ

26. ܡܚܟܡܬܗ — ABdpw ܡܚܟܡܬܐ. In T est ܡܚܟܡܬܗ̈, sed puncta duo infra reprobata fuerunt lineolis ab ipsa 1 manu, et tertium ex forma et loco casuale videtur.

27. ܗܘܐ — ABdpw ܗܘ

TAdpw ܫܪܝܪܝܢ — B ܫܪܝܪ ܗܢܝܢ : addunt autem ܗܘܐ ABdpw.

28. ܕܡܬܝܕܥܢܘܬܐ — ABdpw ܕܡܬܝܕܥܢܘܬܗܘܢ: d ܕܡܬܝ̈ܕܥܢܘܬܗܘܢ

30. Tdpw ܘܫܪܝܪܝܢ — AB ܘܫܪܝܪ ܗܢܝܢ

33. ܠܡܢܩܬܐ — ABdpw ܠܡܢܩܘܬܐ

Tdpw ܘܫܪܝܪܝܢ — AB ܘܫܪܝܪ ܗܢܝܢ

34. ܡܪܙܗ — ABdpw ܡܪ̈ܙܘܗ

36. ܡܕܡ — ABdpw ܡܕܡܐ

37. Tdpw ܠܡܫܡܫܢܝܢ

ܘܡܫܬܡܫܢܝܢ ܗܢܝܢ

40. ܡܦܩܕܘܗܝ — ABdpw ܦܘܩܕܢܘܗܝ

42. TAdpw ܘܙܠܝܢ — B ܘܙܠܝ ܗܢܝܢ

43. ܕܥܒܕܝܗܘܢ — ABdpw ܕܥܒ̈ܕܝܗܘܢ

44. ܠܡܦܩܬܐ — ABdpw ܠܡܦܩܘܬܐ

TABpw ܡܬܕܒܪܝܢ — d ܡܬܕܒܪܢ

46. ܘܡܫܬܡܫܝܢ ܗܢܝܢ — ABdpw ܘܡܫܬܡܫܢܝܢ.

47. TABpw ܕܡܫܘܡܬܗܘܢ — d ܕܒܫܘܡܬܗܘܢ

48. ܚܙܝܐ, post vocem rasura.

50. Td ܓܒܠܐ ܕܥܒܪ — AB ܓܒܠ ܕܥܒܪ: pw ܓܒ̈ܠܐ ܕܥܒܪܝܢ: cf. supra n.º 73.

51. Td ܘܡܫܬܡܫܢܝܢ — AB ܘܡܫܬܡܫܝܢ ܗܢܝܢ: pw ܡܫܬܡܫܢܝܢ

ܡܩܪܒܐ — ABdpw ܡܩܪܒ

53. ܕܐܠܗܐ ܗܘ — ABdpw ܕܗܘ

58. TAdpwl ܘܥܒܕܝ — B ܘܥܒܪܝ

81 ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ ܒܥܝܐ
100 ܢܦܫܗ ܡܫܠܡܬܐ. ܐܝܟ ܓܒܪ
ܡܬܐܒܠ ܗܘܦܟ ܠܐ
ܢܘܦܝ̈. ܘܫܠܡܬ ܢܦܫܐ ܡܢ
ܡܪܢܝܬܐ ܘܐܦܪܫܗ̇ ܕܗܠܝܢ
ܒܝܘܡܐ ܠܐܚܪܝܬܐ ܡܬܩ̈ܢܝܢ
ܠܝ. ܘܫܠܡܘܬܗܝܢ ܐ̈ܠܝܢ ܠܟܠܗܝܢ
ܒܢܦ̈ܫܬܐ ܗܠܝܢ. ܘܓܒܪ
ܫܠܡܬܐ ܐܝܟ ܦܘܪܫܐ
ܕ̈ܢܦܫܬܗܘܢ. ܘܡܪܢܝܬܗ
ܐܝܟ ܪ̈ܘܚܐ ܕܚܝܐ.
ܘܓܒܪ ܠܗ ܡܫܠܡܬܐ ܐܝܟ
ܕܐܠܗܐ. ܘܫܘܚܝ
ܚܘ̈ܒܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܐ

ܐܬܬܚܝܢ. ܘܐܬܪܚܢ
ܐ̈ܪܐ ܕܐܟ̈ܠܐ. ܘܡܬܬܠܝܢܗܘܢ
82 ܕܟ̈ܐܢܐ ܫܘܚܠܦܐ. ܡܬܩܠܠ
ܗܘܐ ܐܢܫ̈ ܡܢܟܬ ܠܟܘܢ
ܕܐܢܫܐ ܠܐܬܬܢܝܘ ܡܢ ÷ rc
ܫܘܒܚܐ ܕܟܠ̈ܬܐ. ܠܘܬܗܘܢ
ܕܝܢ ܢܚܝܢ ܕܡܬܬܠܝܢ ܢܦܠ
ܠܫܘ̈ܒܝ ܡܢ ܡܠܘܗܝ
ܠܡܠܟܘ̈ܬܐ. ܐܝܟ ܕܟܠ ܡܢ
ܕܒܝܬܗ ܠܝ ܘܫܝ. ܘܕܬܬܢܬܐ
ܦܪܫ ܗܘ ܡܫܠܡܢ ܕܟܡܐ
ܡܪܢܝܬܐ ܘܢܦܫܬܗܘܢ
ܕܢܬܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ
ܢܚܦ ܡܫܠܡܘ ܕܕܝܢܗ.

97. ܕܡܫܠܡܢܝܢ — ABdpw ܕܡܫܠܡܝܢ

99. ܐܦ in rasura, 1 m. ex atramento, et spatium regulare.

TAB ܒܥܝܐ — dpw ܒܥܝܬ

1. TABdpw ܡܬܐܒܠ — u ܡܬܬܒܠ

2. ܘܫܠܡܬ — ABdpw ܘܫܠܡ

ܡܢ in T suppletum arcte, sed 1 manu.

3. ܕܗܠܝܢ ܒܝܘܡܐ ܠܐܚܪܝܬܐ — ABdpw ܕܒܝܘܡܐ ܠܐܚܪܝܬܐ ܗܠܝܢ

4. TABpw ܡܬܩܢܝܢ — d ܡܬܩ̈ܢܝܢ

5. TAdpwl ܠܝ — B ܠܗ

6. ܒܢܦ̈ܫܬܐ. ܗܠܝܢ ܘܓܒܪ — ABdpw ܒܢܦ̈ܫܬܐ. ܗܠܝܢ ܕܓܒܪ

8. TAB ܕ̈ܢܦܫܬܗܘܢ. — dpw ܕ̈ܢܦܫܬܐ

11. Tdpw ܕܐܠܗܐ — AB ܕܐܠܗܐ

12. TBdpw ܚܘ̈ܒܐ — A ܚܘܒܐ

14. ܐ̈ܪܐ — ABdpw ܐܪܐ

ܘܡܬܬܠܝܢܗܘܢ — ABdpw ܘܡܬܬܠܝܢܗܘܢ

18. ܕܟܠ̈ܬܐ — AB ܕܟܠ̈ܬܗܘܢ: dpw ܕܟܠܬܗܘܢ

ܠܘܬܗܘܢ — ABdpw ܠܘܬܗܘܢ

19. TBdpw ܕܡܬܬܠܝܢ — A ܕܡܬܬܠܝܢ, cf. supra p. 3 alia exempla, ubi locus Es. XLII, 3 nostri codicis ex puncto diacritico videtur *Peal*: durioris pronunciationis index videtur duplicatio.

ܢܦܠ cum duobus punctis — ABpw ܢܦܠ: d sine puncto: omnes autem addunt ܡܢ

21. ܕܟܠ — ABdpw ܟܠ

22. ܡܢ — ABdpw omittunt.

ܘܕܬܬܢܬܐ — ABdpw ܐܦ ܕܬܬܢܬܐ

23. TApw ܗܘ — Bdu ܗܘܐ

TAdpw ܕܟܡܐ — B ܕܟܡܐ

24. ܘܢܦܫܬܗܘܢ, punctum primo erat sub ܢ, sed cum coaluisset ex parte cum ܠ subjecto, prima manus ipsa aliud apposuit.

ܘܐܬܠܘ ܡܪܢܝܬܐ ܕܦܪܘܩܐ.
ܘܠܒܝܢ ܕܠܐ ܡܬܦܠܓܝܢ ܗܘܝܢ
ܕܢܬܠܒܫܘܢ. ܒܪܘܡ ܕܝܢ ܡܟܪܝܢ
ܡܘܕܝܐ ܠܦܘܡܗ. ܐܝܟ ܕܠܐ
ܢܫܬܒܩܘܢ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܐ.
ܘܡܢ ܒܢܘܗܝ. ܗܠܝܢ. ܘܗܕܝܢ
ܐܫܬܠܡܘ ܠܒܥܠܕܒܒܐ ܦܓܪܐ.
ܡܢ ܦܘܩܕ ܘܩܫܬܐ ܡܢ
ܒܝܫܐ. ܘܗܘܝܐ ܡܢ ܡܘܡܐ.
ܘܫܡܐ ܕܐܦܐ ܡܩܛܠ
ܕܐܬܠܒܫܘ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ
ܡܬܬܒܥܢܝܢ ܒܒܥܠܕܒܒܐ
ܘܐܡܪܝܢ ܕܗܘܝܐ ܐܠܗܝܢ
ܒܪܡܐ ܕܐܦ ܠܒܥܠܬܗ

ܕܡܪܢܝܬܐ ܠܚܘܒ ܒܥܪܒܐ.
ܐܦ ܠܐܢܫܘܗܝ ܩܛܠܘ
ܘܐܬܒܠܠܘ ܠܒܠܥܐ. ܘܐܬܒܠܥܘ
ܐܠܘ ܠܡܠܟܐ. ܘܐܬܒܣܝ
ܚܠܦ ܗܘܢܐ. ܒܚܠܠܐ ܐܒܘܪܐ.
ܗܢܐ ܗܘ ܒܥܠܬܐ
ܕܫܒܩ ܠܒܢܝ ܒܒܢܘܗܝ.
ܡܢܝܬ ܠܗܘܢ ܚܙܐ ܐܠܐ.
ܕܡܢܐ ܗܘܐ ܠܒܢܝ
ܒܥܒܕܘܗܝ ܕܝܕܥ. ܥܡܐ
ܕܢܒܚܝܢ ܗܘܝܬܘܢ ܕܡܫܒܚܢܐ
ܗܘܐ ܢܦܩ ܡܢ ܒܥܠܬܐ
ܕܡܒܥܝܢ ܗܘܝܬܘܢ
ܕܐܢܫܬܘܢ ܡܢܝܘܗ.ܘ—ܘ.ܡܢ.

ܢܩܫܘܗܝ — ABdpw ܢܩܫܘܗܝ

70. ܗܘ ܠܟ — ABdpw ܗܘ ܠܟܘܢ

71. ܘܢܚܘܬܗ — ABdpw ܘܢܚܬܐ

TAB ܡܪܝܬܐ — dpw ܒܥܠܕܒܒܐ

73. ܦܠܓܝܢ ܡܢ — ABdpw ܦܠܓܝܢ ܡܢ ܘܡܘܕܝܐ

75. TAB ܢܫܬܒܩܘܢ — d sic ex correctione 1 manus, primo, ut apparet, fuerat ܢܫܬܒܩܘܢ: pw ܢܫܬܒܩܘܢ, quod versio Latina vetat ne sumatur ut error typothetae, sed recte Thorndicius in VI Polygl. Lond. conjiciebat ܢܫܬܒܩܘܢ

76. ܒܢܘܗܝ, erat in T ܒܢܘܗܝ, sed prima manus punctum superius reprobavit, et aliud apposuit.

ܗܠܝܢ, in T erat, ut apparet, primo ܗܠܝܢ sine ullo puncto, ideoque in ipso scriptionis actu mutatum fuit.

77. ܐܫܬܠܡܘ — ABdpw addunt ܠܗܘܢ

ܡܕܢ, punctum post vocem reprobatur 1 manu.

80. ܕܐܦܐ — ABdpw ܕܐܦܐ

TAB ܡܩܛܠ — dpw ܡܢ

81. TAdpw ܕܐܬܠܒܫܘ — B ܕܐܬܠܒܫܘ

83. ܐܡܪܝܢ — Adpw ܐܡܪܝܢ ܕܗܘܝܐ: B ܐܡܪܝܢ ܕܗܘܝܐ

85. TBdpw ܒܥܪܒܐ — A ܒܥܪܒܐ

86. TAdpw ܐܦ — B ܘܐܦ

Tdpwl ܠܐܢܫܘܗܝ — AB ܠܐܢܫܘܗܝ

87. TAB ܠܒܠܥܐ — dpw ܐܠܘ ܠܒܠܥܐ

88. TAB ܘܐܬܒܣܝ — dpw ܘܐܬܒܣܝ

89. TB ܚܠܦ — Adpw omittunt.

93. TABd ܕܡܢܐ — pw ܕܡܢܐ

94. TA ܒܥܒܕܘܗܝ — Bdpw ܒܥܒܕܘܗܝ. In TA puncta *ribui* omnino delenda, ut patet ex contextu, quo facto utraque lectio eodem recidit.

96. TABd ܢܦܩ ܡܢ — pw ܢܦܩ ܡܢ

ܠܐ ܡܬܡܣܟܢ ܗܘܝܢ
ܕܒܛ̈ܠܬܗܘܢ ܣܡܟܝܢ ܗܘܘ܀
ܘܠܐ ܒܟܣܦܐ ܠܡܬܝܩܪܝܢ
ܘܠܒܛܠܬܗܘܢ܂ ܗܘܝܘ
ܠܟܠܗܘܢ ܫܦܪ ܕܠܟܠܟܘܢ܂
ܐܝܟ ܕܐܬܚܝܬ ܠܐܢܫܘܢ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܓܢܘܬܐ
ܫܪܝܬܐ ܗܘ ܕܥܩܒܬܗ
ܐܫܬܟܚܘ ܡܢ ܗܘܩܐ ܠ
ܓܝܪ ܠܟܢܘܢ ܗܘܟܝܢ܂ ܗܘܝܐ
ܐܟܣܢܝܬ ܡܬܕܒܪ ܗܘܐ
ܟܠܗ܂ ܗܘ ܕܒܟܘܠ ܐܢܫ
ܐܬܘܕܝ ܡܟܣܝܢ ܠܐܢܫܝܢ
ܕܟܬܒܝ ܡܟܝ܂ ܘܠܐ ܠܟܠܟܘܢ
ܢܗܘܐ ܐܘ ܢܬܩܘܦ ܐܢܫ
ܐܠܐ ܡܪܝܡܐ ܗܝ̈ܠܐ
ܢܦܫ ܠܗܘܢ ܠܟܘܠܗܘܢ

79 ܐܢܫܝܢ ܕܐܬܡܪܘ܂ — ܡܣܩܢܐ
ܐܝܟ ܕܗܘܝܘ ܢܦܫ
ܡܟܣܐ ܕܟܝܢܐ ܕܝܢܗ
ܒܝܘܡ܂ ܕܡܠܟ ܠܟܠܢ
ܢܛܘܪܝܢ ܩܠܒܐ ܕܟܠܗ
ܫܡܝܢ ܓܝܪ ܠܗܘ ܕܠܒܝܢ
ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܦܣܝ ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܠܝ ܐܝܟ ܕܢܦܫ ܩܦܝܣ
ܡܕܡ ܓܝܪ ܕܝܡܣܘܢ
r.b. ܕܐܬܝܐ ܠܗܘܢ ܢܣܒܘ
..ܐܦ ܠܝ ܓܝܪ ܕܡ̈ܣܩܢ
ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܡܢ ܚܙܘܗ̇
ܟܠܠܗ̈ܐ ܠܟܝܢܘܬܐ
ܐܬܕܪܘ ܡܠܐ̈ܟܐ
ܕܒܢܝܢܐ ܘܦܣܩܘ ܣܦܝܩܘ
ܕܢܦܩܐ ܠܡܣܝܐ܂ ܘܗܝܡܢ

33. ܡܟܐ — ABdpw ܡܟܝܠ

38. ܕܒܛ̈ܠܬܗܘܢ ܗܘ A — ܕܒܛ̈ܠܬܗܘܢ: Bdpw ܕܒܛ̈ܠܬܗܘܢ ܗܘ

39. ܕܠܡܬܝܩܪܝܢ, post vocem rasura puncti in T.

46. ܐܟܣܢܝܬ ܗܘܝܐ܂ ܗܘܟܝܢ — ABdpw interpungunt ܗܘܟܝܢ ܗܘܝܐ܂ ܐܟܣܢܝܬ

47. ܗܘܐ — omittunt ABdpw.

51. ܢܗܘܐ ܐܘ ܢܬܩܘܦ ܐܢܫ — ABdpw ܢܗܘܝܢ ܐܘ ܢܬܩܘܦ

53. ܠܟܘܠܗܘܢ ܐܢܫܝܢ — ABdpw ܠܐܢܫܝܢ

54. Sic in hac linea interpungit T, omissis ut alibi punctis rubris: cf. supra n. 56.

56. ܡܟܣܐ — ABdpw ܠܡܟܝܠ. De voce ܡܟܣܐ cf. supra n.° 33.

TAB ܕܡܟܐ — dpw ܡܟܐ

58. TAB ܕܟܠܗ — dpw ܕܟܠܗ

59. ܫܡܝܢ — A sic sine puncto diacritico, ideoque ut sequentes legeret, quia aliter punctum apposuisset: Bdpw ܫܡܝܢ

ܕܠܒܝܢ — ABdpw ܕܠܒܝܢ

60. Tpw ܦܘܩܕܢܐ — ABd ܦܘܩܕܢܐ

61. ܠܐ ܠܝ ܐܝܟ ܕܢܦܫ ܩܦܝܣ. ܡܕܡ ܓܝܪ ܠܝ ܐܝܟܐ ܡܕܡ A — ܕܝܡܣܘܢ ܕܐܬܝܐ: Bdpw item ac A, sed ܐܬܝܐ sine ܕ. Nulla lectio sana mihi videtur ex contextu.

65. Td ܕܡ̈ܣܩܢ — AB ܕܡܣܩܢ sine punctis ribui: pw ex vocali in singulari.

66. ܡܢ — ABdpw ܡܢ ܚܙܘܗ̇ ܐܢܐ ܕܡܠܟ

69. TABd ܘܦܣܩܘ — pw ܦܣܩܘ

ܗܘ̇ ܕܢܦܩ ܒܪܘܚ ܒܪ ܠܒܢܐ
ܠܫܡܫܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܘܡܠܟܘܬܗ.
ܗܠܝܢ ܕܐܬܚܘܝ ܗܘܘ
ܒܚܙܘܗ ܕܢܒܝܐ. ܕܦܬܝܚܝܢ
ܗܘܘ ܒܗ̇ ܗܠܝܢ. ܗܟܢܐ
ܐܡܪ ܒܪܘܚ ܒܪ ܠܒܢܐ.
ܠܐ̈ܢܫܐ ܕܐܫܬܡܥܘ. ܬܫܥܝܐ ÷ *f.266, r. a.*
ܐܦ ܡܫܡܥܐ ܢܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ.
ܒܗܘܢ ܐܢܐ ܐ̈ܢܫܐ ܠܫܘܒܚܐ
ܕܗܘ̇ ܕܒܪܢܫ ܕܐܫܟܚ ܡܢ
ܩܕܡ. ܘܕܠܐ ܡܬܡܠܟ
ܗܘܝ. ܐܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܐ
ܗܘܐ ܠܗ. ܘܡܬܚܙܝܐ ܚܢܢ
ܐܢܐ ܕܠܗ ܐܬܐܡܪ ܒܠܒܝ
ܠܐܬܚܙܝ ܩܕ̈ܝܫܐ ܒܣܝܪ
ܐܫܬܘܝܬ. ܕܐܝܟ ܕܡܢ

ܣܝܡ ܐܒܐ ܠܡܫܝܚ ܚܝܠܗ.
ܡܛܠ ܗܘܐ ܡܬܚܙܝܢܐ
ܐܬܛܠܐ ܠܗ ܕܐܦܩܘܗ
ܠܟܠܗ. ܩܕ̈ܡܝܗ ܕܗܘܐ
ܐܬܪܐ. ܡܢ ܩܕܡ
ܕܐܬܘܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܠܐ ܒܫܢ̈ܝܐ ܕܡܛܝܒܘ.
ܘܕܐܬܒܥܘ ܢܗܘܢ ܠܐ
ܒܫܢ̈ܝܐ ܕܝܕܥ ܐܠܗܘܗ.
ܘܢܗܘܢ ܕܝܢ ܕܐܬܪܘܡܘ
ܕܢܗܘܐ ܕܗܘ̇ ܕܝܬܪ ܒܟܠܗܘܢ
ܕܢܬܚܠܦܘܢ. ܒܓܒܪ ܗܘ ܝܬܝܪ
ܡܛܠ ܕܢܫܬܘܢ ܡܢ ܡܢܐ
ܕܓܒܪܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܟܢ̈ܫܐ
ܐܝܟܢܐ ܢܬܚܙܘܢ ܢܦܫ
ܠܐܘ̈ܪܚܬܗ. ܡܛܠ ܗܢܐ

1. Titulus: A ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ : B, ut A, sed omissis ܡܐܡܪܐ, ܩܕܝܫܐ et ܡܪܝ: d ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ: ut d etiam w, sed omisso ܡܐܡܪܐ et in fine scribit ܐ solum: p ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ

3. ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ — ABdpw ܗܠܝܢ

4. ܗܘ̇ ܕܐܬܪܐ — ABdpw omittunt.

8. TAB ܒܚܙܘܗ — dpw ܒܚܙܘܐ

ܕܢܒܝܐ — ABdpw addunt ܒܪ

ܕܦܬܝܚܝܢ — ABdpw ܕܦܬܝܚܝܢ ܗܘܘ

12. ܐܦ ܡܫܡܥܐ ܢܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ — ABdpw solum ܘܡܫܡܥܐ. In T voces ܢܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ in rasura sunt, sed ex prima scriptione.

14. ܕܒܪܢܫ — ABdpw ܕܒܪ̈ܢܫ

16. TAB ܡܬܚܙܝܐ — dpw omittunt.

18. ܕܠܗ — ABdpw ܕܗܘ

21. TB ܡܫܝܚܐ ܚܝܠܗ — Adpw ܡܫܝܚܐ

24. ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ — A ܕܗܘܐ ܐܬܪܐ: Bdpw ܕܗܘܐ ܐܬܪܐ. De forma in A confer supra n.° 77.

25. TAB ܡܢ — omittunt dpw.

26. ܡܬܚܫܒܝܢ — ABdpw ܡܬܚܫܒܝܢ̈. In margine T parva rasura est, in qua fortasse punctum fuit, correctionis faciendae indicium; sed et tota vox in rasura est.

29. ܒܫܢ̈ܝܐ ܕܝܕܥ — ABdpw ܒܫܢܝܐ ܕܝܕܥܬ

30. ܘܢܗܘܢ ܕܝܢ — ABdpw ܢܗܘܢ ܕܝܢ ܐܦ

31. ܒܟܠܗܘܢ omnes, sed in A sic est solum ex correctione, 1 manus tamen; primo erat ܒܟܠܗܘܢ

32. TBdpw ܕܢܬܚܠܦܘܢ — A ܕܢܬܚܠܦܘܢ sphalmate evidenti.

ܐܠܐ ܐܦ ܒܡܠܟܐ
ܢܦܩܘ ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܥܡܠܝ
ܗܘܘ ܠܗ ܠܒܘܫܐ. ܐܝܟ
ܕܡܬܚܙܝܢ ܗܘܐ ܠܗܘܢ.
ܐܦ ܡܠܒܫܗܘܢ ܒܒܝܬܐ
ܕܡܬܒܠܥܘ ܠܥܡܠܐ ܠܐܪ
ܕܓܒܪܐ ܗܘܐ ܕܠܝܬ ܐܘ
ܕܠܒܒܐ ܡܢܗܘܢ. ܠܒܝܫܬܐ
ܦܩܕ ܗܘܐ ܘܡܫܬܡܠܝܐ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܦܩܕ

ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܗܘܝܐ ܠܐ
ܬܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܠܐ ܬܐܪܘܢ
ܠܚܝܐ ܐܘ ܠܡܘܬܐ.
ܐܠܐ ܦܪܘܫ ܘܠܗ ܒܝܘܡܐ
ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܦܩܘܕܘܗܝ
ܕܝܗܒܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ
78.1. ܟܬܝܒ. ܐܓܪܬܐ ܕܒܪܘܟ ܣܦܪܐ ܒܪ
ܢܪܝܐ. ܕܫܕܪ ܠܬܫܥܐ ܫܒ̈ܛܝܢ
ܘܦܠܓܗ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ
ܦܬܓܡܐ ܕܐܓܪܬܐ

ܡܫܬܡܠܝܐ ܗܘܐ, post ܗܘܐ rasura, puncti ut apparet.

78. Incipit Epistola, quae a libro separata, et in textu, ut apparebit, recensito servatur in multis Mss. Syriacis, et ut plurimum, ni fallor, in codicibus saltem Jacobitarum et Maronitarum, qui V. Testamentum complectuntur. Num habuerint Nestoriani unquam, non satis liquet, cum Ebedjesus in Catalogo Librorum Syrorum (Assemani, B. O., III, ɪ, 6) habeat ܘܐܓܪܬܐ ܕܒܪܘܟ *Et Epistola Baruch*, quae et Canonicum Baruchi librum indicare possunt. Alioquin verum Canonem Nestorianum illum Catalogum continere ex libris receptis in eum non dixerim, et vix punctis *ribui* adscriptis plures Baruchi epistolas locus ille indicare posset. Omnino tamen deest in codice Nestoriano Vaticano II-IV totius V. Testamenti, et si recte memini in longe antiquiori Prophetarum codice *A. M.* 7152 Musei Britannici. Apud Jacobitas e contra quadam saltem publica auctoritate utitur nostra Epistola, siquidem in codice *Lectionum* Musei Britannici 14485 an. 824 duplex Lectio ex illa sumitur, prior fol. 64, v., altera fol. 119, v. Jam dixi in Praefatione me collaturum hic cum nostro ceteros testes, qui ad manus erant; sunt autem *A*, exemplar alterum Epistolae seorsim descriptum in nostro codice fol. 176 *v. b.* — 177, *v. b*: *B*, codex Musei Britannici *A. M.* 17105, sec. VI, quem suae editioni subjecit Paulus Antonius De Lagarde, ex qua affero lectiones, tamquam ex codice lectum sumens ubivis contrarium non indicatur in apparatu critico ejusdem: *m*, lectiones duae, quas jam indicavi, codicis Musei Britannici, *A. M.* 14485; *d*, codex Ambrosianus *A.* 145. *Inf.* sec. XVII: *u* paucae lectiones codicis Usserii in VI Polygl. Londinensium. His accedunt editiones in Polyglottis Parisiensibus *p* et Londinensibus *w*, et postrema Pauli A. De Lagarde *l* pro lectionibus quas ex *w* sumsit contra *B*. Unum monendum me in collatione afferenda abundasse contra legem quam in Praefatione mihi scripseram, et praeter scripturas ܡܛܠ ܡܛܘܠ, ܟܠ ܟܘܠ, ܐܡܬܠ ܐܡܬܘܠ, ceteras in literis varietates attulisse. Sed pro punctis diacriticis et interpunctionis retinui solum scripturam primi ex omnibus libris qui afferantur pro singulis lectionibus, nisi vel formae vocis, vel sensus diversitates varietas ista induceret. Si textus nostri libri distincte indicandus erit, noto litera *T*. Quoad Lectionum crisin nimius essem, si omnes discuterem, ut opus esset cum leges delectus non proponam; sed ne omnino hoc editoris officium deseram, indicabo, quas lectiones ipse praeferam, idque brevissime; scilicet si nihil appono, praefero textum codicis principis T, vel non habeo cur postponam; cum alium praefero, huic asteriscum praepono.

ܠܗܘܢ. ܕܟܠܐ ܘܥܕܪܢ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܢܡܘܣܐ
ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܘ. ܘܠܝ
ܚܠܦ ܐܠܗܝܢ ܚܠܦ ܐܠܐ
ܢܡܘܣܐ ܡܢܟ ܗܘܐ ܠܝ
ܗܒܠܐ ܠܚܘܪܝ ܒܢܡܘܣܐ
ܘܬܗܘܘܢ ܗܘܙܝܢ
ܒܡܫܡܫܬܐ ܠܐ ܫܦܝܢ
ܫܦܝܪ. ܘܪܥܝܐ ܠܐ ܚܠܝܢ.
ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܐ ܫܦܝ. ܒܪܡ
ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬܘܢ
ܠܟܘ. ܐܢܐ ܗܫܐ ܐܢܐ
ܐܦ ܠܐܣܝܘ ܕܡܡܠܠܐ.
ܘܐܡܪ ܩܕܡ ܥܡܝ ܐܠܗܐ.
ܘܒܬܫܡܫܬܐ ܡܩܕܫܢ ܘܦܠܚܝܢܘܗܝ
ܗܘܝܐ ܐܬܘܬ ܘܐܡܪ
ܟܡ ܦܘܠܚܢܐ. ܘܗܘܐ ܟܣܝ
ܘܡܫܡܫܝܢ ܟܗܢܐ ܕܐܠܗܝܢ ÷ v. c.
ܐܝܬܝ ܐܢܐ ܟܗܢܐ.
ܘܐܟܘܬ ܐܦܝܣ ܟܠܗܘܢ
ܒܟܠܠܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܠܦ ܠܐ
ܗܘܐ ܟܗܢܐ. ܐܠܐ ܐܢܐ

ܒܡܫܘܪܝܗ. ܘܦܘܬܚܬܐ ܕܡܠܟܐ
ܠܬܠܬܐ ܐܢܫܝܢ. ܚܕܐ
ܥܒܕܐ ܟܕ ܢܛܪܐ ܒܬܫܡܫܬܐ
ܡܩܕܫܝܢ ܘܦܠܚܝܢܘܗܝ. ܘܐܣܝܪܐ
ܥܒܕܐ ܠܐܠܗܝܢ ܕܟܗܢܐ ܟܕ
ܠܟܠܬܐ ܐܢܫܝܢ. ܘܦܪܫܗ
ܟܢܫܐ ܘܐܦܪܝܢ ܠܗ ܥܠܠܐ
ܗܟܢܐ. ܟܕ ܓܒܝ ܡܬܪܥܐ
ܕܬܗܘܐ ܡܟܠܟܠܐ ܡܢ ܡܠܟܘ
ܦܪܝܫܬܐ. ܘܗܘܝܐ ܐܠܐ ܘܠܐ
ܬܟܘܠ ܟܠܝ. ܘܠܐ
ܬܫܡܫܬܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܠܐ ܬܫܡܫ
ܠܐ ܗܘܠ ܐܢܫܝ. ܟܪܡܐ
ܕܠܟܪ ܦܬܝܘܗܝ ܕܩܕܡܐ
ܫܡܝܐ ܕܢܘܗܪܐ ܦܪܝܐ.
ܘܐܝܠܝܢ ܠܟܘܢ ܟܗܢܐ ܗܘ
ܕܩܕܡ ܠܗܘܢ. ܘܡܢܝܢ
ܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܐ.
ܐܬܐ ܕܝܢ ܕܟܗܢܐ
ܕܢܦܫܐ ܡܢ ܢܦܫ ܡܠܟܐ
ܢܦܫ ܦܘܪܢܐ ܕܐܬܐ. ܟܕ
ܥܒܪܗ ܗܘܐ ܡܢ ܟܗܢܘܬܐ.

ܡܠܟܘ ܦܪܝܫܬܐ, sic codex; in Barhébraeo, Schol. in Isaiam ed. Tullberg XIII, 22, eidem nomini cum punctis *ribui* unitur participium in numero singulari, et editor in notis ad confirmationem remittit ad Agrelli Lum. Syr. § 5.

ܬܟܘܠ, punctum super ܟ reprobatur lineola 1 manu.

ܐܢܫܝ, si recte puncta *ribui* apposita, non potest esse nisi pluralis vocis ܐܢܫܐ, de qua cf. Thesaurum Payne Smith.

ܕܢܘܗܪܐ, punctum post vocem reprobatur lineola 1 manu.

ܗܘܙܝܢ, litera ܗ et superior pars literae ܟ vocis subjectae ܠܐ in rasura, sed 1, ut videtur, manu; duae vel tres literae fuerant.

ܘܪܥܝܐ, sic codex, sed ex contextu corrigerem ܘܪܥܝܐ *et pastor*.

ܘܐܡܪ 2°, post vocem rasura, interpunctionis ut apparet.

ܗܘܐ, cum punctum coaluisset ex parte cum ܟ subjecto, aliud sub ܘ scripsit 1 m.

ܟܗܢܐ post vocem et punctum supra et in margine parvae rasurae, et tenuis ductus unus prope punctum et alia ulla casualia ut puto.

ܐܘܣܬܡܘܢ ܠܐ ܐܬܟܠܡܘܢ
ܐܦ ܐܠܗܝ ܐܝܟ ܕܐܬܠܗ
ܐ̈ܢܫܐ. ܐܠܐ ܥܒ̈ܕܝ
ܝܕ̈ܝ ܐܘܡܢ̈ܐ. ܘܡܬܝܕܥܐ
ܕܡܬܚܡܣܢܐ ܗܘܐ ܗܘ̇
ܕܦܠܚܝܢ ܐܠܗܝ ܒܗܘܢ.
ܘܡܬܚܣܕܢܐ ܗܘܐ ܗܘ̇.
ܕܡܫܥܒܕܝܢ ܐܠܗܝ ܒܗܘܢ.
ܘܡܬܝܕܥܐ ܗܘ̇ ܕܠܡܠܟܐ ܘܠܐ
÷ v. l. ܕܠܟܠܢܫ. ܠܐ ܗܘܐ ܐܠܗܝ
ܚܝܠܗܘܢ ܡܢܟ ܕܝܘܡܐ
ܠܗܘܢ. ܐܘ ܕܟܠܐ
ܦܬܓܡܐ ܕܐܬܐ ܚܙܝܐ.
ܘܡܬܠܐ ܗܢܐ ܐܫܟܚܘ.
ܐܘ ܐܢܫܐ ܡܢܟ
ܐܫܟܚܬ. ܘܡܬܠܐ ܗܢܐ
ܐܬܦܟܟܬ. ܘܠܐ ܢܚܝܢ
ܐܠܗܝ ܕܡܬܦܠܚܝܢ
ܕܢܬܦܠܘܢ ܐܫܟܚ ܗܘ̇
ܐܢܫ ܕܠܐ ܚܙܐ. ܘܡܬܠܐ
ܐܝܟܢ ܕܐܟܠܗ ܐܬܟܠܡ
ܠܟܠܟܠܕܐܝܘܬܐ. ܗܘ̇ ܐܢܫ

ܕܠܐ ܐܫܟܚܘ. ܘܓܒܪܐ ܒܟܠܗ
ܚܟܡܐ ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܦܘܠܐ
ܕܡܪܝܐ ܕܢܗܘܐ ܒܥܘܕܪܢ
ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܓܒܪ ܒܟܠܢ
ܣܟܠܘܬܐ. ܒܥܘܕܪܝܢ ܚܠܝܢ
ܘܐܟܢ ܕܠܐ ܒܥܘܕܪܝܢ ܚܠܝܢ
ܗܘ̇ ܕܪܫܝܬܗܘܢ ܚܙܐ.
ܒܪܡ ܕܝܢ ܗܕܐ ܓܒܪܐ
ܠܝ ܠܟܠܟܝ. ܡܬܘܩ ܐܦ
ܠܐܢ̈ܫܐ ܚܟܠܐ ܐܝܪ̈ܐ
ܕܡܟܝܢܐ ܘܡܕܡ ܕܫܟܪܬܐ.
ܕܐܦ ܠܗܘܢ ܐܝܠܐ ܡܢ
ܡܕܡ ܕܠܐ ܐܬܐܠ ܠܗ
ܡܢ ܟܠܗ. ܐܝܟ ܠܗܘܢ
ܐܝܪ ܝܟܘܠܐ ܕܐܚܙܝܐ.
ܘܢܒܝܐ ܡܕܝܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ
ܗܘܘ. ܘܡܠܟܐ ܡܟܬܒܢܐ
ܢܗܘܘܢ ܡܢ ܐܢܫܐ
ܕܢܗܘܢ ܗܘܢ. ܚܠܝ ܕܝܢ
ܐܢܘܢ ܚܣܝܪܐ ܘܟܘܪܐ
ܕܟܠܐ. ܘܟܘܪܗܢܐ
ܕܡܘܬܐ. ܘܡܚܝܬܐ ܘܐܝܟܢܐ

77. ܘܡܬܚܣܕܢܐ, litera ܣ in rasura, ex cujus ratione primo erat, ut apparet, ܣܕ (ܘܡܬܚܣܕܢܐ); correctio 1 manus est ex atramento, ut etiam punctum in margine, index correctionis faciendae, ut videtur mihi.

ܒܥܘܕܪܢ, in rasura, sed 1 manus, ut apparet ex atramento, spatium regulare.

ܓܒܪܘ, sic codex, ductu etiam literae ܘ adjecto ad lineam implendam; contextus singularem postulat, sed in veteri orthographia hoc mutum ܘ interdum singulari adjicitur, ut in nostro codice Gen. L, 17 bis, Cureton, *Ancient Syr. Documents*, ܝܓ, l. 13.

ܐܝ̈ܪܐ inter ܐ et ܝ rasura unius literae, quae ex ratione rasurae et spatii erat ܝ (ܐܝ̈ܝܪܐ), quae etiam vocis scribendae ratio obtinet in vetustissimis libris ac in nostro ipso, ut Epist. Jeremiae in titulo in fronte codicis, in titulo Epistolae, v. 1., et in subscriptione, in Epistola Baruch apocrypha seorsim praemissa, infra n.º 78, et in subscriptione ejusdem et libri Baruch.

ܡܟܝܢܐ, sic, non ܡܟܝܢܘܐ, codex; occurrit nostra forma etiam in Eusebii Theophania, I, 4, quamquam, ut Graeci ὕλη quod reddit, sensus variat.

ܡܕܡ ܕܗܘܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ
ܚܙܐ ܗܘܐ. ܕܠܐ ܡܟܝܠ
ܐܢܫ. ܘܠܐ ܢܬܒܘܢ
ܢܫܬܐܠ ܕܗܘ ܕܐܫܩܝ
ܡܢ ܡܪܝܡ. ܐܢܫ ܠܗܘܢ
ܘܒܢܝܢ ܐܚܝܢ ܕܗܘܘ
ܗܘܐ. ܘܡܬܬܚܫܒܝܢ ܚܠܦ
..ܒܥܒ̈ܕܐ ܠܐ ܐܚܝܢ ܕܦܪܝܫܝܢ..
76 ܘܒܬܪ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܦܫܛ ܠܟ ܒܥܒܕܗ
ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܐܝܟ
ܕܒܟܬܒܐ. ܡܥܕܐ ܡܟܬܒܬܗ
ܘܡܕܝܢܬܐ. ܕܐܬܝܐ ܡܕܡ
÷ ܕܒܬܪ ܕܠܫܝܚܐ ܠܟ ܡܢ ܒܬܪ f. 265, v. a.
ܗܠܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܕܡܐܬܐ ܐܒܬܗ
ܡܢ ܗܕܐ ܐܡܪܐ. ܒܕܡܐ
ܕܝܢ ܠܐ ܗܘܐ ܠܡܟܬܒܐ.
ܐܠܐ ܠܦܬܓܡܐ ܕܟܬ̈ܒܐ. ܗܘܐ
ܗܟܝܠ ܠܥܒܕܗ ܕܦܬܓܡܐ
ܗܢܐ ܘܠܥܒܕܘܗܝ ܡܕܡܝܢ
ܒܥܒܕܘܗܝ ܐܬܐܡܪ
ܕܐܡܪ ܗܕܐ. ܘܕܡܝܘܬܗ
ܕܐܝܟܢܐ ܘܐܦ ܕܦܬܓܡܐ.
ܘܡܬܬܚܡܐ ܕܢܣܒܐ.
ܘܡܬܬܚ̈ܡܘܗܝ ܕܡܢܐ
ܘܡܢܝܢܐ ܕܟܠܗܬܐ. ܕܐܠܗܐ
ܡܢܐ ܢܡܠܠ ܐܢܫ. ܘܠܐܡܪܐ
ܐ̈ܢܠܐ ܐܢܫ. ܗܕܐ ܕܝܢ

ܦܪܝܫܐ ܡܢ ܒܬܪ ܐܒܗ̈ܝܢ
ܢܘܟܪ̈ܝܢ. ܗܘܐ ܗܘܝܠܐ
ܒܢܘܟܪܝܘܬܐ ܗܘܝܢ ܐܠܐ
ܘܠܦܪܨܘܦ ܒܟܬܒܐ ܦܬܓܡܐ
ܕܡܦܝܣ ܐܠܗܐ. ܕܠܦܪܨܘܦܗ
ܕܠܐ ܢܬܒܠܘܢ ܒܟܬܒܐ
ܐܚܪ̈ܢܐ. ܐܠܐ ܠܦܪܨܘܦܗ
.. ܕܢܬܒܠܘܢ ܒܟܬ̈ܒܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ..
77 ܘܐܪܟܒܬ ܐܢܐ ܒܪܘܚ ܡܢ
ܬܡܢ ܘܐܬܚܙܬ ܕܝܢ
ܒܟܬܒܐ. ܘܦܢܝܬ ܐܢܘܢ ܡܢ
ܢܒܝܐ ܘܡܕܡܐ ܠܟܬܒܐ.
ܘܐܦܪܫܐ ܒܗܘܢ. ܡܥܒܕ
ܦ̈ܬܓܡ ܐܦܪܘܫܐ. ܚܘܐ ܕܡܕܡܐ
ܐܬܚܙܝܘ ܡܢ ܬܪܥܝܢ
ܡ̈ܫܝܚܐ ܕܐܦܪܘܫܐ. ܒܗܘܢ
ܕܝܢ ܘܠܐܝ̈ܬܝܗܘܢ ܡܕܡܐ
ܚܘܝܢ ܠܡܘܫܐ ܫܡܝ ܡܢ
ܒܥܒܪܝܐ ܒܡܫ̈ܝܚܐ. ܘܡܫܝܚܐ
ܕܒܪܘ ܐܫ̈ܡܗܝ ܦܦ̈ܩܘܠܗܘܢ
ܕܡܕܝܢܬܐ. ܐܬܝܢ ܒܟܢܫܝܗܝ
ܡܬܒܢܝܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܐ
ܚܫ ܠܐ ܦܩܘܕܐ. ܐܠܐ
ܐܦ ܠܐܚܪܢܐ ܚܘܝ
ܒܡܫܝܚܐ. ܘܠܐ ܢܦܩ
ܡܢܗܘܢ ܡܦܩܢܐ. ܘܗܘܐ
ܐܬܝܗܘܢ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚ.
ܐ ܗܘܦܠܐ ܠܬܪܥܘܢ

76. ܐܬܚܒܬ, sic punctum diacriticum. ܡܬܬܚܡܐ ܕܢܣܒܐ, sine punctis *ribui* codex, ut in linea praecedenti ܘܢܣܒܐ.

ܒܥܒܕܐ ܐܣܝܪܐ, sic sine punctis *ribui* scribit codex, licet habeat mox in iisdem duabus vocibus.

ܡܟܠܡܐ ܡܫܠܡܘܣ ܒܢ̈ܝܬܐ
ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܠܡܬܪܐܬ
ܥܣܝܩ ܗܘܐ ܠܡܕܪܫܘܗܝ
ܕܒ̈ܢܝܢܐ ܘܢ̈ܠܦ ܣܦ̈ܪܐ
ܡܢ ܚܕܐ ܘܡ̈ܩܡܝܢ ܠܟ̈ܬܒܐ
ܐܠܗܐ ܘܐܣܟܡܐ ܘܦܪ̈ܨܘܦܐ
ܢܗܘܘܢ ܡܢ ܢܦ̈ܫܗܘܢ
ܐܝܟ ܕܢܬܚܒܪܘܢ ܠܡܠܘܫܐ
ܘܫ̈ܡܐ ܗܢܝܢ ܠܗܘܢ
ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܐ
ܡܐ ܕܩ̈ܠܝܢ. ܘܠܐ ܢܬܒܠܘܢ
ܡܢ ܕܢ̈ܩܘܢ ܩܠܐ
74.. ܕܡܬܪܒܝܐ ܐܝܟ ܘܢܗܘܐ
ܒܗܘܢ ܢܦ̈ܩܬܐ ܠܐ
ܠܐܘܢ ܚܙ̈ܘܪܐ ܘܠܐ
ܠܡܟܠܘܢ ܐܠܗܐ ܕܒܢܝܢ. ܡܢ
ǂ ܓ.ܒ ܠܦܘܫܝܢ ܓܝܪ ܠܗ̈ܘܝܢ
ܙ̈ܘܓܝܢ ܒܚܬܝܪܐ ܚܕ
ܐܠܗܐ ܕܒܢܝܢ ܠܗܘܢ
ܒܚܝܠܐ ܫܓܝܐܐ ܡܫܬܠܛ
ܕܐܝܬܘ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ
ܕܡܢܟ ܕܡܬܚܫܠܐ. ܘܡܢܐ
ܕܡܢܟ ܕܠܐ ܡܬܚܫܠܐ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܠܗܐ ܕܦܓ̈ܪܝܢ
ܐܡܪܢ ܒܗ ܗܘ̈ܝܢ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܝܟ ܗܘ
ܡܢ ܒܢܝܐ. ܘܡܢܟ ܗܘ
ܠܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܠܛ. ܘܐܠܗܐ

ܐܠܘ ܡ̈ܠܐ ܢܗܘܐ
ܐܣܝܪܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܟܠܗ̇
ܡ̈ܠܐ ܘܦ̈ܬܓܡܐ ܐܣܝܪܝܢ..
75 ܘܩܛܝܠܗ ܘܐܦܪܐ ܡܢܗ
ܠܬܪܡܐ ܡܢܘ ܒܡܫܒܠܘܗܝ
ܠܐ ܓܝܪ ܡܬܕܪܟܐ ܐܘ
ܡܢܗ ܠܚܕܐ ܕܡܚܝܐ ܘܠܘܝ
ܕܠܐ ܡܬܬܚܡܝܢ ܐܘ ܡܢܗ
ܠܕܝܪ ܫܘܠܐ ܕܟܠܗ ܐܘ
ܡܢܗ ܡܢܐ ܕܢܬܠܐ
ܡܫ̈ܡܥܬܗ ܘܡܦܪܥܗ ܐܘ
ܡܢܗ ܡܢ ܣܚ̈ܬܪܐ ܠܫܡܐ
ܕܠܐܐ ܠܡܠܟܐ ܐܠܐ
ܠܝ ܗܘ ܕܐܝܬ ܡܬܬܪܝܡ
ܐܝܬ ܘܡܬܪܫܡ ܐܝܬ
ܠܟܠܗܘܢ ܡܛܠ ܕܠܝ
ܡܬܪܫܡܘ ܠܐ ܡܬܪܫܡ
ܐܝܬ ܠܗ ܒܝ̈ܢܬܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܡܝܢܐ ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܕܠܡܛܘ ܠܟܠܗܝ ܐܠܐ
ܐܠܗܐ ܕܒ̈ܢܝܢܐ ܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܕܬܦܪܘܢ ܚܠܦ
ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܕܦܠܚܝܢ ܚܠܦ
ܐܝܟܘ ܕܝܗܒ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܐܠܝ ܘܠܡܬܒܥ ܠܟܘ
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܡܕܢܚ. ܬܘܒ
ܐܬܠܝ ܘܡܬܕܒܪ ܚܠܦ
ܐܠܗܐ ܕܒܓܒܪܐ ܘܣܪܝܩ ܠܗ

ܘܐܣܟܡܐ, sine punctis *ribui* est vox in ipso codice.

75. ܕܒܓܒܪܐ ܘܣܪܝܩ, conjuncta, ut una vox, scribuntur in codice, et punctum interpunctionis primo erat longe post literam, et coalescit nunc cum ܘ, quod, ut etiam punctum, non primo scriptum fuisse apparet, sed suppletum, 1 tamen manu.

ܠܚܘܙܐ ܕܫܠܝܚ ܠܗܘܢ.
ܒܡܘܠܕܗ ܡܢ ܒܪܬ ܗܠܝܢ
ܐܘܡܩܐ. ܗܕܐ ܗܘܝ
ܡܠܟܬܐ. ܡܢ ܒܪܬ ܕܐܢܫ
ܐܬܬܐ ܕܐܬܐܡܪ
ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ. ܟܕ
ܢܬܦܫܘܢ ܚܟܝܡܐ. r. b.
ܘܬܬܐ ܐܒܘܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܘܢܦܩ ܠܟܠܗܘܢ ܚܟܝܡܐ.
ܘܡܢܗܘܢ ܢܦܫ ܘܡܢܗܘܢ
ܢܣܓܘܠ. ܗܠܝܢ ܗܘܫܠ
ܐܬܝܢ ܠܐ ܚܟܝܡܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܟܬܝܒ ܕܝܠܗ ܡܠܘܗ.
ܟܠ ܚܟܡܐ ܕܠܐ ܝܢܩ
ܠܐܣܛܪܘܠܐ ܘܕܠܐ ܕܝܢ
ܒܪܢܗ ܕܝܫܘܥ ܗܘܐ
ܕܢܚܐ. ܘܗܕܐ ܡܬܓܠܐ
ܕܢܬܟܒܘܢ. ܡܢ ܗܘܠ
ܚܟܝܡܝܢ ܠܟܡܠܟ. ܗܘܠ
ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܬܬܟܠܘ
ܒܟܠܗܘܢ ܐܘ ܕܝܠܗܘܢ.
ܗܠܝܢ ܗܘܠܗܘܢ ܠܚܙܘܐ

73 ܢܬܟܒܘܢ ܓܝܪ. ܘܢܘܗܪܐ ܡܢ
ܒܪܬ ܕܡܫܡܫ ܠܟܘܠ
ܕܐܬܬ ܒܒܠܟܘܬܐ. ܘܫܦܪ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܠܐ ܠܐܬܪܘܢ
ܕܡܠܟܘܬܗ. ܗܘܝܢ ܢܛܠܠܐ
ܒܟܘܫܡܐ ܘܚܝܐ
ܢܬܬܚܐ. ܘܗܘܝܢ ܐܫܘܬܐ
ܬܗܘܐ ܚܝܬܐ ܒܛܠܠܐ.
ܘܟܪܘܒܐ ܢܛܪܝܢ.
ܘܙܩܦܬܐ ܘܒܘܬܐ
ܘܐܬܢܗܪܬܐ ܠܒܢܝ ܡܢ
ܒܢܝܢܐ. ܘܐܬܟܠܝ ܚܘܬܐ
ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ. ܘܐܬܘܒ ܠܐ
ܢܬܡܘܬ ܕܠܐ ܒܐܒܗܘܢ. ܘܠܐ
ܡܢ ܡܠܬܐ ܠܛܘܒܐ ܫܘܒܚܐ
ܡܢܗ. ܘܕܝܢܐ ܘܡܪܡܝܬܐ
ܘܚܪܝܢܐ ܘܟܬܒܬܐ
ܘܕܡܐ ܘܪ̈ܓܝܓܬܐ. ܘܫܘܡܠܝܐ
ܘܫܠܝܐ. ܘܟܠ ܐܝܠܝܢ
ܕܒܗܘܢ ܕܩܢܝ. ܠܚܘܫܒܐ
ܢܬܟܠܘܢ ܓܝܪ ܢܫ̈ܒܘܚܝܢ. ܩ̈ܢܝܢ
ܐܝܟ ܓܝܪ ܗܠܝܢ ܕܒܗܘܢ

est *ros*, ut ܛܠܐ, ܛܠܠܐ; sic ܛܠܠܐ pro ܛܠܐ infra n.º 82 noster et codex Ambrosianus *A.* 145. *Inf.;* et Job Hexaplaris XI, 16 textus et margo. Imo ipsa vox ܛܠܠܐ occurrit Job XXIX, 19, ubi Barhebraeus, ut monui in notis versionis Latinae, errorem amanuensis suspicabatur. Vocem quidem Bernstein contra ipsum Barhebraeum vertit *umbra* tum in Lexico Chrestomathiae Kirschii, tum in altera Scholiorum editione, et editio Urmiensis item ex vocalibus appositis interpretatur, sed Hebraeus firmat significationem *ros*, et ratio etymologica scriptionem permittit.

nu charactere maronitico ܟܠ; quid sibi velit nescio.

ܠܗܘܢ؟, punctum post vocem reprobatur lineola 1 manu.

ܢܬܦܫܘܢ ܚܟܝܡܐ, punctum initio vocum serius videtur ex atramento, et contra usum codicis.

ܕܝܠܗܘܢ., sic codex; cf. et supra 54.

73. ܒܟܘܫܡܐ, sic codex.

ܛܠܠܐ, et in margine sinistro punctum, quod ex ipso margine sinistro et ex forma casuale videtur. Quoad vocem, quae ex Lexicis esset vertenda *umbra*, hic vertenda

ܕܢܘܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܕܠܟܠ܂
ܘܢܫܘܢ ܚܕ ܠܚܕ܂ ܘܢܬܦܝܣܘܢ
ܚܕ ܥܠ ܚܕ ܠܫܘܒܚܐ܂
ܘܢܬܠܒܒܘܢ ܡܕܒܪܐ ܥܠ
f. 265. r. a ܡܫܡܪܐ ܘܢܬܐܠܨܘܢ
ܒܓܙܪܐ ܠܐ ܡܦܣܩܢܐ܂
ܘܢܬܡܟܟܘܢ ܦܓܪ̈ܐ
ܠܥܘܪܐ܂ ܘܢܬܠܒܒܘܢ ܐܟܚܕ
ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܕܡ ܥܠ
ܒܫܢ̈ܝܐ܂ ܘܢܬܬܪܘܢ ܡܫ̈ܟܢܐ
ܥܠ ܒܬܪܐ܂ ܘܢܬܦܠܓܘܢ
ܬܡܢܝܐ ܥܠ ܦܠܓ̈ܐ܂
ܘܢܬܦܣܘܢ ܢܫܡ̈ܬܐ܂ ܘܫܡܠܐ
ܢܡܠܟܘܢ܂ ܘܠܐ ܠܦܬܓܡ
ܩܢܘܡ ܡܫܡܥܬܐ ܕܩܠܝܠ
ܐܝܟܐ܂ ܐܦ ܠܐ ܠܡܬܚܡܬܐ
ܕܢܬܟܠܢ܂ ܘܠܐ ܠܦܬܓܡ
ܗܟܢܐ ܕܐܝܟܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ܂
ܘܢܗܘܐ ܕܝܢ ܡܢ ܕܢܩܘܡ
ܗܠܝܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܐܠܗ̈ܐ܂
ܢܦܠ ܚܕ ܒܡܠܟܘܬܗ
ܒܫܡܝܐ܂ ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܐܪܥܐ
ܢܦܠܘܢ܂ ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܚܝ̈ܠܐ
ܠܬܚܬܝܗܘܢ܂ ܘܡܠܟܘܬܗ ܡܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܕܝܢܗܘܢ ܐܠܘ
ܠܬܘܒܗܘܢ܂ ܢܦܠ ܕܝܢ

ܡܙܝܢܐ ܚܝܠܗ ܒܥܡ̈ܡܐ
ܕܦܪܩ ܠܟܠ܂ ܘܐܬܐ
ܘܢܦܪܘܩ ܠܟܠ ܡܦܪܩܢܐ
ܕܡܬܚܙܝ ܩܢܘܡ܂ ܘܢܗܘܐ
ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܬܦܪܩ ܡܢ
ܦܪܩܐ ܒܝܘܡܐ ܢܡܘܬ܂
ܘܕܡܬܦܪܩ ܡܢ ܗܘܢܐ
ܒܥܘܪܐ ܢܩܘܡ܂ ܘܐܝܟܢܐ
ܕܡܬܦܪܩ ܡܢ ܢܘܪܐ.
ܒܦܓܪܐ ܢܘܣܦ܂ ܘܢܗܘܐ
ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܬܦܪܩ ܘܢܦܩ
ܡܢ ܡܠܘܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܦܩܕܝܢ
ܐܡܪ̈ܝ ܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܐܬܐ ܘܐܬܕܟܪ܂ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܠܐܪ̈ܘܚܐ ܕܥܒܕ ܡܢܗܝܢ܂
ܠܐܦܘܠܘܢ ܗܢ ܟܠ ܐܬܪܐ
71 ..ܒܛܩܣ̈ܘܗܝ܂ ܐܬܪܐ ܕܝܢ
ܦܪܢܣܬܐ ܠܐܢܫ ܟܠ
ܕܒܠܗܘܢ܂ ܘܠܝܬ ܟܠ ܒܡܕܝܢܬܗ
ܒܗܘܢ ܐܚܪܢܐ܂ ܗܘܐ ܚܕܐ
ܕܝܠܗ܂ ܘܗܘܐ ܦܣܩܢܐ܂
ܐܬܠܬ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܟܠ ܗܠܝܢ܂ ܡܬܦܠܓ
ܕܐܬܬܡܟܬ ܒܟܠܬܐ
72 ..ܠܗܠ ܡܙܝܢܐ܂ ܡܫܠܠ
ܕܝܢ ܐܦ ܟܠ ܩܢܝܐ

ܡܫܡܪܐ, literae ܡܫ in rasura, fortasse ante primam scriptionem totius vocis.

ܒܓܙܪܐ, literae ܒ evanuit linea superior, ut videatur nunc ܕ.

ܘܢܬܡܟܟܘܢ, erat ܘܢܬܡܟܠܘܢ, sed ܠ erasum; in margine punctum 1 m., quod correctionem indicabat.

ܠܦܬܓܡ, ad implendam lineam ductus appositus in codice quasi clavus.

ܒܠܗܘܢ, sine puncto diacritico.

ܢܘܣܦ, ex contextu corrigendum ܢܦܘܩ; alibi corruptionem hujus vocis in illam vidi.

71. ܒܛܩܣ̈ܘܗܝ, sine puncto super ܘ.

72. ܡܫܠܠ, in margine sinistro seriori ma-

ܠܐܢܫܐ ܐܝܟ ܕܡܢܝܢܘܬܗ
ܠܒܢܝܗܘܢ. ܕܐܬܒܪܝܘ
ܒܟܠܗܘܢ ܐܡܝܢܐ. ܦܪܘܩ
ܕܝܢ ܠܬܦܢܝܬܗܘܢ. ܘܒܒܠܒܠܘܬܗܘܢ
ܦܪܩܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ. ÷ v. c.
ܘܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܐܦܝ
ܒܫܘܡܐ ܫܦܝܪܐ. ܘܒܪܘܚ
ܐܦܢܐ ܒܬܪ ܡܒܘܠܐ ܬܘܒ
ܠܬܒܢܐ ܙܘܓܘ. ܘܬܩܢܘ
ܬܘܒ ܦܘܪܫܢܗ. ܘܦܘܪ̈ܫܢܐ
ܠܦܫܘ ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ.
ܘܬܘܒ ܢܬܐ ܒܡܨ̈ܥܬܐ
ܐܝܟ ܕܠܡܒܢܝܢܗ. ܒܪܘܟ
ܕܝܢ ܠܐ ܡܟܠܝܢܬ ܐܝܟ
ܕܒܪܘܟܬܐ. ܐܠܐ ܢܗܘܐ
ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܠܬܗܘܐ
ܡܫܘܚܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢܐ
ܫܓܝܐ̈ܐ. ܗܠܝܢ ܐܠܗ
..ܩ̈ܢܐ ܢܗܪܐ ܕܐܝܬܘ.ܡܗܘ.
69 ܩ̈ܢܐ ܓܝܪ ܐܣܝܪܐ ܕܐܝܬܘ
ܕܐܬܒܢܝܘ ܗܘܘ ܡܢ
ܒܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܦܪܩܢܘܢ.
ܗܠܝܢ ܕܗܘܘ ܡܢ ܒܬܪ
ܡܒܘܠܐ ܕܐܬܒܫܪ ܕܒܢܝܢ
ܗܘܘ ܐܡܝܢܐ ܕܒܟܠܗ
ܐܠܗ ܒܟܠܡܐ ܦܠܓܝ ܓܝܪ
ܡܪܢܝܐ ܡܢ ܦܪܩܗ.

ܡܛܠ ܕܗܘܘ ܒܟܢܘܫܝܗܘܢ
ܢܦܠ ܡܕܡ ܕܒܬܪ ܕܐܬܦܠܓܘ
ܒܫܢ̈ܝܐ ܓܝܪ ܕܙ̈ܘܒܢܐ
ܐܠܝܢ ܕܒܬܪܝܢ ܗܘܘ
ܕܠܗܘܢ ܦܪܩܘܗܝ ܦܪܘܩ
ܚܝܐ ܕܒܪܝܗܘܢ ܡܬܐ.
ܘܕܟܬ̈ܒܐ ܢܒ̈ܝܐ ܕܐܝ̈ܟܢܐ
ܒܬܪܝܢ ܕܠܡܬܒܢܝܘ
ܦܪܩܗܘܢ. ܦܪܘܩ ܚܕܐ
ܕܒܪܝܗܘܢ ܡܬܐ. ܫܘܬ
ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܒܬܪܝܢ ܕܠܒܢܝ
ܒܡܘܠܒܗܘ ܕܒܒܠܐ. ܡܛܠ
ܗܢܐ ܠܐ ܩ̈ܢܐ ܐܘܩ̈ܡܐ
ܒܗ ܐܘܩܡܐ. ܘܠܐ
ܢܗܪܐ ܒܗ ܢܗܪܐ.
70 ..ܢܘܠܡܐ ܗܘ ܓܝܪ ܢܦܝܫ ܫܒܝܠ
ܗܒܠ ܦܘܫܩܐ ܕܩ̈ܢܐ
ܐܘܩ̈ܡܐ ܐܚܪܢܐ ܗܠܝܢ
ܕܒܬܪܝܢ ܕܐܬܐܘ ܡܢ
ܒܬܪ ܐܘܩܡܐ. ܗܕܐ ܗܘܝ
ܡܒܠܬܐ. ܗܘ ܢܘܩ̈ܕܬܐ
ܐܬܝܢ. ܘܗܘܐ ܡܢ ܢܒܥܠ
ܐܒܘܗ ܕܒܒܠܡܐ. ܘܠܐܬܐ
ܚܙ̈ܘܐ ܕܐܬܒܗܘܢ ܕܩܒܝܥ
ܕܙܒ̈ܢܐ. ܠܗܐ ܚܒܠܬܐ.
ܠܐ ܐܢܐ ܘܡܡܠܠܘܬܗ.
ܘܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܫܓܝܫܘܬܐ

68. ܐܦܢܐ ܡܢ, in rasura, 1 m. ex atramento videntur.

ܠܒܢܝܗܘܢ. ܕܐܬܒܪܝܘ in rasura, sed 1 m. ex scriptura et atramento; sic autem interpungit codex.

69. ܐܣܝܪܐ, sic codex cum *Nun* apertissimo.

ܢܚܪܐ, ex contextu legerem ܢܗܪܐ, ut supra.

70. ܘܡܠܐܐ, alterum ܐ in rasura, sed 1 m. ex atramento videtur, et punctum etiam ei adhaerens mansit; ex ratione rasurae videtur primo fuisse ܘܡܠܐܘܗܝ: in voce sequenti puncta *ribui* manserunt.

ܡܠܟܗ ܠܢܦܫܗ ܘܐܫܬܪܪ
ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܒܢܡܘܣܐ
ܒܗܘ̇ ܐܒܝܠܐ ܐܝܟ ܕܠܐ
ܠܡܦܩ ܠܐܠܦ ܒܥܘܠܐ
ܐܘ ܕܡܕܢܚܐ ܒܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ
ܒܥܠܡܘܗܝ ܢܦ̈ܩܬܐ ܕܫܘܒܚܗ.
ܗܘܐ ܕܝܢ ܕܢܦܩ ܢܘܗܪܐ
ܕܠܟܠܗܘܢ ܥܒܕ ܢܬܟܢܫ
ܟܠܗ ܚܟܡܬܐ ܢܬܝܒ ܡܢ
ܫܡܝ̈ܐ ܒܐܒܢܐ ܐܣܝܐ. ܀ v. b.
ܡܫܠܡܬܗ ܓܝܪ ܕܗܘܢܐ
ܘܡܫܠ ܐܠܗܐ ܕܕܝ̈ܢܐ ܠܗ
ܐܬܒܪܝ ܘܐܬܠܒܫ
ܠܦ̈ܘܠܚܢܐ ܡܦܪܫܬܐ
ܘܟܠܗ ܕܐܬܡܪ ܠܟܝ ܡܢ
ܦܓܪܗ. ܘܟܠܗ ܐܠܦ ܡܢ̈ܐ
67 ܠܗܘܢܐ ܕܝܠܗ.܀ ܘܡܢ̈ܐ
ܕܝܠܗܘܢ ܐܘ̈ܦܝܐ ܕܝܠܗ.
ܗܕܐ ܗܝ ܒܝܫܬܐ ܕܓܝܢܐ
ܗܘܐ ܠܟܝܘܗܝ. ܐܘ ܫܒܝܠܐ
ܕܟܠܗ ܠܒܘܗܝ ܒܟܢܬܐ
ܒܡܠܐܟܐ ܦܢܝ ܣܓܝ̈ܐܬܐ.
ܕܗܒܠܐ ܐܝܬܝܟ
ܕܗܘܢ. ܘܝܗܒ ܒܢ̈ܝܐ
ܡܫܬܒܗܪܝܢ ܒܡܠܟ̈ܘܬܗܘܢ.
ܘܦ̈ܠܚܐ ܡܢܗ ܦܬܓ̈ܡܘܗܝ
ܘܐܡܪܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܗܘ
ܕܐܒܐ ܫܡܝܐ ܕܝܠܗ.
ܘܐܬܒܪܝ ܗܘ ܕܝܫܒܚܘܢ

ܗܘܬ. ܫܒܝܠܐ ܕܒܗܘܢ
ܚܙܐ ܡܕܪܫܬܐ. ܐܘ
ܢܦܩܘ ܡܫܬܒܚܝܢ. ܐܠܐ
ܡܢܐ ܢܗܘܐ ܠܟܝܢܗ ܒܐܝܢܐ.
ܐܠܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ
ܢܬܚܘܡ ܒܐܘܠܝܢܐ.
ܐܝܟܢ ܕܐܬܒܪܝ ܒܗ̇
ܒܡܠ̈ܟܐ. ܘܒܚܘܫܒܐ
ܠܡܦܩ ܒܟܠ ܐܬܪ. ܡܫܬܠ
ܕܡܠܐ ܕܗܘܢ ܡܫܬܠܡܐ
ܘܐܘܪܝܬܐ ܫܪܟܐ. ܘܦܬܓܡ̈ܐ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܫܡܝ̈ܐ
ܡܬܟܢܫ. ܘܡܬܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܒܫܡ̈ܝܐ ܕܐܝܣܘܪܐ ܕܡܢ
ܠܡܘܫܐ ܕܓܒ ܡܢ
ܕܗܘܢ. ܘܒܐܬܪܐ ܕܗܘܢ
ܒܟܠ ܕܗܘܝ ܗܘܐ ܠܐܢܫܐ
ܕܘܝܫܬܐ ܐܝܬ ܒܗ̇. ܐܠܐ
ܠܡܦܩ ܦܠܚܐ ܕܒܟܠ ܗ̇ܘ
ܕܫܒܩ ܗܘܐ ܠܟܝܢܘܗܝ.
ܘܠܡܬܒܥܘ ܠܐ ܒܥܐ.
ܘܠܡܟܠ ܥܘܒܕܐ ܒܟܠܗ
ܦܩܕ ܡܕܪܫܬܐ. ܐܦ ܗܘ
ܕܝ ܒܐܘܪܚܐ ܠܦܠܚ.
ܗܟܢ ܐܝܟ ܡܢܐ ܐܘܦܝܐ.
68 ܘܡܢܐ ܕܐܒܥܐ ܠܗܘܢܐ
ܕܝܠܗ. ܗܕܐ ܗܝ ܡܫܒܚܬܐ.
ܠܐܬܐ ܓܝܪ ܐܒܐ ܡܢ
ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܘܠܟܠ ܒܟܠ

ܗܘܘ in rasura arcte, 1 m. videtur.
ܠܥܒ̈ܕܝܬܐ,] in rasura, sed 1 manu.
67. In fine sic interpunctio major sine punctis rubris, et super eam rasura. Non liquet, num in margine dextro fuerint unquam duo puncta.

ܘܗܘܐ ܠܗ ܐܢܐ ܠܫܥܬܐ.
ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܡܫܬܥܠܝܢܘܬܐ
ܣܒܪܐ ܐܦ ܠܐ ܓܝܪ ܫܦܐ
ܗܘܐ. ܐܠܐ ܕܡܢ ܗܘܝܐ
❖ ܠܪܫܗ. ܕܒܐܪܝܘܬܐ ܡܢ
ܡܢܗ ܐܝܬ ܠܗ ܕܢܬܠܥܒ. f. 264, v. a.
ܗܘ ܓܝܪ ܕܡܪܐ ܕܢܛܠܒ
.. ܐܦ ܕܢܥܢܐ ܡܪܐ. — . ܡܛܘ.
65 ܗܘܝܐ ܕܝܢ ܡܬܪܥܐ ܗܘܐ
ܗܘ ܡܢܥܐ. ܘܡܬܬܚܝܡ
ܗܘܐ ܒܐܒܘܗ ܐܝܟ ܗܘ
ܕܠܐ ܒܬܝ ܚܠܬܐ ܕܢܒܐ
ܐܢܫ ܠܗܠܝܢ. ܗܠܝܢ ܐܠܗ
ܩܕܡ ܐܘܦܩܢ. ܠܡܫܝܚܐ
66 .. ܕܢܬܐܡܛܘ. ܘܩܕܡ ܒܡܥܪܬܐ
ܠܚܘܦܐ ܕܢܬܐ. ܗܘܝ ܗܘ ܗܘ
ܡܫܘܚܐ ܕܐܠܗܘܬܗ
ܕܘܫܐ. ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ.
ܕܒܗ ܐܒܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕܘܗܝ
ܡܥܒܕ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܡܢ ܒܗܘ ܠܒܗ ܘܡܢ ܒܗܘ
ܠܫܡܗ. ܘܗܘ ܕܝܢ ܠܐܪܥܐ
ܡܢ ܦܬܟܪܐ. ܘܦܪܫ
ܒܠܗܘܢ ܡܪ̈ܝܐ ܐܚܪ̈ܢܐ

ܕܐܬܢܒܝܘ. ܘܡܘܙܒܢܐ
ܦܢܝ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܢܫ
ܡܙܠܐ ܕܢܨ̈ܚܢܐ. ܘܐܡܪܢ
ܠܟܪ̈ܝܗܐ. ܘܢܦܫ ܠܟܠܗܘܢ
ܘܡܚ̈ܫܐ ܒܫܘܠܛܢܘܬܐ.
ܘܐܘܦܝ ܒܗ̈ܘܠܐ
ܠܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܘܕܒܝܐ
ܘܐܚܕ ܐܣ̈ܘܬܐ ܘܚܪܫܐ
ܘܐܦܘܪܐ ܡܢ ܐܬܪܐ. ܘܠܐ
ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܠܒܝܫܬܐ
ܕܢܝܚ ܗܘܘ ܡܛܠܐ. ܘܐܦ
ܓܪ̈ܡܝܗܘܢ ܕܐܠܗܝ ܕܡܬܗ
ܐܦܘ ܡܢ ܦܓܪܐ
ܘܐܘܦܝ ܐܠܗ ܒܗܘܪܐ.
ܘܡܕܒܪܐ ܘܡܥ̈ܠܐ ܐܦܝܡ
ܒܦܘܪܣܝܗܘܢ. ܘܡܟܢ̈ܫܐ
ܐܘܝ ܒܗܘܪܐ. ܘܒܟ̈ܝܐ
ܕܢ̈ܟܐ ܕܡܛܠܝܢ ܗܘܘ ܠܒܟܝܐ.
ܐܦ ܠܒܢܝ̈ܗܘܢ ܐܘܝ ܐܠܗ
ܒܗܘܪܐ. ܘܠܟܠܒܐ ܕܡܬܠܡܕܢ
ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܣ̈ܢܝܐ.
ܐܡܪ ܐܠܗ ܒܚܝܠܐ ܕܡܪܗ.
ܘܚܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܪ̈ܩܐ.
ܘܚܝ ܢܦܫܗ ܕܚܠܬܐ ܡܢ

puncto, quod infra apponendum esse indicant alii loci supra 59, 62, 63.

ܘܡܕܒܪܐ, sic sine punctis *ribui*.

ܘܡܟܢܫܐ, in notis versionis Latinae putabam corrigendum in ܘܡܟܫܐ, nisi quid omissum; minus confidenter nunc pronunciarem mutandum, suspicor tamen etiam nunc corruptum codicem.

ܘܒܟܐ, inter ܒ et ܟ erasa una litera, quam ex ratione rasurae apparet fuisse ܢ.

ܠܫܥܬܐ, verti *ad horam*, sed fortasse *ad ludibrium* verti posset, vox enim sine vocalibus utrumque fert.

ܐܦ ܠܐ ܓܝܪ ad ܐܠܐ, hic aliquid omissum videtur.

ܕܡܪܐ, inter ܪ et ܐ erasa una litera, quae ex ratione rasurae videtur fuisse *Jud*.

65. ܐܘܦܩܢ, sic interpungit codex, ut dedi in textu.

66. ܗܘܝ ܗܘܝ, sic etiam primum ܗܘܝ sine

ܕܣܟܠܬܐ ܠܡܫ̈ܝܚܐ܂ ܘܐܦܢܝܬ
ܠܬܡܠܠ ܥܡܗ ܒܡܘܠܕܗ
ܐܡܪܐ܂ ܐܬܦܪܫܬ ܕܝܢ
ܙܪܥܗ ܘܐܬܢܡܣܟ
ܐܬܦܪܫܬ܂ ܐܦ ܐܫܬܠܠ
ܐܬܚܪ̈ܪ ܡܢ ܐܘܚܕ̈ܢܐ܂
ܘܚܙܐ ܡܠܟܘܬܗ ܐܝܟܢ
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ
ܦܢܝܬܐ܂ ܘܐܬܟܢܫ ܥܡܗ
ܕܣܟܠܬܐ ܐܝܟ ܕܠܬܡܠܠ܂
ܗܟܢ ܐܠܘ ܩ̈ܕܡܐ ܠܗܘܢܐ
64 ··ܕܢܝܬܐ܂ ܡܢ ܘܩ̈ܕܡܐ ܕܐܬܡܟܐ
ܐܘܟܦ̈ܢܐ ܕܢܝܬܐ܂ ܗܘ ܗ̇ܘ ܗܘ
ܒܘܟܪܗ ܪ̈ܘܡܟܐ ܕܗܘܐ
ܒܡܘ̈ܬܒܘܗ ܕܡܠܝܐ ܒܙ
ܚܠܦܐ܂ ܡܕܡ ܕܫܡܫ ܐܪܡܠܐ
ܘܕ̈ܝܢܐ ܡܫܠܠ ܘܕܢܐ ܙܠܐ܂
ܘܕܡܐ ܐܟܐ ܐܝܟ܂ ܘܠܫ̈ܐ
ܝܚܪܐ ܒܫܘܝܪܐ ܫܠܡܐ܂
ܘܚܫܒ ܡܪ̈ܚܡܐ ܘܡܘ̈ܟܠܢܘܗܝ
ܒ̈ܫܠܐ܂ ܘܩ̈ܘܠܐ ܐܦ ܕܠܐ
ܠܡܟܡܘܗܝ ܒܗܬ ܡܟܝܪܐ܂
ܘܒܝܬ ܙܟܡܐ ܕܣܒܥ ܐ̈ܦܝܢ܂

ܐܪܒܐ ܡܠܘܟܝ ܚܙܝ
ܠܐܪܒܐ ܪ̈ܘܚܝ܂ ܘܡܫܡܫܬܐ
ܠܐ ܢܡܘ ܕܙܟܡܐ܂ ܐܝܟ
ܕܟܘܡܠܐ ܟܠܗ ܕܣܟܠܬܐ܂
ܘܗܘܪܝ ܢܦܩ ܪ̈ܓܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܣܟܠܬܐ ܐܝܟ
ܕܐܬܟܢܫ ܙܪܥܗ܂ ܐܝܟ
ܕܐܦ ܚܕܝܢ ܒܡ̈ܘܬܒܘܗܝ܂
ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ ܠܐܢܫ ܡܕ̈ܟܢ
ܘܦܠܓܗ ܢܦܩ ܪܓܐ ܕܢܐ
ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܠܡܬܒܘ ܐܝܟ
ܕܢܝܬ ܗܘܐ܂ ܘܡܬܒܥܐ
ܠܟܘܪܐ ܫܛܝܢ ܪ̈ܫܥܘܗ
ܕܡܠܝܐ܂ ܐܝܟ ܕܐܬܡܟܘܢܬܗ
ܕܡܪܢܝܐ ܠܐܪܡܦ ܡܢ
ܒܗܬ ܡܟܝܪܐ܂ ܡܛܠ ܗܘܐ
ܡܠܝܐ ܒܗܘܐ ܐܟܝܐ
ܐܬܟܪܗ ܪ̈ܡܫܐ܂ ܘܒܫܪܝܬܐ
ܒܢܘܙܐ ܕܗܘܐ ܡܟܡܟܪܗ܂
ܒܪ ܫܢܐ ܐܬܟܬܒܬ ܒܟܬܠܗ
ܟܠ ܡܙܪܝܐ܂ ܒܐܣܪܝܬܐ
ܡܢ ܢܦܠ ܒܟܘܫܐ ܕܠܫܢܐ
ܘܐܬܦܩܪ ܫܘܫܐ ܕܠܫܢܐ܂

pungit autem codex post ܗܟܢ sequens.

ܗܘܐ, literae ܟܐ in rasura 1, ut videtur, manu ex atramento; ante vocem punctum quod serius ex atramento videtur.

ܐܬܚܪ̈ܪ, litera ܘ in rasura 1, ut videtur ex atramento, manu, spatium est regulare.

ܘܐܬܢܡܣܟ, sic codex cum *Jud* apertissime, neque ulla ratione cum ductu priori literae *Scin* confundendo.

64. ܙܠܐ, punctum subjectum est diacriticum ܙ̈ܟܐ.

ܘܩܘ̈ܪܢܝܬܐ, male habita vox, et ex parte perierunt ullae literae, quae et in rasura scriptae sunt, sed ex reliquiis omnia certissima; spatium regulare.

ܙܟܡܐ ܕܣܒܥ ܐ̈ܦܝܢ, cf. Perles, *Meletemata Peschitthoniana*, p. 16, ad Paralipomena 33, 7, ubi ex libris Judaicis eadem loci sacri declaratio exhibetur, vel similis, quam et Pescito secuta est.

ܡܢ ܢܦܠ, in margine sinistro hujus lineae ad tertiam sequentem ܟܘܫܐ ductus obliqui manus serioris.

ܗܘܘ ܒܣܓܝ̈ܐܘܬܐ ܫܘܛ̈ܝܐ܂
ܘܐܬܐ ܫܠܡܢܐܣܪ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ܂ ܘܫܒܐ ܐܢܘܢ܂
ܥܠ ܥ̈ܡܡܐ ܕܝܢ ܡܐܢ
ܗܘ ܠܡܐܡܪ܂ ܕܡܟܝܠ
ܡܡܘܠܝܢ ܗܘܘ ܥܒܕܝܢ
ܒܥܘܠܐ܂ ܘܠܐ ܡܡܬܘܡ
ܐܙܕܕܩܘ܂ ܗܠܝܢ ܐܠܐ ܥ̈ܡܐ
ܫܬܝܬܝܐ ܐܘܟ̈ܡܐ ܕܚܙܝܬ ܗ̇ܢܘ܂
63 ܘܡ̈ܝܐ ܬܡ̈ܝܢܝܐ ܢܗܝܪ̈ܐ
ܕܚܙܝܬ܂ ܗܢܘ ܗܘ ܚܙܩܝܐ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܛܝܒܘܬܐ ܕܗܘܬ܂ ܘܛܘܒܬܗ
ܕܐܬܐ ܠܥܠܘܗܝ܂ ܟܕ ܕܢܐ
ܐܬܐ ܠܗ ܣܢܚܪܝܒ ܕܢܚܪܒ
ܘܐܬܛܝܒ ܢܦܩ ܗܘܐ ܟܠܗ
ܕܢܚܪܒ ܠܥܡܐ ܟܠܗ ܘܐܦ
ܗܘܝܐ ܗܘܐ ܕܢܚܪ̈ܒܐ
ܕܐܬ ܗܘܐ ܚܙܩܝܐ܂ ܟܕ
ܕܝܢ ܡܥܒܠ ܚܝܠܐ ܡܠܟܐ܃
ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܫܒ ܗܘܐ
ܐܬܪܐ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ
ܘܐܬܚܙܝܘܗܝ ܘܢܦܩܘ ܠܟܠܗܘܢ܂
ܠܬܪܝܢ ܡܫܝܚܝܢ ܘܦܠܓܘܗ
ܕܢܬܚܪܘ܂ ܐܠܐ ܐܦ

ܕܢܦܘܩ ܪ̈ܒܐ ܗܘܐ
ܕܢܚܪܘܒ܂ ܘܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ
ܚܙܐ ܠܐ ܐܬܚܪܗܘܗܝ܂
ܘܬܟܠ ܠܐ ܐܬܬܟܠ ܥܠ ܚܝܠܗ܂ ܘܥܠ
ܟܠ ܚܝܠܘܬܗ ܘܐܘܒܕ܂
ܚܝܠ ܕܗܘܐ ܡܬܚܙܐ ܣܢܚܪܝܒ
ܕܠܥܒܕ܂ ܘܗܘܐ ܡܬܬܟܠܢ
ܘܡܬܬܟܝܠܝܢ܂ ܡܠܐ
ܕܐܬܒܪ̈ܘ ܠܚܝܠܘܗܝ܂ ܘܡܬܡܟܘ
ܚܝܠܬܢܐ܂ ܚܟܝܡ ܗܘܐ
ܡܢ ܚܙܩܝܐ܂ ܘܐܦ ܒܒܥܘܬܗ
ܡܨܠܐ ܕܙܗܝܦ ܗܘܐ܂ ܘܩܕܡ
ܗܘܝܢ ܚܝܠܬܢܐ ܠܡܘܬܒܐ
ܡܠܐܟܗ ܕܡܡܠܠ ܚܡܬܗ
ܘܢܦܩܬ ܘܐܬܦܩܬ ܠܥܡ̈ܡܝܗܘܢ
ܘܟܠܗܝܢ܂ ܕܗ̇ܘܐ ܗܘܐ
ܒܟܠܗ܆ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܪܘܬܗܘܢ܂
ܡܠܐ ܘܡܬܡܠܝܢ ܘܣܡܟܐ
ܐܬܟܢܫܘ ܘܡܠܟܐ ܚܕ ܚܕ
ܡܢܗܘܢ ܗܘܝܐ ܐܝܬ
ܗܘܐ ܠܗ ܒܡܫܝܚܐ܂ ܘܫܘܪܬ
ܒܗܘ ܐܬܪܐ ܡܬܡܣܟ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ
*r.c. ܡܢ ܠܚܡܗ܂ ܡܠܐܟܐ ܕܝܢ ܥܝܪܐ
ܡܢ ܠܥܠ ܢܚܬ ܗܘܬ
ܡܛܠ ܕܐܬܓܠܝܬ ܠܐܝܩܪܘܬܗ

rum jam in notis versionis Latinae corruptionem subesse judicabam.

ܡܚܙܝܢ, erasum apparet ante punctum alterum, quo puncta *ribui* constabant.

ܘܐܘܒܕ, super ܒ rasura, in qua erat, ut videtur, punctum; sed punctum subjectum 1 m. est.

ܗܡܣܝܢܗ, sic codex.

ܠܥܡ̈ܡܝܗܘܢ, cf. 4 Esdr. XIII, 9. Inter-

ܫܠܡܢܐܣܪ, ut 4 Esdr. XIII, 40.

ܘܠܐ, inter ܠ et ܐ rasura alterius ܠ, ut apparet.

ܒܥܘܠܐ, sine punctis *ribui* codex.

63. ܘܛܘܒܬܗ, post ܛ tenuis rasura literae ܒ, ut apparet (ܘܛܘܒܬܗ).

ܠܗ, post vocem rasura, puncti ut videtur.

ܕܐܬܐ, sic interpunctio post vocem; cete-

ܐܬܢܝܚ ܗܘܝܢ ܒܥܘܗܕܢܐ
ܒܡܘܬܐ ܕܕܝܢܐ ܡܢ
ܚܕ ܗܘܘ ܐܢܫܐ
ܣܓܝܐܐ ܕܗܘܘ ܗܘܘܢ
ܡܢ ܗܘ ܕܒܟܢ ܐܠܗܐ܀
61 ܘܟܠܢ ܡܬܬܢܝܚܝܢ ܠܚܘܕܐ
ܕܚܙܝܗ܂ ܗܘ ܗܘ ܐܒܐ
ܕܐܬܟܢܝ ܒܗ ܕܘܝ
ܘܡܟܝܢܟܘܢ܂ ܘܗܘܐ ܒܗܘ
ܐܒܐ ܒܚܢܢܗ ܕܪܘܚܝ܂
ܘܚܕܘܬܐ ܕܒܟܠ ܡܟܣܝܐ܂
ܘܐܝܟ ܕܡܢ ܣܓܝܐܐ
ܕܒܟܢܫܐ ܕܚܝܘ܂ ܗܘܝܢ܂
ܘܡܘܬܒܐ ܣܓܝܐܐ
ܕܐܬܦܪܥܘ ܗܘܝܢ ܒܚܘܕܬܐ
ܕܟܠܗ ܡܟܣܝܐ܂ ܘܡܠܟܐ
ܘܚܝܐ ܒܗܘ ܐܒܐ ܦܪܩ
ܗܘܐ܂ ܘܚܟܡܬܐ ܒܟܠܗܘܢܬܐ
ܡܬܬܡܟܢܐ ܗܘܬ܂ ܘܒܓܘܐܐ
ܕܡܬܠܒܫܐ ܦܢܝܢ
ܡܬܪܘܪܒ ܗܘܐ܂ ܘܒܪܬܐ
ܕܦܪܝܫܐ ܒܓܒܘܬܐ
ܘܡܬܟܢܫܢ ܣܓܝܐܐ
ܡܬܬܟܠܝܢ ܗܘܘ܂ ܘܕܝܢܐ
ܕܡܬܒܥܐ ܗܘܝܢ ܕܠܐ
ܢܦܠ ܡܬܚܝܐ ܗܘܐ܂

ܘܪܥܘܬܐ ܕܦܘܪܩܢܗܘܢ
ܕܢܓܠܬܢ ܒܡܪܐ ܡܬܬܡܟܟܝܢ
ܗܘܬ܂ ܘܐܪܒܥ ܕܐܬܪܘܡܬ
ܗܘܝܢ ܒܗܘ ܐܒܐ܂ ܘܡܢܗܠܐ
ܕܠܐ ܫܠܝܢ ܗܘܘ ܒܬܘܕܝܬܗ܂
ܠܚܕ ܡܢ ܡܟܠܝܢ ܐܪ̈ܥܬܐ
ܡܬܬܟܢܝܐ ܗܘܬ܂ ܘܪܘܚܗ
ܡܬܝܠܕܐ ܗܘܝܢ ܡܟܝܢܐ
ܗܘܬ܂ ܠܐ ܒܠܐ ܐܪ̈ܥܬܐ
ܘܐܬܪܘܬܐ܂ ܗܘܝܢ ܐܠܗܝ
..ܟ̈ܠܢ ܠܚܘܕܐ ܕܚܙܝܗ܂ ܡܢܗ܂ ܡܢܗ܂
62 ܘܟ̈ܠܢ ܡܬܒ̈ܥܝܢ ܐܘܟ̈ܡܐ
ܕܚܙܝܗ܂ ܗܘܝܢ ܗܘܝܢ ܡܬܦܣܩܢܘܬܐ
ܕܡܫܬܟܚܬܘ ܕܗܘܪܒܢ
ܕܐܬܦܩܕ ܕܠܒܟܢ ܐܬܝܢ
ܒܝ̈ܬܝܢ ܕܕܘܟܐ܂ ܘܟܠܐ ܪ̈ܘܡܬܐ
ܕܐܪܥܟܘ ܡܬ̈ܟܠܝܢ ܕܗܘܘ ܡܢ
ܒܬܪܗ܂ ܘܚܘܕܝܗ ܕܐܝܟܠܐ܂
ܘܕܢܟܠܬ ܦܬܡܪܐ ܕܦܠܚܝܢ
*r.b. ܐܡܥܪ̈ܢܠܐ܂ ܒܗܘ ܐܒܐ܂
ܘܒܟܠܗ ܕܡܠܐܐ ܘܦܩ̈ܝܕܐ
ܕܗܘܘ܂ ܒܡܠܐ ܕܠܐܦ̈ܟܝܢ
.ܢ̈ܦܠ ܦܐܪ̈ܐ ܕܦܪ̈ܘܫܬܗܘܢ܂
ܘܐܒܐ ܕܡܒܥܬܗܘܢ ܗܘ
ܕܐܦܠܐ ܠܐ ܠܡܥܐ ܡܬ̈ܟܠܝܢ
ܘܦܠܓܘܢ܂ ܡܢܗܠܐ ܕܐܬܚܘܢ

60. ܕܕܝܢܐ, *judicii*, sic codex, sed ut tacite corrigebam in versione, puto legendum omnino ܕܕ̈ܝܢܐ *judicum.*

· In fine omissa puncta rubra majoris interpunctionis, ut supra n.° 56. Nec fuerunt unquam duo puncta in margine.

61. ܕܚܙܝܗ, sic interpungit codex.

ܐܪ̈ܥܬܐ 1°, post vocem rasura interpunctionis.

62. ܐܡܥܪ̈ܢܠܐ, punctum post vocem reprobatur lineola 1 manu.

ܕܦܪ̈ܘܫܬܗܘܢ, ܬ, et ܗ saltem ex parte, in rasura, ex atramento 1 m., et punctum in margine correctionem subindicabat.

ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܐܒܝܠܐ
ܐܬܬܚܙܝ ܡܢ ܐܬܪܘܗܝ.
ܘܐܬܚܙܝ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܕܢܚܟܡܘܢ ܐܬܬܚܙܝܘ. ܡܢ
ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ
ܠܗܠܝܢ. ܢܦܫܗ ܓܝܪ
ܗܘܐ ܦܓܪܐ ܠܗ
ܕܒܪܐ ܕܢܦܫܐ ܘܡܫܠܡܐ.
ܕܐܢܫܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܠܗ.
ܘܬܘܒ ܕܝܢ ܕܒܬܪܗ
ܕܥܘܠ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܕܡܬܒܥܐ ܒܝܫܬܐ
ܕܒܗ ܡܟܝܦܐ ܕܗܘܝܐ.
ܐܠܐ ܐܦ ܗܢܘܢ ܚܘܣܗ
ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܠܗܪܐ.
ܐܦ ܒܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܠܗܘܘܬܐ.
ܘܢܦܪܘܢ ܕܪܘܚܐ. ܘܡܠܝܚܐ
ܕܢܦܩܘܢ ܡܢܗܪܐ. ܘܐܚܪܝܗ
ܕܪܘܓܙܐ. ܘܫܓܝܫܘܬܐ
ܕܠܓܙܪܬ ܪܘܚܐ. ܘܡܪܚܘܬܗ
ܕܕܝܢܐ. ܘܚܡܝܪܘܬܗ ܕܚܟܡܬܐ.
ܡܬܠܬܐ ܕܫܡܫܬܘܬܐ.
ܘܡܫܡܫܐ ܕܐܝܟܘܬܐ.
ܘܪܡܘܗܝ ܕܐܬܐ. ܘܪܚܫܬܗ
ܕܦܪܝܫܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ

ܕܚܟܡܬܐ. ܘܢܘܚ ܢܘܡܐ
ܕܕܝܢܐ. ܘܡܢܝܢܐ ܕܦܘܪܫܢܐ.
ܘܐܪܟܬܐ ܕܚܘܒܠܐ ܠܐ
ܐܢܫ. ܘܦܘܡܗ ܕܝܘܡܐ.
ܘܡܫܡܐ ܕܐܘܟܠܬܐ.
ܘܐܬܪܐ ܕܗܫܝܡܘܬܐ.
ܘܕܘܟܬܐ ܕܫܒܪܐ ܘܕܡܘܬܐ
ܕܐܢܫܐ ܕܟܬܝܒ. ܘܩܘܡܬܐ
ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܢܝܢ ܟܠܗ
ܟܠܗܘܢ. ܘܫܘܟܠܠܐ
ܕܡܫܡܫܢܬܐ. ܘܐܪܘܪܘܗܝ
ܕܟܪܡܐ. ܘܡܠܐ ܕܬܫܒܚܬܐ.
ܘܗܘܝܢ ܢܦܫܐ ܕܡܠܐܟܐ.
ܘܐܘܪܚܐ ܕܠܗܘܢܐ.
ܘܫܘܒܚܐ ܕܐܒܐ. ܘܫܘܡܠܐ
ܕܠܡܫܡܫܐ. ܗܠܝܢ ܐܠܗ ܩܕܡܐ
.. ܀ ܢܚܡܬܐ ܘܠܗܘܪܐ ܕܚܝܠܬܗ ܡܢܗ.
f.264 r. a. 60 ܘܩܕܡܐ ܣܩܘܡܐ ܐܩܡܐ
ܕܚܝܠܬ ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܠܝܢ
ܐܠܗ ܟܬܒܐ ܕܟܬܝܒ
ܗܘܘ ܐܝܟܘܬܐ ܘܟܠܗܘܢܬܐ
ܕܢܦܫܗܘܢ ܕܟܬܝܒ
ܗܘܘ. ܘܫܒܝܚܬܐ ܕܐܝܟܘܢ.
ܘܫܟܝܢ ܕܒܫܡܫܬܗܘܢ.
ܐܠܐ ܐܦ ܐܢܫܝܢܐ

ܘܩܘܡܬܐ, sic in linea vix paullo coarctata in fine cum uno *Olaf;* confer 4 Esdr. XIII, 9 in notis.

ܢܦܫܐ, erant primo puncta *ribui*, sed his linea 1 m. in unum junctis ac reprobatis, punctum unum ante illa appositum ipsa 1 manu.

ܢܚܡܬܐ, sine punctis *ribui* ipse codex ex oscitantia amanuensis.

ܕܟܪܡܐ, sic sine punctis *ribui* codex.

ܡܟܝܦܐ, post vocem rasura, puncti ut videtur.

ܚܘܣܗ, sic punctum diacriticum in codice.

ܘܫܓܝܫܘܬܐ, punctis quae apposui ex codice in textu, restituitur recta scriptura ܫܓܝܫܘܬܐ.

ܘܪܚܫܬܗ, post vocem rasura, interpunctionis ut apparet.

ܫܘܒܚܐ ܕܝܢ ܕܣܘܓܐܐ
ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗܘܢ
ܐܬܡܟܟܘ. ܘܐܝܟܢ ܕܥܒܕܝܢ
ܗܘܘ ܒܐܪܥܐ ܐܒܝܘ.
ܐܬܝܩܪܘ. ܟܕ ܩܡܐ ܕܢܦܫܐ.
ܘܗܟܢ ܐܠܘ ܩܡܐ ܡܪܥܝܐ
• ܐܬܒܛܠܘ. ܘܥܡ ܒܬܪ
ܘܗܟܢ. ܚܙܬ ܩܡܐ ܠܢܘܗܪܐ.
ܘܗܘ ܡܬܡܬܚ ܕܐܒܪܗܡ.
ܐܦ ܠܐܒܪܗܡ ܘܥܡ ܐܝܣܚܩ
ܕܒܪܗ ܘܒܪ ܒܪܗ. ܘܕܐܝܟܢ
ܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܗܘ
ܐܟܢܐ ܕܠܐ ܗܘܐ
ܢܬܒܥ ܠܐܒܗܘܢ ܡܬܒܥܝܢ
ܗܘܐ. ܘܟܠܢܐ ܕܦܩܕܢܐ
ܗܘܝܢ ܡܬܬܟܠܝܢ ܗܘܘ.
ܘܗܝܡܢܘܬܐ ܕܕܝܠ ܕܟܬܒ
ܗܘܝܢ ܡܬܟܪܟܐ ܗܘܬ.
ܘܫܒܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܡܬܝܚܐ.
ܗܘܝܢ ܡܬܟܢܫܐ ܗܘܐ.
ܘܡܫܡܠܝܐ ܕܫܢܐ ܕܡܢ ܒܬܪ
ܟܕ ܐܦ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܐ.
ܘܗܟܢ ܐܠܘ ܩܡܐ ܠܢܘܗܪܐ

58 ܕܚܙܬܗ̇ ܗܘ. ܘܩܡܐ ܠܟܠܗܬܐ
ܐܘܩܡܐ ܕܚܙܬܗ̇. ܗܘܠܘ
ܣܓܝܐ ܕܟܠ ܣܘܓܐܐ. ܕܡܢ
ܒܬܪܝܢ ܓܒܪܘ ܒܩܘܡܐ.
ܡܢ ܒܬܪ ܡܬܐܡܢ ܕܗܘܠܘ
ܐܝܟܢܐ ܘܪܥܝܢܘ ܕܐܪܥܐ
ܕܥܒܪܝܢ ܕܡܬܥܒܕܝܢ ܗܘܘ.
ܒܡܘܒܕܢܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ
ܠܒܢܝܗܘܢ ܕܗܠܘܢ. ܒܬܪ ܕܝܢ
..✣ ܐܦ ܗܠܘܢ ܐܒܗܘ ܠܐܝܣܚܩ ܐܬܚܙܝܬ
v. c.
59 ܘܩܡܐ ܕܒܥܝܐ ܠܢܘܗܪܐ
ܕܚܙܬܗ̇. ܗܘ ܗܘ ܡܬܚܙܝܐ
ܕܡܫܚܐ ܘܕܐܒܗܘܢ
ܘܡܪܢܝܬܗ. ܘܕܫܡܠܝ ܒܪܠܘܢ
ܘܕܟܠܒ. ܘܕܟܠܗܘܢ ܐܝܟܢ
ܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ. ܒܗܘ ܓܒܪ
ܐܟܢܐ ܡܪܝܡܘ ܕܢܡܘܣܐ
ܕܟܠܟܡ ܐܝܟܢ. ܠܟܠ ܐܝܟܢ
ܕܢܬܒܥ ܗܘܘ ܒܫܘܒܚܐ.
ܕܐܝܟܢ ܕܡܬܡܫܡܫܝܢ ܠܗܘܢ
ܡܫܡܠܝܢܘ ܕܐܓܪܗܘܢ.
ܘܐܝܟܢ ܕܦܩܕܝܢ ܠܗܝܡܢܐ
ܕܢܗܘܐ ܕܢܓܪ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ

ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗܘܢ, sic codex.

ܐܒܗܘ, punctum post vocem 1 manu lineola unitur cum ܘ, et reprobatur.

57. ܫܪܝܬ, erat ܫܪܝܬ, sed abraso puncto aliud 1 m. suppositum fuit.

ܩܡܐ, sic cum uno puncto, altero omisso ex oscitantia, ut puto.

ܘܫܒܪܐ, literae ܒܪ partim perierunt ex confricatione, sed lectio ex reliquiis certa.

58. ܕܐܪܥܐ, post vocem rasura, interpunctionis ut apparet.

58. ܐܬܚܙܝܬ, post vocem rasura interpunctionis, et quidem majoris, ut ex duobus punctis, quae intacta manent, liquet.

59. ܘܡܪܢܝܬܗ, sic codex sine ܕ.

ܒܪܠܘܢ, ex codice fere incertum utrum conjunctim scribat, an separatim ܒܪ ܠܘܢ; alibi codex utraque ratione scribit, sed frequentius conjunctim.

ܗܘܘ, post vocem rasura, puncti ut videtur.

ܡܫܡܠܝܢܘ, post vocem rasura, ut supra.

ܕܝܠܗ ܚܝܠܐ ܪܒܬܐ ܕܫܝܢܗ ܘܡܫܠܛ ܠܟܪܐ ܕܠܐܣܝܐ
ܡܢ ܡܟܐ. ܘܐܝܟܐ ܘܫܬܐܣܬܗ ܒܪܡܐ. ܘܢܫܒܐ ܕܦܬܝܐ
ܠܐܪܟܐ. ܗܘܘ ܐܪܥܗ ܗܘܐ. ܘܐܬܐ ܕܐܦܝܬܐ
ܕܟܠܡܐ ܗܘ ܕܒܢܝ ܣܟܠܬܐ. ܠܬܒܝ. ܘܪܟܒܬܐ
ܡܢ ܐܬܢܣܒ ܕܢܟܒܝ ܟܠܟܢܐ. ܕܐܢܫܐ ܐܬܒܝܫܬܗ.
ܘܗܘܐ ܕܡܢ ܢܦܫܗ ܗܘܬ ܘܬܢܚܬܐ ܢܦܫܗ. ܡܢܐ
ܡܢܟܬܐ ܡܢ ܒܪܝܬܗ. ܫܡ ܗܒܠ ܕܐܬܩܢ ܗܘ ܐܘ
ܗܘܐ ܐܪܥܗ ܕܟܠܟܐ ܕܫܡܥ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫ
ܒܪܝܫ ܐܒܘܗ. ܘܐܬܐ ܐܬܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ. ܗܠܝܢ ܡܫܪܝܢ
ܫܘܪܐ ܕܫܘܒܚܗ ܕܗܘ ܕܦܝܠ ܐܦܝܐ ܕܝܠܗ.
ܕܢܟܢܗ. ܘܐܝܟ ܕܝܠܗ ܒܪܟܢ ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܐܦܝܐ ܠܘܩܒ.
ܒܪܫܗ ܕܚܝܠܐ ܦܬܝܐ ܐܦܝܐ ܡܬܢܟܪܝܢ ܗܘܘ.
ܐܦܝܐ ܕܒܪܟܢ ܢܣܬܘ ܘܫܡܥ ܫܡܥܝܐ ܠܡܟܪܝ.
ܠܠ ܐܪܟܐ. ܗܘܝ ܗܘܝ ܗܘ ܓܝܪ ܒܫܡܥܗ ܗܘܐ
ܡܟܒܪܢܘܬܐ ܕܐܟܒܪ ܐܝܟ ܦܢܝܘܬܗ. ܐܦ ܒܡܠܐܟܐ
ܒܪܢܫܐ ܒܪܟܢܐ. ܡܟܠܠ ܠܟܪ ܗܘܐ ܦܢܝܘܬܗ. ܠܘܩܒ
ܕܒܢ ܐܟܒܪ ܡܟܢܬܐ ܕܠܐ ܓܝܪ ܒܗܘ ܐܟܠܐ ܕܐܬܟܪܝ
ܒܐܒܘܗ ܗܘܐ. ܘܐܒܠܐ ܒܗ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܟܘܢ
ܐܬܡܟܘܗ. ܘܒܟܬܐ ܚܐܪܘܬܐ. ܘܢܨܬܘ ܡܢܗܘܢ
ܐܬܟܬܒܝܬ ܘܦܐܒܐ ܘܐܬܟܬܒܘ ܒܟܠ ܢܦܐ.
ܐܬܟܪܝܬ. ܘܒܟܠܐ ܐܬܟܠܠܐ ❖ *v. b.* ܘܦܪܝܣ ܐܟܠܝܢ ܕܗܘܟܢܐ
ܘܡܟܒܪܐ ܡܪܝܐ ܕܠܬܡܝܗ. ܒܟܪܗ. ܟܐܣܘܪܐ ܐܬܬܠܝܘ.

ܕܟܠܟܢ, punctum post vocem reprobatur lineola 1 manu.

ܐܪܟܢܐ, ܐ reprobatur lineola 1 manus ex atramento, sic et alibi noster codex facit in hac voce, cum eadem ac hic significatione utitur.

ܗܘ, lineola 1 m. ad utramque literam appicta, reprobatur vox.

ܦܢܝܘܬܗ 2°, prius ܘ videtur reprobari lineola tenui, nescio cujus manus, frustra tamen esset, ut patet.

ܒܗܘ, sine puncto diacritico, quod supra apponendum, ut patet.

erant, cf. supra n. 2. Cum lineae nigrae apponi soleant pro majori interpunctione quatuor puncta rubra, haec, quae postea apponebantur, interdum in codicibus desunt. Sectio ergo nova hic incipienda esset, sed cum in versione id neglexerim, nolo in re tam levi mutare, ne qui versionem cum textu collaturi sint, vexentur.

ܘܗܘܐ, quia punctum primo scriptum sub ܗ cum ܒ subjecto coaluerat ex parte, aliud appositum fuit sub ܘ.

ܘܐܟܠܝܢ, jam in notis versioni Latinae indicabam scriptum mihi videri pro ܘܐܟܠܝܢ.

ܡܢ ܠܐܘܡܬܐ ܐܝܬ
ܠܡܐܬܝܬܗ܁ ܘܠܐ ܠܐ
ܡܟܠܬܐ ܕܢܦܫܐ ܕܠܡܣܒܪܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܫܟܚܗ ܗܘܐ
ܒܟܠܗ ܐܬܪܒܬܗ܁ ܚܕ ܒܢܝܐ
ܡܢ ܗܘ ܟܢܫܐ ܚܝܠܐ
ܠܡܫܬܐܠܘ܁ ܘܠܐ ܢܦܩܘ̈ܗܝ
ܕܢܦ̈ܫܬܐ ܘܕܟܝܘܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܗܢܘܢ ܡܫܟܚܬ ܘܐܬܟܒܫܬ܁
ܡܟܝܠ ܡܢ ܠܥܠܡ ܡܕܡ
ܕܟܠܢ ܐܟܘܬܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܦܩܘܕ ܘܟܠܗܘܢ ܡܕܡ ܡܿ.. ÷.

56 ܒܪܡ ܕܢ ܡܬܠܠ ܕܒܟܝܬ
ܡܢ ܡܪܚܡܢܐ ܕܢܬܠ ܠܟܘ
ܦܘܩܕܢܗ܁ ܕܚܝܐ ܕܚܝܠܗ܁
ܐܬܬܟܝܠܬ ܐܢܐ ܕܐܡܪ
ܠܟܘ܁ ܘܡܘܕܥ ܐܢܐ ܕܟܘ
ܚܟܡܬܐ ܕܒܪܐ ܕܐܬܝܐ
ܕܒܪܗ ܘܕܐܠܗܐ ܕܒܬܪܗ
ܕܠܒܪܗ ܒܟܠܗܘܢ܁ ܡܢ ܐܢܫ
ܒܪܬܗ ܘܒܪܝܬܐ ܠܟܠܗܘܢ܁
ܕܐܠܗܐ ܕܒܝܬܐ ܘܕܐܠܗܐ
ܕܒܥܙܪܐ܁ — ܐܢܫܐ ܓܒܪ

ܗܘܬ ܘܡܬܠܬܡܐ
ܘܡܬܐܪܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ
ܠܐ ܗܘܝܐ ܕܢܒܝܐ
ܕܢܝܫܗ ܡܢܗܘܢ ܚܟܝܡܐ
ܕܠܐ ܐܢܫܐ܁ ܘܠܐ ܠܡܫܡܥܐ
ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܣܪܗ ܒܟܠܗܘܢ܁
ܡܢ ܢܒܝܐ ܕܡܬܠܡܕܝܢ ܠܐ
ܕܢܦܩܘ܁ ܗܘܝ ܡܟܝܢ ܘܐܟܝܢ
ܕܪ̈ܡܝܢ ܒܗܘܢ ܦܬܓܡܐ
ܗܘܬ܁ ܗܘܐ ܐܬܟܠܝܢ
ܒܚܝܠ ܦܬܓܡܐ ܡܠܐܟܐ
÷ ܗܘ ܕܩܪܐ ܠܐ ܚܣܝܪܐ

f. 26 v. a. ܕܡܪܐ ܘܐܬܐ ܒܢܝ܁ ܒܡܕܝܢܬܐ
ܡܢ ܚܕ ܒܟܠ ܒܪܝܬ܁
ܘܟܡܐ ܡܢܘܬܐ ܒܟܘ
ܡܡܠܠܬܐ ܠܐ ܝܗܒ ܡܣܒܪܐ
ܗܘ ܡܫܬܐ ܒܡܠܬܗ ܠܐ
ܕܐܝܟ ܗܘܢܐ ܐܬܐܡܪܬ܁
ܡܢܐ ܡܢ ܠܐܚܪܢܐ
ܒܡܠܘܗܝ ܒܝܘܡܬܐ܁ ܘܠܐ
ܡܢ ܗܘܟܢܐ ܕܡܫܡܥܐ
ܐܝܬ ܒܥܘܠܡܗ ܕܡܠܟܘܬܐ܁
ܗܘܐ ܐܬܚܙܝܬ܁ ܡܢܐ

cum emphaticum ܗܘ sequatur, non illud excidisse putarem, sed potius supplerem ܘ ante sequens ܗܘܐ, et tunc vertendum: *Si enim auditionem audivisti tantum de judicio, et ita.*

ܘܡܠܟܘܬܗ, ante vocem rasura unius literae, ut apparet ܠ, et ܘ scriptum ut conjunctum praecedenti.

56. ܦܘܩܕܢܗ, punctum post vocem reprobatur lineola 1 manu.

ܕܒܥܙܪܐ܁ —, sic interpunctio, et in margine rasura, ut saepe, in qua duo puncta

ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܣܪܗ, ultimum ܐ primae vocis, et tota vox secunda in rasura, sed 1 m., spatium regulare.

ܒܪܝܬ ܒܟܠ, ܕ primae vocis et tota secunda cum interpunctione scripta sunt in rasura 1 m., spatium regulare; sub ܒ secundae vocis descendit ductus literae ܕ prioris scripturae, quod indicaret amanuensem pro ܒܟܠ fortasse primo scripsisse ܒܪܝܬ.

ܘܟܡܐ, punctum casuale videtur.

ܠܐ ܝܗܒ ܡܣܒܪܐ, in notis versioni Latinae putabam ܡܢ excidisse post ܝܗܒ, nunc

ܦܠܐ ܒܪܬܐ ܕܚܘܐ
ܢܟܣܝܗ̇ ܘܐܝܬ ܟܠܐ
ܡܟܘܟܐ ܕܠܗܘܪܐ ܒܠܒܝ
ܠܗܦܟܬ. ܘܐܘܪ̈ܙܐ
ܕܣܟܠܬܐ ܠܣܘܬ
ܠܐܘܠܨܢܐ ܕܒܠܝ ܒܫܒܪܐ
ܘܥܠܝܬ ܐܚܪܝܢ ܐܟܠܝܢ
ܕܠܐ ܐܣܟ ܠܢܦܫܗܘܢ.
ܘܠܫܢܐ ܕܕܝܢܐ ܡܫܡܠܐ
ܠܐܟܠܝܢ ܕܠܐ ܐܫܬܟܚܘ
ܠܐܘܣܦܗܝ ܠܝ ܐܝܟ
ܢܓܪ ܦܘܪܣܐ ܚܙܝܐ ܘܐܝܬܝܗ r. t.
ܡܢܬܐ ܠܐ ܟܠܐ ܕܠܐ
ܟܐܢܘܗܝ. ܐܠܐ ܐܦ ܐܟܠܝܢ
ܕܐܬܟܠܝܘ ܡܢܗ ܟܠܐ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܢܗܘܢ ܢܦܩ
ܠܢܦܫܗ ܠܝܫܢܐ ܕܟܐܒܝ.
ܘܠܘܬ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܡܢܗܘܢ ܢܦܩ ܠܗ
ܠܡܫ̈ܝܚܐ ܕܟܐ̈ܒܝ.
ܡܢܬܐ ܢܦܩ ܗܘ ܕܡܬܢܟܝܢ
ܢܦܫ ܐܘܪܚܐ ܗܘܝܐ ܕܝܢ
ܗܟܘܢ ܒܚܘܠܐ ܬܪ̈ܥܐ
ܕܗܘܝܐ ܡܛܠ ܕܡܬܢܟܝܬ
ܡܬܦܩܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܟܐܒܝܢ
ܐܦܟܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܢܬܘܢ

ܡܟܟܬܢܘܬܐ ܕܡܪܝܡܘܬܐ
ܠܐ ܢܓܪ ܐܟܠܘܗܝ
ܬ̈ܟܪܝܘܗܝ. ܐܦ ܠܐ
ܐܦܫܬܟܘܗܝ ܐܘܟܝܢܘܬܐ
ܕܓܪܬܗ ܕܟܠܒܝܢ. ܠܐ
ܐܬܗܘܢ ܗܘܝܐ ܐܝܟ
ܕܓܒܪܐ ܕܠܐ ܟܠܒܝܢ
ܫܟܝܢ. ܡܟܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܗܘܐ ܟܠܒܝܢ ܐܝܟ.
ܐܝܬ ܕܝܢ ܡܢܐ ܠܐ
ܐܟܠܝܢ ܕܓܒܪܐ ܟܝ ܦܘܡ ܟܠܒܝ.
ܘܠܐ ܡܢܗ ܕܩܛܠܬ ܡܢܗ
ܐܘܕܟܝܢ. ܟܡܐ ܟܠܒܝܢ ܢܓܪ
ܕܟܠܡܢ ܠܟܠܒܬܐ ܗܘܐ
ܡܢ ܐܟܠܝܢ ܕܐܟܠܘ
ܐܝܟ ܟܒܠܘܗܝ. ܘܡܢܟܢ
ܐܝܬ ܠܡܢܘܟ̈ܝܐ ܐܝܟ
ܗܘܝܢܐ ܗܘܘ. ܠܐܟܠܝܢ
ܢܓܪ ܕܟܝܪܝܢ ܐܝܟ ܐܝܬ
ܡܬܟܪܝܐ. ܘܠܐܟܠܝܢ ܕܫܪܝܢ
..ܬܪܬܝܢ ܐܝܬ ܡܢ ܕܒܠܝ. ܡܝ. ܦ ●
ܘܗܘܐ ܕܡܢ ܡܟܦܢܬ
ܟܡܟܟܠܐ ܬ̈ܟܠܝܢ ܕܒܟܘܬܐ
ܗܘܐ. ܢܬܟܠ ܠܦܝܢ
ܠܣܘܬ ܐܟܠܝܢ ܕܐܬܐܠܝܢ
ܡܓܟܠܐ ܕܗܘ̈ܟܐ. ܘܡܬܕܪܢ

lis ad literas ܐ, ܕ et ܘ reprobatur nescio qua manu.

ܠܟܠܘܗܝ, sic codex sine ܘ post ܟ, cf. infra 72, et pro imperativo supra 48.

55. ܡܟܦܢܬ, praeter ܡ, cetera, ut apparet, in rasura, sed 1 m., spatium est regulare.

ܐܦܟܠܝܢ, nisi ܐ prostheticum dicatur, cujus exempla in participio praesenti desidero, vel delendum, vel in ܡܟ (ܡܦܟܠܝܢ) corrigendum; nisi quod contextui videtur congruentius, tota haec linea corrigenda sit ܐܢܬܘܢ ܐܦܟܠܝܢ ܐܢܬܘܢ, ut etiam olim reddidi, praesertim quod secundum ܐܢܬܘܢ sequens lineo-

ܟܐܒ ܐܢܬ. ܗܘ ܕܡܘܟܟܐ
ܐܝܟ ܗ̈ܘܡܐ ܐܬܐ
ܠܡܐܬܐ. ܘܪܢܫ ܠܟܠܗ̈ܝܢ
ܠܡܠܟܘܬܟ ܡܫܡܫܝܢ. ܗܘ
ܕܠܐ ܠܐܢܫܝܢ ܕܕ̈ܚܠܝܢ
ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐܝܬ ܠܗܘܢ.
ܕܟܠ ܗܘܐ ܠܫܐܐ
ܐܠܘ. ܡܗܘܝܢ ܓܒܪܘܬܐ
ܠܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܚܟܝܢ.
ܠܘܬ ܫܘܝܐ ܠܐܢܫܝܢ
r. ܀ ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ. ܘܡܬܝܕܥ
ܫܘܦܪܐ ܘܓܠܐ ܡܫܬܢܐ
ܠܐܢܫܝܢ ܕܕܠܐ ܡܕܡ
ܐܠܘ. ܐܢܫܝܢ ܕܒܗܝܡܢܘܬܐ
ܐܫܬܒܚܘ ܠܟ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܟ.
ܐܢܬ ܚܘܝܬ ܠܓܒܪܝܟ
ܚܘܝܐ ܗܘܐ. ܓܠܐ ܠܟ
ܐܦ ܦܘܡܗܘܢ. ܚܙܐ ܐܢܐ
ܓܝܪ ܕܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܚܫܬ
ܡܢܝ ܢܦܫܗ ܦܬܓܡܐ.
ܘܠܐ ܡܕܡ ܕܚܫܬ ܓܒܝܬ
ܠܗ. ܘܐܘܕܥܬܢ ܒܐܝܢܐ
ܦܠܐ ܐܢܫܝܢ. ܐܘ ܡܢ
ܐܢܫܝܢ ܗ̈ܘܢܐ ܐܝܟ ܠܟ
ܠܡܫܡܫܬܐ ܘܗܘܠܠܐ.
ܠܐ ܓܝܪ ܠܗܘܘܢ ܗ̈ܘܢܝܢ

ܦܘܩܕܐ: ܘܡ̈ܠܐ ܕܪܘܚܐ
ܩ̈ܠܐ. ܐܦ ܠܐ ܗܘܝܐ
ܡܫܡܫ ܐܢܐ ܕܐܦܪܘܩܝ
ܠܡܫܡܫܘܬܐ. ܐܘ ܕܐܫܡܫܝ
ܐܝܟ ܕܐܪܦ. ܘܠܐ ܠܡܫܡܫܘܬܝ
ܡܫܡܫ ܐܢܐ ܕܐܬܐܢܐ.
ܐܘ ܕܐܡܪ ܗܘܕܐ
ܕܐܬܐܝ. ܡܢܐ ܓܝܪ
ܐܢܐ ܒܒܢ̈ܝܐ. ܐܘ ܡܢܐ
ܚܫܒ ܐܢܐ ܒܐܢܫܝܢ
ܕܡܬܐܪܝ ܡܢܝ ܕܡܫܒܚܬ
ܗܠܝܢ ܦܘܠܚܢ ܠܡܫܒܚܘܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܡܐ. ܘܫܒܪܬܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܡܢ ܗܘ
ܕܒܪܝܐ. ܦܘܬܚܘ ܠܐܡܝ
ܒܡܠܘܐ. ܘܠܬܚܬܝܢ
ܒܢ̈ܝܐ ܠܒܪܝܐ. ܐܢܐ ܕܝܢ
ܠܐ ܐܫܬܘܦ ܕܐܫܒܝ
ܠܡܚܘܬܢ. ܐܠܐ ܒܠܐ
ܕܡܘܟܟܐ ܐܬܐܢܐ
ܠܐܬܪܐܢܐ. ܘܡܢܗ ܓܝܪ
ܡܬܪܡܐ ܒܬܪܡܪܬܝ
ܠܟܠ. ܐܘ ܡܢܗ
ܡܪܢܝ ܡܫܒܚܬܝ
ܠܡܫܡܫܘܬܐ. ܕܫ̈ܡܐ ܐܢܬ
ܓܝܪ. ܒܬܪܥܬܝ ܡܦܪܫܐ

ܠܗ 2º, post vocem punctum coalescens cum ܗ, et hac ratione, ut videtur, reprôbatum.

ܢܟܦܐ, litera ܒ in rasura, sed 1 m., ex latitudine rasurae videtur fuisse litera ܡ (ܡܟܦܐ).

ܕܟܝܢܗ, sic duo puncta diacritica.

ܐܢܫܝܢ ܗ̈ܘܢܐ ܐܝܟ, praeter duas literas ܗܘ cetera in rasura, sed 1 m., et character et spatium omnino regularia.

ܠܡܫܡܫܬܐ. ܕܫ̈ܡܐ, punctum nullum post alteram vocem, post primam vero quod est, serius ex atramento omnino apparet, ac etiam lineola reprobatur nescio qua manu.

ܒܬܪܟܢ ܚܙܝܬ ܕܠܘܬܢ
ܗܘܘ ܥ̈ܡܐ ܐܠܐ ܠܐ
ܫܦܝܪ ܗܘܘ܂ ܘܡܢ ܒܬܪ
ܗܠܝܢ ܠܘܩܒܠ ܚܙܝܬ ܐܡ̈ܘܬܐ܂
ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܠܘܬ
ܠܝܗܘܕܝܐ܂ ܘܠܘܬ ܐܡ̈ܘܬܐ܂
ܘܠܘܬ ܝܗܘܕܝܐ܂ ܗܕܐ
ܕܟܕ ܗܘܬ ܒܪܘܚܐ
ܒܬ̈ܠܡܝܕܘܬܐ ܐܚ̈ܝܢ܂ ܐܠܐ
ܐܡ̈ܘܬܐ ܫܦܝܪ̈ܝܢ
ܗܘܘ ܒܥܒܕܝܢ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ܂
÷ ܘܗܘܬ ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܟܝܢܐ
ܘܗܘܬ ܐܢܬܬܐ ܥ̈ܡܐ *f. 263, r. a.*
ܐܡ̈ܘܬܐ ܘܣܘܦܝܢ
ܗܘܘ ܢܦܩ ܡܢ ܒܠܗܘܢ
ܥ̈ܡܐ ܗܠܝܢ ܦ̈ܘܡܐ
ܕܗܘܘ܂ ܘܠܘܬ ܡܫܒܚܢܐ
ܗܕܐ ܒܗܘܢ܂ ܘܐܦܐ
ܕܢܗܪܝܢ ܗܘܘ ܥ̈ܡܐ
ܗܠܝܢ ܒܥܪܝܢ ܗܘܘ ܣܒܠܐ
ܘܐܒܝܠܐ܂ ܘܣܓܝܬ ܡܢ
ܒܬܪ ܗܠܝܢ܂ ܠܗܘ ܒܪܡܐ
ܕܚܙܝܬ ܗܘܬ ܒܪܝܫܗ
ܕܟܝܢܐ ܕܐܝܟܘ ܘܐܝܬܘܗܝ
ܒܪܡܐ ܠܐܢܫܐ܂ ܘܠܚܪܬܐ
ܕܝܢ ܠܗܘ ܗܘܐ ܒܪܡܐ
ܗܘ ܐܝܟ ܕܠܗܘ ܠܟܠܗ

ܐܪܥܐ܂ ܘܐܦܝ ܟܠܗܘܢ
ܐܬܪ̈ܘܬܐ܂ ܐܢܫܐ
ܕܢܬܘ ܥ̈ܡܐ ܐܚܪܢܐ
ܘܣܒܠܘ܂ ܘܐܝܟ ܗܕܐ
ܠܡܠܟܘ ܐܪܥܐ܂ ܘܐܬܬܟܠܘ
ܒܟܠܗܘ܂ ܘܚܙܬ ܡܢ ܒܬܪ
ܗܠܝܢ܂ ܗܘܬ ܠܐܪܡܝܐ
ܠܗܪ̈ܝܢ ܫܠܝܛܝܢ ܗܘܘ ܡܢ
ܠܥܡܐ܂ ܘܚܕܝܢ ܗܘܘ
ܠܗ ܠܗܘ ܒܪܡܐ ܘܡܫܬܒܗܪܝܢ
ܗܘܘ ܠܗ܂ ܘܐܦ ܡܢ
ܕܚܠܬܐ ܐܬܟܬܪܬ ܗܘ܂
54 ܗܘ ܗܘ [illegible] ܗܘ ܗܘ
ܘܒܟܠܗ ܡܢ ܚܕܬܐ
ܘܐܦܪܝܢ܂ ܐܝܬ ܡܪܝܐ
ܒܠܒܘܫܐ ܡܣܝܒ ܐܝܬ
ܢܦܠ ܐܝܬ ܢܩܘܣܬܘܢ
ܕܟܠܗܘܢ܂ ܘܣܒܪ ܕܒܢ̈ܝܐ
ܫܪܟ ܡܢܗܘܢ ܐܝܬ
ܒܡܠܟܘ܂ ܘܠܡܫܡܫܘ
ܟܦ̈ܪܝܗܘܢ ܕܒܡܘܬܗ
ܕܐܪܥܐ ܡܫܪܫܬܐ ܒܫܡܗܘܢ
ܕܒ̈ܢܝܐ܂ ܘܫܘܦܪܗܘܢ ܕܒ̈ܢܝܐ
ܐܝܬ ܒܠܒܘܫܐ ܚܝܠܐ
ܐܝܬ܂ ܗܘ ܕܡܪܝܐ ܠܐ
ܕܚܝܠܐ ܠܗ܂ ܐܠܐ ܡܠܐ
ܡܪܝܐ ܦܫܝܛܬ ܒܪܘܡܐ

53. ܐܘܒܥܡܢ ܗܘܘ., punctum reprobatur duobus minutis ductibus 1 manus.

ܠܪ̈ܒܥܡܬ, fortasse alterum punctum, quo puncta *ribui* effecta sunt, appositum fuit eo quod prius leviter coaluit cum litera.

54. ܕܐܪܥܐ ܡܫܪܫܬܐ, post priorem vocem est punctum evanidum, quod fortasse macula est; item levis ductus serior est ad ܡ, quod quid sibi velit non perspicio, fortasse fugiit eum, qui scripsit, forma vocis.

ܘܓܒܗ ܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ
ܕܡܫܡܠܝܘܬܗ ܐܬܚܙܝܬ
ܘܒܝܫܬܐ ܡܫܒܚܐ ܘܒܥܘܪܐ
ܒܟܠܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܟܬܫ
ܠܐܠܗܝܢ ܕܐܬܝܢ ܠܗܘ. ܘܐܫܬܒܚܘ
ܐܝܟܢܐ ܘܐܬܡܣܟܢܬ ܕܠܐ
ܢܬܠܘܢ ܠܐܢܫܐ ܕܦܪܡܬܗ
52.. ܐܦܪܝܐ ܠܒܪ. ܘܡܝ.. ܘ ܡܚܝܬܗ
ܘܐܦܪܝܐ. ܐܒܝܐ ܢܒܥܝܢ
ܐܝܟܢ ܕܦܪܝܢ ܗܘܐ
ܢܛܪ ܠܗܘܢ. ܘܟܠܡܕܡ ܕܦܣܠ
ܡܬܐܒܠܝܢ ܗܘܐ ܠܗ
* v. ܐܝܟܢ ܕܡܬܠܝܢ. ܐܘ ܠܡܕܝܢ
ܒܦܣܝܢ ܠܗ ܐܝܟܢ ܕܐܬܠܝܢ
ܠܟܘܠܗ ܢܗܪܝܢ ܐܘܟܝܬܐ
ܠܪܝܫܗ ܕܗܘ ܐܠܗܝܐ
ܕܠܗܝܢ. ܘܢܬܐܫܬܡܥܘܢ ܕܡܟܬܐ
ܠܡܫܬܐܠܘ ܕܗܘ
ܐܟܪܝܐ. ܕܦܪܝܫ. ܐܠܐ
ܐܦ ܠܗܘܦܟܐ ܗܟܝܢ ܐܡܪ.
ܘܐܢܫܐ ܡܟܝܠ ܢܬܒܪܘܢ
ܗܫܐ. ܓܒܗ ܒܗܫܐ ܕܢܦܫ
ܐܠܗܝ ܗܫܐ. ܘܠܡܟܝܠ
ܓܒܪ ܫܦܝܪ ܐܠܗܝ
ܒܡܟܪܙܢܘܬܗܘܢ ܕܫܠܝܚܐ.
ܓܒܗ ܢܦܫܗܘܢ ܠܡܟܪܙ
ܕܢܓܒܪ ܠܗܘܢ. ܘܡܠܟܐ

ܢܦܫܬܗܘܢ ܠܐܢܫܐ ܕܒܣܡ
ܠܗܘܢ. ܘܡܢ ܐܦܪܝܐ ܗܟܝܢ
53.. ܕܦܠܚܬ ܠܐܠܗܝ. ܘܡ. ܘܡܚܝܬ
ܚܘܐ. ܘܗܘܐ ܒܝܢܐ
ܚܙܐ ܦܠܚܐ ܗܘܬ ܡܢ
ܢܦܠ ܐܒܐ ܦܓܪܗ. ܘܚܙܐ
ܗܘܝܬ ܒܗܘ. ܘܗܘܐ ܡܟܠܡܐ
ܗܘܬ ܦܬܐ ܚܘܪܐ
ܘܐܘܟܡܐ. ܘܓܒܝܢܐ
ܦܓܪܐ ܐܝܬ ܗܘܐ
ܒܗܘܢ ܒܦܟܐ ܗܠܝܢ. ܘܐܚܪ
ܕܡܘܬܐ ܕܒܪܢܫܐ ܐܒܐ.
ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ.
ܘܚܙܬܗ ܠܚܝܐ ܗܢܘ.
ܕܒܟܪܐ ܚܘܒܠܗ ܒܪܘܓܙܐ
ܡܟܠܐ. ܘܡܫܬܗ ܠܟܠܟܠ
ܐܟܠ. ܘܗܘܐ ܡܢ
ܒܬܪ ܗܟܝܢ ܚܝܬܐ ܗܘܬ
ܚܝܐ ܗܘ ܡܬܦܪܫܐ
ܠܐ ܐܟܠ. ܦܓܪܐ ܕܐܝܬ
ܗܘܐ ܒܗ. ܘܚܝܬ ܕܠܐ
ܗܘܐ ܚܙܐ ܗܘܬ
ܕܡܘܬܗܘܢ ܕܦܓܪܐ ܗܢܘܢ
ܕܠܒܫܝܢ ܗܘܘ ܡܢܗ.
ܡܘܬܐ ܓܒܪ ܦܓܪܐ
ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ. ܦܓܪܐ
ܒܦܓܪܐ ܠܦܓܪܝܐ. ܘܡܢ

52. ܢܗܪܝܢ, punctum reprobari videtur lineola 1 m. ex atramento, puncta *ribui* desunt.

ܐܟܪܝܐ, punctum ola 1 m.

ܕܢܫܗܘܢ, sine x.

ܠܗܘܢ ex

atramento; spatium vix latius pro litera una, et videtur fuisse ܠܗܘܢ : item super ܘ rasurae.

ܘܡܢ, in litera ܘ linea obliqua, quae casualis omnino videtur, nec liquet a qua manu sit.

ܕܗܘܝܢ ܡܬܬܪܥܝܢ
ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܒܗ ܡܢܗܘܢ.
ܘܡܬܚܠܦܝܢ ܗܠܝܢ ܘܗܠܝܢ.
ܗܠܝܢ ܕܒܪܐ ܕܡܠܐܟܐ
ܘܗܢܘܢ ܠܐܦܝܐ ܕܚ̈ܘܪܐ.
ܘܠܚܝܠܐ ܕܕܟܘ̈ܪܐ
6 ܕܬܪܝܬ ܢܦܫܗ. ܠܒܣܪܐ
ܡܢ ܚܝܐ. ܘܒܬܪܗ ܐܠܒܫ
7 ܕܢܬܠܒܫܘܢ. ܐܠܒܫ ܕܝܢ
ܕܐܬܦܪܥ ܒܒ̈ܟܝܗܘܢ
ܘܐܠܒܫ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܗܘܐ
ܠܡܘܫܐ ܫܒܪܐ
ܘܫܘܡܠܠܐ ܫܘܦܪܐ.
ܘܢܡܘܣܐ ܗܘܡܢܘܬܐ.
ܠܐܢ̈ܫܝܢ ܠܗܘܢ ܐܘܡܢܘ̈ܬܐ
8 ܒܐܒܘܗܝ. ܫܦܝܪ ܡܢ ܗܘ
ܒܟܠܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܫܐ ❖ v. b.
ܠܗܘܢ. ܗܘܐ. ܘܚܙܘ ܠܒܢܝܐ
ܕܗܘܐ ܦܐܝܐ ܡܢܗܘܢ.
9 ܘܐܘܦ ܠܐ ܢܬܟܦ ܐܠܘ
10 ܐܒܐ. ܒܡܬܪܘܡܘܬܗ ܡܢ
ܕܗܘ ܒܟܠܡܕܡ ܢܬܪܘܡ.
ܘܡܬܕܡܝܢ ܠܡܠܐܟܐ.
ܘܡܬܦܫܛܝܢ ܠܦܘ̈ܩܕܢܐ.
ܘܗܘܝܢ ܡܬܚܠܦܝܢ ܒܟܠ
ܕܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܥܘܦܪܐ
ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܢ ܠܗܘܪܐ
ܠܒܪܐ ܕܐܠܗܘܬܐ.

11 ܠܬܘܩܢܗ ܡܢ ܦܘܪܫܢܗ
ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܦܪܘܫܢܐ.
ܘܠܒܫܐ ܠܗܘܢ ܥܘܦܪܐ
ܕܟܪܝܐ ܕܫܬܐ ܕܐܬܢܣܒ
ܬܪܥܘܬܐ. ܘܒܥܠܡܗܘܢ
ܫܠܝܛܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܣܝܪܝܢ
ܗܘܐ ܒܡܟܬܫܐ ܐܝܟ
ܕܠܐ ܢܬܚܙܘܢ. ܘܐܣܝܪܝܢ
ܒܫܘܦܪܐ ܐܝܟ ܕܢܦܩܘܢ
ܒܐܪܥܗܘܢ ܠܥܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܡܬܐܬܝܗܘܢ.
12 ܘܡܫܬܪܝܬܐ ܕܝܢ ܠܗܘܐ
ܗܕܝܢ ܒܕܝܢܐ ܢܦܩ
13 ܡܢ ܕܒܡܠܐܟܐ. ܠܡܥܠܗ
ܡܢ ܦܪ̈ܩܝܐ ܠܐܚܪܢܐ.
ܠܗܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ
ܠܗܘܢ. ܘܐܚܪܢܐ ܠܐܚܪܢܝܢ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܕܒܪܐ.
14 ܐܬܦܪܥ ܡܢ ܡܢ ܗܢܐ
ܒܟܠܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ. ܘܐܠܒܫ
ܡܢܗܘܢ ܠܒܫܐ ܕܫܒ̈ܬܐ.
15 ܒܡܢܐ ܗܘܐ ܐܘܟܝܘ
ܒܫ̈ܡܝܐ ܫܡܝܗܘܢ. ܘܒܡܢܐ
ܢܠܒܫ ܠܦܘܗܝ ܐܝܟܢ
16 ܕܒܐܪܥܐ ܗܘܘ. ܗܕܝܢ
ܡܢܗ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܒܐ
ܗܢܐ ܕܟܒܫ ܡܢ ܒܢ̈ܬܐ
ܕܠܒܫ ܠܐ ܡܬܒܣܐ.

ܫܒܪܐ, post hanc vocem rasura vocis quae sequebatur, et erat quatuor fere literarum, quarum nulla exibat infra vel supra lineam; erant, ut videtur, quatuor priores literae vocis sequentis ܘܫܘܡܠܠܐ.

ܠܗܘܢ. ܗܘܐ., sic interpungit codex.

ܕܡܟܘ, post vocem rasura, interpunctionis [...]aret.

ܡܦܩܢܗ ܓܝܪ ܡܦܩܢܐ
ܐ̈ܢܫܐ ܗܢܘܢ ܠܡܫ̈ܬܐ
ܘܡܫܡܠܝܐ܆ ܗܘܐ ܕܐܬܐ
ܐܠܘ܆ ܡܢ ܡܕܡ ܠܐ
ܡܣܬܟܠܐ ܒܪܘܚܗܘܢ܆
ܠܐ ܐܝܟ ܕܡܝܒܠܗ ܗܘܝܐ
ܡܦܩܢܐ ܠܗܘܢ܆ ܘܐܝܟ
ܕܢܦܩܘܢܗ ܐܠܘ ܠܒܘ܆
ܕܗܢܐ ܐܦ ܡܫܡܥܐ
ܠܗܘܢ܆ ܗܢܘܢ[3] ܡܬܚܫܒܐ
ܓܝܪ ܠܡܫܘܚܘ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܫܝܢ܆ ܕܝܘ ܡܛ̈ܝܬܐ܀ ÷ *f. 262 v. a.*
ܘܐܬܐ ܗܠܘ ܕܐܠܗܐ
ܗܘܘ܆ ܘܗܘܐ[4] ܡܢ
ܕܐܬܘܕܥܘ ܚܕ ܠܚܕ
ܐܠܝܢ ܕܗܘܐ ܢܟܝܢ܆ ܗܢܘܢ
ܠܗܢ ܕܒܙܐ ܘܢ̈ܬܠܝܢ
ܐܠܝܢ ܕܡܩ̈ܪܒܝܢ ܐܠܗ̈ܐ ܡܢܗ܇
51 ܘܠܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܒܪ
ܗܘ ܢܡܘܣܐ ܕܦܩܕ܆ ܗܢܘܢ
ܡܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܬܚܫܒܐ
ܥܠܬܗܘܢ ܕܐܠܝܢ
ܕܡܬܚܫܒܝܢ܆ ܐܦ ܠܡܫܘܚܬܗܘܢ
ܕܐܠܝܢ ܕܡܬܕܪܝܢ܇

ܡܬܚܒܪܐ[2] ܓܝܪ ܕܥܠܬܗܘܢ
ܕܐܠܝܢ ܕܗܘܐ ܡܙܪܥܝܢ
ܒܗ ܡܢ ܡܕܡ ܕܐܬܝܗܒ܇
ܐܝܟ ܕܢܫܬܒܩܘܢ ܠܡܫܟܢܐ܇
ܐܦ[3] ܠܡܫܘܚܬܗܘܢ ܕܐܠܝܢ
ܕܗܘܐ ܐܙܕܪܥܘ ܒܡܫܘܚܬܐ܇
ܗܠܝܢ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܫܘܠܐ ܒܢ̈ܫܝܗܘܢ܇
ܘܗܠܝܢ ܕܠܒܫܘ ܒܟܠܗܘܢ
ܠܒܘܫܐ ܕܚܟܡܬܐ܇ ܗܢܘܢ
ܢܬܟܣܘܢ ܐܢܘܢ ܒܡܘ̈ܫܚܬܐ܇
ܘܠܬܘܩܢ ܕܡܫܚܐ
ܕܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܒܘܪܐ
ܕܢܛܠܗܘܢ ܕܢܫܚܘܢ
ܕܢܫܚܘܢ ܘܢܫܟܠܘܢ ܒܟܠܫܥ
ܕܠܐ ܡܙܢܐ܇ ܗܢܘܢ ܡܟܠܝܢ
ܠܗܘܢ܆ ܒܗܕܐ[4] ܓܝܪ ܢܬܝܕܥ
ܢܬܐܠܨܘܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܗܢܘܢ܆ ܠܐ ܕܐܫܟܚܗ
ܢܬܟܫܦ܆ ܘܫܒܪܘ ܐܕ̈ܢܝܗܘܢ
ܕܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܚܟܡܬܐ܇
ܘܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܫܘܠܐ܇
ܡܢ[5] ܕܫܘܠܐ ܢܣܘ ܠܐܠܝܢ
ܕܗܘܐ ܐܬܬܪܟܘ ܒܟܠܗܘܢ܇

50. ܘܡܫܡܠܝܐ, sic punctum post vocem in codice.

ܕܐܦܟܬܗ, sub ܟ erant duo puncta, nota tertiae personae generis feminini, sed linea 1, ut videtur, manus in unum juncta fuerunt et reprobata; punctum superius a 1 manu est.

51. ܥܠܬܗܘܢ, ex contextu omnino corrigendum ܕܥܠܬܗܘܢ, quod etiam postulat lectio lineae tertiae sequentis.

ܡܙܪܥܝܢ, post vocem rasura interpunctionis.

ܠܗܘܢ 1°, in rasura, sed 1 m., spatium regulare.

ܢܬܝܕܥ, sic codex, sine puncto super ד, et cum puncto subjecto tam prope literam, ut ב sit legendum; sed, ut patet, hoc punctum subjecto ܐܢܬ dandum, et corrigendum ܢܬܝܕܥ.

ܢܬܐܠܨܘܢ, erat ܢܬܐܠܨܝܘܢ, sed ܝ erasum.

ܗܢܝܢ ܠܟܣܦ ܡܘܪܘܬܗ.
. ܠܐ ܫܢܐ ܕܝܢ ܢܬܪ ܕܠܐ
ܡܬܚܐ. ܘܚܝܠܗ ܘܐܘܚܕܢܗ.
ܐܘ ܡܢܐ ܒܟܝܢܐ ܐܝܬܝܗ.
ܠܡܘܠܒܗܘܢ ܐܝܟܢ ܕܐܬܚܙܝܘ
ܡܢܗ. ܘܡܢܐ ܕܐܬܪܗ
ܟܝܘܐ ܡܫܡܫܬܐ ܕܟܝܢܐ
ܐܝܬܝܗ̇. ܕܗܢܐ
ܘܟܠܗ ܫܘܪܝܐ ܐܝܠܐ
ܒܟܝܢܐ. ܘܟܠܗ ܡܢܝܢܐ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܘܬ ܐܦܠܐ.
ܐܠܐ ܗܘܐ ܐܡܪ
ܡܩܕܡ. ܐܝܬ ܡܕܡ
ܡܕܡ ܡܢܗ ܡܕܡ
ܒܓܘܗ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܡܢ
ܩܕܡ ܩܒܠܐ ܠܒܣܪܐ
* r. c. ܕܬܠܬܐ ܠܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܝܬ
ܗܘܐ ܐܝܬ ܡܢܗܘܢ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝܘ ܡܢܗ.
ܘܟܡܐ ܫܩܠ ܡܩܕܡ
ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ. ܘܠܐ
ܐܘܕܥ ܠܢ ܠܟܒܘܕܗܘܢ.
ܘܠܐ ܡܠܟܢ ܗܠܝܢ. ܫܪܝܘܗܝ
ܡܟܣܐ ܠܗܘܢ. ܘܠܡܣܟܢ
ܗܘ ܕܒܪܘܗܝ. ܦܪܘܩܐ
ܠܗܘܢ ܒܣܘܟܠ. ܗܘܐ
ܕܝܢ ܠܢܦܫܐ ܒܪ̈ܢܫܐ. ܘܠܐ
ܕܝܩܐ ܠܟܠܐ. ܘܐܬܐ
ܢܣܒܘܗܝ ܘܠܐ ܐܫܬܘܕܥ.

ܐܫܬܘܕܥܘܗܝ ܠܡܫܝܚܘܬܗ.
ܗܘ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ. ܡܘܪܘܬܗ
ܓܒܪ ܐܝܟ ܕܒܐܝܠܝܢ ܡܟܝܠ
ܒܗܘܢ ܒܟܠܡܐ ܕܒܥܐ
ܕܚܙܐ ܐܬܘܗܝ ܒܗ.
ܠܐܘܐ ܫܘܝܐܐ
ܫܒܝܠܘܗܝ. ܗܘܢܐ ܒܒܠܡܐ
ܗܘ ܕܫܘܦ ܒܠܗ ܒܗ.
.. ܐܬܒܠܒܠ ܠܗܘܪܐ ܦܪܝܫܐ.
49 ܒܪܡ ܕܝܢ ܬܘܒ ܐܦܠܐ
ܡܢܐ ܚܟܡܬܐ. ܘܐܦܠܐ
ܣܒܐ ܡܢ ܗܘ ܕܒܥܐ
ܡܠܐ. ܒܐܢܫܐ[2] ܡܢ ܕܡܫܬܐ
ܠܐܣܝ ܐܝܠܝܢ ܕܚ̈ܝܝܢ
ܒܫܘܡܗ. ܐܘ ܐܦܝ̈ܐ
ܡܟܣܐ ܐܣܘܘܢ ܕܡܢ
ܒܬܪ ܗܢܝܢ. ܒܗܕܐ ܡܢ
ܕܬܘܪܐ ܕܗܘܐ ܠܦܫܝܢ
ܗܢܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܗܘܕܥܐ
ܕܐܫܬܪܝ ܒܚܫܝܢ. ܗܢܘܢ
ܕܗܘܐ ܒܟܝܢܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܘܟܠܗܘܢ ܡܬܬܡܟܝܢ ܒܝܬܐ.
ܐܘ ܕܟܠܡܐ ܡܣܟܦ ܐܝܬ
ܟܠܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ
ܒܟܠܡܐ. ܐܝܟ ܕܐܦ
50 ܠܟܠܟܠܡܐ. ܘܡܢܐ ܘܐܡܪ
ܟܠ ܡܥܠ ܒܪܘܝ ܡܟܠܬܐ
ܗܕܐ. ܘܬܘܒ ܒܟܘܪܗܘܢ
ܕܟܝܢ ܡܠܐ ܕܢܬܦ ܐܝܬ.

ܠܐ, sic punctum in margine 1 m., casune an arte, nescio.

ܠܟܒܘܕܗܘܢ, sic duo puncta diacritica in codice.

ܒܣܟܠܬܐ ܕܐܒܝܫܘܬܐ
ܘܗܘܐ ܒܓܘܢܗ ܢܦ̈ܩܬܐ.
ܠܡܐܢܝܗ ܘܡܥܠܘܗܝ
ܒܡܥܪ̈ܬܗ ܕܐܪܥܐ ܚܕ
ܠܐ ܚܕ. ܡܢܗܘܢ ܕܠܐ ܢܦܩܢ
ܕܝܕܥ ܕܝܢܐ ܠܐ ܗܘܐ
ܟܕ ܚܛ̈ܗܐ ܡܣܩ̈ܢܐ
ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܗܘܢ ܐܒܐ.
ܘܦܩ̈ܘܕܝܬܐ ܚܪ̈ܝܫܬܐ
ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܐܦ ܐܢܫܝܢ
ܕܢܚܒܫ ܠܡܪܕܬ ܢܡܘܣܗ.
ܘܗܘܘ ܡܣ̈ܟܢܐ ܚܛ̈ܗܐ
ܘܚܛ̈ܐ ܕܠܐ ܐܚܘܪܝ
ܘܚܛ̈ܝܐ ܕܦܬ̈ܟܪܐ
ܠܗܘܢ. ܘܠܡܐܢܘܗܝ
ܡܣ̈ܟܢܐ ܠܐ ܐܚܘܪܝ.
ܡܢܗܘܢ ܦܪܘܫܝܢ ܘܡܢܗܘܢ
ܠܡܪ̈ܘܬܗ. ܘܗܘܦܟ ܐܢܫܐ
ܠܥܠܡܐ. ܘܠܡܗܦܟ ܒܥܠܡܐ
ܠܚܛܝ̈ܬܐ. ܘܠܘܬ ܦܬ̈ܟܪܐ
r.l. * ܠܦܘܠܚܢܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܠܗܘܐ ܠܚܫܡܠܐ.
ܘܐܘܟܪܘ ܚܛ̈ܗܐ
ܠܚܛ̈ܗܐ. ܒܗܘܢ ܐܒܐ
ܐܢܫ ܠܐܦܝܗ ܠܗܘ
ܚܛܗܐ ܕܚܫܟ̈ܘܬܐ.
ܘܐܢܫ ܥܠܘܗܝ ܠܗܘ
ܚܛܗܐ ܕܚܫܘܟܐ.

ܘܡܢ ܗܝܠܟ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܗܠܝܢ܆ ܗܢܘܢ ܢܦܫܝܢ ܚܝܘܬܐ
ܒܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܦܩܝܕܝܢ ܗܘܘ
ܒܟܠܗܘܢ. ܘܟܢܫ ܠܗܘܢ
ܠܐܢܫܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ.
ܘܠܡܐܢܘܗܝ ܚܛ̈ܗܐ.
ܟܪܘܙܘܬܐ ܕܠܗܘܢ ܠܚܛ̈ܗܐ.
ܘܠܒܢܘܗܝ ܠܚܛܝܒܘܬܐ
ܕܐܬܩܪܘ ܕܡܪܐ. ܘܡܫܡܗܘܢ
ܠܚܛܗܐ ܐܚܪܐ ܠܐܝܬܘܗܝ.
ܘܗܘܐ ܒܗ ܒܗܘ ܐܒܐ.
ܠܗܘܐ ܠܚܘܒܗ ܠܟܠܢܫ
ܘܡܫܟܢܘܗܝ ܕܐܒ̈ܐ. ܘܠܟܠ
ܕܒܫܡܝܗܘܢ ܗܠܝܢ. ܐܒ̈ܐ
ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܘܡܢܟܠܝܢ.
ܘܐܬܚܝܠܘ ܗܘܘ ܐܝܟ ܐܝܟ
ܒܟ̈ܠܝܗܘܢ. ܘܠܡܫܘܚܐ
ܕܫܠܡܬܐ ܠܐ ܡܬܕܟܪܝܢ
ܗܘܘ. ܡܢܗܘܢ ܗܝܟ ܠܗܝ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܒܗܐ.
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܡܫܝܚ
ܡܪܢܐܝܬ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܠܐܬܐ ܐܝܟ ܕܢܫܐ ܘܠܐ
ܠܡܬܚܙܝܘ. ܡܢܗܘܢ ܕܠܐ ܚܕ
ܚܕ ܡܢ ܒܡܥܪ̈ܬܗ ܕܐܪܥܐ
ܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܘܠܡܫܡܫ ܠܐ ܢܦܩܘ. ܡܢܗܘܢ
ܢܡܘܣܗܘܢ. ܚܛ̈ܗܐ ܕܝܢ

ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ, post vocem rasura interpunctionis.

ܠܚܛ̈ܗܐ., sic interpunctio.

ܚܢܝܢ ܒܗ ܚܛܗܐ ܕܚܫܟܘܬܐ ܢܡܘܣܗ, sic codex cum concordantia ad sensum, ut supra 10, et eadem omnino ratione in 4 Esdr. VI, 1.

ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ, puncta *ribui* coalescunt, casune an arte, ut reprobarentur, non liquet.

ܠܠܒܐ ܒܪܚܡܘܗܝ ܘܡܣܟܢܐ
ܡܠܟܝ. ܗܘܐ ܒܝܠܕܘܬܐ
ܕܐܬܬܚܒܪܘ ܠܗ. ܘܦܪܘܩ
ܒܟܠ ܐܢܫܝܢ ܕܡܬܦܪܩܝܢ
ܠܗ. ܘܠܐ ܢܦܣܘܩ
ܗܒܪܘ ܕܟܠܝܢ. ܘܠܐ
ܢܦܩܘܢ ܐܚ̈ܐ ܕܒܘܪ̈ܢܝ.
ܘܗܘ ܓܝܪ ܒܪܡܫܐ ܕܝܓܝܪܗ.
ܘܗܠܝܢ ܐܠܘ ܒܢܝܐ
ܕܠܐ ܡܫܡܫܢܬ ܐܡܬܗ.
ܐܠܐ ܐܡܠܠ ܡܪܡܝܡ
ܗܘܐ. ܘܐܡܪ ܐܝܟ
ܕܡܬܝܩܢ ܠܟܠܐ. ܠܟܠܝܢ
ܠܦܓܠܝܢ ܕܗܘܐ ܠܡܬܩܢܘ
ܠܟܘܠܗ. ܘܡܓܠܝܢ ܕܠܐ
ܢܩܠܝܢ ܡܡܠܐ ܕܡܬܩܝܢ
ܐܣܝܪ ܣܝܢ. ܒܡܟܠܬܝܢ
ܦܘܡܝܢ. ܐܦܝ ܒܗܪܐ
ܕܠܐ ܐܬܟܠܦܝܢ ܒܡܡܩ̈ܬܐ.
※ ܡܟܝܢ ܓܝܪ ܐܬܝܢ ܚܕ f. 262,
ܒܡܬܐ ܡܡܡܬܐ ܕܢܡܟܢ r. a.
ܚܕ ܠܡܬܡܬܐ ܡܢ ܚܕ.
ܘܗܘ ܠܡܬܡܬܐ ܕܚܝܠܗ.
ܡܟܪܝ ܠܗ ܘܡܡܟܬܐ
ܡܬܢܝܚܢܐ ܕܐܠܗ ܒܝ

ܠܗܝܟܠ. ܗܘ ܕܟܝܢܗ
ܘܐܡܪܬ ܗܟܝܠ. ܐܬܪܦܟܬ
ܦܢܝ. ܘܓܒܪܐ ܘܐܡܪ
ܠܗ. ܐܠܗ ܦܣܩܬܗ ܕܓܝܪܗ
ܐܘ ܒܪܘܢ. ܘܐܬܬܡܠܝ
ܒܟܘܢ ܩ̈ܠܝܢ. ܐܠܐ
ܕܝܢ ܠܦܠܐ ܕܝܠܗ.
ܘܠܡܬܡܢ ܠܦܠܐ ܐܪܡܘܗ.
ܡܢ ܩ̈ܠܝܢ ܓܝܪ ܡܬܬܡ
ܐܝܟ ܠܗ. ܘܡܢ ܕܟܬܝܒ
ܐܡܠܠ ܠܡܪܝ. ܗܘܝ ܗܘܝ
ܓܝܪ ܗܘܐ ܕܠܐ ܗܘܐ
ܡܪܡ ܗܘ ܕܡܬܚܫܒܠ.
ܘܐܪܡܠ ܐܝܟ ܗܘ
ܕܟܕܐ ܕܠܟܢ ܡܪܝܡ. ܘܠܐ
ܐܬܪܡ ܓܝܪܡܬܐ. ܘܠܐ
ܦܟܠ ܠܓܝܪܘܬ ܪܘܚܗ ܡܬܓܠܐ
ܗܘܐ ܡܬܬܚܡܬ ܡܬܬܚܡܬ
ܐܠܗ. ܐܝܟ ܕܦܪܡܬܗ
ܐܡܬܐ ܠܗ. ܘܐܬܐ
ܐܚܐ ܕܐܡܪܐ ܠܗ.
ܘܠܡܬܡ ܗܘ ܐܚܐ ܕܠܒܝ
ܠܐܬܐ ܓܝܪ ܘܠܒܪ
ܒܚܐܦܐ ܚܪܦܐ.
ܘܬܕܟܝܢ ܒܝ ܐܬܐ

ܒܪܡܫܐ, sic scriptura codicis nunc, et ex prima quidem scriptura ܒ, ܕ praeter punctum, (sed ܕ ex erasa linea inferiori literae ܒ apparet effictum), et major pars literae ܐ, cetera in rasura prima, ut videtur, manu, spatium est regulare; sed sub litera ܕ (ܕ) levis tractus est primae, ut videtur, manus, quo litera reprobata efficitur ܒܡܫܐ, quod ipse contextus postulat. Primam scripturam ex spatio et rasurae ratione suspicor fuisse ܥܒܕܐ *famulus*.

ܐܡܠܠ ܡܪܡܝܡ, duae literae ܠܠ, et vox ܡܪܡܝܡ in rasura, sed 1 m. ex atramento; quid primo fuerit, non assequor, nisi quod sub ܡ in fine, erat jam eadem litera vix ulterius a secundae scripturae litera exiens.

ܒܝ, in rasura scriptum est, ut apparet, sed 1 manu.

ܐܝܟ ܕܒܪܘܗܝ ܕܢ̈ܒܝܐ
ܘܡܬܬܠܡܕܝܢ ܠܗ܂ ܐܝܟ
ܒܟܢܘܫܝܐ ܢܦܠ ܐܝܟ
ܡܬܚܘܝܢ ܕܝܪ̈ܐ܂ ܘܠܐ
ܢܛܠ ܐܝܟ ܐܪ̈ܝܐ
ܒܫܓܪܐ܂ ܡܬܕܪܝܢ ܐܝܟ
ܫܘܓܐ ܕܝܡܐ
ܘܡܬܟܬܫܝܢ ܕܪܘܚܐ ܠܩܒܠܗ܂
ܒܢܦ ܐܝܟ ܫܘܦܪܘܗܝ
ܕܪܘܡܐ܂ ܘܒܥܘ̈ܡܩܐ
ܕܫܒܩ ܟܠ ܐܝܟ܂
ܢܦܩ ܐܝܟ ܒܡܢܝܢܐ
ܕܟܠܗ ܘܡܬܠܗܝܢ܂ ܘܡܬܒܛܠ
ܒܗ ܡܬܦܪܫ ܠܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܕܟܬܝܒ ܕܠܗܘܢ܂ ܐܝܟ
ܒܘܩ ܐܝܟ ܢܫܡܬܐ
ܕܓܒܠ ܘܐܒܝܠ ܕܟܬܒ
ܠܐ ܓܒܠ ܐܝܟ܂ ܢܦܩ
ܐܝܟ ܒܪܘܚܐ ܕܕܚܠܬܐ
ܘܕܒܫܘܠܐ ܠܡܠܟܘ̈ܬܐ
ܘܡܬܥ̈ܠܝܢ ܒܪܘܚܐ܂ + ܘ.ܥ
ܘܡܡܠܟܬܐ ܡܡܫܚ ܐܝܟ
ܡܕܡ ܕܟܠܗ ܗܘܐ܂ ܘܐܚܝܕ
ܐܝܟ ܠܡܕܡ ܕܒܟܣܠܐ
ܠܐ ܐܬܐ ܒܣܠܐ
ܗܘܐ܂ ܡܢܟܦܐ ܒܪܝܬܐ

ܒܫܘܫܠܬܗ܂ ܘܡܫܒܚ
ܐܝܟ ܡܫ̈ܘܐܠܐ ܕܠܡܫܡܫ
ܒܦܓܥ̈ܘܗܝ܂ ܡܡܪܚܬܐ
ܕܠܐ ܡܢ̈ܝܢ ܥܡܡܝܢ
ܥܡܝܪ ܘܡܬܡܠܟܝܢ
ܒܦܓܥܘܗܝ ܢܚܬ
ܠܪܘܡܐ܂ ܡܛܠ ܠܟܠܒܪ
ܘܪܓܝ ܠܟܠܗܘܢ܂ ܡܛܠ
ܕܒܟܠܠ ܐܚܝܕ ܐܬܟܪܝ܂
ܘܒܐܚܝܕ ܡܚܝܠܐ ܗܦܟܝܢ܂
ܒܟܠܗ ܕܝܢ ܥ̈ܠܡܐ ܐܚܝܕ
ܐܚܕܐ܂ ܘܒܦܘ̈ܩܕܢܐ ܐܚܝܕ
ܕܝܪܐ܂ ܠܐ ܗܘܝܐ ܠܒܪ
ܠܐ ܒܪܝܬܐ܂ ܡܛܠ ܕܠܐ
ܗܘܐ ܡܕܡ ܗܘܐ܂ ܘܠܐ
ܠܠܚܡܐ ܠܐ ܢܦ̈ܩܝܢ܂
ܡܢܐ ܓܝܪ ܐܝܬ ܚܝܠ܂
ܗܘ ܓܝܪ ܒܡܠܘܬܗ
ܐܬܐ ܠܟܠܡܕܡ܂ ܘܐܚܝܢ
ܕܠܐ ܒܪܝܟܝܢ܂ ܠܐ ܓܝܪ
ܐܬܪܝܢ ܠܐܦ̈ܘܗܝ ܕܐܘ̈ܟܠܝ܂
ܐܦܠܐ ܡܪܝ ܠܡܫܐܠ
ܘܐܡܪܝ ܕܦܠܚܝܢ܂ ܡܢܐ
ܗܘ ܗܡܠܠ ܣܠܩ ܕܢܚܬ
ܢܘܚܝܐ܂ ܐܘ ܡܢܐ ܣܠܩ
ܕܢܣܒ ܕܝܠܝ܂ ܐܝܟ ܐܢܐ

48. ܘܡܬܟܬܫܝܢ, super ܕ rasura, in qua, ut videtur, erat punctum; punctum literae ܕ est 1 manu.

ܡܢ̈ܝܢ, puncta *ribui* linea 1 m. in unum juncta et reprobata.

ܒܦܓܥܘܗܝ, sine punctis *ribui* est vox in codice.

ܐܚܝܕ ܐܚܕܐ, sine punctis *ribui* super ܐܚܕܐ codex, quae ex contextu et parallelismo apponenda videntur.

ܠܐ ܗܘܝܐ, litera ܝ ex parte in rasura, sed 1 manu, primo si erat alia litera, nonnisi una erat.

ܕܐܘ̈ܟܠܝ, sic codex.

ܙܐܠܐܘܗܝ ܒܟܡܪܐ܂ ܡܟܝܠ
ܕܕܠܝܢ ܗܘ ܟܕ ܗܘܐ
ܠܐܘܬܗ܂ ܠ ܟܕ
ܠܟܦܘܢ ܐܢܘܢ ܡܣܢܝ
46 ܐܢܬܘܢ ܒܟܘܢ܂ ܡܝܗ܂ ܘܡܟܠܘ
ܒܪܝ ܘܫܒܩܘܗܝ ܕܒܡܠܐ
ܘܐܡܪܘ ܠܗ܂ ܒܪܡܐ
ܒܥܡܐ ܡܟܡܢ ܚܒܠܬܢܐ܂
ܕܫܒܩ ܥܠܝ ܒܟܝܠܐ܂
ܘܡܙܕܪܥܬ ܢܗܘܐ ܒܫܡܥܐ܂
ܘܠܗܘܕܐ ܠܐ ܢܗܘܐ
ܒܥܡܐ ܕܐܬܚܙܘ܂ ܐܢܫܐ
ܟܕ ܗܦܟ ܢܒܥܐ ܢܡܘܣܐ܂
ܐܘ ܡܢܗ ܡܦܩܪܢܫ ܒܝ
ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܚܛܝܐ܂
ܘܐܡܪܐ ܒܟܘܢ ܕܒܩܦܠܐ
ܬܪܥܘܗ ܕܚܒܠܬܢܐ ܠܐ
ܡܦܩܚ ܐܢܐ ܕܐܦܩܘܗ܂
ܒܪܗ ܕܝܢ ܠܐ ܫܦܪ
ܠܐܫܪܝܠ ܣܒܡܐ܂ ܘܠܐ
ܒܪ ܢܡܘܣܐ ܠܟܝܫܘ
ܕܟܘܦܝ܂ ܒܟܣܦܐ ܕܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܢܦܩܘ ܠܒܪܬܘܟܘܢ
ܕܐܡܟܘܢ ܒܢܡܘܣܐ܂
ܘܐܬܒܚܪܘܢ ܠܐܚܪܢܐ ✣ v. b.
ܕܦܪܣܒܠܬܐ ܣܡܟܝܢ
ܘܫܩܒܠܬܝܢ܂ ܘܢܦܩܘ
ܢܦܩܘܢ ܕܠܐ ܬܗܘܘܢ

ܡܪܚܡܢ ܡܢܗܘܢ܂ ܠ
ܟܕ ܠܒܟܘܢ ܘܠܒܝܗ ܢܛܝܪ
ܒܟܘܢ ܫܒܪܐ܂ ܘܠܒܢ
ܕܦܩܕܬ ܐܡܪܐ ܒܟܘܢ
ܘܠܐ ܢܦܠܓܢ ܐܬܘܢ
ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܦܩܕܬ
ܐܦܘܕܐ ܒܟܘܢ܂ ܠܐ
ܡܟܠܬܐ ܕܝܢ ܕܡܬܢܫܒ
ܐܝܟ ܠܐ ܐܘܪܚܬ ܐܢܘܢ
47.. ܐܦ ܠܐ ܒܟܪܝܗ܂ ܘܡܝܗ܂ ܘܗܝ
ܢܦܩܬ ܘܩܪܒܬ ܐܢܘܢ܂
ܐܬܠܬ ܠܗ ܡܢ ܠܡܢ܂
ܘܐܡܪܬ ܒܟܘܢ܂ ܗܘܐ
ܐܝܟ ܐܝܠܐ ܐܝܟ ܒܪܡܐ
ܠܚܒܪܘܢ܂ ܒܠܬܡܝܢ ܟܕ
ܩܪܢܝ ܚܒܠܬܢܐ܂ ܘܐܬܠܬ
ܒܘܗܝ ܐܬܐ ܕܐܬܡܠܠ
ܒܡܢ ܠܡܢ܂ ܘܢܬܒܬ ܠܡܢ܂
ܘܦܩܕܬ ܡܟܠܐ ܢܩܫܝܢ܂
48 [illegible]
ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܢܘܡܐ
ܡܥܒܕܢܐ ܙܒܢܬ ܩܕܡ
ܣܒܠܬܢܐ ܘܐܡܪܬ܂ ܐܘ
ܡܪܝ ܦܪܐ ܐܢܬ
ܡܠܐܬܗܘܢ ܕܐܒܢܐ
ܘܡܥܒܕ ܦܩܕܢ܂ ܡܟܕܪ
ܐܝܬ ܐܘܚܪܢܘܢ ܕܒܟܬܒܐ܂
ܘܠܐ ܚܪܒ ܒܗ܂ ܡܫܪܝܢ

46. ܢܦܩܘ, alterum punctum super ܒ fuerat, nisi casuale fuit, nunc fere totum evanidum.
ܒܫܡܥܐ, punctum post vocem videtur tenui lineola reprobatum fuisse 1 manu.
47. ܩܪܢܝ, sic nunc, et 1 manu ex atramento, sed primo, ut ex rasura apparet, fuerat ܩܪ ܒܝ.

ܕܒܗ ܕܢܣܬܟܠ ܘܬܪܥܬܗ
ܕܠܐ ܡܬܬܚܡܨ ܘܠܐܢܫ
ܐ̈ܢܫ. ܠ ܐܝܟ ܠܗܡܡܢܘܢ
ܘܠܗܘܢ ܒܪܫܟܬܗ ܘܠܐ
ܠܓܒܘܢ ܠܡܘܫܐ. ܡܬܢܣܟܝܢ
ܒܟܝܢܗܘܢ ܐ̈ܢܫܐ ܠܢ̈ܦܩܬܐ.
ܘܐܢܘܢ ܒܒܣܪܐ
ܕܪ̈ܘܚܝ. ܡܛܠ ܕܡܪܟ ܗ̇ܘܐ
ܘܚܕ ܠܐ ܗ̇ܘܐ ܡܪܟ.
ܡܪܟ ܕܝܢ ܕܒܬܪ ܕܢܗܘܐ.
ܗܘܝܘ ܐ̇ܦ ܫܡܥܝܢ. ܚ̇ܙܐ ܐܝܟ
ܒܟܡܪܟ ܕܡܬܢܣܒܠ. ܘܐܪܓܠ
ܒܠ ܡܢ ܕܡܪܐ
ܘܡܬܓܒܐ ܡܦܠܘ ܐܒܝܐ
ܕܗܘܝ. ܘܠܐ ܗܘܐ
ܕܗܘܝ ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܗܘܝܐ
ܕܡܬܟܠܦ ܒܓ̈ܢܣܬܐ. ܗ̇ܘ
ܐܝܟ ܕܐܪ̈ܒܥ ܗܘܝܐ
ܠܫܪܫܘܬܐ ܗܘ ܐܪ̈ܒܥ.
ܘܗ̇ܘ ܕܡܫܟܚ ܒܟܠ
ܢܦܠ ܘܡܬܬܥܝܪܘ. ܡܪܟ
ܐܝܟ ܕܒܬܪ ܗܘ ܗ̇ܘ ܗܘ
ܡܬܬܟܝܠ. ܘܡܪܟ ܕܒܬܪ
÷ ܒܗ ܐܬܐ. ܠܗ ܗ̇ܘ ܗܘ
ܡܫܬܒܝܢ. ܐܬ ܐܝܟ ܐܚܪܐ f. 261, v. a.

ܕܠܐ ܚܙܝ. ܘܐܬܐ
ܒܪܢܫܐ ܗ̇ܘ ܕܡܢܐ ܠܟܠܗܘܢ.
ܘܒܒܪܐ ܣܓܝܐ. ܗ̇ܘ
ܕܠܐܟܠܝܢ ܕܒܪܗ ܐ̈ܚܪܢܝܢ
ܠܐ ܡܫܬܒܩ ܒܗܘܢ ܒܫ̇ܠܝܐ.
ܘܠܐ ܐܟܠܝܢ ܕܐܟܠܝܢ
ܒܬܫܡܫܬܐ ܠܐ ܡܬܪܚܩ.
ܘܐܟܠܝܢ ܕܫ̈ܢܝ ܒܗ ܠܐ
ܡܬܥܛܠ ܠܐܟܠܝ. ܗܟܢ
ܐܠܗ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ
ܕܢܐܢܬܐ ܗܝܠ ܐܚܪܐ ܕܐܟܠܗ.
ܘܕܟܠܗܘܢ ܗܘܐ ܡܢܬܬܐ
ܕܐܚܪܐ ܕܦܠܚܘ. ܗܟܢ
ܐܝܟ ܕܐܬܦܝܘ ܒܗܘܢ
ܘܐܪ̈ܝܐ ܕܫܒܬܐ.
ܘܩ̈ܢܝܬܐ ܕܫܘܒܚܬܐ ܕܐܬܬܐ
ܒܢܦܫܗܘܢ ܐܬܬܣܝܢ. ܘܗܟܢ
ܦܘ̈ܩܕܐ ܠܐ ܐܬܢܣܝܘ.
ܘܢܪܗܘ ܕܠܡܘܫܐ ܠܢܚܙܐ.
ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܒܠܘܚܝܢ
ܡܬܢܘܦ ܒܟܠܡܐ ܕܐܬܐ.
ܡܟܡܪܘܢ ܕܝܢ ܕܢܗܘܐ
.. ܕܡ̈ܫܝܚܐ ܒܗܘܐ ܗ̇ܘܐ ܗܘܐ.
45 ܐܠܗܘܢ ܗܘܒܠ ܒܡܐ
ܘܡܡܬܡܚ ܐܠܗܘܢ

44. ܕܢܣܬܟܠ 2°, punctum alterum, quod videtur fuisse praeter superius post vocem, coaluisset cum basi sequentis literae ܘ; sed etiam alibi occurrit similis forma, quin punctum unquam fuerit, imo nec esse potuisset.

ܕܡܪܐ, post vocem punctum, ut videtur, erasum fuit.

ܘܡܬܡܪܚ, super altero ܡ rasura, in qua potuit esse punctum diacriticum.

ܡܬܢܘܦ, litera ܦ ex ܠ efficta, sed 1 m., quantum videtur ex atramento.

ܕܢܐܢܬܐ ܗܝܠ ܐܚܪܐ ܕܐܟܠܗ., in rasura charactere paullo minutiori, estrangelo tamen puro; ex atramento et charactere omnino 1 m. videntur.

ܘܐܫܟܚܗ ܦܐܪܐ ܕܥܘܡܪܐ
ܕܦܪܫ ܕܗܠܝܢ ܐܒܗܘܗܝ
ܦܘܩܕܢܐ ܪ̈ܡܙܬܐ ܡܬܚܫܒ.
ܘܢܛܪ ܐܒ̈ܐ ܠܒ̈ܢܝܐ
ܘܒ̈ܢܝܐ ܠܒ̈ܢܝܐ. ܘܚܕ ܡܢ
ܚܕ ܡܩܒܠܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܠܡܩܒܠܘ
ܠܦܣܩ ܦܘܠܐ ܡܢܗ.
ܐܝܟ ܡܡܘܣܬܐ ܕܐܒ̈ܗܐ.
ܘܐܝܟ ܢܟܣܐ ܕܒ̈ܢܝܐ.
ܕܟܠ ܓܒܪ ܣܟܠܐ ܠܐܚܪܝܢ
ܕܕܝܠܗ ܐܢܘܢ. ܘܫ̈ܡܐ
ܠܐܚܪܝܢ ܕܕܝܠܗܘܢ ܐܢܘܢ.
ܘܡܬܦܢܐ ܒܦܪܐ.
ܘܡܬܐܡܪ ܒܗ. ܦܢܐ
ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܗ
ܗܘ. ܘܐܦܢ ܡܟܡܝܢ
43 .. ܕܢܛܒܐ ܠܐܒܘܗܝ ܘܝܗܒ ܐܝܬ
ܕܝܢ ܒܕܘܟ ܐܬܐ ܠܟܝ
ܠܡܕܡ ܕܐܬܐܡܪ ܠܟܝ.
ܘܐܫܬܟܠܠ ܐܚܪܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܠܟܝ. ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܠܟܝ
ܒܢ̈ܝܐ ܫܦܝܪ̈ܐ ܕܒܠܒܟܝ.
ܐܝܟ ܓܝܪ ܡܢ ܐܬܪܐ
ܗܢܐ. ܘܟܕ ܐܝܬ ܡܢ
ܐܬܪܐ ܐܚܪܝܢ
ܕܡܬܝܠܕ ܠܟܝ ܗܘܢܐ.
ܘܢܦܩܬ ܠܡܕܡ ܕܡܬܝܚܠܠ.
ܘܠܐ ܡܬܝܕܥ ܐܢܬ

ܓܘܦ ܠܐܚܪܝܢ ܕܢܬ̈ܪܬ
r.c. ܘܡܢ̈ܬܐ ܐܬܝܗܒ. ܠܐ
ܗܘܝܐ ܘܦܩܕ ܠܟܠܝܟ
ܘܬܐ ܠܐܬܪܐ ܗܢܐ.
ܘܡܢ ܒܬܪܝܢ ܕܘܟ ܢܦܩܬܐ
ܢܩ̈ܦܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܐܢܐ
ܠܓܠܟ ܘܐܦܠܐ ܠܒܢܝܟܝ.
44 ܘܐܪܥܬ ܡܢ ܓܐܝܢ ܐܢܐ
ܒܙܘܟ ܘܐܬܬ ܠܓܘܐ
ܠܥܒܕ. ܘܦܪܫܬ ܠܒܝܬ
ܒܥܡܪܝ. ܘܠܫܝ̈ܢܟܐ ܬ̈ܢܥܘܢ.
ܘܠܡܥܒܕܐ ܡܢ ܩ̈ܫܝܐ ܕܥܒܕܐ.
ܘܐܡܪܢܐ ܠܗܘܢ. ܗܘܐ
ܐܢܐ ܐܠܐ ܐܢܐ ܠܟ
ܠܓܠ ܐܒ̈ܘܗܝ ܐܝܟ
ܐܘܪܚܐ ܕܦܘܠܘܣ ܐܪܥܐ.
ܐܬܘܢ ܕܝܢ ܠܐ
ܬܪܥܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܗ
ܕܢܡܘܣܐ. ܐܠܐ ܢܛܪܘ
ܘܐܘܪܘ ܠܥܒܕܐ ܕܐܬܝܗܒ
ܕܠܐ ܬܪܥܘܢ ܡܢ
ܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ. ܫܡܥ
ܐܬܘܢ ܓܝܪ ܕܐܝܟ ܗܘ
ܗܘ̈ ܕܠܗ ܦܠܚܝܢ ܐܢܐ.
ܘܒܪ̈ܝܐ ܠܐ ܢܦܩ ܓܒܘܠܝܢ.
ܘܚܝܐ ܡܕܡ ܕܓܒܠܗ
ܒܪܘܚܝ. ܘܡܢܐ ܡܓܒܠ
ܠܐܘܪܟܠܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܬܝܗܒ

In margine sinistro a linea ܕܦܪܫ ܕܗܠܝܢ ܐܒܗܘܗܝ usque ad lineam 7 sequentem ܐܝܟ rasura perpendicularis, in qua si quid olim fuit, nullum jam exstat omnino vestigium.

ܘܗܘܝܢ ܠܡܩܒܠܘ, in rasura sunt, sed ex scriptura et atramento videntur 1 m.

ܘܠܥܡܡ ܩܕܡܝܗܘܢ ܡܠܟܗܘܢ
ܟ̈ܘܪܣܝܗܘܢ ܕܩܘܡܗܘܢ. ܗܟܢ
ܒܬܪ ܡܢ ܠܫܘܠܡܗܘܢ. ܥܠܝܢ
ܠܐ ܫܪܝܘ ܕܢܚܒܫ ܗ̇ܘ
ܕܡܫܬܚܫ ܒܐܬܪܐ
ܕܢܚܒܬ. ܘܬܗܘܐ ܐܢܫܬܗ
ܡܦܩܐ ܒܒܒܠܝܗ. ܒܙܡܢܐ
ܕܢܦܠܘܢ ܒܒܒܠ ܕܫܠܐ.
ܘܒܙܡܢܐ ܕܬܬܒܒܠܘܢ ܐܒ̈ܢܐ
ܕܡܬܩܪܝܢ ܐܠܗ̈ܝܢ. ܗܘܐ
ܚܘܝ ܘܗܘܐ ܦܘܩܕܢܗ. ܀
41 ܘܟܬܒܗ ܘܐܦܪܥܗ ܠܦܘܩܕܗ
ܘܠܥܡܐ ܗ̈ܢܝܢ ܗܘܠܝܢ.
ܐܘ ܡܢܗ ܕܢܦܐ ܕܐܝܟ
ܒܗ̇ܘ ܐܒܘܐ. ܐܦܠܐ ܕܝܢ
ܩܕܡܝܢ ܥܠ ܕܡܬܚܫܒ
ܐܠܐ. ܘܐܦܢܐ ܡܢܝ
ܠܐ ܐܠܗܝܢ ܕܐܢܐ ܐܠܐ.
ܡܛܠ ܕܗܐ ܚܙܐ ܐܢܐ
ܫܓܝ̈ܐܐ ܡܢ ܒܢܝ
ܕܐܢܫܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘ.
ܘܦܪܘ ܡܢܗܘܢ ܠܗܘܢ
ܕܠܡܥܒܕܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ
ܬܗܘܐ ܚܢܢ ܕܢܦܫܢ
ܩܪܝܒܘܬܗܘܢ. ܘܒܩܪܒܐ
ܐܢܫܐ ܢܦ̈ܫܝܢ. ܡܢܐ ܗܘܒܠܐ

ܗ̇ܘܐ ܠܗܘܢ ܠܥܠܡܝܢ. ܐܘ
ܐܢܫܝܢ ܡܫܟܚܐ ܠܗܘܢ ܗ̇ܘ
ܐܚܝܕ ܐܢܫܝܢ. ܐܘ
ܕܟܠܐ ܡܬܐܡܠܠ ܡܬܐܡܠܐ
ܐܟܝܘܢ ܕܗܠܝܢ. ܘܐܝܟ
* ܕܢܬܢܘܢ ܡܬܡܠܠ ܗܘܐ
r. b.
42 ..ܡܠܬ̣ ܕܠܝ. ܘ ܗ̇ ܗ̇. ܘ ܒܠܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܦ ܗܠܝܢ
ܐܠܐ ܐܢܘܢ. ܡܛܠ
ܕܐܡܪܬ ܠܥܒܕܘ ܘܠܥܡܐ
ܗ̈ܢܘܢ ܗܠܝܢ. ܠܐܠܗܝܢ
ܕܗܒܝܘ ܗ̇ܘܘ ܢܦܩܬܐ
ܕܡܬܩܪܝܢ ܐܠܗܐ.
ܘܠܐܠܗܝܢ ܕܢܦܩܝܢ ܗ̈ܘܘ
ܕܠܥܡܠ ܕܗܠܝܢ. ܘܕܐܡܪܬ
ܠܐ ܐܠܗܝܢ ܕܐܬܒܪܝܘ
ܘܠܐ ܐܠܗܝܢ ܕܐܬܥܒܕܘ.
ܗܕܐ ܗܝ ܡܠܬܐ.
ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܩܕܡ ܐܬܟܬܒܘ.
ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܐܬܥܒܕܘ.
ܘܐܬܠܗܒܘ ܒܙܒܢܐ
ܕܡܠܟ̈ܐ ܕܚܒܝܫܝܢ. ܕܗܠܝܢ
ܐܟܝܘܢ ܩܕܡܐ ܐܬܬܘܝ
ܬܪ̈ܥܬܐ ܡܬܥܣܩ. ܘܐܠܗܝܢ
ܕܡܢ ܩܕܡ ܠܐ ܗܘܘ.
ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܗܘܘ ܗ̈ܢܐ.

41. ܦܘܩܕܢܝ, sine punctis *ribui* codex, sed ܦ prius ex parte refictum, licet et primo ܦ fuisse appareat, et super eo rasura, in qua forte erant puncta *ribui*, sed si ista abrasa, alterum *Jud* reprobari oportebat, ut esset ܦܘܩܕܢܟ *foedus tuum.*

42. ܕܡܠܟܝܢ, inter ܡ et ܠ rasura, in qua etiam est punctum diacriticum; ex ratione rasurae fuisset ܠ (ܕܡܠܟ̈ܝܢ *dominatoribus*).

ܬܪ̈ܥܬܐ, litera ܘ 1 m. est, sed ex forma efficta ex priori ܪ, ad quod si punctum superius pertinebat, ut esset ܪ̇, amanuensis coeperat fortasse scribere ܕ; in margine punctum, quod dedi, abrasum fuit.

38 ܘܪ̈ܓܠܗ ܘܐܝ̈ܕܘܗܝ. ܡܬܢܝܚܐ
ܡܬܝܚ. ܐܠܐ ܗܘ ܒܡܟܐܒ
ܡܢܘܬ ܐܠܐ ܠܐܠܗܝܢ
ܕܒܫܘܡܠܐ ܡܬܕܟܪܝܢ.
ܠܡܘܫܐ ܚ̈ܝܐ ܗܘܐ.
ܘܫܡܥܬܗ ܠܐܢܫܘܬܐ
ܗܘܝ. ܐܘܕܥܢܝ ܗܘܟܠܐ
ܦܘܡܗ ܕܗܘܐ ܚܙܘܐ.
ܐܠܐ ܓܒܪ ܚܕ ܐܠܐ ܕܢܦܫ
ܒܡܟܐܒ ܒܢܡܘܣܐ ܡܬܗܦܟܐ
ܗܘܐ. ܘܡܢ ܢ̈ܦܫܐ ܡܢ
.. ܫܡܥܬܐ ܠܐ ܐܫܟܚ. ܡܚ.
39 ܘܟܠܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܒܦܘܡܗ.
ܗܠܝܢ ܦܘܡܗ ܕܚܙܐ
ܕܚܙܬ. ܐܝܟ ܕܚܙܬ ܠܚ̈ܒܠܐ
ܫܘܚܪܐ ܗܘ̇ ܕܢܚܝܚ
ܗܘܐ ܠܗ ܫܘܚܪ̈ܐ
ܘܦ̈ܩܕܐ. ܗܕܐ ܗܘܝ ܡܟܐܒܬܐ.
ܗܝ ܢܘ̈ܟܪܝܬܐ ܐܢܫ.
ܘܠܐܝܟܐ ܗܕܐ ܡ̈ܟܐܒܘܬܐ
ܗܘ̇ ܕܐܝܬ ܚܝܠܗ ܒܡܘܗܝ.
ܘܠܬܚܬ ܒܗ̇ܘ ܕܐܠܗܐ
ܒܬܪܗ. ܠܘܬ ܕܚ ܐܦ
ܗܘ̇ ܒܬܪ ܐܒܐ ܡܬܚܒܠܐ.
ܘܠܗܘܢ ܐܚܪܢܐ
ܠܟܘܠܬܐ. ܘܠܬܬܟܠܬ
ܐܦ ܗܘ̇ ܒܐܒܘܗ̇ ܘܠܐܚܟܠܐ.
ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܠܗܘܢ
ܡܟܘܫܐ ܙܒܢܬܐ
ܕܐܚܪܢܘܗ̇ ܗܘܐ ܫܡܐ.

ܘܚܝܢ ܢܬܚ ܡܢ ܕܟܠܢ
ܕܗ̈ܘܘܢ ܩܕܡܘܗܝ. ܘܡܟܪܙܐ
ܐܦ̈ܝܐ ܫܘܚ̈ܪܐ. ܐܝܟ ܚ̈ܒܠܐ
ܕܥܡܠܬܐ. ܘܐܚܪܐ ܐܦ̈ܝܐ.
ܘܠܐܢܫ ܢܬܚ ܡܢ
ܐܪܐ ܕܠܟܠܢ. ܘܠܬܪܝܨܘ
ܒܗ̇ ܡܪܐ. ܘܠܒܪܘܗܝ
ܠܟܠܗ ܡܠܟܘܬܗ ܐܠܗܝܢ
ܕܡܫܬܒܫܒܢ ܒܟܘܠܐ. ܐܝܟ
ܕܒܪܢܝ ܚ̈ܝܠܐ ܫܡܝ̈ܐ
ܘܫ̈ܒܚܢ ܒܟܠܐ. ܘܠܢܘܗܪܐ
✢ ܡܢܐ ܕܡܪܘܡ ܐܟܝܠ ܕܡܫܬܟܚܢ
f. 261, r. a. ܕܢܦܫܐ ܘܢܦܪܘܩ ܠܬܫܝܬܐ
ܢܦܫܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܗܘܝ
ܕܪܘܚܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܟܠܗܘܢ.
ܘܡܢܐ ܕܐܬܓܠܝܬ ܠܟܘܠܗܘܢ
ܫܘܚܪܐ ܕܦܠܚܘ. ܘܗܘܝ
ܕܚܙܬ ܐܪܐ ܕܢܦܩܬ ܗܘܐ
ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܗܘܐ ܒܟܠܐ.
ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܡܫܬܟܚܬ
ܒܟܠܗ ܫܘܦܪܐ ܡܫܠܐ
ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܬܗ. ܗܘܐ ܗܘܝ
40.. ܡܟܐܒܬܐ. ܡܚ. ܡܚ. ܡܬܟܪܝܐ
ܐܚܝܕܐ ܕܗܘܝܢ ܠܡܬܚܙ
ܡܢ ܚܕܐ. ܡܢ ܠܡܫܝܚܘܗܝ
ܫܘܚܪܐ ܕܦܠܚܘܗܝ.
ܘܠܡܫܪ ܘܠܫܘܠܡܗܘܢ
ܠܐ ܦܘܪܢ ܕܪܘܚܗܘܢ.
ܘܡܚܝܢ ܡܚܫ ܠܗܘܢ ܠܐ
ܡܟܐܒܘܢ ܕܫܡܥܗܘܢ. ܘܠܚܝܠܐ

ܫ̈ܘܚܪܐ, sic sine punctis *ribui* codex.

38. ܚ̈ܒܠܐ, sic puncta *ribui* codex.

ܘܩܪܒ ܐܢܫܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܗ̇ܘ. ܕܠܐ ܢܫܡܫ ܡܕܡ
ܡܢ ܗ̇ܘ ܚܒܠܐ ܫܓܝܐܐ.
ܐܠܐ ܚܕ ܐܐܪ ܒܠܚܘܕ.
ܐܦ ܠܗ ܡܢ ܐܪܥܐ.
ܘܠܫܘܓܪܗ ܕܚܒܠܐ ܗ̇ܘ
ܐܘܪ ܘܢܦܫ. ܕܡܕܡ
ܠܐ ܢܬܒܥ ܡܢܗ. ܐܦ
ܠܐ ܐܬܪܘ ܠܬܣܝܒܘ.
ܗܘܝ ܕܝܢ ܗܘܝ ܫܓܬܐ
ܐܬܪܐ ܗܘܬ ܠܟܡ
ܡܫܡܫܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܝܒܫܐ
ܫܓܝܐ. ܘܐܬܬ ܠܒܪܝܐ
ܠܐܬܪܐ ܚܕ ܕܠܐ ܢܣܒ
ܗܘܐ ܡܢ ܐܬܪܐ. ܘܠܐܬܪܐ
ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܦܪܫܘܗܝ
ܠܟܠܗ̇. ܘܢܣܒܬ ܘܗܘܬ
ܦܬܝܚ ܦܘܡܗ̇ ܫܓܬܐ
ܗܘܢ. ܘܡܟܠܬܗ ܘܐܟܝܢܐ
ܠܐܬܪܐ ܗ̇ܘ. ܠܐ ܗܘܐ
ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܐܬܪܐ ܕܐܬܦܬܚܬ
ܡܢ ܟܠܐ ܕܒܝܫܬܐ.
ܘܟܐܝܢ ܐܟܝܢܐ ܗܘܬ
ܒܝܫܬܐ ܘܡܬܟܠܢܐ
ܗܟܢ ܒܟܠܗܘܢ ܡ̈ܢܝܐ.
ܘܩܒܬܐ ܠܐ ܡܫܬܘܡ.
ܘܡܬܚܫܠܐ ܕܗܘܬ ܠܗ

ܕܠܐ ܕܚܠܘ. ܐܦ ܠܐ ܠܗ
ܕܚܠܝ ܡܢ ܡܬܘܡ ܢܣܒܬ.
ܘܡܬ̇ܝܚ ܕܗܘܬ ܐܘܚܠܝ
ܠܗ ܐܚܠܝ ܕܢܣܒܝܢ
ܡܢܝ. ܘܠܐܚܠܝ ܕܡܬܦܪܢܣܝܢ
ܠܝ ܒܡܬܒܪ̈ܢܐ ܕܪܘܫܚܝ
ܐܝܟ ܕܗܘܬ ܘܡܬܢܝܚ
ܕܗܘܬ ܠܩܘܡ ܒܟܠ ܐܒܢ.
ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܡܫܡܫ
ܕܠܬܚܬܘ. ܗܘܐ ܕܝܢ
ܫܪܘܒ ܐܒܠܝ ܘܡܬܩܢ ܒܕܠܝ.
ܐܠܐ ܗܘܠܐ ܐܦ ܐܝܬ ܐܐܪ
ܒܬܪ ܚܒܠܐ. ܕܐܝܠܐ ܡܢܗܝܢ.
ܘܗܘܝܢ ܒܟܠܗ ܚܝܠܐ.
ܘܒܦܪܘܦ ܠܡܣܟܢܘܬܐ ܐܚܝܐ.
ܘܕܒܟܘ ܗܘܐ ܒܟܘܬܐ
ܘܢܟܘ ܒܬܡܝܡܐ. ܒܕܘܟܐ
ܕܢܬܬܐ ܐܚܝܢ ܐܣܢܐ
÷ ܕܒܗ ܬܘܒ ܬܬܐ.
v. c. .. ܘܬܫܪܐܬ ܠܬܘܬܠܦ. ܘ ܘ ܡܢ.
37 ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܣܝܬܗ
ܠܗܘ ܐܐܪ ܡܢ ܢܦܩ.
ܘܠܫܘܒܬܐ ܡܢ ܪܦܝܐ ܗܘܝ
ܘܟܠ ܕܣܪܘܗ ܗܘܐ.
ܦܫܬܐ ܕܡܕܒܪܐ ܗܘܟܒܐ
ܕܠܐ ܣܦܩܝ. ܘܐܝܟ ܕܝܢ
.. ܐܬܬܟܝܪܐ ܘܦܩܬ. ܡܢ.

36. ܡܫܡܫܢ, post vocem rasura interpunctionis.

ܢܣܒ, post vocem rasurae parvae.

ܐܝܬ ܗܘ, puncta dubia, num a 1 m. sint, et si sunt, casualia puto.

ܐܬܦܬܚܬ, litera ܕ sine puncto in codice.

ܐܘܚܠܝ, litera ܕ sic scripta est, ut pro ܝ per se legenda esset.

37. ܦܫܛܬܐ, aliquid antea excidisse videtur in codice.

ܘܦܩܬ, sub ܩܬ rasura; punctum superius 1 m. est.

ܒܟܠܗܘܢ ܓܝܪ ܕܝܠܢ
ܕܠܥܠܡܗܘܢ܂ ܘܗܘܝܢ ܠܟ
ܗܘ ܕܐܦ ܐܢܬ ܡܫܬܒܩܬ
ܠܢ܆ ܛܒ ܗܘܐ ܠܢ ܕܠܡܚܐ
ܡܢ ܩܕܡܝܢ܂ ܘܗܫܐ
34 ..ܠܐܢܫ ܡܢܘ܂ ܡܪܝ܂ ܘܡܢܘܬܐ
ܘܐܡܪܬ ܠܗܘ ܠܥܠܡܐ ܗܢ
ܠܗ ܕܐܫܬܡܫܘܢ ܐܘ
ܕܐܢܫ ܡܢܗܘܢ܂ ܐܠܐ
ܒܟܠܗܘ܆ ܐܠܐ ܒܪܢܫܐ
ܠܟܠܗ ܩܕܘܫ ܡܬܩܪܡ ܕܐܒܕܐ
ܡܢ ܣܟܠܘܬܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܘܠܐ ܢܦܩܘܢ܂ ܕܠܐ ܐܬܚܘܪ
ܡܢܝ ܚܝܝ܂ ܘܡܢ ܒܬܪ
..ܗܟܢ ܗܦܟ ܐܢܐ ܠܘܬܗܘܢ܂ ܡܪܝ܂
35 ܘܐܙܠܬ ܐܢܐ ܒܪܘܚ
ܒܝܘܡܐ ܠܐܬܪܐ ܩܕܝܫܐ
ܘܢܦܠܬ ܥܠ ܦܬܟܪܘ
ܘܒܟܝܬ ܘܐܡܪܬ܂ ܐܘ ܟܪܣܝ
ܗܘܝ ܡܒܘܥܐ ܘܐܡܪܬ
ܕܬܟܝܢ ܡܟܝܢܐ ܕܕܚܠܐ
ܐܟܢܐ ܓܝܪ ܐܬܬܠܝܬ
ܠܐ ܚܙܝܬ܂ ܘܐܟܢܐ
ܐܬܟܠܐ ܠܐ ܐܬܝܠܕܬ܂
ܡܛܠ ܕܒܗܘܢ ܐܬܪܐ
ܐܝܟܐ ܕܡܬܓܙܪ ܐܢܐ
ܗܟܢܐ܂ ܡܢ ܩܕܡ ܗܢ

ܩܘ̈ܠܐ ܡܩܦܠ ܗܘܐ
ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܩܕܝ̈ܫܐ܂ ܘܫܪܟ
ܗܘܐ ܒܗ ܒܛܘܪܐ ܕܒܫܘ̈ܩܐ
ܕܬܢܝܢܐ ܒܫܘ̈ܩܐ܂ ܗܫܐ
ܕܝܢ ܐܬܒܠܥ ܒܥܦܪܐ
ܫܘܒܩܢܐ ܘܪܓܬܐ ܕܢܦܫܝ
36 ..ܣܒܠ܂ ܡܪܝ܂ ܘܡܢ ܐܡܪܬ
ܗܠܝܢ ܕܡܢܬ ܠܟܠ܂ ܘܣܢܬ
ܒܟܠܢܐ ܣܘܪܐ܂ ܘܗܘܐ ܟܠܐ
ܕܐܬܟܠܐ ܕܠܝܬ ܒܟܘܟܒܬܐ܂
ܘܣܪܝܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܛܘܪ̈ܐ
ܪ̈ܡܐ ܘܫܩܝܐ ܕܡܫܬܩܝܐ܂
ܘܐܬܪܐ ܫܚܝܐ ܐܣܝܪ
ܗܘܐ ܗܘ ܟܠܐ܂ ܘܗܘܐ
ܡܢ ܠܡܩܒܠܘ ܫܒܝ̈ܬܐ
ܓܫܬܐ ܣܪܐ܂ ܘܡܢ
ܠܫܡܬܗ ܢܦܩ ܗܘܐ
ܡܫܡܫܐ ܒܒܝܫܐ܂ ܘܡܓܢܐ
ܕܝܢ ܗܘ ܡܫܡܫܐ ܒܪܡܫ
ܠܟܠܐ܂ ܘܗܘܐ ܠܒ̈ܢܝܐ
ܪ̈ܘܒܐ܂ ܘܐܬܒܣܡ ܗܠܝܢ
*v.b. ܓܝ̈ܬܠܐ ܠܗܘ ܟܡܐ܂ ܘܡܢ
ܢܟܠܐ ܒܦܘܪ ܠܫܦܝܪܘ
ܕܟܠܐ ܗܘ܂ ܘܫܒܩܗ ܠܟܠܗܘܢ
ܓܘܪܐ ܕܣܪܘܗܘܢ܂ ܘܪܘܡܗ
ܕܟܠܐ ܡܬܡܟܟ ܗܘܐ܂
ܘܢܫܗܘܢ ܕܓܘܪܐ ܐܬܡܟܟ܂

33. ܩܕܡܝܢ *prius*, sic codex recte, non ܩܕܡܝܬ, quod in mea versione ut correctionem codicis assumseram olim, ignorans ܩܕܡܝܢ eam vim habere saepe, ut in hoc ipso libro infra 56 bis, 79, 4 Esdrae XIV, 45, de Lagarde, *Analecta Syriaca*, p. xi ter.

35. ܠܡܬܓܙܪܝܢ, punctum super ܪ coalescit ex parte, et fere abrasum, ut sit dubium, utrum punctum superius sit diacriticum, an substitutum priori.

ܠܪܘܚܘܢ. ܐܠܐ ܗܘܬܘܢ
ܕܢܦܫ ܠܒܣܝܡܘܬܗ
ܕܐܘܪܫܠܡ. ܗܐ ܓܝܪ
ܫܒ̈ܝܬܐ ܐܙܠܬ ܘܐܬܢܣܒ
ܠܫܒܝܐ ܡܛܠ ܡܕܡ ܕܗܘܐ.
ܘܢܗܘܐ ܐܝܟ ܕܠܐ
32 .. ܗܘܐ ܘ• ܡܢ •ܘ ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ
ܠܐ ܡܬܬܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ ܕܐܘܪܚܘܢ ܒܗܘܢ
ܦܘܪܥܢܗ ܕܢܡܘܣܐ
ܡܛܠ ܕܒܚܛܗܘܢ ܥܘܠܐ ܐܬܐ
ܕܒܗ ܣܟܠܘܬܐ. ܕܠܝܬܝ
ܠܡܬܠܘ ܕܪܬܐ. ܡܛܘܠܗ
ܕܥܠ ܒܬܪ ܡܫܟܢܐ ܐܚܪܢ
ܢܬܐܣܐ ܒܢܣܝܢ ܕܪܘܡܐ
ܕܬܒܥܐ ܠܘܒ. ܐܠܐ ܠܐ
ܡܫܡܥ ܗܘ ܗܘ ܒܢܝܐ.
ܐܠܐ ܠܘܒ ܡܢ ܒܬܪ
ܐܚܪܢ ܡܬܒܥܝܐ. ܘܡܫܡܫܐ
ܒܝ ܣܘܓܐ ܒܝܘܡܐ ܒܐܚܪܝܐ.
ܘܡܢ ܒܬܪܝܢ ܡܬܒܥܝܐ
ܒܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܒܬܫܡܫܬܐ.
ܘܒܡܬܒܥܝܢܘܬܐ ܒܒܥܝܢ. ܠܐ
ܗܦܟܐ ܡܬܒܥܝܐ ܠܢ ܕܢܒܥܐ
ܗܢܐ ܡܟܝܠ ܗܟ ܒܥܡܬܐ

ܕܐܬܬ ܗܫܐ ܐܝܟ ܕܠܠ
ܡܕܡ ܕܥܬܝܕ. ܡܢ ܬܪ̈ܬܝܗܘܢ
ܕܝܢ ܒܥ̈ܩܬܐ. ܪܒ ܗܘ
ܐܝܠܝܢ. ܐܬܬܚ ܕܥܬܝܕ
ܚܒܠܬܐ ܕܐܚܪܝܐ ܒܪܬܗ.
ܘܗܫܐ ܠܐ ܬܬܦܪܢܣ ܒܗ
ܒܪܡܐ ܠܡܫܡܠܐ ܢܦ̈ܫܢ.
ܘܠܐ ܠܦܫܪܘܢܢ ܒܪܡܐ
ܕܐܬܐ ܒܠܚܘܕܘܢ. ܘܗܘܐ
ܕܟܢ ܐܦܫܪ ܠܗܘܢ ܡܠܗܘܢ
ܗܠܝܢ ܡ̈ܠܐ. ܐܪܥܬ ܠܢ ܐܢܐ
ܒܪܘܟ ܠܐܪܘܚܐ. ܘܡܢ ܣܘܚܐ
ܒܡܕܐ ܕܐܬܠܠ ܐܝܢܐ.
ܐܬܡܠܐ ܡܟܗܘܢ. ܘܐܣܟܠܗ
ܘܐܡܪܗ. ܠܐܢܫܐ ܐܙܠ
ܐܬܐ ܠܟ ܡܢ ܒܪܘܟ..
ܘܢܦܫܬ ܠܝ ܐܝܟ ܐܚܐ
ܕܢܦܫ ܒܢܦܫܗ ܫܬ̈ܐ
ܘܐܙܠ ܡܢ ܒܬܠܘܢ ܡܢ.
33 ܗܟܢ ܐܠܘ ܦܘܩ̈ܕܢܐ
ܕܦܩܕ ܚܟܝܡ ܐܡܪܐ
ܢܒܐ ܘܐܡܪ ܠܟ. ܣܐܣ
ܒܫܐ ܒܡܕܐ ܒܝ ܐܙܠ ܀
f. 260, v. a. ܐܢܐ ܘܐܬܦܢܝ ܥܙܪܐ
ܕܐܚܝ ܒܒܟܠܐ. ܗܟܢ ܕܢܦܩ

32. ܡܬܒܥܝܐ, post vocem rasura interpunctionis.

ܘܡܬܒܥܝܢܘܬܐ, puncta, licet fortasse 1 manu, adeo minuta, ut casuales dici possint.

ܕܢܗܘܐ ܗܢܐ ܡܟܝܠ, sic locus in codice; Robertus L. Bensly in literis ad me datis proponebat ܕܢܬܟܪܐ ܠܢ *ut contristemur,* interpretatus τοσοῦτον ܗܢܐ ܡܟܝܠ, quod subsequatur ὅσον. Hoc sane referre potest se-quens .....? ܐܝܟ, et illa correctione recepta, plana omnia fierent: *Non ergo debemus nos contristari tantopere de calamitate quae supervenit nunc, quantum de eo quod futurum est.*

ܒܥܩܬܐ, post vocem rasura interpunctionis.

ܒܪܘܟ, super ܪ extra literam rasura, in qua videtur fuisse punctum.

ܡܫܡܠܐ, rasura interpunctionis post vocem.

ܘܚܕܐ ܡܫܡܫܬܐ ܠܐܒܘܗ̇
ܠܟܠ ܫܘܚ̈ܠܝܗ̇. ܘܚܕ ܫܘܚܠܐ
ܕܒܪܗ̇ ܠܟܠ ܒܢ̈ܝܗ̇. ܘܚܕܐ
ܒܢܝܬܐ ܠܒܪܗ̇ ܗܘܬ
ܕܣܓܕܘ. ܘܐܚܪܢ ܕܚܒܝܗ
ܠܬܫܡܫܬܗ. ܘܐܦ ܕܝܢ
ܠܚܘܝ ܠܕܝܪ̈ܬܐ ܒܟܘܠܐ
ܢܩܦܝ. ܐܝܟ ܕܘܚܐ ܫܦܝ
ܡܢ ܦܘܡܗ. ܠܟܢܘܫܬܗ ܟܘܠܗ̇
ܙܦܪ ܘܙܦܪ ܐܝܟ ܕܦܐܪ̈ܐ
ܕܒܫܩ̈ܢܐ. ܘܫܘܡܠܝܗ
ܕܗܘܟܢܐ. ܟܢ̈ܫܐ ܕܪ̈ܘܫܝ
ܛܠܐ ܕܐܫܘܬܐ. ܘܗܘܐ
ܒܗ ܒܗܘ̇ ܐܒܐ. ܢܣܒܬ
ܬܘܒ ܡܢ ܒܟܠܠ ܐܘܪ̈ܙܐ
ܕܡܫܝܚܐ. ܘܠܡܟܠܗ ܡܫܚܗ
ܒܗܠܝܢ ܡܫ̈ܚܐ. ܡܫܚܐ ܕܝܗܒ
ܐܠܗ̇ ܕܡܫܚܗ ܠܟܗܢܘܬܗ
30 ܕܐܒܐ.ܡܝ. ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ
ܗܠܝܢ ܐܬܬܚܕ ܕܢܬܡܠܐ
ܐܒܐ ܕܐܬܐܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܘܢܦܩ ܒܬܫܡܫܬܐ.
ܩܪܝܒ ܡܫܚܗܘܢ ܐܠܗܝܢ
ܕܕܡܗ ܒܫܒܪܗ ܡܦܩܝܢ.
ܘܗܘܐ ܒܗܘ̇ ܐܒܐ.
ܠܬܫܡܫܬܗ ܐܘܪ̈ܙܐ ܢܦܩ

ܕܒܗܘܢ ܐܬܓܠܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܦ̈ܩܬܐ ܕܕܝ̈ܢܐ ܘܢܦ̈ܩܝ.
ܘܢܬܚܐ ܫܘܪ̈ܝܗ
ܕܢܦ̈ܩܬܐ ܐܚܝܐ ܒܚܝ
ܒܠܡܐ. ܕܚܝܐ ܠܐܬܒܥܬܐ.
ܘܢܬ̈ܪܝܢ ܦܘܩ̈ܕܢܬܐ
ܘܐܚܝܕܬܐ ܠܐ ܢܬܐܟܠܢ.
ܢܛܠ ܐܝܟ ܕܡܛܝܐ ܐܒܝܐ.
ܕܐܡܪ ܒܟܠܗܘܢ. ܕܢܦܠܚܘܢܗܘܢ
ܕܐܒܝܐ. ܢܦܩ̈ܬܗܘܢ ܕܝܢ
ܕܬܡ̈ܢܐ ܡܢ ܢܦ̈ܫܢ ܒܟܘܢ
ܗܟܢܝ. ܘܢܦܩ ܠܬܪܬܝܢ
• ܢܦ̈ܩܝ. ܢܬ̈ܪܝܢ ܐܝܟ ܕܡܛܝܐ
ܠܡܫܘܚܬܗܘܢ ܘܐܒܐ
31.. ܐܒܠܗܘܢ. ܡܝ. ܡܝ ܡܝ. ܡܝ.
ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ.
ܐܬܬܚ ܐܝܟ ܒܪܬ ܒܚܕܐ
ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ. ܡܢܗ
ܠܟ ܡܫܠܗܘܢ ܫܒܩ̈ܘܢ.
ܘܐܡܪ ܠܒܢܝ ܩ̈ܠܐ.
ܘܐܬܦܢܝܘ ܡܫܠܗܘܢ
⁘ ܒܚܝܠܐ ܕܡܪܢ. ܘܒܪܝܬ
r. c. ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ. ܡܥܕܠܐ
ܐܫܬܐܠ ܘܐܡܪ ܠܗ.
ܘܐܢܬ ܐܚܝ ܕܫܡܥܬ.
ܙܒܢ ܘܐܬܐܡܪ. ܠܐ ܬܬܟܪܘܢ

ܡܫܡ̈ܫܝܢ, post ܒ rasura literae ܫ, erat primo ܡܫܡܫ̈ܝܢ.

ܠܟܠ secundum in rasura, sed 1 manus omnino videtur, et spatium est regulare.

ܕܒܫܩ̈ܢܐ, litera ܕ in rasura est, et primae manus videtur ex atramento; erat primo ܘ (ܘܒܫܩ̈ܢܐ).

ܐܘܪ̈ܙܐ, punctum sitne diacriticum, an pro punctis *ribui*, quo in casu paullo nimis ex more codicis distaret ab altero, nescio, sed ex usu codicis minus recte utrumque esset.

30. ܠܬܫܡܫܬܐ, punctum sub ܐ erasum.

ܕܢܩ̈ܫܐ 1°, post vocem rasura puncti, ut apparet.

ܘܗܘܝܢ ܡܫܬܒܚܝܢ ܚܕܐ
ܒܚܕܐ܂ ܘܚܕܐ ܚܕܐ
※ ܡܬܩܕܫܝܢ܂ ܡܠܟܝܢ ܥܝܪ̈ܐ
f. 260, r. a. ܡܫܘܬܦ ܡܢ ܕܠܗܘܢ܂ ܘܡܢ
ܕܐܣܝܪܘܬܐ ܢܩܫܝܢ
ܘܡܠܟܝܢ ܕܠܗܘܢ ܘܕܐܣܝܪܘܬܐ
ܡܩܛܠܝܢ܂ ܐܝܟ ܕܠܐ
ܢܬܚܫܒܘܢ ܐܠܗܝܢ ܕܗܘܝܢ ܠܠ
ܐܢܫܐ܂ ܒܗܘܢ ܢܫܘܬܐ
.. ܕܡܫܠܡܐ ܗܘ ܕܐܒ̈ܗܬܐ܀
28 ܒܪܡ ܕܝܢ ܡܠܠ ܕܢܬܚܫܠ
ܗܢܝܢ ܠܬܚܘܡܝܗ܂ ܡܫܘܚܬܗ
ܕܝܢ ܘܡܠܝܗ ܕܗܘ ܐܒܐ
ܗܘܝܢ ܛܒ̈ܥܝܢ ܡܢܗܘܢ ܡܫܘ̈ܚܬܐ
ܕܡܫܚܐ ܡܫܘܚܝܢ܂ ܘܡܢܝܢܐ
ܘܐܡܪ܂ ܛܒ ܗܘܐ
ܕܐܝܟ ܠܡܛܐ ܘܢܣܐ܂
ܘܛܒ ܕܝܢ ܡܢ ܗܕܐ ܕܠܐ
ܠܡܛܐ܂ ܕܠܐ ܢܦܠ܂ ܐܠܐ
ܐܡܪ ܐܦ ܗܕܐ܂ ܠܡܘܬ
ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܟܠܗܝܢ
ܕܡܬܚܫܒܝܢ܂ ܘܠܡܛܪ ܕܢܦܫ
ܒܗܝܢ ܒܟܠܗܝܢ ܕܡܬܚܫܒܝܢ܂
ܕܒܠܚܘܕ ܠܟܠܗܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܢܗܘܐ ܠܝ ܕܝܢ ܡܪܝܫ
ܡܢܗܪܐܝܬ ܕܒܬ̈ܝ ܐܠܗ
ܕܠܐܒܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܚܫܒܬ
ܐܡܪܬ ܠܗ܂ ܐܢܝܢ ܐܦܣܩܬ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܚܝܠܝܢ ܐܘܚܕܢܐ

ܐܦ ܗܕܐ܂ ܠܝ ܗܘ
ܕܚܝܠ ܐܬܪܐ ܐܘ ܚܝܠܐ
ܡܢ ܡܠܘ̈ܫܬܗ ܕܐܢܫܐ
ܠܟܠܝܢ ܕܗܘܝܢ ܗܠܝܢ܂
.. ܐܘ ܡܠܬܗ ܐܢܫܐ ܡܬܪܓܫܐ܀
29 ܘܒܬܪ ܘܐܡܪ ܠܗ܂ ܕܫܡܥܬܗ
ܗܘ ܐܢܫܐ܂ ܡܕܡ ܕܪܓܫ
ܗܢܝܢ܂ ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܠܚܘܕ
ܐܠܗܝܢ ܕܫܢ̈ܝ ܠܪܓܫܗ܂
ܒܗܘ ܕܝܢ ܐܒܐ܂ ܡܪܓܫ
ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ ܠܐ ܐܠܗܝܢ
ܕܡܬܬܦܣܝܢ ܒܗܘܢ ܒܗܠܝܢ
ܡܫܘܬܐ܂ ܒܗܕܐ ܐܢܫܐ܂
ܘܠܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܢܦܩܘܢ
ܡܕܡ ܕܒܬܪ ܕܠܗܘܐ
ܒܗܠܝܢ ܡܠܘܫܐ܂ ܗܢܝܢ
ܢܦܫܐ ܕܢܬܪܓܠ ܡܡܫܚܐ܂
ܘܢܬܪܓܠ ܒܗܘܡܬܐ ܡܢ
ܐܬܪܐ܂ ܘܒܠܗܝ ܢܫܦ
ܡܢ ܢܦܫܐ܂ ܛܪܝܗܘܢ ܐܬܪܝܢ
ܪܘܚܐ ܗܠܝܢ ܕܦܪܫܬ
ܒܗܘܡܐ ܫܡܫܐ ܕܦܪܫܬ܂
ܘܛܗܪܐ ܐܠܘ ܒܪܡܐ
ܠܗܘ ܐܒܐ܂ ܘܗܦܝܣ ܠܗܘܢ
※ ܠܡܬܡܠܠܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ r. b.
ܐܠܗܝܢ ܕܡܬܬܚܝܢ܂ ܐܦ
ܐܢܫܐ ܛܛܠܐ ܦܠܬܘܗ܂
ܚܝ ܒܪܗܘ܂ ܘܚܕܐ ܢܦܫܬܐ
ܠܗܘܢ ܒܗ ܠܟܠ ܡܫܬܡܥܝܢ܂

29. ܗܘ ܐܢܫܐ܂, punctum reprobatur 1 m. ܢܫܘܬܐ܂, punctum non reprobatur.

ܦܠܬܘܗ, post vocem rasura, sed punctum quod dedi fere totum mansit.

v. c. ✠ ܠܐ ܢܚܘܐ ܐܢܐ. ܘܐܡܠܟܝܗ

.0. ܦܩܕܐ ܠܥܒܕܝܟ. ܘܗ̇ . ܘܗ̇ ܘܗ̇.

25 ܘܟܕܐ ܘܐܡܪ ܠܟ. ܐܦ

ܐܢܬ ܠܬܠܡܝܕ ܟܪܡܐ

ܠܗܘܢ ܐܚܝ. ܠܐܠܐ ܗܘ

ܕܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܠܥܠܡ

ܠܥܡܡܘܬܗ ܕܐܪܥܐ

ܠܚܝܐ. ܕܢܡܘܣܐ. ܗܕܐ

ܗܘܠܐ ܐܬܐ ܗܘܝܐ. ܟܕ

. ܬܐܣܪ ܠܗܘܢܬܐ

ܠܥܡܡܘܬܗ ܕܐܪܥܐ. ܘܢܦܠܘܢ

ܒܐܘܟܪܝܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. ܘܠܘܩ

ܢܦܠܘܢ ܒܡܘܬ̈ܢܐ ܙ̈ܘܥܐ.

ܘܢܗܘܐ ܟܕ ܢܐܡܪܘܢ

ܒܡܚܫܒܬܗܘܢ ܡܢ

ܐܘܟܪܝܢܢ ܣܓܝܐܐ. ܠܐ

ܡܬܕܪ ܠܘܬ ܚܠܬܢܐ

ܠܐܪܥܐ. ܘܢܗܘܐ ܕܟܕ

ܢܦܩܘܢ ܦܓܪܐ. ܘܗܕܝܢ

26 .0. ܢܬܠܟܪ ܐܟܠܐ. ܘܗ̇ . ܘܟܢܫܬ

ܘܐܡܪܬ. ܐܟܠܐ ܟܝ

ܣܓܝܐ ܡܟܡܐ ܐܘܟܪܝܐ

ܗܘ ܕܗܘܐ. ܡܢܢ ܣܓܝܐܐ

.0. ܐܣܝܐ ܐܢܫܐ ܗܘ ܘܗ̇.

27 ܘܟܕܐ ܘܐܡܪ ܠܟ. ܠܬܠܡܝܕܘܬܐ

ܡܛܘ ܠܐܬܚܠܝ ܐܟܠܐ ܗܘ.

ܘܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ

ܡܬܬܢܝܚܐ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡ

.0. ܠܟܘ. ܘܗ̇. ܒܡܢܬܐ ܩܕܡܝܬܐ

.0. ܕܢܘܪܐ ܕܐܘܟܠ ܗܘܐ. ܘܗ̇.

ܘܒܡܢܬܐ ܕܬܪܬܝܢ ܩܛܠܐ

.0. ܕܐܘܟܠܐ. ܘܗ̇. ܘܒܡܢܬܐ ܕܬܠܬ

ܡܫܘܠܬܐ ܕܫܢܩܐ.

.0. ܒܡܘܬܐ. ܘܗ̇. ܘ ܘܒܡܢܬܐ

.0. ܕܐܘܟܠ ܡܘܕܐ ܕܚܪܒܐ. ܘܗ̇.

ܘܒܡܢܬܐ ܕܚܡܫ ܟܦܢܐ.

.0. ܘܡܟܝܢ ܕܡܛܐ ܘܗ̇ ܘܒܡܢܬܐ

.0. ܕܥܡ ܐܟܠܐ. ܘܫܘܚܢܐ. ܘ ܘ ܘ. ܘܗ̇

ܘܒܡܢܬܐ ܕܬܡܢܝܐ.

ܫܘܒܐ ܕܦܘܠܚܢܐ. ܘܦܫܟܐ

.0. ܕܫܪܪܐ ܘܗ̇. ܘܒܡܢܬܐ ܕܬܫܥ

.0. ܢܦܠ ܕܢܘܪܐ. ܘܗ̇. ܘܒܡܢܬܐ

ܕܟܦܢ ܫܛܘܦܐ ܘܫܠܘܦܝܐ

.0. ܫܒܝܐ. ܘܗ̇. ܘ ܘ ܘܒܡܢܬܐ

.0. ܕܚܪܒܢܐ ܟܘܠ ܘܡܪܚܩܘܬܐ. ܘܗ̇.

ܘܒܡܢܬܐ ܕܬܪܬܥܣܪ

ܒܘܒܠܐ ܕܚܒܫܘܬܐ ܕܡܠܟܘܢ

ܐܟܚܕܐ ܕܐܠܗܝܢ ܕܡܦܪܫܝܢ

.0. ܐܡܪܝ. ܘܗ̇. ܘ ܘ ܗܠܝܢ ܕܝܢ

ܡܢܘܬܗܘܢ ܕܗܘ ܐܟܠܐ ܠܫܢܝ

ܠܥܒܕܝܟ, erat punctum sub ܒ, sed 1 m. reprobavit, et scripsit superius: prior scriptura fuisset *servos tuos*.

25. ܠܐܣܘܪ, ante vocem in margine est punctum 1 m., casu, an secus ut quid erratum indicetur, nescio.

27. ܕܫܒܝܐ, punctum post vocem non reprobatur.

ܘܒܟܠܡܐ, litera ܠ partim reficta, et superius rasura; videtur fuisse ܟ, ut esset ܒܟܠܡܐ.

ܘܒܡܢܬܐ ܕܬܪܬܥܣܪ, deest ..... ܕܥܣܪ ܘܒܡܢܬܐ

Et in parte septima.....

ܕܢܘܪܐ, ad basim literae ܕ ductus est 1 manus, quo litera reprobaretur, et indicaretur legendum ܢܘܪܐ, ut locus totus sit ܢܦܠ ܢܘܪܐ *cadet ignis*, sed ratio aliarum partium confirmat priorem scripturam.

ܐܠܐ ܢܒܠܥܘܢ ܘܢܫܬܠܡܘܢ
ܠܥܒܪ ܡܫܝܚ ܕܫܠܚܐ
ܟܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܠܟܘܡܪ
23 .. ܘܚܠܝܢ. ܘܚܝܘ ܘܚܝܬܗ ܘܐܦܝܬܐ.
ܠܐ ܡܢܐ ܡܕܝܢ. ܘܚܒܪ
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܘܟܠ ܡܢܐ ÷ v. b.
ܗܘܟܠ ܡܬܐܡܪ ܐܢܬ
ܟܠ ܡܕܡ ܕܠܐ ܚܝܠ
ܐܢܬ. ܘܟܠ ܡܢܐ ܡܫܬܪܘܢ
ܐܢܬ ܟܠ ܡܕܡ ܕܠܐ
ܡܥܫ ܐܢܬ. ܐܢܫܐ ܕܝܢ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܠܢ ܐܢܫܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܡܢܥܝܢ ܘܐܝܠܝܢ
ܕܟܪܘ. ܗܘܝܐ ܠܗܘܢ
ܐܢܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܟܘܪܝܢ
ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܐܢܫ. ܡܫܬܠ
ܕܡܢ ܚܝܐ ܐܝܟ ܘܐܠܗܐ
ܡܘܬܐ ܟܠ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܢܟܪܝܢ. ܗܢܝܢ ܐܬܡܠܝ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܢܟܪܝܢ. ܘܟܠܗ ܠܥܡܝܢܐ
ܗܘ ܐܬܟܬܒ ܐܬܪܐ
ܐܢܐ ܕܠܥܡܪܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܫܢܝܢ ܘܐܢܐ ܕܐܬܠܗܦܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܥܠܝܢ. ܐܠܐ
ܗܘܠܐ ܡܬܡܠܐ ܡܢܝܢܐ
ܕܡܢܟ ܐܡܪ ܠܐ ܫܢܐ
ܟܢܫܬܐ. ܢܘܚܐ ܕܝܢ ܦܢܝܐ

ܫܢܝܐ. ܘܡܘܬܐ ܡܡܠܠܐ
ܡܢܬܐ. ܘܠܘܬ ܐܢܬ ܠܟܝ
ܕܠܡܥܠ ܡܕܡ ܕܠܗܝ.
ܕܢܬܐܠ ܡܢ ܟܠ ܗܘܠܝܢ
ܘܟܢܐ. ܡܫܬܪܝܐ ܕܝܢ
ܡܪܝܟ ܗܘ ܦܘܪܫܢ ܕܝܬܝܬܐ.
ܘܠܐ ܗܘܐ ܢܣܒ ܐܝܟ
24. ܕܡܢ ܡܪܝܡ. ܗܘ ܕܝܢ
ܒܘܚܢܬܐ ܐܢܫܐ ܘܠܬܓܪܘܢ
ܦܨܪܐ. ܐܢܐ ܕܬܣܒܝܢ
ܣܗܕܐ ܕܡܘܟܟܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܣܗܕܘ. ܘܠܘܬ ܐܦ ܐܘܪܙܐ
ܐܢܐ ܕܐܪܥܫܬܘܢ ܕܟܠܗܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܐܪܪܗܘ ܒܕܪܬܐ
ܐܬܥܢܝܬ. ܘܠܗܘܐ ܕܝܢ
ܒܗܘ ܐܟܠܐ. ܠܡܠܐ ܐܢܬ
ܘܫܘܪܐ ܕܟܠܗܝ ܠܛܘܪܐ
ܢܘܚܘ ܕܢܘܚܐ. ܗܘ ܕܟܠܗ
ܕܪ ܘܕܪ. ܕܡܛܪ ܗܘܐ
ܢܘܚܘ ܟܠ ܟܠܗܘܢ ܠܟܢܝܐ
ܕܫܗܝܢ ܘܡܕܪܪܝܢ. ܘܟܢܫܬ
ܘܐܦܪܝܬܐ. ܐܠܐ ܗܘ
ܡܕܡ ܐܝܟ ܠܐ ܚܙܐ ܡܢܝܢܐ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܕܝܢ ܘܐܦ ܠܐ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܬܪܝ. ܗܘ ܕܝܢ
ܐܦ ܐܢܐ ܡܕܡ ܕܢܦܫܝܢ
ܚܙܐ ܐܢܐ. ܡܕܡ ܕܝܢ
ܕܒܬܪ ܕܢܗܘܐ ܠܟܢܫܝܢ

ܡܬܚܐ, super ܬ rasurae duae parvae, sed non erant puncta interrogationis.

24. ܕܪ ܘܕܪ, rasura unius literae post utramque vocem; ut apparet ex vestigiis adhuc satis evidentibus, erat litera ܘ post utramque.

ܕܐܢܬ ܡܪܝ ܠܐ ܥܒܕܬ
ܒܥܡܐ ܣܓܝܐܐ. ܡܛܠ
ܗܒܠܐ ܡܢ ܗܘܐ ܫܠܝܐ.
ܡܫܘܚܬܐ. ܘܡܓܒܘܪ ܡܥܒܠ
ܒܡܠܐܟܘ ܕܡܫܬܐ.
ܘܬܬܠܝܐ ܠܡܒܣܬܟ
÷ ܘܬܬܠܒܫ ܙܒܥܐ ܬܘܩܢܟ. f. 259, v. a.
ܘܬܬܠܒܫܟ ܥܘܠܐ ܕܡܢ
ܗܘܐ ܠܐ ܬܫܒ ܡܬܢܬܐ.
ܘܒܫܠܘ ܐܘܪܐ ܕܒܥܒܝܬܐ
ܕܣܩܝܢ ܒܗܘܢ. ܫܘܚܠܝ
ܐܢܝܢ ܓܝܪ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܕܪܕܝܢ ܕܡܢ ܢܩܒܐ ܐܒܘܗܘܟ
ܘܐܢܫܐ ܘܒܢܝܢ.
ܘܕܒܢܘܗܝ ܐܝܟ ܕܕܢܚܝܢ
ܠܗܘܢ ܕܒܐܪܒܐ ܕܢܚܝܢ.
ܗܟܝܢ ܕܡܬܒܠܗܘܢ ܐܦܪܬ
ܕܬܪܝܢ ܒܒܝܬܐ. ܘܗܘܝܐ
ܚܕܐ ܒܟܠܗ ܠܡܒܣܬܟ.
ܘܠܐ ܠܡܒܣܪ ܡܪܟ ܕܡܢܟ
ܐܬܡܠܟ ܘܗܘܐ. ܥܠܒܬܟ
ܦܬܓܡܘ ܕܒܠܬܐ ܗܘܐ.
.o. ܐܬܡܠܟܬ ܫܘܒܚܐ. ܡܝ. ܡܝ. ܡܝ. ܡܝ.
22 ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ.
ܘܗܘܐ ܐܬܦܬܚ ܫܡܝܐ.

ܘܫܪܬ ܘܣܠܩ ܐܬܝܗܒ
ܠܗ. ܘܡܠܐ ܡܢ ܡܕܒܚܐ
ܐܬܬܥܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗ..
ܒܪܘܟ ܒܪܘܟ. ܠܥܡܐ
ܡܬܬܐܡܢ ܐܢܬ. ܗܘ ܕܐܬܠ
ܒܐܘܪܚ ܠܐ ܡܬܠܟܐ
ܠܗ. ܐܘ ܗܘ ܕܦܪܩ
ܒܡܦܪܐ ܐܠܐ ܡܢܗܪܐ ܠܡܠܟܐ
ܡܡܫܚ ܢܬܒܢܐ. ܐܘ ܗܘ
ܕܡܬܬܪܐ ܠܐܢܫ ܕܢܬܠ
ܠܗ ܡܫܘܚܬܐ ܐܠܐ
ܡܬܠܟ ܠܗ ܠܐ ܗܘܐ
ܒܫܘܪܐ ܐܬܬܚܝܒ. ܐܘ
ܗܘ ܕܪܥܠ ܐܪܒܐ ܐܠܐ
ܒܐܝܕܗ ܢܟܘܕ ܦܬܐܘܗܝ.
ܠܐ ܗܘܐ ܡܬܒܥܠ ܠܗ
ܠܥܠܡܐ. ܐܘ ܗܘ ܕܢܚܒ
ܢܚܒܬܐ. ܐܠܐ ܬܪܒܐ
ܒܡܕܢܐ ܠܐܢܫܐ ܕܪܘܒ ܠܗ.
ܕܠܡܕܐ ܡܫܡܫ ܗܘ ܕܢܚܒܗ
ܕܢܫܒ ܡܢܗ ܦܬܪܐ. ܐܘ
ܐܢܬܐ ܕܒܓܝܪܐ ܠ
ܬܟܝܢ ܕܠܐ ܒܐܝܕܗ ܠܐ
ܡܬܓܠܐ ܦܓܪܐ ܠܗ ܠܡܘܠܕܗ.
ܐܘ ܗܘ ܕܡܢܐ ܒܐܬܐ

ܠܐܒ, uniens vocem quae sequitur. Mox ullae maculae seriores.

ܡܘܩܕܢ, fuerat ܡܘܡ, sed 1 m. mutavit.

ܐܡܪܬ, super ܡ rasura, puncti ut apparet, sed et punctum subjectum 1 m. est.

ܐܬܡܠܟ, nulla post vocem interpunctio in codice.

22. ܐܘ, inter literas ab alto ab infra longa linea, quae et serior et casualis videtur.

ܒܡܦܪ punctum superius reprobatur, et quidem 1 manu, ut videtur; primo autem punctum fuerat sub litera ܐ et post eam.

ܠܗܘ, fuerat ܠܗܘ̈, sed nunc puncta duo abrasa, et superius duorum videtur etiam lineola reprobatum, nescio qua manu.

ܦܬܐܘܗܝ., erant et puncta interrogationis ܦܬܐܘܗܝ., nunc abrasa.

ܕܟܬܝܒܝܢ ܘܐܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܝܢ.
ܠܐܠܗܝܢ ܕܫܡܗܝܢ ܘܐܠܗܝܢ
ܕܡܬܐܡܪܝܢ. ܐܝܟ ܚܕ ܕܠܐ
ܡܬܚܫܒܘ. ܐܠܐ ܗܘ ܓܝܪ
ܒܟܝܢܗ ܚܕ. ܕܠܐ ܡܬܦܪܐ
ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܘ. ܘܡܬܢܣܝܢ
ܕܟܢܘ̈ܫܬܐ ܚܕܬܐ. ܐܘ ܒܒܢܝܢܐ ❖ r c.
ܦܬܟܪܐ ܣܓܕܘ. ܘܐܚܪܢܐ
ܠܐ ܗܘܐ ܡܫܬܠܛ ܐܬܝܕܥܘ.
ܐܠܐ ܢܦܫܗ ܕܐܢܫܐ
ܡܛܥܝܢܐ ܚܙܬ ܕܐܠܗܝܢ
ܕܣܓܕܘ. ܐܘ ܡܫܠܡܢܐ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܕܥܘ. ܗܠܘ ܓܝܪ
ܗܘܝܢ ܗܘܘ ܚ̈ܝܐ ܒܟܠܝܘܡ
ܕܗܘܝܐ ܠܟܠܢܫ. ܠܟܠ ܗܘܐ
ܡܕܡ ܕܡܬܝܕܥ ܡܢ ܗܕܐ.
ܡܢܐ ܓܝܪ ܡܢܘܢ ܚܠܠ
ܕܗܦܟ ܠܦܪܥܘܬܐ. ܐܘ
ܡܢܘܢ ܕܫܒܩܐ ܕܗܦܟ
ܠܫܒܝܐ. ܐܘ ܡܦܩܐ
ܕܗܦܟ ܡܫܬܡܠܝܐ. ܒܟܠܟܘܢ
ܓܝܪ ܒܢܝܗܘܢ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ
ܡܬܚܫܒ. ܐܘ ܠܐ ܡܕܡ
ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܢ̇ܬܘܢ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܡܢ ܩܕܝܡ.

ܗܫܐ ܠܐ ܐܢ̇ܬܘܢ. ܘܐܝܟ
ܡܐ ܕܐܢ̇ܬܘܢ ܗܫܐ. ܒܬܪ
ܟܢ ܠܐ ܡܬܩܢܝܢ ܗܠܝܢ ܠܐ
ܓܝܪ ܕܒܬܪ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ
ܡܫܠܡܢܐ ܒܟܠܐ. ܒܡܫܝܚܘܬܐ
ܗ̇ܘܐ ܗܘܐ ܡܫܪܝܢܘܗܝ.
ܐܠܐ ܟܠ ܕܐܬܐ ܡܢ
ܠܒܪ ܐܘܪܚܢ. ܘܟܠ ܡܕܡ
ܕܟ̇ܠܐ ܐܝܟ ܡܢܝ ܠܗ̇ܘܢܝܐ.
ܚܘܒܐ ܠܐܠܗܘܬܗ ܡܕܡ
ܕܡܬܚܫܒܠ ܡܦܣܐ.
ܘܚܒܪܐ ܠܐܠܗܘܬܗ ܐܒܝܗܘܢ
ܘܡܢ̈ܘܬܐ ܡܬܚܫܒܢ. ܘܟܕ
ܐ̇ܢܐ ܐܡܪܬ. ܐܠܗܝܢ
ܕܟ̇ܬܝܒܝܢ ܒܟܬܒܐ ܡܬܩܠܣܝܢ
ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܦܩܕ
ܗܟܢܐ ܒܪܘܚܐ. ܘܐܦܩ
ܟܠܐ ܕܐܡܪܐ ܕܠܐܬܐ.
ܕܢܬܚܘܐ ܫܟܢܐ ܠܐܠܗܝܢ
ܕܡܫ̇ܡܫܝܢ ܕܠܒܪܢܫܐ ܢܘܡܘܣ
ܒܪܘܚܘܬܐ ܗܘܝ. ܘܗܘܐ
ܠܐܠܗܝܢ ܕܠܐ ܢܕܥܝܢ. ܘܚܙܘ
ܡܕܡ ܕܓܢܝܒ ܘܠܒܪܢܝܬ
ܒܪ ܗܫܐ. ܐܝܟ ܠܫܪܪܐ
ܢܘܚܐ ܕܐܘܪܚܢܘ. ܡܛܠ

ܡܫܠܡܢܐ fere totum in rasura, sed 1 m., spatium regulare.

ܡܫܪܝܢܘܗܝ, litera ܘ, et, ut apparet, etiam litera ܗ utraque reprobantur lineola 1 m., ut fiat ܡܫܪܝܢ.

ܠܐܠܗܝܢ, litera ܐ ex parte in rasura; spatium regulare, 1 m. erat ܕ, ut ex ratione rasurae et puncto, quod mansit, satis apparet; inceperat ideo amanuensis scribere

ܗܠܘ ܓܝܪ ܗܘܝܢ, in rasura, sed 1 m., spatium regulare; in codice litera ܪ est sine puncto.

ܒܟܠܝܘܡ, in rasura sed 1 manu.

ܐܘ ܠܐ ܡܕܡ ad ܗܫܐ ܠܐ ܐܢ̇ܬܘܢ, aliquid omissum suspicabar jam in notis versionis latinae.

ܕܐܬܝܕܥܘ, punctum diacriticum sub ܬ reprobari videtur 1 manu.

ܒܫܡܝܐ ܘܠܐ ܠܬܚܬ
ܡ̈ܢܐ ܘܠܐ ܠܐܡܪ ܠܐܢܫ܀
ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܠܐ .
ܠܐܬܪܐ ܗܘܐ ܘܡܬܟܝܠܐ
ܐܝܟ ܠܗ. ܘܡܫܪܝܬܐ
ܐܦܠܐ ܒܡܠܗ. ܘܐܦܩܘܗ̇
ܠܐ ܕܗܘܐ ܕܐܦ̈ܝܐ ܐܢܫ
ܐܠܦ ܓܝܪ ܘܠܐ
ܡܫܬܘܕܝܢ ܀ ܀ ܀ ܀ ܀
܀ ܀ ܀ ܀ ܀ ܀ ܀ ܀ ܀
ܠܘܩܒܠ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܒܪ ܕܝܨܢ܀ *r. b.* 21
ܘܐܪܥܐ ܡܢ ܠܡܢ
ܘܗ̇ܝ ܒܚܝܠܐ ܕܡܪܗ̇܀
ܒܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܐܪܥܐ܀
ܘܡܦܪܫܐ ܢܦܫ ܠܡܢ. ܘܒܫܡܝܐ
ܠܐ ܐܦܟܬ. ܘܠܐ ܡܦܢܬ.
ܕܩ̈ܢܐ ܠܐ ܐܫܬܚܬ ܘܠܐ
ܙܘܥܬ. ܘܗܘܬ ܠܡܢ
ܚܪܡܐ ܠܒܘܡܐ ܥܩܒܬܗ.
ܐܝܟ ܕܦܩܕܗ. ܘܡܢ
ܒܬܪܝܢ. ܐܬܬ ܠܐܬܪܐ
ܗܘ̇ ܕܡܠܟ ܒܗܢ ܠܡܢ.
ܘܗܘܐ ܒܡܥܒܕܢܘܬܗ
ܕܡܫܡܠܐ. ܢܫܟܚ ܢܫܡܥ
ܣܘܡܟܐ ܫܪܝܪܐ. ܘܡܦܪܫܬ
ܕܐܡܠܠ ܡܦܩ ܣܟܠܘܬܐ.
ܘܐܡܪܬ. ܐܘ ܗܘ̇ ܕܒܢܝ

ܐܪܒܥ ܡܫܒܚܢܐ. ܗܘ̇
ܕܡܫܠ ܪܡܝܐ ܒܡܠܬܗ܀
ܘܪܡܙܘܗܝ ܕܡܢܝܐ
ܡܪ ܒܪܘܚܐ. ܗܘ̇ ܕܫܓܪ
ܡܢ ܐܝܟ ܒܒܥܝܐ ܠܥܒܕܗ
ܕܒܥܠܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܘܡܫܬܡܠܝܢ
ܠܗܝ. ܐܝܟ ܕܠܐܬܪ ܦܬܝܐ
ܒܪܡܐܝ. ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܠܡܬܚ
ܣܝܡܗ. ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܠܥܠ
ܐܝܟ. ܕܒܫܠܡܘܬܐ ܕܡܦܩܝܢ
ܦܩܝܕܝܢ ܒܫܘܡܟܐ ܪܒܐ
ܡܬܚܫܒܐ. ܐܦ ܠܫܢ̈ܬܐ
ܦܬܝ̈ܚܬܐ ܕܥܠܝܢ ܒܗ ܠܗܘܢ
ܕܓܒܝܐ ܡܢ ܟܠܗ ܕܡܠܘܫܘܬܐ
ܘܕܢܘܪܐ. ܗܠܝܢ ܕܩܛܝܢ
ܣܓܝܢ ܠܐܪܘܥܐ ܕܐܠܗ
ܒܡܫܡܠܝܐ ܡܬܚܫܒܐ ܠܗ
ܒܒܚܘܕܝܗ ܐܝܟ ܗܘܐ
ܕܠܚܒܝ ܒܪܡܫܟܐ ܒܗܠܠ
ܕܒܓܒܗ. ܗܘ̇ ܕܒܡܟܝܢܐ
ܢܦ̈ܩܢ ܡܦܪܫܐ ܠܐ ܐܪܥܐ
ܡܦܪܫ. ܘܡܫܬܠܚܦܝܢ ܕܐܪ̈ܥܬܐ
ܒܪ ܠܐ ܢܛܪܘܢ. ܐܝܟ
ܒܒܚܘܕܝܗ ܚܕܐ. ܚܘܪ ܒܒܓܒܝܢ.
ܐܝܟ ܓܝܪ ܒܒܚܘܕܝܗ ܡܫܬܡܫ
ܐܝܟ ܕܐܫܬܒܪ ܠܒܠܥܘܗܝ
ܐܝܠܝܢ ܕܦܩܕܝܢ. ܘܠܐܝܠܝܢ

ܘܡܫܬܡܠܝܢ, in rasura arcte, 1 manu.

ܕܡܦܩܝܢ, post vocem rasura puncti, ut videtur.

ܦܩܝܕܝܢ, ܝ in rasura, nescio qua manu; videtur ex ductu literae inferioris retento pro ܝ (ܟ) fuisse ܟ (ܦܩܟܝܢ).

ܡ̈ܢܐ, punctum, quod erat post vocem, abrasum fuit.

In fine sub columna in medio nota Quinternionis ܗ ܟܗܢ ܗ *XXVIII*.

21. ܢܫܟܚ, sub litera ܫ rasura, puncti ut videtur.

ܒܗܘܢ ܡܫܟܢܐ ܘܐܪܥܐ.
ܢܦܠ ܗܘܐ ܓܝܪ ܕܐܒܘܗܝ
ܡܛܠ ܗܘ. ܘܡܫܟܢܐ ܕܝܢ
ܘܐܪܥܐ ܐܬܗܘܝ ܒܥܠ
ܐܟܝ. ܗܘܬ ܕܝܢ ܡܢ ܒܬܪ
ܡܫܠܡܘ ܕܗܘ̇ܐ ܣܘܦܐ
ܘܐܟܪܙܘ. ܡܢ ܢܒ̇ܝܐ ܕܐܬܐ
ܠܗܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܢܐ.
ܘܠܡܘܪܐ ܗܘ̇ ܕܠܐ
ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܕܢܛܥ̇ܐ
ܒܗ ܡܕܡ. ܐܦ ܡܫܘ̇ܐܠܐ
ܕܦܘܪ̈ܫܝ. ܘܐܢܐ ܘܠܐ
ܦܠܐ ܕܐܬܐ ܕܐ̇ܠ ܐܢܐ.
ܐܬܐ ܕܝܢ ܠܐ ܬܬܚܫܒ
ܒܢܦܫ ܠܐ ܗܘܝܢ. ܘܠܐ
ܬܬܦܠܐ ܠܐ ܐܢܫܝܢ
ܕܩ̈ܘܫܐ. ܗܢܐ ܡܫܒܚܢܘ
ܗܘ ܓܝܪ ܕܐܒܝܠܐ. ܐܘ
❖ ܕܪ̈ܒܬܐ ܐܘ ܕܡܬܚܫܒܬܐ.
ܐܘ ܕܓܒܪܐ ܡܬܟܒܪܐ f. 259, r. a.
ܘܠܐ ܡܫܪܝܘ. ܡܛܠ ܕܠܝ
ܢܗܘ̈ܐ ܒܪܢܫܐ ܡܢܟܣ
ܒܡܬܡܟܟܘ ܘܒܫܘܒܚܘ
ܢܛܪܝ. ܛܒܐ ܦܘܠܚܢ̇
ܡܢܟܣܢܘܬܐ ܕܗܘܬ ܠܗ.
ܘܬܘܒ ܠܝ ܢܗܘ̇ܐ ܒܪ
ܐܢܐ ܡܬܛܒܪ ܒܡܟܝܟܘܬܗ
ܘܒܐܪܝܟܘܬܗ ܢܗܘܐ

ܡܬܟܢܫ. ܠܐ ܡܬܕܟܪ
ܠܗܘܢ ܓܒܪܘ. ܘܠܗܘܢ
ܫܒܩܗ ܕܒܟܠܗ ܐܒܝܠ ܗܘܐ
ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܕܐܬܝܗܒ ܡܫܘܬܐ
ܐܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܟܬ̇ܒܝܢ ܒܗ
ܒܗܘܢ ܐܒܗܐ. ܠܟܠܗ ܡܘܫܐ
ܐܝܟ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ...
ܘܡܫܪܝܘ ܡܬܚܫܒܐ ܗܘܐ
ܠܡܫܡܫܘܬܐ. ܗܘ̇ܐ ܗܘܐ.
..ܒܟܠܡܕܡ.ܡܢ.ܘܘ ܡܛܠ ܗܘܐ
ܗܘ ܢܡܘܣܐ ܐܠܝ.
ܘܢܦܬܪܘܢ ܐܟܝ̈ܢܐ ܕܐܬ
ܡܢ ܦܘ̈ܩܕܢܐ. ܘܢܛܪܘܢ
ܚܙ̈ܝܐ ܕܐܬ ܠܠ ܐܟܝܢ
ܕܓܒܪܘ. ܘܒܟܬ̈ܒܐ ܥܡ̈ܐ
ܡܟܠܝܢܐ. ܕܐܬ ܠܠ ܕܟܬܒ
ܕܦ̈ܩܕܢ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܗܘ ܗܟܢܐ
ܐܢܫܬܘ ܒܪܘܚܐ.
ܕܐܫܬܪܘܢ ܕܐܬܪܐܬ
ܘܐܫܟܘܪ ܒܟܠܡܕܡ. ܒܐܒܘܗܝ.
ܗܘܐ ܗܘܒܠ ܐܝܟ ܒܟܠܗܘܢ
ܒܟܠܡܕܡ. ܕܦܩܕ ܐܢܐ
ܠܟܘ. ܘܫܬܘܩ ܐ̈ܚܝ
ܒܬܘ̈ܠܐ ܕܡܕܒܪܘ. ܘܗܘܝܢ
ܐܢܫܝܢ ܕܢܒܘ ܕܣܒܠܘ.
ܘܐܬܪ̈ܚܩ ܕܠܐ ܡܬܬܟ̈ܫܦ.
ܐܠܐ ܗܘܒܠ ܘܐܬܦܩܕ ܡܫܒܚܐ
ܢܦ̈ܫܝ. ܘܠܐ ܬܬܦܠܐ

ܕܦܘܪ̈ܫܝ, sic duo puncta, non *ribui*.
ܒܗܘܢ ܐܒܗܐ, punctum post voces reprobatur 1 manu.

20. ܒܟܠܡܕܡ, punctum reprobatur 1 manu. ܡܕܡ, sic codex sine ܕ ante ܡܕܡ; punctum autem videtur reprobatum 1 m.

ܐܝܟܐ ܕܢܝܚ ܠܗ ܠܐ
ܦܣܠ ܢܡܘܣܐ. ܘܠܗ ܠܐ
ܐܬܘܬܗ ܒܫܘܚܠܦܘܬܐ.
ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܫܠܛ ܚܕ
ܦܢܐ ܠܒܪ. ܘܡܫܠܛ ܗܘܐ
ܐܦ ܡܢ ܦܢܐ ܠܡܬܠܦ.
ܘܠܐ ܐܝܩܪܐ ܕܐܬܒܢܐ
ܒܒܢܝܗܘܢ ܕܡܫܠܛܢܘܬܗܘܢ
ܐܬܐ ܗܘܐ ܒܒܥܕܢܐ.
ܠܐ ܐܦ ܗ̇ܘ ܬܘܒ
ܕܒܥܝ ܡܫܠܛܢܘܬܗܘܢ. ܗܘܐ
ܦܪ ܒܒܥܕܢܐ ܐܬܘܬܗ
ܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܘܒܡܠܐ.
ܒܠܐ ܐܘܠܐ ܦܫܝܩܬܐ.
ܘܗ̇ܘ ܗܘܐ ܕܒܬܪ
.. ܡܫܠܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܪܒܬܐ. ܡܫ.
16 ܘܒܢܬܗ ܘܐܡܪܬ. ܡܪܝܐ
ܡܪܝ. ܗܐ ܥܬܝܕ ܕܗܘܐ
ܠܒܘܪܝ ܘܬܝܒܘ. ܘܠܒܢܗ
ܡܫܡܫ ܕܒܗܝܢ ܡܫܠܐ
ܢܛܪ ܗ̇ܘ ܕܒܢܬܗ ܒܗ
17 .. ܡܫܡܫܬܐ. ܡܫ ܘ ܘܒܢܐ
v. c. ⁘ ܡܪܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܒܠܐ
ܡܪܢܝܢ ܠܐ ܡܬܚܫܒ
ܐܚܪܢܐ ܫܘܠܛܢܐ: ܐܦ ܠܐ
ܥܬܝܕܐ ܐܚܪܝܬܐ. ܡܢܐ
ܦܪ ܗܘܝܘ ܐܡܪ. ܕܢܝܐ

ܠܡܫܡܫܘ ܘܠܡܠܟܘܬܟ
ܥܬܝܕ. ܘܒܬܪ ܗܠܐ ܡܪܝ
ܕܐܬܦܫܩ. ܠܐ ܗܘܝܐ ܐܚܪܝܢ
ܒܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܒܝܕܐ
ܕܝܢܐ. ܐܠܐ ܐܬܘܬܝ
ܡܫܠܐ. ܘܡܫܠܛ ܥܬܝܕ
ܕܐܚܪܝܢ ܕܐܬܚܠܦܘ. ܡܫܝܚܘ.
ܐܘ ܡܪܝܐ ܐܬܐܝܬ
ܡܫܡܫ ܕܡܪܐ ܘܒܫܪܪ
ܥܬܝܕ ܚܕܐ ܒܒܪܬܗ. ܘܡܫܠܛ
ܕܐܬܒܥܒܥ ܒܡܫܘ
ܕܩܒܠܘ ܐܬܝܬ ܠܡܫܡܫܘ
ܒܐܪܥܗ ܕܒܫܡܫܐ. ܘܐܢܗܪ
.. ܥܢܝܢ ܒܟܢܫܗ ܕܐܫܬܪܝܬܐ. ܡܫ.
18 ܘܒܢܬܗ ܘܐܡܪܬ. ܗܘ ܗ̇ܘ ܗܘ
ܕܐܢܗܪ ܠܥܒܝ ܡܢ
ܢܘܗܪܐ. ܘܡܫܠܐ ܐܚܪܝܢ
ܕܐܬܪܡܘ ܒܗ. ܗܘܠܝ
ܕܝܢ ܫܘܪܝܐ ܕܐܢܗܪ
ܒܗܘܢ ܠܫܒܗ ܡܢ ܥܡܡܗ.
ܕܐܪܡ. ܘܠܐ ܐܬܦܫܩܗ
19.. ܒܢܘܗܪܐ ܕܥܪܝܐ. ܡܫ. ܘܒܢܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܫܠܛ ܗܘܐ
ܒܗ̇ܘ ܐܚܪܢܐ ܐܝܟ ܠܗܘܢ
ܕܒܬܪ ܘܐܡܪ. ܗܘ
ܫܦܬܐ ܦܘܡܗܘܢ ܫܢܝܐ
ܘܡܫܠܐ. ܘܐܫܪܝ

17. ܕܐܫܬܡܠܝܘ, punctum post vocem reprobatur 1 manu.

19. ܕܥܪܝܐ ܘܐܡܪ, literae ܘܐ sunt in rasura, nescio qua manu, sed spatium est regulare.

supra pag. 2 ad Esaiam XLIII, 21 versionis, ut puto, Philoxenianae.

ܪܝ, in rasura, sed 1 manu.

ܒܬܪ, ante vocem rasura unius fere literae.

ܐܠܗܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ.
ܠܗܘܢ ܒܡܘܠܟܢܐ ܠܐ
ܢܚܬܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܕܡܫܟܚ
ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܘܠܟܢܐ. ܘܐܠܐ
ܕܢܚܬܐ ܡܢ ܗܘܝܐ
ܠܡܘܕܝܐ ܐܠܗܐ. ܡܬܡܠܐ
ܕܐܬܐ ܠܗܘܢ ܠܡܠܟ
ܚܝܠܐ ܕܢܚ̈ܬܐ ܕܐܬܐ
ܒܐܘܪܚܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ
ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܢܚܬܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܗܢܐ.
ܘܡܢ ܠܡܠܟܐ ܒܚܝܠܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܕܢܦܩܘܢ ܠܡܠܟܐ
ܕܡܠܟܘܬ ܠܗܘܢ. ܠܟ ܕܝܢ
ܘܗܝ ܠܐܠܗܐ ܕܐܦ ܗܘܐ
ܡܬܢܛܪܝܢ. ܘܗܘ ܐܝܟܢܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܠܫܡܝܢܐ. ܐܝܟ
ܕܝܢ ܢܚܬ ܐܝܟ ܠܐܢܫܐ ܐܝܟ
ܡܛܠ ܚܝܠܐ ܡܢ ܚܝܠܘܬܗ.
ܡܛܠ ܕܚܝܠ ܠܐ ܡܬܦܫܩ
ܕܢܬܡܠܠ ܒܡܠܬ ܕܝܠܗ.
ܐܢܫܐ ܕܐܝܟ ܢܦܫܗ.
ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܐܠܐ ܡܢܗ ܚܒܝܒ ✣ v. b.
ܡܛܠ ܡܛܠ. ܡܢ ܠܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܒܝܬܐ

ܡܢ ܩܕܡ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ.
ܐܫܬܡܥܬ ܘܐܬܬܢܝܬ
ܒܡܠܟܘܬܐ. ܗܘ ܡܠܟܘܬܐ
ܠܚ̈ܝܠܘܗܝ ܕܫܡܝܐ ܗܘ
ܦܪܘܩܢ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܕܐܠܗܐ
ܠܚܝܠܘܬܐ ܕܐܝܟ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܠܡܠܦܢܘܬܗ. ܕܐܢܫܐ ܕܠܐ
ܗܘܐ ܗܘ ܐܠܗܐ
ܡܛܠ ܡܠܟܘܬܐ ܐܠܐ ܠܡܠܟܐ
ܡܬܝܠܕܢ. ܘܗܘܐ ܒܪܐ
ܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܫܡܫܢܝ ܗܘ ܡܫܡܫ.
ܘܗܘ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܢܝ ܗܘܐ
ܐܠܗܐ. ܘܒܪܐ ܡܪܝܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܫܡܫ ܠܐܬܪܘܬܐ
ܠܐ ܡܬܠܒܫܘܢ ܕܫܡܝܢܐ.
ܐܠܐ ܠܐ ܢܚܬ ܕܝܠܗ.
ܠܐ ܫܡܝܢܐ ܐܠܗܐ ܕܢܬܦܫܩ
ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܐܬܬܢܝܬ
ܕܐܝܟܢܐ ܐܬܚܙܝ ܘܐܬܚܙܝ
ܐܚܝܕ. ܘܐܬܬܢܝܬ ܕܐܠܗܐ
ܠܐ ܢܚܬ ܠܥܠܡ. ܡܛܠ ܗܢܐ
ܗܢܐ ܡܫܡܫ ܘܐܡܪ ܠܗ.
ܘܢܦܩܝܢ ܘܐܬܡܠܟ ܫܡܝܢܐ.
ܡܫܡܫ ܠܐ ܢܚܬ ܗܘܐ ܡܢ

ܒܡܘܠܟܢܐ in rasura, spatium paullo latius pro voce; ex atramento videtur 1 manu.

ܡܫܟܚ, initium ductus literae ܫ in rasura est, et crassum; ex ratione rasurae et ex puncto, quod mansit, erat ܕ (ܕܡܫܟܚ); a quanam manu correctio sit, non liquet.

ܕܢܚ̈ܬܐ, post vocem rasura, in qua, ut apparet, erat interpunctio.

ܦܪܘܩܢ, post vocem rasura, interpunctionis ut videtur.

ܡܫܡܫܢܝ, ad literam ܢ rasura, puncti ut apparet interpunctionis plenae.

15. ܡܬܐܠܗܢܘܗܝ, litera ܗ in rasura, spatium regulare, ex atramento est 1 manu.

ܘܢܦܩܝܢ, sic codex pro communi forma ܢܦܩܝܢ; alia hujus formae exempla vide

ܒܗܘܢ. ܘܐܝܟܘܢ ܕܗܘܘܢ
.. ܦܩܕܝܢ ܒܛܘܒܢܐ ܒܡܠܟܝܢ. ܀
14 ܘܚܢܢ ܘܐܦܢܐ ܗܘ
ܐܘܪܚܬܐ ܕܥܒܪܘܗܝ
ܕܐܘܪܚܐ. ܘܡܢܗ ܕܒܠܝܢ
ܕܢܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ.
ܘܐܡܪܐ ܠܢ ܕܒܥܘܬܐ
ܐܠܐ ܦܘܪܫܢܐ ܕܐܬܐܡܪ
ܡܢܝ. ܘܗܘܐ ܚܙܐ ܐܢܐ
ܕܫܦܝܛܝܢ ܐܢܘܢ ܐܢܫܝܢ
ܕܚܛܘ. ܘܡܬܡܪܚܢܘܬܐ
ܚܘ. ܘܐܬܒܘ ܡܢ ܒܟܢܫܐ.
ܘܡܬܒܠܠ ܗܘ ܕܝܢ ܒܚܛܗܐ
ܡܬܬܣܝܢ ܒܗܘܢ ܐܟܣܐ.
ܗܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܡܬܐܡܪܝܢ
ܟܠܐ ܐܢܫܝܢ ܕܐܦܢܐ.
ܘܡܢܐ ܓܝܪ ܢܛܪܐ
ܐܝܬ ܒܗܕܐ ܐܘ ܡܢܐ
ܕܟܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܫܪܝܢ
ܕܢܛܪܝܢ ܡܬܦܩܕܝܢ ܕܢܣܒܘ.
ܛܘܒ ܕܝܢ ܐܡܠܠ ܦܘܩܕܢ
ܡܢܐ ܢܛܪ ܗܠܝܢ ܕܢܕܥ
ܦܘܩܕܢ ܘܠܐ ܐܝܕܥ
❋ ܒܫܪܒܬܐ ܐܝܟ ܦܘܩܕܐ f. 258,
ܕܒܥܬܐ. ܘܠܐ ܐܡܪܘ v. a.
ܒܡܫܬܐ ܕܢܬܒܥ ܒܗ ܫܢܝܐ.

ܐܠܐ ܒܡܠܟܝܢ ܡܢܝ ܕܫܠܝܢ
ܗܘܘ. ܘܐܬܪܚܩܬ ܠܐ
ܐܦܘ. ܗܘܐ ܐܬܥܗܕܘ.
ܘܐܦܠܐ ܡܬܗܦܟܬܘܢ
ܢܫܒܘܩ ܠܟ ܕܝܢ. ܘܐܢ
ܐܚܪܢܐ ܐܡܪܘ ܡܬܒܥܐ
ܗܘܐ ܠܗܘ ܠܚܘܒܗܘܢ
ܕܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܕܦܠܚܘ
ܗܟܢܐ ܢܬܒܥܘܢ ܠܗܘ. ܘܠܐ
ܡܦܩܕܝܢܘܢ ܕܦܩܕܝܢ ܚܝܠܐ
ܠܗܠܝܢ. ܐܠܐ ܡܢܗ ܡܢܐ
ܡܠܘ ܡܛܠ ܠܗ ܠܚܝܘܗܝ.
ܐܘ ܡܢܗ ܡܟܡܟ ܒܣܘܟܠ
ܕܐܘܪܚܐ ܐܘ ܡܢܗ
ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܢܛܪܘ
ܕܡܬܡܟܢܐ ܐܘ ܡܢܗ ܡܬܚܫܒ
ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܠܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܠܐ ܡܬܕܪܫܐ. ܐܘ ܡܢܗ
ܡܬܬܚܡ ܡܢ ܐܢܫܝܢ
ܐܡܬܝ ܢܣܒ ܐܘ ܢܡܠܟܐ
ܕܫܠܡܘ. ܘܡܠܟܝܢ ܓܝܪ
ܐܬܥܒܕܘ ܒܗܘܠܠ ܐܢܫܐ
ܓܝܪ ܕܗܘܠܠ ܦܠܚ ܕܠܐ
ܡܢ ܒܥܠܐ ܘܗܘܦܟ ܕܒܗ.
ܗܘܝܐ ܗܘ ܒܠܘܗܝ ܕܒܢܝ
ܐܢܫܐ. ܕܠܐ ܒܚܝܠܘܗܝ

14. ܕܥܒܪܘܗܝ ܕܐܘܪܚܐ, omisit puncta *ribui* in secunda voce amanuensis.

ܗܠܝܢ, punctum post ܗܠܝܢ videtur reprobari tenui lineola 1 manu.

ܕܐܬܐܡܪ, post vocem rasura interpunctionis.

ܡܬܐܡܪܝܢ, sic codex, non ܡܬܐܡܪܝܢ, nec ܐܬܐܡܪܝܢ.

ܕܢܛܪܗ, post vocem rasura interpunctionis.

ܐܬܣܗܕܘ, jam in notis versioni Latinae corrigebam ܐܬܥܗܕܘ ex contextu, et loco infra 15, qui ad hunc refertur.

ܠܗܘܢܐ, post vocem non punctum, sed rasura.

ܐܝܟ ܦܠܓܗ ܕܒܣܡܐ
ܡܬܚܙܘܢ܂ ܘܠܐ ܐܦ̈ܠܝܢ
ܠܚܘܫ̈ܒܘܗܝ ܕܡܫܡܫܐ ܡܕܒܪܢܝܢ܂
ܠܐ ܛܥܡܝܢ ܘܛܥܡܪܝܢ
ܕܒܡܠܟܝܢ ܬܗܘܐ ܡܬܒܥܝܐ
ܘܚܕܐ܂ ܘܠܐ ܦܠܓܝܢ
ܬܬܪܥܡܝܢ ܘܬܬܡܟܟܝܢ܂
ܡܙܕܪܥܬ ܓܝܪ ܒܐܒܘܗ̇
ܡܬܬܒܢܝܐ ܒܒܢܝܗ̇ ܢܝܚܘܬܐ܂
ܗܘ̇ ܕܗܘܐ ܒܥܠܕܪܒܗ ܪܘܚܐ
ܐܝܟ ܕܒܦܓ̈ܪܘܗ̄ ܐܣܝܪܐ܂
ܘܡܢ ܐܦܪ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܙܕܩܬ
13 .. ܡܫܒܚܐ ܢܘܟܪ̈ܝܐ܂ ܘ ܗܘܘܐ
ܡܢ ܟܠܗ̇ ܗܠܝܢ ܐܢܐ ܒܪܘܚ܂
ܦܪܘܩ ܗܘܬ ܠܐ ܛܥܝܐ
ܕܢܗܘܢ܂ ܘܗܘܐ ܡܠܐ
ܐܢܐ ܡܢ ܡܪܘܡܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ܂ ܡܘܩ ܠܐ
ܬܠܝ̈ܡܝ ܒܪܘܚ܂ ܘܡܫܒܠܐ
ܡܟܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܫܠܡܬܐ܂
ܡܛܠ ܕܐܬܒܪܝܬ ܠܟ
ܡܢ ܕܝܪܝܬܗ ܠܪܘܚܟ܂
ܡܛܠ ܗܘ̇ ܡܬܝܠܕܘ
ܬܬܝܠܕ ܒܫܘܒܚܘܬܟ ܕܐܒܗ̈ܐ܂
ܕܬܗܘܐ ܒܫܘܒܚܬܐ܂
ܕܠܐ ܢܥܒܪܢ ܡܚܫܒܬܟ
ܡܫܒܚܬܐ ܐܠܗܝܢ ܕܡ̈ܒܪܟܝܢ

÷ ܕܒܡܫܐ ܐܬܝܚ ܒܟܠܝ
r. c.
ܐܠܗܐ ܚܟܝܡܐ܂ ܦܘܪܫܢܐ
ܗܢܐ܂ ܐܡܪ ܠܒܘܟ ܐܢܬ
ܘܐܟܠܝܢ ܕܕ̈ܝܢܝ ܠܟܘ܂ ܐܟܠܝܢ
ܕܝܗܒܬܘܢ ܒܢܫܡܬܐ ܗܕܐ
ܘܦܘܪ̈ܫܢܐ ܕܐܝܬ ܒܟܠܟܘܢ
ܘܠܐ ܒܒܢܝܟܘܢ܂ ܒܐܒܘܗ̄
ܕܡܙܕܪܥܬ ܢܛܪܘܗ̇
ܒܫܡܝܐ܂ ܘܗܢܘ ܢܦܫܟܘܢ܂
ܘܠ ܢܐܡܪܘܢ ܒܗܘ ܐܒܐ
ܕܐܡܬܝ܂ ܬܐܡܪ ܠܒܘܝ
ܐܢ̇ܬܝ ܕܐܫܬܬܝ ܣܒܪܐ
ܡܬܟܠܐ܂ ܐܫܬܝ ܐܦ ܡܢ
ܬܓܪܘ܂ ܕܢܗܘ ܕܪ̈ܘܡܐ
ܕܠܐ ܡܫܚܦ ܒܪ̈ܦܐ ܗܘ܂
ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܒܢ̈ܘܗܝ
ܠܒܘܩ ܠܐ ܚܫ܂ ܐܠܐ
ܐܫܬܝ ܒܗܘܢ܂ ܐܝܟ
ܕܒܫܢܝ̈ܗܘܢ܂ ܡܛܠ ܕܢܓܗ܂
ܗ̇ܢܝܢ ܗܘܟܠܐ ܐܬܪܘܗ
ܡܛܠ ܕܬܫܡܫ܂ ܗܘܝܐ
ܕܝܢ ܐܬܘܢ ܒܡ̈ܫܟܢܐ
ܘܐܬܗܢܐ ܚܢܝܢ ܐܬܘܢ
ܕܗܢܐ ܟܠܗ ܐܒܐ ܕܢܬܘܠܗ
ܠܐܒܪܐ܂ ܘܐܬܢܣܒܘܢ
ܒܓܒܪܬܐ ܕܠܐ ܒܐܕܡܐ܂
ܒܒܠܐܒܢ ܓܝܪ ܕܗܘܬ ܡܬܠܐܒ

12. ܐܦܪ̈ܬܐ, sub ܡ duo puncta erant, nunc in lineam conjuncta et reprobata.

13. ܐܠܗܐ ܚܟܝܡܐ, punctum post vocem videtur levi abrasione reprobatum.

ܒܢܫܡܬܐ, litera *Jud* ex parte in rasura et male habita.

ܒܫܡܝܐ, omisit puncta *ribui* amanuensis.

ܐܢ̇ܬܝ, punctum crassum, fortasse ideo casu factum.

ܕܪ̈ܘܡܐ, erat ܕܕܘܡܐ, sed 1 m. punctum superius scripsit, et inferius reprobavit, quod etiam postea erasum.

ܠܐ ܢܬܥܠܐ. ܐܠܗܝ
ܕܝܢ ܡ̈ܘܬܐ ܗܘܐ ܡܟܝܪܐ
ܕܫܡܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܫܡܗ
ܐܠܘ ܒܪܘܡܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ.
ܘܗܘܐ ܐܠܘ ܠܡܫܝܚܐ.
ܘܐܡܪܘ. ܠܝ ܒܫܡܟ ܐܠܗܐ.
ܣܠܩ ܓܝܪ ܗܘ ܐܡܫܚ
ܬܡܢ ܩ̈ܠܬܐ ܕ̈ܓܠܐ. ܘܐܠܗܝܢ
ܒܡ̈ܠܬܐ ܕܬ̈ܪܥܝ ܫܘܪܐ.
ܘܡܕܝܢܐ ܒܟܢ ܕܘܪܐ
ܕܐܘܫܝ. ܐܫܬܪܘܫܢ
ܘܫ̈ܡܝܢ ܡܒܪܟܝܢ ܘܡܪ̈ܝܡܝܢ
ܒܫܘܒܚܐ. ܕܐܘܚܠܐ ܐܠܘ
ܠܟܠ ܗ̇ܘ ܕܝܕܥ ܐܠܘ.
ܘܡܠܘܟܘܬܐ ܠܡܪܝ ܐܠܘ.
ܠܟܠ ܗ̇ܘ ܕܒܪܐ ܐܠܘ.
ܕܠܐ ܢܬܟܠܘܢ ܒܗܘܢ
11 ܒܡܠܟ̈ܘܬܐ. ܐܡܪ ܐܢܐ
ܕܝܢ ܗܘܐ ܐܢܐ ܒܗܘܢ.
ܠܡܫܡܫܢ ܒܟܠ. ܟܠܗ ܗܘܝܬܢ
ܐܝܬܝܟ ܡܬܚܫܐ ܘܪܘܚܝ
ܚܕܝܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܝ ܬܚܐ
ܕܗܘܐ ܗܘܬ ܡܫܐ

ܠܪܘܫܗܘܢ. ܘܗܝܐ ܕܝܢ ܗܘܐ
ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܚܠܦ.
ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܕܟܠܗ ܠܗܘܢ
✠ ܡܫܡ̈ܫܢܘܬܐ. ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ r. b.
ܡܬܚܫܢܘܬܗ ܘܪܘܚܝ ܚܕܝܐ.
ܡܢܗ ܢܗܘܐ ܕܐܢܐ ܠܐ
ܗܠܝܢ. ܐܘ ܠܡܢܗ ܢܫܬܡܠܐ
ܠܐ ܡܕܡ ܕܓܝܪ. ܐܘ
ܡܢܝܢ ܐܢ̈ܫܐ ܗܕܝܐ.
ܢܩܒܘ ܐܟܘ̈ܬܝ ܕܠܐ
ܡܪ̈ܐ. ܘܐܕܝ̈ܫܐ ܗܘܐ
ܕܡܠܟܝ. ܒܐܘܪܚܐ ܒܢܝܫܐ.
ܠܐ ܓܝܪ ܢܚܘܪ ܠܚܟܡܬܐ
ܗܕܐ. ܘܐܦ ܠܐ ܡܫܒܚܘ
ܠܐ ܡܕܡ ܕܓ̈ܙܝܢ. ܢܦ̈ܫܢ
ܠܟܢ ܐܢܐ ܐܙܠ. ܘܐܬܐ
ܒܟܪܐ ܠܟܢ. ܘܐܠܘ ܘܫܘܐ
ܒܫܘܠܐ. ܘܐܡܪܘ ܠܡܠ̈ܬܐ.
ܦܘܫܘ ܠܟܘܢ ܬܡܢ
ܫܠܡ ܕܡܠܝ ܕܫ̈ܢܝ ܣܠܩ ܡܢܗ. ܀
12 ܐܠܐ ܗܕܐ ܐܡܪ ܐܢܐ
ܐܝܟ ܕܡܬܚܫܒ ܐܢܐ.
ܘܐܡܠܠ ܠܡܫܡܫܢ ܐܢܐ
ܕܡܬܚܫܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܟܠ

ܡܟܝܪܐ, sine punctis *ribui* codex, licet pluralem numerum postulent sequentia.

ܐܡܫܚ, jam in notis inclinabam ut corrigerem ܐܡܫܝܚ ex contextu; idemque suadet similis locus in Paralipomenis Jeremiae Graece, IV, 4.

ܘܡܪ̈ܝܡܝܢ, vide supra in hac sectione pro forma.

ܠܡܪܝ ܐܠܘ, sic interpungit codex post ܐܠܘ.

11. ܒܡܠܟ̈ܘܬܐ, ad ܐ rasura, in qua vestigia sunt duplicis puncti, ad latus et infra.

ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ., ܗ in rasura, sed 1 manu ex atramento; fuerat ܢ, ut videtur ex rasurae ratione.

ܗܘܐ, incertum ex conditione utrum sit vere punctum, an casuale quid.

ܡܬܚܫܢܘܬܗ, punctum reprobatur ductu 1 manus, ut apparet.

ܕܡܠܟܝ., sic interpungit codex.

ܘܚܙܘܐ ܡܢ ܟܠ̈ܗ.
ܐܬܬܟܝܪܘ ܘܐܫܬܪܪ
ܣܪ̈ܝܚܘܗܝ. ܠܡܬܘܗܒܘܬܐ
ܘܗܒܗ ܠܡܢ ܐܘ̈ܟܠܣܬܐ
ܘܐܦܪܘ ܠܡܢܐ ܐܝܬܝܗ̇
ܦܟ̈ܝܢܐ ܠܐ ܡܐܪܟܝܢ ܗܘܘ.
ܘܐܝܟ ܐܢܫ ܠܡܢܐ
ܢܘܟܪܬ ܦܐܪܐ ܕܟ̈ܠܠܬܗܘܢ.
ܐܣܝܪ ܒܓܘܗ ܚܠܡܘܬܐ
ܕܡܙܘܢ̈ܝܗ. ܘܐܝܟ ܓܦܬܐ
ܠܡܢܐ ܡܫܘܦܬܝܢ ܕܬܬܠܟܝܢ
ܣܘܟ̈ܠܘܗܝ. ܕܠܐ ܗܘܘ̇
ܡܬܦܪܩ ܡܢܗ ܒܪܘܫܗ.
ܘܠܐ ܗܘܐ ܢܦܩ ܦܐܪ̈ܐ
ܡܬܦܪܩܝܢ. ܘܐܝܟܢ
ܡܫܡܫ ܐܝܟܢ ܠܟܠܗܘܢ.
ܘܠܐ ܡܬܦܠܓܐ. ܐܘܪ̈ܚܐ
ܕܡܬܡܪܐ. ܘܐܝܟ ܫܡܫܐ
ܐܝܟ ܕܢܘܗܪܗܘܢ ܕܐܟܠܝܪ̈ܘܣ.
✤ ܘܐܝܟ ܗܘܝܐ ܐܝܕܟܢ
ܗܘܝܐ ܕܢܘܗܪܗ. f. 258. r. a.

ܠܡܢܐ ܓܝܪ ܗܘܐ ܢܓܝܚ
ܢܘܗܪܐ ܐܝܟܢ ܕܢܘܗܪܘ
ܕܪ̈ܘܚܝ ܚܝܐ. ܘܐܬܪ̈ܘܗܝ
ܫ̈ܬܝܢ ܠܐ ܡܬܟܠܝܢ.
ܘܒܬܘ̈ܟܬܐ ܒܦ̈ܟܝܗܐ ܠܐ
ܢܦ̈ܩܬܗ̇ ܘܐܬܝܢ ܢܦ̈ܫܐ
ܠܐ ܡܬܟܪܝܢ ܕܐܬܟܪܝ. ܢܬܦ̈ܫܡܢ
ܓܝܪ ܢܬܚܙܐ ܒܦܓܪܐ.
ܘܢܫܒܚ ܐܠܗܐ ܕܟܠܗ ܟܠܗܝܢ
ܟ̈ܢܫܐ. ܘܐܠܗܐ ܕܐܠܗ ܟܠܗܝܢ
ܟܝܢ̈ܐ ܢܬܒܪܟܘܢ. ܠܡܢܐ
ܓܝܪ ܢܟܢܫ ܒܡܪ̈ܟܐ ܘܡܫܡܫܝܢ
ܡܬܐܪ̈ܚܬܐ. ܐܘ ܠܡܢܐ
ܗܘܐ ܡܘܫܝ ܠܗܘܢ ܦ̈ܫܐ
ܠܒܝ̈ܫܬܐ. ܐܘ ܐܪܟܘ
ܕܦܣܩܘܢ ܠܡܢܐ ܗܘܐ
ܡܬܡܟܟܘ. ܐܝܟܢ ܕܗܘܐ
ܐܟܢ ܚܪܒܬ. ܘܟܢ̈ܫܗ
ܐܫܬܒܩܘ. ܡܢ ܗܘܝܐ
ܠܐ ܗܘܐ ܕܐܬܡܟܟܘ ܠܠܐ
ܡܫܦܪܐ. ܘܠܐ ܬܬܠܐ

cum. Unum autem *Jud* etiam in imperativo fem. pluralis numeri plura exempla firmant, ut infra in hac sectione 10 ܘܦܘܪ̈ܝܢ, Cant. V, 9 noster codex et editiones etiam Urmiensis, Susanna 17 noster codex et unus saltem ex codicibus De Lagarde, versio Hexaplaris Cant. III, 11, et Harklensis Matt. XXVIII, 6.

ܣܪ̈ܝܚܘܗܝ, sic puncto post vocem non reprobato.

ܢܦܩ ܦܐܪ̈ܐ ܡܬܦܪܩܝܢ, cf. similem constructionem 4 Esdr. VI, 1.

ܐܝܕܟܢ, proprie ܪ pro ܕ scripserat 1 m., sed eadem reprobavit punctum superius, et apposuit infra.

306, 341, 347), et Hierosolymitana seu Palaestinensis, ut Matt. IV, 19, VIII, 9, XXII, 4, XXVIII, 6, Johan. XI, 34. Nec enim haberem pro Pael, quia praeter Lexicographos Syros apud Payne Smith exemplum certum, mihi saltem, non suppetit. Quod enim ex Bernstein ille affert ex versione Hexaplari Dan. XIII, 13, cui addi posset Agg. I, 2, sunt participium Peil, ut patet ex pluribus exemplis allatis sub hac forma ibidem, et conferendus etiam ipse Bernstein, *Das Heil. Ev. d. Johannes Syr. in Hark. Uebers.* p. XXVI; alterum vero exemplum ex Theophania ut praeteritum Peal optime sumi potest, ut patet conferenti lo-

ܒܡܠܟ̈ܘܬܐ ܘܠܗ ܦܬܓܡܐ.
ܐܪܥ ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪ
ܒܫܬܐ. ܘܐܙܠܬ ܠܟܝ ܐܢܐ
ܒܪܘܟ. ܘܥܒܕܐ ܡܢ ܒܬܪ
ܘܠܒܝ. ܟܠ ܚܝܠܐ ܕܩ̈ܛܠܝܬܐ.
ܘܐܚܝܕܘܗܝ ܠܚܝܠܬܐ ܘܡܠܟܐ
ܕܐܚܪܘܗܝ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܢܣܒܬ.
ܘܡܢܗܘܢ ܡܫܬܘ. ܘܡܬܚܪܝܢܐ
ܦܠܚܐ ܦܓܪܐ ܘܐܚܪܢܘܗܝ
..ܟܠܗ ܦܠܚܐ ܕܦܠܚ. ܘܢܛܪܗ..
9 ܘܐܢܬ ܐܝܟ ܒܪܘܟ
ܘܐܪܥܐ ܗܘ ܕܐܬܒܪܟ.
v. c. ܕܝܢ ܠܟܠܗ ܡܢ ܫܘܪܐ.
ܗܘ ܕܠܐ ܐܬܐܚܕ ܒܚܡܣܘܬܗ
ܕܡܚܝܠܬܐ ܘܙܥܝܪ ܡܬܪܝܡ
ܘܩܕܝܫ. ܘܐܬܟܢܝ ܘܙܟܝ.
10 .. ܡܠܟܐ ܢܘ̈ܩܡܝܢ ܘܫܘ ܘܗܘܐ
ܡܢ ܒܬܪ ܡܠܟܐ ܢܘ̈ܩܡܝܢ.
ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܦܬܓܡܗ
ܕܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܡܪ
ܠܐܪܥܐ. ܕܬܐܬܐ ܘܬܣܩ
ܢܨܒܬܗ ܕܟܪܡܐ ܒܪܡܐ

ܠܟܠܗ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܒܬܪ
ܗܘܐ ܒܫܘܪܝܐ ܕܙܒܢ.
ܘܐܝܟ ܡܫܘܐ ܐܝܟ ܠܟܝ
ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܢܘ̈ܩܡܐ.
ܡܫܡܫ ܕܡܫܝܚ ܕܠܝܚܘܕ
ܒܐܝܬܘܬ ܢܘ̈ܩܡܐ.
ܘܐܡܪܬ ܠܐܪܥܐ ܐܝܟ
ܕܦܠܚ ܡܬܘܐ. ܘܗܘܐ
ܕܝܢ ܐܠܐ ܟܠ ܟܡܐ.
ܐܝܟ ܕܝܢ ܒܪܘܟ ܗܦܘܟ
ܐܢܬ. ܘܗܦܘܟ ܡܢܟ
ܠܥܒܘܕܗ ܕܡܫܡܫܐ: ܘܥܒܝܕ
ܘܒܠܬܐ ܗܕܐ ܠܐ
ܕܗܘܝ ܘܐܦܬܢ ܒ̈ܥܒܘܕܘܗܝ
ܒܗܘ ܕܠܐ ܐܬܐܚܕ. ܗܘ
ܒܗܘ ܕܐܬܐܚܕ ܘܡܢܗ
ܒܗ ܕܝܢ ܠܐܚܝܢ ܕܣ̈ܢܝܢ ܗܘܝ
ܒܗ. ܕܣ̈ܢܝ ܒܫ̈ܒܩܗ ܕܪܘܚܘܗܝ
ܘܡܫܡܫ ܕܝܢ ܠܐܪܡܠܬܐ.
ܐܦܪܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܡܢ
ܢܛܪ ܘܐܢܬܝܢ ܠܟܠܗܘܢ
ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܐܢܫ: ܘܫܪܪܐ

9. ܐܬܒܪܟ?, sic codex interpungit.
ܘܐܬܠܟܝ, sic pro ܘܐܬܐܠܟܝ, omisso ܐ, quod ut in aliis dialectis obvium (cf. Fürst, *Chald. Gram.* 150, 156, Merx, *Gram. Syr.* 305-8), sic et in Syro saepe occurrit in ܐܬܡܪ pro ܐܬܐܡܪ, de quo dixit Payne Smith in Thesauro Syriaco, et exempla ibi allata facile augeri possent.

10. ܘܗܘܐ, ܗ ductu 1 manus reprobatur, ut ex ductus forma conjicio, sed ceterae literae intactae manserunt; voluitne ܗܘܐ, male reprobato ܗ pro ܘ? Voluitne reprobare totam vocem? Sed ܘ initio deesse non poterat, et tota vox linguae idiomati convenit.

ܘܡܟܠܝܬ, punctum super ܬ reprobatur ductu 1 manus.

ܠܟܡܪܢ̈ܘܬܗ, sine punctis *ribui* codex.

ܐܬܒܝ, sic codex, nec ut participium sumi potest ex contextu, sed habendum ut imperativum, licet duo offendere possint, ܐ retentum et unum ܝ, quae omnia Grammaticae ignorant, nec ipse Thesaurus Payne Smith habet exemplum. Sed ܐ servant verba ܐܬܐ, et in ܐܬܐ dialecti Chaldaica, Samaritana, Mandaea (cf. Merx, *Gram. Syr.*

ܠܡܦܪܘ ܕܢܘܪܐ ܒܐܪ̈ܡܢܘܗܝ.
ܘܡܠܐܟܐ ܐܚܪܢܐ
ܚܙܝܬ ܗܘܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܫܕܘ
ܠܡܦ̈ܪܚܝܗܘܢ ܘܠܐ ܬܪܚܡܘܢ.
ܟܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܐܬܛܪܝܐ ܓܝܪ ܕܢܥܒܕܘܢ
ܐܡܪ ܠܐܪܥܐ ܡܠܟܬܐ.
ܘܐܫܠܡ ܠܡܪܗ ܡܕܡ
ܕܩܒܠ ܡܢܗ ܡܢܝܢܐ.
ܘܫܢܬܗ ܕܚܛܬ ܠܟܠܗ
ܩܕܘܫ ܩܘܕ̈ܫܐ. ܘܢܦܩ ܡܢ + v. b.
ܠܗܘܢ ܐܦ ܠܐܪܥܐ.
ܘܦܘܪܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܫܘܫܛܐ.
ܘܛܥܝܢ ܠܟܘ̈ܢܐ. ܘܟܗܢܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܩܘ̈ܕܫܐ. ܘܩܘܪܒܢܐ.
ܘܐܪ̈ܟܐ ܘܐܦ̈ܕܐ ܡܐ̈ܦܝܢ
ܫܡܫ̈ܐ. ܘܟܠܗ ܕܟܗܢܘܬܐ
ܩܘܡܐ ܘܩܕܫܘܗܝ ܡܪ̈ܝܢ
ܩܕܝܫܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܘܐܡܪ
ܠܐܪܥܐ ܫܡܥܝ ܐܪܥܐ.
ܐܪܥܐ ܐܪܥܐ. ܐܪܥܐ
ܫܡܥܝ ܦܬܓܡܗ ܕܐܠܗܐ.
ܫܡܥܬܝ. ܘܩܒܠܝ ܗܫܐ
ܕܬܫܬܟܠܝ ܐܝܟ ܟܠܗ. ܘܢܗܪ
ܐܝܟ ܟܠܡܐ ܠܟܗ̈ܢܐ

ܐܚܪܢܐ ܕܡܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ
ܡܠܟܝܢ ܐܢܘܢ. ܕܠܐ ܢܬܗܦܟܘܢ
ܒܗܘܢ ܢܣܒܪܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܬܗܢܐ
ܒܗ ܐܟܠܐ ܕܠܡܠܟܘܬ ܒܥܠܐ
ܘܐܘܪܫܠܡ. ܟܠܡܐ
ܕܬܐܡܪ ܕܐܦ ܠܐܒܘܗܝܢ
ܠܡܠܟ ܒܟܠܗܘܢ. ܘܫܒܩܬ
ܐܪܥܐ ܦܘܩܕܢܗ. ܘܡܠܟܬܐ
7 ܐܢܘܢ.. ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ.
ܫܡܫܬܗ ܠܡܠܐܟܐ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܠܡܠܐܟܐ ܗܠܝܢ
ܕܐܫܕܘ ܗܘܘ ܠܡܦ̈ܪܐ.
ܫܪܐ ܗܠܝܢ ܘܚܫܘܒܐ
ܫܬܐܣܬܗ ܟܢܫܐ ܠܡܬܪ̈ܥܐ.
ܕܠܐ ܢܬܐܣܪܘܢ ܒܟܠܒ̈ܢܐ
ܘܐܬܚܪܒܘܗܝ ܕܐܢܫ ܚܘܫܒܘܢ
ܠܡܥܘ̈ܪܐ ܕܝܪܘܗܝ. ܘܐܘܦܝ
ܐܘܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܠܬܢܐ.
ܘܐܘܪܫܠܡ ܠܐܪܥܐ
ܕܐܡܪ ܗܘܬ ܒܗ ܡܢ
8 ܩܕܡܝܗܿ.. ܩܕܡ ܡܠܐܟܐ ܕܝܢ ܚܕ
ܐܝܟ ܕܫܡܥ ܠܗܘܢ. ܘܗܘ
ܒܪܗ ܐܘܪܚܗ ܕܢܘܪܐ.
ܥܠ ܐܠܡܘܬܐ ܡܢ ܓܘܗ
ܕܢܦܠ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܢܦܠ
ܡܘܬܐ ܕܐܡܪ. ܒܗܘܒܗ

ܠܐܪܥܐ, in rasura, sed 1 m.; in margine dextro punctum, quod, nisi casuale, indicasset correctionem faciendam.

ܩܘܕܫܐ, sic, et 1 m., nunc, sed prius videtur fuisse ܩܘܕ̈ܫܐ.

ܕܐܠܗܐ, punctum post vocem reprobatur 1 manu.

7. ܘܐܬܚܪܒܘܗܝ, mendum suspicabar in notis ad versionem Latinam; putarem omissam oppositionem illis, quae praecedunt, et indicationem causae eversionis Jerusalem, cujus extrema pars supersit in hoc commate. Occasionem fortasse dedit vox ܫܡܫܬܐ repetita in fine omissorum.

ܒܬܪ ܗܢܝܢ ܡܢ ܢܦܩܬܗ
ܕܡܛܠܬܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܡܪܢܘܬܗ.
ܘܗܘܐ ܗܘ ܢܛܘܪܐ ܠܟܠܢ
ܐܝܟ ܕܐܦ ܦܪܘܫܘܬܐ.
ܐܠܐ ܗܘܟܢܐ ܘܡܢ ܐܝܟ
ܕܡܫܡܥ ܐܢܐ ܠܟܘ܀ ܀ ܀
5 ܘܚܢܢ ܘܐܦܬܐ. ܠܟܝܢ
ܐܢܐ ܗܘܟܢܐ ܕܐܦܪܘ
ܣܒ ܒܪܝܫܘܢ ܕܢܐܬܘܢ
ܗܢܝܢ ܒܗܘܢ ܐܬܐ.
ܘܐܬܝܘܗܝ ܗܘܕܝܐ
ܘܢܗܘܘܢ ܢܐܬܘܢ ܘܢܬܒܠܥܘܢ
⁘ ܠܐ ܐܚܪܢ ܕܢܣܒܘܢ. ܘܐܬܚܘܝ
ܠܗܘܢ ܐܬܐܐ ܕܢܬܦܪܢܣܘܢ. f. 257, v. a.
ܘܢܬܒܢܘܢ ܡܢ ܡܫܝܚܐ.
ܘܡܛܠ ܚܛܝܬܐ ܒܗ ܠܡܫܟܢ
ܪܒܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ.
ܡܢܗ ܘܐܬܡܢܥܘܢ ܒܟܠܗܝܢ.
ܕܒܒܠܡ ܐܢܬ ܠܗܘܢ. ܕܢܚܝ
ܕܝܢ ܒܐܘܠܨ ܢܬܪ ܘܐܦܘ.
ܘܐܢܬ ܐܚܝܐ ܒܒܢܝܢ.
ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܒܥܪ̈ܒܝܐ
ܦܣܩܝܢ ܒܪܝܫܘܢ. ܘܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܐܪܡܠܘܬܐ. ܐܠܐ ܒܢܝܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܒܥܕܬܐ. ܐܢܬ ܕܝܢ
ܐܠܐ ܘܚܢܢ ܡܠܐ ܡܢܗ

ܕܐܦܪܐ ܠܟܘ. ܘܐܪܥܐ
ܘܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܘܠܟܠܗ.
ܘܠܫܡܝܐ ܘܠܝܡܡܐ. ܘܠܡܪܕܝܬܐ
ܘܠܟܠ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܥܠܡܐ.
ܘܐܬܬ ܐܢܬ ܒܢܝܐ.
ܕܝܗܒ. ܘܐܬܬܩܢܬ ܒܗܘܢ
ܟܠ ܕܐܬܐܡܪ ܒܗ. ܘܐܪܫܡܗ
ܒܗܘܢ ܘܫܡܫ ܫܡܫܘܢ.
ܘܬܚܝܢ ܐܡܝܢ ܘܢܗܝܪ ܒܥܡܐ
6 ܒܥܡܐ. ܀:܀: ܘܗܘܐ
ܒܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܗܘܐ
ܣܠܐ ܕܩ̈ܕܝܫܐ ܦܪܘܩܐ
ܒܡܫܝܚܐ. ܘܒܝܬ ܩܘܕܫܐ.
ܡܫܟܢܗ ܒܥܡܐ ܐܢܐ
ܒܪܘܚ. ܘܢܩܫܬ ܘܫܦܝܪܬ
ܒܗ ܠܐ ܒܟܘܪܗܢ. ܘܡܬܬܒܥ
ܢܘܗܪܐ ܠܐ ܕܥܝܢ
ܘܡܬܬܢܝܚ. ܠܐ ܡܫܬܐ
ܕܐܬܐ ܠܐ ܒܡܠܐ. ܘܗܘܐ
ܡܢ ܡܠܬܐ. ܪܚܡ ܕܣܠܐ
ܐܢܬܬܐ. ܘܐܫܟܚܬ
ܒܟܠܐ ܡܢ ܡܘܬܐ ܕܐܪܡܠܘܬܗ
ܒܟܠܐ. ܘܣܢܝܬ ܗܘܐ
ܐܢܬܐ ܡܠܐܟܐ ܘܩܕܫܝܢ
ܠܐ ܐܬܚܙܝܢܘܢ ܘܐܬܐ
ܕܢܬܬܚܬ. ܡܢ ܐܚܝܢ
ܗܘܘ ܚܕ ܚܕ ܡܚܝܘܗܝ.

5. In voce ܘܚܒܪ punctum inferius reprobatur lineola 1 m.

In voce ܡܫܡܫܝܢ sine punctis ribui codex,

6. ܒܥܡ, ductus 1 manus conjungit ܒ cum ܡ oblique superne; quod reprobationis nota non habenda, cum alibi casu id fiat in hoc codice, ut bis col. seq.

Punctum post ܘܡܬܬܢܝܚ reprobatur 1 manu.

ܐܢܫ ܠܡܫܬܐܠܘ ܐܢܫܐ
ܠܘܬ ܡܬܪܓܡ ܢܫܡܗ.
ܕܐܫܬܪܝܬ ܐܘ ܐܢܫܐ
ܢܣܠܐ ܠܐ ܠܡܫܡܠܝܘ.
ܐܘ ܠܡܝܢܗ ܡܬܦܫܩ
ܡܐ ܕܒܡܫܡܫܝܢ ܐܘ
ܕܠܡܐ ܢܦܩ ܠܗ.
ܠܬܚܘܬܐ ܠܡܝܢܗ ܘܠܠܡܐ
ܠܘܬ ܐܠܐ ܠܗ ܠܡܬܐ.
ܕܡܢ ܩܕܡ ܘܡܬܬܣܒ.
ܠܗ ܣܘܓܐܐ ܕܢܦܫܬܐ.
ܘܚܝܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ܠܘܬ
ܠܐ ܡܬܡܛܝܢ ܘܐܢܫܐ
ܗܘ ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪܬ.
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ
4 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ. ܗܕܐ
ܡܪܝܬܐ ܒܐܝܕܐ ܕܡܬܒܥܝܐ.
ܘܟܡܐ ܡܬܬܕܐ ܒܐܝܕܐ.
ܘܟܠܡܐ ܠܐ ܡܬܬܒܥܐ.

ܐܘ ܕܟܡܐ ܣܓܝ ܐܝܬ
ܕܗܕܐ ܗܝ ܡܪܝܬܐ
ܗܝ ܕܐܡܪܬ ܒܟܬܒܗ ܕܠܐ
ܦܩܕ ܕܐܢܫ ܢܫܬܐܠܘܢ.
ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܝܢܐ
ܕܗܘܐ ܒܝܢ ܒܢܬܗܘܢ. ܗܘ
ܕܡܬܓܠܐ ܒܥܒܕܐ. ܗܘ
ܕܗܘܐ ܡܬܩܪܐ ܡܟܬܒ.
ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ
ܦܪܘܩܐ. ܘܣܘܟܠܗ
ܠܐܝܟ ܡܢ ܩܕܡ ܕܠܐ
ܢܣܒ. ܘܡܢ ܐܒܘܢ
ܦܘܩܕܢܐ ܐܬܓܠܝ ܠܗ
ܡܢܗ. ܐܝܟ ܕܐܦ
ܦܪܘܩܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ
ܗܠܝܢ. ܣܘܟܠܗ ܠܒܢܝܢܫ
ܐܒܪܗܡ ܒܟܠܝܐ. ܒܗܬ
ܦܬܓܡܐ ܕܒܢܝܐ. ܘܠܘܬ
ܐܦ ܠܥܠܡܐ ܣܘܟܠܗ

Punctum post vocem ܕܐܡܪܬ. reprobatur ductu primae manus.

ܒܟܠܝܐ. manus serior, ut apparet ex minio, quo exarantur puncta, quae interrogationem indicant.

4. In margine ante vocem ܡܪܝܬܐ oblongum punctum 1. m., vel pro initio sectionis, cf. ad n. 1., vel ut index correctionis in fine lineae, ubi circa literas ܡܐ supra est rasura; sed et ibi omnia 1 m. sunt, ut do.

ܐܠܗܘܬܐ, punctum superius ex loco aeque referri potest ad ܡܟܬܒ.

ܗܠܝܢ punctum casuale videtur ex ipso loco, si 1 m. est; ex colore atramenti serius videtur.

Post ܠܥܠܡܐ ܣܘܟܠܗ lineola est primae manus, quae incipit, ut apparet, a puncto nunc eraso.

nutum ante et post, et punctum in margine dextro; secundum ܐܝܬ fortasse voluit quis reprobare.

Post ܡܬܦܫܩ rasura literae connexae ܢ, ut primo fuerit ܡܬܦܫܩܢ relatum ad nomen ܠܡܫܡܠܝܘ, et deinde rasura duarum literarum, quae ex vestigiis erant ܡܐ, quod initio lineae sequentis repetitur.

ܢܦܩ ܠܗ ܠܬܚܘܬܐ ܠܡܝܢܗ, sic puncta diacritica in codice, et punctum sub ܢܦܩ serius, et fortasse casuale; sed puncta super ܠܗ et ܠܡܝܢܗ. interpunctionis puto ex contextu.

ܘܡܬܬܣܒ, sic, et super ܣ macula minio, quae vocalis Graecae formae ܘ potest esse, vel aliquid causale, nec qua manu sit liquet. Vox, ut puto, est pro ܘܡܬܬܢܣܒ, suppressa litera ܢ, quae sine vocali est: Grammaticae non agnoscunt hanc suppressionem.

✱ ܒܬܪܗ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܒܪܢ ܟܕ f. 257.
ܢܦܩ܀ ܕܐܬܟܬܒ ܡܢ ܡܐܡܪܐ r. b.

1 ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ܂ ܘܗܘܐ ܒܫܢܬ
ܒܥܕܢ ܘܫܠܡ ܕܘܒܪܐ
ܦܬܓܡܐ ܕܡܘܕܝܐ܂ ܗܘܐ
ܦܐܦܘܣܘ ܕܡܕܝܢܐ ܠܗ
ܒܪܘܚ ܒܝ ܢܝܢܐ ܘܐܒܕ
ܠܗ܂ ܣܓܝܐ ܡܫܡܫܘ ܕܬܒܪ
ܠܟ ܒܥܡܪ ܗܘܐ܂ ܒܢܝܫܬܐ
ܕܒܓܘܗ ܗܠܝܢ ܕܐܝܟ ܡܥܡܬܝܢ
ܘܦܫܘ܂ ܢܛܝܪ ܡܢ ܒܟܪܐ
ܡܥܡܛܝܢ ܕܐܬܟܣܝܘ܂ ܡܥܗܕ ܟܕ
ܩܕܡܝܐ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܬܠܡܝܕܘ ܕܢܝܫܘ܂ ܘܗܠܝܢ
ܕܢ ܛܐܒ ܘܒܝܘ ܠܬܪܝܢ
ܗܘܘ ܘܩܪܝܢ ܒܬܠܡܝܕܘܗܝ܂
ܕܢܝܫܘ܂ ܡܗܝܠ ܗܘܐ ܗܘ
ܡܫܬܐ ܐܢܐ ܒܥܝܬܐ ܠܗ
ܡܢܝܬܐ ܗܘܬ ܘܠܗ
ܒܬܠܡܝܕܘܗܝ܂ ܘܐܬܝܗ ܡܢ
ܩܕܡ ܟܕ ܐܬܐ܂ ܘܫܦܪ
ܐܦ ܠܗ ܕܘܟܬܐ ܒܥܕܬܐ
ܥܢܐ ܒܫܡܝܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܠܟܠܗ܂ ܘܒܫܡ ܕܒܗ ܢܛܪܐ܂
ܘܐܬܐ ܐܚܝܐ ܘܡܠܟܐ
.. ܡܢܚܡܬܗܘܢ ܕܐܚܝܢܘܗܝ܀
2 ܘܗܫܐ ܕܝܢ ܐܡܪܐ ܠܟ

ܕܐܡܪ ܠܐܬܪܐ ܘܟܠܗ
ܐܠܗܝܢ ܕܐܦܝܢ ܠܟܘܢ܂
ܕܬܬܪܣܘܢ ܒܗܘܢ ܡܢ
ܗܕܐ ܡܕܝܢܬܐ܂ ܡܗܝܡܢܐ
ܕܟܪܝܗܘܢ ܐܬܝܗܘܢ
ܠܗܕܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ
ܒܝܬܐ ܣܓܝܐ܂ ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ
.. ܐܝܟ ܫܘܪܐ ܚܠܝܬܐ܀ ܘ܂
3 ܘܐܡܪܬ ܐܘ ܡܪܝ
ܡܪܝ܂ ܒܗܕܐ ܐܬܐ
ܠܟܠܟܠܐ ܕܐܢܐ ܒܟܝܬܘ
ܕܐܡܪ܂ ܠܐ ܡܪܝ܂ ܐܠ
ܐܦܝܣܩ ܢܛܪܐ ܒܬܠܡܝܕ܂
ܗܘ ܠܟܘܡܪܐ ܪܘܚܐ
ܕܐܠܐ ܠܟ ܠܟܠ ܐܒܘܟ܂
ܘܠܐ ܐܢܐ ܒܐܒܝܘܗ
ܕܐܡܪ܂ ܡܗܝܠ ܕܬܐܡܪܘܢ
ܠܟܝ ܠܟ ܦܩܝܕ܂ ܕܐܦܘܡ
ܓܝܪ ܠܟܘܡܪܐ܂ ܠܐ ܡܫܡܫ
ܐܢܐ܂ ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܕܐܦܐ ܒܟܝܬܗ ܕܐܡܪ
ܡܫܡܫܐ ܠܦܫܐ܂ ܚܕܐ ܕܝܢ
ܐܡܪ ܐܢܐ ܦܘܡܝ
ܡܪܝܐ܂ ܡܪܐ ܘܟܠܗ
ܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ܂
܀ ܠܝ ܓܝܪ ܡܩܕܡ ܐܠܗܐ
ܡܪܝܐ܂ ܘܡܫܡܫ ܐܠܗܐ r. c.

ipse semper hic apponam, ubi unquam fuerint.

3. Super litera ܝ vocis ܒܟܝܬܗ erasa duo puncta *ribui*.

Inter duo ܐܢܐ lineolae longiores postea abrasae, et ad secundum est punctum mi-

1. ܘܚܒܝܢ, punctum inferius casuale videtur; plura hujusmodi mere casualia occurrunt, quae tacitus omittam, ubi talia certo judicare debeo ex usu codicis.

In fine. Duo puncta in margine erasa fuerunt. Cf. notas supra p. 51 et 65, sed

APOCALYPSIS BARUCH SYRIACE.

Concessa jam virorum doctorum desideriis maturiore, quam statueram, editione Syriaci textus libri IV Esdrae, nulla erat causa, cur usque ad novam versionis Pescito recensionem premerem apud me Syriacam Apocalypsin Baruch apocrypham, in multis cum illo libro cognatam. Quinimmo ante illum edenda fuisset, cum illius quidem libri quatuor aliae versiones antiquae jam editae prostarent, hujus vero nulla antiqua edita exstet, fortasse nec manuscripta; nisi tamen idem opus continet Visio Baruch Aethiopica ex titulo tantum mihi nota. Sed vel si Aethiopicus liber idem fuerit opus, attenta conditione textuum Aethiopicorum ex paucis, quae novi, nullatenus puto eum ex ratione sive versionis, sive conservationis ejusdem in codicibus si cum Syro conferantur novitiis, contendere posse cum Syra versione, quae et interna sua bonitate valde commendatur, et antiquissima est, et servatur in praestantissimo seculi fere sexti codice. Utcumque tandem ista sint, gratam futuram spero tum theologis, tum philosyris antiquissimam hanc versionem libri apocryphi seculi primi exeuntis vel secundi ineuntis, editam fideliter, quantum possum, ex codice vetustissimo nec infimae sane notae, quia liber et dignissimis inter apocryphos accensendus est, et linguae bonitate excellit.

Codex, ex quo Apocalypsis ista prodit, idem est ac libri IV Esdrae, ut indicavi in *Monumentorum* tom. I, fasc. I, pag. xiii, et fasc. II, p. i. Praecedit in eo libro IV Esdrae, incipit fol. 257 r.° col. ii, et desinit fol. 267, r.°. col. ii, l. 13.

Ratio editionis eadem omnino est ac libri IV Esdrae, quam indicavi in hujus Praefatione p. 41. Omisi tamen plenam revisionem meae versionis Latinae, quam dedi in tomo I, fasciculo ii, quia omnino ex meis occupationibus tempus me deficit, et quidquid corrigere opus erit, alii ex textu per se poterunt.

In fine tamen libri alia ratione editio curanda est, cum Epistola, quae extrema pars est libri, non solum supersit in altero exemplari in ipso codice Ambrosiano, sed frequens occurrat in aliis codicibus, et non semel edita fuerit, ut indicavi fasc. ii, tomo I, p. i, praeter quae nonnulla alia postea mihi innotuerunt. Omnia quae mihi prostant, recensebo cum ad Epistolam pervenero. Hos testes criticos negligere nefas fuisset, cum ex iis dignosci possit ratio conservationis Apocalypsis, et varietatem lectionis apponam, relicto tamen textu codicis totius libri, quem fideliter servatum ut unicum in reliqua parte etiam in extrema intactum manere aequum est. Veram tamen varietatem, non graphicas differentias apponam, ac praeterea quae correctionem scripturae codicis archetypi erroneae praebent.

Ut de libro Esdrae quarto, supra p. 41, a me deprecatus sum de aetate ac indole libri disputationem, sic de isto nunc facio. Quae tamen de aetate breviter innui in locis allatis tom. I, fasc. i et ii, etiam nunc tueor, et iisdem cum aliis argumentis usos video doctos viros, qui rem postea fuse vel breviter attigerunt occasione versionis libri Latinae, inter alios Doctor Josephus Langen, qui longam Commentationem de libro edidit anno 1867.

Quaenam intercedat affinitas libro Apocalypsis cum Paralipomenis Jeremiae Graecis, seu, ut Aethiopicus titulus fert, Reliquis verborum Baruch, jam innui in Praefatione ad Graecum librum, t. V, fasc. i, p. 9, 10.